Giới thiệu

Câu chuyện mở ra tại thế giới Hồng Hoang sơ khai, nơi vạn vật sinh linh đang trong giai đoạn hỗn mang, tranh đoạt khí vận.

Nhân vật chính là Diệp Đào, một linh hồn từ thời hiện đại bất ngờ xuyên không, nhập vào thân xác của một trong những Tiên thiên linh căn lừng lẫy nhất: cây Ba Tiêu tại chân núi Bất Chu.

Mang trong mình ký ức của kiếp trước và sự am hiểu về diễn biến của các lượng kiếp, Diệp Đào (lúc này tự xưng là Ba Tiêu Đạo Nhân) quyết tâm không làm kẻ lót đường, mà phải nghịch thiên cải mệnh, giành lấy chỗ đứng đỉnh cao trong thế giới tàn khốc này.

Điểm tựa lớn nhất của Ba Tiêu Đạo Nhân chính là "Thần cấp tuyển trạch hệ thống".

Mỗi khi đứng trước những ngã rẽ quan trọng của số phận, hệ thống sẽ đưa ra các lựa chọn kèm theo những phần thưởng hậu hĩnh, từ công pháp tu luyện thượng thừa đến các Tiên thiên linh bảo cực phẩm như Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ hay Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nhờ sự hỗ trợ này, hắn không chỉ vượt qua hóa hình kiếp nạn một cách ngoạn mục mà còn luyện hóa được bản thể chín lá ba tiêu thành chín món linh bảo uy lực vô song.

Ngay khi vừa hóa hình, Ba Tiêu Đạo Nhân đã phải đối mặt với sự vây giết của Đông Vương Công và Côn Bằng nhằm chiếm đoạt bảo vật.

Tuy nhiên, trong cái rủi có cái may, hắn nhận được sự trợ giúp của hai vị đại năng hiền lành là Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử.

Sau khi đẩy lùi kẻ địch, ba người tâm đầu ý hợp, kết bái huynh đệ.

Ba Tiêu, với sự am hiểu thế cuộc và thực lực thâm sâu, trở thành đại ca, dẫn dắt hai người em tiến bước trên con đường tu đạo.

Bộ ba huynh đệ cùng nhau chinh phục đỉnh núi Bất Chu, thu hoạch vô số kỳ trân dị bảo.

Đáng chú ý nhất là việc họ đoạt được cơ duyên vốn thuộc về Tam Thanh (Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên) khi sở hữu Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, biến chúng thành ba món chứng đạo chi bảo.

Hành động này không chỉ gia tăng thực lực mà còn thay đổi dòng chảy nhân quả của Hồng Hoang.

Khi Long Hán đại kiếp nổ ra, ma tổ La Hầu mưu toan huyết tế sinh linh, hủy diệt tây phương đại lục để chứng đạo.

Ba Tiêu Đạo Nhân không chọn cách ẩn nhẫn mà chủ động can thiệp.

Hắn cùng hai huynh đệ âm thầm bố trí trận pháp bảo vệ long mạch phương Tây, phá tan âm mưu của La Hầu, cứu vớt ức vạn sinh linh.

Nhờ đại công đức này, Ba Tiêu Đạo Nhân danh chính ngôn thuận chiếm lấy ngọn núi linh thiêng Tu Di Sơn làm đạo trường, đồng thời tước đoạt khí vận của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trở thành chủ nhân thực sự của phương Tây.

Đỉnh điểm của câu chuyện trong giai đoạn đầu là khi Đạo Tổ Hồng Quân thành thánh và mở Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Ba Tiêu Đạo Nhân cùng hai huynh đệ vượt qua hỗn độn, chiếm trọn ba bồ đoàn đầu tiên – vốn là vị trí của các Thánh nhân tương lai.

Tại đây, hắn không chỉ đấu trí đấu dũng với Côn Bằng, Đông Vương Công mà còn vạch trần bộ mặt giả nhân giả nghĩa của bộ đôi Tiếp Dẫn – Chuẩn Đề, khiến Đạo Tổ cũng phải kiêng nể vài phần.

Không chỉ dừng lại ở việc tu luyện và tranh đoạt, Ba Tiêu Đạo Nhân còn thể hiện sự đa mưu túc trí khi thu nhận các đệ tử tiềm năng như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Địa Tạng, Ô Vân Tiên, và nuôi dưỡng "quốc bảo" Gấu Trúc làm thú cưỡi.

Hơn thế nữa, mối lương duyên giữa hắn và Tây Vương Mẫu – nữ tiên chi thủ – cũng dần nảy nở, hứa hẹn một đám cưới thế kỷ chấn động Hồng Hoang để thu hoạch công đức.

Với tư chất "Đại La hoa khai thập nhị phẩm" chưa từng có, cùng sự hậu thuẫn từ Dương Mi Lão Tổ và vô số linh bảo trong tay, Ba Tiêu Đạo Nhân từng bước xây dựng thế lực, đối đầu với Thiên Đạo, hướng tới mục tiêu chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thoát khỏi sự chi phối của Hồng Quân, viết nên một huyền thoại mới tại Hồng Hoang.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 1

"A!" "A!" "A!" Cơn đau kịch liệt như cuồng phong, tuyết lở, hải khiếu ập đến khiến Diệp Đào hoài nghi nhân sinh! "Chết rồi mà còn đau đớn như vậy sao!" Trong lòng Diệp Đào lóe lên một ý niệm, lập tức bị cơn đau kịch liệt nhấn chìm...

Sau khi trải qua quá trình dung hợp ký ức còn đau đớn và dài dằng dặc hơn cả trong truyền thuyết, Diệp Đào rốt cuộc cũng hiểu rõ tình cảnh hiện tại của mình!

Sau khi chết, hắn cư nhiên mạc danh kỳ diệu mà xuyên việt!

Xuyên việt đến thế giới Hồng Hoang, dưới chân núi Bất Chu, nhập vào thân xác của Tiên Thiên Linh Căn - cây Ba Tiêu, được sinh ra sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa.

Sau khi cây Ba Tiêu đản sinh, linh tính dựa theo bản năng hấp thu Tiên thiên linh khí nồng đậm giữa thiên địa, trải qua mười Nguyên hội mới trưởng thành, sau đó mỗi một Nguyên hội lại sinh trưởng ra một chiếc lá ba tiêu.

Bởi vì thuộc tính bản thân, chiếc lá thứ nhất là "Mộc chi diệp", tuân theo đạo ngũ hành tương sinh, sau đó liên tiếp sinh trưởng ra "Hỏa chi diệp", "Thổ chi diệp", "Kim chi diệp", "Thủy chi diệp".

Sau khi ngũ hành viên mãn như vậy, linh tính của cây Ba Tiêu sung túc, rốt cuộc sinh ra linh trí, lại một Nguyên hội nữa trôi qua, mọc ra chiếc lá ba tiêu thứ sáu.

Đáng tiếc, cây Ba Tiêu mãng tràng bị sinh cơ ẩn chứa trong sức mạnh sấm sét thu hút, bất chấp tu vi bản thân còn thiếu hỏa hầu, mạo hiểm dùng chiếc lá thứ sáu để dẫn dụ sức mạnh Thiên lôi.

Nhưng nó đã đánh giá thấp uy lực của Thiên lôi, trực tiếp bị sét đánh tan nguyên thần, khiến cho Diệp Đào xuyên không đến thừa cơ nhập vào.

Diệp Đào sau khi dung hợp với nguyên thần đang tan rã của cây Ba Tiêu, tuân theo bản năng bắt đầu điều động nguyên thần chi lực, để cho chiếc lá thứ sáu vốn bị sét đánh cháy đen thê thảm kia điên cuồng hấp thu sức mạnh Thiên lôi du ly xung quanh, giữ lại một tia sinh cơ.

Không biết qua bao lâu, "Lôi chi diệp" rốt cuộc dần dần khôi phục sinh cơ, biến thành màu ngân bạch, lập lòe từng tia sức mạnh lôi đình. "Hô!" Diệp Đào thở phào một hơi dài: "Rốt cuộc cũng cứu về được rồi!" "Oanh!" Nhưng đột nhiên, trên đỉnh đầu vốn vạn dặm trời quang bỗng mây đen giăng kín, uy áp cuồn cuộn, điện thiểm lôi minh.

Ngay phía trên đỉnh đầu Diệp Đào, trong đám mây đen xuất hiện một cái vòng xoáy, bên trong vòng xoáy, một con mắt thương bạch, vô tình, khủng bố đang mở ra! "Rắc rắc!" Từng đạo thiên lôi lại lần nữa uấn nhưỡng, còn khủng bố hơn cả thiên lôi trong ký ức!

Nguyên thần kịch liệt run rẩy, phảng phất như khắc tiếp theo sẽ gặp phải nguy cơ sinh tử to lớn, Diệp Đào bỗng nhiên phúc chí tâm linh, sáu chiếc lá ba tiêu trên người điên cuồng lay động, lãng thanh lập thệ: "Đại Đạo tại thượng!

Tiền trần vãng sự nhất triều thành không, từ nay về sau, thế gian chỉ có Ba Tiêu đạo nhân, không còn Diệp Đào!

Lấy đây làm thệ!" Lời thề vừa dứt, khí tức khủng bố khiến nguyên thần Ba Tiêu đạo nhân run rẩy, cảm giác như giây tiếp theo sẽ hồn phi phách tán, triệt để bị gạt bỏ kia liền tiêu tan sạch sẽ.

Con mắt Đại Đạo thương bạch trong vòng xoáy chậm rãi khép lại, mây đen bắt đầu tiêu tán.

Đại Đạo đã chấp nhận lời thề của Ba Tiêu đạo nhân, nhận khả sự tồn tại của hắn.

Từ nay về sau, cho dù là Hồng Quân lão tổ lấy thân hợp Thiên Đạo cũng sẽ không biết được lai lịch chân thật của Ba Tiêu đạo nhân!

Nguy cơ đã qua, Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận "Lôi chi diệp" mới chỉ là bán thành phẩm, lại nhìn những tia sức mạnh lôi đình đang du tẩu trong đám mây đen đang tan đi kia, trong lòng ngứa ngáy khó nhịn! "Phú quý hiểm trung cầu!" Ba Tiêu đạo nhân nghiến răng nghiến lợi nói, quyết tâm huy vũ "Lôi chi diệp" hấp dẫn sức mạnh lôi đình còn chưa tan đi. "Tích tích ba ba!" Lôi xà du tẩu, lôi quang lấp lóe... "A!" Ba Tiêu đạo nhân thê lương thảm thiết hét lên...

Sức mạnh lôi đình lần này chính là Hủy Diệt Lôi Đình, còn khủng bố hơn nhiều so với Xuân Lôi mang theo sinh cơ chi lực trước đó!

May mắn là nguyên thần của Ba Tiêu đạo nhân sau khi trải qua Xuân Lôi tẩy lễ đã ngưng thực tinh luyện hơn vài lần, "Lôi chi diệp" cũng đã thành hình, mới miễn cưỡng thừa nhận được khảo nghiệm của Hủy Diệt Lôi Đình. "Ha ha ha!

Tốt!

Tốt!" Ba Tiêu đạo nhân bị đánh đến ngoài cháy trong mềm, cảm nhận nguyên thần càng thêm ngưng thực, bàng bạc, cùng với "Lôi chi diệp" càng thêm tinh oánh dịch thấu, cất tiếng cười to.

Thần thức quét qua bản thân: Thân cây ba tiêu thương kính đĩnh bạt; "Mộc chi diệp" sinh cơ dạt dào, sắc trạch xanh ngắt; "Hỏa chi diệp" nhiệt lãng thao thiên, tinh oánh hồng nhuận; "Thổ chi diệp" hùng hồn hậu trọng, phác tố thổ hoàng; "Kim chi diệp" phong duệ bức nhân, túc sát thuần bạch; "Thủy chi diệp" bao dung vạn vật, thâm thúy huyền hắc; "Lôi chi diệp" bá đạo uy mãnh, lấp lóe ngân quang. "Tiên Thiên Linh Căn quả nhiên bất phàm, mỗi khi tăng thêm một chiếc lá,

tư chất bản thân liền đề cao một bậc.

Chương 2

Hiện nay sáu chiếc lá liền là đỉnh cấp Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Căn, sinh ra chiếc lá thứ bảy liền có thể tấn thăng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn.

Chín là số cực của trời đất, tối đa có thể sinh ra chín chiếc lá ba tiêu, trở thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn tối đỉnh cấp!" Ba Tiêu đạo nhân đối với tình huống bản thân rõ như lòng bàn tay. "Hiện nay Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc thế chân vạc, Hồng Quân lão tổ chưa hợp đạo, các vị đại năng chưa xuất thế!

Việc quan trọng nhất của ta bây giờ là tranh thủ thời gian hóa hình tu luyện!

Nếu không khó tránh khỏi kết cục bị các bậc đại năng đánh tan nguyên thần để luyện chế linh bảo!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân cảnh tỉnh. "Đinh đông!

Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống bảng định thành công!

Chính thức mở ra!" "Lựa chọn 1: Hiện tại lập tức hóa hình.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ'!" "Lựa chọn 2: Đợi tu vi Thái Ất Kim Tiên hóa hình.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ'!" "Lựa chọn 3: Đột phá tu vi Đại La Kim Tiên hóa hình.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ'!" "Lựa chọn 4: Đợi Đại La Kim Tiên đỉnh phong hóa hình.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Tây Phương Vân Giới Tố Sắc Kỳ'!" Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận tu vi Kim Tiên đỉnh phong đã tinh tiến sau hai lần thiên lôi luyện thể, trầm tư suy nghĩ. "Hiện tại hóa hình tuyệt đối không được.

Chưa nói đến cao thủ Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc như mây, trong Hồng Hoang vạn tộc cũng là Kim Tiên không bằng chó, Thái Ất Kim Tiên đi đầy đất, không đến Đại La Kim Tiên mà ra ngoài thì chính là đi chịu chết!" "Hiện tại tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân vừa mới thành lập, đang tranh đoạt địa bàn, thu phục thủ hạ, là thời điểm mấu chốt, tạm thời không dám, cũng không có thời gian đến Bất Chu Sơn giương oai!

Ta có thời gian không ngắn để tu luyện, hẳn là đủ để đột phá tu vi Đại La Kim Tiên!" "Nếu đợi đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong mới xuất thế tuy rằng bảo hiểm, nhưng thời gian quá lâu, dễ dàng sinh ra biến số!

Ta còn nhớ rõ Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay đều có quạt Ba Tiêu, rất có thể là lấy được từ trên người ta, vạn nhất bị Tam Thanh tìm tới, vậy thì hẳn phải chết không nghi ngờ a!" "Lựa chọn 3!" Sau khi phi tốc suy nghĩ trong đầu, Ba Tiêu đạo nhân đưa ra lựa chọn. "Đinh!" Sau một tiếng vang thanh thúy, "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" màu xanh che kín phù văn thần bí xuất hiện trong không gian hệ thống.

Ba Tiêu đạo nhân đánh nguyên thần ấn ký vào trong đó, bởi vì là phần thưởng của hệ thống, bốn mươi hai đạo Tiên thiên cấm chế trong nháy mắt được luyện hóa!

Nơi Tiên Thiên Linh Căn sinh trưởng tất có Tiên thiên trận pháp bảo hộ, Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm vừa động mở ra trận pháp bảo hộ "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", che giấu nơi này.

Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu toàn lực vận chuyển công pháp truyền thừa "Cửu Cửu Quy Nguyên Kinh", bắt đầu tiềm tâm tu luyện!

Ba trăm năm sau, trong "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" linh khí dũng động, Ba Tiêu đạo nhân đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Một ngàn năm sau, trong trận pháp tràn ngập Mộc chi linh khí màu xanh sinh cơ bừng bừng.

Ba Tiêu đạo nhân vốn là Tiên Thiên Linh Căn, lại có "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" tương trợ, đã sơ bộ nắm giữ Mộc chi pháp tắc.

Ba ngàn năm sau, Ba Tiêu đạo nhân lĩnh ngộ "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận", lấy "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" làm mắt trận, phối hợp với năm chiếc lá ba tiêu ngũ hành bố hạ trận pháp, điên cuồng tụ tập Tiên thiên ngũ hành linh khí như cá voi hút nước.

Bất Chu Sơn là do xương sống Bàn Cổ đại thần biến thành, là trung tâm Hồng Hoang, trụ chống trời, Tiên thiên linh khí vốn đã nồng đậm.

Không bao lâu sau, Tiên thiên ngũ hành linh khí trong "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" nồng đậm đến mức gần như hóa lỏng thành một vùng ngũ sắc uông dương.

Tu vi của Ba Tiêu đạo nhân cũng đang phi tốc tăng lên, đồng thời, lợi dụng Mộc chi pháp tắc, toàn lực thôi thúc ba chiếc lá ba tiêu còn lại thành thục, hắn không thể đợi ba cái Nguyên hội để chúng tự hành thành thục được...

Rốt cuộc, sau chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Đối với Mộc chi pháp tắc, Ba Tiêu đạo nhân cũng đã nắm giữ khoảng ba phần, khoảng cách đến chín phần cực hạn cũng không còn

xa.

Ba Tiêu đạo nhân hiểu rõ việc nắm giữ pháp tắc chi lực ảnh hưởng đến thực lực cao thấp sau khi đạt Đại La Kim Tiên, cho nên khắc ý tu luyện.

Những tán tu hiện nay không hiểu rõ tầm quan trọng của pháp tắc chi lực, e rằng chỉ biết cắm đầu đề thăng tu vi, cũng chưa chú trọng tu luyện và nắm giữ pháp tắc.

Ba chiếc lá ba tiêu còn lại cũng đã hoàn toàn thành thục, chỉ là chưa dung nhập Phong chi lực, Âm chi khí, Dương chi khí, nên chưa thể hình thành "Phong chi diệp", "Âm chi diệp" và "Dương chi diệp". "Đinh đông!

Túc chủ tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên, chuẩn bị độ Hóa hình kiếp!

Thần Cấp Tuyển Trạch khởi động!" "Lựa chọn 1: Tứ Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp!

Gồm Lợi Kim Kiếp, Thần Thủy Kiếp, Thiên Hỏa Kiếp, Hậu Thổ Kiếp, bốn kiếp mỗi kiếp chín đạo tạo thành, tổng cộng ba mươi sáu đạo thiên kiếp!" "Tứ Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp đối với túc chủ hào vô áp lực.

Khen thưởng: Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Ngũ Sắc Thần Thạch', bách phát bách trúng, trực tiếp công kích nguyên thần đối thủ, hiệu quả tùy vào tu vi song phương, nãi là lợi khí đánh lén!" "Lựa chọn 2: Lục Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp!

Gồm Lợi Kim Kiếp, Thần Mộc Kiếp, Thần Thủy Kiếp, Thiên Hỏa Kiếp, Hậu Thổ Kiếp, Thiên Lôi Kiếp, sáu kiếp mỗi kiếp chín đạo tạo thành, tổng cộng năm mươi bốn đạo thiên kiếp!" "Lục Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp đồng dạng đối với túc chủ khiêu chiến không lớn.

Khen thưởng: Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Cửu Long Thần

Hỏa Tráo', công kích lực cường đại, nội hàm chín con Hỏa Long, thiêu rụi vạn vật!" "Lựa chọn 3: Cửu Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp!

Gồm Lợi Kim Kiếp, Thần Mộc Kiếp, Thần Thủy Kiếp, Thiên Hỏa Kiếp, Hậu Thổ Kiếp, Thiên Lôi Kiếp, Tốn Phong Kiếp, Âm Dương Kiếp, Tâm Kiếp, chín kiếp mỗi kiếp chín đạo tạo thành, tổng cộng tám mươi mốt đạo thiên kiếp!" "Cửu Cửu Hóa Hình Thiên Kiếp đối với túc chủ có nguy hiểm không nhỏ.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Lục Căn Thanh Tịnh Trúc'!

Có thể phong bế lục thức của đối thủ, uy lực cường đại!" "Lựa chọn 3!" Ba Tiêu đạo nhân hào không do dự đưa ra lựa chọn. "Oanh long long!" Mười vạn năm trước, mây đen đầy trời mà Ba Tiêu đạo nhân từng thấy khi mới xuyên việt lại lần nữa giáng lâm, vòng xoáy quen thuộc y nguyên ở trung tâm đám mây đen trên đỉnh đầu, bất quá lần này không có con mắt Đại Đạo, mà sẽ là chín chín tám mươi mốt đạo Hóa hình thiên kiếp! "Đinh!" "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" lấp lóe lục sắc hoa quang rơi vào trong không gian hệ thống.

Ba Tiêu đạo nhân thông thạo ấn lên nguyên thần lạc ấn, trong nháy mắt luyện hóa, đồng dạng là bốn mươi hai đạo Tiên thiên cấm chế. "Oanh!" Kiếp vân uấn nhưỡng hoàn tất, vòng xoáy trung tâm biến thành một cái phễu nhọn, nhắm thẳng vào sơn cốc nơi Ba Tiêu đạo nhân đang ở. "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" bị Ba Tiêu đạo nhân triệt bỏ, giữa năm chiếc lá ba tiêu ngũ hành lưu chuyển quang mang, hình thành "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận"!

Năm mươi bốn đạo Ngũ hành thiên kiếp và Thiên lôi kiếp phía trước căn bản không thể tạo thành một chút thương tổn nào cho Ba Tiêu đạo nhân, ngược lại còn để cho lá ba tiêu thuộc tính tương ứng hấp thu không ít thiên kiếp chi lực, giúp hắn lý giải sâu hơn về Ngũ

hành pháp tắc và Lôi chi pháp tắc.

Mộc chi pháp tắc lĩnh ngộ gần như đạt tới bốn tầng, năm loại pháp tắc Kim, Thủy, Hỏa, Thổ, Lôi vốn chưa kịp lĩnh ngộ cũng đã đạt tới hơn một tầng.

Kiếp thứ bảy là Tốn Phong Kiếp.

Từng trận Tốn phong vô hình thổi tới, thâm nhập cốt tủy, xâm nhập nguyên thần, quát cốt tiêu nhục, hủy thần diệt hồn, đau đớn đến cực điểm.

Ba Tiêu đạo nhân dùng "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận" suy yếu, dùng "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" hộ thân.

Đồng thời chiếc lá ba tiêu thứ bảy dương cao, hãn nhiên không sợ hãi nghênh đón "Tốn Phong Kiếp".

Từng đạo tốn phong thổi qua, lá ba tiêu trở nên rách nát, ngàn vết lở loét.

Ba Tiêu đạo nhân toàn lực thôi động Mộc chi pháp tắc, vô hạn sinh cơ dũng nhập vào trong chiếc lá thứ bảy, nhanh chóng tu phục. "Phong chi diệp" trong cuộc kéo co giữa Tốn Phong Kiếp tàn phá vô tình và Mộc chi pháp tắc sinh cơ tu phục, chốc lát thì rách nát không chịu nổi, chốc lát lại rực rỡ hẳn lên.

Rốt cuộc sau khi đạo Tốn Phong Kiếp thứ chín kết thúc, "Phong chi diệp" khinh linh phiêu dật, gần như trong suốt đã triệt để thành hình.

Kiếp thứ tám là Âm Dương Kiếp.

Chương 3

Âm Dương nhị khí từ trong phễu mây đen trút xuống, Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng cật lực, nhưng y nguyên dùng nghị lực vô thượng gánh vác được Âm Dương Kiếp tẩy lễ, cũng nhân cơ hội luyện thành "Âm chi diệp" và "Dương chi diệp".

Kiếp thứ chín là Tâm Kiếp hung hiểm nhất.

Mới đầu cư nhiên là hình hình sắc sắc Thiên ma, từng đợt từng đợt từ trong phễu kiếp vân bổ nhào xuống.

Ba Tiêu đạo nhân với chín chiếc lá ba tiêu toàn bộ thành hình đã tổ thành thiên phú trận pháp "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", chín loại linh khí Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm, Dương giống như máy xay thịt, đem toàn bộ ba đạo Tâm kiếp đầu tiên là Hữu hình thiên ma xông vào trong trận pháp đánh giết sạch sẽ!

Sau đó ba đạo Tâm kiếp lại là Vô hình thiên ma, Ngũ hành chi lực đối với chúng cơ bản vô hiệu, chỉ có Phong Lôi Âm Dương chi lực đánh giết được đại bộ phận.

Nhưng vẫn có một bộ phận Vô hình thiên ma xông vào trong nguyên thần thức hải của Ba Tiêu đạo nhân, huyễn hóa ra vô số huyễn cảnh muốn dụ dỗ hắn. "Ngô đạo tâm kiên định, khu khu huyễn cảnh há có thể mê hoặc?!" Nguyên thần Ba Tiêu đạo nhân ở trong thức hải tật thanh lệ sắc nói. "Oanh!" Vô hình thiên ma sau một trận kêu rên phân phân hóa thành một đoàn nguyên thần chi lực tinh thuần, bị nguyên thần Ba Tiêu đạo nhân hấp thu, đây là sự quỹ tặng của thiên kiếp đối với người độ kiếp!

Ba đạo cuối cùng mới là Chân chính Tâm kiếp đòi mạng nhất!

Ba Tiêu đạo nhân trải qua các loại khảo vấn tâm linh trực kích nội

tâm sâu thẳm, về kiếp trước, về kiếp này, về tương lai...

Ba Tiêu đạo nhân cửu tử nhất sinh, rốt cuộc cũng vượt qua được Tâm kiếp khiến người ta đảm chiến tâm kinh nhất, tinh bì lực tẫn! "Rào rào!" Trong phễu kiếp vân lần lượt giáng xuống Cửu thải Tạo hóa chi lực, giống như cam lâm rơi vào trên chín phiến lá của cây Ba Tiêu, trên thân cây đĩnh bạt, trong thức hải, trên nguyên thần!

Ba Tiêu đạo nhân sau khi tinh bì lực kiệt dưới áp lực cường đại, lúc này thỏa thích hấp thu cam lâm tràn ngập Tạo hóa chi lực, cảm thụ toàn thân cao thấp từ trong ra ngoài thuế biến!

Nghênh đón niềm vui sướng khi tân sinh! "Ha ha ha!" Từ xa truyền đến một trận tiếng cười không có ý tốt, khiến trong lòng Ba Tiêu đạo nhân giật mình!

Ba Tiêu đạo nhân một bên tận lực hấp thu Tạo hóa chi khí để hóa hình, một bên cảnh giác nhìn chằm chằm một đạo thân ảnh nam tử trung niên mặc đạo bào màu vàng sáng đang bay tới từ xa, trong lòng thầm tính toán sách lược ứng đối!

Người kia tướng mạo tuy uy nghiêm, nhưng lời nói ra lại cực kỳ bất kham: "Ta bảo vì sao nơi này có kiếp vân hội tụ, nguyên lai là có Tiên Thiên Linh Căn độ kiếp!

Cũng không uổng công ta mạo hiểm đến đây tra xét!" "Ha ha ha!

Đợi ta chém giết Tiên Thiên Linh Căn cực phẩm đang suy yếu không chịu nổi sau khi độ kiếp này, thu hoạch thêm nhiều linh bảo, thực lực của ta sẽ được đề thăng cực lớn!

Long tộc khinh người quá đáng, ta tất phải cho bọn hắn biết sự lợi hại của ta!" Nam tử mặc đạo bào vàng sáng kia tựa hồ lâm vào huyễn tưởng tốt đẹp về tương lai, nhất thời cười ngây ngô hắc hắc không ngừng, tiếp đó lại chuyển thành ngửa mặt lên trời cười dài: "Đông

Vương Công ta quả nhiên khí vận thao thiên!" "Nguyên lai là tên Đông Vương Công, khu khu Đại La Kim Tiên sơ kỳ cũng muốn chiếm tiện nghi của bần đạo!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng bừng tỉnh đại ngộ, đang chuẩn bị đợi tên kia tới gần thêm chút nữa, lại bỗng nhiên nghe thấy phía xa lại có tiếng hô lớn vang lên. "Đông Vương Công đạo hữu chậm đã!" Lời còn chưa dứt, một đạo thân ảnh hồng bào và một đạo thân ảnh hoàng bào xuất hiện cách Đông Vương Công không xa.

Nhìn tu vi hẳn là Đại La Kim Tiên trung kỳ, trong lòng Ba Tiêu đạo nhân trầm xuống, ba tên địch nhân, có chút nguy hiểm rồi! "Là ai!" Sắc mặt Đông Vương Công trầm xuống, quay đầu nhìn lại, thấy người tới tu vi đều mạnh hơn chứ không yếu hơn mình, chỉ có thể miễn cưỡng cười một tiếng, đè nén lửa giận trong lòng nói: "Hai vị đạo hữu, đã tương phùng liền là hữu duyên, chi bằng chúng ta người gặp có phần!

Bần đạo thấy trên cây Ba Tiêu kia có chín chiếc lá, vừa vặn ba người chúng ta chia đều!" Không đợi hồng bào đạo nhân và hoàng bào đạo nhân mở miệng trả lời, đằng xa lại có một người cao giọng hô: "Đã là người gặp có phần, vậy cũng không thể thiếu bần đạo một phần chứ!" Một đạo cuồng phong thổi qua, bằng không xuất hiện một đạo nhân mặc đạo bào màu xanh đen, thần tình âm chất: "Bần đạo Côn Bằng, ra mắt ba vị đạo hữu! 'Phong chi diệp' và 'Thủy chi diệp' trên cây Ba Tiêu có duyên với bần đạo!" "Côn Bằng!

Bốn cái Đại La Kim Tiên!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm kêu khổ, hôm nay e rằng nguy hiểm rồi! "Khụ khụ!" Hồng bào đạo nhân kia sắc mặt xấu hổ ho nhẹ một tiếng: "Hai vị đạo hữu, trời cao có đức hiếu sinh!

Cây Ba Tiêu này sinh ra linh trí, độ Cửu Cửu Hóa Hình Kiếp, thực sự không dễ!

Chúng ta há có thể vì tư dục của bản thân mà phá hỏng đạo hạnh

của người khác!" "Không sai!" Hoàng bào đạo nhân khí thế hồn hậu, lời nói không nhiều, nhưng lại kiên định đứng về phía hồng bào đạo nhân. "?!" Đông Vương Công và Côn Bằng trợn mắt há hốc mồm, hai kẻ này sẽ không phải là kẻ ngốc chứ! "Cái gì?!" Ba Tiêu đạo nhân đồng dạng vừa mừng vừa sợ, nhìn dáng vẻ thì bớt đi được hai tên địch nhân! "Hai vị đạo hữu xưng hô như thế nào?

Tu hành ở nơi nào?" Ánh mắt âm chất của Côn Bằng đánh giá hồng bào đạo nhân và hoàng bào đạo nhân, âm trắc trắc tra hỏi.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân sau khi kinh ngạc, từ cách ăn mặc và hành vi của hồng bào đạo nhân cùng hoàng bào đạo nhân, đối với lai lịch của họ đã có sở thính! "Bần đạo Hỏa Vân Động, Hồng Vân Lão Tổ." "Bần đạo Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử." Quả nhiên!!!

Hồng bào đạo nhân chính là lạn người tốt Hồng Hoang - Hồng Vân Lão Tổ, Cực phẩm linh bảo ở ngay trước mắt mà có thể dằn xuống tham niệm trong lòng, sinh ra lòng đồng tình, e rằng cũng chỉ có hắn.

Còn hoàng bào đạo nhân kia là hảo hữu của Hồng Vân Lão Tổ - Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử, cùng Nhân Sâm Quả Thụ là bạn sinh, chỉ vì Nhân Sâm Quả Thụ chưa thể sinh ra linh trí nên mới không thể hóa hình.

Cho nên Trấn Nguyên Tử đối với việc Tiên Thiên Linh Căn có thể đản sinh linh trí và tu luyện hữu thành có cảm ngộ sâu sắc về độ khó khăn, và cũng có mười hai phần đồng tình. "Đừng có tẩu khai!

Bớt ở nơi này lải nhải trở ngại chuyện tốt của bần đạo và Côn Bằng đạo hữu!" Đông Vương Công xoay chuyển tròng mắt, quyết định liên thủ với Côn Bằng. "Không sai!

Cản trở cơ duyên của người khác nãi là đại kỵ, chẳng lẽ Hồng Vân đạo hữu và Trấn Nguyên Tử đạo hữu muốn vì bảo vệ một gốc

Tiên Thiên Linh Căn mà kết nhân quả như thế với hai người chúng ta sao?" Trong đôi mắt ưng của Côn Bằng trán phóng quang mang ngoan lệ.

Hồng Vân Lão Tổ là người tốt bụng, đối với Đông Vương Công và Côn Bằng đang hùng hổ dọa người, thần thái hung ngoan, không khỏi có chút quẫn bách.

Bất quá nhìn thoáng qua cây Ba Tiêu chín lá đang bị Tạo hóa chi khí bao trùm, "lẩy bẩy phát run" ở phía dưới, hắn chỉ do dự một chút, cuối cùng kiên trì tiến lên một bước, chắn trước người Đông Vương Công và Côn Bằng. "Ba Tiêu Thụ đạo hữu!

Tốc tốc hóa hình!

Bần đạo và Trấn Nguyên Tử vì ngươi ngăn cản một lát, đợi ngươi hóa hình thành công liền không ngại nữa!" Hồng Vân Lão Tổ lặng lẽ truyền âm cho Ba Tiêu đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử khẽ lắc đầu, không nói gì, nhưng thân hình lóe lên, đứng sóng vai cùng Hồng Vân Lão Tổ. "Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử, các ngươi làm như thế chẳng lẽ muốn cùng hai người chúng ta trở thành sinh tử cừu địch hay sao?" Côn Bằng híp mắt lại, trầm giọng uy hiếp. "Đinh đông!

Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống khởi động!" "Lựa chọn 1: Tiếp nhận sự giúp đỡ của Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử, an nhiên vượt qua nguy cơ.

Khen thưởng: Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Âm Dương Kính'!" "Lựa chọn 2: Cự tuyệt hảo ý của Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử, tự mình vượt qua nguy cơ.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ'!" "Lựa chọn 2!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn bốn

người đang kiếm bạt nỗ trương trên đỉnh đầu, trong lòng cười lạnh một tiếng. "Đinh!" Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ" rơi vào không gian hệ thống, lập tức liền bị Ba Tiêu đạo nhân luyện hóa bốn mươi hai đạo Tiên thiên cấm chế. "Bần đạo Ba Tiêu đạo nhân đa tạ Hồng Vân đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu hảo ý!

Bất quá đại trận này có thể để bọn hắn thử một chút.

Hai vị đạo hữu chờ chốc lát, đợi bần đạo hóa hình thành công xong sẽ cùng hai vị đạo hữu tọa đàm luận đạo!" Ba Tiêu thụ khẽ cười một tiếng, truyền âm cho Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử. ".....

Chương 4

Ba Tiêu đạo hữu tam tư!

Đông Vương Công là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Côn Bằng càng là Đại La Kim Tiên trung kỳ, ngươi còn chưa hóa hình thành công..." Hồng Vân Lão Tổ kinh sá mạc danh.

Trấn Nguyên Tử lộ ra vẻ trầm tư, kéo tay áo Hồng Vân Lão Tổ, khẽ lắc đầu.

Hồng Vân Lão Tổ biết vị hảo hữu này tâm tư tỉ mỉ hơn mình, suy tính chu toàn, há miệng, liền không nói nữa.

Đông Vương Công cùng Côn Bằng nhìn thấy động tác nhỏ của Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân Lão Tổ, tưởng rằng bọn họ lui bước, thế là cười ha hả. "Đúng là hai kẻ ngốc!

Cơ duyên ngay trước mặt lại giảng cái gì trời cao có đức hiếu sinh?

Quả thực buồn cười!" Đông Vương Công đắc ý dương dương trào phúng. "Như thế cũng tốt!

Bớt đi hai người chia linh bảo há chẳng phải tốt hơn sao!" Côn Bằng âm trắc trắc cười nói. "A!

Côn Bằng đạo hữu, vậy năm chiếc lá ba tiêu ngũ hành Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ kia bần đạo liền không khách khí!" Đông Vương Công híp mắt lại, tự tiếu phi tiếu nói. "".....

Thủy chi diệp đối với bần đạo tu luyện có chút trợ ích..." Côn Bằng có chút khó xử. "Ngũ hành tề toàn mới có thể uy lực cường đại, cho nên không nên tách ra!

Phong, Lôi, Âm, Dương hiếm thấy có thể phân làm một loại!

Thủy chi diệp và Phong chi diệp đạo hữu tổng phải bỏ đi một cái!" Đông Vương Công nói đảo cũng là lời nói thật. "Được rồi!

Đông Vương Công phát hiện trước tiên, ưu tiên lựa chọn cũng là trong tình lý!

Vậy bần đạo muốn bốn cái lá ba tiêu Phong, Lôi, Âm, Dương, lại... lại cộng thêm thân cây Ba Tiêu!" Côn Bằng làm ra vẻ mặt ta tình nguyện chịu thiệt, nhưng lại trực tiếp lấy đi thân cây Ba Tiêu mà Đông Vương Công từ đầu đến cuối cố ý hốt thị, khiến đối phương không lời nào để nói.

Đông Vương Công và Côn Bằng đánh nhịp, hai người nhìn nhau cười, căn bản không hề để cây Ba Tiêu vào trong mắt!

Ba Tiêu đạo nhân bất động thanh sắc, tiếp tục bảo trì diễn viên tự mình tu dưỡng, biểu hiện ra một bộ dáng linh trí thấp kém, phản ứng chậm chạp, nơm nớp lo sợ, suy yếu không chịu nổi lại bất lực.

Ba Tiêu đạo nhân ngay từ đầu khi phát hiện bốn vị Đông Vương Công, Hồng Vân, Trấn Nguyên, Côn Bằng đã định ra chiến thuật "kỳ địch dĩ nhược, xuất kỳ bất ý".

Vốn dĩ Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị liều mạng trọng thương cũng phải đánh lui bốn người, sau đó phát hiện Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử cư nhiên là quân bạn, cảm động ngoài ra, lòng tin càng lớn!

Căn bản không đem Ba Tiêu đạo nhân để vào trong mắt, Đông Vương Công và Côn Bằng đại dao đại bãi bay cực nhanh về phía sơn cốc, muốn nhân lúc cây Ba Tiêu chưa hóa hình mà chém giết, chia chác linh bảo. "Trấn Nguyên, tình hình không đúng thì dùng 'Địa Thư' của ngươi hộ trụ Ba Tiêu đạo hữu!" Hồng Vân Lão Tổ y nguyên không yên lòng, vân đầu không tự chủ được bay về phía trước, để tiện có thể kịp thời xuất thủ tương trợ. "Xoát!" "Xoát!" Hai đạo quang tráo

ngột nhiên dâng lên, hách nhiên là Tiên thiên trận pháp trong sơn cốc "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" và "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận" do Ba Tiêu đạo nhân dùng chín chiếc lá ba tiêu tạo thành. "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" toàn lực phát huy đặc điểm chữ "Quy" của nó, đồng dạng hình thành một cái vòng xoáy như cái phễu ngược, đem Tạo hóa chi khí từ trong phễu mây đen giáng xuống nuốt trọn hết, gia tốc quá trình hóa hình của Ba Tiêu đạo nhân. "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận" là thiên phú trận pháp khác mà Ba Tiêu đạo nhân có được sau khi đột phá Đại La Kim Tiên, chữ "Hỗn" hiển thị khả năng nhiễu địch, khốn địch. "Thụ tử ngươi dám!" Đông Vương Công trong nháy mắt bị khốn trụ, trước mắt một mảnh hỗn độn, căn bản khó phân biệt đông tây nam bắc trên dưới trước sau, đốn thời kinh hoảng thất thố, lệ thanh quát lớn! "Hừ!

Bần đạo sớm đoán được thân là Tiên Thiên Linh Căn, trong sơn cốc tất có hộ thân pháp trận, bất quá chỉ bằng cái này thì cứu không được cái mạng nhỏ của ngươi đâu!" Côn Bằng thần tình âm chất, ba lan bất kinh.

Chỉ thấy thân hình Côn Bằng run lên, hóa thành một con chim đại bàng to lớn, đôi cánh vừa mở dài rộng gần vạn dặm, đầu đuôi và đôi cánh vượt ra khỏi phạm vi bao trùm của trận pháp, đôi cánh khẽ chấn động, trực tiếp thoát ly khỏi sự trói buộc của "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận". "Bắc Minh hữu ngư, kỳ danh vi Côn.

Côn chi đại, bất tri kỳ kỷ thiên lý dã; hóa vi điểu, kỳ danh vi Bằng.

Bằng chi bối, bất tri kỳ kỷ thiên lý dã; nộ phi, kỳ dực nhược thùy thiên chi vân..." Ba Tiêu đạo nhân trong lòng mặc mặc cảm khái sự to lớn của Côn Bằng còn vượt xa miêu tả trong "Tiêu Dao Du". "Cũng vì ta chưa hóa hình thành công, chín chiếc lá ba tiêu không thể rời khỏi thân thể, dẫn đến phạm vi đại trận bị hạn chế, mới để cho hắn có cơ hội đào thoát, nếu không đâu có dễ dàng như vậy!" Ba Tiêu đạo nhân

trong lòng căm giận bất bình, thập phần tiếc nuối. "Chạy mất Côn Bằng, còn có Đông Vương Công đây!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng, "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" bay ra, đối với Đông Vương Công đang húc loạn như con ruồi không đầu bằng không quét một cái.

Một đạo lục sắc hoa quang lóe lên, đốn thời phong bế mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý - lục cảm của Đông Vương Công vốn hào không chuẩn bị, khiến hắn lâm vào hôn mê. "Lệ!" Trên đỉnh đầu, chim đại bàng do Côn Bằng hóa thành kêu dài một tiếng, bổ nhào xuống, lấy thế phô thiên cái địa đập về phía Ba Tiêu đạo nhân. "Rút!" Ba Tiêu đạo nhân thu hồi "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" chuẩn bị tìm cơ hội lại âm Côn Bằng một cái, đồng thời vung tay thu hồi "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận".

Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử kinh ngạc nhìn Đông Vương Công đang hôn mê dưới gốc cây Ba Tiêu, trong lòng thầm nghĩ, thời gian ngắn như vậy, cho dù là hai người bọn hắn cũng khó có thể nhẹ nhàng bắt được Đông Vương Công như thế. "Tìm chết!" Côn Bằng vừa sợ vừa giận, tựa hồ cảm thấy mất mặt, đôi cánh vỗ mạnh, không trung đốn thời phong vân biến huyễn, hai đạo cuồng phong phóng về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Tạo hóa chi khí trong phễu mây đen chính là phần thưởng của thiên địa dành cho sinh linh độ Hóa hình kiếp, không ai có thể ngăn cản, hai đạo cuồng phong tuy rằng cường đại, lại không có mảy may ảnh hưởng đến nó, tiếp tục quán chú vào trong cơ thể cây Ba Tiêu. "Lên!" Ba Tiêu đạo nhân không kịp xử trí Đông Vương Công, tâm niệm vừa động, "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" bay ra, nghênh phong chiêu triển, một cái quang tráo màu xanh bảo hộ cây Ba Tiêu ở bên trong. "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?!" Côn Bằng, Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử ba người dị khẩu đồng thanh

kinh hô, lại mỗi người có một loại cảm xúc hoàn toàn khác biệt. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Cuồng phong cuồng bạo, cánh rủ xuống trời, cự trảo sắc bén của Côn Bằng gần như không phân trước sau nện lên "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ", mang đến từng trận ba động kịch liệt, nhưng cuối cùng lại không thể phá hủy được lớp phòng ngự siêu cường. "Ha ha!

Ba Tiêu đạo hữu hảo thủ đoạn!

Nguyên lai là có bạn sinh linh bảo cường hãn như thế, trách không được có thể không sợ cường địch dòm ngó!" Hồng Vân Lão Tổ cười ha hả khen ngợi, mảy may không có ý tật đố. "A!

Ba Tiêu đạo hữu có khí vận như thế, trách không được có thể đản sinh linh trí, hóa hình thành công!" Trấn Nguyên Tử cũng cảm khái nói. "Hừ!

Bạn sinh linh bảo thì thế nào?

Sau khi ngươi chết đều là của ta!" Mắt Côn Bằng đều đỏ lên rồi, lúc này Đông Vương Công hôn mê, chỉ cần có thể đánh giết cây Ba Tiêu, những thứ này đều là của hắn! "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thuộc tính Mộc, xuất hiện trong tay cây Ba Tiêu, bị người ta nhận lầm là bạn sinh linh bảo cũng là chuyện thuận lý thành chương.

Đối diện với dụ hoặc của một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Côn Bằng điên cuồng, há miệng phun ra một tòa cung điện nhỏ, trong miệng nộ quát một tiếng: "Côn Bằng Cung!" Côn Bằng Cung là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hắn đoạt được ở nơi cực sâu của Bắc Minh Chi Hải, không những có thể làm cung điện với năng lực phòng ngự cường đại, còn có thể khốn người, lại có thể đập người, có thể hội tụ linh khí, uy lực thập phần đa dạng cường đại, là bảo bối áp đáy hòm của hắn!

Chương 5

"Oanh!" "Côn Bằng Cung" hãn nhiên nện lên phòng hộ tráo của "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ", tạo ra ba động càng thêm kịch liệt!

Ngay cả cây Ba Tiêu đang toàn lực hấp thu hai thành Tạo hóa chi khí cuối cùng cũng bị phản chấn lực cực lớn của "Côn Bằng Cung" làm cho kinh ngạc ghé mắt nhìn. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Côn Bằng thấy linh bảo có hiệu quả, không ngừng khống chế "Côn Bằng Cung" liên tiếp nện xuống, bản thể cũng hào không ngừng nghỉ, cuồng bạo cuồng phong, thùy thiên chi dực, phong lợi cự trảo một mạch nện, cào, xé lên lồng bảo hộ màu xanh.

Lồng bảo hộ màu xanh mắt thấy lung lay sắp đổ, tiếng cười cuồng của Côn Bằng càng ngày càng hiêu trương.

Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử lại khẩn trương, tay phải Trấn Nguyên Tử lóe lên hoàng quang, "Địa Thư" xuất hiện, dưới chân Hồng Vân Lão Tổ mây hồng khoái tốc quay cuồng, tùy thời chuẩn bị xuất thủ! "Hồng Vân!

Trấn Nguyên Tử!

Nếu dám nhúng tay, Côn Bằng ta tất cùng các ngươi bất tử bất diệt!" Côn Bằng thanh sắc câu lệ tê giọng gào thét. "Ai!" Ba Tiêu đạo nhân bất đắc dĩ thở dài, vốn không muốn bộc lộ tất cả bài tẩy, nhưng Côn Bằng quá không biết thức thời! "Lên!" Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm lại động, "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ" tế xuất, quang tráo màu đỏ rực vừa ra, cùng quang tráo màu xanh hợp hai làm một, đốn thời cố nhược kim thang. "Lại một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo!" "Lại một kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo?" "Lại một

kiện Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo?!" Côn Bằng, Hồng Vân Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử ba người chấn kinh đến ma mộc rồi! "Cho ta ngã!" Trước mặt Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên xuất hiện một cây gậy trúc, nhẹ nhàng quét về phía Côn Bằng một cái, lục thải hoa quang hướng về phía Côn Bằng mà tới. "Sưu!" Tên Côn Bằng kia tuy rằng không nhận ra "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", nhưng lại thập phần cơ cảnh, thân hình bỗng nhiên thu nhỏ, giống như chim ưng bình thường, cư nhiên tránh thoát công kích của lục thải hoa quang!

Bất quá "Côn Bằng Cung" lại không có vận khí tốt như vậy, chính xảo bị phiến hình lục thải hoa quang quét trúng, trong nháy mắt bị cắt đứt liên hệ giữa nó và Côn Bằng. "Bịch!" "Côn Bằng Cung" rơi xuống cách thân cây Ba Tiêu không xa, bị hắn bằng không nhiếp lấy, đạp dưới chân. "Đáng chết! 'Côn Bằng Cung' của ta!" Côn Bằng như tang khảo tỷ, kêu rên một tiếng vọt tới.

Ngay tại lúc này, Ba Tiêu đạo nhân kháp xảo hấp thu xong một luồng Tạo hóa chi khí cuối cùng, thân hình hoảng động, hóa thành một vị đạo nhân trẻ tuổi anh tuấn, trên đạo bào xanh ngắt ở cổ áo, cổ tay áo có lưu văn cửu sắc thần bí du tẩu.

Chín chiếc lá ba tiêu phân phân bay tới, mỗi cái tản phát quang thải chói mắt, càng biến càng nhỏ, như chim yến về tổ bay vào trong tay phải Ba Tiêu đạo nhân. "Đến thật đúng lúc!" Ba Tiêu đạo nhân lật tay phải thu hồi chín chiếc lá ba tiêu, "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" trong tay trái lần nữa vung ra một đạo lục thải hoa quang quét về phía Côn Bằng.

Tốc độ của Côn Bằng quả thực tuyệt luân, cư nhiên ngay lúc đang cao tốc tiền xung, ngạnh sinh sinh dùng tốc độ càng nhanh hơn phản hướng phi độn đi, trong nháy mắt đã đào thoát vạn dặm xa. "Ba Tiêu!

Bần đạo tuyệt sẽ không thiện bãi cam hưu với ngươi!" Côn Bằng

không thấy tung tích, tiếng hét oán độc y nguyên còn hồi ức trong không trung! "Lương tử đã kết, bần đạo cũng sẽ không thiện bãi cam hưu với ngươi đâu!" Ba Tiêu đạo nhân móc ngón tay, nhiếp "Côn Bằng Cung" vào trong tay, điêm điêm, nhếch miệng cười một tiếng: "Không uổng công bận rộn!" "Chúc mừng Ba Tiêu đạo hữu thành công hóa hình, từ nay về sau đại đạo khả kỳ!" Hồng Vân Lão Tổ cười ha hả cùng Trấn Nguyên Tử sóng vai bay tới. "Phải cảm tạ ơn viện thủ của Hồng Vân đạo hữu và Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Ba Tiêu đạo nhân vung tay thu hồi "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" và "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ", hướng về phía Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử chắp tay tạ ơn. "Tàm quý!

Tàm quý!

Bần đạo nào biết Ba Tiêu đạo hữu linh bảo đông đảo, trận pháp cao siêu, căn bản không cần hai người bần đạo làm điều thừa!" Hồng Vân Lão Tổ sắc mặt càng đỏ, không biết là vui vẻ hay là thực sự xấu hổ. "Hai vị đạo hữu chờ một chút, đợi bần đạo xử lý xong tên kia rồi sẽ cùng hai vị sướng sở dục ngôn!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nói vừa tùy tay chộp về phía Đông Vương Công đang nằm dưới chân.

Nhưng ngay lúc Ba Tiêu đạo nhân khom lưng vươn tay, trong lòng bỗng nhiên một trận tâm kinh nhục khiêu, nguyên thần trong thức hải đập thình thịch loạn xạ. "Tế!" Tuy rằng không hiểu vì sao lại như vậy, nhưng Ba Tiêu đạo nhân y nguyên ngay lập tức tế xuất "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" và "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ", lưu quang hai màu xanh đỏ dập dờn quanh thân. "Xuy!" Gần như ngay lúc Ba Tiêu đạo nhân làm xong phòng ngự, Đông Vương Công vốn đang nằm trên đất đáng lẽ bị "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phong bế lục cảm không thể cử động, cư nhiên trong miệng phun ra một đạo bạch quang chói mắt công hướng Ba Tiêu đạo nhân. "Phanh!" Đạo bạch quang kia đâm vào trên hộ thể quang tráo hai màu

xanh đỏ, mang theo một tầng gợn sóng nhàn nhạt.

Nguyên lai là một khối mỹ ngọc cực trắng, trình hiện hình dáng một con cá, đang lắc đầu quẫy đuôi muốn chui vào trong quang tráo công kích Ba Tiêu đạo nhân.

Nhìn khí tức, linh tính, tối thiểu cũng là một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Ba Tiêu đạo nhân không ngờ Đông Vương Công cư nhiên có thể thoát khỏi sự phong tỏa lục cảm của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" mà tỉnh lại, bất quá vừa rồi có thể bắt được hắn thì bây giờ cũng chiếu dạng có thể, thế là thuận tay huy động "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" trong tay. "Xoát!" Lại một đạo lục thải hoa quang quét về phía Đông Vương Công. "Bạo!" Tên Đông Vương Công kia cũng là kẻ tàn nhẫn, trực tiếp tự bạo khối mỹ ngọc cực trắng đang đánh vào quang tráo xanh đỏ kia! "Oanh long long!" Trong tiếng nổ mạnh, bạch quang nồng đậm trùng tán lục thải hoa quang do "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phát ra, còn Đông Vương Công thì nhân cơ hội hóa thân thành một đạo bạch quang phi độn rời đi! "Cực Dương chi khí!" Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận được bạch quang nồng đậm bùng nổ kia, thất kinh!

Không màng đi truy đuổi Đông Vương Công, Ba Tiêu đạo nhân lật tay phải, một chiếc quạt ba tiêu như bạch ngọc xuất hiện trong lòng bàn tay, càng biến càng lớn, nhẹ nhàng quạt một cái, những bạch quang nồng đậm kia như cá voi hút nước dũng nhập vào trong "Dương chi diệp". "Nghe nói Đông Vương Công nãi là đạo Tiên thiên Cực Dương chi khí đầu tiên tu luyện thành!

Khối 'Cực Dương Ngư Bài' kia hẳn là bạn sinh linh bảo, đáng tiếc vì để đào mệnh mà đem nó tự bạo, e rằng bản thân hắn bị thương cũng không nhẹ!" Hồng Vân Lão Tổ ha ha cười một tiếng, mở miệng giải thích. "Đảo cũng không đáng tiếc, phiến lá ba tiêu của Ba Tiêu

đạo hữu là thuần dương thuộc tính, vừa rồi Ba Tiêu đạo hữu phản ứng kịp thời, gần như đem Cực Dương chi khí sau khi 'Cực Dương Ngư Bài' tự bạo hấp thu chín thành chín!" Trấn Nguyên Tử ánh mắt độc lạt, nhìn đến rõ ràng. "Ai nha nha!

Nói đến mới nhớ, linh bảo của Ba Tiêu đạo hữu thật đúng là nhiều!

Còn lợi hại hơn cả Trấn Nguyên!

Chín chiếc lá ba tiêu, hai lá cờ, một cây gậy trúc, lại còn có 'Côn Bằng Cung' cướp từ tay Côn Bằng, túc túc mười ba kiện!

Đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Hồng Vân Lão Tổ bắt đầu chép miệng trầm trồ khen ngợi, nhìn dáng vẻ đều sắp chảy nước miếng rồi! "E rằng trên đại lục Hồng Hoang, ngoại trừ tộc trưởng Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc thì không có ai có thể so sánh được nữa rồi!" Hồng Vân Lão Tổ liên tục lắc đầu, bộ dạng thèm thuồng muốn rỏ dãi, áo não vạn phần: "Đỏ mắt rồi!

Đỏ mắt rồi!

Ta thế mà một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có!

Ai nha nha!

Ta có chút hối hận vừa rồi không cùng bọn hắn động thủ!

Nói không chừng còn có thể chia được một hai kiện a!" "Thôi đi!" Trấn Nguyên Tử thấy Hồng Vân Lão Tổ càng nói càng không da không mặt, sợ Ba Tiêu đạo nhân không hiểu tính cách của hắn, vạn nhất tưởng thật mà sinh khí thì được không bù mất! "Đã mấy lần rồi!

Linh bảo xuất thế rõ ràng ở ngay trước mắt, cuối cùng lại bị tu sĩ có tu vi không bằng mình cướp đi mất!" Trấn Nguyên Tử làm ra vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép chất vấn. "Lần đó xác thực là người ta phát hiện trước, túc túc thủ ở nơi đó đợi mấy trăm năm mới đợi

được linh bảo xuất thế, ta sao có thể cướp đoạt chứ!" Hồng Vân Lão Tổ bẻ ngón tay giải thích.

Chương 6

"Còn có lần kia, vị đạo hữu đó thực sự quá đáng thương, toàn tộc đều bị cao thủ Long tộc đồ sát, thân phụ huyết hải thâm cừu, chỉ có kiện linh bảo kia mới có thể tìm diệt tộc cừu nhân báo thù rửa hận!

Ngươi không thấy lúc đó hắn khóc thương tâm đến mức nào đâu!" Hồng Vân Lão Tổ thổn thức không thôi. "Còn có lần gần nhất, là con hồ ly tinh Thanh Khâu kia, một giới nữ tu, nhu nhu nhược nhược, nhuyễn ngữ tương cầu, ta sao nỡ cùng nàng tranh giành!

Hơn nữa chỉ là một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tác dụng đối với ta cũng không lớn lắm!" Hồng Vân Lão Tổ thấy sắc mặt Trấn Nguyên Tử càng ngày càng khó coi, san san thu thanh ngậm miệng. "Hồng Vân a!

Ngươi tưởng người ta gọi ngươi một tiếng Hồng Hoang lão hảo nhân là thật sự khen ngươi sao!

Đó là đang trào phúng ngươi!

Hiểu hay không!" Trấn Nguyên Tử hận thiết bất thành cương quở trách: "Sớm muộn gì cũng có một ngày ngươi sẽ bị cái tính tình này của ngươi hại chết!" "Hắc hắc hắc!" Hồng Vân Lão Tổ lơ đễnh hàm cười. "Đinh đông!

Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống xúc phát!" Tiếng hệ thống vang lên.

Ba Tiêu đạo nhân vốn đang nhìn Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử đấu võ mồm cảm thấy thập phần thú vị, không ngờ Đệ nhất lão hảo nhân Hồng Hoang, Đệ nhất kẻ xui xẻo Hồng Hoang trong ấn tượng lại xuất chân khả ái như vậy.

Không khỏi khiến hắn nhớ đến hai tên bạn xấu hoạt bảo ở kiếp trước cũng thường xuyên như thế, lơ đãng toát ra một tia nụ cười hoài niệm.

Đúng lúc này âm thanh nhắc nhở của hệ thống đột nhiên vang lên: "Đinh đông!

Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống xúc phát!" "Lựa chọn 1: Sinh tử có mệnh phú quý tại thiên, mặc kệ Hồng Vân sống chết!

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Càn Khôn Phiến'!" "Lựa chọn 2: Có nhân có quả, Hồng Vân Lão Tổ hôm nay giúp ngươi một lần, sau này giúp lại một lần liền xong!

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Long Đầu Quải Trượng'!" "Lựa chọn 3: Người tốt có hảo báo, có bằng hữu như thế nãi là chuyện vui sướng của nhân sinh, cùng Hồng Vân Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử giao hảo, thay đổi vận mệnh Hồng Vân Lão Tổ!

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ'!" "Lựa chọn 3!" Ba Tiêu đạo nhân hào không do dự lựa chọn.

Ba Tiêu đạo nhân đưa ra lựa chọn như vậy không chỉ vì Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử lần này trượng nghĩa tương trợ, mà còn là vì suy xét cho phát triển sau này!

Tục ngữ có câu: Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao.

Những kẻ kiệt xuất trong đám đại năng Hồng Hoang, không chỉ cá nhân năng lực siêu cường, mà đều có người trợ giúp!

Tam Thanh huynh đệ tam vị nhất thể cùng tiến cùng lui, mãi cho đến Phong Thần đại kiếp.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân càng là tương hỗ nâng đỡ, đồng tâm đồng đức, mới có thể có thành tựu về sau.

Phục Hy, Nữ Oa huynh muội hai người; Đế Tuấn, Thái Nhất huynh đệ hai cái; Thập Nhị Tổ Vu huynh đệ tỷ muội mười hai người...

Ba Tiêu đạo nhân muốn ở trong Hồng Hoang có sở tác vi, cô quân phấn chiến không phải không được, nhưng quá gian nan.

Đúng lúc Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Tử đều là Tiên thiên đại năng, năng lực không cần nói, nhân phẩm cũng tin được, hạ tất không lôi kéo bọn hắn vào bên cạnh, hình thành một cái tiểu đoàn thể kiên cố, sau này hành sự há chẳng phải thuận tiện hơn nhiều! "Đinh!" "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" cũng rơi vào trong túi Ba Tiêu đạo nhân, trong nháy mắt luyện hóa. "Nếu sớm đạt được 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ' thì đã có thể thu Đông Vương Công vào trong đồ, sẽ không để hắn thừa loạn chạy mất!

Cũng do ta kinh nghiệm không đủ, không ngờ Cực Dương chi khí có thể phá vỡ phong ấn của 'Lục Căn Thanh Tịnh Trúc', sau này nhất định phải cẩn thận thực thi, vạn vật tương sinh tương khắc, không có gì là vạn vô nhất thất cả!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng lần nữa tự cáo giới, vạn sự tiểu tâm, không thể đại ý, nếu không phải giác quan thứ sáu cảnh báo để hắn kịp thời phòng ngự, nói không chừng thật sự sẽ bị Đông Vương Công kích thương thậm chí giết chết. "Hai vị đạo hữu thiết mạc kiến quái!

Bần đạo vừa mới hóa hình, nơi này đơn sơ, không có gì năng chiêu đãi hai vị, thực sự tàm quý!" Ba Tiêu đạo nhân buông tay cười bất đắc dĩ.

Không còn Tiên Thiên Linh Căn Ba Tiêu thụ, Tiên thiên trận pháp "Cửu Cửu Quy Nguyên Trận" cũng bị Ba Tiêu đạo nhân luyện nhập vào đạo bào màu xanh, lúc này sơn cốc liền bình thường không có gì lạ, thậm chí có chút hoang lương, dù sao linh khí nơi này đều dùng để

tẩm bổ cây Ba Tiêu, các thực vật khác căn bản khó có thể tồn hoạt. "Không sao!

Trấn Nguyên, đừng hẹp hòi, chúng ta và Ba Tiêu có duyên, mau lấy Nhân Sâm Quả ra cho ta nếm thử, ta nơi này có một bầu rượu ngon 'Hồng Vân Nhưỡng', chúng ta hảo hảo chúc mừng Ba Tiêu hóa hình thành công!" Hồng Vân Lão Tổ đảo cũng tự nhiên quen thuộc, trong xưng hô ngay cả hai chữ đạo hữu cũng bớt đi.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử đối với sự bại gia của Hồng Vân Lão Tổ cũng đã tập mãi thành quen, mỉm cười lắc đầu, vung tay lên một cái bàn đá tinh xảo xuất hiện trước mặt ba người, trong ba cái mâm ngọc đều có một quả Nhân Sâm Quả trông rất sống động như hài nhi.

Hồng Vân Lão Tổ vung tay áo lớn, Băng Tâm Ngọc Hồ, Hồng Nê Noãn Lô, chén rượu Cực phẩm linh ngọc bài liệt trên bàn, động tác của Hồng Vân hành vân lưu thủy, không bao lâu sau tiên rượu "Hồng Vân Nhưỡng" linh khí nồng đậm đã khiến Ba Tiêu đạo nhân thần thanh khí sảng, sự mệt mỏi do vừa mới độ kiếp, đại chiến cường địch quét sạch sành sanh.

Sau khi phẩm "Hồng Vân Nhưỡng", Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng tế tế phẩm thường Nhân Sâm Quả đại danh đỉnh đỉnh, quả nhiên hương khí tứ dật, vào miệng giòn tan ngọt ngào, linh khí nồng đậm bạo bằng!

Ba Tiêu đạo nhân cảm giác Nhân Sâm Quả vừa xuống bụng, một cỗ sảng khoái khiến mười vạn tám ngàn cái lỗ chân lông toàn thân cao thấp đều đang hoan hô, tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ hoàn toàn củng cố, pháp lực tuy rằng không có tăng trưởng biên độ lớn, nhưng lại trở nên càng thêm ngưng thực hậu trọng, ngay cả nguyên thần cũng chịu tẩy địch.

Không biết qua bao lâu, Ba Tiêu đạo nhân từ trong trầm túy tỉnh

lại, Hồng Vân Lão Tổ mang theo một tia hâm mộ, dùng giọng điệu kinh ngạc nói: "Ba Tiêu quả nhiên thiên tư trác tuyệt, Nhân Sâm Quả lần đầu tiên dùng hiệu quả là rõ ràng nhất, cũng thể hiện rõ nhất tiềm lực của người sử dụng, một lần nhập định thế mà được chín ngày chín đêm!

So với ta năm đó thì mạnh hơn nhiều!" "Chín ngày chín đêm là cực hạn mà Nhân Sâm Quả có thể đạt tới, rất có thể cực hạn của Ba Tiêu đạo hữu không chỉ như thế, chỉ là hiệu quả của Nhân Sâm Quả có hạn, không thể để Ba Tiêu đạo hữu thỏa thích triển lộ tiềm lực của hắn mà thôi!" Trấn Nguyên Tử như có điều suy nghĩ mở miệng nói. "Lợi hại như vậy sao!" Hồng Vân Lão Tổ hơi kinh hãi, Trấn Nguyên Tử xưa nay sẽ không khoa đại kỳ từ, có thể thấy được trong lòng hắn xác thực đối với Ba Tiêu đạo nhân thập phần nhận khả. "Ba Tiêu đạo hữu tiếp theo chuẩn bị đi nơi nào?" Trấn Nguyên Tử chuyển di chủ đề, nhìn Ba Tiêu đạo nhân đem Tiên thiên trận pháp trong sơn cốc dung nhập vào đạo bào liền biết đối phương không có ý định ở lại. "Đúng vậy Ba Tiêu a!

Động thiên phúc địa tốt một chút ở đại lục Hồng Hoang đều bị nhân vật trọng yếu của tam tộc Long Phượng Kỳ Lân bá chiếm, e rằng trong thời gian ngắn khó tìm được đạo tràng thích hợp.

Ta ở Hỏa Vân Động, Trấn Nguyên ở Ngũ Trang Quán, không bằng tiên cùng ta đến đó ở tạm, từ từ tìm!" Hồng Vân Lão Tổ kiến nghị. "Chuyện đạo tràng đợi lát nữa hãy nói, bần đạo từ khi sinh ra linh trí đã ở dưới chân núi Bất Chu, trước khi hóa hình vẫn luôn nhìn nó, nghĩ thầm đợi ta hóa hình thành công có thể tự do đi lại, nhất định phải dùng đôi chân của mình trượng lượng Bất Chu Sơn!" Ba Tiêu đạo nhân tìm một cái lý do nói ra dự định của mình. "Dự định leo núi Bất Chu?!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ đều kinh ngạc hỏi. "Sao vậy?

Có gì không thỏa đáng sao?" Ba Tiêu đạo nhân buồn bực nói. "Bất Chu Sơn nãi là cột sống Bàn Cổ đại thần biến thành, chống đỡ thiên địa Hồng Hoang, là nơi mà tất cả sinh linh Hồng Hoang kính ngưỡng, trên Bất Chu Sơn còn tàn lưu uy áp vô thượng của Bàn Cổ đại thần!

Chúng sinh Hồng Hoang kính sợ Bất Chu Sơn, lại rất ít người nguyện ý thừa đam uy áp của Bàn Cổ đại thần để leo lên Bất Chu Sơn!" Trấn Nguyên Tử thận trọng nói.

Ngay cả Hồng Vân Lão Tổ vẫn luôn hi hi ha ha cũng nghiêm túc nói: "Bần đạo năm đó khi chưa hóa hình, là đóa Tiên thiên hồng vân đệ nhất Hồng Hoang, phiêu đãng trong thiên khung Hồng Hoang vô số năm, nhưng mỗi lần tới gần Bất Chu Sơn đều sẽ từ sâu trong nguyên thần sinh ra một loại cảm giác sợ hãi!

Chỉ có thể từ xa đi đường vòng tránh Bất Chu Sơn!" "Ba Tiêu đạo hữu tam tư a!" Trấn Nguyên Tử khuyên nhủ.

Ba Tiêu đạo nhân không ngờ lại có cách nói như vậy, không khỏi trầm tư. "Đinh đông!

Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống xúc phát!" Hệ thống bỗng nhiên mở miệng nói.

“Lựa chọn 1, từ bỏ leo lên Bất Chu Sơn, cùng Hồng Vân lão tổ và Trấn Nguyên Tử kết bạn rời đi, khen thưởng luyện thể công pháp 《Bát Cửu Huyền Công》!” “Lựa chọn 2, y nguyên leo lên Bất Chu Sơn, nhưng lượng sức mà đi, nếu Bàn Cổ uy áp quá mạnh thì kịp thời từ bỏ, khen thưởng luyện thể công pháp 《Cửu Chuyển Huyền Công》!” “Lựa chọn 3, thề phải đăng đỉnh Bất Chu Sơn, bất luận đỉnh lấy bao lớn áp lực, nhất định phải leo lên đỉnh Bất Chu Sơn, khen thưởng luyện thể công pháp 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》!” “Lựa chọn 3!” Ba Tiêu đạo nhân y nguyên không chút do dự đưa ra lựa chọn.

Tuy rằng 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 chưa nghe qua tên tuổi, không bằng kiếp trước như sấm bên tai 《Bát Cửu Huyền Công》 và 《Cửu Chuyển Huyền Công》, nhưng lại cùng truyền thừa công pháp 《Cửu Cửu Quy Nguyên Kinh》 của hắn vô cùng thất phối, lại căn cứ vào độ khó dễ của lựa chọn mà xem, cũng định nhiên sẽ không yếu hơn hai kẻ trước.

Càng quan trọng hơn là nguyên nhân Ba Tiêu đạo nhân thật sự muốn đăng đỉnh Bất Chu Sơn!

Chương 7

Cũng giống như "Bất đáo Trường Thành phi hảo hán" (Không đến Trường Thành không phải hảo hán) vậy, không leo lên Bất Chu Sơn há chẳng phải có lỗi với việc xuyên việt Hồng Hoang?

Càng không cần nói trên Bất Chu Sơn còn có khả năng tồn tại từng món bảo bối khiến người ta chảy nước miếng!

"Hai vị đạo hữu hiểu lầm!

Bần đạo từ khi sinh ra liền ở dưới chân Bất Chu Sơn, đối với Bất Chu Sơn kính ngưỡng so với kỳ lân Hồng Hoang sinh linh chỉ nhiều không ít!" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí chân thành nói với Hồng Vân lão tổ và Trấn Nguyên Tử, "Bần đạo leo lên Bất Chu Sơn không phải bất kính, mà là triều bái!" "Ba Tiêu đạo hữu thật là đại cảnh giới!

Ngã đẳng hiểu lầm!" Hồng Vân lão tổ nghe vậy, hiếm thấy bày ra vẻ nghiêm túc, đối với Ba Tiêu đạo nhân hơi hơi khom người thi lễ, tỏ vẻ kính bội đối với hành động này.

"Ba Tiêu đạo hữu lời này không sai!" Trấn Nguyên Tử mày hơi nhíu, trầm ngâm nói, "Ba Tiêu đạo hữu bạn sinh linh bảo đông đảo, có thể thấy được khí vận cực mạnh, hôm nay có cử động này, tất có thâm ý khác.

Hai người chúng ta nhàn rỗi vô sự, có thể hay không hậu nhan tùy đạo hữu cùng nhau leo lên Bất Chu Sơn?" "A?

Ta cũng lên Bất Chu Sơn?" Hồng Vân lão tổ kinh kêu một tiếng.

Trấn Nguyên Tử nói được thản nhiên, Ba Tiêu đạo nhân cũng không có ý kiến, ha ha cười nói: "Có hai vị đạo hữu đồng hành, bần đạo cầu còn không được!" "Được rồi!" Hồng Vân lão tổ là kẻ tùy

hòa, không có chủ kiến, ngẩng đầu nhìn nhìn Bất Chu Sơn cao chọc trời, tuy rằng có chút không tình nguyện, khóe miệng hơi hơi co giật vài cái, cuối cùng vẫn kiên trì đáp ứng nói.

Ba Tiêu đạo nhân tròng mắt chuyển động, bỗng nhiên nảy ra một kế, hắc hắc cười thầm một tiếng, sảng lãng mở miệng nói: "Bần đạo vừa mới hóa hình đã có thể cùng hai vị đạo hữu tương ngộ, âu cũng là duyên phận!" Nhìn thấy Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ gật đầu nhận khả, Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục nói: "Ta cùng hai vị tương đàm thậm hoan, tỳ tính tương đầu!

Bần đạo có ý cùng nhị vị kết bái, không biết có vinh hạnh này chăng?" "Kết bái?!" Hồng Vân lão tổ nghe vậy hơi hơi ngẩn ra, có chút không hiểu, bởi lẽ hiện giờ tại Hồng Hoang đại lục chưa có tục lệ kết bái.

"Kết bái chính là chúng ta tuy rằng không phải anh em ruột thịt, nhưng dưới sự chứng kiến của Đại Đạo kết làm dị tính huynh đệ, từ đây vinh nhục cùng hưởng, họa phúc tương y, sinh tử tương tùy..." Ba Tiêu đạo nhân cũng hạ quyết tâm rất lớn mới đưa ra lựa chọn như vậy, rốt cuộc dưới Đại Đạo kiến chứng kết làm huynh đệ liền thật sự là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng, có hắn cùng Trấn Nguyên Tử nỗ lực, định có thể giúp Hồng Vân lão tổ nghịch thiên cải mệnh, từ đây đem hai cái đùi vàng này lao lao trói chặt trên chiến xa của mình.

"Thì ra là thế!

Rất tốt!

Rất tốt!

Ngô cùng Trấn Nguyên tương giao mạc nghịch, sớm có ý này, chỉ là không biết đạo hữu nói về việc kết bái.

Hôm nay lại gặp được Ba Tiêu là kẻ hữu duyên, chúng ta liền kết bái làm dị tính huynh đệ!" Hồng Vân lão tổ nghe vậy hưng phấn dị thường, giơ hai tay đồng ý.

"Rất hợp ý ta!" Trấn Nguyên Tử cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt tán đồng.

"Nhưng đã là huynh đệ rồi, vậy tổng phải có cái tôn ti trật tự chứ?

Dựa theo tu vi cao thấp sao?

Hay dựa theo hóa hình trước sau?" Hồng Vân lão tổ khó xử nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và Ba Tiêu đạo nhân.

"Cái này..." Trấn Nguyên Tử cũng có chút khó xử.

"Dù sao mặc kệ, trừ phi lấy số lượng linh bảo nhiều ít để bài danh, nếu không vị trí Ba Tiêu tam đệ là khẳng định rồi!" Hồng Vân lão tổ bỗng nhiên ha ha cười to, chỉ vào Ba Tiêu đạo nhân trào tiếu nói.

Đang minh tư khổ tưởng, Trấn Nguyên Tử nghe vậy cũng không cấm hội tâm cười.

"Kia cũng không nhất định!" Ba Tiêu đạo nhân khóe miệng hơi hơi một xả, lộ ra một nụ cười gian xảo không có ý tốt, làm cho Hồng Vân lão tổ và Trấn Nguyên Tử hai mặt nhìn nhau.

"Trừ bỏ linh bảo số lượng nhiều, lớn lên so với ta soái, lúc ăn Nhân Sâm Quả hiển lộ ra tiềm lực so với ta cao..." Hồng Vân lão tổ bẻ ngón tay, tròng mắt tích lưu lưu chuyển nửa ngày, cảm thấy không có cái gì khác, mới bức vấn nói, "Còn cái gì có thể so được với ta?" Trấn Nguyên Tử cũng cảm thấy tò mò, nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Ha ha ha!

Đã là kết bái xếp thứ tự, vậy đương nhiên phải đối với ba người

chúng ta đều công bằng!

Tuy rằng có thể cùng hai vị đạo hữu kết bái làm huynh đệ bần đạo đã tâm mãn ý túc, căn bản không thèm để ý là huynh hay là đệ.

Nhưng đã phải tuyển, vậy liền chọn một phương thức tương đối công bằng, có thể làm cho tất cả mọi người tâm phục khẩu phục.

Nhị vị đạo hữu ý hạ như thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân khẽ cười hỏi.

"Ngôn chi hữu lý!" "Đúng cực!

Đúng cực!" Nhìn thấy ánh mắt dò hỏi của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, Ba Tiêu đạo nhân cũng không thừa nước đục thả câu, giơ tay chỉ chỉ Bất Chu Sơn trực tiếp nói: "Đã là chúng ta quyết định muốn cùng nhau leo lên Bất Chu Sơn, Bất Chu Sơn càng đi lên trên Bàn Cổ uy áp càng nặng, càng khó có thể leo lên, chúng ta không bằng lấy trình độ đăng cao để luận tôn ti!" Cũng không phải Ba Tiêu đạo nhân khắc ý tính kế, tranh cường hiếu thắng, mà ở Hồng Hoang thế giới, không chỉ có thực lực vi tôn, mà còn thập phần coi trọng tôn ti trật tự!

Tỷ như Tam Thanh, tất nhiên lấy Lão Tử vi tôn, về sau Phong Thần đại kiếp, Nguyên Thủy Thiên Tôn thường xuyên ỷ vào thân phận Nhị ca áp chế Thông Thiên Giáo Chủ.

Thông Thiên Giáo Chủ mặc dù bất mãn, đỉnh đa cũng chỉ dám cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cãi lại vài câu, đại bộ phận thời điểm đại ca Lão Tử vừa phát thoại, Thông Thiên Giáo Chủ chỉ có thể nhẫn khí thôn thanh.

Đế Tuấn và Thái Nhất huynh đệ hai người, dựa theo năng lực, tâm cơ, linh bảo các phương diện mà xem, Thái Nhất càng thắng một bậc, nhưng Đế Tuấn là huynh trưởng, liền tự nhiên trở thành Yêu Hoàng,

Thái Nhất chỉ có thể khuất cư ngôi vị Đông Hoàng.

Trấn Nguyên Tử tuy rằng lão thành trì trọng, lại không có tâm khai thác tiến thủ, Hồng Vân lão tổ tùy tính thiện lương, quá dễ dàng bị người tính kế.

Ba Tiêu đạo nhân thục tri Hồng Hoang hướng đi, cần phải tranh thủ vị trí lão đại, nắm giữ quyền phát ngôn, mới có thể nắm giữ quyền chủ động, mang theo hai người đánh cược một cái cẩm tú tiền trình, quang minh thánh vị.

"Ba Tiêu thông minh!

Chủ ý này không tồi, bần đạo tu vi cao, tốc độ nhanh, bản thể là mây, mây nhiễu đỉnh núi nãi là lẽ tự nhiên, ưu thế cực đại!

Trấn Nguyên phòng ngự cường, căn cơ ổn, lại có thuộc tính ưu thế!

Ba Tiêu từ khi sinh ra đã cảm thụ Bàn Cổ uy áp, năng lực thích ứng càng mạnh, có nửa cái ưu thế địa chủ!

Như vậy xem ra, phương pháp này rất công bằng!" Hồng Vân lão tổ hân nhiên đồng ý.

Trấn Nguyên Tử cũng gật đầu nhận khả phương pháp này.

"Vậy chúng ta trước tiên kết bái!

Chờ kết quả ra tới rồi lại phân thứ tự tôn ti!" Hồng Vân lão tổ gấp không chờ nổi.

"Đại Đạo tại thượng!

Nay có Trấn Nguyên Tử (Hồng Vân lão tổ, Ba Tiêu đạo nhân) bát bái chi giao, kết thành dị tính huynh đệ, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, sinh tử dữ cộng..." Ba người tề thanh nói.

Đại Đạo kiến chứng, bỗng nhiên phong vân dũng động, thiên địa

biến sắc, làm cho Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ba vị ngốc lập đương trường!

Vừa mới hoàn thành nghi thức kết bái, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ còn chưa kịp cao hứng thì nhìn thấy trên trời phong vân đột biến, dị tượng xuất hiện, sôi nổi giật nảy mình.

"Chuyện gì xảy ra?" Ba Tiêu đạo nhân tưởng rằng lại xảy ra sai sót gì, hoảng sợ một hồi.

Trấn Nguyên Tử kiến đa thức quảng, sắc mặt hơi hơi biến đổi lúc sau, bỗng nhiên lại lộ ra kịch liệt tình tự dao động mà Ba Tiêu đạo nhân chưa bao giờ gặp qua, ha ha cười to: "Việc tốt!

Việc tốt!

Thiên đại việc tốt!" "Trấn Nguyên làm sao vậy?" Hiển nhiên Hồng Vân lão tổ cũng chưa từng thấy qua một hướng thâm trầm ổn trọng như Trấn Nguyên Tử lại hỉ hình vu sắc như thế.

"Ào ào ào!" Một đạo minh hoàng quang trụ từ trên trời giáng xuống, chia làm ba phần, trong đó bốn thành dũng hướng Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ mỗi người được ba thành.

Nhìn biểu hiện của Trấn Nguyên Tử, Ba Tiêu đạo nhân cũng biết quang trụ này có lợi vô hại, liền để cho đạo minh hoàng quang trụ kia trực nhập vào trong cơ thể.

Hoàng quang nhập thể, Ba Tiêu đạo nhân lập tức trong lòng có cảm xúc, tức thì lớn tiếng kinh kêu: "Công đức chi lực?!" "Ai nha!

Chương 8

Đáng tiếc!

Sớm biết rằng là 'Công đức chi lực' thì nên thu thập lại, đem luyện chế một kiện Công Đức Chí Bảo thì tốt biết bao!" Ba Tiêu đạo nhân bởi vì công đức chi lực nhập thể, tu vi tăng trưởng một đoạn dài, chạy nhanh thôi động 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 hấp thu công đức chi lực tu luyện, trong lòng có chút tiếc nuối.

"Công đức chi lực nan năng khả quý!

Không ngờ chúng ta trở thành sinh linh đầu tiên hoàn thành nghi thức kết bái bát bái chi giao của thế giới Hồng Hoang, cho nên trời giáng công đức, tuy rằng không đủ một phần trăm Khai Thiên công đức, nhưng y nguyên là thiên đại cơ duyên!" Trấn Nguyên Tử đem công đức chi lực dung nhập Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Địa Thư" bên trong.

"Hành động này nãi là do Ba Tiêu đề nghị, cho nên hắn được bốn thành công đức, hai người chúng ta mỗi người được ba thành!" Trấn Nguyên Tử giải thích nói.

Hồng Vân lão tổ đồng dạng để công đức kim quang nhập thể, tu vi tăng trưởng không ít, vui vẻ nói: "Ba Tiêu quả nhiên khí vận thâm hậu, tùy tiện một cái đề nghị liền để cho chúng ta hoạch đắc công đức chi lực!

Hiện tại ta đối với việc leo lên Bất Chu Sơn tràn đầy kỳ đãi a!" "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân cảm giác hồn thân chấn động, 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 dưới sự thôi động của công đức kim quang, cư nhiên trong thời gian ngắn ngủi đột phá tầng thứ nhất, nhục thân cường độ đạt tới Hạ Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo cảnh giới. 《Cửu

Cửu Huyền Nguyên Công》 luyện thể công pháp cộng phân chín tầng, mỗi một tầng nhục thân cường độ đối ứng với Hạ Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, Trung Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, Thượng Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Tiên Thiên Chí Bảo.

"Đi!

Đăng cao đi!" Vừa nãy có chút không nguyện ý, chỉ ngại vu bồi bạn hảo hữu mới đáp ứng xuống, Hồng Vân lão tổ lúc này thập phần tích cực, chiêu hô Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử chạy nhanh xuất phát.

Vì thế, ba người liền tịnh kiên bắt đầu leo lên Bất Chu Sơn.

Trên Bất Chu Sơn, Bàn Cổ đại thần uy áp không chỗ nào không có.

Ba Tiêu đạo nhân nguyên bản vị trí sơn cốc tại chân núi Bất Chu Sơn, uy áp đủ để cho bất luận sinh linh nào dưới tu vi Kim Tiên cũng không dám tới gần.

Lại đi lên trên một ngàn trượng, Ba Tiêu đạo nhân liền cảm giác Bàn Cổ uy áp lần thứ hai bạo tăng, Thái Ất Kim Tiên dưới uy áp như vậy khủng sợ đều thốn bộ nan hành.

Một hàng ba người đều là Đại La Kim Tiên, lại cũng y nguyên bước đi trầm trọng, ngay cả Hồng Vân lão tổ cũng không có nhàn tình dật trí để nói chuyện.

Trấn Nguyên Tử biểu tình thoải mái nhất, y nguyên còn tinh lực quan thưởng phong cảnh dọc đường, thỉnh thoảng phát ra một trận chậc chậc tán thán thanh.

Ba Tiêu đạo nhân thoạt nhìn là kẻ cật lực nhất trong ba huynh đệ,

từ khi bắt đầu leo núi vẫn luôn thần tình ngưng trọng, đôi môi mím chặt, cúi đầu không nói!

Kỳ thật Ba Tiêu đạo nhân chủ động từ bỏ lấy pháp lực cảnh giới Đại La Kim Tiên để chống cự Bàn Cổ đại thần uy áp, thuần túy lấy nhục thân cường độ để kháng.

Dưới áp lực, Ba Tiêu đạo nhân một khắc không ngừng yên lặng vận chuyển 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, cảm thụ được thân thể cường độ một chút một chút chậm rãi tăng trưởng.

"Ba Tiêu!

Ta... ta xem...

đừng, đừng gượng chống!" Lại đi lên trên vài ngàn trượng, tiếp cận vạn trượng cao thời điểm, Hồng Vân lão tổ nói chuyện đều có chút thở dốc, nhìn Ba Tiêu đạo nhân mồ hôi ướt đẫm lưng, nhịn không được trêu ghẹo nói.

"Ba Tiêu, không cần gượng chống, ta biết ngươi muốn mạnh mẽ, nhưng nếu nhân thử bị thương căn cơ thì được không bù mất!" Trấn Nguyên Tử lúc này còn nhẹ nhàng, quan tâm dặn dò.

Ba Tiêu đạo nhân căn bản không có dư lực nói chuyện, chỉ kiên định gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Hồng Vân lão tổ thấy thế cũng không hảo ý tứ lại trào tiếu Ba Tiêu đạo nhân, ngược lại mở miệng an ủi nói: "Ba Tiêu... vừa... vừa mới hóa hình, mới là Đại La Kim Tiên, sơ, sơ kỳ tu vi...

Có thể làm được một bước này đã không tồi rồi!...

Làm, Tam...

Tam đệ, cũng rất tốt!

Ta sẽ, bảo... bảo hộ ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân hơi hơi cười, quật

cường mà lắc lắc đầu, tiếp tục nhấc chân hướng về phía trước đi đến.

"Oanh!" Khi vượt qua giới hạn một vạn trượng, trên Bất Chu Sơn Bàn Cổ uy áp lần thứ hai bạo trướng một đoạn.

"Phịch!" Ba Tiêu đạo nhân đặt mông ngồi trên mặt đất, trên trán mồ hôi to như hạt đậu lách tách nện trên mặt đất.

Không có đáp lại Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ quan thiết dò hỏi, Ba Tiêu đạo nhân khoanh chân ngồi xong, nỗ lực vận chuyển 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 để kháng Bàn Cổ đại thần uy áp, công pháp dưới áp lực cường đại gia tốc vận chuyển, thân thể cường độ không ngừng tăng cường.

Túc túc ba năm sau.

Tùy theo trong cơ thể "oanh" một tiếng vang lớn, Ba Tiêu đạo nhân 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 rốt cuộc lần thứ hai đột phá, thân thể cường độ đạt tới Trung Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo tầng thứ đệ nhị tầng.

"Hô!" Ba Tiêu đạo nhân mãnh nhiên đứng dậy.

"Ba Tiêu, thế nào?

Thoạt nhìn khá hơn nhiều!

Thật có ngươi!" Hồng Vân lão tổ trải qua ba năm thích ứng, đồng dạng nhẹ nhàng không ít.

"Tiếp tục!" Ba Tiêu đạo nhân vì tiết kiệm thể lực ngôn giản ý cai nói.

Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân trong ánh mắt có một tia kính bội, kính bội nghị lực của hắn, sự kiên trì cùng chấp nhất của hắn.

Cảm thụ ánh mắt của Trấn Nguyên Tử, Ba Tiêu đạo nhân lộ ra

một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, lần thứ hai từng bước một hướng lên trên leo lên...

Năm trăm năm sau!

Tại độ cao ba vạn trượng Bất Chu Sơn, Bàn Cổ đại thần uy áp lại một lần nữa bạo trướng, Trấn Nguyên Tử đồng dạng trán toát ra mồ hôi hột, Hồng Vân lão tổ tắc bước chân trầm trọng, thân thể hơi hơi lay động, thở hồng hộc như trâu.

Kinh ngạc vu sự cường đại của Bàn Cổ đại thần uy áp, lại càng thêm kinh ngạc vu biểu hiện của Ba Tiêu đạo nhân.

Lúc này hắn cùng biểu hiện tại một vạn trượng giống nhau như đúc, run run rẩy rẩy, mồ hôi như mưa hạ, tựa hồ tùy thời đều có khả năng ngã xuống!

Đi một đường, vẫn luôn là cái đức hạnh này, làm cho Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ lo lắng một đường.

Nhưng hắn lại trước sau không có ngã xuống, cách một đoạn thời gian tựa hồ kiên trì không được nữa, liền tịch địa ngồi xuống tu luyện ba năm năm năm, thích ứng uy áp trước mắt xong, lại tiếp tục đứng dậy hướng lên trên leo lên.

Một lần lại một lần uy áp bạo tăng cũng không có áp khoa Ba Tiêu đạo nhân, ngược lại làm cho thân thể cường độ của hắn lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được mà lớn mạnh!

Lúc này Ba Tiêu đạo nhân 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đã tới tầng thứ ba đỉnh phong, thân thể cường độ có thể so với Thượng Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo.

"Ta... ta... cảm thụ... một loại... mạc danh...

Chương 9

hấp dẫn lực!" Hồng Vân lão tổ hai tay chống đầu gối thở hổn hển nửa ngày sau mới nói.

"Hấp dẫn lực?" Trấn Nguyên Tử có chút buồn bực.

Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy tắc hai mắt tỏa sáng, một đường đi tới, quang lo chống cự Bàn Cổ đại thần uy áp, tịnh không kịp dọc theo đường đi tìm kiếm linh nguyên liệu kỳ trân.

Chỉ có khắp xảo gặp được linh thảo trân tài kỳ trân dị bảo ở ngay bên người, mới có thể thuận tay thu nhập "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" trung, cự ly hơi xa một chút cũng không có tinh lực nhiễu lộ đi thu lấy, chỉ có thể chờ lúc xuống núi lại đi vơ vét.

Càng thêm làm cho hắn tiếc nuối chính là, leo lên ba vạn trượng, cư nhiên dọc theo đường đi đều không có gặp được linh bảo, linh căn, quả thực là đối với xuyên việt giả một loại vũ nhục a!

Hiện tại, Hồng Vân lão tổ rốt cuộc cảm giác được một loại mạc danh hấp dẫn lực, lập tức làm cho Ba Tiêu đạo nhân nghĩ tới linh bảo!

"Đi!

Dẫn đường, chúng ta đi xem!" Ba Tiêu đạo nhân nói chuyện đều so với Hồng Vân lão tổ nhẹ nhàng rất nhiều.

Dưới sự dẫn dắt của Hồng Vân lão tổ, ba người chuyển hướng đi tới, bởi vì xử vu cùng một độ cao, Bàn Cổ đại thần uy áp tương đồng, đi lại cũng không quá cật lực.

Bất Chu Sơn không chỉ cao chọc trời, hoành tiết diện đồng dạng thật lớn, Ba Tiêu đạo nhân túc túc đi hơn ba mươi năm mới tới được địa phương làm cho Hồng Vân lão tổ cảm giác mạc danh hấp dẫn lực.

Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc chân thiết cảm thụ được tại Bất Chu Sơn tầm bảo, tuy không thể nói là mò kim đáy biển, nhưng tựa hồ cũng kém không quá nhiều, nếu không phải người hữu duyên, hoặc là vận khí bạo tăng, thật đúng là không dễ dàng đụng tới bảo bối!

"Ta có thể cảm thụ được, cỗ mạc danh hấp dẫn lực kia liền ở trong này!" Hồng Vân lão tổ trải qua hơn ba mươi năm thích ứng, nói chuyện lần thứ hai lưu loát lên.

Huynh đệ ba người chuyển qua một khối cự thạch, nhìn thấy một cái thạch phùng thật lớn thấu ra thất thải linh quang, liên mang gia tăng nện bước vọt đi vào.

"Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy bảo bối trong Tiên Thiên trận pháp bảo hộ thì trong lòng kinh hô, "Quách nào chỉ có Hồng Vân lão tổ mới có thể chịu hấp dẫn, nguyên lai là Tiên Thiên Hồ Lô có duyên với hắn a!" "Gốc Tiên Thiên Linh Bảo này bởi vì thân tại Bất Chu Sơn, tao ngộ Bàn Cổ đại thần uy áp quá nặng, căn bản không có khả năng đản sinh linh trí!" Trấn Nguyên Tử cẩn thận cảm thụ một lát sau có chút tiếc nuối lắc đầu nói.

"Gốc Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng này thượng tiền sáu cái hồ lô đã hoàn toàn thành thục, tùy thời có thể hái, cái nào cũng đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" "Chỉ có cái hồ lô thứ bảy còn khiếm chút hỏa hầu, yêu cầu thời gian dài mới có thể triệt để thành thục." Ba Tiêu đạo nhân đối với Tiên Thiên Linh Căn hiểu biết không kém hơn Trấn Nguyên Tử, hơi cảm ứng liền biết cụ thể tình huống.

"Vậy làm sao bây giờ?

Hiện tại trích thủ sáu cái Tiên Thiên Hồ Lô trước?

Liệu có đối với cái hồ lô thứ bảy tạo thành ảnh hưởng không tốt hay không?

Ở chỗ này chờ?

Sẽ không làm trễ nải quá dài thời gian chứ?" Hồng Vân lão tổ có chút tả hữu vi nan.

"Trước phá cái bảo hộ trận pháp này lại nói!" Trấn Nguyên Tử bày ra tư thế chuẩn bị động thủ.

"Chờ một chút!

Tiên Thiên đại trận cứ thế tiêu tán thì quá đáng tiếc, để cho ta đem nó dung nhập vào trong đạo bào đi!" Ba Tiêu đạo nhân mở miệng ngăn cản nói.

Loại Tiên Thiên đại trận thiên nhiên hình thành để bảo hộ Tiên Thiên Linh Căn này, nãi là thiên địa vĩ lực sở hóa, so với đại trận do người bố trí uy lực muốn cường đại hơn rất nhiều, Ba Tiêu đạo nhân đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Tiên Thiên đại trận bảo hộ Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng nãi là "Thất Tuyệt Đại Trận", tuy rằng uy lực rất mạnh, nhưng bởi vì Hồ Lô Đằng không có linh trí, không người chỉ huy, hiệu quả đại đả chiết khấu.

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân dưới sự giúp đỡ của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, hơi phí một phen tay chân, đem "Thất Tuyệt Đại Trận" dung nhập vào trong thanh thúy đạo bào.

Chỉ thấy thanh thúy đạo bào cổ áo và ống tay áo hoa văn lại gia tăng thêm một ít, hiển đến càng thêm huyền diệu phi thường.

"Cái này phân như thế nào?" Hồng Vân lão tổ nhìn một chuỗi Tiên Thiên Hồ Lô trước mắt, sớm đã mắt mạo hồng quang, nước miếng chảy ròng, gấp không chờ nổi hỏi.

"Sáu cái hồ lô hoàn toàn thành hình, ba người chúng ta bình phân?" Trấn Nguyên Tử đề nghị nói, "Nếu Ba Tiêu không ngại nói, cái hồ lô

chưa thành thục kia liền cấp Hồng Vân, rốt cuộc hắn nghèo nhất...” “A!

Các ngươi đều là linh bảo đại hộ, không thiếu cái hồ lô chưa thành thục này, tiện nghi cho ta cũng không tồi!” Hồng Vân lão tổ xoa xoa tay hưng phấn nói.

“Không cần phiền toái như vậy!

Sáu cái thành thục hồ lô hai người các ngươi bình phân.

Ta muốn cái chưa thành thục kia, liên đái Hồ Lô Đằng và Cửu Thiên Tức Nhưỡng dưới gốc hồ lô.” Ba Tiêu đạo nhân xua tay nói.

“Không được!

Tuy rằng ngươi linh bảo nhiều, nhưng cũng không thể để cho ngươi quá chịu thiệt a!” Hồng Vân lão tổ cái thứ nhất không đồng ý.

Trấn Nguyên Tử cũng gật gật đầu, cảm thấy làm như vậy đối với Ba Tiêu đạo nhân quá không công bằng!

“Cứ quyết định như vậy đi!

Không cần nói nhiều, Hồ Lô Đằng tuy rằng không bằng Tiên Thiên Hồ Lô, nhưng có thể dựng dục ra bảy cái Tiên Thiên Hồ Lô, cũng là một kiện linh bảo không tồi, Cửu Thiên Tức Nhưỡng cũng không phải phàm phẩm, kỳ thật ta tịnh không có chịu thiệt thòi quá lớn.” “Ta liên thổ đái căn, liên đằng đái mạn cùng nhau di tài tiến vào một kiện linh bảo của ta tiếp tục bồi dưỡng, không chừng có thể chờ cái hồ lô thứ bảy thành thục, nói như vậy càng không có chuyện chịu thiệt hay không, đến lúc đó các ngươi đừng nói ta chiếm tiện nghi là được!” Ba Tiêu thụ ha ha cười kiên trì nói.

“Ngươi còn có linh bảo có thể di tài Tiên Thiên Linh Căn?” Hồng Vân lão tổ đại hô tiểu khiếu, nghiến răng nghiến lợi nói, “Ngươi rốt cuộc có bao nhiêu linh bảo?!” “Thôi thôi!

Đừng nói cho ta, ta sợ đả kích quá lớn chịu không nổi!

Cùng loại linh bảo đại hộ như ngươi, ta không có gì phải khách khí!" Bị kích thích, Hồng Vân lão tổ kêu to vọt tới trước Tiên Thiên Linh Căn Hồ Lô Đằng bắt đầu chọn lựa Tiên Thiên Hồ Lô.

Đầu tiên, Hồng Vân lão tổ đem Tử Hồng sắc "Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô" có duyên nhất với hắn thu vào trong tay, hồ lô này có thể phun ra hồng sắc yên vụ, nhiễm phải yên vụ, hồn phách lập tức tán tẫn, uy lực cực đại, Hồng Vân lão tổ yêu thích không buông tay mà thưởng thức.

Cái thứ hai hái xuống là Tử Hoàng sắc "Thủy Hỏa Hồ Lô", nội hàm thủy hỏa nhị lực, nếu có thể dung nhập hai con linh thú tương ứng thuộc tính, uy lực sẽ càng lên một tầng lầu.

Trấn Nguyên Tử trong tay vừa vặn có chân linh nguyên thần của hai con Thủy Hỏa Kỳ Lân tu vi Đại La Kim Tiên dám can đảm công kích Ngũ Trang Quán trước đây, bèn tặng cho Hồng Vân lão tổ luyện nhập vào trong hồ lô.

Cái thứ ba lựa chọn Tử Lục sắc "Thiên Ân Hồ Lô", nội hữu vô thượng thiên ân, có thể dựng dục dược liệu, bảo vật, khiến cho phẩm cấp thăng lên một bậc thang.

Trấn Nguyên Tử thu lấy ba cái Tiên Thiên Hồ Lô thành thục còn lại.

Tử Kim sắc "Tử Kim Hồ Lô", nội hàm sinh tử nhị khí, sinh khí có thể đem linh quả, linh đan để vào trong đó tư nhuận, uẩn dưỡng, không chỉ sẽ không thất thoát linh tính, ngược lại còn có thể có sở đề thăng, chính là lựa chọn bất nhị để Trấn Nguyên Tử đựng Nhân Sâm Quả.

Tử khí có thể thu nhiếp sinh linh, đem hóa thành nùng thủy, Ba

Tiêu đạo nhân ác thú vị kiến nghị Trấn Nguyên Tử đem luyện chế thành "Kêu một tiếng ngươi dám đáp ứng sao?" trong ký ức.

Tử Thanh sắc "Chiêu Hồn Hồ Lô" có thể thu lấy sinh linh một tia nguyên thần.

Tử Bạch sắc "Trảm Tiên Hồ Lô" có thể phóng xuất bạch sắc hào quang, xuất hiện một cái đầu người mọc ngũ quan và cánh, chỉ cần nói "Thỉnh bảo bối xoay người", là có thể lấy thủ cấp người khác.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ sau khi các tự thu lấy Tiên Thiên Hồ Lô, cũng không có nóng lòng luyện hóa, ngược lại tề tề nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân, muốn xem hắn thu lấy Hồ Lô Đằng còn lại cùng Cửu Thiên Tức Nhưỡng.

Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười, lấy ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", tay nhoáng lên, đồ quyển từ từ triển khai, nội hàm sơn hà xã tắc, làm cho Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ mục trừng khẩu ngốc.

"Trấn Nguyên, cái này cần nhờ ngươi dùng 'Địa Thư' chi lực trợ giúp di thực, mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất!" Ba Tiêu đạo nhân mở miệng cầu viện.

"Hảo!" Trấn Nguyên Tử không nói hai lời tế xuất "Địa Thư" hỗ trợ.

Hai người tề tâm hợp lực tốn hồi lâu mới cẩn thận đem Hồ Lô Đằng liên đái Cửu Thiên Tức Nhưỡng ti hào vô tổn di nhập vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Tại một nơi thần bí, Nữ Oa đang bế quan tu luyện bỗng nhiên cảm thấy trong lòng một trận quý động, hồn bất thủ xá từ trong tu luyện kinh tỉnh.

"Muội tử!

Làm sao vậy?" Phục Hy nhìn Nữ Oa thần tình trướng nhiên nhược thất, quan tâm hỏi.

Chương 10

"Huynh trưởng, ta cũng không biết vì sao, chỉ cảm thấy minh minh chi trung mất đi một kiện đồ vật cực kỳ quan trọng!" Nữ Oa nương nương thê nhiên nói.

"..." Phục Hy cũng không biết nên an ủi muội muội như thế nào, khuyên giải hồi lâu chỉ có thể bảo Nữ Oa tiếp tục tu luyện, không cần suy nghĩ quá nhiều.

Hồng Vân lão tổ kinh thán vài câu về sự thần diệu của "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" của Ba Tiêu đạo nhân, liền hỉ tư tư đi sang một bên luyện hóa ba cái Tiên Thiên Hồ Lô mới thu được.

"Trấn Nguyên, ngươi cũng chạy nhanh luyện hóa linh bảo đi, ta vì hai người các ngươi hộ pháp!" Ba Tiêu đạo nhân thúc giục nói.

"Hảo!" Trấn Nguyên Tử y nguyên ngôn giản ý cai, xong liền khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa Tiên Thiên cấm chế trong Tiên Thiên Hồ Lô.

Đại La Kim Tiên có năng lực đem tất cả Tiên Thiên cấm chế trong Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo toàn bộ luyện hóa, nhưng thời gian cần thiết lại không ngắn.

Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng hộ pháp, nhưng ở trên Bất Chu Sơn cơ bản không có khả năng gặp được nguy hiểm, vì thế đem "Cửu Cửu Quy Nguyên Trận" và "Thất Tuyệt Đại Trận" trên đạo bào phóng xuất ra, phân ra một tia nguyên thần cảnh giác hoàn cảnh xung quanh.

Sau khi an bài xong xuôi, Ba Tiêu đạo nhân cũng bắt đầu luyện hóa "Côn Bằng Cung" đoạt được từ chỗ Côn Bằng.

Trước đó Tiên Thiên Linh Bảo đều là Ba Tiêu đạo nhân hoạch đắc

từ hệ thống, căn bản không cần luyện hóa là có thể hoàn toàn chưởng ác, đây là lần đầu tiên hắn tự mình luyện hóa Tiên Thiên Linh Bảo.

Thần thức xâm nhập "Côn Bằng Cung", phát hiện trong đó chỉ có ba mươi ba đạo Tiên Thiên cấm chế, là tồn tại yếu nhất trong Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng ưu điểm cường đại nhất là phân lượng cực nặng, khoa trương đến cực điểm!

Quái không được lúc Ba Tiêu đạo nhân bị nện lại chịu lực đánh vào lớn như vậy.

Trong "Côn Bằng Cung" có Côn Bằng nguyên thần lạc ấn, là một con Côn Bằng phiên bản thu nhỏ, lúc thì hóa thân vi Côn, lúc thì hóa thân vi Bằng.

Côn Bằng nguyên thần lạc ấn đang không ngừng đánh sâu vào lục thải hoa quang phong ấn do "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" thích phóng, muốn cùng bản tôn một lần nữa hoạch đắc liên hệ.

Nguyên thần lạc ấn cảm thụ được Ba Tiêu đạo nhân nguyên thần xâm nhập, trạng nhược điên cuồng lao tới.

Bất quá khu khu một cái nguyên thần lạc ấn sao có thể là đối thủ của Ba Tiêu đạo nhân nguyên thần, không lâu sau liền phát ra một tiếng thê lương thảm kêu, bị hoàn toàn mạt trừ.

"A!

Ba Tiêu đạo nhân, Côn Bằng ta cùng ngươi bất tử bất hưu!" Tại Bắc Minh chi hải đang chữa thương, Côn Bằng bỗng nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, nhuộm đỏ một mảnh hải vực, trạng nhược lệ quỷ tê hống nói.

Đáng tiếc, Ba Tiêu đạo nhân căn bản nghe không được Côn Bằng uy hiếp, khai khai tâm tâm bắt đầu luyện hóa từng đạo Tiên Thiên cấm chế.

“Ba!” “Ba!” “Ba!” Ba Tiêu đạo nhân nguyên thần thế như chẻ tre, một đường cao ca mãnh tiến luyện hóa từng tầng Tiên Thiên cấm chế...

“Hô!” Rốt cuộc hoàn toàn luyện hóa xong, ám kim sắc xa hoa cung điện lúc này dựa theo tâm ý của Ba Tiêu đạo nhân biến thành thâm thanh sắc, trên biển ngạch trước cửa cung điện cũng biến thành “Ba Tiêu Cung” - ba chữ to màu xanh sẫm thương kình cổ phác.

Ba Tiêu đạo nhân tâm mãn ý túc nhìn “Ba Tiêu Cung” đã được bố trí không ít linh hoa, linh thảo, sinh cơ bừng bừng, tinh mỹ điển nhã, liên liên gật đầu.

Hắn không thiếu linh bảo, cho nên cũng không định giống như Côn Bằng dùng linh bảo vốn dĩ nên dùng làm cung điện cư trú đi chiến đấu, hắn chuẩn bị xem đây là trụ sở sau này, cho nên mới tỉ mỉ trang điểm một phen.

Đúng lúc này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ trước sau hoàn thành luyện hóa, thanh tỉnh lại.

“Chúc mừng!” “Chúc mừng!” “Chúc mừng!” Huynh đệ ba người tương hỗ đạo hỉ, theo sau liền lần thứ hai bắt đầu leo núi.

Bởi vì một đoạn thời gian thích ứng, cũng bởi vì luyện hóa Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nên tu vi và thân thể cường độ tiến bộ, huynh đệ ba người đối với Bàn Cổ đại thần uy áp thừa thụ năng lực lại tăng cường thêm một ít, cho nên leo lên so với vừa rồi nhẹ nhàng không ít.

Đi đi dừng dừng, rốt cuộc tới độ cao ba vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng.

Hồng Vân lão tổ lần thứ hai bắt đầu lắp bắp, run run rẩy rẩy có chút chi xanh không được.

Đại La Kim Tiên bàng bạc pháp lực tại quanh thân Hồng Vân lão tổ cổ đãng, ba cái Tiên Thiên Hồ Lô tại bên người bàn toàn, giúp hắn phân đam Bàn Cổ đại thần uy áp.

Trấn Nguyên Tử thổ hoàng đạo bào cũng bị mồ hôi tẩm ướt, đều không có tinh lực dùng pháp lực làm cho nó khôi phục khô ráo.

Đồng dạng pháp lực cổ đãng, ba cái Tiên Thiên Hồ Lô tại quanh thân chậm rãi phi toàn, đỉnh đầu "Địa Thư" thả xuống một đạo thổ hoàng sắc quang tráo bảo hộ hắn.

Chỉ có Ba Tiêu đạo nhân y nguyên một bộ vạn năm bất biến thập phần cật lực tranh nanh bộ dáng, nhưng lại một kiện linh bảo cũng không có phóng xuất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ rốt cuộc cũng không tin biểu hiện cật lực của hắn nữa.

"Ba Tiêu!...

Ngươi rốt cuộc có... có, hô!

Hô!

Hô!

Có điểm mấu chốt hay không a!

Từ... lúc leo núi bắt đầu...

đến hiện tại..." Hồng Vân lão tổ nói không được nữa, nhưng mọi người đều minh bạch ý tứ của hắn.

Ba Tiêu đạo nhân đang toàn lực đột phá 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 tầng thứ tư, luyện thể công pháp càng về sau càng khó có thể đột phá.

Ba vạn trượng thời điểm là tầng thứ ba đỉnh phong, nhưng hiện tại mới bắt đầu đột phá tầng thứ tư, thân thể cường độ đạt tới Cực Phẩm Hậu Thiên Linh Bảo trình độ.

“Nghị lực của Ba Tiêu làm cho bần đạo tự ti mặc cảm, nếu chúng ta có thể có được nghị lực bực này, khủng sợ hiện tại không chỉ có tu vi như thế này!” Trấn Nguyên Tử cảm khái nói.

“Tu luyện chi đồ... khô khan vô vị, chúng ta, sinh mệnh lại mạn... mạn trường vô kỳ, gấp... gấp làm gì, từ từ!

Từ từ!” Hồng Vân lão tổ cách nói đại biểu cho cách nghĩ của đại đa số Hồng Hoang tu sĩ.

Mạn trường vô ngân sinh mệnh, đối với tương lai hoàn toàn không biết gì, làm cho bọn họ không có cảm giác khẩn bách như Ba Tiêu đạo nhân.

“Nếu chúng ta từ dưới chân Bất Chu Sơn bắt đầu từ bỏ dùng pháp lực để kháng uy áp, dùng nhục thân ngạnh kháng, không chừng hiện tại dần dần thích ứng uy áp, thân thể cường độ cũng hoạch đắc thật lớn đề thăng!” Trấn Nguyên Tử lắc đầu hối hận nói.

“Cái gì?!

Nhục thân để kháng!

Có... có khả năng!

Ta... ta, không, không, không có khả năng!

Ta chỉ là... một đóa vân thải...

Chương 11

sẽ bị áp...

áp tán...” Hồng Vân lão tổ liên liên lắc đầu.

“Ta... ta... tới cực hạn rồi, lão tam... lão tam thì lão tam đi!

Cũng... cũng rất tốt!

Hai vị... huynh trưởng, về sau, về sau, chiếu cố nhiều hơn!” Hồng Vân lão tổ chuẩn bị từ bỏ.

“Chờ một chút!” Rốt cuộc thành công đột phá Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên mở miệng ngăn cản!

“Làm, làm, làm gì?” Nhấc chân chuẩn bị lui về phía sau, Hồng Vân lão tổ bị Ba Tiêu đạo nhân quát dừng, quay đầu lại hỏi.

“Lại kiên trì một chút!

Cự ly bốn vạn trượng chỉ còn lại có một bước chi dao, cho dù từ bỏ cũng phải cảm thụ một chút áp lực ở bốn vạn trượng, như vậy mới bất hư thử hành đi!” Ba Tiêu đạo nhân khuyên nhủ.

“Đúng!” Trấn Nguyên Tử bình thường không có việc gì không thích nói nhảm.

“Ngạch...” Hồng Vân lão tổ tự hỏi hồi lâu, kẻ không có chủ kiến trong lòng quả thực khó xử, không biết nên quyết định thế nào.

Hồng Vân lão tổ sở dĩ do dự không quyết như thế, sinh tính tản mạn là một phương diện, một phương diện khác là tâm thần áp lực xác thật quá lớn, thật sự đã đến tình trạng khó có thể kiên trì.

Trước đó hắn nói cũng tịnh phi hoàn toàn là lời thoái thác, bản thể hắn là một mảnh hồng vân, nếu áp lực quá lớn thật sự có khả năng sẽ

đem thân thể nãi chí nguyên thần đều áp tán thành một đoàn hơi nước.

"Nha!

Quá tùy tính!

Hôm nay đi theo hai người các ngươi liều một phen!

Lên tới độ cao bốn vạn trượng, ta cũng không ép ngươi!" Trấn Nguyên Tử cũng cổ vũ nói.

"Được rồi!

Vậy, vậy lên... bốn vạn trượng, nhìn xem một cái!

Đến lúc đó, vô luận, vô luận... vô luận như thế nào đều không đi nữa!" Hồng Vân lão tổ cười khổ một tiếng, hai vị huynh đệ đều nói như vậy, hắn cũng không hảo ý tứ lại thoái thác.

Vì chiếu cố Hồng Vân lão tổ, huynh đệ ba người tại độ cao ba vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng thích ứng, điều chỉnh ba năm, mới hướng bốn vạn trượng độ cao tiến phát.

"Bẹp!" Hồng Vân lão tổ tại một sát na đạp lên độ cao bốn vạn trượng, không tự chủ được bị Bàn Cổ đại thần uy áp cường đại áp đến ngũ thể đầu địa nằm sấp trên mặt đất.

Ba cái Tiên Thiên Hồ Lô cũng bị áp đến gắt gao dán vào thân thể Hồng Vân lão tổ, tốc độ xoay tròn chậm chạp đến cực điểm, linh quang lấp lánh, minh diệt bất định.

Trấn Nguyên Tử hai chân cũng đang run rẩy, cơ bắp trên mặt đều đang hơi hơi co giật.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này thoải mái nhất, tuy rằng y nguyên trán đổ mồ hôi, nhưng lại có dư lực sam phù Hồng Vân lão tổ ngồi dậy.

Tại Ba Tiêu đạo nhân kiến nghị, Hồng Vân lão tổ khoanh chân ngồi xuống, yên lặng vận chuyển công pháp, tu luyện gần một trăm

năm mới lần thứ hai đứng dậy.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Một sát na Hồng Vân lão tổ đứng dậy, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ huynh đệ ba người trong lòng đồng thời dâng lên một loại cảm giác kỳ dị.

"Linh bảo!" Có kinh nghiệm Hồng Vân lão tổ trước tiên kinh thanh đại kêu.

"Đúng!" Trấn Nguyên Tử kinh hỉ chi sắc đồng dạng khó có thể che giấu.

"Ta cũng cảm giác được!" Ba Tiêu đạo nhân tắc thập phần tò mò rốt cuộc linh bảo gì có thể làm cho ba người đồng thời cảm ứng.

Nói rõ linh bảo này cùng ba người đều có duyên phận, thời cơ cảm ứng cũng không phải vừa lên tới liền phát giác, mà là tại thời điểm Hồng Vân lão tổ hoàn toàn đứng dậy, ba người mới bỗng nhiên tâm hữu sở cảm.

Lần thứ hai chuyển hướng hoành hành, lần này đảo không có xa như vậy, gần đi ba năm tả hữu liền tới bên ngoài một mặt vách đá.

Thời điểm ba người trước sau toàn bộ đứng ở trước vách đá, vách đá nguyên bản bình bình vô kỳ bỗng nhiên đẩy ra một trận gợn sóng, hiện ra một cái cửa động!

"Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận!

Thập phần cao minh, nếu không phải nó chủ động hiện thân lộ ra cửa động, chúng ta căn bản cảm ứng không đến!" Ba Tiêu đạo nhân nói hoạch đắc Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tán thành.

Trong sơn động, từng trận thanh sắc linh khí nồng đậm cuồn cuộn lưu động, nhưng lại ti hào sẽ không khuynh tả ra cửa động.

Ba Tiêu đạo nhân huynh đệ ba người nhìn nhau một cái, cất bước

đi vào trong sơn động.

"Hỗn Độn linh khí!" Trấn Nguyên Tử thấp giọng kinh hô.

"Ào ào ào!" Ẩn nặc trận pháp tại cửa động lần thứ hai khởi động, cửa động biến mất không thấy, khôi phục thành một mặt vách đá.

"Quả nhiên nếu không phải người hữu duyên căn bản không được vào a!" Ba Tiêu đạo nhân cảm thụ được linh khí nồng đậm phả vào mặt, trong lòng cảm khái.

Sơn động tịnh không dài dòng, Ba Tiêu đạo nhân tế xuất "Ba Tiêu Cung" toàn lực hấp thu Hỗn Độn linh khí, vài bước sau chuyển qua chỗ ngoặt, liền thấy một cái động huyệt trống trải.

Trung ương động huyệt là một hồ linh thủy màu xanh đen, một đóa Tam Thập Lục Phẩm Thanh Sắc Liên Hoa vô phong tự động, nhẹ nhàng lay động, từng đạo đạo văn ảo diệu vô cùng tùy chi nhộn nhạo.

"Đinh linh linh!" Tam Thập Lục Phẩm Thanh Sắc Liên Hoa nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tựa hồ thập phần vui vẻ, phát ra từng trận thanh âm như tiếng chuông bạc thanh thúy duyệt nhĩ, làm cho tâm thần thanh thản, giống như đang hoan nghênh vậy!

"Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng nổi lên kinh đào hải lãng, "Gia hỏa này không phải trong truyền thuyết là chứng đạo chi bảo của Tam Thanh sao!

Thế nào lại thành hữu duyên chi bảo của ta!" "Rắc!" Không đợi Ba Tiêu đạo nhân suy nghĩ rõ ràng, Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên cư nhiên tự động phân ly.

Hồng sắc liên hoa chậm rãi xoay tròn bay xuống hướng Ba Tiêu đạo nhân, hóa thành một cái "Bàn Long Biển Quải" (Gậy Rồng Cuộn)!

Bạch sắc liên ngẫu (ngó sen) "vèo" một tiếng bay thẳng hướng Trấn Nguyên Tử, hóa tác một cái "Tam Bảo Ngọc Như Ý" dừng ở trong tay hắn!

Thanh sắc liên diệp (lá sen) phiêu phiêu du du bay về phía Hồng Vân lão tổ, hóa thành một thanh "Thanh Bình Kiếm" treo ở bên hông hắn!

"Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, tam nhân nguyên bản thị nhất gia!" Một thanh âm thanh thúy vang lên trong đầu Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

Bọn họ cũng đồng thời minh bạch lai lịch của "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên"!

Đây là một hạt sen hoàn toàn thành thục của Hỗn Độn Chí Bảo "Hỗn Độn Thanh Liên" của Bàn Cổ đại thần sở hóa, tự mang Hỗn Độn chi khí, đã đạt tới Hỗn Độn Linh Bảo phẩm giai.

Chương 12

Đáng tiếc "Hỗn Độn Thanh Liên" rách nát, lạc nhập vào Hồng Hoang thế giới.

Hồng Hoang thế giới tự có Thiên Đạo vận chuyển, không cho phép Hỗn Độn Linh Bảo tồn tại, cho nên nó vẫn luôn đối mặt với nguy cơ bị Thiên Đạo hủy diệt.

Hiện tại Thiên Đạo bất toàn còn có thể cẩu an nhất ngung, chờ Thiên Đạo hoàn toàn thì nó liền phải đưa ra lựa chọn: phân ly hạ cấp hoặc là bị Thiên Đạo mạt sát, chỉ có hai cái lựa chọn này.

Vì sinh tồn, "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên" chỉ có thể một phân làm ba, trở thành "Bàn Long Biển Quải", "Tam Bảo Ngọc Như Ý" và "Thanh Bình Kiếm" - ba kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thập phần đặc thù.

Sinh ra trong Hỗn Độn, tuy rằng bị Thiên Đạo và Bàn Cổ uy áp áp chế vô pháp hóa hình, nhưng dĩ nhiên có nhất định linh tính, cho dù một phân làm ba, lại là thân huynh đệ, không muốn lẫn nhau phân ly.

Nhưng Thiên Đạo vận chuyển không cho phép quy về một người sở hữu, vì thế muốn tìm kiếm ba tu luyện giả sẽ không phân tán trở thành chủ nhân.

Nguyên bản nó sẽ lựa chọn thân huynh đệ Tam Thanh do Bàn Cổ đại thần sở hóa.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ba người hướng Đại Đạo thề, kết bái làm dị tính huynh đệ, được Đại Đạo, Thiên Đạo nhận khả, tịnh giáng xuống công đức kim quang, thỏa mãn điều kiện chọn chủ của "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên".

Vì thế, "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên" lựa chọn huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân.

"Hạnh hảo ngươi khuyên ta kiên trì, nếu ta lúc ấy không có kiên trì tới độ cao bốn vạn trượng, liền không có cơ hội gặp được 'Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên'!" Hồng Vân lão tổ có cảm nhi phát.

"Nếu không phải Ba Tiêu để cho ta tu luyện thích ứng, nhất định phải tại Bàn Cổ đại thần uy áp chi hạ đứng dậy, ta cũng sẽ không hoạch đắc 'Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên' nhận khả!" Hồng Vân lão tổ tới chỗ này nhịn không được liên liên lắc đầu cười khổ.

Côn Luân Sơn, trong một bí cảnh.

Ba đoàn thanh khí phân biệt dựng dục một cái bạch phát lão giả, một cái uy nghiêm trung niên, một cái lăng lệ thanh niên.

Ba người tuy rằng thượng vị hóa hình, nhưng lại có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, chính là Tam Thanh đang không ngừng tích lũy, chuẩn bị hậu tích bạc phát.

"Đại huynh, nhị huynh, tiểu đệ tâm kinh nhục khiêu, tựa hồ mất đi một kiện bảo vật cực kỳ quan trọng!" Thông Thiên ở tại thanh khí đoàn truyền ra một tiếng kinh hãi tiếng kêu.

"Đại huynh, tam đệ, ta cũng có cảm thụ này!

Bỗng nhiên chi gian tâm kinh nhục khiêu, trong lòng như mất đi chí ái giống nhau khó chịu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng thấp giọng kinh hô nói.

"Nhị đệ, tam đệ chớ hoảng, vi huynh đồng dạng như thế, chờ vi huynh thôi diễn một phen!" Lão Tử trầm giọng nói.

Bí cảnh lâm vào một mảnh yên tĩnh.

Hồi lâu lúc sau, Lão Tử trường than một tiếng: "Vi huynh tịnh chưa thôi diễn ra bất cứ tình huống gì..." "Này khả như thế nào cho phải!" Thông Thiên lớn tiếng nói, chấn đến không khí trong bí cảnh đều kịch liệt run rẩy.

"Tam đệ, sảo an vật táo, nghe đại huynh an bài!" Nguyên Thủy Thiên Tôn a xích nói.

Thông Thiên không cam không nguyện ngậm miệng không nói, bất quá đoàn thanh khí kia kịch liệt nhất trướng nhất súc, hiển nhiên tâm tự dao động y nguyên kịch liệt.

"Chúng ta là Bàn Cổ phụ thần nguyên thần sở hóa Bàn Cổ Chính Tông, chỉ cần nỗ lực tu luyện, kiên thủ bản tâm, không cần canh cánh vu ngoại vật, vì ngoại vật được mất mà nhiễu loạn tự thân tâm cảnh là đại đại không thỏa!

An tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa hình đi!" Lão Tử nhất ngôn ký xuất, Tam Thanh lần thứ hai trầm tẩm tại trong tu luyện.

Bất Chu Sơn thạch động trung.

"Một hồ linh thủy này, nãi là đại danh đỉnh đỉnh 'Tam Quang Thần Thủy'!

Huynh đệ chúng ta cùng sở hữu, ta trước dùng 'Tử Kim Hồ Lô' đem thu lấy uẩn dưỡng, các ngươi có chỗ dùng có thể tùy thời hướng ta tác muốn!" Bởi vì Trấn Nguyên Tử "Tử Kim Hồ Lô" thích hợp nhất thu lấy "Tam Quang Thần Thủy" nên mới hỏi như thế.

"Tùy tiện!" Hồng Vân lão tổ bắt đầu luyện hóa "Thanh Bình Kiếm".

"Cho ta lưu lại một chút!" Ba Tiêu đạo nhân một bên phát dương tinh thần tuyệt đối không lãng phí, tại trong sơn động vơ vét một ít tảng đá linh khí nồng đậm, đặt ở "Ba Tiêu Cung" hậu hoa viên làm giả

sơn.

Chờ Trấn Nguyên Tử thu đi bốn phần năm "Tam Quang Thần Thủy", hắn càng trực tiếp đem cái ao nơi "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên" sinh trưởng liên đồng "Tam Quang Thần Thủy" còn dư lại bên trong thu nhập "Ba Tiêu Cung" hậu hoa viên.

Trấn Nguyên Tử cũng không có trì hoãn, thu xong "Tam Quang Thần Thủy" đồng dạng bắt đầu luyện hóa "Tam Bảo Ngọc Như Ý".

Ba Tiêu đạo nhân không có vội vã luyện hóa, cẩn thận cảm thụ sự khác biệt giữa "Bàn Long Biển Quải" với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác trong tay.

"Tuy rằng đều là bốn mươi hai đạo Tiên Thiên cấm chế, nhưng 'Bàn Long Biển Quải' hiển nhiên linh tính càng thêm cường đại hơn vài bậc, hắn là đắc ích vu bản chất Hỗn Độn Linh Bảo, tuy rằng một phân làm ba khiến phẩm giai linh bảo hạ xuống, nhưng linh tính lại tịnh chưa chiết tổn quá nhiều." Ba Tiêu đạo nhân sai trắc nói.

"Cũng có khả năng đây là nguyên nhân lớn nhất khiến Tam Thanh sau này dùng làm chứng đạo chi bảo!

Xem ra về sau ta hắn là đem công đức chi lực chú nhập trong đó, tăng cường linh tính của nó, làm cho nó trở thành một kiện Công Đức Chí Bảo!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng có sở tính toán.

"Bàn Long Biển Quải" tựa hồ cảm thụ được tâm ý của Ba Tiêu đạo nhân, truyền đến từng trận hỉ duyệt chi tình, thoạt nhìn đối với Ba Tiêu đạo nhân tính toán rất vừa lòng.

"Nơi này an toàn nhất, ta cũng bắt đầu luyện hóa đi!" Ba Tiêu đạo nhân đồng dạng khoanh chân ngồi xuống...

Có nguyên bản linh tính của linh bảo phụ trợ, Ba Tiêu đạo nhân lần này luyện hóa tốc độ cực nhanh.

“Cái Tiên Thiên Ẩn Nặc Pháp Trận này thập phần cường đại, cùng Tam đệ Hồng Vân rất thất phối, ngươi cũng đem nó dung nhập vào trong đạo bào đi!” Ba Tiêu đạo nhân trêu ghẹo nói.

Hồng Vân lão tổ quyết tâm không hề leo lên Bất Chu Sơn nữa, vị trí lão tam phi hắn mạc chúc, bĩu môi không có phản bác.

Mười năm lúc sau, Hồng Vân lão tổ thành công đem Tiên Thiên Ẩn Nặc Pháp Trận dung nhập vào trong đạo bào, hướng Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử hai người chắp tay nói: “Tiểu đệ trước xuống núi, tại sơn cốc Ba Tiêu hóa hình chờ đợi hai vị huynh trưởng trở về!” “Tam đệ xuống núi lộ trình càng đi càng nhẹ nhàng, trên đường trở về có thể tại trên Bất Chu Sơn thu tập nhiều một ít linh thảo, linh nguyên liệu, linh bảo, Bất Chu Sơn xuất phẩm tất là tinh phẩm!” Ba Tiêu đạo nhân dặn dò nói.

“Cái này đơn giản, dù sao ta hồi sơn cốc nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, lúc xuống núi sẽ đi dạo nhiều hơn!” Hồng Vân lão tổ hân nhiên đáp ứng.

Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử tiếp tục hướng lên trên leo lên, Ba Tiêu đạo nhân tìm được một gốc Tiên Thiên Linh Căn “Ngũ Hành Trà Thụ”, di nhập “Ba Tiêu Cung” hậu hoa viên bên cạnh hồ nước bồi dưỡng.

Đến nỗi một đường đi lên thu hoạch nhỏ khác, so sánh với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trước đó căn bản không đáng nhắc tới.

Cho đến khi đạt tới độ cao sáu vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng, Trấn Nguyên Tử đem “Địa Thư” cùng ba cái Tiên Thiên Hồ Lô thôi động tới cực hạn, toàn lực hấp thu sức mạnh của đại địa.

Nhưng Bất Chu Sơn rốt cuộc cùng địa phương khác bất đồng, cho dù Trấn Nguyên Tử thiên phú dị bẩm, lại khó có thể mượn dùng quá nhiều đại địa chi lực, vài lần nhấc chân muốn bước lên độ cao bảy

vạn trượng, cuối cùng lại chưa thể thành công.

Ba Tiêu đạo nhân 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đột phá tầng thứ năm, thân thể cường độ tương đương với Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lúc này y nguyên biểu hiện ra bộ dáng cật lực như mọi khi, nhưng hiển nhiên tịnh không có đạt tới cực hạn.

"Đại huynh!

Tiểu đệ tới cực hạn rồi, vô luận như thế nào đều khó có thể bước ra một bước, nếu không sẽ có đại khủng bố, tổn thương căn cơ!" Trấn Nguyên Tử bất đắc dĩ lắc đầu, cười khổ một tiếng nói.

"Đã là như thế, vậy Nhị đệ liền dừng bước tại đây đi!

Đồng dạng lúc xuống núi lưu ý thu tập nhiều các loại kỳ trân dị bảo, linh nguyên liệu linh dược, có một ngày định có thể phái thượng dụng tràng!" Ba Tiêu đạo nhân hơi hơi cười phân phó nói, hiện giờ huynh đệ ba người tôn ti trật tự đã xác định.

"Đại huynh yên tâm!

Tiểu đệ minh bạch!" Trấn Nguyên Tử đối với Ba Tiêu đạo nhân chắp tay nói, "Hiện tại chỉ có Đại huynh có thể thay ta lĩnh lược phong cảnh nơi càng cao trên Bất Chu Sơn!" "Vi huynh sẽ kiệt tận toàn lực!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng kỳ sự bảo đảm nói, trong lòng yên lặng bổ thêm một câu, "Ta không chỉ muốn tẫn toàn lực, mà còn muốn đăng đỉnh Bất Chu Sơn!" "Cung chúc Đại huynh đạt thành sở nguyện!

Tiểu đệ trước xuống núi!" Trấn Nguyên Tử xoay người chậm rãi rời đi.

Ba Tiêu đạo nhân đưa mắt nhìn thân ảnh Trấn Nguyên Tử biến mất tại trong thảo mộc sơn thạch, xoay người hít sâu một hơi, kiên định hướng về phía trước đi đến.

“Oanh!” Bàn Cổ đại thần uy áp lần thứ hai tăng đại!

Gian nan bước qua độ cao bảy vạn trượng, đương Ba Tiêu đạo nhân đạt tới tám vạn trượng độ cao thì, 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, lại vô luận như thế nào đều khó có thể đột phá.

Ba Tiêu đạo nhân biết đã tới cực hạn, không thể không bắt đầu vận chuyển pháp lực, sau đầu xuất hiện chín cái Ba Tiêu Diệp, phụ trợ để kháng Bàn Cổ đại thần uy áp.

Chương 13

Chín vạn trượng độ cao, Ba Tiêu đạo nhân tế xuất "Ba Tiêu Cung" chia sẻ áp lực; chín vạn ba ngàn trượng độ cao, tế xuất "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ"; chín vạn năm ngàn trượng độ cao, tế xuất "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ"; chín vạn bảy ngàn trượng độ cao, tế xuất "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc"; chín vạn chín ngàn trượng độ cao, tế xuất "Sơn Hà Xã Tắc Đồ"; chín vạn chín ngàn chín trăm trượng, tế xuất "Bàn Long Biển Quải"...

Cuối cùng chín mươi chín trượng độ cao, Ba Tiêu đạo nhân túc túc đi ba trăm năm lâu.

Hai chân nặng tựa ngàn cân, hai chân run run rẩy rẩy, mồ hôi trên trán như mưa hạ, thanh thúy đạo bào ướt đẫm.

"Oanh!" Mặt lộ vẻ dữ tợn, Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc bước ra một bước cuối cùng, tới độ cao chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín trượng.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn mục chi sở cập Bất Chu Sơn chi điên, lại đi lên trên là mây trắng mênh mang di mạn, không có đường phía trước để đi.

Ba Tiêu đạo nhân sai trắc trong mây trắng mênh mang kia chính là Thiên Đình "Lăng Tiêu Bảo Điện" trong truyền thuyết.

"Như vậy hẳn là đã đăng đỉnh Bất Chu Sơn rồi đi!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nghĩ.

"Ầm ầm ầm!" Trên không trung mây vàng hội tụ đã cho ra đáp án.

"Ào ào ào!" Một đạo công đức kim quang so với 'Kết bái công đức' càng thêm tế tiểu hơn một nửa giáng xuống hướng Ba Tiêu đạo

nhân, bất quá bởi vì lần này là độc hưởng, cho nên so với lần trước thu hoạch cũng xấp xỉ tương đồng.

Có kinh nghiệm lần trước, Ba Tiêu đạo nhân trước tiên tế xuất "Bàn Long Biển Quải" đem công đức kim quang thu nhập trong đó.

Quả nhiên, lần này công đức kim quang là khen thưởng đối với việc Ba Tiêu đạo nhân trở thành sinh linh đầu tiên đăng đỉnh Hồng Hoang đệ nhất thần sơn, Bất Chu Sơn do Bàn Cổ đại thần xương sống sở hóa!

Ngay cả trên Bất Chu Sơn đều có một cỗ mạc danh khí tức bắt đầu hướng trên người Ba Tiêu đạo nhân hội tụ, đây là sự nhận đồng và khen thưởng của Bất Chu Sơn đối với người không sợ gian hiểm, hoàn thành triều bái chi lộ.

"Oanh!" Một khắc sau, đình trệ hồi lâu không từng đột phá 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 rốt cuộc trùng phá bình cảnh, đạt tới tầng thứ sáu!

Ba Tiêu đạo nhân thân thể cường độ đạt tới Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trình độ!

"Nên xuống núi thôi!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thoáng qua hư không trắng xóa bốn phía, hơi hơi cười, đạm đạm cảm giác thành tựu dâng lên trong lòng.

Xuống núi lộ trình thập phần thoải mái, Ba Tiêu đạo nhân xoắn ốc thức xuống núi, có khả năng bởi vì hoạch đắc Bất Chu Sơn nhận khả, cũng có khả năng bởi vì lần thứ hai thu hoạch công đức kim quang.

Ba Tiêu đạo nhân một đường thu hoạch tràn đầy, các loại kỳ hoa dị thảo, linh nguyên liệu trân bảo thu hoạch vô số, ngay cả Cực Phẩm Linh Tuyền hắn nhìn thấy vài lần, cũng toàn bộ bị thu nhập "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" trung.

Có mấy kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ba Tiêu đạo nhân cũng không để ở trong lòng, trực tiếp thu lấy, chờ về sau lúc nào dùng được thì lại nói.

Nhất làm cho Ba Tiêu đạo nhân hỉ xuất vọng ngoại chính là, tại một sơn động khác trên Bất Chu Sơn tìm được mặt khác một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên"!

Bất quá tự sau đó, vận khí tốt của Ba Tiêu đạo nhân trên Bất Chu Sơn tựa hồ dùng hết, lại không có thu hoạch được bảo vật ra hồn nào nữa.

Hồi lâu lúc sau rốt cuộc về tới sơn cốc hóa hình, lại phát hiện Hồng Vân lão tổ và Trấn Nguyên Tử cư nhiên đều không có ở chỗ này chờ đợi.

Hơi một lưu ý, Ba Tiêu đạo nhân liền tìm được tin tức Trấn Nguyên Tử để lại cho hắn, nguyên lai Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ trên đường phản hồi đồng dạng đều có thu hoạch.

Càng quan trọng hơn là, bọn họ nghe theo kiến nghị của Ba Tiêu đạo nhân, bắt đầu chú trọng đối với Pháp Tắc chi lực tu luyện.

Hai người tu luyện đa niên tích lũy thâm hậu khó có thể tưởng tượng, trước kia chưa từng chú ý Pháp Tắc tu luyện, hiện giờ hậu tích bạc phát, trải qua phàn đăng Bất Chu Sơn ma luyện lúc sau, các tự tâm hữu sở cảm.

Trấn Nguyên Tử khi leo núi gian nan hấp thu Bất Chu Sơn đại địa chi lực, đối với "Thổ chi pháp tắc" có cảm ngộ hoàn toàn bất đồng với dĩ vãng.

Hồng Vân lão tổ tại Bất Chu Sơn dưới Bàn Cổ đại thần uy áp cường đại, đối với "Vân chi pháp tắc" cũng có lĩnh ngộ sâu hơn một

bước.

Cố, Hồng Vân lão tổ ở đây chờ Trấn Nguyên Tử xuống núi, biết được kết quả huynh đệ bài tự lúc sau, cũng không biết Ba Tiêu đạo nhân cần bao nhiêu thời gian mới có thể phản hồi.

Vì thế liền lưu lại tin tức, hai người vội vã rời đi, các tự phản hồi động phủ bắt đầu bế quan tu luyện, đề thăng trình độ chưởng ác Pháp Tắc.

"Đây cũng là cơ duyên của các ngươi, đã là như thế vậy ta liền du lịch Hồng Hoang một phen!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười, cũng vì hai vị huynh đệ cảm thấy vui vẻ.

"Oanh!" Bỗng nhiên chi gian, trong thế gian Hồng Hoang mây đen mật bố, sát khí chưng đằng, kiếp khí bắt đầu di mạn.

Từng tia từng luồng kiếp khí đen trung thấu hồng cư nhiên hướng về phía trên người Ba Tiêu đạo nhân quấn lấy!

"Hừ!" Ba Tiêu đạo nhân lạnh lùng hừ một tiếng, thân thể cường hãn có thể so với Trung Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhẹ nhàng run lên, những cái đó kiếp khí liền bị xua tan, khó có thể cận thân.

"Là Long Hán đại kiếp sao!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn kiếp khí trước mắt một trận mạnh hơn một trận, trong lòng kinh hãi, "Dưới chân Bất Chu Sơn, Hồng Hoang đại lục lúc này không biết đã thành Tu La tràng sinh linh đồ thán bực nào..." "Đinh đông!

Long Hán đại kiếp bạo phát, xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" "Lựa chọn 1, ngăn cản Long Hán đại kiếp, khen thưởng Tiên Thiên Linh Bảo 'Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ'!" "Long Hán đại kiếp nãi Thiên Đạo đại thế, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tính tình bạo lệ, thị huyết hiếu chiến, suy lạc nãi là lẽ tất nhiên!" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu, trong lòng thầm nghĩ.

“Lựa chọn 2, thuận ứng Thiên Đạo đại thế, toàn lực bộ sát Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, khen thưởng Tiên Thiên Linh Bảo ‘Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ’!” “Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tuy rằng tội hữu ứng đắc, nhưng trong tam tộc cũng không thiếu lương thiện chi bối, không thể một gậy tre đánh chết một thuyền người!” Ba Tiêu đạo nhân đồng dạng không tán đồng, bởi vì nguyên nhân kiếp trước, trong lòng hắn đối với Long Phượng Kỳ Lân ba loại thần thú, thụy thú này vẫn là có hảo cảm.

“Lựa chọn 3, mặc kệ Thiên Đạo đại thế, chỉ tuân theo bản tâm, đáng giết thì giết, đáng cứu thì cứu, khen thưởng Tiên Thiên Linh Bảo ‘Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ’!” “Lựa chọn 3!” Ba Tiêu đạo nhân đại có một loại cảm giác "tri ngã giả hệ thống dã", xem ra, hệ thống là muốn để cho hắn tập tề Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ a!

“Đinh!” “Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ” rơi vào hệ thống không gian, Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm chuyển động chi gian, đem nó nhẹ nhàng luyện hóa.

Bay ra khỏi phạm vi lung tráo của Bất Chu Sơn, Ba Tiêu đạo nhân tùy tâm mà động, hướng về phía Hồng Hoang phương tây bay đi.

Dọc đường đi qua, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc dĩ nhiên điên cuồng, các tự suất lĩnh thủ hạ vạn tộc tương hỗ chém giết.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không nguyện ý tham dự trong đó, gặp được một ít tộc quần ngộ nạn, mặc kệ là Phi Cầm nhất tộc, Tẩu Thú nhất tộc, hoặc là Lân Giáp nhất tộc, chỉ cần nhìn thuận mắt, liền tùy tay đem nó đáp cứu, thu nhập “Sơn Hà Xã Tắc Đồ” trung nuôi dưỡng.

Dù sao “Sơn Hà Xã Tắc Đồ” tự thành một phương thế giới, không gian bên trong quảng mậu vô ngân, Ba Tiêu đạo nhân đem phân chia khu vực tùy ý phóng dưỡng, miễn cho những chủng tộc này tại trong tam tộc đại chiến bị diệt tộc, về sau Hồng Hoang thế giới liền không

còn thấy được những tộc quần này nữa.

"Không ngờ ta sau khi chết xuyên việt Hồng Hoang thế giới, cư nhiên tiếp tục làm cái nghề bảo hộ động vật quý hiếm!" Ba Tiêu đạo nhân hoài niệm mà cười cười.

Tại lúc Ba Tiêu đạo nhân vừa mới cứu một cái tộc quần Bát Xích Phi Nghĩ (kiến bay tám cánh) bị kẹp giữa Phi Cầm và Tẩu Thú lưỡng tộc sắp sửa bị diệt tộc, thu nhập vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" xong, lại nghe được phương xa truyền đến một tiếng bạo quát!

"Hài nhi!

Cho ta giết sạch mấy con Thực Thiết Thú này!

Để cho Kỳ Lân nhất tộc biết được Long Tộc chúng ta lợi hại!" "Thực Thiết Thú?!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh hãi, liên mang cao thanh đại quát: "Dừng tay!

Hưu muốn thương tổn Quốc bảo của ta!" Ba Tiêu đạo nhân đang phi hành cực nhanh, từ xa bỗng nhìn thấy một bầy mãng xà thể hình to lớn, dung mạo dữ tợn đang vây giết một gia đình bốn người Thực Thiết Thú, cũng chính là "quốc bảo" gấu trúc mà Ba Tiêu đạo nhân vô cùng quen thuộc.

Cầm đầu bầy mãng xà là một con Giao Long đầu mọc sừng nhọn hoắt, tu vi ở Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, đám mãng xà còn lại tu vi dao động từ Kim Tiên đến Thái Ất Kim Tiên không đồng đều.

Gia đình bốn người Thực Thiết Thú kia, cha mẹ Đoàn Đoàn đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ, một con Đoàn Đoàn lớn hơn một chút vừa mới trưởng thành, hiển nhiên mới đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên không lâu, còn đứa nhỏ nhất được bảo vệ ở giữa thì ngốc nghếch đáng yêu, chỉ mới miễn cưỡng đạt tới Thiên Tiên tu vi.

Cha mẹ Đoàn Đoàn hiển nhiên đã trải qua một trận chém giết gian

nan, toàn thân trên dưới vết thương chồng chất, máu tươi nhuộm đỏ cả người, gần như không còn nhìn ra màu lông đen trắng phân minh. "Ta thân là tộc trưởng tộc Thực Thiết Thú, lại không thể bảo vệ tốt tộc quần, cũng không thể bảo vệ tốt người nhà!

Thực sự hổ thẹn!" Hình thế ngập ngập khả nguy, vì để tạo ra một đường sinh cơ cho người nhà, cha của Đoàn Đoàn nộ hống một tiếng, đôi song chưởng cường tráng vỗ mạnh xuống đất, quanh thân dâng lên một cái quang tráo hai màu đen trắng, trong nháy mắt bao trùm sáu con mãng xà cảnh giới Thái Ất Kim Tiên đang vây công vào bên trong. "Đồng quy vu tận đi!" Chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng, thân thể bành trướng kịch liệt.

Mấy con mãng xà kia muốn xông phá quang tráo đen trắng để đào tẩu, nhưng căn bản vô phương. "Oanh!" Một tiếng nổ kinh thiên động địa, cha của Đoàn Đoàn tự bạo, cùng kẻ địch đồng quy vu tận. "Tộc trưởng!" Mẹ của Đoàn Đoàn ai oán gào lên một tiếng, đôi mắt trong nháy mắt đỏ ngầu, trạng thái như điên cuồng. "Cùng chết đi!" Mẹ của Đoàn Đoàn lao thẳng về phía con Giao Long cầm đầu, thân thể cũng bành trướng lên, hiển nhiên cũng muốn tự bạo. "Đồ điên!" Con Giao Long cầm đầu thầm mắng một tiếng, vội vàng lắc đầu quẫy đuôi, phi thân lùi lại phía sau, chỉ huy thủ hạ xông lên phía trước để đỡ đòn.

Chương 14

"Oanh!" Mẹ của Đoàn Đoàn kéo theo bốn tên địch nhân cùng tự bạo, hôi phi yên diệt. "Ha ha ha!

Tộc trưởng tộc Thực Thiết Thú đã chết, ngô cũng lập được một đại công!" Con Giao Long cầm đầu hưng phấn cười lớn. "Trụ thủ!" Ba Tiêu đạo nhân lúc này vô cùng bất mãn với tốc độ phi hành của mình, chỉ có thể cách không nộ hống quát bảo ngưng lại. "Kiên trì trụ vững, bần đạo đến cứu!" Ba Tiêu đạo nhân lại hướng về phía hai anh em Đoàn Đoàn mà hét lớn.

Nhưng đám mãng xà kia căn bản không hề dừng tay, sát chiêu nhắm ngay hai con Thực Thiết Thú còn sót lại mà trút xuống.

Đoàn Đoàn vừa trưởng thành nghe thấy tiếng hét của Ba Tiêu đạo nhân, trong mắt dâng lên một tia thần thái, nhưng ngay cả Giao Long cũng đã đích thân động thủ, công kích của địch nhân quá mạnh, căn bản không chống đỡ nổi đến khi Ba Tiêu đạo nhân tới kịp!

Trên mặt lộ ra một nụ cười thê lương, Đoàn Đoàn vừa trưởng thành há miệng phun ra một cây trúc trượng hai màu đen trắng, nhét mạnh vào tay tiểu Đoàn Đoàn.

Song chưởng vỗ mạnh lên người tiểu Đoàn Đoàn đang ngơ ngơ ngác ngác, ném nó bay về hướng Ba Tiêu đạo nhân, đồng thời lớn tiếng hét: "Xin tiền bối cứu giúp tiểu đệ, linh bảo trong tộc 'Âm Dương Trúc Trượng' xin tặng cho tiền bối làm lễ ra mắt!" "Súc sinh ngươi dám!

Linh bảo là của ngô!" Nguyên nhân lớn nhất khiến Giao Long cùng truy bất xá gia đình tộc trưởng Thực Thiết Thú chính là vì kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Âm Dương Trúc Trượng" này.

Mắt thấy sắp đắc thủ lại nảy sinh sự cố, sao có thể không giận, thân thể uốn lượn, nhe nanh múa vuốt muốn đuổi theo tiểu Đoàn Đoàn. "Hống!" Sau khi ném tiểu đệ bay đi, Đoàn Đoàn lớn trong nháy mắt xoay người, sử xuất bí pháp truyền thừa, đôi tiền chưởng hung hăng vỗ xuống đất, một đạo bình chướng khổng lồ hai màu đen trắng dâng lên chắn ngang đường truy kích của Giao Long và đám mãng xà. "Bát!" Đoàn Đoàn lớn bất chấp hậu quả thi triển thiên phú bí pháp, lại thêm một cái quang tráo đen trắng dâng lên, vây khốn Giao Long ở bên trong. "Ác giao, bồi táng cùng cha mẹ tộc nhân ta đi!" Sau một tiếng nộ hống, Đoàn Đoàn lớn cũng lựa chọn tự bạo, nổ cho Giao Long vảy giáp bay tứ tung, máu rải trường không, trọng thương gần chết.

Đám mãng xà đang truy kích cũng không thể không dừng thân hình, tạm lánh dư ba của vụ tự bạo.

Ba Tiêu đạo nhân phẫn nộ rốt cuộc cũng bay tới gần tiểu Đoàn Đoàn đang bị ném tới. "Kẻ nào to gan dám nhúng tay vào cuộc chinh chiến của Long tộc!

Chán sống rồi sao?" Bỗng nhiên từ một bên đâm ngang ra một tiếng quát giận dữ.

Một con Hỏa Long khổng lồ dài ngàn trượng tốc độ cực nhanh, bắn mạnh về phía tiểu Đoàn Đoàn đang ôm "Âm Dương Trúc Trượng" ngây thơ mờ mịt.

Ba Tiêu đạo nhân mắt thấy tốc độ đối phương nhanh hơn mình quá nhiều, sẽ đuổi kịp tiểu Đoàn Đoàn trước một bước, không khỏi thấp giọng chửi mắng: "Đáng chết!" Bất hạnh trong cái may, lúc này đã vào phạm vi công kích của Ba Tiêu đạo nhân, chỉ thấy hắn vung tay lên, "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phóng ra lục thải hoa quang hướng về phía Hỏa Long đánh tới.

Cùng lúc đó, trong tay Ba Tiêu đạo nhân vung lên "Trung Ương

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ", một đạo thổ hoàng quang mang bảo vệ tiểu Đoàn Đoàn ở giữa.

Theo động tác cuộn lại của "Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ", tiểu Đoàn Đoàn bị kéo lại, rơi xuống bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân.

Con Hỏa Long đột nhiên xuất hiện kia có thực lực Đại La Kim Tiên, bản năng cảm giác được lục thải hoa quang bất phàm, liền thiểm thân tránh né. "Sưu!

Sưu!

Sưu!" Đi theo sau Hỏa Long là hàng trăm cao thủ Long tộc, trong đó có hơn mười con là Long tộc thuần huyết, còn lại không ít là hậu đại lai tạp của Long tộc với các chủng tộc khác, phần nhiều hơn nữa là cao thủ của các tộc quần phụ dung.

Hỏa Long lần này là kẻ cầm đầu xuất chinh, chinh phạt các chủng tộc phụ thuộc của Kỳ Lân tộc và Phượng tộc ở khu vực lân cận.

Kẻ nào nguyện ý quy thuận thì nô dịch, kẻ nào không nguyện thần phục thì giảo sát, dùng cách này để mở rộng thế lực của Long tộc trên Hồng Hoang đại lục.

Vừa mới dẫn theo thủ hạ cao thủ đánh giết xong đám cao thủ Phượng tộc và Kỳ Lân tộc phụ trách khu vực này, trên đường đắc thắng trở về thì chính xảo gặp phải Ba Tiêu đạo nhân. "Hảo!

Hảo!

Hảo!" Hỏa Long vừa giận vừa tức, lại vừa kinh vừa hỷ.

Giận và tức là vì cư nhiên có kẻ dám minh mục trương đảm phá hoại việc chinh phạt của Long tộc.

Kinh và hỷ là ở hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Ba Tiêu đạo nhân vừa lấy ra! "Giết!" Hỏa Long chinh chiến nhiều năm,

sát phạt vô số, sớm đã luyện thành tâm tràng sắt đá, tâm niệm vừa định liền không nói nhảm. "Hống!

Hống!

Hống!" Đám cao thủ Long tộc lĩnh mệnh, nhao nhao lao về phía Ba Tiêu đạo nhân. "Đến hay lắm!" Ba Tiêu đạo nhân cười lớn một tiếng, thu hồi "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" và "Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ", vung tay lên thu tiểu Đoàn Đoàn vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Hỏa Long ánh mắt lại sáng lên lần nữa, tuy rằng không nhìn ra bản thể của "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", nhưng bảo vật có thể thu nạp vật sống như tiểu Thực Thiết Thú và linh bảo "Âm Dương Trúc Trượng" vào trong, phẩm giai tuyệt đối không thấp. "Muốn đoạt bảo, phải xem ngươi có bản sự đó hay không!" Ba Tiêu đạo nhân một lời nói toạc ra tâm tư của hắn, huy động song quyền xông về phía đám cao thủ Long tộc. 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đã đạt tới tầng thứ sáu, thân thể cường độ tương đương với Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối phó với đám Long tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên trước mắt này, vừa vặn để kiểm nghiệm năng lực cận chiến của bản thân! "Phanh!

Phanh!

Phanh!" Tuy rằng Long tộc cũng lấy nhục thân cường hãn trứ danh, nhưng dưới song quyền kham bỉ Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Ba Tiêu đạo nhân lại thúy nhược chẳng khác nào gỗ mục.

Máu nhuộm trường không, thi thể bay ngang, Ba Tiêu đạo nhân cũng mặc kệ đối thủ sống chết, vội vàng thu hết vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" không chỉ có tiên sơn mỹ cảnh, mà cũng có tàn khốc luyện ngục.

Kẻ địch đã chết thì thu vào một chỗ, lưu lại làm cơ duyên cho sinh linh trong đồ.

Kẻ địch trọng thương thì trực tiếp ném vào trong luyện ngục, để chúng tự sinh tự diệt, dù sao tên nào cũng kiếp khí triền thân, đầy tay máu tươi, chết chưa hết tội.

Con Giao Long vừa rồi phụ trách vây giết gia đình tộc trưởng Thực Thiết Thú lúc này mắt trừng miệng hốc, sống lưng lạnh toát, cảm thấy may mắn vì thoát chết.

Nếu không phải Hỏa Long kịp thời xuất hiện, e rằng nó đã bị hung thần trước mắt một chiêu đánh thành tro bụi. "Ngươi là người phương nào!

Vì sao lại đối đầu với Long tộc ta!" Hỏa Long thấy Ba Tiêu đạo nhân chỉ với tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ mà năng lực cận chiến cư nhiên cường hãn như vậy, rốt cuộc cũng thu lại tâm khinh thị, trầm giọng quát hỏi. "Đi không đổi tên ngồi không đổi họ, Ba Tiêu đạo nhân!

Cũng chẳng vì sao cả, chỉ là nhìn không quen cảnh hung tàn thị sát, đồ thán sinh linh, quấy nhiễu Hồng Hoang!" Ba Tiêu đạo nhân một quyền đánh tàn phế một con rùa đen khổng lồ tự cho là phòng ngự cường đại, vung tay thu nó vào "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", tùy miệng đáp. "Long tộc ta bỉnh thừa thiên ý..." Hỏa Long định nói thêm vài câu, nếu có thể lôi kéo đối phương thì là tốt nhất. "Được!

Được!

Chương 15

Được!

Đừng giở cái giọng đó với ta, muốn đánh thì đánh, không đánh thì cút nhanh!" Ba Tiêu đạo nhân tức giận phất phất tay nói. "Tặc tử quá kiêu ngạo!

Mọi người cùng lên!" Hỏa Long đeo lên long trảo một đôi găng tay là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, rốt cuộc bị ngôn ngữ của Ba Tiêu đạo nhân chọc giận, kêu gào xông lên. "Oanh!" Song quyền của Ba Tiêu đạo nhân và long trảo của Hỏa Long hãn nhiên va chạm, cư nhiên bắn ra điểm điểm hỏa quang!

Thân thể to lớn uốn lượn của Hỏa Long vặn vẹo, tá đi lực trùng kích cực lớn.

Long tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên nhục thể vốn đã cường hoành, cộng thêm lực trùng kích từ thân thể khổng lồ lao tới và sự gia trì của quyền sáo Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khiến thân hình Ba Tiêu đạo nhân cũng phải hơi lui lại vài trượng. "Mấy người các ngươi theo ta chặn hắn lại!

Các tộc nhân khác tản ra dùng pháp thuật công kích!" Hỏa Long lớn tiếng hô hoán, điều động mấy thủ hạ giỏi về thuật luyện thể, nhục thân cường đại cùng lên ngăn trở Ba Tiêu đạo nhân. "Hừ!" Ba Tiêu đạo nhân lạnh lùng hừ một tiếng, trở tay tế ra "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" hoành không quét ngang. "Phốc thông!

Phốc thông!

Phốc thông!" Mấy tu sĩ Long tộc vây công nhao nhao trúng chiêu, bị phong bế lục cảm rơi xuống không trung.

Ba Tiêu đạo nhân lại vẫy tay một cái, đem toàn bộ thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", ném vào luyện ngục.

Con Giao Long bị Đoàn Đoàn lớn tự bạo làm trọng thương lúc này rốt cuộc cũng khôi phục được một tia khí lực, nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân hung tàn trên không trung không ai địch nổi, liền nén đau đớn mang theo mấy tên thủ hạ tâm phúc lặng lẽ chuồn đi.

Việc này cũng làm cho hung danh của Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu truyền bá trên Hồng Hoang đại lục, bởi vì trong trận chiến này, Long tộc trung kỳ trở xuống đều bị Ba Tiêu đạo nhân giết sạch hoặc bắt sạch.

Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng một quyền đấm nát đầu Hỏa Long, thu thi thể vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Vừa xóa bỏ nguyên thần ấn ký của Hỏa Long trên đôi găng tay Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Ba Tiêu đạo nhân vừa tiếp tục bay về phía Tây.

Phân xuất một tia thần thức quét vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", thấy tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn ngốc manh đáng yêu đang ôm lấy thi thể Hỏa Long ra sức gặm, tựa hồ là muốn dùng cách này để báo thù cho cha mẹ tộc nhân.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này mới chợt nhớ ra, hiện tại Đoàn Đoàn là Thực Thiết Thú đại danh đỉnh đỉnh, là động vật ăn thịt, thân thể cường hãn, chiến đấu lực cường đại, có thể đánh nhau với sư tử hổ báo.

Theo tâm niệm của Ba Tiêu đạo nhân khẽ động, tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn được triệu hoán ra ngoài.

Cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên thay đổi, tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn bốn phía, khi nhìn thấy Ba Tiêu

đạo nhân, cái đầu tròn vo ngây thơ lộ ra thần tình thân thiết, lăn lộn bò đến bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân.

Trên mặt tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn lưu lộ ra một tia bi thương, tuy rằng còn nhỏ tuổi, nhưng cũng hiểu được từ nay về sau không còn người thân yêu thương, người trước mắt này chính là chỗ dựa duy nhất.

Làm theo lời dặn dò của huynh trưởng trước khi chết, tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn đẩy "Âm Dương Trúc Trượng" đang ôm trong lòng về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân cười nhận lấy "Âm Dương Trúc Trượng", thần thức tham tra vào trong, vừa phá giải cấm chế, vừa cười an ủi tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn: "Yên tâm, sau này đi theo ta, sẽ không để ngươi chịu ủy khuất đâu.

Sau này gọi ngươi là Đoàn Đoàn, ngươi gọi ta là Lão gia, được không?" "Ô ô ô!" Đoàn Đoàn dùng móng vuốt nhỏ gãi gãi đầu, liên liên gật đầu. "Tộc nhân của ngươi chạy về hướng nào?

Ta đi xem thử có kịp cứu bọn họ hay không!" Ba Tiêu đạo nhân hỏi xong, thuận theo hướng Đoàn Đoàn chỉ mà bay đi. "'Âm Dương Trúc Trượng' là bảo vật trong tộc ngươi, sau này vẫn là của ngươi, Lão gia sẽ không lấy!

Đợi Lão gia giúp ngươi phá giải Tiên Thiên cấm chế bên trong rồi sẽ giao lại cho ngươi, được không?" Ba Tiêu đạo nhân vừa trêu đùa Đoàn Đoàn, vừa lĩnh ngộ Âm Dương pháp tắc trong "Âm Dương Trúc Trượng".

Ba Tiêu đạo nhân đã hấp thu Dương Chi Pháp Tắc trong "Cực Dương Ngư Bài" từ vụ tự bạo của Đông Vương Công, hiện tại lĩnh ngộ Âm Dương pháp tắc trong một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo là chuyện dễ như trở bàn tay, chỉ một lát sau liền triệt để lĩnh

ngộ. "Cầm lấy!

Tiên Thiên cấm chế trong trúc trượng đã phá giải, ta giúp ngươi mau chóng lưu lại nguyên thần ấn ký!" Ba Tiêu đạo nhân đưa "Âm Dương Trúc Trượng" cho Đoàn Đoàn, đồng thời giúp nó luyện hóa bảo vật.

Một lát sau, Đoàn Đoàn vui vẻ ôm lấy "Âm Dương Trúc Trượng" đã được luyện hóa.

Ba Tiêu đạo nhân cũng tìm được những tộc nhân Thực Thiết Thú còn sống sót.

Do Giao Long mải lo truy sát tộc trưởng để đoạt linh bảo, mới để cho bọn họ có cơ hội đào thoát.

Tại một mảnh rừng núi mênh mông, trong rừng ẩn tàng không ít chủng tộc đang trốn tránh chiến tranh của ba tộc Long Phượng Kỳ Lân.

Nhìn bộ dạng nơm nớp lo sợ của chúng, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên trong lòng chợt có cảm ứng, phóng ra "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" cao tọa bên trên, Đoàn Đoàn ôm "Âm Dương Trúc Trượng" ngây ngô đứng ở phía sau ngó dáo dác. "Thiên địa sơ khai chi tiền, hữu vật hỗn thành, tiên thiên địa sinh, tịch hề liêu hề, độc lập bất cải, chu hành bất đãi, khả dĩ vi thiên hạ mẫu.

Ngô bất tri kỳ danh, tự chi viết Đạo, cường vi chi danh viết Đại, Đại viết Thệ, Thệ viết Viễn, Viễn viết Phản.

Cố, Đạo đại, Thiên đại, Địa đại, sinh linh diệc đại..." "Đại Đạo tỷ hề, kỳ khả tả hữu.

Vạn vật thị chi dĩ sinh bất từ, công thành bất hữu.

Y dưỡng vạn vật bất vi chủ, khả danh vu tiểu; vạn vật quy yên bất vi chủ, khả danh vi đại.

Dĩ kỳ chung bất tự vi đại, cố năng thành kỳ đại..." Ba Tiêu đạo nhân tùy tâm mà động, bắt đầu lần giảng đạo đầu tiên trên Hồng Hoang đại lục.

Tuy rằng không có địa dũng kim liên, nhật nguyệt phù trầm, càn khôn biến hóa chờ các loại dị tượng, nhưng cũng có thiên hoa loạn trụy, tiên âm trận trận, bách điểu tề minh. "Thiên địa chi thủy, âm dương hỗ bổ, ngũ cực dĩ sinh, cố kim mộc thủy hỏa thổ, tương sinh tương khắc, tương phụ tương thành..." Sau gáy Ba Tiêu đạo nhân, chín chiếc lá ba tiêu theo lời giảng đạo lần lượt xuất hiện, bên trên lưu chuyển chín loại pháp tắc chi lực: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm, Dương không ngừng nghỉ.

Tất cả sinh linh trong núi nghe đến say sưa, lúc thì vui mừng ra mặt, lúc thì sầu mi khổ kiểm, lúc thì bừng tỉnh đại ngộ, lúc thì đấm ngực dậm chân.

Thảo mộc hoa cỏ cũng tần tần lay động thân tư tạo ra tiếng xào xạc.

Ngay cả Đoàn Đoàn sau lưng Ba Tiêu đạo nhân, khi nghe đến Âm Dương chi đạo, "Âm Dương Trúc Trượng" trong lòng bảo quang lấp lánh, bao trùm lấy Đoàn Đoàn, khiến nó lâm vào trong lĩnh ngộ.

Ba Tiêu đạo nhân giảng mãi giảng mãi, bản thân cũng lâm vào một loại cảnh giới huyền chi hựu huyền, đối với tự nhiên, đối với Đại Đạo, đặc biệt là đối với chín loại pháp tắc chi lực lĩnh ngộ đều đang tăng lên phi tốc.

Trăm năm sau, Ba Tiêu đạo nhân từ trong cảnh giới giảng đạo huyền diệu tỉnh lại, chỉ thấy chín chiếc lá ba tiêu màu sắc khác nhau xếp thành hàng, tạo thành cửu thải quang hoàn lơ lửng sau gáy.

Phía dưới, vô số sinh linh vẫn đang trong cơn trầm túy, tuy rằng những gì Ba Tiêu đạo nhân giảng về sau bọn họ nghe không hiểu lắm,

nhưng dưới sự bao phủ của đạo âm vẫn thu được lợi ích không nhỏ.

Trong đó có một cây linh chi tiên thảo linh tính cao nhất, đang thôn thổ tiên linh chi khí, lắc đầu quẫy não rất đáng yêu.

Ba Tiêu đạo nhân thấy nó cũng thuộc dòng dõi linh thực vật, liền vung tay thu nó vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", an trí tại một nơi linh khí nồng đậm để nó an tâm tu luyện. "Đa tạ tiên trưởng giảng đạo, truyền thụ tiên pháp..." "Đa tạ tiên trưởng..." Sinh linh trong núi dần dần tỉnh lại, những kẻ tu vi cao thâm nhao nhao mở miệng cao thanh nói lời cảm tạ, những sinh linh khác thì có kẻ ngẩng đầu phát ra tiếng thú hống, có kẻ chấn cánh bay cao, có kẻ lay động cành lá phát ra tiếng xào xạc.

Nhưng kỳ lạ là Ba Tiêu đạo nhân lại có thể nghe hiểu toàn bộ ý tứ mà chúng muốn biểu đạt. "Hoa lạp lạp!" Trên bầu trời lần nữa hội tụ một đám mây vàng, công đức kim quang hạ xuống.

Lần này Ba Tiêu đạo nhân không kinh không hỷ, sắc mặt bình tĩnh tế ra "Bàn Long Biển Quải" đem phần "Giảng đạo công đức" này (nhiều hơn so với "Kết bái công đức" một chút) thu vào trong đó.

Chương 16

"Các ngươi hãy cố gắng tu luyện!

Ngày sau hữu duyên tự có lúc gặp lại!

Thiết ký chớ nên thị sát tạo nghiệt, nếu không Đại Đạo chí công, chung quy sẽ gặp ác quả!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò rồi từ từ bay đi.

Vạn vật sinh linh trong núi nhao nhao phủ thân quỳ bái, cung tiễn Ba Tiêu đạo nhân rời đi.

Một đường đi về hướng Tây, Ba Tiêu đạo nhân gặp chém giết thì cứu một ít, giết một ít, hứng chí lên thì đoan tọa trên "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" giảng đạo cho vạn vật sinh linh.

Bất tri bất giác, sự chưởng ác đối với pháp tắc chi lực dần dần tăng lên, tự thân tu vi cũng nước chảy thành sông đột phá lên cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Nhưng sự sát lục giữa vạn tộc Hồng Hoang, đứng đầu là ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân ngày càng điên cuồng.

Ba Tiêu đạo nhân dần dần phát hiện ra bóng dáng của Ma tộc trong cuộc chiến này. "Kẻ đứng sau trực tiếp thúc đẩy Long Hán đại kiếp, quả nhiên là Ma Tổ La Hầu!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ.

Mấy lần hắn hữu tâm muốn truy tra tung tích Ma tộc, nhưng Ma tộc hành sự quỷ bí, thần xuất quỷ một, Ba Tiêu đạo nhân chỉ có thể vô công nhi phản.

Ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đã bị kiếp khí làm mụ mị đầu óc, bị sát khí che mờ tâm trí, căn bản sẽ không nghe theo lời khuyên của Ba Tiêu đạo nhân, cho nên sau vài lần thử nghiệm hắn liền từ bỏ. "Trời muốn làm mưa, nương muốn lấy chồng, lời vàng ngọc khó khuyên kẻ

đáng chết, mặc kệ bọn họ đi!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục hướng Tây du lịch Hồng Hoang.

Tu vi của Đoàn Đoàn cũng đang dần dần tăng lên, đã đạt tới Huyền Tiên đỉnh phong cảnh giới, thể hình lớn hơn không ít, cả ngày ngoài việc cõng Ba Tiêu đạo nhân đi đường thì chỉ có ăn thịt và ngủ.

Thi thể con Hỏa Long dài ngàn trượng trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" sớm đã bị ăn sạch, hiện tại nó đang càn quét thi thể các con rồng khác.

Ba Tiêu đạo nhân thấy vậy không khỏi cảm thán: "Tên nhóc này muốn hóa cừu hận thành thực lượng sao?" Một ngày nọ, Ba Tiêu đạo nhân ngồi trên lưng Đoàn Đoàn mềm mại đi đường.

Đoàn Đoàn tuy rằng nhìn mập mạp tròn vo, ngốc nghếch vụng về, nhưng đi đường lại vừa nhanh vừa ổn.

Vì trước đó thập phần bất mãn với tốc độ của mình, Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn nghiên cứu độn pháp, gần đây đối với "Tung Địa Kim Quang" trong Ngũ Hành độn pháp có chút cảm ngộ, rốt cuộc cũng bù đắp được một phần thiếu sót.

Duy chỉ có luyện thể công pháp 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 là không có tiến bộ, khiến Ba Tiêu đạo nhân thập phần bất đắc dĩ.

Đi mãi, Ba Tiêu đạo nhân phát hiện đã lâu không thấy ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân chém giết, âm thầm thôi tính mới phát hiện nơi này đi về hướng Tây Bắc thêm mười mấy vạn dặm nữa chính là Tây Côn Luân.

Tây Côn Luân nãi là Vạn Tổ Chi Sơn, trong đó đại năng vô số, ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân sau nhiều lần bị thiệt thòi liền không dám khai chiến ở phụ cận Tây Côn Luân.

Ba Tiêu đạo nhân đang do dự có nên đi Tây Côn Luân du lịch một

phen, biết đâu có thể gặp được Tam Thanh hoặc Tây Vương Mẫu hay không.

Đang lúc suy tư, bỗng nhiên cảm giác một kiện linh bảo trong ngực liên tục rung động.

Ba Tiêu đạo nhân lấy ra một đóa hoa sen vàng nhỏ cỡ bàn tay.

Đây là một bộ Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Trấn Nguyên Tử lấy được trên Bất Chu Sơn, tên là "Tịnh Đế Kim Liên".

Nó không có lực tấn công hay phòng ngự cường đại, công năng duy nhất là có thể vô thị khoảng cách vô hạn của Hồng Hoang đại lục, giúp những người sở hữu các đóa Tịnh Đế Kim Liên liên hệ thực thời với nhau. "Tịnh Đế Kim Liên" này nở ra ba đóa, vừa vặn Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ mỗi người một đóa để tiện liên hệ.

Cho nên khi Trấn Nguyên Tử rời khỏi sơn cốc đã để lại cho Ba Tiêu đạo nhân một đóa. "Nhị huynh!

Xuất quan rồi sao?" Trong đóa kim liên nhỏ truyền ra tiếng cười của Hồng Vân Lão Tổ, hiển nhiên lần bế quan tu luyện này thu hoạch không nhỏ. "Ngã cũng vừa mới xuất quan, không biết Đại huynh đã xuống khỏi Bất Chu Sơn chưa!" Tiếng của Trấn Nguyên Tử vang lên. "Ta đã xuống núi từ sớm, hiện đang đi về phía Tây của Hồng Hoang du lịch!" Ba Tiêu đạo nhân nghe thấy giọng nói của hai vị huynh đệ thì cảm thấy thân thiết. "Du lịch?

Ngã cũng đi!

Tu luyện trong 'Hỏa Vân Động' thời gian dài như vậy, ngã sắp buồn chán đến hỏng rồi!" Hồng Vân Lão Tổ lớn tiếng nói. "Nhị đệ cũng đến đi!

Vi huynh vừa vặn muốn làm một chuyện, cần các đệ giúp đỡ!" Ba

Tiêu đạo nhân đang có ý này. "Nga?

Đại huynh có chuyện gì muốn làm?" Trấn Nguyên Tử tò mò hỏi. "Hiện tại không tiện nói, chỉ là một cái suy đoán sơ bộ và kế hoạch, các đệ mau chóng đến hội hợp với ta.

Trên đường cẩn thận, đừng dây dưa với ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân, hiện tại đại bộ phận bọn chúng đều bị kiếp khí nhập thể, tại kiếp nan đào, không cần thiết lãng phí thời gian trên người bọn chúng!" Ba Tiêu đạo nhân chia sẻ vị trí đại khái rồi dặn dò.

Để chờ đợi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, Ba Tiêu đạo nhân dừng bước, chuẩn bị giảng đạo lần nữa.

Hắn tìm một ngọn linh sơn chung linh dục tú, tiên khí phiếu miểu ở gần đó, tế ra "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" đoan tọa bên trên, bắt đầu giảng đạo.

Đạo âm vang lên, tiên nhạc trận trận, sinh linh trong vòng vạn dặm phụ cận nhao nhao yên tĩnh lại, bắt đầu nghe đạo.

Một con kim điêu vừa bắt được một con thỏ chuẩn bị đại khoái đóa di dần dần buông lỏng lợi trảo, đôi mắt sáng ngời như si như túy.

Con thỏ vốn đang kinh hoảng thất thố cũng không chạy trốn, nằm rạp tại chỗ, đôi tai chớp chớp nghe đến tân tân hữu vị.

Hai con hắc hùng đang giằng co chém giết cũng dần bình tức sát khí trong mắt, đoan đoan chính chính nằm sóng vai nhau trên mặt đất bắt đầu nghe đạo.

Ngũ Trang Quán của Trấn Nguyên Tử vốn ở gần phía Tây Hồng Hoang, cho nên chỉ mất vài trăm năm là đã tới gần Tây Côn Luân, lại dưới sự khiên dẫn của "Tịnh Đế Kim Liên", chuẩn xác tìm được Ba Tiêu đạo nhân, ngồi xuống một bên cũng nghe đến nhập thần.

Một ngàn năm sau, Ba Tiêu đạo nhân ngừng tiếng giảng đạo, đang

chuẩn bị cùng Trấn Nguyên Tử giao đàm, bỗng nhiên ngọn núi dưới chân bộc phát ra một tiếng nổ vang. "Oanh!" Một đạo ngọc sắc linh khí trùng thiên, chợt lóe rồi biến mất. "Nga?

Cư nhiên có người nghe Đại huynh giảng đạo mà đột phá Chân Tiên cảnh giới!

Thực sự hiếm thấy!" Trấn Nguyên Tử nhướng mày chắp tay với Ba Tiêu đạo nhân. "Vi huynh lần đầu tiên đến phương Tây Hồng Hoang, Nhị đệ có biết nơi này là đâu không?" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười, cũng không để ý lắm mà tùy miệng hỏi.

Câu trả lời của Trấn Nguyên Tử lại làm cho Ba Tiêu đạo nhân kinh hỷ giao gia! "Nơi này tên là 'Ngọc Tuyền Sơn', cứ mỗi mười năm trong núi sẽ có kim hà (ráng vàng) tràn ngập!

Đại huynh giảng đạo ngàn năm chắc hẳn đã kiến thức qua kỳ cảnh đó." Trấn Nguyên Tử nói.

Ba Tiêu đạo nhân gật gật đầu, lúc giảng đạo quả thật có thấy trong núi kim hà di mạn, cứ tưởng là dị tượng do giảng đạo sinh ra, không ngờ lại là kỳ quan độc đáo của nơi này. "'Ngọc Tuyền Sơn' được coi là tiên sơn nổi danh nhất trong vòng mấy chục vạn dặm ngoại trừ Tây Côn Luân!" Trấn Nguyên Tử giới thiệu.

Chương 17

"Từ đã!

Ngọn núi này tên là 'Ngọc Tuyền Sơn'?

Kim hà..." Trong đầu Ba Tiêu đạo nhân linh quang chợt lóe, trong lòng không khỏi vui vẻ, "Chẳng lẽ là 'Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động' đỉnh đỉnh đại danh?" "Nhị đệ, dù sao cũng nhàn rỗi vô sự, cùng vi huynh đi xem thử người vừa mới đột phá tu vi gây ra động tĩnh lớn như vậy là ai!" Ba Tiêu đạo nhân cười lớn mời mọc. "Nga?" Trấn Nguyên Tử có chút kinh ngạc trước thái độ thay đổi đột ngột của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng lập tức gật đầu tán đồng, "Nếu Đại huynh có hứng thú, vậy thì đi xem thử!" Ba Tiêu đạo nhân theo lệ dặn dò một phen, vung tay để vạn vật sinh linh nghe đạo tự giải tán, rồi cùng Trấn Nguyên Tử đi về phía cột sáng ngọc sắc vừa dâng lên.

Trên sườn núi có một động phủ, cửa động được bảo vệ bởi một cái Tiên Thiên đại trận, nhưng khi Ba Tiêu đạo nhân đến thì Tiên Thiên trận pháp liền khoát nhiên mở ra, hiển nhiên chủ nhân bên trong đang khống chế.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng đã có phỏng đoán nên không hề kinh ngạc, Trấn Nguyên Tử lại đầy mặt tò mò.

Hai huynh đệ bước vào trong động, phát hiện đây cũng là một động thiên phúc địa linh khí nồng đậm, thạch nhũ lâm lập, măng đá so le.

Ở trung ương động phủ có một cái đầm nhỏ do thạch chung nhũ linh tủy hội tụ thành, trong đầm có một chiếc đỉnh ngọc thuần trắng đang trầm trầm phù phù, tản phát ra vô thượng bảo quang, bên trong ngọc đỉnh ẩn ẩn ước ước có thể thấy một thanh tiên kiếm đang được

thai nghén. "Đinh đông!

Phát hiện Ngọc Đỉnh, 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống' kích hoạt!" Hệ thống bỗng nhiên mở miệng. "Lựa chọn một: Ngọc Đỉnh có cơ duyên khác, lần này coi như kết thiện duyên, cứ thế rời đi.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ'!" "Lựa chọn hai: Ngọc Đỉnh tư chất cực giai, thu làm đệ tử.

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ'!" "Lựa chọn hai!" Ba Tiêu đạo nhân không chút do dự.

Đã gặp được Ngọc Đỉnh Chân Nhân, lại cơ duyên xảo hợp nhờ giảng đạo mà kết thiện duyên, đương nhiên phải thu làm đồ đệ.

Còn về Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Kệ hắn!

Từ lúc thu lấy "Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên", nhân quả giữa ba huynh đệ Ba Tiêu và Tam Thanh đã kết xuống rồi.

Sau này phát triển trên Hồng Hoang đại lục, Tam Thanh là một cửa ải không thể tránh khỏi, sớm muộn gì cũng phải đụng độ, tội gì không sớm đào góc tường nhà hắn! "Đinh!" "Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ" rơi vào trong tay Ba Tiêu đạo nhân.

Trong Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ hiện tại chỉ còn thiếu "Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ"! "Đệ tử cung hậu lão sư đại giá quang lâm, đệ tử chưa hóa hình nên không thể thi lễ, xin lão sư lượng thứ!" Từ trên ngọc đỉnh đang tỏa ra ngọc sắc bảo quang kia truyền ra một đạo thần niệm, ngôn từ rõ ràng, linh tính mạnh mẽ thực là hiếm thấy. "Ngươi dễ dàng cho bần đạo vào như vậy, không sợ bần đạo nổi lòng ác hay sao?

Phải biết bản thể của ngươi nếu đem luyện chế một phen liền là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo không tồi!

Chưa kể bên trong bản thể còn đang thai nghén một thanh tiên kiếm!" Ba Tiêu đạo nhân cố ý trầm giọng quát hỏi. "Khải bẩm lão sư!

Trên Hồng Hoang đại lục người người tệ trửu tự trân, không ai nguyện ý đem cảm ngộ tu luyện của bản thân truyền thụ cho kẻ không liên quan.

Lão sư hư hoài nhược cốc, nguyện ý giáo hóa một phương sinh linh, đủ thấy tâm tính của lão sư." Ngọc Đỉnh dừng một chút, thấy Ba Tiêu đạo nhân không mở miệng, liền tiếp tục nói: "Đạo mà lão sư truyền, đệ tử bất tài lĩnh ngộ được rất nhiều, đều là đạo thể thiên tâm, liên ái vạn vật sinh linh.

Đệ tử kiên tin lão sư tuyệt không phải kẻ thấy lợi quên nghĩa.

Huống hồ đệ tử tu vi đình trệ mười mấy vạn năm không thể tiến thêm, nhờ nghe lão sư giảng đạo mới có thể đột phá, nếu lão sư thật sự cần dùng đến chân thân của đệ tử, cứ lấy đi cũng được, coi như trả ân tình truyền đạo của lão sư!" Ngọc Đỉnh quyết tuyệt nói. "Căn cốt thâm hậu, nãi là chiếc ngọc đỉnh đầu tiên khi khai thiên, linh tính cường đại, linh trí cực cao, tư duy rõ ràng, phẩm tính thượng giai!

Ngươi có nguyện ý nhập môn hạ của ta, bái ta làm sư không?" Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc mở miệng khi Ngọc Đỉnh đang thảm thắc bất an. "Lão sư từ bi, đệ tử đương nhiên nguyện ý!" Ngọc Đỉnh kích động đến mức ngọc sắc quang mang quanh thân dao động điên cuồng. "Ngươi sinh ra tại 'Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động', nơi này thập phần thích hợp để ngươi tu luyện!

Vi sư khuyên ngươi trước khi hóa hình không nên di động bản thể, như vậy sẽ tổn hại đến căn cơ!" Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi nói. "Lão sư anh minh, thạch chung nhũ linh tủy trong sơn động, cùng với địa

khí trong vòng vạn dặm của ‘Ngọc Tuyền Sơn’, lại thêm kim hà mười năm xuất hiện một lần trong núi đều có trợ ích to lớn đối với việc tu luyện của đệ tử!" Ngọc Đỉnh trả lời. "Như vậy vi sư ban cho ngươi tên ‘Ngọc Đỉnh Chân Nhân’, ban cho ngươi công pháp tu luyện 《Cửu Cửu Quy Nguyên Kinh》 và luyện thể công pháp 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》!" Ba Tiêu đạo nhân đưa tay chỉ một cái, một đạo thanh quang đi vào trong cơ thể Ngọc Đỉnh Chân Nhân. "Đa tạ lão sư ban tên, ban công pháp!

Nhưng đệ tử có một chuyện cần bẩm báo với lão sư!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân kích động nói. "Nói!" "Lão sư thứ tội!

Đệ tử từ khi sinh ra linh trí đã bắt đầu tu luyện thiên phú truyền thừa luyện thể công pháp 《Bát Cửu Huyền Công》, nếu cải tu 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 của lão sư ban cho thì cần phải bắt đầu lại từ đầu, xin lão sư định đoạt!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân cáo tội. "Đem luyện thể công pháp của ngươi truyền cho vi sư xem thử!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp nhận 《Bát Cửu Huyền Công》 mà Ngọc Đỉnh Chân Nhân truyền tới, so sánh hai bên một chút.

Tuy rằng 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 luận uy lực thì hơn một bậc, nhưng 《Bát Cửu Huyền Công》 xác thực càng thêm thích hợp cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân tu luyện, liền đồng ý để Ngọc Đỉnh Chân Nhân tiếp tục tu luyện 《Bát Cửu Huyền Công》. "Vi sư lúc triều bái Bất Chu Sơn đã từng thu được một đạo linh tuyền, đồng dạng là ngọc trung linh tủy, ngươi xem thử nếu có tác dụng với ngươi thì vi sư sẽ ban cho!" Ba Tiêu đạo nhân từ "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" lấy ra một ít linh tuyền cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân. "Thứ ngọc tủy linh tuyền này đối với đệ tử đại hữu trợ ích!

Đa tạ lão sư từ bi!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân kích động.

Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy liền lấy ra rất nhiều ngọc tủy linh

tuyền ban cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Nắp đỉnh của bản thể Ngọc Đỉnh Chân Nhân trực tiếp bay lên, đem toàn bộ ngọc tủy linh tuyền hấp nhập vào trong đỉnh. "Vi sư cùng Nhị sư thúc Trấn Nguyên Tử, Tam sư thúc Hồng Vân Lão Tổ còn có việc quan trọng.

Ngươi ở lại đây an tâm tu luyện, đợi sau khi hóa hình thì có thể đến Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn của Nhị sư thúc để đợi vi sư!" Ba Tiêu đạo nhân chưa tìm được đạo trường, chỉ có thể lưu lại địa chỉ của Trấn Nguyên Tử. "Ngọc Đỉnh bái kiến Nhị sư thúc!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân hướng Trấn Nguyên Tử vấn hảo.

Đang nói chuyện thì Hồng Vân Lão Tổ cũng đuổi tới.

Ba Tiêu đạo nhân bố trí "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận" bên ngoài "Kim Hà Động" để bảo đảm Ngọc Đỉnh Chân Nhân ở đây không bị người khác phát hiện quấy nhiễu.

Trấn Nguyên Tử cũng bố hạ Thổ Chi Thủ Hộ trận pháp, Hồng Vân Lão Tổ bố hạ Tiên Thiên Ẩn Nặc trận pháp.

Sau khi "Kim Hà Động" biến mất trước mắt Ba Tiêu đạo nhân, vạn vô nhất thất rồi hắn mới lại tiếp tục đi về hướng Tây. "Chúc mừng Đại huynh thu được một đồ đệ tư chất thượng giai, nhìn bộ dạng sau khi hóa hình ít nhất cũng là Thái Ất Chân Tiên, hoặc là Kim Tiên tu vi!" Hồng Vân Lão Tổ lớn tiếng chúc mừng. "Tư chất xác thực không tồi!

Nhưng không nhất thiết phải nói sớm, đợi hắn hóa hình thành công rồi hãy nói!" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười, nhưng trong lòng tịnh không lo lắng. "Đại huynh, cái tọa kỵ Thực Thiết Thú tròn vo này của huynh nhìn cũng vui mắt thật!" Hồng Vân Lão Tổ xác thực là bế quan tu luyện đến buồn chán, cái miệng dừng không được.

Chương 18

Có Hồng Vân Lão Tổ thi triển ẩn nặc chi pháp, ba người một đường tránh được đám Long, Phượng, Kỳ Lân chém giết điên cuồng, tốc độ nhanh hơn nhiều.

Ba Tiêu đạo nhân tận mắt nhìn thấy không ít cao tầng tam tộc cũng đích thân hạ tràng tham dự tộc chiến.

Những tu sĩ cao tầng này tử thương thảm trọng càng dẫn đến sự báo thù và sát lục điên cuồng giữa tam tộc.

Trên Hồng Hoang đại lục, sát khí càng thêm nồng nặc, kiếp khí di mạn.

Hồng Vân Lão Tổ vận khí tốt, vừa khéo gặp được hai con Thủy Hỏa Kỳ Lân trọng thương sắp chết, triệt để đem chúng luyện nhập vào "Thủy Hỏa Hồ Lô", khiến uy lực của linh bảo càng cường đại thêm vài phần. "Đại huynh, Nhị huynh, Thủy Hỏa Kỳ Lân là con cháu trực hệ của Thủy Kỳ Lân, tuy rằng nhìn qua là chết trong tay Long tộc, nhưng trong cơ thể, đặc biệt là trong linh hồn lại ẩn ẩn ước ước có một tia ma khí quanh quẩn.

Xem ra quả nhiên như Đại huynh đã nói, trong đại chiến tam tộc có mạc hậu hắc thủ!" Hồng Vân Lão Tổ thần thái hiếm khi nghiêm túc phi thường. "Thủy Hỏa Kỳ Lân trong 'Thủy Hỏa Hồ Lô' trước khi đại chiến tam tộc kết thúc thì đừng nên động dụng, nếu không dễ sinh thêm chuyện!" Trấn Nguyên Tử dặn dò. "Minh bạch, ngã cũng đâu có ngốc!" Hồng Vân Lão Tổ thu "Thủy Hỏa Hồ Lô" hắc hắc cười nói. "Đây cũng là nguyên nhân vi huynh tìm các đệ!" Ba Tiêu đạo nhân nhân cơ hội nói, "Vi huynh ngẫu nhiên biết được đại chiến tam tộc nãi là do Ma Tổ La Hầu thúc đẩy ở phía sau!" "A?!" Bất chấp tiếng kinh

hô của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục: "Đại bản doanh của Ma tộc La Hầu nằm tại Tu Di Sơn ở phương Tây.

Vi huynh suy đoán, bất kể có âm mưu gì, thì khi ba tộc Long Phượng Kỳ Lân quyết chiến, Ma Tổ La Hầu định nhiên sẽ xuất thủ!" "Vi huynh không biết vì sao, trong lòng ẩn ẩn có một loại dự cảm cực kỳ bất hảo, một khi thời điểm quyết chiến đến, e rằng Hồng Hoang Tây phương đại lục sẽ sinh linh đồ thán.

Càng thêm khủng bố là toàn bộ Tây phương đại lục đều sẽ chịu tổn hủy to lớn!

Thậm chí địa mạch Tây phương đại lục vỡ nát, ảnh hưởng to lớn sẽ lan đến toàn bộ Hồng Hoang đại lục!" Ba Tiêu đạo nhân thống tâm tật thủ nói. "Nghiêm trọng đến thế sao?" Hồng Vân Lão Tổ có chút không dám tin. "Tộc trưởng ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân là Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân tu vi cao thâm mạc trắc, trong tay đều nắm giữ linh bảo cường đại, thực lực mạnh mẽ viễn siêu tưởng tượng của chúng ta.

Ma Tổ La Hầu dám bày mưu tính kế, thực lực định nhiên càng thêm cường hãn!

Linh bảo định nhiên càng thêm cường đại!

Bốn tuyệt thế cao thủ toàn lực chém giết, cũng có thể sẽ chọc ra những đại năng khác, uy lực to lớn, phá hoại to lớn có thể nghĩ mà biết!" Ba Tiêu đạo nhân có những chuyện không thể nói rõ, chỉ có thể hàm hồ kỳ từ. "Cố lự của Đại huynh tịnh không phải vô đích phóng thỉ!

Không thể không đề phòng!

Nhưng nếu Ma Tổ La Hầu cùng các tộc trưởng tam tộc cường đại

như vậy, thì với năng lực của ba huynh đệ chúng ta lại có thể làm được gì?" Trấn Nguyên Tử bình tĩnh nói. "Đúng a!" Hồng Vân Lão Tổ khổ mặt, nhíu mày, buông tay bất đắc dĩ hỏi.

Trong quá trình leo lên Bất Chu Sơn, Ba Tiêu đạo nhân đã thụ lập được hình tượng đáng tin cậy trong lòng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ.

Ba Tiêu đạo nhân hiện tại là đại ca, làm tiểu đệ, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ tự nhiên sẽ nghe theo sự sắp xếp của hắn. "Nhị đệ nắm giữ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đại địa thai mô 'Địa Thư', hẳn là rất thông thạo hướng đi của địa mạch và các tiết điểm địa mạch ở Tây phương đại lục chứ?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi. "Ngã hiểu ý của Đại huynh rồi!" Trấn Nguyên Tử vốn thông minh, nháy mắt lĩnh hội ý tứ của Ba Tiêu đạo nhân. "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán của ngã nếu tính theo địa vực thì thập phần tiếp cận Hồng Hoang Tây phương đại lục, đối với hướng đi và tiết điểm của địa mạch phụ cận Vạn Thọ Sơn, tiểu đệ liễu như chỉ chưởng.

Còn với các nơi khác của Tây phương đại lục, tuy rằng tiểu đệ không rõ ràng như vậy, nhưng lấy Vạn Thọ Sơn làm trung tâm hướng ra ngoài thôi diễn cũng không phải việc khó!" Trấn Nguyên Tử ngạo nhiên nói. "Chúng ta chỉ cần bố trí bảo hộ đại trận trên các địa mạch chủ yếu và các tiết điểm ở Tây phương đại lục, đợi đến khi Long Phượng Kỳ Lân quyết chiến, La Hầu xuất thủ, vào thời khắc quan trọng có thể khởi động đại trận, hộ trụ chủ yếu địa mạch và quan kiện tiết điểm là có thể giảm thiểu tổn thương xuống mức thấp nhất!" Trấn Nguyên Tử nói ra kế hoạch của Ba Tiêu đạo nhân. "Thật phức tạp!" Hồng Vân Lão Tổ gãi gãi đầu, thở dài, "Bất quá nếu làm vậy có thể chửng cứu vô số sinh linh, tránh cho Hồng Hoang Tây phương đại lục vỡ nát, vất vả một chút cũng đáng!

Làm thôi!" Trong thời gian tiếp theo, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn

Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ quay trở lại Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, lấy đó làm trung tâm, bắt đầu bố trí bảo hộ đại trận tại các địa mạch chủ yếu và các tiết điểm.

Trấn Nguyên Tử có đại địa thai mô "Địa Thư" phụ trợ, việc bố trí "Thổ Chi Thủ Hộ" đại trận trong địa mạch làm ít công to.

Ba Tiêu đạo nhân lại bố trí "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận" điều động ngũ hành chi lực phụ trợ, "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận" hấp thu thiên địa linh khí gia cường.

Cuối cùng do Hồng Vân Lão Tổ bố trí "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" che giấu dấu vết, khiến người ngoài không nhìn ra manh mối.

Huynh đệ ba người ngựa không dừng vó, đầu tiên bắt đầu bố trí từ những địa mạch chủ yếu nhất của Tây phương đại lục, duy chỉ vòng qua nơi đại năng chúng đa là Tây Côn Luân và nơi Long Vương cư trú là Long Vương Sơn.

Sau đó mới đến lượt các địa mạch và tiết điểm quan trọng thứ cấp.

Một trận bận rộn kéo dài đến mấy vạn năm.

Bởi vì không ngừng bố trí "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận", không ngừng tiếp xúc cự ly gần với muôn hình muôn vẻ địa mạch, trình độ chưởng ác đối với Thổ chi pháp tắc của Trấn Nguyên Tử và Ba Tiêu đạo nhân tăng lên phi tốc.

Ba Tiêu đạo nhân đã chưởng ác được ba tầng "Thổ chi pháp tắc", Trấn Nguyên Tử càng chưởng ác được túc túc bốn tầng.

Trấn Nguyên Tử cư nhiên còn ngạch ngoại chưởng ác được hai tầng "Thủ Hộ pháp tắc"!

Hồng Vân Lão Tổ thấy vậy tuy rằng thèm thuồng, nhưng sở trường của hắn là "Vân chi pháp tắc" và "Hỏa chi pháp tắc" thực sự

không liên quan nhiều đến việc này, không thể từ đó thụ ích.

Một ngày nọ, khi huynh đệ ba người đang bắt đầu bố trí bảo hộ trận pháp cho các địa mạch và tiết điểm quan trọng cấp ba của Tây phương đại lục, một ngọn núi cách đó không xa bỗng nhiên bộc phát ra một trận pháp lực ba động yếu ớt, kèm theo tiếng la hét chửi rủa. "Đại huynh, Nhị huynh, chúng ta đi xem một chút?" Thời gian dài bố trận khô khan, Hồng Vân Lão Tổ sớm đã không chịu nổi tịch mịch, lập tức đề nghị. "Đi xem thử đi!" Trấn Nguyên Tử vẫn luôn cắm đầu bố trận bỗng nhiên ngẩng đầu nói. "Nga?" Ba Tiêu đạo nhân vốn định quát bảo Hồng Vân Lão Tổ ngưng lại, không ngờ Trấn Nguyên Tử cư nhiên sẽ đồng ý, cảm thấy rất tò mò. "Ngã cảm thụ được một bên tham chiến ở đó tu luyện nãi là Thổ thuộc tính công pháp!" Trấn Nguyên Tử giải thích. "Hảo!" Ba Tiêu đạo nhân cùng hai huynh đệ bay về phía ngọn núi kia, vừa đi lại có phát hiện kinh người.

Ba Tiêu đạo nhân chưa đến gần đã nghe thấy tiếng chửi mắng trong núi truyền đến. "Hoàng Long, bản soái khuyên ngươi chớ có lo chuyện bao đồng!

Nếu không ta cũng sẽ không cố kỵ thân phận ấu tử của Long Vương đâu!" Một tu sĩ Long tộc đỉnh cái đầu cá sấu, tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ lớn tiếng quát mắng. "Long Vương ấu tử?" Ba Tiêu đạo nhân đối với Long tộc cũng có hiểu biết, nhưng chưa từng nghe nói Long Vương có một ấu tử là Hoàng Long. "Ngạc Nguyên Soái!

Chúng chỉ là một ít đê giai phi cầm tẩu thú đáng thương!

Vừa mới khai khải linh trí, bước lên con đường tu luyện, căn bản sẽ không đối đầu với Long tộc ta!

Lại hà tất phải đuổi tận giết tuyệt!" Một con Hoàng Long gầy gò thấp giọng ai cầu.

Con Hoàng Long gầy gò này chỉ mới có tu vi Chân Tiên, bên cạnh

đứng một nữ tu sĩ mặc áo gai tu vi Kim Tiên, sau lưng bảo hộ một đám phi cầm tẩu thú ngay cả Tiên cảnh cũng chưa đạt tới. "Hoàng Long!

Ngươi thật làm mất mặt Long Vương bệ hạ!

Chương 19

Long Vương bệ hạ hùng tài đại lược, đái lĩnh Long tộc uy áp Hồng Hoang!" Ngạc Nguyên Soái ngữ khí cuồng nhiệt nói. "Ngươi thân là long tử nhỏ nhất của Long Vương bệ hạ, tu luyện tư chất cực kém thì thôi đi, quan trọng hơn là nhu nhược tâm mềm!

Lúc nào cũng tràn đầy cái tâm đồng tình rẻ mạt phiếm lạm, cư nhiên đi cầu tình cho đám liệt đẳng tộc quần không chịu quy thuận này!

Lại còn lén lút thả đi tù binh Phượng tộc và Kỳ Lân tộc..." Ngạc Nguyên Soái liệt kê từng việc làm "hoang đường", "buồn cười" của Hoàng Long trước kia.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ lại lộ ra vẻ tán thưởng. "Không ngờ trong Long tộc lại có một long tử tâm tính thiện lương, chưa bị kiếp khí xâm nhiễm, sát khí ảnh hưởng!

Thật là nan năng khả quý!" Trấn Nguyên Tử liên liên gật đầu. "Hoàng Long ngươi tam phen ngũ thứ hồ tác phi vi, bị Long Vương bệ hạ chán ghét, phát phối đến vùng núi hoang dã lĩnh này, không ngờ vẫn không biết hối cải, dám ngăn cản chúng ta trảm giết dư nghiệt Phượng tộc và Kỳ Lân tộc!" Ngạc Nguyên Soái tràn đầy vẻ bỉ di quát mắng. "Ngạc Nguyên Soái!

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tranh bá Hồng Hoang, dẫn đến sinh linh đồ thán, thực sự có thương thiên hòa!

Chi bằng..." Hoàng Long ốm yếu mở miệng, phân bua vài câu. "To gan!

Hoàng Long ngươi không biết hối cải!

Dám đại ngôn bất tàm vọng tự phỉ báng Long Vương bệ hạ.

Niệm tình ngươi là long tử, bản soái không giết ngươi!

Nhưng tử tội có thể miễn, hoạt tội khó tha!

Hiện tại phong ấn ngươi tại Ma Cô Động!

Đợi sau khi Long tộc ta nhất thống Hồng Hoang, sẽ do Long Vương bệ hạ đích thân trừng phạt!" Ngạc Nguyên Soái bạo nộ. "Ma Cô cổ hoặc Hoàng Long tội không thể tha, sát vô xá!" Ngạc Nguyên Soái không dám giết con của Long Vương, nhưng giết một tán tu cảnh giới Kim Tiên thì hào không áp lực. "Không!" Hoàng Long giọng run rẩy ai hào, "Ngạc Nguyên Soái!

Ma Cô chiếu cố ta vô vi bất chí...

Ngươi không thể động đến nàng...

Nếu không...

Nếu không..." "Nếu không thì sao!" Ngạc Nguyên Soái hí hước liếc nhìn Hoàng Long. "Nếu không...

Ta Hoàng Long sẽ cùng ngươi bất tử bất hưu!" Hoàng Long toàn thân run rẩy, thấp giọng tê hống, nhưng không có chút uy thế nào, ngược lại nhìn rất buồn cười. "Ha ha ha ha...

Cùng ta bất tử bất hưu?

Bằng vào ngươi cũng xứng sao!

Nếu ngươi không phải là ấu tử của Long Vương bệ hạ, bản soái dùng một ngón tay cũng có thể nghiền ngươi thành thịt vụn!" Ngạc Nguyên Soái thần tình ngoan lệ, ghé vào tai Hoàng Long nói, những lời này hắn không dám nói lớn, nhưng không ngại kích thích con phế long này. "Oanh!" Hoàng Long tức đến long kiểm đỏ bừng!

Toàn thân bộc phát ra một trận thổ hoàng pháp lực, nhưng lại bị

Ngạc Nguyên Soái một cái tát đánh tan, khóe miệng chảy ra một tia máu. "Hoàng Long!

Thôi đi!

Thôi đi!

Duyên phận chúng ta đã tận, bần đạo đi trước một bước!

Chớ nên đau lòng, hãy tu luyện cho tốt..." Ma Cô thần tình thê thảm, tuy là Kim Tiên, nhưng trước mặt Đại La Kim Tiên căn bản không có chút năng lực phản kháng nào. "Không!

Ma Cô!" Hoàng Long thống khổ rơi lệ. "Hoàng Long, Ma Cô!

Nhìn không sai rồi!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ. "Nhị đệ!

Hoàng Long đã tu luyện Thổ chi pháp tắc, lại là lương thiện chi bối!

Hắn có duyên với đệ, chi bằng cứu hắn đi!" Ba Tiêu đạo nhân kiến nghị với Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử trầm ngâm rồi gật đầu: "Cũng tốt!

Tuy là Long tộc, nhưng tịnh chưa làm ác, tâm tính thiện lương, trọng tình trọng nghĩa, tư chất kém một chút cũng không sao!" "Oanh!" Ngạc Nguyên Soái mất kiên nhẫn với cảnh hai người Hoàng Long và Ma Cô khóc lóc sướt mướt sinh ly tử biệt, vung cái đuôi to lớn như cương tiên sau lưng quật về phía Ma Cô.

Hoàng Long và Ma Cô lộ ra thần tình tuyệt vọng!

Bỗng nhiên, "Bát!" một tiếng khẽ vang, quanh người Hoàng Long và Ma Cô dâng lên một đạo thổ hoàng sắc quang tráo, bảo vệ bọn họ vững chắc. "Oanh!" Đuôi của Ngạc Nguyên Soái quất lên hộ tráo, quang mang của hộ tráo không chút sứt mẻ, ngược lại cái đuôi cứng như tinh thiết lại bị chấn đau điếng, lân phiến vỡ nát, tơ máu ẩn hiện.

"Là ai!" Ngạc Nguyên Soái kinh hãi, lệ thanh đại quát.

Chỉ thấy trước mặt bỗng xuất hiện một trung niên nhân mặc thổ hoàng đạo bào, khí thế trên người như uyên như nhạc, tu vi rõ ràng ở trên hắn. "Các hạ là người phương nào, cư nhiên dám nhúng tay vào chuyện của Long tộc!

Chẳng lẽ không sợ rước họa vào thân sao!" Ngạc Nguyên Soái lập tức lôi Long tộc ra để chấn nhiếp đối phương. "Long Phượng Kỳ Lân tam tộc tuy rằng cường thế, nhưng trước khi thượng vị thống nhất Hồng Hoang, cũng không dám đối với tất cả đại năng di chỉ khí sử, tránh để những đại năng đó gia nhập vào trận doanh đối phương!" Trấn Nguyên Tử bất động thanh sắc nói, khí thế đạm nhiên đó lại càng làm cho Ngạc Nguyên Soái không dám tiểu thứ. "Đúng vậy!

Chẳng lẽ ngươi không biết Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều từng hạ lệnh tộc nhân không được phép lại gần địa giới Tây Côn Luân, để tránh đắc tội đại năng trong đó sao?" Hồng Vân Lão Tổ cũng hiện thân, lão thần tại tại nói.

Lại thêm một tu sĩ có khí tức mạnh hơn hắn!

Ngạc Nguyên Soái trong lòng kinh hãi mạc danh: "Chẳng lẽ hai vị xuất tự Tây Côn Luân!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ chỉ đạm đạm mỉm cười, không đáp lời.

Chương 20

"Tức tiện là cao nhân Tây Côn Luân, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, các ngươi chủ động can thiệp vào chuyện Long tộc ta, cũng..." Ngạc Nguyên Soái lời chưa nói hết, đã thấy trước mắt hoa lên, cùng toàn bộ thủ hạ tiến vào một thế giới khác!

Hiện tại thời gian khẩn bách, Ba Tiêu đạo nhân không muốn sinh thêm sự đoan, cho nên để Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ ở phía trước cố lộng huyền hư, còn mình trực tiếp đánh lén, nhân lúc Ngạc Nguyên Soái không chú ý đem toàn bộ thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" lưu đày. "Đa tạ tiền bối cứu mạng chi ân!" Ma Cô phản ứng cực nhanh, vội vàng phủ thân quỳ xuống đất thiên ân vạn tạ. "Đa tạ tiền bối cứu mạng chi ân!" Hoàng Long phản ứng chậm nửa nhịp, vội vàng khom người bò rạp xuống đất, học theo lời Ma Cô. "Hoàng Long!

Bần đạo niệm tình ngươi không giống Long tộc thị sát thành tính, tâm tồn thiện niệm, nên mới ra tay tương cứu, ngươi có nguyện bái nhập môn hạ bần đạo tu luyện?

Đồng thời phát thệ tuyệt không tham dự vào chuyện tranh bá của tam tộc Long Phượng Kỳ Lân?" Trấn Nguyên Tử quát hỏi. "A?" Hoàng Long ngây ra tại chỗ. "Nguyện ý!

Đương nhiên nguyện ý!" Ma Cô liên liên gật đầu. "Ân!

Đệ tử nguyện ý!" Hoàng Long dưới sự nhắc nhở của Ma Cô mới vội vàng đáp ứng. "Ma Cô, ngươi cùng Hoàng Long trong hoạn nạn tương hỗ phù trì, bần đạo tuy không thể thu ngươi làm đồ đệ, nhưng y cựu có thể cho ngươi cùng Hoàng Long đi theo bần đạo tu luyện!" Trấn Nguyên Tử nói với Ma Cô. "Đa tạ lão sư thùy liên!" Ma Cô tam

khấu cửu bái, lễ số chu toàn.

Hoàng Long và Ma Cô bái kiến Đại sư bác Ba Tiêu đạo nhân và Tam sư thúc Hồng Vân Lão Tổ xong, liền theo sự sắp xếp của Trấn Nguyên Tử phong bế "Nhị Tiên Sơn Ma Cô Động", đi đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" tu luyện. "Đại huynh, Hoàng Long tuy rằng phẩm tính không tồi, nhưng tư chất có điểm quá kém, đầu óc cũng không đủ linh quang!

Vì sao huynh kiến nghị Nhị huynh thu hắn làm đồ đệ?" Hồng Vân Lão Tổ nhìn theo bóng lưng Hoàng Long và Ma Cô rời đi, khó hiểu hỏi. "Vi huynh ẩn ước có một cảm giác, trên người Hoàng Long sẽ có niềm vui ngoài ý muốn xảy ra!

Chúng ta cứ mỏi mắt mong chờ đi!" Ba Tiêu đạo nhân úp mở nói.

Hắc hắc!

Các ngươi sao có thể biết được, Hoàng Long Chân Nhân dù phế tài như vậy, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn - người kén chọn đến thế, suốt ngày mở miệng ngậm miệng nhục mạ đám phi lân đái giáp - lại phá lệ thu hắn làm đệ tử!

Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng cực kỳ không thích Hoàng Long, nhưng vẫn xếp hắn vào hàng ngũ Thập Nhị Kim Tiên!

Nếu nói trong chuyện này không có ẩn tình thì đánh chết ta cũng không tin!

Cũng không biết cái suy đoán trong lòng ta rốt cuộc có đúng hay không...

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm tự sủy trắc.

Bỏ qua cái nhạc đệm nhỏ này, ba huynh đệ lại tiếp tục một lòng lao vào đại nghiệp bố trí siêu cấp thủ hộ đại trận.

Nhưng khi thủ hộ đại trận cho các địa mạch và tiết điểm đẳng cấp thứ ba của Tây phương đại lục còn chưa bố trí xong, đại quyết chiến giữa ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân bỗng nhiên bùng nổ!

Tế tác của Ma tộc trà trộn trong ba tộc, khống chế những tộc nhân trọng yếu đã bị ám trung ma hóa, bỗng nhiên đồng loạt động thủ, dấy lên đại quyết chiến.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân - ba vị tộc trưởng bị cuộc toàn diện tộc chiến bất ngờ này làm cho mạc danh kỳ diệu.

Nhưng ân oán giữa ba tộc đã có từ lâu, sự tình phát triển đến bước này, tên đã trên dây không thể không bắn.

Ngay sau đó, từng cái tin tức khiến tộc trưởng ba tộc bạo nộ truyền đến. "Long Vương bệ hạ, Đại thái tử trên đường về Long Vương Sơn bị ám sát thân vong!

Long tộc tùy hành toàn bộ chết hết không một ai may mắn thoát khỏi, hiện trường có dấu vết Kỳ Lân Tí và Phượng Hoàng Thần Hỏa tàn lưu!" Các cao tầng Long tộc khác cũng thương vong không nhẹ, có người tận mắt thấy cao tầng Phượng tộc và Kỳ Lân tộc động thủ, cả Long tộc quần tình kích phẫn. "Nguyên Phượng tộc trưởng, Đại công tước chủ toàn gia năm người chết bất đắc kỳ tử trong động phủ!

Đại công tước chủ trước khi chết đã đánh giết hung thủ là Độc Long!" Phượng Hoàng nhất tộc cũng tổn thất thảm trọng, tiếng ai minh vang vọng vân tiêu. "Thủy Kỳ Lân đại nhân, Đại trưởng lão đức cao vọng trọng mất tích!

Trong động phủ có dấu vết đánh nhau kịch liệt, di lưu lại long huyết!" Kỳ Lân tộc nhân nộ hỏa trùng thiên, thề phải tìm Long tộc báo thù rửa hận!

Phượng tộc và Kỳ Lân tộc vốn là đồng minh để chống lại sự bức

bách của Long tộc, nay càng trực tiếp binh hợp một chỗ, hợp lực hai tộc thảo phạt Long tộc.

Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân dẫn đầu toàn tộc chi lực vây chặt "Long Vương Sơn".

Long tộc đang chuẩn bị xuất chinh vô cùng giận dữ!

Long tộc xưng bá Hồng Hoang, đã bao giờ bị người ta đánh tới tận cửa, đây là kỳ sỉ đại nhục.

Các cao thủ ba tộc bị kiếp khí mê hoặc tâm trí, bị sát khí làm mụ mị đầu óc, căn bản không ai chịu đi xác thực tính chân thực của những vụ ám sát ly kỳ xảy ra cùng một thời điểm này. "Giết!" Long Vương cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong (Chuẩn Thánh đỉnh phong) tế ra Long tộc truyền thừa chí bảo "Long Châu", tiếng long ngâm chấn thiên.

Cả Hồng Hoang đều có thể nghe thấy tiếng nộ hống của Long Vương!

Không chỉ Long tộc, ngay cả các tộc quần lân giáp phụ thuộc vào Long tộc trong vạn tộc Hồng Hoang cũng dưới ảnh hưởng của kiếp khí bắt đầu điên cuồng gào thét. "Giết!" Đồng dạng cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, Nguyên Phượng tay cầm Phượng tộc truyền thừa chí bảo "Phượng Hoàng Quyền Trượng", phượng minh cửu thiên.

Tiếng vang vọng khắp Hồng Hoang, toàn bộ tộc nhân Phượng tộc cùng các tộc quần phi cầm phụ thuộc rầm rộ bạo động. "Giết!" Cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, Thủy Kỳ Lân há miệng phun ra Kỳ Lân tộc truyền thừa chí bảo "Kỳ Lân Ấn", tiếng gầm chấn động tiêu hán.

Truyền khắp thế giới Hồng Hoang, tất cả Kỳ Lân tộc nhân cùng

các tộc quần tẩu thú phụ thuộc toàn viên xuất động.

Trong nháy mắt, thế giới Hồng Hoang lâm vào cảnh tinh phong huyết vũ, máu chảy thành sông, thây phơi khắp nơi, xương trắng thành núi. "Đại huynh, Nhị huynh!

Cũng quá đáng sợ rồi!" Hồng Vân Lão Tổ bị khí thế bộc phát của ba vị tộc trưởng dọa cho toàn thân chấn động. "Mau toàn lực thi triển 'Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận'!

Chúng ta lặng lẽ tiếp cận Tu Di Sơn ở trung ương Tây phương đại lục!" Ba Tiêu đạo nhân thúc giục. "Nga!" Trên hỏa hồng đạo bào của Hồng Vân Lão Tổ linh văn lập lòe, "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" phát động.

Ba người ẩn thân trong một đám mây đỏ, trà trộn vào trong huyết vân do mạn thiên sát khí và huyết khí tạo thành, hào không bắt mắt, lặng lẽ bay về hướng Tu Di Sơn. "Đại huynh, chẳng phải huynh nói thực lực của Ma Tổ La Hầu còn cường đại hơn cả tộc trưởng ba tộc sao?

Chúng ta dám đến đại bản doanh của hắn ư?" Hồng Vân Lão Tổ tuy hiện tại càng thêm tin phục Ba Tiêu đạo nhân, nhưng vẫn vạn phần lo lắng.

Chương 21

"Trước kia vô luận như thế nào cũng không đi Tu Di Sơn là để tránh Ma Tổ La Hầu!

Nhưng hiện tại đại quyết chiến tam tộc đã bắt đầu, Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân ba vị đã động thủ, Ma Tổ La Hầu nhất định sẽ ẩn thân trong bóng tối quan sát, tìm kiếm thời cơ tốt nhất để ra tay!" Ba Tiêu đạo nhân phân tích, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ nghe xong lược suy nghĩ liền gật đầu liên tục.

Tộc trưởng ba tộc đều là thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tuy rằng trúng kế của Ma Tổ La Hầu, nhưng nếu thực sự động thủ, cục diện sẽ thiên biến vạn hóa.

Ma Tổ La Hầu bắt buộc phải trốn ở gần đó mới có thể căn cứ tình huống hiện trường mà tùy thời xuất thủ! "Cho nên hiện tại Tu Di Sơn tuy là đại bản doanh của Ma tộc, nhưng lại là lúc phòng thủ lỏng lẻo nhất!" Ba Tiêu đạo nhân gian tiếu một tiếng, "Chúng ta nhân cơ hội này đến Tu Di Sơn - đệ nhất linh sơn của Tây phương đại lục bố hạ thủ hộ đại trận, mới có thể sự bán công bội!" "Đại huynh toán vô di sách!

Tiểu đệ bội phục!" Hồng Vân Lão Tổ do trung nói. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Hướng Long Vương Sơn, chiến đấu giữa các cao thủ Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân càng lúc càng kịch liệt.

Sát khí, kiếp khí, huyết khí trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang nồng nặc như hữu thực chất. "Bàn Long Biển Quải" của Ba Tiêu đạo nhân bay ra, công đức kim quang hình thành một lớp màng bảo hộ màu vàng bao bọc ba huynh đệ, mới giúp họ tránh khỏi việc bị kiếp khí làm

cho mụ mị đầu óc! *** "Bản tọa sẽ dẫn theo Đại hộ pháp, Ma Thiên chờ người đi thu thập ba tộc Long Phượng Kỳ Lân!

Đem chúng tận số quy nhập ma đạo!" Trên Tu Di Sơn, Ma Tổ La Hầu đứng dậy từ trên "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên". "Cung tiễn Ma Tổ!

Cung chúc Ma Tổ kỳ khai đắc thắng, mã đáo thành công!

Dĩ sát chứng đạo, trở thành Thánh nhân đầu tiên của thế giới Hồng Hoang!

Chấp chưởng thiên đạo!

Để ma đạo ta đại hành vu thế!" Hắc Bào nhân như tên gọi, bao trùm trong một tấm áo bào đen kịt, song tất quỳ xuống đất lớn tiếng nói. "Hắc Bào!

Bản tọa sẽ để Hắc Liên ở lại Tu Di Sơn trấn áp khí vận Ma tộc ta!

Ngươi lưu thủ Tu Di Sơn hãy trông coi cho kỹ!" Ma Tổ La Hầu dặn dò. "Ma Tổ yên tâm!" Hắc Bào cung thanh đáp. "Hồng Quân!

Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện là nhân vật chính của thiên địa, chiếm hữu khí vận Hồng Hoang, nay tam tộc toàn lực chém giết, tức tiện là ngươi cũng vô kế khả thi!

Ta xem ngươi có bản lĩnh gì ngăn cản bản tọa dĩ sát chứng đạo!" Ma Tổ La Hầu hướng ánh mắt thâm thúy về phía Ngọc Kinh Sơn, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý và tàn nhẫn.

“Hô lạp lạp!” Trên đỉnh đầu, mây ma cuồn cuộn.

Cho dù Ma Tổ La Hầu đã thu liễm khí tức, uy thế ấy vẫn khiến ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân đang ẩn thân trong đám mây đỏ phải kinh tâm động phách.

“Uy thế của Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong sao?” Giọng nói

của Hồng Vân lão tổ có chút run rẩy.

"E rằng Ma Tổ La Hầu hiện tại đã vô hạn tiếp cận Bán Bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Ba Tiêu đạo nhân thần sắc ngưng trọng: "Huynh đệ chúng ta cũng từng ở ngoài Long Vương Sơn cảm nhận uy áp của Long Vương từ xa, rõ ràng so với Ma Tổ La Hầu còn kém hơn một bậc!" "May mắn bản thể của Tam đệ là mây đỏ, vốn am hiểu đạo ẩn nặc, lại có 'Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận' bảo hộ, nếu không chúng ta căn bản không trốn thoát khỏi cảm ứng của Ma Tổ La Hầu!" Trấn Nguyên Tử cũng kinh hãi không thôi.

Một hồi lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân mới rón rén tiếp cận Linh sơn đệ nhất Tây phương đại lục – Tu Di Sơn.

Tu Di Sơn nhìn từ bên ngoài là một bộ dáng tiên sơn non xanh nước biếc, sinh cơ dạt dào, thỉnh thoảng có tiên hạc bay múa, linh hầu nhảy nhót.

Nhưng trong mắt Ba Tiêu đạo nhân lại có thể nhìn thấy một tòa ma trận vô hình bao vây Tu Di Sơn nghiêm nghiêm thật thật, kín không kẽ hở.

Bất quá điều này lại không làm khó được ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử lợi dụng "Địa Thư", nhanh chóng tìm được lối vào địa mạch của Tu Di Sơn, mang theo Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ chui vào trong lòng đất, lặng lẽ tiến vào bên trong Tu Di Sơn.

"Chuẩn bị động thủ!" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm nói.

Đột nhiên!

Trên Tu Di Sơn bay ra một đạo nhân ảnh, chính là Hắc Bào của Ma tộc!

Hắn cảnh giác quét mắt nhìn toàn bộ Tu Di Sơn.

“Hắc Bào đại nhân!

Có chuyện gì vậy?” Một tên Ma sử bên cạnh khom người hỏi.

Hắc Bào không nói gì, cẩn thận cảm ứng tình huống trong toàn bộ Tu Di Sơn.

“Ta cảm giác hộ sơn đại trận vừa phát ra một luồng dao động cực kỳ nhỏ!” Đôi mắt Hắc Bào sắc như điện.

Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng xâm nhập từ địa mạch, vô cùng ẩn bí, nhưng chung quy vẫn gây ra một tia dao động cho hộ sơn ma trận.

“Có lẽ lại là thứ không có mắt nào đó va vào hộ sơn đại trận, trực tiếp bị đại trận giảo sát nên mới gây ra dao động!” Ma sử nịnh nọt nói: “Có Hắc Bào đại nhân ở đây, kẻ nào dám đến Tu Di Sơn chúng ta làm càn!” “Thời khắc mấu chốt, không thể sơ ý!

Đợi ta điều động Ma tộc linh bảo ‘Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên’ tra xét kỹ càng một phen!” Hắc Bào phất tay, trong miệng lẩm bẩm niệm chú.

“Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên” từ từ bay ra khỏi ma cung, lơ lửng trên đỉnh Tu Di Sơn, từng đạo gợn sóng màu đen khuếch tán ra ngoài, lục soát toàn bộ Tu Di Sơn theo kiểu trải thảm.

Trấn Nguyên Tử thần sắc ngưng trọng, toàn lực thôi động Địa Thư – Đại Địa Thai Mô, một tầng quang mô màu thổ hoàng bao bọc ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân kín mít, liên kết với địa mạch thành một thể, không phân biệt được đâu là người đâu là đất.

Hồng Vân lão tổ toàn lực thôi động “Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận” che giấu hoàn toàn khí tức của ba người.

Có địa mạch Tu Di Sơn trợ giúp, “Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc

Liên" lại bị Hắc Bào sai khiến, căn bản không thể phát huy toàn bộ uy lực, cho nên không thể phát hiện tung tích của Ba Tiêu đạo nhân.

"Xem ra là ta đa tâm rồi!" Lục soát không có kết quả, Hắc Bào rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, cung thỉnh "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" quay về ma cung.

"'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' cư nhiên bị Ma Tổ La Hầu để lại Tu Di Sơn!

Đây chính là cơ hội tốt ngàn năm có một!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân nóng lên hừng hực!

"Đại huynh chẳng lẽ nhìn trúng 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' kia?" Hồng Vân lão tổ nhìn thần tình của Ba Tiêu đạo nhân, hắc hắc cười hỏi.

"Liên đài này có đại dụng đối với vi huynh!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng nói.

"A?!" Hồng Vân lão tổ vốn chỉ tùy tiện trêu ghẹo, không ngờ ngữ khí của Ba Tiêu đạo nhân lại trịnh trọng như vậy, xấu hổ cười cười nói: "Vậy chúng ta đoạt lấy từ trong tay hắn là được chứ gì?" "Xem tình huống đã!

Hắc Bào là Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, huynh đệ chúng ta liên thủ ngược lại cũng không phải không đánh được!

Chỉ là cần chọn đúng thời cơ!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân đang không ngừng thôi diễn.

Trấn Nguyên Tử bắt đầu bố trí "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận" trên địa mạch.

Chương 22

Tu Di Sơn thân là đệ nhất linh sơn của Tây phương đại lục Hồng Hoang, địa mạch tự có linh tính, dường như biết được ý tốt của Trấn Nguyên Tử nên vô cùng phối hợp.

Một hồi lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ cũng lần lượt bố trí thỏa đáng trận pháp của mình. ...

Lúc này, Long Vương Sơn đã bị chiến đấu của cao thủ ba tộc đánh cho ngàn thương trăm lỗ, nguy ngập sắp đổ.

Tộc nhân ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân, cùng với các tộc phụ thuộc của vạn tộc Hồng Hoang, giết đến máu chảy thành sông, thây phơi đầy đồng.

Phóng mắt nhìn lại, mặt đất trong vòng mấy chục vạn dặm quanh Long Vương Sơn toàn bộ bị máu tươi và thi hài bao phủ.

Tất cả mọi người đều không chú ý, dưới những máu tươi thi hài này, từng đạo hoa văn trận pháp màu đen quỷ dị đang dần dần hình thành, hấp thu sát khí, máu tươi, thi hài của Long Vương Sơn và thậm chí là cả Hồng Hoang!

Đệ nhị cao thủ Long tộc là Chúc Long cũng là cao thủ Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ (Chuẩn Thánh hậu kỳ), tay cầm mấy kiện linh bảo, một người độc chiến với Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ Nguyên Hoàng của Phượng tộc, cùng ba vị Thánh tử Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ của Kỳ Lân tộc là Ngọc Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân và Hỏa Kỳ Lân, đánh cho đối phương không còn chút sức đánh trả.

Chín đứa con lai của Long Vương: Tù Ngưu, Nhai Tí, Trào Phong, Bồ Lao, Toan Nghê, Bá Hạ, Bệ Ngạn, Phụ Hí, Ly Vẫn, mỗi người đều có thực lực Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ.

Long Chi Cửu Tử trong tay đều có mấy kiện linh bảo cường lực, sát tính vô song, xông vào trong Phượng tộc và Kỳ Lân tộc đại sát tứ phương.

Long Vương càng cường hãn hơn, hiện ra chân thân Cửu Trảo Kim Long, đỉnh đầu lơ lửng chí bảo Long tộc "Long Châu", bằng sức một mình độc chiến Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân – hai vị tộc trưởng, chiếm thế thượng phong vững vàng.

"Nguyên Phượng!

Thủy Kỳ Lân!

Nếu hai người các ngươi nguyện ý suất lĩnh tộc nhân thần phục ta, hôm nay liền tha cho các ngươi một con đường sống!" Long Vương càng đánh càng hăng, ngửa mặt lên trời cười to.

Huyết mạch sôi trào khiến hắn quyết định hôm nay tất phải hoàn thành công nghiệp trong một trận chiến, triệt để xưng bá Hồng Hoang, lấy khí vận của toàn bộ Hồng Hoang gia thân, đột phá bình cảnh, thành tựu tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên vô thượng!

"Long Vương chớ có càn rỡ!

Phượng tộc ta tuyệt sẽ không chịu để người sai khiến!" Nguyên Phượng đại nộ, "Phượng Hoàng Quyền Trượng" bay ra, công hướng Long Vương.

Phượng Hoàng Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Niết Bàn Chi Hỏa, ba loại vô thượng thần hỏa hóa thành ba dải lụa lửa thiêu hướng Long Vương.

"Long Vương chớ có nói khoác mà không biết ngượng!

Kỳ Lân tộc ta vĩnh viễn không làm nô!" Thủy Kỳ Lân tế ra "Kỳ Lân Ấn" đập về phía Long Vương.

Hắn phóng ra chân thân vạn trượng, cánh tay Kỳ Lân động xuyên hư không đập về phía đầu Long Vương, móng vuốt Kỳ Lân đạp lên đuôi Long Vương.

Long Vương thấy Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân đều sử xuất toàn lực, lập tức sắc mặt ngưng trọng, chí bảo Long tộc "Long Châu" đằng không bay lên, nghênh hướng "Phượng Hoàng Quyền Trượng".

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ba mươi sáu hạt "Định Hải Thần Châu" nối đuôi nhau bay ra, xông về phía "Kỳ Lân Ấn".

Ngay sau đó Long Vương thi triển "Long Chiến Vu Dã", "Thần Long Bãi Vĩ", "Phi Long Tại Thiên" cùng các loại thiên phú thần thông va chạm với Thủy Kỳ Lân.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Từng trận tiếng nổ vang kinh thiên động địa.

Nơi Long Vương Sơn tọa lạc vốn dĩ đã hoàn toàn thay đổi, tất cả ngọn núi đều bị "Kỳ Lân Ấn" nghiền thành bình địa, sinh linh ba tộc tử thương vô số.

Trải qua Phượng Hoàng Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa, Niết Bàn Chi Hỏa thiêu đốt, vùng đất ngàn dặm phì nhiêu vốn có nay sinh cơ toàn vô, phóng mắt nhìn lại toàn bộ biến thành sa mạc tử tịch đầy cát vàng bay đầy trời.

Không trung càng bị ba vị cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong là Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đánh cho không gian nứt vỡ khắp nơi.

Đại chiến giữa ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đã đánh mấy trăm năm!

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân - ba vị cao thủ Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong (Chuẩn Thánh đỉnh phong) đều thương

tích đầy mình.

Long Vương gãy mất ba trong chín móng vuốt rồng, vảy rồng vàng kim trên người thưa thớt, vết máu loang lổ, đuôi rồng tàn phá không chịu nổi.

Đỉnh đầu, chí bảo truyền thừa Long tộc "Long Châu" ảm đạm vô quang.

Nguyên Phượng một thân lông vũ chín màu thất linh bát lạc, ngay cả lông vũ trên mũ phượng đỉnh đầu cũng bị Long Vương vặt đi một nửa.

Chí bảo truyền thừa Phượng tộc "Phượng Hoàng Quyền Trượng" trong tay sinh ra từng đạo vết nứt nhỏ.

Thủy Kỳ Lân bị chém đứt một cánh tay kỳ lân tận gốc, sừng kỳ lân trên đầu cũng khuyết mất một nhánh.

Chí bảo truyền thừa Kỳ Lân tộc "Kỳ Lân Ấn" càng có một đạo vết nứt rõ ràng xuyên qua thân ấn.

Chúc Long mù một mắt, gãy mấy móng rồng, toàn thân bị máu rồng thấm đẫm, đuôi có một vết thương gần như xuyên thủng, khiến đuôi hắn tùy thời có khả năng đứt lìa. ...

Đương nhiên đối thủ của bọn họ là Nguyên Hoàng, Ngọc Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân (Thánh tử) và Hỏa Kỳ Lân còn thê thảm hơn, hầu như chỉ còn lại hơi tàn.

Còn chín đứa con lai của Long Vương lúc này đồng dạng thảm không nỡ nhìn, rơi xuống nơi xa ngay cả bò cũng bò không nổi.

"Ha ha ha!" Bỗng nhiên giữa không trung truyền đến một tiếng cười cuồng dại âm trầm đáng sợ.

Ma Tổ La Hầu mang theo Ma tộc Đại hộ pháp hiện thân.

“Người phương nào!” Long Vương tuy thân chịu trọng thương, nhưng long uy không giảm, ngẩng đầu quát hỏi.

“To gan!

Đây là Ma Tổ La Hầu, đám sâu kiến các ngươi, sinh tử đều nằm trong tay Ma Tổ, không mau chóng cầu xin tha thứ, cư nhiên dám to gan quát hỏi Ma Tổ!” Ma tộc Đại hộ pháp lệ thanh quát mắng.

“Chó má Ma Tổ La Hầu!

Trên đại lục Hồng Hoang chưa từng nghe nói!

Cũng dám ở đây nói khoác không biết ngượng!” Long Vương hừ lạnh nói.

“Nói nhảm không cần nhiều lời!

Tru Tiên Kiếm Trận!” Ma Tổ La Hầu là người tàn nhẫn ít nói, lời còn chưa dứt, không trung đã xuất hiện một tấm trận đồ, bốn góc treo Tru Tiên Tứ Kiếm: Tru Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm.

“Tru Tiên Kiếm Trận” dâng lên, lập tức bao trùm Long Vương, Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân vào trong!

Ngay cả Chúc Long, Nguyên Hoàng, Ngọc Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân và Hỏa Kỳ Lân cũng không thể may mắn thoát khỏi!

“Ha ha ha!

Luyện hóa, thôn phệ ba vị cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, lại thêm mấy tiểu gia hỏa Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, bản tọa liền có thể đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đi trước một bước dung hợp với Thiên Đạo!

Hồng Hoang thế giới này là thiên hạ của Ma tộc ta rồi!” Ma Tổ La Hầu khống chế Tru Tiên Tứ Kiếm công hướng mọi người trong trận.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân một khắc trước còn đang đánh sinh đánh tử, nhưng hiện tại có kẻ địch chung, không thể không liên thủ đề kháng.

Nhưng "Tru Tiên Kiếm Trận" một khi đã bày ra, nếu không có bốn cao thủ cùng cảnh giới với người bố trận ở bốn cửa trận lấy đi Tru Tiên Tứ Kiếm, thì căn bản không thể phá trận!

Chương 23

Huống chi tu vi của Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân vốn kém Ma Tổ La Hầu một bậc, trải qua mấy trăm năm kịch chiến càng thêm tinh bì lực kiệt, thân chịu trọng thương, làm sao có thể là đối thủ của "Tru Tiên Kiếm Trận"!

"Xuy!" "Xuy!" "Xuy!"...

Từng đạo kiếm khí tung hoành giao thác trong trận pháp, cắt chém thân thể Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân.

Long Vương xông về phía trận môn treo Tru Tiên Kiếm, "Long Châu" và "Định Hải Thần Châu" bay ra, tư sát cùng một chỗ với vạn ngàn kiếm quang do "Tru Tiên Kiếm" phóng ra.

Nguyên Phượng xông về phía trận môn treo Tuyệt Tiên Kiếm, "Phượng Hoàng Quyền Trượng" trong tay hãn nhiên va chạm với "Tuyệt Tiên Kiếm", lại tế ra vài kiện Tiên Thiên Linh Bảo khác oanh kích trận môn.

Thủy Kỳ Lân dùng "Kỳ Lân Ấn" va chạm với "Hãm Tiên Kiếm"...

Chúc Long thì lảo đảo bay người lên, trực tiếp khống chế mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo trong tay vây lấy "Lục Tiên Kiếm" rồi trực tiếp tự bạo.

Ma Tổ La Hầu nhàn nhã tản bộ trong "Tru Tiên Kiếm Trận", thuận tay dùng "Thí Thần Thương" chậm rãi rạch lên người Ngọc Kỳ Lân, Thủy Kỳ Lân, Hỏa Kỳ Lân đang giãy dụa muốn đứng dậy trợ chiến.

Ba vị Thánh tử của Kỳ Lân tộc hừ cũng không hừ được một tiếng đã bị "Thí Thần Thương" triệt để giảo diệt nguyên thần.

Ma Tổ La Hầu nhẹ nhàng hít một hơi, thân thể của Ngọc Kỳ Lân,

Thủy Kỳ Lân, Hỏa Kỳ Lân liền hóa thành linh khí thuần tịnh nhất, bị Ma Tổ La Hầu hút vào trong bụng.

"Mùi vị thật tươi ngon!" Ma Tổ La Hầu vô cùng hưởng thụ trầm ngâm nói.

"Ác tặc!

Trả mạng con ta!" Thủy Kỳ Lân điên cuồng!

Hắn không còn công kích "Hãm Tiên Kiếm" nữa, quay đầu xông về phía Ma Tổ La Hầu, thiêu đốt pháp lực toàn thân, trong nháy mắt dường như khôi phục trạng thái đỉnh phong.

"Không chịu nổi rồi sao?" "Thí Thần Thương" trong tay Ma Tổ La Hầu tùy ý huy vũ, đỡ được công kích của Thủy Kỳ Lân.

Ma Tổ La Hầu lúc này nắm chắc phần thắng, rốt cuộc nhịn không được mở miệng khoe khoang: "Không biết phải không!

Ân ân oán oán giữa ba tộc các ngươi đều do bản tọa sách hoạch đấy!" "!" "?" "?!" "Kinh ngạc chưa!

Không sai!

Là ta!

Từ những ma sát nhỏ lúc ban đầu, đến cuối cùng là Đại thái tử Long tộc chết, Đại công tước của Phượng tộc chết cả nhà, lại có Đại trưởng lão Kỳ Lân tộc mất tích, đều do bản tọa một tay sách hoạch!" "!" "?" "?!" "Đương nhiên, quan trọng nhất chính là dã tâm của các ngươi đã thành toàn cho bản tọa!

Nếu không bản tọa cũng sẽ không có cơ hội để lợi dụng!" Ma Tổ La Hầu dương dương đắc ý nói: "Từ nay về sau Hồng Hoang thế giới sẽ không còn Long tộc, Phượng tộc, Kỳ Lân tộc nữa, chỉ có Ma tộc ta mới là thống trị giả của Hồng Hoang thế giới!" "Đáng chết!" "Đáng

chết!" "Đáng chết!" Long Vương và Nguyên Phượng cũng buông tha công kích trận môn trước mặt, xoay người xông về phía Ma Tổ La Hầu!

Sự cao ngạo của bọn họ làm sao có thể nhẫn nhịn việc bị người lợi dụng, còn đánh cược cả vận mệnh của tộc quần!

"Long Vương ta cùng ngươi đồng quy vu tận!" Kháng long hữu hối, thiên địa biến sắc.

"Ngô Nguyên Phượng muốn cho ngươi chết không có chỗ chôn!" Phượng hoàng đề huyết, thiên địa bi minh.

"Thủy Kỳ Lân ta muốn báo thù cho con ta, cho ngàn vạn tộc nhân Kỳ Lân tộc!" Kỳ lân giận dữ, phong vân dũng động.

Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân - ba vị tộc trưởng đồng loạt sát hướng Ma Tổ La Hầu.

"Chỉ bằng mấy tên tàn binh bại tướng các ngươi?!" Ma Tổ La Hầu khinh thường nói.

Cùng lúc đó, trong địa mạch Tu Di Sơn.

"Đại huynh, hình như đánh nhau càng dữ dội hơn rồi, chúng ta làm sao bây giờ?" Hồng Vân lão tổ cảm nhận được biến hóa sinh ra trong Hồng Hoang thế giới sau khi Ma Tổ La Hầu tế ra "Tru Tiên Kiếm Trận".

"Đinh!

Kích hoạt 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" Hệ thống bỗng nhiên mở miệng.

"Lựa chọn 1: Hiện tại lập tức xuất thủ, đoạt lấy 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên', cũng chạy tới chiến trường Long Vương Sơn, tham dự quyết chiến cuối cùng!

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ’!” “Lựa chọn 2: Hiện tại cục thế không rõ, mạo muội xuất thủ tính nguy hiểm quá lớn, chờ cục thế sáng tỏ sau đó hãy làm định đoạt!

Khen thưởng: Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Trấn Ma Tháp!” “Lựa chọn 1!” Ba Tiêu đạo nhân sau khi suy nghĩ một chút liền đưa ra lựa chọn.

“Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ” tới tay, sau này tập hợp đủ Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ, lực phòng ngự có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo!

Quyết chiến cuối cùng tuy rằng hung hiểm, nhưng lại không phải đi làm chủ lực, đến đó tùy cơ hành sự, năng lực đánh trống reo hò cổ vũ bên cạnh thì vẫn có!

“Đinh!” “Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ” rơi vào trong túi Ba Tiêu đạo nhân, trong nháy mắt đã luyện hóa bốn mươi hai đạo tiên thiên cấm chế trong đó.

“Nhị đệ, Tam đệ!

Theo vi huynh đi đoạt bảo bối!” Ba Tiêu đạo nhân hào khí can vân nói.

“Được!” Trấn Nguyên Tử tích chữ như vàng, nhưng ánh mắt lại sáng ngời.

“Rốt cuộc cũng đợi được ngày này!

Ma tộc làm điều phi pháp!

Gây ra Hồng Hoang huyết vũ tinh phong, sinh linh đồ thán, hôm nay bần đạo muốn thế thiên hành đạo!

Đánh thẳng sào huyệt ma!

Trừ hại cho Hồng Hoang thế giới!" Hồng Vân lão tổ lải nhải.

Dưới sự chỉ huy của Ba Tiêu đạo nhân, Hồng Vân lão tổ dùng "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" mang theo Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử lặng lẽ tiềm hành về phía ma cung trên Tu Di Sơn.

Hắc Bào trấn thủ Tu Di Sơn có tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ, là thân tín của Ma Tổ La Hầu, hiểu rõ kế hoạch của hắn, cảm nhận được khí tức của "Tru Tiên Kiếm Trận", lập tức kích động đi ra khỏi ma cung, nhìn về hướng Long Vương Sơn.

Ba Tiêu đạo nhân lặng lẽ tiềm hành đến trước ma cung, nhìn thấy thân ảnh của Hắc Bào, càng thêm cẩn thận.

Theo sự tới gần của bọn họ, Hắc Bào dường như có sở giác, mày nhíu lại, nghi hoặc quét mắt nhìn quanh thân.

"Xoát!" Ba Tiêu đạo nhân không dám chờ nữa, "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" trong tay lập tức quét ra lục thải hoa quang về phía Hắc Bào.

"Ba!" Nhưng ai cũng không ngờ tới, bộ hắc bào trường bào trên người Hắc Bào cư nhiên dấy lên gợn sóng như nước, bắn ngược lục thải hoa quang của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" sang một bên.

Hóa ra Hắc Bào sở dĩ gọi là "Hắc Bào", là bởi vì kiện hắc bào trên người hắn nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Ma Ảnh Hắc Bào".

May mắn Ba Tiêu đạo nhân vì Đông Vương Công có năng lực phá giải phong bế lục cảm của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", cho nên có chuẩn bị hậu chiêu.

"Hoa!" Chín chiếc lá ba tiêu Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm, Dương lập tức bay ra, bao trùm huynh đệ ba người và Hắc Bào vào trong đó, trong nháy mắt bố hạ "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận".

Hắc Bào tuy rằng ngay lập tức hóa thành một đạo hắc yên muốn phi độn ra ngoài, nhưng chung quy vẫn chậm một bước, bị vây khốn trong trận pháp.

"Phương nào bọn chuột nhắt, dám xông vào Tu Di Sơn!" Hắc Bào lật hai tay, hai cái ma luân xuất hiện trong tay, đây là một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thiên Địa Ma Luân".

Đợi nhìn rõ hiện thân là Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, hắn không khỏi cười lạnh liên liên: "Ba con sâu kiến tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, cũng dám ra tay với ngã!" "Tu Di Sơn có cái gì ghê gớm?

Chúng ta chẳng phải đi vào như chốn không người sao!

Chương 24

Lại còn ngữ khí thật kiêu ngạo, nếu không phải ta không mò được đến gần người ngươi, nếu không phải ngươi có linh bảo hộ thân, nói không chừng ngươi đã bị vây khốn trong trận, trực tiếp bị ta một chiêu miểu sát!" Hồng Vân lão tổ bĩu môi phản bác.

"Hảo!

Hảo!

Hảo!" Hắc Bào bị đỗi đến không nói được gì, thẹn quá hóa giận, vung hai tay, "Thiên Địa Ma Luân" công hướng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, bản thân lại xông về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Đến hay lắm!" Ba Tiêu đạo nhân hét lớn một tiếng.

Lần đầu tiên đối mặt với một đối thủ có tu vi tương đương Chuẩn Thánh trung kỳ, Ba Tiêu đạo nhân cũng không dám sơ ý, Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ toàn bộ tế ra, hộ vệ quanh thân trên dưới.

"Bàn Long Biển Quải" quất về phía Hắc Bào.

"Oanh!" Song quyền của Hắc Bào đập vào trên người Ba Tiêu đạo nhân, Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ vẫn không nhúc nhích, quang mô ngũ sắc chỉ dấy lên từng tia gợn sóng.

"Bốp!" "Bàn Long Biển Quải" quất vào trên người Hắc Bào, trực tiếp đánh hắn bay ngược ra ngoài, lăn mấy vòng trên mặt đất mới đứng vững.

"Oa!" Hắc Bào há miệng phun ra một ngụm ma huyết.

"Ma Ảnh Hắc Bào" có phòng ngự cực mạnh đối với pháp thuật, có năng lực suy yếu, phản đạn, nhưng đối với vật lý công kích lại không có năng lực phòng ngự.

Cùng lúc đó, Hồng Vân lão tổ ngoài miệng nói nhẹ nhàng, trong lòng cũng không dám sơ ý, trực tiếp tế ra toàn bộ ba cái hồ lô tiên thiên, bay lượn quanh thân, tùy thời chuẩn bị xuất kích.

Tay cầm "Thanh Bình Kiếm" huy xuất một đạo thanh sắc kiếm khí về phía "Thiên Địa Ma Luân" đang bay tới.

"Keng!" Một tiếng thúy hưởng, "Thiên Địa Ma Luân" bị đánh lui mười mấy trượng, Hồng Vân lão tổ thì bị pháp lực cường đại của đối phương chấn cho lùi lại mấy bước.

Trấn Nguyên Tử luôn luôn ổn trọng, càng sẽ không sơ ý.

"Địa Thư" treo trên đỉnh đầu, ba cái hồ lô tiên thiên đồng dạng lơ lửng quanh thân.

Tế "Tam Bảo Ngọc Như Ý" nhẹ nhàng gõ lên "Thiên Địa Ma Luân" đang bay tới.

"Đương!" "Thiên Địa Ma Luân" bị đánh bay lui, Trấn Nguyên Tử sắc mặt không đổi.

Hắc Bào lộ ra thần tình chấn kinh dưới lớp che chắn của "Ma Ảnh Hắc Bào", cũng không ngờ ba tu sĩ Đại La Kim Tiên trung kỳ trước mắt cư nhiên mỗi người đều mang trong mình mấy kiện linh bảo uy lực cường đại.

"Đi!" Hắc Bào trong nháy mắt quyết định chủ ý, ở trong đại bản doanh Ma tộc tử chiến với đối phương, kia chẳng phải là ngốc sao?

Chỉ thấy Hắc Bào thôi động "Ma Ảnh Hắc Bào", lập tức thân thể hóa thành một đạo ma ảnh xông ra ngoài trận.

"Phốc!" "Phốc!" "Thiên Địa Ma Luân" trùng kích về phía "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận".

Đáng tiếc, đại trận do chín kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo

bố hạ làm sao có thể để hắn xông ra ngoài được!

"Phanh!" Hắc Bào vô công mà phản!

"Liều mạng với các ngươi!" Hắc Bào quay đầu xông về phía Hồng Vân lão tổ – người thoạt nhìn yếu nhất.

"Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô!" Hồng Vân lão tổ trong miệng nhẹ nhàng mặc niệm.

Một trận khói đỏ từ trong tiên thiên hồ lô màu tử hồng phun ra, bao trùm về phía Hắc Bào.

Hắc Bào lập tức phát ra một tiếng thảm thiết kêu gào, tuy rằng vì tu vi cường đại nên không có hồn phách tẫn tán, nhưng trong hồn phách cũng kịch đau như bị người đổ dầu sôi vào.

"Sưu!" Hắc Bào muốn đào tẩu, nhưng Hồng Vân lão tổ lại không vì thế mà bỏ qua.

Từ trong tiên thiên hồ lô màu tử hoàng bay ra hai con Thủy Hỏa Kỳ Lân, một cái phun nước, một cái phun lửa, làm cho Hắc Bào lần thứ hai phát ra một tiếng thảm thiết kêu gào.

"Phanh!" "Phanh!" Trấn Nguyên Tử dùng "Tam Bảo Ngọc Như Ý" tiếp liền hai cái đánh bay "Thiên Địa Ma Luân" đang công hướng Hồng Vân lão tổ.

"Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân dùng "Bàn Long Biển Quải" lần thứ hai đánh mạnh vào lưng Hắc Bào, làm hắn phun ra một ngụm ma huyết lớn.

Trấn Nguyên Tử tế ra "Trảm Tiên Hồ Lô" màu tử bạch.

Miệng hồ lô phóng ra hào quang màu trắng, một vật có mi có cánh có đầu có mắt bay ra.

Đầu quay về hướng Hắc Bào, mắt bắn bạch quang trong nháy mắt

định trụ Nê Hoàn Cung, phong ấn nguyên thần pháp lực của hắn.

Trấn Nguyên Tử mỉm cười nói: "Bảo bối thỉnh xoay người!" Một đạo đao quang màu trắng bay nhanh xoay tròn, cắt về phía đầu Hắc Bào.

"Phanh!" "Trảm Tiên Phi Đao" chém lên mũ trùm của "Ma Ảnh Hắc Bào", từng trận ma khí cuồn cuộn ngăn cản phi đao tử bạch sắc.

"Trảm Tiên Phi Đao" bất đắc dĩ, khí hống hống bay trở về trong hồ lô.

"A!" Tuy rằng có "Ma Ảnh Hắc Bào" giúp đỡ ngăn cản công kích, nhưng nguyên thần Hắc Bào lần thứ hai chịu trọng thương!

Binh binh bàng bàng!

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ thi nhau nện linh bảo trong tay xuống, đánh cho Hắc Bào u buồn đến cực điểm phải ôm đầu chạy trốn, lại không có chỗ nào để trốn.

Cuối cùng!

Ba Tiêu đạo nhân lần nữa dùng "Bàn Long Biển Quải" gõ lên đầu Hắc Bào, đánh cho hắn não tương nứt toác.

Sau khi thương lượng một chút, Hồng Vân lão tổ hí hửng thu lấy "Ma Ảnh Hắc Bào", cũng mặc kệ trông dở dở ương ương, trực tiếp khoác vào bên trong hồng bào của mình.

Trấn Nguyên Tử thu lấy "Thiên Địa Ma Luân", tuy rằng phẩm giai kém hơn một chút, nhưng pháp tắc chi lực ẩn chứa trong đó khá phù hợp với Trấn Nguyên Tử.

Ba Tiêu đạo nhân thì cất bước tiến vào trong ma cung chuẩn bị thu lấy "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên"!

Không ngờ lại gặp phải tình huống ngoài ý muốn!

“Đại huynh, làm sao vậy?” Hồng Vân lão tổ thấy Ba Tiêu đạo nhân đứng ngây ra trong ma cung, nhìn “Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên” thất thần, vội vàng hỏi.

“‘Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên’ nối liền với địa mạch Tu Di Sơn, tiến tới câu liên với địa mạch của toàn bộ Tây phương đại lục Hồng Hoang.” Ba Tiêu đạo nhân nhíu mày nói.

“Để đệ xem!” Trấn Nguyên Tử là chuyên gia về phương diện này, tiến lên một bước tế ra Đại Địa Thai Mô “Địa Thư” bắt đầu cẩn thận kiểm tra!

“Thật ác độc!

Thật ngoan lạt!” Một hồi lâu sau Trấn Nguyên Tử kinh hô một tiếng.

“Nhị huynh, có chuyện gì?” Hồng Vân lão tổ chạy nhanh truy vấn.

“‘Diệt Thế Hắc Liên’!

Hảo một cái ‘Diệt Thế Hắc Liên’!

Quả nhiên có diệt thế chi năng!” Trấn Nguyên Tử liên thanh kinh hô với ngữ khí mãnh liệt hiếm thấy.

“Rốt cuộc là chuyện gì?” Hồng Vân lão tổ cấp thiết hỏi lại.

“Đúng như Đại huynh nói, Ma Tổ La Hầu kia cư nhiên đem ‘Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên’ liên tiếp với Tây phương đại lục Hồng Hoang, thời khắc khẩn cấp dẫn bạo Hắc Liên, sẽ kéo theo toàn bộ Tây phương đại lục Hồng Hoang đồng quy vu tận.” Trong đáy mắt Trấn Nguyên Tử vẫn còn thần sắc khó tin.

Chương 25

"Thảo nào Ma Tổ La Hầu lại đem hộ thân linh bảo quan trọng như vậy đặt ở trong Tu Di Sơn!

E rằng đây là tuyệt chiêu bảo mệnh cuối cùng hắn lưu lại!

Cho dù cuối cùng không địch lại Đạo Tổ Hồng Quân, thân sau kéo theo toàn bộ Tây phương đại lục Hồng Hoang làm đệm lưng, Đạo Tổ Hồng Quân cũng không dám nhận lấy nghiệp lực to lớn như vậy, có khả năng sẽ để hắn đào thoát tử kiếp!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân kinh hãi, quả nhiên là Ma Tổ La Hầu lão mưu thâm toán, có khả năng hắn đã hào vô chuẩn bị mà phát động một hồi âm mưu kinh thiên, tiên hiệp thường thường còn kinh hiểm vạn phần hơn cả câu chuyện!

Kiếp trước đọc tiểu thuyết Hồng Hoang cảm giác Ma Tổ La Hầu cũng chỉ có vậy, kế thừa ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tứ chi phát triển đầu óc đơn giản, cuối cùng Đạo Tổ Hồng Quân vừa lộ diện liền đem hắn đánh giết.

Nhưng nhìn tình huống trước mắt, tuy rằng không biết Đạo Tổ Hồng Quân ứng đối hậu thủ của Ma Tổ La Hầu như thế nào, nhưng thắng lợi tuyệt đối sẽ không dễ dàng như trong truyện!

"Nhị đệ có biện pháp gì không?" Ba Tiêu đạo nhân dò hỏi Trấn Nguyên Tử.

"Dự cảm của Đại huynh xác thực chuẩn xác!

May mắn chúng ta nghe theo kiến nghị của huynh bố trí thủ hộ trận pháp cho tất cả địa mạch và tiết điểm quan trọng của Tây phương đại lục Hồng Hoang!" Lời khen ngợi của Trấn Nguyên Tử làm cho Ba Tiêu đạo nhân hơi đỏ mặt.

“Tiểu đệ có ‘Địa Thư’ và những trận pháp kia tương trợ, nếu toàn lực thi vi cũng có thể miễn cưỡng khống chế địa mạch Tây phương đại lục Hồng Hoang, cắt đứt liên hệ giữa nó và ‘Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên’!

Nhưng tiêu hao quá lớn, sự tình sau đó e rằng không có biện pháp giúp đỡ Đại huynh được rồi!” Trấn Nguyên Tử lược hiển thẹn thùng nói.

“Làm tốt lắm rồi!

Đệ cứ chuẩn bị trước đi!

Vi huynh cùng lão Tam đi tiêu diệt sạch sẽ Ma tộc lưu thủ trên Tu Di Sơn!” Ba Tiêu đạo nhân hận thanh nói.

Ma tộc đẳng cấp sâm nghiêm, ma cung nãi là tẩm cung của Ma Tổ La Hầu, các Ma tộc khác không được triệu hoán thì không ai dám tiếp cận.

Cho nên tình huống Ba Tiêu đạo nhân vây khốn Hắc Bào, cũng đem hắn vây đánh tới chết thì Ma tộc trong Tu Di Sơn cũng không biết.

Ba Tiêu đạo nhân ra khỏi ma cung, lần thứ hai phóng ra chín phiến lá ba tiêu Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bố trí tiên thiên đại trận bao trùm toàn bộ Tu Di Sơn, lại tịnh không xúc động hộ sơn ma trận bên ngoài, phong tỏa toàn bộ Tu Di Sơn.

Ma tộc lưu thủ Tu Di Sơn trừ bỏ Hắc Bào ra cao nhất cũng chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên.

Thứ nhất, bởi vì Ma Tổ La Hầu cần cao thủ tương trợ, cho nên đem toàn bộ Hỗn Nguyên Kim Tiên trong tộc trừ Hắc Bào đi theo.

Thứ hai, Ma Tổ La Hầu có tin tưởng đối với hộ sơn ma trận trên Tu Di Sơn, có Hắc Bào chủ trì đại trận, Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng

vô pháp cường hành phá trận, nhưng nằm mơ hắn cũng không ngờ có người có thể từ trong địa mạch lặng lẽ không một tiếng động tiến vào Tu Di Sơn.

Sau đó, Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ liền đại khai sát giới trong Tu Di Sơn, chém giết toàn bộ Ma tộc lưu thủ!

Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ đầy người huyết khí quay trở về ma cung, Trấn Nguyên Tử đã chuẩn bị tốt, bắt đầu vận dụng Đại Địa Thai Mô "Địa Thư" dần dần cắt đứt liên hệ giữa địa mạch Tu Di Sơn cùng Tây phương đại lục Hồng Hoang với "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên".

Một hồi lâu sau!

"Đoạn!" Trấn Nguyên Tử quát khẽ một tiếng, triệt để cắt đứt tất cả liên hệ.

"Thu!" Ba Tiêu đạo nhân trong tay sớm đã chuẩn bị tốt "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" giũ ra một cái, thu "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" vào trong đồ trước khi nó kịp có bất kỳ dị động nào.

Trấn Nguyên Tử lúc này bởi vì pháp lực, nguyên thần tiêu hao quá lớn nên sắc mặt tái nhợt.

"Tam đệ, đệ ở lại đây hộ vệ Nhị đệ mau chóng khôi phục!

Vi huynh đi Long Vương Sơn một chuyến!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay phi thân rời đi.

Hộ sơn ma trận đối ngoại phòng ngự cường đại, đối nội lại thập phần lỏng lẻo, làm cho Ba Tiêu đạo nhân dễ dàng rời khỏi Tu Di Sơn.
...

Lúc này trên không trung di chỉ Long Vương Sơn, trong "Tru Tiên Kiếm Trận", Ma Tổ La Hầu mặt lộ vẻ mệt mỏi, tử đấu với tộc trưởng ba tộc đã phát điên cũng không nhẹ nhàng như vậy.

Bỗng nhiên tâm thần hắn khẽ động, có một tia cảm giác không tốt dâng lên trong lòng, đang lúc muốn cẩn thận phân biệt thì Nguyên Phượng điên cuồng lần thứ hai phun ra một tấm lưới lửa ba màu cuộn tới Ma Tổ La Hầu.

Phượng Hoàng Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa và Niết Bàn Chi Hỏa uy hiếp không nhỏ đối với một thân ma khí của Ma Tổ La Hầu, cố không kịp phân biệt ngọn nguồn cảm giác dị dạng kia, hắn chạy nhanh thiểm thân bay lùi.

"Tru Tiên Kiếm" và "Lục Tiên Kiếm" đồng thời phát ra vô số kiếm mang, cắt nát lưới lửa ba màu thành những đốm lửa tinh tinh điểm điểm phiêu lạc.

"Tìm chết!" Ma Tổ La Hầu trong lòng đại nộ.

Không có Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân - ba vị tộc trưởng, thăng long bản (trận chiến này) vốn không đáng lo, Nguyên Phượng cư nhiên lại đem đến phiền toái lớn nhất!

"Chết đi!" Ma Tổ La Hầu mãnh nhiên bạo phát, bốn thanh tiên kiếm trong "Tru Tiên Kiếm Trận" nhất tề bạo phát.

"Tru Tiên Kiếm" và "Hãm Tiên Kiếm" quấn lấy Long Vương và Thủy Kỳ Lân.

"Lục Tiên Kiếm" và "Tuyệt Tiên Kiếm" cùng nhau công hướng Nguyên Phượng.

Đồng thời, Ma Tổ La Hầu tay cầm "Thí Thần Thương" nhanh như gió lốc, đâm về phía Nguyên Phượng.

Nguyên Phượng vừa mới bạo phát một đợt công kích nên tinh thần uể oải, ứng đối "Lục Tiên Kiếm" và "Tuyệt Tiên Kiếm" liền thập phần cố sức, căn bản không tránh thoát "Thí Thần Thương" đánh lén.

"Nguyên Phượng!" Nguyên Hoàng trước đó bị kiếm khí của "Hãm

Tiên Kiếm" trọng thương, mất đi sức chiến đấu, thấy Nguyên Phượng gặp nguy hiểm liền phát ra một tiếng bi minh.

"Oanh!" Niết Bàn Chi Hỏa trên người Nguyên Hoàng bạo phát, trong nháy mắt kích phát tiềm lực sinh mệnh, tạm thời khôi phục trạng thái toàn thịnh.

"Sưu!" Nguyên Hoàng hóa thành một đường hỏa tuyến xông đến trước người Nguyên Phượng.

"Phốc!" "Thí Thần Thương" trực tiếp cắm vào tâm khẩu Nguyên Hoàng, máu phượng hoàng tán lạc trường không.

"A!" Nguyên Phượng thấy bạn lữ trọng thương sắp chết, phát điên kích "Phượng Hoàng Quyền Trượng" về phía Ma Tổ La Hầu.

"Oanh!" Chí bảo truyền thừa Phượng Hoàng tộc "Phượng Hoàng Quyền Trượng" ầm ầm tự bạo.

Ma Tổ La Hầu hoàn toàn không dự liệu được Nguyên Phượng cư nhiên bỏ được tự bạo chí bảo truyền thừa!

Dưới sự sơ ý, Ma Tổ La Hầu thừa thụ toàn bộ uy lực tự bạo của chí bảo truyền thừa, lập tức miệng phun máu tươi phi thân lui lại, ẩn vào trong "Tru Tiên Kiếm Trận".

Phượng hoàng vu phi, kiều kiều kỳ vũ!

Phượng hoàng vu phi, thương thương hòa minh!

Phượng là giống đực, Hoàng là giống cái.

Nguyên Phượng cùng Nguyên Hoàng cùng sinh ra từ tiên thiên linh căn Ngô Đồng thụ.

Nguyên Phượng từng trình diễn màn kinh điển "Phượng Cầu Hoàng" lấy được phương tâm của Nguyên Hoàng, bắt đầu một đoạn tình cảm hạnh phúc.

Vô số nguyên hội qua đi, Nguyên Phượng và Nguyên Hoàng tương thân tương ái.

Như hôm nay, Nguyên Hoàng dùng màn "Hoàng Cứu Phượng" càng thêm thê mỹ để vẽ nên dấu chấm tròn viên mãn cho đoạn tình cảm này.

Nguyên Phượng muốn đem Niết Bàn Chi Hỏa trong cơ thể độ nhập vào nội thể Nguyên Hoàng, trợ giúp Nguyên Hoàng khôi phục thương thế.

"Phượng!

Đừng lãng phí pháp lực, chàng còn phải đối kháng Ma Tổ La Hầu!

Chương 26

‘Thí Thần Thương’ tịnh phi chỉ thương thân thể, quan trọng hơn là nó thí sát nguyên thần.

Ta không cứu được nữa rồi!” Nguyên Hoàng khấp huyết.

“Phượng!

Ta vốn dĩ nên trấn thủ hỏa sơn trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, an an tĩnh tĩnh sinh hoạt thì tốt biết bao, ta cũng sẽ không bị cuốn vào trận giết chóc vô biên này!

Nhiều tử tôn của ta cũng sẽ không chết oan uổng như vậy...” Nguyên Hoàng bi thương hoài niệm nói.

“Hoàng!

Đều là lỗi của ta!

Ta không nên dã tâm bừng bừng muốn làm nên một phen vĩ nghiệp, ta không nên không nghe lời nàng tham dự chiến tranh xưng bá Hồng Hoang!

Càng không nên để vạn tộc Hồng Hoang hãm vào giết chóc vô biên!” Nguyên Phượng đau lòng nhức óc, hối hận vạn phần.

“Ta sắp chết rồi!

Cuối cùng ta lại lưu lại cho chàng một tia huyết mạch!” Nguyên Hoàng dứt lời, ngũ thải hoa quang trên người bạo trướng, Phượng Hoàng Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa và Niết Bàn Chi Hỏa hừng hực thiêu đốt, nhưng lại không dùng để công kích mà là dẫn lửa thiêu thân, thiêu hướng chính mình.

Trong tiếng bi minh hối ngộ của Nguyên Phượng, sinh cơ của

Nguyên Hoàng dần dần diệt tuyệt, pháp lực hóa thành một đạo thải quang xông vào trong cơ thể Nguyên Phượng, nguyên thần lưu lại một câu: "Phượng!

Phải sống thật tốt!" liền triệt để tiêu tán.

Tại chỗ cũ lưu lại hai quả trứng phượng hoàng, một quả lấp lánh ngũ thải hoa quang của ngũ hành chi khí, quả còn lại sắc trạch ám kim, âm dương nhị khí lưu chuyển, nhưng vì ảnh hưởng của "Thí Thần Thương" nên mang theo sát khí mãnh liệt.

Nguyên Hoàng dùng sinh cơ của mình thai nghén ra hai hậu đại: Chính là Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu đại danh đỉnh đỉnh sau này.

Một thân pháp lực của Nguyên Hoàng vốn đồng căn đồng nguyên với Nguyên Phượng, dũng nhập vào cơ thể Nguyên Phượng làm cho hắn lập tức khôi phục trạng thái toàn thịnh.

Chỉ là Nguyên Phượng lúc này thần tình bi khổ, thần thái tiêu sắt.

"Ngô Phượng Hoàng nhất tộc tộc trưởng, Nguyên Phượng đối Đại Đạo thề, ngô Phượng Hoàng nhất tộc rời khỏi tranh đoạt Hồng Hoang, vĩnh trấn Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, duy hộ Hồng Hoang để chuộc tiền tội, Đại Đạo giám chi!" Lời thề của Nguyên Phượng vừa dứt, việc này có lợi cho Hồng Hoang thế giới, Đại Đạo hữu cảm, hạ xuống Huyền Hoàng công đức chi khí dũng nhập vào trong cơ thể Nguyên Phượng, nhất thời chi gian thiên địa dị tượng hiển hiện, thiên hoa loạn sika, địa dũng kim liên.

Nguyên Phượng cuốn đôi cánh, mang theo hai quả trứng phượng hoàng trên mặt đất, thuận theo Huyền Hoàng công đức chi lực phá khai khuyết khẩu của "Tru Tiên Kiếm Trận", bay ra khỏi đại trận, hướng về phía Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn bay đi.

Ma tộc Đại hộ pháp vẫn luôn canh giữ bên ngoài "Tru Tiên Kiếm Trận" tàn sát tộc nhân ba tộc còn sót lại không biết sự tình phát sinh bên trong trận pháp, thấy Nguyên Phượng bay ra, lập tức phi thân chặn lại.

"Chạy đi đâu!" Ma tộc Đại hộ pháp vung ma đao trong tay, ma khí như dải lụa công hướng Nguyên Phượng.

"Rắc!" Ma đao chém xuống, tịnh không đánh trúng Nguyên Phượng đang có tốc độ cực nhanh, nhưng đao khí lại chém trúng lưới pháp lực mà Nguyên Phượng dùng để bao bọc hai quả trứng phượng hoàng.

Hai quả trứng phượng hoàng rơi xuống vũng máu!

"Đáng chết!" Nguyên Phượng vung đôi cánh, hai dải hỏa liên Phượng Hoàng Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa tập kích về phía Ma tộc Đại hộ pháp.

"A!" Ma tộc Đại hộ pháp bị Nguyên Phượng đang ở trạng thái đỉnh phong trong cơn thịnh nộ dùng hai đại thần hỏa đánh trúng, thảm thiết kêu gào rồi ngã vào trong thây sơn biển máu phía dưới, biến mất không thấy.

Nguyên Phượng vốn định lao xuống tìm kiếm hai hậu đại cuối cùng mà Nguyên Hoàng lưu lại.

Nhưng từ chín tầng trời giáng xuống một đạo uy áp, cảnh cáo Nguyên Phượng phải tuân thủ lời thề đã hứa với Đại Đạo.

"Ai!" Nguyên Phượng bi thán một tiếng, lời thề Đại Đạo không thể làm trái, vừa rồi ra tay với Ma tộc Đại hộ pháp cũng là sự xuất hữu nhân, Đại Đạo chỉ cảnh cáo, nếu còn đi tìm kiếm hai hậu đại định sẽ bị Đại Đạo giáng xuống thiên phạt, tất cả những gì làm trước đó đều kiếm củi ba năm thiêu một giờ, sự hy sinh của Nguyên Hoàng

cũng uổng phí.

"Sinh tử có số, phú quý tại thiên!

Hài nhi, vi phụ ở trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn trấn thủ, hy vọng có thể tích lũy công đức cho các con, trợ các con một đời bình an!" Nguyên Phượng lẩm bẩm tự nói xong, phượng hót chín tầng mây, lưu lại một đạo hỏa quang bay về phía Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn!

Tộc nhân Phượng tộc sống sót trên đại lục Hồng Hoang trăm không còn một nghe thấy tiếng bi minh của tộc trưởng, trong nháy mắt minh bạch tiền nhân hậu quả, phát ra từng tiếng đề minh ứng hòa.

Có tộc nhân Phượng tộc truy tùy bước chân tộc trưởng bay về phía Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, hiệp trợ Nguyên Phượng cùng nhau trấn thủ.

Có tộc nhân Phượng tộc thì chọn hỏa sơn, hỏa hải, địa hỏa gần đó, chui vào trong đó trấn thủ một phương.

Có một số tộc nhân Phượng tộc niên ấu, trọng thương thì phân phân tìm kiếm nơi ẩn tế tiềm tu không ra.

"Đáng chết!

Cư nhiên để cho Nguyên Phượng chạy thoát!" Ma Tổ La Hầu bình phục ma khí cuồn cuộn, trơ mắt nhìn con phượng hoàng đầu đàn bay đi, tức giận đến giậm chân.

"Đều đi chết đi cho ta!" Ma Tổ La Hầu tề xuất Tru Tiên Tứ Kiếm, ưỡn "Thí Thần Thương", muốn giết về phía Long Vương và Thủy Kỳ Lân.

Có Nguyên Phượng tương trợ ba người mới có thể kiên trì đến hiện tại, hôm nay Nguyên Phượng đi rồi, Long Vương và Thủy Kỳ Lân căn bản không phải là đối thủ của Ma Tổ La Hầu.

Bất quá hai người cũng không phải kẻ ngốc, nhìn thấy phương thức rời đi của Nguyên Phượng, trong nháy mắt ánh mắt sáng lên.

Long Vương suất tiên mở miệng, long ngâm cửu tiêu: "Đại Đạo tại thượng, ngô nãi Long tộc tộc trưởng Long Vương, vì chuộc tiền tội, Long tộc từ nay về sau rời khỏi đại lục Hồng Hoang, trấn thủ tứ hải Hồng Hoang, thay trời hành vân bố vũ tư nhuận vạn vật, Đại Đạo giám chi!" Động tác của Thủy Kỳ Lân cũng không chậm, ngửa mặt lên trời trường khiếu: "Đại Đạo tại thượng, ngô nãi Kỳ Lân tộc tộc trưởng Thủy Kỳ Lân, vì chuộc tiền tội, Kỳ Lân nhất tộc từ nay về sau không hề để ý tới phân tranh Hồng Hoang, hóa thành thụy thú Hồng Hoang, Kỳ Lân xuất hiện tất có tường thụy, Đại Đạo giám chi!" "Oanh!" "Oanh!" Từ chín tầng trời lần thứ hai giáng xuống hai đạo Huyền Hoàng công đức chi lực.

Hai người cộng lại đoạt được Huyền Hoàng công đức chi lực cũng không nhiều bằng Nguyên Phượng, dù sao Nguyên Phượng là người phát động đầu tiên, bọn họ chỉ là kẻ bắt chước.

Long Vương và Thủy Kỳ Lân đồng dạng thuận theo thông đạo do công đức chi lực mở ra muốn đào tẩu khỏi "Tru Tiên Kiếm Trận"!

"Hưu!" Ma Tổ La Hầu làm sao có thể dung nhẫn sự thực tàn khốc là tất cả miếng thịt béo dâng đến miệng toàn bộ bay đi, một tiếng nộ quát chấn động thiên địa.

"Thí Thần Thương" toàn lực ném ra!

Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm theo sát phía sau.

"Phốc!" "Phốc!" Không hổ là công kích hình Tiên Thiên Chí Bảo, "Thí Thần Thương" cư nhiên xuyên thủng Huyền Hoàng công đức chi khí quanh thân Long Vương và Thủy Kỳ Lân.

Long Vương và Thủy Kỳ Lân vừa mới bay ra khỏi "Tru Tiên Kiếm Trận" còn chưa kịp cao hứng, mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tản ra nồng nặc sát khí đã tập kích tới.

Long Vương vội vàng lần lượt tế ra ba mươi sáu hạt "Định Hải Thần Châu" và chí bảo truyền thừa Long tộc tàn phá "Long Châu".

Thủy Kỳ Lân thì tế ra bảo vật truyền thừa Kỳ Lân tộc "Kỳ Lân Ấn" ngăn cản một kích điên cuồng cuối cùng của Ma Tổ La Hầu!!!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Một chuỗi va chạm kinh thiên liên tiếp, làm cho phong vân biến sắc, thiên địa ảm đạm.

"Long Châu" bị "Thí Thần Thương" đụng bay, ba mươi sáu hạt "Định Hải Thần Châu" quang hoa ảm đạm bị "Tru Tiên Kiếm" chém rụng.

Long Vương chưa kịp khôi phục thương thế bị "Tuyệt Tiên Kiếm" chém trúng, phát ra một tiếng thảm thiết kêu gào chấn thiên, lưu lại đầy trời máu rồng.

May mắn vừa rồi nhận được không ít Huyền Hoàng công đức chi lực, Long Vương mới may mắn chưa chết, cuốn theo chín đứa con lai đang hôn mê ở cách đó không xa bay vào hư không biến mất không thấy.

Thủy Kỳ Lân thương thế nặng hơn Long Vương, "Kỳ Lân Ấn" bị "Hãm Tiên Kiếm" bổ trúng bay tà ra ngoài, bản thể bị "Lục Tiên Kiếm" đâm xuyên qua, chỉ còn lại hơi tàn, trực tiếp rơi xuống trên mặt đất.

"Ngô Thủy Kỳ Lân, nguyện ý vĩnh trấn đại địa Hồng Hoang..." Thủy Kỳ Lân giãy dụa hấp hối.

Lời còn chưa dứt, Đại Đạo hứa khả, theo một trận ba động thần

diệu, Thủy Kỳ Lân cùng với Huyền Hoàng công đức chi lực vừa rồi cùng nhau trầm nhập vào trong đại địa Hồng Hoang.

"Đáng chết!" "Đáng chết!" "Đáng chết!" Ma Tổ La Hầu quả thực sắp tức điên rồi!

Chương 27

Nhưng lại không thể làm gì, bởi vì công kích Huyền Hoàng công đức chi lực nên hắn đã tao ngộ phản phệ nhất định!

"Đại Đạo tại thượng, ngô nãi Long tộc Chúc Long, vì chuộc tiền tội, nguyện ý vĩnh trấn cực bắc khổ hàn chi địa của Hồng Hoang thế giới!" Chúc Long nằm chờ chết trong "Tru Tiên Kiếm Trận" cầu sinh dục bạo bằng, giãy dụa thề.

"Hoa!" Một đạo Huyền Hoàng công đức chi lực thập phần nhỏ bé từ ngoài chín tầng trời giáng xuống, Chúc Long vừa hấp thu công đức chi lực khôi phục thương thế, vừa thuận theo cột sáng công đức có thể đào mệnh bay ra khỏi "Tru Tiên Kiếm Trận", hướng về phía cực bắc Hồng Hoang bay đi.

Ma tộc lạnh lùng nhìn Chúc Long bay đi, không hề động thủ nữa!

Vì một con ruồi nhỏ như vậy, không đáng mạo hiểm bị phản phệ để động thủ, dù sao cũng phải bảo lưu thực lực!

Kế hoạch săn bắn Hỗn Nguyên Kim Tiên của ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân lần này, vẻn vẹn đắc thủ được ba Thánh tử Kỳ Lân tộc có thực lực yếu nhất, bản thân lại bị trọng thương, Ma Tổ La Hầu cảm thấy có chút được không bù mất.

Nhưng tế tế cảm ứng, lúc này ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đã rời khỏi vị trí nhân vật chính thiên địa của Hồng Hoang thế giới.

Ma Tổ La Hầu trước đó rải ra đại lượng nhân thủ ở các nơi trong Hồng Hoang thế giới đã chuẩn bị sung túc, trong nháy mắt Ma tộc tiếp quản vị trí nhân vật chính thiên địa của Hồng Hoang thế giới.

Cảm thụ vô biên khí vận mà vị trí Hồng Hoang chi chủ mang đến,

thương thế của Ma Tổ La Hầu bay nhanh khôi phục, tu vi cũng đang chậm rãi tăng cường.

"Ha ha ha!

Hồng Quân lão nhi!

Còn không ra sao?

Vậy bản tọa sắp đột phá rồi!

Đến lúc đó ngươi sẽ không còn bất kỳ cơ hội nào đâu!" Ma Tổ La Hầu cười to ha hả, kêu gào với hư không bốn phía.

Ba Tiêu đạo nhân đang toàn lực phi bôn nghe thấy thanh âm của Nguyên Phượng, Long Vương, Thủy Kỳ Lân, Chúc Long từng người từng người thề với Đại Đạo truyền khắp Hồng Hoang, trong lòng đang kinh ngạc, trận đại chiến này đến đột ngột, kết thúc cũng nhanh chóng.

Bỗng nhiên hắn nhìn thấy thân ảnh xông thẳng lên trời của Nguyên Phượng.

Đồng thời cũng nhìn thấy hai quả trứng phượng hoàng bị Ma tộc Đại hộ pháp chém rụng.

"Kia là Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu!?

Một người là nhân vật quan trọng trong Phong Thần đại kiếp, một người tham dự Tây Du đại kiếp!

Chi bằng..." Ba Tiêu đạo nhân bay sát mặt đất, một lát sau liền đến bên cạnh hai quả trứng khổng lồ.

"Quả sung phái ngũ hành chi khí này là Khổng Tuyên rồi!

Quả có âm dương nhị khí lưu chuyển, sát khí ngưng trọng này là Kim Sí Đại Bàng Điêu!" Ba Tiêu đạo nhân vừa phân biệt, vừa phất tay thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

“Sơn Hà Xã Tắc Đồ” thật sự là bảo bối tốt, Ba Tiêu đạo nhân không biết đã dùng nó thu bao nhiêu đồ tốt rồi!

Tiếng thảm thiết kêu gào của Long Vương vang lên, Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy “Long Châu” và ba mươi sáu hạt “Định Hải Thần Châu” rơi xuống ngoài vạn dặm, bất quá phụ cận sau mấy phen đại chiến đã sớm sinh linh tuyệt tích.

Ba Tiêu đạo nhân thi triển độn thổ chi thuật, lặng lẽ tới gần, trước sau thu lấy “Long Châu” quang trạch ảm đạm, che kín vết rạn, lại bận rộn nửa ngày mới tìm được toàn bộ ba mươi sáu hạt “Định Hải Thần Châu” bị tổn hại nghiêm trọng tán lạc khắp nơi.

“Mấy kiện linh bảo này trong thời gian ngắn vô pháp sử dụng được nữa, cần uẩn dưỡng thật lâu mới có thể khôi phục!” Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm than đáng tiếc.

“Đinh!

Kích hoạt ‘Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống’!” Hệ thống bỗng nhiên mở miệng.

Làm cho Ba Tiêu đạo nhân đang thần kinh khẩn trương giật nảy mình.

“Lựa chọn 1: Ba mươi sáu hạt ‘Định Hải Thần Châu’ gom một bộ là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực to lớn, sau này dùng nó làm linh bảo sử dụng.

Khen thưởng: Lập tức khôi phục như lúc ban đầu.” “Lựa chọn 2: Trong ‘Định Hải Thần Châu’ ẩn chứa không gian chi lực độc đáo, có thể diễn hóa chư thiên, buông tha một bộ linh bảo uy lực to lớn, trả giá gian tân liền có thể hoạch đắc ‘Tam Thập Lục Trọng Thiên’.

Khen thưởng: Diễn hóa Già Thiên pháp môn, tịnh sơ bộ hoàn thành diễn hóa ‘Tam Thập Lục Trọng Thiên’.” “Ba mươi sáu hạt ‘Định Hải

Thần Châu' có thể diễn hóa 'Tam Thập Lục Trọng Thiên'?!

Là ba mươi sáu trọng thiên bao gồm Dục Giới Lục Thiên, Sắc Giới Thập Bát Thiên, Vô Sắc Giới Tứ Thiên, Tứ Phạn Thiên, Thánh Cảnh Tứ Thiên mà ta biết sao?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh kêu.

"Tam Thập Lục Trọng Thiên mà Túc chủ nói nãi là do Đạo Tổ Hồng Quân cùng Tam Thanh Thánh Nhân dùng đại pháp lực khai tịch.

Tam Thập Lục Trọng Thiên do 'Định Hải Thần Châu' khai tịch cùng cái này đại đồng tiểu dị, nếu Túc chủ nỗ lực siêu việt cũng có khả năng." Hệ thống trả lời.

"Lựa chọn 2!" Ba Tiêu đạo nhân lập tức nói.

Nói giỡn!

Hắn lại không thiếu một bộ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có khả năng diễn hóa thành "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tiềm lực vô cùng kia thì chỗ tốt vô tận a!

"Đinh!" Ba mươi sáu hạt "Định Hải Thần Châu" tàn phá không chịu nổi biến mất khỏi tay Ba Tiêu đạo nhân.

"Diễn hóa Tam Thập Lục Trọng Thiên bắt đầu!" Hệ thống nói xong liền lâm vào trầm mặc, có khả năng là đi nỗ lực diễn hóa Tam Thập Lục Trọng Thiên.

"Chiến trường rõ ràng đã bị Ma tộc quét tước!

Linh bảo hữu dụng một kiện cũng không lưu lại, chỉ có những mảnh vỡ linh bảo, vũ khí, bất quá chân muỗi tuy nhỏ cũng là thịt!" Ba Tiêu đạo nhân bỉnh thừa tinh thần cần kiệm trì gia, tuyệt không lãng phí, thu hết tất cả mảnh vỡ vũ khí, mảnh vỡ linh bảo hữu dụng có thể nhìn thấy bằng mắt thường vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

"Vừa rồi 'Kỳ Lân Ấn' hình như rơi ở hướng này!" Ánh mắt Ba

Tiêu đạo nhân sáng lên, vội vã đi tới trước vài bước tìm kiếm.

"Ở nơi đó!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy "Kỳ Lân Ấn" rơi trong bùn đất nhuốm máu, chỉ lộ ra một góc nhỏ, liền lao tới.

Ngay khi Ba Tiêu đạo nhân đưa tay chuẩn bị chộp lấy "Kỳ Lân Ấn", bỗng nhiên không gian trước mặt rung lên một trận.

"Kỳ Lân Ấn" hư không tiêu thất biến mất không thấy.

Ba Tiêu đạo nhân cảnh giác nhìn một lão giả đột nhiên xuất hiện cách đó không xa, mày trắng râu trắng, dáng người cao gầy.

Quanh thân hắn không gian ba động thần bí dập dờn, trong tay đang nâng "Kỳ Lân Ấn", rất có hứng thú nhìn Ba Tiêu đạo nhân.

Tuy rằng mắt có thể nhìn thấy đối phương, nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại cảm thấy nơi đó trống rỗng căn bản không có người!

Loại cảm giác mâu thuẫn này làm cho Ba Tiêu đạo nhân có một loại cảm giác buồn nôn muốn ói đã lâu không gặp.

"Tiểu hữu có hứng thú với 'Kỳ Lân Ấn'?" Lão giả kia từ mi thiện mục cười nói.

"Ha ha ha..." Ba Tiêu đạo nhân nhìn lão giả thâm bất khả trắc trước mặt, cười khan vài tiếng, trong lòng suy đoán người này rốt cuộc là ai???

"Tiểu hữu không cần kinh hoảng!

Bần đạo nãi là Cực phẩm Hỗn Độn Linh Căn Không Tâm Dương Liễu đắc đạo, tự hào 'Dương Mi Lão Tổ'!

Cùng tiểu hữu giống nhau đều là linh căn đắc đạo, vừa rồi thấy tiểu hữu trong lòng hoan hỉ, mới hiện thân gặp mặt, không ngờ kinh hách tiểu hữu, thiết mạc quái tội!" Lão giả từ mi thiện mục hắc hắc cười nói.

“Dương Mi Lão Tổ!” Khóe mắt Ba Tiêu đạo nhân giật một cái.

Đây chính là một vị đại năng thần bí, tuy rằng đích truyền vẫn luôn thuyết pháp bất nhất, nhưng không ngoại lệ đều là một tồn tại cường đại thần bí.

“Bần đạo Ba Tiêu đạo nhân!

Chương 28

Nãi là tiên thiên linh căn Cửu Diệp Ba Tiêu thụ ngẫu nhiên được cơ duyên mới có thiển bạc tu vi hôm nay!" Ba Tiêu đạo nhân không dám sơ ý, tất cả linh bảo đều súc thế đãi phát, tình huống hơi có không đúng, lập tức liều mạng chạy trốn.

"Ha ha ha!

Tiểu hữu không cần vọng tự phỉ bạc, linh căn đắc đạo vốn gian nan, có thể có thành tựu như thế này đã là bất phàm, Lão tổ ta nhìn ra được tiểu hữu khí vận thâm hậu, tương lai thành tựu tất định bất phàm!" Dương Mi Lão Tổ đối với sự cẩn thận của Ba Tiêu đạo nhân không cho là đúng, thoải mái cười to nói.

"'Kỳ Lân Ấn' này Lão tổ ta cầm cũng vô dụng, tặng cho tiểu hữu làm quà gặp mặt đi!" Dương Mi Lão Tổ nói xong liền ném "Kỳ Lân Ấn" cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Trên người ngươi có một tia không gian chi lực đang tán phát, xem ra là có một kiện linh bảo không gian thuộc tính!" Dương Mi Lão Tổ đuôi lông mày nhướng lên, pha hữu hứng thú nói.

Điều này làm cho Ba Tiêu đạo nhân vừa mới tiếp được "Kỳ Lân Ấn" lập tức thân hình ngưng trọng, không biết dụng ý của Dương Mi Lão Tổ, thu cũng không được, không thu cũng không xong.

"Chẳng lẽ Dương Mi Lão Tổ muốn dùng 'Kỳ Lân Ấn' đổi 'Định Hải Thần Châu' của ta?

Vậy chẳng phải lỗ to sao?

Ta nên cự tuyệt thế nào!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khó xử.

"Tiểu hữu không cần lo lắng!

Ở cảnh giới của Lão tổ, linh bảo tầm thường không có đại dụng.

Chỉ cảm giác không gian chi lực trên người ngươi hư phù bất định, linh bảo định nhiên có sở tổn thương!

Lão tổ ta am hiểu nhất là không gian chi lực, liền giúp ngươi một phen!" Dương Mi Lão Tổ phất tay một cái, một đạo không gian chi lực nồng nặc đánh về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân còn chưa kịp làm ra bất kỳ động tác né tránh nào, đạo không gian chi lực kia đã nhập thể.

".....

Căn bản không cùng một cấp bậc mà!

Chơi cái gì!" Ba Tiêu đạo nhân triệt để thả lỏng, phản chính Dương Mi Lão Tổ nếu thật có ác ý thì cũng trốn không thoát.

"Tiểu hữu vô nhu hôi tâm tang khí, không gian chi lực của Lão tổ ta cho dù là cao thủ đồng giai cũng khó mà né tránh!" Dương Mi Lão Tổ dường như nhìn ra sự quẫn bách và tự tang của Ba Tiêu đạo nhân, khai giải nói.

"Đinh!

Thu được không gian chi lực cực cao cấp, tiến trình diễn hóa Tam Thập Lục Trọng Thiên gia tốc, phẩm chất đề thăng!" Lời nhắc nhở của hệ thống làm cho Ba Tiêu đạo nhân vui mừng khôn xiết!

"Di?!" Dương Mi Lão Tổ kinh nghi xuất thanh, sắc mặt tò mò càng thêm nồng trọng, cư nhiên lại tống khứ hai đạo không gian chi lực nữa.

"Đã chúng ta có duyên, Lão tổ liền tặng thêm chút chỗ tốt đi!

Thân tại Hồng Hoang thế giới trốn không thoát hạn chế của Hồng Quân lão đạo, pháp trảm tam thi chứng đạo thập phần thần diệu,

nhưng với tác phong sự sự đều phải lao lao bả khống của hắn, tuyệt đối sẽ không đem pháp trảm tam thi hoàn chỉnh khuynh nang tương thụ." Dương Mi Lão Tổ nhắc tới Đạo Tổ Hồng Quân hào vô kính ý, ngược lại giống như đang trêu ghẹo, có một tia coi thường...

"Lão tổ ta đem chỗ quan khiếu khẩn yếu nhất trong đó truyền thụ cho ngươi, đỡ phải chịu chế với người!

Còn nữa, Lão tổ muốn khuyến cáo ngươi, nếu có thể làm hoa khai thập nhị phẩm, ngàn vạn lần đừng đi con đường Thánh đạo, mà phải tu Hỗn Nguyên chi lộ." Dương Mi Lão Tổ thu lại nụ cười, thần tình nghiêm túc cảnh cáo.

"Vì sao?" Ba Tiêu đạo nhân nhịn không được phát vấn.

"Đi con đường Thánh đạo cục hạn quá lớn!

Hồng Quân lão đạo lần này đánh bại La Hầu ma đầu xong, sẽ trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân của Hồng Hoang thế giới, các thánh nhân còn lại đều ở dưới hắn, không còn tiền lộ để đi." "Trừ phi hắn có thể đột phá Đại Đạo Thánh Nhân, các thánh nhân khác mới có người có năng lực tiếp thế quả vị Thiên Đạo Thánh Nhân!

Nhưng muốn đột phá Đại Đạo Thánh Nhân hà kỳ gian nan..." Dương Mi Lão Tổ giải thích cặn kẽ.

"Một khi đi con đường Thánh đạo liền cùng Hồng Hoang thế giới có mối quan hệ to lớn, từ nay về sau con đường tu luyện đều cùng Hồng Hoang thế giới hưu thích tương quan!" Lời của Dương Mi Lão Tổ làm cho Ba Tiêu đạo nhân bừng tỉnh đại ngộ.

"Hỗn Nguyên chi đạo bất đồng, Hỗn Nguyên Kim Tiên, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, một đường tu luyện xuống phía dưới tiền đồ quang minh, cho dù rời khỏi đại lục Hồng Hoang cũng có

thể tiêu dao tồn tại trong hỗn độn!" Dương Mi Lão Tổ mặt lộ vẻ hướng vãng, hắn chủ tu Không Gian pháp tắc nên hướng vãng nhất là tự do vô câu vô thúc.

"Ngươi như nay là Đại La Kim Tiên trung kỳ, đỉnh thượng tam hoa y cựu chưa khai, thuyết minh tư chất của ngươi tối thiểu cũng phải hoa khai cửu phẩm!" Dương Mi Lão Tổ hai mắt phóng quang, gật đầu nhẹ.

Ba Tiêu đạo nhân biết, nếu vừa đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ liền khai đỉnh thượng tam hoa, vậy tối đa cũng chỉ hoa khai tam phẩm.

Đời này tu vi tối đa cũng chỉ đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong, căn bản vô lực đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh).

Nếu đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ mới khai phóng đỉnh thượng tam hoa, vậy tối đa liền hoa khai lục phẩm.

Đời này tu vi tối đa là Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) đỉnh phong, hy vọng đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân) mong manh.

Nếu đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ mới khai phóng đỉnh thượng tam hoa, vậy tối đa khả đạt hoa khai cửu phẩm.

Có tư chất đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân), đương nhiên còn phải xem có cơ duyên thành thánh hay không.

Nhưng hy vọng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên (Thiên Đạo Thánh Nhân) không lớn, đặc biệt là đi con đường Thánh đạo, phía trước có Thiên Đạo Thánh Nhân chắn đường.

Các thánh nhân khác trừ phi đợi Thiên Đạo Thánh Nhân đột phá, hoặc là trực tiếp xử lý Thiên Đạo Thánh Nhân nguyên bản, nếu không căn bản vô pháp đột phá.

Nếu như tại thời điểm đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong mới khai phóng đỉnh thượng tam hoa, vậy liền tối đa khả năng hoa khai thập nhị phẩm, có tư chất và hy vọng đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên (Đại Đạo Thánh Nhân)!

Đó mới là mục tiêu chung cực của tất cả người tu luyện!

Chân chính trường sinh bất tử, ở trong hỗn độn cũng có thể khai tịch một phương thế giới.

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ hiện tại đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ, toàn bộ chưa khai phóng đỉnh thượng tam hoa, cho nên tối thiểu đều có tư chất thành thánh.

Đạo Tổ Hồng Quân vì muốn triệt để nắm giữ Hồng Hoang trong tay, tránh bồi dưỡng ra cạnh tranh đối thủ, nên lúc giảng đạo ở Tử Tiêu Cung chỉ truyền xuống pháp trảm tam thi thành thánh tàn khuyết không đầy đủ, căn bản không đề cập đến Hỗn Nguyên chi lộ.

Như nay Dương Mi Lão Tổ thân thủ một chỉ, một đạo hỗn độn quang hoa lóe lên, đem pháp trảm tam thi thành thánh hoàn chỉnh truyền thụ cho Ba Tiêu đạo nhân!

"Đại ân đại đức của Lão tổ vô dĩ vi báo, vãn bối không dám quên!" Ba Tiêu đạo nhân do trung thâm thi lễ một cái.

"Ha ha ha!

Chỉ cần ngươi hảo hảo tu luyện, tương lai nếu chúng ta có thể gặp nhau trong hỗn độn, đến lúc đó chúng ta hỗ trợ lẫn nhau liền là báo đáp lớn nhất đối với Lão tổ ta!" Dương Mi Lão Tổ cười ha ha một tiếng.

"Trong tay ngươi có một phiến 'Dương Liễu Diệp' cũng được coi là một kiện linh bảo không gian thuộc tính không tồi, nhưng quan trọng nhất là trong đó có một ít cảm ngộ của Lão tổ ta đối với Không

Gian chi đạo, vốn định giữ lại ở Hồng Hoang, như nay gặp ngươi thì giao cho ngươi thay ta tìm một truyền nhân đi!

Cũng không uổng công ta đến Hồng Hoang thế giới một chuyến!" Dương Mi Lão Tổ lại đem một chiếc lá dương liễu xanh biếc ướt át giao cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Ngươi chỉ cần hảo hảo tu luyện chín loại pháp tắc chi lực hiện nay là tốt rồi, tham nhiều nhai không nát, Không Gian pháp tắc chi lực giao cho người hữu duyên đi!" Dương Mi Lão Tổ dặn dò.

"Vãn bối minh bạch!" Ba Tiêu đạo nhân cầm phiến "Dương Liễu Diệp", nhân tuyển tốt nhất đương nhiên là Trấn Nguyên Tử đồng dạng có sở lĩnh ngộ đối với Không Gian pháp tắc!

"Chúng ta từ biệt tại đây đi!" Dương Mi Lão Tổ nghe thấy tiếng kêu gào của Ma Tổ La Hầu, phất phất tay nói.

Khi Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị rời đi, Dương Mi Lão Tổ bỗng nhiên lại hô: "Chờ một chút!" Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị rời đi thì bị Dương Mi lão tổ gọi giật lại, suýt chút nữa là trẹo cả lưng, vội vàng quay người lại nói: "Tiền bối có việc gì phân phó?" Chỉ thấy Dương Mi lão tổ mặt lộ ra một tia thống khổ, lập tức trong tay xuất hiện thêm một cành dương liễu. "Trong Hỗn Độn hung hiểm vạn phần, lão tổ ta tuy rằng tự tin, nhưng để đề phòng vạn nhất, bèn đem một cành 'Dương liễu chi' này lưu lại trong thế giới Hồng Hoang.

Nếu bản thể ta xông pha trong Hỗn Độn gặp nguy hiểm, liền có thể mượn nhờ cái phân chi này tại thế giới Hồng Hoang trùng sinh!" Dương Mi lão tổ đem cành dương liễu giao cho Ba Tiêu đạo nhân. "Tiền bối yên tâm, vãn bối định sẽ bảo hộ thật tốt cành dương liễu này!" Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị đem cành dương liễu trồng vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Chương 29

Dương Mi lão tổ xua tay ngăn cản nói: "Không cần cẩn thận che chở như thế, cứ coi như một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bình thường mà sử dụng là tốt rồi!

Tốt nhất là có thể đem nó giao cho một tu sĩ tích đức hành thiện, để kẻ đó dùng cành dương liễu làm nhiều việc thiện, tích lũy công đức, như vậy lỡ một ngày nào đó lão tổ dùng đến thì càng thêm thuận tiện mượn phân chi này trùng sinh!" "Đúng rồi!

Kiếp trước nghe nói trong tay Đại Từ Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát có một cành dương liễu, hẳn là một đoạn cành cây của Dương Mi lão tổ!

Chắc chắn cũng là Dương Mi lão tổ cố ý lưu lại hậu thủ!

Chỉ không biết lúc Dương Mi lão tổ mượn thứ này trùng sinh thì có chỗ nào không ổn hay không!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nói thầm.

Dương Mi lão tổ tựa hồ có thể đoán được tâm tư của Ba Tiêu đạo nhân, hắc hắc cười nói: "Không cần lo lắng nhiều, nếu lão tổ vô sự, cành dương liễu này chỉ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo bình thường mà thôi." "Chỉ khi nào ta tao ngộ bất trắc, chân linh sẽ theo liên hệ trong minh minh, vượt qua không gian trở về bên trong phân chi.

Phân chi cùng chân linh sẽ trực tiếp phá không rời đi, đến nơi lão tổ đã chuẩn bị sẵn để một lần nữa tu luyện!

Mấy cái nguyên hội sau, phân chi liền sẽ lần nữa trưởng thành, trở thành Không Tâm Dương Liễu thành thục." "Chẳng lẽ lão tổ lại chịu hạ mình đi đoạt xá mấy tên tiểu bối ở thế giới Hồng Hoang sao?

Tư chất của bọn hắn có thể tốt bằng lão tổ ta sao?

Thể chất có thể cùng lão tổ ta khế hợp sao?" Dương Mi lão tổ tức giận trừng mắt liếc Ba Tiêu đạo nhân một cái, cười mắng. "Tiền bối thứ tội, là vãn bối lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi!" Ba Tiêu đạo nhân vội vàng bồi cười xin lỗi. "Thôi!

Ngươi lo nghĩ cũng là nhân chi thường tình, nếu ngay cả chút tâm phòng bị ấy cũng không có, ngã thật đúng là không tin tưởng ngươi có thể vào trong Hỗn Độn tìm lão tổ!" Dương Mi lão tổ mảy may không giận, vẫn cười nói. "Bất quá đây cũng chỉ là một nước cờ nhàn rỗi lão tổ ta tiện tay bố trí, cơ bản dùng không đến, hậu thủ của lão tổ ta còn nhiều lắm!" Dương Mi lão tổ đắc ý vuốt vuốt chùm râu vừa trắng vừa dài. "Căn 'Dương liễu chi' này chủ yếu là để lưu lại cho ngươi cái bằng chứng!

Tương lai nếu ngươi thật có năng lực vào Hỗn Độn xông pha, mang theo 'Dương liễu chi', chỉ cần khoảng cách giữa chúng ta không quá xa, là có thể dựa vào nó mà cùng lão tổ hội hợp!" Dương Mi lão tổ rốt cục nói ra ý định thật sự. "Tiền bối ngài coi trọng vãn bối như vậy sao?" Ba Tiêu đạo nhân có chút buồn bực. "Lão tổ tại Hồng Hoang đại lục cũng đã du tẩu vô số nguyên hội, mặc kệ là đã xuất thế, hay chưa xuất thế còn ẩn cư tu luyện, vẫn là tiểu tử ngươi hợp khẩu vị lão tổ nhất!

Căn cước, tư chất, đức hạnh, khí vận mọi thứ đều tuyệt giai!

Nếu như thế giới Hồng Hoang có người có thể đi ra một bước kia, cũng chỉ có tiểu tử ngươi rồi!" "Về phần ba tên nhóc con do Nguyên thần của Bàn Cổ đại thần biến thành...

Tuy rằng cũng không tệ, nhưng thành cũng do xuất thân, bại cũng do xuất thân.

Thân phận hậu duệ Bàn Cổ chú định bọn hắn phải cùng thế giới

Hồng Hoang dây dưa không rõ, khó mà dứt bỏ!" "Còn một vài Tiên Thiên sinh linh khác tuy rằng thiên phú không thành vấn đề, nhưng tâm tính lại đều có thiếu hụt, chưa chắc đã có thể thành công, cho dù có thể thành công, lão tổ ta cũng không thích, không thể nào trở thành người đồng đạo!" Dương Mi lão tổ lúc này cùng Ba Tiêu đạo nhân đã quen thuộc, cũng không gọi là 'tiểu hữu' nữa, nói chuyện càng thêm tùy ý. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Cách đó không xa, tại di chỉ Long Vương Sơn, lần nữa truyền đến tiếng nổ kịch liệt, thiên địa chấn động, Hồng Hoang rung chuyển. "Không ổn!

Hồng Quân lão đạo cùng La Hầu ma đầu giao thủ rồi!

Tuy rằng lão tổ không thích Hồng Quân lão đạo, nhưng vì thế giới Hồng Hoang, người hợp Thiên Đạo nhất định phải là hắn, tuyệt đối không thể để La Hầu ma đầu đắc thủ!" Dương Mi lão tổ dứt lời, tiện tay vung lên, chụp lên người Ba Tiêu đạo nhân một cái không gian bình chướng, sau đó nhân ảnh biến mất không thấy.

Ba Tiêu đạo nhân vội vàng đem "Dương liễu chi" trong tay thu lại, lặng lẽ lần mò về phía gần chiến trường.

Chỉ thấy "Tru Tiên Kiếm Trận" lại lần nữa được bố trí, một tấm trận đồ che khuất bầu trời, bốn tên Ma tộc cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ đứng dưới các cửa trận, trong tay phân biệt cầm Tru Tiên Tứ Kiếm. "Hồng Quân lão nhi!

Bản tọa bày 'Tru Tiên Kiếm Trận' cũng đã lâu rồi, ngươi vẫn không có cách phá trận a!" Ma Tổ La Hầu đứng trong trận đắc ý dương dương cười nói. "Ma Thiên, Ma Địa, Ma Huyền, Ma Hoàng, chính là Tứ đại Ma thần của Ma tộc, bốn cường giả Hỗn Nguyên Kim Tiên trung kỳ do bản tọa dốc sức vun trồng chế tạo ra, có bọn hắn trông coi cửa trận, muốn phá 'Tru Tiên Kiếm Trận' của bản tọa cũng không dễ dàng như vậy đâu!" Ma Tổ La Hầu từ thuở khai thiên đến

nay tranh đấu với Đạo Tổ Hồng Quân không dứt, đáng tiếc La Hầu luôn bị Hồng Quân áp chế.

Lần này mượn Long Hán đại kiếp tiến hành mưu đồ, rốt cuộc cũng đánh được một trận xoay chuyển tình thế, làm sao có thể không hưng phấn dị thường! "Hồng Quân lão nhi, ta và ngươi đều là người ứng kiếp!

Nếu cứ giằng co mãi, đợi bản tọa trực tiếp đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới, đến lúc đó ngươi cũng không phải là đối thủ của ta!

Bản tọa sẽ thay ngươi chấp chưởng Thiên Đạo!" Ma Tổ La Hầu không ngừng khiêu khích Đạo Tổ Hồng Quân.

Đạo Tổ Hồng Quân từ bên ngoài thăm dò tính công kích mấy lần, căn bản uy hiếp không được "Tru Tiên Kiếm Trận".

Nhìn khí tức Ma Tổ La Hầu ổn bộ leo thang, trong lòng đại gấp, không thể không cao giọng quát: "Mấy vị đạo hữu còn không mau mau hiện thân!

Nếu để La Hầu thành tựu Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chấp chưởng Hồng Hoang Thiên Đạo thì cũng không có khả năng buông tha mấy vị đạo hữu đâu!" "Haizz..." "Haizz..." Trong không trung truyền ra mấy tiếng thở dài.

Ngay sau đó từ trong hư không hiện ra ba bóng người.

Một người tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo "Càn Khôn Đỉnh", đỉnh đầu treo Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", khí thế hùng hồn, chính là Càn Khôn Lão Tổ, tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Một người đỉnh đầu treo Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ", trong lòng bàn tay nâng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hồng Tú

Cầu", khí tức linh động mờ mịt, chính là Âm Dương Lão Tổ, đồng dạng là Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong.

Người còn lại tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên", quanh thân vờn quanh Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Ngũ Hành Linh Châu", chính là Ngũ Hành Lão Tổ.

Tuy rằng nhìn qua so với hai người kia yếu hơn một chút, nhưng cũng là Hỗn Nguyên Kim Tiên hậu kỳ cực hạn, chỉ kém một bước liền đạt tới đỉnh phong cảnh giới.

Đạo Tổ Hồng Quân tướng mạo bình thường, toàn thân trên dưới cũng không có khí tức cường đại, nhưng lại là Bán Bộ Thánh Nhân!

Một tay hắn nâng một khối linh bảo lởm chởm như vách núi, tản ra khí tức Hỗn Độn, chính là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo "Phân Bảo Nhan".

Trên đầu treo "Chư Thiên Khánh Vân", dưới sự thôi động của Đạo Tổ Hồng Quân, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu đầy trời rơi xuống như nước nhỏ trước hiên nhà, thao thao bất tuyệt.

Quả thực là chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm. "Phân Bảo Nhan" cùng "Chư Thiên Khánh Vân" tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực so với Tiên Thiên Chí Bảo cũng không thua kém bao nhiêu. "Ba vị đạo hữu hữu lễ!

Hôm nay chúng ta liền hợp lực sạn trừ La Hầu, khỏa u nhọt độc hại của Hồng Hoang này!" Đạo Tổ Hồng Quân bình tĩnh nói. "Hồng Hoang bên trong cư nhiên ẩn tàng nhiều đại năng như thế!" Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng sớm có dự liệu, nhưng trong lòng vẫn âm thầm kinh ngạc.

Bất quá nhìn thái độ giữa Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ và Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu, hẳn là bọn họ cũng có cùng lai lịch... "Ha ha ha!

Nguyên lai là mấy cái lão gia hỏa chưa chết!" Ma Tổ La Hầu nụ cười âm lãnh ngoan độc. "Càn Khôn, Âm Dương, Ngũ Hành, ba cái lão gia hỏa các ngươi tu vi cư nhiên rơi xuống lợi hại như thế, hiện tại chỉ mới là Hỗn Nguyên Kim Tiên cảnh giới!

Cũng dám tham gia vào ân oán giữa bản tọa cùng Hồng Quân lão nhi!" "Nếu đã dám nhảy ra, vậy thì đừng hòng trở về nữa!

Vừa vặn hôm nay dùng các ngươi làm bàn đạp để bản tọa chính thức bộ nhập Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Ma Tổ La Hầu dùng ánh mắt âm sâm hỏa lạt quét qua ba vị lão tổ, phảng phất như đang nhìn từng người chết.

Chương 30

"Ai thắng ai thua còn chưa biết được, La Hầu chớ có đắc ý quá sớm!" Đạo Tổ Hồng Quân thần tình vẫn bình tĩnh như nước, nhưng trong lòng minh bạch không thể kéo dài nữa, cao giọng nói: "Ba vị đạo hữu, mời theo bần đạo nhập trận chém giết La Hầu!" Sau đó, Đạo Tổ Hồng Quân cùng Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ phân biệt từ bốn cửa trận của "Tru Tiên Kiếm Trận" tiến vào trong đại trận.

Ma Tổ La Hầu dưới sự phụ trợ của Tứ đại Ma thần: Ma Thiên, Ma Địa, Ma Huyền, Ma Hoàng, đem uy lực "Tru Tiên Kiếm Trận" phát huy đến cực hạn!

Chính là: Phi đồng phi thiết diệc phi cương, tằng tại Tu Di Sơn hạ tàng; Bất dụng âm dương điên đảo luyện, khởi vô thủy hỏa thối phong mang?

Tru Tiên lợi hại Lục Tiên vong, Hãm Tiên đáo xứ khởi hồng quang; Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La Thần Tiên huyết nhiễm thường.

Đạo Tổ Hồng Quân đi thẳng về phía Ma Thiên đang cầm "Tru Tiên Kiếm", đứng tại "Tru Tiên Trận Môn".

Càn Khôn Lão Tổ đi về phía Ma Địa đang cầm "Lục Tiên Kiếm", đứng tại "Lục Tiên Trận Môn".

Âm Dương Lão Tổ đối đầu với Ma Huyền đang cầm "Hãm Tiên Kiếm", đứng tại "Hãm Tiên Trận Môn".

Ngũ Hành Lão Tổ đối đầu với Ma Hoàng đang cầm "Tuyệt Tiên Kiếm", đứng tại "Tuyệt Tiên Trận Môn". "Nghĩ hay lắm!

Đối thủ của các ngươi là bản tọa!" Ma Tổ La Hầu cười lạnh một tiếng. "Lên!" Theo tiếng quát chói tai của Ma Tổ La Hầu, khắp nơi trên Hồng Hoang đại lục có cột ma khí trùng thiên, cấu thành một tòa Ma Trận khổng lồ bao phủ toàn bộ Hồng Hoang!

Ma Trận này lấy "Tru Tiên Kiếm Trận" và "Tu Di Sơn" ở Tây phương đại lục làm hai đại mắt trận.

Dưới chân Ma Tổ La Hầu dâng lên một cái "Chúng Sinh Tế Đàn" cao thất thất tứ thập cửu (49) tầng, mỗi một tầng đều dùng huyết nhục đúc thành, ma khí chùy luyện, mỗi một tầng bên trong đều giam giữ vô số thi hài và oan hồn của sinh linh Hồng Hoang!

Ma khí nháy mắt tràn ngập bên trong "Tru Tiên Kiếm Trận", tiếng khóc la, tiếng kêu rên của ức vạn sinh linh không dứt bên tai, làm cho đại trận càng thêm vài phần âm sâm khủng bố.

Tiếng khóc than của ức vạn sinh linh giống như từng thanh cương dao quấy đảo nguyên thần, hồn phách của Đạo Tổ Hồng Quân, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ, Ngũ Hành Lão Tổ.

Cho dù là nguyên thần của Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng không cách nào ngăn cản được những thanh âm khiến nguyên thần rung động, hồn phách dao động kia.

Sức mạnh chúng sinh!

Tuy rằng mỗi một cá thể đều nhỏ bé, nhưng hội tụ lại thì đủ để hủy thiên diệt địa!

Chư thần diệt thánh!

Ma Tổ La Hầu muốn dùng "Tru Tiên Kiếm Trận" phối hợp với Ma Trận bao trùm gần như toàn bộ Hồng Hoang để chém giết đám cường địch trước mắt, đỡ phải lúc hắn thành Thánh, hợp Đạo lại có người nhảy ra đảo loạn. "La Hầu!

Ngươi dám!" Đạo Tổ Hồng Quân khóe mắt muốn nứt, nghiến răng nghiến lợi quát mắng.

Đồng thời toàn lực thôi động "Chư Thiên Khánh Vân" trên đỉnh đầu, ngũ sắc hào quang, bát âm tiên nhạc, vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu toàn lực ngăn cản tiếng khóc than dao động hồn phách. "La Hầu!

Ngươi quả thực táng tận lương tâm!" Càn Khôn Lão Tổ thần tình ngưng trọng. "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" dưới chân xoay tròn cực nhanh, phóng ra vạn trượng kim quang, "Càn Khôn Đỉnh" trên đầu hạ xuống màn ánh sáng thật dày, đem thân hình hắn bao phủ nghiêm nghiêm thật thật. "La Hầu!

Tội đáng vạn chết!" Âm Dương Lão Tổ tức giận đến đỏ bừng cả mặt. "Thái Cực Đồ" phóng ra một tòa Kim Kiều, Âm Dương Lão Tổ đứng trên cầu, thần sắc mới dần dần khôi phục bình thường. "La Hầu!

Hành động như thế đáng bị thiên khiển!" Ngũ Hành Lão Tổ nhìn "Chúng Sinh Tế Đàn" đúc bằng tính mệnh vô số sinh linh kia, mặt lộ vẻ không đành lòng.

Trong tay hắn, "Bàn Cổ Phiên" và "Ngũ Hành Linh Châu" toàn bộ đều là linh bảo công kích hình, lực phòng ngự so với những vị đại năng kia kém hơn rất nhiều, cho nên vừa đối mặt với chiêu này của Ma Tổ La Hầu liền trúng chiêu!

Tâm thần của Ngũ Hành Lão Tổ đã bị tiếng khóc than đầy trời kia ảnh hưởng, nguyên thần chấn động, hồn xiêu phách lạc. "Ha ha ha!

Bản tọa tu chính là Sát Lục Chi Đạo, giết chóc càng nhiều, tu vi càng cao!" Ma Tổ La Hầu chút nào không để ý. "Hồng Quân lão nhi, Thánh nhân bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Ngươi chớ có bày ra một bộ dạng bi thiên mẫn nhân!

Ngươi thật sự quan tâm những con sâu cái kiến này sống hay chết sao?

Ngươi chẳng qua là quan tâm cái chết của chúng nó có ảnh hưởng tới việc ngươi thành Thánh, ảnh hưởng tới việc chấp chưởng Thiên Đạo hay không mà thôi!" Ma Tổ La Hầu vô tình chỉ trích Đạo Tổ Hồng Quân, làm cho thần tình của hắn nháy mắt trở nên vô cùng âm trầm, thậm chí có một tia dữ tợn. "Chết!" "Phân Bảo Nhan" trong tay Đạo Tổ Hồng Quân thoát tay bay ra, trên không trung càng biến càng lớn, hóa thành một ngọn núi cao nguy nga, hướng về phía Ma Tổ La Hầu cùng "Chúng Sinh Tế Đàn" dưới thân nện xuống. "Giết!" Ma Tổ La Hầu đâm ra Tiên Thiên Chí Bảo "Thí Thần Thương" trong tay, cùng "Phân Bảo Nham" ầm vang va chạm.

Đạo Tổ Hồng Quân cư nhiên bị đụng đến mức lùi lại mấy ngàn trượng! "Cô lỗ!" "Cô lỗ!" Bên trong "Chúng Sinh Tế Đàn" 49 tầng dưới chân Ma Tổ La Hầu không ngừng có ma khí, huyết khí, sát khí hối nhập vào trong cơ thể hắn, cung cấp cho hắn sức mạnh liên tục không ngừng. "Hồng Quân lão nhi!

Bản tọa vất vả trù tính mười mấy cái nguyên hội, há lại là thứ mà một kẻ chỉ biết cắm đầu khổ tu như ngươi có thể lý giải!

Chờ bị bản tọa thôn phệ đi!" Ma Tổ La Hầu tay bắt pháp quyết. "Tru Tiên Kiếm Trận" lần nữa phát ra một trận chấn động kịch liệt, sát khí tăng gấp bội! "Xuy!

Xuy!

Xuy!" Mật mật ma ma vô số kiếm khí từ trong Tru Tiên Tứ Kiếm bạo xạ ra, công hướng bốn vị đại năng trong trận.

Những đại năng khác có linh bảo phòng ngự, còn có thể miễn

cưỡng chi thăng, Ngũ Hành Lão Tổ thì bi thảm hơn, chỉ có thể lấy công đối công. "Bàn Cổ Phiên" phóng ra vô số lưỡi dao Hỗn Độn, cùng Tru Tiên kiếm khí va chạm.

May mà công kích lực của "Bàn Cổ Phiên" cường hãn vô cùng, đem tất cả kiếm khí toàn bộ hủy diệt, lưỡi dao Hỗn Độn càng trực tiếp chém tới trước "Tuyệt Tiên Trận Môn".

Ma Hoàng không ngờ Ngũ Hành Lão Tổ lại hung hãn như thế, vội vàng chân đạp sai bộ, ôm lấy "Tuyệt Tiên Kiếm" lui vào trong trận môn. "Đinh đinh đông đông!" Lưỡi dao Hỗn Độn toàn bộ rơi vào trên "Tuyệt Tiên Trận Môn", làm cho nó rung lắc kịch liệt.

Ngũ Hành Lão Tổ thấy thế vội vàng đem "Ngũ Hành Linh Châu" đánh ra; Hắc, Bạch, Hồng, Hoàng, Thanh năm khỏa linh châu lần lượt nện về phía "Tuyệt Tiên Trận Môn". "Oanh long long!" "Oanh long long!" ...

Ma Hoàng tại "Tuyệt Tiên Trận Môn" đứng không vững, vội vàng ôm chặt "Tuyệt Tiên Kiếm" ngồi xếp bằng tại chỗ, toàn lực thôi động ma khí, mới đem "Tuyệt Tiên Trận Môn" ổn định lại.

Chương 31

Tiếng nổ kịch liệt hấp dẫn sự chú ý của Ma Tổ La Hầu, ánh mắt hắn sâm nhiên nhìn về phía Ngũ Hành Lão Tổ, cười lạnh một tiếng: "Ngũ Hành lão nhi, đã gấp gáp như vậy, ta liền tiễn ngươi lên đường trước!" "Đi!" Ma Tổ La Hầu thân thủ một chỉ; Tru, Lục, Hãm, Tuyệt tứ kiếm tề tề chỉ hướng Ngũ Hành Lão Tổ. "Sưu!

Sưu!

Sưu!" Kiếm khí đầy trời trong nháy mắt toàn bộ hướng về phía Ngũ Hành Lão Tổ đánh tới!

Ngũ Hành Lão Tổ nhìn kiếm quang phợp trời rợp đất, vội vàng triệu hồi "Bàn Cổ Phiên" phóng ra một đạo trướng mạc Hỗn Độn bao phủ quanh thân, "Ngũ Hành Linh Châu" hào quang bạo trướng cùng kiếm quang va chạm. "Anh!

Anh!

Anh!..." "Ô!

Ô!

Ô!..." Ma Tổ La Hầu nhãn quang độc lạt, sớm nhìn ra Ngũ Hành Lão Tổ có lực đề kháng cực kém đối với tiếng khóc than của chúng sinh.

Cố ý dậm mạnh chân lên tế đàn, trên "Chúng Sinh Tế Đàn" 49 tầng bắn ra một cột sáng đen đỏ, sóng âm thê lương hội tụ thành một cỗ, tập trung công hướng Ngũ Hành Lão Tổ. "A!" Nguyên thần của Ngũ Hành Lão Tổ chịu công kích mãnh liệt, đốn thì phát ra một tiếng thảm khiếu, "Bàn Cổ Phiên" và "Ngũ Hành Linh Châu" thình lình mất khống chế.

Lực phòng ngự vốn đã bạc nhược liền xuất hiện rất nhiều sơ hở. "Chết!" Ma Tổ La Hầu trừng đúng thời khắc, "Thí Thần Thương" trong tay ném mạnh ra, trong nháy mắt xuyên việt cự ly mấy vạn dặm, xuất hiện tại trước mặt Ngũ Hành Lão Tổ. "Giúp ta!" Ngũ Hành Lão Tổ đang chịu đựng nguyên thần kịch đau biết rõ ngăn không được một kích toàn lực của Ma Tổ La Hầu, thần tình dữ tợn cắn răng cầu cứu.

Càn Khôn Lão Tổ tuy rằng có "Càn Khôn Đỉnh" và "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", là hai kiện phòng ngự linh bảo.

Nhưng hắn cách Ngũ Hành Lão Tổ xa nhất, ở giữa còn cách Ma Tổ La Hầu cùng "Chúng Sinh Tế Đàn", căn bản lực bất tòng tâm, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ngũ Hành Lão Tổ thân hãm hiểm cảnh.

Âm Dương Lão Tổ có "Thái Cực Đồ" tự vệ có thừa, nhưng muốn cứu người lại tâm có thừa mà lực không đủ.

Bất quá hắn vẫn ném ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hồng Tú Cầu" trong tay nện về phía "Thí Thần Thương".

Nại hà tu vi cảnh giới của Ma Tổ La Hầu vốn cao hơn ba vị lão tổ một đoạn dài, lúc này lại có "Chúng Sinh Tế Đàn" tương trợ, hung uy vô lượng.

Tốc độ phi kích của "Thí Thần Thương" nhanh siêu hồ tưởng tượng, Âm Dương Lão Tổ phải kiêm cố tự thân phòng ngự, không cách nào toàn lực thi triển, "Hồng Tú Cầu" tế ra căn bản đuổi không kịp "Thí Thần Thương".

Nhiên, Đạo Tổ Hồng Quân, người có cự ly gần Ngũ Hành Lão Tổ và Ma Tổ La Hầu nhất, lại thần sắc thâm trầm, không nhanh không chậm bay về phía Ngũ Hành Lão Tổ.

Tựa hồ chuẩn bị cứu viện Ngũ Hành Lão Tổ, nhưng lại rõ ràng tịnh vị tận toàn lực. "Phốc!" "Thí Thần Thương" hào vô trở ngại

xuyên qua trướng mạc Hỗn Độn của "Bàn Cổ Phiên", xuyên qua khe hở của "Ngũ Hành Linh Châu", động xuyên đầu lâu Ngũ Hành Lão Tổ, mang theo một bồng máu tươi tản ra ngũ thải quang mang cùng não tương. "Đạo hữu!" Lúc này Đạo Tổ Hồng Quân mới "vừa vặn" chạy tới, "Phân Bảo Nhan" ầm vang nện ra, đem "Thí Thần Thương" đánh bay. "Chư Thiên Khánh Vân" hào quang bạo trướng, bức tán kiếm khí đầy trời, huy thủ đem "Bàn Cổ Phiên" và "Ngũ Hành Linh Châu" đã mất khống chế thu nhập trong túi. "Hồng Quân..." Ngũ Hành Lão Tổ chỉ kịp hận hận hô lên hai chữ, liền triệt để vẫn lạc, chân linh đều bị "Thí Thần Thương" thôn phệ. "Ha ha ha!

Hồng Quân lão nhi!

Quả nhiên bản tính không đổi!" Ma Tổ La Hầu khinh miệt cười to. "Thu!" "Chúng Sinh Tế Đàn" dưới chân Ma Tổ La Hầu huyết quang bạo trướng, sung chiết cả "Tru Tiên Kiếm Trận".

Một thân pháp lực cường đại cùng Ngũ Hành Pháp Tắc chi lực của Ngũ Hành Lão Tổ sau khi vẫn lạc, giống như cá voi hút nước, toàn bộ bị hút vào trong "Chúng Sinh Tế Đàn", liên tục không ngừng rót vào trong cơ thể hắn.

Đạo Tổ Hồng Quân sắc mặt cự biến, không ngờ Ma Tổ La Hầu dưới sự phong tỏa của "Chư Thiên Khánh Vân", vẫn y nguyên có thể hấp thu toàn bộ tu vi cùng cảm ngộ pháp tắc của Ngũ Hành Lão Tổ. "Ha ha ha!

Hồng Quân lão nhi, tính sai rồi sao!

Vừa rồi lúc bản tọa giao thủ cùng ba con súc sinh Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân căn bản không có dùng xuất toàn lực!" Ma Tổ La Hầu cười hắc hắc, có thể làm cho Hồng Quân chịu thiệt là chuyện hắn vui vẻ nhất. "Hừ!" Trên mặt Đạo Tổ Hồng Quân hiện lên nộ khí rồi biến mất. "Mời ba vị đạo hữu hiện thân tương trợ!" Đạo

Tổ Hồng Quân hơi hơi khom người trầm ngâm nói.

Ma Tổ La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ phân phân thần tình sững sờ.

Cư nhiên còn có ba vị đạo hữu?!

Làm sao có thể?!

Nhưng thần tình của Đạo Tổ Hồng Quân không giống giả bộ!

Sẽ là ai?! "Sưu!

Sưu!

Sưu!..." Từ đỉnh đầu Đạo Tổ Hồng Quân bay ra ba bóng người, đứng tại trước mặt hắn.

Trường tướng toàn bộ giống hệt Đạo Tổ Hồng Quân.

Ở giữa là một người trên đầu treo một cái ngọc bàn trơn bóng trong suốt, chính là vật thần bí khó lường "Tạo Hóa Ngọc Điệp"!

Người bên trái trong tay cầm một thanh bảo kiếm, hỗn độn khí tức cuồn cuộn, linh áp cường đại - "Hỗn Độn Thần Kiếm".

Người bên phải dưới chân đạp một tòa "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài" tử khí đằng đằng! "Bản tôn khách khí rồi!" Ba bóng người miệng đồng thanh thi lễ nói. "Tam Thi!" Ma Tổ La Hầu nghiến răng nghiến lợi rít ra hai chữ.

Càn Khôn Lão Tổ cùng Âm Dương Lão Tổ đồng dạng mặt lộ vẻ chấn kinh.

Đều biết Đạo Tổ Hồng Quân từ trong "Tạo Hóa Ngọc Điệp" ngộ ra pháp môn Trảm Tam Thi chứng đạo, nhưng ai cũng chưa từng thấy qua.

Bây giờ nhìn một cái mới biết được, Đạo Tổ Hồng Quân nãi lợi

dụng sự thần diệu của linh bảo để trảm xuất Thiện thi, Ác thi, Tự Ngã thi của bản thân.

Hiện tại xem ra, Đạo Tổ Hồng Quân dùng "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài" trảm xuất Thiện thi, dùng "Hỗn Độn Thần Kiếm" trảm xuất Ác thi, dùng "Tạo Hóa Ngọc Điệp" trảm xuất Tự Ngã thi, cự ly chứng đạo chỉ còn kém hào ly! "Đi!" Đạo Tổ Hồng Quân bạo quát một tiếng.

Ác thi tay cầm "Hỗn Độn Thần Kiếm" phóng về phía Ma Tổ La Hầu, trút xuống từng đạo kiếm khí, công kích lăng lệ, chiêu chiêu hung hãn, triền đấu cùng hắn một chỗ.

Chương 32

Thiện thi chân đạp "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài" đi về phía "Tru Tiên Trận Môn", tử khí cuồn cuộn như sóng biển, đem Ma Thiên đang chấp chưởng "Tru Tiên Kiếm" gắt gao áp chế trong trận môn không được động đậy.

Hồng Quân bản thể tắc quay người rảo bước đi về phía "Tuyệt Tiên Trận Môn" ở sau lưng.

Ma Hoàng vừa thấy tình huống khẩn cấp, hai gối quỳ xuống đất, phủ phục tại trong "Tuyệt Tiên Trận Môn", trong miệng lẩm bẩm. "Tuyệt Tiên Kiếm" đốn thì lăng không bay lên, kiếm quang bạo xạ, biến hóa vô cùng, chém về phía Hồng Quân bản thể. "Oanh!" "Phân Bảo Nhan" bay ra, cùng "Tuyệt Tiên Kiếm" đụng vào một chỗ, hai bên cư nhiên bình phân thu sắc.

Đạo Tổ Hồng Quân thắng ở tu vi cao tuyệt, Ma Hoàng cùng "Tuyệt Tiên Kiếm" thắng ở trận pháp gia trì. "Phân Bảo Nhan" quấn lấy "Tuyệt Tiên Kiếm", Đạo Tổ Hồng Quân bản thể đầu đội "Chư Thiên Khánh Vân" từng bước một đi về phía Ma Hoàng.

Ma Hoàng tuy kinh không loạn, trong miệng tiếp tục lẩm bẩm, cuối cùng tiêm thanh đại quát: "Thiên Ma Hiến Tế!" "Oanh!" Thân là một trong Tứ đại Ma thần, Ma Hoàng cư nhiên nghị nhiên quyết nhiên lựa chọn hiến tế.

Một thân tu vi, toàn thân huyết nhục tinh hoa, toàn bộ hóa thành một đoàn ma khí.

Vô thị sự ngăn cản của "Chư Thiên Khánh Vân", trực tiếp chui vào trong "Tuyệt Tiên Kiếm". "Tuyệt Tiên Kiếm" lập tức sát khí trùng thiên, lăng không trướng đại vô số lần, biến thành một thanh tuyệt thế

trường kiếm hoành tuyên hư không. "Giết!" Trong "Tuyệt Tiên Kiếm" tựa hồ có tiếng nộ hống oán độc vô cùng cuối cùng của Ma Hoàng!

Trường kiếm cự đại vô cùng đối với Đạo Tổ Hồng Quân đương đầu chém xuống, uy thế của nó thậm chí so với lúc Ma Tổ La Hầu toàn lực thi triển "Thí Thần Thương" còn cường đại hơn gấp mấy lần! "Sưu!" Tự Ngã thi đầu đội "Tạo Hóa Ngọc Điệp" bay lên, nghênh đón "Tuyệt Tiên Kiếm", vô lượng bảo quang từ trên ngọc điệp trán phóng.

Cùng tuyệt thế hung quang của "Tuyệt Tiên Kiếm" va chạm.

Quỷ dị chính là, hai bên va chạm cư nhiên không có phát ra một chút thanh âm nào. "Tạo Hóa Ngọc Điệp" vô lượng bảo quang giống như diễm dương cao chiếu ngày xuân, vô thanh vô tức dung hóa vạn trượng kiếm mang của "Tuyệt Tiên Kiếm".

Tựa hồ qua thật lâu, lại tựa hồ chỉ trong một sát na.

Tự Ngã thi thu hồi "Tạo Hóa Ngọc Điệp", xoay người hóa thành hồng quang chui vào đỉnh đầu Đạo Tổ Hồng Quân. "Tuyệt Tiên Kiếm" hung uy tán tận, treo tại hư không, bị Đạo Tổ Hồng Quân bản thể dễ dàng hái lấy! "Tuyệt Tiên Kiếm" bị Đạo Tổ Hồng Quân thu lấy, "Tuyệt Tiên Trận Môn" lập tức một trận chấn động kịch liệt.

Vốn dĩ quang hoa vạn trượng, trong nháy mắt trở nên rỉ sắt loang lổ, bộ dạng hủ hủ suy bại. "Hồng Quân lão nhi!

Đáng chết!" Ma Tổ La Hầu bạo nộ, Thí Thần Thương trong tay "Xoát xoát xoát..." một trận cuồng công, vô số huyết khí, sát khí, ma khí tứ ngược, cho dù là Ác thi cũng thập phần cật lực! "Bạo!" Ma Tổ La Hầu hiệu phỏng Nguyên Phượng, trực tiếp ném ra một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tại bên người Ác thi của Đạo Tổ Hồng Quân ầm vang tự bạo. "Xoát!" Ác thi trọng thương, hóa thành một đạo hỗn độn chi quang, phản hồi trong cơ thể Đạo Tổ Hồng

Quân.

Ma Tộc La Hầu vẫn không có bỏ qua, vung tay lên, một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tử Vong Liêm Đao" rạch phá hư không, di mạn nồng đậm Tử Vong chi lực, mang theo từng đạo không gian liệt phùng ngoan ngoan chém về phía Thiện thi trước "Tru Tiên Trận Môn". "Oanh!" Một tiếng nổ vang, Thiện thi của Đạo Tổ Hồng Quân đồng dạng hóa thành một đạo hồng quang phản hồi trong cơ thể.

Đạo Tổ Hồng Quân sắc mặt tái nhợt, thân thể dao dao hoảng hoảng, trầm giọng nói: "Bần đạo đã thủ được 'Tuyệt Tiên Kiếm' nhưng Tam Thi thụ thương không nhẹ, hai vị đạo hữu nhân lúc này tốc tốc công phá 'Tru Tiên Kiếm Trận', thực lực La Hầu lại mạnh hơn một phần, nếu không ngăn cản, chẳng bao lâu nữa hắn sẽ chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Liều mạng!" Càn Khôn Lão Tổ hận thanh nói.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" nện về phía "Lục Tiên Trận Môn".

Càn Khôn Lão Tổ xoay người nhào về phía Ma Tổ La Hầu đang đứng trên "Chúng Sinh Tế Đàn" cao cao tủng lập ở trung ương "Tru Tiên Kiếm Trận".

Trên Tiên Thiên Chí Bảo "Càn Khôn Đỉnh", vô số đồ án toàn bộ trán phóng vô thượng quang mang, pháp tắc chi lực lưu chuyển, hãn nhiên oanh kích ra, nện về phía "Chúng Sinh Tế Đàn". "Haizz!" Âm Dương Lão Tổ nhìn Ngũ Hành Lão Tổ vẫn lạc, trên mặt lộ ra vẻ thỏ tử hồ bi lạc mịch.

Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ" duỗi ra một tòa Kim Kiều, vượt qua hư không, trực tiếp đem Âm Dương Lão Tổ đưa đến "Hãm Tiên Trận Môn".

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hồng Tú Cầu" ném ra, nện về

phía Ma Huyền đang chấp chưởng cửa này.

Đạo Tổ Hồng Quân thần sắc mạc danh, lại lần nữa vỗ não môn.

Thiện thi chân đạp "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài", trong tay cầm "Bàn Cổ Phiên", bay về phía "Tru Tiên Trận Môn". "Bàn Cổ Phiên" huy xuất từng đạo kiếm khí Hỗn Độn, cùng kiếm khí của "Tru Tiên Kiếm" liên liên bính chạm. "Chư Thiên Khánh Vân" hộ lấy Đạo Tổ Hồng Quân bản thể, trực tiếp phóng về phía Ma Tổ La Hầu, "Phân Bảo Nhan" đồng dạng nện về phía "Chúng Sinh Tế Đàn". "Thiên Ma Hiến Tế!" "Thiên Ma Hiến Tế!" "Thiên Ma Hiến Tế!" Ma Thiên chấp chưởng "Tru Tiên Kiếm"; Ma Địa chấp chưởng "Lục Tiên Kiếm"; Ma Huyền chấp chưởng "Hãm Tiên Kiếm".

Cả ba đồng dạng có sự điên cuồng ngoan lạt của Ma tộc, cùng với sự sùng bái si cuồng đối với Ma Tổ La Hầu.

Gần như đồng thời, hào không do dự trực tiếp lựa chọn hiến tế.

Đem tất cả tu vi, tinh huyết, hồn phách bản thân toàn bộ hóa thành ma khí hung dũng dũng nhập vào "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm" và "Hãm Tiên Kiếm".

Ba tòa trận môn đại phóng quang minh, ba thanh tiên kiếm đằng không, hóa thành tuyệt thế hung binh chém ra.

Trong "Tru Tiên Kiếm Trận" xuất hiện từng đạo không gian liệt phùng cự đại, ngay cả Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ và Đạo Tổ Hồng Quân cũng không thể không cẩn thận ứng đối.

Càn Khôn Lão Tổ bởi vì hai kiện hộ thân linh bảo toàn bộ xuất kích, bị không gian liệt phùng làm cho chật vật không chịu nổi, một thân đạo bào rõ ràng cũng là Tiên Thiên Linh Bảo cư nhiên bị cắt chém đến tứ phân ngũ liệt! "Tru Tiên Kiếm Trận" bởi vì "Tuyệt Tiên Kiếm" bị Đạo Tổ Hồng Quân thu lấy, "Tuyệt Tiên Trận Môn" tàn phá,

vốn đã ngập ngừng muốn đổ, chỉ nhờ Ma Tổ La Hầu và "Tru Tiên Trận Đồ" miễn cưỡng duy trì.

Nay "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm", "Tuyệt Tiên Kiếm" toàn bộ bạo phát, tạo ra vô số không gian liệt phùng, dẫn đến trên "Tru Tiên Kiếm Trận" xuất hiện lỗ hổng. "Lục Tiên Kiếm" cuồng bạo vô cùng bổ lên "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", trực tiếp đánh nó bay xéo ra ngoài.

Hốt nhiên, Ác thi của Đạo Tổ Hồng Quân xuất hiện, đưa tay muốn bắt lấy "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên".

Nhưng, thật khéo không khéo, một đạo không gian liệt phùng đã ngăn cản hắn trong nháy mắt. "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" khấp xảo chui vào một cái lỗ hổng trận pháp, bay ra khỏi "Tru Tiên Kiếm Trận".

Ác thi trong miệng chửi mắng một tiếng, không thể không tế ra "Hỗn Độn Thần Kiếm" kích phát vô cùng hỗn độn kiếm khí, cùng "Lục Tiên Kiếm" đang tiếp tục bổ xuống ầm vang va chạm. "Ba tháp!" "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" rơi vào trong "Không gian bình chướng" do Dương Mi lão tổ ẩn thân chế tạo, lẳng lặng nằm cách Ba Tiêu đạo nhân đang ẩn nấp quan chiến gần đó không xa. "Cơ hội tốt!" Ba Tiêu đạo nhân kìm nén tâm tình kích động, nhanh chóng tới gần.

Không ít kiếm khí do Lục Tiên Kiếm phát ra cũng theo lỗ hổng trận pháp chui ra, tạp loạn vô chương trút xuống phụ cận "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên".

Ba Tiêu đạo nhân chỉ có thể giống như một con chuột nhảy, bính bính khiêu khiêu né tránh kiếm khí, đến gần, vung "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thu lấy "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên". "Linh bảo phối sáo để trảm Tam Thi rốt cuộc đã gom đủ!" Ba Tiêu đạo nhân hỉ

thượng mi sao.

Chương 33

Từ tin tức có được nơi Dương Mi lão tổ, Đạo Tổ Hồng Quân căn cứ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" tham ngộ ra pháp "Trảm Tam Thi" xác thực là chứng đạo chi pháp cực kỳ cao minh.

Nhưng Tiên Thiên Linh Bảo cần để trảm Tam Thi không chỉ yêu cầu phẩm giai, linh tính càng cao càng tốt, còn yêu cầu tốt nhất là linh bảo thành bộ đồng căn đồng nguyên, nếu không hậu kỳ tu luyện Tam Thi hợp nhất sẽ gặp phải nan quan thập phần cự đại.

Đương thời trong tay nắm giữ "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" và "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên", Ba Tiêu đạo nhân đã quyết định tìm cơ hội mưu đồ "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" hoặc là "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" để trảm thi.

Không ngờ tâm tưởng sự thành, nhanh như vậy đã đắc thủ "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên".

Ba Tiêu đạo nhân không dám dừng lại tại chỗ, sau khi thu lấy linh bảo, tranh thủ thời gian chuyển di phương hướng, miễn cho bị phát hiện. "Hắc hắc!" Ba Tiêu đạo nhân tựa hồ nghe thấy có người phát ra tiếng cười nhịn không được, lập tức sống lưng phát lạnh, lông tóc dựng đứng.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân chuyển niệm nghĩ lại, phát hiện cái thanh âm này thập phần quen thuộc, chính là Dương Mi lão tổ vừa phân biệt không lâu!

Không gian liệt phùng khắp xảo ngăn cản Hồng Quân Ác thi, "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" bay ra khỏi "Tru Tiên Kiếm Trận" thấu xảo, cùng với sự trùng hợp khi bay về hướng mình...

Ba Tiêu đạo nhân không khỏi mặt lộ vẻ cảm kích. "Oanh!"

"Oanh!" "Oanh!" "Tru Tiên Kiếm Trận" bên trong lần nữa truyền ra tiếng vang kinh thiên. "Càn Khôn Đỉnh" nện trên "Chúng Sinh Tế Đàn", lập tức tạc ra một cái hố sâu vạn dặm!

Nhưng trên tế đàn một trận huyết khí cuồn cuộn, tử khí sôi trào.

Ma Trận đem huyết khí, tử khí hình thành từ đại chiến tam tộc trên Hồng Hoang đại lục hội tụ lại, một lát sau liền đem hố sâu di bổ.

So sánh ra, "Phân Bảo Nhan" hiệu quả càng thêm hiển hách, nện trên "Chúng Sinh Tế Đàn", trực tiếp đập cho một tầng trong đó hiện đầy vết rạn.

Hỗn độn chi khí từ "Phân Bảo Nhan" di mạn, cư nhiên có thể ngăn cản năng lực tự phục hồi của "Chúng Sinh Tế Đàn" nhờ vào huyết khí, tử khí, ma khí!

Nhưng "Chúng Sinh Tế Đàn" thông qua Ma Trận tương liên với toàn bộ thế giới Hồng Hoang, tế đàn bị tổn hại, cả thế giới Hồng Hoang đều phát sinh động đất kịch liệt.

Ba Tiêu đạo nhân có thể cảm giác rõ ràng đại địa dưới chân đang run rẩy.

Từng đạo vết rạn bắt đầu xuất hiện trên mặt đất, hướng về phương xa vô tận man diên.

Nơi này vốn là trọng địa "Long Vương Sơn" của Long tộc, cao thủ như mây, phòng phạm rất nghiêm, càng có Long Vương trường kỳ tọa trấn.

Cho nên lúc trước Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ bố trí thủ hộ trận pháp căn bản không dám bố trí quanh "Long Vương Sơn".

Lúc này, "Long Vương Sơn" xung quanh bị trận đại chiến kinh thiên động địa này lan đến, đại địa bắt đầu băng liệt, giang hà vì đó

khô cạn.

Hốt nhiên!

Khí tức quen thuộc của Thủy Kỳ Lân thăng lên, muốn tuân thủ đại đạo thệ ngôn miễn cưỡng duy hộ đại địa nơi này hoàn chỉnh.

Nhưng lập tức bị Ma Trận gần như bao phủ toàn bộ Hồng Hoang đại lục, cùng với uy áp của đám người Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu, Càn Khôn Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ ngoan ngoan áp chế trở về.

Vô lực hồi thiên, Thủy Kỳ Lân bất đắc dĩ đành buông tha giãy dụa, khí tức tiêu tán, độn hướng phương xa, tại địa phương khác bắt đầu trấn thủ đại lục, hạ thấp tổn thương cho Hồng Hoang đại lục.

Trong "Tru Tiên Kiếm Trận", Âm Dương Lão Tổ thừa dịp Đạo Tổ Hồng Quân bản tôn cùng Càn Khôn Lão Tổ hai vị tha trụ Ma Tổ La Hầu, rốt cục vọt tới trước "Hãm Tiên Trận Môn". "Thái Cực Đồ" hóa thành Kim Kiều, phóng ra vô tận kim quang, định trụ Địa Thủy Hỏa Phong, đem cự đại "Hãm Tiên Kiếm" đang chém xuống giữ lại trên không trung, khó mà rơi xuống. "Hồng Tú Cầu" tiếp liên không ngừng nện trên "Hãm Tiên Trận Môn". "Ca sát!

Ca sát!

Ca sát!" "Hãm Tiên Trận Môn" bị nện ra từng đạo vết rạn. "Thương!

Thương!

Thương!..." "Hãm Tiên Kiếm" không ngừng chém xuống.

Kim Kiều do "Thái Cực Đồ" phóng ra lù lù bất động.

Âm Dương Lão Tổ hai tay huy động, từng cái đồ án Âm Dương Thái Cực hàm chứa nồng đậm Âm Dương Pháp Tắc chi lực đánh ra,

va chạm trên "Hãm Tiên Kiếm" cự đại. "Hãm Tiên Kiếm" rốt cục dưới kim quang của "Thái Cực Đồ" và thần thông công kích của Âm Dương Lão Tổ hiện ra đối thế, thể hình dần dần biến nhỏ. "Oanh!" Tại lúc này "Hãm Tiên Trận Môn" bị "Hồng Tú Cầu" oanh kích rốt cục sụp đổ hơn nửa. "Hãm Tiên Kiếm" ai minh một tiếng chuẩn bị quay đầu bay về phía Ma Tổ La Hầu.

Hốt nhiên, trong không trung, Hồng Quân Tự Ngã thi hiện thân. "Tạo Hóa Ngọc Điệp" phóng ra vô lượng tạo hóa ngọc quang, trong nháy mắt bao phủ "Hãm Tiên Kiếm".

Tự Ngã thi tay áo cuốn một cái đem "Hãm Tiên Kiếm" thu vào trong túi. "Hồng Quân!" Âm Dương Lão Tổ thần sắc bất thiện. "Đạo hữu bớt giận!

Bần đạo sợ 'Hãm Tiên Kiếm' phản hồi trong tay La Hầu sẽ tăng thêm hung diễm của hắn.

Đợi chém giết La Hầu xong, bần đạo định sẽ đem 'Hãm Tiên Kiếm' quy trả đạo hữu!" Hồng Quân Tự Ngã thi thừa nặc nói. "Hừ!" Âm Dương Lão Tổ biết lúc này không phải lúc dây dưa, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng. "Oanh!" Sau khi mất đi "Hãm Tiên Kiếm" và "Tuyệt Tiên Kiếm", "Tru Tiên Kiếm Trận" càng thêm tàn phá không chịu nổi.

Không còn đại trận ước thúc, dư ba chiến đấu của mấy vị đại năng càng hào vô trở đáng tàn phá Hồng Hoang đại lục. "Vạn Linh Huyết Tế!" Ma Tổ La Hầu thần tình âm trầm tựa thủy, một tiếng lệ quát truyền khắp thế giới Hồng Hoang. "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Các cột ma khí vừa thăng lên khắp nơi trên thế giới Hồng Hoang lập tức gia tăng huyết khí nồng trọng.

Ma tộc tản bộ tại các nơi trên Hồng Hoang bắt đầu đem sinh linh

vạn tộc huyết tế vào trong Ma Trận. "La Hầu!

Ngươi dám!" Âm Dương Lão Tổ thanh âm run rẩy nói, đây chính là huyết tế liên quan đến tất cả sinh linh vạn tộc Hồng Hoang a! "Đều là các ngươi bức bản tọa!

Nếu không phải các ngươi ngăn cản bản tọa thuận lợi chứng đạo, thì ta đâu cần dùng đến huyết tế Hồng Hoang vạn tộc!" Ma Tổ La Hầu trạng nhược điên cuồng gào thét.

Chương 34

"Chết hết đi cũng tốt!

Đỡ cho sau khi bản tọa chấp chưởng Hồng Hoang lại phải đem các ngươi chuyển hóa thành Ma tộc!" Ma Tổ La Hầu tứ vô kỵ đạn cười cuồng, hấp thu sức mạnh vô cùng vô tận truyền đến từ "Chúng Sinh Tế Đàn" dưới chân. "Chúng Sinh Tế Đàn" 49 tầng kia dần dần sinh ra hình thức ban đầu của tầng thứ 50! "Oanh!

Oanh!..." Khí tức trên người Ma Tổ La Hầu cũng đang tăng mạnh! "Không xong!

Mau ngăn cản hắn!" Hồng Quân lão tổ tựa hồ thật sự hoảng rồi!

Bản thể, Thiện thi, Ác thi, Tự Ngã thi, bốn đạo thân ảnh, mỗi người tế ra linh bảo trong tay nện về phía "Chúng Sinh Tế Đàn" cùng Ma Tổ La Hầu.

Âm Dương Lão Tổ cùng Càn Khôn Lão Tổ cũng không dám chậm trễ, toàn lực ra tay. "Bàn Cổ Phiên", "Phân Bảo Nhan", hỗn độn chi khí trên hai kiện linh bảo này có thể mang đến thương hại cực đại cho "Chúng Sinh Tế Đàn", tịnh ngăn cản nó tự mình khôi phục.

Đạo Tổ Hồng Quân thủ phát từng đạo "Tử Tiêu Thần Lôi", vô cùng tử mang điện xà bổ lên "Chúng Sinh Tế Đàn". "Oanh long long!

Oanh long long!

Oanh long long!" Thế giới Hồng Hoang bởi vì Ma Trận khiên động, toàn bộ đều đang run rẩy, phảng phất như lâm vào tận thế. "Hống!

Hống!

Hống!" Trong tứ hải, từng tiếng long ngâm vang vọng vân tiêu,

trấn thủ tứ hải.

Tại Đông Hải, Đông Vương Công dẫn đầu đông đảo tu sĩ Đông Hải ra tay giúp đỡ Long tộc trấn áp ba động.

Bắc Hải, một con rùa đen khổng lồ nổi lên mặt nước, thân thể bàng đại như lục địa, tứ chi thô tráng cao lớn như cột chống trời, lập tức trấn áp sóng to gió lớn.

Tây Hải, Côn Bằng vì sợ bị Ba Tiêu đạo nhân truy sát mà trốn từ Bắc Minh chi hải đến đây, hiện ra Côn thể to mấy vạn dặm, không ngừng cuộn trào làm cho phong lãng trong Bắc Hải dần dần bình ổn.

Phương nam Hồng Hoang đại lục, hướng Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn truyền đến từng tiếng phượng minh, làm cho chấn động tại nam phương đại lục giảm nhẹ rất nhiều.

Phương bắc cực hàn chi địa truyền ra tiếng nộ hống của Chúc Long, đồng dạng làm giảm nhẹ chấn động phương bắc.

Tây Côn Luân, Tam Thanh đã hóa hình, đang liên thủ thi triển thần thông trấn áp một phương; Tây Vương Mẫu cùng các tán tiên Tây Côn Luân đồng dạng không tiếc dư lực thủ hộ vùng đất này.

Tại một nơi không tên ở phương bắc Hồng Hoang, Nữ Oa cùng Phục Hy hiện ra chân thân, quấn quýt lấy nhau, liên thủ trấn áp một phương.

Tại phương tây Hồng Hoang, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân liên thủ kiệt tận toàn lực thủ hộ một phương chu toàn.

Những tiên thiên sinh linh khác có tu vi hữu thành đều tự giác bắt đầu thủ hộ địa phương mình đang ở.

Tại trung ương Hồng Hoang đại lục, Thủy Kỳ Lân rốt cuộc cũng nghĩ ra biện pháp, chạy tới chân núi Bất Chu Sơn, lấy ý chí bản thân câu thông Bất Chu Sơn, dẫn phát ý chí Bàn Cổ đại thần, uy áp lập tức

bao phủ trên Hồng Hoang đại lục.

Lấy Bất Chu Sơn làm trung tâm, thiên địa động dao dần dần bình ổn.

Nhưng sự phá hoại tại phương tây đại lục, nơi lấy "Long Vương Sơn" cùng "Tu Di Sơn" làm hai mắt trận của Ma Trận, thì không ai ngăn cản được.

Trong "Tu Di Sơn", Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân Lão Tổ rốt cục đã khôi phục, nhìn thấy hộ sơn ma trận của Tu Di Sơn vì biến thành mắt trận của Ma Trận khổng lồ mà cường đại lên vô số lần. "Sớm biết thế đã sớm phá cái ma trận này, cũng đỡ phải bây giờ bị động như vậy!" Hồng Vân Lão Tổ hối hận vạn phần.

Lúc chờ Trấn Nguyên Tử khôi phục hắn cũng từng có ý niệm này, nhưng lại sợ kinh động Ma Tổ La Hầu nên không dám động thủ!

Hiện tại hộ sơn ma trận kết nối với Ma Trận bên ngoài, muốn phá hoại lại không dễ dàng như vậy. "Hạnh hảo chúng ta đã chém giết tất cả Ma tộc trong Tu Di Sơn, đại huynh lại thu đi 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' trấn áp mắt trận!

Cho ta một chút thời gian, ta có thể bằng vào 'Địa Thư' cùng địa mạch Tu Di Sơn giúp đỡ phá hoại hộ sơn ma trận!" "Tam đệ, liên hệ với đại huynh, bảo huynh ấy từ bên ngoài bắt đầu khởi động thủ hộ trận pháp chúng ta đã bố trí!

Cùng ta trong ứng ngoài hợp, phá trừ hộ sơn ma trận của Tu Di Sơn!" Trấn Nguyên Tử ôm lấy đại địa thai mô "Địa Thư", bắt đầu câu thông địa mạch Tu Di Sơn từ bên trong công kích hộ sơn ma trận.

Hồng Vân Lão Tổ thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" liên hệ với Ba Tiêu đạo nhân. "Nguyên lai là như thế!" Ba Tiêu đạo nhân xoay người rời đi, chạy tới địa mạch gần nhất có bố trí thủ hộ trận pháp.

Chiến đấu trên "Chúng Sinh Tế Đàn" đã đến giai đoạn gay cấn.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tử Vong Liêm Đao" của Ma Tổ La Hầu chém xuống một cánh tay của Càn Khôn Lão Tổ.

Vết thương nơi đoạn tí quanh quẩn nồng đậm Tử Vong Pháp Tắc, khiến hắn không cách nào dùng đại pháp lực đoạn chi trọng sinh. "Hồng Quân lão nhi, hiện tại ngươi có hối hận vì để Ngũ Hành chết vô ích không!

Nếu không thì các ngươi hiện tại đâu có quẫn bách như thế này!" Ma Tổ La Hầu thu lấy Tiên Thiên Chí Bảo "Càn Khôn Đỉnh", cuồng tiếu không dứt.

Tùy thủ tế luyện, đem "Càn Khôn Đỉnh" ném về phía Đạo Tổ Hồng Quân, trong miệng đại quát một tiếng: "Cho ta BẠO!" Đạo Tổ Hồng Quân cùng Tam Thi, vừa thấy Ma Tổ La Hầu muốn tự bạo "Càn Khôn Đỉnh", uy lực tự bạo của Tiên Thiên Chí Bảo cũng không phải chuyện đùa, vội vàng bay lui ra mấy chục vạn dặm! "Ha ha ha!

Giết!" Ma Tổ La Hầu thừa cơ đâm "Thí Thần Thương" trong tay ra, đâm vào ngực Càn Khôn Lão Tổ đang bị "Tử Vong Liêm Đao" quấn lấy. "Cho ta lại đây!" Ma Tổ La Hầu khống chế "Thí Thần Thương" khiêu lấy Càn Khôn Lão Tổ chỉ còn lại một hơi thở quay về trong tay. "Quang!" Càn Khôn Lão Tổ bị Ma Tổ La Hầu ngoan ngoan ném lên "Chúng Sinh Tế Đàn", nanh cười nói: "Muốn trách thì trách ngươi quá ngốc, bị Hồng Quân lão nhi coi như linh bảo mà dùng!" Vô số huyết nhục thi hài trào lên, đem Càn Khôn Lão Tổ đang thoi thóp kéo vào trong "Chúng Sinh Tế Đàn", tầng thứ 50 lại tăng cao thêm một phần. "Sưu!" "Càn Khôn Đỉnh" xoay một vòng lại bay về trong tay Ma Tổ La Hầu. "Hồng Quân lão nhi, ngươi cũng có lúc bị bản tọa đùa giỡn xoay quanh!

Tiên Thiên Chí Bảo làm sao dễ dàng tự bạo như vậy?

Bản tọa nỡ lòng nào tự bạo một kiện Tiên Thiên Chí Bảo?" Ma Tổ La Hầu nhìn bộ dáng khí cấp bại phôi của Đạo Tổ Hồng Quân, cười đến thống khoái! "Tru Tiên Kiếm Trận" tuy rằng tàn phá, nhưng "Tru Tiên Kiếm" và "Lục Tiên Kiếm" vẫn giết cho Âm Dương Lão Tổ đầu bù tóc rối, chật vật không chịu nổi.

Đại địa chấn động càng thêm kịch liệt, trên phương tây Hồng Hoang đại lục biến bố những vết nứt lớn nhỏ, địa mạch bắt đầu chịu ảnh hưởng, linh khí bắt đầu thuận theo vết nứt dật tán ra ngoài!

Ba Tiêu đạo nhân lúc này đã tới một cái tiết điểm địa mạch có bố trí thủ hộ trận pháp gần "Long Vương Sơn" nhất. "Động thủ!" Ba Tiêu đạo nhân đối với "Tịnh Đế Kim Liên" hô to một tiếng.

Chỉ thấy Ba Tiêu đạo nhân toàn lực thôi động tu vi Đại La Kim Tiên, trên đỉnh đầu cửu sắc ba tiêu diệp điên cuồng rung động. "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" gồm: Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ, Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ tản phát ra Thanh, Bạch, Hồng, Hắc, Hoàng ngũ sắc hào quang, cùng ngũ khí trong ngực Ba Tiêu đạo nhân quấn quýt lấy nhau.

Chương 35

"Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" xuất hiện dưới chân Ba Tiêu đạo nhân, từ từ chuyển động, tịnh hóa chi khí di tán. "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" tại một bên hóa thành một cây trúc ảnh cự đại, đứng sừng sững sau lưng Ba Tiêu đạo nhân.

Trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" truyền đến hồn hậu linh khí liên miên bất tuyệt. "Bàn Long Biển Quải" tản phát ra nồng đậm công đức kim quang.

Tại tiết điểm địa mạch này, các trận pháp đã bố trí như "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận", "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận" toàn bộ bị kích phát.

Dưới sự toàn lực thôi động của Ba Tiêu đạo nhân cùng mối liên hệ huyền diệu thần kỳ giữa địa mạch và trận pháp, các địa mạch và tiết điểm địa mạch bị Ba Tiêu đạo nhân bố trí trận pháp, lấy nơi này làm trung tâm, cái này tiếp cái kia bị thắp sáng.

Lúc mới bắt đầu cũng không bắt mắt, nhưng theo số lượng quang điểm trận pháp dần dần tăng nhiều, dưới tình huống địa mạch chi lực cảm thụ được uy hiếp hủy diệt nên chủ động tương trợ, trên phương tây Hồng Hoang đại lục, quang điểm tinh la kỳ bố, giữa các quang điểm có địa mạch chi lực câu liên, hình thành một tấm lưới khổng lồ. "Oanh!" Tất cả địa mạch chi lực dũng hướng đệ nhất linh sơn phương tây Hồng Hoang - Tu Di Sơn!

Bên trong Tu Di Sơn, Trấn Nguyên Tử đã súc thế đãi phát, đồng dạng hung trung ngũ khí trùng thiên, ba cái Tiên Thiên Hồ Lô quanh thân bàn toàn, tay trái nâng đại địa thai mô "Địa Thư", tay phải nắm "Tam Bảo Ngọc Như Ý".

Hồng Vân Lão Tổ ngồi sau lưng Trấn Nguyên Tử, đồng dạng kích phát ngũ khí, tế ra ba cái Tiên Thiên Hồ Lô, một tay nắm "Thanh Bình Kiếm", một tay đặt trên "Địa Thư" trong tay Trấn Nguyên Tử.

Dưới sự cộng đồng thôi động của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, địa mạch Tu Di Sơn cùng lúc phát nan. "Ca sát!

Ca sát!

Ca sát!..." Trong ứng ngoài hợp, mắt trận của Ma Trận bên ngoài Tu Di Sơn rốt cục dưới mấy lần trùng kích đã dần dần phá toái. "Oanh!" Đa số chủ yếu địa mạch, nhị cấp địa mạch, tam cấp địa mạch cùng từng cái tiết điểm địa mạch tại phương tây Hồng Hoang đại lục rốt cục kết nối lại cùng một chỗ.

Ngay cả địa mạch ở các nơi như Tây Côn Luân cũng chủ động tham dự vào.

Chấn động tại phương tây Hồng Hoang đại lục rốt cục dần dần bình ổn lại, tuy rằng chưa thể hoàn toàn tiêu thất, nhưng tổng sẽ không để địa mạch đoạn liệt, linh khí hội tán! "Nhị đệ, tam đệ, hai người có thể chống đỡ được không?" Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" quan tâm hỏi. "Có thể!" Thanh âm Hồng Vân Lão Tổ truyền đến. "Tất cả địa mạch đều đã liên hệ, chúng ta chỉ cần duy trì là tốt rồi!" Thanh âm Trấn Nguyên Tử có chút cật lực.

Nghe thấy bọn hắn còn có tinh lực nói chuyện, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

Sau khi lần nữa dặn dò Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ cẩn thận, Ba Tiêu đạo nhân độn xuất địa mạch, lần nữa tiềm hồi phụ cận chiến trường "Long Vương Sơn". "Là ai?!" Ma Tổ La Hầu đang lúc đắc ý, bỗng nhiên tại đại bản doanh Tu Di Sơn của mình xuất hiện dị tượng, đem toàn bộ địa mạch phương tây Hồng Hoang đại lục kết nối lại.

Không chỉ trấn trụ phương tây đại lục, mà còn phá hoại một nửa Ma Trận huyết tế đang bao phủ toàn bộ Hồng Hoang đại lục! "Hồng Quân lão nhi!

Bản tọa đã coi thường ngươi!

Quả nhiên am hiểu âm mưu quỷ kế!

Cư nhiên có thể giở trò ngay dưới mí mắt bản tọa!" Ma Tổ La Hầu hai mắt đỏ ngầu, thần tình điên cuồng, hắn có thể cảm ứng được đã mất đi liên hệ với "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên"!

Nhớ lại dị dạng đã phát giác trước đó, Ma Tổ La Hầu thầm nghĩ đã sơ suất rồi.

Bởi vì kiếp khí ảnh hưởng, cùng với liên phiên đại chiến khiên động tâm thần, cư nhiên không có kịp thời phát giác "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" - thứ hắn yên tâm nhất lại xuất hiện dị thường! "Bất quá cũng không sao!

Bản tọa hiện tại đã bắt đầu thuế biến hướng tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cho dù phương tây Hồng Hoang đại lục xuất hiện biến cố thì đối với bản tọa ảnh hưởng cũng không lớn!" Ma Tổ La Hầu hắc hắc cười lạnh mấy tiếng. "Cũng không sợ nói cho ngươi biết!

Nguyên bản ta định dùng phương tây Hồng Hoang đại lục chôn cùng cho Hồng Quân lão nhi ngươi!

Nhưng hiện tại không cần dùng đến nữa!

Bản tọa muốn thân thủ giết ngươi!" Khí tức trên người Ma Tổ La Hầu càng thêm phiêu miểu. "Dương Mi đạo hữu còn không hiện thân, còn đợi đến khi nào!" Đạo Tổ Hồng Quân rốt cục nhịn không được lớn tiếng hô. "Hồng Quân lão đạo!

Ngươi thật sự quyết định thỉnh lão tổ ta ra tay?" Thanh âm Dương Mi lão tổ vang lên, nhưng tịnh vị hiện thân.

Ma Tổ La Hầu vừa nghe thanh âm Dương Mi lão tổ, thần tình lập tức trở nên ngưng trọng. "Dương Mi đạo hữu, sự tình đã đến nước này, ngươi còn trêu chọc ta làm gì?

Mau ngăn cản La Hầu chứng đạo mới là chính sự!" Đạo Tổ Hồng Quân khóe mắt mạnh mẽ co rút, thở dài nói. "Hồng Quân lão đạo, chúng ta biết rõ gốc gác nhau, chớ có nói với lão tổ ta mấy thứ vô dụng!" Dương Mi lão tổ hắc hắc cười, kéo dài thanh âm nói, "Chính gọi là: Tử đạo hữu bất tử bần đạo!

Cũng không biết là hành sự chuẩn tắc của ai!" "Chẳng lẽ Dương Mi đạo hữu thật sự muốn nhìn La Hầu chứng đạo bất thành?

Như vậy đối với ngươi và ta cũng không có chỗ tốt!" Đạo Tổ Hồng Quân nén lửa giận trong lòng nói. "La Hầu ma đầu, lão tổ hỏi ngươi, nếu muốn ngươi lấy cái giá là sau khi chứng đạo không được can thiệp lão tổ chứng đạo, không được mượn thiên đạo chi lực áp chế lão tổ, đổi lấy lão tổ hôm nay khoanh tay đứng nhìn, ngươi có nguyện ý không?" Dương Mi lão tổ bỏ qua Đạo Tổ Hồng Quân, quay sang nói với Ma Tổ La Hầu. "Đương nhiên nguyện ý!

Cái mà Dương Mi đạo hữu theo đuổi là đại tự tại tiêu dao Hỗn Độn, lấy nhãn giới cùng tâm hung của ngươi tuyệt sẽ không hạn chế tại thế giới Hồng Hoang này!" Ma Tổ La Hầu hắc hắc cười nói. "Dương Mi đạo hữu!

Chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm nhìn ức vạn sinh linh Hồng Hoang từ nay về sau sống trong ma đạo sát lục sao?" Đạo Tổ Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi truy vấn. "Tại giữa chúng sinh cùng tự ngã, lão tổ ta chọn tự ngã; tại tiền đề tự ngã vô ngại, lão tổ mới nhân ái chúng sinh!" Dương Mi lão tổ hào không che giấu nói. "Dương Mi đạo

hữu!..." Đạo Tổ Hồng Quân tái tố thường thí.

Thanh âm Dương Mi lão tổ lập tức lạnh đi mấy phần: "Hồng Quân lão đạo, nếu ngươi không có thành ý như vậy, thì lão tổ ta liền cùng La Hầu ma đầu đạt thành cộng thức!" "Lại tốt bất quá!

Dương Mi đạo hữu, bản tọa đối Đại Đạo thề!" Ma Tổ La Hầu tranh thủ thời gian nói. "Khoan!" Đạo Tổ Hồng Quân biết không thể lừa dối Dương Mi lão tổ vô thường xuất thủ được nữa, vội vàng mở miệng quát chỉ. "Dương Mi đạo hữu, có yêu cầu gì ngươi cứ nói ra đi!" Đạo Tổ Hồng Quân thở dài nói. "Lão tổ ta muốn Hồng Quân lão đạo ngươi thề, bất luận lão tổ ta cùng ai chứng đạo trước, đều sẽ không hỗ tương can thiệp, trở ngại đối phương chứng đạo!

Chương 36

Đương nhiên lão tổ ta cũng sẽ không trở ngại ngươi hợp Thiên Đạo, dù sao chí của lão tổ ta không tại nơi này!" Dương Mi lão tổ nói. "Có thể!" "Ngươi còn phải bảo đảm, nếu tương lai vô luận lão tổ ta lấy hình thức gì từ Hỗn Độn phản hồi thế giới Hồng Hoang, ngươi đều không được lấy bất cứ hình thức nào, đích thân hoặc là gợi ý, chỉ sử bất cứ người nào làm ra bất cứ chuyện gì bất lợi đối với lão tổ ta!

Đương nhiên lão tổ ta trở về nhìn một chút cũng sẽ không làm chuyện ảnh hưởng thế giới Hồng Hoang, ảnh hưởng ngươi hợp Thiên Đạo!" "Có thể!" "Lão tổ tại thế giới Hồng Hoang có lưu lại một phần truyền thừa, ngươi cũng không được lấy bất cứ hình thức nào, đích thân hoặc là gợi ý, chỉ sử bất cứ người nào đối với truyền nhân của lão tổ làm ra chuyện hãm hại, chèn ép, ức hiếp..." "Có thể!" "Nếu lão tổ ta..." Ba Tiêu đạo nhân ẩn thân tại ám xứ, bỗng nhiên sinh ra một loại ảo giác như đang thấy hai luật sư ký kết hợp đồng.

Đương nhiên Dương Mi lão tổ vẫn là hậu đạo, yêu cầu đưa ra cơ bản đều lấy tự vệ làm chủ, không có thừa cơ đề xuất bất cứ điều ước bất công bình nào, từ đó cũng có thể nhìn ra nhân phẩm của Dương Mi lão tổ xác thực không tệ!

Rốt cục Dương Mi lão tổ đã đề xong tất cả yêu cầu.

Đạo Tổ Hồng Quân đen mặt toàn bộ đáp ứng. "Ngô Hồng Quân dĩ Thiên Đạo thề!

Dương Mi đạo hữu..." Đạo Tổ Hồng Quân mở miệng nói. "Chờ một chút!

Hồng Quân lão đạo, ngươi còn muốn giở trò vặt sao, lão tổ ta lập tức cùng La Hầu ma đầu ký kết khế ước!

Đem ngươi chém giết tại đây!" Dương Mi lão tổ râu bạc run lên, lệ thanh quát mắng.

Đạo Tổ Hồng Quân thấy tâm tư nhỏ bị Dương Mi lão tổ phát hiện, chỉ có thể bất đắc dĩ một lần nữa mở miệng nói: "Ngô Hồng Quân, lấy Đại Đạo, Thiên Đạo cộng đồng thề!

Dương Mi đạo hữu..." Ba Tiêu đạo nhân lăng lăng, sau đó mới phản ứng lại.

Đạo Tổ Hồng Quân lúc đầu lấy Thiên Đạo thề, nhưng tương lai sau khi hắn lấy thân hợp Thiên Đạo thành công, Hồng Quân chính là Thiên Đạo.

Nếu tương lai có nhu cầu, Đạo Tổ Hồng Quân nhất định có biện pháp bỏ ra cái giá nhỏ, tránh đi Thiên Đạo trừng phạt, vi phạm lời thề làm ra chuyện bất lợi cho Dương Mi lão tổ.

Lấy Đại Đạo và Thiên Đạo đồng thời phát thệ, căn bản không có lỗ hổng để chui.

Từ đó có thể thấy được, Dương Mi lão tổ thâm tri hành sự tác phong của Đạo Tổ Hồng Quân, khắp nơi cẩn thận, sinh sợ bị Đạo Tổ Hồng Quân tính kế.

Kỳ thật tại Ba Tiêu đạo nhân xem ra, hai người tịnh không có phân chia đúng sai, người không vì mình trời tru đất diệt.

Dương Mi lão tổ sinh tính tiêu sái cố nhiên là tốt.

Nhưng Đạo Tổ Hồng Quân tinh vu tính kế, tuần quy đạo củ, tính cách truy cầu chưởng khống vạn sự này có khả năng cũng là một trong những nguyên nhân hắn được chọn làm người đại diện Thiên Đạo.

Ma Tổ La Hầu thần tình băng lãnh nhìn Dương Mi lão tổ và Đạo Tổ Hồng Quân đạt thành hiệp nghị.

Hỗn Nguyên Kim Tiên tu vi giao lưu nhanh như điện quang hỏa thạch, kỳ thật những lời kia chỉ hoàn thành giao lưu trong một nháy mắt. "La Hầu ma đầu chớ có trách lão tổ!" Dương Mi lão tổ bất đắc dĩ đối với Ma Tổ La Hầu cười cười, "Lão tổ ta tuy rằng không thích cách làm người của Hồng Quân lão đạo, nhưng lại càng không hy vọng nhìn thấy thế giới Hồng Hoang tốt đẹp như thế lâm vào trong băng lãnh sát lục!" "Haizz!" Ma Tổ La Hầu tựa hồ bởi vì Dương Mi lão tổ gia nhập mà buông tha chống cự, vô tinh đả thải thở dài một hơi.

Nhưng ngay khắc tiếp theo, Ma Tổ La Hầu xuất hồ dự liệu của tất cả mọi người, phát ra một tiếng nanh tiếu lệ hống: "Vậy thì giết cái thống khoái đi!" "Chúng Sinh Tế Đàn" trán phóng ra vô tận huyết hải đại dương mênh mông, tử khí đại hải, thi sơn cốt hải, đem Dương Mi lão tổ và Đạo Tổ Hồng Quân cùng Tam Thi tạm thời vây khốn. "Xuy!

Xuy!

Xuy!

Xuy!" "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm" trong tàn phá "Tru Tiên Kiếm Trận" mãnh nhiên bạo phát, kích xạ xuất vô số kiếm khí. "Thí Thần Thương" cùng "Tử Vong Liêm Đao" cùng lúc tế ra, trong nháy mắt xuất hiện tại trước người Âm Dương Lão Tổ. "Phốc!

Phốc!

Phốc!..." Mật mật ma ma đao quang, kiếm khí, thương ảnh đem Âm Dương Lão Tổ động xuyên, thân thể giống như cái bao tải rách nát ngàn thương trăm lỗ rơi xuống trên mặt đất.

Ngay sau đó, "Tru Tiên Trận Đồ" cuốn một cái, đem bao quát "Thái Cực Đồ", "Hồng Tú Cầu" tại nội đông đảo linh bảo mang về bên người Ma Tổ La Hầu.

Không biết là Dương Mi lão tổ và Đạo Tổ Hồng Quân thật sự không có tinh lực cứu viện Âm Dương Lão Tổ, hay cũng tán đồng hành vi thanh tràng suất tiên của Ma Tộc La Hầu.

Tóm lại, Âm Dương Lão Tổ tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên đỉnh phong, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo và Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cứ như vậy vẫn lạc dưới tình huống Ma Tổ La Hầu hốt nhiên phát nan!

Thấy tình hình này, Ba Tiêu đạo nhân càng thêm cẩn thận, rón rén hướng về địa phương thi thể Âm Dương Lão Tổ rơi xuống mà tiềm hành.

Âm Dương Lão Tổ chết quá thảm, toàn thân trên dưới thương tích biến bố, y hệt bị lăng trì.

Toàn thân tinh huyết, một thân pháp lực, Âm Dương Pháp Tắc chi lực, toàn bộ giống như nước trong cái lu vỡ, rào rào chảy ra ngoài.

Ma Trận của Ma Tổ La Hầu đang bay nhanh hấp thu hết thảy di lưu tại thế gian của Âm Dương Lão Tổ, di thể Âm Dương Lão Tổ đang co rút lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Dương Mi lão tổ tại trong bao phủ của "Chúng Sinh Tế Đàn" nhẹ nhàng vung tay lên, một cái "Thiên Địa Kỳ Bàn" không biết phẩm giai xuất hiện tại không trung.

Một đạo không gian bình chướng xuất hiện tại tứ phía "Chúng Sinh Tế Đàn", ngăn cách tuyệt đại bộ phận uy lực của Ma Trận!

Ba Tiêu đạo nhân thấy Âm Dương lão tổ chết thống khoái như vậy, trong lòng càng thêm cẩn thận từng li từng tí, sinh sợ kinh động đến Đạo tổ Hồng Quân và Ma tổ La Hầu, tùy tiện dính phải một đòn cũng đủ chết rồi. "Chúng Sinh Tế Đàn" bị Linh bảo "Thiên Địa Kỳ Bàn" của Dương Mi lão tổ bao trùm cách tuyệt, tốc độ hấp thu thi thể

Âm Dương lão tổ giảm mạnh.

Ba Tiêu đạo nhân sao có thể trơ mắt nhìn chỗ tốt ngay trước mắt trôi qua!

Hắn bèn lặng lẽ thả ra hai phiến lá chuối "Âm Chi Diệp" và "Dương Chi Diệp", chậm rãi hấp thu Âm Dương Pháp Tắc chi lực tản ra từ thi thể Âm Dương lão tổ. "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thì lặng lẽ trộm lấy tinh huyết của Âm Dương lão tổ.

Những tinh huyết kia vừa tiến vào trong thế giới của Đồ, trứng Kim Sí Đại Bàng Điêu bắt đầu không ngừng rung động, tràn ngập khát vọng.

Ba Tiêu đạo nhân liền đem những tinh huyết kia trực tiếp hội tụ về nơi đặt hai quả trứng Phượng Hoàng.

Cảm nhận được Âm Dương Pháp Tắc trong "Âm Chi Diệp" và "Dương Chi Diệp" từ từ tăng lên, Ba Tiêu đạo nhân cười đến ngoác cả miệng.

Chiến đấu trên "Chúng Sinh Tế Đàn" lại khiến hắn mở rộng tầm mắt.

Dương Mi lão tổ tuyệt đối đã vạn phần tiếp cận cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực rõ ràng mạnh hơn Đạo tổ Hồng Quân một bậc.

So với Ma tổ La Hầu đang bắt đầu lột xác hướng về Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không kém chút nào!

Động tác của cả ba quá nhanh!

Mắt thường và thần niệm của Ba Tiêu đạo nhân đều có chút không theo kịp tiết tấu trận chiến.

Đạo tổ Hồng Quân tuy rằng cảnh giới kém hơn một chút, nhưng

có Tam Thi phụ trợ, lại có một loạt Linh bảo cường lực trong tay, đồng dạng không rơi xuống hạ phong.

Huống chi, trong tay Đạo tổ Hồng Quân còn có "Phân Bảo Nhan", "Bàn Cổ Phiên", "Hỗn Độn Thần Kiếm", "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài" toàn bộ đều có thể phóng ra Hỗn Độn chi khí, không ngừng tạo thành tổn thương cực lớn đối với "Chúng Sinh Tế Đàn".

Dương Mi lão tổ cầm trong tay "Thiên Địa Kỳ Bàn", hiển nhiên là một kiện Linh bảo không gian thuộc tính cường lực, nhìn bộ dáng không thèm để ý đến Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo của lão, đây chẳng lẽ là Tiên Thiên Chí Bảo hoặc Hỗn Độn Linh Bảo? "Thiên Địa Kỳ Bàn" có thể che chắn tám chín phần năng lực bổ sung năng lượng từ ngoại giới ma trận của "Chúng Sinh Tế Đàn".

Chương 37

Cho nên tốc độ khôi phục của tế đàn xa xa không đuổi kịp tốc độ phá hoại của Đạo tổ Hồng Quân.

Tất cả Linh bảo trong tay Ma tổ La Hầu đều đã tế ra, nhưng vẫn không bắt được Dương Mi lão tổ đang lấp lóe khắp nơi, không ngừng biến đổi phương vị.

Hỗn Nguyên Kim Tiên cũng có thể nhảy vọt không gian cự ly ngắn, Ma tổ La Hầu cũng có thể để "Thí Thần Thương", "Tru Tiên Kiếm", "Tử Vong Lưỡi Hái" vượt qua không gian xuất kích.

Đạo tổ Hồng Quân đồng dạng cũng làm được một chút.

Nhưng đều không làm được nhẹ nhàng tự tại như Dương Mi lão tổ, xuyên qua không gian giống như đi dạo, có thể không chút ngừng nghỉ liên tục xuyên qua, nhảy vọt.

Ma tổ La Hầu chuyển sang công kích Đạo tổ Hồng Quân, nhưng Hồng Quân có "Chư Thiên Khánh Vân", ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ, vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu đầy trời rơi xuống như nước chảy trước hiên nhà, liên miên bất tuyệt.

Cho dù là "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm", "Tử Vong Lưỡi Hái" thậm chí tiếng khóc la kêu gào của chúng sinh đều không thể tạo thành ảnh hưởng đối với Đạo tổ Hồng Quân. "Tạo Hóa Ngọc Điệp" phóng ra thanh âm của Ba Ngàn Pháp Tắc, pháp tắc vây quanh thân thể Đạo tổ Hồng Quân, rậm rạp chằng chịt dệt thành một tấm lưới trời.

Cho dù năng lực quỷ dị trực tiếp công kích nguyên thần hồn phách của "Thí Thần Thương" cũng không thể gây ra khốn nhiễu quá lớn cho Đạo tổ Hồng Quân.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn trong lòng cảm thán, trăm phần trăm xác định, trận chiến trước đó Đạo tổ Hồng Quân căn bản không hề xuất toàn lực. ...

Sau khi mặc niệm ba phút cho Càn Khôn lão tổ, Âm Dương lão tổ và Ngũ Hành lão tổ, Ba Tiêu đạo nhân thấy cục diện trên sân bắt đầu xuất hiện nghiêng lệch.

Dương Mi lão tổ dùng thần thông không gian vô thượng kiềm chế Ma tổ La Hầu, cấm cố ba kiện Linh bảo "Càn Khôn Đỉnh", "Thái Cực Đồ" và "Hồng Tú Cầu" mà La Hầu chưa kịp triệt để luyện hóa. "Chúng Sinh Tế Đàn" vất vả lắm mới hình thành hơn một nửa tầng thứ năm mươi rốt cuộc bị Đạo tổ Hồng Quân triệt để đập nát.

Vạn sự khởi đầu nan, sau khi giải quyết xong tầng thứ năm mươi khó khăn nhất, tiến độ của Đạo tổ Hồng Quân rõ ràng tăng nhanh rất nhiều!

Ba Tiêu đạo nhân phảng phất như thấy được công ty phá dỡ nhà ở kiếp trước, "Chúng Sinh Tế Đàn" từng tầng từng tầng bị đập nát thành từng khối huyết nhục ngói vỡ phế thải.

Theo "Chúng Sinh Tế Đàn" tan rã, khí tức trên người Ma tổ La Hầu cũng trở nên hư phù bất định.

Dương Mi lão tổ lần nữa thừa cơ dùng lực lượng Không Gian Pháp Tắc tuyệt đại, trước sau tạm thời cấm cố "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm" và "Tử Vong Lưỡi Hái". "Ngô liều mạng với các ngươi!" Ma tổ La Hầu nộ hống liên liên.

Nhưng hiện tại ngay cả năng lực liều mạng dường như cũng không còn.

Toàn bộ Hồng Hoang phương Tây đại lục đã bị bố trí thủ hộ trận pháp, hắn hối hận vì trước đó không tự mình đi xác nhận.

Đồng thời Tu Di Sơn mà hắn tự cho là kiên cố như thành đồng vách sắt lại mạc danh kỳ diệu thất thủ, dẫn đến một cái mắt trận bị phá hoại.

Càng không ngờ "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" cũng bị người lặng lẽ thu đi, hắn cư nhiên không có bất kỳ phát giác nào!

Nếu không, có sự phụ trợ của Huyết Tế Vạn Tộc Ma Trận hoàn chỉnh, Ma tổ La Hầu có thể trực tiếp bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới trước khi đối thủ phản ứng, lấy sát chứng đạo.

Nếu thất bại, hắn còn có "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" dẫn nổ toàn bộ Hồng Hoang phương Tây đại lục làm uy hiếp.

Đạo tổ Hồng Quân và Dương Mi lão tổ vô luận như thế nào cũng không dám gánh vác nghiệp lực to lớn như vậy mà bức hắn vào tử địa!

Chí ít cũng có thể tự bạo?

Ý niệm này cũng từng lóe lên trong đầu Ma tổ La Hầu!

Nhưng Ma tổ La Hầu không phải tính cách như vậy! "Bản tọa sao có thể tự sát!" Ma tổ La Hầu có sự kiêu ngạo của riêng mình!

Bỗng nhiên!

Trong đầu Ma tổ La Hầu lóe lên thân ảnh Nguyên Phượng, Long Vương, Thủy Kỳ Lân! "Ha ha ha!

Hồng Quân lão nhi, bản tọa không thành công thì các ngươi cũng đừng hòng sống tốt!" Ma tổ La Hầu bỗng nhiên lần nữa tứ vô kỵ đạn cười to. "Đại Đạo ở trên!

Ngô nãi Hồng Hoang Ma Tộc chi chủ, Ma Tổ La Hầu!

Vạn vật có âm tất có dương, có quang tất có ảnh, có quy tắc tất có hỗn loạn, có sinh cơ tất có sát lục!

Thiên Đạo chưởng khống quy tắc Hồng Hoang thế giới, Ma Đạo chưởng khống sự hỗn loạn của Hồng Hoang thế giới!" Thanh âm Ma tổ La Hầu như sấm sét bên tai, khiến sắc mặt Đạo tổ Hồng Quân trắng nhợt, thân thể hơi rung động.

Dương Mi lão tổ không khỏi khẽ gật đầu, nhìn về phía Ma tổ La Hầu ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, trong tuyệt cảnh như vậy đều có thể tìm ra một đường sinh cơ!

Không hổ là người có thể cùng Đạo tổ Hồng Quân trở thành Ứng Kiếp chi nhân!

Đại Đạo ầm ầm vang dội, tán đồng lời Ma tổ La Hầu! "Ngô tại đây lập hạ Đại Đạo thệ ngôn, ngô nguyện ý lấy thân tuẫn đạo, hóa thân Ma Đạo, chưởng khống sát lục và hỗn loạn của Hồng Hoang thế giới!

Từ nay về sau, Đạo tiêu Ma trưởng, Đạo trưởng Ma tiêu.

Lấy Tiên Thiên Chí Bảo 'Thí Thần Thương' làm Ma Đạo Chí Bảo, Ma Đạo lập!" Đại Đạo hữu cảm, chính như âm dương hỗ sinh, có Thiên Đạo đương nhiên có Ma Đạo, Ma Đạo đương lập.

Thân ảnh Ma tổ La Hầu dần dần biến mất, hóa thành Ma Đạo. "Hồng Quân lão nhi, bản tọa cùng ngươi bất tử bất hưu, cho dù ngươi lấy thân hợp Thiên Đạo, bản tọa cũng sẽ không để ngươi an sinh!" Thanh âm mang theo vô tận oán độc của Ma tổ La Hầu dần dần biến mất.

Đạo tổ Hồng Quân thì đầy mặt thê khổ.

Tiên Thiên Chí Bảo "Thí Thần Thương" khi Ma tổ La Hầu lập thệ đã trở thành Ma Đạo Chí Bảo, nên "Vèo" một tiếng bay đi, biến mất không thấy.

Đạo tổ Hồng Quân vung tay lên, thu lấy những Linh bảo còn lại

của Ma tổ La Hầu.

Bởi vì Tiên Thiên Linh Bảo đại biểu cho một bộ phận khí vận của Hồng Hoang thế giới, nên trong ước định trước đó có điều khoản Dương Mi lão tổ không được mang đi Tiên Thiên Linh Bảo của Hồng Hoang.

Dương Mi lão tổ đối với những Tiên Thiên Linh Bảo này căn bản không để vào mắt, bản thể của lão là Cực phẩm Hỗn Độn Linh Căn "Không Tâm Dương Liễu" có thông thiên triệt địa chi năng, bạn sinh Hỗn Độn Linh Bảo "Thiên Địa Kỳ Bàn" công phòng nhất thể, thần diệu vô song. "Dương Mi đạo hữu!

La Hầu lấy thân hóa Ma Đạo, nếu mặc kệ những Ma tộc này làm loạn trong Hồng Hoang thế giới, sinh linh Hồng Hoang vẫn sẽ rơi vào cảnh dầu sôi lửa bỏng!" Đạo tổ Hồng Quân mặt đầy từ bi mở miệng nói. "Hồng Quân lão đạo, đừng đánh chủ ý lệch lạc!

Lão tổ ta biết 'Hỗn Độn Châu' có thể diễn hóa một phương đại thế giới vô cùng đang rơi vào tay ngươi, nếu ngươi nỡ bỏ ra, lão tổ ta nguyện ý hỗ trợ!

Nhưng muốn lão tổ vừa xuất công vừa xuất của, đó là ban ngày nằm mơ!" Dương Mi lão tổ trực tiếp chặn họng Đạo tổ Hồng Quân. "Bần đạo đương nhiên nguyện ý lấy ra 'Hỗn Độn Châu'!

Chỉ cần Dương Mi đạo hữu dùng Không Gian Pháp Tắc vô thượng tương trợ, cùng bần đạo nhất thống phong ấn Ma tộc!" Đạo tổ Hồng Quân cười khổ một tiếng thỉnh cầu.

Chương 38

"Sự tồn tại của Ma Đạo được Đại Đạo nhận khả, lão tổ ta ra tay can thiệp, chẳng phải là vi nghịch Đại Đạo, nhân quả lớn như vậy, lão tổ ta gánh không nổi!" Dương Mi lão tổ nói ra nỗi lo âu.

Đạo tổ Hồng Quân vội vàng giải thích cặn kẽ kế hoạch.

Nguyên lai Đại Đạo tuy rằng nhận khả sự tồn tại của Ma Đạo, nhưng Đạo tổ Hồng Quân với thân phận Thiên Đạo đại ngôn nhân cùng "Tạo Hóa Ngọc Điệp" tự nhiên có thể lách luật.

Lấy Đạo tổ Hồng Quân làm chủ, Dương Mi lão tổ phụ trợ ra tay phong ấn Ma Đạo, chỉ phong ấn chứ không phải tiêu diệt, Đại Đạo không những không ngăn cản, cử chỉ này còn có ích cho sự phát triển khỏe mạnh của Hồng Hoang thế giới, sẽ có công đức giáng xuống.

Dương Mi lão tổ nghe xong Đạo tổ Hồng Quân giải thích, trường mi tuyết trắng khẽ nhướn lên, đưa tay vuốt vuốt chòm râu, tròng mắt xoay chuyển nói: "Muốn lão tổ ta hỗ trợ cũng không phải không thể.

Nhưng ngươi phải đáp ứng ta một điều kiện!" "Dương Mi đạo hữu thỉnh giảng!" Đạo tổ Hồng Quân cắn răng nói. "Tiên Thiên Chí Bảo 'Càn Khôn Đỉnh' là của ta!" Dương Mi lão tổ hắc hắc cười một tiếng, xua tay ngăn cản Đạo tổ Hồng Quân đang muốn mở miệng phản bác. "Yên tâm, lão tổ ta không cần Tiên Thiên Chí Bảo của ngươi.

Tuy rằng cho lão tổ ta, nhưng vẫn lưu lại trong Hồng Hoang thế giới, chỉ là lưu cho người hữu duyên với lão tổ ta!

Đến lúc đó Hồng Quân lão đạo ngươi cũng không được mạn đãi người hữu duyên của lão tổ ta!" Hiện tại tình thế khẩn cấp, chậm một giây, đám Ma tộc điên cuồng kia sẽ mang đến cho Hồng Hoang thế

giới thêm một tầng phá hoại và sát lục sâu sắc.

Đạo tổ Hồng Quân biết không chiếm được tiện nghi trên người Dương Mi lão tổ, thống thống khoái khoái lấy Đại Đạo và Thiên Đạo thề, không giở bất kỳ trò gian nào.

Chờ Đạo tổ Hồng Quân thề xong, được Đại Đạo và Thiên Đạo cùng chứng kiến nhận khả, Dương Mi lão tổ mới thi pháp.

Lấy "Hỗn Độn Châu" làm bản thể, Dương Mi lão tổ thi triển thần thông Không Gian Pháp Tắc vô thượng, tham chiếu diện mạo Hồng Hoang thế giới đem nó hóa thành một cái đại thế giới quảng khoát, đương nhiên đối với Hồng Hoang thế giới chỉ là một bản thu nhỏ, định danh là "Ma Giới".

Đạo tổ Hồng Quân ra tay đem tất cả Ma tộc thu nhập vào trong Ma Giới.

Thiên địa có năm cực Đông Tây Nam Bắc Trung.

Đạo tổ Hồng Quân và Dương Mi lão tổ chuẩn bị bố hạ "Phong Ma Đại Trận" đem "Ma Giới" phong ấn dưới Hồng Hoang thế giới.

Lấy Đông Hải, Tây Hải, Nam Hải, Bắc Hải, tứ hải hải nhãn làm Đông Tây Nam Bắc tứ cực, cùng với Hồng Hoang phương Tây đại lục Tu Di Sơn làm cực thứ năm.

Vốn dĩ thủ tuyển của cực thứ năm khẳng định là Hồng Hoang đệ nhất thần sơn Bất Chu Sơn, nhưng độ khó thao tác quá cao, cần tiêu hao quá nhiều pháp lực, bị Dương Mi lão tổ phủ quyết.

Lựa chọn thứ hai lẽ ra là di chỉ Long Vương Sơn nơi đặt "Chúng Sinh Tế Đàn", đáng tiếc nơi này bởi vì đại chiến lúc trước mà địa mạch đứt gãy, linh khí tan tác, sinh linh diệt tuyệt, triệt để hủy rồi, căn bản không cách nào bố trí tại đây.

Vì vậy lui mà cầu việc khác, chỉ có thể thiết trí cực thứ năm tại

Hồng Hoang phương Tây đại lục đệ nhất linh sơn Tu Di Sơn. "Phong Ma Đại Trận" trên tứ đại hải nhãn Đông Tây Nam Bắc do Đạo tổ Hồng Quân đi tới bố trí, "Phong Ma Đại Trận" nơi Tu Di Sơn giao cho Dương Mi lão tổ phụ trách.

Dương Mi lão tổ dưới tình huống Đạo tổ Hồng Quân dùng "Tạo Hóa Ngọc Điệp" tương trợ, thi triển đại thần thông, đại pháp lực, hao phí hơn ngàn năm thời gian, mới đem "Hỗn Độn Châu" diễn hóa thành "Ma Giới".

Ba Tiêu đạo nhân ẩn trong bóng tối quan sát thủ pháp Dương Mi lão tổ diễn hóa thế giới, tham chiếu đoạt được pháp môn "Diễn Hóa Chư Thiên", cảm xúc sâu sắc, thu hoạch rất nhiều, việc diễn hóa "Tam Thập Lục Trọng Thiên" cũng tăng nhanh.

Chờ "Ma Giới" thành hình, Đạo tổ Hồng Quân liền ra ngoài đi khắp Hồng Hoang thế giới, bắt giữ Ma tộc ném vào trong "Ma Giới".

Dương Mi lão tổ hướng về phía chỗ Ba Tiêu đạo nhân ẩn nấp hắc hắc cười nói: "Tiểu gia hỏa, lão tổ ta lại giúp ngươi gõ một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Tiểu tử ngươi nợ ân tình của ta có thể nói là càng ngày càng nhiều, ngươi nhất định phải trưởng thành, nếu không lão tổ ta lỗ lớn rồi!" "Đa tạ lão tổ ái hộ!

Vãn bối định sẽ nỗ lực tu luyện!" Ba Tiêu đạo nhân lời này phát ra từ phế phủ. "Cũng không cần lén lút hấp thu di lưu của Âm Dương lão tổ nữa, Hồng Quân lão đạo hiện tại không lo được đến ngươi, trực tiếp đem di thể hắn thu đi là được!" Dương Mi lão tổ tuy rằng đang cười, nhưng khó giấu được tâm trạng thỏ tử hồ bi, vật thương kỳ loại. "Âm Dương lão tổ là vì tru sát Ma tổ La Hầu mới chiến tử, vãn bối sẽ an táng hắn đàng hoàng trong 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ'!" Ba Tiêu đạo nhân bảo đảm. "Ân!" Dương Mi lão tổ gật gật đầu ừ một

tiếng. "Lão tổ, vãn bối có một kiện Linh bảo cũng có thể diễn hóa chư thiên, muốn hấp thu 'Chúng Sinh Tế Đàn' này, không biết có thể hay không?" Ba Tiêu đạo nhân thăm dò. "Luyện đi!

Cái ma vật này lưu lại cũng là tai họa thế gian, nếu ngươi không dùng thì lão tổ ta cũng sẽ đem nó thu đi!

Ngươi cứ sơ bộ luyện hóa trước, lão tổ giúp ngươi che giấu, Hồng Quân lão đạo sẽ không phát hiện." Dương Mi lão tổ biết ý tứ của Ba Tiêu đạo nhân, trực tiếp nói. "Đa tạ lão tổ thành toàn!" Ba Tiêu đạo nhân bèn tế ra bốn khỏa "Định Hải Thần Châu" do Hệ thống hoàn thành sơ bộ diễn hóa, phân biệt hấp thu huyết khí, tử khí, ma khí, thi hài trong "Chúng Sinh Tế Đàn".

Bắt đầu diễn hóa "Huyết Khí Thiên", "Tử Khí Thiên", "Ma Khí Thiên" và "Thi Hài Thiên" trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên". "Nguyên lai là ba mươi sáu khỏa hạt châu nhỏ a!" Dương Mi lão tổ thấy thế khẽ cười, trong lúc Ba Tiêu đạo nhân diễn hóa tứ trọng thiên, ngẫu nhiên cũng sẽ lên tiếng chỉ điểm, thậm chí sẽ phóng ra một đạo không gian thần thông diễn kỳ, giúp đỡ một tay vào thời khắc mấu chốt.

Khiến cho tốc độ Ba Tiêu đạo nhân diễn hóa tứ trọng thiên tăng nhanh vô số lần. "Tốt rồi!

Hình thức ban đầu của tứ trọng thiên đã hoàn toàn diễn hóa ra, có kinh nghiệm lần này, sau này tái diễn hóa chư thiên cũng sẽ càng thêm xe nhẹ đường quen!" Dương Mi lão tổ mở miệng nói. "A?" Ba Tiêu đạo nhân đang đắm chìm trong cảm ngộ kỳ diệu của "Diễn Hóa Thế Giới" nghe vậy kinh hô một tiếng. "Hồng Quân lão đạo đem tất cả Ma tộc trong Hồng Hoang thế giới ném vào 'Ma Giới', tiếp theo ta liền muốn bố trí 'Phong Ma Đại Trận' trên năm cực, đem Ma Giới phong ấn tại mặt âm ám của Hồng Hoang thế giới." Dương Mi lão tổ giải

thích. "Lão tổ, Tu Di Sơn kia..." Ba Tiêu đạo nhân cười khan một tiếng. "Lúc tiểu tử ngươi phát động trận pháp thủ hộ địa mạch phương Tây đại lục, lão tổ ta đã biết thủ bút của ngươi!" Dương Mi lão tổ cười híp mắt. "Cũng thật làm khó cho tiểu tử ngươi rồi, khu khu Đại La Kim Tiên tu vi lại muốn làm một bước khó như lên trời!

Trách không được lão tổ ta lần đầu tiên gặp ngươi đã cảm giác trên người ngươi có thao thiên khí vận hộ thể, công đức kim quang gia thân!" Dương Mi lão tổ hiển nhiên nhận khả, tán thưởng hành động của Ba Tiêu đạo nhân. "Nếu không thì lão tổ ta cũng sẽ không chủ động ôm lấy việc bố trí 'Phong Ma Đại Trận' tại Tu Di Sơn!" Dương Mi lão tổ thở dài một hơi: "Lão tổ ta từ chỗ Hồng Quân lão nhi gõ một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo 'Bát Bảo Công Đức Trì' cùng với 'Bát Công Đức Thủy' dùng để trấn áp 'Phong Ma Đại Trận'!" Lão cười giống như một đứa bé trộm được kẹo. "Bát Công Đức Thủy?" Ba Tiêu đạo nhân nói, "Bát Bảo Công Đức Trì" hắn biết. "'Bát Công Đức Thủy' là thiên địa dị bảo, phân biệt là: trừng tịnh, thanh lãnh, cam mỹ, khinh nhuyễn, nhuận trạch, an hòa, uống vào trừ đói khát cùng vô lượng bệnh hoạn, uống xong nhất định có thể nuôi lớn tứ đại gia căn.

Mỗi loại đều có công năng thần diệu, sau này ngươi từ từ thể hội!" Dương Mi lão tổ thuận miệng nói. "Tu Di Sơn là cái địa phương tốt, đã là Hồng Hoang phương Tây đại lục đệ nhất linh sơn, kinh qua lần đại chiến này, Hồng Quân lão đạo nợ phương Tây đại lục một cái nhân quả lớn.

Như hôm nay Tu Di Sơn trấn áp 'Phong Ma Đại Trận' phong ấn Ma Giới, Ma Giới tuy được Đại Đạo nhận khả, nhưng lại là tử đối đầu của Thiên Đạo, chờ Thiên Đạo hoàn toàn về sau, công đức phong ấn Ma Giới sẽ nước chảy đá mòn, liên tục không ngừng hội tụ.

Càng quan trọng hơn là, tiểu tử ngươi lần này có đại công lao với Hồng Hoang phương Tây đại lục, chiếm hữu Thiên thời; không bằng

trực tiếp chiếm Tu Di Sơn làm căn cơ, Địa lợi; tất cả sinh linh may mắn còn sống sót tại Hồng Hoang phương Tây đại lục đều phải thừa ân tình của ngươi, Nhân hòa!

Thiên thời địa lợi nhân hòa toàn bộ chiếm cứ, chiếm cứ Tu Di Sơn đối với ngươi có trăm lợi mà không có một hại!" Dương Mi lão tổ thay Ba Tiêu đạo nhân phân tích. "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" Hệ thống cũng tới góp vui. "Lựa chọn một: Từ bỏ Tu Di Sơn, chọn đạo trường khác, không có khen thưởng!" "Lựa chọn hai: Nhập trú Tu Di Sơn, khen thưởng Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Căn, Bát Bảo Kim Liên, Thất Tình Bạch Liên, Lục Dục Hồng Liên.

Tại 'Bát Bảo Công Đức Trì', 'Bát Công Đức Thủy' trồng trọt, mỗi ngàn năm có thể khai chín đóa liên hoa, mỗi đóa liên hoa qua tinh luyện có thể trở thành Thượng phẩm, Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo liên đài, nếu tại 'Càn Khôn Đỉnh' hoặc là 'Thiên Ân Hồ Lô' uẩn dưỡng, có thể đạt tới Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Hệ thống cư nhiên giải thích cặn kẽ, tính khuynh hướng trong đó quả thực không cần quá rõ ràng.

Chương 39

"Lựa chọn hai!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng nói.

Nhiều chỗ tốt như vậy, ai quản Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân!

Bọn hắn mát mẻ chỗ nào thì đến đó mà ở đi!

Tu Di Sơn từ nay về sau là địa bàn của Ba Tiêu đạo nhân ta rồi! "Đinh!" Khen thưởng rơi vào không gian hệ thống. "Tiểu tử ngươi có nghe hay không!

Miếng thịt béo như thế chẳng lẽ chắp tay nhường người?" Dương Mi đạo nhân thấy Ba Tiêu đạo nhân ngẩn người, mắng khẽ một tiếng. "Lão tổ chớ giận, vãn bối chỉ là quá kinh hỉ, mới thất thần!

Vãn bối quyết định nhập trú Tu Di Sơn, để nơi này trở thành đạo trường của vãn bối." "Tốt!

Ma Đạo hoạch đắc Đại Đạo nhận khả, cùng Thiên Đạo trở thành nhất thể lưỡng diện của Hồng Hoang thế giới, cho nên 'Phong Ma Đại Trận' không thể nào triệt để phong ấn Ma tộc.

Bình thường thỉnh thoảng sẽ có tiểu ma tới Hồng Hoang thế giới tác loạn, không ảnh hưởng toàn cục.

Khi đạo tiêu ma trưởng, liền sẽ có đại ma vượt giới họa loạn Hồng Hoang!

Đương nhiên cũng không cần lo lắng, bình thường sẽ thông qua 'Tứ Hải Hải Nhãn', Tứ Hải Long Tộc chịu xung kích đầu tiên!

Cần phân ra sức mạnh lớn phòng bị Ma tộc, đây cũng là mưu kế của Hồng Quân lão đạo. 'Phong Ma Đại Trận' trong Tu Di Sơn do lão tổ ta đích thân bố hạ, trừ phi Tứ Hải Hải Nhãn toàn bộ thất thủ, Ma

Đạo đại xương, triệt để xuất thế, nếu không trận pháp tại Tu Di Sơn sẽ không có bất kỳ vấn đề gì!

Chỉ cần chú ý..." Dương Mi lão tổ cặn kẽ dặn dò Ba Tiêu đạo nhân các loại chi tiết cần chú ý. "Trong Tu Di Sơn có hai vị kết bái huynh đệ của văn bối!

Lão tổ có muốn gặp một chút?" Sau khi Dương Mi lão tổ dặn dò xong, Ba Tiêu đạo nhân tranh thủ nói. "Nguyên lai huynh đệ ba người các ngươi cùng mưu đồ, trách không được có thể hoàn thành tráng cử như vậy!" Dương Mi lão tổ bừng tỉnh đại ngộ, vừa định gật đầu, bỗng nhiên lắc đầu: "Thôi!

Thôi!

Lão tổ ta hai tay trống trơn!

Không có đồ vật gì tốt để tặng!

Không gặp!

Tranh thủ thời gian đi Tu Di Sơn bố trí tốt 'Phong Ma Đại Trận', lão tổ ta đi chặn đường Hồng Quân lão đạo, tránh cho các ngươi quá sớm gặp nhau!" Dương Mi lão tổ vung tay lên mang theo Ba Tiêu đạo nhân, trong nháy mắt đã đến ngoài Tu Di Sơn.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đang ở ngoài Tu Di Sơn nghiêm trận chờ đợi.

Trước đó mấy trăm năm, Ma tộc trên phương Tây đại lục giống như điên cuồng công kích Tu Di Sơn.

May mắn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ có trận pháp bảo hộ, linh bảo đông đảo, tu vi cao thâm, đối đầu với Ma tộc không có cao thủ đỉnh tiêm tuy rằng mệt, nhưng cũng không có nguy hiểm quá lớn.

Sau đó bỗng nhiên thiên hàng huyền quang, đem tất cả Ma tộc toàn bộ thu đi, nhưng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng không dám đãi mạn, tiếp tục cẩn thận giới bị.

Dương Mi lão tổ ném Ba Tiêu đạo nhân trước mặt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, cũng không có hiện thân.

Một lát sau, trên Tu Di Sơn nhiều thêm một tòa "Bát Bảo Công Đức Trì", trong hồ "Bát Công Đức Thủy" dập dờn, nở rộ các sắc hào quang, hài hòa dung hợp lại ranh giới rõ ràng.

Dưới "Bát Bảo Công Đức Trì" chính là "Phong Ma Đại Trận". "Oanh!" Một đạo huyễn mục thần quang bỗng nhiên lóe lên trên toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Trên không trung xuất hiện hư ảnh một bản thu nhỏ của Hồng Hoang thế giới, vô số Ma tộc ở trong đó gào thét, tê hống, thân ảnh "Thí Thần Thương" đỉnh thiên lập địa, thay thế vị trí Bất Chu Sơn.

Đó chính là "Ma Giới" do "Hỗn Độn Châu" hóa thành.

Đông Hải, Tây Hải, Nam Hải, Bắc Hải, tứ hải hải nhãn, cùng với Tu Di Sơn "Bát Bảo Công Đức Trì" năm đạo huyền quang trùng thiên, cùng "Ma Giới" tứ hải hải nhãn và vị trí Tu Di Sơn tương hỗ câu thông.

Thân ảnh đỉnh thiên lập địa của Đạo tổ Hồng Quân xuất hiện tại thượng không Hồng Hoang thế giới.

Chân đạp "Nhị Thập Tứ Phẩm Tử Ngọc Liên Đài", đỉnh đầu "Chư Thiên Khánh Vân", một tay nâng "Tạo Hóa Ngọc Điệp", một tay cầm "Hỗn Độn Thần Kiếm", hư ảnh "Phân Bảo Nhan" cực đại đứng ở sau lưng. "Thái Cực Đồ", "Bàn Cổ Phiên", "Hồng Tú Cầu", "Tru Tiên Tứ Kiếm", "Ngũ Hành Linh Châu" các loại đông đảo linh bảo trầm phù bất định quanh thân, nở rộ vô thượng hoa quang.

Đạo tổ Hồng Quân hai tay chậm rãi ấn xuống, hư ảnh "Ma Giới" dần dần chìm vào lòng đất Hồng Hoang thế giới. "Oanh!" "Ma Giới" rốt cuộc triệt để bị phong ấn tại mặt âm ám của Hồng Hoang thế giới.

Một lần đại kiếp rốt cuộc đã qua! "Tiểu hữu!

Lão tổ ta đi đây!

Tu đạo chi lộ dài đằng đẵng, hi vọng ngươi không quên sơ tâm, kiên định không dời mà đi tiếp!

Lão tổ ta chờ ngươi trong Hỗn Độn!" Dương Mi lão tổ nói xong liền rời đi.

Một lần thiên địa đại kiếp rốt cuộc kết thúc, có thể nói là một lần đại kiếp nguy hiểm nhất Hồng Hoang thế giới.

Dù sao Đại Đạo dần dần ẩn lui, Thiên Đạo thượng vị chưa hoàn toàn, đại kiếp lần này quá mức không thể khống, biến số quá nhiều, một cái không tốt sẽ khiến Hồng Hoang thế giới triệt để hủy diệt.

Đồng dạng, đại nguy cơ ý vị đại công đức!

Đại kiếp đã qua, liền là lúc luận công hành thưởng!

Trên chín tầng trời giáng xuống một đạo công đức kim quang cực lớn vô cùng, chia thành ba đạo lớn nhỏ.

Hai đạo lớn nhất, một đạo bay về phía Ngọc Kinh Sơn, thưởng tứ cho Đạo tổ Hồng Quân, một đạo bay về phía hư không, thưởng tứ cho Dương Mi lão tổ.

Đạo tổ Hồng Quân lúc này hoạch đắc thắng lợi cuối cùng, là ứng cử viên duy nhất cho Thiên Đạo đại ngôn nhân, khí vận Hồng Hoang bắt đầu hội tụ về phía hắn, Tam Thi thủy đáo cừ thành hợp làm một thể.

Lại được công đức kim quang, tu vi lập tức bắt đầu lột xác hướng

về Thánh Nhân cảnh giới, Hồng Hoang thế giới đệ nhất tôn Thánh Nhân sắp đản sinh, tất cả sinh linh Hồng Hoang thế giới đều có cảm ứng.

Tự nhiên thiếu không được thiên địa dị tượng, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, hà quang vạn trượng, tử khí hoành không.

Bất quá lúc này thiên hàng công đức chi quang, khiến dị tượng Đạo tổ Hồng Quân thành thánh hiển đắc không có chấn hám như vậy.

Đạo tổ Hồng Quân nháy mắt bế quan bắt đầu tu luyện, làm chuẩn bị đầy đủ để triệt để thành thánh cũng như lấy thân hợp Thiên Đạo.

Dương Mi lão tổ nguyên bản là Hỗn Độn Ma Thần, chỉ là trong trận chiến Bàn Cổ đại thần khai thiên thân chịu trọng thương, cảnh giới rơi xuống.

Nhiều năm như vậy chậm rãi khôi phục, sớm đã cự ly Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chỉ kém một tầng màng mỏng cuối cùng, chỉ vì bị Hồng Hoang thế giới áp chế mới không thể khôi phục tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chương 40

Như hôm nay hải lượng công đức kim quang nhập thể, đối với Hồng Hoang thế giới có đại công đức, lực áp chế của thế giới lập tức tiêu thất.

Đạo tổ Hồng Quân là người đầu tiên thành thánh, càng quan trọng hơn là Dương Mi lão tổ cùng Đạo tổ Hồng Quân đạt thành khế ước, Đạo tổ Hồng Quân sẽ không trở nạo Dương Mi lão tổ.

Thế là, sau khi hấp thu tất cả công đức chi lực, toàn bộ chuyển hóa thành tu vi, Dương Mi lão tổ chỉ chậm hơn Đạo tổ Hồng Quân một bước liền bắt đầu bước lên con đường lột xác thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Kim Tiên đã có năng lực sinh tồn thời gian ngắn trong Hỗn Độn, Dương Mi lão tổ sắp thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sớm đã không thể chờ đợi muốn tiến vào Hỗn Độn, bắt đầu hành trình đặc sắc thăm dò thế giới Hỗn Độn vô cùng.

Dương Mi lão tổ hậu tích bạc phát, không có Đại Đạo và Thiên Đạo áp chế, vừa mới bay ra khỏi Hồng Hoang thế giới, liền thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Càng một hơi trùng phá mấy tầng cảnh giới, trực đạt Hậu kỳ chi cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân Đạo tổ Hồng Quân luôn đề phòng Dương Mi lão tổ như vậy.

Dương Mi lão tổ nội tình quá sâu, một khi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên liền có thể đột phi mãnh tiến.

Đạo tổ Hồng Quân thì bởi vì phải cảm ngộ "Tạo Hóa Ngọc Điệp",

lấy thân hợp Thiên Đạo, tốc độ đột phá cùng tốc độ tu luyện sơ kỳ căn bản đuổi không kịp Dương Mi lão tổ.

Nếu Dương Mi lão tổ hữu tâm quấy rối Đạo tổ Hồng Quân, thật sự có thể mang đến uy hiếp cực lớn.

Bất quá hiện tại giữa hai người có Đại Đạo, Thiên Đạo thệ ngôn tồn tại, ai cũng sẽ không có bất kỳ cử chỉ vượt rào nào, mới có một màn hài hòa hỗ bất can nhiễu, ai nấy tự đột phá ngày hôm nay.

Dưới Đạo tổ Hồng Quân và Dương Mi lão tổ, có ba đạo công đức kim quang thô to nhất rơi xuống Tu Di Sơn.

Chính là ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, bởi vì cống hiến cực lớn trong đại kiếp mà hoạch đắc Huyền Hoàng Công Đức chi lực.

Vừa là người trù tính, lại là người chấp hành, làm ra nỗ lực bao gồm tiêu diệt cái tai họa ngầm "Chúng Sinh Tế Đàn" này.

Ba Tiêu đạo nhân đoạt được Huyền Hoàng Công Đức chi lực nhiều nhất!

Hầu như còn nhiều hơn tổng cộng của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, gấp mấy lần tất cả Huyền Hoàng Công Đức chi lực mà hắn từng có!

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân đem toàn bộ công đức chi lực quán nhập vào "Bàn Long Biển Quải"!

Vốn là Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo, "Bàn Long Biển Quải" rốt cuộc biến thành Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo!

Trấn Nguyên Tử thủ hộ Hồng Hoang phương Tây đại lục, phá hoại kinh thiên âm mưu huyết tế vạn tộc sinh linh của Ma tổ La Hầu, xuất lực cực nhiều.

Cho nên Trấn Nguyên Tử đoạt được Huyền Hoàng Công Đức chi lực cũng không ít.

Trấn Nguyên Tử hấp thu một bộ phận công đức chi lực đem tu vi đột phá Đại La Kim Tiên Hậu kỳ cảnh giới, dưới sự nhắc nhở của Ba Tiêu đạo nhân không có lợi dụng công đức chi lực liên tục đột phá, để tránh tạo thành tai họa ngầm căn cơ bất ổn.

Mới rồi Ba Tiêu đạo nhân đã truyền âm báo cho Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ biết ảnh hưởng của việc Đỉnh Thượng Tam Hoa khai mấy phẩm đối với tiền đồ tu luyện sau này.

Trấn Nguyên Tử tuy rằng ít nói, nhưng lại là tính cách không cam lòng lạc hậu.

Tại thời điểm đột phá Đại La Kim Tiên Hậu kỳ, Đỉnh Thượng Tam Hoa chưa nở, tâm tư Trấn Nguyên Tử hoạt động, đồng dạng mong đợi tư chất mạnh nhất hoa khai thập nhị phẩm.

Nhưng nếu lợi dụng công đức chi lực tiếp liền đột phá Đại La Kim Tiên Hậu kỳ, Đỉnh phong hai cái cảnh giới, tạo thành căn cơ bất ổn, sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn đối với Đỉnh Thượng Tam Hoa.

Trấn Nguyên Tử học theo dáng vẻ của Ba Tiêu đạo nhân đem công đức chi lực thặng dư chú nhập vào "Tam Bảo Ngọc Như Ý", để nó đồng dạng lột xác theo hướng Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo.

Lần này Hồng Vân lão tổ đồng dạng xuất lực không ít, hoạch đắc Huyền Hoàng Công Đức chi lực.

Hồng Vân lão tổ trước dùng công đức chi lực tăng lên tu vi.

Một lát sau liền đem tu vi đột phá Đại La Kim Tiên Hậu kỳ. "Ba!" "Ba!" "Ba!" Đỉnh Thượng Tam Hoa của Hồng Vân lão tổ không tự chủ được bắt đầu nở rộ.

Trong khoảnh khắc, không ngoài dự liệu hoa khai cửu phẩm, có tư chất Thánh Nhân.

Nhân Hoa luyện tinh hóa khí, Địa Hoa luyện khí hóa thần, Thiên Hoa luyện thần hoàn hư.

Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thấy thế liên tục lắc đầu, cảm thấy tiếc nuối cho Hồng Vân lão tổ, cũng hi vọng tam đệ có thể giống như bọn họ có tiền trình càng thêm rộng lớn.

Hồng Vân lão tổ lại nhìn rất thoáng, cười khổ lắc lắc đầu sau đó mười phần sảng khoái cười nói: "Tư chất như thế, cũng không phải ta có thể ảnh hưởng!

Có thể có tư chất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã là không tệ rồi!

Hai vị huynh trưởng sau này phải che chở tiểu đệ a!" "A..." Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử cũng không biết nên nói cái gì.

Chính vào lúc này, ngoài ý muốn xuất hiện!

Huyền Hoàng Công Đức chi lực thặng dư cư nhiên một mạch chui vào trong Đỉnh Thượng Tam Hoa của Hồng Vân lão tổ.

Khiến cho cửu phẩm Tam Hoa trên đỉnh đầu Hồng Vân lão tổ cái nào cũng trở nên kim quang chói lọi, huyễn lệ phi phàm.

Tại lúc ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc, những kim quang lớn nhỏ còn lại phân tán rơi vào các nơi trong Hồng Hoang.

Đông Vương Công cùng tán tu Đông Hải; Bắc Hải Huyền Quy; Côn Bằng tạm trú Tây Hải; Nữ Oa, Phục Hy tại phương Bắc đại lục; một đám tu sĩ Tây Côn Luân cầm đầu là Tam Thanh; Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân; Tứ Hải Long Tộc; Phượng tộc trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn; Kỳ Lân tộc...

Tất cả sinh linh xuất lực, ít nhiều đều được thưởng tứ một tia

công đức chi lực.

Đại kiếp đã qua, Hồng Hoang thế giới tiến vào kỳ bình tĩnh, vạn vật bắt đầu bồng bột phát triển.

Hồng Hoang từ trước đến nay không tính năm, chớp mắt một cái đã là một nguyên hội thời gian trôi qua.

Một bộ phận Tiên thiên đại năng chưa hóa hình ở khắp nơi trong Hồng Hoang thế giới lục tục hóa hình xuất thế.

Trước đó vài ngày, Thái Dương Chân Hỏa trên Thái Dương Tinh trùng thiên, khiến Hồng Hoang đại lục đều cảm giác được cảm giác nóng rực thiêu đốt.

Thân ảnh hai con Tam Túc Kim Ô giương cánh kêu vang trên Thái Dương Tinh, một kẻ ôm ấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo "Hà Đồ Lạc Thư", một kẻ ôm ấp Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung".

Khí thế to lớn, sau cửu cửu hóa hình kiếp, trên Thái Dương Tinh truyền đến hai tiếng hô to vang vọng Hồng Hoang thế giới. "Ngô nãi Đế Tuấn!" "Ngô nãi Thái Nhất!" "Đông!" "Đông!" "Đông!" Ba tiếng chuông vang, tuyên cáo hai vị Tiên thiên đại năng đản sinh. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Dưới chân Bất Chu Sơn mười hai đạo thân ảnh cự đại ngửa mặt lên trời thét dài, không cam lòng yếu thế phát ra uy áp cường đại. "Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, Thập Nhị Tổ Vu!" "Ngô nãi Không Gian Tổ Vu, Đế Giang..." "Ngô nãi Thời Gian Tổ Vu, Chúc Cửu Âm..." "Ngô nãi Khí Hậu Tổ Vu, Xa Bỉ Thi..." "Ngô nãi Phong Chi Tổ Vu, Thiên Ngô..." "Ngô nãi Vũ Chi Tổ Vu, Huyền Minh..." "Ngô nãi Lôi Chi Tổ Vu, Cường Lương..." "Ngô nãi Điện Chi Tổ Vu, Yểm Tư..." "Ngô nãi Kim Chi Tổ Vu, Nhục Thu..." "Ngô nãi Mộc Chi Tổ Vu, Cú Mang..." "Ngô nãi Thủy Chi Tổ Vu, Cộng Công..." "Ngô nãi Hỏa Chi Tổ Vu, Chúc Dung..." "Ngô nãi Thổ Chi Tổ Vu, Hậu Thổ..." Thập Nhị Tổ Vu

nhất tề tán phát uy áp, khiến Hồng Hoang vạn linh đều cảm thấy chấn kinh.

Trong núi Tây Côn Luân, Tam Thanh đang bế quan tu luyện bị thanh âm ngoại giới đánh thức. "Hừ!

Mười hai giọt tinh huyết của Bàn Cổ phụ thần cùng trọc khí tương dung, diễn hóa ra vật thô bỉ, cũng dám tự xưng Bàn Cổ chính tông?!

Thật sự là nực cười cực điểm!" Nguyên Thủy thần tình uy nghiêm mắng. "Đại huynh, nhị huynh, chúng ta cũng hiện thân hiển lộ khí thế, để bọn hắn kiến thức một chút thế nào mới là Bàn Cổ chính tông!" Thông Thiên dược dược dục thí lớn tiếng cổ vũ. "Thôi!

Chương 41

Hà tất cùng những tục vật này tranh cường hiếu thắng!" Lão Tử mắt cũng không mở, xua tay tiếp tục tu luyện.

Nguyên Thủy và Thông Thiên liếc nhau, bất đắc dĩ chỉ có thể theo đại huynh tiếp tục bế quan. ...

Trên Thái Âm Tinh đồng dạng có hai đạo Nguyệt Hoa chi khí trùng thiên, bất quá lập tức liền tiêu thanh nặc tích.

Đó là hai vị Tiên thiên đại năng Hi Hòa, Thường Hi tỷ muội đản sinh tại Thái Âm Tinh.

Tại nơi không biết tên ở phương Bắc đại lục, Nữ Oa và Phục Hy nhìn dị tượng biến đổi khắp nơi thấp giọng giao đàm. "Huynh trưởng, không nghĩ tới giữa thiên địa lại có nhiều hạng người tu vi không kém chúng ta như vậy!" Nữ Oa kinh dị nói. "Muội tử, chúng ta phải tranh thủ thời gian tu luyện, chớ để rơi xuống tu vi!" Phục Hy mặt hiện vẻ ưu lự.

Có người đê điều như Tam Thanh, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa, cũng có người không cam lòng tịch mịch. "Ngô nãi Minh Hà lão tổ, trong Huyết Hải, lấy ngô vi tôn!" Minh Hà lão tổ ha ha cuồng cười.

Hai thanh trường kiếm Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo "Nguyên Đồ", "A Tỳ" từ trong Huyết Hải trùng thiên, quấy động phong vân. "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" nở rộ vô ngần huyết quang, chiếu rọi hoàn vũ.

Tại biên duyên địa đái phương Tây đại lục, Chuẩn Đề đạo nhân mặt vàng da bó, tay cầm "Thất Bảo Diệu Thụ", nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất trên Thái Dương Tinh, Thập Nhị Tổ Vu dưới Bất Chu Sơn, lại

nhìn thân ảnh trên Huyết Hải, mắt mạo tinh quang. "Sư huynh!

Mấy vị đạo hữu này căn cước thật sâu, tu vi thật mạnh, linh bảo thật lợi hại!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt lộ vẻ thê khổ, tay cầm "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", sầu mi khổ kiểm nói: "Huynh đệ chúng ta nghèo khổ, cần đi lại bên ngoài nhiều hơn, tìm chút linh bảo hữu duyên!" Lại một bộ phận sớm đã hóa hình, vẫn luôn bế quan tu luyện tránh né ảnh hưởng của Long Hán đại kiếp, ví dụ như Đông Vương Công, hiện tại cũng kết thúc bế quan bắt đầu đi lại trên Hồng Hoang đại lục.

Ba Tiêu đạo nhân tu luyện trên Tu Di Sơn, trước hao phí một ít tinh lực đem toàn bộ linh bảo mới tới tay như "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên", "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Càn Khôn Đỉnh" luyện hóa.

Sau đó bắt đầu bế quan tu luyện, Ba Tiêu đạo nhân bởi vì tích lũy thâm hậu, không dùng bao lâu liền đem tu vi đột phá Đại La Kim Tiên Hậu kỳ, mãi cho đến khi gặp bình chướng mới đình chỉ tu luyện.

Tùy hậu lại cảm ngộ các loại pháp tắc chi lực, hao phí thời gian dài đằng đẵng, rốt cuộc đều có tiến bộ nhảy vọt, nhất là Âm Dương Pháp Tắc được lợi từ di tặng của Âm Dương lão tổ, càng là đột phi mãnh tiến.

Trấn Nguyên Tử nhận được "Dương Liễu Diệp" của Dương Mi lão tổ lưu lại do Ba Tiêu đạo nhân tặng, sớm đã phản hồi "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" bế quan tham ngộ tu luyện.

Hồng Vân lão tổ mới đầu còn giúp Ba Tiêu đạo nhân thu thập một phen tại Tu Di Sơn, sau đó thực sự rảnh rỗi nhàm chán cũng không biết là về "Hỏa Vân Động", hay là đi ra ngoài chạy loạn khắp thế giới rồi.

Ba Tiêu đạo nhân đi ra khỏi "Tu Di Cung" được cải tạo từ Ma Cung, chắp hai tay sau lưng đi dạo trên Tu Di Sơn.

Mấy đạo linh tuyền thu thập từ Bất Chu Sơn đã được di thực lên núi, suối nước róc rách, linh khí tứ dật.

Các loại linh hoa, linh thảo, linh dược, linh thực vật cũng đều tinh la kỳ bố. "Bát Công Đức Thủy" trong "Bát Bảo Công Đức Trì" bình tĩnh không gợn sóng. "Bát Bảo Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên", "Lục Dục Hồng Liên" lay động sinh tư trong hồ.

Ngẫu nhiên vài con kim lý linh khí mười phần nhảy ra khỏi mặt nước, mang đến từng trận gợn sóng.

Bên hồ có tiên hạc dừng chân, đan phượng trường minh, tiên lộc nhảy vọt, kim thiềm nằm rạp...

Những thứ này đều là vạn vật sinh linh Ba Tiêu đạo nhân thu nhập vào "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" khi du lịch Hồng Hoang trước đại kiếp.

Hắn chọn lựa ra những kẻ có linh tính thượng giai, thả rông trên Tu Di Sơn.

Cách đó không xa có một tòa lương đình điển nhã tinh trí do Trấn Nguyên Tử xây dựng, trong một hồ nước trong xanh ngoài lương đình, Tam Quang Thần Thủy dập dờn.

Trên Tiên Thiên Linh Căn "Ngũ Hành Trà Thụ" bên hồ, lá trà ngũ hành hắc, bạch, thanh, hoàng, hồng hỗn tạp nhưng lại có quy luật, thôn thổ linh khí. "Gần đây thường xuyên có thể cảm nhận được trong Hồng Hoang thế giới có linh khí trùng thiên, hóa hình kiếp cứ dăm ba bữa lại giáng lâm, cái nào cũng uy lực bất tục, xem ra các vị Tiên thiên đại năng đều đã bắt đầu xuất thế rồi, ta cũng nên đi ra ngoài đi lại một chút!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nhấc chân ra khỏi Tu Di Sơn, tiện tay chỉ một cái, không gian bình chướng bên ngoài Tu Di Sơn dâng lên, các loại hộ sơn đại trận như "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận" toàn bộ khởi động. "Hồng Hoang phương Tây đại lục trải qua La Hầu hạo

kiếp, tuy rằng thụ thương không nhẹ, nhưng tổn thương chủ yếu đều nằm ở phụ cận Long Vương Sơn, cùng với nơi tiếp giáp giữa phương Tây đại lục và Trung Thổ đại lục, đã triệt để phá hoại, khó mà tu phục.

Còn bên trong phương Tây đại lục, trải qua thời gian gần một nguyên hội, dần dần khôi phục, tin tưởng sau này cũng sẽ càng ngày càng tốt!" Ba Tiêu đạo nhân tin tâm tràn đầy.

Thả ra tọa kỵ quốc bảo manh thú Tiểu Đoàn Đoàn, tên này ăn rồi ngủ, ngủ rồi ăn, cư nhiên cũng đã tới Chân Tiên Đỉnh phong cảnh giới.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không trông cậy nó làm cao thủ, chỉ coi như sủng vật ngốc manh đáng yêu mà nuôi, cho nên đối với tiến cảnh tu vi của nó cũng không để trong lòng.

Trên tay Đoàn Đoàn đeo Hạ phẩm Tiên Thiên Linh bảo "Quyền Sáo" mà Ba Tiêu đạo nhân đoạt được từ Hỏa Long để bảo hộ móng vuốt khỏi bị chai sạn, trong miệng ngậm Hạ phẩm Tiên Thiên Linh bảo "Âm Dương Trúc Trượng", coi như gậy mài răng.

Chính lúc vừa đi vừa nhìn, chơi đến vui vẻ, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên nghe thấy sau lưng có người hòa thanh nói: "Thú này hữu duyên với bần đạo!" Ba Tiêu đạo nhân ngồi trên lưng quốc bảo manh thú Tiểu Đoàn Đoàn, nhìn vạn vật phục tô, sinh cơ bừng bừng trên Hồng Hoang phương Tây đại lục.

Thỉnh thoảng lại đem Hồng Hoang vạn tộc trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" phóng thích một ít ra những địa phương thích hợp, gia tăng sinh cơ cho phương Tây đại lục.

Lúc tâm tình đang tốt, bỗng nhiên nghe thấy sau lưng có người mở miệng nói: "Thú này hữu duyên với bần đạo!" Mê hoặc khó hiểu, Ba Tiêu đạo nhân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hai gã tu sĩ đang sóng vai

bay tới.

Một kẻ thần sắc thê khổ, khổ đại cừu thâm, trong tay cầm một cái bảo tràng.

Một kẻ mặt vàng da bó, dáng người cao gầy, trong tay cầm một nhánh cây.

Người vừa nói chuyện chính là kẻ mặt vàng da bó kia, lúc này hai mắt hắn đang mạo ra vẻ tham lam trần trụi, nhìn chòng chọc vào hộ thủ "Quyền Sáo" trên móng vuốt và "Âm Dương Trúc Trượng" trong miệng Đoàn Đoàn. "Đạo hữu hữu lễ!

Bần đạo Chuẩn Đề, có một câu không biết có nên nói hay không!" Chuẩn Đề đạo nhân hắc hắc cười một tiếng, đánh một cái chắp tay.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn bộ dạng hai người liền đoán được thân phận của bọn hắn: Vô sỉ nhị nhân tổ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân. "Đã không biết có nên nói hay không thì đừng nói nữa, bần đạo có việc, xin từ biệt!" Ba Tiêu đạo nhân không muốn bị làm phiền tâm tình tốt khi vừa mới xuất sơn, ngữ khí sinh ngạnh hồi tuyệt.

Thần tình Chuẩn Đề đạo nhân cư nhiên không thay đổi chút nào, nụ cười vẫn y nguyên: "Đã như vậy, thì bần đạo cung kính không bằng tuân mệnh, nói thẳng!" "Không cần miễn cưỡng!

Ta cũng không nghe!" Ba Tiêu đạo nhân biết đối phương không có ý tốt, lần nữa cự tuyệt.

Chuẩn Đề đạo nhân dường như không nghe thấy lời Ba Tiêu đạo nhân, tiếp tục tự nói một mình: "Bần đạo bấm ngón tay tính toán, linh thú dưới trướng đạo hữu hữu duyên với bần đạo, không biết đạo hữu có thể bỏ những thứ yêu thích hay không?" "Bần đạo bấm ngón tay tính toán, trong tay đạo hữu hẳn là Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo 'Thất Bảo Diệu Thụ' a?" Ba Tiêu đạo nhân bị chọc cười, tự tiếu phi

tiếu hỏi. "Đạo hữu làm sao biết?" Chuẩn Đề đạo nhân kinh ngạc hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vừa mới rời khỏi nơi hóa hình không lâu, chưa tiếp xúc với tu sĩ khác, người bên ngoài làm sao có thể biết lai lịch bạn sinh linh bảo trong tay hắn? "Ai!

Kỳ thật 'Thất Bảo Diệu Thụ' vốn là linh bảo của bần đạo, lại không khéo đánh mất, không ngờ rơi vào trong tay đạo hữu!

Thật tốt quá!

Đa tạ đạo hữu vật quy nguyên chủ!" Ba Tiêu đạo nhân diễn đến thanh tình tịnh mậu. "Ngươi!" Chuẩn Đề đạo nhân nghe xong mới biết đối phương đang trêu chọc mình, thần tình rùng mình, nộ khí dần phát. "Đạo hữu nói đùa, 'Thất Bảo Diệu Thụ' là bạn sinh linh bảo của sư đệ ta, làm sao có thể là linh bảo đạo hữu đánh mất!" Tiếp Dẫn đạo nhân sầu mi khổ kiểm nói.

Chương 42

"Ai nói đùa với các ngươi!

Tiểu Đoàn Đoàn nhà ta do ta nuôi từ nhỏ đến lớn, sao lại hữu duyên với ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân tức giận đốp chát. "Tiểu Đoàn Đoàn, có nhận biết bọn hắn không?

Muốn đi theo bọn hắn không?" Ba Tiêu đạo nhân trêu chọc Đoàn Đoàn. "Ô ô ô!" Tiểu Đoàn Đoàn liên tục lắc đầu, đầy mặt ghét bỏ liếc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một cái, lăn một vòng trốn ra sau lưng Ba Tiêu đạo nhân, thái độ cực kỳ rõ ràng. "Đoàn Đoàn nhà ta không quen biết hai lão đại thúc ỏi tỏa các ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân cười nhạo một tiếng. "Đạo hữu chớ có không biết tốt xấu!

Thiên địa linh vật người có đức chiếm lấy, Thực Thiết Thú bị đạo hữu nô dịch thực tại đáng thương, bần đạo không đành lòng thấy minh châu bị phủ bụi, mới muốn cứu nó ra khỏi khổ hải!

Nếu đạo hữu chấp mê bất ngộ!

Chớ trách sư huynh đệ ta cùng đạo hữu làm một tràng!" Chuẩn Đề đạo nhân nộ khí bộc phát, nhìn ra được Ba Tiêu đạo nhân tu vi Đại La Kim Tiên Hậu kỳ, tuy rằng cao hơn hắn một chút.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cảm thấy bọn hắn có hai người, nhân số chiếm ưu thế.

Tự giác căn cước thâm hậu, có bạn sinh linh bảo phụ trợ, tự tin liên thủ có thể bắt được Ba Tiêu đạo nhân! "Hắc hắc!

Sớm biết vô sỉ nhị nhân tổ đủ không biết xấu hổ, nhưng không ngờ lại không biết xấu hổ đến mức này!

Lừa gạt không thành, biến thành minh thưởng a!" Ba Tiêu đạo

nhân liên tục cười lạnh, vung tay lên thu Đoàn Đoàn vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ". "Nói nhiều vô ích, chúng ta làm một tràng, xác định quy thuộc của Thực Thiết Thú!" Chuẩn Đề đạo nhân bị Ba Tiêu đạo nhân chỉ vào mũi đại mạ, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. "Hắc hắc hắc!

Đánh thì đánh, sợ các ngươi không thành!

Đơn đấu hay là quần ẩu a!" Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng biết rõ kết quả, lại mở miệng hỏi. "Đạo hữu, chúng ta cũng không phải muốn lấy nhiều thắng ít, xác thực là sư huynh đệ ta đồng tâm đồng đức, cộng đồng tiến thối, bất luận đối thủ là một người cũng được, mười người cũng thế, từ trước đến nay đều cùng nhau ra tay!

Mời đạo hữu lượng thứ!" Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt bi khổ nói. "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Quả nhiên là như thế, hi vọng các ngươi nhớ kỹ lời nói hôm nay, sau này cũng đừng hối hận nha!" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy cười ha ha. "Bớt nói nhảm!

Tiếp chiêu đi!" Chuẩn Đề đạo nhân nộ hống một tiếng, "Thất Bảo Diệu Thụ" trong tay vang lên tiếng leng keng của bảy loại bảo vật tử kim, bí ngân, lưu ly, thủy tinh, xa cừ, trân châu, mã não.

Một đạo thất thải bảo quang xoát về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân biết "Thất Bảo Diệu Thụ" hào xưng vô vật bất xoát!

Hắn vung tay lên tế ra "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", đồng dạng là lục thải hoa quang đối xoát tới!

Thất thải bảo quang và lục thải hoa quang ầm vang va chạm, giằng co một lát sau, lại song song tiêu tán, cư nhiên uy lực lực lượng ngang nhau. "Ai nha nha!

Sư huynh!

Kiện linh bảo này thật sự hữu duyên với sư đệ ta!

Nhất định phải lấy về!" Chuẩn Đề đạo nhân nhìn thấy "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" trong nháy mắt cảm thấy trong lòng loạn nhảy, nguyên thần rung động, lập tức thần tình dữ tợn, kinh thanh tiêm khiếu. "Đạo hữu!

Đem Thực Thiết Thú cùng kiện linh bảo này giao ra thì tốt hơn!

Nếu không hậu quả tự phụ!" Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn thấy sư đệ thất thái, biết sự thái khẩn cấp, rống to một tiếng. "Cái này thật sự hữu duyên với hắn, vậy ý là vừa rồi là giả sao!" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí trào phúng. "Hưu sính miệng lưỡi lợi hại!" Tiếp Dẫn đạo nhân rống to một tiếng, "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" đánh ra một đạo tiếp dẫn bảo quang về phía Ba Tiêu đạo nhân. "Hừ!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng, cố ý tế ra "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", bay xoay tròn dưới chân, phóng ra vô lượng kim quang, đem tiếp dẫn bảo quang ngăn cản ở bên ngoài. "Nha nha nha!" Tiếp Dẫn đạo nhân kinh khiếu liên liên: "Thử bảo dữ bần đạo hữu duyên!

Đạo hữu tốc tốc vật quy nguyên chủ!" "Nga!

Kiện linh bảo này cũng hữu duyên với ngươi a!

Thật đúng là khéo a!" Ba Tiêu đạo nhân âm dương quái khí nói. "Vậy kiện linh bảo này ngươi giúp ta nhìn xem có hữu duyên với ngươi không?" Ba Tiêu đạo nhân nói xong lại tế ra "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ", phóng ra vạn trượng thanh quang, lại một lần nữa đem một đạo nhân quả tuyến do Tiếp Dẫn đạo nhân đánh ra

ngăn lại. "Hữu duyên!

Hữu duyên!

Thử bảo thật sự hữu duyên với bần đạo!" Ánh mắt Tiếp Dẫn đạo nhân đều dại ra!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn chòng chọc vào linh bảo tiếp nhị liên tam xuất hiện trong tay Ba Tiêu đạo nhân, hận không thể lập tức nhào lên ôm vào trong ngực. "Huynh đệ hai người các ngươi mặt thật lớn!

Cái gì cũng hữu duyên với các ngươi!

Sao các ngươi không nói Hồng Hoang thế giới đều là của nhà các ngươi đi!" Ba Tiêu đạo nhân bị Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chọc cười.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lại sắp bị chọc tức đến phát khóc!

Mới đầu đánh cái cớ "Vật này hữu duyên với bần đạo", chẳng qua là nhìn trúng hai kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh bảo trong tay quốc bảo manh thú Tiểu Đoàn Đoàn.

Cảm thấy bằng vào nhân số ưu thế, cùng với linh bảo cường lực chưa chắc không thể khiến Ba Tiêu đạo nhân khuất phục, từ đó bạch đắc hai kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh bảo.

Cho dù không thành công cũng không quan hệ, dù sao có cỏ đánh một gậy thử xem, không tin Ba Tiêu đạo nhân có thể lưu lại hai người bọn họ hay sao?

Lại không ngờ Ba Tiêu đạo nhân cư nhiên là cái xương cứng, từ lúc bắt đầu tranh cãi miệng lưỡi vẫn luôn chiếm thượng phong.

Chương 43

Động thủ càng là lấy ra từng kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo.

Càng chết người chính là, lần này Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thật sự cảm thấy mấy kiện linh bảo này hữu duyên với bọn hắn!

Hiện tại cũng cảm thấy câu nói "hữu duyên" kia nói ra không có độ tin cậy rồi.

Ba Tiêu đạo nhân vì trêu chọc "Vô sỉ nhị nhân tổ" trong truyền thuyết, cố ý dùng mấy kiện linh bảo xác thực là có hữu duyên với bọn hắn để đấu pháp. "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" đối thượng "Thất Bảo Diệu Thụ", kia gọi là một cái ngũ quang thập sắc, huyến lạn chói mắt, quả thực còn xinh đẹp hơn màn biểu diễn pháo hoa thịnh đại nhất kiếp trước. "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ" phóng ra đạo đạo thanh mang va chạm ầm vang với bảo quang phóng ra từ "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", từng tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa chấn nhĩ dục lung. "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" kim quang hộ thân, nhân quả xạ tuyến của Tiếp Dẫn đạo nhân và tịch diệt tiên quang của Chuẩn Đề đạo nhân đánh lên kim sắc quang mạc, chỉ tạo ra từng trận gợn sóng liền không còn hiệu quả.

Bất quá vì tránh cho đại chiến ảnh hưởng đến hoàn cảnh và sinh linh bình thường, Ba Tiêu đạo nhân cố ý dẫn đạo chiến đấu lên cao không. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Lại một trận va chạm kịch liệt vang lên.

Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên cảm giác không gian sau lưng có một trận ba động rất nhỏ truyền đến.

Tuy rằng Ba Tiêu đạo nhân nghe theo kiến nghị của Dương Mi lão

tổ, trước khi thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chủ tu chín đại pháp tắc của bản thân, không có tu luyện thêm Không Gian Pháp Tắc.

Nhưng kinh qua Dương Mi lão tổ ngắn ngủi phụ đạo, lại tự mình khai tịch "Tam Thập Lục Trọng Thiên", Ba Tiêu đạo nhân vẫn rất mẫn cảm đối với không gian ba động.

Ba Tiêu đạo nhân giao thủ với "Vô sỉ nhị nhân tổ", sao có thể không đề phòng bọn hắn ám trung đánh lén đây?

Thế là, duy khủng đối phương công kích thủ đoạn quỷ dị, "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" không nhất định có thể hoàn toàn phòng hộ.

Ngay tại thời gian đầu tiên, Ba Tiêu đạo nhân đem "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" tế ra, triển khai một bức họa quyển thật dài, bảo hộ toàn bộ hai trăm bảy mươi độ sau lưng. "Ba!" Công kích đánh lén bị "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thu vào bên trong thế giới của Đồ. "Ai nha!

Đau chết bần đạo!

Ác đạo, mau đem linh bảo của bần đạo vật quy nguyên chủ!" Chuẩn Đề đạo nhân gấp đến độ sắc mặt kim hoàng, oa oa kêu loạn.

Ba Tiêu đạo nhân mạc danh kỳ diệu dùng thần niệm quét qua trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", phát hiện trong đó có thêm một thanh Thượng phẩm Tiên Thiên Linh bảo "Gia Trì Thần Xử" đang tả xung hữu đột.

Đáng tiếc phẩm giai của "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" vốn cao hơn "Gia Trì Thần Xử", huống chi khốn địch, cấm cố vốn là lĩnh vực sở trường của nó.

Cho nên "Gia Trì Thần Xử" tuy rằng toàn lực bạo tẩu, lại căn bản khó mà đột phá "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" trói buộc. "Hắc hắc hắc!" Ba Tiêu đạo nhân không ngờ có niềm vui ngoài ý muốn như vậy, thu "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" lại, triệt để cắt đứt niệm tưởng của Chuẩn Đề

đạo nhân.

Làm cho Chuẩn Đề đạo nhân giậm chân như sấm, chửi ầm lên. "Xoát!" Thần tình Ba Tiêu đạo nhân lập tức lạnh lẽo!

Sự tình hôm nay nguyên nhân là do "Vô sỉ nhị nhân tổ" tham đồ linh bảo trong tay Tiểu Đoàn Đoàn mà chủ động khiêu khích.

Hiện tại trộm gà không thành còn mất nắm gạo, muốn chơi chịu thua, Ba Tiêu đạo nhân còn kính hắn là một nhân vật!

Nhưng hiện tại Chuẩn Đề đạo nhân lại thẹn quá hóa giận, chửi ầm lên, một điểm cao thủ phong độ cũng không có.

Lập tức kích thích nộ ý của Ba Tiêu đạo nhân, tâm tình trêu cợt ban đầu thăng lên một tia sát cơ.

Nguyên bản trong lòng Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy "Vô sỉ nhị nhân tổ" tuy rằng tính cách có khuyết điểm, nhưng căn cước thâm hậu, năng lực cường đại, ý chí kiên định, bách chiết bất nạo, cũng có điểm sáng.

Vốn Ba Tiêu đạo nhân còn có một tia ý nghĩ thu phục hai người đối phương vào dưới trướng, bây giờ trực tiếp quẳng lên chín tầng mây. "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" "Lựa chọn một: Được tha người hãy tha người, hòa giải với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Khen thưởng: đạt được hảo cảm độ của hai người." "Lựa chọn hai: Đối với địch nhân nhân từ chính là tàn nhẫn với chính mình, triệt để đối địch với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, khu trục hai người ra khỏi phương Tây đại lục.

Khen thưởng: Pháp môn hội tụ khí vận phương Tây đại lục!" "Chỉ có hai cái tuyển hạng sao?

Đã là địch, một không làm hai không nghỉ, ta muốn triệt để giết chết bọn hắn!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng hận thanh nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tương lai là tồn tại có khả năng thành thánh, nhổ cỏ không trừ gốc gió xuân thổi lại mọc.

So với việc lưu lại cho mình một cái tai họa ngầm tày trời, không bằng sớm làm chết bọn hắn, dù sao Tu Di Sơn đã là của ta.

Vậy đem tất cả những gì vốn thuộc về Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tiếp thu toàn bộ chẳng phải tốt hơn sao! "Đinh đông!

Không có tuyển hạng này, bất quá có thể quy nhập vào lựa chọn hai.

Hệ thống đề tỉnh, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trời sinh sở hữu đại khí vận, Thiên Đạo che chở.

Túc chủ muốn đánh giết bọn hắn, hệ thống cũng không xem trọng!" Câu trả lời của Hệ thống nằm ngoài dự liệu của Ba Tiêu đạo nhân. "Cho dù như thế, ta cũng muốn thử một lần!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng không phục, ta không tin, nếu ta thủ đoạn ra hết còn không lưu lại được hai cái hàng này! "Lùi một bước, giết không được hai cái, ta giết một cái được không?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng phát ngoan.

Nhưng ý niệm của Ba Tiêu đạo nhân vừa rơi xuống, còn chưa kịp triệt để bộc phát.

Tiếp Dẫn đạo nhân tu luyện "Nhân Quả Pháp Tắc" từ thần tình băng lãnh trên mặt Ba Tiêu đạo nhân cùng nồng đậm sát cơ tán phát ra toàn thân đã cảm nhận được nguy hiểm cực lớn.

Trong lòng rung động và nguyên thần kịch liệt run rẩy là Thiên Đạo minh minh trung ám chỉ rõ ràng, Tiếp Dẫn đạo nhân thôi động

"Nhân Quả Pháp Tắc" đồng dạng sát giác được uy hiếp sinh tử cực lớn. "Lui!" Tiếp Dẫn đạo nhân bạo quát một tiếng.

Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng bởi vì trong lòng rung động, nguyên thần run rẩy âm thầm sinh nghi, nghe vậy không do dự mà phi thân lui lại. "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!"...

Chín phiến "Ba Tiêu Diệp" Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo của Ba Tiêu đạo nhân tế ra, đang muốn bố trận vây khốn Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, lại bị bọn hắn sớm một bước đào thoát. "Trời ạ!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chịu kinh hách trước nay chưa từng có! "Chín kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo!" Tiếp Dẫn đạo nhân tiêm khiếu một tiếng, không ngờ Ba Tiêu đạo nhân vung tay lên lại tế ra chín kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo nữa. "Mười hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo!" Chuẩn Đề đạo nhân đỏ mắt nóng lòng, Ba Tiêu đạo nhân trước trước sau sau lấy ra mười hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo.

Huynh đệ hai người bọn hắn thấy đều chưa từng thấy nhiều Cực phẩm Tiên Thiên Linh bảo như vậy a!

Tim của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang rỉ máu!!!

Chương 44

Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị tiếp tục thúc giục chín chiếc "Ba Tiêu Diệp" khốn trụ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Nào ngờ!

Tiếp Dẫn đạo nhân trong tay bỗng nhiên tán xuất một bồng ánh sáng trắng nõn, hướng về phía Tây phương đại lục dưới chân ném tới!

Ba Tiêu đạo nhân thần niệm quét qua, thấy đó là một trăm linh tám hạt "Bạch Ngọc Niệm Châu", chính là một bộ Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tiếp Dẫn đạo nhân toàn lực phát động, nếu để những "Bạch Ngọc Niệm Châu" này bay tán ra, toàn bộ nện xuống đại lục phía dưới, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Ít nhất cũng sẽ có trăm vạn dặm phương viên đại lục chịu tổn thất to lớn, càng có vô số chủng tộc, sinh linh vừa mới khôi phục sinh cơ phải chịu tai ương ngập đầu!

Ba Tiêu đạo nhân bạo nộ, nhưng lại không thể làm gì, chỉ trong một sát na đã đưa ra lựa chọn: Sự an toàn của Tây phương đại lục và bảo toàn sinh linh là quan trọng nhất!

Không phải Ba Tiêu đạo nhân làm thánh mẫu!

Mà là Ba Tiêu đạo nhân coi Tây phương đại lục là cấm luyến!

Đây chính là đại bản doanh để hắn phát triển trong tương lai a!

Là hậu hoa viên của Tây phương đại lục a!

Mỗi một nhành hoa, mỗi một cái cây, mỗi một sinh linh trên Tây

phương đại lục đều là căn cơ của hắn a!

Sao có thể bỏ mặc không lo!

Ba Tiêu đạo nhân trong nháy mắt tế xuất toàn bộ linh bảo gồm chín chiếc "Ba Tiêu Diệp", Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ, "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", Tam Đóa Liên Đài...

Với khí thế sét đánh không kịp bưng tai, vượt qua hư không bao trùm về phía một trăm linh tám hạt "Bạch Ngọc Niệm Châu" óng ánh đang tán ra bốn phương tám hướng!

Tiếp Dẫn đạo nhân trong trận đánh nhau trước đó đã phát giác được sự ái hộ của Ba Tiêu đạo nhân đối với Tây phương đại lục, khắc ý hướng chiến trường lên không trung, không muốn để dư ba chiến đấu làm hư hại đại lục, núi sông, dòng chảy, vạn vật, sinh linh.

Khi đó Tiếp Dẫn đạo nhân còn trong lòng thầm cười nhạo Ba Tiêu đạo nhân có lòng dạ đàn bà, cư nhiên lại để ý đến sự sống chết của đám sâu kiến vô quan trọng yếu này.

Hiện tại lại phải cảm kích sự ái hộ của Ba Tiêu đạo nhân đối với sinh linh Tây phương đại lục, mới cho hắn và Chuẩn Đề đạo nhân cơ hội đào tẩu!

Hắn cũng cảm thấy kiêu ngạo vì sự dự đoán chuẩn xác và hành động quả quyết của mình.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân không ra tay cứu giúp Tây phương đại lục cùng sinh linh, cho dù sư huynh đệ hai người bọn họ có thể may mắn đào tẩu, nhưng nghiệp lực to lớn như thế cũng đủ để Tiếp Dẫn đạo nhân vạn kiếp bất phục rồi.

Càng không cần nói, hãy nhìn xem đầy trời linh bảo bay tán loạn, thần quang xông thẳng lên trời, những món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đủ màu sắc khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo

nhân kinh ngạc đến tê dại kia.

Nếu những linh bảo này cùng nhau nện xuống, Tiếp Dẫn đạo nhân biết sư huynh đệ hai người bọn họ tuyệt đối không có khả năng sống sót!

Đáng tiếc!

Tiếp Dẫn đạo nhân đã coi thường Ba Tiêu đạo nhân!

Tuy rằng tất cả linh bảo đều tán ra để ngăn chặn một trăm linh tám hạt "Bạch Ngọc Niệm Châu" do Tiếp Dẫn đạo nhân ném ra, nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại thi triển Ngũ Hành Độn Thuật tiếp tục truy đuổi về phía "tổ hợp hai kẻ vô sỉ"!

Toàn lực thôi động tầng thứ sáu 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, thân thể mang sức mạnh tương đương với Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Khi sắp đuổi kịp Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, Ba Tiêu đạo nhân tung ra một quyền!

Sức mạnh cuồng bạo khiến không gian dọc đường sinh ra từng đạo gợn sóng kịch liệt mắt thường có thể thấy được, phi tốc khuếch tán.

Hư không bị sức mạnh cường đại rút sạch linh khí bộc phát ra từng trận tiếng nổ âm thanh chói tai, chấn triệt hoàn vũ.

Nắm đấm của Ba Tiêu đạo nhân còn chưa tới, phong bạo hàng lâm trước một bước đã khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đại kinh thất sắc.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân căn bản không có linh bảo hộ thân phòng ngự cường đại, "Thất Bảo Diệu Thụ" đang cùng "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" dây dưa.

Màn ánh sáng bảo quang do "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" hạ xuống ngay cả thời gian một cái sát na cũng không kiên trì được đã bị Ba Tiêu đạo nhân một quyền đấm xuyên.

Nắm đấm to như cái nồi đất không hề dừng lại, tiếp tục hướng về phía "tổ hợp hai kẻ vô sỉ" đang phi tốc chạy trốn nện xuống.

"Trượng Lục Kim Thân!" Chuẩn Đề đạo nhân cắn răng quát to một tiếng, sử xuất công pháp Kim Thân lĩnh ngộ từ trong công pháp truyền thừa.

Một thân ảnh khổng lồ kim quang rực rỡ xuất hiện ở sau lưng, trợn mắt tròn xoe, đón lấy đòn sấm sét của Ba Tiêu đạo nhân xông lên.

"Oanh!" "Rắc rắc!" "Ào ào ào!" "Trượng Lục Kim Thân" của Chuẩn Đề đạo nhân chỉ chống đỡ được không đến một hơi thở thời gian, đã trải đầy vết rạn, ầm ầm vỡ nát thành đầy trời mảnh vụn màu vàng.

"Oa!" "Trượng Lục Kim Thân" bị phá, Chuẩn Đề đạo nhân tự thân tao ngộ phản phệ cực lớn, một ngụm máu tươi màu vàng phun ra chân trời.

"Sư đệ!" Tiếp Dẫn đạo nhân một tay ôm lấy Chuẩn Đề đạo nhân suýt chút nữa ngã khỏi đám mây, tiếp tục toàn lực phi độn.

"Vèo!" Ba Tiêu đạo nhân đuổi sát không buông, thề phải giữ hai tên này lại.

"Oanh!" Lại một quyền đánh ra.

"Bành!" "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" bị đánh kêu ai oán một tiếng bay trở về trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Oanh!" Lại một quyền đánh ra.

"Bành!" "Oa!" Ngạnh kháng một quyền của Ba Tiêu đạo nhân,

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng thân chịu trọng thương, máu tươi cuồng phun không dứt.

"Oanh!" Quyền thứ tư đánh ra.

Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng tràn đầy, nhất định có thể đem Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã là nỏ mạnh hết đà đánh rơi xuống.

"Sư huynh!

Đi trước!" Chuẩn Đề đạo nhân cắn răng, vừa triệu hồi "Thất Bảo Diệu Thụ", vừa chuẩn bị một lần nữa thi triển "Trượng Lục Kim Thân" ngăn cản Ba Tiêu đạo nhân, tranh thủ thời gian đào mệnh cho Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Sư đệ!

Muốn đi cùng đi!

Ta sao có thể bỏ mặc ngươi!" Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân càng thêm vàng vọt, tật khổ, lần nữa thôi động "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" chuẩn bị đón lấy một quyền đoạt mệnh của Ba Tiêu đạo nhân.

Thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân cách Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân càng ngày càng gần.

Quyền phong nghênh diện khiến "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" nhẹ nhàng lay động.

"Chết đi cho ta!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng sướng khoái!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lộ ra vẻ hối hận, tiếc nuối cùng các loại cảm xúc phức tạp.

Nhưng đúng lúc này!

"Vèo!" Một tiếng xé gió nhẹ vang lên.

Một đạo hôi ảnh chợt lóe lên rồi biến mất, cuốn lấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong nháy mắt bay ra khỏi phạm vi quyền phong của Ba Tiêu đạo nhân có thể lan đến.

Ba Tiêu đạo nhân ánh mắt ngưng tụ, mới nhìn rõ dung mạo người tới!

Chương 45

Tướng mạo gầy gò, thần tình âm chí!

Hóa ra là người quen cũ Côn Bằng!

Côn Bằng trước đó vẫn luôn trốn ở Tây Hải ẩn cư tu luyện.

Thời gian dài đằng đẵng trôi qua, thương thế đã sớm khôi phục, bởi vì lúc Long Hán đại kiếp đại quyết chiến thủ hộ Tây Hải có công nên được một ít Huyền Hoàng Công Đức chi lực, tu vi đại hữu tinh tiến.

Gần đây bị thế cục thiên hạ phong vân dũng động làm cho tĩnh cực tư động, cũng muốn lần nữa đặt chân vào Hồng Hoang, tìm kiếm cơ duyên.

Vừa mới rời khỏi Tây Hải bay vào Hồng Hoang Tây phương đại lục không lâu, liền cảm nhận được dư ba chiến đấu mãnh liệt từ xa.

Trong lòng tò mò bèn lặng lẽ tới xem!

Cư nhiên là lão cừu nhân Ba Tiêu đạo nhân đang truy sát hai gã Đại La Kim Tiên chật vật không chịu nổi.

Tuy rằng nhìn Ba Tiêu đạo nhân hận đến ngứa răng, nhưng lại nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân đầy trời linh bảo bay múa, nhục thân công kích lực cường hãn, Côn Bằng đạo nhân không có can đảm hiện tại tìm thù.

Không!

Địch nhân của địch nhân là bằng hữu, Côn Bằng mới lặng lẽ tìm kiếm cơ hội, tại thời điểm mấu chốt nhất phá hoại chuyện tốt của Ba Tiêu đạo nhân, đem Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cứu đi!

“Ha ha ha!” Côn Bằng lưu lại tiếng cười khoái trá, hai cánh triển khai, tốc độ lần nữa tăng vọt, trong chớp mắt đã phi độn rời đi!

Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng hao phí không ít tinh lực tu hành, bù đắp đoản bản về phương diện tốc độ phi hành.

Nhưng Côn Bằng hóa thành chim tên là Bằng, tốc độ phi hành có thể coi là đệ nhất thê đội cao thủ trong thế giới Hồng Hoang.

Huống chi Côn Bằng mưu tính đã lâu, súc thế đợi phát, chọn chuẩn cơ hội, vì để ngáng chân Ba Tiêu đạo nhân mà kích phát tiềm năng, bộc phát ra toàn bộ tốc độ.

Cho nên, Ba Tiêu đạo nhân chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn Côn Bằng đem Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cứu đi, vạn phần tiếc nuối liên tục lắc đầu.

“Khí vận của hai gã kia quả nhiên thâm hậu, tình huống này mắt thấy sắp chết ngắc, cư nhiên còn có thể để cho bọn hắn đào tẩu!” Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng lòng có không cam lòng, nhưng cũng không thể không cảm thán.

“Xoát!” Người chạy, tổng phải lưu lại chút đồ vật gán nợ chứ!

Ba Tiêu đạo nhân thôi động “Lục Căn Thanh Tịnh Trúc” đuổi sát không buông đối với “Thất Bảo Diệu Thụ” đang phi tốc đào độn, muốn giữ lại kiện linh bảo bản mệnh của Chuẩn Đề đạo nhân.

Từng đạo lục thải hoa quang không ngừng xoát về phía “Thất Bảo Diệu Thụ”.

Ba Tiêu đạo nhân càng đánh ra từng đạo thần thông vây truy chặn đường nó, thậm chí ngay cả Pháp tắc chi lực cũng dùng tới.

“Thất Bảo Diệu Thụ” tuy rằng toàn lực phản kháng, lại bị liên tiếp bắn trúng, lung lay sắp đổ, nguy ngập nguy cơ.

Ba Tiêu đạo nhân đang muốn thừa thế xông lên bắt lấy nó.

“Lòng dạ lang sói!

Tên tặc đạo kia cư nhiên muốn thu ‘Thất Bảo Diệu Thụ’ của ta!” Chuẩn Đề đạo nhân đang bị Côn Bằng mang theo phi độn kinh nộ giao gia!

“Bành!” Chuẩn Đề đạo nhân hung hăng đấm một quyền vào tâm khẩu của mình.

“Oa!” Một ngụm máu tươi phun dũng ra.

“Vèo!” Bởi vì Chuẩn Đề thi triển bí pháp triệu hoán, “Thất Bảo Diệu Thụ” cư nhiên mãnh nhiên bộc phát, xoát ra thất thải quang mang, rạch ra một đạo khe hở hư không nhỏ, trực tiếp xuyên qua hư không biến mất trước mặt Ba Tiêu đạo nhân, đuổi theo hướng Chuẩn Đề đạo nhân.

“Thu!” “Thu!” “Thu!”...

Để xổng mất “Thất Bảo Diệu Thụ”, Ba Tiêu đạo nhân thầm than đáng tiếc nhưng lại không buông tha một trăm linh tám hạt “Bạch Ngọc Niệm Châu” kia.

Chúng đa linh bảo các hiển thần thông, hoặc cuốn, hoặc thu, hoặc trấn áp, trong khoảnh khắc đem một trăm linh tám hạt “Bạch Ngọc Niệm Châu” bắt giữ toàn bộ, không thiếu một hạt.

“Không có phí công một hồi, ‘Gia Trì Thần Xử’ và ‘Bạch Ngọc Niệm Châu’, hai kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng là thu hoạch không tồi!” Ba Tiêu đạo nhân tự an ủi.

Lại không biết đây chỉ là món khai vị, thu hoạch khiến hắn bất ngờ thực sự còn ở phía sau.

Cùng với việc Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị Côn

Bằng mang theo đào thoát khỏi Tây phương đại lục, Ba Tiêu đạo nhân tức thì có thể rõ ràng cảm giác được khí vận trên Tây phương đại lục bắt đầu liên tục không ngừng hối tụ về trên người hắn.

"Hóa ra trận chiến này không chỉ là tranh chấp ý khí, càng là cuộc chiến tranh đoạt khí vận, cuộc chiến quy thuộc của Tây phương đại lục!" Ba Tiêu đạo nhân rốt cục bừng tỉnh đại ngộ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là tiên thiên đại năng thổ sinh thổ trưởng ở Tây phương đại lục, nguyên bản là những kẻ được khí vận Tây phương đại lục chung ái theo thiên định, sẽ dần dần trưởng thành trở thành người chưởng khống Tây phương đại lục.

Nhưng sự xuất hiện của Ba Tiêu đạo nhân đã làm cho hết thảy phát sinh biến hóa to lớn.

Đầu tiên, Ba Tiêu đạo nhân thông qua một loạt thao tác và nỗ lực trong Long Hán đại kiếp, đối với cả Tây phương đại lục cùng vạn vật sinh linh sinh tồn trong đó đều có đại công đức!

Tiếp đó, Ba Tiêu đạo nhân danh chính ngôn thuận trở thành chủ nhân của Tu Di Sơn - đệ nhất linh sơn Tây phương đại lục.

Như vậy, Ba Tiêu đạo nhân liền nhờ vào nỗ lực hậu thiên mà có được cơ hội tranh đoạt quyền chưởng khống Tây phương đại lục với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân - những kẻ được gọi là thiên tuyển chi tử có ưu thế tiên thiên.

Cũng giống như Đạo tổ Hồng Quân tuy rằng là người đại diện Thiên Đạo được thiên định, có được ưu thế tiên thiên to lớn như "Tạo Hóa Ngọc Điệp".

Nhưng Đại Đạo chí công, y nguyên sẽ dựng lên cho hắn một người cạnh tranh là Ma Tổ La Hầu.

Nếu Đạo tổ Hồng Quân một cái không cẩn thận, hoặc là Ma Tổ La

Hầu có thể nắm bắt cơ hội tốt hơn, thì có thể nghịch phong lật bàn, cường thế đoạt quyền thượng vị!

Khiến cho Đạo tổ Hồng Quân bỏ lỡ cơ hội tốt, mất đi cơ hội làm người đại diện Thiên Đạo.

Đáng tiếc, Ma Tổ La Hầu tuy rằng cơ quan tính tẫn, cuối cùng bởi vì đủ loại nguyên nhân mà thất bại.

Đạo lý cũng tương tự!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vốn là người chưởng khống Tây phương đại lục được thiên định.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng lúc đó không minh bạch đạo lý này, nhưng tuân theo lựa chọn nội tâm, lợi dụng ưu thế của mình, thông qua một loạt thao tác như thần, dần dần thu được tư cách cạnh tranh.

Một bên ưu thế tiên thiên to lớn, nhưng lại hi lý hồ đồ không có hảo hảo nắm bắt; một bên hậu thiên nỗ lực, dùng đại công đức, đại nghị lực thu được cơ hội cạnh tranh.

Hai bên đứng ở trên cùng một vạch xuất phát.

Trận đại chiến hôm nay, chính là ván cờ thắng bại cuối cùng.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân sư huynh đệ hai người gặp gỡ Ba Tiêu đạo nhân có thể nói là tất nhiên!

Bọn hắn tuân theo ám chỉ trong linh tính hướng về phía Tu Di Sơn tiến đến.

Nếu có thể đánh bại Ba Tiêu đạo nhân đuổi hắn ra khỏi Tây phương đại lục, chiếm cứ Tu Di Sơn, bọn hắn y nguyên sẽ là người chưởng khống Tây phương đại lục.

Nhưng bọn hắn thất bại!

Ba Tiêu đạo nhân đã làm được!

Không chỉ cường lực đánh bại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hai người liên thủ, còn khiến bọn hắn đào ly khỏi Tây phương đại lục.

Tuy rằng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không hiểu rõ, nhưng ngay tại sát na thất bại rời khỏi Tây phương đại lục kia, bọn hắn đã triệt để tang thất tư cách.

Chương 46

Trong minh minh cũng cảm giác được đánh mất thứ gì đó cực kỳ quan trọng, nhưng trọng thương chạy trốn khiến bọn hắn không có thời gian đi tế tế thể hội hết thảy!

Sự ái hộ trước sau như một của Ba Tiêu đạo nhân đối với núi sông, dòng chảy, vạn vật, sinh linh trên Tây phương đại lục cũng thu được sự nhận khả của một phương thiên địa này!

Ba Tiêu đạo nhân làm được cú kinh thiên nghịch chuyển mà ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng không làm được!

Cư nhiên ngạnh sinh sinh từ trong tay thiên tuyển chi tử Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đoạt lấy cơ duyên, cướp lấy cơ duyên người chưởng khống Tây phương đại lục!

Không chỉ có như thế!

Ba Tiêu đạo nhân bởi vì có Hệ thống tương trợ, sở hữu pháp môn "Hối tụ Tây phương đại lục khí vận"!

Khiến cho cái danh người chưởng khống Tây phương đại lục, từ một cái hư danh biến thành thực quyền thống trị giả.

Ba Tiêu đạo nhân rèn sắt khi còn nóng, toàn lực vận chuyển pháp môn.

Từng đạo khí vận Tây phương đại lục từ trên Tây phương đại lục bắt đầu liên tục không ngừng hướng về trên người Ba Tiêu đạo nhân hối tụ.

Mỗi một tấc núi sông đại địa, mỗi một dòng sông hồ nước, mỗi một nhành hoa cỏ cây cối, mỗi một khối sơn thạch thổ nhưỡng, mỗi một sinh linh vạn vật, thậm chí mỗi một luồng gió mát ánh sáng...

đều đang phóng thích một loại tin tức.

Hết thảy thảy đều đang nhận đồng, đều đang tín nhiệm, đều đang cảm kích, đều đang tán tụng, đều đang ủng hộ, đều đang sùng bái...

"Từ nay về sau Tây phương ta là tôn!

Từ nay về sau Tây phương ta thủ hộ!" Ba Tiêu đạo nhân lòng có sở cảm, trong lòng yên lặng niệm, không có phát ra hào ngôn tráng ngữ, thậm chí không có lên tiếng, chỉ là trong lòng có loại cảm ngộ này.

"Ào ào ào!" "Ào ào ào!"...

Tất cả sinh linh vạn vật trên Tây phương đại lục đều phát ra khí tức vui sướng, tựa hồ cảm nhận được tâm ý của Ba Tiêu đạo nhân.

Không biết qua bao lâu, loại khí vận hối tụ ôn hòa to lớn này mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

"Đã là hết thảy nơi này đều nhận đồng ta, vậy ta nhân đoạn thời gian này đi khắp mỗi một mảnh thổ địa, mỗi một ngọn núi cao, mỗi một dòng sông của Tây phương đại lục...", "Tới gần, lắng nghe, hiểu rõ..." Ba Tiêu đạo nhân trên mặt mang theo nụ cười vui sướng bắt đầu một chuyến du hành hoàn toàn mới.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bởi vì mất đi tư cách người chưởng khống Tây phương đại lục, khí vận bản thân bỗng nhiên hạ xuống rất nhiều.

Cộng thêm hôm nay chịu đả kích quá lớn tại chỗ Ba Tiêu đạo nhân, hai người cúi đầu ủ rũ, vô tinh đả thải.

Côn Bằng thì ôm tâm lý đồng cừu địch hi (chung kẻ thù), đang kể lại chuyện năm xưa bị ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ "vây công" mà mất đi linh bảo.

“Linh bảo trong tay Ba Tiêu đạo nhân, đại bộ phận vốn đều hẳn là của bần đạo!

Chỉ là Ba Tiêu ác đạo, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ man hoành vô lý, từ trong tay bần đạo ngạnh sinh sinh cướp đi!” Côn Bằng chửi mắng.

“Giống như hôm nay cường đoạt linh bảo của hai vị đạo hữu vậy!” Côn Bằng nhìn về phía Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, đáy mắt không khỏi lưu quang chợt lóe, lặng lẽ nuốt nước miếng.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên rùng mình một cái, cái biểu tình này của Côn Bằng thực sự quá quen thuộc rồi...

Nhớ tới “Gia Trì Thần Xử” và một trăm linh tám hạt “Bạch Ngọc Niệm Châu” sinh ra từ duyên phận...

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong nháy mắt cảm thấy tựa hồ nguy hiểm, tuy rằng có hai người, nhưng cả hai đều thân chịu trọng thương!

Cái gã “ân nhân cứu mạng” bỗng nhiên xuất hiện này, tướng mạo âm chí, khí tức âm lãnh, ánh mắt lấp lóe...

Tuyệt không phải thiện loại!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng đau đớn đồng thời dâng lên ý niệm này.

“Oanh!” “Oanh!” Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ánh mắt nhìn nhau, đồng thời khẽ chấn động, thoát thân rời khỏi hai tay Côn Bằng khi hắn hào không chuẩn bị.

“Hai vị đạo hữu, đây là ý gì?” Côn Bằng trong nháy mắt sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng hỏi.

“Đạo hữu chớ trách!

Sư huynh đệ hai người chúng ta đa tạ đạo hữu trượng nghĩa tương trợ, chỉ là như hôm nay cần nghỉ ngơi một phen, ngày sau hữu duyên gặp lại, sẽ báo đáp ơn đạo hữu hôm nay ra tay tương trợ!” Tiếp Dẫn đạo nhân tuy rằng trong miệng nói khách khí, nhưng trên “Tiếp Dẫn Bảo Tràng” đã dâng lên một tầng quang mạc, đem hắn và Chuẩn Đề đạo nhân bao phủ ở trong đó.

“Ha ha ha!

Không biết tốt xấu!

Lấy oán trả ơn!” Côn Bằng phóng thanh cười to.

Sao có thể nhìn không ra Tiếp Dẫn đạo nhân đề phòng và cảnh giác đối với hắn, trong lòng thầm mắng: “Lão tổ ta thật vất vả đại phát từ bi, thật tâm tương trợ, muốn cùng các ngươi kết làm hảo hữu, kết làm đồng minh, đồng tâm hiệp lực đối phó Ba Tiêu ác đạo!

Các ngươi cư nhiên hoài nghi lão tổ!

Sớm biết như thế vừa rồi nên nhân lúc bọn hắn không có chuẩn bị thống hạ sát thủ, ít nhất có thể giết chết một cái, cướp một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!” Côn Bằng trong lòng thầm hối hận.

“Thiện tâm phát không được!

Về sau phải tàn nhẫn!

Hồng Hoang thế giới đâu có bằng hữu!

Chỉ có lợi ích vĩnh viễn bất biến!” Côn Bằng trong lòng thề!

Côn Bằng đáy mắt hàn quang lấp lóe hồi lâu, phát hiện đối phương hai gã kia tuy rằng trọng thương, nhưng linh bảo, thần thông đều thập phần cường đại, một mình hắn thật đúng là không bắt được...

“Thôi được!” Côn Bằng lắc đầu cười, nhìn sâu vào Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một cái, cười lạnh nói: “Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài!

Cáo từ!” “Vèo!” Thân hình Côn Bằng đạo nhân chợt lóe, một đạo hôi quang hướng về nơi xa bắn đi.

“Sư huynh!

Chúng ta có phải hiểu lầm Côn Bằng đạo hữu rồi không!” Chuẩn Đề đạo nhân có chút không nắm chắc hỏi.

“Bất luận như thế nào, an toàn là đệ nhất, cùng lắm thì về sau lại hướng Côn Bằng đạo hữu bồi lễ xin lỗi!” Tiếp Dẫn đạo nhân trầm ngâm nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân khí vận đại giảm không biết bọn hắn đã vô ý đắc tội một đại năng có khả năng trở thành bằng hữu.

Càng không biết bởi vì bỗng nhiên khí vận đại giảm, có càng nhiều gian nan hiểm trở đang chờ đợi sư huynh đệ hai người bọn hắn.

Chuẩn Đề đạo nhân bi thương nói: “Sư huynh!

Vì sao sư đệ ta cảm giác Tây phương đại lục không về được nữa?” “Ta cũng cảm thấy như vậy!” Tiếp Dẫn đạo nhân mày nhíu chặt, sắc mặt tật khổ càng thêm thâm trọng.

Chuẩn Đề đạo nhân lại hỏi: “Vậy chúng ta đi đâu?” Tiếp Dẫn đạo nhân hơi trầm tư, do dự mở miệng nói: “Phương tài Côn Bằng đạo hữu từng nói, Trấn Nguyên Tử ở ‘Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán’ là bang hung của Ba Tiêu ác đạo!

Nơi này cách Vạn Thọ Sơn không xa!

Không bằng...” “Không sai!

Phương tài Côn Bằng đạo hữu nói, ba người bọn họ vây công Côn Bằng đạo hữu mới thắng, chứng tỏ thực lực không đáng sợ.” Chuẩn Đề đạo nhân đã hôn đầu hồ loạn suy đoán.

Chương 47

"Linh bảo cướp đoạt từ trong tay Côn Bằng đạo hữu đều ở trong tay Ba Tiêu đạo nhân!

Có thể thấy được Ba Tiêu ác đạo trong ba người là cường thế bá đạo nhất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ không có khả năng giống như Ba Tiêu đạo nhân một dạng đầy người linh bảo!" Chuẩn Đề đạo nhân càng phân tích càng cảm thấy rất có đạo lý.

"Chúng ta trước tìm Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thu chút lợi tức, tương lai sẽ lại tìm Ba Tiêu ác đạo đòi lại công đạo!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong lời của Chuẩn Đề đạo nhân cũng đã định chủ ý.

Vì vậy, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đen đủi sau khi hơi điều chỉnh liền khí thế hung hăng xông về phía "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán".

Như hôm nay "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" non xanh nước biếc, tiên hạc bay múa, thụy thú lao nhanh, tường vân đóa đóa, linh tuyền róc rách.

Tại cửa lớn, đạo đồng Thanh Phong và Minh Nguyệt được Trấn Nguyên Tử tùy tay điểm hóa, đang chống cằm ngồi ở trên ngạch cửa ngẩn người.

"Hoàng Long sư huynh và Ma Cô tiên tử đang bị lão gia bắt nhốt tu luyện sao?" Minh Nguyệt lặng lẽ nói.

"Ma Cô tiên tử là bị Hoàng Long sư huynh liên lụy!

Ta hôm đó nghe lén được, hình như lão gia chê Hoàng Long sư huynh tu luyện tốc độ quá chậm, một cái nguyên hội đều qua rồi, cư

nhiên vẫn là Chân Tiên tu vi, tuy rằng đạt tới đỉnh phong rồi đi, nhưng không phải y nguyên vẫn là Chân Tiên sao...” Thanh Phong tay múa chân khoát, biểu tình khoa trương nói.

“Nga!

Ma Cô tiên tử đều Kim Tiên đỉnh phong rồi...” Minh Nguyệt một bên gật đầu, một bên ánh mắt nhìn quanh bốn phía.

“Hoàng Long sư huynh bị lão gia phạt đi bế quan tu luyện, Ma Cô tiên tử cũng đi theo bế quan thôi...” Thanh Phong đang nói, phát hiện Minh Nguyệt tâm hồn treo ngược cành cây, thuận theo ánh mắt của hắn nhìn lại.

Không trung phía xa có một đóa tường vân đang lao nhanh tới.

“Hồng Vân lão gia tới sao?” Thanh Phong kinh hỉ nói.

“Không phải đâu!

Tường vân của Hồng Vân lão gia là một đoàn đỏ rực.

Đây là một cái tường vân màu vàng...” Minh Nguyệt không dám xác định nói.

“Về!

Đóng cửa!” Trong “Ngũ Trang Quán” truyền ra mệnh lệnh ngắn gọn rõ ràng của Trấn Nguyên Tử.

“A?!” “Nga!” Thanh Phong và Minh Nguyệt vội vàng luống cuống tay chân bò dậy khỏi ngạch cửa, xoay người chạy về trong viện.

“Chi nha nha!” Đại môn “Ngũ Trang Quán” đóng chặt.

“Oanh long long!” Một đạo thủ hộ đại trận màu thổ hoàng nồng đậm hậu trọng chậm rãi dâng lên, thậm chí ngay cả địa mạch chi lực, thổ thuộc tính linh khí trong phạm vi mấy chục vạn dặm phụ cận đều đang hối tụ về phía thủ hộ đại trận.

“Sư huynh! ...” Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng đánh trống!

Trước mắt cái thủ hộ trận pháp này có thể nhìn ra Thổ chi pháp tắc lĩnh ngộ của Trấn Nguyên Tử mạnh phi đồng tiểu khả.

“Không sợ!

Thổ chi pháp tắc thiện thủ bất thiện công!

Có lẽ đây chỉ là tiên thiên đại trận của nơi này!” Tiếp Dẫn đạo nhân không cam lòng nói!

“Hai vị đạo hữu tôn tính đại danh, tới Ngũ Trang Quán có việc gì?” Thanh âm trầm ổn hậu trọng của Trấn Nguyên Tử từ trong “Ngũ Trang Quán” truyền ra.

“Là Trấn Nguyên Tử đạo hữu?” Chuẩn Đề đạo nhân lộ ra nụ cười từ thiện nhu thanh hỏi.

“Chính là bần đạo!” Trấn Nguyên Tử đáp.

“Quá tốt rồi!” Chuẩn Đề đạo nhân kinh hỉ cười nói, “Tìm được đạo hữu rồi, sư huynh đệ hai người chúng ta sẽ không phụ sự dặn dò của Ba Tiêu đạo hữu!” “Nga?

Đại huynh bảo hai vị đạo hữu tới?” Thân ảnh Trấn Nguyên Tử chậm rãi hiện ra giữa không trung.

“Tê...” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn Không Gian Pháp Tắc của Trấn Nguyên Tử cư nhiên cũng lợi hại như thế, không khỏi thầm hít một hơi lãnh khí.

Chuẩn Đề đạo nhân cười híp mắt nói: “Ba Tiêu đạo hữu bảo bần đạo nhắn cho Trấn Nguyên Tử đạo hữu một câu?” Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân một bên nói, một bên tự nhiên bay về phía Trấn Nguyên Tử.

“Nga?” Trấn Nguyên Tử mày nhướng lên, đè xuống vân đầu

không có tiếp tục phi hành.

"Ba Tiêu đạo hữu bảo ta nói cho Trấn Nguyên Tử đạo hữu..." Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân tiếp tục tới gần.

Bỗng nhiên!

Chuẩn Đề đạo nhân trong tay "Thất Bảo Diệu Thụ" mãnh nhiên xoát ra, một đạo thất sắc quang hoa nhắm thẳng đầu Trấn Nguyên Tử xoát xuống!

Một tay khác đánh ra "Tịch Diệt Tiên Quang", bắn về phía đầu lâu Trấn Nguyên Tử.

Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" về phía trước, một đạo bảo quang quấn về phía Trấn Nguyên Tử.

Đồng thời từng tia "Nhân Quả Xạ Tuyến" tung hoành giao thác, tựa hồ như một tấm lưới lớn đem Trấn Nguyên Tử vây ở trung ương!

"Đi chết đi!" Chuẩn Đề đạo nhân mấy chữ cuối cùng là cắn răng hô lên.

Nhưng!

Sự tình phát sinh ngoài dự liệu!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân mưu tính đã lâu, đánh lén tin tưởng tràn đầy, vốn tưởng rằng có thể nhất cử trọng thương, thậm chí đánh giết Trấn Nguyên Tử.

Nhưng Trấn Nguyên Tử không hoảng hốt không vội vàng, tựa hồ sớm có chuẩn bị, trên đỉnh đầu một quyển "Địa Thư" khí thế hồn hậu hoa lạp lạp một trận phiên động.

Một đạo quang mạc màu thổ hoàng ngưng thực bao phủ Trấn Nguyên Tử.

Thất bảo quang mang vô vật bất xoát của "Thất Bảo Diệu Thụ"

chỉ làm cho quang mạc thổ hoàng run rẩy kịch liệt một trận, liền vô công mà lui.

Trấn Nguyên Tử trong tay cầm phất trần cư nhiên cũng là một kiện linh bảo, nhẹ nhàng hất lên, trước mặt xuất hiện một đạo khe hở không gian, "Tịch Diệt Tiên Quang" chui vào trong khe hở biến mất không thấy.

"Dương Liễu Diệp" bay xoáy ra, uy lực quả nhiên còn hơn xa phất trần trong tay Trấn Nguyên Tử, vẽ ra từng đạo khe hở không gian rậm rạp chằng chịt quanh thân, đem bảo quang của "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" và những tia "Nhân Quả Xạ Tuyến" kia thôn phệ sạch sẽ.

"Quả nhiên có trá!" Trấn Nguyên Tử không hề bất ngờ.

Vốn nghe Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhận sự ủy thác của Ba Tiêu đạo nhân tới, Trấn Nguyên Tử rất vui vẻ, cho nên mới sẽ đi ra nghênh tiếp.

Nhưng khi nghe nói cư nhiên là Ba Tiêu đạo nhân nhờ nhắn một câu!

Trấn Nguyên Tử lập tức phát hiện không thích hợp, giữa bọn hắn đều có "Tịnh Đế Kim Liên", trò chuyện tùy thời có thể, sao có thể ngàn dặm xa xôi nhờ người khác nhắn lời?

Cho nên Trấn Nguyên Tử trong lòng tồn tâm đề phòng, chưa kịp liên hệ với Ba Tiêu đạo nhân thì Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã động thủ.

"Hừ!" Trấn Nguyên Tử mạc danh kỳ diệu bị công kích, trong lòng giận dữ.

"Tam Bảo Ngọc Như Ý" tức thì bay ra.

Chương 48

"Xoát xoát xoát..." Vô số đạo cột sáng màu ngọc mang theo công đức kim quang bắn mạnh về phía Chuẩn Đề đạo nhân.

"Oanh!" Chuẩn Đề đạo nhân bị oanh đến bay ngược ra ngoài, lại phun ra một ngụm máu tươi.

Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử lại tế xuất "Trảm Tiên Hồ Lô".

Đang chuẩn bị thi lễ cúi đầu, thỉnh xuất "Trảm Tiên Phi Đao".

Tiếp Dẫn đạo nhân chỉ cảm thấy nguyên thần thình thịch loạn nhảy, không nói hai lời lôi kéo Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng chật vật đào tẩu.

"Tình huống gì?" Trấn Nguyên Tử sờ không được đầu óc.

"Hai gã kia có bệnh sao?

Mạc danh kỳ diệu đến, mạc danh kỳ diệu động thủ, mạc danh kỳ diệu đào tẩu..." Trấn Nguyên Tử trên đường bay trở về "Ngũ Trang Quán" câu thông với Ba Tiêu đạo nhân mới biết được ngọn nguồn sự tình.

"Đại huynh, sớm biết vậy ta đã toàn lực ra tay, ít nhất có thể chém giết một cái!" Trấn Nguyên Tử có chút tiếc nuối.

"Mệnh không đáng tuyệt, về sau còn có cơ hội!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không thèm để ý, "Nhị đệ, vi huynh gần đây lòng có cảm ngộ, đã giao đại với lão Tam, nhưng hắn không cẩn thận như vậy, nhưng đừng trúng gian kế của hai gã kia!" "Đại huynh yên tâm, ta sẽ liên hệ với lão Tam!" Trấn Nguyên Tử nói. ...

Bên kia Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân một đường cuồng phi đào tẩu.

“Trấn Nguyên Tử cư nhiên cũng có mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Một cái so với một cái lợi hại!

Một cái so với một cái quỷ dị!” Chuẩn Đề đạo nhân thượng khí bất tiếp hạ khí.

“Ba tên ác đạo, không biết đã cướp bóc linh bảo của bao nhiêu đạo hữu mới có thể tích toản hạ đông đảo linh bảo như thế!

Quả thực thiên lý nan dung!” Tiếp Dẫn đạo nhân trong mắt chớp động thần tình phức tạp...

Hai kẻ xui xẻo hoang mang rối loạn cũng không phân phương hướng.

Sau khi chạy trốn hồi lâu, bỗng nhiên phát hiện phía trước có một mảnh tiên sơn mờ mịt, kéo dài không dứt.

Lúc thì có tiên hạc bay múa, đan phượng triều dương; lúc thì có kỳ hoa dị thảo, thôn hà thổ lộ; lúc thì có thụy thú trình tường, tiên lộc u u...

“Nơi này linh khí nồng đậm, thật là một mảnh tiên sơn bảo địa, phóng tầm mắt nhìn tới trải rộng động thiên phúc địa!” Tiếp Dẫn đạo nhân cảm khái nói.

“Sư huynh!

Nơi này có duyên với chúng ta!

Chúng ta đi tìm một chỗ tiên gia động phủ an thân được không?” Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng lộ vẻ vui mừng.

“Sư huynh, động phủ chỗ đó không tồi!” Chuẩn Đề đạo nhân nhãn quang độc lạt, liếc mắt một cái đã nhìn trúng nơi có địa lý vị trí cực tốt, linh khí thập phần nồng đậm, cảnh trí tối vi ưu mỹ.

“Không tồi!

Không tồi!” Tiếp Dẫn đạo nhân liên liên gật đầu.

“Người nào vô cớ nhìn trộm động phủ của bần đạo!” Bỗng nhiên một tiếng quát chói tai thanh thúy từ trong động phủ truyền ra.

Một nữ tử y phục phiêu phiêu, tư sắc tuyệt giai từ trong động phủ phiêu thân ra, mày liễu dựng ngược quát hỏi.

Chuẩn Đề đạo nhân đã học được thông minh, cẩn thận quan sát khí tức đối phương, vẻn vẹn chỉ là một Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong, ngay cả trung kỳ cũng không phải nữ tu sĩ!

Vì vậy hào không khách khí mở miệng nói: “Đạo hữu!

Nơi này có duyên với bần đạo!

Mời đạo hữu dời bước!” “To gan!

Cướp động phủ sao?” Nữ tử kia mày ngài dựng ngược, mắt hạnh trợn tròn, lạnh giọng nói.

“Tiên gia động phủ người có đức chiếm giữ!

Đạo hữu...” Chuẩn Đề đạo nhân còn đang nói.

“Gan to lắm!

Dám đến Tây Côn Luân giương oai!

Tưởng rằng bần đạo Tây Vương Mẫu là dễ bắt nạt hay sao!” Nữ tử kia cư nhiên là Tây Vương Mẫu!

“Chẳng lẽ đạo hữu Tây Vương Mẫu muốn cùng sư huynh đệ bần đạo làm một trận hay sao?” Chuẩn Đề đạo nhân khinh thường cười nói.

“Các vị đạo hữu tốc tốc hiện thân!

Có người đến Tây Côn Luân chúng ta giương oai rồi!” Tây Vương

Mẫu cười lạnh liên liên, cũng không có động thủ, lãng thanh hô hoán.

"Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" Trong dãy núi Tây Côn Luân kéo dài không dứt, vô số tiên gia động phủ, phân phân có tu sĩ phóng lên tận trời.

Tuy rằng tu vi đều không cao thâm bằng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Nhưng hơn mười Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mấy trăm Thái Ất Kim Tiên, đại mấy ngàn Kim Tiên, còn có tu sĩ cảnh giới thấp hơn rậm rạp chằng chịt vây ở bốn phương tám hướng.

Chỉ riêng cái khí thế này cũng đủ để cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt đại biến.

"Đại huynh, nhị huynh!

Bên ngoài hai thằng ngốc kia là ai vậy?" Trong động phủ, Thông Thiên cười hắc hắc.

"Quản bọn hắn làm gì!

Tán tu Tây Côn Luân tuy rằng tu vi bình thường, nhưng thắng ở đồng lòng hiệp lực, Tây Vương Mẫu lại là người có uy vọng cao nhất trong số đó, hai thằng ngốc kia một đầu đâm đến cửa nhà Tây Vương Mẫu, đó không phải là tìm đánh sao!" Nguyên Thủy xùy cười nói.

"Tĩnh tâm tu luyện!

Bớt lo chuyện bao đồng!" Lão Tử mắt cũng không mở, khẽ nói.

Nguyên Thủy và Thông Thiên nhìn nhau một cái, vội vàng nhắm mắt tu luyện...

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bị thành thiên thượng vạn tu sĩ truy sát mấy chục vạn dặm mới miễn cưỡng đào thoát...

Tiếp theo một đoạn thời gian, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đã trải qua đoạn thời gian đen tối nhất trong cuộc đời này.

Từ Tây Côn Luân hốt hoảng chạy trốn, tới Bắc phương đại lục.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân muốn ở lại nơi này, lại gặp Phục Hy, Nữ Oa huynh muội hai người.

Phục Hy tâm tế như phát, cẩn thận từng li từng tí, tuy rằng biểu hiện nhiệt tình, nhưng lại vẫn luôn cẩn thận đề phòng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Chương 49

Nữ Oa tuy là nữ tử, nhưng băng tuyết thông minh, tâm tư thâm trầm, so với Phục Hy càng khó đối phó hơn, một đôi mắt đẹp thâm thúy, tựa hồ luôn có thể nhìn thấu tâm tư suy nghĩ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Phục Hy chủ động mở miệng đề nghị mọi người luận đạo một phen, dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phục Hy Cầm" đàn tấu một khúc, cư nhiên dẫn phát vết thương cũ trong cơ thể Chuẩn Đề đạo nhân.

Như vậy lại càng chấn nhiếp Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Nữ Oa chỉ lộ một chút "Tạo Hóa Pháp Tắc", liền khiến cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trạng thái không tốt biết khó mà lui.

Tro bụi rời đi Bắc phương đại lục, xuôi nam Trung Thổ, vốn muốn đến "Hỏa Vân Động" tìm Hỏa Vân lão tổ trút giận.

Đáng tiếc Hỏa Vân lão tổ ra ngoài vân du, hồi lâu chưa từng trở về.

Hai người lại muốn công phá "Hỏa Vân Động", chiếm làm của riêng.

Nào ngờ "Hỏa Vân Động" phòng ngự lực cường đại, công đánh hồi lâu đều chưa thể thành công.

Bởi vì động tĩnh quá lớn, ngược lại dẫn tới Hậu Thổ Tổ Vu của Thập Nhị Tổ Vu đang du lịch ở phụ cận.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân bệnh cũ lại tái phát,

thấy Hậu Thổ Tổ Vu là một nữ tử cô thân độc hành, nhu thanh tế ngữ chất vấn vì sao cưỡng ép công đánh động phủ của người khác, xem ra là người giảng đạo lý, bộ dáng dễ bắt nạt.

"Lo chuyện bao đồng!" Chuẩn Đề đạo nhân liên tiếp bị tỏa, trong lòng sớm đã nén một cỗ lửa giận ngập trời, hôm nay rốt cục muốn bộc phát ra.

Một trận đại chiến cứ thế bộc phát.

Hậu Thổ Tổ Vu hiện ra Tổ Vu Chân Thân nhân thân xà vĩ (thân người đuôi rắn), sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm đẳng xà, Thổ chi pháp tắc tín thủ niêm lai.

Cùng Chuẩn Đề đạo nhân trạng thái không tốt đại chiến ba ngày ba đêm bất phân thắng bại.

Tiếp Dẫn đạo nhân thấy thế liền ra tay hỗ trợ, vội vàng mở miệng nói: "Đạo hữu đừng trách chúng ta lấy nhiều hiếp ít!

Thực tại sư huynh đệ hai người chúng ta đồng tâm đồng đức, từ trước đến nay cùng nhau tiến lui, bất luận địch nhân bao nhiêu đều cùng nhau đối địch!" "So người đông sao?!" Hậu Thổ Tổ Vu nhếch miệng cười, phát ra một tiếng gầm thét kinh thiên.

Phiến khắc sau, Không Gian Tổ Vu Đế Giang mang theo mười vị Tổ Vu còn lại xuyên qua không gian tới!

"Tặc đạo!

Cư nhiên dám bắt nạt Hậu Thổ tiểu muội!" Theo tiếng quát tháo của Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tính tình nóng nảy, Thập Nhị Tổ Vu ùa lên, cho Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết thế nào gọi là hội đồng chân chính!

Mặt đầy máu me, đầu tóc rối bời, Tiếp Dẫn đạo nhân mang theo Chuẩn Đề đạo nhân có "Trượng Lục Kim Thân" tàn phá không chịu

nổi thật vất vả mới đào thoát khỏi sự truy sát của Thập Nhị Tổ Vu.

Một đường bay đến Đông phương đại lục, cẩn thận trinh sát hồi lâu, phát hiện nơi này không có thổ trứ đại năng cường đại.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân rốt cục thở phào nhẹ nhõm, vừa định lấy nơi này làm căn cơ, tìm kiếm tiên sơn phúc động trú túc.

Lại gặp dã tâm bừng bừng Đông Vương Công đang mang theo Đông Hải tán tu đồng dạng khoách trương thế lực trên Đông phương đại lục.

Nhìn đối phương tuy rằng cảnh giới không cao, nhưng bóng người rậm rạp chằng chịt, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhớ tới bi thảm tao ngộ ở Tây Côn Luân, vội vàng lạc hoang mà chạy.

Cuối cùng hai người tới Nam phương đại lục, lại một phen cẩn thận nghe ngóng, rốt cục xác định nơi này ngoại trừ Nguyên Phượng và Phượng Hoàng nhất tộc thâm cư Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn không ra, không còn đại năng nào khác, mới tìm được đất đặt chân.

"Sư đệ!

Trải qua một phen trắc trở, vi huynh bình tĩnh lại tế tế thể ngộ, phát hiện sự tranh đấu giữa Ba Tiêu ác đạo cùng chúng ta tựa hồ dính dáng đến tranh đoạt khí vận Tây phương đại lục..." Tiếp Dẫn đạo nhân không hổ là đại năng tu luyện "Nhân Quả Pháp Tắc", chung quy đã phản ứng lại!

"Khí vận chi tranh..." Chuẩn Đề đạo nhân khó hiểu.

"Khi đó vi huynh cũng không có phát giác.

Nhưng một loạt sự tình về sau khiến vi huynh có sở minh ngộ!" Tiếp Dẫn đạo nhân bắt đầu tường tận phân tích kinh nghiệm suốt dọc đường: "Trấn Nguyên Tử sở hữu khí vận trong phạm vi mấy chục

vạn dặm phụ cận ‘Vạn Thọ Sơn’, mới có thể...” “Tây Côn Luân tán tu đều là nguyên trụ dân Tây Côn Luân, đoàn kết một lòng, lao lao chưởng khống khí vận Tây Côn Luân cùng phụ cận...” “Phục Hy và Nữ Oa hai vị đạo hữu tuy rằng vô ý thức, nhưng được trời ưu ái, đồng dạng đang trong vô hình hối tụ khí vận Bắc phương đại lục...” “Thập Nhị Tổ Vu...” Tiếp Dẫn đạo nhân nói đến đây không khỏi nhe răng, “Khí vận ngập trời, không chỉ Trung Thổ đại lục, ngay cả tứ phương đại lục cũng có một bộ phận khí vận hướng bọn họ ngưng tụ.” “Đông Vương Công và Đông Hải tán tu bá chiếm Đông phương đại lục, cũng đang theo bản năng thu nạp khí vận...” “Ý của sư huynh là?” Chuẩn Đề đạo nhân hai mắt tỏa sáng.

“Nam phương đại lục không có đại năng tọa trấn, chúng ta phải tranh thủ thời gian hối tụ khí vận Nam phương đại lục, biến thành căn cơ của chúng ta!” Tiếp Dẫn đạo nhân chém đinh chặt sắt nói.

“Tốt!” Chuẩn Đề đạo nhân đấu chí ngang dương!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân quả nhiên bách chiết bất nạo, càng bị áp chế càng dũng cảm, sau khi kinh thụ liên phiên đả kích, cư nhiên nhanh như vậy đã tìm được mục tiêu minh xác.

Nhưng chung quy đã muộn một bước.

Lúc này Ba Tiêu đạo nhân đã đi khắp Tây phương đại lục, đem Tây phương đại lục khí vận dung hợp làm một thể với mình, thời thời khắc khắc đều có khí vận Tây phương đại lục bàng bạc hối tụ về trên người hắn.

Sở hữu pháp môn hối tụ khí vận chi lực cụ thể, có bản chất khác biệt với hành vi vô ý thức hối tụ khí vận thuận theo tự nhiên của các đại năng khác!

Ba Tiêu đạo nhân lần này đi khắp Tây phương đại lục, bởi vì là địa bàn của mình, đương nhiên sẽ không giống như bọn kia nhìn thấy

đồ tốt là vơ vét.

Cùng lắm là thu lấy một bộ phận nhỏ vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", coi như chuẩn bị cho vạn toàn chi sách tương lai.

Không chỉ có như thế, Ba Tiêu đạo nhân còn thả ra một bộ phận các loại nguyên liệu linh dị bảo, vạn tộc sinh linh thu thập được trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", làm phong phú vật chủng Tây phương đại lục.

Xuất phát từ sở thích cá nhân, Ba Tiêu đạo nhân tại một mảng núi non kéo dài không dứt, linh khí nồng đậm trồng đại lượng linh trúc, đem một bộ phận quốc bảo Đoàn Đoàn (gấu trúc) trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thả rông trong núi rừng.

"Không biết đến khi nào bọn chúng mới có thể chuyển biến thói quen ăn uống, trở thành tiểu khả ái ôm trúc gặm rào rạo, vẻ mặt ngốc manh trong ký ức của ta!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nghĩ, một bộ phận Đoàn Đoàn này đều là được tinh khiêu tế tuyển, tính tình nhu hòa, thiên hảo ăn chay.

Chuyến đi này còn có một thu hoạch lớn nhất khiến Ba Tiêu đạo nhân vui mừng quá đỗi.

Ba Tiêu đạo nhân trên đường du lịch gặp được một tiểu tu sĩ tâm tính thiện lương, kiên nghị bất bạt, chấp nhất vạn phần.

Tuy rằng trước mắt tu vi thiển bạc, vừa mới đột phá Thiên Tiên tu vi.

Lúc đầu Ba Tiêu đạo nhân chú ý cũng chỉ là hơi cảm thấy hứng thú, nhưng khi phát hiện đi theo bên cạnh tiểu tu sĩ kia là ấu thú, cư nhiên là thần thú "Đế Thính"!

Lại qua thời gian dài quan sát và suy tính, Ba Tiêu đạo nhân có thể xác định, tiểu tu sĩ này tương lai chính là "Địa Tạng Vương Bồ Tát" đại danh đỉnh đỉnh!

Vì vậy, hào không ngoài ý muốn, Ba Tiêu đạo nhân hiện thân, đem tiểu tu sĩ thu làm đệ tử, cũng ban tên là "Địa Tạng"!

Đem Địa Tạng mang về Tu Di Sơn dạy bảo tu luyện.

"Không hổ là người có thể phát ra hoành nguyện 'Địa ngục không trống thề không thành Phật', tính cách Địa Tạng Vương Bồ Tát quả nhiên đủ cố chấp!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn tiểu tu sĩ vẻ mặt chấp ảo trước mặt trong lòng thầm cười.

"Bất quá nếu không phải tính cách chấp nhất như vậy, với tư chất tương đối bình thường của hắn, sao có thể có thành tựu lớn như thế chứ!" Ba Tiêu đạo nhân chuyển niệm nghĩ, trong lòng lập tức thích nhiên.

"Trăm người trăm vẻ, làm thầy nên tùy tài thi giáo, mới có thể để mỗi đệ tử phát huy ưu thế của mình!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khổ tư minh tưởng chế định phương pháp tu luyện thích hợp nhất cho Địa Tạng.

Tiểu thần thú "Đế Thính" hiện tại chỉ là một đầu ấu thú nhỏ bé vừa mới sinh ra không lâu, được Địa Tạng liều mạng cứu giúp, những thần thông đặc hữu kia còn chưa hiển lộ.

Cả ngày đi theo sau lưng Quốc bảo Tiểu Đoàn Đoàn chạy loạn khắp Tu Di Sơn, có đôi khi cùng Đoàn Đoàn tranh giành đồ chơi, chọc cho Đoàn Đoàn không vui, bị đè xuống đánh cho một trận tơi bời.

Cách không bao lâu, tiểu "Đế Thính" lại lon ton đi theo sau lưng Đoàn Đoàn vui đùa ầm ĩ.

Trước đó rất lâu Ba Tiêu đạo nhân đã thu một cây Cửu Diệp Linh Chi có linh tính cực mạnh, rốt cục đã hóa hình.

Tuy rằng chỉ trải qua Tứ Cửu Thiên Kiếp, cũng chỉ có tu vi Nhân Tiên thấp nhất.

Bất quá lại thông minh hiểu chuyện, chăm chỉ tháo vát, bưng trà rót nước, thắp hương quét dọn mọi thứ tinh thông.

Rốt cục để cho Ba Tiêu đạo nhân, người vốn luôn không muốn tùy tiện điểm hóa đạo đồng làm đứt đoạn con đường tu luyện của chúng, không cần phải sự sự cung thân.

Chương 50

Dù sao cũng có một tiểu linh chi ngoan ngoãn nghe lời chạy trước chạy sau hầu hạ.

Trên Tu Di Sơn tu luyện càng ngày càng thoải mái...

Ba Tiêu đạo nhân không ngừng tăng cường đại trận xung quanh Tu Di Sơn, không chỉ vì phòng ngự, mà còn vì sự thần bí.

Kể từ khi Ba Tiêu đạo nhân hối tụ khí vận Tây phương đại lục, trở thành người chưởng khống Tây phương đại lục, sinh linh Tây phương đại lục liền sẽ không tự chủ được đến Tu Di Sơn triều bái Tây Phương Chi Chủ.

Làm Tây Phương Chi Chủ cao cao tại thượng sao có thể không có cảm giác thần bí chứ?

Vậy làm thế nào để thụ lập hình tượng cao đại thần bí?

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân biến Tu Di Sơn trở nên ẩn hiện trong ngàn dải tử khí, vạn đạo hà quang, vô số tường vân.

Nhìn từ xa thần bí hùng vĩ, toàn bộ Tây phương đại lục đều có thể nhìn thấy.

Đi về phía gần lại như lạc vào trong sương mù, khó có thể đến nơi.

Chỉ có cực ít số người phúc duyên thâm hậu, thiên phú dị bẩm, linh tính siêu tuyệt mới có thể đến được chân núi Tu Di Sơn.

Còn về cơ duyên tiếp theo...

Tuyệt đại bộ phận chỉ cảm thấy trước mắt một đạo thần quang lóe lên, trong đầu nhận được một ít chỉ điểm xong, một trận đầu váng

mắt hoa liền bị tống xuất khỏi Tu Di Sơn.

Có một thiểu bộ phận có thể thu hoạch được nhận khả, có thể tu luyện ở ngoại vi Tu Di Sơn.

Chỉ có cực ít số người có thể được Ba Tiêu đạo nhân nhìn trúng, thu nhập Tu Di Sơn, kết lư cư trú dưới chân núi, tự hành tu luyện.

Mỗi cách một đoạn thời gian, Ba Tiêu đạo nhân sẽ không định kỳ khai đàn giảng đạo, những người hữu hạnh linh thính đạo pháp, phân phân đại hữu thu hoạch.

Cảm niệm ân đức của Ba Tiêu đạo nhân, sau khi rời đi liền quảng cáo cho người khác biết, khiến uy đức chi danh của Ba Tiêu đạo nhân trên Tây phương đại lục càng thêm hiển hách.

Một trận kinh thiên đại chiến giữa Đạo tổ Hồng Quân cùng Ma Tổ La Hầu đã dẫn đến việc giữa Tây phương đại lục và Trung Thổ đại lục, lấy "Long Vương Sơn" làm trung tâm, xuất hiện đầy rẫy các vết nứt.

Về sau hình thành các loại đại hạp cốc, thiên tiệm, sông lớn cuồn cuộn, hồ nước biển cả mênh mông, lại có sa mạc rộng lớn hào không sinh cơ, sinh linh tuyệt địa đầy rẫy tử khí chướng khí.

Những nơi này cho dù là tu sĩ đại năng cũng trông mà khiếp sợ, càng không cần nói sinh linh bình thường.

Vì vậy, "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" của Trấn Nguyên Tử cùng "Tây Côn Luân" đã trở thành hai thông đạo chủ yếu nhất giữa Trung Thổ đại lục và Tây phương đại lục.

Trấn Nguyên Tử đem địa vực mấy chục vạn dặm phụ cận "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" và Tây phương đại lục luyện thành một mảnh, trở thành một đại trọng yếu môn hộ của Tây phương đại lục.

Thời cách đã lâu, Trấn Nguyên Tử mang theo Hoàng Long chân

nhân và Ma Cô tiên tử, Hồng Vân lão tổ mang theo đồ đệ mới thu tới Tu Di Sơn.

Trong "Tu Di Cung" bình thường vắng vẻ rốt cục náo nhiệt lên.

"Sư điệt Hoàng Long bái kiến Đại sư bá, Tam sư thúc!" "Ma Cô bái kiến hai vị lão gia!" "Đồ nhi!

Bái kiến Đại sư bá và Nhị sư bá..." Hồng Vân lão tổ đại hô tiểu khiếu bảo đệ tử tướng mạo phương chính, trẻ tuổi ngây ngô kia.

"Đệ tử Vân Trung Tử, bái kiến Đại sư bá, Nhị sư bá!

Ra mắt Hoàng Long sư huynh, Ma Cô tiên tử!" Nam tử trẻ tuổi kia cung cung kính kính thi lễ.

"Vân Trung Tử?" Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc nói.

"Hắc hắc hắc!

Ta là Hồng Vân lão tổ, là đóa mây đỏ (Hồng Vân) tiên thiên đệ nhất đắc đạo!

Hắn gọi là Vân Trung Tử (người trong mây)!

Có phải rất hữu duyên không?" Hồng Vân lão tổ vui vẻ cười ha ha.

"Tiểu tử này tỳ khí bướng bỉnh lắm!

Bất quá tâm tính, tư chất đều là thượng giai!

Vì thế ta đã hao phí tinh lực rất lớn, dùng thời gian rất dài mới chiết phục được hắn, thành công bái sư!" Hồng Vân lão tổ chút nào không cảm thấy nan kham, ngược lại tân tân nhạc đạo kể lại chuyện chiết phục Vân Trung Tử...

"Không tồi!

Vân Trung Tử sư điệt nãi là hồn kim phác ngọc, cũng không uổng

phí ngươi một phen tâm lực!" Ba Tiêu đạo nhân xưng tán.

Cũng không ngờ Hồng Vân lão tổ có thể có vận khí tốt như vậy, đem Vân Trung Tử - vị Phúc Đức Chi Tiên này thu nhập môn hạ, xem ra hấp thu đại lượng Huyền Hoàng Công Đức chi lực đã khiến vận khí của Hồng Vân lão tổ tăng vọt không ít.

"Đại huynh!

Nhị huynh!

Sư điệt lần đầu tiên bái kiến, hai cái đại hộ các ngươi tổng phải có chút ý tứ chứ!" Hồng Vân lão tổ hắc hắc cười xấu xa.

"Cũng tốt!" Ba Tiêu đạo nhân ý vị thâm trường cười cười.

"Hoàng Long sư điệt!

Vân Trung Tử sư điệt!

Sư bá ta ban cho các ngươi mỗi người một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bát Bảo Kim Liên Liên Đài' hộ thân." Ba Tiêu đạo nhân bao nhiêu năm nay trong tay lượng sản các loại phẩm giai liên đài, vừa vặn lấy ra tặng người.

"Ma Cô tiên tử, người gặp có phần, tuy rằng không phải đệ tử chính thức môn hạ chúng ta, nhưng đã kết làm đạo lữ với Hoàng Long sư điệt, cũng là người một nhà." Ba Tiêu đạo nhân vẫy vẫy tay với Ma Cô.

"Kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thất Tình Bạch Liên Liên Đài' này ban cho ngươi hộ thân đi!" Ma Cô tiên tử ngàn ân vạn tạ, đây chính là kiện Tiên Thiên Linh Bảo đầu tiên của nàng a!

Trấn Nguyên Tử càng thuận tiện, trực tiếp tặng Vân Trung Tử ba quả "Nhân Sâm Quả".

"Linh Chi đồng nhi!

Đi mời Địa Tạng sư huynh ra đây!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó một tiếng.

Địa Tạng đang bế quan tu luyện giống như một đứa trẻ không thích gặp người lạ, không tình không nguyện đi ra, chào hỏi hai vị sư huynh Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, sau đó một lời không nói, cúi đầu đứng ở một bên tự hỏi tu luyện nan đề.

Trấn Nguyên Tử hắc hắc cười, nhất thị đồng nhân, đồng dạng cho Địa Tạng ba quả "Nhân Sâm Quả".

Hồng Vân lão tổ sắc mặt trướng hồng, suy đoán Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẳng định chưa có hóa hình, lại không ngờ Ba Tiêu đạo nhân lại thu đồ đệ mới.

"Thiên Ân Hồ Lô" tuy rằng cũng có thể uẩn dưỡng tăng lên bảo vật, nhưng cần thời gian rất dài, hơn nữa chỉ có thể tăng lên một giai, muốn được Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì phải bỏ vào Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo mới được.

Hồng Vân lão tổ thật vất vả mới thu tập được mấy kiện Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, trước mắt cũng chỉ có một kiện "Thanh Tâm Mộc Ngư" vừa mới hoàn thành tiến giai thuế biến.

Vốn chuẩn bị tặng cho ái đồ Vân Trung Tử, nhưng hiện tại chỉ có thể tặng cho Địa Tạng làm lễ gặp mặt.

Địa Tạng thần tình đạm nhiên khom người nói cám ơn, những ngoại vật này cư nhiên chưa thể làm cho tâm tình hắn xuất hiện ba động quá lớn.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ không khỏi âm thầm gật đầu, đối với tâm tính của Địa Tạng thập phần tán thưởng!

Chương 51

Có thể được Đại huynh nhìn trúng quả nhiên có chỗ hơn người!

Khi mấy người đang vui vẻ tụ họp, bỗng nhiên cửu thiên chi ngoại vô biên uy áp hàng lâm, chấn động cả thế giới Hồng Hoang!

Khiến cho Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ sắc mặt kịch biến, tề tề ngẩng đầu nhìn lên bầu trời!

Uy áp càng ngày càng mạnh, Ba Tiêu đạo nhân mở ra tất cả phòng ngự trận pháp của Tu Di Sơn, thi triển 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 mới miễn cưỡng ngăn cản được sự rung động trong lòng.

Như hôm nay cả thế giới Hồng Hoang trời hoa loạn rơi, đất dũng kim liên, đạo âm từng trận, ánh sáng Tam Thiên Đại Đạo như ẩn như hiện, Thánh Nhân Tử Khí hoành quán trường không, chiếu rọi hoàn vũ.

Thế giới Hồng Hoang kịch liệt chấn động để chúc mừng, cam lâm rải khắp chư thiên đại địa, sinh cơ hiển hóa.

Kỳ trân dị bảo, hoa cỏ cây cối, phi cầm tẩu thú, thậm chí kim thạch ngọc tủy, sinh linh vạn vật đều thu hoạch được đại cơ duyên, mở ra linh trí, có một ít thậm chí trực tiếp bắt đầu hóa hình.

"Cao ngọa cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần.

Huyền môn đô lĩnh tụ, nhất khí hóa Hồng Quân." Khí thế trang nghiêm to lớn truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

"Ngô nãi Hồng Quân, nay chứng đạo thành Thánh Nhân chi vị, tại

bên ngoài thế giới Hồng Hoang, trong hỗn độn hư không khai thiết đạo trường 'Tử Tiêu Cung', một vạn năm sau khai đàn giảng đạo, người hữu duyên đều có thể tới nghe đạo." Thanh âm của Hồng Quân vô bi vô hỉ, vô dục vô cầu, đạm nhiên lãnh mạc, truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

Hồng Hoang chúng sinh có cảm giác Thánh Nhân uy áp, cảm kích Thánh Nhân ân đức, phân phân quỳ xuống.

Ba Tiêu đạo nhân ngạnh chống mới không có quỳ bái.

Thánh Nhân uy áp dần dần tiêu tán, Ba Tiêu đạo nhân đầy người mồ hôi lớn mới chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên cửu thiên chi ngoại, tựa hồ muốn nhìn thấu hư không, nhìn vào trong "Tử Tiêu Cung".

"Đại huynh! ..." Hồng Vân lão tổ đang muốn mở miệng, Ba Tiêu đạo nhân ra hiệu bằng mắt, hơi lắc đầu.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm tự cảm khái: "Đạo tổ Hồng Quân quả nhiên giống như Dương Mi lão tổ nói, cẩn thận từng li từng tí, giọt nước không lọt!

Kỳ thật lúc trước Long Hán đại kiếp vĩ thanh, sau khi tiêu diệt Ma Tổ La Hầu, Đạo tổ Hồng Quân đã đạp nhập Thánh Nhân cảnh giới, bắt đầu thuế biến." "Nhưng Đạo tổ Hồng Quân lại vẫn luôn áp chế cảnh giới, sinh sợ sau khi thành tựu vị Thánh Nhân đầu tiên trong thiên địa, mở ra cánh cửa bộ nhập Thánh Nhân cảnh giới, sẽ có đại năng khác hiệu phỏng, nếu đến lúc đó không thành công lấy thân hợp thiên đạo, liền có xác suất bị người sấn hư mà nhập.

Vì vậy Đạo tổ Hồng Quân không từ gian tân, áp chế tiến giai tốc độ, tại đồng thời bộ nhập Thánh Nhân chi cảnh, hoàn thành sơ bộ dung hợp với Thiên Đạo.

Rốt cục tại một cái nguyên hội sau thành công hoàn thành sơ bộ

lấy thân hợp thiên đạo, đồng thời triệt để tiến giai Thánh Nhân.

Cũng cố ý thả ra vô thượng uy nghiêm, kinh thiên thanh thế, để Hồng Hoang vạn vật thần phục...” Ba Tiêu đạo nhân bởi vì năm đó cự ly gần quan sát Đạo tổ Hồng Quân cùng Ma Tổ La Hầu so tài, được Dương Mi lão tổ giảng giải, nên mới có thể đưa ra suy luận chuẩn xác.

Như hôm nay Đạo tổ Hồng Quân đã thành Thánh, tịnh sơ bộ dung hợp Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chỉ cần Hồng Vân lão tổ vừa mở miệng đề cập Thánh Nhân, tự nhiên Thiên Đạo hữu cảm, sẽ bị Đạo tổ Hồng Quân cảm ứng.

Cho nên, Ba Tiêu đạo nhân mới ngăn cản Hồng Vân lão tổ mở miệng.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ trước đó cũng nghe Ba Tiêu đạo nhân nhắc tới không ít chuyện liên quan đến Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hiện tại vừa nhìn biểu tình của Ba Tiêu đạo nhân đã hiểu được ý tứ của hắn.

Thông qua Tiên Thiên Linh Bảo “Tịnh Đế Kim Liên” đơn giản câu thông vài câu.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ liền an đốn đệ tử ở trong Tu Di Sơn hảo hảo tu luyện, ba người kết bạn chạy tới bên ngoài thế giới Hồng Hoang, trong hỗn độn Tử Tiêu Cung.

Hồng Vân lão tổ tốc độ cực nhanh, một đường hướng lên trên phi độn, không bao lâu liền mang theo Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử tới bình chướng thế giới Hồng Hoang.

“Ba!” Sau một tiếng vang nhẹ, huynh đệ ba người tiến vào trong hỗn độn.

Phóng tầm mắt nhìn tới, trước mắt một mảnh khí tức hỗn độn xám xịt, hỗn loạn cuồng bạo, một trời một vực với linh khí trong thế giới Hồng Hoang.

“Ba!” “Ba!” “Ba!”...

Lục tục ngo ngoe có tiên thiên sinh linh xông ra khỏi bình chướng thế giới Hồng Hoang tiến vào trong hỗn độn.

“A!

Cứu...” Một con phi cầm tốc độ cực nhanh, nhưng chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, vừa mới tiến vào hỗn độn, liền bị khí tức hỗn độn phân giải, chỉ để lại một tiếng rít gào liền hóa thành hư không, quy về hỗn độn, ngay cả đào hồi thế giới Hồng Hoang cũng làm không được.

Điều này khiến cho những sinh linh đang nỗ lực trùng phá bình chướng thế giới Hồng Hoang có tu vi Thái Ất Kim Tiên cùng thấp hơn phân phân hãi nhiên thất sắc.

Lại có mấy cái Thái Ất Kim Tiên không tin tà xông vào trong hỗn độn, lại không một ngoại lệ trước sau bị khí tức hỗn độn phân giải.

Những sinh linh thực lực không đến cảnh giới Đại La Kim Tiên kia rốt cục buông tha, bi minh kêu rên đả đạo hồi phủ.

Đại La Kim Tiên ám tự khánh hạnh, bởi vì Thiên Đạo tự có một cỗ minh minh chi khí chỉ dẫn vị trí “Tử Tiêu Cung”, liền các hiển thần thông bay về phía trong hỗn độn.

Có một ít Đại La Kim Tiên cũng không có bảo vật phòng thân, cũng không có thần thông phòng ngự, chỉ bay được không xa trong hỗn độn đã khó có thể ngăn cản khí tức hỗn độn cọ rửa, phân giải.

Trong đó một bộ phận lý trí, thầm than bỏ lỡ cơ hội tốt, liền xoay người phản hồi thế giới Hồng Hoang.

Có một bộ phận không chịu thua tiếp tục phi hành, cuối cùng lại bởi vì pháp lực hao hết, bị khí tức hỗn độn thôn phệ, thi cốt vô tồn.

"Ào ào ào!" Trong hỗn độn bỗng nhiên xuất hiện một trận hỗn độn loạn lưu.

Một gã Đại La Kim Tiên xui xẻo bị cuốn vào trong loạn lưu, tuy rằng Tiên Thiên Linh Bảo dạng bảo châu trong tay phóng ra một tầng ráng đỏ kiệt lực bảo hộ.

Cuối cùng lại y nguyên khó địch nổi uy lực cuồng bạo của hỗn độn loạn lưu, ráng đỏ vỡ vụn, tên tu sĩ kia tuyệt vọng gào thét bị hỗn độn loạn lưu xé thành mảnh nhỏ.

Một gã tu sĩ khác bay ở phía sau trong lòng đang khánh hạnh tránh được một kiếp.

Lại không ngờ bên người bỗng nhiên hào không dấu hiệu xuất hiện một vệt khe hở hỗn độn chợt lóe lên rồi biến mất.

Danh tu sĩ kia ngay cả thảm thiết cũng không kịp phát ra, đã bị khe hở hỗn độn cắt thành hai nửa.

Đế Tuấn và Thái Nhất vừa khéo đang đỉnh lấy "Hà Đồ Lạc Thư" và "Hỗn Độn Chung" phi độn ở cách đó không xa.

Phương hướng Thái Nhất hơi đổi, đem linh bảo do tu sĩ kia đánh rơi thu vào trong túi.

"Rắc rắc!" Khe hở hỗn độn cắt chém ở trên "Hỗn Độn Chung", lưu lại một đạo vết hằn sâu, lại không có công phá được phòng ngự của nó, liền vòng qua "Hỗn Độn Chung" tiếp tục cắt chém về phía trước.

"Nhị đệ, quá mạo hiểm rồi!" Đế Tuấn chính sắc nói.

"Đại huynh chớ lo lắng!

Huynh đệ chúng ta liên thủ phòng ngự vô song!

Bạch kiểm được một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao lại không làm!" Thái Nhất vừa nói vừa thôi động pháp lực, vết cắt trên "Hỗn Độn Chung" dần dần biến mất.

Có khả năng thiên phú quạ đen của "Tam Túc Kim Ô" Thái Nhất phát động, cũng có khả năng nói khoác dẫn tới sự phản kích của hỗn độn.

Một đạo hỗn độn triều tịch bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Đế Tuấn, Thái Nhất, mang theo sóng to gió lớn, từng trận uy áp, một làn sóng lại một làn sóng đập về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chương 52

"Hà Đồ Lạc Thư", "Hỗn Độn Chung" dưới sự toàn lực thôi động của Đế Tuấn và Thái Nhất, trán phóng vô lượng bảo quang, mới ngăn được hung uy của hỗn độn triều tịch.

Huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ lấy "Càn Khôn Đỉnh" đỉnh ở tuốt đằng trước, "Địa Thư" bao bọc kín mít.

Trấn Nguyên Tử thỉnh thoảng thôi động "Dương Liễu Diệp" thi triển Không Gian Pháp Tắc tránh né đủ loại nguy hiểm nghênh diện.

Cũng không tham đồ bảo vật, cũng không mạo nhiên thiệp hiểm, càng không mạnh miệng, chỉ cắm đầu đi đường...

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân tuy tốc độ cực nhanh, nhưng phía trước đã có người dẫn đầu từ xa!

Đó chính là một tòa tháp đệ nhất công đức chí bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" sáng chói lọi, vàng rực rỡ, gần như coi thường bất kỳ hỗn độn loạn lưu, hỗn độn liệt phùng hay hỗn độn triều tịch nào, toàn tốc tiến lên.

Dưới ánh kim quang của bảo tháp bao bọc lấy Lão Tử râu tóc bạc phơ, Nguyên Thủy uy nghiêm trang trọng và Thông Thiên trẻ tuổi khí thịnh, Tam Thanh hợp lực, ba luồng ánh sáng xoắn thành một cỗ, phi hành tuyệt tích.

Lại quay đầu nhìn về phía sau, Ba Tiêu đạo nhân trông thấy những thân ảnh quen thuộc hoặc xa lạ.

Nữ Oa, Phục Hy hiện ra chân thân, hai cái đuôi rắn quấn quanh nhau, giống như linh xà bơi lội cực nhanh trong nước, mỗi lần vẫy

đuôi liền có thể đột tiến mấy vạn dặm trong hỗn độn.

Huynh muội hai người phóng xuất đạo đạo linh khí, dùng "Phục Hy Cầm" cùng mấy kiện linh bảo hộ thân, tốc độ cực nhanh nhưng lại thập phần khiêm tốn không bắt mắt.

Côn Bằng hóa thành chim Bằng, khi thì hiện ra thân hình vạn dặm, đôi cánh vừa mở che rợp cả trời như đám mây rủ xuống, trong nháy mắt phi độn mười mấy vạn dặm; khi thì thu nhỏ chân thân, linh hoạt cơ động, né tránh đủ loại nguy cơ trong hỗn độn.

Minh Hà Lão Tổ hóa thành một dòng huyết hải rõ ràng, lúc tiến lúc lui, lúc gấp lúc hoãn, dùng "Nguyên Đồ, A Tỳ" mở đường, "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" hộ thân, tốc độ tiến lên cũng nhanh không kém.

Hai vị nữ tử tuyệt mỹ, thanh lệ thoát tục nắm tay nhau song hành, một người tay cầm 'Nguyệt Quế Trượng', một người tay cầm "Nguyệt Thần Luân", ánh thái âm tiên quang màu nguyệt bạch hộ thể, cho dù toàn tốc phi hành vẫn hiển lộ vẻ cao quý điển nhã, giơ tay nhấc chân đều tản ra mị lực vô cùng.

Đó chính là tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi, tiên thiên đại năng sinh da trên Thái Âm Tinh.

Phía xa lại có một người, một tay cầm tiên thiên linh bảo "Lượng Thiên Xích", vung vẩy ra từng đạo tiên quang rạch phá khí tức hỗn độn, tay kia cầm "Linh Thứu Cung Đăng" chiếu rọi tứ phương, cẩn thận từng li từng tí đi tới, chính là Nhiên Đăng đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt nhìn qua, không lưu ý thêm nữa, cùng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ toàn thần quán chú phòng bị các loại nguy cơ trong hỗn độn, toàn lực chạy tới "Tử Tiêu Cung".

Hắn không nhìn đến thê đội càng tụt lại phía sau.

Tây Vương Mẫu đang đội "Tịnh Thủy Bát Vu" gian nan xuyên qua vô tận hỗn độn.

Kỳ tán tu Tây Côn Luân tốp năm tốp ba chậm rãi đi tới ở đằng xa hơn.

Đông Vương Công thì cùng một đám tán tiên Đông Hải đồng tâm hiệp lực cùng nhau hành tẩu trong hỗn độn, tuy tốc độ chậm nhưng thanh thế lại cực lớn.

Đế Tuấn và Thái Nhất rốt cuộc cũng thoát khỏi sự quấy nhiễu của mấy lần hỗn độn triều tịch, toàn lực phi độn, đáng tiếc đã lạc hậu quá nhiều, cho dù "Kim Ô Độn Pháp" tốc độ kỳ khoái, cũng khó lòng đuổi kịp đệ nhất thê đội. "Oanh!" Bình chướng thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa bị cường lực phá khai.

Mười hai thân ảnh cao lớn cùng nhau tiến lên, mạnh mẽ đâm tới, thần thái ung dung, tốc độ nhanh chóng khiến người ta líu lưỡi.

Chính là Thập Nhị Tổ Vu!

Tại Nam Phương đại lục của thế giới Hồng Hoang.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang thiết pháp tụ long khí vận Nam Phương đại lục, hiện tại vừa vặn đến quan đầu cuối cùng. "Sư huynh!

Hay là chúng ta tới 'Tử Tiêu Cung' nghe Hồng Quân thánh nhân giảng đạo trước, trở về rồi hãy tiếp tục?" Chuẩn Đề đạo nhân có chút sốt ruột. "Sư đệ yên tâm, thời gian còn kịp, chúng ta chỉ còn lại bước cuối cùng liền có thể đem khí vận Nam Phương đại lục hội tụ." Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt kiên định. "Đại năng trên Nam Phương đại lục đã sớm động thân rời đi, chúng ta còn chờ đợi thêm nữa thì quá muộn!" Chuẩn Đề đạo nhân tranh thủ đạo. "Chính vì lần này người nghe đạo rất đông, vi huynh sợ hãi sau khi đi 'Tử Tiêu Cung' nghe đạo

trở về, sẽ có đại năng trên Nam Phương đại lục cũng lĩnh ngộ được tầm quan trọng của việc hội tụ khí vận một phương!

Đến lúc đó sẽ tranh đoạt khí vận Nam Phương đại lục với sư huynh đệ chúng ta." Phân tích của Tiếp Dẫn đạo nhân làm cho Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên ngẩn ra. "Nếu là như vậy, chúng ta há có thể bỏ dở nửa chừng!" Tiếp Dẫn đạo nhân than thở. "Được!

Vậy nghe sư huynh!

Bất quá chúng ta phải gia tăng tốc độ!" Chuẩn Đề đạo nhân lập tức xuất ra mười hai phần tinh lực gia tăng tiến độ. ...

Trong hỗn độn, trước cửa "Tử Tiêu Cung".

Huynh đệ Tam Thanh ba người dẫn đầu đến nơi. "Ha ha ha!

Đại huynh, nhị huynh, chúng ta là nhanh nhất!" Thông Thiên lãng thanh cười nói. "Hừ hừ!

Bọn họ cũng xứng so sánh với Bàn Cổ chính tông chúng ta?" Nguyên Thủy mặt đầy ngạo nhiên. "Bớt nói nhảm!

Mau chóng tiến vào 'Tử Tiêu Cung'!" Lão Tử không nói hai lời, đi đầu một bước bước vào trong "Tử Tiêu Cung".

Bất luận là Lão Tử thâm trầm bình tĩnh, Nguyên Thủy uy nghiêm tôn quý hay Thông Thiên thịnh khí lăng nhân, ai cũng không thèm để ý đến hai đồng tử đang đứng hai bên cửa chuẩn bị vài câu nghênh tiếp, thậm chí ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn một cái.

Nữ đạo đồng Dao Trì phấn điêu ngọc trác chịu sự ghẻ lạnh, cái miệng nhỏ nhắn bĩu một cái, ủy khuất ba ba nói: "Hạo Thiên ca ca, bọn họ cũng quá không coi ai ra gì rồi!" Nam đạo đồng Hạo Thiên ở bên kia cửa thần tình càng thêm thành thục vài phần, trong mắt ám hàm sắc uấn nộ: "Ai bảo chúng ta chỉ là khu khu đạo đồng, ai sẽ thèm nhìn thẳng chúng ta một cái?

Dao Trì muội muội, chúng ta nhất định phải đi theo lão gia hảo hảo tu luyện!

Quyết không thể cứ mãi bị người ta coi thường!" "Ân!

Hạo Thiên ca ca!

Chúng ta chung quy sẽ có một ngày khiến bọn họ tôn trọng, coi trọng ta!" Dao Trì cắn răng, huy động nắm đấm nhỏ phấn nộn.

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ hơi trễ mười mấy nhịp hô hấp mới đến cửa "Tử Tiêu Cung".

Quay đầu nhìn lại, Phục Hy và Nữ Oa huynh muội hai người đang đuổi sát phía sau cũng phải mất thời gian một tuần hương nhỏ nữa mới có thể đến, Ba Tiêu đạo nhân ung dung tham quan "Tử Tiêu Cung" đại danh đỉnh đỉnh.

Chỉ thấy "Tử Tiêu Cung" không có kim bích huy hoàng, nhưng lại trang nghiêm túc mục, kết cấu thập phần đơn giản, lại có từng đạo huyền diệu sung mãn trong mỗi một khối gạch ngói.

Phía sau "Tử Tiêu Cung", loáng thoáng một ngọn núi lớn nguy nga đứng sừng sững, như ẩn như hiện trong khí hỗn độn.

Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt liền nhận ra đó chính là "Phân Bảo Nham" mà hắn từng thấy lúc lén lút quan chiến!

Thu hồi ánh mắt nhìn về phía ba chữ to "Tử Tiêu Cung", đạo uẩn ngang nhiên, tựa hồ nội hàm ba ngàn đại đạo, vô số ảo diệu, hẳn là xuất tự thủ bút của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đáng tiếc hiện tại không có thời gian tế tế suy đoán, chỉ có thể chờ nghe đạo kết thúc rồi mới lĩnh ngộ huyền bí trong đó.

Chương 53

Thị tuyến tiếp tục dời xuống, nhìn thấy một đôi kim đồng ngọc nữ Hạo Thiên đồng tử và Dao Trì đồng tử phân lập hai bên đại môn. "Hạo Thiên, Dao Trì, chúc mừng thượng tiên đến 'Tử Tiêu Cung', cung nghênh thượng tiên nhập nội!" Hạo Thiên và Dao Trì nhìn thấy vị thượng tiên phong thần tuấn tú trước mặt không hoảng không vội, rất có hứng thú đánh giá bốn phía, rốt cục đem ánh mắt đầu hướng hai người, trong lòng kích động, vội vàng mở miệng hoan nghênh. "Vất vả hai vị tiên đồng!" Ba Tiêu đạo nhân ôn hòa cười một tiếng, vấn hậu Hạo Thiên và Dao Trì.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ luôn luôn lấy Ba Tiêu đạo nhân làm đầu, cũng đi theo hướng Hạo Thiên và Dao Trì mỉm cười chào hỏi. "Đa tạ thượng tiên!" Hạo Thiên và Dao Trì dù sao thời gian hóa hình còn ngắn, tâm trí cũng tương đối ấu trĩ, nghe được Ba Tiêu đạo nhân quan tâm, lập tức cao hứng đến hỉ thượng mi sao.

Ba Tiêu đạo nhân khẽ gật đầu, đang muốn nhấc chân nhập nội, bỗng nhiên trong lòng khẽ động. "Hai vị trước mắt này chính là Thiên Đình Chi Chủ đại danh đỉnh đỉnh ở kiếp trước, hôm nay đã gặp mặt, kết cái thiện duyên cũng có lợi vô hại!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng ý niệm phi chuyển.

Ba Tiêu đạo nhân trước đó tại Tu Di Sơn vô sự, vì để giết thời gian sau khi tu luyện, đã từng hao phí tâm lực luyện chế một bộ cực phẩm hậu thiên linh bảo cờ vây cùng quân cờ đen trắng để giải buồn.

Không ngờ vì là bộ cờ vây đầu tiên trong thiên địa, Ba Tiêu đạo nhân chế định quy tắc cờ vây thành thục, có lợi cho sự phát triển của thiên đạo, nên ngoài ý muốn thu hoạch được một bút công đức nho

nhỏ.

Tuy rằng một chút công đức đối với Ba Tiêu đạo nhân không tính là gì, bất quá vì để lưu làm kỷ niệm, Ba Tiêu đạo nhân đem chút huyền hoàng công đức chi lực kia đánh vào trong bàn cờ cực phẩm hậu thiên linh bảo.

Lại dùng "Càn Khôn Đỉnh" một lần nữa luyện hóa, miễn cưỡng đem bàn cờ tăng lên phẩm giai hạ phẩm tiên thiên linh bảo, cũng đặt tên là "Lạn Kha".

Bộ "Lạn Kha" này được Ba Tiêu đạo nhân bày tại đại điện "Tu Di Cung".

Lúc tùy thân mang theo lại thuận tay luyện chế thêm một bộ bàn cờ và quân cờ cấp bậc cực phẩm pháp bảo.

Lúc này vừa vặn lấy ra tặng cho Hạo Thiên và Dao Trì, đã không quá quý trọng, lại phù hợp với tâm tính tiểu hài tử. "Lần đầu gặp mặt, cũng không có đồ tốt gì tặng nhau, đây là một cái đồ chơi nhỏ do bần đạo luyện chế, tuy rằng không phải bảo bối gì, nhưng cho hai vị tiên đồng lúc nhàn rỗi giải giải buồn cũng tốt!" Ba Tiêu đạo nhân đem pháp bảo bàn cờ cùng ngọc giản có khắc ấn quy tắc cờ vây giao cho Hạo Thiên. "Đa tạ thượng tiên!

Đa tạ thượng tiên!" Hạo Thiên và Dao Trì lần đầu tiên nhận được lễ vật, trong lòng kinh hỉ không thôi, trong đôi mắt đều có chút ươn ướt.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không ngờ, việc tùy tay tặng cờ vây cho Hạo Thiên và Dao Trì giải buồn, lại khiến cho bọn họ bởi vì từ nhỏ đánh cờ mà tăng lên năng lực mưu hoa bố cục về sau!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thấy huynh trưởng xuất thủ, tự nhiên cũng sẽ không lạc hậu, phân biệt tặng Hạo Thiên và Dao Trì

mấy cái tiên quả tươi ngon làm lễ gặp mặt. "Đa tạ ba vị tiên trưởng!" Dao Trì vui vẻ nói cảm tạ. "Ba vị tiên trưởng mau mau nhập điện." Hạo Thiên đồng dạng cảm kích, bất quá nhìn thấy thân ảnh Phục Hy và Nữ Oa đang phi bôn trong hỗn độn phía xa, vội vàng mở miệng thúc giục. "Hảo!" Ba Tiêu đạo nhân tòng thiện như lưu. "Ba vị tiên trưởng đường xa lặn lội, hoành độ hỗn độn thực sự vất vả, trong điện có ba cái bồ đoàn có thể cung cấp nghỉ chân!

Ba vị tiên trưởng mau chóng 'ngồi xuống' chờ lão gia khai đàn giảng đạo đi!" Hạo Thiên đồng tử nháy nháy mắt, như có điều chỉ mà nói, đem hai chữ "ngồi xuống" cắn cực nặng. "Đa tạ tiên đồng nhắc nhở!" Ba Tiêu đạo nhân đạm đạm cười một tiếng, mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ sải bước tiến vào đại môn "Tử Tiêu Cung".

Bên trong, Tam Thanh đã sớm ổn ổn đương đương ngồi tại ba cái bồ đoàn đầu tiên, Lão Tử nhắm mắt dưỡng thần, Nguyên Thủy hơi liếc mắt nhìn Ba Tiêu đạo nhân một cái, Thông Thiên ngược lại thập phần tò mò đánh giá xem ai có thể đuổi sát phía sau mà tiến vào.

Ba Tiêu đạo nhân vung tay lên, ba huynh đệ lần lượt ngồi tại ba cái bồ đoàn còn lại, hai mắt khép hờ, chờ đợi Đạo Tổ Hồng Quân bắt đầu giảng đạo. "Ha ha ha!

Ba huynh đệ chúng ta trực tiếp chiếm một nửa bồ đoàn, Nữ Oa, Côn Bằng hết cửa rồi.

Có ta ở đây, Hồng Vân cũng sẽ không nhường chỗ.

Thật không biết Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề phải làm sao bây giờ?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cười to. "Ta không nhường chỗ, dĩ thực lực ba huynh đệ chúng ta, cũng không ai có thể bức bách bọn ta, đợi lát nữa sẽ có đại náo nhiệt để xem rồi!" Ba Tiêu đạo nhân ngược lại kỳ vọng sự tình tiếp theo sẽ phát triển thế nào.

Phiến khắc sau, các vị tiên thiên đại năng lục tục ngo ngoe đi tới đại điện.

Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Minh Hà Lão Tổ, Hi Hòa, Thường Hi, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công...

đẳng đẳng đại năng nhao nhao ngồi xếp bằng trên đất trống phía sau sáu cái bồ đoàn.

Những tiên thiên đại năng này đều không ngốc, đương nhiên có thể đoán được vị trí sáu cái bồ đoàn hàng đầu tiên tốt hơn, không chừng có hàm nghĩa sâu xa hơn, trong lòng tư vị mỗi người một khác, có người hâm mộ, có người ghen ghét, có người hận.

Nhưng vừa rồi tại phụ cận bình chướng thế giới Hồng Hoang, ít nhiều cũng đều nhìn thấy thực lực nhất kỵ tuyệt trần của Tam Thanh, cùng biểu hiện cử trọng nhược khinh của ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân.

Cho nên tuy rằng hâm mộ ghen ghét hận, lại cũng không thể nại hà, ai cũng không dám làm chim đầu đàn.

Trong đó ánh mắt cừu hận của Côn Bằng và Đông Vương Công giống như dao găm du tẩu bất định trên lưng Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, nhưng cũng không dám phát tác.

Ba Tiêu đạo nhân tâm có sở cảm, hơi quay đầu lại nhìn thoáng qua, đối với Côn Bằng và Đông Vương Công khinh miệt cười một tiếng, càng thêm kích thích hai kẻ đó nghiến răng nghiến lợi nhưng lại không thể làm gì.

Tại lúc này.

Cửa Tử Tiêu Cung phát sinh một trận ồn ào.

Nguyên lai là Thập Nhị Tổ Vu hậu phát tiên chí, cùng huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất một đường gập ghềnh, gần như đồng thời đến cửa

"Tử Tiêu Cung".

Thập Nhị Tổ Vu sớm đã nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất không sảng khoái từ lúc bọn họ hóa hình gây ra động tĩnh kinh thiên động địa còn lớn hơn mình.

Đế Tuấn, Thái Nhất cũng bởi vì lúc đó bị Thập Nhị Tổ Vu cắt ngang màn diễu võ dương oai hiển bãi, trong lòng ký hận.

Hôm nay khéo làm sao lại bất kỳ ngộ ngay cửa "Tử Tiêu Cung".

Song phương ai cũng không chịu nhường ai, căn bản không quan tâm Hạo Thiên và Dao Trì lớn tiếng ngăn cản, trực tiếp giao thủ nho nhỏ một phen ngay ngoài cửa.

Thập Nhị Tổ Vu người đông thế mạnh, đương nhiên lược thắng một bậc, chỉ cao khí dương tiến vào trong đại điện. "Đại huynh!

Phía trước có bồ đoàn, có muốn hay không đoạt lấy cho chúng ta ngồi!" Chúc Dung tảng môn cực lớn, chấn đắc chỉnh cái đại điện ong ong tác hưởng, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân và Tam Thanh đều nhíu mày quay đầu nhìn lại. "Nhìn cái gì mà nhìn!

Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, Thập Nhị Tổ Vu, quy củ của Vu Tộc, nắm đấm ai lớn thì nghe người đó, bồ đoàn cũng không phải ai tới trước thì được ngồi trước, phải làm một trận mới có thể định ra quy chúc!" Chúc Dung vẫn y nguyên là phần tử hiếu chiến, đại hảm đại khiếu. "Như thế thô bỉ không chịu nổi!

Cũng dám tự xưng Bàn Cổ chính tông!" Nguyên Thủy trong lòng đại nộ, muốn đứng lên phân cao thấp với đối phương.

Thông Thiên tính tình hỏa bạo so với Chúc Dung cũng không kém bao nhiêu, đồng dạng ma quyền sát chưởng chuẩn bị động thủ. "Thân phận chúng ta, há có thể chấp nhặt với hạng người này?" Lão Tử trầm

giọng nói. "Tam Thanh chúng ta tuy rằng không sợ Thập Nhị Tổ Vu, nhưng nếu động thủ với Thập Nhị Tổ Vu chẳng phải cấp cho người khác cơ hội khả thừa sao?" Lão Tử truyền âm cho Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Chương 54

"Ngạch..." Nguyên Thủy và Thông Thiên trương khẩu kết thiệt, chỉ có thể hận hận bỏ qua. "Sao?

Không phục thì chiến!" Chúc Dung tiếp tục khiêu khích. "Thôi đi!

Mới sáu cái bồ đoàn, cướp được cũng không đủ cho huynh đệ tỷ muội chúng ta ngồi!

Cướp làm gì?" Hậu Thổ mở miệng khuyên nhủ. "Không sai!

Hậu Thổ muội tử nói có lý, Thập Nhị Tổ Vu chúng ta hi hãn mấy cái bồ đoàn sao?" Đế Giang nhìn thần tình chờ xem kịch vui của các tiên thiên đại năng khác, liền vung tay lên dẫn Thập Nhị Tổ Vu tịch địa nhi tọa.

Đế Tuấn và Thái Nhất đi theo phía sau trong mắt bốc lửa, Thái Dương Chân Hỏa trên người hô hô nhảy động, hận hận trừng mắt nhìn rồi chọn phương hướng rời xa Thập Nhị Tổ Vu ngồi xuống.

Sau đó lại có hứa đa tiên thiên đại năng lục tục ngo ngoe chạy tới, hầu như người nào trên người cũng mang thương tích, chật vật không chịu nổi.

Mắt thấy nhân số đã đến hơn hai ngàn chín trăm, vẫn không thấy thân ảnh Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân. "Hai cái gia hỏa này có mao bệnh, thích giẫm lên tiếng chuông vào lớp hay sao?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nghĩ, pha hữu nhất chủng ý nghĩ nếu như hai tên kia thật sự không tới thì càng vui. ...

Cuối cùng, hai thân ảnh tiên thiên đại năng lạ mặt xuất hiện tại cửa "Tử Tiêu Cung", nhấc chân chuẩn bị bước qua ngạch cửa.

Hai đạo đồng Hạo Thiên và Dao Trì vừa nhìn thấy rốt cục đủ số

lượng ba ngàn khách mà lão gia đã định, liền bắt đầu động thủ chuẩn bị đóng cửa. "Chẳng lẽ hiệu ứng cánh bướm của ta uy lực lớn như vậy?

Đã lừa được Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hai cái gia hỏa này ra khỏi khóa giảng đạo của Hồng Quân?" "Chờ một chút!

Chờ một chút!" Ba Tiêu đạo nhân nghe được thanh âm quen thuộc của Chuẩn Đề đạo nhân truyền đến từ ngoài "Tử Tiêu Cung", không khỏi lắc đầu thầm cười. "Hai vị đạo hữu chờ chút!

Bần đạo có một lời muốn nói!" Chuẩn Đề đạo nhân ngữ khí gấp gáp, mang theo sự chân thành làm cho người ta động dung. "Hai vị tiên đồng chờ giây lát!" Thanh âm Tiếp Dẫn đạo nhân trong sự cấp bách có một tia bi khổ, làm cho người ta nhịn không được tâm sinh đồng tình. "Hai vị thượng tiên kiến lượng!

Lão gia có phân phó, Tử Tiêu Cung giảng đạo chỉ có ba ngàn người hữu duyên, bây giờ ba ngàn số lượng đã đủ, nhị vị thượng tiên thỉnh về cho!" Hạo Thiên đồng tử lược đái di hám mở miệng nói. "Phi dã!

Phi dã!" Thanh âm Chuẩn Đề đạo nhân phi tốc tiếp cận. "Xoát!" "Xoát!" Bỗng nhiên hai đạo thất thải quang mang tại cửa "Tử Tiêu Cung" lóe lên một cái rồi biến mất.

Hai vị tiên thiên đại năng vốn đang đứng tại cửa, bị tiếng la hét của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hấp dẫn quay đầu nhìn quanh, phát ra một tiếng kinh hô.

Bọn họ bị thất thải quang mang quét trúng, lăn một tràng nhào ra ngoài xa mười mấy trượng.

Không đợi bọn họ đứng dậy, hai đạo thân ảnh tật trì, mang theo tiếng gió phần phật, chui vào đại môn "Tử Tiêu Cung". "Ha ha ha!

Vừa rồi hai vị đạo hữu kia cũng không phải người hữu duyên!" Chuẩn Đề đạo nhân nói với Hạo Thiên và Dao Trì đang bị một màn trước mắt làm kinh ngốc. "Nhưng..." Hạo Thiên chần chờ nói. "Hai người bọn họ vừa rồi chỉ đến trước cửa, hai chân tịnh vị bước qua ngạch cửa, thân thể cũng chưa từng nhập điện, ngã một cái bỏ lỡ thời cơ nhập điện, chính là đáng tiếc, đáng tiếc!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt đầy vẻ tật khổ, liên liên than thở, tựa hồ thật sự đang tiếc nuối thay cho hai người vừa rồi. "Huynh đệ chúng ta mới thật sự là người hữu duyên!

Hai vị tiên đồng còn không mau chóng đóng cửa?

Miễn cho nhàn tạp nhân đẳng tiến vào, hai vị tiên đồng coi chừng bị lão gia trách phạt!" Chuẩn Đề đạo nhân vừa dỗ vừa dọa.

Hai vị đạo đồng Hạo Thiên và Dao Trì hy lý hồ đồ đem đại môn "Tử Tiêu Cung" đóng lại.

Hai vị tiên thiên đại năng vừa mới bò dậy ở ngoài cửa khóc lóc om sòm nhưng vô tế vu sự, bồi hồi hồi lâu sau đó chỉ có thể mang theo vô hạn tiếc nuối và hối hận quay trở lại thế giới Hồng Hoang.

Tất cả mọi người trong đại điện, bao gồm cả Ba Tiêu đạo nhân đều trợn mắt há hốc mồm nhìn tao thao tác của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong lòng không khỏi thầm mắng: "Vô sỉ chi vưu!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vội vàng đem khí vận Nam Phương đại lục hội tụ trên thân, sau đó hỏa cấp hỏa liệu chạy tới "Tử Tiêu Cung".

Một đường thông suốt không trở ngại đến trước cửa "Tử Tiêu Cung", thấy Hạo Thiên và Dao Trì đang đóng cửa, mới trình diễn màn nháo kịch vừa rồi.

Nếu để cho Ba Tiêu đạo nhân biết Tiếp Dẫn một đường không chút gợn sóng hoành độ hỗn độn, nhất định sẽ hoài nghi Đạo Tổ Hồng

Quân cấp cho hắn đi cửa sau, không chừng là vì chờ bọn họ mà trì hoãn tốc độ của các tiên thiên đại năng khác!

Ba Tiêu đạo nhân tinh thông chi pháp ngưng tụ khí vận, rất nhanh phát hiện ra khí vận nồng hậu trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, trong khí vận đó mang theo ti ti hỏa khí. "Hai cái gia hỏa này cư nhiên chạy tới Nam Phương đại lục, vô sư tự thông mà hội tụ khí vận Nam Phương đại lục?

Tuy rằng thủ pháp thập phần thô ráp!

Nhưng lại siêu việt các tiên thiên đại năng khác một bước dài!" Ba Tiêu đạo nhân lúc này cũng không thể không bội phục năng lực của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ở một số phương diện. "Ô ô ô...

Oa oa oa..." Chuẩn Đề đạo nhân quét mắt nhìn hình thế trong đại điện, đám người rậm rạp chằng chịt, cùng sáu cái bồ đoàn ở hàng đầu tiên.

Không có chút do dự nào, Chuẩn Đề đạo nhân lập tức tiên thanh đoạt nhân, lớn tiếng gào khóc, lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người. "Sư huynh a!

Chúng ta lý tĩnh thiên tân vạn khổ, mấy lần hiểm tử hoàn sinh, từ Nam Phương đại lục hoang vu xa xôi chạy tới, suýt chút nữa lỡ mất Thánh Nhân giảng đạo.

Nhưng hôm nay lại ngay cả cái chỗ ngồi cũng không có!" Chuẩn Đề đạo nhân thanh lệ câu hạ, thất thanh gào khóc, làm cho người nghe thương tâm người gặp rơi lệ, không ít nữ tu sĩ tâm thiện động dung, nếu không phải không có chỗ ngồi thì nhất định đã nhường cho Chuẩn Đề đạo nhân đáng thương.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tương giao ức vạn

năm, sớm đã tâm hữu linh tê, trong nháy mắt minh bạch ý đồ của hắn. "Ô ô ô!" Tiếp Dẫn đạo nhân đấm ngực dậm chân, "Đều là lỗi của sư huynh!

Đều là lỗi của sư huynh!

Nếu không phải vì tính mệnh của vô số sinh linh Nam Phương đại lục, sư huynh chấp ý đi trước áp chế núi lửa phun trào làm trễ nải thời gian xuất phát!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghẹn ngào quệt nước mắt. "Nếu không phải chúng ta ở trong hỗn độn vì cứu trợ đạo hữu lâm vào hỗn độn triều tịch mà làm trễ nải thời gian đi đường!

Sao có thể tới muộn như vậy, ngay cả cái chỗ ngồi cũng không có..." Tiếp Dẫn đạo nhân hung hăng đánh vào lồng ngực và đùi mình.

Một số tiên thiên đại năng đến từ Nam Phương đại lục mặt đầy dấu hỏi: "Hỏa sơn ở Nam Phương đại lục không phải đều do Phượng Hoàng nhất tộc trấn áp sao?

Chương 55

Đã lâu không có quy mô lớn bộc phát rồi mà?" Chân linh của vị tiên thiên đại năng tàn tồn trong một kiện tiên thiên linh bảo trong bách bảo nang của Tiếp Dẫn đạo nhân đang im lặng gầm thét: "Hai người các ngươi lúc nào cứu ta rồi?

Bần đạo thật vất vả mới từ trong hỗn độn triều tịch tránh thoát ra, là ai một đầu húc bần đạo trở lại vào trong hỗn độn triều tịch, rồi thuận tay cướp đi tiên thiên linh bảo của bần đạo!" Đáng tiếc người khác nghe không được tiếng hắn hò hét, ngược lại có không ít người bị Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân diễn kịch ngay trên điện đường làm cho cảm nhiễm. "Hồng Hoang thế giới thiếu một cái... không, hai cái tượng vàng Oscar a!" Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng không biết sự tình, nhưng cũng biết hai tên này nói khẳng định không có một câu lời nói thật!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân vừa khóc vừa kêu vừa lết, cư nhiên không một hội nhi đã xuyên qua ba ngàn khách mời rậm rạp, đi tới phía trước đại điện.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trông mong nhìn về phía sáu cái bồ đoàn hàng đầu, ánh mắt va chạm với Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ.

Nhìn thấy ánh mắt hí ngược của Ba Tiêu đạo nhân, tựa hồ đang nói: "A?

Muốn ăn đòn thì cứ mở miệng!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cắn răng, vượt qua ba người hướng về phía Tam Thanh chưa từng gặp mặt đi tới!

Lão Tử mắt đều không mở, chính khâm nguy tọa, khí thế toàn thân

ẩn mà không phát, trên đỉnh đầu phù hiện hư ảnh công đức chí bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp".

Khóe mắt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân kịch liệt nhảy lên, buông tha ý niệm đánh chủ ý lên người Lão Tử. "Vị đạo hữu này!

Nhìn qua là bậc phúc đức chi tiên, nhân nghĩa chi bối!

Có thể hay không đại phát từ bi, đáng thương cho sư huynh đệ ta, để bần đạo ngồi ở bồ đoàn của đạo hữu nghỉ ngơi một lát?" Tiếp Dẫn đạo nhân nói với Nguyên Thủy. "Vị đạo hữu này!

Nhìn qua là một vị đại hảo nhân tính cách hào sảng, cấp công hảo nghĩa, phù nguy tế khốn!

Bần đạo thực sự vừa mệt vừa buồn ngủ, thật sự chống đỡ không nổi, bần đạo có thể mượn dùng bồ đoàn được không?" Chuẩn Đề đạo nhân đối với Thông Thiên khổ khổ cầu khẩn. "Cút!" Nguyên Thủy bạo quát một tiếng!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chưa từng gặp Tam Thanh, nhưng Tam Thanh lại từng gặp hai kẻ này làm mưa làm gió ở Tây Côn Luân, bây giờ cư nhiên dám động thổ trên đầu thái tuế?

Khí thế Tam Thanh lập tức ngưng tụ thành một thể, hình thành một đạo quang trụ, hung hăng đâm vào trên thân Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, làm cho hai người thổ huyết bay lui trực tiếp đâm vào vách tường một bên.

Đại điện trên dưới lặng ngắt như tờ! "Ngô nãi Bàn Cổ chính tông, Tam Thanh dã!

Tốc tốc thối lui, nếu không!

Hừ!

Hậu quả tự phụ!" Lão Tử y nguyên không có mở mắt.

Giờ khắc này khí tức Tam Thanh ngưng tụ thành một thể, tựa hồ sau lưng xuất hiện một cái hư ảnh cực kỳ hư huyễn, nhưng lại làm cho tất cả mọi người tại tràng đều tâm sinh hàn ý, đó là thân ảnh cao lớn tay cầm cự phủ.

Lão Tử cố ý mượn đề tài để nói chuyện của mình, ngưng tụ ra một cỗ hư ảnh Bàn Cổ, chấn nhiếp đám người, đỡ phải phiền toái không dứt. "Đại huynh!

Cư nhiên..." Hậu Thổ ghé vào tai Đế Giang thấp giọng kinh hô. "Cũng là Phụ Thần hậu duệ..." Đế Giang sắc mặt trầm trọng đáp lại.

Bất quản những người khác thần tình khác nhau, thái độ của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại quay ngoắt một trăm tám mươi độ. "Nguyên lai đạo hữu nãi Bàn Cổ đại thần hậu duệ!

Sư huynh đệ chúng ta có mắt không tròng, cư nhiên mạo phạm ba vị đạo hữu, thật đáng chết!

Đáng chết!

Tam Thanh đạo hữu có chỗ không biết, chúng ta sùng bái nhất là Bàn Cổ đại thần..." Chuẩn Đề đạo nhân lau máu tươi bên khóe miệng, cười a a tung ra một tràng tâng bốc, không chút do dự vỗ về phía Tam Thanh. "Khụ khụ...

Không sai!" Tiếp Dẫn đạo nhân ho khan hai tiếng, vội vàng phụ họa. "Tam Thanh đạo hữu đức cao vọng trọng, lao khổ công cao, thiên hạ vô song..." "A!" "Tam Thanh đạo hữu ngồi tại chỗ này là lý sở ứng đương..." "Ai nói không phải đâu?" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân kẻ xướng người hoạ, chỉ chốc lát công phu đã làm cho Nguyên Thủy hỉ tiếu nhan khai, đắc ý dương dương, Thông Thiên trợn mắt há hốc mồm, váng đầu chuyển hướng.

Ba Tiêu đạo nhân đang xem tấu hài tân tân hữu vị, bỗng nhiên Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thần tình biến đổi, đem đầu mâu mãnh nhiên chuyển hướng huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân. "Tam Thanh đạo hữu vô luận là căn cước, tu vi, đức hành, ngồi vị trí này là không thể bắt bẻ!" Chuẩn Đề đạo nhân bày ra bộ dáng ai dám phản đối, ta và kẻ đó thế bất lưỡng lập. "Nhưng, có một số người lại đức không phối vị!

Điềm nhiên không biết xấu hổ mà ngồi tại nơi này!" Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên thanh sắc câu lệ, nghiến răng nghiến lợi nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân không dấu vết lui lại mấy bước, đứng ở sau lưng Tam Thanh. "Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ huynh đệ ba người kia nãi là ác bá, cường đạo nổi danh Hồng Hoang!" Tiếp Dẫn đạo nhân mang theo tiếng khóc nức nở kể lể. "Năm đó sư huynh đệ chúng ta tu luyện ức vạn năm mới tại Hồng Hoang Tây phương đại lục hóa hình thành công!

Không ngờ gặp phải Ba Tiêu đạo nhân!

Hắn ký du linh bảo trong tay sư huynh đệ chúng ta, đánh lén, ám toán, vây công không chỗ nào không dùng tới cực!

Ngạnh sinh sinh đánh cho sư huynh đệ hai người chúng ta trọng thương, phải rời bỏ quê hương..." Chuẩn Đề đạo nhân thanh lệ câu hạ lên án ác hành của Ba Tiêu đạo nhân, lại lẫn lộn đúng sai, đổi trắng thay đen... "Ba Tiêu đạo hữu và Trấn Nguyên Tử đạo hữu, bần đạo không quá quen thuộc, nhưng Hồng Vân đạo hữu lại là lão hảo nhân nổi danh Hồng Hoang!

Sao có thể giống như trong miệng Chuẩn Đề đạo hữu nói hồ tác phi vi như vậy!" Có người bỗng nhiên mở miệng chất nghi. "Không sai!

Bần đạo từng tận mắt nhìn thấy Hồng Vân đạo hữu cứu trợ kẻ yếu!" "Bần đạo cũng từng thấy Hồng Vân đạo hữu không tiếc linh dược trân quý cứu trị đạo hữu xa lạ chưa từng bình sinh..." "Bần đạo đã từng chịu sự giúp đỡ của Hồng Vân đạo hữu..." Trong đại điện lập tức có rất nhiều thanh âm thay nhau vang lên, đều là tiếng khen ngợi Hồng Vân lão tổ. "Cái này..." Chuẩn Đề đạo nhân bị người đương diện vạch trần, lược hiển xấu hổ.

Bất quá vừa rồi lời hắn nói hàm hồ kỳ từ, tịnh không có minh xác chỉ ra danh húy Hồng Vân lão tổ, lập tức bổ sung nói: "Năm đó vây công bần đạo sư huynh đệ là Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, tịnh không có Hồng Vân lão tổ!

Có lẽ hắn xác thực giống như lời chư vị đạo hữu nói là cái người tốt!

Nhưng có khả năng là Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử lợi dụng sự thiện lương của Hồng Vân đạo hữu, lừa gạt, mông tế hắn, chư vị đạo hữu phải giúp đỡ Hồng Vân đạo hữu thoát khỏi âm hiểm tiểu nhân, nếu không Hồng Vân đạo hữu sớm muộn cũng sẽ bị bọn hắn tính kế tới chết!" Chuẩn Đề đạo nhân nói một hơi, lại làm cho người vừa mới mở miệng do dự không quyết. "Chúng ta tu sĩ Tây phương đại lục tịnh chưa từng nghe nói Ba Tiêu đạo hữu có ác hành!

Ngược lại hắn thường thường tại Tu Di Sơn khai đàn giảng đạo, được sinh linh Tây phương đại lục sùng bái và kính ngưỡng!" "Không sai!

Bần đạo cũng từng bái kiến Ba Tiêu đạo hữu, vi nhân hòa thiện, cùng bần đạo luận đạo ngàn năm, tương xử rất vui vẻ!" Tiên thiên đại năng Tây phương đại lục cũng mở miệng phản bác.

Chương 56

"Chư vị đạo hữu không nên bị bộ mặt giả tạo của Ba Tiêu đạo nhân lừa gạt!

Hắn am hiểu nhất là hoa ngôn xảo ngữ, hư tình giả ý, ai biết sau lưng bao tàng họa tâm gì..." Chuẩn Đề đạo nhân miệng lưỡi trơn tru, xảo thiệt như hoàng, biện luận với cả một đám tu sĩ mà không hề rơi xuống hạ phong.

Ngược lại bởi vì nghĩa phẫn điền ưng, nộ kỳ bất tranh, bi phẫn giao gia, biểu hiện trác tuyệt thống tâm tật thủ đã nhân cơ hội mê hoặc những kẻ bàng quan không rõ chân tướng, nhao nhao báo dĩ ánh mắt hoài nghi, chán ghét, thống hận đối với Ba Tiêu đạo nhân. "Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, bần đạo cùng Ba Tiêu đạo nhân vốn không quen biết, nhưng lại không tin lời các ngươi!" Tây Vương Mẫu bỗng nhiên mở miệng, thanh âm thanh lệ thoát tục làm cho tất cả mọi người lập tức an tĩnh lại. "Năm đó Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ỷ đông hiếp yếu, muốn cướp đoạt động phủ của bần đạo tại Tây Côn Luân, hạnh khuy một chúng đồng đạo Tây Côn Luân tương trợ mới đánh lui hai người, do đó có thể thấy được hai kẻ này phẩm tính đê liệt, lời nói ra sao có thể tin!" Tây Vương Mẫu cứ lý lực tranh. "Tây Vương Mẫu, ngươi đừng vì Tây Côn Luân tiếp giáp với Tây phương đại lục, muốn phàn thượng cành cao Ba Tiêu đạo nhân, ôm lấy đùi Tu Di Sơn!

Liền như thế phỉ báng sư huynh đệ chúng ta, rắp tâm ở đâu!" Chuẩn Đề đạo nhân mặt không đỏ tim không đập, há miệng biện bác.

Đông Vương Công sớm đã kìm nén không được cơ hội bỏ đá xuống giếng đối với Ba Tiêu đạo nhân, nhưng lại ngại hung uy của Ba

Tiêu đạo nhân, không dám trực tiếp chỉ trích.

Lúc này thấy Tây Vương Mẫu nãi nhất giới nữ lưu, tu vi cũng không quá cường đại, đảm khí đốn tráng, cũng nhảy ra, các loại ô ngôn uế ngữ không dứt, dẫn dụ tu sĩ khác liên tưởng hướng về phía không tốt.

Tây Vương Mẫu dù sao cũng là nữ tu băng thanh ngọc khiết, bị Chuẩn Đề đạo nhân nói đến mặt mũi tràn đầy thông hồng, thẹn thùng nan đương, không biết nên mở miệng như thế nào.

Ngược lại thành cái cớ cho Đông Vương Công tiếp tục ô miệt!

Chuẩn Đề đạo nhân vui thấy kỳ thành, tuy miệng lưỡi trơn tru như hoa sen, lại khinh thường nói ra những lời ô ngôn uế ngữ đẳng cấp này, hiện tại có Đông Vương Công xung phong hãm trận, tội gì không làm.

Tu sĩ Tây Côn Luân chạy tới "Tử Tiêu Cung" nhân số cực ít, căn bản không phải đối thủ của Chuẩn Đề đạo nhân và Đông Vương Công.

Hậu Thổ Tổ Vu cũng từng giao thủ với Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, biết rõ vi nhân của hắn, liền mở miệng biện bác với Chuẩn Đề.

Đáng tiếc Thập Nhị Tổ Vu tuy rằng thực lực cường đại, đánh nhau không sợ bất luận kẻ nào, nhưng không có một người mồm miệng lanh lợi thiện vu tranh biện, chẳng những bị Chuẩn Đề đạo nhân hành ngược, còn làm cho Đế Tuấn và Thái Nhất gia nhập trận doanh đối phương.

Côn Bằng vốn có thù với Ba Tiêu đạo nhân, hiện tại bắt được cơ hội há có thể không bỏ đá xuống giếng. "Chuẩn Đề đạo hữu!

Ba Tiêu đạo nhân năm đó đồng dạng từng dùng thủ đoạn đê hèn

đoạt lấy linh bảo 'Côn Bằng Cung' của bần đạo, tịnh đánh bần đạo trọng thương, phải tu dưỡng tại Tây Hải hồi lâu, rất nhiều đạo hữu Tây Hải và Bắc Hải đều có thể làm chứng!" Côn Bằng chấn tí tật hô, diễn xuất tuy rằng không tốt bằng Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng những người khác đã có ấn tượng tiên nhập vi chủ, dễ dàng bị lừa gạt. "Không sai!

Bần đạo cũng là người bị hại!

Năm đó tại Bất Chu Sơn, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử liên thủ đánh bần đạo trọng thương, bần đạo phải tự bạo bạn sinh linh bảo 'Cực Dương Ngư Bài' mới có thể thoát thân!

Trở về Đông Hải đồng dạng tu dưỡng hồi lâu mới hồi phục!" Đông Vương Công hiện học hiện mại, đồng dạng thanh lệ câu hạ, bi từ trong tâm.

Một số tu sĩ Đông Hải không rõ chân tướng bắt đầu thanh viện ủng hộ Đông Vương Công, thanh thảo Ba Tiêu đạo nhân, cổ động bảo hắn cút xuống bồ đoàn, thậm chí cút khỏi "Tử Tiêu Cung"!

Thanh âm của tiên thiên đại năng Tây phương đại lục và Tây Côn Luân bị làn sóng thanh thảo Ba Tiêu đạo nhân bao phủ, căn bản không nhấc lên được một chút gợn sóng.

Hạo Thiên và Dao Trì trong lòng thập phần có hảo cảm đối với Ba Tiêu đạo nhân, vừa rồi lại tận mắt kiến thức hành vi vô sỉ của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân tại cửa ra vào, hữu tâm muốn mở miệng nói chuyện thay cho Ba Tiêu đạo nhân.

Nhưng hai người bọn họ chỉ là đồng tử, nhân vi ngôn khinh, căn bản không có cơ hội mở miệng, ánh mắt tiêu cấp đam ưu nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân đang du nhiên tự đắc, phảng phất sự tình không liên quan đến mình, trong lòng vừa lo lắng, vừa bội phục! "Hạo Thiên ca ca!

Lão gia sao không nói gì!

Lại không nói thì Ba Tiêu tiên trưởng sắp bị khi phụ rồi!" Dao Trì gấp đến độ sắp vò nát đạo bào của mình. "Không biết a!

Trước tiên nhìn xem tình huống, Ba Tiêu tiên trưởng tự hồ còn có thủ đoạn khác, thực sự không được ta đi thỉnh lão gia xuất hiện!" Hạo Thiên nhíu mày.

Ba Tiêu đạo nhân hôm nay xử biến bất kinh, giữa quần tiên thanh thảo mà mặt không đổi sắc, xử chi đạm nhiên, khí tượng này lưu lại ấn tượng sâu sắc trong lòng Hạo Thiên đồng tử, cũng ảnh hưởng sâu sắc đến hành vi xử sự của hắn về sau. "Cút xuống bồ đoàn!" "Cút khỏi 'Tử Tiêu Cung'!" Dưới sự dẫn dắt của Chuẩn Đề đạo nhân, các tiên thiên đại năng khác nhao nhao tham gia náo nhiệt, lớn tiếng cổ động, một người so với một người càng hăng hái.

Dù sao tử đạo hữu bất tử bần đạo!

Mất bồ đoàn lại không phải bọn họ, bị khu trục cũng không phải bọn họ!

Về phần Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc có thật sự đê hèn, tội đại ác cực như vậy hay không?

Quản hắn làm gì! "Phiền chết đi được!

Ồn ào quá!" Chúc Dung tính tình hỏa bạo hét lớn một tiếng. "Không phải là hai cái bồ đoàn sao?

Bất luận ai đúng ai sai!

Đánh một trận là được rồi!" Cộng Công cũng mở miệng nói.

Thập Nhị Tổ Vu mở miệng, Tam Thanh liền ngồi không yên!

Vừa rồi tiếp nhận Chuẩn Đề đạo nhân vô hạn xuy phủng, hiện tại cũng không thể không đầu đào báo lý.

Lão Tử không có mở miệng, Nguyên Thủy liền phát thoại nói: "Ba Tiêu đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu chi bằng nhường ra bồ đoàn đi!" Thông Thiên bị Chuẩn Đề đạo nhân tẩy não giận dữ nói: "Các ngươi đức hành như thế sao có mặt mũi ngồi trên bồ đoàn nghe thánh nhân giảng đạo!

Còn không mau chóng rời đi!" Trấn Nguyên Tử thần sắc âm trầm, trong lòng nộ hỏa trung thiêu, lại vẫn luôn chờ Ba Tiêu đạo nhân phát thoại.

Hồng Vân lão tổ tức giận đến lồng ngực phập phồng, sớm muốn đứng lên tranh luận với đối phương, lại bị Ba Tiêu đạo nhân truyền âm ngăn cản.

Nhìn một màn trước mắt, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên cảm thấy thập phần quen thuộc!

Kiếp trước trên mạng cứ cách dăm ba bữa lại diễn ra một màn nháo kịch như vậy!

Kẻ tung tin đồn cư tâm phả trắc!

Kẻ dắt mũi dư luận kỹ thuật cao siêu!

Đám thủy quân muội lương tâm!

Cư dân mạng vô tri buồn cười... "Ha ha ha..." Ba Tiêu đạo nhân nhịn không được bật cười thành tiếng. "Ác đạo Ba Tiêu!

Sự tình đã đến nước này, ngươi còn có lời gì muốn nói!" Chuẩn Đề đạo nhân chỉ cao khí dương trách cứ, nhưng thân hình vẫn luôn không hề đi ra từ sau lưng Tam Thanh. "Điềm nhiên không biết xấu hổ!" "Cư nhiên còn có mặt mũi cười!"...

Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu cười nói: "Một đám ngốc mạo!

Chương 57

Bị người lợi dụng còn nhạc thử bất bì!

Ngươi bảo ta nhường bồ đoàn cho ai?

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sao?

Vừa rồi bọn họ tổn nhân lợi kỷ tiến vào 'Tử Tiêu Cung' các ngươi không nhìn thấy sao? ..." Ba Tiêu đạo nhân vốn định nói thêm vài câu, nhưng nhìn sắc mặt của những tiên thiên đại năng kia, bỗng nhiên ý hứng lan san, triệt để không còn hứng thú. "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân tế xuất cực phẩm tiên thiên công đức linh bảo "Bàn Long Biển Quải", lập ở bên người, huyền hoàng công đức chi lực bàng bạc như biển, vàng rực rỡ ánh lên, tôn lên cả người hắn bảo tướng trang nghiêm, cao lớn vĩ ngạn. "Oanh!" Trấn Nguyên Tử thấy thế đồng dạng tế xuất "Tam Bảo Ngọc Như Ý", huyền hoàng công đức chi lực nồng đậm tuy không nhiều bằng "Bàn Long Biển Quải", nhưng vẫn như cũ làm cho tất cả mọi người chấn kinh không thôi. "Oanh!" Hồng Vân lão tổ kích động tế xuất "Thanh Bình Kiếm"!

Trong ánh mắt của mọi người, hắn xấu hổ phát hiện trong "Thanh Bình Kiếm" tịnh không có chú nhập công đức chi lực. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Hồng Vân lão tổ mặt đỏ tới mang tai phóng xuất đỉnh thượng tam hoa!

Đỉnh thượng tam hoa hội tụ hải lượng huyền hoàng công đức chi lực làm cho tất cả tiên thiên đại năng đều ngốc lập đương trường! "Cần bao nhiêu công đức mới có thể làm cho đỉnh thượng tam hoa trình hiện cảnh tượng như thế!" Trong lòng mọi người đều có nghi vấn. "Ha ha ha!

Ta đã nói rồi!

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân khẳng định là phỉ báng!" Tây Vương Mẫu sảng khoái cười to, "Ba Tiêu đạo hữu có công đức bực này tại thân, sao có thể giống như lời trong miệng bọn hắn nói!" "Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân!

Nếu như các ngươi cũng có thể lấy ra nhiều huyền hoàng công đức chi lực như vậy, bần đạo sẽ tin lời các ngươi!" Tây Vương Mẫu không ngại lúc này tát vào mặt Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đen đét! "Vô sỉ chí cực!

Cư nhiên lừa gạt bọn ta!" Đế Tuấn và Thái Nhất liếc nhau, lập tức chửi mắng rồi lui lại mấy bước. "Thẹn khi làm bạn với hắn!

Không đáng làm người!" Nguyên Thủy và Thông Thiên thóa mạ một tiếng, chuyển mặt đi học theo Lão Tử hai mắt khép hờ, thần du thái hư đi. "Cút ra ngoài!" "Cút khỏi 'Tử Tiêu Cung'!" "Đừng để ta nhìn thấy các ngươi nữa!" Một đám tiên thiên đại năng vừa rồi còn cùng chung mối thù, đồng thời quay đầu mâu, bắt đầu dùng cảm xúc kịch liệt hơn thanh thảo Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tam Thanh lúc này cũng không nói gì nữa, nhưng khi nhìn thấy "Bàn Long Biển Quải", "Tam Bảo Ngọc Như Ý" và "Thanh Bình Kiếm", bỗng nhiên trái tim mãnh liệt co rút! "!!!" Chuẩn Đề đạo nhân không ngờ Ba Tiêu đạo nhân không thèm cùng hắn sính miệng lưỡi lợi hại, trực tiếp lấy ra huyền hoàng công đức chi lực mà ai cũng không cách nào phản bác, nghi ngờ!

Ai có thể ngờ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ lại có nhiều công đức chi lực như vậy!

Trực tiếp làm cho tất cả mọi người tại tràng căn bản khó lòng hoài nghi đức hành của bọn hắn!

Bởi vì hoài nghi bọn hắn chính là hoài nghi đại đạo, thiên đạo ban xuống công đức!

Chuẩn Đề đạo nhân nhãn châu cấp chuyển, tâm niệm như điện, nhìn Côn Bằng đồng dạng đang trợn mắt há hốc mồm ở một bên, bỗng nhiên kế thượng tâm đầu! "Côn Bằng ác tặc!

Đều là ngươi!

Đều là ngươi châm ngòi ly gián!

Xảo thiệt như hoàng!

Mới khiến cho bần đạo đối với Ba Tiêu đạo nhân hiểu lầm đến mức này!

Suýt chút nữa làm hỏng thanh danh của Ba Tiêu đạo hữu!" Chuẩn Đề đạo nhân ngồi dưới đất bắt đầu gào khóc thống khổ. "Bần đạo đáng chết!

Bần đạo có mắt không tròng, không phân rõ phải trái, cư nhiên bị Côn Bằng ác tặc cổ hoặc!

Lợi dụng!

Bần đạo có lỗi a!" Chuẩn Đề đạo nhân vung quyền đấm xuống sàn nhà, mấy cái đấm làm cho máu thịt be bét! "Nà ní!" Ba Tiêu đạo nhân đang xem náo nhiệt trong lòng thổ tào, "Ngươi là Đại La Kim Tiên, tu luyện 'Trượng Lục Kim Thân'!

Bị ta dùng nắm đấm tương đương với trung phẩm tiên thiên linh bảo đấm cũng không thảm như vậy đi!

Giản trực là không buông tha tự mình bảo hộ, thuần túy chủ động tự tàn a!" "Sư đệ!

Ngươi cũng không thể như vậy a!

Muốn trách thì trách Côn Bằng ác tặc quá âm hiểm!

Huynh đệ chúng ta tâm tư đơn thuần mới có thể mắc lừa!" Tiếp Dẫn đạo nhân vô phùng liên tiếp, theo sát phía sau nhào xuống đất bắt

đầu hào đào đại khốc, đấm ngực dậm chân. "Cũng đĩnh đáng thương!

Đều trách Côn Bằng kia, giản trực quá giảo hoạt rồi..." Một số nữ tính đại năng bỗng nhiên có chút mềm lòng...

Côn Bằng tuy kinh bất loạn, thần tình âm úc rụt cổ trốn sau đám người, hạ thấp tồn tại cảm, để tránh dẫn lửa thiêu thân. "Sư huynh!

Đừng kéo ta!

Ta nguyện lấy cái chết tạ tội!

Cầu xin Ba Tiêu đạo hữu nguyên lượng!" Chuẩn Đề đạo nhân giãy dụa muốn đâm đầu vào cột trụ. "Đừng a!

Ba Tiêu đạo hữu trạch tâm nhân hậu, nhất định sẽ tha thứ cho ngươi!" Tiếp Dẫn đạo nhân sinh lạp ngạnh duệ, ôm lấy eo Chuẩn Đề đạo nhân ngăn cản hắn tự tìm đường chết! "Không ngờ Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng vẫn diễn vở kịch một khóc hai nháo ba thắt cổ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm buồn cười. "Ba Tiêu đạo hữu, đại độ một chút, tha thứ cho bọn hắn đi!

Bọn hắn đều biết sai rồi!" Cái vị nữ tính tiên thiên đại năng lỗ tai cực mềm kia vừa rồi, cư nhiên mở miệng cầu tình với Ba Tiêu đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân tịnh không biết nàng là ai, cũng không muốn biết nàng là ai, thật không biết đơn thuần như vậy làm sao sống đến hiện tại, tu thành Đại La Kim Tiên... "Ta ghét nhất là những kẻ khuyên ta đại độ... bởi vì lúc bị sét đánh rất dễ bị liên lụy...

Chương 58

chết hay không chết a!" Trong đầu Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên vang vọng một đoạn thoại ngữ quen thuộc.

Có bị sét đánh hay không Ba Tiêu đạo nhân không biết, nhưng nhất định sẽ chết, cái này Ba Tiêu đạo nhân dám khẳng định!

Bởi vì ngây thơ như vậy, ngốc như vậy, làm cho mọi người đều biết, ra khỏi "Tử Tiêu Cung" nhất định sống không được bao lâu nữa.

Không nói người khác, mã Chuẩn Đề đạo nhân sẽ không buông tha nàng!

Ai bảo trên người nàng treo ba kiện tiên thiên linh bảo sáng choang: đạo bào bát quái trên người, vòng ngọc trên cổ tay, linh đang bên eo!

Ba Tiêu đạo nhân đã sớm nhìn thấy Chuẩn Đề đạo nhân trong lúc mãi lực biểu diễn, một bên ném ánh mắt cảm kích về phía nàng, một bên khóe mắt dư quang lại lén lút đánh giá linh bảo của nàng vài lần... "Thật tốt quá!

Ba Tiêu thượng tiên bình an vô sự!" Dao Trì đồng tử thấp giọng hoan hô.

Hạo Thiên đồng tử trên khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng rốt cục lộ ra một nụ cười nhẹ nhõm.

Tây Vương Mẫu tò mò đánh giá Ba Tiêu đạo nhân, xác thực đối với vị đại năng thanh danh hiển hách nhất trên Tây phương đại lục này đã sớm có nghe thấy, lại không nghĩ rằng đối phương sẽ ưu tú như thế.

Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận được ánh mắt của Tây Vương Mẫu,

nghiêng đầu khẽ gật đầu với nàng, nhẹ giọng nói: "Đa tạ đạo hữu vừa rồi trượng nghĩa chấp ngôn!" "Không khách khí!" Tây Vương Mẫu yên nhiên cười một tiếng, tựa như không cốc u lan, tuyệt đỉnh tuyết liên nở rộ, thanh lệ thoát tục, lạc lạc đại phương, làm cho Ba Tiêu đạo nhân nảy sinh hảo cảm.

Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đang khản cả giọng diễn kịch, một kẻ liều mạng muốn tìm chết, một kẻ liều mạng muốn ngăn cản.

Bất quá trừ bỏ cái vị ngốc bạch ngọt kia ra, những tiên thiên đại năng khác đã nhìn rõ vi nhân của hắn, rốt cuộc không tin bất cứ lời nào nữa, chỉ lạnh lùng nhìn hắn biểu diễn, thậm chí trong mắt còn có một tia phẫn nộ sau khi bị lừa gạt. "Liều mạng!

Xem ra hôm nay không điểm thật thì không qua được cửa này!" Chuẩn Đề đạo nhân thấy thế, trong lòng than thở một tiếng. "Ba Tiêu đạo hữu!

Bần đạo dập đầu tạ tội với ngươi!" Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên hét lớn một tiếng, dùng sức tránh thoát tay Tiếp Dẫn đạo nhân, phi thân lao ra. "Oanh!" Đầu của Chuẩn Đề đạo nhân hung hăng đâm vào cột trụ bên cạnh giảng đàn phía trước đại điện "Tử Tiêu Cung"!

Lập tức Chuẩn Đề đạo nhân mặt đầy máu tươi, ngay cả toàn bộ "Tử Tiêu Cung" đều hơi rung động, có thể thấy được lần này là thật sự đâm! "Sư đệ!

Sư huynh bồi ngươi!" Tiếp Dẫn đạo nhân đồng dạng kêu to một tiếng, theo sát phía sau, ầm vang đâm vào trên cột trụ. "Đông!" Một tiếng trầm vang truyền ra, cột trụ hơi lắc lư, Tiếp Dẫn đạo nhân thất khiếu chảy máu. "Phốc thông!" Tiếp Dẫn đạo nhân cũng không có "Trượng Lục Kim Thân" của Chuẩn Đề đạo nhân, đồng dạng cũng không có kỹ xảo của Chuẩn Đề đạo nhân.

Cú đâm này là thực đả thực, trực tiếp đâm cho hắn ngất đi! "Sư huynh!" Chuẩn Đề đạo nhân mặt đầy máu tươi ôm lấy Tiếp Dẫn đạo nhân đang hôn mê, nhìn thật sự thê thảm! "Chậc chậc chậc!

Thật xuống tay được!" Ba Tiêu đạo nhân nhe răng, tuy là quan hệ thù địch, nhưng không thể không bội phục tâm cơ, khẩu tài, sự nhẫn tâm, quả đoán của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân!

Các tiên thiên đại năng khác đồng dạng bị sở tác sở vi của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm cho kinh trụ.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân vẫn như cũ không chuẩn bị tiếp chiêu, hắn muốn xem tiếp theo sẽ diễn thế nào! "Oanh!" Bỗng nhiên ở giữa một đạo vô thượng uy áp hàng lâm tại trong đại điện, tất cả mọi người đều nhịn không được ngẩng đầu nhìn lại!

Chỉ thấy trên bồ đoàn vốn không không như dã trên giảng đàn, bỗng nhiên xuất hiện một lão giả mặc đạo bào vải thô màu tím, râu tóc bạc trắng, thần sắc đạm nhiên cao viễn, nhìn như bình bình vô kỳ, lại thần bí khó lường. "Túc tĩnh!" "Thiên Địa Thánh Nhân, Đạo Tổ Hồng Quân lão gia giá lâm!" Hạo Thiên và Dao Trì là người đầu tiên hồi thần, lập tức mở miệng lanh lảnh hô to!

Hồng Quân hiện thân, tất cả mọi người đều không còn để ý đến Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân, nhao nhao khom người thi lễ: "Chúng ta bái kiến Đạo Tổ!" "Ân!" Đạo Tổ Hồng Quân khẽ hừ một tiếng, xem như đáp lại. "Xảy ra chuyện gì?" Hồng Quân nhìn về phía hai nhân ảnh máu me đầm đìa ngã dưới cột trụ bên cạnh giảng đàn hỏi. "Ngươi còn có thể không biết sao?

Biết rõ còn cố hỏi!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thổ tào, tin tưởng những người khác cũng đều nghĩ như vậy. "Lão gia..." Hạo Thiên và Dao Trì đem sự tình vừa rồi kể lại một lần, tuy rằng không có thêm mắm dặm muối, nhưng trong ngôn từ lại loáng thoáng nói đỡ cho Ba

Tiêu đạo nhân. "Hảo hài tử!

Không uổng phí lễ gặp mặt!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cười nói. "Hừ!

Còn ra thể thống gì!" Hồng Quân lão tổ nộ quát một tiếng.

Tất cả mọi người đều bắt đầu hả hê, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cơ quan tính tẫn, chẳng những chưa thể thành công, ngược lại dẫn tới sự chán ghét của Đạo Tổ Hồng Quân, xem ra sắp xui xẻo rồi! "Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên!" Đạo Tổ Hồng Quân ngữ khí bình tĩnh lại, bỗng nhiên quay đầu gọi. "Có!" Tam Thanh vội vàng khom người. "Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần nhất phân vi tam, dung hợp cùng tiên thiên thanh khí sở hóa!

Nãi Bàn Cổ chính tông!

Thừa Bàn Cổ di trạch, có duyên với bần đạo!

Nay thu làm thân truyền đệ tử!" Đạo Tổ Hồng Quân trực tiếp mở miệng nói. "Ân?

Không phải sau ba lần giảng đạo mới thu đệ tử sao?

Vừa xuất tràng đã thu đồ?

Chẳng lẽ bởi vì hiệu ứng cánh bướm do ta mang đến?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh ngạc mạc danh. "Đệ tử bái kiến lão sư!" Tam Thanh vội vàng phủ phục liền bái! "Nữ Oa tương lai có một tràng đại công đức, có duyên với bần đạo, cũng thu làm thân truyền đệ tử!" Đạo Tổ Hồng Quân tiếp tục nói.

Nữ Oa vội vàng khấu bái!

Phục Hy vui mừng khôn xiết! "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!" Đạo Tổ Hồng Quân lạnh lùng hừ một tiếng, vung đạo bào lên, một đạo thanh

khí bay ra, Tiếp Ứng chậm rãi tỉnh lại, thương thế trên người hai kẻ này trong nháy mắt thuyên giảm. "Đạo Tổ từ bi!

Chương 59

Đáng thương cho sư huynh đệ hai người chúng ta!

Chúng ta thật sự biết sai rồi!" Chuẩn Đề đạo nhân phanh phanh dập đầu, hồi thanh vang vọng cả "Tử Tiêu Cung"! "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngoan liệt không chịu nổi, đức hành có khuyết!" Đạo Tổ Hồng Quân ngược lại không có mở mắt nói lời bịa đặt, người tại tràng đều không phải kẻ ngu, làm như vậy sẽ ảnh hưởng đến hình tượng cao lớn xuất trần của hắn.

Tất cả mọi người nghe vậy lộ ra thần tình quả nhiên là thế, chờ xem kịch vui của Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân!

Ngay cả Ba Tiêu đạo nhân đều có cảm giác như vậy!

Nhưng sự tình phát triển tiếp theo, lại đại đại xuất hồ dự liệu của tất cả mọi người!

Làm cho Ba Tiêu đạo nhân không thể không tán thưởng một tiếng: "Thánh nhân thánh nhân!

Ta xem thường Đạo Tổ Hồng Quân rồi!" "Thánh nhân có trách nhiệm giáo hóa thiên hạ!

Vì tránh cho Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề ngộ nhập lạc lối, thu hai người làm ký danh đệ tử, nếu không thể cải tà quy chính, vi sư tự sẽ nghiêm trị không tha!

Các ngươi có nguyện ý!" Đạo Tổ Hồng Quân chậm rãi nói ra một câu làm cho tất cả mọi người đều bất ngờ. "Lão sư từ bi!

Lão sư từ bi!" Tiếp Dẫn đạo nhân thống khổ lưu thế. "Sư huynh đệ chúng ta nhất định thống cải tiền phi, nhất tâm hướng thiện, tuyệt không phụ sự kỳ vọng cao của lão sư!" Chuẩn Đề đạo nhân phanh

phanh dập đầu.

Tất cả mọi người tại tràng, bao gồm Hạo Thiên và Dao Trì đều nhìn ra sáu cái bồ đoàn là do Đạo Tổ Hồng Quân chuẩn bị cho đệ tử, rõ ràng là muốn Ba Tiêu đạo nhân nhường bồ đoàn ra.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng trong lòng cuồng tiêu thô tục, trên mặt lại lộ ra nụ cười thuần lương, mông vẫn ổn như thái sơn ngồi tại trên bồ đoàn.

Hắn chút nào không cố kỵ ánh mắt của Đạo Tổ Hồng Quân, Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tuy rằng như ngồi bàn chông, nhưng nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân bất động, cũng cắn răng ngồi tại trên bồ đoàn bất động như núi.

Thấy không có động tĩnh, Đạo Tổ Hồng Quân chỉ có thể chủ động mở miệng: "Ba Tiêu, Trấn Nguyên Tử..." "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Lựa Chọn Hệ Thống'!" "Lựa chọn 1, Đạo Tổ Hồng Quân biểu hiện rất rõ ràng, hiện tại nhường chỗ, khen thưởng tiên thiên linh căn 'Ngũ Thải Thạch Lựu'!" "Lựa chọn 2, tuy rằng như thế, nhưng y nguyên kiên trì không nhường!

Khen thưởng tiên thiên linh căn 'Thông Thiên Kiến Mộc'!" "Lựa chọn 2!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm phát ngoan.

Bản thân chiếm lý, lại có ước định năm đó giữa Dương Mi Lão Tổ cùng Đạo Tổ Hồng Quân làm hộ thân phù, Ba Tiêu đạo nhân quyết định mạo hiểm khiêu chiến quyền uy của Đạo Tổ Hồng Quân! "Đinh!" "Thông Thiên Kiến Mộc" xuất hiện tại không gian hệ thống của Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân lập tức đối với Đạo Tổ Hồng Quân thành khẩn nói: "Đạo Tổ dung bẩm!

Huynh đệ ba người chúng ta đồng dạng nhất tâm hướng đạo, nhất tâm hướng thiện!

Thương thiên khả giám!

Chúng ta tân tân khổ khổ hoành độ hỗn độn, nhất không trộm nhị không cướp, bằng vào bản sự chiếm chỗ ngồi.

Bần đạo không biết người thân mang công đức như chúng ta, từng đối với đại lục Hồng Hoang có đại công đức, là hữu đạo chân tu, vì sao ngay cả hai tên đầy mồm hoang ngôn, ti bỉ vô sỉ, phá bì vô lại đều không bằng?" Ba Tiêu đạo nhân nói đến tình chân ý thiết, thân tử lại nhất động vị động. "Đạo Tổ nãi đại thiên giáo hóa chúng sinh!

Tuy rằng thiên đạo sẽ không dễ dàng vứt bỏ cơ hội khuyên bảo ác nhân hướng thiện!

Nhưng đồng dạng thiên đạo chí công!

Há có thể chẳng những không trừng ác dương thiện, ngược lại dương ác ức thiện, đây là đạo lý gì?" Ba Tiêu đạo nhân một câu nói ngăn chặn cái cớ của Đạo Tổ Hồng Quân!

Giáo hóa ác nhân dẫn đạo hướng thiện không có vấn đề, nhưng không thể khi áp hạng người lương thiện, như vậy chẳng phải là cổ vũ vạn vật sinh linh làm điều phi pháp, ngăn trở kẻ nhất tâm hướng thiện sao?

Luận diễn kỹ, Ba Tiêu đạo nhân cũng không thua bất luận kẻ nào, ánh mắt hơi phiếm hồng, ngữ khí nói chuyện trong áp ức mang theo nghẹn ngào, trong ủy khuất mang theo bất cam, thân thể nhẹ nhàng run rẩy vừa đúng mức, thêm một phần thì hiển vẻ kiểu nhu tạo tác dẫn người phản cảm, thiếu một phần liền khiếm khuyết hỏa hầu, hiệu quả không tốt.

Ba Tiêu đạo nhân một phen lời nói tình chân ý thiết, câu câu tại lý,

nói ra cảm nhân phế phủ, bác người đồng tình, dẫn động cộng hưởng trong lòng tất cả mọi người tại tràng, lập tức đối với tính công bằng của Đạo Tổ Hồng Quân nảy sinh nghi ngờ vi diệu! "Đại đạo tại thượng!

Thiên đạo tại thượng!

Bần đạo ủy khuất a!

Bần đạo không phục a!

Bần đạo mê mang a!

Tu sĩ chúng ta nên thượng ngộ thiên tâm, nhất tâm hướng thiện, lợi thiên địa vạn vật tạo hóa sinh linh?

Hay là nên ti bỉ vô sỉ, tổn nhân lợi kỷ, không việc ác nào không làm, ngược lại được trời che chở!" Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy diễn thêm nữa sắp lôi cả lời thoại mắng trời kinh điển trong "Đậu Nga Oan" ra rồi!

Một phen chất vấn, càng dẫn phát sự phản tư cùng cộng hưởng của tất cả tu sĩ!

Ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đều mặt mũi tràn đầy thông hồng, xấu hổ giận dữ nan đương!

Nữ Oa tuy rằng vừa rồi bất mãn việc Ba Tiêu đạo nhân bá chiếm vị trí vốn dĩ thuộc về nàng, nhưng hiện tại lại đối với Ba Tiêu đạo nhân tràn đầy đồng tình và tán thành!

Nếu đổi vị trí suy nghĩ, Nữ Oa cảm thấy mình khẳng định cũng không nguyện ý a!

Dựa vào cái gì nha?

Đạo Tổ Hồng Quân cao cao tại thượng ngồi trên giảng đàn cũng bị một chuỗi chất vấn chấn kinh đến tâm tinh dao động, thân thể hơi

hoảng, may mắn phản ứng nhanh kịp thời che giấu, mới không bị người khác phát hiện dị trạng.

Thiên đạo hữu cảm, sao có thể dung nhẫn sự công chính nghiêm minh bị người chất nghi, tao thụ dao động?

Chuyện này xác thực sai tại Đạo Tổ Hồng Quân, cùng Ba Tiêu đạo nhân hào vô quan hệ.

Vì thế thiên đạo chí công chí chính lập tức đối với Đạo Tổ Hồng Quân giáng xuống vô biên uy nghiêm.

Đạo Tổ Hồng Quân cảm thụ được thiên đạo bất mãn đối với mình, lập tức tấn giác thấm ra mồ hôi rịn! "Không ổn!

Ta nếu cố chấp giữ ý mình, e rằng sẽ dẫn tới thiên đạo phản phệ!

Làm cho quá trình ta lấy thân hợp thiên đạo bằng không sinh ra hứa đa ba chiết!

Việc này cần phải cẩn thận xử lý!" Đạo Tổ Hồng Quân trong lòng kinh hãi mạc danh, hoảng hốt một phen. "Cũng được!

Trước đây xác thực là lão đạo sơ hốt!

Ba Tiêu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân năm đó thủ hộ Hồng Hoang Tây đại lục có đại công lao, phá hoại ma tổ La Hầu huyết tế Hồng Hoang vạn tộc thương sinh có đại công lao!

Chương 60

Hoạch đắc đại đạo ban xuống vô biên công đức kim quang!

Huống chi lão đạo xác thực nợ Hồng Hoang Tây đại lục một mối đại nhân quả!

Ba người các ngươi tọa thứ bất biến!" Đạo Tổ Hồng Quân vội vàng tĩnh hạ tâm thần, trầm giọng nói, tuy chưa mở miệng xin lỗi, nhưng cũng nhận khả vị trí của ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân.

Trong số các đại năng tại tràng có người lúc đó liền đản sinh linh trí, thậm chí sớm đã hóa hình, đối với đại chiến kinh thiên động địa năm đó ký ức vẫn còn mới mẻ, lòng còn sợ hãi.

Đối với cảnh tượng Ma Tộc điên cuồng cuối cùng, ma trận bao trùm thế giới Hồng Hoang, muốn huyết tế Hồng Hoang vạn tộc chúng sinh diệt thế càng nhớ rõ ràng.

Không ngờ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ năm đó cư nhiên chửng cứu Hồng Hoang Tây đại lục, phá hoại kinh thiên đại âm mưu của Ma Tổ La Hầu!

Bất luận là kẻ ôm địch ý với Ba Tiêu đạo nhân, kẻ lạnh nhạt bàng quan, hoặc là kẻ tâm tồn hảo cảm, tất cả mọi người đối với tráng cử bực này đều chân thành kính bội! "Đạo Tổ từ bi!

Đạo Tổ công chính!

Bần đạo vừa rồi nhất thời tâm cấp thất ngôn, ngôn từ bất đương có nhiều chỗ mạo phạm!

Thỉnh Đạo Tổ khoan thứ!" Ba Tiêu đạo nhân thuận sườn núi xuống lừa, vội vàng nói vài câu tràng diện thoại, cấp đủ mặt mũi cho Đạo Tổ Hồng Quân. "Không sao!

Không sao!

Trước đây lão đạo cho rằng, nhân phi thánh hiền thục năng vô quá.

Qua việc này mới đốn ngộ, cho dù là thánh nhân cũng có chỗ sơ hốt.

Định đương thời thời cảnh tỉnh, khắc khắc phản tư, mới có thể trên con đường tu luyện dũng mãnh tinh tiến, một mảnh đường bằng phẳng!

Nếu không định đương ngộ nhập lạc lối, lầm người lầm mình!" Đạo Tổ Hồng Quân không hổ là Đạo Tổ Hồng Quân, qua việc này chẳng những không tạo thành cách ngại với thiên đạo, ngược lại tâm có sở ngộ, tâm cảnh được tăng lên, liên hệ với thiên đạo càng thêm chặt chẽ.

Ba Tiêu đạo nhân đang suy đoán tiếp theo Đạo Tổ Hồng Quân sẽ làm gì, lại nghe Đạo Tổ Hồng Quân lần nữa mở miệng. "Ngô nghe nói Ba Tiêu tiểu hữu nãi là chủ nhân Tu Di Sơn?

Trước đây lưu ý tiểu hữu lúc hoành độ hỗn độn có sử dụng cực phẩm tiên thiên linh bảo 'Càn Khôn Đỉnh'." Đạo Tổ Hồng Quân hai mắt khép hờ, nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân. "Đạo Tổ tuệ nhãn như đuốc, xác thực là như vậy!" Ba Tiêu đạo nhân không biết ý tứ của Đạo Tổ Hồng Quân, chỉ có thể tình thật đáp. "Bần đạo có một vị chí giao hảo hữu tên gọi 'Dương Mi Lão Tổ', khi lấy đi 'Càn Khôn Đỉnh' từng nói muốn đem nó lưu lại cho người hữu duyên!

Hôm nay xem ra, Ba Tiêu tiểu hữu chính là người hữu duyên mà Dương Mi đạo hữu đã nói!" Đạo Tổ Hồng Quân lộ ra một nụ cười thần bí. "Dương Mi đạo hữu tâm cảnh siêu thoát, đạo pháp cao thâm, ngô rất là khâm phục, tiểu hữu tư chất trác tuyệt như thế, hùng biện vô song, không hổ là người hữu duyên được Dương Mi đạo hữu nhìn trúng!

Tương lai nhất định tiền đồ vô lượng!" Đạo Tổ Hồng Quân ý vị thâm trường nói. "Đạo Tổ quá khen!

Bần đạo chỉ là làm mọi việc tuân theo bản tâm mà thôi!

Năm đó không quản ngại gian khổ vãn cứu Hồng Hoang Tây đại lục là như thế, phá hoại âm mưu Ma Tổ cũng là như thế, sở tác sở vi hôm nay đồng dạng là như thế!

Mong Đạo Tổ chớ trách!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng nói. "Không sao!

Không sao!" Đạo Tổ Hồng Quân đồng dạng nghiêm mặt trả lời, liền biểu thị triệt để sẽ không truy cứu cử chỉ vi nghịch lần này của Ba Tiêu đạo nhân.

Đạo Tổ Hồng Quân lại đem ánh mắt nhìn về phía Trấn Nguyên Tử: "Trấn Nguyên Tử tiểu hữu sử dụng 'Dương Liễu Diệp' cùng không gian thần thông triển hiện ra, ắt hẳn đã tiếp thụ truyền thừa mà Dương Mi đạo hữu lưu lại trong thế giới Hồng Hoang!" Trấn Nguyên Tử không nói gì, chỉ gật gật đầu thừa nhận xác thực là như thế. "Bần đạo cùng Dương Mi đạo hữu nãi là đồng bối chí giao, cũng đã từng đáp ứng phải hảo hảo chiếu cố truyền nhân của hắn." Đạo Tổ Hồng Quân mỉm cười nói tiếp. "Truyền nhân của hảo hữu sao có thể đãi mạn?!

Vừa rồi lão đạo xử trí mấy vị không thỏa đáng, tổng phải cấp cho tiểu hữu một phen bồi thường!" Đạo Tổ Hồng Quân quay đầu phân phó Hạo Thiên và Dao Trì: "Đi lấy một ấm 'Hỗn Độn Linh Trà', lấy ba quả 'Thủy Tinh Hồng', ba quả 'Thúy Bì Tiên Lê', mời Ba Tiêu tiểu hữu, Trấn Nguyên Tử tiểu hữu, Hồng Vân tiểu hữu ngồi ở bên cạnh giảng đàn dự thính!" "Tuân mệnh!

Lão gia!" Hạo Thiên và Dao Trì vội vàng đáp ứng, chạy chậm đi chuẩn bị. "Như vậy sao được, thánh nhân giảng đạo, huynh đệ ba

người chúng ta há có đạo lý ngồi ở một bên thưởng trà?

Cũng quá không tôn kính!" Ba Tiêu đạo nhân vội vàng chối từ. "Không sao!" Đạo Tổ Hồng Quân tiếp lời, "'Ngũ Hành Linh Châu' nãi là một bộ cực phẩm tiên thiên linh bảo do Ngũ Hành Lão Tổ lưu lại, tặng cho Ba Tiêu tiểu hữu, đối với tu luyện ít nhiều có chút trợ ích!" Đạo Tổ Hồng Quân nói xong trực tiếp đem "Ngũ Hành Linh Châu" cách không đưa tới trong tay Ba Tiêu đạo nhân. "Bần đạo đã thu tập được tiên thiên linh căn 'Bàn Đào Thụ', vừa vặn cùng 'Nhân Sâm Quả Thụ' của Trấn Nguyên Tử tiểu hữu thủy thổ tương sinh, sau khi giảng đạo kết thúc Trấn Nguyên Tử tiểu hữu có thể đi hậu viện di dời nó đi!" Đạo Tổ Hồng Quân nói với Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử đem ánh mắt nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười một tiếng thỉnh giáo: "Đạo Tổ, hậu viện trồng chính là một cây 'Bàn Đào Thụ' đi!

Khả đừng là 'Bàn Đào Thụ' đã bị chia làm mấy trăm hơn ngàn gốc, căn cơ hữu tổn a!" Đạo Tổ Hồng Quân đang chuẩn bị thi triển thủ đoạn đem Bàn Đào Thụ chia làm ba ngàn sáu trăm cây với ba loại phẩm giai thượng trung hạ khác nhau, nghe được lời Ba Tiêu đạo nhân thì hít sâu một hơi, trong lòng cười khổ, không hổ là đồ đệ Dương Mi Lão Tổ, thật đúng là phòng bị giọt nước không lọt a! "Đương nhiên sẽ không!

Tự nhiên là tiên thiên linh căn 'Nhâm Thủy Bàn Đào Thụ' hoàn chỉnh!

Ngay cả một chiếc lá cũng không thiếu!" Đạo Tổ Hồng Quân sái nhiên cười một tiếng, đã bị nhìn thấu, lấy thân phận của hắn sẽ không hư ngôn lừa gạt.

Bất quá Đạo Tổ Hồng Quân nhìn về phía Hồng Vân lão tổ ở một bên, trầm tư một lát nói: "Về phần Hồng Vân tiểu hữu, tuy rằng

không phải truyền nhân của Dương Mi đạo hữu, nhưng dù sao cũng có đại công đức, lão đạo tuy rằng cùng ngươi vô sư đồ chi duyên.

Nhưng sau ba lần giảng đạo, ngô y nguyên sẽ tặng ngươi một tràng cơ duyên!" "Đa tạ Đạo Tổ!" Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cùng nhau nói lời cảm tạ. "Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Ba người các ngươi lần lượt nhập tọa đi!" Đạo Tổ Hồng Quân vung tay lên, lại có ba cái bồ đoàn xuất hiện ở phía sau Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, lần lượt xếp ra.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đứng ở một bên chờ đã lâu vội vàng ngồi xuống. "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Hi vọng các ngươi cẩn thận ghi nhớ giáo huấn lần này, thân là đệ tử của ngô, cần phải giữ mình trong sạch!

Ngày sau nếu có tái phạm, định nghiêm trị không tha!" Ánh mắt cực cụ uy nghiêm của Đạo Tổ Hồng Quân quét qua trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân.

Đúng lúc Hạo Thiên và Dao Trì bưng "Băng Tâm Ngọc Hồ", "Hỗn Độn Noãn Ngọc Trà Bôi", cùng với "Hỗn Độn Linh Ngọc Bàn" đựng "Thủy Tinh Hồng" và "Thúy Bì Tiên Lê" đặt ở trước mặt ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân. "Ai nha!

Mấy thứ này cư nhiên đều là bảo bối đẳng cấp tiên thiên linh bảo!

Đạo Tổ dung bẩm, bần đạo trên Tu Di Sơn đang thiếu chút vật kiện vừa tay..." Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười nói.

Chương 61

"Tiểu hữu thích thì cầm đi!" Đạo Tổ Hồng Quân bất đắc dĩ nói. "Hạt giống 'Thủy Tinh Hồng' và 'Thúy Bì Tiên Lê' có thể mang về trồng trọt không?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục hỏi. "Chỉ cần có 'Tam Quang Thần Thủy'..." "Vừa vặn trên Tu Di Sơn có một hồ, đa tạ Đạo Tổ!" "Bớt nói nhảm!

Các ngươi an tĩnh!

Bắt đầu giảng đạo!" Đạo Tổ Hồng Quân bị Ba Tiêu đạo nhân làm phiền đến mức không chịu được, vội vàng quát khẽ một tiếng.

Đạo Tổ Hồng Quân bắt đầu giảng đạo.

Phía dưới, tất cả các vị Tiên thiên đại năng vội vàng chỉnh đốn y phục, ngồi ngay ngắn, chăm chú lắng nghe.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng vội vàng an tọa đoan chính, toàn thần quán chú chuẩn bị nghe giảng.

Hạo Thiên và Dao Trì đang chuẩn bị khom người lui xuống, bởi lẽ thân phận là đồng tử, không có được sự hứa khả của Đạo Tổ Hồng Quân thì không có tư cách ở lại bên trong nghe giảng.

Bất quá, Ba Tiêu đạo nhân lại vẫy vẫy tay với bọn họ, nháy mắt ra hiệu bảo cứ ở lại bên cạnh cùng nghe đạo.

Hạo Thiên và Dao Trì suy nghĩ kỹ, thấy Đạo Tổ Hồng Quân bắt đầu giảng đạo rất gấp, cũng không có bảo bọn họ lui xuống, hiện tại nếu đi ra ngoài tựa hồ dễ làm gián đoạn Đạo Tổ giảng đạo.

Lại thêm có Ba Tiêu đạo nhân giữ lại, Hạo Thiên và Dao Trì liền thuận thế ngồi xếp bằng sau lưng Ba Tiêu đạo nhân, nắm lấy cơ hội khó có được này để nghiêm túc nghe giảng.

“Thiên địa sơ khai chi tiền, hữu vật hỗn thành, tiên thiên địa sinh, tịch hề liêu hề, độc lập bất cải, chu hành bất đãi, khả dĩ vi thiên hạ mẫu.

Ngô bất tri kỳ danh, tự chi viết Đạo, cưỡng vi chi danh viết Đại, Đại viết thệ, thệ viết viễn, viễn viết phản.

Cố, Đạo đại, Thiên đại, Địa đại, sinh linh diệc đại.” Thánh nhân giảng đạo, dị tượng xuất hiện dồn dập, đất tuôn sen vàng, trời rơi hoa loạn, tiên âm từng trận, đạo âm mờ mịt, nhật nguyệt phù trầm, càn khôn biến hóa vân vân.

Trong lúc nhất thời, tại bầu trời Tử Tiêu Cung, khi thì biển lửa bao phủ, khi thì cuồng phong bạo vũ, khi thì khai thiên tích địa.

“Đạo khả đạo, phi thường Đạo.

Danh khả danh, phi thường Danh.

Vô danh thiên địa chi thủy; hữu danh vạn vật chi mẫu.

Cố thường vô, dục dĩ quan kỳ diệu; thường hữu, dục dĩ quan kỳ kiếu.

Thử lưỡng giả, đồng xuất dị danh, đồng vị chi huyền.

Huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn.” Đạo Tổ Hồng Quân lần này giảng đạo nãi là bắt đầu giảng từ những điều cơ sở nhất.

Tuy rằng các vị Tiên thiên đại năng tại tràng đã sớm vượt qua giai đoạn này, nhưng nghe xong lời giảng giải của Đạo Tổ Hồng Quân, đối với tu luyện, đối với đạo pháp, đối với tự nhiên lại có thêm một tầng lĩnh ngộ cao hơn, càng thêm rõ ràng.

Những chỗ 'biết là như vậy mà không biết vì sao lại như vậy' bỗng chốc rộng mở trong sáng.

Có vài cảm ngộ mơ hồ hiện tại đã triệt để rõ ràng.

Những đường vòng, đường sai, đường rẽ đã đi qua, lúc này đều được tu chính lại, căn cơ càng thêm vững chắc, kiên cố.

"Khổng đức chi dung, duy Đạo tòng.

Đạo chi vi vật, duy hoảng duy hốt.

Hốt hề hoảng hề, kỳ trung hữu tượng; hoảng hề hốt hề, kỳ trung hữu vật.

Yểu hề minh hề, kỳ trung hữu tinh; kỳ tinh thậm chân, kỳ trung hữu tín." Giai đoạn đầu tiên của buổi giảng đạo, người được lợi ích nhiều nhất cư nhiên là hai người có tu vi thấp nhất tại tràng: Hạo Thiên và Dao Trì.

Bọn họ như kẻ đói khát điên cuồng hấp thu mỗi một chữ, mỗi một phần đạo lý mà Đạo Tổ Hồng Quân giảng, tu vi cư nhiên tăng lên vùn vụt, có tiến bộ rõ rệt.

Đạo Tổ Hồng Quân lúc này cũng sát giác được Hạo Thiên và Dao Trì không có rời đi, bất quá nhìn biểu hiện của bọn họ, ông vui mừng gật gật đầu, ngầm đồng ý tư cách nghe đạo.

"Đại đạo tỷ hề, kỳ khả tả hữu.

Vạn vật thị chi dĩ sinh bất từ, công thành bất hữu.

Y dưỡng vạn vật bất vi chủ, khả danh vu tiểu; vạn vật quy yên bất vi chủ, khả danh vi đại.

Dĩ kỳ chung bất tự vi đại, cố năng thành kỳ đại." Ba Tiêu đạo nhân cũng đồng dạng lâm vào cảnh giới huyền chi hựu huyền.

Bởi vì hắn thường xuyên giảng đạo cho vạn vật sinh linh, nên đối với cơ sở tu luyện đã có thể hiểu biết mười phần thấu triệt.

Nhưng sau khi nghe Đạo Tổ Hồng Quân giảng giải, hắn lại có thêm một loại cảm ngộ hoàn toàn mới, bắt đầu chải vuốt lại từ đầu,

kiểm tra, tinh chỉnh con đường tu luyện của mình.

Thời gian như nước, tuế nguyệt thoi đưa, ba ngàn năm thời gian trong nháy mắt lướt qua.

Đạo Tổ Hồng Quân ngừng giảng đạo, trong nháy mắt dị tượng trong Tử Tiêu Cung cũng trục một tiêu tán.

Ba ngàn khách trong Tử Tiêu Cung lục tục từ trong cảm ngộ thanh tỉnh lại.

Cảnh giới càng thấp, tiềm lực không đủ thì tỉnh lại càng sớm.

Sau đó, Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân trước sau thanh tỉnh.

Bồ đoàn bọn họ ngồi tuy rằng cũng là do Đạo Tổ Hồng Quân ban tặng, nhưng cũng không phải là sáu cái Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Ngộ Đạo Bồ Đoàn" có hiệu quả tốt nhất, mà vẻn vẹn chỉ là cấp bậc Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lại qua hồi lâu, Hồng Vân lão tổ và Trấn Nguyên Tử cũng trước sau thanh tỉnh.

Tư chất của bọn họ kỳ thực kém hơn Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề một chút, nhưng nhờ có "Ngộ Đạo Bồ Đoàn" tương trợ, thu hoạch so với ba người kia xác thực nhiều hơn.

Lại qua hồi lâu, Tam Thanh trước sau thanh tỉnh, trong mắt tràn đầy vẻ kích động.

Lần này nghe đạo thu hoạch cực lớn, trở về bế quan ngàn năm, tu vi liền có thể được đột phá.

Nhưng làm cho người ta kinh ngạc chính là, Ba Tiêu đạo nhân lúc này cư nhiên y nguyên đắm chìm trong trạng thái ngộ đạo!

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân trong lòng cũng đối với Ba Tiêu đạo

nhân xem trọng thêm một bậc.

Hồng Vân lão tổ đợi hồi lâu, nhàn rỗi không có việc gì làm, động tác lanh lẹ thay Ba Tiêu đạo nhân thu hết toàn bộ Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Băng Tâm Ngọc Hồ", "Hỗn Độn Noãn Ngọc Trà Bôi", "Hỗn Độn Linh Ngọc Bàn" cùng sáu quả linh quả ngay cả cái đĩa cũng thu sạch sẽ.

Hành động này khiến cho tất cả đại năng trong điện đều bĩu môi, ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng cảm thấy bội phục sâu sắc, cảm thấy trên phương diện da mặt dày, sau này bọn họ còn có không gian tiến bộ.

"Lão sư từ bi!

Đa tạ Lão sư truyền thụ đại đạo!" Côn Bằng nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân vẫn còn đang ngộ đạo, tròng mắt xoay chuyển, vội vàng lớn tiếng hô to.

"Đạo Tổ từ bi!

Đa tạ Đạo Tổ truyền thụ đại đạo!" Đông Vương Công vội vàng đi theo lớn tiếng hô to.

"Lão sư (Đạo Tổ) từ bi!

Đa tạ Lão sư (Đạo Tổ) truyền thụ đại đạo!" Lấy Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cầm đầu, những kẻ đối với tư chất cao tuyệt của Ba Tiêu đạo nhân vừa hâm mộ vừa ghen ghét, cũng nhao nhao đi theo hét lớn, kẻ sau hét to hơn kẻ trước.

Chương 62

Trong ánh mắt kinh nộ giao gia của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, quá trình ngộ đạo của Ba Tiêu đạo nhân bị cắt ngang!

Ba Tiêu đạo nhân bị những kẻ cư tâm bất lương kia từ trong cảnh giới ngộ đạo huyền diệu kinh tỉnh.

Chưa kịp phát nộ, Đạo Tổ Hồng Quân liền mở miệng nói: "Ngô nãi là vị Thánh nhân đầu tiên trong Hồng Hoang thế giới, hợp cai giảng đạo ba lần, mỗi lần cách nhau ba vạn năm, tổng cộng chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm!" "Lão sư (Đạo Tổ) từ bi!" Mọi người lần nữa cao giọng cảm tạ.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cũng khom người thi lễ, dù sao ba ngàn năm nghe đạo cũng để cho bọn họ thu hoạch rất nhiều.

Mối thù cần ghi nhớ thì ghi nhớ, nhưng ơn cần cảm tạ thì phải cảm tạ!

"Hôm nay ta lần thứ nhất giảng đạo ba ngàn năm đã xong!

Ba vạn năm sau các ngươi lại đến Tử Tiêu Cung nghe đạo!

Chỗ ngồi không thay đổi!" Đạo Tổ Hồng Quân hai mắt khẽ nhắm, chậm rãi nói.

Ngừng lại một chút, Đạo Tổ Hồng Quân tựa hồ đang suy tư, một lát sau lần nữa mở miệng nói: "Hồng Hoang thế giới sắp nghênh đón đại thế!

Vạn vật sinh linh phồn vinh chưa từng có, số lượng tu sĩ sẽ tăng vọt.

Để tránh cho Hồng Hoang thế giới bởi vậy mà lâm vào hỗn loạn,

Ngô cần phải có người thay ta quản lý trật tự tu sĩ!" Ngồi ở phía trên, Tam Thanh phản ứng mỗi người một vẻ.

Lão Tử bất động thanh sắc, mí mắt hơi nhấc lên một chút.

Nguyên Thủy đem thân mình vốn đang ngồi thẳng tắp lại ưỡn lên thêm một chút.

Thông Thiên lộ ra thần sắc khá cảm thấy hứng thú, ánh mắt sáng rực nhìn về phía Đạo Tổ Hồng Quân.

Nhưng ánh mắt Đạo Tổ Hồng Quân trực tiếp lướt qua ba người bọn họ, không hề dừng lại.

Lão Tử hai mắt một lần nữa nhắm lại.

Nguyên Thủy bả vai hơi xẹp xuống.

Thông Thiên há to miệng muốn tranh thủ, nhưng sự kiêu ngạo trong lòng khiến hắn cuối cùng không có mở miệng.

Ba Tiêu đạo nhân đang lúc buồn bực vì ngộ đạo bị cắt ngang.

Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân lão tổ vì Đại ca mà trong lòng bất bình, hận hận nhìn chằm chằm kẻ đầu têu là Côn Bằng.

Nữ Oa đối với quyền thế xưa nay không có hứng thú, lúc này đang nhíu mày suy tư xem "Tạo Hóa Pháp Tắc" nên thâm nhập như thế nào.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hai mắt sáng lên, thân thể muốn tự cáo phấn dũng, lại bị ánh mắt thanh lãnh của Đạo Tổ Hồng Quân quét qua, lập tức trong lòng lạnh lẽo, sợ sệt rụt về trên bồ đoàn.

Đế Tuấn và Thái Nhất cấp hống hống đứng lên, lớn tiếng nói: "Đạo Tổ dung bẩm!" Thái Nhất khom người thi lễ, khẩn thiết nói: "Đạo Tổ minh giám, huynh đệ chúng ta tâm hệ Hồng Hoang sinh linh, nguyện ý thay Đạo Tổ chưởng quản thiên hạ tu sĩ!" Đạo Tổ Hồng

Quân nghe vậy trầm ngâm, tựa hồ đang cân nhắc.

Đế Tuấn và Thái Nhất tràn đầy mong đợi chờ Đạo Tổ Hồng Quân gật đầu đáp ứng.

"Hừ!" Bỗng nhiên Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung lạnh hừ một tiếng!

"Nếu là quản lý Hồng Hoang tu sĩ, huynh đệ chúng ta là người đầu tiên không đồng ý, gặp một lần đánh một lần!

Xem các ngươi quản lý Hồng Hoang tu sĩ thế nào!" Lời của Chúc Dung dẫn tới các Tổ Vu khác cùng nhau kêu to.

Đế Tuấn và Thái Nhất tức giận đến mức Thái Dương Chân Hỏa từ đỉnh đầu bốc lên cao ba trượng, đáng tiếc ở trước mặt Đạo Tổ không dám phóng túng.

Đạo Tổ Hồng Quân mặt không biểu tình gật gật đầu: "Đã là như thế!

Vậy thì thôi!" Đế Tuấn, Thái Nhất thảm tao đào thải.

"Thiên địa phân âm dương, tu sĩ phân nam nữ, phân chia quản lý càng thêm thích hợp." Đạo Tổ Hồng Quân nhìn về phía quần tiên.

Đạo Tổ Hồng Quân cuối cùng đem ánh mắt rơi vào trên người Đông Vương Công đang kiễng chân mong chờ trong đám người: "Đông Vương Công là do Thiên địa cực dương chi khí đắc đạo, lại có kinh nghiệm quản lý tán tu Đông Hải, liền tạm làm Nam Tiên Chi Thủ!" "Đa tạ Đạo Tổ!

Đa tạ Đạo Tổ!

Đệ tử nhất định tận tâm tận lực!

Tử nhi hậu dĩ!

Tuyệt không phụ sự trọng thác của Đạo Tổ!" Đông Vương Công bị hạnh phúc từ trên trời giáng xuống đập cho choáng váng, liều mạng

nói lời cảm tạ!

Nhưng lại không nhìn thấy thần tình âm trầm của Đế Tuấn, Thái Nhất cùng sự bất mãn bị kìm nén của các nam tiên khác.

Mọi người đều là Tiên thiên sinh linh đại năng, tu vi tương đương nhau, thân phận càng không có cao thấp chi biệt, bằng không xuất hiện một cái Nam Tiên Chi Thủ đè ở trên đầu, ai có thể cao hứng?

Nếu là Tam Thanh tu vi cao siêu, là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, có lẽ mọi người còn có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Nhưng Đông Vương Công là ai?

Tu vi bình bình vô kỳ, thân phận mã mã hổ hổ, về phần đức hạnh... a a!

Ai có thể tín phục?

Bất quá Đạo Tổ Hồng Quân tựa hồ không có chú ý tới tình cảm bất mãn của mọi người, khẩn tiếp nói: "Tây Vương Mẫu nãi là do Thiên địa cực âm chi khí đắc đạo, cũng có kinh nghiệm thống lĩnh tán tu Tây Côn Luân, có thể làm Nữ Tiên Chi Thủ!" "Đạo Tổ dung bẩm!

Đệ tử khó đảm trọng trách!

Xin Đạo Tổ thu hồi thành mệnh!" Tây Vương Mẫu lại không có cao hứng, tuy rằng thảm thắc nhưng y nguyên mở miệng thoái thác.

"Ngươi cùng Đông Vương Công, một là cực dương, một là cực âm, âm dương tương phụ nãi là Thiên địa chi đạo!

Chớ có vọng tự phỉ bạc!" Đạo Tổ Hồng Quân cổ vũ nói.

"Đạo Tổ kiến lượng!

Phương tài Đông Vương Công cùng những người khác cùng nhau bỏ đá xuống giếng, vu miệt Ba Tiêu đạo hữu, lời lẽ xác thực, mười phần ác độc!

Sau lại ác độc cắt ngang Ba Tiêu đạo hữu ngộ đạo, hành vi quá mức ác liệt!" "Hắn càng từng đối với đệ tử ngôn ngữ ô uế, cực tận cấu hãm, vũ nhục chi năng sự, hủy đệ tử thanh bạch!

Ô uế danh dự đệ tử!

Tại tràng sở hữu đạo hữu đều mắt thấy tai nghe!" "Sau khi chân tướng rõ ràng, lại không có giống như Tiếp Dẫn đạo huynh và Chuẩn Đề đạo huynh dũng cảm nhận sai, cam nguyện tự phạt quả quyết!

Ngược lại đùn đẩy giảo biện, mưu toan mông hỗn qua ải!" Tây Vương Mẫu dứt khoát nói thẳng nỗi lòng: "Đệ tử khinh bỉ nhân phẩm kẻ này, không thèm làm bạn với hắn, cho nên khó có thể đảm nhiệm trọng trách Nữ Tiên Chi Thủ!

Xin Đạo Tổ chọn người khác cao minh hơn!" "Hừ!" Đạo Tổ Hồng Quân tựa hồ bởi vì đề nghị liên tục tao ngộ chất nghi nên trong lòng không vui, lạnh hừ một tiếng, lập tức cả tòa Tử Tiêu Cung đều lâm vào áp lực to lớn.

"Oan uổng a Đạo Tổ!

Đệ tử oan uổng a!

Đệ tử cũng là bị người che mắt!

Chương 63

Ba Tiêu đạo hữu lại chưa chịu bất cứ tổn thất nào!

Sau đó mở miệng cảm tạ Đạo Tổ thực sự là lời từ đáy lòng, cũng không phải súc ý cắt ngang Ba Tiêu đạo hữu ngộ đạo!

Nếu như cần thiết, đệ tử nguyện ý hiện tại hướng Ba Tiêu đạo hữu xin lỗi...” Đông Vương Công thống khổ chảy nước mắt. ...

“Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Bần đạo phương tài nhất thời hồ đồ, đắc tội đạo hữu!

Hôm nay thiệt tình hối cải!

Tương lai nhất định kiệt tận toàn lực bồi thường đạo hữu!

Đạo hữu khoan hoành đại lượng, tha thứ bần đạo đi!” “Đã Đông Vương Công nhận sai!

Việc này cứ quyết định như vậy đi!” Đạo Tổ Hồng Quân tựa hồ hài lòng với thái độ của Đông Vương Công, trực tiếp phách bản định luận.

Nhưng nhìn thấy Tây Vương Mẫu trầm mặc đối mặt, thái độ không nguyện ý thụ mệnh, Đạo Tổ Hồng Quân ngữ khí hơi hòa hoãn: “Ta bản ý là để các ngươi tương hỗ phối hợp, càng thêm có lợi cho việc quản lý Hồng Hoang chúng tiên!

Đã trong lòng có khúc mắc, như vậy hai người các ngươi liền phân biệt quản lý nam tiên, nữ tiên, nước sông không phạm nước giếng!” “Hiện tại ban cho Đông Vương Công Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Long Đầu Quải Trượng’, Tây Vương Mẫu Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Phượng Vĩ Quải Trượng’ để làm tín vật quản lý!” Đạo Tổ Hồng Quân dứt lời, hai đạo linh quang phân biệt bắn về phía

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Đông Vương Công hai tay tiếp được "Long Đầu Quải Trượng", cảm kích đến rơi nước mắt quỳ rạp xuống đất dập đầu đông đông.

Tây Vương Mẫu bách vu vô nại, biết nếu còn cự tuyệt nữa, thật sự sẽ chọc giận Đạo Tổ Hồng Quân, hậu quả kia tuyệt đối không thể tưởng tượng nổi.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phượng Vĩ Quải Trượng" đối với Tây Vương Mẫu cũng xác thực có lực hấp dẫn, thế là do dự tiếp nhận quải trượng, cung cung kính kính thi lễ.

"Đệ tử quý lĩnh trọng trách Nữ Tiên Chi Thủ, định đương cẩn thận hành sự!

Bất quá Đạo Tổ tại thượng, xin thứ cho đệ tử vô lễ!

Đệ tử chỉ quản việc nữ tiên, tuyệt không cùng Đông Vương Công có bất cứ qua lại gì!" Tây Vương Mẫu lần nữa xác nhận.

"Được!" Đạo Tổ Hồng Quân phất tay áo, thân ảnh từ trên bồ đoàn biến mất không thấy.

Trong đại điện, mọi người tuy rằng tâm tư khác nhau, nhưng nhao nhao tiến lên chúc mừng.

Đông Vương Công đắc ý dương dương, Tây Vương Mẫu thần tình đạm nhiên.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Chúng ta tuy có hiềm khích, nhưng bây giờ bần đạo thụ Đạo Tổ dụ lệnh, chấp chưởng Hồng Hoang nam tiên.

Mong đạo hữu phối hợp?

Nếu không bần đạo không thể không bỉnh công làm việc!" Đông Vương Công đi lên phía trước, ngữ khí khiêu khích, âm dương quái

khí nói.

“Đông Vương Công!

Có gan thì đến Tây phương đại lục!

Bần đạo nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi, sẽ không để ngươi thất vọng đâu!” Ba Tiêu đạo nhân lơ đễnh cười lạnh nói.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, hỏa quang tứ bắn, sát khí lẫm nhiên!

Đối với sự khiêu khích của Đông Vương Công, Ba Tiêu đạo nhân căn bản không để trong lòng.

Một kẻ sắp chết, muốn khiến hắn diệt vong, tất trước tiên khiến hắn điên cuồng.

Đông Vương Công hiện tại càng điên cuồng, thì thời điểm diệt vong càng gần.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân cũng sẽ không trơ mắt nhìn hắn ở trước mặt mình làm càn.

“Nghe xong Đạo Tổ giảng đạo, vừa vặn trong lòng có sở hoạch!

Hay là chúng ta tại Tử Tiêu Cung tỷ thí một trận, nghiệm chứng đo đạc trong lòng?” Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười nói.

“Bần đạo thụ Đạo Tổ dụ lệnh, quản lý Hồng Hoang nam tiên, làm sao có thể cùng mãng phu sính thất phu chi dũng!” Đông Vương Công ngoài mạnh trong yếu.

“Ba vị thượng tiên!” Đúng lúc này Hạo Thiên và Dao Trì chạy tới, thái độ thân thiết chào hỏi Ba Tiêu đạo nhân.

“Chúc mừng hai vị tiên đồng tu vi đại tiến!” Ba Tiêu đạo nhân cười vang một tiếng chúc mừng.

“Phải đa tạ Tiên trưởng thành toàn!” Hạo Thiên và Dao Trì từ đáy lòng cảm tạ.

“Trấn Nguyên Tử tiên trưởng, xin mời theo chúng ta đi hậu viện di dời ‘Nhâm Thủy Bàn Đào’!” Dao Trì thúy sinh sinh nói với Trấn Nguyên Tử.

“Hảo!” Trấn Nguyên Tử vẫn tích chữ như vàng.

“Trấn Nguyên Tử tiên trưởng, ‘Nhâm Thủy Bàn Đào’ vẫn luôn do ta chiếu cố!

Ngài phải chú ý, lúc tưới nước...” Dao Trì có chút lưu luyến dặn dò.

“Hảo!” Trấn Nguyên Tử biết mỗi một loại linh căn đều có đặc tính, nếu như không rõ nguyên do, rất dễ tổn thất thảm trọng.

Tỷ như quả của “Nhân Sâm Quả Thụ” gặp kim thì rơi, gặp mộc thì khô, gặp thủy thì hóa, gặp hỏa thì cháy, gặp thổ thì nhập, nếu như không biết những đặc tính này thì vừa lãng phí mà cũng căn bản không hái được Nhân Sâm Quả.

Cho nên Trấn Nguyên Tử thập phần nghiêm túc lắng nghe Dao Trì giảng giải.

“Trong này có một loại linh ong có thể giúp ‘Nhâm Thủy Bàn Đào’ kết quả, có một loại hỏa kiến, có thể trợ giúp xới đất, nhưng số lượng không thể quá nhiều, nếu không sẽ ảnh hưởng tới cây...” “Ân ân...” Trấn Nguyên Tử liên liên gật đầu, “Bần đạo nên đi nơi nào tìm hai loại linh vật này?” “Tiên trưởng không cần lo lắng, ta tặng ngài a!” Dao Trì sảng khoái cười nói.

“Đa tạ tiên đồng...” “Còn có thổ nhưỡng ở gốc ‘Nhâm Thủy Bàn Đào’, Tiên trưởng cũng cùng nhau mang đi đi!

Có thể làm cho nó nhanh chóng thích ứng hoàn cảnh sau khi di

dời!" "Hảo!" "Tiên trưởng có cuốc ngọc không?

Phẩm chất càng cao càng tốt!

Có linh bảo có thể di dời 'Nhâm Thủy Bàn Đào' không?

Nghe lão gia nói phải dùng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo..." "Có!

Có!" "Vậy thì tốt!

Lão gia nói nếu Tiên trưởng không có thì phải đợi lần sau mới có thể di dời 'Nhâm Thủy Bàn Đào'..." Ba Tiêu đạo nhân nghe Dao Trì cùng Trấn Nguyên Tử kẻ hỏi người đáp, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn cười.

Lúc này Đông Vương Công bắt đầu ở trong đám Hồng Hoang Tiên thiên đại năng chiêu mộ người giúp đỡ.

Quả thật có không ít nam tiên thập phần ý động, vây quanh đi lên nghe ngóng.

Côn Bằng cùng Ba Tiêu đạo nhân có thâm cừu đại hận, lần này lại hung hăng đắc tội Ba Tiêu đạo nhân một lần nữa.

Hắn sợ hãi sau đó bị Ba Tiêu đạo nhân báo phục, cho nên đệ nhất thời gian cùng Đông Vương Công hai kẻ ngưu tầm ngưu, mã tầm mã đi cùng một chỗ.

Chương 64

Đông Vương Công và Côn Bằng cùng chung mối thù, lập tức ủy dĩ trọng nhậm, sung làm phó thủ, hiệp trợ quản lý Hồng Hoang nam tiên.

Thập Nhị Tổ Vu tại thời khắc Đạo Tổ Hồng Quân biến mất đã không kịp chờ đợi rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Trừ Hậu Thổ, các Tổ Vu khác phát thệ không bao giờ đi nghe đạo nữa, quá nhàm chán rồi...

Tam Thanh dưới sự dẫn đầu của Lão Tử, sớm đã rời khỏi Tử Tiêu Cung trở về Tây Côn Luân bế quan tiêu hóa sở đắc.

Nữ Oa cùng Tây Vương Mẫu giao đàm vài câu, liền cùng Phục Hy (người đã cự tuyệt lời mời của Đông Vương Công) cùng nhau rời đi.

Hi Hòa, Thường Hi tỷ muội đối với Tây Vương Mẫu đồng dạng tâm tồn hảo cảm, cũng chào hỏi một tiếng liền phản hồi Thái Âm Tinh.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thập phần ân cần bắt đầu làm quen với vị nữ tiên ngốc bạch ngọt lúc trước đã nói chuyện thay cho bọn họ.

Vị nữ tiên ngốc bạch ngọt kia cũng thập phần coi trọng thân phận ký danh đệ tử Đạo Tổ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Trong lúc nhất thời song phương trò chuyện thật vui, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền thuận thế mời nữ tiên ngốc bạch ngọt cùng nhau phản hồi Hồng Hoang, đi phương Nam đại lục du lịch.

Nữ tiên ngốc bạch ngọt hân nhiên đáp ứng.

Đại bộ phận Tiên thiên đại năng đều đang xem náo nhiệt, chỉ có

Tây Vương Mẫu với chức trách quản lý Hồng Hoang nữ tiên là hữu tâm ngăn cản.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hiện tại dù sao thân phận cũng bất đồng, người ta có sự tình ngươi tình ta nguyện, thực sự không có lý do ngăn cản.

Thế là trong tình huống hầu như tất cả mọi người đều biết rõ, vị nữ tiên ngốc bạch ngọt kia đi theo Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rời đi.

Quả nhiên!

Không ngoài dự đoán, từ đó về sau, thân ảnh vị nữ tiên này không bao giờ xuất hiện nữa!

Ngược lại trong tay Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại mạc danh kỳ diệu có thêm vài món Tiên Thiên Linh Bảo...

Đế Tuấn, Thái Nhất hung hăng nhìn bóng lưng xuân phong đắc ý của Đông Vương Công, trong hai mắt Thái Dương Chân Hỏa ứa ra.

Minh Hà lão tổ tâm tư thâm trầm, từ trước khi Đạo Tổ giảng đạo cho đến lúc phân tranh trong đại điện, hắn vẫn luôn lạnh nhạt đứng ngoài quan sát, tuyệt không dễ dàng thiệp túc vào bất cứ phân tranh nào.

Thấy đại cục đã định, hắn lặng yên không một tiếng động rời khỏi Tử Tiêu Cung, phản hồi Huyết Hải.

Sự điệu thấp của hắn khiến cho Ba Tiêu đạo nhân cũng vô ý bỏ qua sự tồn tại của hắn.

Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng cũng có so tính, không cam lòng bình thường, nại hà tự thân thực lực cùng thân phận so với những đỉnh tiêm cường giả kia kém hơn một chút, cô chưởng nan minh, khó có thành tựu, thế là thẩm thời độ thế tìm kiếm thế lực có thể đầu quân.

Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn Thái Nhất, Phục Hy Nữ Oa, tuy rằng đều cường đại, nhưng bọn họ đều là thân huynh đệ, thân huynh muội, một người ngoài gia nhập, bất luận như thế nào cũng khó được coi trọng.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tuy là kết bái huynh đệ, nhưng tình cảm rất sâu đậm, giao tình lại lâu, muốn chen chân vào cũng không dễ dàng.

Nhiên Đăng đạo nhân phân tích, Ba Tiêu đạo nhân tại Tử Tiêu Cung thụ địch quá nhiều, cuối cùng lại chưa thể bái nhập môn hạ Đạo Tổ.

Làm một khách bàng thính, tuy rằng thập phần tiêu sái, có thể cùng Đạo Tổ Hồng Quân tiểu tiểu giác lực một phen, nhìn qua phong quang vô hạn.

Nhưng trong mắt Nhiên Đăng đạo nhân, Ba Tiêu đạo nhân lại là tự tuyệt tiền lộ, tiền đồ ảm đạm, thậm chí có thể cực kỳ hung hiểm!

Nhiên Đăng đạo nhân đối với sư huynh đệ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng coi trọng, nhưng hiện tại địa vị bọn họ xấu hổ, phong bình cũng không tốt, tạm thời không nghi đầu nhập.

So đi tính lại một vòng, cũng chỉ có Đông Vương Công được Đạo Tổ Hồng Quân đích thân nhậm mệnh làm Nam Tiên Chi Thủ, bản thân lại có một đám ban để tán tu Đông Hải.

Hiện tại liên thủ với Côn Bằng, thu nạp rất nhiều Hồng Hoang Tiên thiên đại năng, nổi bật nhất thời vô lượng, tiền đồ thập phần quang minh.

Đông Vương Công đang lúc cần nhân thủ, Nhiên Đăng đạo nhân thập phần xác tín bằng vào năng lực cùng thực lực của hắn, sau khi gia nhập thế lực của Đông Vương Công nhất định có thể được trọng

dụng!

Trong lòng đã định chủ ý, Nhiên Đăng đạo nhân liền mang theo vẻ mặt cao thâm mạc trắc bắt đầu tiếp xúc với Đông Vương Công.

Không bao lâu, song phương ăn nhịp với nhau!

Nhiên Đăng đạo nhân trở thành nhân vật số ba trong tập đoàn thế lực của Đông Vương Công!

Lúc này Trấn Nguyên Tử hí hửng trở về, hiển nhiên thu hoạch rất phong phú.

Đông Vương Công lại mang theo Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân, cùng một đám thủ hạ khí thế hung hăng hướng về phía Tây Vương Mẫu đi đến!

Đông Vương Công dẫn theo một đám người ô ương ương vây quanh Tây Vương Mẫu.

"Đông Vương Công!

Đạo Tổ Hồng Quân có lệnh, chúng ta mỗi người quản lý nam tiên nữ tiên, nước sông không phạm nước giếng!

Hôm nay ngươi dẫn người vây quanh bần đạo là có dụng ý gì?" Tây Vương Mẫu liễu mi dựng ngược, lệ thanh quát hỏi.

"Hắc hắc!

Tây Vương Mẫu chớ có vu miệt bần đạo, ngươi quản nữ tiên của ngươi, bần đạo quản nam tiên của bần đạo!" Đông Vương Công hắc hắc cười lạnh.

"Tất cả nam tiên Tây Côn Luân cần theo bần đạo về Đông Hải đăng ký danh sách, thuận tiện quản lý!

Đây là dụ lệnh của Đạo Tổ, nếu dám vi kháng, 'Long Đầu Quải Trượng' trong tay bần đạo cũng không đáp ứng!" Đông Vương Công

thần tình khiêu khích liếc xéo Tây Vương Mẫu, nhưng ngôn ngữ lại làm cho người ta không bới ra được một điểm mao bệnh.

Chúng tiên vây xem mới chợt hiểu ra, nguyên lai Đông Vương Công muốn lấy quyền mưu tư, mượn cơ hội san trừ vây cánh của Tây Vương Mẫu a!

Một đám tán tu Tây Côn Luân sau lưng Tây Vương Mẫu nghe vậy nhao nhao biến sắc, tuy rằng biết rõ Đông Vương Công cư tâm bất lương, nhưng lại không cách nào phản bác.

"Đông Vương Công!

Đạo Tổ chỉ nhậm mệnh ngươi làm Nam Tiên Chi Thủ, lại cũng không có cấp cho ngươi quyền lợi đối với chúng ta ra lệnh!

Chúng ta lại không có làm chuyện thương thiên hại lý, vì sao phải nghe hiệu lệnh!" Một thanh âm hồn hậu phản bác nói.

Người này là Lục Ngô - một trong những nhân vật nổi bật trong tán tu Tây Côn Luân, nhân diện hổ thân, có chín cái đuôi, cũng là người ủng hộ kiên định của Tây Vương Mẫu.

Hắn tiến lên hai bước đứng sau lưng Tây Vương Mẫu đối trì với Đông Vương Công.

"Yêu?

Bần đạo cảm thấy Đông Vương Công sở tác sở vi có lợi cho việc quản lý Hồng Hoang chúng tiên, trước tiên bắt đầu từ nam tiên Tây Côn Luân.

Nếu các ngươi cảm thấy không thỏa đáng thì xin mời Đạo Tổ ra hỏi cho rõ ràng!" Côn Bằng bắt đầu giở trò vô lại.

Lục Ngô lập tức nghẹn lời, chuyện nhỏ như thế này làm sao có thể thỉnh Đạo Tổ ra phân biện...

“Tây Vương Mẫu, khẩu vị của ngươi cũng nặng a, vị đạo hữu này hình dáng kỳ quái như vậy...” Đông Vương Công lại bắt đầu ô ngôn uế ngữ.

“Tây Vương Mẫu cùng Đông Vương Công có chút hiểu lầm!

Chi bằng Tây Vương Mẫu cũng thỉnh di giá Đông Hải, chúng ta đem hiểu lầm giải khai liền tốt!” Nhiên Đăng đạo nhân nhìn như hòa giải, kỳ thực dụng tâm hiểm ác.

Ba Tiêu đạo nhân từ xa nhìn thấy Đông Vương Công tụ tập một đám người làm khó dễ Tây Vương Mẫu, lập tức sắc mặt trầm xuống.

Chương 65

Tây Vương Mẫu vừa rồi là số ít mấy vị Tiên thiên đại năng mở miệng phân biện cho hắn, phẩm hành cao khiết, khí chất thoát tục, Ba Tiêu đạo nhân đối với nàng có hảo cảm.

Lúc này thấy tên nam nhân hèn hạ Đông Vương Công cư nhiên minh mục trương đảm ỷ thế hiếp người, liền dẫn theo Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, cùng với các Tiên thiên đại năng Tây phương đại lục đi tới.

"Đông Vương Công thật là uy phong!

Vậy chi bằng bần đạo cũng mang theo chúng tiên Tây phương đại lục đi Đông Hải làm cái đăng ký!

Sớm nghe nói phong quang Đông Hải rất tốt!" Ba Tiêu đạo nhân vừa mở miệng đã làm cho sắc mặt Đông Vương Công biến đổi.

"Bần đạo nghe nói hải ngoại tiên sơn linh đảo trong Đông Hải vô số, ngưỡng mộ đã lâu, vừa vặn mượn chuyến đi này tìm một chỗ tiên sơn làm biệt viện!

Có thể thường thường cùng Đông Vương Công đạo hữu thiết tha thiết tha!

Há không phải chuyện vui?" Ba Tiêu đạo nhân nói chuyện, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ dẫn đầu các Tiên thiên đại năng Tây phương đại lục ẩn ẩn đem đám người Đông Vương Công bao vây.

Như thế một lai, mấy người Đông Vương Công ngược lại bị Tây Vương Mẫu và Ba Tiêu đạo nhân trong ngoài giáp kích, trong nháy mắt rơi vào hạ phong.

"Đông Vương Công!

Bần đạo suy nghĩ lại, Hồng Hoang đại lục quảng mậu vô ngân, nếu muốn tất cả nam tiên đăng ký danh sách thực sự khó khăn, chi bằng dung hậu tái nghị?" Nhiên Đăng đạo nhân vừa thấy tình huống không ổn, lập tức mở miệng giải vây.

"Ân!

Nhiên Đăng đạo hữu nói rất đúng!

Chúng ta đi về Đông Hải thương nghị phương án chi tiết rồi hãy làm định đoạt!" Đông Vương Công ném xuống vài câu tràng diện thoại, mang theo một đám thủ hạ xám xịt rời khỏi Tử Tiêu Cung.

"Đa tạ Ba Tiêu đạo hữu ra tay tương trợ!" Tây Vương Mẫu mang theo mấy vị tu sĩ Tây Côn Luân nói lời cảm tạ.

"Không cần khách khí!

Đông Vương Công giảo hoạt vô sỉ, chúng ta cùng nhau trở về, miễn cho hắn tại trong Hỗn Độn đảo loạn!" Ba Tiêu đạo nhân đề nghị nói.

"Như thế rất tốt!" Tây Vương Mẫu sảng khoái nói.

"Nhị huynh!

Chúng ta sau này có phải sắp có thêm một vị đại tẩu rồi không?" Hồng Vân lão tổ tại trong "Tịnh Đế Kim Liên" lặng lẽ hỏi.

"Ân!

Ta thấy giống lắm..." Trấn Nguyên Tử đang vui vẻ, ngước mắt nhìn Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu đang sóng vai đi, liên liên gật đầu.

Một đoàn người hạo hạo đãng đãng hoành độ không gian Hỗn Độn, lần này thuận thuận lợi lợi, không hề có sóng gió, dù sao nơi này cũng là không gian Hỗn Độn tới gần Hồng Hoang thế giới, thập phần

ổn định.

Điều này càng làm cho Ba Tiêu đạo nhân xác định, nguy hiểm lúc đến có khả năng là do Đạo Tổ Hồng Quân cố ý thiết hạ khảo nghiệm.

Đông Vương Công cũng không dám động thủ trong Hỗn Độn, sợ hãi bị Ba Tiêu đạo nhân phản sát, ngay cả chỗ chạy cũng không có.

Cuối cùng cũng trở về Hồng Hoang thế giới, Tiên thiên chi khí phả vào mặt, sinh cơ bừng bừng hoàn toàn trái ngược với sự tử tịch trong Hỗn Độn.

Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên hiểu được vì sao Dương Mi lão tổ chuẩn bị xông pha Hỗn Độn nhưng lại muốn tận lực bảo hộ Hồng Hoang thế giới.

Nếu như không gian Hỗn Độn là vùng đất mạo hiểm đầy nguy cơ tứ phía của dũng giả, vậy thì Hồng Hoang thế giới sinh cơ bừng bừng, an tĩnh tường hòa chính là thế ngoại đào nguyên trong mộng của bọn họ!

"Đại huynh!

Tiểu đệ và Nhị huynh bồi đồng các vị đạo hữu phản hồi Tây phương đại lục, thuận tiện hộ tống chư vị đạo hữu Tây Côn Luân trở về Tây Côn Luân." Hồng Vân lão tổ cười tà hề hề nói.

"A!" Trấn Nguyên Tử gật đầu phụ họa.

"Ân?" Ba Tiêu đạo nhân không hiểu ra sao.

"Đại huynh, ngươi hãy cùng Tây Vương Mẫu hảo hảo du lịch Hồng Hoang thế giới!

Tu Di Sơn tiểu đệ sẽ đi chiếu cố..." Hồng Vân lão tổ nháy mắt ra hiệu.

Ba Tiêu đạo nhân trong nháy mắt chợt hiểu, tu luyện vô số năm,

phương diện này bỗng nhiên thoái hóa về trình độ sắt thép thẳng nam rồi.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu, du lịch Hồng Hoang tăng trưởng kiến văn, càng có lợi cho đạo hữu thực hành chức trách Nữ Tiên Chi Thủ.

Chi bằng bần đạo bồi đạo hữu du lịch một phen?" Ba Tiêu đạo nhân mời.

"Vậy làm phiền đạo hữu!" Tây Vương Mẫu khuôn mặt hơi hồng, đối với Lục Ngô cùng các tu sĩ Tây Côn Luân phất phất tay, ý bảo bọn họ đi theo Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cùng nhau trở về.

"Nhị huynh!

Có kịch hay!

Lấy kinh nghiệm đi nam về bắc kiến đa thức quảng của ta, Tây Vương Mẫu chín thành chín là trung ý Đại huynh!

Chỉ cần Đại huynh biểu hiện tốt, lần sau trở về, Tu Di Sơn sẽ có nữ chủ nhân!" Hồng Vân lão tổ tâm hoa nộ phóng.

"Hảo!" Trấn Nguyên Tử đáp.

Sau khi tách khỏi đại đội ngũ, Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu liền tùy ý chọn một phương hướng bắt đầu du lịch Hồng Hoang.

Vừa mới đi được vài trăm năm, tình cảm của hai người càng ngày càng hòa hợp, đang lúc chàng thiếp tình ý nồng nàn.

Bỗng nhiên phía trước có người tiêm thanh đại tiếu!

"Cáp cáp cáp!

Bần đạo biết ngay Tây Vương Mẫu tuyệt đối cùng Ba Tiêu ác đạo không minh bạch, hôm nay bị chúng ta bắt được quả tang, xem gian phu dâm phụ các ngươi còn giảo biện thế nào..." Một tràng ô ngôn uế ngữ không chịu nổi lọt vào tai, chính là cái thanh âm lệnh người ta

sinh ghét của Đông Vương Công.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Từ bốn phương tám hướng xông ra mấy chục, gần một trăm bóng người!

Chính là đám tu sĩ do Đông Vương Công, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân cầm đầu.

Nguyên lai bọn hắn tuy rằng không dám động thủ trong Hỗn Độn, lại tại Hồng Hoang thế giới thiết hạ mai phục, chuẩn bị trọng thương tán tu Tây Côn Luân.

Nhưng tu sĩ Tây phương đại lục cùng tán tu Tây Côn Luân đồng hành, bọn hắn vốn tưởng rằng chỉ có thể buông tha, không ngờ Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu cư nhiên rời đàn đi riêng.

Đông Vương Công lập tức cảm thấy đây là cơ hội trời ban!!!

"Ba Tiêu đạo nhân, ngươi muốn chết kiểu gì?

Nói đi!

Không chừng bần đạo đại phát từ bi có thể thỏa mãn tâm nguyện của ngươi!" Đông Vương Công điên cuồng cười to nói.

Đông Vương Công nãi là hóa hình từ "Bồng Lai Tiên Đảo" - đứng đầu ba đại tiên đảo hải ngoại, nắm giữ trận pháp ẩn nặc bên ngoài "Bồng Lai Đảo".

Chương 66

Hắn chỉ huy một đám tu sĩ bố trí ẩn nặc trận pháp, cách xa mấy vạn dặm xa xa đi theo Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu.

Ba Tiêu đạo nhân đang du lịch ngọt ngào căn bản không nghĩ tới sẽ có người đi theo.

Đông Vương Công vì ổn thỏa, cư nhiên kiên nhẫn ngạnh sinh sinh đợi vài trăm năm, thẳng đến khi tu sĩ Tây phương đại lục và Tây Côn Luân căn bản không có khả năng quay lại chi viện, mới tìm một nơi hẻo lánh không người hiện thân vây khốn Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu.

"Ba Tiêu ác đạo, ngươi cũng có ngày hôm nay!" Đông Vương Công rốt cục có thể đại thù đắc báo, cười vang.

Hắn cũng không tin Ba Tiêu đạo nhân có thể sống sót dưới sự bao vây của gần một trăm vị Đại La Kim Tiên!

Trong số đó một phần là tán tu Đông Hải mà Đông Vương Công vốn đã thu nạp, một phần là tán tu Tây Hải, Bắc Hải bị Côn Bằng du thuyết.

Số còn lại thì hướng về cái danh nghĩa Nam Tiên Chi Thủ của Đông Vương Công mà đầu nhập.

"Ba Tiêu ác đạo!

Ân oán của chúng ta hôm nay nên có cái kết thúc!" Côn Bằng mặt mũi tràn đầy oán độc, thấp giọng gào thét.

"Đông Vương Công!

Không ngờ ngươi hành sự lại đê hèn như thế!

Cư nhiên soái chúng mai phục ám toán chúng ta!" Tây Vương Mẫu phẫn nộ phi thường!

"Ba Tiêu đạo hữu, ngươi tìm cơ hội đột vây, trở về tìm người giúp đỡ!

Bần đạo là Nữ Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ khâm định, Đông Vương Công bắt được ta cũng không dám làm gì ta!" Tây Vương Mẫu âm thầm truyền âm cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Ba Tiêu đạo hữu, chi bằng hướng Đông Vương Công cúi đầu nhận sai!

Lập thệ hiệu trung!

Như vậy người một nhà, cũng không cần đánh sinh đánh chết!" Nhiên Đăng đạo nhân y nguyên một bộ dạng người hòa giải khuyên nhủ.

"Ba Tiêu đạo hữu, chúng ta tuy vãng nhật vô oán cận nhật vô cừu, nhưng Đông Vương Công nãi là Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ thân tự nhậm mệnh!

Bần đạo cũng không thể không nghe theo hiệu lệnh của hắn!

Nếu đạo hữu nguyện ý lui một bước, bần đạo định đương tận lực oát toàn!" Nhiên Đăng đạo nhân lại âm thầm lặng lẽ truyền âm cho Ba Tiêu đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân xưa nay hành sự cẩn thận, Ba Tiêu đạo nhân hôm nay tuy rằng khó thoát kiếp nạn, nhưng hắn còn có hai người huynh đệ Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, đều không phải dễ trêu.

Huống chi từ cuộc đàm thoại giữa Ba Tiêu đạo nhân và Đạo Tổ Hồng Quân có thể đoán được, hắn là truyền nhân của một vị cao nhân thần bí cùng đẳng cấp với Đạo Tổ!

Vì để tránh cho Ba Tiêu đạo nhân chết rồi, tương lai vạn nhất dẫn phát tai họa thì có thể tẩy thoát trách nhiệm, Nhiên Đăng đạo nhân mới cố ý làm ra vẻ như vậy.

Ba Tiêu đạo nhân nhược hữu sở tư liếc mắt nhìn Nhiên Đăng đạo nhân một cái.

Nhiên Đăng đạo nhân dưới sự chú thị cực kỳ áp bách của Ba Tiêu đạo nhân, "không tự chủ được" lui lại mấy bước, trên mặt lộ ra chút thần tình hổ thẹn.

"Một tên gia hỏa diễn kỹ còn tốt hơn cả Chuẩn Đề đạo nhân!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng bắt đầu tính toán, chuyển niệm chi gian đã có một kế hoạch đại khái.

"Đinh đông!

Đại địch đương tiền xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" "Tuyển trạch một: Đối phương người đông thế mạnh, tạm tránh mũi nhọn, đột phá vòng vây rời đi!

Khen thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Âm Dương Luyện Đan Lô'!" "Tuyển trạch hai: Một cái giết một cái, hai cái giết một đôi, giết đến bọn hắn đảm hàn!

Khen thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Kim Khẩn Cấm Tam Cô'!" "Tuyển trạch hai!" Ba Tiêu đạo nhân khóe miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Trước đó tại Tử Tiêu Cung, đủ loại sự tình khiến Ba Tiêu đạo nhân nghẹn một bụng hỏa khí.

Nhưng có Đạo Tổ Hồng Quân ở đó, Ba Tiêu đạo nhân chỉ có thể nắm chắc phân tấc, từ chỗ Đạo Tổ Hồng Quân đòi chút chỗ tốt làm bồi thường.

Như kim Đông Vương Công lại không thức thời, cư nhiên dám

trêu chọc hắn, vậy hãy để hắn kiến thức lửa giận của ta đi!

"Đinh!" Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Kim Khẩn Cấm Tam Cô" rơi vào không gian hệ thống, trong nháy mắt bị luyện hóa tất cả cấm chế, triệt để nắm giữ.

Bộ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này tác dụng thập phần đặc thù, phân làm "Kim Cô", "Khẩn Cô", "Cấm Cô" ba cái, đều có hiệu quả cấm cố cường đại.

Có thể tách ra sử dụng, cũng có thể dùng thành bộ.

Có thể cấm cố tất cả tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở xuống!

Một khi bị "Kim Khẩn Cấm Tam Cô" tròng vào, trừ phi thi pháp giả chủ động giải trừ, cho dù tu vi đột phá cũng khó có thể tránh thoát.

"Cùng loại với ba cái vòng mà Quan Âm Bồ Tát cấp cho Tôn hầu tử, Hắc Hùng Tinh và Hồng Hài Nhi trong 《Tây Du Ký》 thập phần tương tự, nhưng công năng lại cường đại hơn rất nhiều!

Tam cô trong 《Tây Du Ký》 hẳn là hàng phỏng chế của Linh bảo này a!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm đoán.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Sao còn không mau đi?

Ta có thể ngăn chặn bọn hắn mấy hơi thở!" Tây Vương Mẫu lo lắng vạn phần thúc giục.

"Không cần lo lắng!

Bảo hộ tốt chính mình!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng ấm áp.

Tây Vương Mẫu tại tình huống khẩn cấp như vậy còn đang quan tâm hắn, làm cho hảo cảm của Ba Tiêu đạo nhân đối với nàng lại tăng lên mấy bậc thang!

“Ba Tiêu đạo hữu, quả bất địch chúng, ngài cũng đừng xúc động!” Tây Vương Mẫu đoán được ý định của Ba Tiêu đạo nhân, càng thêm cuống cuồng.

“Sưu!” “Càn Khôn Đỉnh” xuất hiện trên đỉnh đầu Tây Vương Mẫu, một đạo quang tráo hậu trọng phảng phất như màn trời đem nàng bảo hộ ở bên trong.

“Ở yên đấy đừng động!

Hộ tốt chính mình!” Ba Tiêu đạo nhân đổi lại vẻ ôn hòa ngày thường, ngữ khí lộ ra một tia nghiêm khắc.

“Ngạch...” Tây Vương Mẫu bị Ba Tiêu đạo nhân hống cho ngẩn ngơ, lập tức thuận theo nói, “Hảo!

Ngài cẩn thận!” Dứt lời, Tây Vương Mẫu nghe lời ngoan ngoãn ngốc tại bên trong quang mạc bảo hộ của “Càn Khôn Đỉnh”, lại tế ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Tịnh Thủy Bát Vu” rủ xuống từng đạo màn nước, gia tăng thêm một tầng phòng ngự.

Một tay nàng cầm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Phượng Vĩ Quải Trượng” tượng trưng cho quyền lực Nữ Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ ban tặng, tay kia niết lấy một cái Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Phân Thủy Kim Thoa” nhỏ nhắn, tùy thời chuẩn bị xuất thủ chi viện Ba Tiêu đạo nhân.

“Cáp cáp cáp!

Ba Tiêu đạo nhân, đến lúc này rồi còn sướng làm anh hùng!

Bản tọa thành toàn ngươi!” Đông Vương Công lớn tiếng trào phúng nói.

“Bản ni mã cái tọa!

Ngươi là cái cọng hành nào!

Chương 67

Lão tử đánh cho ngươi sinh hoạt không thể tự lý! ***" Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp khẩu thổ phân phương, chỉ vào Đông Vương Công mắng, "Đánh nhau không được!

Mắng người cũng không được sao!" Sau một hồi chửi mắng, Ba Tiêu đạo nhân cũng không cùng Đông Vương Công tiếp tục nói nhảm, trực tiếp vung tay lên, đầy trời Linh bảo được ném ra.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Chín phiến lá chuối (Ba Tiêu Diệp) xuất phát trước tiên bay ra, trực tiếp đem không gian phụ cận phương viên mười mấy vạn dặm bao phủ trong trận pháp, khiến cho Đông Vương Công cùng thủ hạ của hắn một kẻ cũng trốn không thoát!

"Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!" "Hoa lạp lạp!"...

Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ bay ra, đem không gian bên trong trận pháp chia cắt thành năm khu vực Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung.

Đội ngũ khổng lồ gần một trăm người lập tức bị chia cắt thành năm bộ phận, mỗi bộ phận không đến hai mươi người, ưu thế nhân số lập tức bị suy yếu vô số lần.

Ba đóa Thập Nhị Phẩm Liên Đài hộ tại thân chu, phòng ngừa trong những Đại La Kim Tiên kia có kẻ sở hữu phương thức công kích quỷ dị, sơ ý trúng phải âm chiêu.

"Bàn Long Biển Quải" dĩ nhiên là Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo, giết người không dính nhân quả.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!"...

Phàm là kẻ nào thân chu sát khí ngưng tụ, đỉnh đầu nghiệp lực

quấn thân, Ba Tiêu đạo nhân không nói hai lời trực tiếp dùng "Bàn Long Biển Quải" mãnh kích vào đầu.

Đại bộ phận Đại La Kim Tiên đều bị một gậy đánh cho đầu rơi máu chảy, não tương bính liệt.

Ngẫu nhiên có mấy kẻ đầu cứng, đánh một cái không được, hai cái không được thì đánh thêm mấy cái.

Vẻn vẹn chỉ trong một chớp mắt, mười mấy cái Đại La Kim Tiên liền vẫn lạc dưới "Bàn Long Biển Quải"!

Ba Tiêu đạo nhân hào không lưu tình, trực tiếp đánh giết những Đại La Kim Tiên sát lục thâm trọng kia.

Thu lấy Tiên Thiên Linh Bảo cùng kỳ trân dị bảo, trân tài kỳ vật trên người bọn hắn.

Hạnh khuy Ba Tiêu đạo nhân đủ cẩn thận, trong đó có một tên Đại La Kim Tiên tế xuất một cái đuôi kim độc châm hào không bắt mắt bắn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Cái đuôi kim độc châm này vẻn vẹn chỉ là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhưng cư nhiên sinh sinh đâm rách phòng ngự tráo của "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" và "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", ngay cả phòng ngự tráo của "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" cũng suýt chút nữa bị nó đâm rách.

Đợi Ba Tiêu đạo nhân đánh giết tên Đại La Kim Tiên kia, nhìn thấy bản thể bọ cạp khổng lồ hóa ra, cùng với sau khi hơi gia luyện hóa, biết được tên của độc châm linh bảo kia là "Đảo Mã Độc Thung", lúc này mới trong lòng thầm hô may mắn!

Cái này trong 《Tây Du Ký》 có thể đem một vị Chuẩn Thánh tu vi như Phật Tổ ngón tay nhẹ nhàng đâm rách, quỷ dị chi cực "Đảo Mã Độc Thung" nếu như không phải có ba tòa liên đài bảo hộ, hôm nay

không chừng Ba Tiêu đạo nhân phải ăn thiệt thòi lớn!

"Hiện tại 'Đảo Mã Độc Thung' đã rơi vào tay ta, Tinh quái Bọ cạp trong 《Tây Du Ký》 không còn cơ duyên này nữa rồi!" Kinh qua chuyện này, Ba Tiêu đạo nhân trong lòng càng thêm cẩn thận.

Làm cho hắn càng thêm không ngờ tới là, sau đó lại thu hoạch được Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hoàng Phong Vĩ Châm" và "Thanh Trúc Xà Thích".

"Thảo nào ba tên này trên người sát khí, tội nghiệt nặng nhất, nguyên lai đều là thiên sinh kịch độc chi vật." Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm thán.

Về phần thi thể những Đại La Kim Tiên này, trực tiếp ném vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Còn mấy cái Tiên thiên độc vật vừa rồi, Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp đem ném vào "Ngũ Độc Thiên" mới khai tịch.

Ba mươi sáu khỏa "Định Hải Thần Châu" diễn hóa "Tam Thập Lục Trọng Thiên" là một hạng công trình thập phần hạo đại, cần thời gian dài đằng đẵng cùng hải lượng linh khí.

Thi thể Đại La Kim Tiên là phân bón tốt nhất để khuếch trương "Tam Thập Lục Trọng Thiên", sau khi chết một lần nữa hóa thành Tiên thiên linh khí phản bổ "Tam Thập Lục Trọng Thiên" có thể cực đại gia tốc diễn hóa tốc độ!

Đương nhiên trong số những kẻ đi theo Đông Vương Công, cũng không thiếu một số kẻ tịnh không phải hạng người tội đại ác cực, thậm chí có kẻ thân mang nhất định công đức, đại đô từng che chở một phương sinh linh, hoặc là làm không ít việc thiện.

Những Đại La Kim Tiên này Ba Tiêu đạo nhân tịnh vị đánh giết, bất quá cho dù nể tình có công đức tại thân, tội không đáng chết,

nhưng tội chết có thể miễn tội sống khó tha!

Ba Tiêu đạo nhân đối với bọn hắn cũng có an bài, trực tiếp dùng "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phong bế lục cảm, sau đó ném vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trấn thủ.

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" mỗi một trọng thiên, nếu như có thể có năm tên Đại La Kim Tiên trấn áp, trấn thủ Đông, Tây, Nam, Bắc, Trung ngũ phương ngũ cực, liền có thể làm cho một trọng thiên càng thêm ổn cố, càng thêm rộng lớn, có được tiền cảnh phát triển lớn hơn!

Như vậy tổng cộng cần một trăm tám mươi tên Đại La Kim Tiên!

Vốn dĩ Ba Tiêu đạo nhân còn đang phát sầu đi đâu tìm nhiều cao thủ như vậy, dù sao những cao thủ này một khi trấn áp, trấn thủ "Tam Thập Lục Trọng Thiên" xong thì sẽ cùng trọng thiên đó dung vi nhất thể, không bao giờ ra được nữa!

Tân tân khổ khổ bồi dục Đại La Kim Tiên khẳng định không nỡ cũng không khả năng lãng phí như vậy!

Nhưng những tên Đại La Kim Tiên trước mắt dám can đảm mạo phạm hắn, đem ném vào trấn thủ ngũ phương hào không đau lòng!

Coi như là chuộc tội!

Dù sao có thể tha một mạng, lưới khai một mặt!

Có thể sống sót là nên biết đủ rồi!

Chín mươi mấy tên Đại La Kim Tiên bị Ba Tiêu đạo nhân một hơi giết chết hơn bốn mươi cái!

Còn lại gom góp đủ năm mươi tên Đại La Kim Tiên, toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân một mạch ném vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trấn thủ ngũ phương ngũ cực của mười trọng thiên đầu tiên.

Tiêu hao không ít thời gian đem những Đại La Kim Tiên đã chết

kia triệt để luyện hóa thành Tiên thiên linh khí phản bổ "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Lại tốn một phen tay chân, đem những Đại La Kim Tiên còn sống trấn áp tại mười trọng thiên đầu, trấn thủ ngũ phương ngũ cực.

"Oanh long long!" "Oanh long long!"...

Có ngũ phương ngũ cực trấn thủ, mười trọng thiên đầu tiên được tiến một bước hoàn thiện, trở nên càng thêm rộng lớn vô biên.

Nhất là các tầng "Huyết Khí Thiên", "Tử Khí Thiên", "Ma Khí Thiên", "Thi Hài Thiên" do Dương Mi lão tổ hỗ trợ khai tịch càng thêm thập phần tiếp cận một cái thế giới hoàn mỹ.

Đại khái xem xét "Tam Thập Lục Trọng Thiên", Ba Tiêu đạo nhân liền đem chú ý lực một lần nữa tập trung vào trong trận pháp.

Như kim trong trận, trừ bỏ "Tây Vương Mẫu" đang tú mi cau lại, ưu tâm xung xung, chỉ còn lại ba tên Đông Vương Công, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân bị phân biệt vây khốn tại các khu vực khác nhau.

Đầu tiên, Ba Tiêu đạo nhân thân hình lóe lên, đi tới trước mặt Nhiên Đăng đạo nhân đang thần tình ngưng trọng nhưng cũng không quá mức hoảng loạn!

"Thảo nào Ba Tiêu đạo hữu xử biến bất kinh, nguyên lai đạo hữu tu vi cao thâm như thế, linh bảo đông đảo như vậy!

Bần đạo trong lòng vốn thập phần lo lắng cho an nguy của đạo hữu, cố ý âm thầm truyền âm thương lượng, hôm nay xem ra là bần đạo lo thừa rồi!" Nhiên Đăng đạo nhân làm ra vẻ mặt vui mừng từ tận đáy lòng, hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân chắp tay chúc mừng.

"Nhiên Đăng đạo hữu, chúng ta chân nhân trước mặt không nói tiếng giả!

Trong lòng đạo hữu đánh cái chủ ý gì, trong lòng ngươi rõ nhất, trong lòng Bản tọa cũng mười phần minh bạch!" Ba Tiêu đạo nhân a a cười lạnh một tiếng.

"....." Nhiên Đăng đạo nhân nụ cười trên mặt thu liễm, sau đầu "Linh Thứu Cung Đăng" nhiễm nhiễm bay lên, trong tay hiện ra "Lượng Thiên Xích", sau lưng một cái hư ảnh quan tài khổng lồ như ẩn như hiện, chính là bản thể của Nhiên Đăng đạo nhân.

"Cái này!

Nhiên Đăng đạo hữu muốn so bì Linh bảo sao?

Vậy Bản tọa không khách khí!" Ba Tiêu đạo nhân khóe miệng hàm tiếu.

"Long Châu", "Kỳ Lân Ấn", "Ngũ Hành Linh Châu", "Gia Trì Thần Xử", "Bạch Ngọc Niệm Châu", "Dương Liễu Chi", lại có những thứ vừa mới thu được như "Đảo Mã Độc Thung", "Hoàng Phong Vĩ Châm", "Thanh Trúc Xà Thích"...

Chương 68

rậm rạp chằng chịt Linh bảo đem Nhiên Đăng đạo nhân vây đến nước chảy không lọt.

“Tôn thượng có gì chỉ giáo!

Nhiên Đăng rửa tai lắng nghe!” Nhiên Đăng đạo nhân nhìn Ba Tiêu đạo nhân cùng đầy trời Linh bảo kia, chán nản thở dài một hơi.

Thông minh như hắn, cũng nhìn ra Ba Tiêu đạo nhân đối với hắn không có sát ý, hình thế bức người, bảo mệnh đệ nhất!

“Đúng rồi!” Ba Tiêu đạo nhân giơ tay, trong tay lóe lên xuất hiện “Cấm Cô”!

“Nhiên Đăng đạo hữu hiện tại có hai lựa chọn!

Lựa chọn một, bị Bản tọa đánh chết tại nơi vô danh này, để cho bộ sưu tập của Bản tọa có thêm hai kiện...

à không!

Ba kiện Linh bảo!” Ba Tiêu đạo nhân dựng lên một ngón tay.

“Lựa chọn hai, đeo lên Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Cấm Cô’, trở thành thủ hạ của Bản tọa, nghe lệnh hành sự.

Nếu như làm việc đắc lực, tương lai thời cơ thành thục, Bản tọa tự sẽ giúp ngươi tháo ‘Cấm Cô’, trả ngươi tự do, đến lúc đó đi hay ở toàn do ngươi làm chủ!” Ba Tiêu đạo nhân lại dựng lên ngón tay thứ hai.

Ba Tiêu đạo nhân chỉnh dĩ hạ địa nhìn Nhiên Đăng đạo nhân đang có thần tình biến ảo bất định.

Mạn thiên Linh bảo từng cái lấp lóe quang mang nguy hiểm, tựa

hồ đang cảnh cáo Nhiên Đăng đạo nhân phải suy nghĩ cho kỹ!

Nhiên Đăng đạo nhân sắc mặt âm tình bất định biến đổi một lát rồi đưa ra quyết định thập phần sáng suốt: "Bần đạo tuyển chọn cái sau!" Dứt lời, Nhiên Đăng đạo nhân đối với Ba Tiêu đạo nhân cung thân thi lễ, hiển nhiên đã lấy thân phận thuộc hạ tự cư.

"Quả nhiên là người thông minh!" Ba Tiêu đạo nhân mỉm cười gật đầu, kết quả như vậy đã sớm nằm trong dự liệu.

Hắn tùy tiện vung tay lên đem "Cấm Cô" cách không ném về phía đầu Nhiên Đăng đạo nhân đã buông xuôi đề kháng.

"Cấm Cô" chậm rãi nhuyễn động, thu nhỏ, điều chỉnh kích thước thẳng đến khi nghiêm ti hợp phùng thắt chặt trên đầu Nhiên Đăng đạo nhân.

Biểu tình của Nhiên Đăng đạo nhân trở nên thống khổ vài phần.

"Cấm Cô" lóe lên mấy cái rồi dần dần hư hóa, sau đó biến mất không thấy, trực tiếp xuất hiện tại trên Nguyên thần của Nhiên Đăng đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân chỉ cần một cái ý niệm là có thể nhắm vào Nguyên thần của Nhiên Đăng đạo nhân phát ra công kích trí mạng.

Nguyên thần là nơi quan trọng nhất, ẩn bí nhất của một tu sĩ, "Cấm Cô" tròng lên Nguyên thần, cho dù là Thánh nhân cũng khó có thể phát hiện.

Từ đó về sau, Ba Tiêu đạo nhân liền nắm giữ sinh tử của Nhiên Đăng đạo nhân trong tay!

"Yên tâm, chỉ cần ngươi trung tâm làm việc, 'Cấm Cô' chỉ là vật trang trí, có khả năng thẳng đến khi được tháo xuống cũng sẽ không phát động bất cứ công kích nào!" Ba Tiêu đạo nhân lên tiếng an ủi.

“Cũng xin Tôn thượng yên tâm, bần đạo minh bạch!

Định sẽ không phụ sự trọng thác của Tôn thượng, cũng sẽ không lấy tính mạng ra nói đùa!” Nhiên Đăng đạo nhân thận trọng hồi đáp, thái độ thập phần khiêm cung.

“Bản tọa biết ngươi là trang tuấn kiệt thức thời!

Đi theo Bản tọa, tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi!

Bản tọa phương tài từ trong tay đồng bạn của ngươi thu được mấy kiện Linh bảo, thuộc tính, công năng đều rất thích hợp với ngươi!

Thưởng cho ngươi, về phần giải thích với bên ngoài thế nào, ta tin tưởng ngươi có thể giải quyết!” Ba Tiêu đạo nhân trước đó đạt được mấy chục kiện Tiên Thiên Linh Bảo công năng khác nhau, phẩm giai tham soa bất tề, hiện tại thuận tay tặng cho Nhiên Đăng đạo nhân mấy món.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng không khách khí, thân thủ tiếp nhận Linh bảo, hơi dò xét thấy Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Dẫn Hồn Phiên”, “Đoạt Mệnh Tác”, “Trấn Hồn Gia Tỏa”, đều cùng bản thể “Linh Cữu Quan Tài” của hắn thập phần xứng đôi.

Lập tức hỉ xuất vọng ngoại liên liên cảm tạ!

Lần này ngữ khí thái độ càng thêm chân thành.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng vui vẻ, đối với loại người hiểu biết thẩm thời độ thế, tâm cơ thâm trọng như Nhiên Đăng đạo nhân, biện pháp tốt nhất để chiết phục đối phương là vừa đấm vừa xoa.

Chỉ cần hắn càng ngày càng cường đại, tin tưởng Nhiên Đăng đạo nhân sẽ dần dần tâm duyệt thành phục, càng thêm chủ động phối hợp, cuối cùng có khả năng triệt để quy thuận!

“Chờ một chút, Bản tọa sẽ tìm cơ hội thả ngươi rời đi, hãy ghi nhớ kế hoạch trong lòng, sau đó Bản tọa sẽ không liên hệ lại với ngươi, để tránh bị sát giác!” Ba Tiêu đạo nhân đưa tay chỉ chỉ lên trời.

Nhiên Đăng đạo nhân ăn ý không nói gì, hiểu ý khẽ gật đầu.

Đạo Tổ Hồng Quân hiện tại chưa triệt để dĩ thân hợp Thiên đạo, vừa mới hoàn thành lần giảng đạo đầu tiên, khẳng định đang tranh thủ thời gian thu hoạch sở đắc, tiếp tục gia tốc bộ phạt dung hợp Thiên đạo.

Hiện trường lại có đa trọng bảo hộ, vô số Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phối hợp, Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng có thể giấu được Đạo Tổ Hồng Quân đang không đặc ý quan chú nơi này.

Ba Tiêu đạo nhân truyền âm dặn dò chi tiết một phen sau đó yên tâm rời đi, hắn chỉ nói cho Nhiên Đăng đạo nhân một số phương hướng đại khái của kế hoạch.

Về phần chi tiết, Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng, lấy diễn kỹ và tâm cơ của Nhiên Đăng đạo nhân, đủ để hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ được giao, so với việc an bài tỉ mỉ thì hiệu quả sẽ càng tốt hơn.

Xử lý tốt Nhiên Đăng đạo nhân, Ba Tiêu đạo nhân thiểm thân đến một khu vực khác.

Thần sắc âm trầm, không ngừng biến hóa thân hình đại tiểu, Côn Bằng với ánh mắt phẫn nộ xen lẫn kinh khủng đang gắt gao nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân.

“Côn Bằng!

Chúng ta lại gặp mặt!” Ba Tiêu đạo nhân tự tiếu phi tiếu nói.

“Ngươi cũng không cần lãng phí khí lực, Bản tọa không phải là cái bản tọa lúc vừa mới hóa hình!

Hiện nay Bản tọa bên trong trận pháp đã đặc ý cường hóa năng lực về không gian, bản thể ngươi có phóng đại thêm mấy vạn lần cũng đừng hòng trốn thoát sinh thiên!" Ba Tiêu đạo nhân vô tình đả kích Côn Bằng đang phẫn nộ.

Trận pháp phối hợp, "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phong bế lục thức, cùng "Dương Liễu Chi" chưởng khống không gian, làm cho thân pháp linh hoạt của Côn Bằng hào vô tác dụng.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!"...

Một trăm linh tám khỏa "Bạch Ngọc Niệm Châu" lít nha lít nhít như hạt mưa nện vào trên người Côn Bằng, làm cho hắn tránh cũng không thể tránh, chật vật không chịu nổi.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Vừa rồi đối với Côn Bằng chỉ là bị thương ngoài da, thì khi "Ngũ Hành Linh Châu" gia nhập đã đủ để khiến hắn thương gân động cốt.

"Gia Trì Thần Xử", "Bàn Long Biển Quải" cùng một số Linh bảo mới thu hoạch được một mạch hướng về phía Côn Bằng chiêu đãi.

Ba Tiêu đạo nhân cũng lười nói nhảm nhiều, đem tất cả hiệu quả uy lực của các Linh bảo đại khái đều thử một lần, sau đó Côn Bằng đã thoi thóp.

"Hiện tại ngươi có hai lựa chọn!" Ba Tiêu đạo nhân rốt cục dừng tay, cao cao tại thượng đứng ở phía trên Côn Bằng, nhìn xuống nói.

"Tuyển trạch một: Bản tọa lại đánh cho ngươi mất đi ý thức, sau đó đem 'Kim Cô' chủng tại bên trong Nguyên thần của ngươi." "Tuyển trạch hai: Chủ động buông tha đề kháng, để Bản tọa đem 'Kim Cô' đeo lên cho ngươi!" "Bần đạo..." Côn Bằng giãy dụa mở miệng.

"Cự tuyệt?

Đánh!" Ba Tiêu đạo nhân không đợi Côn Bằng nói hết lời, một chúng Linh bảo lần nữa bổ đầu che mặt một trận đánh đập.

Côn Bằng trong lòng bi phẫn giao gia: "Ta: Bần đạo lựa chọn loại thứ hai...

Chương 69

Không nghe người ta nói hết lời đã đánh a!" "Rõ ràng chưa?" Ba Tiêu đạo nhân nắm giữ hỏa hầu, trước khi Côn Bằng ngất đi thì thích thời dừng tay, lần nữa đốt đốt bức nhân hỏi.

"Tuyển trạch..." Côn Bằng khàn cả giọng tranh thủ thời gian mở miệng.

"Không lựa chọn?!

Dám mạnh miệng!

Lại đánh!" Ba Tiêu đạo nhân lại cho hắn một trận cuồng phong bạo vũ tẩy lễ.

"Gia gia a!

Ông nội ruột của ta a!

Có thể hay không nghe ta nói hết lời a!

Khi phụ người quá đáng cũng đừng khi phụ như vậy chứ!" Côn Bằng trong lòng kêu khổ, buồn bực biệt khuất.

"Hiện tại thay đổi cách nhìn chưa?" Ba Tiêu đạo nhân ngoạn vị hỏi.

"Hai!

Hai!" Côn Bằng thật vất vả chờ Ba Tiêu đạo nhân đặt câu hỏi, tranh thủ thời gian dùng hết toàn lực lớn tiếng hô.

Ba Tiêu đạo nhân vốn định lại nhân cơ hội tiếp tục sửa trị Côn Bằng một hồi, nhưng nhìn trạng thái của Côn Bằng, xác thực đã đến cực hạn, liền chỉ có thể tiếc nuối từ bỏ.

"Không quá ngu xuẩn!" Ba Tiêu đạo nhân tựa hồ vui mừng nói.

“Gia gia!

Ông nội ruột của ta!

Ta sớm đã chọn hai rồi có được hay không!

Là ngươi vẫn luôn không cho ta cơ hội nói ra a!” Côn Bằng thân thụ trọng thương, cả người trên dưới hầu như không có một khối hoàn chỉnh, đơn giản dục khóc vô lệ, thảm không nỡ nhìn.

Ba Tiêu đạo nhân đem “Kim Cô” chủng vào trong Nguyên thần Côn Bằng.

“A...” Côn Bằng phát ra từng trận thảm thiết kêu la đau đến không muốn sống.

Nguyên thần kịch liệt đau đớn, làm cho hắn ngay cả trọng thương trên thân thể cũng không lo được, lăn lộn đầy đất.

“Đây là uy lực của ‘Kim Cô’, sau này nếu ngươi dám dương phụng âm vi, giở trò sau lưng, Bản tọa tùy thời có thể khiến ngươi sống không bằng chết!

Nói cho ngươi biết, ‘Kim Cô’ tác vi Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đặc thù, trừ bỏ Bản tọa, Thánh nhân cũng không thể đem nó từ trong Nguyên thần lấy ra, trừ phi ngươi hồn phi phách tán, Nguyên thần triệt để tiêu thất!” Ba Tiêu đạo nhân cảnh cáo.

“Tiểu nhân!

Minh bạch!

Tiểu nhân minh bạch!” Côn Bằng khí nhược du ti trả lời, trong lòng không dám có bất cứ tâm tư nào khác.

Kỳ thực Ba Tiêu đạo nhân cũng không bạo ngược đến mức ấy.

Hắn cũng không chỉ vì báo thù mà trừng trị Côn Bằng.

Bởi vì Ba Tiêu đạo nhân thâm tri Côn Bằng là kẻ giảo hoạt, thiện biến, hai mặt, tâm hoài phả trắc.

Đối phó loại gia hỏa này, chỉ có một lần thu thập hắn triệt để đến mức phục phục thiếp thiếp, không dám sinh ra bất kỳ tâm tư xấu xa nào nữa, mới có thể yên tâm sử dụng.

Tức tiện là ngày sau cũng phải thường xuyên gõ, thỉnh thoảng làm cho hắn nhớ lâu, nếu không rất dễ dàng nảy sinh lòng phản trắc!

Lần này Ba Tiêu đạo nhân bắt được cơ hội, đem Côn Bằng thu thập triệt để, khiến hắn từ tận đáy lòng đối với Ba Tiêu đạo nhân nảy sinh sự úy kỵ.

Đồng dạng đối với Côn Bằng căn dặn một phen.

Ba Tiêu đạo nhân dùng thần niệm quét qua đại trận, hốt nhiên sắc mặt ngẩn ra!

Nhiên Đăng đạo nhân lúc này quần áo rách rưới, toàn thân vết thương, mặt đầy máu tươi, đầu cũng sụp xuống một nửa, cả người thở ra thì nhiều mà hít vào thì ít, cảm giác tùy thời đều có khả năng nhất mệnh ô hô. "Chuyện gì xảy ra?" Ba Tiêu đạo nhân chấn kinh.

Chỉ thấy Nhiên Đăng đạo nhân trên dưới đánh giá bản thân, dường như cảm thấy còn chưa đủ, trên thân tử khí một trận di mạn, sinh cơ lần nữa bạo giảm, chân chính khí nhược du ti, mệnh huyền nhất tuyến! "Gia hỏa này đang diễn khổ nhục kế?

Thật lợi hại, so với ta còn muốn chu toàn hơn!

Ta vốn định giả trang nhất thời bất cẩn bị toản không tử chạy trốn là được.

Nào biết đạo hữu này tự do phát huy, diễn càng bức chân!" Ba Tiêu đạo nhân thâm cảm bội phục! "Bất quá Nhiên Đăng đạo nhân bản thể nãi là một cỗ 'Linh Cữu Quan Tài', giả chết mới là bản lĩnh sở

trường của hắn, làm cho thê thảm một chút, đối với hắn mà nói lại là chuyện dễ như trở bàn tay!" Ba Tiêu đạo nhân chuyển niệm liền minh bạch nguyên ủy. "Đã như vậy, vở kịch tiếp theo càng dễ diễn!" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười một tiếng.

Tùy theo tâm niệm vừa động, Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ vận chuyển, không gian bị phân chia thành Đông Tây Nam Bắc Trung năm khu vực rốt cục hợp nhất.

Tại bên người thủ hạ từng cái biến mất về sau, vẫn luôn điên cuồng công kích "Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ", Đông Vương Công rốt cục nhìn thấy kẻ địch chân chính — Ba Tiêu đạo nhân! "Ba Tiêu ác đạo!

Ngươi muốn thế nào?" Đông Vương Công tay cầm "Long Đầu Quải Trượng" sắc mặt nghiêm nghị nhưng trong lòng run sợ hô. "Ta muốn thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng, "Thời điểm này còn hỏi ta muốn thế nào?" "Phanh!" "Phanh!" Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng thảm không nỡ nhìn bị ném tại trước mặt Đông Vương Công. "A!" Đông Vương Công, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân dị khẩu đồng thanh thảm khiếu.

Người trước là bởi vì chịu đả kích cùng kinh hách cực lớn mà hạ ý thức thảm khiếu.

Hai người sau là bởi vì kịch đau trên thân mà tình bất tự cấm phát ra tiếng kêu rên. "Hai người các ngươi là tả bàng hữu tí của hắn sao!

Mấy tên thủ hạ vô dụng kia Bản tọa đã giúp các ngươi tống tiễn rồi!

Ngay cả cặn bã cũng không còn sót lại!

Hai tên gia hỏa các ngươi bồi hắn đoạn đường cuối cùng đi!" Ba Tiêu đạo nhân chỉ chỉ Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân đã không

còn ra hình người.

Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng âm thầm hoài nghi: "Tên Côn Bằng kia chẳng lẽ không phải cũng bị Tôn thượng khống chế sao?

Nhưng Linh bảo thần kỳ như thế hẳn là thập phần hiếm thấy?

Sao có thể có nhiều như vậy?

Chương 70

Vết thương của ta là vì diễn kịch mà làm ra!

Côn Bằng cũng không có bản lĩnh như ta, xem ra là thật sự bị đánh tàn phế!

Nghe nói Côn Bằng và Tôn thượng chi gian sớm có cừu oán, hẳn là thật sự bị Tôn thượng tra tấn, có hắn làm yểm hộ ta càng an toàn!" Nhiên Đăng đạo nhân lần nữa thích phóng một tia tử khí, đem sinh cơ hạ xuống thấp nhất, sau đó trực tiếp ngất đi, cấp Ba Tiêu đạo nhân "hốt lược", tìm một cái cớ thật tốt.

Côn Bằng lúc này đau đến không muốn sống, đâu còn nhàn tâm quản chuyện của người khác, bị Ba Tiêu đạo nhân khinh trọng cầm lấy ném một cái, trực tiếp hôn mê bất tỉnh, không biết ngoại vật. "Đây là tấm gương!

Bất quá!

Ngươi chỉ có khả năng so với bọn hắn thảm hơn!

Bởi vì ngươi sẽ chết... sớm hơn?

Hay muộn hơn?

Bản tọa cũng không quá xác định, nhưng Bản tọa có thể xác định ngươi sẽ càng thống khổ!

Càng thê thảm!

Muốn sống không được, muốn chết không xong, Bản tọa chỉ nghe nói qua, hôm nay liền ở trên thân ngươi thử một chút xem sao!" Ba Tiêu đạo nhân tay cầm "Bàn Long Biển Quải" từng bước một đi hướng Đông Vương Công, uy áp cường đại kia, cùng nồng đậm sát khí sau khi đánh giết mấy chục Đại La Kim Tiên, áp đến Đông Vương

Công sắc mặt trắng bệch, hô hấp dồn dập. "Ba Tiêu ác đạo!

Bần đạo... nãi là Đạo tổ khâm định Nam Tiên chi thủ, ngươi dám...

đối với ta như vậy, Đạo tổ sẽ không tha cho ngươi!" Đông Vương Công thanh âm run rẩy lui lại mấy bước.

Nhưng nơi này đã bị Ba Tiêu đạo nhân phong tỏa, hắn lại có thể lui đi nơi nào? "Vừa rồi không phải rất phách lối sao?

Còn muốn vây đánh Bản tọa?" Ba Tiêu đạo nhân một tay xách theo "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", một tay cầm "Bàn Long Biển Quải".

Tuy nhiên trong cơ thể Đông Vương Công có Cực Dương chi lực, đối với công năng phong bế lục thức của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" có nhất định tác dụng đề kháng, mấy năm nay hắn cũng khắc ý rèn luyện phương diện năng lực này, phòng bị lần nữa động thủ với Ba Tiêu đạo nhân sẽ trúng chiêu.

Nhưng hào quang lưu chuyển của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" y nguyên có thể ngắn ngủi phong bế lục thức của Đông Vương Công. "Phanh!" "Phanh!" "Phanh!"...

Mỗi lần quét trúng Đông Vương Công, khiến hắn ngắn ngủi bị phong bế lục thức, Ba Tiêu đạo nhân liền bắt lấy cơ hội dùng "Bàn Long Biển Quải" đối với hắn một trận bạo tấu, đánh cho sưng mặt sưng mũi. "Ngươi nói 'Long Đầu Quải Trượng' là Đạo tổ thân tứ sao?

Bản tọa 'Ngũ Hành Linh Châu' cũng là Đạo tổ tặng cho đây này!" Ba Tiêu đạo nhân vừa đánh vừa lải nhải. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"... "Ngũ Hành Linh Châu" tại trên thân Đông Vương Công luân lưu oanh tạc, đập đến hắn như hồ lô lăn đất, đông đảo tây oai. "Đông Vương Công!

Ngươi muốn kiểu chết nào?

Nói ra xem!

Không chừng Bản tọa đại phát từ bi có thể thỏa mãn tâm nguyện của ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí trào phúng, đem lời nói trước đó của Đông Vương Công nguyên phong bất động phản vấn lại. "Thiên Đạo tại thượng!

Đạo tổ Hồng Quân lão sư vì bần đạo làm chủ a!

Bần đạo thân là Nam Tiên chi thủ, quản lý Hồng Hoang nam tiên, Ba Tiêu ác đạo lại bạo đánh bần đạo!" Đông Vương Công thực sự bị đánh đến không còn biện pháp, chỉ có thể trước mang Đạo tổ Hồng Quân ra cứu mạng, về phần những cái khác, giữ được mạng rồi hãy nói! "Oanh!" Đông Vương Công một lời tế ra, Thiên Đạo hữu cảm, hạ xuống uy áp nhàn nhạt, Đạo tổ Hồng Quân tuy chưa hiện thân, nhưng thanh âm lại từ không trung truyền đến. "Ba Tiêu tiểu hữu hà cớ gì ẩu đả Đông Vương Công?" Đạo tổ Hồng Quân sau khi giảng đạo đại hữu cảm ngộ, đang lúc gia khẩn tiến trình lấy thân hợp Thiên Đạo, hốt nhiên nghe Đông Vương Công đảo cáo, không thể không gián đoạn tu luyện, đem một tia thần niệm đầu hạ xuống Hồng Hoang thế giới. "Khải bẩm Đạo tổ!

Đông Vương Công cư tâm phả trắc, suất chúng muốn vây sát Tây Vương Mẫu cùng bần đạo, bần đạo bất đắc dĩ chỉ có thể phản kích!" Ba Tiêu đạo nhân thu hồi chín phiến Ba Tiêu Diệp cùng Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ, đem Tây Vương Mẫu di lại gần. "Đạo tổ dung bẩm!

Xác thực như Ba Tiêu đạo hữu sở ngôn..." Tây Vương Mẫu vốn an an tĩnh tĩnh, liền một cái địch nhân đều không có gặp, hiện tại hốt nhiên trước mắt sáng lên, nghe được thanh âm của Đạo tổ Hồng Quân, vội vàng mở miệng làm chứng cho Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân không đợi Đông Vương Công giảo biện, tiếp tục nói: "Khải bẩm Đạo tổ!

Từ khi bần đạo hóa hình đến nay, Đông Vương Công đã đồ mưu

bản thể bần đạo, liền có sinh tử tiết!

Trước đây tại 'Tử Tiêu Cung' trung tiên hậu bị vu hãm, đánh gãy ngộ đạo, bây giờ lại suất chúng vây sát!" "Thiên Đạo chí công, bất thiên bất ỷ!

Như thế đủ loại tiền nhân hậu quả, không đem hắn giết chết, bần đạo tâm có không cam lòng!" Ba Tiêu đạo nhân kiên quyết nói!

Đạo tổ Hồng Quân nghe vậy lâm vào trầm mặc, Ba Tiêu đạo nhân nói không sai!

Nhưng Đông Vương Công lại là khôi lỗi hắn chọn trúng để chưởng quản Hồng Hoang.

Cực Dương chi khí thiên tư, không quá cao nhưng cũng không thấp, sẽ không trưởng thành đến trình độ thoát ly chưởng khống.

Tham luyến quyền lợi, nhưng lại chí đại tài sơ, có chút tâm cơ, có chút dã tâm, lại thủ đoạn thô bỉ, thập phần dễ dàng chưởng khống...

Tất cả đều vừa vặn là thứ mà Đạo tổ Hồng Quân - người có khống chế dục cực mạnh cần.

Thân tự tuyển định Nam Tiên chi thủ, nếu nhanh như vậy bị Ba Tiêu đạo nhân đánh giết, đối với uy vọng của hắn cũng là một loại đả kích!

Cố nhiên, Đạo tổ Hồng Quân nhất định phải lực bảo Đông Vương Công.

Tuy nhiên trong lòng không cam lòng, nhưng quy căn kết để, bất luận từ phương diện nào giảng, Ba Tiêu đạo nhân đều là bên chiếm đạo lý, huống chi Ba Tiêu đạo nhân còn là truyền nhân của Dương Mi Lão Tổ.

Bất luận Thiên Đạo chí công bản tính, hay là thệ ngôn lúc trước

đối với Đại Đạo sở lập, Đạo tổ Hồng Quân đều không thể cưỡng ép Ba Tiêu đạo nhân phục nhuyễn. "Ba Tiêu tiểu hữu!

Đông Vương Công xác thực có lỗi!

Tiểu hữu đánh giết hắn cũng là lý sở đương nhiên!

Nhưng lão đạo cần hắn tạm thời quản lý Hồng Hoang, không biết tiểu hữu có thể hay không vãng khai nhất diện!" Đạo tổ Hồng Quân không thể không lặng lẽ truyền âm thương lượng với Ba Tiêu đạo nhân.

Chương 71

Đạo tổ Hồng Quân đang ở quan đầu trọng yếu lấy thân hợp Thiên Đạo, không muốn lãng phí quá nhiều tinh lực.

Hiểu rõ tính cách "nhạn qua nhổ lông" của Ba Tiêu đạo nhân, hắn bổ sung nói: "Ba Tiêu tiểu hữu cảm thấy Đông Vương Công nên bồi thường như thế nào, mới có thể tha hắn một lần?

Nếu như lần sau hắn còn dám trêu chọc tiểu hữu, lão đạo cũng sẽ không thay hắn cầu tình nữa!" "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" "Lựa chọn 1: Cự tuyệt thỉnh cầu của Đạo tổ Hồng Quân, lập tức đánh giết Đông Vương Công, khen thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bảo Liên Đăng'!" "Lựa chọn 2: Chấp nhận thỉnh cầu của Đạo tổ Hồng Quân, tạm thời tha cho Đông Vương Công, khen thưởng bí pháp 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》!" Ba Tiêu đạo nhân dò hỏi hệ thống xong mới biết được, 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》 thập phần thần kỳ, cư nhiên năng đem chín phiến Ba Tiêu Diệp cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vốn là bản thể của Ba Tiêu đạo nhân "Cửu cửu quy nhất", luyện chế thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo.

Càng thêm thần kỳ là, kiện Tiên Thiên Chí Bảo này có được tính khả trưởng thành, từ lúc bắt đầu dung hợp thành Tiên Thiên Chí Bảo cấp thấp nhất có 43 đạo Tiên Thiên cấm chế, cuối cùng có thể trưởng thành vì Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp nhất sở hữu 49 đạo Tiên Thiên cấm chế!

Vốn dĩ Ba Tiêu đạo nhân trước đó đã chuẩn bị sẵn sàng, tức tiện mạo hiểm đắc tội Đạo tổ Hồng Quân cũng muốn lập tức thủ nhận Đông Vương Công!

Nhưng hiện tại nhìn thấy phần thưởng của Lựa chọn 2, Ba Tiêu đạo nhân không thể không thật sự động tâm!

Tại Hồng Hoang thế giới ngây người thời gian càng dài, Ba Tiêu đạo nhân càng có thể cảm thụ được Tiên Thiên Chí Bảo khả quý!

Đã qua thời gian dài như vậy, "Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống" tuy thập phần cấp lực, lại chưa từng xuất ra Tiên Thiên Chí Bảo!

Bởi vì Tiên Thiên Chí Bảo thật sự chỉ có bấy nhiêu kiện, các hữu quy túc, căn bản không có khả năng giống như cải trắng tùy tay mà nhặt.

Bây giờ chỉ cần đáp ứng Đạo tổ Hồng Quân tạm thời tha cho Đông Vương Công, là có thể được hệ thống ban thưởng, đem chín phiến Ba Tiêu Diệp dung hợp thành một cái Tiên Thiên Chí Bảo có tính trưởng thành!

Hà nhạc bất vi!

Huống chi Ba Tiêu đạo nhân rõ ràng biết, Đông Vương Công căn bản sống không được bao lâu, Đạo tổ Hồng Quân cũng chỉ coi hắn là một quân cờ tạm thời ổn định cục thế mà thôi!

Lại nói, dĩ trí thương của Đông Vương Công, sớm muộn gì cũng sẽ nhịn không được mà trêu chọc hắn, đến lúc đó danh chính ngôn thuận mà giết mới thống khoái!

Tức tiện lui một bước, Ba Tiêu đạo nhân cũng có biện pháp khiến Đông Vương Công chết không có chỗ chôn! "Lựa chọn 2!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng nói với hệ thống. "Đã Đạo tổ mở miệng cầu tình, vậy bần đạo vô luận như thế nào cũng phải cấp Đạo tổ cái mặt mũi!" Ba Tiêu đạo nhân đối Hồng Quân Lão Tổ nói. "Đông Vương Công thân vô trường vật...

Vậy hãy đem nơi hắn dung thân là 'Bồng Lai Tiên Đảo' làm bồi

thường tặng cho bần đạo, từ nay về sau không chuẩn tái bước lên 'Bồng Lai Tiên Đảo' một bước, trên đảo bất kỳ một ngọn cây cọng cỏ nào đều cùng hắn không có bất kỳ quan hệ gì!" Ba Tiêu đạo nhân đưa ra yêu cầu. "Nếu quả thật tái phạm, dám trêu chọc bần đạo, bần đạo liền sát vô xá!" Ba Tiêu đạo nhân nói lời khó nghe trước. "Tốt!" Đạo tổ Hồng Quân thống khoái đáp ứng. "Đông Vương Công!

Ngô phạt ngươi đem 'Bồng Lai Tiên Đảo' bồi thường cho Ba Tiêu tiểu hữu, từ hiện tại bắt đầu 'Bồng Lai Tiên Đảo' liền quy Ba Tiêu tiểu hữu sở hữu, ngươi cùng nó không còn bất kỳ qua cát gì!

Từ nay về sau không được tái trêu chọc Ba Tiêu tiểu hữu, nếu không hậu quả tự phụ!" Đạo tổ Hồng Quân đối Đông Vương Công lại không có khách khí như vậy, trực tiếp mệnh lệnh.

Đông Vương Công nghe vậy như cha mẹ chết, "Bồng Lai Tiên Đảo" là cơ nghiệp của hắn a, những sưu tập bất tiện tùy thân mang theo đều ở trong "Bồng Lai Tiên Đảo"!

Bây giờ những thứ này toàn bộ thành của Ba Tiêu đạo nhân! "Đạo tổ..." Đông Vương Công còn muốn tranh thủ! "Hừ!" Đạo tổ Hồng Quân đối với Đông Vương Công không biết đại thể cảm thấy đại thất vọng!

Trong lòng bắt đầu dần dần vứt bỏ hắn...

Đạo tổ phát nộ, lập tức trong không khí một trận uy áp cường đại hạ xuống. "Ba tức!" Đông Vương Công trực tiếp ngũ thể đầu địa dán tại trên mặt đất không thể động đậy. "Đệ tử tuân mệnh!" Loại tử vong gần ngay trước mắt kia tuyệt vọng khiến Đông Vương Công tâm kinh đảm hàn, vội vàng đồng ý.

Ba Tiêu đạo nhân cũng phi thường kinh ngạc! "Bất chứng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên chi đạo, chung quy là sâu kiến a!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm khái, càng thêm kiên định chứng đạo chi tâm

của hắn.

Uy áp nháy mắt tiêu tán, một khối Cấm chế ngọc bài từ trong ngực Đông Vương Công bay ra, rơi vào trong tay Ba Tiêu đạo nhân, chính là ngọc bài khống chế toàn bộ "Bồng Lai Tiên Đảo".

Nãy giờ toát mồ hôi lạnh, sinh sợ Ba Tiêu đạo nhân cùng Đạo tổ Hồng Quân ngạnh kháng, Tây Vương Mẫu thấy thế rốt cục thở dài một hơi.

Tuy nhiên trong lòng hướng về Ba Tiêu đạo nhân, nhưng đối mặt Đạo tổ Hồng Quân, nàng lại tổng thăng không nổi bất kỳ tâm tư phản kháng nào, dường như đối phương tùy ý một cái ý niệm liền có thể làm nàng hôi phi yên diệt.

Cho nên Tây Vương Mẫu cũng không hy vọng Ba Tiêu đạo nhân cùng Đạo tổ Hồng Quân vi địch! "Đi thôi!" Đạo tổ Hồng Quân thoại âm vừa lạc, ba đạo thanh quang rơi vào trong cơ thể Đông Vương Công, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân, thương thế của bọn hắn nháy mắt thuyên dũ.

Sau đó không gian ba động chợt lóe lên, ba cái thân ảnh liền biến mất không thấy...

Đạo tổ Hồng Quân sợ Ba Tiêu đạo nhân chơi đòn hồi mã thương, tức tiện không giết cũng cấp Đông Vương Công lưu lại một cái thương thế khó có thể khôi phục, đánh tàn đánh ngốc, rút cái hồn, phế đi tu vi... chỉ cần không chết thì không tính là vi phạm ước định!

Đừng nói, ý nghĩ này tại trong đầu Ba Tiêu đạo nhân thật sự chợt lóe lên, còn chưa kịp quyết định có nên làm hay không, Đạo tổ Hồng Quân đã dùng hành động thực tế cắt đứt dư địa phát huy của hắn. "Thôi được rồi!

Đông Vương Công tư chất cũng sống không được bao lâu!

Thiên tác nghiệt do khả vi, tự tác nghiệt bất khả hoạt!

Ngươi nhất định sẽ là một cái hạt giống tốt cho việc tự gây nghiệt!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nghĩ. "Ba Tiêu đạo hữu, không có việc gì chứ?" Tây Vương Mẫu thấy Ba Tiêu đạo nhân đang phát lăng, quan tâm hỏi. "Không có việc gì!

Đi!

Ta mang nàng đi hải ngoại tiên đảo chi thủ 'Bồng Lai Tiên Đảo' chuyển một vòng!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha ha mang theo Tây Vương Mẫu phóng lên tận trời. "Ánh nắng, sóng biển, bãi cát, tiên nhân... tiên nữ nghê thường, còn có một vị lão ti... soái tiên trưởng!" Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu vừa đến "Bồng Lai Tiên Đảo" liền không tự chủ được ngâm nga ca khúc.

Tây Vương Mẫu lần thứ nhất đối với loại sinh linh "Lão ti cơ" mà hắn vô thức hát ra cảm thấy thập phần hiếu kỳ, lại bị Ba Tiêu đạo nhân đánh trống lảng cho qua chuyện. "Bồng Lai Tiên Đảo" không hổ là hải ngoại tiên đảo chi thủ, không chỉ phong cảnh tuyệt mỹ vô song, diện tích quảng khoát như một tòa tiểu hình đại lục.

Hộ đảo Tiên Thiên đại trận "Tiên Thiên Mê Tung Đại Trận" uy lực cường đại, càng làm cho Ba Tiêu đạo nhân tâm kinh chính là linh khí trên đảo nồng đậm siêu hồ tưởng tượng, các loại tiên thảo, linh thực vật, trân cầm, dị thú càng là so sánh đều có.

Tại trung tâm tiên đảo, Ba Tiêu đạo nhân càng phát hiện một mắt Hỗn Độn Linh Tuyền, Hỗn Độn linh khí ngưng tụ không tan, chậm rãi chảy ra, dật tán ra chút ít Hỗn Độn linh khí có thể chuyển hóa làm nồng đậm Tiên Thiên linh khí, trở thành động lực nguyên tuyền của "Bồng Lai Tiên Đảo".

Chương 72

Điều này tọa thực lời đồn "Bồng Lai Tiên Đảo" nãi là hỗn độn toái phiến sở hóa.

Cũng trách không được Đông Vương Công tu vi không tính là đỉnh tiêm, cũng không có linh bảo hộ thân, cư nhiên có thể hoành độ hỗn độn đến "Tử Tiêu Cung"!

Không chỉ là nguyên nhân Ba Tiêu đạo nhân trước đó suy đoán Đạo tổ Hồng Quân phóng thủy và Đông Vương Công vận khí tốt, mà cũng cùng việc hắn tại "Bồng Lai Tiên Đảo" hóa hình, thục tất Hỗn Độn linh khí có quan hệ rất lớn.

Đáng tiếc Đông Vương Công tọa ủng bảo địa như thế lại không thể an an tĩnh tĩnh tu luyện, đem thông minh tài trí đều dùng tại lạp bang kết phái cùng trác ma một ít oai môn tà đạo, nếu không thành tựu của hắn tuyệt không chỉ dừng ở đây.

Ba Tiêu đạo nhân tại đạt "Bồng Lai Tiên Đảo" đệ nhất thời gian liền tương tiên đảo từ trong ra ngoài triệt triệt để để lục soát một phen, đem gia để của Đông Vương Công toàn bộ tiếp thu.

Đông Vương Công tại phụ cận hải vực "Bồng Lai Tiên Đảo" thập phần cao điệu bá đạo, mấy năm nay củ kết không ít đảng vũ, đối ngoại hào xưng "Bồng Lai tu sĩ".

Đạo tổ Hồng Quân "Tử Tiêu Cung" giảng đạo, Đông Vương Công cùng một bộ phận thủ hạ thực lực cao cường đắc dĩ hoành độ hỗn độn.

Có thủ hạ tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ, hoặc giả tuy nhiên có Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi nhưng tịnh không có Tiên Thiên Linh Bảo hoặc giả siêu cường pháp thuật hộ thân, không có tín tâm tại

hung hiểm vạn phần hỗn độn không gian tiến lên, đành dẹp đường hồi phủ.

Những "Bồng Lai tán tu" này đều tại phụ cận đảo tự đóng quân, vẫn luôn mắt ba ba chờ Đông Vương Công từ "Tử Tiêu Cung" trở về chia sẻ đại đạo thu hoạch.

Đáng tiếc nhất đẳng hơn ba ngàn năm không có âm tín!

Rốt cục mấy chục năm trước có một vị Đông Phương đại lục nam tiên, thụ Đông Vương Công thác phó mang về một cái tin tức kích động lòng người!

Đông Vương Công các loại đi "Tử Tiêu Cung" nghe Đạo tổ Hồng Quân giảng đạo không chỉ thu hoạch cự đại!

Càng thêm khả hỉ khả hạ chính là, tại giảng đạo về sau, Đông Vương Công bị Đạo tổ Hồng Quân khâm điểm là Hồng Hoang thế giới "Nam Tiên chi thủ", tịnh tứ dư cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Long Đầu Quải Trượng"!

Đông Vương Công cùng với chiêu lãm rất nhiều cao thủ chí đồng đạo hợp sẽ cùng nhau phản hồi Đông Hải, cộng đồng thành tựu đại nghiệp.

Đông Vương Công phân phó thân tín lưu tại Đông Hải trước khi hắn trở về phải sớm triệu tập thủ hạ làm tốt chuẩn bị.

Một là phải tại "Bồng Lai Tiên Đảo" thượng cử hành một tràng khánh công yến thịnh đại, chúc mừng Đông Vương Công trở thành Nam Tiên chi thủ.

Hai là muốn thôn tịnh các thế lực nhỏ yếu khác trong Đông Hải, cùng với một ít độc hành tán tiên, sau đó lại thống nhất Đông Phương đại lục, trục bộ khuếch trương, thống nhất toàn bộ Hồng Hoang thế giới!

Tin tức này dưới sự khắc ý truyền bá của thân tín Đông Vương Công đã phi tốc khuếch tán, "Bồng Lai tán tu" đàn quan tương khánh.

Các tiểu thế lực đoàn hỏa cùng độc hành tán tu thì ưu tâm xung xung, hoảng hoảng không thể chịu đựng được suốt ngày.

Đông Hải chi trung đại đại tiểu tiểu sở hữu thế lực đều tại tâm tình khác nhau chờ đợi Đông Vương Công một đoàn người "áo gấm về làng", "vinh quy bái tổ"!

Cho nên tại thời điểm Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu dùng "Cấm chế ngọc bài" mở ra hộ đảo trận pháp tiến vào tiên đảo, lập tức bị thân tín của Đông Vương Công ở hòn đảo nhỏ cách đó không xa thời thời khắc khắc quan sát động tĩnh phát giác. "Đạo hữu!

Người trở về không phải là Đông Vương Công?" Một tên nam tiên áo lam đê thanh tuân vấn thân tín Đông Vương Công phái về. "Bần đạo cũng không hiểu ra sao!

Đông Vương Công thập phần ái hộ 'Bồng Lai Tiên Đảo', cấm chế ngọc bài kia ngay cả mấy cái tâm phúc tín nhiệm nhất đều chưa từng nhiễm chỉ, làm sao có thể cấp người khác?" Vị thân tín kia không thể tin nói. "Người nhắn lại nói Đông Vương Công suất lĩnh nhân thủ đi vây công một cái đạo nhân, nghe đâu đạo nhân kia thập phần lợi hại..." Nam tiên áo lam tư khảo phiến khắc hốt nhiên kinh hô. "Sẽ không phải Đông Vương Công cùng cường địch kia lưỡng bại câu thương...

Cấm chế ngọc bài bị một nam một nữ vừa rồi đoạt được chứ?" Thân tín của Đông Vương Công não động đại khai.

Trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi dạng hí mã này tại Đông Hải đảo kinh thường trình diễn. "Đúng!

Đúng!

Đúng!

Có khả năng!" Nam tiên áo lam từng tại nơi cao thủ lưỡng bại câu thương nhặt được tiện nghi, lập tức nhận đồng.

Trong nháy mắt, tin tức Đông Vương Công cập một chúng đắc lực thủ hạ cùng địch nhân lưỡng bại câu thương, "Bồng Lai Tiên Đảo" đổi chủ nhân lần nữa chấn động Đông Hải tu sĩ giới!

Sở hữu Đông Hải tu sĩ đều nghe tin lập tức hành động!

Tin tức này làm cho tham niệm trong lòng vẫn luôn bị áp chế bùng cháy hừng hực! "Bồng Lai Tiên Đảo" là hải ngoại tiên sơn linh khí nồng đậm, tài nguyên phong phú, bọn hắn sớm đã thèm nhỏ dãi không chịu nổi!

Đã Đông Vương Công cùng đại phê đắc lực thủ hạ không còn, làm sao có thể để người ngoài bá chiếm?

Đông Hải tu sĩ tại đoản thời gian kết thành vài cỗ thế lực, khí thế hung hung hướng về "Bồng Lai Tiên Đảo" hội tụ.

Trong đó kêu gào lợi hại nhất là nguyên bản đảng vũ của Đông Vương Công, thân là "Bồng Lai tu sĩ", dĩ thân phận chủ nhân "Bồng Lai Tiên Đảo" tự cư, hào xưng đã Đông Vương Công không tại, như vậy "Bồng Lai Tiên Đảo" hẳn là do bọn hắn đại vi chưởng quản.

Có một bộ phận tiểu thế lực đoàn thể phụ cận hải vực, vốn là đối đầu của Đông Vương Công, nhân vì tranh đoạt linh bảo, địa bàn, tiên thảo linh dược... lũ thứ giao thủ.

Đáng tiếc lúc trước khi Đông Vương Công và mấy chục tên thân tín thực lực cường đại còn ở đó, những tiểu thế lực này căn bản không phải đối thủ của "Bồng Lai tu sĩ".

Nhưng lại không nguyện ý thần phục Đông Vương Công, thụ hắn khu sử, đành phải ôm đoàn tự vệ, miễn cưỡng để đáng Đông Vương Công áp bách.

Nhưng hiện tại Đông Vương Công cập kỳ đắc lực thủ hạ sinh tử chưa biết, chỉ còn lại một ít Đại La Kim Tiên thực lực yếu nhỏ, thực lực "Bồng Lai tu sĩ" sậu hàng mấy cái đẳng cấp.

Tiểu thế lực đoàn hỏa sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy, đánh lấy cờ hiệu "phục cừu" muốn nhúng tay tranh đoạt quyền sở hữu "Bồng Lai Tiên Đảo".

Lại có một bộ phận chân chính Đông Hải tán tiên, sinh tính bất kham, yêu tự do, căn bản không nguyện ý gia nhập đoàn thể, chỉ an an tĩnh tĩnh tu luyện.

Nhưng bởi vì thế đơn lực cô, trước đây tại tranh đoạt các loại tài nguyên, kinh thường bị "Bồng Lai tu sĩ" và các tiểu thế lực đoàn thể khi dễ, sớm nghẹn một bụng tức.

Bây giờ nghe tin "Bồng Lai Tiên Đảo" đổi chủ, cũng cấu thành một cái liên minh lỏng lẻo quan vọng, nếu có cơ hội tại tình huống mấy phương thế lực lưỡng bại câu thương mà chiếm lĩnh được khối tiên gia phúc địa này, tương lai sẽ có căn cơ để an thân lập mệnh, tiêu dao trường sinh.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu cũng không động dụng pháp lực, cứ như vậy vai kề vai, dùng đôi chân trượng lượng "Bồng Lai Tiên Đảo", dụng tâm hân thưởng nhất thảo nhất mộc, nhất hoa nhất thạch trên đảo.

Khí phân bình tĩnh điềm đạm, du nhiên tự đắc, Ba Tiêu đạo nhân đã rất lâu không có cảm thụ qua sự khinh tùng tự tại như vậy.

Hắn tuy nhiên vẫn luôn biểu hiện cường thế, bình tĩnh, nhưng tại "Tử Tiêu Cung" cùng Đạo tổ Hồng Quân liên phiên vô thanh chiến đấu, tiêu hao cực lớn tinh lực, sự khẩn trương cùng áp lực trong lòng chỉ có hắn rõ ràng.

Nhưng bây giờ cùng Tây Vương Mẫu ở tại tiên đảo không linh u tĩnh này mạn bộ, làm cho tình tự của hắn do cực táo biến thành cực tĩnh.

Tiền, hậu mãnh liệt tình tự phản sai, làm cho tâm cảnh của Ba Tiêu đạo nhân có sự đột phá lớn!

Tây Vương Mẫu đồng dạng tại cùng Ba Tiêu đạo nhân tương xử cảm thấy từ tận đáy lòng vui vẻ cùng thoải mái, hai người chi gian mặc khế càng ngày càng cao, tâm linh càng ngày càng khế hợp.

Tại lương thần mỹ cảnh, hoa hảo nguyệt viên đại hảo thời gian này.

Ba phương thế lực xuẩn xuẩn dục động tề tụ ngoài "Bồng Lai Tiên Đảo", không kịp chờ đợi bắt đầu động thủ! "Tặc tử nghe!

Chương 73

Cư nhiên dám bá chiếm Tiên đảo, tốc tốc ra chịu chết!

Ngoan ngoãn đem 'Cấm chế ngọc bài' giao ra, không chừng 'Bồng Lai tu sĩ' chúng ta năng võng khai nhất diện tha cho ngươi bất tử!" Nam tiên áo lam suất tiên khai khẩu đại hảm. "Dựa vào cái gì giao cho các ngươi!

Đông Vương Công không chừng đã thân tử đạo tiêu, 'Bồng Lai Tiên Đảo' hiện tại là vật vô chủ, ai nắm đấm lớn thì là của người đó!" Tiểu thế lực đoàn thể không đồng ý, lập tức mở miệng phản bác. "Đạo hữu nếu như nguyện ý gia nhập 'Tán tu liên minh' chúng ta, cùng chúng ta cộng hưởng 'Bồng Lai Tiên Đảo', chúng ta nguyện ý bảo hộ đạo hữu an toàn!" Một phương nhân số ít nhất nhưng tu vi phổ biến giác cao đồng dạng mở miệng nói. "Ha ha ha! 'Bồng Lai Tiên Đảo' địa xử Đông Hải, Đông Hải Long Tộc chúng ta thay trời trấn thủ Đông Hải!

Tiên tiền Đông Vương Công từ trong 'Bồng Lai Tiên Đảo' hóa hình mà ra, chiếm cứ tiên đảo là tại tình lý chi trung.

Bây giờ Đông Vương Công đã chết, tiên đảo hẳn là giao cho Đông Hải Long Tộc ta chưởng quản!" Hốt nhiên thiên biên bay tới chín con Cửu Trảo Hắc Long tu vi Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ, trương nha vũ trảo, tung thanh đại tiếu.

Hắc Long nhất tộc vốn là hậu đại của Độc Long - một chuẩn thánh cao thủ Long tộc.

Độc Long bị Ma Tổ La Hầu khống chế độc sát gia đình Phượng tộc đại công tước chủ, bị Phượng tộc đại công tước chủ lâm tử phản phác lấy "Phượng Hoàng Thần Hỏa", "Nam Minh Ly Hỏa" và "Niết

Bàn Chi Hỏa" sống sờ sờ thiêu chết.

Hắc Long nhất tộc liền quần long vô thủ, tại Long Hán đại kiếp về sau, theo Long tộc đại bộ đội lui về Đông Hải, cũng an phận thủ thường ẩn nấp suốt một cái Nguyên hội.

Đông Hải Long Tộc tuân thủ mệnh lệnh Long Vương, oa cư trong "Đông Hải Long Cung" không ra, đê điều hành sự.

Nhân vi Long Vương tịnh vị thân tử, chỉ bị Đạo tổ Hồng Quân trấn áp tại Đông Hải hải nhãn trấn thủ "Phong Ma Đại Trận".

Cho nên Đông Hải tu sĩ cũng không có ai vô duyên vô cớ đi trêu chọc Đông Hải Long Tộc.

Sau đã lâu sóng yên biển lặng, Hắc Long tộc nhân vốn tâm tính bạo ngược, không cam lòng tịch mịch phân phân cổ táo muốn đi ra Đông Hải Long Cung, chưởng khống Đông Hải.

Các Long tộc khác cực lực khuyên can mới áp chế xuống.

Nhưng khi Đạo tổ Hồng Quân thành thánh, trời ban cam lâm, tư nhuận vạn vật, tử khí hoành không, linh khí bạo trướng.

Hắc Long nhất tộc Đại trưởng lão thừa cơ đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Như thế Hắc Long nhất tộc càng thêm tứ vô kỵ đạn, lấy cớ phải tuân tuần Long Vương thệ ngôn "Trấn thủ Đông Hải".

Dưới sự dẫn đầu của Đại trưởng lão, chín đại trưởng lão Hắc Long tộc căn bản không để ý tới các Long tộc khác phản đối, trực tiếp mang theo tộc nhân rời khỏi "Đông Hải Long Cung".

Vừa ra tới liền nghe nói chuyện "Bồng Lai Tiên Đảo", Hắc Long nhất tộc đang cần gấp một cái lạc cước điểm liền cấp hống hống chạy tới tham dự tranh đoạt. "Tặc tử bên trong mau ra đây!

Đừng trốn ở bên trong không lên tiếng, bần đạo biết ngươi ở bên trong!

Mau mở ra trận pháp cấm chế a!

Mau mở ra trận pháp cấm chỉ a..." Nam tiên áo lam như quỷ súc hô hào không ngừng! "Đạo huynh..." Tây Vương Mẫu đứng tại ngọn núi cao nhất trên tiên đảo nhìn đông đảo tu sĩ khí thế hung hung bên ngoài, kinh nhạ nói. "Bản tọa hôm nay tâm tình tốt, không chấp nhặt bọn hắn!

Hộ đảo đại trận 'Tiên Thiên Mê Tung Đại Trận' của 'Bồng Lai Tiên Đảo' thập phần cường đại, những tên gia hỏa này căn bản tiến không vào!" Ba Tiêu đạo nhân thật vất vả mới buông lỏng, lười nhác đáp lý những kẻ não tàn bên ngoài.

Đám tu sĩ vây quanh "Bồng Lai Tiên Đảo" khiếu mạ hồi lâu không thấy bên trong có động tĩnh, chỉ có thể các tự phái ra đại biểu thương lượng đối sách. "Bần đạo có cái đề nghị!

Không bằng bốn phương nhân thủ chúng ta từ Đông Tây Nam Bắc bốn phương hướng cùng lúc công kích hộ đảo trận pháp, trước tiên đem trận pháp công phá!

Về phần quy thuộc 'Bồng Lai Tiên Đảo' chúng ta sự hậu tái tố định đoạt!" Một cái đầu lĩnh của tiểu thế lực đoàn thể đề nghị. "Hừ!

Hộ đảo đại trận trên 'Bồng Lai Tiên Đảo', năm đó Long tộc ta hai vị Chuẩn Thánh dẫn đầu mấy vạn Long tộc vây công mấy tháng đều chưa thể kiến hiệu.

Sau đó bởi vì chiến sự với Phượng tộc và Kỳ Lân tộc ăn chặt mới đem tộc nhân điều đi tiền tuyến!" Hắc Long tộc Đại trưởng lão cười lạnh một tiếng.

Năm đó trong hai danh Long tộc Chuẩn Thánh vây công "Bồng Lai

Tiên Đảo" có Độc Long, vị Đại trưởng lão này năm đó cũng là một viên trong đại quân.

Người cầm đầu "Tán tu liên minh" chấn kinh: "Lợi hại như vậy sao..." "Kỳ thực ta thường xuyên đi theo Đông Vương Công xuất nhập 'Bồng Lai Tiên Đảo', nắm giữ một con đường có thể an toàn lên đảo!" Nam tiên áo lam trầm tư hồi lâu rốt cục đưa ra át chủ bài của mình.

Dù sao hiện tại thực lực "Bồng Lai tu sĩ" đại không bằng trước, thực lực cao nhất cũng chỉ là mấy cái Đại La Kim Tiên trung kỳ chiến đấu lực không mạnh, cùng mười mấy cái Đại La Kim Tiên sơ kỳ chiến đấu lực càng yếu.

Bất luận đối đầu với hai nam nữ tu sĩ trong đảo hay thế lực khác, đều không có quá lớn tin tưởng, cho nên chỉ có thể dùng cái thẻ đánh bạc này bảo đảm lợi ích về sau. "Thật chứ?!" Tại tràng sở hữu tu sĩ đều kinh hỉ giao gia. "Nhưng muốn ta chia sẻ lộ tuyến nhập đảo, cuối cùng bất luận ai chiếm lĩnh 'Bồng Lai Tiên Đảo', đều nhất định phải thề, bảo đảm đem một nửa địa bàn cùng các loại tài nguyên trên đảo chia cho 'Bồng Lai tu sĩ' chúng ta hưởng hữu!" Nam tiên áo lam đưa ra yêu cầu.

Qua một phen kịch liệt cò kè mặc cả, rốt cục xác nhận, bất luận cuối cùng phương nào thắng được chiếm lĩnh "Bồng Lai Tiên Đảo", đều nhất định phải đem một phần tư địa bàn hướng Đông Nam cùng tài nguyên trên đó chia cho "Bồng Lai tu sĩ".

Sở hữu tu sĩ cộng đồng lập thệ về sau, nam tiên áo lam cùng các "Bồng Lai tu sĩ" mới mang theo ba phương tu sĩ khác từ con đường an toàn xông lên tiên đảo. "Hừ hừ!

Bản tọa đại phát thiện tâm chuẩn bị thả các ngươi một con đường sống, đáng tiếc các ngươi cứ nhất định phải đi tìm chết!

Vậy cũng đừng trách Bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân thấy thế cười

lạnh liên liên, khóe miệng lộ ra một tia tàn khốc tiếu ý!

Sát nhân bất triêm nhân quả "Bàn Long Biển Quải" xuất hiện tại trong tay Ba Tiêu đạo nhân, hướng về trong hộ đảo đại trận đi đến!

Ba Tiêu đạo nhân không muốn máu của những tên gia hỏa này làm ô nhiễm mỹ cảnh trên "Bồng Lai Tiên Đảo", trực tiếp bước vào trong "Tiên Thiên Mê Tung Đại Trận".

Bất luận là "Bồng Lai tu sĩ" đồ hữu kỳ biểu, hay các tập đoàn tiểu thế lực hoài tâm tư riêng, Ba Tiêu đạo nhân đều không để trong lòng. "Tán tu liên minh" tuy nhân số không nhiều, nhưng tu vi phổ biến không yếu, tối thiểu cũng là Đại La Kim Tiên trung kỳ, trong tay ít nhiều đều có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo sấn thủ, chỉnh thể thực lực mạnh hơn một chút.

Nhưng chỉ là nhân tâm lỏng lẻo, lâm thời gom lại kết minh tự vệ mà thôi, đồng dạng cũng không đáng để lo.

Trong chín đại trưởng lão Hắc Long tộc, Đại trưởng lão nãi là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tám vị trưởng lão khác cũng đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ cực hạn, sắp đột phá.

Dưới trướng còn có mười mấy con Hắc Long Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, các tộc nhân tu vi thấp hơn cũng không ít, là thế lực cường đại nhất trong bốn phương.

Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp đem Hắc Long tộc để lại cuối cùng xử lý. "Bồng Lai tu sĩ" tuy biết một con đường an toàn, nhưng làm sao có thể so với Ba Tiêu đạo nhân đã nắm giữ toàn bộ "Bồng Lai Tiên Đảo".

Thần niệm điều động "Cấm chế ngọc bài", đem bốn phương nhân mã chia cắt ra, thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân nhoáng một cái liền xuất hiện trước mặt "Bồng Lai tu sĩ".

Bóp quả hồng tự nhiên muốn chọn quả mềm mà bóp, Ba Tiêu đạo

nhân nhìn xem những tên này hầu như người nào người nấy hắc khí lượn lờ, hiển nhiên trước đó giết chóc không ít.

Chương 74

Thế là không nói hai lời, "Bàn Long Biển Quải" cứ thế gõ xuống.

Phiến khắc sau, "Bồng Lai tu sĩ" liền hào vô phản kháng chi lực bị Ba Tiêu đạo nhân đoàn diệt. "Thật nghèo!

Nhiều người như vậy trong tay cư nhiên một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đều không có, Hậu Thiên Linh Bảo đều rải rác có thể đếm được!" Ba Tiêu đạo nhân gần đây thu hoạch chiến lợi phẩm đến nghiện, lúc này không khỏi có chút bất mãn.

Đem toàn bộ thi thể tu sĩ thu vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên" để phản hồi linh khí, khuếch đại thế giới! "Hắc hắc!

Dùng thi thể đại năng linh khí phản hồi, so với khổ cực luyện hóa đỡ tốn việc hơn nhiều!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm vui.

Tiếp theo là tiểu thế lực đoàn thể, trước đó có thể sinh tồn dưới áp bách của Đông Vương Công, thực lực tự nhiên sẽ không quá yếu.

Ba Tiêu đạo nhân tốn một phen tay chân mới đem các nhóm kích phá, kẻ tội hữu ứng đắc trực tiếp chém giết ném vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm phân bón.

Trong đó có không ít tịnh phi ác nhân, thậm chí có cá biệt thân cụ thiểu lượng công đức.

Những người này trực tiếp bắt đi trấn áp, trấn thủ ngũ phương ngũ cực của "Tam Thập Lục Trọng Thiên". "Tán tu liên minh" thật sự khiến Ba Tiêu đạo nhân hao phí không ít tinh lực.

Những tu sĩ này đã không nguyện ý đồng lưu hợp ô với Đông Vương Công, lại có thể bảo đảm tự thân an toàn, có thể thấy được vô luận thực lực hay tâm tính đều khá, bên trong có mấy cái tu sĩ trên thân

công đức chi lực cư nhiên không yếu.

Tuy nhiên Ba Tiêu đạo nhân trong tay có sát nhân bất triêm nhân quả Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo "Bàn Long Quải Trượng", nhưng đánh giết người thân cụ đại lượng công đức y nguyên sẽ đối với bản thân có ảnh hưởng lớn.

Bất quá đã mạo phạm "Bồng Lai Tiên Đảo", cuối cùng quyết định nhập trận, mặc kệ ôm tâm lý gì, Ba Tiêu đạo nhân cũng sẽ không tha.

Chém giết thì không đến mức, trấn áp trấn thủ ngũ phương ngũ cực cũng có chút không thích hợp, thế là Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp đem bắt sống, đầu nhập vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên", thay hắn quản lý phương thiên địa này vận chuyển.

Dù sao "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đều mới sơ kiến, vận chuyển thập phần trúc trắc, nếu có hạng người thực lực đủ mạnh lại thân cụ công đức quản lý, đương nhiên có thể xúc tiến nó phát triển hoàn thiện.

Cuối cùng rốt cục đến phiên Hắc Long tộc.

Long tộc tại Long Hán đại kiếp trung hầu như người nào cũng giết chóc vô số, sát lục chi khí triền thân, hậu đại của Độc Long dưới sự chỉ đạo của Ma Tổ La Hầu càng thêm nghiêm trọng.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng đối với việc xử trí bọn hắn sớm đã có kế hoạch, "Tam Thập Lục Trọng Thiên" hoàn toàn có thể có một trọng thiên tên gọi là "Hắc Long Thiên"! "Xoát!" "Xoát!" "Xoát!"... "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" nhẹ nhàng vung vẩy mấy lần, đê giai Hắc Long tộc nhân toàn bộ bị phong bế lục thức ném vào trong một trọng thiên của "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Về phần những Hắc Long tộc nhân Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, ngoại trừ chín đại trưởng lão và năm tên Đại La Kim Tiên trung kỳ

ra, toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân đánh giết, linh khí phản hồi khuếch trương "Hắc Long Thiên".

Năm tên Đại La Kim Tiên trung kỳ được đặc ý lưu lại kia bị Ba Tiêu đạo nhân cưỡng chế trấn áp trấn thủ ngũ phương ngũ cực của "Hắc Long Thiên".

Ba Tiêu đạo nhân cùng Hắc Long tộc chín đại trưởng lão kinh qua một phen kịch liệt ác chiến, mới đem bọn hắn toàn bộ sinh cầm hoạt tróc mang về trên "Bồng Lai Tiên Đảo". "Đạo huynh.

Bắt bọn hắn về làm gì?" Tây Vương Mẫu hiếu kỳ nói.

Kinh lịch sự tình lần trước, lần này Tây Vương Mẫu ngược lại tịnh không lo lắng, thập phần khinh tùng chờ đợi Ba Tiêu đạo nhân thành công trở về. "Nàng xem Bản tọa cũng là nhân vật có thân phận, có địa vị!

Tiểu Đoàn Đoàn ngốc manh khả ái có thừa, bình thường cưỡi chơi cũng được, nhưng tại trọng yếu trường hợp lại hiển đắc có chút không đủ long trọng, khó có thể sấn thác ra khí thế trác nhĩ bất phàm của Bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân cố ý thần tình lược hiển phù khoa nói. "Cho nên?" Tây Vương Mẫu phối hợp hỏi. "Cho nên Bản tọa chuẩn bị dùng chín con Đại La Kim Tiên này làm tọa kỵ, luyện chế một chiếc 'Cửu Long Niện' uy phong lẫm lẫm!" Ba Tiêu đạo nhân hứng thú bừng bừng.

Cái linh cảm này đương nhiên đến từ thánh giá loan dư "Cửu Long Trầm Hương Liễn" mà Đạo tổ Hồng Quân tứ dư cho Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Cửu Long Trầm Hương Liễn" lấy Hồng Mông Trầm Hương Mộc làm xa cơ.

Trên khảm Cửu Thiên Ngũ Thải Thần Thạch, dưới tập Cửu U Ngũ Khí Huyền Kim, hấp nhật nguyệt tinh thần chi tinh hoa, nạp thiên địa sơn hà chi thần tú.

Âm Dương cực khí lưu chuyển, Ngũ Hành linh quang du duệ.

Liễn xa thượng có chín con Ngũ Trảo Kim Long bàn nhiễu.

Khi Liễn xa xuất hành, chín con Ngũ Trảo Kim Long liền sẽ nhất tề bay ra kéo Liễn xa.

Liễn xa tứ phía nhân uân biến địa, hà quang bắc cầu, dị hương phức úc, loan ca phượng vũ, tường vân nâng đỡ, thụy thú phi đằng.

Bốn bánh xe hiển hiện từng đóa Kim Liên, trên Kim Liên hiện hào quang, trên hào quang lại hiện Kim Liên, sát na gian vạn đóa Kim Liên chiếu diệu chư thiên hoàn vũ.

Ba Tiêu đạo nhân trong tay nguyên liệu vô số, dị bảo kỳ trân đếm không hết, các loại thần mộc làm cơ sở, cực phẩm linh ngọc làm cốt giá, Bất Chu Sơn điên vân hà làm trướng mạc.

Xe đỉnh tương khảm mấy khỏa Tiên Thiên Linh Bảo loại bảo châu, trán phóng hào quang vạn trượng, chiếu diệu thiên địa.

Bốn góc treo Tiên Thiên Linh Bảo "Bát Bảo Kim Liên" số lượng lớn sản xuất từ Tu Di Sơn, kim quang vạn đạo.

Trước xe treo Tiên Thiên Linh Bảo loại linh đăng, sái xuất thanh huy vạn trượng, chỉ dẫn tiền lộ.

Bốn bánh xe thượng "Thất Tình Bạch Liên" hiển hiện, bộ bộ sinh liên, nhất lộ lưu hương.

Sau xe "Lục Dục Hồng Liên" dao duệ, động nhân tâm phách.

Nhiều trân tài dị bảo, Tiên Thiên Linh Bảo như vậy chồng chất, sau đó dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện hóa dung làm một thể, thành phẩm so với "Cửu Long Trầm Hương Liễn" cũng không kém bao nhiêu.

Quan trọng nhất là, trên "Cửu Long Trầm Hương Liễn" câu cấm

vẻn vẹn chín con Ngũ Trảo Kim Long.

Còn trên "Cửu Long Niện" của Ba Tiêu đạo nhân câu cấm lại là chín con Cửu Trảo Hắc Long.

Long trảo số lượng của Long tộc đại biểu cho tu vi và huyết thống!

Như thế, "Cửu Long Niện" của Ba Tiêu đạo nhân cùng "Cửu Long Trầm Hương Liễn" mỗi bên có vẻ đẹp riêng, thậm chí còn lược thắng một bậc!

Tuy nhiên các bộ kiện cơ bản đều là Tiên Thiên Linh Bảo có sẵn, nhưng luyện chế đỉnh cấp tọa giá "Cửu Long Niện" y nguyên là một kiện đại công trình háo thì háo lực.

Hạnh khuy có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Càn Khôn Đỉnh", Ba Tiêu đạo nhân chỉ cần đem các loại Tiên Thiên Linh Bảo ném vào, tại quan kiện thời khắc sảo gia thao khống là được, tịnh sẽ không chiếm dụng quá nhiều tinh lực.

Sự tình "Bồng Lai tu sĩ" nắm giữ lộ kinh an toàn lên đảo đã nhắc nhở Ba Tiêu đạo nhân.

Để phòng bị Đông Vương Công - kẻ càng thục tri trận pháp hộ đảo hơn - giở trò, cũng vì tăng cường trình độ bảo hộ tiên đảo, Ba Tiêu đạo nhân ở ngoại vi "Bồng Lai Tiên Đảo" lại bố trí thêm sở trường "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận", "Thất Tuyệt Đại Trận".

Lại có "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận", "Không Gian Điên Đảo Đại Trận" học từ Trấn Nguyên Tử, cùng với "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" học từ Hồng Vân Lão Tổ.

Những đại trận này cùng nguyên bản "Tiên Thiên Mê Tung Đại Trận" tương phối hợp, cộng kế chín tòa trận pháp uy lực cự đại.

Các trận pháp chi gian hoàn hoàn tương khấu, tương phụ tương thành, lại có "Hỗn Độn Linh Tuyền" cung cấp động lực nguyên nguyên bất đoạn, đem "Bồng Lai Tiên Đảo" bảo hộ đến tích thủy bất lậu, cố nhược kim thang.

Chương 75

Tại thời gian ở trên tiên đảo, Ba Tiêu đạo nhân cũng không hoàn toàn chỉ bồi Tây Vương Mẫu hoa tiền nguyệt hạ, thưởng hoa thưởng nguyệt, xem mặt trời mọc mặt trời lặn.

Hắn thi triển 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》 đem chín phiến Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ba Tiêu Diệp sơ bộ hợp làm một, tịnh điều chỉnh Tiên Thiên cấm chế bên trong, cấu kiến ra đạo Tiên Thiên cấm chế thứ 43, thuế biến thành vi Tiên Thiên Chí Bảo cấp thấp nhất.

Ba Tiêu đạo nhân mệnh danh cho nó là "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu"!

Trên mặt quạt, Âm Dương chi lực cấu thành một cái Âm Dương Thái Cực đồ án huyền diệu khó giải thích, Âm Dương chi lực tương hỗ lưu chuyển, Âm cực sinh Dương, Dương cực sinh Âm, cực hạn giản phác, lại uẩn hàm vô cùng vô tận ảo diệu.

Thanh sắc Mộc chi lực, bạch sắc Kim chi lực, hắc sắc Thủy chi lực, hồng sắc Hỏa chi lực, hoàng sắc Thổ chi lực, phân bố ngoài Âm Dương Thái Cực đồ cấu thành một cái vòng tròn.

Ngũ phương ngũ cực, Ngũ Hành chi lực tương sinh tương khắc, sinh sinh bất tức, tuần hoàn không chỉ, diễn hóa ra vô hạn khả năng.

Phong chi lực vô hình vô trạng khó có thể nắm bắt, Lôi chi lực chí cương chí liệt uy mãnh bá đạo, vô câu vô thúc tùy ý lưu động trên toàn bộ mặt quạt, hốt ẩn hốt hiện.

Phong Lôi nhị lực cùng Ngũ Hành Âm Dương chi lực hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, Ngũ Hành Âm Dương giai khả thành Phong, Ngũ Hành Âm Dương giai khả thành Lôi.

Những biến hóa vô cùng của Phong Lôi chi lực này, như ẩn như

hiện tản bộ trên toàn bộ Quạt Ba Tiêu, dường như vô tích khả tầm, lại dường như chỗ nào cũng có.

Kiện Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" này nãi là một bộ phận bản thể của Ba Tiêu đạo nhân sở hóa, tại trong tay hắn tự nhiên biến hóa tùy tâm, thiên biến vạn hóa.

Không giống như Thái Nhất bởi vì tự thân cảnh giới không đủ, căn bản không cách nào luyện hóa Tiên Thiên cấm chế từ tầng 42 trở đi của Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung".

Đạo Tiên Thiên cấm chế thứ 43 trong "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" là do Ba Tiêu đạo nhân thân tự diễn hóa ra, thập phần lệ ngoại có thể hoàn toàn chưởng ác.

Ba Tiêu đạo nhân quyết định biến nó thành bộ dáng một cây quạt xếp, cầm ở trong tay nhẹ nhàng lay động, pha hữu một phen nho nhã phong lưu chi tư.

Nếu gặp phải chiến đấu, Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy biến thành bộ dáng Quạt Ba Tiêu sử dụng đại khai đại hợp càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Đương nhiên càng thêm thuận buồm xuôi gió chính là quan hệ giữa Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu.

Vốn hai bên đã hỗ có hảo cảm, trải qua đoạn thời gian chung sống, Ba Tiêu đạo nhân lại thi triển các loại thủ đoạn học được từ kiếp trước, làm cho một tấm phương tâm của Tây Vương Mẫu gắt gao treo ở trên thân Ba Tiêu đạo nhân, rốt cuộc khó có thể rời đi.

Một ngày, Tây Vương Mẫu đang bưng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phân Quang Lưu Thủy Bảo Kính" mà Ba Tiêu đạo nhân tặng thưởng thức hoa dung nguyệt mạo, nhớ tới đủ loại điềm mật với Ba Tiêu đạo nhân, trên mặt bay lên từng tầng từng tầng ráng hồng. "Tây

Vương Mẫu tiên tử, đang làm gì đấy?" Ba Tiêu đạo nhân thân ảnh phiêu nhiên tới, trêu ghẹo nói. "Không có!" Tây Vương Mẫu luống cuống tay chân đem "Phân Quang Lưu Thủy Bảo Kính" thu lại, ráng hồng trên mặt càng thêm rõ ràng. "Sẽ không phải là đang nhớ vi huynh chứ!" Ba Tiêu đạo nhân điều tiếu nói. "Đạo huynh!

Lại trêu chọc ta!" Tây Vương Mẫu đôi mắt đẹp lưu chuyển, hờn dỗi trừng Ba Tiêu đạo nhân một chút.

Ba Tiêu đạo nhân biết Tây Vương Mẫu da mặt mỏng, nếu tiếp tục cười nữa nàng lại muốn giống như trước đây thẹn thùng chạy trốn, thế là liền thu hồi nụ cười xấu xa trên mặt, đứng đắn nói chính sự. "Tây Vương Mẫu tiên tử, chuyện vi huynh đề cập trước đây về việc cử hành đại hôn, nàng thấy thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân tuân vấn. "Đạo huynh, chúng ta kết làm đạo lữ, chàng biết thiếp biết là tốt rồi, hà tất phải cử hành những nghi thức phân phồn phục tạp, tràng diện hoành đại, hưng sư động chúng kia, há không phải có chút vẽ vời cho thêm chuyện sao?" Tây Vương Mẫu có chút không quá tình nguyện. "Tiên tử nói sai rồi!

Những nghi thức này tịnh phi là lễ nghi phiền phức vô dụng!

Càng không phải hành vi hoa chúng thủ sủng vô nghĩa để hấp dẫn ánh mắt!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng kỳ sự nói. "Thật sao?!" Tây Vương Mẫu khó có thể lý giải việc đem chuyện kết làm đạo lữ vốn đơn giản, tư mật làm cho thanh thế to lớn, mọi người đều biết như vậy có thể có ý nghĩa đặc thù gì. "Hiện nay trong Hồng Hoang thế giới, vạn tộc sinh linh hình hình sắc sắc, nhưng ngay cả chuyện âm dương kết hợp cơ bản nhất đều hào vô quy tắc, các bằng hỉ hảo." Ba Tiêu đạo nhân cảm khái lắc đầu. "Vạn tộc sinh linh đại bộ phận xác thực là hung thú, dã thú mông muội vô tri, chỉ có bản năng cơ bản nhất mà chưa mở ra linh trí, không biết lễ nghĩa liêm sỉ, không biết thiện ác thị phi cũng Thôi.

Nhưng đáng thương thay, ngay cả những sinh linh đã khai khải linh trí, thậm chí tu luyện hữu thành cũng y nguyên hành sự dã man thô lỗ như thế, thực tại đại đại bất thỏa!" Ba Tiêu đạo nhân giải thích: "Những tu sĩ kia, thậm chí có kẻ thuần túy dựa vào cậy mạnh cướp đoạt, bức bách, thậm chí có tình huống càng thêm hỗn loạn, bất kham phát sinh!

Loại tình huống này đối với thương sinh, đối với Hồng Hoang thế giới phát triển đều thập phần bất lợi!

Nếu như phóng nhậm mặc kệ sẽ làm cho Hồng Hoang thế giới lâm vào trong hỗn loạn vô tự!" "Lại nói, việc này kỳ thực đối với nữ tiên trong Hồng Hoang thế giới cũng có chỗ tốt!" Ba Tiêu đạo nhân bổ sung.

Tây Vương Mẫu nghe vậy không khỏi gật đầu, thâm giác Ba Tiêu đạo nhân nói xác thực không sai, nàng cũng đã gặp loại hiện tượng này.

Tỷ như trong Tây Côn Luân có một ít nam tiên muốn cùng vị nữ tiên nào đó kết làm đạo lữ, không chịu ngồi xuống hảo hảo thương lượng, cũng không giống Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu bồi dưỡng hảo cảm, lại trực tiếp đánh tới tận cửa, cường thủ hào đoạt.

Không chỉ cưỡng ép nữ tiên cùng mình kết làm đạo lữ mặc kệ đối phương phản đối, còn bá chiếm động phủ, linh bảo, sở hữu tài vật của người ta.

Nhưng bởi vì nam tiên và nữ tiên đều là Tây Côn Luân tu sĩ, thuộc về mâu thuẫn nội bộ, Tây Vương Mẫu tuy nhiên nhìn không quen, nhưng cũng không có lý do ngăn cản.

Đồng dạng cũng có không ít Tây Côn Luân tu sĩ đối với Tây Vương Mẫu tâm hoài bất quỹ, chỉ bất quá Tây Vương Mẫu bản lĩnh cao cường, lại có mấy vị đạo hữu trung thành như Lục Ngô tương

trợ, mới có thể vẫn luôn bình an vô sự. "Chính bởi vì có những tình huống này tồn tại, mới càng nên đặc ý chế định một bộ giá thú nghi thức để ước thúc chúng sinh hành vi!" Ba Tiêu đạo nhân thấy Tây Vương Mẫu nhược hữu sở tư liền thuận thế nói. "Giá thú?" Tây Vương Mẫu hỏi.

Ba Tiêu đạo nhân liền đem một bộ giá thú nghi thức tổng hợp từ kiến thức kiếp trước và tình huống cụ thể của Hồng Hoang thế giới giảng cho Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu nghe nghe hai mắt bắt đầu tỏa sáng, cũng biến thành hứng thú dạt dào, dần dần từ thính giả biến thành tích cực tham dự thảo luận, tịnh đưa ra không ít ý kiến thực dụng. "Đạo huynh, bộ giá thú nghi thức này nếu thật sự có thể thôi hành xuống dưới, hình thành Hồng Hoang thế giới quán lệ, xác thực đối với vạn tộc sinh linh đều có cực đại chỗ tốt!" Tây Vương Mẫu cuối cùng hoàn toàn bị Ba Tiêu đạo nhân thuyết phục. "Đạo huynh!

Chàng không chỉ thực lực cường đại, tinh vu mưu hoa, ngay cả những sự tình chưa từng có này đều có thể nghĩ chu đáo như vậy!

Thật sự làm cho ta càng ngày càng bội phục!" Tây Vương Mẫu sùng bái nhìn Ba Tiêu đạo nhân. "Đừng sùng bái ca, ca chỉ là truyền thuyết!" Ba Tiêu đạo nhân không tự chủ được thốt ra một câu. "Đạo huynh lại nói tiếng lóng!" Tây Vương Mẫu đối với những kỳ ngôn quái ngữ ngẫu nhiên xuất hiện của Ba Tiêu đạo nhân đã thấy nhưng không thể trách. "Tây Vương Mẫu tiên tử cứ gọi Đạo huynh Đạo huynh nghe cũng quá xa lạ, không bằng sau này gọi ta là Phu quân hoặc là Tướng công!

Ta sau này gọi nàng là Phu nhân hoặc là Nương tử thì thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân hốt nhiên nói. "Phu quân?

Tướng công?

Phu nhân?

Nương tử?

Lại là xưng hô kỳ quái gì?" Tây Vương Mẫu buồn bực nói. "Đã giá thú có nghi thức đặc định, như vậy đạo lữ chi gian cũng nên có xưng hô đặc hữu, để biểu thị quan hệ thân mật khác biệt với người thường của đôi bên!" Ba Tiêu đạo nhân ra vẻ đứng đắn giải thích. "Phu quân, Phu nhân là xưng hô tương đối chính thức nhưng vẫn thân cận sau khi thành hôn, Tướng công và Nương tử thì là xưng hô càng thêm thân mật." Tây Vương Mẫu trầm tư một lát sau gật gật đầu: "Ân!

Chương 76

Đạo huynh nói xác thực có đạo lý!" "Phải gọi là Phu quân!" Ba Tiêu đạo nhân cười nhắc nhở. "Nhưng ta còn chưa có cử hành giá thú nghi thức!" Tây Vương Mẫu nghiêm túc phản bác. "Sẽ không lâu đâu!

Ta vừa rồi đã thông báo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân khẩn trương chuẩn bị rồi!

Nàng phải bắt đầu tập quen dần đi!" Ba Tiêu đạo nhân cười, đôi mắt thâm thúy như tinh thần đại hải thâm tình ngưng thị Tây Vương Mẫu. "Vậy...

được rồi!" Tây Vương Mẫu thực sự ngăn cản không nổi ánh mắt hỏa lạt lạt của Ba Tiêu đạo nhân, cuối cùng bại trận, thỏa hiệp nói. "Phu nhân!!

Gọi một tiếng Phu quân nghe nào!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha ha. "..." Tây Vương Mẫu trù trừ hồi lâu, mới đê thanh gọi một tiếng, "Phu quân!" "Phu nhân!" Ba Tiêu đạo nhân vừa kích động vừa vui vẻ cười to. "Đã chuyện này xác định, như vậy chúng ta hiện tại định ra Hôn thư, tịnh thỉnh Đại Đạo và Thiên Đạo cùng nhau kiến chứng!" Ba Tiêu đạo nhân thu lại nụ cười, chính sắc nói. "A?

Chuyện này còn muốn thỉnh Đại Đạo và Thiên Đạo kiến chứng?!" Tây Vương Mẫu không hiểu ra sao. "Đó là đương nhiên!

Đây chính là chuyện có lợi cho Hồng Hoang thế giới, đối với Thiên Đạo phát triển có lợi, là đại hôn chi lễ đầu tiên giữa thiên địa!

Sự thành về sau sẽ có công đức hạ xuống." Ba Tiêu đạo nhân lý sở đương nhiên nói. "Có công đức?" Tây Vương Mẫu có chút không quá tin tưởng. "Đương nhiên!

Vi phu sẽ lừa nàng sao?

Lúc trước vi phu lần thứ nhất giảng đạo cũng được ban thưởng Huyền Hoàng Công Đức chi lực đấy!" "Ân ân ân!" Tây Vương Mẫu liên liên gật đầu, Huyền Hoàng Công Đức chi lực a, ai không thích. "Một khi chúng ta bắt đầu trù bị tương quan sự nghi đại hôn, không gạt được những đại năng Hồng Hoang kia, ai cũng không ngốc, một bút công đức lớn như vậy, sẽ có người đỏ mắt!

Không chừng sẽ có người giành trước một bước hoàn thành đại hôn nghi thức.

Vậy chẳng phải chúng ta thật sự tân tân khổ khổ may áo cưới cho người khác sao?" Ba Tiêu đạo nhân biết rõ ràng cọc công đức này nguyên bản có thể bị Đế Tuấn, Hi Hòa, Thái Nhất, Thường Hi mấy người đoạt mất.

Hiện tại lại có một cái tử đối đầu Đông Vương Công!

Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng, bị đánh tơi bời một trận, cướp mất "Bồng Lai Tiên Đảo", Đông Vương Công nhất định đối với hắn hận thấu xương.

Nếu như Đông Vương Công biết chuyện đại hôn nghi thức, nhất định sẽ đảo loạn, tranh đoạt công đức chi lực. "Cho nên phu quân hiện tại thỉnh Đại Đạo và Thiên Đạo làm kiến chứng, là để tránh cho người khác cướp công đức?" Tây Vương Mẫu chợt hiểu ra. "Phu nhân thông minh!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nói vừa bắt đầu chuẩn bị công cụ đăng ký bản quyền.

Một khối cực phẩm linh ngọc, Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu dùng tự thân pháp lực khắc họa phù văn, lưu lại ấn ký, biểu thị hai người tự nguyện kết làm đạo lữ, con đường tu luyện sau này bất luận gian nan hiểm trở thế nào đều sẽ cộng đồng đối mặt...

Phiến khắc sau, Hồng Hoang thế giới đệ nhất phần "Hôn thư" đản sinh. "Đại Đạo tại thượng!

Thiên Đạo tại thượng!

Hiện có Ba Tiêu đạo nhân (Tây Vương Mẫu) đính lập 《Hôn Thư》, tự nguyện..." Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu dị khẩu đồng thanh thề. "Oanh long long!" Đại Đạo, Thiên Đạo hữu cảm, lập tức thiên tượng đại biến, một đoàn kim vân xuất hiện tại thượng phương "Bồng Lai Tiên Đảo", nồng đậm công đức kim quang uấn nhưỡng trong đó.

Một đạo kim quang lóe lên, đem "Hôn thư" trong tay Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu cách không nhiếp đi.

Sau đó kim vân liền lần nữa ẩn đi.

Đại Đạo và Thiên Đạo đã tiếp thụ thệ ngôn của Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu, chỉ cần bọn hắn không vẫn lạc, không từ bỏ việc này, người khác tức tiện bắt đầu bắt chước cử hành đại hôn nghi thức cũng không thể tranh đoạt công đức.

Đương nhiên công đức chi lực hiện tại sẽ không hạ xuống, cần chờ Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu hoàn thành toàn bộ đại hôn nghi thức về sau mới có thể hàng lâm.

Về phần ác ý quỵt nợ?

Khi phiến Đại Đạo và Thiên Đạo?

Ai dám?!

Nhìn xem công đức kim vân dần dần ẩn đi, tâm tình đại hảo Ba Tiêu đạo nhân quyết định lần nữa tại "Bồng Lai Tiên Đảo" bắt đầu giảng đạo.

Phóng xuất "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" đoan tọa phía

trên, cao cao đứng ở trên không "Bồng Lai Tiên Đảo".

Hiện tại Ba Tiêu đạo nhân đối với Đạo lý giải càng thượng nhất tầng lâu, thiên địa dị tượng do giảng đạo dẫn tới càng thêm khôi hoằng thịnh đại, phụ cận hải vực thiên hàng cam lâm, địa dũng kim quang, tiên âm trận trận, hà quang vạn trượng.

Ba Tiêu đạo nhân mở ra bảo hộ trận pháp của "Bồng Lai Tiên Đảo", để cho tất cả sinh linh hữu duyên ở phụ cận hải vực đều có thể tới nghe đạo.

Nhất thời gian từ bốn phương tám hướng vô số sinh linh hối tụ.

Không chỉ có sinh linh nguyên bản trên đảo có thể tại nội đảo nghe đạo.

Những sinh linh bên ngoài thì tự giác vây quanh bốn phía bờ biển "Bồng Lai Tiên Đảo". "Thượng thiện nhược thủy, thủy lợi vạn vật nhi bất tranh...

Thủy thượng khinh tức vi vân vụ hà lộ, thủy hạ trọng tắc vi vũ tuyết băng sương...

Thủy vô thường thế, đạo vô thường hình...

Phu duy bất tranh, cố vô vưu...

Phu vô bất tranh, cố thâm vưu." "Bồng Lai Tiên Đảo" thâm xử Đông Hải, đại bộ phận sinh linh đều tu Thủy linh khí, cố nhiên lần này giảng đạo Ba Tiêu đạo nhân chú trọng giảng giải Thủy chi pháp tắc.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu phát hiện trong nhóm sinh linh Đông Hải tới sớm nhất có một tồn tại đặc thù!!

Sinh linh được Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu chú ý là một con Kim Tu Ngao Ngư.

Linh tính cực cao, có tu vi Nhân Tiên, trong số các sinh linh đến nghe giảng thực lực thuộc hàng khá mạnh, nếu không cũng chẳng thể chiếm được vị trí ở hàng đầu tiên.

Tuy chưa từng hóa hình, nhưng đuôi vừa vẫy, mang theo một ngọn sóng lớn, sớm đã chen lên phía trước nhất.

Điều khiến Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu chú ý hơn cả là hắn khác biệt với những sinh linh hoặc ồn ào hỗn loạn không chút thể thống, hoặc mộng mộng đổng đổng, rụt rè sợ sệt khi nghe giảng.

Chương 77

Con Kim Tu Ngao Ngư kia vừa đến, liền rung động râu dài màu vàng, đầu cá cung cung kính kính hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu liên tục khấu bái, dường như đang hành lễ tạ ơn.

Sau khi hành lễ, Kim Tu Ngao Ngư liền an an tĩnh tĩnh ngồi trên ngọn sóng nghiêm túc nghe giảng.

Khi nghe được chỗ tâm đắc thì khẽ lắc râu vẫy đuôi, đôi mắt linh quang chớp động, ý thái hoan hỉ, ngây thơ đáng yêu.

Khi nghe không hiểu lắm thì hai sợi râu vàng xoắn lại thắt nút, miệng cá đóng mở liên tục, biểu cảm thập phần thống khổ.

Nhưng cho dù như thế vẫn cứ mười phần chăm chú lắng nghe, trong đôi mắt cá màu vàng kia, cư nhiên khiến Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy được khát vọng đối với tri thức.

Cho nên, trong những lúc nghỉ ngơi giữa giờ giảng, Ba Tiêu đạo nhân tùy thời lưu ý đến động thái của con Kim Tu Ngao Ngư đặc biệt này.

Có thể nhìn ra, Kim Tu Ngao Ngư tuy không có phương pháp tu luyện chính thống, nhưng lại có cơ sở vững chắc.

Trên Bồng Lai Tiên Đảo vốn dĩ tiên cầm linh thú bản linh tính cực cao, chỉ tiếc Đông Vương Công tư tư tự lợi chưa từng giảng đạo truyền pháp, chúng chỉ có thể nương tựa bản năng hấp thu thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, chậm rãi tu luyện.

Nay những sinh linh này được nghe đại đạo, nhao nhao linh trí đại trướng, bắt đầu tu luyện có hệ thống, mỗi cách vài năm lại có sinh linh tu vi đột phá dẫn đến linh khí chấn động vang vọng trên tiên đảo.

Bất quá những động tĩnh đột phá của đê giai tu sĩ căn bản ảnh hưởng không được Ba Tiêu đạo nhân giảng đạo.

Con Kim Tu Ngao Ngư kia lại không kiêu không gấp, lúc mới bắt đầu nghe cũng không giống các sinh linh khác vội vã đề thăng tu vi.

Hắn đối chiếu với những gì Ba Tiêu đạo nhân giảng, mảy may không vì việc các sinh linh khác đột phá nhanh chóng mà dao động tín niệm.

Cư nhiên từ đầu bắt đầu chải vuốt lại sơ hở trong quá trình tu luyện, tra lậu bổ khuyết.

Mất gần năm mươi năm thời gian, để cho con đường tu luyện dã lộ tử thuần túy, cư nhiên dần dần đi vào quỹ đạo.

Tại hơn bốn mươi năm cuối cùng, Kim Tu Ngao Ngư hậu tích bạc phát, một đường đột phi mãnh tiến, liên tục đột phá, cư nhiên từ Nhân Tiên nhảy vọt hai đại cảnh giới, đột phá đến Chân Tiên cảnh giới.

Phải biết rằng đối với sinh linh bình thường, mỗi một lần đột phá cảnh giới đều cần hao phí hàng ngàn hàng vạn năm, thậm chí thời gian còn dài hơn!

Từ đó có thể biết tư chất Kim Tu Ngao Ngư mạnh mẽ, tích lũy thâm hậu, xác thực khiến người ta kinh thán.

Một lần giảng đạo kéo dài chín mươi chín năm.

Ba Tiêu đạo nhân càng thông qua lần giảng đạo này chải vuốt lại cảm ngộ nghe giảng tại Tử Tiêu Cung của bản thân, tu vi nước chảy thành sông đột phá đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới!

Cảm thụ được Đỉnh Thượng Tam Hoa đang không ngừng co lại rồi nở ra, dường như tùy thời liền sẽ trán phóng, Ba Tiêu đạo nhân hỉ xuất vọng ngoại. "Phu nhân, vi phu tâm có sở cảm, tu vi sắp có sở đột phá, liền đi bế quan tu luyện, làm phiền nàng khiển tán những sinh linh

nghe giảng này!" Ba Tiêu đạo nhân phi tốc truyền âm cho Tây Vương Mẫu, đồng thời giao Cấm Chế Ngọc Bài cho đối phương. "Phu quân mau đi, nơi này ta tự sẽ xử lý!" Trải qua mấy ngàn năm thích ứng, Tây Vương Mẫu một tiếng "Phu quân" gọi đến thập phần tự nhiên.

Ba Tiêu đạo nhân tọa hạ Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên kim quang lóe lên, thân ảnh liền biến mất không thấy.

Tây Vương Mẫu an bài sinh linh nguyên bản của Bồng Lai Tiên Đảo trở về vị trí cũ, sinh linh bên ngoài có trật tự rút lui, khởi động lại từng đạo hộ đảo trận pháp, để Bồng Lai Tiên Đảo lần nữa ẩn tàng trong sương mù dày đặc.

Ba Tiêu đạo nhân phản hồi nơi cao nhất Bồng Lai Tiên Đảo, bên trong Bồng Lai Tiên Cung được cải tạo từ cung điện cũ của Đông Vương Công.

Cảm thụ được tần suất co dãn của Đỉnh Thượng Tam Hoa càng ngày càng nhanh, vội vàng ngồi xếp bằng, bình tâm tĩnh khí, đem tất cả nguyên thần chi lực cùng pháp lực toàn bộ chậm rãi, nhu hòa hướng về Đỉnh Thượng Tam Hoa dâng lên.

Theo nguyên thần chi lực và pháp lực tư nhuận, tần suất rung động của Đỉnh Thượng Tam Hoa nhanh đến mức không thể tin nổi, phát ra chấn động kịch liệt.

Hồi lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân đều có chút hoài nghi Đỉnh Thượng Tam Hoa nếu chấn tiếp có khi nào sẽ trực tiếp vỡ nát hoặc nổ tung hay không!

Cuối cùng! "Tách!" "Tách!" "Tách!"...

Một chuỗi âm thanh thanh thúy mỹ diệu như tiên âm vang lên.

Đỉnh Thượng Tam Hoa hầu như đồng thời khai phóng, không chút đình trệ trực tiếp trán phóng chín phẩm.

Thiên đạo chi hạ, chín là con số cực hạn!

Cố nhiên Đỉnh Thượng Tam Hoa hoa khai cửu phẩm liền có tư chất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Thánh Nhân), đỉnh đa đạt tới Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên (Bán Bộ Thiên Đạo Thánh Nhân) cảnh giới, muốn tái đột phá lại khó càng thêm khó.

Chỉ có đánh vỡ cực hạn cửu phẩm, Đỉnh Thượng Tam Hoa hoa khai thập phẩm, thập nhất phẩm, thậm chí thập nhị phẩm, mới có khả năng thành Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên (Thiên Đạo Thánh Nhân), Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên (Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân), thậm chí đạt tới chí cao vô thượng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên (Đại Đạo Thánh Nhân) cảnh giới!

Ba Tiêu đạo nhân hiểu rõ trong đó quan hệ trọng đại, tại Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới Đỉnh Thượng Tam Hoa mới bắt đầu trán phóng, chứng minh tối thiểu cũng có thể hoa khai thập phẩm.

Nhưng hoa khai thập phẩm cũng không phải mục tiêu của Ba Tiêu đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân muốn chính là viên mãn chi cảnh: Hoa khai thập nhị phẩm!

Ba Tiêu đạo nhân theo đuổi chính là vô thượng tư chất có thể đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Nhưng không thể nóng vội, dục tốc tắc bất đạt.

Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận từng li từng tí khống chế nguyên thần chi lực cùng hồn thân pháp lực, dường như dòng suối ôn nhu nhất lượn lờ quanh Đỉnh Thượng Tam Hoa cửu phẩm chậm rãi lưu động, từng điểm từng điểm tư dưỡng.

Phẩm thứ mười chậm rãi trán phóng, Ba Tiêu đạo nhân chưa từng thấy qua sự trán phóng nào côi lệ vô cùng, huyền diệu vô song như

vậy!

Chậm rãi điều chỉnh, gia đại nguyên thần chi lực và pháp lực chú nhập. "Tách!" Phẩm thứ mười lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được hoàn toàn trán phóng.

Khẩn trương lần nữa giảm nhỏ tốc độ chú nhập nguyên thần cùng pháp lực, không truy cầu thừa thắng xông lên trán phóng phẩm thứ mười một, mà toàn lực tư nhuận phẩm thứ mười.

Khiến cho phẩm thứ mười càng ngày càng bão mãn, càng ngày càng sáng bóng.

Hồi lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân mới đem Đỉnh Thượng Tam Hoa phẩm thứ mười hoàn toàn ổn cố.

Thời gian dài tinh thần khẩn trương và khống chế tinh diệu hào vi, khiến cho nguyên thần cùng pháp lực trong cơ thể Ba Tiêu đạo nhân xuất hiện tiêu hao cực lớn, trạng thái bắt đầu rơi xuống. "Vù!" "Vù!" Nhân Sâm Quả, Bàn Đào, Thủy Tinh Thị Tử, Thúy Bì Tiên Lê cùng các loại tiên quả khác một mạch bay ra.

Bị Ba Tiêu đạo nhân như trâu nhai mẫu đơn một ngụm nuốt xuống.

Linh khí bàng bạc liên tục không ngừng bổ sung cho nguyên thần cùng linh khí của Ba Tiêu đạo nhân.

Dưới sự trợ giúp của linh quả lần nữa khôi phục trạng thái đỉnh phong.

Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu vòng xung kích tiếp theo, khống chế nguyên thần chi lực cùng pháp lực chú nhập Đỉnh Thượng Tam Hoa, bắt đầu trán phóng phẩm thứ mười một!

Lần này hao phí thời gian càng dài dằng dặc!

Phẩm thứ mười một giống như được phóng đại vô hạn lần qua ống kính quay chậm, lấy tốc độ chậm chạp khiến người ta phát cuồng từng điểm từng điểm chậm rãi trán phóng.

Không biết tốn bao nhiêu năm, phẩm thứ mười một mới hoàn toàn trán phóng.

Lại hao phí thật lâu thời gian tư dưỡng phẩm thứ mười một, khiến cho nó đạt tới trạng thái hoàn mỹ. "Phẩm thứ mười hai!

Chương 78

Cho ta lên!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng tự cấp bách. "Oanh!" Lần này một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, tử chiến đến cùng, không cần giống như trước đó cẩn thận từng li từng tí sợ tốc độ quá nhanh căn cơ bất ổn dẫn đến hậu kế phạp lực.

Lần này muốn chính là nhất chùy định âm, nhất cử thành công!

Ba Tiêu đạo nhân lần nữa phục dụng tiên quả linh dược, lấy nguyên thần bão mãn nhất cùng pháp lực cường đại nhất hướng về Đỉnh Thượng Tam Hoa bên trong toàn lực quán chú. "Ông!" "Ông!" "Ông!" Đỉnh Thượng Tam Hoa bắt đầu khẽ run, biên độ càng ngày càng lớn, lại giống như một vị tướng quân ngoan cường trấn giữ cửa thành, không chịu trán phóng nhất phẩm cuối cùng.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân đã sớm có chuẩn bị! "Tam Thập Lục Trọng Thiên!

Trợ Bản tọa trùng kích Đại La hoa khai thập nhị phẩm!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng phát ra một tiếng đại hống. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Trong từng trận tiếng nổ vang, dường như sông lớn vỡ đê, thiên hà đảo ngược!

Ba Tiêu đạo nhân khổ tâm kinh doanh lâu như vậy, ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu sở diễn hóa Tam Thập Lục Trọng Thiên đỉnh lực tương trợ.

Tam Thập Lục Trọng Thiên là ba mươi sáu cái thế giới!

Ba mươi sáu đạo sức mạnh thế giới lớn nhỏ không đều, dường như hồng lưu dũng nhập vào trong Đỉnh Thượng Tam Hoa của Ba

Tiêu đạo nhân.

Trong đó đặc biệt là Huyết Khí Thiên, Tử Khí Thiên, Ma Khí Thiên, Thi Hài Thiên, Ngũ Độc Thiên, Hắc Long Thiên sáu trọng thiên truyền tống sức mạnh thế giới là hạo hãn bàng bạc nhất.

Trong mỗi một trọng thiên mà những năm này Ba Tiêu đạo nhân chú nhập linh khí, linh khí phản hồi từ việc chém giết Đại La Kim Tiên trước đó, linh khí của năm phương năm cực Đại La Kim Tiên trấn áp trấn thủ, thậm chí các Đại La Kim Tiên bị Ba Tiêu đạo nhân bắt đi tạm quản mỗi một tầng trời cũng nhao nhao xuất lực tương trợ. "Tách!" "Tách!" "Tách!" Có sinh lực quân hùng hậu như vậy gia nhập, phẩm thứ mười hai của Đỉnh Thượng Tam Hoa trong nháy mắt toàn bộ trán phóng.

Ba Tiêu đạo nhân vội vàng khống chế lượng chú nhập sức mạnh thế giới của Tam Thập Lục Trọng Thiên.

Thành công hoa khai thập nhị phẩm, Đỉnh Thượng Tam Hoa tại hạ liên tục không ngừng nguyên thần chi lực, pháp lực, sức mạnh thế giới cọ rửa, tẩy địch, tưới nhuần, tư nhuận phía dưới càng phát ra bão mãn, viên nhuận, sinh động như thật, sắc trạch tiên diễm, kiều nộn dục tích.

Lại qua không biết bao lâu, Ba Tiêu đạo nhân mới chậm rãi thu công.

Thu hồi Tam Thập Lục Trọng Thiên, tiếp tục diễn hóa, đền bù ảnh hưởng do những năm này không ngừng thâu xuất sức mạnh thế giới tạo thành.

Ba Tiêu đạo nhân rốt cục hỉ khí dương dương xuất quan!

Nghênh tiếp hắn còn có một tin tức tốt khác! "Chúc mừng phu quân tu vi đại tiến!" Tây Vương Mẫu vừa nhìn biểu tình của Ba Tiêu

đạo nhân liền biết thu hoạch không nhỏ. "Ha ha ha!

Vi phu thành công trán phóng Đỉnh Thượng Tam Hoa!

Đại La hoa khai thập nhị phẩm tuyệt đỉnh tư chất!" Ba Tiêu đạo nhân chia sẻ niềm vui với đạo lữ thân cận nhất. "Chúc mừng!

Chúc mừng!" Tây Vương Mẫu liên tục nói vui. "Tại thời gian phu quân bế quan vạn năm, ta cũng hấp thu sở đắc khi nghe giảng trong Tử Tiêu Cung, cùng với thu hoạch luận đạo cùng phu quân, đã đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ!" Tây Vương Mẫu hỉ tư tư báo tin vui.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này mới ngưng thần cảm tri, liên tục chúc mừng. "Chỉ là, ta tuy rằng nghe theo kiến nghị của phu quân, đáng tiếc việc Đỉnh Thượng Tam Hoa trán phóng căn bản không do khống chế, ta dùng hết toàn lực cũng chỉ miễn cưỡng để Đỉnh Thượng Tam Hoa hoa khai cửu phẩm..." Tây Vương Mẫu có chút tiếc nuối nói khẽ.

Nguyên bản dựa theo thực lực, Đỉnh Thượng Tam Hoa của nàng tối đa chỉ khai ra bát phẩm, bất quá Ba Tiêu đạo nhân đã sớm có chuẩn bị, cấp cho Tây Vương Mẫu Nhân Sâm Quả, Bàn Đào cùng các loại tiên quả linh đan.

Mới để cho Tây Vương Mẫu Đỉnh Thượng Tam Hoa miễn miễn cưỡng cưỡng trán phóng cửu phẩm, một cái cửu phẩm không quá hoàn mỹ. "Không sao!

Chỉ cần Đại La hoa khai đủ cửu phẩm là có hi vọng đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới!

Trường sinh cửu thị có hi vọng!

Về phần cái khác, ta và nàng sau này lại từ từ mưu tính!" Ba Tiêu đạo nhân an ủi.

Tây Vương Mẫu vốn cảm thấy hoa khai cửu phẩm đã thập phần thỏa mãn, chỉ bất quá dưới sự đối lập với việc Ba Tiêu đạo nhân hoa

khai thập nhị phẩm, cảm thấy cùng đạo lữ chênh lệch quá xa, trong lòng mới khó tránh khỏi có chút thất lạc.

Được Ba Tiêu đạo nhân an ủi, Tây Vương Mẫu rất nhanh lại tươi cười rạng rỡ. "Phu quân!

Có một kiện kỳ sự muốn nói cho chàng!" Tây Vương Mẫu thần thần bí bí nói với Ba Tiêu đạo nhân. "Phu quân theo ta xem!" Thấu qua tầng tầng trận pháp, Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt nhìn thấy một con Kim Tu Ngao Ngư đang ở bên ngoài tiên đảo trận pháp cách đó không xa thổ nạp thiên địa linh khí tu luyện. "A?!!" Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt liền nhận ra đây chính là con Kim Tu Ngao Ngư đặc biệt hắn lưu ý lúc giảng đạo trước đó.

Sau khi giảng đạo, Đỉnh Thượng Tam Hoa của Ba Tiêu đạo nhân lập tức muốn khai phóng, không kịp tiếp tục quan chú con Kim Tu Ngao Ngư kia, không nghĩ tới hơn một vạn năm trôi qua, nó cư nhiên không có rời đi! "Con Kim Tu Ngao Ngư này từ sau khi giảng đạo kết thúc phong đảo thì vẫn luôn lưu lại ngoài đảo không chịu rời đi." Tây Vương Mẫu nói khẽ, "Cũng có mấy cái sinh linh linh trí giác cao khác bồi hồi phụ cận!

Ta cũng từng truyền âm để bọn chúng đi trước!

Tâm ý của chúng đại đồng tiểu dị, đều là trong lòng niệm tình truyền đạo đại ân đại đức của phu quân không nguyện rời đi, muốn chờ phu quân xuất quan giáp mặt nói lời cảm tạ sau đó mới chịu rời đi!

Về sau ta liền không quản nữa, tồn tâm xem bọn chúng rốt cuộc có thể kiên trì bao lâu, về sau theo một năm lại một năm trôi qua, đại bộ phận sinh linh không còn kiên nhẫn liền dần dần rời đi!

Về sau ta cũng bế quan đột phá, khai Đỉnh Thượng Tam Hoa, chờ sau khi xuất quan lại qua mấy ngàn năm, phát hiện ngoài đảo chỉ có

con Kim Tu Ngao Ngư này vẫn luôn kiên trì!" Trong ngữ khí của Tây Vương Mẫu tràn đầy ý tán thưởng. "Kiên nhẫn cực tốt, ta mấy phen âm thầm khuy tham, phát hiện hắn không kiêu không gấp, rập khuôn theo lề lối cần cù tu luyện!

Ăn gió uống sương, thôn thổ thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, tâm tính lương thiện chưa từng sát sinh!

Thỉnh thoảng có hải tộc mộng đổng vô tri xung đột hộ đảo trận pháp, Kim Tu Ngao Ngư kia cũng sẽ xuất thủ, nhưng cũng sẽ không đánh giết những sinh linh vô tri kia, chỉ thi pháp đem di chuyển đi ngàn dặm bên ngoài..." Tây Vương Mẫu đem tình huống nhìn thấy báo lại trung thực cho Ba Tiêu đạo nhân. "Đã như vậy!

Ta đảo muốn gặp mặt, bất luận thế nào cũng không thể uổng phí vạn năm chờ đợi của hắn!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhàng phẩy tay áo, hộ đảo đại trận lập tức lộ ra một con đường lớn từ ngoài đảo đi thẳng đến trước mặt Ba Tiêu đạo nhân.

Kim Tu Ngao Ngư đang tu luyện trên mặt biển ngoài đảo bỗng nhiên cảm giác linh khí chấn động, mở mắt nhìn thấy hộ đảo đại trận vốn sương mù mênh mông như ẩn như hiện bỗng mở ra một con đường biển thẳng tắp thông đến trước mặt ân nhân!

Kim Tu Ngao Ngư vội vàng đứng dậy, lắc đầu vẫy râu, vây cá phe phẩy hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân liên tục thi lễ. "Vào đi!" Ba Tiêu đạo nhân bất động thanh sắc nói.

Chương 79

"Rào rào!" Kim Tu Ngao Ngư đuôi vỗ một cái, kích khởi một ngọn sóng, nâng hắn men theo hải lộ hướng về phía ân nhân phi bôn tới. "Nghe nói ngươi vẫn luôn chờ Bản tọa xuất quan?

Có việc gì quan trọng chăng?" Ba Tiêu đạo nhân đứng trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, cao thâm mạc trắc hỏi. "Đệ tử muốn giáp mặt cảm tạ đại ân đại đức truyền đạo thụ nghiệp giải hoặc của ân nhân!" Kim Tu Ngao Ngư miệng đóng mở, truyền âm nói. "Xuy!" Ba Tiêu đạo nhân vung tay lên, một đạo quang mang thanh thúy lóe lên, dùng đại pháp lực giúp Kim Tu Ngao Ngư luyện hóa hoành cốt. "Đa tạ ân nhân!

Đa tạ ân nhân!" Hoành cốt vừa đi, Kim Tu Ngao Ngư lập tức kích động vạn phần mở miệng nói, đuôi cá liên tục bãi động, kích khởi điểm điểm bọt nước. "Như kim đã gặp Bản tọa, cũng đã biểu đạt ý cảm tạ!

Ngươi có thể rời đi rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cố ý nói. "Đệ tử không dám quấy nhiễu ân nhân thanh tu, đệ tử nhất định phải chờ đợi ân nhân xuất quan, thân tự nói lời cảm tạ là có ẩn tình khác!" Kim Tu Ngao Ngư nghe vậy khẩn trương nói. "A?!

Có sự tình gì?" Ba Tiêu đạo nhân hơi cảm thấy tò mò hỏi.

Kim Tu Ngao Ngư có chút khó xử lén lút nhìn thoáng qua Tây Vương Mẫu, ấp a ấp úng không chịu mở miệng. "Trên đảo có một nhóm tiên quả sắp thành thục, ta đi thu thập một phen, miễn cho bị những phi cầm tẩu thú kia chà đạp linh vật!" Tây Vương Mẫu thấy thế mỉm cười, tìm cái cớ rời đi.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng càng thêm tò mò, vì để tránh cho Kim

Tu Ngao Ngư khó xử, cũng không có cố ý giữ lại Tây Vương Mẫu. "Ân nhân dung bẩm!" Kim Tu Ngao Ngư chờ thân ảnh Tây Vương Mẫu triệt để biến mất tại tiên sơn nơi xa, mới lần nữa mở miệng.

Nguyên lai vào lúc Long Hán đại kiếp, Kim Tu Ngao Ngư vừa mới khai khải linh trí, tu vi thập phần thiển bạc, trốn ở trong động phủ tiềm tâm tu luyện.

Có một ngày, phía trên mặt biển ngay trên động phủ tại bãi đá ngầm dưới đáy biển của hắn, Long tộc đang truy sát mấy vị hải tộc đại năng.

Uy áp cường đại khiến Kim Tu Ngao Ngư khó có thể hô hấp, pháp lực cuồng bạo chấn động dẫn động vô số loạn lưu trong biển, khiến Kim Tu Ngao Ngư chiến chiến nguy nguy, như lâm tận thế chỉ có thể nằm rạp trong động phủ cầu khẩn tai bay vạ gió mau chóng qua đi.

Hồi lâu sau, nương theo một tiếng vang thật lớn, từ trên mặt biển rơi xuống một kiện bảo vật, rơi vào trong bãi đá ngầm, Kim Tu Ngao Ngư căn bản không có tinh lực đi chú ý thứ đó.

Chiến đấu trên mặt biển lại giằng co thời gian rất lâu sau đó rốt cục đình chỉ.

Kim Tu Ngao Ngư nhỏ yếu y nguyên không dám ra ngoài xem xét tình huống, cứ thế trốn thật lâu thật lâu, bên ngoài vẫn luôn không có động tĩnh, hắn mới cẩn thận từng li từng tí ra khỏi động phủ.

Kiện bảo vật ngoài động kia y nguyên nằm trong bãi đá ngầm phổ thông bình thường, nếu không phải Kim Tu Ngao Ngư tận mắt nhìn thấy dáng vẻ hào quang vạn trượng từ trên mặt biển rơi xuống của nó, nhất định sẽ không tin tưởng đây là một kiện bảo vật!

Kim Tu Ngao Ngư gan lớn đem kiện bảo vật kia tha về trong động phủ, đáng tiếc tu vi quá thấp, căn bản luyện hóa không được kiện bảo

vật kia.

Chỉ có thể mỗi ngày nằm rạp trên bảo vật đó ngủ, tu luyện, tu luyện, ngủ...

Dần dần Kim Tu Ngao Ngư phát hiện ngủ được càng ngon hơn, thời gian ngủ càng ngắn hơn, hiệu quả tu luyện tốt hơn, thời gian tu luyện cũng càng dài hơn.

Trong nháy mắt không biết bao nhiêu thời gian trôi qua, tu vi Kim Tu Ngao Ngư càng ngày càng cao, lại y nguyên luyện hóa không được kiện bảo vật kia.

Mãi cho đến một ngày, tu vi Kim Tu Ngao Ngư rốt cục đạt tới Nhân Tiên cảnh giới, đột nhiên phát hiện cùng kiện bảo vật kia có một chút liên hệ.

Lại qua thật lâu, Kim Tu Ngao Ngư rốt cục đem bảo vật luyện hóa được một chút xíu, có thể thu nhập thể nội.

Sau đó tại Đông Hải du đãng thật lâu, tăng trưởng kiến thức, lại về sau gặp được Ba Tiêu đạo nhân giảng đạo. "Đem những điều này nói cho Bản tọa làm gì?" Ba Tiêu đạo nhân càng thêm tò mò. "Ân nhân, đệ tử những năm này du lịch tại Đông Hải, kiến thức vô số chém giết đều vì tranh đoạt bảo vật, cũng biết kiện bảo vật kia là Tiên Thiên Linh Bảo mà người người tranh đoạt!

Đệ tử tu vi thiển bạc, vô phúc tiêu thụ, nơm nớp lo sợ không dám tiết lộ tin tức thân mang bảo vật, nhưng đệ tử cảm thấy giữ Linh Bảo sớm muộn cũng sẽ rước lấy họa sát thân!" Kim Tu Ngao Ngư thanh âm run rẩy nói, "Ân nhân nguyện ý đem đại đạo truyền cho chúng ta những sinh linh bình thường, có thể thấy được ân nhân từ bi, cũng không phải hạng người thị sát hung tàn!

Đệ tử thành tâm thành ý muốn báo đáp ân truyền đạo của ân nhân,

cho nên nguyện ý đem kiện bảo vật kia hiến cho ân nhân!" "Tiểu gia hỏa, vận khí cũng tốt!

Tiên Thiên Linh Bảo vốn không phải tu vi của ngươi có thể luyện hóa, nếu như không biết tự lượng sức mình cưỡng ép luyện hóa chỉ có thể bạo thể mà chết." Lời của Ba Tiêu đạo nhân khiến Kim Tu Ngao Ngư rùng mình, cảm thấy sợ hãi. "May mắn ngươi không tham công không mạo tiến, cùng Tiên Thiên Linh Bảo sớm chiều ở chung vô số năm, Tiên Thiên Linh Bảo tự có linh tính, thế nên khi tu vi ngươi đạt tới Nhân Tiên, mới để cho ngươi miễn cưỡng luyện hóa đạo Tiên Thiên cấm chế thứ nhất!

Đủ cẩn thận, thân mang Linh Bảo lại có thể nhịn được bao nhiêu năm chưa từng hiển lộ trước mặt người khác, nếu không đã sớm chết không có chỗ chôn!" Ba Tiêu đạo nhân đối với phẩm tính của Kim Tu Ngao Ngư càng ngày càng thích. "Bản tọa không thiếu một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, bất quá đối với nó cũng có chút hiếu kỳ, ngươi trước tiên tế ra, để Bản tọa nhìn qua một chút!" Ba Tiêu đạo nhân nhàn nhạt cười nói.

Kim Tu Ngao Ngư vừa há mồm, một cái búa nhỏ đen thui bay ra, đón gió liền lớn lên. "Ân nhân dung bẩm!

Bảo vật này tên là 'Hỗn Nguyên Chùy'!

Cụ thể phẩm giai thế nào đệ tử cũng không biết rõ..." Kim Tu Ngao Ngư đang muốn giải trừ liên hệ với Linh Bảo. "Khoan!

Bảo vật này tên là 'Hỗn Nguyên Chùy'?" Ba Tiêu đạo nhân thần sắc kinh dị hỏi. "Đúng!" "Vậy tiểu gia hỏa ngươi, lại tên là gì?" Ba Tiêu đạo nhân truy vấn. "Đệ tử thủ danh Ô Vân..." Kim Tu Ngao Ngư nói khẽ. "Ô Vân..." Thanh điệu của Ba Tiêu đạo nhân hơi đề cao một phần. "Đệ tử xác thực gọi Ô Vân!

Có gì không ổn sao?" Kim Tu Ngao Ngư nơm nớp lo sợ hỏi.

"Không..." Ba Tiêu đạo nhân bình phục kinh ngạc trong lòng, che giấu nói, "Chỉ cảm thấy tên cùng ngươi rất có quan hệ!" "Hổ thẹn!

Đệ tử kiến thức thiển bạc, lúc trước thấy các đạo hữu khác đều có xưng hô, mình cũng muốn đặt một cái, nhất thời nghĩ không ra, nhìn thấy trên bầu trời có một phiến mây đen bay qua, thế là liền tự xưng 'Ô Vân'..." Kim Tu Ngao Ngư xấu hổ đến mức vảy cá trên mặt đều đỏ bừng. "Con Kim Tu Ngao Ngư này cư nhiên là Ô Vân Tiên?

Cư nhiên có 'Hỗn Nguyên Chùy'?" Sự kinh ngạc trong lòng Ba Tiêu đạo nhân còn mãnh liệt hơn so với biểu hiện ra ngoài.

Ô Vân Tiên thì có thể lý giải, dù sao trong lý thuyết hắn xuất thân Đông Hải, lại là một con Kim Tu Ngao Ngư linh trí cực cao, là Ô Vân Tiên cũng tình hữu khả nguyên!

Nhưng Hỗn Nguyên Chùy không phải là Thông Thiên Giáo Chủ ban cho sao?

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận nhớ lại, hình như thật sự không có chỗ nào nói Hỗn Nguyên Chùy là Thông Thiên Giáo Chủ ban cho Ô Vân Tiên, chỉ là vì Thông Thiên Giáo Chủ trong tay Linh Bảo đông đảo nên người ta mới phỏng đoán như thế! "Ha ha ha!

Quản nó chứ!

Chương 80

Phản chính hiện tại Ô Vân Tiên sai đánh bậy bạ chạy đến môn hạ Bản tọa, ta vốn đã có tâm tư thu làm đệ tử, như kim càng không khả năng thả đi!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ. "Ân nhân?!" Kim Tu Ngao Ngư Ô Vân thấy Ba Tiêu đạo nhân nhìn mình không nói lời nào, trong ánh mắt lóe lên từng đạo tinh quang, thảm thắc bất an khẽ gọi. "Ô Vân!" Ba Tiêu đạo nhân hồi thần, khẽ ho một tiếng mở miệng nói, "Ngươi có phần hiếu tâm này khiến Bản tọa cảm động!

Hiến lên Linh Bảo có yêu cầu gì không?" "Nếu như ân nhân không chê đệ tử xuẩn ngốc, đệ tử nguyện ý đi theo bên cạnh ân nhân, thị phụng tả hữu, chỉ cầu có thể thường xuyên nghe ân nhân giáo huấn!" Kim Tu Ngao Ngư Ô Vân cẩn thận từng li từng tí nói ra tâm tư. "Được rồi!

Nể tình ngươi kiên trì vạn năm chờ đợi Bản tọa xuất quan, lại hiến lên Linh Bảo biểu thị thành tâm, Bản tọa liền thu ngươi làm đệ tử!" Ba Tiêu đạo nhân đem môn quy báo cho Ô Vân. "Đa tạ Lão sư!

Đệ tử nhất định khắc ghi trong tâm, không dám quên lãng!" Ô Vân liên tục dập đầu. "Đã tự xưng Ô Vân, vậy Vi sư cũng không làm sửa đổi, chỉ ở phía sau thêm một chữ 'Tiên', để kỳ vọng của Vi sư đối với ngươi!

Sau này liền gọi là 'Ô Vân Tiên'!" Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhàng phẩy tay áo, nâng Ô Vân Tiên đang khấu bái dậy. "Đa tạ Lão sư ban tên, đệ tử định không phụ Lão sư kỳ vọng!" Ô Vân Tiên hưng cao thải liệt nói. "Hiếu tâm của ngươi Vi sư nhận! 'Hỗn Nguyên Chùy' là cơ duyên của ngươi, cứ giữ lấy, hảo sinh luyện hóa!

Tòa 'Thất Tình Bạch Liên Đài' này Vi sư tặng ngươi làm bái sư lễ!

Ngồi trên đó tu luyện làm ít công to!" Ba Tiêu đạo nhân đem Hỗn Nguyên Chùy đẩy về trước mặt Ô Vân Tiên, lại tặng thêm một tòa liên đài. "Đa tạ Lão sư!

Đa tạ Lão sư!" Ô Vân Tiên càng thêm kích động. "Đạo trường của Vi sư tại Tây phương đại lục Tu Di Sơn, nơi này là biệt viện Đông Hải của Vi sư.

Nhị sư thúc của ngươi nãi là...

Bên trên còn có hai vị sư huynh, Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Địa Tạng..." Ba Tiêu đạo nhân đem tình huống đơn giản giới thiệu một phen.

Ô Vân Tiên nghe được trợn mắt hốc mồm, nguyên lai Lão sư của mình cư nhiên có lai lịch lớn như vậy! "Bồng Lai Tiên Đảo trung ương có một phiến linh trì, ngươi bình thường liền ở trong đó tu luyện.

Vi sư cùng chuẩn Sư nương của ngươi sau đó liền sẽ rời đi!

Ngươi ở lại nơi này thay Vi sư quản lý tốt hết thảy sự nghi trên tiên đảo!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò. "Vâng!

Lão sư yên tâm!

Đệ tử định sẽ nỗ lực..." Ô Vân Tiên vội vàng nói. "Lấy tu luyện làm chủ, cũng không cần hao phí quá nhiều tinh lực, trên đảo có một con tiên lộc hóa hình và một con tiên hạc hóa hình, Vi sư sẽ thu làm đồng tử, bình thường chỉ cần ngươi an bài là được!" Ba Tiêu đạo nhân vẫy tay đem Tiên Hạc Đồng Tử và Tiên Lộc Đồng Tử na di tới trước mặt phân phó vài câu.

Chúng nãi là sinh linh bản địa trên đảo, nghe giảng xong mới đắc dĩ hóa hình, bất quá tu vi chưa tới Tiên cảnh, tương lai có hạn, chỉ có thể thu làm đồng tử sai bảo. "Khi Vi sư không có mặt phải an tâm tu

luyện, thiết không thể rời đi tiên đảo đi ra ngoài.

Hồng Hoang đại lục phía trên cừu địch của Vi sư rất nhiều, sợ rằng sẽ tao ngộ hắc thủ, đặc biệt là nguyên chủ nhân Bồng Lai Tiên Đảo Đông Vương Công..." Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận dặn dò. "Lão sư cứ việc yên tâm!

Đệ tử tâm tính hỉ tĩnh, tu luyện mấy vạn năm bất động đều là chuyện thường, tuyệt sẽ không rời đảo đi ra ngoài..." Ô Vân Tiên vội vàng bảo đảm.

Sau đó vài năm Ba Tiêu đạo nhân lại cho Ô Vân Tiên "ăn mảnh", tường tận truyền thụ công pháp tu luyện hậu tục cùng chú ý sự hạng.

Mười năm sau, Ba Tiêu đạo nhân mở ra tất cả hộ đảo đại trận của Bồng Lai Tiên Đảo, bảo đảm tiên đảo an toàn, rồi cùng Tây Vương Mẫu cùng nhau rời đảo.

Từ sau khi thu được Ô Vân Tiên, Ba Tiêu đạo nhân nhất thời động tâm tư, Đông Hải nãi là nơi Tiệt Giáo sẽ đặt đạo trường.

Tiệt Giáo môn nhân đệ tử trong tương lai đều xuất thân Đông Hải, Ba Tiêu đạo nhân có tâm tại Đông Hải thu thập nhiều thêm một ít lương tài mỹ chất thu làm đệ tử, tương lai cũng tốt phụ trợ xử lý Tây phương đại lục gia đa sự nghi.

Tu luyện càng về sau càng hao phí tinh thần, thời gian, tổng không thể chuyện gì cũng tự mình làm, làm trễ nải tu vi.

Muốn hình thành một phương thế lực, tổng phải có chút đắc lực đệ tử để cung khu sử, vạn sự đều cần thân tự xuất diện, cùng thân phận thực tại không phù hợp.

Ba Tiêu đạo nhân mang theo Tây Vương Mẫu tại Đông Hải du lịch thật lâu, trong truyền thuyết hai tòa hải ngoại tiên sơn Doanh Châu Đảo và Phương Trượng Đảo đều không thấy tăm hơi.

Bất quá đạo trường Kim Ngao Đảo của Thông Thiên tương lai, thậm chí ngay cả Tam Tiên Đảo đều không có tìm thấy.

Đảo tìm được một hòn đảo nghi là Cửu Long Đảo, bất quá bên trên lại không có tung tích của Cửu Long Đảo Tứ Thánh.

Chỉ tiếc bất kể là Cửu Long Đảo hay Cửu Long Đảo Tứ Thánh, như kim Ba Tiêu đạo nhân có chút chướng mắt, cố nhiên cũng không có gì tiếc nuối.

Tiếp tục cùng Tây Vương Mẫu tại trong Đông Hải tùy ý du đãng, cũng không có mục tiêu, coi như một loại thả lỏng.

Bỗng nhiên, Tiên Thiên Linh Bảo "Tịnh Đế Kim Liên" khẽ run lên. "Đại huynh!

Tiền kỳ chuẩn bị cho đại hôn nghi thức đều thỏa đáng, chừng nào thì trở về?

Ta đều chờ huynh đây!" Thanh âm Hồng Vân lão tổ truyền tới. "Đại huynh!

Nhớ kỹ để Đại tẩu về Tây Côn Luân trước, Lục Ngô chuẩn bị xong, chỉ cần hai người trở về, lão tam ta liền có thể xuất phát đi thực hành 'Lục lễ' bước thứ nhất 'Nạp thái' đây!" Thanh âm Trấn Nguyên Tử cũng truyền đến. "Được rồi!

Ta chuẩn bị trở về!" Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy khả năng lần này vận khí cũng dùng gần hết rồi, cũng không còn chấp nhất, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

Trên đường Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu phản hồi, khi rời đi Đông Hải, về tới bờ biển Đông phương đại lục.

Bỗng nhiên phía dưới truyền đến một trận pháp lực chấn động mãnh liệt, vô số bảo quang trùng thiên. "Có tu sĩ đang giao thủ?" Tây Vương Mẫu từ đầu mây nhìn xuống. "Thấy nhiều không trách, một

đường thấy bao nhiêu tu sĩ chém giết lẫn nhau rồi!" Ba Tiêu đạo nhân nhớ mau chóng trở về Tây phương đại lục hoàn thành đại hôn nghi thức, cũng không quá để ý. "Ân!

Phu quân nói cũng phải!" Tây Vương Mẫu gật đầu phụ họa.

Chương 81

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đang chuẩn bị tiếp tục phi độn, phía dưới truyền đến tiếng hô quát: "Khinh người quá đáng!

Tức chết ta rồi!

Xem pháp bảo!" "Di?

Là một vị nữ tiên?" Tây Vương Mẫu ấn xuống đầu mây, dừng bước, "Phu quân, ta thân là Nữ tiên chi thủ, đã gặp nữ tiên tranh đấu, không thể làm như không thấy!" "Vậy liền đi xem một chút đi!" Ba Tiêu đạo nhân cũng ấn lạc đầu mây, đi theo Tây Vương Mẫu cùng nhau rơi xuống chỗ tranh đấu!

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu rất nhanh từ trên cao rơi xuống mặt đất.

Nơi này là một cửa sông lớn đổ ra biển, một ngọn núi kỳ tuấn sừng sững tại cửa biển.

Ngọn núi này dựa vào một mặt sông lớn có một khối lớn vách núi lõm vào phong bế, hình thành một cái địa hình tương tự thiên khanh, chỉ có một cái khuyết khẩu nhỏ nối liền với sông lớn.

Nước sông từ chỗ khuyết khẩu dũng nhập vào nơi trũng thấp, hình thành một mảnh hồ nhỏ, bên hồ mọc một bụi lau sậy thưa thớt, địa phương không lớn, nhưng hoàn cảnh pha vi thanh tĩnh tú lệ.

Trên tiểu hồ lăng không đứng một nam một nữ.

Chỉ thấy một nữ tiên thân mặc áo màu, nhìn bộ dáng tiểu cô nương mười một mười hai tuổi, trong tay nâng một hạt châu quang thải đoạt mục, đang cùng một nam tiên vóc người cao gầy, mặt khô vàng, đầu đội ngũ diệp quan, thân quanh quẩn chín thanh trường kiếm

bàn toàn phi vũ giằng co.

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu nhìn kỹ tu vi hai tiên.

Nam tiên kia tu vi hơi cao, vừa mới đột phá Thiên Tiên cảnh giới, nữ tiên kia chỉ có Nhân Tiên đỉnh phong cảnh giới.

Hai tiên tuy rằng la hét tảng môn không nhỏ, nhưng đều khắc chế, cũng không có tính mệnh tương bác.

Đã đáp xuống, Tây Vương Mẫu cũng hiện thân, mở miệng nói: "Dừng tay!" Tây Vương Mẫu hơi tiết lộ một chút tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đủ để nam tiên, nữ tiên kia chịu đựng không nổi!

Hai tiên lập tức thu hồi pháp bảo của mình, câu cẩn thảm thắc nhìn về phía Tây Vương Mẫu và Ba Tiêu đạo nhân.

Nam tiên kia có vài phần đảm thức, cố nén kinh khủng trong lòng, run giọng nói: "Hai vị thượng tiên có gì chỉ giáo?" "Ngô nãi Tây Côn Luân Tây Vương Mẫu, Đạo tổ Hồng Quân khâm định Nữ tiên chi thủ!

Vân lộ kinh qua nơi này, cảm thụ các ngươi tư sát, cố ý đến xem xét!" Tây Vương Mẫu thống lĩnh Tây Côn Luân tán tu, biết lúc này cần dùng uy nghiêm cường đại áp chế hai tiên. "Tây Vương Mẫu nương nương dung bẩm!" Nữ tiên kia vừa nghe Tây Vương Mẫu là Nữ tiên chi thủ, biết là người cấp chỗ dựa cho mình, vội vàng mở miệng nói, "Tiểu tiên vốn là một mảnh thải vân trên trời ngẫu nhiên được cơ duyên đắc dĩ tu luyện, mãi đến Nhân Tiên mới tài hóa hình mà ra." Nữ tiên kia thanh âm thập phần thanh thúy duyệt nhĩ, mang theo một tia phiếu miểu không linh, rất là dễ nghe: "Vân vốn vô căn, tiểu tiên hóa hình xong liền đi tứ xứ du lịch, về sau đi ngang qua nơi này cảm thấy hoàn cảnh rất tốt, vân thủy tương sinh, cùng tiểu tiên tướng phối, liền tại nơi này định cư.

Nào biết được, ác tặc này bỗng nhiên xuất hiện muốn xua đuổi

tiểu tiên, bá chiếm nơi này..." Nữ tiên nói đến chỗ này khóc khóc thút thít.

Tây Vương Mẫu ánh mắt chuyển một cái nhìn về phía nam tiên. "Oan uổng a nương nương!

Tiểu tiên vốn là một bụi lau sậy tại nơi này khổ tu vô số năm mới có thể tại khi đột phá Thiên Tiên cảnh giới hóa hình mà ra!" Nam tiên chỉ vào một bụi lau sậy bên tiểu hồ làm chứng. "Hóa hình xong tiểu tiên cảm thấy từ khi đản sinh linh trí về sau liền chỉ có thể thấu qua vách núi bên trên nhìn một mảnh trời nhỏ, thế là muốn đi ra ngoài du lịch một phen, nhưng đi ra ngoài rồi mới biết ngoại giới hiểm ác bực nào!

Trong lòng sợ hãi liền quay trở về!" Nam tiên thập phần ủy khuất. "Nào biết được chỉ rời đi mấy chục năm thời gian, cố thổ nguyên bản chưa từng có người ngoài liền bị nữ tiên này bá chiếm.

Tiểu tiên cùng nàng phân bua, liền cùng tiểu tiên xảy ra tranh chấp!" Nam tiên sầu mi khổ kiểm nói. "Ai biết được ngươi không vì bá chiếm nơi này mà nói dối!" Nữ tiên kiêu man phản bác. "Ta...

Ta..." Nam tiên kia không giỏi ngôn từ, một trương mặt khô vàng nghẹn đến mức đỏ bừng không biết nên hồi ứng thế nào. "Rào rào!" Bỗng nhiên nam tiên kia thân tử run lên, hóa xuất bản thể, đứng ở bên hồ, chính là một bụi lau sậy màu vàng khô, chín thanh trường kiếm trước đó lại chính là từng phiến lá lau trên người hắn.

Ba Tiêu đạo nhân thấy thế mỉm cười, nam tiên này cũng thật có duyên với hắn, cùng là thực vật hóa hình, đều đem chín phiến lá hóa thành vũ khí.

Chỉ là Ba Tiêu đạo nhân căn cước thâm hậu, chín phiến lá chuối trực tiếp hóa thành chín kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nam tiên này căn cước thực tại quá phổ thông, chỉ là một bụi lau sậy bình thường ngẫu nhiên khai linh trí tu luyện thành, chín phiến lá lau vẻn vẹn hóa thành bản mệnh pháp bảo, nhìn bộ dáng chỉ là hạ phẩm pháp bảo phẩm giai, cùng cực phẩm pháp bảo Thải Châu trong tay nữ tiên kia chênh lệch khá xa. "Không có nói dối!" Tây Vương Mẫu đồng dạng nhìn nam tiên bản thể, tứ hạ tra xét một phen về sau công chính nói.

Nữ tiên kia không nghĩ tới Tây Vương Mẫu thân là Nữ tiên chi thủ cư nhiên sẽ hướng về phía nam tiên nói chuyện, vừa chuẩn bị mở miệng phân biện vài câu.

Tây Vương Mẫu khoát tay tiếp tục nói: "Bản thể của hắn cùng lau sậy nơi này xác thực đồng xuất nhất mạch, nơi này xác thực có vết tích do hóa hình kiếp lưu lại mấy chục năm trước, đồng thời cũng có khí tức của hắn lưu lại!" "..." Nữ tiên nghe vậy lập tức bĩu môi không vui, sắp khóc đến nơi, du lịch rất nhiều năm thật vất vả mới tìm được một chỗ mình thích chuẩn bị an gia, không nghĩ tới là hoa đã có chủ... "Nơi này liền nhường cho nàng đi!" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên mở miệng nói với nam tiên. "A?" Nam tiên ngớ người. "A!" Nữ tiên kinh ngạc. "Bản tọa là Tây phương đại lục Tu Di Sơn Ba Tiêu đạo nhân, cùng ngươi giống nhau đều là thực vật tu luyện đắc đạo!

Cảm thấy cùng ngươi rất có duyên, bên người vừa vặn thiếu cái tùy tùng bưng trà rót nước, không biết ngươi phải chăng nguyện ý?" Ba Tiêu đạo nhân tự báo danh hiệu tuân vấn. "Ngài là Ba Tiêu đạo...

Đạo quân?" Nam tiên kia bỗng nhiên kinh hô một tiếng, "Tiểu tiên du lịch thì ẩn ẩn ước ước nghe mấy vị thượng tiên nhắc tới ngài, ngài, ngài tu vi cường đại..." Nam tiên kia hiển nhiên không giỏi nói dối, hiển nhiên là tại Đông phương đại lục nghe qua hung danh của Ba Tiêu đạo nhân! "Vậy ngươi nguyện ý không?" Ba Tiêu đạo nhân cũng không so đo chuyện hắn nhận thức trước đó, lần nữa truy vấn.

Nếu như nam tiên nguyện ý, đó là cơ duyên của hắn, nếu như nam tiên cự tuyệt, vậy là phúc duyên không đủ. "Đương nhiên nguyện ý!

Đương nhiên nguyện ý!

Mấy vị thượng tiên kia tuy rằng nói Đạo quân không ít lời xấu!

Nhưng tiểu tiên thấy bọn hắn hành sự tác phong pha vi tà ác, tất sở ngôn cũng không thể tin, nhưng Đạo quân cường đại là nhất định!" Nam tiên tuy rằng không giỏi ngôn từ, nhưng đầu óc ngược lại linh quang. "Tốt!

Vậy sau này đi theo Bản tọa đi!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười một tiếng, vung tay lên đem nam tiên nhiếp đến sau lưng. "A?!" Nữ tiên kia thấy thế bỗng nhiên miệng phiết một cái, ô ô khóc lên.

Tuy rằng nam tiên rời đi thì nơi này liền là của nàng, nhưng nữ tiên cũng biết so với cơ duyên của nam tiên thì một mảnh địa phương quy chúc căn bản đều không là gì... "Ngươi tên là gì?" Ba Tiêu đạo nhân không có quan chú nữ tiên, hướng nam tiên hỏi. "Hồi bẩm lão gia!

Tiểu tiên thủ danh 'Bì Lô'!" Nam tiên vội vàng trả lời. "Bì Lô?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh hãi, quay đầu nhìn nam tiên vóc người cao gầy, mặt khô vàng kia, trong lòng yên lặng suy tính.

Phiến khắc sau Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm cười, đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu!

Chương 82

Vị này cũng giống như Ô Vân Tiên, nguyên bản sẽ trở thành Tùy Thị Thất Tiên của Tiệt Giáo - Bì Lô Tiên.

Tại Đông Hải tìm thật lâu muốn tìm kiếm lương tài mỹ ngọc không có tìm được, lâm tẩu điều giải củ phân cư nhiên thu được Bì Lô Tiên làm tùy tùng! "Lão gia!

Danh hiệu của tiểu tiên có chỗ nào không ổn sao?" Bì Lô kinh hoảng nói. "Không sao!

Sau này gọi là 'Bì Lô Tiên' để thể hiện kỳ vọng của Bản tọa đối với ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân giá khinh tựu thục nói. "Đa tạ lão gia!

Đa tạ lão gia!" Bì Lô Tiên cảm kích rơi nước mắt.

Nữ tiên kia si si nhìn Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu mang theo Bì Lô giá vân đầu bay lên, bay ra khỏi ngọn núi, càng bay càng cao.

Bỗng nhiên!

Nữ tiên kia cắn răng một cái, dậm chân một cái, hóa xuất bản thể là một đóa thải vân, "Vù!" đằng không, đuổi theo Tây Vương Mẫu. "Nương nương!

Tiểu tiên nguyện ý đi theo bên cạnh Nương nương làm một thị nữ bưng trà đưa nước!

Thực tại không được, tiểu tiên nguyện ý làm công cụ đi đường cho Nương nương!

Tiểu tiên bản thể nãi là thải vân, tốc độ nhanh,... lại đẹp mắt nữa!" Nữ tiên thanh âm thúy sinh sinh thập phần bức thiết. "..." Tây Vương Mẫu nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân, dù sao nữ tiên kia cùng Bì Lô có

hiềm khích. "Không sao, tùy tâm ý của nàng!" Ba Tiêu đạo nhân nhún nhún vai. "Nương nương, lão gia, Bì Lô đạo hữu, ta trước đó thật sự không cố ý bá chiếm hồ nước kia..." Nữ tiên gấp đến độ sắp khóc. "Lão gia, nương nương.

Kỳ thực vị đạo hữu này phương tài tuy rằng ngôn từ kịch liệt, nhưng cũng không có thật sự hạ ngoan thủ, nếu không pháp bảo của nàng thập phần lợi hại, tiểu tiên cũng không phải đối thủ của nàng..." Bì Lô Tiên dường như có chút không đành lòng, nói khẽ cầu tình. "Được rồi!

Vậy liền đi theo bên cạnh ta đi!

Bất quá sau này tính tình kiêu man phải sửa đổi một chút, nếu không ta có thể sẽ trục xuất ngươi!" Tây Vương Mẫu nghiêm túc cảnh cáo nữ tiên. "Tiểu tiên minh bạch!

Đa tạ Nương nương!

Đa tạ lão gia!

Đa tạ Bì Lô đạo hữu!" Nữ tiên kia nín khóc mỉm cười, vui vẻ nói lời cảm tạ. "Nương nương!

Lão gia!

Bì Lô đạo hữu, để ta chở mọi người bay đi!

Bảo đảm lại nhanh lại ổn!" Nữ tiên thập phần tích cực đảm đương nhiệm vụ đi đường. "Ngươi tên là gì?" Tây Vương Mẫu đoan tọa trên thải vân, thuận miệng hỏi. "Tiểu tiên tên rất đơn giản, gọi là 'Thải Vân'!" Nữ tiên kiều hàm trả lời. "Thải Vân?

Thải Vân!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng lại động một cái, "Không phải trùng hợp vậy chứ!" Bất quá trong thế giới Hồng Hoang mây tụy tu luyện hữu thành nhiều lắm, có khả năng trùng tên, dù sao Thải Vân Đồng Tử, Bích Vân Đồng Tử, Kim Hà Đồng Tử các loại không biết

có bao nhiêu cái...

Ba Tiêu đạo nhân một bên suy tính, một bên mở miệng hỏi: "Pháp bảo kia của ngươi nhìn rất bất phàm, tên là gì?" "Hồi bẩm lão gia!

Pháp bảo kia của tiểu tiên ghê gớm lắm, là bản mệnh pháp bảo của ta!

Lúc trước khi ta còn là một đóa thải vân chưa có hóa hình, cứ bay phiêu diêu khắp thế giới!" Tính cách Thải Vân kỳ thực rất đáng yêu. "Ta thích nhìn ngó tứ xứ, cự ly Thái Dương Tinh gần thì thái tập không ít thái dương quang!

Phiêu gần Thái Âm Tinh thì thái tập nguyệt lượng quang, phiêu đến Nam phương đại lục thái tập hỏa sơn quang nơi đó, phiêu đến Đông phương đại lục thái tập triều hà vạn trượng, phiêu đến Bắc phương đại lục thái tập cực quang nơi đó!

Phiêu đến Tây phương đại lục... tiểu tiên xa xa nhìn thấy Tu Di Sơn nha!

Nhưng lúc đó trên Tu Di Sơn ẩn ẩn ước ước có một cỗ khí tức đáng sợ, tiểu tiên không có gan đi qua, tranh thủ thời gian quay đầu chạy." Lời của Thải Vân chọc cho Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu lắc đầu cười mãi. "Tiểu tiên thái tập tinh thần chi quang, vũ lộ, băng bạc, vẫn thạch, về sau Đạo tổ Hồng Quân thành thánh, trời ban cam lâm, tử khí hoành không, tiểu tiên tiếp thu cam lâm, hấp thu không ít tử khí, tu vi thuận thế đột phá Nhân Tiên cảnh giới, trực tiếp hóa hình thành công.

Hóa hình xong, tiểu tiên đi khắp nơi du đãng lại thu tập không ít dược liệu kỳ lạ cổ quái các loại, sau đó đem chúng hợp nhất, luyện chế thành bản mệnh pháp bảo hiện tại, Cực Phẩm Pháp Bảo 'Trạc Mục Châu'." "Quả nhiên là 'Trạc Mục Châu', Thải Vân tuy nhiều, nhưng 'Trạc Mục Châu' lại độc nhất vô nhị.

Cộng thêm ta suy tính, xem ra không chạy đi đâu được, tương lai là Thải Vân Tiên Tử, hiện tại là Thải Vân tiểu la ly..." Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ. "Một khi phóng ra có thể trán phóng vô số quang mang chói mắt, năng nhượng địch nhân nhãn tình trong nháy mắt mù lòa!

Sau đó tiểu tiên tranh thủ thời gian đào tẩu, chờ địch nhân nhãn tình khôi phục lại, ta đã sớm chạy mất dạng!" Thải Vân đắc ý dương dương tiếp tục nói. "Tiểu tiên tại Hồng Hoang đại lục du đãng bao nhiêu năm nay, 'Trạc Mục Châu' này xuất kỳ bất ý kích bại không ít địch nhân cường đại đâu!

Bì Lô đạo hữu nói không sai, ta vừa rồi chỉ hù dọa hắn, cũng không có chân chính động thủ, nếu không tuy hắn tu vi cao hơn ta, nhưng không nhất định là đối thủ của ta!" Thải Vân nói đến chỗ này thập phần kiêu ngạo. "Nha!

Bởi vì ngươi đem quá nhiều tinh lực đặt vào việc luyện chế 'Trạc Mục Châu', làm trễ nải tu vi của ngươi, lãng phí tư chất của ngươi, nếu không ngươi khả năng tại Nhân Tiên cảnh giới đã sớm hóa hình.

Bì Lô tư chất viễn không bằng ngươi, lại có thể tại Thiên Tiên cảnh giới hóa hình, có thể thấy được tu luyện thập phần trát thực!" Tây Vương Mẫu giáo dục.

Hóa hình sớm hay muộn ở mức độ rất lớn có thể nhìn ra tư chất cùng tiềm lực của tu sĩ, bình thường tình huống hóa hình càng sớm tư chất tương đối càng thấp, tiềm lực càng nhỏ. "Nương nương giáo huấn phải!

Tiểu tiên lúc trước cũng không hiểu những đạo lý này, chỉ dựa vào bản năng hành sự, hóa hình về sau có sở cảm ngộ thì đã muộn rồi!" Thải Vân ủy khuất ba ba nói. "Kỳ thực họa phúc ai cũng nói không chuẩn!

Chương 83

Thải Vân chỉnh thiên bay lượn trên trời, dễ dàng bị các tu sĩ khác để mắt tới, nếu như không sớm hóa hình, không chừng sau khi Đạo tổ giảng đạo bị vị đạo hữu nào đó thuận tay thu lấy, luyện chế thành pháp bảo hoặc là Hậu Thiên Linh Bảo cũng không chừng!" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu nói. "Bì Lô lại khác biệt, nơi trú thân vô cùng kín đáo, có sông lớn, núi cao vách cheo leo làm trở ngại, tầm thường hung thú đi không được, tu sĩ giá vân bay qua cũng sẽ không chú ý, mới có thể vẫn luôn bình an vô sự tu luyện hóa hình, nếu không sợ rằng đã sớm bị ăn hết hoặc là hái đi luyện chế pháp bảo, Hậu Thiên Linh Bảo!" Phân tích của Ba Tiêu đạo nhân nhận được sự tán đồng của Tây Vương Mẫu, Bì Lô Tiên và Thải Vân. "Cũng không cần vọng tự phỉ bạc!

Căn cước, tư chất chỉ là một phương diện, tự thân nỗ lực cùng cơ duyên cũng là trọng yếu.

Có thể gặp được ta liền là cơ duyên tày trời, sau này hảo hảo nỗ lực, chưa hẳn không thể tu thành chính quả!" Ba Tiêu đạo nhân giáo huấn. "Cẩn tuân lão gia giáo hối!" Bì Lô Tiên và Thải Vân lẫm nhiên thụ giáo. "Bì Lô Tiên, nếu tu vi ngươi có thể đột phá Thái Ất Chân Tiên cảnh giới, Bản tọa sẽ đem truyền thừa công pháp 'Cửu Cửu Quy Nguyên Kinh' truyền thụ cho ngươi!

Nếu tu vi của ngươi có thể đột phá Thái Ất Kim Tiên cảnh giới, Bản tọa sẽ đem 'Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn' truyền thụ cho ngươi, có thể đem chín thanh bản mệnh lô diệp kiếm cửu cửu quy nhất, phản hậu thiên vi tiên thiên!

Hai môn công pháp này đều là bí mật bất truyền của Bản tọa, chỉ

vì tình huống của ngươi cùng Bản tọa thập phần tương tự mới cho ngươi cơ hội!" Ba Tiêu đạo nhân cường điệu nói. "Đa tạ lão gia!

Bì Lô nhất định sẽ nỗ lực tu luyện!" Bì Lô Tiên kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Đồng dạng toàn thân run rẩy còn có Thải Vân đang ở dưới chân bay nhanh, trong lòng hâm mộ không thôi. "Ngươi cũng đừng vội, tương tự như vậy, nếu tu vi đạt tới Thái Ất Chân Tiên cảnh giới, Bản tọa để Tam lão gia Hồng Vân Lão Tổ truyền công pháp cho ngươi, nếu có thể đột phá Thái Ất Kim Tiên, thưởng ngươi một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Ba Tiêu đạo nhân cổ vũ. "Cảm ơn lão gia!

Thải Vân nhất định sẽ nỗ lực!

Nhất định sẽ nỗ lực!" Thải Vân vui vẻ hét lớn, không tự chủ được bay nhanh hơn vài phần.

Hồng Hoang đại lục quảng mậu vô tế, tức tiện có Thải Vân Tiên Tử thay đi bộ, trung đồ trừ bỏ Thải Vân tại dưới sự chỉ điểm của Tây Vương Mẫu dụng tâm tu luyện, rốt cục đột phá Thiên Tiên cảnh giới, thời gian còn lại cũng không có dừng lại nghỉ ngơi.

Ba Tiêu đạo nhân một chuyến này y nguyên hao phí ba ngàn năm thời gian, mới hoành xuyên Hồng Hoang đại lục, về tới biên duyên Tây phương đại lục. "Phu nhân, từ biệt tại đây!

Lần sau gặp lại là lúc vi phu đến Tây Côn Luân nghênh thân!" Ba Tiêu đạo nhân cười từ biệt Tây Vương Mẫu. "Ta chờ phu quân!" Tây Vương Mẫu lấy dũng khí xảo tiếu yên nhiên nói. "Ha ha ha!

Không dùng đến bao lâu đâu, công tác tiền kỳ những năm này đều chuẩn bị không sai biệt lắm rồi, rất nhanh chúng ta có thể hoàn thành đại hôn trở thành phu thê chân chính!" Ba Tiêu đạo nhân đồng dạng

thập phần kỳ đãi nói.

Trong khoảng thời gian Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu hoành xuyên Hồng Hoang đại lục, Hồng Vân Lão Tổ vị môi nhân đại hôn này tại Tu Di Sơn và Tây Côn Luân hai bên chạy vô số lần.

Kỳ gian Tây Vương Mẫu và Lục Ngô cũng tá dụng "Tịnh Đế Kim Liên" câu thông nhiều lần, tại dưới sự chỉ thị của Tây Vương Mẫu, để Lục Ngô chuẩn bị nghi thức đại hôn tại Tây Côn Luân.

Một phen y y tích biệt về sau, Tây Vương Mẫu mang theo thị nữ Thải Vân phản hồi Tây Côn Luân, Ba Tiêu đạo nhân mang theo thị tùng Bì Lô Tiên đi vòng qua Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán rồi phản hồi Tu Di Sơn.

Trấn Nguyên Tử thân là chủ hôn nhân nghi thức đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu, đồng dạng vẫn luôn tại Tu Di Sơn bận trước bận sau, căn bản không có công phu về Ngũ Trang Quán.

Về phần chứng hôn nhân của nghi thức đại hôn, đương nhiên bị Ba Tiêu đạo nhân ngay từ đầu lôi xuống nước làm kiến chứng chính là Đại Đạo và Thiên Đạo rồi!

Ba Tiêu đạo nhân đi vòng qua Ngũ Trang Quán, một là để mang theo Bì Lô Tiên nhận cửa, hai là để thuận tiện đem Thanh Phong, Minh Nguyệt hai cái tiểu đạo đồng lưu thủ Ngũ Trang Quán thuận lộ mang đến Tu Di Sơn, vừa có thể giúp đỡ, cũng có thể thuận tiện tăng trưởng kiến thức.

Không dùng bao lâu, Ba Tiêu đạo nhân và Bì Lô Tiên đến trước Ngũ Trang Quán, lại phát hiện cửa ra vào đang có một thanh niên đạo nhân khí chất thoát tục ngồi xếp bằng, một thân đạo bào màu ngọc bạch, trên lưng đeo một thanh tiên kiếm, ngũ quan như đao tước phủ tạc. "Ngọc Đỉnh?" Ba Tiêu đạo nhân thần niệm quét qua, cảm ứng được khí tức trên người thanh niên đạo nhân, kinh ngạc mở miệng

nói. "Sư tôn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe tiếng quay đầu, kích động rảo bước tiến lên bái kiến. "Hóa hình rồi?" Ba Tiêu đạo nhân hân hỉ nói. "Đệ tử khi đột phá Thái Ất Chân Tiên cảnh giới liền cảm thấy có thể hóa hình, nhưng vẫn luôn áp chế đem tu vi đề thăng tới Thái Ất Chân Tiên đỉnh phong cảnh giới, thực tại áp chế không nổi nữa, mới lựa chọn hóa hình mà ra!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân lược hiển xấu hổ nói. "Vừa vặn!

Vừa vặn!

Hiện tại Vi sư đang thiếu nhân thủ!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười nói.

Tại dưới sự tuân vấn của Ba Tiêu đạo nhân mới biết được, nguyên lai Ngọc Đỉnh Chân Nhân sau khi hóa hình liền phong bế Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động y chiếu Ba Tiêu đạo nhân dặn dò đến Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán tìm Nhị sư thúc Trấn Nguyên Tử.

Nhưng Trấn Nguyên Tử vẫn luôn tại Tu Di Sơn chưa về.

Khi Trấn Nguyên Tử rời đi, vì chuyện Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân công đánh Ngũ Trang Quán lúc trước, nên đã đem tất cả hộ sơn trận pháp toàn bộ kích phát.

Thanh Phong, Minh Nguyệt hai cái đạo đồng tâm tính bất toàn, vì phòng chỉ ý ngoại, Trấn Nguyên Tử căn bản không có thụ dư quyền lợi thao túng trận pháp.

Cho nên Ngọc Đỉnh Chân Nhân tới, chỉ có thể thủ tại sơn môn bên ngoài chờ, một chờ chính là hơn trăm năm.

Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhàng tiến vào Ngũ Trang Quán, đem Thanh Phong, Minh Nguyệt đang chán đến phát rồ mang theo cùng nhau phản hồi Tu Di Sơn.

Lúc này Tu Di Sơn giăng đèn kết hoa, hỉ khí dương dương!

Ba Tiêu đạo nhân phản hồi về sau, toàn bộ Tu Di Sơn càng thêm náo nhiệt, mang loạn.

Hồng Vân Lão Tổ lập tức dẫn người đi Tây Côn Luân tiến hành Lục lễ bước thứ hai "Vấn danh".

Tiện là nhà trai thỉnh môi nhân tiến đến chỗ nhà gái báo lên tự thân đạo hào, đạo trường, căn cước, tu vi các loại tình huống, sau đó tuân vấn tương ứng tình huống của nhà gái.

Quá trình đương nhiên thập phần thuận lợi.

Khẩn đón lấy là bước thứ ba "Nạp cát".

Tiện là bày hương án, kính cáo thiên địa, được sự cho phép về sau lại báo cho thân hữu.

Đồng dạng hào vô trở ngại.

Lại sau đó là bước thứ tư "Nạp chinh".

Ba Tiêu đạo nhân đem lá thư thứ hai trong Tam Thư là "Lễ Thư" đã sớm chuẩn bị kỹ càng giao cho môi nhân Hồng Vân Lão Tổ.

Trên Lễ Thư chi chít ghi chép sính lễ mà Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị vì nghênh thú Tây Vương Mẫu.

Ba Tiêu đạo nhân lần nữa bày hương án, đem một thức hai phần Lễ Thư cung tại hương án phía trên, trịnh trọng kỳ sự đối thiên cầu khẩn: "Đại Đạo kiến chứng!

Thiên Đạo kiến chứng!

Ba Tiêu đạo nhân ủy thác môi nhân Hồng Vân Lão Tổ đệ tống Lễ Thư!" Cửu thiên phía trên một trận oanh minh chi thanh, kim vân lóe lên, một đạo kim quang tại trên Lễ Thư quét qua, đem trong đó một phần Lễ Thư thu hồi trong kim vân, sau đó chậm rãi tiêu tán.

Chứng hôn nhân Đại Đạo, Thiên Đạo tán thành!

Chương 84

Hồng Vân Lão Tổ lập tức dẫn đầu một bang Tây phương đại lục Tiên Thiên đại năng đã sớm chuẩn bị kỹ càng, thanh thế hạo đãng tiến về Tây Côn Luân đệ giao Lễ Thư.

Sau khi đem Lễ Thư đệ giao cho Tổng quản nghi thức đại hôn Tây Côn Luân là Lục Ngô, Hồng Vân Lão Tổ tiến hành bước thứ năm "Thỉnh kỳ".

Tiện là đem lương thần cát nhật mà Ba Tiêu đạo nhân tuyển định báo cho nhà gái, cũng trưng cầu đồng ý.

Ba Tiêu đạo nhân lựa chọn lương thần cát nhật thực tại chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm về sau, là ngày tốt nhất trong vòng mấy vạn năm gần đây.

Lục Ngô đương nhiên miệng đầy đồng ý.

Hoàn thành nhiệm vụ Hồng Vân Lão Tổ cao cao hứng hứng về Tu Di Sơn.

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu cử hành một lần đại hôn nghi thức này nãi là lần đầu tiên của Hồng Hoang thế giới, sẽ trở thành thiên địa biểu suất, làm tiêu chuẩn giá thú cho tất cả sinh linh có linh trí trong Hồng Hoang thế giới.

Đương nhiên không có khả năng quan môn tự ngu tự nhạc là có thể đạt hiệu quả, không chỉ cần trình tự phức tạp, chu toàn, nghiêm cẩn, một hạng một hạng rập khuôn theo lề lối, một tia không cẩu, nghiêm túc chấp hành.

Càng cần phải quảng cáo cho thiên hạ biết, hình thành ảnh hưởng lực cực lớn, mới có thể trở thành Hồng Hoang thế giới biểu suất, cho

nên cần quảng phát thỉnh thiếp, mời Hồng Hoang thế giới các nơi đại năng đến xem lễ.

Ba Tiêu đạo nhân tác vi Tây phương đại lục chi chủ, Tiên Thiên đại năng trên Tây phương đại lục lấy hắn làm thủ, đương nhiên hỗ trợ tứ xứ bôn tẩu, tống phát thỉnh thiếp.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Địa Tạng, Hoàng Long Chân Nhân, Vân Trung Tử, Bì Lô Tiên, Ma Cô các tiểu bối nãi là Tu Di Sơn nhị đại đệ tử, tuy rằng tu vi còn chưa đủ, nhưng cũng đều nhao nhao xuất động.

Địa Tạng tiến về Tây Côn Luân Tam Thanh chỗ tống đạt thỉnh thiếp đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân, bọn Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì tiến về các vị Tiên Thiên đại năng ở Tây Hải, cùng với một số tộc trưởng đại tộc trong Hồng Hoang vạn tộc tống phát thỉnh thiếp.

Tam Thanh sau khi tiếp thỉnh thiếp, nhìn nhau một chút. "Đại huynh!

Ba Tiêu đạo nhân lại giở trò gì vậy?" Thông Thiên như lọt vào trong sương mù. "Hoa chúng thủ sủng!" Nguyên Thủy không cho là đúng. "Đến lúc đó chúng ta đi xem một chút, tĩnh quan kỳ biến tức khả!" Lão Tử vẫn tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Tây Hải tiếp cận Hồng Hoang Tây đại lộ, đại năng trong đó cũng đều biết rõ uy danh của ba vị Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, cố nhiên Ngọc Đỉnh Chân Nhân tuy rằng tu vi lược hiển không đủ, nhưng cũng không ai dám đối với hắn tâm tồn bất quỹ.

Hết thảy ngay ngắn trật tự tiến hành, bỗng nhiên có một ngày một vị Tiên Thiên đại năng ngoại xuất đưa thỉnh thiếp phản hồi, mang về một tin tức khiến Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ chấn nộ dị thường! "Sơn chủ!

Đại sự không ổn!

Đại sự không ổn!" Một vị Tây phương đại lục Tiên thiên đại năng là Dương đạo nhân, người vừa ra ngoài gửi thiệp mời, cấp bách vội vàng chạy về Tu Di Sơn.

Vị Dương đạo nhân này vốn là một con linh dương trên Tây phương đại lục tu luyện đắc đạo, đã sớm đầu quân vào Tu Di Sơn, vẫn luôn xưng hô Ba Tiêu đạo nhân là "Sơn chủ".

Bởi vì tốc độ của Dương đạo nhân cực nhanh, nên mới được Ba Tiêu đạo nhân phái đi Đông Hải gửi thiệp mời cho mấy vị Tiên thiên đại năng còn sống sót từng cùng nghe giảng ở Tử Tiêu Cung, cùng với một số tộc trưởng Hải tộc cỡ lớn. "Sao rồi?

Bọn họ không chịu à?" Ba Tiêu đạo nhân nhìn Dương đạo nhân đang thở hồng hộc, tùy miệng hỏi.

Dương đạo nhân uống một ngụm "Ngũ Hành Linh Trà" mà Ba Tiêu đạo nhân cách không đưa tới, thuận khí rồi tiếp tục nói: "Cái đó thì không phải!

Bần đạo gặp thủ hạ của Đông Vương Công!" "Thủ hạ của Đông Vương Công?

Thì sao?" Ba Tiêu đạo nhân tuy trong lòng đã có suy đoán, nhưng vẫn mở miệng hỏi. "Đông Vương Công cũng đang trù bị đại hôn nghi thức!

Hắn đang quảng phát thiệp mời, hôn kỳ so với Sơn chủ còn muốn sớm hơn một ngàn năm!" Dương đạo nhân vô cùng phẫn nộ.

Tuy rằng không rõ chỗ tốt đằng sau đại hôn nghi thức là gì, nhưng thấy Sơn chủ nhà mình vất vả trù bị cả vạn năm, đối phương bỗng nhiên nhảy ra chen ngang một chân, ai cũng cảm thấy khó chịu. "Ồ?!

Đông Vương Công quả nhiên là tính cách nhớ ăn không nhớ đòn!

Yêu quái lại dám to gan làm loạn, xem ra thương thế trước đó đã

khỏi hẳn rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng. "Bần đạo đã thăm dò rõ ràng, Đông Vương Công đợi Sơn chủ cùng Tây Vương Mẫu nương nương trù bị đại hôn nghi thức được một nửa mới hốt nhiên bắt đầu tuyên bố việc này, cũng vô cùng gấp gáp thúc đẩy, nghe nói mời Côn Bằng làm người làm mai, Nhiên Đăng đạo nhân làm chủ hôn, mời cả Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm chứng hôn nhân!" "Về tam thư lục lễ, quy trình cơ bản cũng đại đồng tiểu dị với Sơn chủ, chẳng qua hắn đem một bộ phận trình tự tế hóa càng thêm phức tạp, một bộ phận quy trình lại đơn giản hóa đi rất nhiều..." Dương đạo nhân làm việc thỏa đáng, đem tình huống động tác lần này của Đông Vương Công thăm dò đến rành mạch. "Nhà gái là Đào Hoa Tiên Tử khá có danh vọng ở vùng Đông Hải, nãi là một cây đào tu luyện đắc đạo, nghe nói vô cùng mỹ diễm động nhân!

Bởi vì dung nhan tuyệt mỹ, nên có một đám người theo đuổi.

Mấy ngàn năm trước sau khi đột phá Đại La Kim Tiên sơ kỳ thì thanh danh càng thêm vang dội." "Đông Vương Công tại thời điểm chọn lựa đạo lữ thì nhìn trúng tướng mạo, tu vi, thế lực của nàng, mọi thứ đều không tệ; Đào Hoa Tiên Tử kia cũng nhìn trúng thân phận Nam Tiên Chi Thủ của Đông Vương Công, xong phương ăn nhịp với nhau." "Những kẻ ngưỡng mộ Đào Hoa Tiên Tử tuy rằng không phục, nhưng đều không phải đối thủ của Đông Vương Công, Đông Vương Công lại hứa hẹn chỗ tốt, bọn họ liền tận số quy thuận Đông Vương Công!" "Đào Hoa Tiên Tử?

Lúc ở Đông Hải tựa hồ có nghe nói qua!

Bất quá danh tiếng của ả cũng không ra gì, nghe nói cùng không ít tán tu Đông Hải đều không minh bạch, Đông Vương Công cư nhiên không ngại đội nón xanh?" Ba Tiêu đạo nhân cười nói. "Đại huynh!

Đại huynh!

Quá đáng lắm rồi!" Tiếng đại hô tiểu khiếu của Hồng Vân lão tổ từ ngoài cửa truyền đến. "Tên Đông Vương Công kia cư nhiên dám phái người đưa thiệp mời cho huynh đệ chúng ta!

Hắn cũng muốn cử hành đại hôn nghi thức!

Cư nhiên so với Đại huynh còn muốn sớm hơn!

Đây không phải cố tình gây rối cho chúng ta sao?" Hồng Vân lão tổ vừa đi vào đại điện vừa chửi mắng. "Nếu không phải Nhị huynh ngăn cản, ta thật muốn đem cái tên đưa tin kia bạo đánh một trận!" Người có tính khí tốt như Hồng Vân lão tổ cũng bị chọc cho tức điên. "Vi huynh biết rồi, lúc Dương đạo nhân đi Đông Hải gửi thiệp mời cũng gặp phải thủ hạ của Đông Vương Công!" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai, chỉ chỉ Dương đạo nhân ở bên cạnh. "Đại huynh, làm sao bây giờ?" Trấn Nguyên Tử sau khi tống tiễn thủ hạ của Đông Vương Công cũng lập tức chạy tới. "Có thể làm sao bây giờ?

Vi huynh không có chuyên trình mời mấy kẻ đối đầu, thứ nhất là lười làm bộ làm tịch, thứ hai là biết bọn hắn tuyệt đối nhịn không được sẽ không đến.

Hiện tại Đông Vương Công cư nhiên dám gửi thiệp mời cho ta!

Vậy thì chúng ta đi xem náo nhiệt thôi!" Ba Tiêu đạo nhân đứng dậy với vẻ mặt xem kịch vui, đồng thời tiếp nhận tấm thiệp mời bằng linh ngọc mà Trấn Nguyên Tử đưa tới, thần thức vừa dò xét, địa chỉ Đông Vương Công tổ chức đại hôn nghi thức lại chọn ở dưới chân núi Bất Chu Sơn.

Đạo tràng "Bồng Lai Tiên Đảo" của Đông Vương Công đã quy về sở hữu của Ba Tiêu đạo nhân, nay chọn địa điểm dưới chân Bất Chu Sơn cũng coi như thông minh.

Thứ nhất, Bất Chu Sơn nãi là đệ nhất thần sơn trung tâm của thế

giới Hồng Hoang, tại đây cử hành nghi thức xác thực sẽ có ưu thế địa lợi.

Bất Chu Sơn hướng đi bốn phía Đông Tây Nam Bắc khoảng cách tương đồng, thời gian di chuyển ngắn nhất, vô cùng phù hợp với nhu cầu muốn đi sau về trước của hắn.

Chương 85

Trấn Nguyên Tử nhìn thấy mấy phương chứng hôn nhân của đại hôn nghi thức, cũng lộ ra nụ cười hội ý.

Ba Tiêu đạo nhân lúc trước mời Đại Đạo và Thiên Đạo làm chứng giám là để đề phòng có người chặn ngang, có Đại Đạo ở phía trước, Thiên Đạo dù chưa viên mãn cũng không thể giở trò vặt.

Chuyện này chỉ có Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ biết được, các tu sĩ khác đến nay chỉ biết là có chức vị chứng hôn nhân, nhưng phía sau chứng hôn nhân trên thiệp mời lại để trống, cũng không biết cụ thể là ai.

Đợi Đạo Tổ Hồng Quân triệt để dĩ thân hợp đạo, Thiên Đạo viên mãn, Đại Đạo ẩn lui về sau, Ba Tiêu đạo nhân sẽ không thể làm cái trò "vượt cấp báo cáo" này nữa. "Đại huynh tính toán không bỏ sót, Đông Vương Công chú định uổng công vô ích một hồi!" Trấn Nguyên Tử hả giận nói. "Đại huynh, Nhị huynh, chúng ta hiện tại đi ngay đi, hảo hảo đi xem cái bộ dáng thất vọng tột độ của bọn hắn lúc đó!" Hồng Vân lão tổ vẫn như cũ phẫn uất bất bình. "Đi thôi!

Thuận tiện có thể về Bất Chu Sơn nhìn xem nơi năm đó huynh đệ chúng ta gặp nhau, cùng với nhà cũ nơi vi huynh hóa hình!" Ba Tiêu đạo nhân mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đằng không bay về hướng Bất Chu Sơn. "Đại huynh!

Chúng ta tới đó phải hảo hảo quấy rối!

Để cho đại hôn nghi thức của hắn không làm tiếp được!" Hồng Vân lão tổ hiện nay hận thấu xương Đông Vương Công. "Không vội!

Muốn làm cho kẻ đó diệt vong, tất trước phải làm cho kẻ đó điên cuồng!" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu không nói, ngược lại dùng "Tịnh

Đế Kim Liên" truyền âm cho Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ. "Chẳng lẽ Đại huynh có kế hoạch khác?" Trấn Nguyên Tử trầm tư hỏi. "Các đệ có biết vì sao vi huynh lại đem thời gian đại hôn nghi thức kéo dài lâu như vậy không?" Ba Tiêu đạo nhân thần thần bí bí hỏi. "Không phải bởi vì đây là đại hôn nghi thức lần đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, cần phải tỉ mỉ nghiêm cẩn sao?" Hồng Vân lão tổ hỏi. "Không chỉ như thế!

Dĩ năng lực của chúng ta, tốc độ rút ngắn lại, cũng đủ để hoàn mỹ vô khuyết hoàn thành đại hôn nghi thức trong thời gian ngắn!" Ba Tiêu đạo nhân nói. "Sở dĩ vi huynh từ sau khi đề xuất đại hôn nghi thức, trước tiên ở Đông Hải đam các một đoạn thời gian, trên đường trở về cũng không toàn lực đi đường, mà dùng Thải Vân đi bộ, kỳ thực là vì cho Đông Vương Công thời gian nhảy ra gây rối!" Ba Tiêu đạo nhân cười âm hiểm. "Đại huynh cố ý thiết hạ cái bẫy này, là đang tính kế Đông Vương Công?" Trấn Nguyên Tử như có điều suy nghĩ hỏi. "Đại huynh, đừng đánh đố nữa?" Hồng Vân lão tổ nghe mà lọt vào trong sương mù, gấp gáp hỏi. "Lần trước Đông Vương Công suất chúng vây giết ta, bản tọa chuẩn bị đánh giết hắn, nhưng không ngoài sở liệu, có người xuất hiện bảo lãnh hắn, vi huynh cũng không thể không cho người ta mặt mũi, thế là tha cho hắn một con đường sống." Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt nhìn lên trời.

Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân lão tổ đều biết Ba Tiêu đạo nhân đang nói ai. "Lúc đầu ta có ước định, nếu như Đông Vương Công lại dám trêu chọc ta, ta xuất thủ đánh chết hắn, người kia cũng không thể lại ngăn trở!" Ba Tiêu đạo nhân cười hắc hắc. "Ta sợ tên Đông Vương Công kia bị ta đánh sợ rồi, trong thời gian ngắn không dám lại trêu chọc ta.

Nhưng trong lòng hắn hận ta cực độ, tất định quan tâm nhất cử nhất động của ta." "Cho nên lần này đại hôn nghi thức vi huynh mới

có thể lề mề chậm chạp, chính là chờ hắn gây rối!

Cho ta cơ hội xuất thủ!" Ba Tiêu đạo nhân giải thích. "Nhưng Đại huynh làm sao biết Đông Vương Công nhất định sẽ xuất thủ đây?

Ngộ nhỡ hắn nhịn được thì sao?" Hồng Vân lão tổ hỏi.

Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu không giải thích, chuyện về Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng hắn sẽ không nói với bất kỳ ai, cũng không phải là không tín nhiệm Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

Ba Tiêu đạo nhân muốn lợi dụng Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng để tính kế những kẻ không phải loại lương thiện, lại có sự tồn tại cấp bậc Thánh nhân, cho nên không thể mạo hiểm bất kỳ rủi ro tiết lộ thiên cơ nào. "Bất luận như thế nào thì Đông Vương Công hiện tại đã rơi vào bẫy của Đại huynh, nhưng chuyện này tuy ác tâm, nhưng nói thật, trong mắt người ngoài cũng không tính là trêu chọc Đại huynh, liệu có bị coi là sư xuất vô danh hay không!" Trấn Nguyên Tử suy nghĩ chu toàn hơn một chút. "Tính cách của Đông Vương Công dẫn đến việc đắc ý thì tất trương cuồng, thất ý thì tất thất trí.

Đến lúc đó tổng có biện pháp khiến hắn tự tìm đường chết!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên hồi.

Tức thiền Đông Vương Công có thể nhịn được, thì có Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân ở một bên châm ngòi thổi gió, cũng nhất định có thể đẩy hắn lên con đường chết.

Ba Tiêu đạo nhân đến Bất Chu Sơn cũng không lập tức đi tới địa điểm Đông Vương Công cử hành đại hôn chi lễ, mà trước tiên về nơi hắn hóa hình.

Trở lại chốn xưa, vật còn người mất.

Trong sơn cốc bởi vì không còn gốc Tiên thiên linh căn, cũng không có Tiên thiên đại trận bảo hộ, đã biến thành một tòa sơn cốc

bình thường, thảo mộc sinh linh dần dần bắt đầu sinh trưởng, sinh sôi, đảo cũng sinh cơ bừng bừng.

Ba Tiêu đạo nhân từng bước đi qua sơn cốc vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, trong lòng có cảm ngộ không giống trước, tâm cảnh lại có đề thăng không nhỏ, bèn tịch địa nhi tọa bắt đầu nhập định tu luyện.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ liền ở một bên hộ pháp, hồi ức lại tình cảnh năm đó huynh đệ ba người lần đầu tiên gặp gỡ.

Thời gian thoắt cái trôi qua, trong nháy mắt đã đến lúc Đông Vương Công cử hành đại hôn nghi thức.

Ba Tiêu đạo nhân tự động tỉnh lại, mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tiến đến.

Đến hiện trường nhìn một cái, không khỏi liên tục lắc đầu.

Chỉ thấy một ngọn tiên sơn hơi chút thanh tú, trên đài cao đỉnh núi dựng lên thải bằng (rạp màu).

Chứng hôn nhân Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đứng trong thải bằng, người làm mai Côn Bằng và chủ hôn nhân Nhiên Đăng đạo nhân phân lập hai bên.

Khách khứa ứng lời mời đến xem lễ tuy nhân số không ít, nhưng chất lượng tịnh không cao, đại bộ phận đều là thủ hạ của Đông Vương Công, có các tu sĩ phương Nam do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mang đến, Côn Bằng cũng triệu tập một bộ phận tu sĩ Bắc Hải.

Các tu sĩ địa phương khác vì e sợ quyền uy Nam Tiên Chi Thủ của Đông Vương Công, cũng đến không ít, chẳng qua hầu hết đều là tu sĩ cảnh giới dưới Đại La Kim Tiên, không dám đắc tội Đông Vương Công nên bất đắc dĩ phải đến.

Những tu sĩ này Ba Tiêu đạo nhân căn bản không có mời, nên cũng không cần làm lựa chọn.

Tiên thiên đại năng từng cùng nghe giảng ở "Tử Tiêu Cung" hầu như đều không có mặt.

Dù sao thời gian có hạn, đồng thời nhận được hai cái thiệp mời, sau khi suy nghĩ một chút liền quyết định đi Tu Di Sơn tham gia đại hôn nghi thức của Ba Tiêu đạo nhân, người có thực lực cường đại hơn.

Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu ở cự ly gần nhất cũng không có mặt, tính tình bọn họ ngay thẳng, căn bản khinh thường việc tham gia cái nghi thức lao động đường xá của tên tiểu nhân ti bỉ Đông Vương Công.

Đông Vương Công có thể lấy ra chiêu đãi khách khứa cũng chỉ là mấy loại linh quả bình thường, tầng lớp khách khứa không cao, nhưng y cựu nhìn có vẻ hơi hàn sầm. "Ha ha ha!

Ba Tiêu đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu!

Cảm tạ các vị có thể đến tham gia đại hôn nghi thức của bần đạo!

Chiêu đãi không chu toàn, xin hãy lượng thứ!" Đông Vương Công vừa thấy huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân, lập tức đầy mặt tươi cười nghênh đón, nhiệt tình đến mức khiến người ta không bắt bẻ được. "Chúc mừng chúc mừng!" Ba Tiêu đạo nhân cười quái dị một tiếng chúc mừng. "Đồng hỉ!

Chương 86

Đồng hỉ!

Nghe nói Ba Tiêu đạo hữu cũng muốn cử hành đại hôn nghi thức?

Chúng ta thật có duyên, ngay cả đại hôn cũng đụng nhau, bần đạo sự trước không biết đạo hữu cũng có dự định này, lỡ định ra hôn kỳ lại ở trước đạo hữu!

Thứ tội!

Thứ tội!" Đông Vương Công tuy rằng nói lời khiêm tốn, nhưng vẻ đắc ý trong ánh mắt lại hiển hiện rõ ràng.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ở cách đó không xa cũng nhìn sang, lộ ra một bộ thần tình khiêu khích. "Không sao!

Bần đạo du lịch Hồng Hoang từng nghe một câu nói, gọi là 'Họa hổ bất thành phản loại khuyển' (Vẽ hổ không thành lại ra chó)!

Đại hôn của ngươi làm sao có thể cùng đại hôn của Bản tọa đánh đồng!" Ba Tiêu đạo nhân chút nào không giữ thể diện cho Đông Vương Công, trực tiếp trào phúng. "....." Đông Vương Công tức giận đến mức trên mặt thanh khí chợt lóe, lại chỉ có thể cưỡng ép áp chế xuống, nghiến răng nói: "Ba Tiêu đạo hữu nói đùa!" Kháp hảo tại lúc này, chủ hôn nhân Nhiên Đăng đạo nhân lớn tiếng hô: "Giờ lành đã đến!

Có mời Đào Hoa Tiên Tử!" giúp Đông Vương Công giải vây.

Đông Vương Công chắp tay rảo bước tiến vào dưới thải bằng, cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nhiên Đăng, Côn Bằng đứng sóng vai.

Xa xa tiếng tiên nhạc vang lên, từ một ngọn tiên sơn khác bay tới một chúng nữ tiên, chúng tinh phủng nguyệt vây quanh một nữ tiên

mặc trường quần màu hồng phấn, hoa hoa lục lục trông rất đẹp mắt.

Nhưng nhìn kỹ lại, ngoại trừ nữ nhân vật chính hôm nay là Đào Hoa Tiên Tử có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ ra, các nữ tiên khác thì tu vi sâm sai không đồng đều, đa phần đều không lên được mặt bàn.

Bách Hoa Tiên Tử nãi là Đông Vương Công và Đào Hoa Tiên Tử phí hết khí lực từ Đông Hải và các nơi ở Hồng Hoang thu gom được một trăm danh hoa tiên, dùng để làm nền tôn lên Đào Hoa Tiên Tử.

Lại nhìn về sau là một đại quần tán tiên, đều là những kẻ theo đuổi Đào Hoa Tiên Tử, tu vi đa phần ở cảnh giới Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên, cá biệt mấy kẻ có tu vi Đại La Kim Tiên.

Quy trình phía trước Đông Vương Công sao chép của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng phần nghênh thân cuối cùng lại chỉ có thể tự mình cân nhắc, thế nên hiển đắc chẳng ra cái gì. "Các vị đạo hữu!

Cảm tạ các vị đạo hữu đến tham gia đại hôn nghi thức của Nam Tiên Chi Thủ Đông Vương Công cùng Đông Hải nữ tiên Đào Hoa Tiên Tử!" Nhiên Đăng đạo nhân với tư cách chủ hôn nhân bắt đầu lãng thanh nói.

Nghi thức hôn lễ diễn ra khô khan, rất nhanh đã kết thúc. "Đại hôn nghi thức thành!" Nhiên Đăng đạo nhân lớn tiếng tuyên bố.

Đông Vương Công và Đào Hoa Tiên Tử đứng sóng vai trước thải bằng, ngửa đầu nhìn trời.

Chứng hôn nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cùng người làm mai Côn Bằng, chủ hôn nhân Nhiên Đăng, đồng dạng mãn nhãn kỳ đãi đứng sau lưng hai vị tân nhân ngửa đầu nhìn trời.

Khách khứa tại trường thấy thế cũng thập phần hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn về phía thiên không.

Chỉ thấy trời quang mây tạnh, vạn dặm không mây, bầu trời xanh

biếc như được gột rửa, gió mát hiu hiu.

Nhưng ngoài ra tịnh không có bất cứ dị tượng gì! "Chuyện gì xảy ra?" Đông Vương Công nghiến răng thấp giọng hỏi. "Huyền Hoàng Công Đức chi lực đâu?" Đào Hoa Tiên Tử cũng bức thiết truy vấn. "Không nên a!" Tiếp Dẫn đạo nhân kinh ngạc thấp giọng nói, "Bần đạo suy tính, Hồng Hoang đại lục lần đầu tiên đại hôn, nhất định sẽ có trời giáng công đức!

Sao lại không có động tĩnh gì nhỉ?" "Cáp cáp cáp cáp!

Giản trực là một màn kịch vui!

Một cái chuyện cười!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn dáng vẻ xì xào bàn tán của bọn hắn, hốt nhiên phóng thanh cười to. "Ngươi cười cái gì?!" Đông Vương Công đang nóng nảy như lửa đốt, nghe tiếng nhịn không được nộ thanh lệ hát! "Ồ?!

Bản tọa xem một màn kịch vui, một cái chuyện cười, chẳng lẽ không cho phép Bản tọa cười sao?

Đông Vương Công, ngươi vị miễn quản cũng quá rộng rồi!" Ba Tiêu đạo nhân nhướng mày, tự tiếu phi tiếu phản vấn.

Nhìn thần tình hung ngoan, tác phong giết người không chớp mắt của Ba Tiêu đạo nhân, Đông Vương Công trong lòng nhịn không được một trận phát hàn, hung hăng trừng mắt liếc Ba Tiêu đạo nhân một cái rồi không nói nữa. "Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Đông Vương Công quay đầu hướng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tìm chủ ý.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, mắt lộ vẻ bất lực, cũng hào vô đầu mối liên tục lắc đầu. "Đông Vương Công, chúng ta tiếp theo nên làm gì đây?" Với tư cách chủ hôn nhân, Nhiên Đăng đạo nhân nhất thời cũng không biết nên hành sự như thế nào, cầu cứu nhìn về phía

Đông Vương Công. "Nhiều đạo hữu như vậy đang nhìn!

Cứ như vậy chúng ta thật không xuống đài được!

Đông Vương Công, mặt mũi ngài biết để vào đâu?" Côn Bằng lầm bầm nhỏ nhẹ, tức thì làm cho sắc mặt Đông Vương Công thiết thanh. "Làm sao bây giờ?

Không phải nói sau khi hoàn thành đại hôn nghi thức sẽ trời giáng công đức sao?

Sao cái gì cũng không có?

Hại ta hao phí nhiều nhân lực vật lực như vậy!

Còn có mấy vị đạo hữu đến giúp đỡ nâng tràng, ta phải ăn nói làm sao?

Ta đã đáp ứng xong việc sẽ chia nhuận một ít..." Đào Hoa Tiên Tử trong lòng bất mãn, lải nhải thấp giọng oán trách.

Đông Vương Công nghe mọi người lải nhải bên tai, nhìn tất cả tân khách, có người thần tình nghi hoặc, có người ám mang tiếu ý, có người xì xào bàn tán, tựa hồ đều đang chờ xem chê cười, hắn nén lửa giận trong lòng nói: "Bần đạo làm sao biết chuyện gì xảy ra!" Nhiên Đăng đạo nhân bỗng nhiên đi tới bên cạnh Đông Vương Công ghé tai nói nhỏ: "Việc đại hôn nghi thức này toàn là từ chỗ Ba Tiêu đạo nhân truyền ra!

Nhất định là hắn ở sau lưng giở trò quỷ, mới dẫn đến việc vốn nên có công đức lại không hàng lâm!" "Đúng!

Ba Tiêu đạo nhân lần này tới nhất định không có ý tốt!

Nhìn thần tình của hắn, tuyệt đối là biết trước sẽ có kết quả này!" Côn Bằng cũng đầy mặt âm trầm phụ họa. "Khẳng định là như vậy!" Đông Vương Công tức giận đến mức sắc mặt lúc xanh lúc trắng lúc

đỏ. "Ba Tiêu đạo nhân quá kiêu ngạo, năm lần bảy lượt gây phiền toái cho chúng ta, nay chúng ta hảo hảo cử hành đại hôn nghi thức, hắn cũng phá hoại!

Giản trực khinh người quá đáng!" Nhiên Đăng đạo nhân phẫn hận nói. "Haizz!

Có biện pháp nào đâu!

Chương 87

Chúng ta căn bản không phải là đối thủ của Ba Tiêu ác đạo!

Năm đó tại sơn cốc dưới chân Bất Chu Sơn cách đây không xa..." Côn Bằng buồn bực nhớ lại.

Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng không dấu vết bắt đầu châm ngòi thổi gió, Đào Hoa Tiên Tử thì y y bất nhiêu đòi Đông Vương Công một lời giải thích!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng muốn biết ảo diệu ẩn chứa trong Huyền Hoàng Công Đức chi lực, cho nên biệt hữu dụng tâm kích động cảm xúc của Đông Vương Công.

Chung quy, sự phẫn nộ và không cam lòng trong lòng Đông Vương Công đã áp chế lý trí cùng nỗi sợ hãi đối với Ba Tiêu đạo nhân. "Ba Tiêu ác đạo!!

Ngươi rốt cuộc đã làm gì?

Công đức đâu?

Công đức của ta đâu?

Ác đạo nhà ngươi đem công đức của bần đạo giấu đi đâu rồi!" Đông Vương Công thân thủ chỉ vào Ba Tiêu đạo nhân, phẫn nộ tê hống. "Đông Vương Công, chú ý thái độ của ngươi!

Nếu không thì đừng trách Bản tọa không khách khí!" Ba Tiêu đạo nhân hốt nhiên ánh mắt lạnh lẽo cảnh cáo.

Đông Vương Công bị khí thế của Ba Tiêu đạo nhân chấn nhiếp, không khỏi trong lòng dâng lên ý niệm khiếp đảm, "đặng đặng đặng" liên tục lui lại mấy bước. "Ngươi chính là Ba Tiêu ác đạo hung danh viễn bá?!

Bản tiên tử tuy rằng ở xa tận Đông Hải, cũng từng nghe hung danh hách hách của ngươi!

Trận đại chiến tại 'Bồng Lai Tiên Đảo', ngươi giết chết vô số tu sĩ Đông Hải, có thể thấy được hung tàn thành tính!" "Nhưng hôm nay ngươi cư nhiên dám quấy rối trên đại hôn của bản tiên tử!

Bản tiên tử tuyệt đối sẽ không cùng ngươi thiện bãi cam hưu!" Đào Hoa Tiên Tử cảm thấy bên mình người đông thế mạnh, tuy rằng nghe qua danh tiếng Ba Tiêu đạo nhân, nhưng trong lòng lại không cho là đúng. "Ba Tiêu đạo nhân!

Ngươi âm hiểm xảo trá, trước kia lợi dụng quỷ kế mấy lần tính kế chúng ta, lần nào cũng đều có thể dựa vào quỷ biện để chiếm lý!

Nhưng lần này ngươi cư tâm phả trắc, giảo loạn đại hôn nghi thức của Đông Vương Công và Đào Hoa Tiên Tử, nói toạc móng heo ra cũng là ngươi không đúng!" Nhiên Đăng đạo nhân thấy Đông Vương Công hiện ra thoái ý, cẩn khẩn cao thanh đại hát, nhắc nhở Đông Vương Công.

Đông Vương Công nghe vậy tinh thần chấn động, trong lòng thầm nghĩ: "A!

Mấy lần so tài trước đó, đều là bần đạo không chiếm lý, mới để Ba Tiêu ác đạo chiếm hết thượng phong!

Lần này hắn đuối lý rồi!

Bần đạo có Đạo Tổ chi trì, lúc này hà tất phải sợ!" Nghĩ tới đây, Đông Vương Công đảm khí đốn thời đại tráng, ngẩng đầu lần nữa tiến lên hai bước, trực diện Ba Tiêu đạo nhân, lệ thanh a xích: "Ba Tiêu ác đạo!

Lần này nếu ngươi không cho bần đạo một cái công đạo!

Bần đạo hôm nay muốn cùng ngươi so tài một trận, đánh lên 'Tử

Tiêu Cung' cũng tuyệt đối cùng ngươi không xong!" Trong lời nói của Đông Vương Công ám chỉ sau lưng Ba Tiêu đạo nhân có Đạo Tổ Hồng Quân chống lưng. "Hừ hừ!" Đã Đông Vương Công khẩu xuất bất tốn, Ba Tiêu đạo nhân có cớ để giết, cũng lười diễn tiếp, "Bản tọa cho ngươi một cái công đạo!" Ba Tiêu đạo nhân dứt lời, đột nhiên thân hình lóe lên xuất thủ công kích. "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân lần này tịnh không tế xuất pháp bảo, trực tiếp thôi động 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, động dụng nhục thân sức mạnh tương đương với Trung phẩm Tiên thiên linh bảo, một quyền oanh hướng Đông Vương Công đang đứng ngay trước mặt.

Quyền lực mạnh mẽ, không chỉ có thể dẫn phát âm bạo thanh chân chính, càng có thể dọc đường mang theo từng đạo không gian liệt phùng chi chít lan tràn ra bốn phía. "A!" Đông Vương Công kinh khiếu xuất thanh.

Đáng tiếc đã muộn, tại thời điểm tất cả mọi người đều không kịp phản ứng, nắm đấm của Ba Tiêu đạo nhân "Oanh!" một tiếng kích trúng đầu Đông Vương Công. "Bốp!" Đầu Đông Vương Công oanh nhiên tạc liệt. "Ba Tiêu ác đạo!

Ngươi dám!" Nguyên thần Đông Vương Công độn xuất khỏi nhục thể, kinh thanh tiêm khiếu muốn đào ly nơi đây. "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân khẩn tiếp lại một quyền đánh ra, mang theo tiếng gió thê lương hình thành một đạo toàn phong, đem nguyên thần Đông Vương Công cuốn vào trong đó. "A!" Nguyên thần Đông Vương Công giãy dụa muốn đào ly quyền phong tuyền qua, đáng tiếc uy lực của tuyền qua quá lớn căn bản nan dĩ đào ly. "Dừng tay!" "Dừng tay!" "Dừng tay!" "Dừng tay!" Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng dị khẩu đồng thanh hô lên, các thi thủ đoạn. "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", "Thất Bảo Diệu Thụ", "Lượng Thiên Xích" phân phân công hướng Ba Tiêu đạo nhân, muốn giải cứu nguyên thần

Đông Vương Công.

Đáng tiếc tốc độ của Ba Tiêu đạo nhân càng nhanh hơn, lại một quyền oanh xuất! "Oanh!" Nguyên thần Đông Vương Công lập khắc bị quyền phong cường kình xé thành phấn toái. "Sưu!" Trong nguyên thần phá toái, một điểm chân linh thương hoàng từ trong quyền phong bay ra. "Oanh!" Trảm thảo bất trừ căn, xuân phong xuy hựu sinh.

Ba Tiêu đạo nhân ngay cả một điểm chân linh kia của Đông Vương Công cũng không nguyện ý buông tha, lần nữa bồi thêm một quyền.

Cùng lúc đó mấy kiện linh bảo nện trúng Ba Tiêu đạo nhân, bị Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ chặn lại tất cả công kích lực, bất quá y cựu làm cho động tác của Ba Tiêu đạo nhân khựng lại một chút. "Sưu!" Đạo chân linh kia của Đông Vương Công quẹo một cái chui vào không gian liệt phùng do nắm đấm của Ba Tiêu đạo nhân đánh ra trước đó, trong nháy mắt biến mất không thấy. "Haizz!

Xem ra Đông Vương Công tuy rằng tội đáng phục tru, nhưng lại không đáng chân linh câu diệt vĩnh viễn không còn cơ hội chuyển sinh..." Ba Tiêu đạo nhân trong lòng tiếc nuối, bất quá lần này đấu không lại, huống chi là kiếp sau! "Ta nhớ Đông Vương Công sau khi chết chuyển thế trở thành Đông Hoa Đế Quân, nhất cải phong thái cuồng vọng kiếp này, trở thành một vị phúc trạch thương sinh, tích đức hành thiện, là bậc chân tu hữu đạo!" Ba Tiêu đạo nhân tư tác. "Nếu như đến lúc đó quả thực như thế, liền tha cho hắn một con đường sống, nếu như vẫn tác phong giống kiếp này, thì ta lại giết thêm lần nữa cũng chẳng sao!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ. "Ba Tiêu đạo nhân!

Ngươi cư nhiên dám giữa thanh thiên bạch nhật sát hại Đông Vương Công đạo hữu!" Tiếp Dẫn đạo nhân trong tay nắm "Tiếp Dẫn

Bảo Tràng" vừa bay về, trong lòng chấn kinh, ngơ ngác nhìn Ba Tiêu đạo nhân hung uy vô nhị. "Ba Tiêu đạo nhân!

Ngươi hung tàn như vậy còn có đạo lý gì?

Ngươi phải cho Đông Vương Công đạo hữu một cái công đạo!" Chuẩn Đề đạo nhân trong tay "Thất Bảo Diệu Thụ" thất thải quang mang súc thế đãi phát, đầy mặt hàn quang. "Ba Tiêu đạo nhân!

Hôm nay là ngày đại hỷ của Đông Vương Công, ngươi cư nhiên đem hắn đánh giết!

Chúng ta thân là chí hữu của Đông Vương Công, tất định không lâu sau khi Đạo Tổ giảng đạo lần thứ hai tại 'Tử Tiêu Cung' sẽ cáo trạng ngươi!" Nhiên Đăng đạo nhân trong tay "Lượng Thiên Xích" quang mang đại phóng, bi phẫn giao gia nói. "Không sai!

Chương 88

Bần đạo không phải đối thủ của ngươi, nhưng ngươi vô duyên vô cớ đánh giết Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ thân phong!

Ngươi không sợ Đạo Tổ quái tội sao?" Côn Bằng âm sâm sâm uy hiếp. "Ba Tiêu ác đạo!

Ngươi cư nhiên giết đạo lữ của bản tiên tử, bản tiên tử cùng ngươi bất tử bất hưu!" Đào Hoa Tiên Tử nộ mục viên tĩnh. "Hừ!

Hừ!

Vô duyên vô cớ?" Ba Tiêu đạo nhân biết Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng đang tìm cớ, hướng về tân khách vây xem giải thích nguyên ủy sự tình, bằng không tuy rằng Ba Tiêu đạo nhân không thèm để ý, nhưng mạc danh kỳ diệu cõng cái ác danh cũng không đáng. "Bản tọa từ hai vạn năm trước sau khi nghe giảng ở 'Tử Tiêu Cung' trở về Hồng Hoang không lâu liền bắt đầu chuẩn bị đại hôn nghi thức cùng Tây Vương Mẫu - Nữ Tiên Chi Thủ của Tây Côn Luân.

Việc này nhằm định ra trật tự giá thú cho Hồng Hoang, loại bỏ hủ tục mông muội của vạn tộc, nãi là chuyện tốt có lợi cho sự vận chuyển của thế giới Hồng Hoang!

Sự thành sau đó sẽ được thiên địa gia thưởng!

Trời giáng công đức vào thân!" Ba Tiêu đạo nhân lãng thanh nói, chúng tân khách đến quan lễ nghe vậy, nhớ lại thần tình mong ngóng nhìn về phía cửu thiên của nhóm người Đông Vương Công lúc trước, mới hoảng nhiên đại ngộ. "Tại thời điểm quan kiện Bản tọa tân tân khổ khổ chế định giá thú lễ nghi, từng bước chấp hành, Đông Vương Công ác ý sao chép nghi thức do Bản tọa chế định, vội vội vàng vàng tranh trước hoàn thành đại hôn nghi thức, muốn cướp đoạt phần công

đức này!" Ba Tiêu đạo nhân đĩnh đạc nói, tân khách vây xem phân phân gật đầu. "Cướp đoạt công đức, trộm cơ duyên người khác!

Tội đáng chết!

Nên giết!" Ba Tiêu đạo nhân đưa ra kết luận cuối cùng. "Chỉ là lời nói từ một phía của ngươi, án chiếu theo lời ngươi nói, Đông Vương Công suất tiên hoàn thành đại hôn nghi thức, lẽ ra nên có công đức giáng xuống, vì sao lại không có?" Tiếp Dẫn đạo nhân chung quy sấn cơ hỏi ra vấn đề quan tâm nhất. "Đúng a!

Do đó có thể thấy Đông Vương Công tịnh không có cướp đoạt công đức của ngươi, lại đâu ra tội tất tử chứ!" Chuẩn Đề đạo nhân bức vấn.

Quan vu chuyện này đợi Ba Tiêu đạo nhân đại hôn xong Tiếp Dẫn đạo nhân cũng định năng thông qua nhân quả pháp tắc biết được tiền nhân hậu quả, lúc này nói cho bọn hắn cũng không sao. "Nếu như không phải Bản tọa sớm phòng bị có kẻ tiểu nhân ti bỉ từ trung gian ngáng chân, thì âm mưu hôm nay của Đông Vương Công có thể đã đắc sủng rồi!" Ba Tiêu đạo nhân sâm nhiên nói. "Hừ!

Trời giáng công đức, căn bản vô pháp khống chế!

Ngươi có thể phòng bị sao?!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, muốn biết được mấu chốt trong đó, lại chỉ có thể làm ra vẻ không tin tưởng để kích tướng Ba Tiêu đạo nhân. "Hắc hắc!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, hai người các ngươi hôm nay lấy thân phận gì để chất vấn Bản tọa?" Ba Tiêu đạo nhân cười quái dị hai tiếng phản vấn. "Sư huynh đệ bần đạo thụ yêu mời đến đảm đương chứng hôn nhân!" Tiếp Dẫn đạo nhân mặt lộ vẻ tật khổ tiêu chí tính, "Xảy ra chuyện như vậy, cũng có tư cách hỏi một chút nguyên nhân chứ!" "Cáp cáp cáp!

Vậy các ngươi có biết chứng hôn nhân trong đại hôn nghi thức của Bản tọa là ai không?" Ba Tiêu đạo nhân lần nữa phản vấn. "Là ai?

Tam Thanh sư huynh?

Nữ Oa sư tỷ?" Chuẩn Đề đạo nhân bức thiết truy vấn, theo hắn thấy, trong Hồng Hoang cũng chỉ có bốn người này thân phận cao hơn sư huynh đệ bọn hắn một bậc. "Chứng hôn nhân cho đại hôn nghi thức của Bản tọa cùng Tây Vương Mẫu nãi là Đại!

Đạo!

Cùng Thiên!

Đạo!" Ba Tiêu đạo nhân lời này vừa ra chấn động điếc tai.

Thiên Đạo hữu cảm, từ ngoài cửu thiên phát ra từng trận oanh minh, để chứng thực lời hắn nói. "A?" Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cùng tất cả mọi người nghe vậy đều chấn kinh. "Có thể thao tác như vậy sao?!" Đại Đạo và Thiên Đạo trong lòng bọn họ là tồn tại chí cao vô thượng, không thể xúc phạm, có thể mời làm chứng hôn nhân sao?

Nếu xảy ra vạn nhất, bị Đại Đạo và Thiên Đạo phản phệ, vậy thì chết không có chỗ chôn a! "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi không phải rất hiếu kỳ làm sao hoạch đắc công đức chi lực sao?" Ba Tiêu đạo nhân hốt nhiên nhướng mày hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ gật đầu, trong đôi mắt lộ ra thần tình kỳ đãi. "Hừ!" Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng hừ một tiếng, lỗ tai lại dựng đứng lên chờ đợi lời tiếp theo của Ba Tiêu đạo nhân.

Những người khác bao gồm Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng, Đào Hoa Tiên Tử vân vân, tất cả tu sĩ đều kỳ đãi nhìn Ba Tiêu đạo nhân.

Công đức a!

Ai mà không muốn!

Làm sao hoạch đắc công đức!

Ai mà không muốn biết! "Trước khi triển kỳ làm sao hoạch đắc công đức, Bản tọa cần phải xử lý một số việc!" Ba Tiêu đạo nhân treo đủ khẩu vị của mọi người.

Trong ánh mắt cấp bất khả đãi của mọi người, Ba Tiêu đạo nhân chuyển mục quang sang Đào Hoa Tiên Tử. "Đông Vương Công mưu đoạt công đức của Bản tọa đã phục tru!

Ngươi tác vi người thành hôn với hắn, đồng dạng cùng Bản tọa kết hạ cừu oán!" Ba Tiêu đạo nhân mục quang sâm nhiên nhìn Đào Hoa Tiên Tử. "Ngươi muốn làm gì?" Đào Hoa Tiên Tử lúc này mới hậu tri hậu giác bay lui về phía sau. "Chạy đi đâu!

Một kẻ cũng đừng hòng đi!" Ba Tiêu đạo nhân thanh âm vừa dứt, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đồng dạng phi thân lên, đem nhóm người Đào Hoa Tiên Tử vây vào giữa. "Chư vị đạo hữu cứu mạng!

Ba Tiêu ác đạo giết đạo lữ của ta!

Hiện nay lại muốn đối với ta bất lợi!

Các người há có thể tọa thị bất lý!" Đào Hoa Tiên Tử lập tức lê hoa đái vũ khóc lóc cầu cứu. "Đây là nhân quả tranh đoạt công đức giữa song phương chúng ta!

Chương 89

Kẻ nào dám sáp thủ liền là địch với Bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân lệ hát một tiếng.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đang định xuất đầu trầm tư hồi lâu, chậm rãi lùi lại.

Bọn họ không muốn vì một Đào Hoa Tiên Tử không liên quan mà kết cừu với Ba Tiêu đạo nhân, càng không muốn vì thế mà chọc giận Ba Tiêu đạo nhân dẫn đến không biết được phương pháp hoạch đắc công đức chi lực.

Đào Hoa Tiên Tử cô lập vô viện, chỉ vẻn vẹn dựa vào những kẻ theo đuổi kia, căn bản không thể gây ra bất kỳ trở ngại nào cho Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp đem Đào Hoa Tiên Tử và một trăm hoa tiên thu gom được toàn bộ thu vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên", khai mở một cái "Bách Hoa Thiên", để các nàng ở trong đó hảo sinh tu luyện, vì "Bách Hoa Thiên" khoách triển mà xuất lực.

Còn về đám người theo đuổi Đào Hoa Tiên Tử, Ba Tiêu đạo nhân dùng "Bàn Long Biển Quải" đập chết những tên nghiệp lực quấn thân, sát khí nồng nặc, thi thể ném vào "Bách Hoa Thiên" làm phân bón phản hồi linh khí.

Những kẻ còn lại đều bắt ném vào các trọng thiên khác sung làm lao động khai thác không gian.

Phiến khắc sau, trên tràng đốn thời trống một mảng lớn. "Ba Tiêu đạo hữu, ân oán đã giải quyết xong, chẳng phải nên làm chính sự rồi sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ ho khan một tiếng nhắc nhở. "Cáp cáp cáp!" Ba Tiêu đạo nhân đi vào trong thải bằng, đối diện với tất cả tu sĩ

tại tràng. "Lễ nghi giá thú, nãi là 'Hỉ lễ', do Bản tọa định chế, sẽ hoàn thành vào ngày đại hôn!

Hôm nay Bản tọa định chế lễ nghi tang táng cho thế giới Hồng Hoang, đây là 'Hung lễ' đối ứng với 'Hỉ lễ'!" Ba Tiêu đạo nhân lãng thanh nói.

Đại bộ phận tân khách tại tràng đều ngơ ngác, tang táng?

Còn cần lễ nghi sao?

Hiện tại ở thế giới Hồng Hoang, sau khi chết thi thể nếu không bị tu sĩ khác lấy đi luyện chế pháp bảo, thì trực tiếp vứt tại chỗ từ từ trọng quy thiên địa...

Cũng có thiểu số tộc quần khi có điều kiện sẽ thảo thảo đem thi thể đồng tộc mang về tổ địa an trí, nhưng đó chỉ là hành vi theo bản năng, không có quy mô, không thành hệ thống nghi thức, chế độ.

Bất quá đám người Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng là những kẻ kiến đa thức quảng, đầu óc linh quang nên lập tức phản ứng lại! "Đúng a!

Chế định giá thú đại hôn nghi thức có công đức, vậy chế định tang táng nghi thức, đồng dạng cũng sẽ có công đức a!" "Đại Đạo tại thượng!

Thiên Đạo tại thượng!

Nay Ba Tiêu đạo nhân không kế hiềm khích lúc trước, nguyện ý vì Đông Vương Công cử hành tang táng nghi thức!

Thỉnh Đại Đạo, Thiên Đạo chứng giám!" Ba Tiêu đạo nhân sẽ không cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bất kỳ cơ hội nào, lập tức lần nữa thỉnh Đại Đạo và Thiên Đạo làm chứng, miễn cho bị người ta nhanh chân đến trước. "Chư vị tại tràng đến từ những khu vực khác nhau của thế giới Hồng Hoang, thỉnh lưu lại làm quan lễ cho tang táng nghi

thức của Đông Vương Công." Ba Tiêu đạo nhân uy nghiêm túc mục nói.

Phía dưới vốn là tân khách tham gia đại hôn chi lễ, trong nháy mắt biến thành tân khách tham gia tang lễ.

Bất quá vô luận là e sợ hung uy của Ba Tiêu đạo nhân, hay muốn quan ma cách hoạch thủ công đức chi lực, đều không ai có tâm tư rời đi. "Tang táng chi lễ, nãi là nghi thức cử hành để biểu đạt sự tôn trọng, ai tư, hoài niệm đối với vong giả.

Nghi thức này căn cứ vào thời gian, địa điểm, nguyên nhân tử vong của người chết, cũng như thân phận, bối cảnh của người chết mà có quy mô và trình tự thích đáng điều chỉnh..." "Lần này Bản tọa cử hành tang táng nghi thức cho Đông Vương Công, y cựu phân thành sáu bước lễ nghi để chấp hành!

Phân biệt là 'Đình linh', 'Báo tang', 'Nhập liễm', 'Phục tang', 'Tế bái', 'Cư tang'." Ba Tiêu đạo nhân đem tang táng nghi thức đã chế định đánh vào một khối cực phẩm mỹ ngọc, đĩnh đạc nói, khiến các tu sĩ nghe mà như được khai sáng. "Bản tọa đam nhậm chủ sự nhân của tang táng nghi thức lần này!

Trấn Nguyên Tử làm Tế tự!

Hồng Vân lão tổ làm Giam sự!" Loại chuyện tốt kiếm công đức này, Ba Tiêu đạo nhân đương nhiên sẽ không để người ngoài hưởng lợi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy đỏ mắt nhưng hào vô biện pháp. "Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng!" Ba Tiêu đạo nhân túc nhiên gọi. "Hả?!" Nhiên Đăng và Côn Bằng không nghĩ tới mình có việc, hốt nhiên giật mình. "Đông Vương Công không có hậu đại tộc nhân, đạo lữ Đào Hoa Tiên Tử đã bị Bản tọa tù cấm!

Hai người các ngươi thân là tả bàng hữu tí lúc sinh tiền của Đông Vương Công, liền toàn quyền phụ trách các công việc tương quan của

thân quyến tử giả!" Ba Tiêu đạo nhân an bài.

Những việc này xác thực cần người thân cận của người chết đam nhậm, Ba Tiêu đạo nhân vừa vặn ám trung tiện nghi cho thủ hạ Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng. "Đông Vương Công đãi chúng ta có ân tri ngộ đề huề, đây là việc trong phận sự của chúng ta!" Nhiên Đăng và Côn Bằng đương nhiên biết tham dự vào trong đó có chỗ tốt, không chút do dự liền đáp ứng. "Bước thứ nhất 'Đình linh' cần phải thay người chết chọn một nơi an táng!

Bản tọa cảm thấy ngọn núi này vô luận là vị trí địa lý, linh khí hay phong thủy đều không tệ!" "Tế tự Trấn Nguyên Tử tinh thông địa lý địa mạch, tại trong núi này chọn vị trí hạ táng cho Đông Vương Công, Côn Bằng phụ trách thân tự trúc tạo lăng tẩm, Giam sự Hồng Vân lão tổ phụ trách giám sát chỉ đạo." "Đông Vương Công sinh tiền quý vi Nam Tiên Chi Thủ, quy cách lăng tẩm cực cao, đây là chỉ nam về kiểu dáng kiến tạo, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Côn Bằng xem tình hình cụ thể mà tự hành điều chỉnh!" Ba Tiêu đạo nhân lâm thời thiết kế một bản thảo đồ lăng tẩm theo quy cách đế vương kiếp trước trong một khối linh ngọc, giao cho Hồng Vân lão tổ. "Bước thứ hai 'Báo tang'.

Bản ý là đem tin tức cái chết báo cho người nhà, tộc nhân, thân bằng hảo hữu, thông tri đến tham gia táng lễ.

Giám vu Đông Vương Công đã không có hậu đại tộc nhân, hảo hữu, thủ hạ cơ bản đều đã ở đây." "Bước này đơn giản hóa thành đem tin tức tử vong kính cáo thiên địa!

Sự hạng cụ thể do Tế tự Trấn Nguyên Tử chấp hành!" Ba Tiêu đạo nhân an bài. "Minh bạch!" Trấn Nguyên Tử đáp ứng. "Bước thứ ba 'Nhập liễm'.

Mấy vị chỉnh lý di dung cho người chết, lệnh cho hắn thể diện hạ

táng, tỏ vẻ tôn kính đối với người chết!" "Trong đó việc chỉnh lý di dung, tất cánh Đông Vương Công bị Bản tọa oanh sát, sẽ do Bản tọa thân tự thao bạn!" "Một bộ phận khác, đem người chết trang liễm!

Cần luyện chế một cỗ linh cữu, đem người chết trang liễm nhập vào trong linh cữu, trí vu trong linh bằng, bảy mươi năm sau hạ táng!

Việc này do Nhiên Đăng đạo nhân thân tự phụ trách, Hồng Vân lão tổ giam quản!" "Tốt!" Nhiên Đăng đạo nhân hân hỉ nhược cuồng, bản thể của hắn chính là Linh Cữu, phụ trách việc này, sau khi xong việc chỗ tốt nhận được nan dĩ cổ kế! "Bước thứ tư 'Phục tang'.

Do người nhà, tộc nhân, thân bằng hảo hữu mặc tang phục để tỏ ý ai điệu!

Cũng tiếp đãi thân hữu đến phúng viếng!

Việc này do Nhiên Đăng đạo nhân cùng Côn Bằng đại biểu thủ hạ Đông Vương Cung thân tự chấp hành!" "Đồng thời, để biểu thị sự ai điệu, tất cả tu sĩ tại tràng, đem phục trang toàn bộ cải biến thành màu trắng đen tố sắc." Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm vừa động đem mặc lục sắc đạo bào biến thành một bộ bạch bào.

Ba Tiêu đạo nhân càng tâm niệm nhất động, huy thủ thu lại thải bằng mà Đông Vương Công tân tân khổ khổ hao phí linh nguyên liệu luyện chế, tịnh tế xuất một kiện Hạ phẩm Tiên thiên linh bảo dạng sa trướng có được trước đó là "Ngũ La Khinh Yên Trướng", biến hóa hình dạng thành một tòa linh bằng màu trắng đen tố sắc.

Ba Tiêu đạo nhân lại đem khối cực phẩm linh ngọc có ghi chép trình tự tang táng nghi thức treo ở trong linh bằng.

Nhiên Đăng đạo nhân dưới sự nhắc nhở của Ba Tiêu đạo nhân, đem linh bảo "Dẫn Hồn Phiên" dựng ở ngoài cửa tố sắc linh bằng, tùy gió lay động.

Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ đồng dạng lập tức điều chỉnh màu sắc đạo bào.

Các tu sĩ tại tràng, đạo bào tức tiện không phải linh bảo thì cũng là pháp bào, căn cứ tâm niệm cải biến nhan sắc, kiểu dáng là chuyện dễ như trở bàn tay.

Cố chuyển nhãn chi gian, hiện trường toàn bộ biến thành hai màu trắng đen.

Chương 90

"Bước thứ năm 'Tế bái', bày biện hương án, cống phẩm, người tham dự táng lễ lần lượt tới trước hương án tế bái!" "Bước thứ sáu 'Cư tang'.

Sau khi linh cữu người chết hạ táng, lăng tẩm phong bế.

Hậu đại tộc nhân của người chết cần thủ hộ bên ngoài lăng tẩm để cư tang.

Nhiên Đăng đạo nhân cùng Côn Bằng thân vi tả bàng hữu tí, thủ hạ tín nhiệm nhất của Đông Vương Công lúc sinh tiền, thân tự cư tang, tại ngoài lăng tẩm thủ hậu ba ngàn năm!" Ba Tiêu đạo nhân đem sáu bước của tang táng nghi thức nhất nhất giải thích rõ ràng, có một số chi tiết cũng toàn bộ báo cho người phụ trách các hạng sự nghi.

Sau khi thống nhất an bài, các sự tình tiếp theo dưới sự chỉ huy của Ba Tiêu đạo nhân đâu vào đấy từng hạng một thuận lợi triển khai.

Rất nhanh, Trấn Nguyên Tử tại sườn núi hướng dương ở lưng chừng núi, chọn xong vị trí lăng tẩm.

Côn Bằng ngựa không dừng vó dựa theo đồ chỉ Ba Tiêu đạo nhân giao cho bắt đầu kiến trúc lăng tẩm.

Để có thể nhận thêm một ít công đức, Côn Bằng cự tuyệt sự giúp đỡ của tất cả mọi người, dồn hết sức lực cắm đầu khổ làm.

Một vị khác là Nhiên Đăng đạo nhân toàn lực thi triển, đi Bất Chu Sơn tìm một cây thần mộc, trực tiếp hiện xuất bản thể "Linh Cữu" đem thần mộc trang nhập vào trong đó.

Lấy bản thể làm khuôn mẫu, dùng lửa của "Linh Thứu Cung Đăng" thiêu đốt thần mộc, bắt đầu luyện chế linh cữu cho Đông

Vương Công.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tuy rằng đỏ mắt, nóng lòng, nhưng việc này thực tại không có lý do để xen vào.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ một phương chủ trì tang táng nghi thức có Đại Đạo, Thiên Đạo chứng giám, bọn họ căn bản không dám nhúng tay, cưỡng ép nhúng tay cũng không được chia bất kỳ công đức nào.

Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng thì lấy thân phận tả bàng hữu tí hạ chúc của tử giả Đông Vương Công tham dự trong đó hợp tình hợp lý, ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng không thể không đem các việc cụ thể giao cho bọn hắn làm.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân dù sao cũng không thể tự hạ thấp thân phận, đồng dạng lấy thân phận thuộc hạ của Đông Vương Công xuất diện giúp đỡ được!

Cho nên chỉ có thể trừng mắt nhìn, suôngt đứng đó lo lắng, không có biện pháp.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không nhàn rỗi, thân tự động thủ chỉnh lý di dung cho Đông Vương Công, đem cái đầu bị đập nát bấy khôi phục lại, hoàn mỹ tái hiện dung mạo lúc sinh tiền.

Đương nhiên Ba Tiêu đạo nhân sẽ không nói cho người khác biết, hắn thuận tay "không cẩn thận" đem Thuần Dương Pháp Tắc chi lực trong cơ thể Đông Vương Công toàn bộ rút ra, dung nhập vào cảm ngộ đối với Dương Chi Pháp Tắc của bản thân.

Ba Tiêu đạo nhân giúp Đông Vương Công chỉnh lý y phục dính đầy máu me khiến nó rực rỡ hẳn lên.

Đương nhiên hắn cũng sẽ không nói cho người khác biết, với tinh thần tuyệt đối không lãng phí, ngoại trừ đem Cực phẩm Tiên thiên

linh bảo "Long Đầu Quải Trượng" của Đông Vương Công chiếm làm của riêng, hắn còn thu luôn túi bách bảo bên hông y.

Thân thủ đem di thể Đông Vương Công đặt vào trong quan tài do Nhiên Đăng đạo nhân luyện chế, Ba Tiêu đạo nhân lại bắt đầu thụ bia lập truyện cho Đông Vương Công. "Đông Vương Công, Tiên thiên sinh linh, do Cực Dương Chi Khí của thiên địa tu luyện đắc đạo, hóa hình trên tiên sơn 'Bồng Lai Tiên Đảo' ở hải ngoại Đông Hải!

Thời kỳ Long Hán đại kiếp, tụ tập tán tu Đông Hải, lấy 'Bồng Lai Tiên Đảo' làm căn cơ để kháng Long tộc xâm nhiễu..." "Dưới chân Bất Chu Sơn, Ba Tiêu đạo nhân hóa hình, Đông Vương Công cùng Côn Bằng nảy sinh tham niệm xuất thủ cướp đoạt, bị Ba Tiêu đạo nhân đánh bại, tự bạo bạn sinh linh bảo 'Cực Dương Ngư Bài' mới đào thoát tính mệnh..." "Lúc Ma Tổ La Hầu dùng ma trận huyết tế hồng hoang vạn tộc, Đông Vương Công suất tán tu Đông Hải trấn thủ Đông Hải, có công đức thủ hộ một phương sinh linh..." "Đạo Tổ giảng tại 'Tử Tiêu Cung', Đông Vương Công cùng... vu hãm Ba Tiêu đạo nhân...

được Đạo Tổ tứ phong Nam Tiên Chi Thủ... suất chúng vây giết Ba Tiêu đạo nhân suýt chút nữa bị phản sát, Đạo Tổ xuất diện điều đình..." "Du tẩu Hồng Hoang quản lý nam tiên, thu được công tích không nhỏ, vì sự phát triển của thế giới Hồng Hoang làm xuất cống hiến to lớn..." "Hiệu phỏng Ba Tiêu đạo nhân cử hành 'Đại hôn nghi thức', mưu đồ cướp đoạt công đức, sự tình bất thành thẹn quá hóa giận, bị Ba Tiêu đạo nhân đánh giết.

Tại dưới sự chủ trì tang táng nghi thức của Ba Tiêu đạo nhân, táng tại..." Ba Tiêu đạo nhân thập phân công chính khách quan đem bình sinh sự tích của Đông Vương Công ghi lại trên thạch bia, công tội nhất nhất nói rõ.

Không có cố ý mạt sát công lao thủ hộ Đông Hải, sự nỗ lực khi thân là Nam Tiên Chi Thủ, cùng những cống hiến to lớn đã làm.

Cũng không có khoa trương những việc sai lầm do tính cách yếu điểm gây ra, vưu kỳ là ân oán nhân quả giữa hắn và Ba Tiêu đạo nhân, giảng thuật đến minh bạch rõ ràng.

Hiện tại khối thạch bia ghi lại sinh bình Đông Vương Công này đứng ở trong linh bằng, trước linh cữu, từng đạo phù văn huyền diệu chớp động, tất cả sinh linh nhìn vào đều có thể hiểu được sự tình ghi chép bên trên.

Cũng vì tang lễ này có Đại Đạo và Thiên Đạo song trọng chứng giám, tất cả sinh linh đều minh bạch sự kiện ghi trên thạch bia là tuyệt đối chân thực.

Nếu không Đại Đạo và Thiên Đạo sẽ không cho phép nó đường hoàng dựng tại trong lăng tẩm Đông Vương Công, trước linh cữu.

Tất cả tu sĩ tại tràng cũng đã minh bạch ân oán giữa Ba Tiêu đạo nhân cùng Đông Vương Công, lý giải được lý do Ba Tiêu đạo nhân hãn nhiên đánh giết Nam Tiên Chi Thủ Đông Vương Công.

Sau này, tin rằng qua sự truyền bá, cả thế giới Hồng Hoang cũng sẽ biết tiền nhân hậu quả sự tình, Ba Tiêu đạo nhân đang sấn cơ minh oan cho chính mình.

Nếu không sau này có kẻ rắp tâm dùng sự việc đánh giết Nam Tiên Chi Thủ Đông Vương Công để công kích, ít nhiều cũng sẽ mang đến một ít phiền toái.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn phần miêu tả về xung đột trước khi Đạo Tổ giảng đạo tại "Tử Tiêu Cung", tuy rằng sắc mặt thiết thanh nhưng nan dĩ biện bác.

Cũng may đợi bảy mươi năm sau linh cữu Đông Vương Công hạ

táng vào lăng tẩm, tấm bia đá này cũng sẽ cùng linh cữu bị phong nhập vào trong lăng tẩm.

Nếu không, nếu để khối bia đá này vẫn luôn bày ở ngoài lăng tẩm cho tất cả sinh linh quan khán, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không biết có nhịn được không, có khi tức quá chấp nhận gánh nhân quả cũng muốn xuất thủ hủy diệt nó.

Chuyển nhãn chi gian bảy mươi năm thời gian đã qua.

Ba Tiêu đạo nhân chủ trì, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ phụ trợ, Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng thân tự khiêng linh cữu Đông Vương Công hạ táng vào trong lăng tẩm.

Sau khi lăng tẩm triệt để phong bế, Ba Tiêu đạo nhân mang theo tất cả mọi người về trước linh bằng. "Đại Đạo tại thượng, Thiên Đạo tại thượng, tang táng nghi thức của Đông Vương Công đến đây cáo một đoạn lạc!" Ba Tiêu đạo nhân ngưỡng thiên đảo cáo. "Oanh!" Ngoài cửu thiên kim vân ngưng tụ, hải lượng công đức chi quang cuồn cuộn, nhưng lại trì trì không chịu rơi xuống. "Còn có ba ngàn năm cư tang chưa hoàn thành!

Nên không tận toàn công!" Ba Tiêu đạo nhân đối với mọi người giải thích. "Đại Đạo tại thượng!

Thiên Đạo tại thượng!

Nhiên Đăng (Côn Bằng) nhất định sẽ hoàn thành ba ngàn năm cư tang, kỳ hạn cư tang chưa mãn, tuyệt không rời khỏi nơi này!" Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng cắn răng cao thanh nói. "Oanh!" Lời bảo đảm của bọn hắn được Đại Đạo cùng Thiên Đạo nhận khả!

Hải lượng công đức kim quang từ ngoài cửu thiên giáng xuống, phần lớn nhất chiếm cứ ba thành Huyền Hoàng Công Đức chi lực dũng hướng Ba Tiêu đạo nhân, bị hắn thu nhập vào trong "Bàn Long

Biển Quải".

Bàn Long Biển Quải lần nữa hấp thu công đức chi lực, công đức kim quang trên đó so với vãng tích càng thịnh hơn một bậc!

Bắt đầu hướng tới tầng thứ cao hơn lột xác!

Hai phần khác mỗi phần chiếm cứ hai thành Huyền Hoàng Công Đức chi lực dũng hướng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

Trấn Nguyên Tử hấp thu một bộ phận công đức, tu vi vốn cách đột phá không xa liền tăng vọt.

Mắt thấy sắp sửa đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong, dưới sự nhắc nhở của Ba Tiêu đạo nhân, hắn liên mang đem số Huyền Hoàng Công Đức chi lực còn lại thu nhập vào trong "Tam Bảo Ngọc Như Ý".

Bởi vì hiện tại đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong sẽ phải đối mặt với thời khắc quan trọng là trán phóng Đỉnh Thượng Tam Hoa, hiện tại tịnh không phải thời cơ tốt nhất.

Số Huyền Hoàng Công Đức chi lực còn lại có thể dùng vào thời khắc quan trọng khi trán phóng Đỉnh Thượng Tam Hoa.

Hồng Vân lão tổ do dự một chút, đem Huyền Hoàng Công Đức chi lực toàn bộ hấp thu, dùng để đề thăng tu vi của bản thân.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ chia đi phần nhiều nhất, cộng kế bảy thành công đức kim quang.

Chương 91

Phần công đức kim quang còn lại, một thành hơn một chút bay về phía Nhiên Đăng đạo nhân, hơi ít hơn một thành bay về phía Côn Bằng.

Nhiên Đăng đạo nhân bởi vì lấy bản thể Linh Cữu làm khuôn mẫu luyện chế linh cữu cho Đông Vương Công, cho nên hoạch đắc Huyền Hoàng Công Đức chi lực nhiều hơn Côn Bằng mấy phần.

Hai người kích động vạn phần lập tức đem công đức hấp thu, đề thăng tu vi.

Một thành Huyền Hoàng Công Đức chi lực cuối cùng phân thành mấy luồng, "Ngũ La Khinh Yên Trướng", "Tang Táng Nghi Thức Ngọc Bài" của Ba Tiêu đạo nhân, "Linh Thứu Cung Đăng", "Dẫn Hồn Phiên" của Nhiên Đăng đạo nhân đều hấp thu một bộ phận.

Ngay cả linh quả trên bàn thờ, chúc đài (chân nến) cũng đều nhiễm một tia công đức, chúc đài vốn chỉ là pháp bảo bình thường cũng nhiều thêm một tia linh tính.

Những tiên quả bình thường được cúng tế kia bị công đức xâm nhiễm, phẩm giai cũng đề thăng không ít, đem hạt giống trồng xuống, cây tiên mọc ra sẽ không tầm thường.

Thế là, Ba Tiêu đạo nhân đương nhân bất nhượng đem số linh quả, chúc đài này cùng với "Ngũ La Khinh Yên Trướng" và "Tang Táng Nghi Thức Ngọc Bài" thu đi hết.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cùng đám tân khách quan lễ phía dưới toàn bộ đều chảy nước miếng hâm mộ...

Khiến tất cả mọi người ngoài ý muốn là, có một tia Huyền Hoàng

Công Đức chi lực độn nhập hư không không biết đi đâu.

Ba Tiêu đạo nhân lại đoán được tia công đức đó tứ cho nhân vật chính chân chính của tang táng nghi thức này, một điểm chân linh của Đông Vương Công đã đào tẩu.

Những tân khách ôm tâm lý cầu may còn lại nhìn một điểm công đức kim quang cuối cùng độn tẩu, công đức kim vân trên trời tiêu tán, chỉ có thể phát ra tiếng thở dài tiếc nuối.

Dưới sự dẫn đầu của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, tất cả tân khách lục tục cáo từ rời đi.

Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng ở lại bên ngoài lăng tẩm kết lô cư tang ba ngàn năm, bất quá ba ngàn năm thời gian vừa vặn dùng để hảo hảo luyện hóa công đức đã hấp thu vào trong cơ thể để đề thăng tu vi, cũng không lãng phí.

Ba Tiêu đạo nhân mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ về lại sơn cốc nhỏ nơi hóa hình.

Trấn Nguyên Tử liên mang buông lỏng sự áp chế miễn cưỡng đối với cảnh giới đột phá, tu vi tấn tốc phàn thăng, đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới.

Ba Tiêu đạo nhân sớm đã giảng giải các hạng mục chú ý cho Trấn Nguyên Tử, chuẩn bị thập phân sung túc, "Nhân Sâm Quả", "Bàn Đào", linh đan diệu dược khôi phục pháp lực và nguyên thần chi lực đều đã chuẩn bị sẵn.

Hiện tại lại có Huyền Hoàng Công Đức chi lực tương trợ, vạn sự câu bị, Đỉnh Thượng Tam Hoa của Trấn Nguyên Tử có thể trán phóng đến trình độ nào chỉ có thể chờ xem.

Trấn Nguyên Tử hãm nhập trong đột phá, Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ thủ ở một bên vì hắn hộ pháp. "Tam đệ, không thể

quá ỷ lại dùng công đức chi lực đề thăng tu vi, như vậy sẽ dẫn đến vấn đề tu vi và chiến đấu lực không tương xứng!" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc cảnh cáo. "Nên học tập giống như Nhị đệ, dùng công đức chi lực đề thăng một bộ phận tu vi, sau đó dựa vào tu luyện củng cố lại một lần, sau đó lại dùng công đức chi lực đề thăng, tuần hoàn như thế mới có thể giảm thiểu tác dụng phụ đến mức thấp nhất!" "Đại huynh yên tâm, đệ cũng minh bạch, vốn định cũng học đem một bộ phận công đức chi lực chú nhập vào 'Thanh Bình Kiếm'.

Nhưng chuyển niệm nghĩ lại, mã thượng là đến lúc đại hôn nghi thức của Đại huynh rồi!" "Khủng phạ đến lúc đó sẽ không thuận buồm xuôi gió, vừa vặn dùng công đức chi lực đem tu vi đề thăng lên Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Vạn nhất có người nhảy ra gây rối, tu vi của đệ càng cao, cũng càng có thể giúp Đại huynh và Nhị huynh phân đam một ít áp lực!" Hồng Vân lão tổ cười hắc hắc giải thích. "Đợi đại hôn nghi thức của Đại huynh kết thúc, công đức chi lực lúc đó, Tiểu đệ sẽ toàn bộ thu nhập vào 'Thanh Bình Kiếm', cũng để nó biến thành công đức linh bảo!

Nhìn 'Bàn Long Biển Quải' của Đại huynh giết người không dính nhân quả, thực tại là quá tốt dùng rồi!" Hồng Vân lão tổ do trung cảm khái.

Nếu không phải trong tay có Cực phẩm Tiên thiên công đức chí bảo "Bàn Long Biển Quải" giết người không dính nhân quả, Ba Tiêu đạo nhân căn bản không dám buông tay chém giết nhiều Đại La Kim Tiên như vậy. "Đến lúc đó nhàn rỗi vô sự, Tiểu đệ sẽ trực tiếp bế quan tu luyện tại 'Tu Di Sơn', củng cố cơ sở, tiêu trừ ẩn hoạn do dùng công đức chi lực đề thăng tu vi!

Thẳng đến khi 'Tử Tiêu Cung' giảng đạo lần thứ hai mới xuất

quan!" Hồng Vân lão tổ trong lòng tự có tính toán.

Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy trong lòng cảm động, hai người huynh đệ Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ không có kết giao uổng phí, luôn mặc mặc ủng hộ, vì hắn mà suy nghĩ.

Có như vậy, con đường tu luyện đẳng đẳng mới không đến mức cô độc!

Ba Tiêu đạo nhân đem "Ngũ La Khinh Yên Trướng" và "Tang Táng Nghi Thức Ngọc Bài" ném cho Hồng Vân lão tổ: "Đem bỏ vào trong 'Thiên Ân Hồ Lô' nhuận dưỡng đề thăng, sau đó ta lại dùng 'Càn Khôn Đỉnh' đem chúng luyện làm một thể, lại được một kiện Tiên thiên linh bảo mang theo công đức chi lực không tệ!" "Về sau chỉ cần trong thế giới Hồng Hoang có sinh linh cử hành tang táng nghi thức, đáp kiến linh bằng, kiện linh bảo này liền có thể nguyên nguyên bất đoạn hấp thu công đức chi lực, tuy rằng phẩm giai hiện tại không cao, công đức chi lực cũng không nhiều, nhưng ngày tháng dài lâu, tiềm lực bất dung tiểu khinh!" Ba Tiêu đạo nhân qua nhiều lần nếm thử, từ từ tổng kết ra kinh nghiệm, trân tài, linh bảo hiện tại bỏ vào trong "Thiên Ân Hồ Lô" uẩn dưỡng, đề thăng một phen, sau đó lại dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện chế, có thể đề thăng phẩm giai tới mức tối đa! "Được rồi!" Hồng Vân lão tổ vui vẻ đem hai kiện bảo bối thu nhập vào trong "Thiên Ân Hồ Lô", "Đến lúc đó để tại 'Tu Di Sơn', vậy là lại có thêm một kiện trấn sơn chi bảo!" "Cái 'Dẫn Hồn Phiên' và 'Linh Thứu Cung Đăng' kia cũng cùng một đạo lý, đáng tiếc lại là linh bảo của tên Nhiên Đăng đạo nhân kia!

Tiện nghi cho hắn rồi, hoạch đắc hai kiện linh bảo tiềm lực cự đại!" Hồng Vân lão tổ tiếc nuối. "Tên kia cũng đủ giảo hoạt, sớm đã đem 'Dẫn Hồn Phiên' dựng trước linh bằng, sau khi đem linh cữu luyện chế xong, liền đem 'Linh Thứu Cung Đăng' đặt trên bàn thờ." "Cũng không có biện pháp, hắn là thủ hạ của Đông Vương Công, việc

này vô luận như thế nào cũng không thể gạt hắn ra!

Chi bằng đại đại phương phương cho hắn một cái nhân tình!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

Hồng Vân lão tổ hốt nhiên từ giao đàm chuyển thành dùng "Tịnh Đế Kim Liên" truyền âm: "Đại huynh!

Lần này có phải huynh sớm đã có dự mưu không?

Muốn để Đông Vương Công hỉ sự biến tang sự, hoạch đắc một đợt công đức!" "Nếu không thì tại sao trong lúc vội vàng lại chuẩn bị được chu đáo như vậy, sự vụ trên 'Tu Di Sơn' phồn đa, lại nhất định phải mang theo Nhị huynh và đệ, lúc đầu cứ tưởng là muốn đánh nhau, hiện tại đánh nhau mang theo Nhị huynh là được rồi, đệ quan hệ không lớn, chi bằng ở lại Tu Di Sơn chuẩn bị đại hôn nghi thức." "Chuyện này vi huynh sớm có tính toán!

Nhưng tình huống không do vi huynh khống chế, cần phải tùy cơ ứng biến!

Vì để bảo đảm không tiết lộ thiên cơ, bị vị kia biết được, can nhiễu tiến triển của sự tình, cho nên mới ngay cả hai đệ cũng giấu!" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm giải thích. "Vâng vâng!

Đại huynh suy nghĩ chu toàn!

Nếu quả thật bị vị kia biết, không chừng sẽ xuất hiện biến số!" Hồng Vân lão tổ liên tục gật đầu. "Oanh!" Trên người Trấn Nguyên Tử truyền đến dao động kịch liệt, đã đến quan đầu trọng yếu nhất của việc trán phóng Đỉnh Thượng Tam Hoa!

Chỉ thấy trên thân Trấn Nguyên Tử, nguyên thần chi lực cùng pháp lực dao động kịch liệt, đỉnh đầu vân vụ lượn lờ.

Hốt nhiên, trong tay Trấn Nguyên Tử xuất hiện mấy quả tiên quả bao gồm Nhân Sâm Quả, Bàn Đào cùng linh đan diệu dược, toàn bộ

ném vào trong miệng. "Oanh!" Trấn Nguyên Tử toàn thân chấn động, khí tức bình phục trở lại.

Thời gian trôi qua, thật lâu sau đó, trên thân Trấn Nguyên Tử công đức chi lực chợt lóe lên rồi biến mất.

Lại qua một khoảng thời gian dài, sau tiếng nổ vang rền lần nữa, Trấn Nguyên Tử mới mang theo vẻ mặt mệt mỏi chậm rãi mở mắt ra. "Nhị huynh, thế nào rồi?

Đỉnh thượng hoa nở mười hai phẩm chăng?" Hồng Vân lão tổ kích động tiến lên đỡ lấy Trấn Nguyên Tử, trong miệng gấp gáp hỏi.

Ba Tiêu đạo nhân cũng ném tới ánh mắt quan thiết. "Haizz!

Đại La hoa nở mười hai phẩm!!!" Trấn Nguyên Tử nặng nề thở dài một hơi. "Nào có dễ dàng như vậy!" Trấn Nguyên Tử tiếc nuối lắc đầu: "Ta dốc hết toàn lực, Đại La hoa nở mười một phẩm viên mãn, đáng tiếc mười hai phẩm lại chậm chạp không thể nở rộ!

Cuối cùng chỉ có thể tiếc nuối từ bỏ..." Ba Tiêu đạo nhân lúc Đại La hoa nở mười hai phẩm là phải động dụng một phần sức mạnh thế giới của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" mới có thể thành công, hắn biết Trấn Nguyên Tử có thể đạt tới Đại La hoa nở mười một phẩm viên mãn đã là nan năng khả quý rồi. "Đừng than ngắn thở dài!

Đại huynh mười hai phẩm, Nhị huynh mười một phẩm, chỉ có ta mới chín phẩm, chênh lệch cũng quá lớn rồi!

Cho dù Đại La hoa nở mười phẩm cũng tốt a!

Chương 92

Trách không được ta chỉ có thể làm Tam đệ..." Hồng Vân lão tổ sầu mi khổ kiểm nói.

Ngược lại dẫn đến Trấn Nguyên Tử cười ha hả. "Kỳ thực ta cũng đã tâm mãn ý túc, nếu không phải Đại huynh nhắc nhở, chuẩn bị đầy đủ các loại linh đan diệu dược, lại có công đức chi lực tương trợ, ta e rằng đỉnh đa hoa nở chín phẩm rưỡi, hoặc là miễn cưỡng mười phẩm đã khó mà duy trì!" "Bây giờ có thể Đại La hoa nở mười một phẩm, đã là cực hạn tiềm lực của ta!

Vô luận như thế nào cũng không có khả năng đột phá mười hai phẩm, như thế có gì phải tiếc nuối chứ!" Trấn Nguyên Tử nói đến đây cũng trở nên thản nhiên. "Nhị huynh!

Tuy rằng đỉnh thượng tam hoa của ta không bằng các huynh!

Nhưng tu vi của ta không có bị rơi lại phía sau!

Tại lúc nhập định trán phóng đỉnh thượng tam hoa, tiểu đệ ta cũng hấp thu Huyền Hoàng Công Đức chi lực đem tu vi tăng lên tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới!" Hồng Vân lão tổ thập phần đắc ý nói. "Khà khà khà!

Việc tốt!

Việc tốt!

Bất quá Tam đệ..." Trấn Nguyên Tử đồng dạng dặn dò Hồng Vân lão tổ phải chú ý củng cố cơ sở, không nên để cảnh giới hư phù. "Được rồi!

Được rồi!

Đại huynh, Nhị huynh, hai ngàn năm thời gian đã qua, chúng ta

mau chóng phản hồi Tu Di Sơn chuẩn bị đại hôn chi lễ của Đại huynh đi!" Hồng Vân lão tổ vì để lảng sang chuyện khác, bấm đốt tính toán thời gian, lo lắng thúc giục. "Thời gian xác thực không còn sớm, chúng ta vậy liền trở về đi!" Ba Tiêu đạo nhân cùng hai vị huynh đệ đằng không hướng Tu Di Sơn bay đi.

Trên đường bình tĩnh không có việc gì.

Chờ về tới Tu Di Sơn, hết thảy thuận lợi.

Trong mấy cái nhị đại đệ tử, Địa Tạng một lòng tu luyện, tâm không tạp niệm; Ngọc Đỉnh chân nhân sơ xuất mao lư, không thông tục vật; Bì Lô Tiên tuy rằng có chút lịch duyệt, nhưng thân phận vẻn vẹn là thị tòng, người thấp cổ bé họng.

Vân Trung Tử tính cách rất giống Hồng Vân lão tổ, nhàn vân dã hạc, vô tâm lo liệu mấy tạp sự phồn tỏa này.

Ngược lại Hoàng Long chân nhân cùng Ma Cô tiên tử là hai vị tuổi tác lớn nhất, kiến đa thức quảng, lại có kiên nhẫn, cho nên chuyện lớn chuyện nhỏ đều sẽ xuất chủ ý, sau khi được các sư huynh đệ đồng ý liền an bài xuống.

Bởi vì chuyện Ba Tiêu đạo nhân oanh sát Đông Vương Công, lại cử hành tang táng nghi thức, dẫn đến cửu thiên chi ngoại hạ xuống hải lượng công đức đã theo miệng lưỡi của các tân khách quan lễ truyền khắp Hồng Hoang, người người đều biết.

Cho nên các tu sĩ, dù có hay không nhận được thiệp mời, cũng đều nhao nhao dũng mãnh lao tới Tu Di Sơn muốn kiến thức một chút đại hôn nghi thức của Ba Tiêu đạo nhân, cùng với thiên hàng công đức nan đắc nhất kiến!

Lượng lớn tu sĩ kéo đến vượt xa dự liệu của nhóm nhị đại đệ tử Ngọc Đỉnh chân nhân.

May mắn Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử đứng ra đem tất cả mọi chuyện đều an bài đâu ra đấy.

Một chúng nhị đại đệ tử cùng nhau thương lượng.

Do Hoàng Long chân nhân đứng ra câu thông với địa mạch Tu Di Sơn, tại chân núi sửa sang lại một mảnh bình nguyên quảng khoát dài rộng đều có mấy chục vạn dặm.

Đồng thời, Địa Tạng thôi động Ba Tiêu Cung mà Ba Tiêu đạo nhân lưu lại, hóa thành một tòa cung điện chiếm diện tích phương viên mười vạn dặm sừng sững trên bình nguyên.

Trước đó, những sinh linh Tây Phương đại lục nghe Ba Tiêu đạo nhân giảng đạo xong, có duyên ở lại ngoại vi Tu Di Sơn, toàn bộ tự nguyện đến Ba Tiêu Cung hỗ trợ, dưới sự dẫn dắt của Bì Lô Tiên cùng nhau nghênh tiếp tân khách từ khắp nơi trên Hồng Hoang.

Các tân khách được an trí dựa theo tu vi khác biệt.

Kim Tiên cùng Kim Tiên trở lên được an trí trong từng tòa viện lạc huyễn hóa ra bên trong Ba Tiêu Cung.

Tu sĩ có tu vi dưới Kim Tiên thì ở tại những lô bồng tinh xảo do Ngọc Đỉnh chân nhân cùng mọi người đáp dựng bên ngoài Ba Tiêu Cung.

Hoàng Long chân nhân lại thỉnh Dương đạo nhân cùng các vị tiên thiên đại năng cảnh giới Đại La Kim Tiên của Tây Phương đại lục tọa trấn tuần tra, đông đảo tân khách cũng không dám sinh sự, ngược lại tương hỗ đi lại, kết giao hạng người chí đồng đạo hợp.

Hoặc tìm một nơi hoàn cảnh ưu mỹ ngồi xuống luận đạo, hoặc tại phụ cận du ngoạn thưởng thức phong cảnh dị vực, hoặc dùng giải buồn pháp bảo do Vân Trung Tử tặng làm cờ, tương hỗ đánh một ván...

Đặc biệt là cờ vây khiến tu sĩ yêu thích không buông tay, không cách nào dứt bỏ.

Nếu có thể tìm được một đạo hữu kỳ lực tương đương, một ván cờ liền có thể hạ cái mấy chục trên trăm năm thậm chí lâu hơn, cộng thêm linh trà, tiên tửu mà Bì Lô Tiên ngẫu nhiên tặng, kia quả thực là một loại hưởng thụ.

Trong mắt những tu sĩ trước đó đã đi dự đại hôn của Đông Vương Công, có thể phân ra sự cao thấp khác biệt của hai bên.

Bên phía Đông Vương Công chỗ nào cũng lộ ra vẻ tiểu gia tử khí.

Bên phía Tu Di Sơn chỉ là sự tình chiêu đãi trước đó, còn xa mới tới ngày chính thức đại hôn, đã tận hiển phong phạm đại gia, vượt xa Đông Vương Công vô số lần.

Còn về những tiên thiên đại năng từng cùng nghe đạo tại Tử Tiêu Cung, bọn họ tự biết thân phận, thời gian chưa tới tự nhiên sẽ không đến sớm.

Huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ sau khi trở về, nhìn thấy một màn trước mắt vừa cảm thấy kinh ngạc, lại thập phần vui mừng. "Lão sư!" Ngọc Đỉnh chân nhân, Hoàng Long chân nhân, Vân Trung Tử cùng các nhị đại đệ tử thấy Lão sư trở về, rốt cục nhẹ nhàng thở ra, nhao nhao tiến lên kiến lễ. "Đại sư bá, Nhị sư bá, Lão sư, rốt cục đã trở về, chúng ta đều sắp chịu không nổi rồi!" Vân Trung Tử mở miệng nói. "Tình hình bực này tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng ứng đối thỏa đáng!

Làm được không tệ!

Vất vả rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, đặc biệt nhìn về phía Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử mỉm cười nói: "Đặc biệt là Hoàng Long sư điệt!

May nhờ ngươi và Ma Cô chạy trước chạy sau, xuất mưu hiến kế!

Nếu không quang dựa vào mấy người bọn hắn, Bản tọa e rằng sẽ đại mất mặt mũi a!" Hoàng Long chân nhân ở trước mặt trưởng bối luôn luôn câu nệ, nghe vậy mặt lộ vẻ hoảng trương, vội vàng nói: "Đệ tử hoàng khủng!" "Đệ tử hoàng khủng!" Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Bì Lô Tiên nghe Ba Tiêu đạo nhân nói thế cũng đồng dạng khẩn trương. "Được rồi!

Được rồi!

Mỗi người tâm tính khác biệt, sở trường khác biệt, Bản tọa cũng tịnh không trách cứ!

Chỉ cần tận tâm tận lực là tốt rồi!

Chờ sự thành về sau, Bản tọa tự sẽ luận công hành thưởng!" Ba Tiêu đạo nhân khoát khoát tay nói. "Dưới chân núi Ba Tiêu Cung chúng tân khách tiếp tục chiêu đãi!

Nếu có người cầm thiệp mời đến trễ, liền đem nghênh đón lên Tu Di Sơn!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó một tiếng, cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ phản hồi trên Tu Di Sơn chuẩn bị cho ngày đại hôn sắp tới!

Thời gian phi thệ, tuế nguyệt như thoi đưa.

Hồng Hoang xưa nay không tính năm.

Thoáng chớp mắt, kỳ hạn đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu đã tới.

Chương 93

Sáng sớm tinh mơ, Ba Tiêu đạo nhân thân xuyên hỉ phục màu đỏ thắm, hồng quang đầy mặt, phong thần tuấn tú, anh tuấn tiêu sái đứng tại đỉnh Tu Di Sơn, ngay cửa Tu Di Cung.

Đồng dạng một thân đạo bào đỏ thẫm như triều hà, ông mai Hồng Vân lão tổ dẫn theo đội ngũ nghênh thân chỉnh chỉnh tề tề, chuẩn bị thỏa đáng.

Chủ hôn nhân Trấn Nguyên Tử nhìn sắc trời, thanh âm hồn hậu vang lên: "Nghênh thân!" Tiếng nói vừa dứt, chuông trống cùng vang, tiên nhạc bồng bềnh, đội ngũ nghênh thân hạo hạo đãng đãng đằng không bay lên, từ Tu Di Sơn xuất phát, đi Tây Côn Luân nghênh thân.

Hồng Vân lão tổ giậm chân một cái, thôi động ra mấy trăm vạn dặm hồng vân hoành tuyên trường không, rải xuống hà quang thông thiên triệt địa, hình thành một con đường mây chiếu rọi Hồng Hoang, phận ngoại hùng vĩ, tức tiện ở xa tại Đông Hải cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Chỉ thấy trên vân lộ như thảm đỏ kia, đi tuốt ở đằng trước là một ngàn tu sĩ Kim Tiên tay cầm hình hình sắc sắc nhạc cụ, thổi thổi đánh đánh, tiên nhạc trận trận, vang vọng Hồng Hoang.

Theo sau, chính là Đào Hoa tiên tử - người đã trở thành đại quản gia của Bách Hoa Thiên, dung nhập trong đó khó mà rời đi.

Nàng cùng Bách Hoa tiên tử đã bị triệt để thu phục, liên đồng rất nhiều tiên tử thảo mộc kỳ hoa dị thảo đắc đạo xuất thân từ Tây Phương đại lục bản thổ cũng như từ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ, đồng dạng tạo thành đội ngũ ngàn người, nghìn hồng muôn tía, quảng tụ la sam, tại trong tiên nhạc nhẹ nhàng nhảy múa, thiên nữ tán hoa, thực

sự mỹ lệ.

Lại có hơn vạn linh điểu phi cầm như hỉ thước, chu điểu, tiên hạc, bạch lộ, đan phượng, thanh loan... bay lượn xuyên qua bốn phía, sát là đẹp mắt.

Tại trung ương nhất, Ba Tiêu đạo nhân đoan tọa trên Cửu Long Niện vừa mới sơ bộ luyện chế hoàn thành.

Chín con Cửu Trảo Hắc Long cảnh giới Đại La Kim Tiên trung, hậu kỳ hiện ra vạn trượng chân long chi thân, phi đằng uyển chuyển, râu tóc đều dựng, trận trận long ngâm vang tận mây xanh, khí thế như cầu vồng.

Liễn xe được điểm xuyết chủng chủng bảo châu, minh ngọc, tiên đăng, la trướng, lại có kim liên, bạch liên, hồng liên thốc ủng, quang thải đoạt mục, bảo quang vạn đạo, chấn nhân tâm phách.

Phía sau lại là một ngàn tu sĩ Kim Tiên, dưới sự dẫn dắt của Ngọc Đỉnh chân nhân, khiêng từng cái bảo tương lớn nhỏ, bên trong chứa đầy sính lễ mà Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị.

Lại lui về phía sau một đoạn cự ly là các tu sĩ đi theo xem náo nhiệt.

Đội ngũ nghênh thân khua chiêng gõ trống, tiên nhạc vang vọng thiên địa, lượn một vòng lớn tại Tây Phương đại lục, sau đó mới đạt tới Tây Côn Luân.

Bên phía Tây Côn Luân, dưới sự lo liệu của Lục Ngô, Tây Vương Mẫu nụ cười đầy mặt, đoan tọa trong cung điện chờ đợi.

Làm nữ tiên chi thủ, tự nhiên có rất nhiều nữ tiên đưa gả, lúc này đang chia ra ngồi hai bên bồi cười.

Ngồi tại phía trước nhất chính là thân truyền đệ tử của Đạo Tổ - Nữ Oa.

Mới đầu khi nhận được yêu thỉnh, Nữ Oa còn do dự, nhưng sau khi nghe các tu sĩ tham gia đại hôn nghi thức của Đông Vương Công nói rằng chứng hôn nhân cho đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu là Đại Đạo và Thiên Đạo, cũng biết được Cửu Thiên chi ngoại sẽ hạ xuống đại công đức, Nữ Oa vốn tò mò vạn phần đối với công đức chi lực, cuối cùng quyết định đến Tây Côn Luân đưa gả.

Trên Thái Âm Tinh, hai tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi có pháp lực đại trí tương đồng, lúc này cũng bồi tại bên người Tây Vương Mẫu thấp giọng giao đàm.

Còn có một số nữ tiên khác vì các loại nguyên nhân mà tới đưa gả.

Lục Ngô mang theo các tán tu Tây Côn Luân dưới trướng Tây Vương Mẫu chiêu đãi đội ngũ nghênh thân đi nghỉ ngơi.

Hồng Vân lão tổ tay cầm "Nghênh Thư" - bức thư cuối cùng trong Tam Thư Lục Lễ, lãng thanh tụng niệm một đoạn chúc từ.

Nghênh Thư chính là văn thư nghênh thú tân nương.

Lúc nghênh thân đến cửa nhà gái, nhà trai đưa cho nhà gái văn thư làm bằng chứng.

Thông qua đám mây trên không trung, thanh âm của Hồng Vân lão tổ vang vọng toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Sau khi tụng xong Nghênh Thư, trên trời hạ xuống một đạo kim quang, đem Nghênh Thư nhiếp đi.

Sau đó Hồng Vân lão tổ liền bắt đầu tuyên bố danh sách sính lễ. "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một kiện 'Long Đầu Quải Trượng'!" Vừa nghe đến mấy chữ "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo", tất cả sinh linh đều sôi trào!

Đó thế nhưng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo a!

Trong bọn họ tuyệt đại bộ phận thấy đều chưa từng thấy qua.

Ngay cả các đại năng nghe đạo trong Tử Tiêu Cung cũng có người căn bản không có bảo vật bực này.

Bất quá làm cho người ta càng thêm kinh ngạc còn ở phía sau. "Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ba kiện 'Gia Trì Thần Xử', 'Một Trăm Linh Tám Hạt Bạch Ngọc Niệm Châu'..." Tất cả tu sĩ nghe xong lần nữa chấn kinh. "Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mười kiện..." Chấn kinh! "Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một trăm kiện, 'Bát Bảo Kim Liên Đài' ba mươi tòa, 'Thất Tình Bạch Liên Đài' ba mươi tòa, 'Lục Dục Hồng Liên Đài' ba mươi tòa..." Chấn kinh đến chết lặng!

Còn có một số tiên thảo, linh thực vật, kỳ trân, dị bảo...

Những thứ này tuy rằng đặt ở bình thường cũng đều là vật cực kỳ trân quý, nhưng so với phía trước thì hiển nhiên có chút ảm đạm phai mờ.

Lục Ngô sớm đã bị dọa đến thần tình hoảng hốt, mộc nhiên tiếp lấy Nghênh Thư dâng lên đại điện giao cho Tây Vương Mẫu.

Lại trải qua một số trình tự phồn tỏa, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục đem Tây Vương Mẫu nghênh đón lên Cửu Long Niện.

Mang theo đội ngũ đưa gả Tây Côn Luân do Lục Ngô suất lĩnh, cũng có người khiêng của hồi môn của Tây Vương Mẫu.

Lại có một chúng nữ tiên đưa gả như Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi... lần nữa náo náo nhiệt nhiệt từ một bên khác lượn quanh Tây Phương đại lục một vòng, trở về Tu Di Sơn.

Lúc này Trấn Nguyên Tử suất lĩnh một chúng nhị đại đệ tử cùng thân tín nghênh tiếp.

Ba Tiêu đạo nhân phát hiện tân khách cơ bản đã đến đông đủ, Tam Thanh ngạo nhiên đứng thẳng.

Phục Hy cùng một chúng tiên thiên đại năng Bắc Phương đại lục đứng tại một chỗ, Nữ Oa phi thân cùng Phục Hy hội hợp.

Đế Tuấn, Thái Nhất thu phục không ít thủ hạ, đồng dạng chiếm cứ một cái phương vị, thần sắc mạc danh nhìn qua Ba Tiêu đạo nhân.

Còn lại một số tiên thiên đại năng cùng nghe đạo tại Tử Tiêu Cung, chỉ cần còn sống, cơ bản thượng toàn bộ đều đến.

Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt nhìn quanh, phát hiện Minh Hà lão tổ y nguyên thập phần điệu thấp lẩn vào trong đó, không hề làm người chú ý.

Thập Nhị Tổ Vu thì đứng xa xa tại một bên khác, cùng các tu sĩ như Tam Thanh kính vị phân minh, pha trò hứng thú nhìn xem hết thảy.

Những tiên thiên đại năng này tuy rằng biểu tình lãnh tĩnh, nhưng nội tâm ba động lại cự đại, bất luận là thanh thế to lớn của tràng đại hôn nghi thức này, hay là sự hồn hậu trong sính lễ của Ba Tiêu đạo nhân, đều khiến Tam Thanh nhìn đến đỏ mắt nóng lòng, đó thế nhưng là vô số Tiên Thiên Linh Bảo a!

Cái Cửu Long Niện kia càng là khí thế kinh người!

Rõ ràng là chín con Cửu Trảo Hắc Long cảnh giới Đại La Kim Tiên trung, hậu kỳ!

Long Hán đại kiếp về sau, Long tộc trấn thủ tứ hải, ẩn nặc không xuất, ngoại trừ một số tạp long huyết mạch lưu lại tại Hồng Hoang đại lục, thuần chủng Long tộc nan đắc nhất kiến.

Huống chi tu vi còn so với không ít người tại tràng cao hơn. "Nghênh tiếp tân nhân nhập Tu Di Cung!" Chủ hôn nhân Trấn Nguyên Tử lãng thanh đại hát.

Đốn thời tiên âm trận trận, cổ nhạc tề minh.

Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị đem Tây Vương Mẫu từ trên Cửu Long Niện đón xuống tiến vào Tu Di Cung.

Chương 94

Hốt nhiên!

Thiên biên bay tới hai đạo thân ảnh.

Trong đó một đạo thân ảnh lãng thanh nói: "Khoan đã!" "Hắc hắc!

Quả bất kỳ nhiên!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng. "Thật có kẻ không sợ chết!

Lão tổ ta đảo muốn nhìn xem là ai chán sống!" Hồng Vân lão tổ đồng dạng hắc hắc quái tiếu.

Trấn Nguyên Tử không biết từ lúc nào đã đem Tam Bảo Ngọc Như Ý cầm ở trong tay.

Huynh đệ ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ quay đầu nhìn về phía xa.

Chỉ thấy không ngoài sở liệu, nghe thanh âm chính là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, hai đạo hồng quang từ đằng xa cực tốc bay tới, trong phiến khắc xuất hiện trước mặt mọi người. "Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu!

Ngăn cản đại hôn nghi thức tiến hành là đạo lý gì?" Trấn Nguyên Tử thân là chủ hôn nhân trầm giọng quát hỏi. "Hiểu lầm!

Hiểu lầm!

Trấn Nguyên Tử đạo hữu hiểu lầm!" Tiếp Dẫn đạo nhân y nguyên một bộ thần tình đau khổ, "Sư huynh đệ chúng ta tịnh không phải muốn ngăn cản đại hôn nghi thức, mà là có lời muốn nói." "Chư vị đạo hữu!

Sư huynh đệ chúng ta từ Phương Nam hoang man chi địa tới.

Lộ đồ bên trong có sở đam các, mới lỡ thời thần!

Mong mọi người thứ tội!

Mong Ba Tiêu đạo hữu thứ tội!" Chuẩn Đề đạo nhân liên liên bồi tội. "Nga?

Sự tình gì lại khiến Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu đam ngộ thời thần?" Chuẩn Đề đạo nhân vừa dứt lời, Thái Nhất lập tức mở miệng hỏi. "Ha ha!

Việc này cũng khéo!

Mọi người đều biết, Nam Phương đại lục khí hậu viêm nhiệt, vô số hỏa sơn biến bố, nãi là man hoang chi địa, tộc quần sinh hoạt tại đó đều tính khí bạo táo, thập phần hung hãn!" Chuẩn Đề đạo nhân bắt đầu nói năng lung tung, làm quần chúng tu sĩ vây xem như lọt vào trong sương mù. "Lần này đi trên đường, bần đạo cùng sư huynh khắp xảo cũng nhìn thấy một cái tiểu tộc quần tại Nam Phương đại lục đang nghênh thú tân nhân.

Tuy rằng tiểu tộc quần kia man hoang không thông giáo hóa, nghênh thú tân nhân trình tự thập phần giản lậu, thô tục, so với Ba Tiêu đạo hữu quả thực không chịu nổi lọt vào mắt.

Nhưng có chút tập tục đảo pha có ý tứ, chúng ta liền dừng chân quan khán." Chuẩn Đề đạo nhân từ từ nói. "Nga?

Tập tục gì, cư nhiên có thể dẫn tới sự hứng thú của Tiếp Dẫn đạo hữu cùng Chuẩn Đề đạo hữu?" Thái Nhất lại một lần nữa lập tức mở miệng hỏi thăm, tựa hồ sinh sợ bị người khác đánh gãy.

Ba Tiêu đạo nhân nhiều hứng thú nghe Chuẩn Đề đạo nhân cùng Thái Nhất kẻ xướng người hoạ, hiếu kỳ xem bọn hắn chuẩn bị giở trò gì. "Cái phong tục kia gọi là gì bần đạo cũng không rõ lắm, nhưng đại khái là vì để khảo nghiệm nhà trai có đủ thực lực bảo hộ bộ lạc hay

không, có đủ tư cách nghênh thú nhà gái hay không, hôn sự này có thể hay không đạt được tộc nhân và tân khách nhận khả...

Tổng chi là vì khảo nghiệm nhà trai, sẽ có thân bằng hảo hữu xuất thủ cùng nhà trai thiết tha so tài..." Chuẩn Đề đạo nhân thao thao bất tuyệt. "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" "Lựa chọn một: Tiếp nhận yêu cầu thiết tha do Chuẩn Đề đạo nhân đưa ra, khen thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Tinh Thần Quả Thụ'!" "Lựa chọn hai: Cự tuyệt yêu cầu thiết tha do Chuẩn Đề đạo nhân đưa ra, khen thưởng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Phù Tang Thụ'!" "Lựa chọn một!" Ba Tiêu đạo nhân không do dự trực tiếp đưa ra lựa chọn. "Đinh!" Tinh Thần Quả Thụ rơi vào trong không gian hệ thống. "Ha ha ha..." Ba Tiêu đạo nhân cười to, mở miệng tiếp lời Chuẩn Đề đạo nhân: "Chuẩn Đề đạo hữu đi một vòng lớn hóa ra là nói đến 'Nháo hôn' a!

Việc này bần đạo sớm đã biết!" "'Nháo hôn'?" Chuẩn Đề đạo nhân bị cử động không theo lẽ thường của Ba Tiêu đạo nhân làm cho hồ đồ rồi. "Bản tọa lúc chế định đại hôn nghi thức cũng từng cân nhắc qua phân đoạn 'Nháo hôn', nhưng suy xét hồi lâu, cuối cùng cảm thấy có chút không quá thích hợp, liền đem vứt bỏ, không ngờ Chuẩn Đề đạo hữu lại có lòng, cư nhiên cố ý đề cập việc này!

Đa tạ!

Đa tạ!" Ba Tiêu đạo nhân tỏ ra thập phần vui vẻ. "Đã như vậy, vậy Bản tọa liền đem phân đoạn 'Nháo hôn' nạp vào trong phân đoạn 'Nghênh thân' của đại hôn nghi thức!" Ba Tiêu đạo nhân không đợi Chuẩn Đề đạo nhân mở miệng đã chủ động nói.

Sở dĩ Ba Tiêu đạo nhân tranh nói ra cái trình tự "Nháo hôn" này, là vì để phá hư âm mưu muốn chia một chén canh trong đại hôn nghi

thức của Chuẩn Đề đạo nhân.

Cũng thiệt thòi Chuẩn Đề đạo nhân có thể nghĩ ra biện pháp một hòn đá hạ ba con chim này.

Kế này vừa có thể gây phiền toái cho Ba Tiêu đạo nhân, làm hắn mất mặt mũi, mượn cơ hội đả kích thanh uy của Ba Tiêu đạo nhân.

Lại có thể làm cho đại hôn chi lễ của Ba Tiêu đạo nhân không thể viên mãn, cuối cùng thiên địa công đức thu được tất nhiên sẽ bị giảm bớt đi nhiều.

Càng quan trọng là có thể lấy cớ đề xuất "Nháo hôn" để tham dự vào đại hôn nghi thức, đến quan đầu cuối cùng định nhiên có thể chia chác một phần công đức.

Ba Tiêu đạo nhân chính là nhìn thấu âm mưu của hắn, cho nên chủ động mở miệng đề xuất "Nháo hôn" cũng đem nó nạp vào phân đoạn "Nghênh thân", như vậy liền cùng Chuẩn Đề đạo nhân hào vô quan hệ. "Tốt!" Chuẩn Đề đạo nhân lúc này cũng minh bạch mưu kế của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng cũng không hiểu sao phản ứng của Ba Tiêu đạo nhân lại nhanh như vậy! "Phe ta chính là ba huynh đệ chúng ta!

Không biết vị đạo hữu nào có nhàn tình dật trí, nguyện ý cùng Bản tọa thiết tha một phen, để hoàn thành trình tự 'Nháo hôn' đây!" Ba Tiêu đạo nhân ánh mắt quét qua đám tân khách. "Bần đạo bất tài nguyện ý cùng Ba Tiêu đạo hữu thiết tha một phen!" Tiếp Dẫn đạo nhân tiến lên hai bước. "Bần đạo cùng sư huynh luôn luôn cùng tiến thối!" Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng tiến lên một bước. "Huynh đệ bần đạo cũng tới xem náo nhiệt!" Đế Tuấn và Thái Nhất quả nhiên xuất liệt.

Ba Tiêu đạo nhân từ cử động vừa rồi đã nhìn ra bọn hắn nhất định sớm đã thương lượng xong, cho nên hào không ngoài ý muốn. "Đã như vậy, vậy ta cũng cùng Ba Tiêu đạo hữu thỉnh giáo mấy chiêu!" Thông Thiên dược dược dục thí nhảy ra.

Nhìn bộ dáng Thông Thiên tựa hồ thật sự chỉ muốn cùng Ba Tiêu đạo nhân so mấy chiêu! "Ta cũng nguyện ý thử một lần!" Nguyên Thủy tư sắc một chút rồi mở miệng nói.

Hắn sớm đã nhìn Ba Tiêu đạo nhân không thuận mắt, bất kể lúc nào cũng một bộ dạng nắm chắc thắng lợi trong tay, bất kể gặp chuyện gì cũng du nhận hữu dư, hắn muốn mượn cơ hội này giáo huấn Ba Tiêu đạo nhân.

Lão Tử lắc đầu không có mở miệng, xem ra tịnh không tham dự việc này!

Chương 95

"Ha ha ha!

Đã có chuyện đánh nhau tốt như vậy, sao có thể thiếu được Thập Nhị Tổ Vu ta!" Chúc Dung cấp hống hống nhảy ra.

Nhưng mọi người nhìn thần tình xấu hổ của Đế Giang, Chúc Cửu Âm tay giữa không trung chưa kịp kéo lại, cùng với Hậu Thổ đang nhíu mày, đại gia đều biết Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung thiện tác chủ trương thay cho Thập Nhị Tổ Vu rồi.

Bất quá Thập Nhị Tổ Vu luôn luôn đồng tâm đồng đức, đã Chúc Dung phát thoại, vậy các Tổ Vu khác liền cũng đi theo đứng ra.

Lại có không ít đại năng cùng nghe đạo tại Tử Tiêu Cung cũng vì các loại mục đích mà đứng ra. "Còn có vị đạo hữu nào nguyện ý tứ giáo không?

Hoặc là vị đạo hữu nào hiện tại muốn thối lui vẫn còn kịp." Ba Tiêu đạo nhân tái tam xác nhận.

Nhìn thấy không còn ai đi ra, Ba Tiêu đạo nhân khóe miệng nhếch lên, hốt nhiên vỗ trán, lớn tiếng nói: "Chuẩn Đề đạo hữu, có biết quy củ của 'Nháo hôn' không?" "A?" Chuẩn Đề kinh nghi thốt lên một tiếng, đầu đầy sương mù.

Ba Tiêu đạo nhân tiếc nuối lắc đầu, cao giọng tiếp tục nói: "Xem ra Chuẩn Đề đạo hữu không biết a!

Ta cứ tưởng đạo hữu rõ ràng chứ!" "Khả năng Chuẩn Đề đạo hữu nóng lòng đi đường không có xem hết tình huống nháo hôn hoàn chỉnh của bộ lạc kia, cũng có khả năng tộc quần kia xác thực quá man hoang, trình tự nháo hôn vốn là không hoàn chỉnh!" Trấn Nguyên Tử

cười như không cười nói. "Ba Tiêu đạo hữu có gì cao kiến!" Chuẩn Đề đạo nhân tức giận nói. "Chư vị đạo hữu đều biết!

Thế gian vạn sự giảng cứu nhân quả! 'Nháo hôn' là vì khảo nghiệm thực lực nhà trai, nhưng tại ngày đại hỉ động thủ thiết tha, dù sao cũng là quấy rầy chuyện tốt của người đại hôn!

Cho nên vì để liễu kết đoạn nhân quả này, người tham dự nháo hôn nhất định phải vì tân nhân dâng lên một phần 'Hạ lễ'!" Ba Tiêu đạo nhân lộ ra nụ cười đắc ý. "Hạ lễ?

Hạ lễ!" Chuẩn Đề đạo nhân lớn tiếng quát hỏi.

Tại tràng tất cả tu sĩ đều chấn kinh bởi chuyện "Hạ lễ" mà Ba Tiêu đạo nhân nói.

Chủ hôn nhân Trấn Nguyên Tử thấy thế mỉm cười tiến lên một bước, cao giọng nói: "Hữu thỉnh Đạo Tổ Hồng Quân tọa hạ tiên đồng Hạo Thiên, Dao Trì!" Tọa kỵ Tiểu Đoàn Đoàn và thần thú Đế Thính vui vẻ từ trong Tu Di Cung chạy ra, bên cạnh đi theo hai cái tiên đồng phấn điêu ngọc trác đáng yêu, chính là Hạo Thiên và Dao Trì.

Hai người bọn họ trước khi Ba Tiêu đạo nhân xuất phát đi Tây Côn Luân thì hốt nhiên tới ngoài Tu Di Sơn.

Ba Tiêu đạo nhân đón vào Tu Di Cung hỏi một chút mới biết được, Đạo Tổ Hồng Quân phái bọn họ tới tặng Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu tân hôn hạ lễ.

Dù sao Đạo Tổ Hồng Quân cùng Thiên Đạo có quan hệ, cũng coi như nửa cái chứng hôn nhân, tức tiện không tiện tới tham gia đại hôn nghi thức, cũng phái Hạo Thiên và Dao Trì tới đưa hạ lễ.

Ba Tiêu đạo nhân lúc ấy liền tâm tư khẽ động, để Đoàn Đoàn và Đế Thính bồi tiếp Hạo Thiên, Dao Trì chơi đùa, giữ bọn họ lại để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Hạo Thiên và Dao Trì vốn có hảo cảm với Ba Tiêu đạo nhân, khó được đi ra chơi đùa, vừa thấy Hồng Quân lão gia tựa hồ không có ý tứ nóng lòng triệu hồi, cho nên vui vẻ đáp ứng tham gia xong đại hôn nghi thức của Ba Tiêu đạo nhân.

Lúc này chính là lúc Ba Tiêu đạo nhân đem Đạo Tổ Hồng Quân chuyển ra!

Hạo Thiên và Dao Trì đi theo Đoàn Đoàn và Đế Thính đi ra nhìn thấy nhiều người như vậy, lập tức thu liễm tiếng cười đùa, thần tình túc mục thúy sinh sinh nói: "Vì cung hạ Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu đại hôn chi hỉ, Đạo Tổ Hồng Quân lão gia đặc mệnh Hạo Thiên cùng Dao Trì đến đưa hạ lễ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Phượng Quan Hà Bí'!" Thanh âm vừa dứt, Hạo Thiên trong tay nhiều hơn một cái bảo hộp, Dao Trì nhẹ nhàng đem nắp hộp mở ra, đốn thời không trung thất thải hà quang lóe lên, một kiện bảo quang diệu mục "Phượng Quan Hà Bí" huyền phù phiêu tại trước mặt. "Đa tạ Đạo Tổ!" Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu hướng về phía Tử Tiêu Cung cung thân nói cảm tạ. "Sưu!" Quang mang lại lóe lên, "Phượng Quan Hà Bí" kia xuất hiện trên người Tây Vương Mẫu, màu đỏ thẫm của bảo vật càng làm cho Tây Vương Mẫu thêm đoan trang mỹ lệ. "Kỳ thực Đại huynh sở dĩ đem phân đoạn 'Nháo hôn' thủ tiêu, là sợ phân đoạn 'Hạ lễ' làm cho chư vị đạo hữu khó xử!" Chủ hôn nhân Trấn Nguyên Tử thanh tình tịnh mậu nói, làm cho không ít người đối với sự thiện giải nhân ý của Ba Tiêu đạo nhân thập phần cảm kích. "Nhưng Chuẩn Đề đạo hữu đã đề ra 'Nháo hôn', vì để mọi người không lưu tiếc nuối, Đại huynh chỉ có thể đồng ý, nhưng tương ứng 'Hạ lễ' cũng không thể không đồng dạng nạp vào lưu trình bên trong!" Trấn Nguyên Tử hắc hắc cười nói.

Ba Tiêu đạo nhân sớm có chuẩn bị, chính là vì thời khắc mấu chốt phản tướng một quân, để Chuẩn Đề đạo nhân bê đá đập chân mình.

Quả nhiên những đại năng đi theo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tham dự "Nháo hôn" nhao nhao đối với hắn nộ mục nhi thị!

Đạo Tổ Hồng Quân đều đã tặng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo làm hạ lễ rồi, bọn họ đương nhiên cũng không thể quá keo kiệt, nếu không há chẳng phải là bất kính với Đạo Tổ Hồng Quân, lại làm mất mặt mũi chính mình, trở thành trò cười cho Hồng Hoang?

Chuẩn Đề đạo nhân lại một lần nữa bị phản kích xuất hồ ý liêu của Ba Tiêu đạo nhân làm cho tức giận đến sắc mặt thiết thanh, hiểm chút thổ huyết!

Ba Tiêu đạo nhân lấy nhân quả làm lý do giải thích quan hệ giữa "Nháo hôn" và "Hạ lễ", muốn gây chuyện thì phải trả giá lớn, hoàn toàn phù hợp tình lý.

Lại có hạ lễ châu ngọc của Đạo Tổ Hồng Quân ở phía trước, tổng không thể chất nghi hành động của Đạo Tổ là không hợp lý đi!

Trấn Nguyên Tử minh ngôn, vốn dĩ Ba Tiêu đạo nhân không muốn đề cập chuyện "Hạ lễ", nhưng Chuẩn Đề đạo nhân cứ nhất quyết nhảy ra làm "Nháo hôn".

Thế là bức bách Ba Tiêu đạo nhân không thể không đề cập đến "Hạ lễ", nếu không người ta dựa vào cái gì để cho ngươi quậy phá hôn lễ tốt đẹp của mình?

Có một số người trong túi rỗng tuếch, thực tại không lấy ra được hạ lễ, nhưng trước đó Ba Tiêu đạo nhân đã dồn dập xác nhận, lúc này không dung tái thối lui, nếu không sẽ bị chúng sinh Hồng Hoang cười rụng răng.

Hiện tại những tu sĩ trước đó đứng ra muốn "Nháo hôn", đại bộ phận đều hối hận không kịp, chỉ có thể đem lửa giận trong lòng chỉ hướng kẻ đầu têu là Chuẩn Đề đạo nhân. "'Nháo hôn' do huynh đệ ba

người chúng ta xuất tràng, thỉnh các vị đạo hữu tứ giáo!" Ba Tiêu đạo nhân nói xong, hướng về phía trời cao bay đi, chúng tu sĩ nhao nhao đi theo.

Một bên là Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, đối diện đứng mấy chục tên tu sĩ "Nháo hôn".

Các tu sĩ khác đứng xa xa vây thành một vòng quan khán. "Ha ha ha!

Đừng quên tặng hạ lễ a!" Chúc Dung xấu hổ gãi đầu, cầu cứu nhìn về phía Không Gian Tổ Vu Đế Giang.

Tổ Vu không có nguyên thần, cũng không cách nào luyện hóa linh bảo, cho nên ngoại trừ Không Gian Tổ Vu Đế Giang ra, các Tổ Vu khác xuất môn chỉ mang theo vũ khí tùy thân, căn bản sẽ không cầm dư thừa đồ vật. "Ba Tiêu đạo hữu chớ trách!

Chúng ta đi ra vội vàng, không có cố ý chuẩn bị hạ lễ!

Để ta xem xem có cái gì lấy ra được làm hạ lễ!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang cười ha ha một tiếng.

Phiến khắc sau, Đế Giang từ trong không gian tùy thân móc ra mười hai cây cự thụ tham thiên, nhìn khí tức cư nhiên toàn bộ đều là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn. "Ha ha ha!

Mười hai cây 'Thoán Thiên Dương' này là huynh muội chúng ta tại lúc triều bái Bất Chu Sơn do cột sống Bàn Cổ phụ thần biến thành đoạt được, kiên ngạnh vô cùng, có thể hội tụ thiên địa linh khí, hôm nay coi như hạ lễ của huynh đệ chúng ta, tặng cho Ba Tiêu đạo hữu và Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang vung tay lên, đem mười hai cây Thoán Thiên Dương đẩy ra ngoài.

Nơi bàn tay Đế Giang đi qua, từng đạo không gian ba động như gợn sóng lan tỏa, mười hai cây Thoán Thiên Dương nối đuôi nhau

chui vào bên trong gợn sóng không gian rồi biến mất không thấy.

Tổ Vu Đế Giang thi triển không gian thần thông, lặng yên không một tiếng động bắt đầu màn thiết tha.

Vô duyên vô cớ tổn thất mười hai cây Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, trong lòng Đế Giang cũng không vui, cho nên mới ra một cái nan đề này.

Nếu như bên phía Ba Tiêu đạo nhân không ai có thể phá giải không gian thần thông này, không lấy được Thoán Thiên Dương bị Đế Giang đưa vào không gian bình chướng, vậy thì trách không được Thập Nhị Tổ Vu, ngược lại Ba Tiêu đạo nhân sẽ bị trào tiếu.

Trấn Nguyên Tử thấy thế tiến lên một bước, cao giọng báo lễ nói: "Thập Nhị Tổ Vu tặng Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Thoán Thiên Dương' mười hai cây!" Vừa nói, Trấn Nguyên Tử vừa đưa ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo không gian ba động từ đầu ngón tay hắn nhộn nhạo ra, từng đạo không gian gợn sóng khuếch tán ra ngoài. "Ba!

Chương 96

Ba!

Ba! ..." Mười hai cây Thoán Thiên Dương tựa hồ chịu phải đè ép, từng cây một từ trong không gian bình chướng bay ra.

Trấn Nguyên Tử tay kia vung tay áo lớn lên, đồng dạng không gian ba động truyền ra, mười hai cây Thoán Thiên Dương liền biến mất không thấy, chính là không gian thần thông "Tụ Lý Càn Khôn" mà Trấn Nguyên Tử mới luyện thành! "Trấn Nguyên Tử đạo hữu hảo thâm hậu không gian tạo nghệ, hảo tinh diệu không gian thần thông!

Đế Giang bội phục!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang cười ha ha một tiếng, giật giật tay rồi lùi lại mấy bước.

Hắn xuất thủ hoàn toàn là bị Chúc Dung xúc động liên lụy, đáy lòng tịnh không muốn tham dự vào minh tranh ám đấu giữa Ba Tiêu đạo nhân với Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Cho nên Đế Giang chỉ xuất thủ một lần, liền coi như hoàn thành "Nháo hôn", thiểm thân lui lại.

Do Đế Giang xuất thủ làm khúc dạo đầu, tràng "Nháo hôn" lần đầu tiên của thế giới Hồng Hoang bắt đầu!

Thập Nhị Tổ Vu lão đại Đế Giang đã xuất thủ, mười một vị Tổ Vu còn lại tự nhiên không cam lòng lạc hậu.

Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm dùng Thời gian pháp tắc so tài với Không gian pháp tắc của Trấn Nguyên Tử một chiêu sau đó cũng liền lui về.

Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi cùng Hồng Vân lão tổ đấu pháp, đầy trời phong vân dũng động, điện thiểm lôi minh thật náo nhiệt.

Bất quá Xa Bỉ Thi đồng dạng vẻn vẹn ý tại thiết tha, hai người điểm đến là dừng, riêng phần mình bãi thủ.

Ba Tiêu đạo nhân xuất thủ lần lượt giao thủ với Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, Điện Chi Tổ Vu Yểm Tư, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang, Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ.

Bởi vì song phương đều không có chiến ý, cho nên Ba Tiêu đạo nhân liền dùng pháp tắc chi lực đối ứng với các vị Tổ Vu để thiết tha mấy chiêu.

Bất quá Ba Tiêu đạo nhân cử trọng nhược khinh, hiển nhiên tại phương diện nắm giữ pháp tắc cư nhiên so với Thập Nhị Tổ Vu còn mạnh hơn mấy phần. "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Ba Tiêu đạo hữu cư nhiên đối với mỗi một hạng pháp tắc chi lực đều tinh thông như thế, thực tại để cho chúng ta kinh ngạc!

Hôm nay thời cơ không đúng, chờ có cơ hội đảo muốn cùng Ba Tiêu đạo hữu hảo hảo giao lưu một chút!" Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô nói lên tiếng lòng của mấy vị Tổ Vu.

Bọn họ thụ Bàn Cổ phụ thần di trạch, trời sinh liền tinh thông một loại pháp tắc chi lực, không ngờ Ba Tiêu đạo nhân có thể một người tu luyện chín loại pháp tắc chi lực! "Được!

Có cơ hội nhất định hướng chư vị Tổ Vu thỉnh giáo!" Ba Tiêu đạo nhân sảng khoái nhận lời. "Ba Tiêu đạo hữu!

Hai chúng ta không dùng pháp tắc chi lực, chỉ dùng nhục thân sức mạnh so tài mấy chiêu thế nào?" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung y nguyên

cảm thấy chưa đủ nghiền, tràn đầy mong đợi nói. "Chúc Dung, không được hồ nháo!

Ba Tiêu đạo hữu còn muốn cùng các đạo hữu khác thiết tha!

Chúng ta chiếm dụng quá nhiều thời gian rồi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang quát khẽ một tiếng. "Được rồi!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tiếc nuối lầm bầm một tiếng rồi lui lại.

Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ và Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh lười nhác xem bên này thiết tha, liền chạy tới chỗ Tây Vương Mẫu xem nữ tiên chi gian "thiết tha".

Bên phía Tây Vương Mẫu cùng Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi các nữ tiên chờ đợi đến vô liêu, liền để thị nữ Tiểu Linh Chi trong Tu Di Cung bưng bàn cờ Lạn Kha ra.

Sớm tại lúc ở Đông Hải Bồng Lai Tiên Đảo, Ba Tiêu đạo nhân đã dạy Tây Vương Mẫu đánh cờ vây, hiện tại lại dạy cho Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi mấy vị nữ tiên.

Mấy người hứng thú bừng bừng bắt đầu luân phiên đối dịch, Tây Vương Mẫu kinh nghiệm phong phú, có Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm, đương nhiên so với Nữ Oa, Hi Hòa, Thường Hi kỳ lực cao hơn mấy bậc, giết cho các nàng lạc hoa lưu thủy.

Hậu Thổ và Huyền Minh gia nhập về sau lấy năm đối một, y nguyên không phải đối thủ của Tây Vương Mẫu.

Bên nữ tiên "thiết tha" kỳ nhạc dung dung, còn bên nam tiên sau khi Thập Nhị Tổ Vu lui ra liền dần dần có khói thuốc súng.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ hai người được Ba Tiêu đạo nhân an bài đi đối phó những tiên thiên đại năng không có danh tiếng kia, lấy thân gia đầy mình linh bảo cùng cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong của hai người, xa luân chiến cũng đủ để ứng phó.

Còn những cao thủ đại năng có tên có tuổi, Ba Tiêu đạo nhân quyết định tự mình động thủ!

Người đầu tiên nhảy ra chính là Thông Thiên đã chờ không nổi!

Thông Thiên trong tay hiện tại không có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tầm thường Trung, Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mấy năm nay ngược lại có thu tập được mấy kiện, nhưng sự kiêu ngạo của hắn khinh thường dùng những linh bảo kia, không bằng tay không được tự tại. "Ba Tiêu đạo hữu!

Nơi này có một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Bần đạo tặng cho đạo hữu cùng Tây Vương Mẫu làm hạ lễ đại hôn!" Thông Thiên lấy ra một kiện Hạ phẩm Linh Bảo tặng cho Ba Tiêu đạo nhân.

Tặng xong hạ lễ, Thông Thiên không kịp chờ đợi khiêu chiến: "Phương tài thấy ngươi tại Lôi chi nhất đạo rất có tạo nghệ, bần đạo lĩnh ngộ Bàn Cổ phụ thần lưu lại truyền thừa, trong đó liền có 'Thượng Thanh Lôi Pháp'!

Hôm nay bần đạo muốn cùng Ba Tiêu đạo hữu so tài tạo nghệ trên Lôi pháp!" Thông Thiên tuy tranh cường háo thắng, tâm cao khí ngạo, nhưng tịnh không ngốc.

Ba Tiêu đạo nhân trong tay linh bảo đông đảo, nếu thật sự đánh, Thông Thiên tuy rằng tự tin, lại cũng không cảm thấy mình có thể gánh được nhiều linh bảo luân phiên oanh tạc như vậy, cho nên sớm thanh minh chỉ so tài Lôi pháp. "Ha ha ha!

Lôi chi pháp tắc của Cường Lương Tổ Vu khiến Bản tọa thập phần bội phục, như hôm nay có thể kiến thức Lôi chi pháp thuật của Thông Thiên đạo hữu, cũng là một chuyện may mắn!" Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng nghe ra huyền ngoại chi âm của Thông Thiên, nhưng lại

không để ý.

Hiện nay trong thế giới Hồng Hoang, trước khi Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai, ngoại trừ Thập Nhị Tổ Vu trời sinh có pháp tắc chi lực, các tiên thiên đại năng khác chỉ nỗ lực toản nghiên pháp thuật tương ứng thuộc tính, lại tịnh không coi trọng tu luyện pháp tắc chi lực.

Cũng chỉ có Ba Tiêu đạo nhân tiên tri tiên giác, thập phần chú trọng lĩnh ngộ pháp tắc gian nan hối sáp, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu dưới sự ảnh hưởng của Ba Tiêu đạo nhân đồng dạng cũng nỗ lực toản nghiên pháp tắc chi lực. "Thượng Thanh Thần Lôi!" Thông Thiên hét lớn một tiếng, trong song chưởng sáng lên hai đạo thần lôi chói mắt, tiếng nổ đùng đoàng vang lên.

Một số tu sĩ tu vi giác đê, đặc biệt là tu sĩ thảo mộc đắc đạo, xa xa cảm thụ được uy lực của Thượng Thanh Thần Lôi, nhịn không được nguyên thần run rẩy, liên liên lui lại.

Ba Tiêu đạo nhân bây giờ chín loại pháp tắc chi lực Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm, Dương toàn bộ đều đã nắm giữ ba tầng, đây là cực hạn mà Đại La Kim Tiên có thể nắm giữ, còn lại cần đột phá Hỗn Nguyên Kim Tiên (Chuẩn Thánh) cảnh giới mới có thể tiếp tục.

Bởi vì pháp tắc chi lực tạm thời vô pháp tiến thêm một bước, cho nên Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu trác ma sự phối hợp giữa các loại pháp tắc, vô số năm qua cũng tiểu hữu cảm ngộ.

Mãi cho đến khi thi triển 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》 đem chín chiếc lá Ba Tiêu luyện hóa hợp thành "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" về sau, rốt cục tại trên con đường phối hợp pháp tắc bước ra một bước dài.

Nhìn hai đạo Thượng Thanh Thần Lôi của Thông Thiên trong nháy

mắt đã đến trước người, Ba Tiêu đạo nhân thân thủ nhất chỉ, một đạo "Thủy Lôi" đánh ra. "Ba!" Thủy Lôi giống như một đoàn lôi quang thủy cầu lấp lánh, một ngụm đem Thượng Thanh Thần Lôi bao khỏa đi vào. "Nước thiện lợi vạn vật mà không tranh!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng mặc niệm.

Chương 97

Thủy Lôi mấy phen nhúc nhích về sau, cư nhiên đem Thượng Thanh Thần Lôi hoàn toàn tiêu dung tại trong đó. "Cư nhiên dám nuốt Thượng Thanh Thần Lôi của ta!

Ta xem ngươi có thể nuốt bao nhiêu!

Ta muốn chống bạo ngươi!" Thông Thiên nộ mục viên tĩnh, tóc dài bay múa, hai tay liên liên huy động, từng đạo Thượng Thanh Thần Lôi huy xuất, tựa hồ muốn hủy thiên diệt địa.

Ba Tiêu đạo nhân chắp hai tay sau lưng đứng thẳng, tịnh không xuất chiêu, trong lòng mặc mặc nói: "Hải nạp bách xuyên, hữu dung nãi đại!" "Ba!

Ba!

Ba!" Đoàn Thủy Lôi kia dưới sự khống chế của Ba Tiêu đạo nhân, liên liên chớp động, đem từng đạo Thượng Thanh Thần Lôi toàn bộ lan tiệt, hấp thu, lại trở nên càng lúc càng lớn.

Tại sau khi hấp thu trên trăm đạo Thượng Thanh Thần Lôi, Thủy Lôi tựa hồ có chút không chịu nổi gánh nặng, bắt đầu vặn vẹo biến hình, tựa hồ tùy thời đều sẽ tạc liệt. "Ha ha ha!

Ta xem ngươi có thể chống bao lâu!" Thông Thiên nộ hống một tiếng, đầy mặt đỏ bừng, song chưởng hợp long, mãnh nhiên đẩy về phía trước, một đại đoàn Thượng Thanh Thần Lôi từ trong song chưởng trút xuống, oanh hướng Thủy Lôi.

Nhìn xem Thông Thiên toàn lực thi vi, thích phóng xuất một đạo Thượng Thanh Thần Lôi như trường long, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục lần nữa giơ tay, bốn ngón tay kia như niêm hoa nhẹ nhàng búng ra.

"Mộc Lôi", "Hỏa Lôi", "Thổ Lôi", "Kim Lôi" bốn đoàn lôi quang bay đến bên cạnh Thủy Lôi, hình thành một cái Ngũ Hành Tương Sinh Ngũ Mang Tinh.

Lúc này Thượng Thanh Lôi Long bay đến gần, Thủy Lôi hốt nhiên hóa thành một tấm lưới lớn đem Thượng Thanh Lôi Long bao khỏa ở bên trong.

Nhưng Thượng Thanh Lôi Long quá to lớn, đoàn Thủy Lôi kia căn bản khó mà đem nó thôn phệ, một tầng Thủy Lôi mỏng manh miễn cưỡng bao bọc lấy Thượng Thanh Lôi Long, tựa hồ tùy thời đều sẽ bị chống bạo.

Thông Thiên trên mặt vẻ đắc ý còn chưa kịp lưu lộ ra, liền thấy bốn cái lôi đoàn kia mãnh nhiên nhất nhất cùng Thủy Lôi dung làm một thể.

Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy, ngũ hành lôi đoàn một trận lưu chuyển, cư nhiên dần dần đem Thượng Thanh Lôi Long hấp thu dung hợp.

Thượng Thanh Lôi Long dần dần thu nhỏ biến thành một con giao long, sau đó lại thối hóa thành một con cự mãng, nhiên hậu lại dần dần thu nhỏ biến thành một con rắn nhỏ, cuối cùng trục tiệm biến mất không thấy. "Sưu!" Ngũ hành lôi đoàn du nhiên quay trở về, Ba Tiêu đạo nhân duỗi tay đem nó nắm trong lòng bàn tay, năm ngón tay nhẹ nhàng nắm chặt, đem ngũ hành lôi đoàn chậm rãi hấp thu.

Ba Tiêu đạo nhân hai mắt khép hờ, tế tế thể ngộ một lát sau, mỉm cười nói: "Ha ha ha!

Thượng Thanh Thần Lôi quả nhiên lánh hữu ảo diệu!

Thông Thiên đạo hữu đa tạ rồi!" "Ngươi!" Thông Thiên thấy mình thượng thoan hạ khiêu, sử xuất cả người giải số, Ba Tiêu đạo nhân

chỉ xuất hai chiêu đã hóa giải một kích toàn lực của mình.

Nhìn bộ dạng tựa hồ còn động tất được ảo diệu của Thượng Thanh Thần Lôi, Thông Thiên lập tức xấu hổ giận dữ khó đương, chắp tay nói: "Ba Tiêu đạo hữu quả nhiên lợi hại!" Nói xong liền quay đầu trở về bên cạnh Lão Tử sinh hờn dỗi.

Lão Tử vẫn luôn hơi híp hai mắt lúc này cũng hoàn toàn mở ra, ánh mắt chước chước nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân, trong mắt hắc bạch song sắc chuyển động, tự có vô số thần quang lưu chuyển. "Ba Tiêu đạo nhân đối với lôi đình sức mạnh chưởng ác cao hơn Tam đệ quá nhiều!

Hoàn toàn là hai cái tầng thứ, chẳng lẽ bởi vì mức độ chưởng ác đối với pháp tắc chi lực khác biệt, mới dẫn đến uy lực lôi đình pháp thuật của song phương có chênh lệch lớn như thế?" Lão Tử trong lòng âm thầm phỏng đoán.

Nguyên Thủy thấy Thông Thiên cư nhiên dễ dàng bại bởi Ba Tiêu đạo nhân như vậy, trên mặt vẻ giận dữ chợt lóe lên.

Nguyên Thủy vốn đối với tính cách xúc động lỗ mãng của Thông Thiên thập phần bất mãn, hiện tại thấy hắn ở trước mặt bao người làm mất mặt mũi Tam Thanh, trong lòng càng thêm giận hắn không tranh khí. "Sưu!" Nguyên Thủy giơ tay ném ra mấy quả Hạ phẩm Linh Quả coi như hạ lễ.

Trấn Nguyên Tử cho dù đang tranh đấu với đối thủ, y nguyên dùng thanh âm lớn hơn báo lễ nói: "Nguyên Thủy đạo hữu tặng Hạ phẩm Linh Quả ba quả làm hạ lễ!" Tiếng báo lễ truyền khắp trên dưới Tu Di Sơn, không ít tu sĩ nhìn linh quả cắn dở trong tay mà ngẩn người, đều tưởng mình nghe lầm! "Cái gì?

Ba quả Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Quả?" Có tu sĩ thấp giọng hỏi đạo hữu bên cạnh. "Sẽ không phải chứ!" Tên tu sĩ kia đáp. "Hắc hắc!

Huynh đệ, Nguyên Thủy cũng quá keo kiệt rồi!

Cũng tự xưng là hậu duệ Bàn Cổ phụ thần, tuy rằng không chính tông đi!

Tặng hạ lễ chỉ tặng ba quả linh quả?" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung thấy thế cười ha hả nói, thanh âm của hắn to đến mức khiến tất cả tu sĩ phụ cận đều nghe được rõ ràng. "Trong mâm linh quả mà Ba Tiêu đạo nhân dùng chiêu đãi những tán tu đạo hữu tại Ba Tiêu Cung dưới chân núi cũng có tới năm quả Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Quả đó!" Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công lập tức mở miệng tán đồng. "Ta vừa rồi hình như nhìn thấy có Bách Hoa tiên tử vãng lai đưa quả bàn trong đại điện Tu Di Cung, mỗi một cái đĩa bên trong đều có năm quả Trung phẩm Linh Quả đâu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang cũng mở miệng trêu chọc.

Như thế một phen, tất cả tu sĩ đều xác định, Nguyên Thủy xác thực chỉ tặng ba quả Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Quả.

Sắc mặt Nguyên Thủy bỗng nhiên trở nên cực kỳ âm trầm, trong lòng vốn khó chịu với Ba Tiêu đạo nhân, lại thấy Ba Tiêu đạo nhân dễ dàng chiến thắng Thông Thiên làm mất mặt mũi Tam Thanh, đương nhiên không nguyện ý tặng hạ lễ quý trọng.

Cho nên Nguyên Thủy cũng không có suy nghĩ kỹ càng xem có phù hợp hay không, như dỗi hơi cố ý tặng ba quả Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Quả, hảo hảo ác tâm Ba Tiêu đạo nhân một chút.

Nhưng không ngờ vừa mới đưa ra liền bị Thập Nhị Tổ Vu chế giễu, thanh xưng Tam Thanh không phải Bàn Cổ chính tông, khiến hắn trở thành một cái trò cười, bị tại tràng tất cả tu sĩ trào tiếu, bảo kẻ kiêu ngạo như hắn làm sao có thể nhịn! "A!

Bàn Cổ phụ thần lấy thân hóa Hồng Hoang là khí độ bực nào, cái gia hỏa keo kiệt như vậy cũng dám tự xưng hậu duệ Bàn Cổ phụ

thần, quả thực là bôi đen lên mặt Bàn Cổ phụ thần!" Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi lớn tiếng kinh thán.

Các Tổ Vu khác nhao nhao mở miệng trào phúng, Tam Thanh vẫn luôn lấy Bàn Cổ chính tông tự cư, ngôn từ thần thái đối với Thập Nhị Tổ Vu luôn luôn bỉ di ghét bỏ thậm chí mang theo địch ý, Thập Nhị Tổ Vu nắm được cơ hội làm sao có thể không sấn cơ báo thù. "Hừ!" Nguyên Thủy vô nại, trong tay quang mang lóe lên xuất hiện một kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Khí, vung tay ném cho Trấn Nguyên Tử, "Vừa rồi vội vàng ở giữa cầm nhầm!

Đây mới là hạ lễ!" Trấn Nguyên Tử tiếp tục lớn tiếng báo lễ nói: "Nguyên Thủy đạo hữu bổ sung Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một kiện!" "Đem ba quả linh quả kia trả lại đây!" Nguyên Thủy không muốn để ba quả linh quả kia treo trên lễ đan làm mất mặt, thấp giọng đòi lại.

Trấn Nguyên Tử lại giả bộ như không biết, y nguyên cao giọng báo lễ nói: "Nguyên Thủy đạo hữu đem ba quả Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Quả đòi về rồi!" "Ha ha ha!" "Ha ha ha!" "Ha ha ha!"...

Lấy Thập Nhị Tổ Vu cầm đầu, tất cả tu sĩ toàn bộ cười to, Nguyên Thủy tức giận đến khuôn mặt bạch tịnh uy nghiêm nộ hỏa thượng dũng, xấu hổ vô cùng! "Ba Tiêu đạo hữu!

Thỉnh tứ giáo!" Nguyên Thủy hét lớn một tiếng, đem tất cả tiếng cười áp chế, hai tay vung lên, chủng chủng thần diệu vô cùng Ngọc Thanh Tiên Pháp huy sái mà ra.

Nháy mắt phong vân biến hóa, vô số Ngọc Thanh Tiên Khí tung hoành giao thác như dây leo cực nhanh đánh về phía Ba Tiêu đạo nhân, nhìn như vân đạm phong khinh nhưng kỳ thực ám tàng sát cơ.

Nguyên Thủy không có động dụng linh bảo, Ba Tiêu đạo nhân cũng tay không nghênh địch, đảo muốn kiến thức đỉnh đỉnh đại danh

Ngọc Thanh Diệu Pháp!

Ba Tiêu đạo nhân thập phần tùy ý dùng ngón tay liên điểm, không có "Lôi pháp so tài" hạn chế, Ba Tiêu đạo nhân cửu hệ pháp tắc chi lực tùy ý phối hợp, càng thêm biến ảo vô cùng, thần bí mạc trắc.

Nguyên bản pháp thuật lục ý nồng đậm trong hốt nhiên hiện ra đao thương kiếm kích đem hung thú vạn nhận do Ngọc Thanh Tiên Pháp ngưng tụ phân thây, thao thiên đại hỏa trào ra đem mật mật ma ma Ngọc Thanh Thần Tiễn thiêu đốt hầu như không còn.

Nguyên Thủy liên liên xuất chiêu mấy chục lần, không một ngoại lệ toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhõm hóa giải, minh hiển rơi vào hạ phong, trong lòng hung ác, phát ra một đạo pháp thuật sở trường: "Ngọc Thanh Thần Lôi!" Ba Tiêu đạo nhân song chưởng hợp lại rồi mở ra, đẩy ra một đoàn "Âm Dương Thần Lôi" do Âm chi pháp tắc, Dương chi pháp tắc cùng Lôi chi pháp tắc dung hợp thành! "Oanh!" Một tiếng nổ vang, Âm Dương Thần Lôi hóa thành hắc bạch song sắc lôi cầu đem Ngọc Thanh Thần Lôi một ngụm nuốt vào, mang về trong tay Ba Tiêu đạo nhân, lần nữa bị hắn hấp thu. "Tham khảo phương pháp vận dụng lôi đình sức mạnh trong Ngọc Thanh Thần Lôi và Thượng Thanh Thần Lôi, làm cho ta đối với Lôi chi pháp tắc lý giải càng sâu một bước, chờ sau khi tu vi đột phá, Lôi chi pháp tắc cũng sẽ có sở tiến bộ!

Chương 98

Đáng tiếc Lão Tử quá cẩn thận, căn bản không xuất thủ!

Vô pháp kiến thức Thái Thanh Thần Lôi!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng tiếc nuối!

Cuối cùng Nguyên Thủy không thể không xám xịt lạc bại trở về.

Đế Tuấn và Thái Nhất huynh đệ hai người đạp bộ đi ra, có vết xe đổ của Nguyên Thủy, tuy rằng trong lòng không tình nguyện, nhưng cũng không dám tùy tiện ứng phó.

Huynh đệ hai người dã tâm bừng bừng, cũng không thể lưu lại một cái thanh danh keo kiệt bủn xỉn, đối với việc chiêu lãm thu phục thủ hạ về sau cực kỳ bất lợi.

Thử hỏi ai sẽ nguyện ý truy tùy một lãnh đạo keo kiệt bủn xỉn chứ! "Huynh đệ chúng ta ở đây cung hạ Ba Tiêu đạo hữu đại hôn chi hỉ!

Khả thán chúng ta trong túi rỗng tuếch, xa không bằng gia để phong hậu của Ba Tiêu đạo hữu, chỉ có thể đem hai cành nhánh cây của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Phù Tang Thụ' trên Thái Dương Tinh tặng cho Ba Tiêu đạo hữu làm hạ lễ!" Đế Tuấn móc ra hai cành cây Phù Tang Thụ tràn ngập hỏa thuộc tính linh khí hùng hùn, không ngừng thôn thổ Thái Dương Chân Hỏa nóng rực làm cho không khí phụ cận đều vặn vẹo, đưa ra ngoài.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn xem hai nhánh Phù Tang Thụ trong tay, tuy rằng đã bị Đế Tuấn hủy diệt hoạt tính, không có khả năng dùng để trồng ra Phù Tang Thụ đời thứ hai, nhưng cầm đi luyện chế hai kiện linh bảo là dư xài.

Thấy Đế Tuấn lượng ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, Ba Tiêu đạo nhân cũng không khách khí, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Ngũ Hành Linh Châu, Lục Căn Thanh Tịnh Trúc xuất hiện tại trong tay.

Đế Tuấn, Thái Nhất tuy rằng bị Chuẩn Đề đạo nhân du thuyết, phối hợp châm ngòi chuyện "Nháo hôn", quấy nhiễu đại hôn nghi thức của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng tịnh không quá muốn đắc tội Ba Tiêu đạo nhân.

Lại nói Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn sở trường về thôi diễn thiên cơ và bố trí trận pháp, tịnh không sở trường tranh đấu tư sát.

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân cùng Đế Tuấn chỉ điểm đến là dừng.

Thái Nhất trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, tuy rằng bởi vì tu vi hạn chế, chưa thể luyện hóa cấm chế thứ bốn mươi ba trở lên trong đó, nhưng uy lực lại so với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phổ thông mạnh hơn rất nhiều.

Nại hà Ba Tiêu đạo nhân trong tay Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ vừa tế ra, đem phòng ngự đến tích thủy bất lậu, Thái Nhất nếm thử công kích mấy lần, vô công mà về.

Ngại vì tại tràng vây xem tu sĩ quá nhiều, lại không phải sinh tử tương bác, Thái Nhất cũng không muốn đem lá bài tẩy Hỗn Độn Chung bộc lộ ra hết, cho nên chỉ sấm to mưa nhỏ làm mấy cái rồi từ bỏ. "Ba Tiêu đạo hữu không chỉ đạo pháp cao cường, linh bảo cường đại, Thái Nhất bội phục!" Thái Nhất trong lòng có chút không phục, ám chỉ nói một câu rồi lui về.

Hiện tại chỉ còn lại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, hai kẻ chủ mưu áp trục!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau một cái, lũ

lượt bại tại trong tay Ba Tiêu đạo nhân, một lần cũng không trông cậy vào có thể đánh bại hắn.

Chỉ là muốn mượn cơ hội này quấy nhiễu đại hôn nghi thức, miễn cho hắn khinh khinh tùng tùng hoạch đắc Huyền Hoàng Công Đức chi lực, sấn cơ chia chác một ít công đức, cũng lấy cớ này dụ dỗ Đế Tuấn và Thái Nhất phối hợp.

Nhưng hiện tại mấy vị kia đều xuất công không xuất lực, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại không muốn dễ dàng buông tha Ba Tiêu đạo nhân, tối thiểu cũng phải làm cho hắn ngột ngạt mới được. "Ba Tiêu đạo hữu!

Sư huynh đệ hai người chúng ta thập phần bội phục đạo hữu thực lực cao cường, cũng hâm mộ đạo hữu sở hữu lượng lớn tiên thiên linh bảo uy lực cường đại!" Tiếp Dẫn đạo nhân thập phần thành khẩn kê thủ thi lễ với Ba Tiêu đạo nhân. "A!

Sư huynh đệ hai người chúng ta luôn luôn cùng tiến cùng lui, cộng đồng đối địch!

Mong Ba Tiêu đạo hữu lượng thứ, không bằng Ba Tiêu đạo hữu cũng để Trấn Nguyên Tử đạo hữu và Hồng Vân đạo hữu tới tương trợ?" Chuẩn Đề đạo nhân cố ý lớn tiếng đề nghị. "Không cần!" Ba Tiêu đạo nhân há có thể không biết dụng ý của hắn, bất quá cũng không thèm để ý, đã lâu trước đó có thể đem hai người này đánh quỳ, hiện tại càng không để vào mắt. "Ba Tiêu đạo hữu khí độ kinh người, quả nhiên dữ chúng bất đồng!

Chúng ta bội phục!" Tiếp Dẫn đạo nhân lần nữa cao giọng tán dương. "Ba Tiêu đạo hữu, chính tượng vừa rồi Thái Nhất đạo hữu sở ngôn, Ba Tiêu đạo hữu tiên thiên linh bảo số lượng đông đảo, các cái uy lực cường đại!

Sư huynh đệ chúng ta thực tại không thể không cam bái hạ

phong!" Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức lộ ra bộ mặt mướp đắng tiêu chuẩn. "Nga?!" Ba Tiêu đạo nhân cười như không cười hỏi, "Vậy hai vị đạo hữu có ý tứ gì?" "Ba Tiêu đạo hữu phẩm tính cao khiết, tất cũng không khinh thường dùng số lượng tiên thiên linh bảo để thủ thắng, sư huynh đệ chúng ta cũng không dám chiếm tiện nghi của Ba Tiêu đạo hữu, đạo hữu có thể hay không chỉ dùng hai kiện linh bảo cùng sư huynh đệ chúng ta giao thủ?

Đương nhiên!

Sư huynh đệ chúng ta mỗi người cũng chỉ sử dụng một kiện linh bảo!" Chuẩn Đề đạo nhân siểm tiếu nói. "Hừ!

Hừ!

Kế hay!" Ba Tiêu đạo nhân quả thực bị "Tổ hợp hai người vô sỉ" này chọc cười. "Hôm nay là ngày đại hỉ của Ba Tiêu đạo hữu, tất nhiên Ba Tiêu đạo hữu sẽ không vì chút chuyện nhỏ mà cùng sư huynh đệ chúng ta so đo tính toán chi li đâu nhỉ!" Chuẩn Đề đạo nhân hậu nhan vô sỉ nói.

Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng trong lòng sớm có chuẩn bị, nhưng nhìn bộ dáng thiếu đánh kia của Chuẩn Đề đạo nhân, trong lòng y nguyên nhịn không được ám tự cắn răng nghiến lợi hận hận nói: "Thật muốn triệt để giải quyết hai cái mầm tai vạ này!" Ba Tiêu đạo nhân sớm có tâm tư đem "Tổ hợp hai người vô sỉ" triệt để giải quyết!

Nhưng từ chỗ Dương Mi lão tổ biết được, Đạo Tổ Hồng Quân là một kẻ cuồng khống chế thích đem vạn sự vạn vật đều lao lao nắm giữ trong tay!

Dục vọng khống chế của hắn kinh người, tuyệt không cho phép sự tình siêu xuất chưởng khống phát sinh.

Tỷ như năm đó Dương Mi lão tổ căn bản vô tâm tranh đoạt thân

phận Thiên Đạo đại ngôn nhân với hắn, chỉ muốn chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sau đó đi Hỗn Độn không gian sấm đãng!

Nhưng Đạo Tổ Hồng Quân y nguyên khắp nơi đề phòng Dương Mi lão tổ, cuối cùng thực tại không thể làm gì mới thỉnh Dương Mi lão tổ xuất thủ.

Đạo Tổ Hồng Quân tại trước khi thành thần thông qua Tạo Hóa Ngọc Điệp sớm biết được thiên cơ tẩu hướng, nội định Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là sáu hạt giống Thánh nhân.

Tuy rằng sau đó bởi vì sự xuất hiện của Ba Tiêu đạo nhân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bị đuổi ra khỏi Tây Phương đại lục, Ba Tiêu đạo nhân thành chủ nhân Tây Phương đại lục.

Nhưng Đạo Tổ Hồng Quân y nguyên không để cho sự tình phát triển thoát ly chưởng khống, đặc biệt khi Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử là truyền nhân, đệ tử của Dương Mi lão tổ.

Cho nên mới có chuyện tại Tử Tiêu Cung, rõ ràng ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ngồi lên bồ đoàn, nhưng Đạo Tổ Hồng Quân y nguyên khoa trương đem Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân thu làm đệ tử. "Ta vẫn luôn lo lắng thực lực không đủ để ứng đối Đạo Tổ Hồng Quân, nên mới không đem hai cái gia hỏa Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thu thập!

Nhưng hai kẻ vô sỉ chi đồ này thực tại quá phận!

Không giết, tâm ý ta nan bình!

Nhưng giết rồi lại nên như thế nào ứng đối Đạo Tổ Hồng Quân não tu thành nộ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng mâu thuẫn, tâm tư chập trùng bất định. "Đinh đông!

Xúc phát 'Thần Cấp Tuyển Trạch Hệ Thống'!" Hệ thống hốt nhiên

mở miệng. "Lựa chọn một: Mượn cơ hội này đánh giết Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, khen thưởng 《Ngũ Hành Quy Nhất Pháp Môn》.

Tương tự như 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》, có thể đem Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ và 'Ngũ Hành Linh Châu' dung hợp trở thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo công phòng kiêm bị!" "Lựa chọn hai: Chờ sau này hãy thu thập Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, đồng dạng khen thưởng 《Ngũ Hành Quy Nhất Pháp Môn》, nhưng chỉ có thể đem Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ dung hợp trở thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo phòng ngự hình!" "Hệ thống!

Ta có một việc muốn thương lượng với ngươi!" Đây là lần đầu tiên Ba Tiêu đạo nhân không trực tiếp đưa ra lựa chọn, mà đề xuất một yêu cầu ngoài ý muốn.

"Túc chủ có việc muốn thương lượng?" Hệ thống sững sờ, sau đó có chút tò mò hỏi.

"Ta muốn chọn một phương pháp còn thống khoái, giải hận hơn cả việc giết chết Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Chương 99

Không biết hệ thống sẽ phán định như thế nào, lại sẽ đưa ra khen thưởng ra sao?" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí kiên định hỏi, có thể nghe ra nội tâm hắn kiên trì đến nhường nào.

"Là phương pháp gì?" Hệ thống không hiểu hỏi lại.

"So với giết chết kẻ địch thì còn gì thống khoái hơn, giải hận hơn việc biến kẻ địch vĩnh viễn trở thành thủ hạ trung thành nhất, người hầu đắc lực nhất, nghe lời nhất..." Thanh âm Ba Tiêu đạo nhân lạnh lẽo như sương.

"....." Hệ thống do dự một chút rồi mở miệng: "Nói cũng có đạo lý!

Túc chủ định làm cụ thể như thế nào?" "Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Kim Khẩn Cấm Tam Cô' còn thừa lại một cái 'Khẩn Cô', Chuẩn Đề đạo nhân thực sự quá khả ố, ta chuẩn bị đem 'Khẩn Cô' dùng trên người hắn, để hắn trở thành thủ hạ nghe lời nhất của ta!" "Về phần Tiếp Dẫn đạo nhân?

Ta sẽ luyện chế hắn thành Đại tổng quản của 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', trở thành người hầu của ta!

Những lúc ta bận rộn, hắn sẽ thay ta quản lý 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', lấy năng lực của hắn nhất định có thể đem nơi đó quản lý đâu ra đấy, hân hân hướng vinh!" Ba Tiêu đạo nhân đã tính toán kỹ lưỡng, trải qua vài lần sát lục quy mô lớn và cấm cố, mỗi một trọng thiên của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đều đã có chủ quản, hiện tại chỉ thiếu một Đại tổng quản thống lĩnh toàn cục, điều phối sự phát triển chung.

"Túc chủ để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biến thành thủ hạ, hiệu quả

xác thực so với giết bọn hắn càng thêm thống khoái, càng thêm giải hận!

Hệ thống đồng ý thỉnh cầu của Túc chủ, đồng thời sẽ coi đó như một lựa chọn hoàn thành!

Khen thưởng 《Ngũ Hành Quy Nhất Pháp Môn 》." Hệ thống trầm mặc một lát sau đó trả lời.

"Chỉ là, 'Kim Cô' khống chế Côn Bằng, 'Cấm Cố' khống chế Nhiên Đăng đạo nhân, những kẻ này ta đều không cần lo lắng!

Nhưng dùng 'Khẩn Cô' khống chế Chuẩn Đề - kẻ được Đạo Tổ Hồng Quân trọng điểm quan chú, trong lòng ta không nắm chắc!" Ba Tiêu đạo nhân từ lúc bắt đầu có kế hoạch đã lo lắng việc này.

"Còn nữa, ta tuy rằng có năng lực tróc nã Tiếp Dẫn, cũng phong nhập 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' luyện chế thành Đại tổng quản!

Nhưng làm như vậy hắn liền không cách nào rời khỏi 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', thực sự có chút đáng tiếc, lại dễ bị Đạo Tổ Hồng Quân phát hiện đoan nghê, đồng thời cũng sẽ ảnh hưởng hắn trưởng thành.

Trở thành thủ hạ của ta, đương nhiên thực lực càng cao càng tốt!" Ba Tiêu đạo nhân hiện tại thân là Tây Phương Đại Lục Chi Chủ, bản thân nãi là bậc đại công đức, Đạo Tổ Hồng Quân tuyệt đối không dám động thủ với hắn, nhưng một khi thực sự chọc giận Đạo Tổ, phải thời thời khắc khắc đề phòng Thiên Đạo tính kế, vậy cũng quá khổ cực rồi!

"Mấy vấn đề này hệ thống đều có thể giúp Túc chủ giải quyết!" Hệ thống dường như đang tính toán.

"Nhưng muốn tăng cường uy lực 'Khẩn Cô', hoàn toàn khống chế Chuẩn Đề, cho dù hắn thành Thánh cũng khó có thể thoát ly Túc chủ

khống chế, đồng thời hoàn toàn tiêu trừ nguy hiểm bị Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo sát giác, cần hao phí mười lần cơ hội 'Thần Cấp Tuyển Trạch'." "Muốn để Tiếp Dẫn - kẻ trở thành Đại quản gia của 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' có thể trong tình huống đặc thù thoát ly Tam Thập Lục Trọng Thiên xuất hiện tại ngoại giới, lại muốn tránh bị Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo sát giác, cần hao phí ba mươi lần cơ hội 'Thần Cấp Tuyển Trạch'!" "Tại trong tràng đả đấu này, muốn che mắt Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo giám thị, để kế hoạch không bị phát giác, cần hao phí mười lần cơ hội 'Thần Cấp Tuyển Trạch'!" "Túc chủ có nguyện ý tiêu hao tổng cộng năm mươi lần cơ hội 'Thần Cấp Tuyển Trạch', đổi lấy hệ thống trợ giúp giải quyết hai vấn đề trên hay không?" Hệ thống lần nữa xác nhận.

"Ta nguyện ý!" Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng, lấy tu vi hiện tại, công đức bản thân, thế lực thu nạp, linh bảo trong tay, cùng ưu thế tiên tri tiên giác, cho dù trong một khoảng thời gian dài không có hệ thống trợ giúp, hắn vẫn như cũ có thể phát triển tốt!

"Đinh!" 《Ngũ Hành Quy Nhất Pháp Môn》 ấn nhập vào trong não hải Ba Tiêu đạo nhân.

"Hai hạng mục kia chỉ cần Túc chủ có thể đeo 'Khẩn Cô' lên cho Chuẩn Đề, đem Tiếp Dẫn phong nhập 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' luyện hóa thành Đại quản gia, liền lập tức có thể được thực hiện." Hệ thống nói xong liền không còn thanh âm.

"Ba Tiêu đạo hữu chẳng lẽ ngay cả chút tự tin ấy cũng không có sao?" Chuẩn Đề đạo nhân thấy Ba Tiêu đạo nhân chần chờ không nói, lần nữa mở miệng từng bước ép sát.

"Ha ha ha!" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười dài, hồi lâu không dứt, cười đến mức phần lớn tu sĩ tại tràng và tu sĩ vây xem đều mạc danh kỳ diệu, trong lòng phát sợ.

“Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu đã có tâm tứ giáo!

Bản tọa lẽ nào lại không đáp ứng!

Chỉ động dụng hai kiện linh bảo, vậy Bản tọa liền chỉ động dụng hai kiện!

Hai vị đạo hữu cũng đừng hối hận!” Ba Tiêu đạo nhân cười đến sảng khoái lâm li.

“Ba Tiêu đạo hữu quả nhiên hảo khí phách!

Bần đạo bội phục sát đất!” Tiếp Dẫn đạo nhân lần nữa chắp tay.

“Ba Tiêu đạo hữu tâm hung quảng khoát, hào sảng đại khí, thực tại là tấm gương cho ngã bối!” Chuẩn Đề đạo nhân thấy Ba Tiêu đạo nhân trúng kế, đồng dạng hắc hắc cười không ngừng.

“Bản tọa có đại khí hay không lát nữa liền biết!

Sau này các ngươi sẽ đối với Bản tọa càng thêm phục khí!” Ba Tiêu đạo nhân lời nói đầy ẩn ý.

Tiếp Dẫn đạo nhân huy động “Tiếp Dẫn Bảo Tràng” trong tay, Chuẩn Đề đạo nhân cũng tế ra “Thất Bảo Diệu Thụ”, thử dò xét nói: “Không biết Ba Tiêu đạo hữu chuẩn bị động dụng hai kiện linh bảo nào?” “Nhìn xem chẳng phải sẽ biết sao!” Ba Tiêu đạo nhân phất tay, cửu thải quang mang chợt lóe, Tiên Thiên Chí Bảo “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” xuất hiện trong tay, một tay khác tắc cầm “Lục Căn Thanh Tịnh Trúc”.

“?” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” trong lòng kinh ngạc, linh bảo này trước đây chưa từng thấy Ba Tiêu đạo nhân dùng qua!

“.....” Chuẩn Đề đạo nhân thực tại kinh ngạc vì khí tức áp bách kinh người tản phát ra từ trên cán “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu”.

“Tiên Thiên Chí Bảo!” Thái Nhất sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo “Hỗn Độn Chung” cho nên đối với khí tức Tiên Thiên Chí Bảo thập phần mẫn cảm.

“Cái gì!

Tiên Thiên Chí Bảo!” Tất cả tu sĩ nghe Thái Nhất kinh hô toàn bộ đều kinh ngốc rồi!

Tiên Thiên Chí Bảo!

Đây chính là Tiên Thiên Chí Bảo a!

“Ba Tiêu đạo hữu!

Ngươi từ nơi nào đắc được Tiên Thiên Chí Bảo!” Tiếp Dẫn đạo nhân thanh âm phát run hỏi.

“Đây nãi là cửu kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quạt Ba Tiêu do bản thể Bản tọa sở hóa hợp nhất, luyện hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo ‘Cửu Thải Quạt Ba Tiêu’!” Ba Tiêu đạo nhân cũng không để bọn hắn đoán già đoán non, trực tiếp mở miệng giải thích.

“Hoa!” Ba Tiêu đạo nhân vừa dứt lời, không đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mở miệng lần nữa, “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” mãnh nhiên vung lên.

Một đạo cửu thải hoa quang chợt lóe rồi biến mất, bao hàm quy tắc sức mạnh của chín loại Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm, Dương cùng mấy cái Tiên Thiên đại trận trong nháy mắt đem Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bao phủ ở bên trong!

Ba Tiêu đạo nhân tay phe phẩy “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu”, xách theo “Lục Căn Thanh Tịnh Trúc” nhấc chân, trong nháy mắt bước vào trong trận pháp đang bị sương mù dày đặc bao phủ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa mới đối mặt đã bị Ba Tiêu đạo nhân

dùng các trận pháp "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận" trong Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" vây khốn.

"Đáng giận!

Ba Tiêu đạo nhân kia cư nhiên có loại nghịch thiên cơ duyên này, có thể đem chín thanh Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quạt Ba Tiêu dung hợp thành Tiên Thiên Chí Bảo!" Chuẩn Đề đạo nhân hận đến nghiến răng nghiến lợi.

"Ai!

Ba Tiêu đạo nhân thật sự là khí vận thao thiên!

Sư huynh đệ hai người chúng ta phí tận tâm cơ cũng chỉ được vài kiện linh bảo!

Hắn khinh khinh tùng tùng lại có thể hoạch đắc nhiều Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo như vậy!" Trên mặt Tiếp Dẫn đạo nhân vẻ tật khổ càng đậm.

"Thế nhưng...

Sư huynh, Tiên Thiên Linh Bảo đại đa số đều do thiên địa uẩn dưỡng mà thành, tuy rằng có một vị dược liệu đặc thù, hoặc là luyện chế pháp quyết thần diệu, hay hoặc giả phương pháp luyện chế linh bảo đặc thù mới có thể luyện chế ra Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng phẩm giai sẽ không quá cao!" Chuẩn Đề đạo nhân một bên cảnh giác sương mù bốn phía, một bên chậm rãi nói.

"Nhưng Tiên Thiên Chí Bảo, tuyệt đối là tập hợp đại khí vận của thiên địa, đại linh khí uẩn dưỡng mà thành, căn bản không phải nhân lực có thể luyện chế ra!

Ba Tiêu đạo nhân kia cũng không biết làm sao làm được!" Trong lòng Chuẩn Đề đạo nhân thập phần hâm mộ, ghen ghét và oán hận.

“Muốn biết Bản tọa làm như thế nào sao?!

Vậy để Bản tọa đích thân nói cho các ngươi!” Thanh âm Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên vang lên!

Chương 100

"Ba Tiêu đạo hữu nói đùa!

Bần đạo sao dám ký du luyện bảo bí pháp của Ba Tiêu đạo hữu chứ!" Tiếp Dẫn đạo nhân mỉm cười, chắp tay nói.

"Nếu như Ba Tiêu đạo hữu nguyện ý đem bí pháp bực này chia sẻ cho sư huynh đệ bần đạo, vậy thì tốt nhất!

Bần đạo xin bái tạ tại đây!" Chuẩn Đề đạo nhân âm dương quái khí nói.

Chuẩn Đề đạo nhân sở dĩ dám không kiêng nể gì, đại phóng quyết từ như vậy, là vì hắn chắc chắn Ba Tiêu đạo nhân sẽ không dám đánh giết sư huynh đệ hai người bọn hắn ngay trước mặt đông đảo tu sĩ Hồng Hoang đại lục trong đại hôn nghi thức!

"Nga?

Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu thật sự muốn biết sao?

Vậy bần đạo diễn kỳ cho các ngươi xem có được không?" Ba Tiêu đạo nhân tay cầm "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" đã hóa thành quạt xếp nhẹ nhàng phe phẩy, xách theo "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" chậm rãi đi tới.

"Nga?!

Ba Tiêu đạo hữu tốt bụng như vậy, thật sự nguyện ý đem bí pháp thần diệu như thế tương cáo?" Ánh mắt Chuẩn Đề đạo nhân chợt lóe, tuy rằng trong lòng hoài nghi, nhưng vẫn nhịn không được hỏi.

Tiếp Dẫn đạo nhân đồng dạng toàn thần quán chú nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân, mắt cũng không chớp lấy một cái.

“Đó là đương nhiên!

Muốn nhân vi luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo, đầu tiên cần tìm kiếm một bộ chỉnh thể Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hoàn chỉnh!

Tốt nhất là loại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm có được bốn mươi hai đạo Tiên Thiên cấm chế!

Bởi vì chúng vốn dĩ cự ly Tiên Thiên Chí Bảo chỉ có một bước chi dao!” Ba Tiêu đạo nhân vỉ vỉ nói.

“Không sai!

Không sai!” Tiếp Dẫn đạo nhân mày nhíu chặt, tự khảo lời của Ba Tiêu đạo nhân.

“Chúng vốn đồng căn đồng nguyên, tương hỗ chi gian vô luận là tài chất, pháp tắc chi lực đẳng đẳng toàn bộ đều cực kỳ xứng đôi, là dễ dàng dung hợp thành nhất thể nhất!” Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục chậm rãi giải thích.

“Đúng!

Đúng!

Đúng!” Chuẩn Đề đạo nhân cũng nghe đến liên liên gật đầu, Ba Tiêu đạo nhân nói xác thực không sai.

“Tựa như chín thanh Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Quạt Ba Tiêu của bần đạo!

Vốn là do một bộ phận bản thể của bần đạo sở hóa, bần đạo đối với chúng rõ như lòng bàn tay!

Sau khi thông hiểu đạo lý trong đó, liền mạo hiểm chín thanh Quạt Ba Tiêu toàn bộ tổn hủy, bản thân trọng thương mà bắt đầu dung hợp!” Ba Tiêu đạo nhân giả bộ làm ra vẻ mặt thập phần nghĩ mà sợ nói.

“A?!” Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe vậy nhịn không được kinh kêu một tiếng!

Mạo hiểm tổn hủy chín kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Lại đều là bản mệnh linh bảo tức tức tương quan, nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn với bản thể!

Ba Tiêu đạo nhân cư nhiên đối với bản thân cũng có thể hạ được ngoan tâm như thế!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhịn không được đối với Ba Tiêu đạo nhân vừa kính bội vạn phần, lại vạn phần khủng cụ!

“Ba Tiêu đạo hữu có thể làm người khác không làm được!

Bần đạo tự thẹn không bằng!

Bội phục!

Bội phục!” Tiếp Dẫn đạo nhân lần đầu tiên phát tự nội tâm thâm thi một lễ với Ba Tiêu đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân xua xua tay, tiếp tục chân chân giả giả nói: “Cũng may thượng thiên phù hộ!

Cũng là do bần đạo công đức thâm hậu, khí vận cực giai!

Mới tại cơ duyên xảo hợp chi hạ, cư nhiên thật sự thành công!” Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại tin là thật.

“Nguyên lai là như thế!

Án chiếu lời Ba Tiêu đạo hữu nói thì xác thực cực kỳ có khả năng!

Nhưng điều kiện này thực tại quá hà khắc, muốn phục chế lại cực kỳ khó khăn!” Mày Tiếp Dẫn đạo nhân nhíu càng chặt hơn!

“Tiếp Dẫn đạo hữu nói sai rồi!” Ba Tiêu đạo nhân khẽ lắc đầu.

“Sở vị vạn sự khởi đầu nan!

Lần đầu tiên khả năng là cơ duyên xảo hợp, điều kiện hà khắc mới có thể hoàn thành!

Nhưng bần đạo tại lúc luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo 'Cửu Thải Quạt Ba Tiêu' lại đại trí nắm rõ được quan kiện trong đó!" Ba Tiêu đạo nhân dương dương tự đắc nói.

"Lời ấy là thật!" Chuẩn Đề đạo nhân cao giọng kinh kêu.

"Sao có thể là giả?!

Bần đạo đang chuẩn bị lần nữa nếm thử đem Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ cũng dung hợp luyện chế thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!" Ba Tiêu đạo nhân ngạo nhiên nói.

"Cái gì!

Lại luyện chế một kiện Tiên Thiên Chí Bảo!" Tiếp Dẫn đạo nhân không tự chủ được tiến lên hai bước.

"Thế nhưng vì sao Ba Tiêu đạo hữu lại muốn cùng sư huynh đệ bần đạo chia sẻ việc này?" Chuẩn Đề đạo nhân bỗng nhiên cảnh giác nhìn Ba Tiêu đạo nhân hỏi.

"Ai!

Nếu như lần này bần đạo có thể thành công, vậy liền có thể triệt để nắm giữ phương pháp nhân vi luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo!

Như vậy thì Tiên Thiên Chí Bảo chẳng phải sẽ cuồn cuộn không dứt sao!" Ba Tiêu đạo nhân trạng nhược điên cuồng gào thét.

"Thế nhưng muốn tìm kiếm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thành bộ, đoạt được Tiên Thiên cấm chế trong đó đạt tới bốn mươi hai đạo, độ khó lại cao đến nhường nào, tin tưởng hai vị đạo hữu cũng thâm hữu thể hội!" Ba Tiêu đạo nhân đồi nhiên thở dài một hơi.

"A!" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy nặng nề thở dài một hơi, hà kỳ

chi nan a!

"Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bực này tuyệt đối đều nằm trong tay các đại năng thập phần lợi hại!

Bần đạo cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ huynh đệ ba người tuy rằng tự vấn tu vi không yếu, nhưng muốn thưởng đoạt cũng không có nắm chắc!" Ba Tiêu đạo nhân liên liên lắc đầu.

"Cử thế giai tri, hai vị đạo hữu cùng bần đạo pha hữu hiềm khích, ai cũng sẽ không nghĩ tới song phương chúng ta sẽ liên thủ!

Đến lúc đó chúng ta bố cục dẫn quân nhập ung, sự hậu mọi người đều có Tiên Thiên Chí Bảo tại thủ!" Ba Tiêu đạo nhân năm ngón tay chậm rãi hợp long nắm quyền, thần tình điên cuồng.

Chương 101

"Tiên Thiên Chí Bảo ở trước mắt, chút ân oán giữa chúng ta tính là gì?" Ba Tiêu đạo nhân nhướng mày, lộ ra một nụ cười tà mị!

"Ba Tiêu đạo hữu nói không sai!" Chuẩn Đề đạo nhân nghe vậy khẽ gật đầu, lúc này nếu đổi lại là hắn, tại dưới sự dụ hoặc của lợi ích cự đại như thế, tuyệt đối có thể phóng khí những chuyện không vui trước đó, cùng đối phương tiến hành hợp tác!

"Vì để cho hai vị đạo hữu thấy thành ý của bần đạo!

Bần đạo chuẩn bị ngay trước mặt hai vị đạo hữu, bắt đầu dung hợp Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ, đem bộ phận bắt đầu triển hiện cho các ngươi, đương nhiên trong đó cần uẩn dưỡng một đoạn thời gian dài, chờ đến lúc sau cùng đại công cáo thành, ta sẽ thỉnh hai vị đạo hữu đến quan ma!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay tế ra Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ.

"Hảo!

Hảo!

Hảo!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liên liên nói tốt, nhịn không được đi lên trước chuẩn bị cẩn thận quan khán Ba Tiêu đạo nhân luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo như thế nào.

"Xoát!" "Xoát!" Bỗng nhiên, một tay khác của Ba Tiêu đạo nhân cầm "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" mãnh nhiên phát động tấn công!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang bị phương pháp nhân vi luyện chế Tiên Thiên Chí Bảo mà Ba Tiêu đạo nhân giảng giải hấp dẫn đến nhập mê, không tự chủ được buông lỏng cảnh giác, đi đến trước mặt Ba Tiêu đạo nhân muốn nhìn rõ ràng quá trình dung hợp Ngũ Phương

Ngũ Hành Kỳ.

Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên phát nan!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" sớm đã súc thế đãi phát, "Xoát!

Xoát!" vung ra hai đạo lục thải hoa quang, bắn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề phản ứng đồng dạng thần tốc, lập tức muốn huy động linh bảo "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" và "Thất Bảo Diệu Thụ" trong tay để phòng ngự.

Nhưng lúc này Ba Tiêu đạo nhân đã kích phát trận pháp trong Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu", một cỗ lực lượng cấm cố cường đại bao phủ lấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo so với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có sự khác biệt về chất!

Huống chi Ba Tiêu đạo nhân đã luyện hóa đến đạo Tiên Thiên cấm chế thứ bốn mươi ba trong đó, có thể hoàn toàn phát huy uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu"!

Thân hình Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong nháy mắt bị áp chế đến không thể động đậy.

Cao thủ so chiêu, chỉ trong chớp mắt.

Chờ đến lúc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vận chuyển hồn thân pháp lực để triệt tiêu lực áp chế của Tiên Thiên Chí Bảo, thì hoa quang phong tỏa lục thức của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" đã đánh lên người bọn hắn!

"Phanh!" "Phanh!" Bị Ba Tiêu đạo nhân đánh cho trở tay không kịp, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hầu như đồng thời bị phong bế lục thức!

Ba Tiêu đạo nhân hào không đam các, tay trái vung lên.

Tế ra cái "Khẩn Cô" cuối cùng trong Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Kim Khẩn Cấm Tam Cô", du nhiên bay ra, tròng lên trán Chuẩn Đề đạo nhân.

Tay phải vung lên, ba mươi sáu khỏa "Định Hải Thần Châu" bị tế ra trán phóng các sắc hào quang, bên trong mỗi một khỏa "Định Hải Thần Châu" đều có thể ẩn ẩn ước ước nhìn thấy một thế giới quang quái lục ly, mỗi cái mỗi khác!

Ba mươi sáu cái thế giới lớn nhỏ từ bốn phương tám hướng đông tây nam bắc, trên dưới trái phải, tất cả góc độ đem Tiếp Dẫn đạo nhân vây khốn chặt chẽ ở giữa.

"Khẩn Cô" nhanh như tia chớp hạ xuống đầu Chuẩn Đề đạo nhân, chậm rãi thu nhỏ lại, siết chặt lấy.

Nhưng khi "Khẩn Cô" muốn đi từ ngoài vào trong, thâm nhập vào nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân, lại tao ngộ sự phản kháng bản năng của Chuẩn Đề!

Năm đó Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng bị Ba Tiêu đạo nhân đánh phục rồi mới gieo xuống "Cấm Cố" và "Kim Cô", cho nên tịnh không có gặp phải sự để kháng mãnh liệt như vậy.

Ba Tiêu đạo nhân trong tay "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" lần nữa liên liên vung động, gia cường hiệu quả phong ấn lục thức, đề phòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khôi phục lục thức, trình độ để kháng sẽ càng thêm mãnh liệt.

"Chuẩn Đề đạo nhân!

Nhận mệnh đi!

Hạnh khuy ngươi hiện nay chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi, luận pháp lực, luận nguyên thần toàn bộ không phải đối thủ của Bản

tọa!" Ba Tiêu đạo nhân thần niệm truyền âm, đả kích tín niệm của Chuẩn Đề đạo nhân.

Chỉ là Chuẩn Đề đạo nhân vốn là người có tín niệm cực kỳ kiên định, há lại dăm ba câu là có thể dao động.

"'Kim Khẩn Cấm Tam Cô' này nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có công dụng đặc thù, cho dù là Chuẩn Thánh cũng có khả năng bị nó cấm cố, huống chi là Chuẩn Đề đạo hữu!

Ngươi biết hai cái vòng còn lại Bản tọa đã tặng cho ai rồi không?" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười lớn.

"Đó là hai tên gia hỏa cũng có thể tính là lão tương thức của ngươi đấy!" Ba Tiêu đạo nhân nói tiếp, "Từ sau khi truy tùy Bản tọa, bọn hắn đắc lợi không ít!

Hoạch ích lương đa!" Ba Tiêu đạo nhân cảm thụ nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân phát sinh một chút ba động, xem ra hắn đang sai trắc hai người kia rốt cuộc là ai.

"Vừa rồi các ngươi mới liên thủ muốn tính kế Bản tọa, đảo mắt đã quên rồi sao!

Nếu không phải có bọn hắn, Bản tọa cùng huynh đệ của ta cũng không nhất định có thể dễ dàng để các ngươi lọt vào trong lòng bàn tay Bản tọa như thế này!" Ba Tiêu đạo nhân bán chân bán giả dẫn đạo.

"Chẳng lẽ..... là Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu!" Nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân nhịn không được phát ra một tiếng kinh hô.

Chính là như thế, nguyên thần hắn xuất hiện một tia ba động.

Cấm cố quang mang của "Khẩn Cô" vốn vô khổng bất nhập lập tức bắt đầu chậm rãi xâm nhập vào trong!

Trong nháy mắt đã xâm nhiễm một phần mười bề mặt nguyên thần của Chuẩn Đề đạo nhân!

"Đáng chết!" Chuẩn Đề đạo nhân phát hiện mình trúng đạo nhi của Ba Tiêu đạo nhân, trong lòng ám hận, liên mang toàn lực vận chuyển nguyên thần chi lực, muốn đem quang mang "Khẩn Cô" khu trục.

Thế nhưng, đâu có dễ dàng như vậy?

Chuẩn Đề đạo nhân không những không thể đem cấm cố quang mang khu trục, ngược lại theo sự vận chuyển của nguyên thần chi lực, cấm cố quang mang lại đang không ngừng khuếch tán!

"Chuẩn Đề đạo hữu, Bản tọa như nay đã là cảnh giới Đại La đỉnh phong, Đại La hoa khai thập nhị phẩm!

Đây chính là cảnh giới viên mãn!" Ba Tiêu đạo nhân oanh nhiên thích phóng Tam Hoa trên đỉnh đầu, ba đóa hoa mười hai phẩm uyển nhược hoạt vật ngạo nhiên đứng đó, sinh cơ bột bột, dao duệ sinh tư.

"....." Chuẩn Đề đạo nhân tuy rằng không nói gì, nhưng nguyên thần lần nữa phát ra cảm giác chấn động mãnh liệt!

"Khẩn Cô" cấm cố quang mang lần nữa thẩm thấu thêm một bộ phận!

Đạt tới một phần ba bề mặt nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân.

"Bản tọa nắm giữ phương pháp có thể tu luyện tới 'Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên'!

Nếu như không phải hiện nay vị kia đang hạn chế tu vi cảnh giới của tu sĩ Hồng Hoang thế giới, Bản tọa không chừng đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh rồi!" Ba Tiêu đạo nhân dùng ngữ khí kiêu ngạo kiên định, khiến người ta không thể nghi ngờ tính chân thực của sự việc.

“!!!” Nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân càng thêm chấn động!

Đây chính là đại sự quan hệ đến tiền đồ tu luyện!

Tâm tính có kiên nhận hơn nữa cũng không khả năng vô động vu trung, sư huynh đệ bọn hắn không cố diện bì làm ra chủng chủng tác vi, quy căn kết để chẳng phải là vì tu thành đại đạo sao!

“Khẩn Cô” lần nữa sấn cơ đem cấm cố quang mang trong nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân khuếch đại!

Đem toàn bộ bề mặt nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân phúc cái, đang thí đồ từng chút một xâm nhập vào tầng trong cùng!

Chương 102

"Hoa!" "Hoa!" "Hoa!" Chuẩn Đề đạo nhân để nguyên thần chi lực như thủy triều trùng kích vào cấm cố quang mang, muốn đem nó tống xuất khỏi nguyên thần.

Đáng tiếc cấm cố quang mang vẫn như cũ hào không kiêng nể khuếch tán, thâm nhập!

"Bần đạo ninh tử bất khuất!" Nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân bắt đầu có chút điên cuồng!

"Chuẩn Đề đạo hữu, chết ở trong tay Bần tọa không phải là chuyện hết đâu!

Chẳng lẽ ngươi không quản sự sống chết của sư huynh Tiếp Dẫn đạo nhân nữa sao?" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên lệ quát một tiếng.

Nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân nghe vậy liền lăng trụ!

"Ngươi chết rồi, 'Khẩn Cô' vẫn còn tại!

Nhưng nếu ngươi tiếp thụ 'Khẩn Cô', vậy trong tay bần đạo cũng không còn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo loại hình khống chế đặc thù như 'Kim Khẩn Cấm Tam Cô' nữa!

Tiếp Dẫn đạo hữu liền không cần phải thừa thụ..." Ba Tiêu đạo nhân tịnh không có nói dối, "Tam Thập Lục Trọng Thiên" và "Khẩn Cô" là hai loại hình thức hoàn toàn bất đồng.

Chuẩn Đề đạo nhân nguyên bản đang bạo động nguyên thần liền do dự, "Vô sỉ nhị nhân tổ" đối ngoại vô sỉ chi vưu, nhưng tình cảm sư huynh đệ chi gian cực thâm, không thể không cố cập an nguy của sư huynh.

Cấm cố quang mang tiễu vô thanh tức địa thâm nhập vào trong

nguyên thần, đạt tới độ sâu gần một nửa.

"Kỳ thực đi theo Bản tọa cũng là một lựa chọn không tồi! 'Khẩn Cô' chỉ biết khiến ngươi đối với Bản tọa trung tâm cảnh cảnh, nhưng tịnh sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì đối với việc tu luyện của ngươi!

Ngươi vẫn như cũ có thể đột phá, Bản tọa sẽ giúp ngươi!

Để ngươi đi tới tình huống mà ngươi căn bản không thể đi tới!" Ba Tiêu đạo nhân nhu thanh khuyên nhủ.

"Oanh!" Cấm cố quang mang của "Khẩn Cô" rốt cục đem toàn bộ nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân xâm nhiễm.

Thần quang chợt lóe, "Khẩn Cô" xuất hiện trên nguyên thần Chuẩn Đề đạo nhân, lấp lóe vài cái sau đó lần nữa biến mất không thấy!

Ba Tiêu đạo nhân cảm giác hệ thống vi vi chấn động, một đạo khí tức thần bí chợt lóe, hệ thống đã cường hóa hiệu quả của "Khẩn Cô"!

Chuẩn Đề đạo nhân triệt để trở thành thủ hạ trung thành nhất của Ba Tiêu đạo nhân!

Bên này cảo định xong Chuẩn Đề đạo nhân, bên kia Tiếp Dẫn đạo nhân cũng bùn túc hãm sâu, khó có thể tự kiềm chế.

Chỉ thấy sức mạnh thế giới của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" hình thành một cái quang tráo quái dị mật không thấu gió, đem Tiếp Dẫn đạo nhân hoàn toàn bao phủ ở trong đó.

Hiện nay mỗi một trọng thiên trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đều có một chủ quản, quản lý, khống chế nhiệm vụ khai thác, diễn hóa, phát triển của trọng thiên mà mình phụ trách.

Trừ bỏ Ba Tiêu đạo nhân là chủ nhân chân chính của "Tam Thập

Lục Trọng Thiên" ra, bọn họ là tồn tại quyền uy nhất trong mỗi trọng thiên, nhưng đời này kiếp này cùng trọng thiên đó tức tức tương quan, dung vi nhất thể, căn bản không pháp ly khai trọng thiên mà mình phụ trách.

Hiện tại, theo "Tam Thập Lục Trọng Thiên" hiển hiện, hư ảnh của ba mươi sáu vị chủ quản mỗi người đứng tại vị trí trung tâm một trọng thiên, khống chế sức mạnh thế giới của trọng thiên đó tử tử địa quấn quanh lấy Tiếp Dẫn đạo nhân.

Một bộ phận trọng thiên có Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả, hư ảnh của Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả tắc xuất hiện tại sau lưng chủ quản, phụ trợ chủ quản phát huy uy lực lớn hơn nữa!

Chuẩn Đề đạo nhân sở dĩ có thể đối kháng Ba Tiêu đạo nhân một đoạn thời gian, là do Ba Tiêu đạo nhân khắc ý chậm rãi dụ đạo, không bức bách Chuẩn Đề đạo nhân kháng tranh quá kịch liệt, để tránh tiết ngoại sinh chi.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân tuy rằng luận tu vi, luận cảnh giới, luận nguyên thần, luận tín niệm đều so với Chuẩn Đề đạo nhân cường hơn rất nhiều!

Khả tái cường cũng không đỡ được trong tình huống bị phong bế lục thức, phải thừa thụ sự toàn lực xâm nhiễm của sức mạnh thế giới từ ba mươi sáu cái thế giới do thượng trăm vị Chư thiên chủ quản tu vi Đại La Kim Tiên và Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả thao túng.

Lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân tuy rằng vẫn giữ được một chút thanh tỉnh của linh trí bản thân, nhưng thân thể và nguyên thần hắn đã bị "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đồng hóa đại bộ phận!

"Chuẩn Đề!

Ngươi đi khuyên nhủ sư huynh ngươi đi!

Hà tất khổ khổ kiên trì như vậy!

Chỉ cần phóng khí để kháng!

Trở thành chủ quản của 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', huynh đệ các ngươi lại có thể trùng tụ!

Phủ tắc Bản tọa chỉ có thể nhẫn thống giết hắn!" Ba Tiêu đạo nhân đạm đạm nói.

"Ai!

Tuân mệnh!" Trí tuệ, nguyên thần đẳng đẳng của Chuẩn Đề đạo nhân toàn bộ đều không có thay đổi, chỉ là nhiều hơn sự trung thành đối với Ba Tiêu đạo nhân!

Hiện tại tuy rằng trong lòng hắn sung mãn bi lương và ai thán, cũng như sự đam ưu và quý cứu đối với sư huynh.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân không thể không do trung tuân thủ phân phó của Ba Tiêu đạo nhân, đối với nguyên thần Tiếp Dẫn đạo nhân truyền âm nói: "Sư huynh, buông tha chống cự đi!

Sư đệ đã đầu nhập môn hạ Ba Tiêu Thiên Tôn, sư huynh lại hà tất làm phản kháng vô vị đây!" "Cái gì!" Phòng tuyến nguyên bản miễn cưỡng duy trì của Tiếp Dẫn đạo nhân đốn thời bị một câu nói của Chuẩn Đề đạo nhân đánh loạn.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Chư thiên chủ quản và Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" gia đại công kích lực, sức mạnh thế giới các màu vô cùng vô tận trong nháy mắt bạo trướng, đem Tiếp Dẫn đạo nhân yêm một.

Nhìn thấy Tiếp Dẫn đạo nhân tiếp tục phản kháng, Chuẩn Đề đạo nhân thi triển ra ba tấc lưỡi không nát, khẩu tài hùng biện hầu như vô

địch Hồng Hoang, bắt đầu khuyên bảo Tiếp Dẫn đạo nhân.

Nhất thời gian miệng lưỡi nở hoa sen, hiểu chi dĩ huynh đệ chi tình, động chi dĩ sinh tử chi lý, dụ chi dĩ đại đạo chi lợi...

So với lúc nãy Ba Tiêu đạo nhân khuyên Chuẩn Đề đạo nhân thì không biết tinh thải hơn bao nhiêu lần...

"Ai!" Tiếp Dẫn đạo nhân bỗng nhiên trường thán một hơi.

"Thôi được!

Thôi được!" Dứt lời, Tiếp Dẫn đạo nhân buông tha tia chống cự cuối cùng.

"Oanh!" "Tam Thập Lục Trọng Thiên" oanh nhiên chấn động.

Chư thiên chủ quản đái lĩnh Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả của mỗi người phân phân cung thân thi lễ đối với vị Chư thiên Đại tổng quản vừa mới đản sinh là Tiếp Dẫn đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân lần nữa cảm giác hệ thống phát ra từng trận chấn động kịch liệt, khí tức thần bí từng đợt từng đợt phát ra, chú nhập vào giữa "Tam Thập Lục Trọng Thiên" và Tiếp Dẫn đạo nhân!

Sức mạnh thế giới trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" hướng về trong cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân dũng nhập, sau đó lại phản hồi "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

Tiếp Dẫn đạo nhân cùng "Tam Thập Lục Trọng Thiên" chi gian phát sinh tác dụng kỳ diệu!

Tu vi Tiếp Dẫn đạo nhân đang từng bước cực tốc đề cao!

Khí tức của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" cũng đang lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được tấn tốc cường đại.

Hư ảnh của Chư thiên chủ quản và Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả cũng tại hư không chi trung bàn tất tọa, từng cỗ từng cỗ khí

tức huyền diệu hướng về trong cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân chú nhập.

“Hệ thống!

Sẽ không có vấn đề gì chứ!” Ba Tiêu đạo nhân có chút lo lắng hỏi.

Chương 103

"Tuyệt đối không có vấn đề!

Cho ngươi một cái ví dụ, hiện tại 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' tương đương với một phiên bản đơn giản hóa của tiểu hình Hồng Hoang thế giới, ngươi là người khai tịch thế giới, chưởng quản giả chí cao vô thượng, chủ nhân độc nhất vô nhị, tương đương với Sáng Thế Thần Linh cũng như Đại Đạo tồn tại!" Hệ thống nói đến chỗ này cũng có chút kích động.

"Thân phận lúc này của Tiếp Dẫn đạo nhân, cùng Đạo Tổ Hồng Quân của thế giới Hồng Hoang có chút tương tự, là Đại tổng quản bang trợ chưởng quản 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', loại tựa như Thiên Đạo tồn tại!

Vô luận như thế nào đều không pháp thoát ly 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' và sự khống chế của ngươi!" Nghe xong lời hệ thống, Ba Tiêu đạo nhân triệt để yên tâm!

Nội tâm kích động chi tình khó có thể bình tĩnh.

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" tuy chỉ là một bản đơn giản hóa, tiểu hình Hồng Hoang thế giới, nhưng lại vẫn như cũ là một khai đoan vĩ đại, có tiền cảnh và không gian phát triển vô hạn!

"Tiếp Dẫn!

Chú ý thể hội ảo diệu của sức mạnh thế giới, đó chính là phương hướng tu luyện của ngươi!" Ký nhiên không cần lo lắng đối phương thoát ly khống chế, Ba Tiêu đạo nhân đương nhiên sẽ không lận sắc chỉ đạo, thủ hạ càng cường đại đối với hắn càng có chỗ tốt.

Tiếp Dẫn đạo nhân nguyên bản có bản sự mộng trung chứng đạo,

hiện tại hóa thân Chư thiên Đại tổng quản, tương ứng cai có thể đi theo con đường "Mộng Trung Thế Giới".

Tiếp Dẫn đạo nhân y ngôn làm theo, bắt đầu tế tế lĩnh hội chỗ thần kỳ của các loại sức mạnh thế giới.

Hồi lâu sau!

"Oanh!" Một tiếng cự hưởng!

Tu vi Tiếp Dẫn đạo nhân đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Đáng tiếc sớm tại lúc Đại La Kim Tiên hậu kỳ thì Đại La hoa chỉ khai cửu phẩm, phủ tắc hiện tại có "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm hậu thuẫn, nhất định có thể để Đại La hoa khai tiến thêm một bước.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Chư thiên chủ quản, chúng Ngũ Phương Ngũ Cực trấn thủ giả phân phân hóa tác linh quang trọng phản lại trong trọng thiên của mình.

Quang mang "Tam Thập Lục Trọng Thiên" phân phân thu long, trọng tân hóa thành ba mươi sáu khỏa "Định Hải Thần Châu" sắc trạch các dị, khí tức bất đồng, huyền diệu phi thường.

Ba mươi sáu khỏa "Định Hải Thần Châu" do như một cái vòng cổ tròng tại cổ Tiếp Dẫn đạo nhân, biến mất không thấy.

"Tiếp Dẫn đạo hữu!

Chuẩn Đề đạo hữu!

Chúng ta thiết tha xong rồi thì nên đi ra ngoài thôi!

Chắc hẳn chúng đạo hữu bên ngoài đang chờ đến nóng lòng rồi đi!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha lãng cười.

“Ai!

Hối bất đương sơ!

Không nên đề xuất việc ‘nháo hôn’!” Chuẩn Đề đạo nhân cười khổ nói.

“Hắc hắc!

Cho dù ngươi không đề cập tới!

Bần đạo vẫn như cũ sẽ có biện pháp thu phục nhị vị!” Ba Tiêu đạo nhân trực tiệt liễu đương nói.

“Sư đệ!

Chúng ta hẳn là hối bất đương sơ, không nên bị chút lợi ích nhỏ nhoi làm mờ mắt, đối với Ba Tiêu đạo nhân xuất thủ!

Nhược là lần đầu tiên gặp mặt có thể giống như Trấn Nguyên Tử đạo hữu và Hồng Vân đạo hữu kết làm chí hữu với Ba Tiêu đạo hữu!

Vậy thì như nay cũng sẽ không rơi vào kết cục này!” Tiếp Dẫn đạo nhân thâm am nhân quả chi đạo, một lời nói toạc huyền cơ.

“Lời ấy đại thiện!

Kỳ thực trong lòng Bản tọa đối với sự kiên trì và chấp trứ của nhị vị thập phần kính bội, nại hà địch phi hữu, bất đắc bất miễn trừ hậu hoạn!” Ba Tiêu đạo nhân thâm dĩ vi nhiên!

Bên ngoài “Tu Di Sơn”, tại cao không chi trung, đông đảo tu sĩ quan chiến lúc này đang tụ tập tốp năm tốp ba nghị luận phân phân!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ sớm đã đả phát xong đám tu sĩ mặc kệ xuất phát từ mục đích gì mà dám thấu nhiệt nháo tham dự “nháo hôn”.

Nếu như tu sĩ “nháo hôn” đưa “hạ lễ” quá tùy ý, Trấn Nguyên Tử

và Hồng Vân Lão Tổ sẽ thiết tha thật sự nghiêm túc!

Nếu như "hạ lễ" tống đến có thành ý, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ thiết tha liền điểm đến là dừng!

Khi đám gia hỏa thấu nhiệt nháo phát hiện ra quy luật này, có chút gia để nhi chỉ đành nhẫn thống cắt thịt, tán tài tiêu tai.

Còn những kẻ không có gia để nhi, hoặc là luyến tiếc lấy đồ tốt ra làm "hạ lễ", Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ tự nhiên sẽ để bọn hắn hưởng thụ một tràng thiết tha "hàm sướng lâm li" chân chính!

"Đại huynh!

Bọn hắn đi vào thời gian lâu như vậy rồi!" Thông Thiên hướng về Lão Tử thỉnh giáo, ánh mắt Nguyên Thủy đồng dạng cũng nhìn sang.

"Có khả năng Tiếp Dẫn sư đệ cùng Chuẩn Đề sư đệ hạn định Ba Tiêu đạo hữu chỉ có thể sử dụng hai kiện linh bảo, khiến cho thực lực Ba Tiêu đạo nhân sậu hàng!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại dùng toàn lực!

Cho nên mới đánh lâu như vậy mà chưa phân thắng bại!" Nguyên Thủy có chút hả hê nói.

"Nếu như vậy, thì Ba Tiêu đạo hữu phương tài lúc giao thủ với nhị đệ, tam đệ không nên biểu hiện ra trạng thái khinh tùng tự tại như thế mới đúng!" Lão Tử khẽ nhíu mày!

"Hanh!

Ba Tiêu đạo nhân nhất quán thích giả bộ, khẳng định là đã động dụng toàn lực, lại cứ nhất quyết phải trang xuất ra một bộ dạng thập phần khinh tùng, cốt để khiến cho mặt mũi Tam Thanh chúng ta khó coi!

Phủ tắc hà dĩ phải khổ chiến với Tiếp Dẫn sư đệ, Chuẩn Đề sư

đệ lâu như vậy!" Nguyên Thủy nộ khí trùng trùng, thanh âm vang dội, khiến cho đông đảo tu sĩ tại tràng đều nghe được nhất thanh nhị sở.

Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân Lão Tổ tuy rằng phi thường có lòng tin với Ba Tiêu đạo nhân, nhưng thời gian càng kéo dài, trong lòng đồng dạng cũng có một tia thảm thắc, lúc này nghe vậy không khỏi đối với Nguyên Thủy nộ mục nhi thị.

"Hanh!?

Có muốn chúng ta làm thêm một trận nữa không?" Nguyên Thủy bất tiết lạnh lùng hừ nói.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ đang lo lắng cho Ba Tiêu đạo nhân, đâu có tâm tư cùng hắn hồ giảo man triền, nộ hừ một tiếng tiếp tục quan thiết vọng hướng không gian bị trận pháp lung tráo.

"Hắc hắc hắc....." Nguyên Thủy đắc ý dương dương cười to không dứt.

Bên phía nữ tiên cũng bị kinh động, đình chỉ đánh cờ, tần tần hướng về chỗ này trương vọng.

Hi Hòa lược đái ưu lự thấp giọng hỏi: "Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Ba Tiêu đạo hữu sẽ không có việc gì chứ?" "Không có việc gì!

Bần đạo tin tưởng Ba Tiêu đạo hữu!" Tây Vương Mẫu nhớ lại năm đó bị gần trăm tên Đại La Kim Tiên vây công, Ba Tiêu đạo nhân đều có thể hào phát vô tổn đồ sát đối phương, huống chi hiện tại chỉ có Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hai cái!

Chương 104

Đúng lúc này.

"Xoát!" Sương mù mông lung của đại trận được triệt khứ.

Ba Tiêu đạo nhân tay phe phẩy quạt xếp, mặt mang mỉm cười từ trong mê vụ đang dần dần tiêu tán đi ra.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt trắng bệch, tinh thần ủy mị, cước bộ hư phù đi theo phía sau hắn cách đó không xa.

Thắng bại không cần nói cũng rõ!

"Đại huynh!

Thời gian lâu như vậy, làm cho đệ hảo sinh lo lắng!" Hồng Vân Lão Tổ nghênh đón thấp giọng hỏi.

"Ha ha ha!" Ba Tiêu đạo nhân tịnh không có che giấu thanh âm, "Tiếp Dẫn đạo hữu tại lúc giao thủ, dưới áp lực cường đại tu vi cư nhiên đột phá Đại La Kim Tiên đỉnh phong cảnh giới!

Vì để chờ Tiếp Dẫn đạo hữu hoàn thành đột phá, nên mới làm trễ nải một chút thời gian!" "Ba Tiêu đạo hữu thật là trạch tâm nhân hậu!" Mọi người nghe vậy phân phân thấp giọng nghị luận.

Người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là cố ý kiếm chuyện!

Nếu là tu sĩ khác ngộ phải loại tình huống này, tuyệt đối sẽ không để kẻ địch thuận lợi đột phá, ngược lại sẽ sấn cơ hủy đi căn cơ của hắn!

"Ha ha ha!

Bản tọa vốn cũng định tiểu trừng đại giới!

Nhưng Chuẩn Đề đạo hữu khổ khổ ai cầu!

Bản tọa niệm tình đang là đại hôn hỷ sự, liền vãng khai nhất diện, phủ tắc!

Hừ hừ!

Tiếp Dẫn đạo hữu muốn đột phá?!

Tuyệt vô khả năng!

Bản tọa tất định để hắn huyết tiễn đương tràng!" Ba Tiêu đạo nhân ti hào không cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề giữ lại mặt mũi, cười lạnh trào phúng nói.

Chúng tu sĩ vây xem trong lòng giật mình, người tài giỏi trước mắt này cũng không phải hạng người lương thiện dễ bắt nạt, đó chính là tồn tại đã chế tạo ra mấy vụ kinh thiên huyết án!

Lần thứ nhất, Đông Vương Công củ kết một bang tu sĩ vây giết bất thành phản bị đồ sát, cuối cùng chỉ có Đông Vương Công trọng thương, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng tại Đạo Tổ Hồng Quân điều đình chi hạ mới bảo trụ được cái mạng nhỏ.

Lần thứ hai, tranh đoạt chiến "Bồng Lai Tiên Đảo", đám "Bồng Lai tu sĩ" tàn tồn, tiểu thế lực đoàn hỏa, "Đông Hải Tán Tu Liên Minh", Hắc Long nhất tộc, toàn bộ bị giết, một cái không chừa!

Chín vị trưởng lão tu vi Đại La Kim Tiên trung hậu kỳ của Hắc Long tộc toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân luyện chế thành một bộ phận của tọa giá "Cửu Long Niện"!

Lần thứ ba, Đông Vương Công muốn cướp đoạt công đức của đại hôn nghi thức, cuối cùng công đức chưa hạ xuống, Đông Vương Công đã bị cách sát đương tràng, đạo lữ Đào Hoa Tiên Tử bị tù cấm, cùng

với tu sĩ truy tùy hầu như toàn bộ giết thì giết, bắt thì bắt!

Ba Tiêu đạo nhân phản lại tá trợ cái chết của Đông Vương Công và đông đảo quan lễ tân khách được mời đến, thành công cử hành tang lễ đầu tiên của Hồng Hoang đại lục, chế định tang táng nghi thức, hoạch đắc hải lượng công đức!

Không ít tu sĩ đã sớm nhận ra, trong số tiên nga cung nữ xuyên toa vãng lai tại yến hội hôm nay có thân ảnh của Bách Hoa Tiên Tử ngày đó!

"Giả thần giả quỷ!

Mua chuộc lòng người!" Nguyên Thủy Thiên Tôn áp thấp thanh âm chú mạ.

Thông Thiên bĩu môi không nói gì, cái khác không nói, nhưng đối với tạo nghệ Lôi chi nhất đạo của Ba Tiêu đạo nhân hắn là phục khí.

Lão Tử hai mắt ngưng lại, cho Nguyên Thủy một cái ánh mắt cảnh cáo, khiến Nguyên Thủy san san ngậm miệng không nói!

Trốn ở trong đám tu sĩ thính đạo "Tử Tiêu Cung", Minh Hà Lão Tổ hào không bắt mắt nhìn nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang thất hồn lạc phách lui sang một bên, lại nhìn nhìn Ba Tiêu đạo nhân đang ý khí phong phát, không khỏi ám ám gật đầu, trong lòng đối với Ba Tiêu đạo nhân càng thêm kỵ đạn vài phần.

Trấn Nguyên Tử nhẹ nhàng ho khan một tiếng, lãng thanh nói: "Nháo hôn hoàn tiết kết thúc!

Nghênh tiếp nam nữ song phương nhập 'Tu Di Cung'!" Lúc này không còn ai xuất diện trở lan, Ba Tiêu đạo nhân mang theo Tây Vương Mẫu thuận lợi tiến vào "Tu Di Cung".

"Nhất bái Thương Thiên!

Cảm tạ Đại Đạo kiến chứng!

Thiên Đạo thành toàn!" Trấn Nguyên Tử hô xong.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu đối với Cửu Thiên chi thượng cung thân nhất lễ.

"Nhị bái Đại Địa!

Cảm tạ Hồng Hoang thế giới dựng dục chi ân!" Trấn Nguyên Tử hô tiếp.

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đối với Hồng Hoang thế giới đoàn đoàn nhất lễ.

"Phu thê đối bái!

Vĩnh kết đồng tâm!" Trấn Nguyên Tử hô lần ba.

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu nhìn nhau, hội tâm cười một tiếng, tương hỗ cung thân thi lễ!

"Phu thê cộng ẩm giao bôi tửu!

Huề thủ đồng tâm chí vĩnh cửu!" Trấn Nguyên Tử lại hô.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu từ trong tay Bì Lô Tiên và Thải Vân Tiên Tử tiếp lấy loại "Hồng Vân Nhưỡng" tốt nhất, song tí giao xoa uống cạn ly rượu giao bôi!

Chí thử về sau hôn lễ tại Hồng Hoang thế giới, bất luận là có long trọng hay không đều thiếu không được nghi thức "Bái Thiên Địa" và "Giao bôi tửu"!

"Lễ thành!" Trấn Nguyên Tử trang nghiêm túc mục hô lớn!

"Oanh long long!" Cửu Thiên chi thượng kim vân phiên cổn, công đức kim quang cuồn cuộn ngưng tụ!

Một màn tất cả mọi người mong chờ rốt cục đã đến!

Tùy theo Trấn Nguyên Tử tuyên bố "Đại hôn nghi thức" hoàn thành!

Cửu Thiên chi thượng kim vân phiên cổn, khoảnh khắc chi gian uấn nhưỡng ra một cái kim sắc toàn qua cự đại, bàng bạc công đức kim quang tại trong kim vân cuồn cuộn phiên đằng, càng cuộn càng lớn.

Quy mô công đức kim vân bàng đại viễn siêu dự kỳ của bất kỳ người nào, ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng nhịn không được lộ ra vẻ kinh ngạc!

Cuối cùng kim sắc toàn qua hình thành một cái dạng cái phễu, huyền hoàng công đức chi lực nồng đậm tùy thời chuẩn bị rơi xuống!

Tại tràng tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn về phía đám mây công đức kia!

Có người mãn kiểm hân hỉ!

Tự nhiên là đông đảo tu sĩ nhất phương Ba Tiêu đạo nhân, biết rằng trong hải lượng huyền hoàng công đức chi lực kia tất định có một phần của mình!

Có người mãn kiểm hâm mộ!

Chương 105

Tự nhiên là đại bộ phận tân khách đến quan lễ, ai không biết huyền hoàng công đức chi lực nan đắc cũng như tầm quan trọng của nó!

Chỉ cần thân cụ công đức, bất luận tu luyện tốc độ, vận khí đẳng đẳng đều sẽ có biến hóa hiển trứ!

Có người kích động vạn phân!

Tự nhiên là những tu sĩ phổ thông vất vả từ xa xôi ức vạn dặm chạy tới tham gia "Đại hôn nghi thức", tuy rằng biết những huyền hoàng công đức chi lực này không liên quan gì đến mình.

Nhưng có hạnh có thể chứng kiến thịnh huống Hồng Hoang như thế này, chứng kiến tràng cảnh hùng vĩ thiên hàng công đức nan đắc nhất kiến, đã đủ để hân hỉ nhược cuồng, sau khi trở về có thể cùng các đạo hữu khác khoác lác thật lâu thật lâu rồi!

Có người nghiến răng nghiến lợi!

Tự nhiên là những tiên thiên đại năng ôm thâm thâm địch ý với Ba Tiêu đạo nhân như Nguyên Thủy, Đế Tuấn, Thái Nhất!

Cùng với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân - kẻ tuy rằng đã trở thành thủ hạ của Ba Tiêu đạo nhân nhưng bắt buộc phải nghe theo phân phó ngụy trang ra thần tình thống hận.

Cuối cùng!

Từ trong công đức kim vân, một đạo kim quang trực xạ hạ xuống.

Tất cả mọi người mục trừng khẩu ngốc nhìn xem, thứ hàng lạc đầu tiên cư nhiên không phải công đức kim quang, mà từ trong kim quang bay ra ba mai ngọc giản!

Chính là "Tam Thư": "Hôn thư", "Lễ thư", "Nghênh thư"!

"Tam Thư" nguyên bản là Ba Tiêu đạo nhân thủ dụng cực phẩm linh ngọc làm tài liệu, Hồng Vân Lão Tổ dùng "Thiên Ân Hồ Lô" uẩn dưỡng hồi lâu, lại dùng "Càn Khôn Đỉnh" tinh tâm luyện chế thành Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Tiên hậu bị công đức kim vân nhiếp đi, như nay lại được đưa về, xác thực hoàn toàn thay đổi bộ dạng!

Trên ba khối ngọc giản di mạn nồng đậm huyền hoàng công đức chi lực, những đạo văn Ba Tiêu đạo nhân khắc họa nguyên bản đã biến thành màu vàng thôi xán.

Quan trọng hơn là "Tam Thư" toàn bộ tấn thăng cấp bậc Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Tại trong thần tình hâm mộ của tất cả tu sĩ, Ba Tiêu đạo nhân y tụ phất một cái, "Tam Thư" biến mất không thấy!

Khẩn tiếp theo!

"Oanh!" "Oanh!" Hai đạo công đức kim quang thô tráng hàng lâm, phân biệt chiếm cứ ba thành của chỉnh thể công đức kim vân.

Trực tiếp dũng hướng về phía hai vị nhân vật chính của "Đại hôn nghi thức" là Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu!

Ba Tiêu đạo nhân kinh nghiệm phong phú, lập tức nhìn ra tuy rằng chỉ chiếm cứ ba thành tổng cộng công đức kim vân, nhưng so với lượng huyền hoàng công đức chi lực nhận được sau "Tang táng nghi thức" thì nhiều hơn gấp ba lần!

Đại khái là bởi vì lần này "Đại hôn nghi thức" chuẩn bị chu toàn, háo thời háo lực thậm cự, tân khách đến từ khắp nơi trên Hồng Hoang thế giới, đều là những nhân vật trọng yếu vang danh, ảnh hưởng cự đại.

Hỷ sự tổng là phải gây chú ý hơn tang sự.

Ngoài ra, bởi vì màn "nháo hôn" mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tăng thêm cũng trợ lực không ít.

Ba Tiêu đạo nhân tế ra "Bàn Long Biển Quải" đem tất cả huyền hoàng công đức chi lực chậm rãi hấp thu!

"Ông!" "Ông!" "Ông!"...

"Bàn Long Biển Quải" một bên hấp thu, một bên kịch liệt run rẩy, phúc độ càng ngày càng lớn!

Cuối cùng!

"Oanh!" Sau một tiếng nổ vang trầm thấp!

"Bàn Long Biển Quải" sau khi lũ thứ tiếp thụ đại lượng huyền hoàng công đức chi lực, rốt cục lượng biến dẫn đến chất biến, thành công tấn thăng vi "Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo"!

Bên kia Tây Vương Mẫu nghe theo sự chỉ đạo của Ba Tiêu đạo nhân, lấy thân thể tiếp thu một bộ phận huyền hoàng công đức chi lực để chờ lát nữa hấp thu đề thăng tu vi, lại đem bộ phận còn lại thu nhập vào trong bạn sinh linh bảo "Cực Âm Ngư Bài"!

Tùy hậu, lại có hai đạo công đức kim quang từ trên trời giáng xuống, phân biệt chiếm cứ một thành tổng lượng, bắn về phía chủ hôn nhân Trấn Nguyên Tử và môi nhân Hồng Vân Lão Tổ.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ nhất thứ toàn bộ đem huyền hoàng công đức chi lực thu nhập vào "Tam Bảo Ngọc Như Ý" và "Thanh Bình Kiếm"!

Hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sau khi tiếp thu huyền hoàng công đức chi lực tuy rằng không có thuế biến rõ ràng, nhưng kim quang công đức nồng đậm kia khiến các tu sĩ khác nhìn mà mắt

mạo tinh quang, thèm thuồng muốn chết, lại không kế khả thi!

Lúc này công đức kim vân đã súc thủy đi một bộ phận lớn, uẩn dưỡng hồi lâu sau đó lần nữa đầu hạ một đạo kim quang, đại ước chiếm nửa thành tổng lượng, một nhập vào trong cơ thể Lục Ngô - người vẫn luôn vì Tây Vương Mẫu thao bạn tất cả sự hạng của đại hôn nghi thức.

Lục Ngô kích động vạn phân đem huyền hoàng công đức chi lực thu nhập thể nội, lưu lại để sau khi luyện hóa sẽ đề thăng tu vi.

Còn lại đại ước nửa thành công đức kim quang phân thành số đạo kim quang thô tế bất nhất, phân biệt một nhập vào trong cơ thể đám nhị đại đệ tử như Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Địa Tạng, Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô Tiên Tử, Bì Lô Tiên, Thải Vân Tiên Tử...

Đại Đạo chí công, án lao phân phối, trong đó tự nhiên là Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô Tiên Tử xuất lực nhiều nhất hoạch đắc đại bộ phận huyền hoàng công đức chi lực.

Bì Lô Tiên và Thải Vân Tiên Tử tham dự vào sau cùng nên thu hoạch tương đối ít hơn.

Đám nhị đại đệ tử này đương nhiên hỉ hình vu sắc, khai khai tâm tâm thu hạ huyền huyễn công đức chi lực, luyện hóa đề thăng tu vi.

Cuối cùng còn lại chưa tới một thành huyền hoàng công đức chi lực phân tán thành vô số đạo công đức kim quang tế nhỏ tứ tán phi xạ, một nhập vào thể nội đông đảo tu sĩ đã giúp đỡ trong "Đại hôn nghi thức" tại hai nơi Tây Phương Đại Lục và Tây Côn Luân.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Cư nhiên có không ít tu sĩ vốn sắp sửa đột phá cảnh giới, tá trợ huyền hoàng công đức chi lực giúp đỡ đã nhất cử đột phá tu vi bình chướng!

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Đế Tuấn, Thái Nhất, Nguyên Thủy, Thông Thiên đẳng đẳng những tu sĩ tham dự hoàn tiết "nháo hôn" mắt mong chờ nhìn một điểm công đức kim quang cuối cùng biến mất không thấy, lại căn bản chẳng có chút quan hệ nào với bọn hắn.

Thất vọng, phẫn nộ, tật đố cùng vô vàn tình cảm phức tạp dũng thượng tâm đầu.

"Chư vị đạo hữu thỉnh nhập tịch!" Trấn Nguyên Tử hỉ khí dương dương lãng thanh nói.

Nguyên Thủy hai lời không nói, đen mặt xoay người liền đẳng không phi tẩu.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Huynh đệ bần đạo có việc cần làm, xin cáo từ tại đây!" Lão Tử đạm nhiên mở miệng, gật đầu nhẹ rồi mang theo Thông Thiên khẩn tùy rời đi.

"Cáo từ!" Đế Tuấn đồng dạng thi lễ qua loa, mang theo Thái Nhất đầy mặt vẻ không vui rời đi.

"Hanh!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lạnh lùng hừ một tiếng, ngay cả chào hỏi cũng không đánh liền xoay người rời đi.

Tu sĩ còn lại tắc phân phân nhập tịch...

Hồi lâu sau mới bắt đầu lục tục ly tịch.

"Ha ha ha!

Ba Tiêu đạo hữu!

Chuyến này đã để huynh đệ tỷ muội chúng ta mở rộng tầm mắt rồi!

Ngã đẳng cũng cáo từ!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang ha ha cười

lớn chào hỏi Ba Tiêu đạo nhân một tiếng, liền mang theo Thập Nhị Tổ Vu xuyên toa không gian rời đi.

Các vị đạo hữu cùng thính đạo tại "Tử Tiêu Cung" từ phương xa tới, cùng với tộc trưởng các đại tộc Hồng Hoang và các tiên thiên đại năng khác, cũng lục tục hàn huyên vài câu rồi rời đi.

Chương 106

Đại tiểu tu sĩ tụ tập tại "Ba Tiêu Cung" phía dưới tuy rằng không có tư cách bái kiến Ba Tiêu đạo nhân, cũng đều cùng đám nhị đại đệ tử Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long Chân Nhân cáo từ rời đi.

Thiên niên thời gian chuyển thuấn tức.

Trong một ngàn năm này, trên dưới "Tu Di Sơn" thỉnh thoảng sẽ có động tĩnh đột phá truyền ra, chẳng qua thanh thế có lớn có nhỏ, không đồng nhất!

Khiến Ba Tiêu đạo nhân chú ý nhất chính là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tu vi hắn không có đột phá, nhưng nhục thân sau khi hấp thu công đức chi lực, 《Bát Cửu Huyền Công 》đã có sở đột phá, nhục thân cường độ siêu xuất tu vi cảnh giới. 《Bát Cửu Huyền Công 》tuy rằng không bá đạo như 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công 》của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng lại lánh hữu huyền diệu.

Địa Tạng đảo là không thanh không hưởng, bỗng nhiên một ngày từ Thiên Tiên đột phá lên Huyền Tiên cảnh giới.

Hoàng Long Chân Nhân rốt cục tá trợ huyền hoàng công đức chi lực từ Chân Tiên đột phá Thái Ất Chân Tiên cảnh giới!

Việc này làm hắn cao hứng rất nhiều năm.

Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân lại cảm thấy có chút đáng tiếc!

Hoàng Long Chân Nhân là ấu tử của Long Vương, một lòng hướng thiện, trong "Long Hán Đại Kiếp" cũng chưa từng sát lục vô tội sinh linh.

Cho nên Hoàng Long Chân Nhân đắc dĩ kế thừa khí vận của Long Tộc, số khí vận này khiến Trấn Nguyên Tử đảo là hoạch lợi không ít!

Tin tưởng đây cũng là nguyên nhân quan trọng nhất khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn nguyên bản phá lệ thu Hoàng Long Chân Nhân làm đệ tử.

Nhưng có lợi tất có tệ, Hoàng Long Chân Nhân cùng lúc đó cũng vì thân phận ấu tử của Long Vương mà so với các Long tộc khác thừa thụ càng nhiều nhân quả từ việc Long tộc tàn phá Hồng Hoang thời kỳ "Long Hán Đại Kiếp".

Thiên Đạo áp chế thực lực của toàn bộ Long tộc đề thăng, đương nhiên cũng sẽ không đơn độc buông tha Hoàng Long Chân Nhân, mới khiến cho Hoàng Long Chân Nhân vốn tư chất phổ thông lại có tốc độ tu luyện chậm đến ly phổ.

Ba Tiêu đạo nhân có thể dự liệu con đường tu luyện của Hoàng Long Chân Nhân, trừ bỏ dùng công phu nước chảy đá mòn từ từ đả ngao tu vi, chỉ còn cách dùng công đức chi lực giảm khinh sự áp chế của Thiên Đạo đối với hắn.

Ma Cô Tiên Tử và Vân Trung Tử sau khi hấp thu huyền hoàng công đức chi lực tuy rằng tu vi đề thăng không ít, nhưng lại không đạt được cảnh giới đỉnh phong của mỗi người.

Bì Lô Tiên lúc đầu tốn hồi lâu củ kết giữa việc đề thăng tu vi và đề thăng phẩm giai bản mệnh pháp bảo.

Cuối cùng sau khi Ba Tiêu đạo nhân thừa nặc nếu có cơ hội sẽ giúp hắn từ từ đề thăng phẩm giai bản mệnh pháp bảo, Bì Lô Tiên mới khai khai tâm tâm hấp thu huyền hoàng công đức chi lực đề thăng tu vi.

Bất quá chỉ đề thăng đến Thiên Tiên đỉnh phong, không thể đột phá Chân Tiên cảnh giới...

Thải Vân Tiên Tử vẫn như cũ bản tính nan di, cuối cùng đem

huyền hoàng công đức chi lực chú nhập vào pháp bảo yêu thích là "Trạc Mục Châu", khiến uy lực của nó tăng cường không ít.

Tiểu Đoàn Đoàn - quốc bảo được sủng ái tuy rằng không hoạch đắc huyền hoàng công đức chi lực, nhưng thường xuyên được Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đám người đầu uy các loại tiên quả.

Cứ như vậy ăn ăn uống uống, chơi đùa nghịch ngợm, bán manh, sái bảo mà từ Huyền Tiên đột phá Chân Tiên cảnh giới.

Khiến bọn người Bì Lô Tiên dở khóc dở cười...

Trong Hồng Hoang thế giới đồng dạng phong vân dũng động, phát sinh biến hóa thập phần cự đại!

Đầu tiên là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tìm được một ngọn tiên sơn tại Nam Phương Đại Lục, chế tạo thành đại bản doanh, thủ danh "Linh Sơn"!

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" được ẩn tàng tại sơn phúc tối trung tâm của "Linh Sơn".

Tiếp Dẫn đạo nhân trở thành Chư thiên Đại tổng quản của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đại bộ phận thời gian đều ở trong đó yên lặng tu luyện, khống chế điều phối sự diễn hóa của "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Chuẩn Đề đạo nhân tắc thập phần hoạt dược tại Nam Phương Đại Lục, thu long không ít tu sĩ bản thổ Nam Phương Đại Lục tiến vào Linh Sơn, triệt để biến thành thủ hạ của hắn, đem "Linh Sơn" chế tạo thành trung tâm thế lực của Nam Phương Đại Lục.

Ba Tiêu đạo nhân truyền thụ một bộ phận phương pháp thu long khí vận thô thiển, Chuẩn Đề đạo nhân đem khí vận Nam Phương Đại Lục dần dần thu long trên người hắn.

Những khí vận chi lực này lại thông qua phương thức thần bí khó lường, chậm rãi hối tụ trên người Ba Tiêu đạo nhân ở tận Tây Phương Đại Lục xa xôi.

Chỉ là quá trình này cực kỳ chậm chạp, ngay cả đương sự nhân là Chuẩn Đề và Ba Tiêu đều không có sát giác.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng mô phỏng Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu khai đàn giảng đạo tại "Linh Sơn", khai khải linh trí cho sinh linh man hoang của Nam Phương Đại Lục.

Ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân cũng từng đi ra khỏi "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tiến hành một lần giảng đạo.

Tại hạch tâm vị trí của Thái Dương Tinh.

Trên cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang đang đậu hai con Tam Túc Kim Ô, chính đang há mồm thôn thổ từng đạo Thái Dương Chân Hỏa chước nhiệt.

Thái Nhất bỗng nhiên phẫn nộ giang rộng đôi cánh, quạt cho Thái Dương Chân Hỏa phụ cận nổi sóng hỏa lãng hung dũng!

"Nhị đệ!

Sao không tiếp tục tu luyện?

Vì cớ gì lại đại phát lôi đình?" Đế Tuấn đem một ngụm lớn Thái Dương Chân Hỏa nuốt vào trong bụng, lắc đầu biến hóa thành hình tượng đạo nhân uy nghiêm, mở miệng hỏi.

Thái Nhất cũng không đáp lời, tại Thái Dương Tinh nhấc lên hỏa trụ trùng thiên, hồi lâu sau mới dần dần bình tức.

"Đại huynh!

Ba Tiêu đạo nhân sở dĩ có thể kiêu ngạo như vậy, không chỉ đơn thuần vì hắn thực lực cường đại!" Thái Nhất cuối cùng cũng phát tiết

xong lửa giận trong lòng, rốt cuộc mở miệng nói.

"Quan trọng hơn là hắn thu long Tây Phương Đại Lục làm của riêng, lạp long hai huynh đệ Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, lại sở hữu một đám lớn thủ hạ có quan hệ mật thiết không thể phân!" Trong ánh mắt Thái Nhất bạo xạ ra quang thải mạc danh!

"Ý của nhị đệ là?" Trong mắt Đế Tuấn đồng dạng thiêu đốt ngọn lửa màu vàng hừng hực.

"Chúng ta muốn vượt qua Ba Tiêu đạo nhân, không thể chỉ biết cắm đầu khổ luyện!

Chúng ta phải từ phương phương diện diện đều đuổi kịp, áp chế hắn, mới có thể hoạch đắc thắng lợi cuối cùng!" Thái Nhất đã suy nghĩ về việc này rất lâu!

Đế Tuấn đồng dạng vẫn luôn khảo lự những chuyện này, lúc này cũng đem ý tưởng trong lòng nói thẳng ra: "Vi huynh cảm thấy Tam Thanh là huynh đệ ba người!

Ba Tiêu đạo nhân cũng là huynh đệ ba người!

Đám Tổ Vu thô bỉ vô lễ kia càng có tới mười hai người!

Chúng ta đầu tiên phải tìm vài minh hữu có thực lực túc cú cường đại, mới có đủ sức mạnh để chống lại bọn hắn!" "Đại huynh nói là Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ở Nam Phương Đại Lục sao?" Ánh mắt Thái Nhất chợt lóe, mở miệng hỏi.

"Tuy rằng thực lực của bọn hắn xác thực túc cú cường đại, nhưng sư huynh đệ hai người bọn hắn đồng tâm đồng đức, quỷ kế đa đoan, lại là ký danh đệ tử của Đạo Tổ!" Đế Tuấn liên liên lắc đầu.

"Chúng ta cùng bọn hắn liên minh chẳng khác nào dẫn sói vào nhà?

Cuối cùng khủng phạ thái a đảo trì, huynh đệ hai người chúng ta

phản biến thành phụ dung!" Đế Tuấn nói xong, Thái Nhất nhíu mày tư tác một lát liền chậm rãi gật đầu.

"Vậy Đại huynh thấy có ai thực lực đủ mạnh, lại có thể bị chúng ta lạp long, sẽ không có ẩn hoạn?" Thái Nhất nỗ lực tư khảo hồi lâu, không thấy nhân tuyển nào thích hợp, lần nữa mở miệng tuần vấn.

"Vi huynh hiện tại có hai cái tư lộ!" Đế Tuấn chậm rãi nói.

"Đầu tiên, chúng ta là tiên thiên đại năng đản sinh trên Thái Dương Tinh!

Thiên sinh cùng hai vị trên Thái Âm Tinh là âm dương hỗ bổ, tương phụ tương thành!

Nhược năng cùng các nàng kết thành đạo lữ, vậy liền có thêm một cánh tay đắc lực!" Ánh mắt Đế Tuấn vọng hướng Thái Âm Tinh xa xôi.

Chương 107

"Diệu!

Thực tại quá diệu rồi!" Thái Nhất bỗng nhiên vỗ tay cười dài, "Hi Hòa, Thường Hi hai tỷ muội trên Thái Âm Tinh, không chỉ tu vi cường đại, tướng mạo nhu mỹ, thực tại là tuyển trạch tối giai để kết làm đạo lữ!" "Chỉ đáng tiếc, 'Đại hôn nghi thức' lần đầu tiên của Hồng Hoang thế giới đã bị Ba Tiêu ác đạo thưởng tiên một bước!

Phủ tắc huynh đệ chúng ta đã có thể đắc được một món công đức lớn rồi!" Thái Nhất hận đến nghiến răng nghiến lợi!

"Sau khi chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta sẽ đi Thái Âm Tinh cầu thân với hai vị đạo hữu Hi Hòa, Thường Hi!" Thái Nhất vô cùng hưng phấn.

"Tạm thời không được!" Đế Tuấn dội một gáo nước lạnh vào Thái Nhất.

"Tại sao?" Thái Nhất lớn tiếng hỏi.

"Đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân vừa mới kết thúc không lâu, tất cả tu sĩ đều còn đang chìm đắm trong đó, cảm giác chấn kinh vẫn chưa lui đi!

Chúng ta lúc này đi cầu thân với Hi Hòa, Thường Hi, căn bản khó có thể đả động được họ!" Đế Tuấn nói tới đây thì thở dài một hơi.

"Hừ!

Lại là tên Ba Tiêu ác đạo kia phá hỏng chuyện tốt của chúng ta!

Hắn quả thực cũng đáng chết như đám Thập Nhị Tổ Vu thô lỗ kia vậy!" Thái Nhất đá bay một khối Thái Dương Thần Thạch.

Một lát sau, Thái Nhất khôi phục bình tĩnh, lại truy hỏi: "Vậy đại huynh có chủ ý gì?" "Trước tiên, chúng ta phải đợi một thời gian!

Đợi sau khi Đạo Tổ giảng đạo lần thứ hai, đợi nhiệt độ đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân nguội đi, ký ức trong đầu chúng sinh Hồng Hoang dần dần tiêu tán, mơ hồ." "Thứ hai, chúng ta cần phải tổ chức thế lực cường đại trước, mới có thể khiến tỷ muội Hi Hòa, Thường Hi tâm cam tình nguyện gả cho huynh đệ chúng ta!" Đế Tuấn ngạo nhiên nói.

"Đại huynh khẳng định đã sớm có chủ ý, mau nói cho đệ nghe!" Thái Nhất lập tức kích động.

"Bước đầu tiên, chúng ta cần chiêu mộ cánh tay phải đắc lực!

Cần thực lực đủ mạnh!

Cho dù không bằng Hồng Vân lão tổ, cũng không thể kém quá nhiều!

Quan hệ giữa bọn họ không thể quá mật thiết, nếu không sẽ bất lợi cho chúng ta!" Đế Tuấn nói đâu ra đấy.

"Đại huynh xem ra đã có mục tiêu rồi!" Thái Nhất chìm đắm trong niềm vui sắp cưới được Thái Âm nữ thần, lười suy nghĩ thêm, trực tiếp hỏi.

"Đệ còn nhớ Đông Vương Công năm xưa có hai cánh tay đắc lực không!" Đế Tuấn tính trước kỹ càng, mỉm cười nói.

"Đại huynh nói Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng?" Thái Nhất đi đi lại lại, cẩn thận suy nghĩ.

"Hai kẻ này xác thực rất thích hợp!

Trước hết, cả hai đều có thâm cừu đại hận với Ba Tiêu đạo nhân từ khi hóa hình!

Mấy lần bị Ba Tiêu đạo nhân đánh trọng thương suýt mất mạng!

Nếu có thể được chúng ta trọng dụng, bọn họ nhất định sẽ tận tâm tận lực trong việc đối phó Ba Tiêu!" Thái Nhất càng nghe càng kích động, từng bước phân tích: "Hai người bọn họ cũng là tiên thiên đại năng từng nghe giảng tại Tử Tiêu Cung, thực lực không thấp.

Nghe nói trước đó vì tang lễ của Đông Vương Công mà kiếm được một bút công đức!

Khi xưa Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lấy cớ này để chặn đường chúng ta tham gia 'náo hôn', ai ngờ lại công cốc một phen!" Nhắc tới đây, Thái Nhất vẫn còn chưa hết giận.

"Còn một điểm nữa!" Đế Tuấn bổ sung, "Vi huynh trước đó có lưu ý, tuy rằng bọn họ đều từng phò tá Đông Vương Công, nhưng giữa hai người lại có hiềm khích!

Rất thuận tiện để chúng ta chế ngự, không cần lo lắng bọn họ sẽ liên thủ tạo thành uy hiếp đối với chúng ta!" "Đại huynh suy tính cực kỳ chu toàn!

Chúng ta liền đi chiêu mộ!" Thái Nhất lớn tiếng khen hay.

"Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng đều là kẻ không cam lòng làm hạng tầm thường.

Sau khi Đông Vương Công vẫn lạc, bọn họ chia nhau qua phân thế lực cũ của Đông Vương Công, mỗi người tự ẩn mình chờ thời cơ hành động!" Đế Tuấn sớm đã nắm rõ tình huống như lòng bàn tay.

"Muốn thu phục bọn họ, cần uy bức lợi dụ, mềm nắn rắn buông!

Thực lực huynh đệ chúng ta viễn siêu hai kẻ đó, điểm này không cần lo lắng!" Đế Tuấn lòng tin mười phần.

"Đó là đương nhiên!

Tiểu đệ tế ra ‘Hỗn Độn Chung’, trừ cái loại phòng ngự như rùa đen của Ba Tiêu ác đạo, các tu sĩ khác ai có thể đỡ được công kích của ta!” Thái Nhất cuồng ngạo cười lớn.

“Chỉ dùng cường quyền trấn áp cũng không thể thực sự khiến họ quy tâm, phải cho họ thấy thế lực cường đại, tiền đồ viễn đại và địa vị quang minh của chúng ta!” Đế Tuấn tiếp tục nói.

“Thế lực?

Đại huynh, chúng ta chỉ có huynh đệ hai người!

Thực lực không thiếu, nhưng thế lực lấy từ đâu ra?” Thái Nhất thực sự không hiểu ý Đế Tuấn.

“Trên Hồng Hoang đại lục, những kẻ tu vi cao cường đại bộ phận đều đã có nơi chốn, số còn lại thì ẩn cư không xuất thế, chúng ta nhất thời bán khắc đi đâu mà vơ vét?” Thái Nhất có chút buồn rầu.

“Nhị đệ!

Sao lại bỏ gần cầu xa chứ!

Thái Dương Tinh của chúng ta nằm sâu trong vô tận tinh không, ngoại trừ Thái Âm Tinh ra, còn có vô số tinh thần, trên những tinh thần đó cũng đều có sinh linh đản sinh!” Đế Tuấn giơ tay chỉ về phía vô tận tinh không.

“Tuy rằng thực lực cao thấp bất đồng, nhưng trong đó có Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, đều có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Trên ba trăm sáu mươi chu thiên tinh thần, các Chu Thiên Tinh Quân cũng đều có tu vi Thái Ất Kim Tiên!” Đế Tuấn chỉ điểm từng nơi.

“Thái Dương Tinh chúng ta là đứng đầu quần tinh!

Chỉ cần chúng ta đến mời, bọn họ nhất định sẽ truy tùy huynh đệ chúng ta!" Đế Tuấn vừa dứt lời, hai mắt Thái Nhất sáng lên, vỗ tay cười lớn: "Đúng a!

Tiểu đệ lại quên mất các vị đạo hữu này!" "Đại ca yên tâm!

Tiểu đệ sẽ đi mời bọn họ gia nhập, nếu gặp kẻ không biết điều, hắc hắc!

Sẽ cho bọn hắn kiến thức uy lực của 'Hỗn Độn Chung'!" Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất liền binh chia làm hai đường.

Thái Nhất tiến vào vô tận tinh thần đại hải, đi thăm hỏi từng vị Tinh Quân!

Đại bộ phận Tinh Quân nhiếp phục trước thực lực cường đại của Thái Nhất, cùng với việc Thái Dương Tinh xác thực là đứng đầu quần tinh, liền thuận thế quy thuận.

Có vài kẻ cá biệt không quá tình nguyện, cũng bị Thái Nhất dùng vũ lực trấn áp, cuối cùng không thể không gia nhập trận doanh.

Thái Nhất dã tâm bừng bừng, đối với thủ hạ tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Sau khi thu phục toàn bộ Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân, hắn lại du tẩu trong mang mang tinh hà, chỉ cần trên tinh thần có sinh linh đản sinh, toàn bộ đều bị thu nhập dưới trướng.

Đồng thời Thái Nhất cũng thu hoạch được không ít đồ tốt, có Tiên Thiên Linh Bảo, có nguyên liệu quý giá, có một số linh căn, nhiều không kể xiết.

Đế Tuấn thì ở lại trên Hồng Hoang đại lục, trước tiên đi Bắc Minh Chi Hải tìm Côn Bằng, sau một hồi du thuyết và hứa hẹn lợi ích, mới chiêu mộ được Côn Bằng cùng đám thuộc hạ cựu bộ Đông

Vương Công!

Chương 108

Sau đó, Đế Tuấn mang theo Côn Bằng đến Linh Thứu Sơn.

Trên Linh Thứu Sơn tạm thời có các tu sĩ tá túc, đại bộ phận đều là thủ hạ của Đông Vương Công.

Sau khi thông truyền, bọn họ vào "Nguyên Giác Động" gặp Nhiên Đăng đạo nhân.

"Nhiên Đăng đạo hữu, bần đạo Đế Tuấn đến để cùng đạo hữu bàn đại sự..." Đế Tuấn bắt đầu du thuyết Nhiên Đăng.

"Trải qua sự việc Đông Vương Công, bần đạo phát hiện cho dù thế lực có lớn đến đâu, cá nhân thực lực không đủ thì vẫn khó có thể ứng đối cường địch!

Nghe nói tại hôn lễ của Ba Tiêu ác đạo, Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu đều không chiếm được tiện nghi..." Nhiên Đăng đạo nhân từ chối.

"Khi đó nhị đệ Thái Nhất phải cố kỵ các tu sĩ khác, căn bản không phát huy được uy lực chân chính của 'Hỗn Độn Chung'..." Đế Tuấn khổ khẩu bà tâm khuyên bảo lần nữa.

Hồi lâu sau, Nhiên Đăng đạo nhân mới miễn cưỡng đồng ý, nhưng lại đưa ra yêu cầu: nếu Đế Tuấn và Thái Nhất không thể đối kháng Ba Tiêu đạo nhân, hắn có thể tùy thời rời đi!

Đế Tuấn mang theo Côn Bằng và Nhiên Đăng, lại đến chỗ Phục Hy, Nữ Oa bái phỏng.

Lời lẽ Đế Tuấn khuyên Phục Hy và Nữ Oa đương nhiên không phải xưng bá Hồng Hoang hay đả áp Ba Tiêu đạo nhân và Vu tộc, mà chuẩn bị một bộ thuyết từ khác.

“Phục Hy đạo hữu, Nữ Oa đạo hữu!

Từ khi Đông Vương Công vẫn lạc, nam tiên Hồng Hoang như rắn mất đầu.

Tây Vương Mẫu gả cho Ba Tiêu đạo hữu, sau đó cũng ít đi lại, chưa thể làm tròn chức trách nữ tiên chi thủ mà Đạo Tổ an bài!” Đế Tuấn bày ra vẻ mặt đau lòng nhức óc.

“Hồng Hoang thế giới những năm gần đây lại phân tranh tứ phía, chiến loạn liên miên, xung đột lớn nhỏ giữa vạn tộc không ngừng phát sinh.

Dẫn đến Hồng Hoang sinh linh chìm trong sát lục động loạn!” “Ba Tiêu đạo nhân tuy thực lực cường đại, nhưng lại tự tư tự lợi, chỉ lo kinh doanh Tây phương đại lục, đối với sự hỗn loạn ở những nơi khác thì bỏ mặc!

Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu tuy rằng nỗ lực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bảo đảm Nam phương đại lục an định!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba vị sư huynh bế quan không ra, vô tâm với chuyện Hồng Hoang.” “Càng không cần nói đến ma sát không ngừng giữa Tây phương đại lục và Nam phương đại lục.

Theo bần đạo được biết, đã phát sinh mấy lần tranh đấu quy mô lớn, tuy số lượng tử thương chưa rõ, nhưng e rằng sớm muộn gì cũng sẽ nhưỡng thành đại họa!” Đế Tuấn lưu lộ ra vẻ bi thiên mẫn nhân.

“Bần đạo cùng tiểu đệ Thái Nhất không đành lòng nhìn Hồng Hoang sinh linh đồ thán, có ý hiệu triệu các đồng đạo chí đồng đạo hợp kết thúc loạn tượng, thống nhất quản lý Hồng Hoang thế giới!

Hiện nay Nhiên Đăng đạo hữu và Côn Bằng đạo hữu đã đồng ý gia nhập!

Vô số Tinh Quân trong tinh không cũng nguyện ý gia minh, Hi Hòa

đạo hữu và Thường Hi đạo hữu trên Thái Âm Tinh tin rằng cũng sẽ gia nhập!" Đế Tuấn nói nửa thật nửa giả.

"Bần đạo hôm nay đặc biệt đến mời Phục Hy đạo hữu và Nữ Oa đạo hữu cùng thành đại sự, vì Đạo Tổ phân ưu!" Đế Tuấn khom người thi lễ, phát ra lời mời chân thành.

Phục Hy nghe vậy trong lòng đại động, liên liên gật đầu, nhưng vẫn tôn trọng ý kiến của muội tử Nữ Oa.

Tuy rất muốn đáp ứng, hắn vẫn nhìn về phía Nữ Oa: "Muội tử!

Vì Đạo Tổ phân ưu là trách nhiệm nghĩa bất dung từ của chúng ta..." "Huynh trưởng!" Nữ Oa giơ tay cắt ngang lời Phục Hy, quay đầu nhìn về phía Đế Tuấn.

"Đế Tuấn đạo hữu, Lão sư năm xưa đã an bài các vị thân truyền, ký danh đệ tử, đem vị trí nam tiên chi thủ, nữ tiên chi thủ giao cho Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai vị đạo hữu, tất nhiên là có dụng ý của Người!" "Cho dù hiện nay Đông Vương Công vẫn lạc, Tây Vương Mẫu ẩn dật, bần đạo thân là đệ tử thân truyền của Lão sư, cũng không dám vi phạm sư mệnh, thiện tự sáp thủ sự vụ Hồng Hoang!

Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu có lòng vì Hồng Hoang thế giới xuất một phần lực, bần đạo không có ý kiến!

Nhưng muốn huynh muội bần đạo tham dự vào thì miễn đi!" "Nữ Oa đạo hữu..." Đế Tuấn muốn khuyên thêm, lại bị Nữ Oa giơ tay ngăn cản.

"Đế Tuấn đạo hữu, Lão sư giảng đạo lần thứ hai đã gần ngay trước mắt, đến lúc đó đạo hữu có thể hướng Lão sư thỉnh mệnh.

Nếu Lão sư mệnh bần đạo hiệp trợ đạo hữu, bần đạo tự nhiên không dám không theo.

Nếu không có lệnh của Lão sư, bần đạo không dám thiện tác chủ trương!" "Bất quá bần đạo sinh là nữ tiên, tất nhiên dù có xuất lực, cũng là trợ giúp Tây Vương Mẫu đạo hữu quản lý nữ tiên, khả năng đó lớn hơn một chút!" "Đế Tuấn đạo hữu nếu có lòng luận đạo, bần đạo hoan nghênh.

Nếu không còn việc gì, vậy bần đạo phải bế quan tu luyện!" Nữ Oa hai mắt khép hờ, ý tiễn khách đã rõ ràng.

Nữ Oa một phen cự tuyệt khiến sắc mặt Đế Tuấn lúc đỏ lúc trắng.

"....." Phục Hy có chút xấu hổ, vội vàng mở miệng nói, "Đế Tuấn đạo hữu, bần đạo tiễn ba vị..." Phục Hy tiễn Đế Tuấn, Nhiên Đăng và Côn Bằng ra khỏi động phủ, cười khổ nói: "Đế Tuấn đạo hữu, Nhiên Đăng đạo hữu, Côn Bằng đạo hữu.

Bần đạo có đứa muội tử này, từ nhỏ đã có chủ kiến, quyết định nó đưa ra, bần đạo cũng không thể làm gì!

Nếu có chỗ đắc tội xin hãy lượng thứ!" "Không sao!

Nữ Oa đạo hữu tâm trực khẩu khoái, suất chân trực tiếp, chúng ta đều hiểu!" Nhiên Đăng đạo nhân nhanh chóng cười nói.

"Phục Hy đạo hữu, kỳ thực lời bần đạo nói thật sự là chuyện tốt trăm lợi vô hại đối với chúng sinh Hồng Hoang a!" Đế Tuấn vốn tự tin tràn đầy lại vấp phải trắc trở ở chỗ Nữ Oa, thập phần buồn bực nói.

"Bần đạo minh bạch!

Đáng tiếc Nữ Oa muội tử không đồng ý, bần đạo cũng không có cách nào!" Phục Hy bất lực.

"Kỳ thực Nữ Oa đạo hữu không nguyện ý gia nhập, nhưng Phục Hy đạo hữu vẫn có thể gia nhập cùng chúng ta a!

Nữ Oa đạo hữu dù sao cũng là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, thân phận hạn chế, làm việc cần cẩn thận e dè là có thể hiểu được!

Nhưng Phục Hy đạo hữu lại không có lo lắng này!" Côn Bằng đảo mắt, mở miệng khuyên.

"Nữ Oa muội tử không tham dự, bần đạo..." Phục Hy có chút động tâm, nhưng lại muốn từ chối.

Côn Bằng khẽ lắc đầu nói: "Lời này sai rồi!

Phục Hy đạo hữu là huynh trưởng của Nữ Oa đạo hữu.

Nữ Oa đạo hữu là đệ tử thân truyền, thân phận siêu nhiên.

Nhưng so với ba vị sư huynh Tam Thanh thì bất luận xuất thân, căn cước hay thực lực đều có chênh lệch nhất định!" Phục Hy nghe vậy sắc mặt lập tức biến đổi, trầm mặc không nói.

Côn Bằng biết đã nói trúng tâm sự của Phục Hy, liền tái tiếp tái lệ: "Phục Hy đạo hữu nếu muốn giúp đỡ Nữ Oa đạo hữu một tay, cũng cần nỗ lực đề thăng thực lực, cũng như thế lực!

Nếu có thể gia nhập chúng ta, đến lúc đó chúng ta đều là trợ lực của Phục Hy đạo hữu, đồng thời cũng là hậu thuẫn cho Nữ Oa đạo hữu!" "Cái này!" Phục Hy lần này thật sự động tâm, nhưng lại không muốn làm trái ý muội tử, nên cứ do dự mãi.

"Phục Hy đạo hữu nếu thấy khó xử, bần đạo đảo có một chủ ý chiết trung!" Nhiên Đăng đạo nhân bỗng nhiên mở miệng.

"Nhiên Đăng đạo hữu có cao kiến gì?" Phục Hy vội vàng hỏi.

"Kỳ thực Phục Hy đạo hữu và Nữ Oa đạo hữu cũng có thể dùng thân phận 'Khách khanh' để tham dự.

Hoàn toàn sẽ không có bất kỳ hạn chế nào đối với đạo hữu.

Nếu có việc thỉnh đạo hữu ra tay tương trợ, cũng tuyệt đối sẽ

không để đạo hữu chịu thiệt!" Nhiên Đăng đạo nhân giải thích.

"....." Phục Hy trầm ngâm.

"Phục Hy đạo hữu, cứ quyết định như vậy đi!

Hiện tại bần đạo liền mời Phục Hy đạo hữu và Nữ Oa đạo hữu làm Khách khanh!" Đế Tuấn nhiệt tình nói.

Chương 109

“Được rồi!

Vậy làm một Khách khanh đi!” Phục Hy rốt cuộc đáp ứng.

Sau khi rời khỏi động phủ của Phục Hy và Nữ Oa, Đế Tuấn cười ha hả: “Côn Bằng đạo hữu, Nhiên Đăng đạo hữu quả nhiên đại tài!

Bần đạo vốn tưởng lần này chỉ có thể tay trắng ra về!

Không ngờ hai vị đạo hữu dăm ba câu đã lôi kéo được Phục Hy và Nữ Oa!

Tuy nhiên là Khách khanh, nhưng thời gian dài rồi, do không được bọn họ xuất công không xuất lực!” Quay lại động phủ, sau khi Phục Hy đem chuyện đáp ứng làm Khách khanh nói cho Nữ Oa, Nữ Oa thở dài một hơi.

“Muội tử hà tất phải như vậy!

Trong sáu vị đệ tử của Đạo Tổ, muội là người thế đơn lực cô nhất.

Luận thực lực không bằng Tam Thanh, luận tâm cơ thủ đoạn lại không bằng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mặt dày kia!

Vi huynh e rằng sau này chưa chắc đã giúp được gì cho muội!” Phục Hy giải thích.

“Tiểu muội biết ý tốt của huynh trưởng, chỉ sợ sự việc không như mong muốn...” Nữ Oa lắc đầu than thở, nhưng sự đã rồi, còn có thể làm sao!

Chiêu mộ được đông đảo Tinh Quân, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng cùng đám thủ hạ, Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị lễ vật, hạo

hạo đãng đãng tiến đến Thái Âm Tinh.

Đáng tiếc Hi Hòa, Thường Hi cư nhiên đang bế quan tu luyện, đem toàn bộ Thái Âm Tinh bao phủ trong "Thái Âm Đại Trận", căn bản không đoái hoài đến sự bái phỏng của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đế Tuấn và Thái Nhất hào hứng đi đến đành bại hứng đi về.

Ba Tiêu đạo nhân không biết Đế Tuấn và Thái Nhất đã bắt đầu làm loạn.

Hắn vừa mới từ "Bát Bảo Công Đức Trì" hái xuống những đóa "Bát Bảo Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên" và "Lục Dục Kim Liên" mới trưởng thành nhất, thấy Tây Vương Mẫu bước nhanh tới.

"Phu nhân!

Vi phu đang định tìm nàng.

Sau này tu sĩ đầu quân cho Tu Di Sơn chúng ta sẽ ngày càng nhiều, vi phu đem số hạt sen này bồi dục ra một ít linh căn đời thứ hai, thứ ba!

Tuy phẩm giai đài sen kết ra sẽ giảm xuống, nhưng dùng để ban thưởng cho đám tu sĩ ngoại vi thì vừa khéo!" "Đợi vi phu dùng 'Tam Quang Thần Thủy' ngâm hạt sen ngàn năm, sau đó trồng xuống hồ sen dưới chân núi, đến lúc đó phu nhân chịu khó để tâm một chút.

Hoa sen khi chưa trưởng thành rất kiều nộn, hãy để Bách Hoa Tiên Tử chăm sóc cẩn thận.

Thành công xong, vi phu cũng sẽ trồng một ít hoa sen đời hai, đời ba trên Bồng Lai Tiên Đảo..." Ba Tiêu đạo nhân hứng thú bừng bừng nói.

"Phu quân!

Việc này lát nữa hãy nói, mau xem xem, đã xảy ra một chuyện quái

lạ!" Tây Vương Mẫu thần tình lược hiển lo lắng.

"Hả?

Sao vậy?" Một lòng nghĩ đến việc bồi dục hoa sen, Ba Tiêu đạo nhân lúc này mới phát hiện sự khác lạ của Tây Vương Mẫu.

"Phu quân!

Thải Vân khi đang quét dọn hậu điện, phát hiện trong đó có 'Tam Thư', còn có 'Ngũ La Khinh Yên Trướng' bỗng nhiên xảy ra chấn động tần suất lớn!

Thiếp đã đi kiểm tra, cũng không quyết định được chủ ý, chỉ có thể tìm phu quân về xem thử!" Tây Vương Mẫu vừa nói vừa kéo Ba Tiêu đạo nhân đi về hướng hậu điện.

"Tam Thư" gồm 《Hôn Thư》, 《Lễ Thư》, 《Nghênh Thư》 là vật chí quan trọng yếu trong "Đại hôn nghi thức", được công đức kim quang tẩm bổ suốt vạn năm, đã thành Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nguyên bản "Ngũ La Khinh Yên Trướng" và "Tang Táng Quy Tắc Ngọc Bài" cấp Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cũng nhờ hấp thu không ít công đức lực trong tang lễ Đông Vương Công, sau đó được Ba Tiêu dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện chế lại, cũng đã tấn thăng Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Mấy món linh bảo này tuy phẩm giai không thấp, nhưng công năng đều khá đặc thù, không có công năng cường lực công kích, phòng ngự hay vây khốn, nhưng lại ẩn chứa Huyền Hoàng Công Đức chi lực.

Vì thế Ba Tiêu đạo nhân đem thờ phụng tại hậu điện, phái Thải Vân Tiên Tử ngày ngày thắp hương cung phụng.

Chỉ cần trong Hồng Hoang thế giới có sinh linh cử hành nghi thức hiếu hỉ, sẽ có một tia Huyền Hoàng Công Đức chi lực hội tụ vào mấy

kiện linh bảo này.

Hiện tại mấy kiện linh bảo phát sinh dị động, Ba Tiêu đạo nhân cũng chưa rõ đầu đuôi sự tình.

Cấp tốc chạy tới hậu điện, Thải Vân Tiên Tử đang lo lắng chờ đợi, thấy từ xa đã vội vàng chạy tới hô lớn: "Lão gia!

Nương nương!

Mấy kiện linh bảo kia chấn động càng lúc càng lợi hại rồi!" "Chớ hoảng!

Để Bản tọa xem thử!" Ba Tiêu đạo nhân lách mình tiến vào hậu điện.

Quan sát kỹ mấy kiện linh bảo, chỉ thấy chúng nhảy loạn trên bàn thờ, tựa hồ muốn bay đi.

Nhưng mấy kiện linh bảo này, bàn thờ bên dưới, thậm chí cả gian hậu điện đều đã được Ba Tiêu bố trí phòng hộ trận pháp, căn bản không thể bay thoát.

"Ta đảo muốn xem xem sự tình gì có thể khiến chúng kích động như vậy!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ phất tay áo, thu mấy món linh bảo vào trong tay áo.

"Phu quân, thiếp cùng chàng đi!

Trên đường cũng có người chiếu ứng!" Tây Vương Mẫu vội vàng nói.

"Phu nhân tọa trấn Tu Di Sơn ổn thỏa hơn, vi phu đi một lát rồi về!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò một tiếng rồi phi thân bay đi, nương theo chỉ dẫn của linh bảo.

"Nhưng mà..." Tây Vương Mẫu có chút không yên tâm.

"Nhị đệ đã sớm mang theo Hoàng Long và Ma Cô trở về Vạn Thọ

Sơn Ngũ Trang Quán rồi.

Hiện tại nơi đó là một trong hai môn hộ trọng yếu của Tây phương đại lục chúng ta, nhị đệ cảm thấy đích thân trấn thủ sẽ an toàn hơn!" Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi mở miệng.

Một môn hộ khác là Tây Côn Luân, hiện tại do Lục Ngô - thủ hạ của Tây Vương Mẫu dẫn dắt một đám tu sĩ Tây Côn Luân trấn giữ.

"Tam đệ chắc chắn vì trù bị hôn lễ mà bận rộn suốt vạn năm, sớm đã buồn chán, muốn ra ngoài du ngoạn, kiếm cớ muốn về Hỏa Vân Động, đã mang theo Vân Trung Tử rời đi rồi!" Ba Tiêu đạo nhân nhắc đến đây không khỏi bật cười.

"Dương đạo nhân cùng mấy vị Đại La Kim Tiên trung thành cũng vì Tây Hải hải nhãn có dị động, đã đi hiệp trợ Tây Hải Long Tộc trấn áp hải nhãn.

Trong Tu Di Sơn chỉ còn lại Ngọc Đỉnh, Địa Tạng và vài đệ tử, trong lòng vi phu luôn có chút không yên tâm!

Phu nhân chi bằng ở lại trong nhà giám sát bọn chúng tu luyện!" Ba Tiêu đạo nhân kiên nhẫn khuyên giải.

"Được rồi!

Phu quân ở bên ngoài nhớ cẩn thận!" Tây Vương Mẫu bất đắc dĩ đành gật đầu đồng ý.

Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, đằng không bay lên.

Theo sự chỉ dẫn của linh bảo trong tay áo, Ba Tiêu đạo nhân một đường phi độn, không chút ngừng nghỉ.

"Di?" Bay được hồi lâu, Ba Tiêu đạo nhân mới phát giác, "Phương hướng này chẳng phải là đi thẳng đến Bất Chu Sơn sao?" Khi phát hiện các linh bảo trong hậu điện dị động, Ba Tiêu đạo nhân đã phỏng

đoán: với lai lịch đặc thù của mấy món linh bảo này, khẳng định có Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ liên quan mật thiết sắp xuất thế.

Chương 110

Khả năng cao nhất là "Nhân Thư" trong "Thiên Địa Nhân Tam Thư" phân hóa thành mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: "Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu Luân Hồi Bút" chủ quản sinh tử; "Nhân Duyên Bạc" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" chủ quản nhân duyên nhân gian!

Ba Tiêu đạo nhân cũng chính vì đoán được điều này, dự liệu cuộc chiến tranh đoạt Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nhất định sẽ vô cùng thảm liệt, nên mới kiếm cớ để Tây Vương Mẫu ở lại Tu Di Sơn, tránh để lúc đó gặp nguy hiểm khiến hắn phân tâm.

Khi Ba Tiêu đạo nhân bay được nửa đường, bỗng nhiên thấy trên Bất Chu Sơn có hai đạo quang trụ trùng thiên, thông thiên triệt địa, chiếu rọi hoàn vũ.

Một đạo đỏ rực hỉ khí, một đạo đen kịt âm sâm.

"Không ổn!

Linh bảo bắt đầu xuất thế!

Động tĩnh kinh thiên động địa như vậy, nhất định sẽ dẫn tới rất nhiều tu sĩ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng sốt ruột, thi triển "Phong Lôi Độn Pháp" tốc độ nhanh nhất, thân hình đột nhiên gia tăng gấp mấy lần!

"May mắn có linh bảo trong tay áo nhắc nhở, để ta xuất phát trước, nếu không với khoảng cách giữa Tây phương đại lục và Bất Chu Sơn, chắc chắn không kịp đến trước khi linh bảo xuất thế!" Ba Tiêu đạo nhân thầm thấy may mắn.

Đợi khi Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc đến được chân núi Bất Chu,

nơi quang trụ bốc lên, trong trong ngoài ngoài đã vây kín mít tu sĩ!

Ba Tiêu đạo nhân không để ý đến đám tu sĩ thực lực thấp kém ở vòng ngoài, trực tiếp bay vào vòng trong.

Tuy rằng bọn họ ôm tâm thái cầu may chờ đợi kỳ tích, nhưng kết cục tất nhiên sẽ là tay trắng, thậm chí mất mạng.

Đó là hạ tràng của kẻ thực lực không đủ mà lại tham đồ bảo vật.

Trong đám tu sĩ vây ở tầng giữa có một số gương mặt quen thuộc, không ít đều là đạo hữu từng cùng nghe giảng tại Tử Tiêu Cung.

Ba Tiêu đạo nhân khẽ gật đầu ra hiệu, tiếp tục thâm nhập, đi thẳng vào vòng trong cùng.

Bên trong đều là người quen cũ cả!

Tam Thanh đứng một chỗ: Lão Tử hai mắt khép hờ, Nguyên Thủy uy nghiêm túc mục, Thông Thiên ngạo khí lẫm nhiên.

Phục Hy, Nữ Oa huynh muội đứng một chỗ.

Nữ Oa ánh mắt sáng rực nhìn về phía đạo quang trụ đỏ rực, nàng có thể cảm giác được, linh bảo trong đó tựa hồ vô cùng hữu duyên với mình.

Chuẩn Đề đạo nhân đến muộn hơn Ba Tiêu đạo nhân một chút, cười lớn nói: “Ha ha ha!

Lão Tử sư huynh, Nguyên Thủy sư huynh, Thông Thiên sư huynh, Nữ Oa sư tỷ, Phục Hy đạo hữu, bần đạo hữu lễ.” Tam Thanh và Nữ Oa chỉ khẽ gật đầu, không nói gì.

Phục Hy có chút buồn bực hỏi: “Chuẩn Đề đạo hữu, ngươi và Tiếp Dẫn đạo hữu xưa nay như hình với bóng!

Sao chỉ có một mình ngươi?” “Ha ha ha!

Tiếp Dẫn sư huynh tu luyện chợt có cảm ngộ, đang bế quan tại Linh Sơn ở Nam phương đại lục!

Bần đạo phát giác nơi này có linh bảo xuất thế hữu duyên với bần đạo nên mới vội vàng chạy tới!" Chuẩn Đề đạo nhân cười nói.

Các tu sĩ tại trường phân phân đảo mắt xem thường, ngay cả Tam Thanh và Nữ Oa cũng khẽ lắc đầu.

Linh bảo ngay trước mặt, ai cũng sẽ không vì ngươi là đệ tử Đạo Tổ hay là chủ một phương mà khiêm nhượng.

Linh bảo cuối cùng hữu duyên với ai, quan trọng nhất vẫn là xem thực lực ai mạnh hơn!

Cách Chuẩn Đề đạo nhân không xa là phe có nhân số đông nhất!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng, sau lưng dẫn theo Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, tổng cộng hơn một trăm cao thủ tu vi từ Đại La Kim Tiên trở lên!

Đứng đối diện là Thập Nhị Tổ Vu khí thế hung hung!

Vốn dĩ loại linh bảo này xuất thế, Thập Nhị Tổ Vu không quá hứng thú, dù sao bọn họ cũng không dùng được!

Chỉ là lần này bất đồng, Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ từ sau khi linh bảo phát quang trùng thiên liền bắt đầu hồn bất thủ xá, minh minh trung cảm thấy linh bảo kia có quan hệ rất lớn với nàng!

Thập Nhị Tổ Vu thấy vậy trong lòng thập phần hiếu kỳ, liền bồi Hậu Thổ cùng đến.

Hậu Thổ mắt không rời nhìn chằm chằm vào đạo quang trụ đen kịt âm sâm.

Ba Tiêu đạo nhân còn phát hiện một người quen không ngờ tới –

Minh Hà Lão Tổ!

Minh Hà Lão Tổ vốn luôn thập phần điệu thấp, lần này cư nhiên đứng ở vòng trong cùng, ánh mắt thâm trầm mang theo vẻ bức thiết, đồng dạng nhìn về phía đạo quang trụ hắc khí di mạn kia.

"Xem ra Minh Hà Lão Tổ cũng có tâm tranh đoạt 'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút'!" Ba Tiêu đạo nhân âm thầm gật đầu.

"Vị đạo hữu này!

Không biết xưng hô thế nào!" Đế Tuấn cũng chú ý tới Minh Hà Lão Tổ, thần sắc bất thiện mở miệng hỏi, hiển nhiên muốn đuổi kẻ vô danh tiểu tốt này đi.

Các đại năng khác nghe vậy cũng không lên tiếng.

Họ cũng không để ý tới Minh Hà Lão Tổ vốn luôn im hơi lặng tiếng, cảm thấy hắn không xứng đứng cùng bọn họ.

Trong lòng mọi người đều đồng ý trước khi động thủ nên dọn sạch đám tạp ngư ngáng chân.

Đế Tuấn đã ỷ vào đông người mà tự coi mình là lão đại, thay mặt mọi người mở miệng trước, mọi người cũng nhạc kiến kỳ thành.

Chỉ có Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm buồn cười, Đế Tuấn lần này lại sắp đá trúng tấm sắt rồi!

Minh Hà Lão Tổ nãi là Huyết Hải chi chủ.

Huyết Hải lại là do một đoàn huyết ô của Bàn Cổ đại thần biến thành, nghe nói hội tụ tiên huyết của ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết.

Cố nhiên Minh Hà Lão Tổ vừa sinh ra đã có ba kiện bạn sinh linh bảo: Sát phạt chí bảo giết người không dính nhân quả, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo song kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ", và "Thập Nhị

Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên”!

Minh Hà Lão Tổ có thể nói là Tiên Thiên đại năng duy nhất trong Hồng Hoang thế giới sở hữu ba kiện bạn sinh linh bảo!

Căn cước khủng bố như vậy, chỉ tiếc thời vận không tốt, chưa được Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo nhận khả, không thể thành Thánh.

Bất quá về hậu kỳ, sau khi luyện được bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân, với xưng hào “Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử”, Minh Hà Lão Tổ có thể coi là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân!

Minh Hà Lão Tổ chuyên tâm tu luyện, làm người điệu thấp, chỉ cần sự tình không liên quan đến mình thì tuyệt không hồ loạn tham dự.

Đồng thời hắn lại thập phần thức thời, lãnh tĩnh đến đáng sợ.

Bất kể đối mặt với Hậu Thổ và Vu tộc, hay Địa Tạng Vương Bồ Tát của Tây Phương Giáo có hai vị Thánh Nhân chống lưng, nếu trêu không nổi thì trốn trong Huyết Hải không ra.

Ai cũng không làm gì được hắn!

Những tin tức về Minh Hà Lão Tổ lướt qua trong đầu Ba Tiêu đạo nhân, khiến hắn càng thêm đề cao cảnh giác và trọng thị đối với người này!

Một đối thủ căn cước thâm hậu, bách chiết bất nạo, mục tiêu minh xác, điệu thấp ẩn nhẫn, lãnh tĩnh tàn khốc, còn đáng sợ hơn nhiều so với kẻ đối thủ kiêu trương bạt hỗ, khí diễm thao thiên, bất khả nhất thế!

Trước đó Minh Hà Lão Tổ vẫn luôn im hơi lặng tiếng, giảm thấp tồn tại cảm, nhưng hiện tại đối với linh bảo trong hắc khí quang trụ là

thế tại tất đắc, cũng không định tiếp tục điệu thấp nữa!

“Hắc hắc hắc!

Chương 111

Đế Tuấn, Thái Nhất, chớ có ở đây đại hô tiểu khiếu với Lão tổ!

Những người tại trường đều là khách trong Tử Tiêu Cung, đều là tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, thậm chí là tồn tại cảnh giới đỉnh phong!" Minh Hà Lão Tổ vừa dứt lời, khí thế bàng bạc hạo hãn đốn nhiên bạo phát, khiến tất cả tu sĩ tại trường đại kinh thất sắc!

Cái gã danh bất kiến kinh truyện, mạo bất kinh nhân này cư nhiên có tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Tất cả tu sĩ đều thu lại sự khinh thị đối với Minh Hà Lão Tổ!

Đây chính là tầng thứ tu vi cao nhất trong Hồng Hoang thế giới ngoại trừ Đạo Tổ Hồng Quân!

"Mang theo mấy tên tu vi chỉ có Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trung kỳ, ngay cả tư cách bước vào Tử Tiêu Cung cũng không có, lại dám ở đây diệu võ dương oai!" Minh Hà Lão Tổ vừa dứt lời, hai tay nhoáng lên, hai thanh sát phạt chí bảo Nguyên Đồ, A Tỳ sát khí đằng đằng, hàn quang lấp loé, huyết khí lượn lờ xuất hiện trong tay!

Cư nhiên là hai thanh Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trường kiếm!

Tất cả tu sĩ lại lần nữa chấn kinh, mức độ trọng thị đối với Minh Hà Lão Tổ lại đề cao thêm một bậc!

"Đế Tuấn, nếu ngươi không đem đám thủ hạ vô dụng kia rút đi!

Lão tổ liền thay ngươi đả phát bọn chúng!

Đến lúc đó chớ trách Lão tổ không báo trước!" Minh Hà Lão Tổ cười âm sâm, khóe miệng lộ ra sát ý hung dũng hiển nhiên!

“Ngươi!” Đế Tuấn nghe vậy bột nhiên đại nộ!

“Đế Tuấn đạo hữu, Minh Hà đạo hữu nói không sai!

Chúng ta định đoạt linh bảo quy thuộc, không cần để thủ hạ bàng quan tại đây!

Nếu đạo hữu không cho lui binh, đừng trách chúng ta tự thân động thủ!” Thông Thiên sớm đã bất mãn với vẻ đắc ý dương dương của Đế Tuấn và Thái Nhất, lúc này sấn cơ mở miệng.

“Không sai!” Thông Thiên mở miệng, Tam Thanh nhất thể, Nguyên Thủy và Lão Tử tự nhiên lập tức biểu minh lập trường!

“Đồng ý!” Chuẩn Đề hắc hắc cười nói.

“Tán thành!” Ba Tiêu đạo nhân lập tức biểu thái.

“Ân!” Nữ Oa khẽ hừ một tiếng gật đầu, Phục Hy cũng lộ ra thần sắc tán đồng.

“Ha ha ha!

Đế Tuấn tiểu tử, mau bảo đám thủ hạ phế vật đó cút xa một chút, nếu không đừng trách ta một quyền một cái đánh thành thịt vụn!” Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung điên cuồng trào tiếu.

“Hảo!

Hảo!

Hảo!” Đế Tuấn bắt buộc vô nại, phất tay cho Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân lui về tầng giữa.

“Minh Hà!

Bần đạo muốn đấu với ngươi một trận trước!

Xem ngươi có tư cách cạnh tranh với chúng ta hay không!” Trên

đầu Đế Tuấn hiện ra "Hà Đồ Lạc Thư", ngữ khí sâm nhiên bước về phía Minh Hà Lão Tổ.

"Cầu còn không được!" Minh Hà Lão Tổ cũng muốn nhân cơ hội chấn nhiếp các tu sĩ khác!

"Khoan đã!

Chờ một chút!" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên mở miệng đầy hứng thú.

"Ba Tiêu đạo hữu, lại có cao kiến gì?" Đế Tuấn sắc mặt lạnh lùng, trầm giọng hỏi.

Minh Hà Lão Tổ trong lòng cũng hơi kinh ngạc, đưa mắt nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Không có gì!

Chỉ cảm thấy Đế Tuấn đạo hữu hẳn không phải đối thủ của Minh Hà đạo hữu!

Không biết Đế Tuấn đạo hữu nếu lỡ thất bại, có chịu rút lui khỏi cuộc tranh đoạt linh bảo lần này không?" Ba Tiêu đạo nhân tựa hồ tùy miệng nói.

"Ngươi!" Đế Tuấn tức đến mức Thái Dương Chân Hỏa trong mắt bốc cao ba trượng, thiêu đốt không gian xung quanh vặn vẹo.

"Ta làm sao?

Nếu Đế Tuấn đạo hữu có mười phần tin tâm thì có gì phải lo lắng chứ?

Hay là Đế Tuấn đạo hữu thực ra trong lòng căn bản không có lòng tin thắng được Minh Hà đạo hữu?" Ba Tiêu đạo nhân lại lần nữa xuất ngôn tương kích.

Minh Hà Lão Tổ bỗng nhiên mở miệng: "Theo lời Ba Tiêu đạo

hữu, nếu Lão tổ ta thua Đế Tuấn đạo hữu, nhị thoại bất thuyết lập tức rời khỏi nơi này, tuyệt không tham dự tranh đoạt linh bảo lần này!

Không biết Đế Tuấn đạo hữu có dám hay không!" Minh Hà Lão Tổ minh bạch, nếu ngay cả Đế Tuấn cũng đánh không lại, thì càng không thể tranh đoạt với Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu hay Ba Tiêu đạo nhân, chi bằng sớm về Huyết Hải cho an toàn.

"Đế Tuấn tiểu tử, nếu sợ thì nói thẳng!

Đừng có lề mề, định chờ linh bảo xuất thế sao?" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung tiếp tục độc miệng, khiến Đế Tuấn tức đến đỏ mặt.

"Bằng cái gì..." Thái Nhất khí thế hung hăng định phản bác.

"Không bằng cái gì cả!

Ai bảo Đế Tuấn tiểu tử tự nhảy ra làm chim đầu đàn!" Chúc Dung nhún vai, dang tay nói.

Tam Thanh, Chuẩn Đề đạo nhân đều cười không nói, rõ ràng là đang xem náo nhiệt!

Phục Hy và Nữ Oa cũng trầm mặc không nói, xem ra sẽ không xuất ngôn tương trợ.

Lúc này bớt đi một kẻ cạnh tranh thì tỷ lệ đoạt được linh bảo sẽ tăng thêm một phần.

Huống hồ Đế Tuấn, Thái Nhất, Nhiên Đăng, Côn Bằng bốn người một nhóm, trừ Thập Nhị Tổ Vu ra thì là phe đông nhất.

Mọi người đều vui vẻ khi thấy thực lực của họ đại giảm!

Đế Tuấn thấy vậy phất tay ngăn Thái Nhất đang định tranh cãi, hận thanh nói: "Được!

Bần đạo đáp ứng!" "Minh Hà đạo hữu!

Đấu pháp thiết tha khó tránh khỏi lỡ tay, nếu bần đạo không cẩn thận làm tổn thương tính mạng đạo hữu, cũng không thể trách bần đạo tâm ngoan thủ lạt!" Đế Tuấn cười lạnh, xem ra thật sự đã động sát tâm!

"Hắc hắc!

Đế Tuấn đạo hữu nếu giết được Lão tổ thì đó cũng là bản sự của đạo hữu!" Minh Hà Lão Tổ hắc hắc cười lạnh, lòng tin mười phần.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khẽ động, xem ra Minh Hà Lão Tổ dù chưa luyện thành bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử để đạt tới cảnh giới "Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử", nhưng cũng đã có chút thành tựu về phương diện này, sở hữu năng lực bảo mệnh cực mạnh, nếu không sẽ chẳng tự tin như vậy!

"Hoa!" Đế Tuấn phất tay, "Hà Đồ Lạc Thư" bay ra, trong nháy mắt già thiên tế nhật, bao phủ trên đầu Minh Hà Lão Tổ.

Chương 112

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!" Ba trăm sáu mươi cây "Tinh Thần Phiên" từ "Hà Đồ Lạc Thư" bay ra, ẩn ẩn hình thành một trận pháp bàng đại bao trùm Minh Hà Lão Tổ vào trong!

Những "Tinh Thần Phiên" này là do Thái Nhất khi du ngoạn vô tận tinh không đã thu thập tinh thần tinh thiết từ mỗi tinh thần để luyện chế thành.

Đế Tuấn dùng "Tinh Thần Phiên" phối hợp với trận pháp lĩnh ngộ từ "Hà Đồ Lạc Thư", bố trí ra một bản giản lược của "Tinh Thần Đại Trận"!

Đây là sát chiêu mới nhất mà Đế Tuấn nắm giữ, vốn định dùng để đối phó Thập Nhị Tổ Vu hoặc Ba Tiêu đạo nhân, không ngờ hiện tại lại dùng trên người kẻ tịch mịch vô danh Minh Hà Lão Tổ!

"Tinh Thần Đại Trận" vừa bao trùm Minh Hà Lão Tổ, ba trăm sáu mươi đạo tinh quang tề tề bắn về phía hắn, truyền ra trấn áp chi lực cường đại.

Không đợi Minh Hà Lão Tổ có phản ứng.

"Sưu!" Lại một đạo xích kim thần quang lóe lên, trong tay Đế Tuấn lại có thêm một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thái Dương Thần Luân"!

"Hưu!" "Thái Dương Thần Luân" bị Đế Tuấn vung tay ném ra, trong nháy mắt rạch phá hư không chém về phía đầu lâu Minh Hà Lão Tổ!

Cư nhiên vừa ra tay đã là sát chiêu, Đế Tuấn muốn một chiêu đánh chết Minh Hà Lão Tổ?

Đáng tiếc!

Đế Tuấn quá coi thường Minh Hà Lão Tổ!

"Oanh!" "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" xuất hiện dưới thân Minh Hà Lão Tổ, lần đầu tiên xuất hiện trước mặt đông đảo tu sĩ Hồng Hoang với quang mang huyết hồng chói mắt!

"Ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Ngoại trừ Ba Tiêu đạo nhân, hầu hết các tu sĩ đều hít một ngụm khí lạnh!

Chỉ thấy đóa "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" tinh oánh dịch thấu như được điêu khắc từ nguyên khối huyết ngọc cực phẩm đang bùng cháy nghiệp hỏa hừng hực.

Một đóa hư ảnh hoa sen huyết hồng mười hai phẩm bao bọc Minh Hà Lão Tổ bên trong!

"Đinh!" "Thái Dương Thần Luân" chém lên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên", phát ra tiếng giao kích thanh thúy rồi bị chấn lui!

"Sưu!" "Sưu!" Sát phạt chí bảo "Nguyên Đồ", "A Tỳ" – hai thanh hung kiếm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong thời gian ngắn liên tiếp chém ra vô số đạo kiếm quang!

"Đinh!" "Đinh!" "Đinh!"...

Mật mật ma ma kiếm ảnh dìm ngập "Thái Dương Thần Luân", tiếng giao kích vang lên liên hồi.

"Hừ!" Đế Tuấn đại ý khinh địch khẽ hừ một tiếng, dường như đã chịu thiệt thòi ngầm!

"Thái Dương Chân Hỏa!" Đế Tuấn râu tóc dựng ngược, kim bào phi vũ, trong miệng quát lớn!

Trên "Thái Dương Thần Luân" tức thì bốc lên từng trận Thái

Dương Chân Hỏa thao thiên, thiêu đốt vô số kiếm ảnh sạch sẽ!

"Chơi lửa với Lão tổ sao!

Xem Lão tổ ta dập tắt ngọn lửa nhỏ của ngươi đây!" Minh Hà Lão Tổ phát ra tiếng cười quái dị!

"Huyết Hải Thao Thiên!" Minh Hà Lão Tổ đưa tay chỉ, một dòng huyết hà cuồn cuộn từ đầu ngón tay tuôn ra, vô cùng vô tận dũng hướng về phía Thái Dương Chân Hỏa đang bốc lên trên "Thái Dương Thần Luân".

"Tư tư tư!" Huyết vụ lập tức di mạn khắp nơi!

Đế Tuấn cũng há miệng, một đạo Thái Dương Chân Hỏa thuần kim sắc từ miệng phun ra, rõ ràng còn tinh túy hơn lửa trên "Thái Dương Thần Luân", tức khắc làm cho dòng huyết hà sôi trào!

"Lão tổ cũng có lửa!" Minh Hà Lão Tổ đưa tay kia ra, nhẹ nhàng điểm về phía Đế Tuấn.

"Oanh!" Hư không quanh thân Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện mấy đóa lửa nhỏ màu diễm hồng, nhẹ nhàng tiến lại gần hắn!

Đế Tuấn thấy vậy sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, vội vàng hóa thân thành Tam Túc Kim Ô, hai cánh chấn động, bay ra thật xa, chỉ sợ tránh không kịp!

"Nghiệp Hỏa!" Lão Tử vẫn luôn khép hờ đôi mắt bỗng trừng lớn, chấn kinh nhìn chằm chằm mấy đóa lửa nhỏ yếu ớt tưởng chừng gió thổi là tắt kia, kinh ngạc đến mức không khép được miệng!

"Cư nhiên là Nghiệp Hỏa!" Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng đồng dạng chấn kinh.

Nữ Oa và Phục Hy nhìn nhau, cũng không ngờ Minh Hà Lão Tổ lại lợi hại như vậy!

Sự nan triền của Nghiệp Hỏa ai cũng biết, chỉ cần dính phải một chút, nhẹ thì thân chịu trọng thương, căn cơ đại tổn, nặng thì trực tiếp vẫn lạc!

"Đại huynh!" Thái Nhất kinh hô một tiếng, "Hỗn Độn Chung" xuất hiện trong tay, thiểm thân muốn lao tới.

"Thái Nhất đạo hữu!

Làm vậy không hợp thích lắm đâu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang mãnh nhiên phất tay, một đạo không gian bình chướng xuất hiện trước mặt Thái Nhất, chặn đường đi của hắn.

"Công bình thiết tha, người ngoài không thể sáp thủ!" Lão Tử thu liễm thần tình kinh ngạc, khôi phục vẻ đạm nhiên, chậm rãi nói.

Lúc này Đế Tuấn đã rơi vào sinh tử nguy cơ!

Sau khi hóa thân thành Tam Túc Kim Ô, tốc độ bay của Đế Tuấn nhanh đến mức chỉ để lại một tàn ảnh kim sắc tại hiện trường!

Mất đi sự khống chế của Đế Tuấn, Thái Dương Chân Hỏa hừng hực trên "Thái Dương Thần Luân" dần bị huyết hà dập tắt, bản thể cũng bị hai thanh hung kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ" chém cho liên tục thối lui, phát ra trận trận ai minh!

Đế Tuấn đang mải tránh né Nghiệp Hỏa nhìn thấy mà đau lòng, "Thái Dương Thần Luân" là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hắn tìm được tại hạch tâm Thái Dương Tinh, sao nỡ để nó chịu tổn thương ở đây!

"Chu Thiên Tinh Thần Chi Quang!" Tam Túc Kim Ô do Đế Tuấn hóa thân ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng trường minh.

"Oanh!" Ba trăm sáu mươi cây "Tinh Thần Phiên" bùng nổ tinh thần chi lực nồng đậm, tung hoành giao thác trong không gian trận pháp, đan dệt thành một tấm lưới bạc mật tập, sau đó vặn xoắn thành

mấy đạo tinh thần quang trụ ngân sắc rực rỡ.

Hai đạo tinh thần quang trụ to lớn nhất, một đạo oanh hướng hai thanh hung kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ"!

Đạo kia oanh hướng Minh Hà Lão Tổ đang đoan tọa trên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên", kẻ vẫn chưa hề di chuyển, trông có vẻ cao thâm mạc trắc, khiến người ta không biết hắn rốt cuộc đã dùng mấy thành thực lực.

Mấy đạo còn lại phân biệt oanh hướng mấy đóa Nghiệp Hỏa nhỏ bé kia.

"Ca sát sát!" "Nguyên Đồ" và "A Tỳ" bị tinh thần quang trụ đánh bay ra thật xa.

"Thái Dương Thần Luân" mới chuyển nguy thành an, "Sưu" một tiếng bay về bên cạnh Đế Tuấn.

"Oanh long long!" Một đạo tinh thần quang trụ khác oanh lên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên".

Từng tầng hư ảnh hồng liên như có thực chất trên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" bị tinh thần quang quang kích tan một lớp, lập tức lại nở rộ thêm một lớp, tựa hồ vĩnh viễn vô cùng vô tận.

Mãi hồi lâu sau mới tiêu hao cạn sạch đạo tinh thần quang trụ kia.

Các đạo tinh thần quang trụ khác rốt cuộc cũng có hiệu quả, cùng mấy đóa Nghiệp Hỏa đồng quy vu tận!

"Ca sát!" "Ca sát!"...

Đại bộ phận "Tinh Thần Phiên" phân phân phát ra tiếng nứt vỡ, những vết nứt chi chít phủ đầy thân cờ.

"Tinh Thần Đại Trận" của Đế Tuấn mới chỉ sơ cụ sồ hình, uy lực còn kém xa, "Tinh Thần Phiên" luyện chế cũng thô sơ, tự thân thực

lực cũng chưa đủ cường đại.

Cho nên sau một đòn bạo kích, "Tinh Thần Phiên" liền gần như báo phế!

"Sưu!" Đế Tuấn tuy trong lòng không cam, nhưng chỉ có thể buồn bực thu hồi "Hà Đồ Lạc Thư" và "Thái Dương Thần Luân", hai cánh chấn động, thuấn gian quay về bên cạnh Thái Nhất.

Chương 113

“Đại huynh, không sao chứ!” Thái Nhất lo lắng hỏi.

“Đại ý rồi!

Không ngờ Minh Hà Lão Tổ không chỉ có hai thanh sát phạt hung kiếm, mà còn có một kiện hộ thân linh bảo!

Càng không thể tin nổi là hắn cư nhiên nắm giữ Nghiệp Hỏa chi lực!” Đế Tuấn cảm thấy thập phần biệt khuất.

“Nếu sớm biết ta cũng sẽ không chật vật như vậy!” Đế Tuấn hận thanh nói, bị thất thế trước mặt bao nhiêu tu sĩ khiến hắn cảm thấy mất hết mặt mũi!

“Đại huynh không cần để ý!

Lát nữa tiểu đệ nhất định sẽ vì đại huynh báo thù rửa hận!” Thái Nhất thấp giọng an ủi.

“Đế Tuấn tiểu tử, nói lời phải giữ lời chứ?

Đã ôm đầu bỏ chạy, vậy mau cùng đám thủ hạ phế vật kia cút đi!

Còn đứng đó làm gì?

Định chờ lúc hỗn loạn kiếm chác sao?” Thập Nhị Tổ Vu không thèm nể mặt, trực tiếp bỏ đá xuống giếng, mở miệng đuổi Đế Tuấn.

“Đế Tuấn đạo hữu, nguyện đánh cuộc chịu thua, đã kỹ kém một bậc, chi bằng đi trước đi!” Nguyên Thủy mở miệng khiến các tu sĩ khác cũng gật đầu theo.

“Đại huynh...” Thái Nhất lo lắng nhìn Đế Tuấn, “Làm sao bây giờ?” “Chúng mục khuê khuê, vi huynh chỉ có thể rút lui!

Bất quá có mất có được, vi huynh đối với ‘Tinh Thần Đại Trận’

bỗng nhiên có một ý tưởng lớn mật hơn!

Đợi vi huynh hoàn thiện đại trận này, nhất định sẽ khiến bọn chúng vẫn lạc trong trận!" Đế Tuấn hận hận truyền âm.

"Hảo!

Đây mới là phong phạm của đại huynh!" Thái Nhất thấy Đế Tuấn không hề tiêu cực, ngược lại càng đánh càng hăng, hết sức vui mừng.

"Nhị đệ!

Vi huynh mang theo Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân đi trước, đệ cùng Nhiên Đăng, Côn Bằng sẽ không chiếm ưu thế!

Lát nữa thưởng đoạt linh bảo đừng tham nhiều, cướp được một kiện thì lập tức rời đi!

Thực tại không được cũng đừng cưỡng cầu, tự thân an toàn là quan trọng nhất!" Đế Tuấn truyền âm dặn dò, sợ Thái Nhất xúc động không màng hậu quả.

"Đại huynh yên tâm, Nhiên Đăng ổn trọng, Côn Bằng cơ trí, có hai người bọn họ bên cạnh nhắc nhở, tiểu đệ sẽ không làm chuyện hồ đồ!" Thái Nhất bảo đảm.

Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung lại lần nữa mở miệng trào phúng, Đế Tuấn bất đắc dĩ đành dẫn theo đám Tinh Quân xám xịt rời đi.

"Minh Hà đạo hữu thâm tàng bất lộ!

Không ngờ tu vi lại cao cường như vậy, ba kiện linh bảo công thủ kiêm bị, lợi hại!

Lợi hại!

Lát nữa bần đạo muốn lĩnh giáo đạo hữu một phen!" Thái Nhất nghiến răng chắp tay với Minh Hà Lão Tổ!

“Vinh hạnh chí cực!” Minh Hà Lão Tổ đã hiển lộ phong mang, liền không che giấu nữa, thần tình đạm nhiên trả lời Thái Nhất, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào đạo thông thiên quang trụ hắc khí di mạn kia.

“Oanh!” Lúc này, đại địa phụ cận phát ra một tiếng nổ lớn, trong nháy mắt sơn dao địa động, hai đạo quang trụ đỏ và đen càng thêm phun trào.

“Linh bảo sắp xuất thế!” Tất cả tu sĩ đều ý thức được dị tượng trước mắt có ý nghĩa gì!

“Nhị đệ phụ trách quang trụ đỏ, Tam đệ phụ trách quang trụ đen, vi huynh yểm hộ cho các đệ!” Lão Tử ám trung truyền âm cho Nguyên Thủy và Thông Thiên!

“Minh bạch!” “Đại ca yên tâm!” Phục Hy và Nữ Oa nhịn không được lại tiến lên hai bước.

“Huynh trưởng, tiểu muội cảm giác linh bảo trong quang trụ đỏ kia có quan hệ rất lớn với muội, thỉnh huynh trưởng giúp một tay!” Nữ Oa truyền âm cho Phục Hy.

Chỉ thấy trong tay Nữ Oa quang mang nhất thiểm, hiện ra một cây thủ trượng, thân trượng như hai con linh xà quấn quanh nhau, đầu trượng là hai cái đầu rắn mắt lộ hung quang, há miệng thè lưỡi, khí tức thập phần cường đại!

Khi Nữ Oa cùng Phục Hy du lịch Hồng Hoang đại lục đã cơ duyên xảo hợp tìm được một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tên là “Thiên Xà Trượng”.

Bên trong có ba mươi lăm đạo tiên thiên cấm chế, tuy không phải là giai phẩm trong Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại tương hợp với thuộc tính của Nữ Oa, uy lực không nhỏ!

“Muội tử yên tâm!

Vi huynh nhất định giúp muội đoạt lấy linh bảo!" Phục Hy phất tay, "Phục Hy Cầm" xuất hiện, quanh thân còn có bảy thanh "Thiên Mang Thần Đao" bay lượn, tùy thời chuẩn bị.

Thập Nhị Tổ Vu cũng đồng loạt tiến lên một bước.

Thời Gian Tổ Vu Đế Giang hai tay hư nắm, tựa hồ có hai quả cầu không gian hư vô đang chờ thời cơ phát động.

Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm trong đôi mắt quang hoa lưu chuyển, khóa chặt quang trụ hắc vụ di mạn.

Các Tổ Vu khác cũng phân phân súc thế đãi phát, thúc giục pháp tắc chi lực chuẩn bị xuất thủ thưởng đoạt.

"Hỗn Độn Chung" trên đầu Thái Nhất kim quang ám uẩn, hắn đưa mắt ra hiệu cho Nhiên Đăng và Côn Bằng phối hợp.

Minh Hà Lão Tổ không chỉ đạp trên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên", hai tay cầm "Nguyên Đồ", "A Tỳ", mà sau lưng còn có một phiến huyết hải hư ảnh cuồn cuộn không ngừng!

Chuẩn Đề đạo nhân thế đơn lực cô, tựa hồ tịnh không định cường đoạt, chỉ lấy ra "Thất Bảo Diệu Thụ", chẳng những không tiến lên mà còn lùi lại hai bước.

Ba Tiêu đạo nhân không có vẻ gì muốn động thủ, tay cầm quạt xếp khẽ lay động, mỉm cười nhìn đám tu sĩ đang kiếm bạt nỗ trương.

"Oanh!" Rốt cuộc, trong một tiếng nổ kinh thiên động địa, quang trụ đỏ và đen đồng thời bạo phát.

Một sợi chỉ đỏ từ trong quang trụ bay ra, uyển chuyển du tẩu như một con linh xà, trực tiếp bay về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Đứng bên cạnh quang trụ đỏ có Phục Hy, Nữ Oa, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề đạo nhân.

“Hưu!” “Khả năng sao?” “Chạy đi đâu!” Mấy người thấy vậy liền hét lớn, thi triển thủ đoạn tranh nhau xuất thủ!

“Bản tọa khả không có động nha!

Là linh bảo tự tìm đến!

Ký nhiên linh bảo hữu duyên với Bản tọa, vậy Bản tọa không khách khí!” Ba Tiêu đạo nhân đưa tay chộp tới “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

“Tranh!” “Tranh!” “Tranh!”...

Phục Hy hai tay liên tục huy động, “Phục Hy Cầm” tức thì bắn ra vô số âm nhận vô hình, phủ kín không gian giữa Ba Tiêu đạo nhân và “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

“Đi!” Nữ Oa khẽ quát, từ “Thiên Xà Trượng” bay ra hư ảnh hai con linh xà, một co một duỗi, bao vây quấn lấy “Nhân Duyên Hồng Tuyến”!

Nguyên Thủy trong tay nâng một ngọn đèn lưu ly, ngón tay chỉ một cái, một đạo kim sắc hỏa diễm công thẳng vào bàn tay đang vươn ra của Ba Tiêu đạo nhân, chính là “Ngọc Hư Lưu Ly Đăng” đỉnh đỉnh đại danh.

Chuẩn Đề đạo nhân mãnh nhiên vung “Thất Bảo Diệu Thụ”, thất thải hoa quang quét tới, bao trùm lấy “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

Chương 114

"Oanh!" Thất thải hoa quang va chạm với hư ảnh hai con linh xà, hư ảnh linh xà kêu lên một tiếng ai oán rồi bị đánh tan thành mảnh vụn linh khí.

Ba Tiêu đạo nhân khẽ phất quạt xếp trong tay, cửu thải quang mang bắn ra, nhìn thì cực chậm nhưng trong nháy mắt phát ra tiếng nổ lách tách mật tập, hóa giải toàn bộ âm nhận của Phục Hy.

Cửu thải quang mang vẫn còn dư lực, tiếp tục lan tràn va chạm với hỏa tuyến kim sắc của Nguyên Thủy.

Sau một hồi tiêu hao lẫn nhau, nó triệt để tiêu diệt hỏa tuyến.

Dư uy của cửu thải quang mang thậm chí còn ập đến trước mặt Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy lại khẽ búng "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", một đốm lửa bắn ra mới triệt để tiêu diệt cửu thải quang mang.

"Sưu!" Ba Tiêu đạo nhân vừa rồi còn ung dung tự đắc bỗng nhiên lóe lên, lao mạnh về phía trước.

"Nhân Duyên Hồng Tuyến" cũng tả xung hữu đột, qua mấy lần chu chuyển vẫn bay về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Trảm!" "Trảm!" "Trảm!"...

Phục Hy trong lòng sốt ruột, thao túng bảy thanh "Thiên Mang Thần Đao" chém về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Đinh!" "Đinh!" "Đinh!"...

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" hốt nhiên xuất hiện, chặn đứng công kích của "Thiên Mang Thần Đao".

“Thiên Xà Trượng” do Nữ Oa tế xuất cũng bị “Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên” ngăn chặn, khó lòng tiếp cận Ba Tiêu đạo nhân.

“Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên” bay lên không trung, dây dưa cùng “Ngọc Hư Lưu Ly Đăng”, hắc khí và kim quang đấu đá kịch liệt.

“Thất Bảo Diệu Thụ” của Chuẩn Đề đạo nhân xui xẻo lại cùng hướng với “Thiên Mang Thần Đao”, bị “Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên” cản trở, chỉ biết tức giận quát tháo nhưng bó tay hết cách.

“Côn Luân Kính!” Nguyên Thủy mắt thấy Ba Tiêu đạo nhân sắp đắc thủ, trong lòng đại nộ, lật tay lấy ra một tấm bảo kính.

Dưới sự thúc giục của Nguyên Thủy, mặt kính “Côn Luân Kính” dao động một trận pháp lực khiến Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy vô cùng quen thuộc, một đạo quang thúc bao trùm lấy Ba Tiêu đạo nhân và “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

“Không gian ba động!” Ba Tiêu đạo nhân kinh hô, quạt xếp trong tay trong nháy mắt biến thành quạt Ba Tiêu.

Ba Tiêu đạo nhân như múa đại khảm đao, toàn lực chém vào quang trụ do “Côn Luân Kính” phát ra.

Đao mang do cửu thải quang mang tạo thành va chạm lặng lẽ với quang trụ, không phát ra chút thanh âm nào!

Không gian nơi hai đạo quang trụ va chạm bắt đầu vỡ vụn như mặt kính, lan tràn ra tứ phía.

“Nhân Duyên Hồng Tuyến” không may lại nằm ngay gần trung tâm vụ va chạm, bị vô số vết nứt không gian bao vây, không còn đường thoát!

Nếu “Nhân Duyên Hồng Tuyến” bị vết nứt không gian nuốt chửng, không biết sẽ bị dòng chảy không gian quỷ bí đưa đi đâu, có thể vĩnh viễn không trở lại!

“Sưu!” “Sưu!”...

“Nhân Duyên Hồng Tuyến” cũng cảm nhận được uy hiếp, lo lắng chạy loạn trong không gian hẹp hòi bị bao vây.

Trong tay Ba Tiêu đạo nhân bỗng xuất hiện một nhành “Dương Liễu Chi” xanh biếc nhu nhược.

“Xoát!” “Dương Liễu Chi” khẽ quét về phía “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

Đột nhiên một đạo không gian thông đạo nhỏ bé xuyên qua những vết nứt hỗn loạn, xuất hiện trước mặt “Nhân Duyên Hồng Tuyến”.

“Mau ra đây!” Ba Tiêu đạo nhân hô lớn.

“Sưu!” “Nhân Duyên Hồng Tuyến” như nghe hiểu tiếng người, không chút do dự lao đầu vào thông đạo, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Ba Tiêu đạo nhân.

“Bá bá!” “Nhân Duyên Hồng Tuyến” khinh xảo quấn mấy vòng quanh cổ tay Ba Tiêu đạo nhân, giống như một chiếc vòng tay màu đỏ!

“Ba Tiêu...” Nguyên Thủy nghiến răng nghiến lợi gầm lên.

“Nguyên Thủy đạo hữu chớ có gầm rú!

Các ngươi cũng thấy rồi, là ‘Nhân Duyên Hồng Tuyến’ chủ động tìm Bản tọa!

Truyền thuyết linh bảo hữu linh, tự sẽ tìm người hữu duyên!” Ba Tiêu đạo nhân hỉ hình vu sắc sờ sờ “Nhân Duyên Hồng Tuyến” trên cổ tay, đắc ý dương dương khoe khoang với mấy kẻ đang đỏ mắt ghen tị.

“Tuy các ngươi kiệt lực trở nạo, nhưng cũng thấy đấy, căn bản không có tác dụng gì!” Ba Tiêu đạo nhân vừa nói vừa đi về phía trước.

“Biết vì sao không?” Ba Tiêu đạo nhân vẫy vẫy cổ tay đỏ, khiêu

khích hỏi.

"Vì sao?" Chuẩn Đề đạo nhân bày ra vẻ mặt cầu tri nhược khát, kỳ thực trong lòng vô cùng bất đắc dĩ, buộc phải phối hợp diễn kịch với Ba Tiêu.

"Các ngươi biết linh bảo này tên là gì không?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục đi, sắp đến gần quang trụ đỏ.

"Nó gọi là 'Nhân Duyên Hồng Tuyến'!

Chưởng quản nhân duyên của mọi sinh linh trong Hồng Hoang thế giới!" Ba Tiêu đạo nhân tự vấn tự đáp.

"Vậy các ngươi có biết Bản tọa ở tận Tây phương đại lục, tại sao lại bỗng nhiên đến Trung Thổ đại lục, khắp xảo gặp linh bảo xuất thế không?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục hỏi.

"Chẳng lẽ Ba Tiêu đạo hữu biết trước linh bảo sẽ xuất thế?" Nữ Oa nhíu mày không tự chủ được hỏi.

Từ lúc "Nhân Duyên Hồng Tuyến" rơi vào tay Ba Tiêu, nàng cảm thấy trong lòng trống rỗng.

Nguyên Thủy mặt sắt lại cũng có cảm giác tương tự.

"Không sai!

Mấy vị đạo hữu đừng quên, Bản tọa là người đầu tiên cử hành đại hôn nghi thức tại Hồng Hoang thế giới, tịnh chế định quy tắc giá thú!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục huyễn diệu, đi về phía quang trụ đỏ.

Đồng thời trong tay hắn hiện ra ba miếng ngọc giản lấp lánh công đức kim quang, chính là "Hôn Lễ Nghênh Tam Thư"!

"Vậy các ngươi có biết tại sao Bản tọa lại nói nhiều lời thừa như vậy không?" Ba Tiêu đạo nhân nháy mắt hỏi lại!

"Vì sa...?" Chuẩn Đề đạo nhân vừa mở miệng thì ánh mắt ngưng

trọng.

Tất cả mọi người tại trường không cần Ba Tiêu giải thích cũng đã biết nguyên nhân.

Phục Hy, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, cùng với Lão Tử ở xa hơn một chút, đồng loạt phát ra tiếng nộ hống, tất cả công kích như mưa rào trút xuống đầu Ba Tiêu đạo nhân!

"Ngươi biết tại sao bản tọa lại nói nhảm nhiều như vậy không?" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc hỏi.

"Tại sao?" Chuẩn Đề đạo nhân tiếp tục phối hợp hỏi lại một câu.

Ba Tiêu đạo nhân không trả lời, vận dụng pháp lực thôi động ba khối ngọc giản trước mặt.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" "Hôn thư", "Lễ thư", "Nghênh thư", ba khối ngọc giản đồng thời trán phóng công đức kim quang nồng đậm.

Phục Hy, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân, Lão Tử đều buồn bực nhìn Ba Tiêu đạo nhân đang làm chuyện mạc danh kỳ diệu, không biết hắn rốt cuộc muốn làm gì!

"Ầm ầm ầm!" Xích hồng quang trụ tựa hồ chịu sự thu hút bởi công đức kim quang mà "Tam thư" trán phóng, bỗng nhiên lại bạo phát ra một trận tiếng nổ vang càng thêm to lớn!

Chương 115

"Trong quang trụ có Linh bảo!" Nữ Oa và Nguyên Thủy cơ hồ đồng thời cao thâm quát lớn!

"Thiên Xà Trượng!", "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", "Côn Luân Kính" dẫn đầu toàn lực công kích.

"Phục Hy Cầm", "Thiên Mang Đao", "Thất Bảo Diệu Thụ" cũng chỉ lạc hậu hơn một chút xíu.

Sáu kiện Linh bảo từ bốn phương tám hướng đánh về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân sớm có chuẩn bị!

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên".

Tam đóa liên hoa tạo thành thế chân vạc đem Ba Tiêu đạo nhân bảo hộ ở trung ương, kim quang, bạch quang, hắc quang, kính vị phân minh, lại nghiêm ti hợp phùng.

Công kích của Nữ Oa căn bản không rơi được vào trên người Ba Tiêu đạo nhân, bị tam đóa liên hoa toàn bộ ngăn trở.

"Sưu!" Một cuốn Linh bảo hình dáng như sách vở mỏng manh từ trong xích hồng quang trụ bay ra!

Trên bìa sách hách nhiên hiện ra ba đạo kim sắc thần văn, bất luận là sinh linh Hồng Hoang nào, cho dù là dã thú linh tính không cao, cũng có thể trong nháy mắt minh bạch, đó là "Sổ Nhân Duyên"!

"Sổ Nhân Duyên" tuần theo công đức kim quang bay trực tiếp vào trong tay Ba Tiêu đạo nhân!

“Tam thư” ngọc giản vui mừng nhảy nhót, tương hỗ va chạm phát ra tiếng vang thanh thúy đinh đinh đương đương vui tai như ngọc bội va vào nhau.

Chỉ thấy “Sổ Nhân Duyên” dần dần thu nhỏ, biến thành một cái điếu trụy nho nhỏ treo ở trên sợi dây đeo tay do “Nhân Duyên Hồng Tuyến” bện thành.

Ba mai ngọc giản cũng đồng dạng thu nhỏ, giống như ba khối ngọc vụn nho nhỏ điểm xuyết ở trên dây đeo tay.

“Hắc hắc!

Cũng rất đẹp mắt!

Cảm giác khí chất có chút không hợp với bản tọa!

Mang về cung phụng tại hậu điện thì thích hợp hơn một chút!” Ba Tiêu đạo nhân ách nhiên cười một tiếng, khẽ lắc đầu.

“Sổ Nhân Duyên” và “Nhân Duyên Hồng Tuyến” toàn bộ đã có quy chúc, xích hồng quang trụ liền dần dần tiêu tán.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” Nữ Oa bọn người vẫn đang công kích tam đóa liên hoa, màn ánh sáng ba màu kim, bạch, hắc bị công kích liên tục không ngừng đánh cho nổi lên từng đạo gợn sóng tạp loạn vô chương, tương hỗ giao thoa, điệp gia.

“Các vị đạo hữu!

Linh bảo tranh đoạt đã trần ai lạc định!

Các vị còn muốn công kích, là chuẩn bị khai chiến với bản tọa sao?” Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên quát lên một tiếng giận dữ, trong tay “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” quang mang bạo trướng!

Bây giờ Hồng Hoang thế giới có một cái quy củ bất thành văn, thời điểm bảo vật xuất thế, nếu nhiều người ở đây, trước tiên đọ sức

một phen xác định ai có tư cách tham dự Linh bảo tranh đoạt.

Tựa như vừa rồi Đế Tuấn cân lượng Minh Hà lão tổ, nếu không thành ngược lại sẽ bị khu trục.

Còn những tu sĩ ở ngoại vi, hiện tại tụ tại nơi đó cũng chỉ xem náo nhiệt, ngay cả tư cách tranh đoạt Linh bảo cũng không có.

Đương nhiên nếu như tương hỗ ở giữa biết rõ ngọn nguồn, tương hỗ nhận đồng thực lực đối phương thì cũng không cần làm điều thừa thãi.

Chờ thời điểm Linh bảo hoặc là bảo vật xuất thế, nếu như số lượng đầy đủ nhiều, đủ chia, vậy thì kẻ thấy có phần.

Tựa như Tiên Thiên linh căn Hồ Lô Đằng bị Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ hốt trọn một ổ, nguyên bản vận mệnh là bị Tam Thanh cùng mấy vị đại năng chia cắt.

Nếu như lang đa nhục thiếu, không đủ chia, vậy thì các bằng thủ đoạn, cuối cùng mặc kệ Linh bảo rơi vào tay ai, những người khác cũng chỉ có thể nguyện chơi chịu thua, nhận kết quả này, sự việc đến đó liền kết thúc.

Giống như hiện tại, Linh bảo đã bị Ba Tiêu đạo nhân đoạt được, những người khác còn tại công kích, đó là phá vỡ quy củ!

Đương nhiên nói ngàn nói vạn, đều xây dựng ở trên cơ sở tu vi tương đương, nếu như tại trước mặt một đám Đại La Kim Tiên, một cái Thái Ất Kim Tiên đi vận cứt chó thu hoạch được Linh bảo, chiếu dạng sẽ bị Đại La Kim Tiên tùy ý bóp chết!

Bởi vì mới vừa rồi bị Ba Tiêu đạo nhân hí lộng bỏ lỡ "Sổ Nhân Duyên", đám người Nữ Oa, Nguyên Thủy rốt cục bị một tiếng bạo hắt của Ba Tiêu đạo nhân từ trong thạnh nộ hoán tỉnh!

Bọn hắn nhao nhao thu hồi Linh bảo của mình, đối với Ba Tiêu

đạo nhân nộ mục mà nhìn, ngay cả Phục Hy và Nữ Oa trước đó quan hệ khá tốt với Ba Tiêu đạo nhân cũng phẫn phẫn bất bình.

"Các vị đạo hữu nhìn xem! 'Sổ Nhân Duyên' và 'Nhân Duyên Hồng Tuyến' rõ ràng là có duyên với bản tọa, phen duyên phận này là do bản tọa thời điểm hoàn thành 'Đại hôn nghi thức' đã định ra!

Không phục cũng không có cách nào!" Ba Tiêu đạo nhân hừ lạnh một tiếng.

Nữ Oa tức giận đến cắn chặt hàm răng ngà, vành mắt ửng hồng!

Nguyên Thủy khuôn mặt vốn như bạch ngọc tức giận đến thiết thanh, song quyền nắm chặt, gân xanh bạo lộ!

Bọn hắn tất cả đều biết, "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" phía sau có thể mang lại bao nhiêu chỗ tốt, đó là công đức cuồn cuộn không dứt!

"Tam thư ngọc giản" của Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng cũng không tệ, nhưng dù sao cũng là Hậu Thiên luyện chế, chỉ có tân hôn phu phụ đi theo quá trình chính thức, tuân theo trình tự "Tam thư lục lễ" kết hợp, sau đó mới có thể có công đức hối nhập vào "Tam thư ngọc giản".

Nhưng có thể dập khuôn làm hôn lễ như thế đại bộ phận đều là sinh linh đã linh trí đại khai, tộc nhân trong các đại tộc quần.

Trong thế giới Hồng Hoang còn có càng nhiều sinh linh bình thường linh trí chưa khai, vẫn còn ở giai đoạn ngu muội!

Bọn chúng chiếu dạng sẽ tuân theo thiên tính, âm dương kết hợp, tổ thành bạn lữ, cộng đồng sinh hoạt, phồn dục hậu đại!

Tiên Thiên Linh Bảo như "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" do thiên địa uẩn dưỡng có thể từ trên thân tất cả sinh linh tổ thành nhân duyên mà thu hoạch được công đức, mặc kệ có hay không

mở ra linh trí, mặc kệ có hay không cử hành nghi thức, hay tuân theo nghi thức "Tam thư lục lễ"!

"Ba Tiêu đạo hữu thủ đoạn thật giỏi!

Thanh đông kích tây, chuyển di chú ý lực của ngã đẳng, thừa dịp người bất bị đoạt thủ Linh bảo, thật để bần đạo mở rộng tầm mắt!" Chuẩn Đề đạo nhân lãnh ngôn lãnh ngữ trào phúng nói.

"Hắc hắc!

Ngày hôm nay quả nãi là nhân của ngày trước, Linh bảo đã rơi vào trong túi bản tọa, không cần phải nói nữa, nói nhảm nhiều hơn nữa bản tọa cũng không có khả năng nhường cho các ngươi, các ngươi cũng không có khả năng từ trong tay bản tọa cướp đi!" Ba Tiêu đạo nhân phách lối đối với bọn hắn khoát khoát tay.

"Có chút thời gian này, không bằng đi tranh đoạt kiện Linh bảo kia còn thực tế hơn!" Ba Tiêu đạo nhân hất cằm chỉ hướng một chỗ chiến đoàn khác cách đó không xa đang đánh đến khí thế ngất trời.

Nữ Oa và Nguyên Thủy đang nộ khí công tâm lúc này mới nhớ tới Linh bảo tranh đoạt bên kia còn chưa kết thúc.

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!". . .

Phục Hy, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề không nói hai lời quay đầu bay về phía chiến đoàn bên hắc vụ quang trụ.

Bên kia hiện thân Linh bảo chính là một cây bút tản ra khí tức màu đen thâm thúy, nồng đậm, thần bí!

Trên cán bút khắc lấy năm đạo thần văn, chỉ cần xem xét tự nhiên minh bạch viết là "Thiên Thu Luân Hồi Bút"!

Ba Tiêu đạo nhân không nhanh không chậm bay tới, vừa mới tới gần liền phát hiện những tu sĩ còn lại toàn bộ cảnh giác nhìn về phía

hắn.

Chương 116

"Hừ!

Ba Tiêu đạo hữu tham tâm không đủ, đoạt 'Sổ Nhân Duyên' và 'Nhân Duyên Hồng Tuyến' rồi còn muốn tranh đoạt 'Thiên Thu Luân Hồi Bút' sao?" Nguyên Thủy lớn tiếng hỏi, các tu sĩ khác ánh mắt cũng đều bất thiện nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân.

Nguyên Thủy khí phẫn không thôi vì bị Ba Tiêu đạo nhân một người đoạt đi hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, mấy người bọn hắn bị Ba Tiêu đạo nhân hí lộng, cho nên một bên lớn tiếng đem kết quả cáo tri tất cả mọi người.

"Các ngươi tiếp tục!

Bản tọa chỉ nhìn xem!" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai, bất đắc dĩ thoáng lui lại mấy bước.

Tuy rằng không sợ những người trước mắt này, nhưng nếu bọn hắn hợp lại đối phó, vậy thì muốn lại cướp đoạt "Thiên Thu Luân Hồi Bút" và "Sổ Sinh Tử" là tuyệt không có khả năng!

Những người khác đều dùng ánh mắt cảnh cáo trừng Ba Tiêu đạo nhân một chút, sau đó tiếp tục tranh đoạt!

"Thiên Thu Luân Hồi Bút" sau khi xuất thế, vốn đang ở trên trận đông một đầu tây một đầu chạy loạn!

Nhưng ở trong kích đấu, sau khi Nhiên Đăng đạo nhân tiếp liền tế ra "Linh Thứu Cung Đăng" và "Dẫn Hồn Phiên", "Thiên Thu Luân Hồi Bút" bắt đầu hữu ý vô ý bay về hướng Nhiên Đăng đạo nhân.

Trong lòng Nhiên Đăng đạo nhân đồng dạng kích động mạc danh!

Hắn không có nói cho Đế Tuấn và Thái Nhất, kỳ thật tại trước đó

hắn đã cảm thụ được "Linh Thứu Cung Đăng" và "Dẫn Hồn Phiên" dị động.

Hắn vốn định lặng lẽ ra ngoài dò xét, thế nhưng trùng hợp lúc ấy đang cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng thảo luận sự tình thành lập một cái đại thế lực bao trùm toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Không đợi Nhiên Đăng đạo nhân tìm cớ sớm rời đi, trong Bất Chu Sơn xích hồng quang trụ và đen kịt quang trụ do Linh bảo xuất thế đã trùng thiên.

Vì vậy Nhiên Đăng đạo nhân đành bồi tiếp Đế Tuấn và Thái Nhất cùng đi đến đây.

Tại sát na "Thiên Thu Luân Hồi Bút" xuất thế, Nhiên Đăng đạo nhân đã xác định, đây là một kiện Linh bảo chí quan trọng yếu đối với hắn!

"Nhiên Đăng đạo hữu!

Kia 'Thiên Thu Luân Hồi Bút' tựa hồ một mực có ý hướng tới gần ngươi!" Thái Nhất ám tự truyền âm tuân vấn.

Thái Nhất từ trong miêu tả của Nguyên Thủy, Phục Hy, Nữ Oa, Chuẩn Đề đạo nhân biết được duyên do Ba Tiêu đạo nhân hoạch đắc "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến", lập tức sát giác được dị dạng giữa "Thiên Thu Luân Hồi Bút" và Nhiên Đăng đạo nhân.

"A?

Có sao?

Hình như là thật a!" Nhiên Đăng đạo nhân thấy Thái Nhất sát giác, không cách nào tiếp tục ẩn tàng, ý niệm nguyên bản định đục nước béo cò, xuất kỳ bất ý cầm xuống Linh bảo cũng chỉ có thể bỏ qua, vì vậy giả vờ như bừng tỉnh đại ngộ truyền âm nói.

“Nhiên Đăng đạo hữu không có cảm giác sao?

Không chừng chúng ta có thể giống như Ba Tiêu ác đạo kia hấp dẫn ‘Thiên Thu Luân Hồi Bút’!” Thái Nhất ngữ khí thập phần nhiệt thiết truy vấn.

“Ai!

Hai kiện Linh bảo của bần đạo chỉ là tại trên ‘Tang táng nghi thức’ của Đông Vương Công thấu xảo hấp thu một điểm Huyền Hoàng công đức chi lực, so với ‘Tam thư ngọc giản’ được Ba Tiêu ác đạo dùng công đức kim vân uẩn dưỡng là tương soa khá xa!” Nhiên Đăng đạo nhân não cân cấp chuyển, vội vàng giải thích nói.

“Cho nên ‘Linh Thứu Cung Đăng’ cùng ‘Dẫn Hồn Phiên’ khả năng cùng ‘Thiên Thu Luân Hồi Bút’ tương hỗ ở giữa có một điểm hấp dẫn chi lực, nhưng bần đạo tàm quý, căn bản sát giác không ra!” Nhiên Đăng đạo nhân tiếc nuối thống thiết trả lời.

“Nhiên Đăng đạo hữu đắc ý cũng không được!

Bất quá, tức tiện như thế, chúng ta y nguyên ở vào cục thế có lợi, chúng ta chỉ cần hảo hảo phối hợp, có khả năng cầm xuống chi ‘Thiên Thu Luân Hồi Bút’!” Thái Nhất cổ vũ nói.

“Ân!” Nhiên Đăng đạo nhân tuy rằng gật đầu, nhưng dư quang nơi khóe mắt lại vọng hướng Ba Tiêu đạo nhân đang hai tay khoanh trước ngực, mang theo nụ cười nhàn nhạt đứng ở cách đó không xa.

Nhiên Đăng đạo nhân biết rõ, Ba Tiêu đạo nhân trong tay “Ngũ La Khinh Yên Trướng” và “Tang táng nghi thức ngọc giản” hấp thu Huyền Hoàng công đức chi lực so với Linh bảo của hắn thì muốn nhiều hơn không ít!

“Oanh!” Thập Nhị Tổ Vu tuy rằng hiện tại không biết nên dùng “Thiên Thu Luân Hồi Bút” như thế nào, nhưng bởi vì Hậu Thổ yêu

cầu, bọn hắn đối với vật này thế tại tất đắc.

Thập Nhị Tổ Vu tính cách trực tiếp, đã tham dự tranh đoạt, như vậy những người khác toàn bộ đều là địch nhân!

Vừa rồi Thập Nhị Tổ Vu đối chiến Thông Thiên, Thái Nhất, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ năm cái, đại chiếm thượng phong, từng bước đem vòng vây thu nhỏ, mắt thấy sắp làm cho "Thiên Thu Luân Hồi Bút" không chỗ có thể trốn.

Bây giờ, Phục Hy, Nữ Oa, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân bốn vị đại năng gia nhập, chín đối mười hai, lập tức đem ưu thế của Thập Nhị Tổ Vu suy yếu, chiến quyển lần nữa khoách đại.

Lão Tử đối với việc phương tài nhất thời sơ hốt bị Ba Tiêu đạo nhân chiếm tiện nghi đoạt đi "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" trong lòng đại vi bất khoái, thập phần hối hận.

Vì vậy lúc này Lão Tử cũng không còn rụt rè, rốt cục tự mình hạ tràng, đỉnh đầu lơ lửng "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" Huyền Hoàng công đức chi lực tứ dật, một tay nâng "Bát Cảnh Cung Đăng" tử hỏa lấp lóe, một tay khác nâng một mai "Thái Thanh Thần Phù".

Có Lão Tử gia nhập, mười đối mười hai, Tổ Vu một phương một điểm ưu thế đều không còn, dần dần rơi vào hạ phong!

Nguyên bản Đế Giang là Không Gian Tổ Vu linh hoạt cơ động nhất, mang lại cho đối thủ không gian uy hiếp lớn nhất, lại bị Nguyên Thủy ngăn cản!

Nguyên Thủy trong tay "Côn Luân Kính" đồng dạng có không gian pháp tắc, đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Thủy đạt được từ một chỗ ẩn bí tại Tây Côn Luân!

Cộng thêm "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" và "Ngọc Thanh Tiên Pháp"

biến hóa khó lường tương trợ, Nguyên Thủy cùng Đế Giang đánh ngang sức ngang tài!

"Sưu!" Đế Giang thân hình lóe lên, vừa độn nhập hư không bên trong xuyên qua không gian.

"Hưu!" Nguyên Thủy trong tay "Côn Luân Kính" thần quang lóe lên, một đạo kính quang chiếu xạ ra, trong hư không từng trận gợn sóng nhộn nhạo, hành tung của Đế Giang bại lộ không bỏ sót.

"Hoa!" "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" bay ra một đạo kim sắc hỏa tuyến trực công Đế Giang, bị Đế Giang một quyền kích xuất ra không gian liệt phùng tống nhập vào vô tận hư không bên trong.

"Oanh long long!" Nguyên Thủy thôi động "Ngọc Thanh Thần Lôi" đem Đế Giang đoàn đoàn vây khốn, lại bị Đế Giang nhất nhất hóa giải.

Một bên khác, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm vốn là đối thủ khó chơi nhất khiến địch nhân đau đầu nhất.

Nhưng hiện tại lại bị Lão Tử gắt gao áp chế!

"Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" lực phòng ngự mạnh có thể xưng nghịch thiên, một khi tế ra đứng ở đỉnh đầu, liền có thể đứng ở thế bất bại!

Tức tiện "Thời gian pháp tắc" mà những người khác không thể làm gì được thì y nguyên cũng bắt Lão Tử không có biện pháp.

Lão Tử trong tay "Bát Cảnh Cung Đăng" và "Thái Thanh Thần Phù" phát ra tử sắc thần hỏa cùng từng đạo Thái Thanh tiên pháp không chỉ có làm cho Chúc Cửu Âm luống cuống tay chân, còn có dư lực giúp Thông Thiên ở bên cạnh một tay.

Thông Thiên tay không tấc sắt cùng Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu ngạnh hám, các loại "Thượng Thanh Tiên Pháp" tầng tầng lớp lớp,

nhưng dù sao trong tay không có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối mặt với Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu da dày thịt béo thập phần kháng đánh, nhưng công kích lại thập phần tê lợi, hắn có chút chịu thiệt!

May mắn Lão Tử tổng năng kịp thời thi dĩ viện thủ, mới có thể làm cho Thông Thiên cùng Nhục Thu đánh đến có thanh có sắc.

Những người khác cũng đều bắt đối chém giết!

Phục Hy dùng âm nhận và "Thiên Mang Thần Đao" đối đầu Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô vô hình vô tướng phong chi pháp tắc, chiến đấu im ắng nhưng lại hung hiểm dị thường.

Nữ Oa tay cầm "Thiên Xà Trượng" cùng Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi đánh đến náo nhiệt!

Thái Nhất bằng vào Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" một người độc chiến Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung và Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công mà không rơi xuống hạ phong.

Nhiên Đăng đạo nhân "Lượng Thiên Xích", "Linh Thứu Cung Đăng", "Dẫn Hồn Phiên" tề xuất, lực chiến Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh.

Côn Bằng hiện ra bản thể cùng Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang dây dưa không nghỉ.

Chuẩn Đề đạo nhân gặp lão đối thủ Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ, tựa hồ đánh ra chân hỏa!

Chương 117

Minh Hà lão tổ biểu hiện lần nữa khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, bằng vào ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương và Điện Chi Tổ Vu Yểm Tư đánh đến khó phân thắng bại!

Ba Tiêu đạo nhân trốn ở một bên, tận lực suy yếu tồn tại cảm, tử tế quan sát tình huống trong hắc vụ quang trụ kia, chờ thời cơ hành động!

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!". . .

Ba Tiêu đạo nhân có thể cảm giác được, trong tay áo "Ngũ La Khinh Yên Trướng" xao động tần suất càng ngày càng nhanh!

"Xem ra 'Sổ Sinh Tử' sắp xuất thế!" Ba Tiêu đạo nhân thần tình cũng hiếm thấy trở nên ngưng trọng!

Bởi vì "Sổ Sinh Tử" cùng "Thiên Thu Luân Hồi Bút" nãi là vật sau khi "Lục Đạo Luân Hồi" cùng "Thập Bát Tầng Địa Ngục" thành lập, có thể chưởng quản tất cả sinh linh luân hồi chuyển thế, từ đó thu hoạch được vô cùng Huyền Hoàng công đức chi lực.

"Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu Luân Hồi Bút" thiệp cập sinh tử luân hồi, bao quát thượng chí thành tiên liễu đạo đại năng chi bối, hạ chí lâu nghĩ trùng thử, nãi chí hoa cỏ cây cối các loại tất cả vạn vật sinh linh sinh tử luân hồi.

Nơi có thể thu thập Huyền Hoàng công đức chi lực so với "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" thì muốn nhiều hơn nhiều!

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân đối với "Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu

Luân Hồi Bút" càng thêm coi trọng, không dám có chút nào đãi mạn.

"Oanh!" Cột sáng đen kịt quang mang lần nữa bạo trướng, đi thẳng cửu thiên chi ngoại!

"Trong quang trụ có Linh bảo!

Giống như xích hồng quang trụ vừa rồi!" Nguyên Thủy cấp mang hướng Lão Tử, Thông Thiên truyền âm.

Tam Thanh không hẹn mà cùng xoay người nhào về phía đen kịt quang trụ!

Phục Hy, Nữ Oa và Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng không hẹn mà cùng vứt bỏ đối thủ của mình, đồng dạng xoay người bay về phía quang trụ.

Thái Nhất, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ bọn người đương nhiên cũng không cam chịu lạc hậu, nhao nhao xoay người phi bôn!

Thập Nhị Tổ Vu trước đó ở vào thượng phong, đương nhiên đem tình hình lúc "Sổ Nhân Duyên" xuất thế nhìn rõ ràng, tự nhiên minh bạch nguyên nhân hiện tại đen kịt quang trụ bạo phát.

"Hưu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cùng Thập Nhị Tổ Vu lập tức đại nộ, nhao nhao toàn lực xuất kích, chặn đường đối thủ của mình.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!". . .

Hơn hai mươi vị đại năng tiến hành một lần va chạm kịch liệt nhất sau khi khai chiến, làm cho không gian bốn phía đen kịt quang trụ lần nữa vặn loạn.

"Xoát!" Ba Tiêu đạo nhân trong tay "Dương Liễu Chi" nhẹ nhàng quét qua, một đạo không gian bình chướng bảo hộ ở quanh thân hắn.

"Sưu!" Ba Tiêu đạo nhân trong tay "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" như cùng một thanh tuyệt thế trường đao lăng không bổ xuống, đem duyên đồ tất cả pháp thuật, pháp tắc chi lực thông thông bức lui.

Vừa vặn cản tại phía trước Côn Bằng bị cỗ kinh thiên áp lực kia làm cho nhiếp phục, vội vàng song sí vỗ một cái, "Sưu!" một tiếng trốn ra khỏi chiến đoàn.

Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang tránh đi hơi chậm một chút, bị một đạo cửu thải quang trụ kia quét trúng, lập tức miệng thổ tiên huyết đảo bay ra ngoài, ngã xuống đất.

Ba Tiêu đạo nhân thân hình gắt gao đi theo sau cửu thải quang trụ, trong nháy mắt chui vào nội quyển.

"Ngũ La Khinh Yên Trướng" bị Ba Tiêu đạo nhân tế ra, Huyền Hoàng công đức chi lực đại phóng kim quang, "Thiên Thu Luân Hồi Bút" lập tức "Sưu!" bay vào trong tay Ba Tiêu đạo nhân.

"Oanh long long!" Đen kịt quang trụ tạc liệt, một quyển hắc sắc thư sách bên trên viết ba đạo thần văn "Sổ Sinh Tử", nồng đậm sinh tử luân hồi chi khí thăng đằng.

"Đại huynh! 'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút' nhất định phải đắc thủ!

Nó cùng tiểu muội có chí quan trọng yếu liên hệ!" Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ kinh thanh đại khiếu.

"'Sổ Sinh Tử' lão tổ thế tại tất đắc!" Minh Hà lão tổ nội tâm thầm nghĩ.

"Quyết không thể để Thập Nhị Tổ Vu và Ba Tiêu ác đạo đoạt đi 'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút'!" Thái Nhất đồng dạng nghiến răng nghiến lợi!

"Lại là Ba Tiêu đạo nhân!" Tam Thanh đồng dạng trong lòng buồn

bực!

Phục Hy và Nữ Oa sắc mặt khó coi.

Cơ hồ tại cùng một thời gian, tại tràng tất cả mọi người đều hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân xuất thủ.

"Bát Cảnh Cung Đăng", "Thái Thanh Thần Phù", "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", "Côn Luân Kính", "Phục Hy Cầm", "Thiên Mang Thần Đao", "Thiên Xà Trượng", "Hỗn Độn Chung", "Dẫn Hồn Phiên", "Thất Bảo Diệu Thụ" các loại Linh bảo toàn bộ công hướng Ba Tiêu đạo nhân.

Thập Nhị Tổ Vu các loại pháp tắc công kích đồng dạng trút xuống về phía Ba Tiêu đạo nhân!

"Hừ!" Ba Tiêu đạo nhân sắc mặt tuy kinh nhưng không loạn!

Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" tế ra, một cây ngũ sắc kỳ can bên trên có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm mặt cờ xí phân liệt năm phương, năm khỏa Ngũ Hành Linh Châu trụy tại phía dưới cờ xí đối ứng!

Chính là do Ba Tiêu đạo nhân dùng 《Ngũ Hành Quy Nhất Pháp Môn》 đem "Đông Phương Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ", "Tây Phương Tố Sắc Vân Giới Kỳ", "Nam Phương Ly Địa Diễm Quang Kỳ", "Bắc Phương Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ", "Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ" cùng "Ngũ Hành Linh Châu" dung hợp luyện hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ".

Thử bảo Ba Tiêu đạo nhân sớm đã luyện hóa thành công, nhưng một mực không có lấy ra, sợ hãi bởi vậy dẫn tới người khác kỵ đạn chi tâm, từ đó liên hợp nhất trí đối phó hắn, vậy thì muốn đoạt thủ Linh bảo càng khó càng thêm khó!

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân mới một mực nhẫn nại, tới thời khắc

quan kiện hiện tại mới sử xuất!

Ba Tiêu đạo nhân trong tay "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" toàn lực vung lên, cửu sắc quang trụ cùng "Hỗn Độn Chung" đụng vào nhau.

"Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" phát ra lục thải hoa quang.

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" riêng phần mình trán phóng quang mang hướng ra phía ngoài phi toàn.

"Bàn Long Biển Quải" toát ra nồng đậm công đức kim quang.

Gia đa Linh bảo cùng đám người tế ra Linh bảo tương hỗ va chạm.

"Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" công phòng tất bị.

Dưới mặt cờ trụy lấy năm khỏa linh châu bạo xạ ra một đạo Ngũ Hành quang trụ, cùng công kích do Thập Nhị Tổ Vu phát ra đụng vào một chỗ!

"Oanh!" Tất cả Linh bảo tương đụng, một kích dẫn phát phong bạo mãnh liệt đem tất cả tu sĩ toàn bộ thổi đến tứ hạ bay ra.

Chỉ có Ba Tiêu đạo nhân có "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", một kiện Tiên Thiên Chí Bảo thủ hộ, tuy rằng ngũ hành quang tráo kịch liệt ba động, nhưng lại kiên nhận khó phá!

"Sưu!" Ba Tiêu đạo nhân rốt cục thân thủ đem "Sổ Sinh Tử" thu nhập trong túi!

"Ha ha ha!

Linh bảo đã tới tay!

Bản tọa rời đi đây!

Chương 118

Không làm phiền các vị đạo hữu đưa tiễn!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha ha, thu hồi đầy trời Linh bảo, đỉnh lấy "Ngũ Hành Ngũ Phương Kỳ" khoát nhiên phi thân, tại trong thần tình kinh ngạc ách nhiên của những người khác tiêu thất không thấy!

"Ba Tiêu ác đạo!

Ta Thái Nhất cùng ngươi thế bất lưỡng lập. . . " Thái Nhất lắc mình hiện ra bản thể Tam Túc Kim Ô đuổi theo Ba Tiêu đạo nhân bay đi!

"Ba Tiêu đạo hữu!

Một người độc đắc bốn kiện Linh bảo, cũng quá phận đi!" Lão Tử luôn luôn thần tình đạm nhiên lúc này nhíu mày trầm giọng quát, Tam Thanh đồng dạng hóa thành một đoàn tam sắc thanh quang đuổi theo Ba Tiêu đạo nhân.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Ngô Vu tộc nguyện ý dùng Linh bảo khác hoán đổi 'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút'!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang hiện ra nguyên hình, không có đam các công phu mang theo huynh đệ muội muội cùng nhau truy cản, vượt qua thời không đuổi theo.

Thập Nhị Tổ Vu tuy rằng bình thường không tham dự Linh bảo xuất thế tranh đoạt, nhưng thật sự gặp được đương nhiên cũng sẽ không coi như không thấy, cho nên cũng cất giữ không ít Linh bảo, chỉ là chồng chất tại trong "Bàn Cổ Điện" làm bài trí mà thôi.

Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô tốc độ đồng dạng không chậm, vừa đuổi vừa lớn tiếng hô: "Ba Tiêu đạo hữu, nhược đồng ý giao hoán, sẽ

thu hoạch được hữu nghị của Thập Nhị Tổ Vu chúng ta!

Nếu không chính là cừu địch của Thập Nhị Tổ Vu!" Các Tổ Vu khác thì vây tại bên người Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang đang thân thụ trọng thương, đem hắn mang về "Bàn Cổ Điện" cự ly nơi này không xa để chữa thương!

"Ha ha ha!

Linh bảo hữu linh, người hữu duyên thì được!

Lần này Linh bảo phân biệt đại biểu giá thú cùng sinh tử, nãi là Hồng Hoang thế giới đối với 'Đại hôn nghi thức' và 'Tang táng nghi thức' do bản tọa chế định ban thưởng!

Các ngươi có đỏ mắt cũng vô dụng!" Ba Tiêu đạo nhân tiếng cười càng ngày càng xa.

"Thái Nhất!

Ngươi cô thân đuổi tới!

Là muốn đem Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' tặng cho bản tọa sao?" Ba Tiêu đạo nhân đối với Thái Nhất đang khẩn truy không buông cười nói.

"Hừ!" Thái Nhất nghe vậy giật mình, không tự chủ được tốc độ hàng đê.

Bây giờ Ba Tiêu đạo nhân sở hữu hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" công kích lực cực vi cường đại, "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" công phòng nhất thể!

Thái Nhất tự vấn, Ba Tiêu đạo nhân âm hiểm giảo trá, nếu như cùng hắn đơn độc giao thủ, một cái không cẩn thận thật có khả năng tại trước khi những người khác đuổi tới bị vây khốn, giống như đương sơ Ba Tiêu đạo nhân trong nháy mắt vây khốn Tiếp Dẫn đạo

nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đồng dạng.

“Thôi!

Thôi!

Tức tiện đuổi kịp Ba Tiêu ác đạo, ta cũng không có khả năng từ trong tay hắn cướp về Linh bảo!

Lại cần gì phải vì trí khí mà hãm mình vào hiểm cảnh đâu!” Thái Nhất song sí rung lên, chuyển cái phương hướng xa xa bay đi.

Lần này sự tình làm cho Đế Tuấn và Thái Nhất càng thêm kiên định ý muốn tổ kiến một phương thế lực cường đại, cường đại đến mức làm cho những người khác không dám cùng bọn hắn tranh phong mới thôi!

“Đại huynh!

Thái Nhất đạo hữu rời đi rồi!” Nguyên Thủy trầm giọng nói, “Chúng ta có đuổi hay không?” “Vì sao không đuổi!

Chúng ta Tam Thanh hợp lực, ta Thông Thiên không tin đánh không lại một cái Ba Tiêu đạo nhân!” Thông Thiên không phục hô lớn.

“Thôi đi!

Linh bảo cùng ngã đẳng vô duyên liền thuận theo tự nhiên đi!

Quan trọng nhất là tu vi cảnh giới của bản thân ngã đẳng!

Vị Ba Tiêu đạo hữu kia đối với pháp tắc chi lực lĩnh ngộ càng thêm cao thâm thuần thục mấy phần, nếu không tức tiện có Tiên Thiên Chí Bảo tại thủ, cũng khó có thể phát huy ra uy lực cường đại như vậy!” Lão Tử nhanh chóng áp xuống vô danh chi hỏa vừa rồi, tinh tu Vô Tình Pháp Tắc, tuyệt không cho phép bị tình cảm khống chế!

“Được rồi!

Chúng ta phản hồi Tây Côn Luân tiếp tục tiềm tâm tu luyện, tĩnh đẳng Lão sư khai giảng đại đạo lần thứ hai!" Nguyên Thủy gật đầu tán đồng.

Thông Thiên giáo chủ có chút không tình nguyện, chần chờ một lát sau, đối với Lão Tử và Nguyên Thủy chắp tay nói: "Đại huynh, nhị huynh, tiểu đệ muốn tại Hồng Hoang thế giới du lịch một phen, sau đó sẽ trở về Tây Côn Luân tĩnh tu. . . " "Tam đệ, không tùy đại huynh cùng nhau phản hồi, còn muốn chạy loạn. . . " Nguyên Thủy sắc mặt trầm xuống giáo huấn.

"Ngã. . . " Thông Thiên thần tình có chút không vui.

"Thôi!

Tam đệ tính tình hiếu động, để hắn du lịch Hồng Hoang đại lục, tăng trưởng kiến thức cũng tốt!" Lão Tử khoát tay chặn lại, chế chỉ Nguyên Thủy cùng Thông Thiên khả năng phát sinh tranh cãi.

"Tam đệ, ngoại xuất du lịch có lợi cho tâm cảnh đề thăng, từ đó hữu ích cho việc cảm ngộ đại đạo, đề thăng tu vi!

Tại độc tự ở bên ngoài không thể buông lỏng tu luyện. . . " Lão Tử đối với Thông Thiên dặn dò.

"Đại huynh yên tâm!" Thông Thiên vừa nghe đại ca Lão Tử đồng ý, cũng không để ý Nguyên Thủy trương trương miệng muốn nói chuyện, trực tiếp phi thân, hướng về phía đông bay đi.

"Đại huynh!

Tam đệ thái không dáng vẻ tí nào!" Nguyên Thủy phẫn phẫn bất bình nói, "Đại huynh cũng không thể quá chiều theo tính tình hắn, tại bên ngoài sấm họa, làm sụt giảm danh thanh Tam Thanh chúng ta!" "Mặc hắn đi thôi!

Chương 119

Ra ngoài xông xáo một chút, sớm muộn gì cũng sẽ quay về!" Lão Tử xoay người hướng về phía Tây Côn Luân bay đi, Nguyên Thủy chỉ có thể đi theo sát phía sau.

Thông Thiên cảm thụ được Lão Tử và Nguyên Thủy rời đi, quay đầu nhìn thoáng qua bóng lưng của bọn hắn, hừ một tiếng: "Hừ!

Ta không ra ngoài sấm đãng, thì có thể thế nào!" Thông Thiên nói đến chỗ này cảm thấy ủy khuất: "Mỗi lần gặp được Linh bảo xuất thế, tranh đoạt Linh bảo thời điểm đại huynh lù lù bất động, nhị huynh đa số thời điểm chỉ động mồm mép!

Chỉ có ta lần nào cũng xung phong hãm trận, thế nhưng phân Linh bảo thời điểm lại muốn dựa theo trưởng ấu chi tự, trước tiên do bọn hắn chọn!" "Bao nhiêu lần rồi!

Trước tiên được hai ngọn thần đăng, hai người bọn họ một người một ngọn không có phần của ta!

Lần tiếp theo nói là để cho ta chọn trước!" Thông Thiên thần tình buồn bực cực kỳ.

"Chờ đến khi gặp được Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không lọt nổi mắt xanh, hoặc là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vô dụng, mới đến phiên ta, nói là chiếu cố ta tam đệ, chia cho ta nhiều mấy lần!

Coi ta ngốc a!

Mười kiện một trăm kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đều so không lên một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có được hay không!" "Về sau gặp phải 'Thái Thanh Thần Phù' xuất thế, xác thực cùng đại huynh 'Thái Thanh Tiên Pháp' hữu duyên, ta cũng không nói

hai lời nhường ra ngoài!

Thượng một lần 'Côn Luân Kính' rõ ràng là ta phát hiện trước, xuất lực cũng tối đa.

Nhưng cuối cùng, nhị huynh học theo cái tên Chuẩn Đề đạo nhân vô sỉ kia kiếm cớ, nói 'Côn Luân Kính' cùng hắn hữu duyên, quan hệ đến tu vi tinh tiến của hắn, ngạnh chiếm làm của riêng.

Đại huynh sự không liên quan đến mình treo lên thật cao, cũng không nói được câu công đạo!" Thông Thiên nhớ tới những sự tình này tâm tình khó chịu.

Hắn không tự chủ được sờ lên đạo bào trước ngực, cảm thụ được một khối trường mệnh tỏa thiếp thân bội đái trước ngực, khóe miệng câu lên một vệt tiếu ý.

Cái trường mệnh tỏa này tên là "Xuyên Tâm Tỏa", đồng dạng nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tỏa thể kim hoàng, hai bên khắc lấy huyền diệu đại đạo phù văn, dưới khóa có ba đạo bạch ngọc tỏa liên, thần diệu phi thường.

Trước đây không lâu, thời điểm Nguyên Thủy bế quan luyện hóa "Côn Luân Kính", Thông Thiên lần nữa tâm có sở cảm, độc tự ra ngoài tại Tây Côn Luân một chỗ ẩn tế phát hiện "Xuyên Tâm Tỏa" tức sắp xuất thế.

Thông Thiên khổ cực chờ đợi mấy trăm năm, đánh giết không ít tu sĩ đến đoạt bảo, mới đem "Xuyên Tâm Tỏa" thu làm của riêng.

Vì e sợ Nguyên Thủy lần nữa dùng thân phận huynh trưởng tự cư, cường áp đem "Xuyên Tâm Tỏa" "mượn" đi tham ngộ, cho nên Thông Thiên một mực bí không báo cho người khác, ngay cả trong trận đoạt bảo đại chiến phương tài đều không có sử dụng.

"Hừ!

Dù sao đoạt được Linh bảo, nếu như chỉ có một kiện, không phải bị đại huynh thu đi, thì bị nhị huynh bá chiếm!

Huynh trưởng à, ta tổng quy đoạt không lại các ngươi, cần gì phải liều sống liều chết đi đoạt bảo!" Thông Thiên tự ngôn tự ngữ nói.

"Đi ra thật tốt!

Mặc kệ gặp được đồ đông tây gì đều là của ta!" Thông Thiên tâm tình sướng khoái, duyên đồ du ngoạn, thật đúng là phủ cực thái lai, thu hoạch được không ít Linh bảo!

Càng làm cho Thông Thiên vui vẻ là, tại Đông Hải du ngoạn thời điểm cư nhiên phát hiện một cái tiên đảo linh khí nồng đậm, phong cảnh tú mỹ, diện tích phi thường lớn, tên là "Kim Ngao Đảo"!

"Nơi này về sau là bí mật căn cứ của ta!" Thông Thiên giáo chủ tâm tình cực tốt, tại nơi này an đốn hạ xuống tiềm tâm tu luyện.

Một bên khác, thật vất vả mới cắt đuôi được Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô, Ba Tiêu đạo nhân cũng lần nữa có kỳ ngộ!

Lần này xuất thế bốn kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Sổ Nhân Duyên", "Nhân Duyên Hồng Tuyến", "Sổ Sinh Tử", "Thiên Thu Luân Hồi Bút" toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân thu thủ.

Chiếm hết tiện nghi, Ba Tiêu đạo nhân cũng không nguyện ý cùng Thập Nhị Tổ Vu đám chiến đấu cuồng nhân kia làm chuyện dây dưa vô vị, vì vậy sau một phen phi độn, đem Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô toàn bộ bỏ lại đằng sau.

Chờ đình hạ độn pháp, Ba Tiêu đạo nhân tế tế phân biệt, mới biết được cư nhiên bất tri bất giác đã đến Nam phương đại lục!

Mặc vận nguyên thần, cảm ứng được "Linh Sơn" và "Tam Thập Lục Trọng Thiên" ẩn tàng tại cự ly không quá xa, dưới sự tinh tâm đả

lý của Tiếp Dẫn đạo nhân, phát triển thập phần thuận lợi.

"Hi hi!

Có đắc lực thủ hạ hỗ trợ đả lý bớt việc a!

Mấy năm nay nếu không phải Tiếp Dẫn đạo nhân giúp đỡ khai thác 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', e rằng phải phân tán của ta hứa đa tinh lực, tu vi cảnh giới sẽ giảm chậm!

Ta có thể nhanh như vậy đem Tiên Thiên Chí Bảo 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ' dung hợp ra tầng thứ bốn mươi ba Tiên Thiên cấm chế, cùng 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' đề cung liên tục không ngừng pháp lực chi trì mật bất khả phân!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng hài lòng, lại không tiện đi "Linh Sơn" đi dạo một vòng, chỉ có thể xa xa nhiễu đạo tại Nam phương đại lục du lịch.

Hồng Hoang đại lục quảng mậu vô biên, cấu thành nhất thể, chỉ có Tây phương đại lục bởi vì Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Tổ La Hầu đại chiến dẫn đến sinh ra vô số đại đại tiểu tiểu liệt phùng ngăn cách với các đại lục khác.

Kỳ thật Đông phương đại lục, Tây phương đại lục, Nam phương đại lục, Bắc phương đại lục, Trung thổ đại lục đều chỉ là đại gia căn cứ vào đặc điểm các khu vực khác nhau của Hồng Hoang đại lục mà phân chia.

Đông chúc Mộc, sinh cơ bừng bừng, vạn vật xương thịnh; Tây chúc Kim, ám tàng sát phạt, tiêu sắt túc sát; Nam chúc Hỏa, nóng bức khó nhịn, hỏa sơn biến bố; Bắc chúc Thủy, đầm lầy biến bố, chướng khí hoành hành; Trung chúc Thổ, hậu đức tái vật, trạch bị thương sinh.

Trừ cái đó ra tại Hồng Hoang đại lục chi ngoại còn có Đông Tây Nam Bắc tứ hải.

Đông Hải bên trong có vô số tiên sơn hải đảo, Đông Hải chi đông có vô tận đại dương mênh mông, hạo hãn vô biên. . .

Bắc Hải bên trong cự hình hải thú đếm không hết, Bắc Hải bên trong có cực hàn chi địa, băng phong chi nguyên. . .

Nam phương đại lục biên duyên có Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, tiếp tục đi về phía nam, cuối cùng của mênh mang Nam Hải, nghe nói có vô tận biển lửa. . .

Mênh mang Tây Hải chi ngoại, nghe nói cư trú tại trong truyền thuyết hóa ngoại chi địa, hào vô linh trí hung thú hoành hành tứ ngược, hào vô văn minh có thể nói. . .

Ba Tiêu đạo nhân lần thứ nhất thâm nhập Nam phương đại lục, xác thực như cùng Chuẩn Đề đạo nhân từng tuyên xưng như thế, vạn tộc sinh linh bởi vì hoàn cảnh quan hệ, đại đa tính tình hỏa bạo, hung ngoan dã man.

Ba Tiêu đạo nhân giống như một cái người đứng xem vừa đi vừa nhìn, đồng thời mượn nhờ hỏa linh khí nồng đậm của Nam phương đại lục tăng cường đối với Hỏa Chi Pháp Tắc lĩnh ngộ.

Sau một hồi lâu, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục đã đến phụ cận Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn.

Biết rõ nơi này do Nguyên Phượng dẫn đầu Phượng Hoàng tộc tộc nhân trấn thủ, đang tại do dự muốn hay không đi vào kiến thức đại danh đỉnh đỉnh Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn.

“Sơn ngoại thế nhưng là Ba Tiêu đạo hữu?

Đã đại giá quang lâm Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, hạ tất không tiến vào tiểu tọa một lát?

Đã lâu không gặp quý khách lâm môn!” Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn bên trong bỗng nhiên truyền ra một đạo thanh âm bình hòa duyệt

nhĩ như tiếng vàng ngọc giao kích.

"Nguyên Phượng tộc trưởng tương mời, bản tọa cung kính không bằng tuân mệnh!" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy cười ha ha một tiếng, đằng vân giá vũ hướng về phía ngọn núi cao nhất của Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn bay đi.

Từng con Phượng Hoàng từ trên ngọn núi phóng lên tận trời, phát ra thanh lệ thoát tục phượng minh chi âm, hoan nghênh Ba Tiêu đạo nhân đến.

Chương 120

Một lát sau, tại dưới sự chúng tinh phủng nguyệt nghênh tiếp của một đám Phượng Hoàng, Ba Tiêu đạo nhân đi tới một tòa động phủ trên đỉnh núi cao nhất Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn.

Chỉ thấy động phủ côi lệ vô cùng, khắp nơi hiển thị rõ chủ nhân ý cảnh cao viễn!

Chính trung ương động phủ, trên một cây Ngô Đồng đang tỏa ra hừng hực hỏa diễm có một con Phượng Hoàng hoa mỹ vô cùng lại thần thái thung lại đang nằm hoành ngọa, chính là Phượng tộc tộc trưởng Nguyên Phượng.

"Bản tọa Ba Tiêu đạo nhân, gặp qua Nguyên Phượng tộc trưởng!" Ba Tiêu đạo nhân đối với vị lão bài Hỗn Nguyên Kim Tiên cường giả của Hồng Hoang này khẽ thi lễ.

"Ba Tiêu đạo hữu khách khí, Phượng Hoàng nhất tộc đã thối xuất Hồng Hoang, không cần gọi tộc trưởng nữa!

Tu vi của Ba Tiêu đạo hữu cự ly Hỗn Nguyên Kim Tiên chỉ còn một bước ngắn, không bằng trực tiếp xưng hô ngô một tiếng đạo hữu là được!" Nguyên Phượng tiếp tục ghé vào trên cây Ngô Đồng, cũng không mở mắt, cũng không há mồm, trực tiếp dẫn động hỏa linh khí phát ra thanh âm.

"Ha ha ha!

Gặp qua Nguyên Phượng đạo hữu!" Ba Tiêu đạo nhân nghe lời răm rắp.

"Ngô dẫn đầu tàn tồn Phượng Hoàng tộc nhân, cùng với phụ thuộc chủng tộc trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn không ra, bất quá

Chu Tước tịnh phi bản tổ tộc nhân, ngẫu nhiên tại Nam phương đại lục hành tẩu, cũng nghe được không ít thú sự của Ba Tiêu đạo hữu, cho nên ngô mới biết hiểu Ba Tiêu đạo hữu!" Nguyên Phượng tựa hồ minh bạch trong lòng Ba Tiêu đạo nhân suy nghĩ gì, trực tiếp mở miệng giải thích.

"Nguyên lai như thế, bản tọa nghe nói đương sơ truy tùy Nguyên Phượng đạo hữu ẩn thối Phượng Hoàng tộc tộc nhân cùng phụ thuộc tộc quần nhân số không ít, vì sao lần này đến đây cảm giác được trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn chỉ có rải rác mấy trăm Phượng Hoàng tộc nhân khí tức. . ." Ba Tiêu đạo nhân nhìn quanh một phen, hiếu kỳ hỏi.

"Ba Tiêu đạo hữu có chỗ không biết. . ." Nguyên Phượng lắc đầu tường tế giải thích.

Nguyên lai Phượng Hoàng tộc trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, vẻn vẹn chỉ là một cái đại xưng, tịnh không chỉ vẻn vẹn trấn áp phiến sơn mạch trước mắt này.

Nếu quả thật như thế, Phượng Hoàng tộc trấn thủ Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn làm sao có thể cùng Long tộc trấn thủ quảng mậu tứ hải, Kỳ Lân tộc trấn thủ vô tận Hồng Hoang đại lục đồng dạng tẩy thoát tội nghiệt năm đó đâu?

Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy một phiến "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn" tại biên duyên Nam phương đại lục chỉ là nơi trấn thủ tiền trạm của Phượng Hoàng tộc, là trọng yếu quan khẩu, nơi liên tiếp với Hồng Hoang đại lục mà thôi.

Phượng Hoàng tộc cần trấn thủ chính là cách Nam Hải, càng về phía nam là vô tận biển lửa.

Theo Nguyên Phượng nói, tại trong vô tận biển lửa kia có vô số đại đại tiểu tiểu "đảo tự" tồn tại, những nơi đó sinh tồn đủ loại hình

hình sắc sắc hỏa diễm hung thú!

Vô tận biển lửa cùng Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn tuy rằng cách Nam Hải, nhưng lại thông qua địa mạch dưới đáy biển tương liên, Nguyên Phượng dẫn đầu một bộ phận tộc nhân cùng với phụ thuộc chủng tộc Chu Tước tộc nhân trấn thủ tại Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn là nơi tiền tuyến nhất.

Càng nhiều Phượng Hoàng tộc trưởng lão, tộc nhân, cùng với kỳ phụ thuộc chủng tộc thì phân tán tại vô tận biển lửa cùng với "đảo tự" trong đó trấn thủ.

"Nguyên Phượng đạo hữu vì Hồng Hoang đại lục an nguy tân khổ rồi!" Ba Tiêu đạo nhân từ đáy lòng cảm tạ.

"Ai!

Ta Phượng Hoàng nhất tộc đản sinh liền là vì trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn cùng với vô tận biển lửa!

Đương sơ một ý niệm sai lầm tham dự Hồng Hoang tranh bá chi sự, mới dẫn đến Phượng Hoàng nhất tộc hiểm chút diệt tộc, bây giờ ngô chi sở tác sở vi không phải đang chuộc tội, cũng là vì Phượng Hoàng nhất tộc tương lai mà suy nghĩ!" Nguyên Phượng cười khổ khẽ lắc đầu, lông vũ trên đầu phượng khẽ đung đưa, tinh tinh điểm điểm xích hồng hỏa tinh nhảy vọt.

"Nguyên Phượng đạo hữu hung khâm, bản tọa thập phần bội phục!" Ba Tiêu đạo nhân lần nữa xưng tán.

"Ba Tiêu đạo hữu quá khen!" Nguyên Phượng nói, bỗng nhiên một đôi phượng mục trừng tròn, trong đôi mắt, Phượng Hoàng Thần Hỏa cùng Niết Bàn Thần Hỏa lấp lóe bất định, trên thân Nam Minh Ly Hỏa bạo trướng, túc sát địa hàn khí tại trong động phủ nóng bức lại có vẻ phá lệ băng lãnh!

“Nguyên Phượng đạo hữu là ý gì!” Ba Tiêu đạo nhân không nghĩ tới Nguyên Phượng đang nói chuyện rất vui vẻ bỗng nhiên trở mặt, hạ ý thức đem “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” cùng “Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ” hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo tế ra.

Cảnh giác nhìn về phía Nguyên Phượng, Ba Tiêu đạo nhân lúc này mới phát hiện, Chu Tước dẫn đầu một bang cao thủ đem cửa ra động phủ phong tỏa chật như nêm cối!

“Ba Tiêu đạo hữu không cần khẩn trương!

Ngô chỉ là trong lòng hiếu kỳ, không biết đương sơ hai vị hậu đại ngô ngoài ý muốn thất tán, bây giờ có khỏe không!” Nguyên Phượng chậm rãi từ trên cây Ngô Đồng đứng dậy, nhẹ nhàng run lên một thân lông vũ hoa lệ, khẽ cười hỏi.

“Hô. . .” Ba Tiêu đạo nhân trái tim đang treo lên tận cổ họng rốt cục buông xuống một nửa.

“Nguyên Phượng đạo hữu làm bản tọa hồ đồ rồi!

Đạo hữu đương sơ thất lạc hậu đại, vì sao lại muốn tìm bản tọa tuân vấn!” Ba Tiêu đạo nhân chỉnh lý tâm thái, phản vấn.

“Ha ha ha!

Ngô tuy rằng túc bất xuất Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, nhưng dù sao thiên hạ phi cầm đã từng đều là Phượng Hoàng nhất tộc phụ thuộc, Chu Tước chỉ cần đi ra ngoài dạo qua một vòng, sự tình trên Hồng Hoang đại lục ngô liền có thể biết được cái thất thất bát bát!” Nguyên Phượng thanh tiếu đạo.

“Huống chi ngô từng phái Chu Tước bọn người ra ngoài tường tế dò xét hạ lạc nhi tử của ngô, tổng hợp đủ loại tình hình, ngô có thể đoạn định, đương sơ người có thể bố cục vãn cứu Tây phương đại lục, phá hư Ma Tổ La Hầu âm mưu huyết tế vạn tộc sinh linh, kế đó

bá chiếm 'Tu Di Sơn', hoạch đắc hải lượng công đức, sau trở thành Tây phương đại lục chi chủ là Ba Tiêu đạo nhân, chính là thần bí nhân đương sơ mang đi nhi tử của ngô!" Nguyên Phượng một hơi nói xong, một đôi phượng mục không chớp mắt nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân, Phượng Hoàng Thần Hỏa, Niết Bàn Thần Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa sung mãn tại toàn bộ động phủ bên trong.

"Làm ra phán đoán như thế xong, ngô liền phái khiển nhân thủ tiến về Tây phương đại lục thời khắc nắm giữ động thái của Ba Tiêu đạo hữu, phát hiện đạo hữu tuy rằng hành sự ngoan lạt, tâm cơ thâm trọng, nhưng lại tịnh không phải hạng người thích giết chóc!

Thường thường hành vi xuất nhân ý biểu, sự hậu lại phát hiện là có thâm ý khác!" Nguyên Phượng tại trong lão sào của mình tịnh không lo lắng Ba Tiêu đạo nhân có thể chắp cánh bay đi, sở dĩ kiên nhẫn giải thích.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng giật mình: "Ta đi!

Nguyên Phượng cư nhiên hòa ta chơi trò vô gian đạo!

Tây phương đại lục có thủ hạ của nàng?

Việc này cũng không thể chủ quan!

Cường đại địch nhân không đáng sợ, nội bộ cư tâm phả trắc nhị ngũ tử mới là khó phòng nhất!" "Xem ra đợi lúc nào rảnh phải nhanh chóng để Trấn Nguyên Tử đem 'Chiêu Hồn Hồ Lô' hảo hảo luyện chế một phen, sau đó đem tất cả thủ hạ thần hồn nhiếp thủ một tia tồn nhập trong đó!

Tốt xấu gì cũng làm cho bọn hắn trong lòng có chỗ cố kỵ!" Ba Tiêu đạo nhân vốn sớm có ý này.

Nhưng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cảm thấy hành sự như thế sẽ dẫn tới thủ hạ bất mãn, cho nên Ba Tiêu đạo nhân mới

đem cái kế hoạch này tạm thời gác lại.

Bây giờ bị Nguyên Phượng kích thích như vậy một lần, Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy "Chiêu Hồn Hồ Lô" nhất định phải lợi dụng, bất quá phải tìm một cái phương pháp càng dễ dàng tiếp nhận, hòa hoãn một chút. . .

"Tại trong thời gian này ngô một mực ngóng trông đạo hữu có thể tới Nam phương đại lục, ngô có thể cùng ngươi giáp mặt đối chất, tuân vấn an nguy nhi tử của ngô!

Đáng tiếc đạo hữu một mực chưa từng động niệm, mãi cho đến hiện tại mới có cơ hội cùng Ba Tiêu đạo hữu diện đàm!" Nguyên Phượng chỉnh lý tốt lông vũ trên người, nói chuyện y nguyên không nhanh không chậm.

"Hẳn là vị thủ hạ 'Bát Ca Đạo Nhân' kia của Nguyên Phượng đạo hữu đi!

Hắn là nhóm thành viên sớm nhất đầu khảo 'Tu Di Sơn', tuy rằng tư chất bình thường, tu vi cũng không cao, nhưng năng ngôn thiện đạo, lại thập phần ưa thích kết giao bằng hữu, tại 'Tu Di Sơn' một vùng pha có chút danh khí!" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, cười ha ha nói, ngữ khí thập phần xác định: "Bây giờ ngẫm lại hắn cố ý quảng giao hảo hữu, liền là vì thuận tiện nghe ngóng tin tức của bản tọa." "Đã từng cũng có mấy lần Linh bảo xuất thế, hoặc là tin tức kỳ ngộ từ trong miệng hắn truyền ra, tuy rằng bản tọa không từng để ý, nhưng có không ít người tùy theo tới Nam phương đại lục tầm bảo, đều đại hữu sở hoạch!

Hẳn tất cả cũng đều là do Nguyên Phượng đạo hữu an bài!" Nguyên Phượng cười ha ha nói: "Ba Tiêu đạo hữu quả nhiên là người thông minh, nhanh như vậy đã đoán ra thân phận của tiểu Bát Ca!

Bất quá vừa rồi bản tọa đã phái trưởng bối của tiểu Bát Ca tiến về

Tây phương đại lục đem hắn đón đi, trực tiếp tiến vào trong vô tận biển lửa!

Chương 121

Ba Tiêu đạo hữu không cần nghĩ tới chuyện báo phục!" "Ha ha!

Nguyên Phượng đạo hữu quá coi thường bản tọa!

Bát Ca Đạo Nhân tuy rằng có ý đồ riêng, nhưng trong thời gian tại Tây phương đại lục tịnh chưa làm điều ác, ngược lại giúp đỡ 'Tu Di Sơn' xử lý không ít sự vụ ngoại vi, không có công lao cũng có khổ lao!

Hắn bất quá là rời đi, bản tọa cũng đỉnh đa là đem hắn khu trục, tuyệt sẽ không đối với hắn bất lợi!" "Vậy thì tốt!

Ngô cũng yên tâm, sợ mấy vị thủ hạ kia bị Ba Tiêu đạo hữu phát hiện, cũng sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm!" Nguyên Phượng nghe vậy cười ha ha một tiếng nói.

Ba Tiêu đạo nhân sắc mặt trầm xuống, lập tức lại triển diễn cười nói: "Nguyên Phượng đạo hữu cần gì phải ở chỗ này châm ngòi bản tọa nghi kỵ thủ hạ đâu!" "Cũng có thể nha. . ." Nguyên Phượng một đôi mắt phượng liên liên trát động, cố ý mê hoặc Ba Tiêu đạo nhân.

"Ngô đem sự tình long khứ mạch giải thích rõ ràng!

Ba Tiêu đạo nhân hãy như thực cáo tri hạ lạc nhi tử của ngô đi!

Nếu không đừng trách ngô trở mặt vô tình!" Nguyên Phượng tại lúc này nghiêm túc nói.

"Nguyên Phượng đạo hữu cần gì phải động nộ!

Đương sơ bản tọa cũng là thấy đạo hữu bị Ma tộc Đại trưởng lão đánh lén, di lạc hai mai phượng noãn, lo lắng bọn chúng tại chiến trường sinh tử kia không cách nào hoạt mệnh, mới mạo hiểm đem bọn chúng cứu giúp!" Ba Tiêu đạo nhân đỉnh đầu "Ngũ Phương Ngũ Hành

Kỳ", trong tay khẽ phe phẩy chiết phiến, từ từ nói.

"Về sau bản tọa phát hiện Nguyên Hoàng đạo hữu thực tại làm cho người ta kính bội, trước khi lâm tử cư nhiên đem một thân tu vi và đối với pháp tắc lĩnh ngộ toàn bộ phó xuất, dựng dục ra hai mai phượng noãn kia, tư chất mạnh thực chúc hiếm thấy!

Một mai thân cụ Ngũ Hành pháp tắc thiên phú, một mai thân cụ Âm Dương nhị khí pháp tắc!" Ba Tiêu đạo nhân tán thán nói.

"Đã Nguyên Phượng đạo hữu đối với bản tọa biết rất rõ, hẳn cũng biết bản tọa tinh thông chính là Ngũ Hành, Âm Dương, Phong, Lôi chín loại pháp tắc chi lực, sao có thể không thấy cái lạ thì thích!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

". . .

Cho nên. . ." Nguyên Phượng trong nháy mắt khẩn trương.

Ba Tiêu đạo nhân thấy thế tròng mắt chuyển một cái, bỗng nhiên cười to: "Bản tọa rốt cục minh bạch!

Nguyên lai Nguyên Phượng đạo hữu là sợ hãi bản tọa tham đồ Ngũ Hành pháp tắc chi lực và Âm Dương pháp tắc chi lực mà Nguyên Hoàng đạo hữu quán chú trong phượng noãn?" "Đương nhiên!

Ba Tiêu đạo hữu đối với pháp tắc chi lực lĩnh ngộ viễn siêu tu sĩ khác ở Hồng Hoang!

Làm sao có thể không để cho ngô hoài nghi!

Dụ hoặc lớn như thế bày ở trước mắt, ai có thể không động tham niệm!" Nguyên Phượng thần tình dần dần biến đắc dữ tợn, nàng dù sao cũng là một trong ba cự đầu năm đó tại Hồng Hoang thế giới nhấc lên tinh phong huyết vũ a!

"Nếu như ngươi thật sự hại tính mệnh con ta, ngô tức tiện liều

mạng chịu đại đạo trách phạt, cũng muốn đem ngươi chém giết tại đây!

Để tế điện thê tử Nguyên Hoàng cùng con của ta!" Nguyên Phượng bạo phát khí thế Hỗn Nguyên Kim Tiên toàn lực, làm cho "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" bay phầm phập.

"Sưu!" "Sưu!" Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm vừa động, đem trứng Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu một mực uẩn dưỡng tại trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thả ra!

"Con ta!

Quả nhiên còn sống!" Nguyên Phượng nhìn thấy hai mai phượng noãn, trong nháy mắt thu liễm tất cả khí tức, lộ ra vẻ từ tường thấp giọng nỉ non.

"A?

Nghe ý tứ của Nguyên Phượng đạo hữu, là sớm đã đoán được bọn chúng còn sống!" Ba Tiêu đạo nhân hiếu kỳ hỏi.

"Tuy rằng cách thiên sơn vạn thủy, cách Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khí tức bình tế, nhưng ngô có thể minh minh chi trung cảm giác được khí tức của bọn chúng vẫn còn." Nguyên Phượng từ tường nhìn qua hai mai phượng noãn trong tay Ba Tiêu đạo nhân.

"Nhưng tu sĩ thủ đoạn vô cùng vô tận, ngô cũng không dám xác định bọn chúng có phải hay không bị luyện thành khôi lỗi, luyện thành phân thân, hoặc giả tuy rằng rút ra trong cơ thể Ngũ Hành pháp tắc chi lực và Âm Dương pháp tắc chi lực, nhưng lại lưu bọn chúng một cái tính mệnh!

Dù sao bọn chúng có được huyết mạch Phượng Hoàng, sinh mệnh lực cực kỳ ngoan cường, không phải dễ dàng chết đi như vậy!" Nguyên Phượng tử tế cảm ứng khí tức hai mai phượng noãn, Ba Tiêu

đạo nhân dứt khoát hai tay nhẹ nhàng đẩy một cái, đem hai mai phượng noãn đẩy hướng Nguyên Phượng.

Nguyên Phượng tuy rằng kích động vạn phần, nhưng tịnh không có trùng động tiến lên, nhẹ nhàng há mồm, một đạo Niết Bàn Thần Hỏa bay ra, xoay quanh thành hai cái viên bàn trung tâm hơi lõm đem hai mai phượng noãn nâng ở bên trên.

"Trong cơ thể sinh cơ vượng thịnh, linh khí sung túc, Ngũ Hành pháp tắc chi lực và Âm Dương pháp tắc chi lực không chỉ có không bị rút ra, còn càng thêm nồng đậm, hẳn là Ba Tiêu đạo hữu cố ý tìm kiếm linh nguyên liệu trân quý giúp bọn chúng cố bản bồi nguyên!" Nguyên Phượng tỉ mỉ cảm ứng tình huống hai mai phượng noãn, khẽ nói.

Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu tại trong vỏ trứng tựa hồ cũng cảm thụ được ngoại giới thân cận thục tất khí tức.

Lập tức hai khỏa phượng noãn hơi rung động, bên trong truyền ra hai cái ý thức mơ hồ không rõ, tựa hồ muốn cùng Nguyên Phượng câu thông.

Nguyên Phượng kích động đến toàn thân lông vũ đều đang run rẩy, lại dùng nghị lực cực lớn khống chế lại không có phóng xuất thần niệm tiếp xúc ý thức của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu.

"Ba Tiêu đạo hữu đối với tiểu nhi quan chiếu như thế!

Ngô trách oan đạo hữu!

Mời Ba Tiêu đạo hữu chớ có kiến quái!" Nguyên Phượng đối với Ba Tiêu đạo nhân liên liên cúi đầu tạ lỗi.

"Kỳ thật nguyên bản nghe nói sở tác sở vi của Ba Tiêu đạo hữu, ngô liền cảm thấy đạo hữu hẳn không phải là một tu sĩ sẽ làm ra chuyện ác tâm như vậy, chỉ là tấm lòng cha mẹ trời xanh có thể thấu, tâm tình lo lắng cho hài tử tổng siêu việt cảm xúc khác!" Ba Tiêu đạo

nhân nghe vậy thập phần lý giải gật gật đầu nói: “Nguyên Phượng đạo hữu không cần khách khí, bản tọa một mực đem bọn chúng coi như đệ tử mà bồi dưỡng!

Tại trong ‘Sơn Hà Xã Tắc Đồ’ đặc ý khai tịch ra một khối hoàn cảnh thích hợp cho bọn chúng sinh trưởng!” “Chỉ tiếc đương sơ Nguyên Hoàng đạo hữu đem bọn chúng cưỡng ép dựng dục ra, dù sao có chút tiên thiên bất túc, trải qua thời gian dài dựng dục như vậy y nguyên chưa thể phá xác mà ra, nhìn bộ dạng còn cần thật lâu mới có thể bổ túc tiên thiên bất túc, thành công dựng dục ra!” “Cái này ngô cũng cảm giác được!

Bản lai nếu như ngô xuất thủ, nhẹ nhõm liền có thể đem tiên thiên bất túc di bổ, thế nhưng làm như vậy đối với bọn chúng có lợi có hại!” Nguyên Phượng thập phần do dự.

“Nguyên Phượng đạo hữu lo lắng nếu như xuất thủ, sẽ làm cho Phượng Hoàng nhất tộc đại nhân quả khiên liên đến trên người bọn chúng!

Nguyên Hoàng đạo hữu đương sơ cưỡng ép dựng dục thời điểm đã lưu lại một tầng, hai mai phượng noãn bên trong một là Khổng Tước, một là Đại Bàng, quân dữ Phượng Hoàng vô quan!” Ba Tiêu đạo nhân thấp giọng nói.

“Chính là như thế!

Không nghĩ tới Ba Tiêu đạo hữu cũng có thể thông hiểu huyền cơ trong đó.

Chính vì vậy ngô mới do dự muốn hay không xuất thủ tương trợ!” Nguyên Phượng xoắn xuýt nói.

“Theo ý tứ của bản tọa là không cần!

Hai người bọn chúng bởi vì Nguyên Hoàng đạo hữu đương sơ

trúng ‘Thí Thần Thương’ công kích, bản lai trời sinh mang theo sát khí, về sau phải đối mặt sát kiếp!

Nếu như lại nhiễm phải đại nhân quả của Phượng Hoàng nhất tộc, e rằng cửu tử nhất sinh!” Ba Tiêu đạo nhân ngăn cản.

“Ba Tiêu đạo hữu nói có lý!

Nhi tôn tự có nhi tôn phúc!

Chương 122

Để bọn chúng chậm rãi trưởng thành đi!" Nguyên Phượng rốt cục làm ra quyết định!

"Hô!" Niết Bàn Thần Hỏa dũng động, đem hai mai phượng noãn lần nữa đẩy hướng Ba Tiêu đạo nhân.

"Hoa!" Ba Tiêu đạo nhân lắc tay một cái đem bọn chúng thu nhập "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" trong tiếp tục uẩn dưỡng.

Bất quá Nguyên Phượng tuy rằng phóng khí đích thân xuất thủ, nhưng y nguyên có chuẩn bị khác.

"Ba Tiêu đạo hữu đã tới Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn du lịch, ngô để Chu Tước mang theo đạo hữu hảo hảo đi dạo một chút, không chừng đạo hữu phúc duyên thâm hậu, có thể có tế ngộ khác đâu!" Nguyên Phượng hắc hắc cười một tiếng, xoay người bay trở về trên cây Ngô Đồng.

Ba Tiêu đạo nhân tâm lĩnh thần hội, cáo biệt Nguyên Phượng, tại dưới sự dẫn dắt của Chu Tước dạo chơi trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn một phen, cuối cùng tới một cái biên duyên bồn địa bị quần sơn vây quanh.

"Thời gian không còn sớm, Ba Tiêu đạo hữu hẳn cũng có chút mệt mỏi, tại bồn địa bên trong nghỉ ngơi, liền có thể tự hành rời đi!

Thiết ký!

Đồ vật trong bồn địa không, thể, loạn, động." Chu Tước nghiêm trang đem mấy chữ cuối cùng gằn từng chữ một nói xong, sau đó phi thân rời đi.

"Hắc hắc!

Minh bạch!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm cười, Nguyên Phượng vì hai cái hậu đại cũng thật đủ liều, loại chiêu số này đều dùng tới, xem ra đồ vật trong bồn địa này khẳng định chuẩn bị đã lâu!

Ba Tiêu đạo nhân một mình đi vào bồn địa, chỉ thấy trung ương bồn địa đứng sừng sững lấy ba cây Ngô Đồng cao lớn, cảm thụ khí tức, hẳn là nhị đại linh căn của cây Tiên Thiên Linh Căn Ngô Đồng dưới thân Nguyên Phượng.

"Hai đứa bé một người một cây, sau đó có một cây cho ta làm phí vất vả đi!" Ba Tiêu đạo nhân âm thầm phỏng đoán, hai tay vung lên.

Không có bất kỳ cấm chế bảo hộ nào, ba cây Ngô Đồng bị Ba Tiêu đạo nhân di thực vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Sau khi đem Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu phóng trí trên cây Ngô Đồng, rõ ràng có thể cảm thụ được từ trong vỏ trứng truyền ra cảm giác hân hỉ và thư thích.

Ba cây Ngô Đồng trong đó nùng súc sinh mệnh khí tức cực mạnh, có thể tại trình độ nhất định di bổ tiên thiên bất túc của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu.

Ba Tiêu đạo nhân cảm thụ được trong cây Ngô Đồng bị chú nhập chủng tử của Phượng Hoàng Thần Hỏa, Niết Bàn Thần Hỏa và Nam Minh Ly Hỏa.

Đợi đến khi Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điêu tại trên cây Ngô Đồng phu hóa một đoạn thời gian, dần dần dính nhiễm khí tức của ba loại linh hỏa, tại thời điểm phá xác mà ra liền có thể đem ba mai linh hỏa chủng tử dung nhập thể nội.

Lại phóng nhãn nhìn tới, đằng xa có ba tòa thạch động, trên cửa động phân biệt khắc lấy "Ngũ Hành Động", "Âm Dương Động", "Quý Tân Động" thần văn.

“Có cần phải lộ liễu như vậy không. . .” Ba Tiêu đạo nhân không khỏi bật cười, cất bước tiến vào trong “Ngũ Hành Động”.

Chỉ thấy trên một cái thạch đài, tịnh bài trưng bày năm sợi lông đuôi phượng hoàng thần quang rực rỡ, khí thế cường đại, màu sắc hiện ra bạch thanh hắc hồng hoàng, phân biệt uẩn hàm Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành chi lực.

Mỗi một sợi lông đuôi khí tức đều tương đương với một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tổ hợp lại cùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không khác.

“Không cần hỏi, cho Khổng Tuyên!” Ba Tiêu đạo nhân thân thủ vung lên, đem thu lại, trực tiếp đánh vào trong mai phượng noãn của Khổng Tuyên, cùng Khổng Tuyên dung làm một thể, trở thành năm màu lông vũ trên đuôi.

Trong “Âm Dương Động” chỉ bày biện một cái “Âm Dương Nhị Khí Bình”, âm dương chi khí lưu chuyển bất định, Ba Tiêu đạo nhân không nói hai lời trực tiếp ném vào trong phượng noãn của Kim Sí Đại Bàng Điêu, trở thành bạn sinh linh bảo.

Trong “Quý Tân Động” thì linh linh toái toái bày biện đặc sản kỳ trân dị bảo của Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, kỳ hoa dị thảo, linh nguyên liệu, linh thực vật nhiều không kể xiết.

Ba Tiêu đạo nhân không chút khách khí toàn bộ thu hết, chỗ tốt cầm xong rồi, không còn lưu lại, trực tiếp rời đi nơi này.

Ba Tiêu đạo nhân thu hoạch đầy bồn đầy bát tại Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, chuyến đi này quả không uổng phí.

Sau đó, hắn không chọn cách quay về động phủ ngay mà tiếp tục bay về phía Nam Hải.

Phong quang Nam Hải hoàn toàn khác biệt với Đông Hải.

Có lẽ do hoàn cảnh nóng bức, sinh vật trong nước cũng khác một trời một vực, đa số đều có màu sắc tươi sáng, thể hình nhỏ bé nhưng lại vô cùng xinh đẹp.

Đảo ở Nam Hải tựa hồ ít hơn so với Đông Hải và Tây Hải, phân bố linh tinh rải rác.

Trên hải đảo mọc lên một số loài thực vật kỳ lạ, có những loài do chịu nhiệt độ cao mà hiện ra màu đỏ hoặc màu tím.

Ba Tiêu đạo nhân đặc địa khai tịch một vùng biển rộng lớn trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", hấp thu nước biển Nam Hải, thu lấy những sinh vật mới lạ gặp được trên đường rồi thả vào đó.

Hắn thậm chí còn trực tiếp thu lấy vài tòa hải đảo diện tích lớn nhỏ không đều, di thực các loại thực vật độc đáo chỉ có ở Nam Hải lên đó.

Sở dĩ có thói quen kỳ lạ này là vì Ba Tiêu đạo nhân biết rõ Hồng Hoang đại lục sau khi trải qua liên tiếp các hạo kiếp sẽ dần dần vỡ vụn, rất nhiều sinh linh Hồng Hoang đều sẽ tuyệt diệt trong từng đợt đại kiếp.

Kiếp trước khi đọc tiểu thuyết Hồng Hoang, Ba Tiêu đạo nhân đã cảm thấy vô cùng đau lòng về điều này, nên sau khi trọng sinh, hắn liền có ý định lưu lại một tia huyết mạch cho vạn tộc Hồng Hoang.

Ban đầu là ở trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", sau này khi dùng ba mươi sáu viên "Định Hải Thần Châu" khai tịch "Tam Thập Lục Trọng Thiên", Ba Tiêu đạo nhân dựa theo đặc điểm khác nhau của mỗi tầng trời mà chuyển di nhiều tộc đàn vào trong đó.

Tuy rằng hắn có tâm ngăn cản thế giới Hồng Hoang vốn vô biên vô tận bị vỡ nát – việc bảo vệ phương Tây đại lục ban đầu cũng xuất phát từ nguyên nhân này – nhưng hắn cũng biết độ khó trong đó, chỉ e

lực bất tòng tâm!

Thôi thì cứ chuẩn bị cả hai phương án cho chắc chắn!

Suốt dọc đường đi đi dừng dừng, Ba Tiêu đạo nhân đi ngang qua hải nhãn Nam Hải, phát hiện trong "Phong Ma Đại Trận" trực tiếp phong ấn một con Thủy Long và một con Hỏa Long cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, ngoài ra còn có mấy chục con Thủy Long, Hỏa Long cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Những cao thủ Long tộc này phối hợp với linh khí thuộc tính Thủy của Nam Hải và linh khí thuộc tính Hỏa của Vô Tận Hỏa Hải, thủy hỏa tương tế, khiến cho "Phong Ma Đại Trận" tại hải nhãn Nam Hải vô cùng ổn cố. "Thật là tàn nhẫn!" Ba Tiêu đạo nhân thấy thế không khỏi nhếch miệng thầm than.

Nam Hải Long Cung nằm cách hải nhãn Nam Hải không xa, trong Long Cung đa phần là những Long tộc già yếu bệnh tật...

Ba Tiêu đạo nhân không quấy rầy cuộc sống của Nam Hải Long tộc, tiếp tục đi về phía Nam, đi thẳng đến chỗ phân giới giữa Nam Hải và Vô Tận Hỏa Hải!

Kỳ quan khoáng thế như vậy, nếu không tận mắt nhìn thấy, Ba Tiêu đạo nhân vô luận như thế nào cũng không tưởng tượng ra được.

Nếu không nghe Nguyên Phượng kể lại, hắn thật sự không biết ở phía Nam của Nam Hải lại có một nơi Thủy và Hỏa cùng tồn tại như thế này!

Nước biển xanh thẳm và biển lửa đỏ rực bị một đường phân giới vô hình chia cắt hai bên, lan tràn về hai phía cũng không biết thông hướng nơi nào, mâu thuẫn thủy hỏa bất dung vốn có lại đang hài hòa cùng tồn tại.

Vận chuyển mục lực, Ba Tiêu đạo nhân có thể nhìn thấy trong Vô

Tận Hỏa Hải thỉnh thoảng lại có một cột lửa thông thiên triệt địa, giống như núi lửa phun trào, phóng thẳng lên trời.

Trong cột lửa kia cư nhiên toàn bộ đều là Nam Minh Ly Hỏa!

Cột lửa bạo liệt trên cao không thành một đóa mây nấm màu vàng óng, sau đó tản ra bốn phương tám hướng, rơi vào trong biển lửa.

Mỗi khi đến lúc này, sẽ có vô số thân ảnh Hỏa Phượng Hoàng, Chu Tước, Kim Loan, Thanh Điểu xuất hiện, phi vũ bàn toàn, nuốt từng đóa Nam Minh Ly Hỏa vào bụng.

Tuy rằng cách rất xa, nhưng Ba Tiêu đạo nhân dường như ẩn ẩn ước ước có thể nghe thấy tiếng chim hót cao vút. "Đã có duyên đến chốn này, vậy trong 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' của Bản tọa nên có một tầng 'Nam Minh Ly Hỏa Thiên'!

Tuy rằng không thể giúp giải quyết vấn đề quá lớn, nhưng cũng có thể chia sẻ được một chút nào hay chút nấy đi!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay, trong tay xuất hiện "Cửu Thải Ba Tiêu Phiến", trên đỉnh đầu hiện ra "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo toàn bộ hiện ra Hỏa chi pháp tắc màu vàng óng.

Một đạo quang tráo xích kim bao bọc Ba Tiêu đạo nhân ở bên trong, hắn nhấc chân bước qua đường phân giới thủy hỏa quỷ dị kia. "Oanh!" Vô biên nhiệt lãng ập vào mặt!

Chương 123

Nóng rực!

Cảm giác nóng rực cực đoan truyền đến!

Dưới chân là đại dương lửa đã hóa lỏng, sóng lửa cuồn cuộn, không trung toàn bộ đều sung mãn ngọn lửa hừng hực!

Trong biển lửa, thỉnh thoảng lại có một cái tổ chim khổng lồ được dựng bằng cành cây Ngô Đồng hoặc các loại thần mộc tiên thảo, trong đó có những quả trứng chim lớn nhỏ không đều đang được ấp nở.

Một số phi cầm như Hỏa Phượng Hoàng, Bất Tử Điểu, Chu Tước tò mò đánh giá Ba Tiêu đạo nhân vừa xông vào Vô Tận Hỏa Hải.

Bất quá dường như cảm nhận được khí tức của Nguyên Phượng trên người hắn, chúng nhìn nhìn rồi quay đầu rời đi, tiếp tục thôn phệ ngọn lửa. "Phanh!" Bỗng nhiên, cách Ba Tiêu đạo nhân không xa, một con Hỏa Phượng Hoàng vì nuốt một đoàn lớn Nam Minh Ly Hỏa, thân thể chịu không nổi sự thiêu đốt kịch liệt mà nổ tung thành một đoàn kim sắc hỏa diễm.

Trong ngọn lửa kim sắc đó, một tia Niết Bàn Thần Hỏa ngoan cường thôn phệ Nam Minh Ly Hỏa, dần dần lớn mạnh, một quả trứng Phượng Hoàng màu vàng óng xuất hiện.

Quả trứng Phượng Hoàng kia tự động bay vào trong một cái tổ chim gần đó, an an tĩnh tĩnh chờ đợi lần phá vỏ tiếp theo, một lần nữa nỗ lực sinh tồn trong Vô Tận Hỏa Hải!

Ba Tiêu đạo nhân hơi có chút động dung!

Ở nơi xa hơn một chút, một đàn Hải Yến toàn thân mọc lông vũ đỏ rực đang linh hoạt bay lượn, chúng không có năng lực như Hỏa

Phượng Hoàng, Chu Tước hay Bất Tử Điểu, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí chọn lựa những đốm Nam Minh Ly Hỏa nhỏ bé trong không trung để nuốt chửng.

Bỗng nhiên!

Mặt biển vốn đang bình tĩnh đột ngột bạo phát một cột lửa, cột Nam Minh Ly Hỏa trùng thiên kia nuốt chửng đàn Hải Yến chưa kịp chạy trốn! "Phanh!" "Phanh!" "Phanh!"...

Những con Hải Yến đỏ rực kia ai minh, phân phân bị thiêu đốt thành từng đoàn tro tàn, từng làn khói nhẹ, tiêu thất trước mắt Ba Tiêu đạo nhân!

Không có năng lực niết bàn trọng sinh như Hỏa Phượng Hoàng hay Bất Tử Điểu, chết là chết thật!

Ba Tiêu đạo nhân thở dài một hơi...

Cho dù hiện tại đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, là tồn tại tầng cao của kim tự tháp trong thế giới Hồng Hoang, nhưng dưới hoàng hoàng thiên uy, nội tâm Ba Tiêu đạo nhân vẫn tràn ngập cảm giác vô lực sâu sắc. "Khai!" Ba Tiêu đạo nhân tâm niệm vừa động, trên đỉnh đầu lập tức mở ra một cái vòng xoáy nhỏ, giống như một cánh cửa, liên kết về phương xa bí ẩn, nơi đó chính là "Tam Thập Lục Trọng Thiên"! "Thu!" Ba Tiêu đạo nhân dùng lực quạt mạnh "Cửu Thải Ba Tiêu Phiến" trong tay một cái, một đạo cuồng phong hình thành, cuốn về phía cột Nam Minh Ly Hỏa vừa phóng lên trời.

Sau một phen giằng co, cuồng phong do hắn quạt ra rốt cuộc hình thành một đạo vòi rồng lửa, cưỡng ép hút lấy cột lửa kia. "Sưu!" Cột Nam Minh Ly Hỏa chui vào cánh cửa không gian "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trên đỉnh đầu Ba Tiêu đạo nhân, chui vào nơi hắn chuẩn bị khai tịch "Nam Minh Ly Hỏa Thiên"! "Hô lạp lạp!" Hồi lâu sau, cột Nam Minh Ly Hỏa kia đã bị Ba Tiêu đạo nhân toàn bộ tống nhập vào

"Nam Minh Ly Hỏa Thiên"! "Thu!" "Thu!" "Thu!"...

Các loài hỏa điểu lân cận đều đang hoan hô cho Ba Tiêu đạo nhân!

Hắn thì bay về phía một cột Nam Minh Ly Hỏa khác vừa mới phun trào!

Tròn một trăm năm sau, Ba Tiêu đạo nhân thu lấy chín trăm chín mươi chín đạo cột Nam Minh Ly Hỏa, thành công khai tịch một tầng "Nam Minh Ly Hỏa Thiên".

Hành động này của hắn làm cho Nam Minh Ly Hỏa trong Vô Tận Hỏa Hải lân cận đều loãng đi hai phần, hắn biết mình đã đến cực hạn.

Thế là Ba Tiêu đạo nhân phất tay, đóng lại cánh cửa "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trên đỉnh đầu, xoay người chuẩn bị rời đi. "Thu thu thu..." Một con Hỏa Phượng Hoàng bay tới, bay lượn bên người Ba Tiêu đạo nhân. "Làm sao vậy?" Trong một trăm năm qua, Ba Tiêu đạo nhân cũng đã tương đối quen thuộc với những con hỏa điểu ở vùng lân cận này. "Thu thu thu..." Những con Chu Tước, Bất Tử Điểu, Hải Yến đỏ, Hải Âu lửa, Hỏa Hạc...

đủ loại hỏa điểu khác cũng đều bay tới.

Chúng dùng móng vuốt hợp lực khiêng mấy cái tổ chim chứa đầy đủ loại trứng chim đưa đến trước mặt Ba Tiêu đạo nhân.

Trong miệng chúng còn ngậm không ít thực vật, khoáng vật, linh thạch đặc hữu của Vô Tận Hỏa Hải làm "đặc sản". "Muốn Bản tọa mang chúng đi cùng sao?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi. "Thu thu thu..." Đám hỏa điểu liên tục gật đầu, chúng hy vọng tộc nhân, con cái của mình không cần phải giống như chúng vĩnh viễn ngốc tại Vô Tận Hỏa Hải không có ngày mai.

Để những quả trứng này đi theo Ba Tiêu đạo nhân, may ra còn có một tia hy vọng trọng hoạch tự do. "Được rồi!" Ba Tiêu đạo nhân gật

đầu, "Nam Minh Ly Hỏa Thiên" trong đó cũng cần một số sinh linh.

Vô Tận Hỏa Hải có vô số hỏa điểu, mang đi một ít cũng vô thưởng vô phạt, trong đó cũng không có tộc nhân Phượng Hoàng tộc thuần chủng nên sẽ không gây ra hậu quả xấu.

Thế là Ba Tiêu đạo nhân lại lần nữa phất tay đưa mấy cái tổ chim vào trong "Nam Minh Ly Hỏa Thiên".

Trong sự hoan tống của một đàn hỏa điểu, Ba Tiêu đạo nhân rời khỏi Vô Tận Hỏa Hải.

Bước qua đường phân giới hồng lam phân minh kia, hít thở lại không khí tươi mới, cảm thụ thủy khí triều thấp, trong lòng dâng lên từng trận cảm giác vô cùng sảng khoái.

Ba Tiêu đạo nhân tính toán thời gian, sắp đến lúc Đạo Tổ giảng đạo lần thứ hai, hắn cần phải gấp rút trở về "Tu Di Sơn" để cùng phu nhân Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ xuất phát, đi đến "Tử Tiêu Cung" trong hỗn độn.

Phân biệt phương hướng đại khái, Ba Tiêu đạo nhân thi triển Thủy Độn chi thuật, phi độn về hướng Tây Bắc.

Đang toàn tốc lên đường, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên cảm thấy trong lòng rung động, vội vàng dừng độn thuật, hiện ra thân hình. "Có chuyện gì?

Dường như có cơ duyên ở gần đây!" Ba Tiêu đạo nhân đưa mắt nhìn bốn phía, lân cận ngoại trừ Nam Hải mênh mông, chỉ có nơi rất xa có một tòa hải ngoại tiên sơn.

Một tòa tiên sơn cao lớn hiểm trở như vậy ở trong Nam Hải cũng rất ít gặp!

Ba Tiêu đạo nhân thần niệm quét qua, từ trong nước biển dưới chân câu nã ra một con cá nhỏ đã khai mở linh trí. "Gần đây có địa

phương nào đặc thù, hoặc là gần nhất có sự tình gì đặc thù phát sinh hay không?" Ba Tiêu đạo nhân truyền ra một đạo thần niệm, dò hỏi con cá nhỏ kia.

Con cá đột nhiên bị bắt giữ sợ đến mức toàn thân run rẩy, run giọng nói: "Khải bẩm Thượng tiên, gần đây tịnh không có địa phương và sự tình gì đặc thù..." Ba Tiêu đạo nhân chuyển niệm nghĩ lại, con cá này thực lực thấp kém, phạm vi hoạt động đỉnh điểm chỉ là vùng biển vạn dặm lân cận, làm sao biết được cái gì gọi là đặc thù hay không đặc thù.

Hắn lại tĩnh tâm tỉ mỉ thôi diễn hồi lâu, cảm giác cơ duyên của mình hẳn là ứng tại tòa tiên sơn phía xa kia, thế là tiếp tục hỏi: "Tòa tiên sơn kia tên gọi là gì?

Có chỗ nào đặc thù hay không?" Thấy Ba Tiêu đạo nhân trầm mặc không nói, con cá càng thêm tâm kinh đảm chiến, vừa nghe câu hỏi liền nhanh chóng thành thật trả lời: "Hồi bẩm Tiên trưởng, tòa tiên sơn kia dường như tên là 'Phổ Đà Sơn', nếu nói về chỗ đặc thù thì trên núi mọc đầy trúc tím, mọi người đều gọi là 'Tử Trúc Lâm', còn lại thì không có gì khác..." "Phổ Đà Sơn?

Tử Trúc Lâm?" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, "Chẳng lẽ?" "Không sai!

Thưởng cho ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân tùy tay móc ra một viên tiên đan ném thẳng vào miệng cá, thả nó về lại Nam Hải. "Đa tạ Thượng tiên!

Đa tạ Thượng tiên!

Chương 124

Tiểu súc tình nguyện làm một đạo đồng bưng trà rót nước cho Thượng tiên, hầu hạ Thượng tiên tả hữu!" Con cá kia cũng thông minh, vừa thấy Ba Tiêu đạo nhân là bậc lương thiện, lập tức động tâm tư, khổ khổ cầu khẩn. "Đi đi!

Bản tọa không thiếu đồng tử bưng trà rót nước, ngươi không bằng an sinh tu luyện tại Nam Hải, tiêu dao khoái hoạt!" Ba Tiêu đạo nhân đâu có vừa mắt con cá tư chất phổ thông này, cho dù có ban cho tiên đan, tu vi đời này cũng khó đột phá Tiên cảnh.

Nếu con cá này kiếp sau có thể bước lên con đường tu luyện, với cơ sở đã đánh hạ hôm nay, ngược lại có khả năng lược vi có chút thành tựu...

Những ý niệm này chỉ thoáng qua trong đầu Ba Tiêu đạo nhân, sự chú ý hiện tại của hắn đều dồn về tòa "Phổ Đà Sơn" phía xa kia!

Điều chuyển phương hướng, Ba Tiêu đạo nhân phi độn về phía đó.

Giây lát sau, Ba Tiêu đạo nhân đã đến ngoài "Phổ Đà Sơn", phóng mắt nhìn lại, tòa tiên sơn này chung linh dục tú, trong hiểm trở lại toát ra một cỗ thanh tú, đích thực là một tòa hải ngoại tiên sơn hiếm có tại Nam Hải.

Trên núi mọc đầy từng mảng từng mảng một loại rừng trúc màu tím, nhìn từ xa tựa như từng đoàn vân hà tím phiêu đãng trên "Phổ Đà Sơn", càng tăng thêm vài phần khí tức thần bí và cao quý. "Những rừng trúc tím này ẩn ẩn chi gian tạo thành một trận pháp xảo diệu, xem ra một nửa là thiên nhiên hình thành, một nửa là hậu thiên nhân tạo cải tạo, làm cho linh khí trong 'Phổ Đà Sơn' càng thêm nồng đậm,

lại có một số hiệu quả phòng ngự và mê tung.

Tuy thủ pháp hơi thô thiển một chút, nhưng cấu tứ lại thập phân xảo diệu!" Ba Tiêu đạo nhân vừa quan sát vừa bình phẩm trong lòng, nhấc chân bước lên đất "Phổ Đà Sơn", một trận ba động nhẹ khuếch tán ra.

Khung cảnh trước mắt hơi rung động, hiệu quả phòng ngự và mê tung của trận pháp phát động, bất quá trong mắt Ba Tiêu đạo nhân thì đây quả thực chỉ là trò trẻ con.

Tùy ý rẽ trái rẽ phải, lúc tiến lúc lùi, Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhàng khoan khoái xuyên hành trong trận pháp, một lát sau đã đến cửa một động phủ gần đỉnh núi.

Chỉ thấy cửa động phủ dựng một tấm bia đá, ba đạo thần văn "Lạc Già Động" rõ ràng rành mạch, cửa động bị một tầng cấm chế bao phủ. "Ha ha ha! 'Phổ Đà Sơn Lạc Già Động', trên núi có thành từng mảng 'Tử Trúc Lâm', xem ra quả nhiên là nơi trong ký ức kia, không biết hiện tại Từ Hàng Đạo Nhân có đang tu hành ở đây hay không!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm vui. "Bản tọa là Ba Tiêu Đạo Nhân, Sơn chủ Tu Di Sơn tại Tây phương đại lục, không biết có ai ở trong động phủ hay không?" Ba Tiêu đạo nhân tuy có thể phá trừ cấm chế cửa động dễ như trở bàn tay, nhưng lần này đến không phải để kết oán, bèn truyền một đạo thần niệm vào trong động phủ. "Bần đạo Từ Hàng hữu lễ, Thượng tiên quý khách đăng môn, vốn nên xuất môn nghênh tiếp, nại hà bần đạo đang luyện khí, không biết Tiên trưởng có thể đợi một chút hay không?" Trong động phủ truyền ra giọng nói thanh lãng của một nam tử trẻ tuổi! "Ha ha ha!

Từ Hàng Đạo Nhân!

Quả nhiên là Từ Hàng Đạo Nhân!" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy vui mừng khôn xiết!

Ba Tiêu đạo nhân đứng tại cửa "Phổ Đà Sơn Lạc Già Động" truyền âm gọi cửa, lại biết được Từ Hàng Đạo Nhân đang luyện khí. "Từ Hàng tiểu hữu!

Bản tọa cũng tinh thông luyện khí, không biết có thể cho phép đứng xem, nói không chừng có thể giúp đỡ tiểu hữu một tay!" Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị thu Từ Hàng làm đồ đệ, tự nhiên sẽ không xưng hô là đạo hữu. "Thượng tiên thứ tội, bần đạo luyện khí đang vào thời khắc quan trọng, vô pháp phân tâm mở ra cấm chế cửa động..." Giọng nói bất lực của Từ Hàng Đạo Nhân truyền ra. "Ha ha ha!

Không sao!

Đã được Từ Hàng tiểu hữu tương mời, vậy Bản tọa liền tự mình vào!" Ba Tiêu đạo nhân cũng mặc kệ lý do từ chối khéo của Từ Hàng, cười ha hả, "Cửu Thải Ba Tiêu Phiến" trong tay nhẹ nhàng vung lên, rạch một khe hở trên cấm chế cửa động, lách mình tiến vào trong "Lạc Già Động".

Đi vào không bao lâu, chỉ thấy trong động phủ có một đạo sĩ trẻ tuổi mặc nguyệt bạch đạo bào, tu vi Chân Tiên, đang sầu mi khổ kiểm đánh ra từng đạo pháp quyết vào một cây linh trúc màu tím.

Đáng tiếc cây linh trúc tím này vốn là một gốc Tiên Thiên Linh Căn, tự có linh tính, điên cuồng chống cự, tu vi Chân Tiên của Từ Hàng Đạo Nhân căn bản không đủ để nhanh chóng luyện chế nó. "Từ Hàng tiểu hữu, đối với một gốc Tiên Thiên Linh Căn như thế này mà cưỡng ép luyện hóa thì có chút đáng tiếc rồi!

Vì sao không đợi nó hóa hình..." Ba Tiêu đạo nhân tiếc rẻ nói. "Thượng tiên có chỗ không biết, Tử Trúc căn bản khó có thể đắc đạo, bần đạo mới quyết tâm dùng nó luyện chế một kiện linh bảo thượng hảo, nào ngờ đâu ngay cả luyện chế cũng khó khăn như vậy!

Hiện giờ cưỡi hổ khó xuống..." Từ Hàng Đạo Nhân cười khổ liên

tục. "Từ Hàng tiểu hữu, nếu cứ giằng co như vậy, gốc Tiên Thiên Tử Trúc hiếm có này sẽ bị hủy hoại mất!" Ba Tiêu đạo nhân thở dài một tiếng. "Từ Hàng thỉnh cầu Thượng tiên ra tay tương trợ!

Từ Hàng cảm kích bất tận!", đối với tình huống mà Ba Tiêu đạo nhân nói, Từ Hàng Đạo Nhân cũng cảm nhận được, cấp thiết mở miệng thỉnh cầu. "Bản tọa đi ngang qua nơi này, bỗng nhiên trong lòng có cảm giác, mới lên 'Phổ Đà Sơn' vào 'Lạc Già Động', nay vừa gặp Từ Hàng tiểu hữu, pha giác hữu duyên..." Ba Tiêu đạo nhân cười nhẹ. "Thượng tiên có thể nhẹ nhàng lên 'Phổ Đà Sơn', nhập 'Lạc Già Động' định là bậc đại năng tu vi cao cường!

Đệ tử Từ Hàng tu vi thiển bạc, nếu Lão sư không chê, cam nguyện bái nhập môn hạ Lão sư!" Từ Hàng Đạo Nhân tâm tư thông mẫn, một điểm là thấu, lập tức mở miệng bái sư. "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Đồ nhi ngoan!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, "Bất quá Vi sư có mấy câu muốn căn dặn!

Môn quy bản môn...

Quan trọng nhất một điểm, đệ tử bản môn không được khi sư diệt tổ, phản bội sư môn, nếu không nhân thần cộng phẫn, đại đạo bất dung!" Ba Tiêu đạo nhân tuy tự tin mình sẽ không giống như Nguyên Thủy bên trọng bên khinh khiến môn hạ ly tâm ly đức, nhưng cũng không ngại phòng phạm trước. "Đệ tử minh bạch!

Đệ tử bái nhập môn hạ Lão sư, tự đương nhất tâm nhất ý, tuyệt sẽ không có ý niệm phản bội, nếu vi phạm lời thề này nguyện thân tử đạo tiêu, chân linh yên diệt!" Từ Hàng Đạo Nhân trịnh trọng lập thệ. "Tốt!

Đã là Từ Hàng đồ nhi bái sư, vậy gốc Tiên Thiên Tử Trúc này coi như bái sư lễ Vi sư tặng con đi!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu, phất tay nhiếp Tiên Thiên Tử Trúc vào trong tay.

Tiên Thiên Tử Trúc vừa vào tay, Ba Tiêu đạo nhân liền giải khai nghi hoặc trong lòng lúc nãy.

Trước đó cảm thấy khí tức Tiên Thiên Tử Trúc có chút dị dạng, nay tỉ mỉ tra xét mới biết, nguyên lai Tiên Thiên Tử Trúc này đã hấp thu quá nhiều linh khí Tử Hỏa, dẫn đến linh khí trong cơ thể cuồng bạo.

Tuy rằng đản sinh linh tính cực mạnh, nhưng linh tính lại giống như dã thú táo bạo bất an, điên cuồng khó thuần phục.

Thảo nào Từ Hàng Đạo Nhân nói Tiên Thiên Tử Trúc khó có thể hóa hình, với tu vi của nó đã đến biên giới hóa hình, nếu chờ đợi thêm, nhất định sẽ hóa thành tro bụi trong Hóa Hình Kiếp!

Sự táo bạo điên cuồng cũng làm cho Từ Hàng Đạo Nhân với tu vi hiện tại căn bản khó lòng luyện chế nó. "Đáng tiếc một gốc Tiên Thiên Linh Căn!" Ba Tiêu đạo nhân vừa tiếc rẻ, vừa điểm ngón tay, "Càn Khôn Đỉnh" xuất hiện trước mặt, trực tiếp ném Tiên Thiên Tử Trúc vào trong đó. "Luyện!" Theo tiếng quát nhẹ của Ba Tiêu đạo nhân, trong "Càn Khôn Đỉnh" bốc lên ngọn lửa hừng hực, trên thân đỉnh từng đạo đại đạo phù văn huyền chi hựu huyền bắt đầu vận chuyển. "Từ Hàng, con muốn một kiện linh bảo như thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân tùy miệng hỏi. "Lão sư từ bi, đệ tử tu luyện đến nay trên người không có vật gì, chỉ cần có một kiện pháp bảo có thể dùng là tâm mãn ý túc rồi!

Chương 125

Đâu dám xa cầu gì khác!" Từ Hàng Đạo Nhân trong lòng vui vẻ nói. "Pháp bảo?

Ha ha ha!

Cây Tử Trúc này cho dù linh trí hỗn độn táo bạo, khó có thành tựu, nhưng dù sao căn cước cũng thâm hậu, đem luyện thành pháp bảo thì quá lãng phí lương tài mỹ chất!" Ba Tiêu đạo nhân cười lắc đầu.

Từ Hàng Đạo Nhân vội vàng hoảng sợ nói: "Tâm pháp truyền thừa của đệ tử tịnh chưa có thuật luyện khí, chỉ có thể dùng thủ đoạn thô thiển nhất để luyện chế.

Lão sư kinh nghiệm phong phú, Tiên Thiên Tử Trúc luyện chế thế nào để phát huy hiệu quả lớn nhất, toàn bằng Lão sư làm chủ!" "Được rồi!

Trúc trượng mang hài khinh thắng mã, nhất thoa yên vũ nhậm bình sinh!

Vi sư sẽ luyện chế nó thành một thanh Tử Trúc Thủ Trượng để con hộ đạo!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu. "Đa tạ Lão sư thành toàn!

Đệ tử nhất định cẩn ghi nhớ giáo huấn của Lão sư!" Từ Hàng tế phẩm lời của Lão sư, cảm thấy đạo ý dạt dào, biệt hữu thâm ý. "Luyện chế linh bảo cần dựa theo bản tính của nó, tham khảo thiên thời địa lợi.

Tiên Thiên Tử Trúc vốn nên có một tòa Tiên Thiên thủ hộ trận pháp, đáng tiếc linh trí thác loạn, đem trận pháp hủy đến loạn thất bát tao, quả thực là tự hủy căn cơ!" Ba Tiêu đạo nhân ách oản trường thán. "Không còn trận pháp bảo hộ, linh trí của nó càng thêm cuồng

bạo, ác tính tuần hoàn như thế mới khiến nó đi vào tuyệt lộ...

Tuy rằng Từ Hàng con về sau nỗ lực tu bổ, nhưng vẫn khó có thể khôi phục nguyên mạo!" Ba Tiêu đạo nhân lúc nãy lên núi đã sát giác được tình huống này. "Lão sư tuệ nhãn như đuốc, lúc đệ tử tới đây phát hiện Tử Trúc Lâm bị Tiên Thiên Tử Trúc hồ loạn thôn phệ, tàn phá không chịu nổi, đáng tiếc đệ tử tạo nghệ trận pháp thiển bạc, chỉ có thể tận lực khôi phục, để Lão sư chê cười rồi!" Từ Hàng Đạo Nhân pha cảm thấy hổ thẹn, nhưng lại vô cùng khâm phục việc Ba Tiêu đạo nhân chỉ cần tùy ý quan sát là có thể hiểu rõ tràng cảnh lúc đó. "Đi tìm tám mươi mốt cây Tử Trúc thế hệ hai về đây, Vi sư sẽ luyện nhập vào trong Tiên Thiên Tử Trúc, vừa có thể tăng lên uy lực linh bảo, vừa có thể dung nhập trận pháp vốn có vào trong đó!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó.

Từ Hàng Đạo Nhân nghe vậy vội vàng ra khỏi "Lạc Già Động", tìm kiếm tám mươi mốt cây Tử Trúc thế hệ hai phẩm tương tốt nhất mang về. "Luyện chế linh bảo yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, đầu tiên..." Tuy Từ Hàng hiện tại không có năng lực luyện chế Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng không ngại việc Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu hiện trường dạy học.

Từ Hàng Đạo Nhân vẫn luôn một mình tu luyện, nếm đủ khổ sở vì không ai dạy bảo, phải tự mình mày mò, nay có một vị đại năng lão sư chỉ dạy, há có thể không cầu tri như khát, dụng tâm lắng nghe. "May mà Lão sư đến kịp thời, nếu không đệ tử cưỡng ép luyện hóa tất nhiên sẽ hủy hoại cây Tiên Thiên Tử Trúc này..." Từ Hàng Đạo Nhân thầm thấy may mắn. "Oanh!" Chín mươi chín năm sau, "Càn Khôn Đỉnh" phát ra một tiếng nổ vang!

Một đạo vân hà tím tản đi, một thanh trúc trượng như tử thủy tinh, treo chín chín tám mươi mốt chiếc lá trúc, tản ra khí tức huyền chi hựu huyền, huyền phù trước mặt Từ Hàng Đạo Nhân! "Từ Hàng!

Lúc nãy Vi sư giảng giải về Tiên Thiên Tử Trúc thủ hộ trận pháp, con nghe có minh bạch không?" Ba Tiêu đạo nhân khảo hạch. "Đệ tử đại ước minh bạch vài phần, thỉnh Lão sư chỉ điểm!" Từ Hàng Đạo Nhân vừa hồi ức vừa chậm rãi nói, "Tiên Thiên Tử Trúc thủ hộ trận pháp tên là 'Thanh Tâm Ngưng Thần Đại Trận', nãi là Thiên Đạo cân bằng, vì Tiên Thiên Tử Trúc mà áp chế linh tính cuồng bạo táo động của nó!" "Đáng tiếc Tiên Thiên Tử Trúc không biết thiên số, phản lại phá hoại 'Thanh Tâm Ngưng Thần Đại Trận', mới dẫn đến tu đạo vô vọng!" Từ Hàng Đạo Nhân nói đến đây không khỏi khẽ lắc đầu, "Những công năng phòng ngự, mê tung kia chỉ là hiệu quả phụ đái của đại trận.

Đệ tử lại ngộ giải công năng của trận pháp, cưỡng ép tu bổ, thành ra chẳng ra cái gì!

May nhờ Lão sư chỉ điểm mê tân, mới có thể nhìn thấy chân dung đại trận!

Phương pháp vận chuyển của trận này là..." Từ Hàng Đạo Nhân lại một lần nữa quỳ bái.

Ba Tiêu đạo nhân phất tay đỡ Từ Hàng dậy: "'Tử Trúc Trượng' vị liệt Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Vi sư dùng tám mươi mốt cây Tử Trúc thế hệ hai luyện chế thành tám mươi mốt phiến lá trúc, đem 'Thanh Tâm Ngưng Thần Đại Trận' cùng với một cái 'Loạn Tâm Hoặc Thần Đại Trận' khắc nhập vào trong đó, tăng cường uy lực của nó." "Lão sư muốn đệ tử dùng 'Thanh Tâm Ngưng Thần Đại Trận' để đề thăng tâm cảnh, thanh tân ngưng thần nhất tâm tu luyện, dùng 'Loạn Tâm Hoặc Thần Đại Trận' nhắc nhở đệ tử, đừng để loạn tâm hoặc thần, đi vào vết xe đổ của Tiên Thiên Tử Trúc!

Đệ tử cẩn ghi nhớ khổ tâm của Lão sư, không dám khoảnh khắc

quên lãng!" Từ Hàng Đạo Nhân cảm kích rơi lệ.

Ba Tiêu đạo nhân hài lòng cười to: "Không sai!

Không sai!

Từ Hàng, con căn cước thâm hậu, tuệ tâm độc cụ, thông mẫn linh tuệ, tâm tính thiện lương, nếu có thể kiên thủ bản tâm nỗ lực tu luyện, tiền đồ bất khả hạn lượng!

Cần lao ký, chớ thấy việc thiện nhỏ mà không làm, chớ thấy việc ác nhỏ mà làm.

Cẩn ký dùng thiện lương chi niệm nhìn nhận chúng sinh, dùng từ bi chi tâm độ hóa chúng sinh, dùng thành kính chi tâm truy cầu đại đạo, dùng nghiêm khắc chi tâm yêu cầu bản thân..." Ba Tiêu đạo nhân tận tình dạy bảo.

Từ Hàng Đạo Nhân hư tâm thụ giáo, thâm dĩ vi nhiên. "Từ Hàng, 'Tử Trúc Trượng' tuy do Vi sư luyện chế, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên Tử Trúc cung cấp!

Tòa Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cấp biệt 'Thất Tình Bạch Liên Đài' này mới là quà gặp mặt Vi sư thực sự tặng con!" Ba Tiêu đạo nhân đối với biểu hiện của Từ Hàng vô cùng hài lòng, liền đem đài sen mà nhị đại đệ tử Tu Di Sơn mỗi người một tòa, lấy ra ban thưởng trước. "Đa tạ Lão sư!" Từ Hàng Đạo Nhân vốn hai tay trống trơn, vừa mới bái sư đã có hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo nhập trướng, kích động đến mức nước mắt lưng tròng.

Sau đó, Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm Từ Hàng Đạo Nhân điều chỉnh lại từng "Tử Trúc Lâm" trên "Phổ Đà Sơn", làm cho hộ sơn trận pháp càng thêm cường đại, phong bế "Phổ Đà Sơn Lạc Già Động", rồi mang theo Từ Hàng Đạo Nhân phản hồi "Tu Di Sơn".

Nghe tin đại chiến tranh đoạt linh bảo dưới chân Bất Chu Sơn,

Tây Vương Mẫu vẫn luôn lo lắng đề phòng, nay thấy Ba Tiêu đạo nhân an nhiên trở về, còn mang theo một đồ đệ mới thu nhận, rốt cuộc cũng yên lòng.

Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân Lão Tổ cũng mỗi người mang theo đồ đệ chạy đến "Tu Di Sơn".

Ba Tiêu đạo nhân nhất nhất giới thiệu cho Từ Hàng Đạo Nhân. "Đệ tử Từ Hàng bái kiến Sư nương!

Bái kiến Nhị sư thúc, Tam sư thúc!

Bái kiến Ngọc Đỉnh sư huynh..." Từ Hàng Đạo Nhân lễ số chu toàn, từng người một cung thân kiến lễ. "Đại huynh!

Nghe nói huynh đại triển thần uy tại Bất Chu Sơn, từ trong tay hơn hai mươi vị đại năng đoạt lấy bốn kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Danh chấn toàn bộ thế giới Hồng Hoang a!" Hồng Vân Lão Tổ đại hô tiểu khiếu. "Bất quá bốn kiện linh bảo xác thực có duyên với Bản tọa, nếu Bản tọa không thừa dịp loạn đắc thủ, muốn lấy được e rằng không phải chuyện dễ!" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu than thở, "Hiện giờ đại xuất phong đầu, đắc tội không ít đạo hữu, thực tại tịnh phi bản ý của Bản tọa!" "Quản bọn hắn làm gì!

Ai có bản lĩnh người đó được!

Truyền ra đủ loại tin tức cố ý bôi đen Đại huynh, chẳng qua là ghen ghét đố kỵ mà thôi!" Hồng Vân Lão Tổ bĩu môi, "Đại huynh, bốn kiện linh bảo kia nghe nói khác biệt với bình thường, mau lấy ra cho chúng ta mở mang tầm mắt đi!" Câu nói của Hồng Vân Lão Tổ nói lên tiếng lòng của tất cả mọi người tại tràng, ai nấy đều trông mong nhìn Ba Tiêu đạo nhân để được tiên đổ vi khoái. "Lai lịch xác thực bất phàm!

Nhị đệ hẳn là biết rõ, Hồng Mông sơ phán, thiên địa sơ khai, có 'Thiên Địa Nhân Tam Thư'!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không thừa nước đục thả câu, từ từ nói.

Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu, không nói gì. "Đại Địa Thai Mô 'Địa Thư' đang ở trong tay Nhị đệ! 'Thiên Thư' hiện giờ thời cơ chưa tới nên chưa xuất thế!" "'Nhân Thư' thì phân thành bốn kiện linh bảo: 'Sổ Nhân Duyên' và 'Nhân Duyên Hồng Tuyến' chưởng quản nhân duyên của vạn vật sinh linh thế gian; 'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút' thì chưởng quản sinh tử luân hồi của vạn vật sinh linh!" Mọi người nghe xong đều gật đầu, trong lòng thầm than: Nguyên lai là như thế!

Chương 126

"Vốn dĩ thời cơ xuất thế của bốn kiện linh bảo này chưa tới, chỉ là do Bản tọa trước sau cử hành 'Đại hôn nghi thức' và 'Tang táng nghi thức', thôi động trình tự cưới gả và quy trình tang lễ của thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo hữu cảm, mới khiến bốn kiện linh bảo này xuất thế trước thời hạn!

Bản tọa cũng nhờ sự nhắc nhở của 'Hôn, Lễ, Nghênh Tam Thư' và 'Ngũ La Thanh Yên Trướng' mới có thể kịp thời chạy đến Bất Chu Sơn, và thành công thu lấy bốn kiện linh bảo!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nói vừa dẫn mọi người đến hậu điện vốn đang cung phụng "Hôn, Lễ, Nghênh Tam Thư" và "Ngũ La Thanh Yên Trướng".

Khẽ run tay, Ba Tiêu đạo nhân làm cho "Nhân Duyên Hồng Tuyến" đang biến thành dây đỏ trên cổ tay, cùng với "Sổ Nhân Duyên" treo trên đó hiện ra nguyên hình, lại thả ra "Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu Luân Hồi Bút". "Nguyên lai trong đó còn có khúc chiết như vậy!" Trấn Nguyên Tử pha vi cảm khái. "Bốn kiện linh bảo này đều có liên quan đến hải lượng Huyền Hoàng Công Đức chi lực, là trụ cột để khí vận của chúng ta không dứt!" Ba Tiêu đạo nhân thần tình trang trọng.

Những người khác nghe vậy cũng liên tục gật đầu. "'Sổ Sinh Tử' và 'Thiên Thu Luân Hồi Bút' quan hệ trọng đại, nhưng trước mắt tạm thời chưa dùng tới.

Nhưng 'Sổ Nhân Duyên' và 'Nhân Duyên Hồng Tuyến' lại có thể phái thượng dụng tràng!" Ba Tiêu đạo nhân tự mình động thủ bố trí lại bàn thờ, hai cái bàn thờ một đỏ một trắng đặt song song, mỗi cái đều có hai tầng.

Bàn thờ màu trắng cung phụng "Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu Luân

Hồi Bút" ở tầng trên, "Ngũ La Thanh Yên Trướng" ở tầng dưới.

Bàn thờ màu đỏ cung phụng "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến" ở tầng trên, "Hôn, Lễ, Nghênh Tam Thư" ở tầng dưới. "Chuyện hôn nhân của vạn vật sinh linh, tuy nhìn là chuyện nhỏ, nhưng kỳ thực đối với bọn họ là đại sự chí quan trọng yếu!" Ba Tiêu đạo nhân đưa mắt nhìn quanh mọi người. "Đại sự quan trọng như thế này nếu chỉ do một người chưởng quản, vị miễn sẽ vì chủ quan ức đoán mà có sự thiên lệch, một cái không cẩn thận sẽ gây ra một hồi bi kịch không cần thiết!" Ba Tiêu đạo nhân nói lời này là có cảm phát, kiếp trước hắn rất phản cảm vị gọi là Nguyệt Hạ Lão Nhân dùng "Nhân Duyên Hồng Tuyến" và "Sổ Nhân Duyên" trong tay loạn điểm uyên ương phổ, vốn là một đôi tốt đẹp, lại cứ bắt người ta lịch kiếp mấy đời mấy kiếp ma nạn, cuối cùng lao yến phân phi!

Cho nên đời này, Ba Tiêu đạo nhân quyết định, tuyệt không cho phép vì người nào đó muốn chế tạo những câu chuyện tình yêu bi kịch "thê mỹ" được người đời ca tụng, mà kỳ thực đối với đương sự lại là tàn nhẫn vô đạo!

Những người còn lại tuy không hiểu rõ cảm xúc của Ba Tiêu đạo nhân lắm, nhưng lại biết lời hắn nói vô cùng có lý.

Tình yêu và hôn nhân vốn là một chuyện rất chủ quan, nếu chỉ căn cứ vào sở thích cá nhân của một người để phán đoán, xác thực khó tránh khỏi thiên lệch!

Nếu người có quyền quyết định kia tâm tư bất thuần, thích lấy danh nghĩa khảo nghiệm để đùa bỡn nhân tâm, thỏa mãn sở thích vặn vẹo cá nhân, thì đó tuyệt đối là một tràng tai nạn! "Cho nên trên đường đi, Bản tọa đã chế định một kế hoạch đại trí!" Ba Tiêu đạo nhân lại lấy ra một viên ngọc giản đặt bên cạnh ngọc giản "Hôn, Lễ, Nghênh Tam Thư". "Giản ngôn chi, Bản tọa chưởng quản 'Sổ Nhân Duyên',

phu nhân Tây Vương Mẫu chưởng quản 'Nhân Duyên Hồng Tuyến', Nhị đệ Trấn Nguyên Tử chưởng quản 'Hôn Thư Ngọc Giản', Tam đệ Hồng Vân chưởng quản 'Lễ Thư Ngọc Giản', Tây Côn Luân Lục Ngô chưởng quản 'Nghênh Thư Ngọc Giản'." Ba Tiêu đạo nhân an bài đâu ra đấy: "Đại bộ phận chuyện nhân duyên của vạn vật sinh linh Hồng Hoang thế giới tịnh không cần chúng ta cố ý an bài, tự nhiên sẽ tuân theo vận mệnh quỹ tích tiến hành kết hợp.

Chỉ có những trường hợp cá biệt thập phân đặc biệt mới cần chúng ta tự mình hỏi đến." "Nếu loại cá biệt này phát sinh, cần Nhị đệ Trấn Nguyên Tử, Tam đệ Hồng Vân, Tây Côn Luân Lục Ngô phân biệt tìm hiểu tiền nhân hậu quả, long khứ mạch lai, quyết không thể đoạn chương thủ nghĩa, tùy ý xử trí!" "Minh bạch!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ ứng đạo.

Tây Côn Luân Lục Ngô tuy không có mặt, nhưng sự hậu Tây Vương Mẫu sẽ tự mình cáo tri tường tận. "Ba người không được tư hạ câu thông, phân biệt đem kết quả điều tra và ý kiến xử lý của mình nộp lên cho Bản tọa và phu nhân Tây Vương Mẫu, nếu kết quả điều tra và ý kiến xử lý của cả ba nhất trí, do Bản tọa và phu nhân cùng nhau dùng 'Sổ Nhân Duyên' và 'Nhân Duyên Hồng Tuyến' chấp hành.

Nếu ba người có kết quả không nhất trí, hoặc ý kiến trái ngược, tình huống nhẹ thì Bản tọa cùng phu nhân hiệp thương quyết định.

Tình huống nghiêm trọng thì phát hồi cho ba người xử lý điều tra lại..." "Như vậy mới có thể tận khả năng tránh cho bi kịch phát sinh do nguyên nhân cá nhân hoặc các loại ngoài ý muốn!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn về phía mọi người, chờ nghe ý kiến. "Phu quân làm thế này thập phân ổn thỏa, nhìn thì có chút phức tạp, nhưng trường hợp đặc thù dù sao cũng là thiểu số, chúng ta thân là Đại La Kim Tiên, nguyên thần cường đại, xử lý những việc này tự nhiên dễ như trở bàn tay." Tây Vương Mẫu hàm tiếu gật đầu, vô cùng tán đồng.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ cũng không có ý kiến. "Việc điều tra cũng có thể thị tình huống mà giao cho môn hạ đệ tử, cũng là cho bọn hắn một cơ hội đoán luyện trưởng thành.

Dù sao những việc này đợi khi bọn hắn có đủ năng lực, ta tất định cũng sẽ từ từ giao cho bọn hắn phụ trách!" Ba Tiêu đạo nhân nói với ba người Tây Vương Mẫu, rồi lại quét ánh mắt uy nghiêm về phía đám nhị đại đệ tử bên cạnh. "Bất luận chuyện gì ta giao cho các ngươi làm, phải tận tâm tận lực, tuyệt không được phu diễn qua loa, những việc này làm tốt là một kiện công đức, làm không tốt liền là tội nghiệt, trước mắt khó có thể sát giác, nhưng lại cực kỳ bất lợi cho tu luyện và trưởng thành sau này!" Ba Tiêu đạo nhân giáo huấn. "Nếu bị ta phát hiện hành sự đãi mạn, xảy ra sai sót, tạo thành hậu quả ác liệt, tự nhiên sẽ giáng xuống trừng phạt!

Đến lúc đó đừng trách Bản tọa không nói trước!" "Sư phụ (Sư bá) yên tâm, chúng đệ tử cẩn tuân giáo huấn, tuyệt không dám ngoạn hốt chức thủ, khinh mạn hành sự!" Đám đệ tử vội vàng cung thân đáp. "Bì Lô, Thải Vân, hai ngươi phụ trách việc sái tảo, hương hỏa thường ngày của 'Hồng Bạch Điện' này, không được đãi mạn!

Từ Hàng, mới nhập sư môn chưa có cống hiến gì, liền phụ trách trông coi 'Hồng Bạch Điện', nếu có sai sót, duy ngươi là hỏi!" Ba Tiêu đạo nhân lần nữa an bài. "Vâng!

Lão sư!" Từ Hàng Đạo Nhân lĩnh mệnh. "Tuân mệnh!

Lão gia!" Bì Lô Tiên và Thải Vân Tiên Tử vội vàng đáp.

Ba Tiêu đạo nhân lại gia cố, tăng cường phòng hộ trận pháp bên ngoài "Hồng Bạch Điện" một phen, mới dẫn mọi người quay về đại điện.

Trên đường về, Ba Tiêu đạo nhân truyền thụ phương pháp tu luyện cho Từ Hàng, tịnh tiến hành chỉ đạo tường tận cho giai đoạn tu

luyện tiếp theo.

Lúc này hắn đang chuẩn bị khảo hạch tiến độ tu hành của mấy vị đệ tử khác, bỗng nhiên từ ngoài Cửu Thiên lại truyền đến cảm giác áp bách quen thuộc.

Giọng nói hồn hậu cao viễn, đạm nhiên vô tình truyền khắp Hồng Hoang: "Cao ngọa cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn!

Ngô nãi Hồng Quân, ngàn năm sau 'Tử Tiêu Cung' giảng đạo lần hai, các ngươi mau tới nghe đạo!" "Đạo Tổ Hồng Quân dung hợp với Thiên Đạo càng gần thêm một tầng!

Nhân tính trong giọng nói lại ít đi vài phần, ý vô tình lại càng thêm rõ ràng!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm khái. "Thảo nào lúc trước Dương Mi Lão Tổ nhắc tới chuyện lấy thân hợp Thiên Đạo lại tỏ ra khá coi thường!

Nếu thật sự tu luyện đến cảnh giới vô tình!

Vậy thì tu vi cao hơn nữa có ý nghĩa gì đây?" Ba Tiêu đạo nhân trầm tư. "Chỉ có thể nói mỗi người có truy cầu khác nhau!

Lấy thân hợp Thiên Đạo để hoàn toàn nắm giữ cả Hồng Hoang trong tay là truy cầu của Đạo Tổ Hồng Quân!

Sấm đãng thế giới hỗn độn, tự do tự tại, tiêu dao khoái hoạt là truy cầu của Dương Mi Lão Tổ!" "Tuân theo bản tâm mới là truy cầu của ta!

Nhưng muốn tuân theo bản tâm lại đàm hà dung dị?

Nếu không có thực lực đủ mạnh, bản tâm khó tránh khỏi sẽ bị hình thế bức bách!

Bị cường địch quấy nhiễu!

Chỉ có đủ cường đại để vô thị mọi can nhiễu, mới có thể làm được chân chính tuân theo bản tâm!" Nghĩ đến đây, đầu óc Ba Tiêu đạo nhân càng thêm thanh tỉnh, ý niệm càng thêm thông đạt, tín niệm càng thêm kiên định! "Đại huynh!

Đạo Tổ giảng đạo lần hai sắp bắt đầu, chúng ta lên đường thôi!" Hồng Vân Lão Tổ kích động nói. "Không vội!

Lần trước Đạo Tổ đã nói rõ, chỗ ngồi không được biến hóa.

Ba vạn năm qua, những đạo hữu nghe đạo lần đầu tại 'Tử Tiêu Cung' đã có người vẫn lạc, lần nghe đạo này nhân số nhất định không đủ ba ngàn!" Ba Tiêu đạo nhân đã sớm có kế hoạch!

Chương 127

"Tây phương đại lục chúng ta lúc trước chịu Ma tộc đồ độc, tuy rằng huynh đệ ba người chúng ta đã kiệt lực bảo hộ địa mạch Tây phương, giữ lại được một phương thổ địa không bị trận kinh thiên đại chiến kia hủy diệt.

Nhưng đại năng tiên thiên của Tây phương đã trải qua Ma tộc huyết tẩy, Tiên Thiên Linh Bảo bị Ma tộc lược đoạt, sau lại chịu đại chiến ba cập, vô luận là số lượng nhân tài đều nghiêm trọng thiếu hụt, tu vi cũng yếu hơn mấy phương đại lục khác vài phần!" Ba Tiêu đạo nhân thở dài: "Hiện giờ Đạo Tổ 'Tử Tiêu Cung' giảng đạo lần hai, Bản tọa quyết định sẽ mang tất cả Đại La Kim Tiên của Tây phương đại lục cùng đi 'Tử Tiêu Cung' nghe đạo.

Tuy rằng đã bỏ lỡ lần giảng đạo thứ nhất, nhưng có thể nâng cao một phần thực lực liền có thể tăng cường một chút tình cảm và để uẩn cho Tây phương đại lục chúng ta!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nói, từng đạo ngọc giản truyền tin liền phát ra.

Việc này không thể tuyên bố trước, nếu không các đại năng khác cũng sẽ học theo, chỉ có thể lâm thời triệu tập.

Ai thật tâm đi theo Ba Tiêu đạo nhân, sau khi nhận được truyền tin tự nhiên sẽ kịp thời chạy đến, còn ai không nguyện ý đi, hoặc là có việc đam các, vậy thì chỉ có thể trách phúc duyên không đủ!

Đợi trăm năm thời gian, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Tây Vương Mẫu, Dương Đạo Nhân... cầm đầu, dẫn theo một đám tu sĩ Tây phương đại lục hạo hạo đãng đãng bay về phía "Tử Tiêu Cung" trong hỗn độn.

Ba Tiêu đạo nhân canh chuẩn thời gian, trước khi "Tử Tiêu Cung"

giảng đạo lần hai mười năm, hắn đã đưa mọi người vô kinh vô hiểm vượt qua hỗn độn đến quảng trường trước cửa cung.

Lúc này trên quảng trường đã tụ tập rất nhiều người, lần này mọi người đều đã thục môn thục lộ, trong hỗn độn không có phong hiểm, ý ngoại gì nên toàn bộ đều đến sớm.

Đại môn "Tử Tiêu Cung" vẫn đứng hai đồng tử Hạo Thiên và Dao Trì, nhưng sau ba vạn năm tu luyện, tu vi của bọn họ cư nhiên tiến bộ phi tốc.

Từ khí tức có thể phán đoán, so với lúc Ba Tiêu đạo nhân đại hôn lại mạnh hơn rất nhiều, Hạo Thiên vừa mới đột phá Thái Ất Kim Tiên, Dao Trì cũng là Kim Tiên đỉnh phong!

Theo tu vi đề cao, ngoại mạo Hạo Thiên và Dao Trì cũng từ kim đồng ngọc nữ hài đồng biến thành thiếu niên thanh xuân mười mấy tuổi, là một đôi tuấn nam mỹ nữ hiếm có.

Hạo Thiên và Dao Trì vẫn luôn không thấy thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, trong lòng vẫn luôn thầm sốt ruột, sợ bọn họ lỡ mất thời gian.

Hiện tại thấy Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc cũng đến, Hạo Thiên và Dao Trì thầm thở phào nhẹ nhõm, từ xa mỉm cười chào hỏi với Ba Tiêu đạo nhân, nhưng không quên chức trách của mình, không dám tự tiện di động nói chuyện.

Tam Thanh đứng ở vị trí gần phía trước nhất, Lão Tử chỉ hơi mở mắt nhìn Ba Tiêu đạo nhân một cái rồi tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Nguyên Thủy thần sắc bất thiện trừng mắt nhìn Ba Tiêu đạo nhân, hiển nhiên vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện tranh đoạt linh bảo dưới chân Bất Chu Sơn.

Phục Hy và Nữ Oa đồng dạng sắc mặt không tốt, Nữ Oa trước kia

hễ thấy Tây Vương Mẫu là sẽ qua trò chuyện, nay nữu đầu đi như không nhìn thấy.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thần sắc bất động, Tiếp Dẫn giống như Lão Tử nhắm mắt dưỡng thần, Chuẩn Đề thủ ở một bên tâm vô bàng vụ.

Thập Nhị Tổ Vu chỉ có Hậu Thổ và Huyền Minh hai vị đến, các Tổ Vu khác căn bản không nại phiền đến "Tử Tiêu Cung" nghe cái gì mà giảng đạo.

Duy độc Hậu Thổ chấp ý muốn đến nghe Đạo Tổ giảng, Huyền Minh không chịu nổi Hậu Thổ nài nỉ, các Tổ Vu khác cũng sợ Hậu Thổ đi một mình sẽ bị bắt nạt, nên liền để Huyền Minh bồi Hậu Thổ cùng đi.

Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng đứng sau lưng Đế Tuấn và Thái Nhất, mặc không lên tiếng, ra vẻ một bộ thủ hạ trung thành.

Minh Hà Lão Tổ lại lần nữa khôi phục dáng vẻ điệu thấp, ẩn trong đám người không hiển sơn bất lộ thủy, chỉ là sau kinh lịch đoạt bảo Bất Chu Sơn, ai cũng sẽ không dám coi thường hắn nữa.

Đế Tuấn trên trên dưới dưới đánh giá Ba Tiêu đạo nhân, Thái Nhất nhịn không được mở miệng nói: "Ba Tiêu đạo nhân, mang theo nhiều tu sĩ đến như vậy là có dụng ý gì?

Đám đại vọng vi, cư nhiên ngay cả Đạo Tổ giảng đạo cũng dám đến đảo loạn!" "Nga?

Thái Nhất đạo hữu, khả đừng ăn nói hàm hồ, lung tung gán tội danh cho bần đạo!" Ba Tiêu đạo nhân sớm liệu sẽ có người xuất hiện gây khó dễ. "Bần đạo nhớ kỹ lần trước nghe đạo, Tây phương đại lục làm gì có nhiều người như vậy!

Lần này mang theo nhiều gương mặt mới đến, chẳng lẽ không

phải là đến đảo loạn sao?" Thái Nhất đốt đốt bức nhân, liên thanh chất vấn. "Chư vị đạo hữu, chúng ta không thể để Ba Tiêu đạo nhân hồ tác phi vi như vậy, không cần Đạo Tổ phát thoại, chúng ta nên liên thủ trục xuất Ba Tiêu đạo nhân!" Thái Nhất cao giọng phiến động các tu sĩ khác cùng đối phó Ba Tiêu đạo nhân.

Hạo Thiên và Dao Trì nghe vậy trong lòng kinh hãi, sợ Ba Tiêu đạo nhân bị người khác liên hợp trục xuất. "Ha ha ha!" Ba Tiêu đạo nhân phóng thanh cười to, "Đạo Tổ giảng đạo nãi là thay trời giáo hóa chúng sinh, ba ngàn người nghe đạo nãi là ám hợp ba ngàn đại đạo.

Đạo Tổ lúc trước chỉ nói lần sau nghe đạo chỗ ngồi không đổi, chứ không nói rằng nếu có đạo hữu ngoài ý muốn vẫn lạc, thì những kẻ hữu duyên khác không thể đến nghe đạo!" Ba Tiêu đạo nhân phóng khí thế ra, khiến tất cả mọi người đều không dám khinh cử vọng động. "Trong vòng ba vạn năm qua, trong ba ngàn đạo hữu tại 'Tử Tiêu Cung' đã có không ít người vẫn lạc, Bản tọa mang người đến di bổ cho đủ số, là vì không muốn uổng phí cơ duyên Đạo Tổ giảng đạo, giúp Đạo Tổ thi hành giáo hóa!" Ba Tiêu đạo nhân khản khản nhi đàm. "Những đạo hữu vẫn lạc kia, đại bộ phận đều là thủ bút của Ba Tiêu đạo nhân..." Đám tu sĩ vây xem trong lòng không khỏi thầm nói thầm.

Cũng chính vì Ba Tiêu đạo nhân có hung uy như vậy, có huy hoàng chiến tích nhiều lần lấy ít địch nhiều, phản sát cường địch, nên mới không ai xuất ngôn hùa theo đề nghị trục xuất của Thái Nhất.

Nếu không, cho dù thành công trục xuất, sau khi nghe đạo xong vừa ra khỏi "Tử Tiêu Cung" liền bị Ba Tiêu đạo nhân đánh giết, vậy thì được không bù mất!

Dao Trì định mở miệng giúp Ba Tiêu đạo nhân nói chuyện, Hạo Thiên đối với nàng khẽ lắc đầu, Dao Trì chỉ có thể khí hô hô không nói.

Hạo Thiên rõ ràng biết thân phận của mình, chỉ là một đồng tử, sau lưng lặng lẽ hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân thì Đạo Tổ Hồng Quân lão gia sẽ không để ý.

Nhưng nếu dưới tình huống đại đình quảng chúng thế này mà rõ ràng thay Ba Tiêu đạo nhân mở miệng biện giải, nhất định sẽ chọc cho Đạo Tổ trong lòng không vui, kết cục của bọn hắn sẽ rất khó coi! "Bần đạo tự nhận việc này tịnh không có bất kỳ vấn đề gì, hơn nữa cho dù hành động này có gì không thỏa đáng, Đạo Tổ thần thông quảng đại, sao lại không biết, tự nhiên sẽ xuất ngôn huấn xích!

Cũng không cần đến Thái Nhất đạo hữu việt trở đại bào, chẳng lẽ Thái Nhất đạo hữu gần đây thế lực đại trướng, ngay cả việc Đạo Tổ giảng đạo cũng muốn quản hay sao?" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên tục.

Bị phản tướng một quân, Thái Nhất không khỏi đỏ mặt tía tai, đúng như Ba Tiêu đạo nhân nói, Thái Nhất cũng chỉ là một người nghe đạo, luận địa vị so với Ba Tiêu đạo nhân có bồ đoàn còn thấp hơn một bậc, căn bản không có tư cách khoa tay múa chân.

Còn về các tu sĩ khác, đương nhiên minh bạch dụng ý của Thái Nhất, trong lòng tuy hối hận vì không mang theo thân bằng hảo hữu đến di bổ số lượng, nghe Đạo Tổ giảng đạo!

Thái Nhất sở dĩ thất thái như vậy, không chỉ vì trong lòng hối hận không kịp, mà thủ hạ của hắn là Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân đều có thực lực Đại La Kim Tiên.

Nếu có thể giống như Ba Tiêu đạo nhân mang theo thủ hạ đến, há chẳng phải có thể tăng phúc thực lực thủ hạ lên rất nhiều?

Nhìn lại một vòng, cho dù cộng thêm đám tu sĩ Ba Tiêu đạo nhân mang đến, nhân số tại tràng vẫn chưa đủ ba ngàn.

Nhưng tính toán thời gian còn lại, căn bản không đủ để quay về thông báo nhân thủ đến "Tử Tiêu Cung" thính giảng. "Ba Tiêu ác đạo quả nhiên hảo kế, hại sợ chúng ta cũng triệu tập nhân thủ, mới cố ý canh đúng thời gian mới đến 'Tử Tiêu Cung'!" Tất cả tu sĩ trong lòng đều đang thầm rủa xả. "Đông!" Trong "Tử Tiêu Cung" truyền ra một tiếng chuông ngân. "Đã đến giờ!

Mở cửa cung!

Mọi người nhập nội thính giảng, không được ồn ào!" Hạo Thiên lãng thanh tuyên bố, cùng Dao Trì nhẹ nhàng đẩy cửa cung "Tử Tiêu Cung". "Các ngươi sau khi vào trong, tìm nơi không người mà đứng, nhất thiết cẩn ngôn thận hành, chỉ cần an tâm nghe đạo, không được hồ loạn sinh sự, miễn cho bị người ta nắm thóp mà trục xuất!" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm căn dặn đám tu sĩ Tây phương đại lục.

Những tu sĩ này cũng thấy được vừa rồi Ba Tiêu đạo nhân vì bọn họ mà cư lý lực tranh, gánh vác áp lực to lớn, nên không dám lơ là, yên lặng gật đầu.

Tam Thanh thân là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, nhất mã đương tiên, suất tiên bước vào đại môn.

Ba Tiêu đạo nhân mang theo Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ cũng không khách khí, tùy sau tiến vào.

Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Phục Hy khẩn cân kỳ hậu.

Sau đó Đế Tuấn, Thái Nhất, Nhiên Đăng, Côn Bằng, Minh Hà... ngư quán nhi nhập.

Chương 128

Không ngoài dự liệu của Ba Tiêu đạo nhân, quả nhiên có một số tu sĩ trong lòng bất phẫn, ám trung khiêu khích tu sĩ Tây phương.

Hậu giả đã được Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở, sao có thể trúng quỷ kế?

Đối với mọi sự khiêu khích nhất khái trí chi bất lý, cuối cùng dứt khoát dừng bước, chuẩn bị đợi tất cả tu sĩ tiến vào hết rồi mới đi vào.

Mấy tên tu sĩ đầu nhập vào Đế Tuấn, Thái Nhất thấy thế liền chặn ở cửa không chịu đi, muốn lôi kéo đến khắc cuối cùng khi "Tử Tiêu Cung" đóng cửa, để chặn đám tu sĩ Tây phương ở ngoài.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau một cái, hành vi của mấy tên này cố ý phá hoại trật tự nghe đạo, hoàn toàn có lý do xuất diện chế chỉ. "Mấy vị sư huynh!

Nếu không nguyện ý nhập nội thì mời rời đi!

Nếu không, hưu trách tiểu đồng vô lễ, lấy danh nghĩa nhiễu loạn trật tự mà trục xuất!" Hạo Thiên tiến lên một bước, khuôn mặt trẻ tuổi đã sơ cụ uy nghiêm. "....." Mấy tên tu sĩ kia vốn không để Hạo Thiên và Dao Trì vào mắt, định xuất ngôn trào phúng vài câu.

Hạo Thiên ánh mắt hào bất thối nhượng, tiếp tục nói: "Mấy vị sư huynh nếu làm lỡ thời gian Đạo Tổ Hồng Quân lão gia khai đàn giảng đạo, e rằng gánh vác không nổi đâu!" Đám tu sĩ kia nhìn đôi mắt sáng ngời của Hạo Thiên, không khỏi trong lòng run lên, hạ ý thức lui lại một bước.

Sau đó mới mãnh nhiên kinh giác đường đường Đại La Kim Tiên cư nhiên bị ánh mắt của một tên Thái Ất Kim Tiên bức lui, vừa thẹn

vừa giận, nhưng lại không thể làm gì, hôi lưu lưu xoay người đi vào trong đại điện. "Chư vị sư huynh mời!" Dao Trì mỉm cười với đám tu sĩ Tây phương đại lục.

Đợi tất cả tu sĩ toàn bộ nhập nội, Hạo Thiên và Dao Trì mới đóng cửa lớn "Tử Tiêu Cung", lặng lẽ đi đến sau lưng Ba Tiêu đạo nhân, ngồi xếp bằng tại vị trí lần trước, đợi nghe đạo.

Thánh nhân ngôn xuất pháp tùy, Đạo Tổ Hồng Quân đã nói vị trí không đổi, thì sẽ không ngăn cản Hạo Thiên và Dao Trì nghe đạo nữa.

Mọi người vừa mới ngồi định, trên giảng đàn cao cao, thân ảnh Đạo Tổ Hồng Quân chậm rãi phù hiện. "Bái kiến Lão sư (Đạo Tổ)!" Tất cả tu sĩ tề tề khom người tham kiến.

Ba Tiêu đạo nhân cảm giác rõ ràng nhìn thấy thân ảnh Đạo Tổ, nhưng lại một chút cũng không cảm nhận được khí tức của đối phương! "E rằng Đạo Tổ Hồng Quân đã đến cảnh giới Thánh nhân hậu kỳ!" Ba Tiêu đạo nhân hít sâu một hơi.

Đôi mắt băng lãnh vô tình của Đạo Tổ Hồng Quân quét qua tất cả tu sĩ tại tràng, mỗi người đều cảm thấy ánh mắt Đạo Tổ nhìn thấu từ trong ra ngoài, căn bản không thể che giấu!

Cuối cùng ánh mắt Đạo Tổ lại một lần nữa quét qua hàng ghế đầu: Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng các tu sĩ khác kỳ vọng màn kịch hay sẽ xảy ra nhưng tịnh không có, Đạo Tổ Hồng Quân dường như thật sự không để ý đến đám tu sĩ Tây phương mới tăng thêm kia.

Bao quát cả Tam Thanh, trong lòng nhiều người bắt đầu tính toán, lần nghe đạo thứ ba nên mang theo ai đến.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng đồng dạng có chút thảm thắc, dù sao

Tiếp Dẫn đạo nhân hiện là Đại tổng quản "Tam Thập Lục Trọng Thiên", Chuẩn Đề đạo nhân lại bị hạ "Khẩn Cô", nếu bị Đạo Tổ Hồng Quân phát hiện thì không phải chuyện nhỏ!

May mà ánh mắt Đạo Tổ quét qua Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau đó không có gì dị dạng, Hệ thống cũng không nhắc nhở, Ba Tiêu đạo nhân mới xác định đã qua ải. "Lần giảng đạo thứ hai bắt đầu..." Giọng nói phiếu miểu của Đạo Tổ vang lên, "Lần này Ngô giảng là Chuẩn Thánh chi đạo, Chuẩn Thánh là cảnh giới trên Đại La Kim Tiên, các ngươi tế tâm linh thính!" Không ngoài sở liệu, Đạo Tổ Hồng Quân căn bản không đề cập đến Hỗn Nguyên Kim Tiên.

Chúng tu sĩ hân hỉ vãng ngoại, lập tức ngưng thần tĩnh khí, vứt bỏ hết thảy tạp niệm, toàn thần quán chú khuynh thính Đạo Tổ truyền thụ Chuẩn Thánh chi đạo. "Thượng hữu hồn linh hạ quan nguyên, tả vi thiếu dương hữu thái âm, hậu hữu mật hộ tiền sinh môn...

Hồn linh, hồn phách dã.

Nhật gian tại song mục, dạ gian hồn tại can, phách tại phế...

Hồn linh vô hình, quan nguyên hữu chất, nhân pháp thiên địa hình tượng..." Đạo Tổ Hồng Quân giảng đạo dị tượng phân trình, huyền chi hựu huyền!

Chúng tu sĩ trầm tẩm trong đại đạo, căn bản không cảm giác được thời gian trôi qua.

Đạo Tổ Hồng Quân rốt cuộc bắt đầu giảng giải về Chuẩn Thánh chi đạo: "Tam Thi giả, thiện niệm, ác niệm, tự ngã." "Dùng Tiên Thiên Linh Bảo ký thác Tam Thi, trảm nó ra, thành Thiện thi, Ác thi, Tự Ngã thi.

Thành công trảm xuất một thi liền là Chuẩn Thánh, Tam Thi giai trảm, là Tam Thi Chuẩn Thánh, đối ứng sơ, trung, hậu ba giai đoạn!"

"Sau khi đạt Tam Thi Chuẩn Thánh cần đem Tam Thi hợp nhất, liền có thể chứng đắc Hỗn Nguyên thành Thánh Nhân quả vị..." "Thiện niệm, Ác niệm, Tự Ngã tàng thân trong Thiên Địa Nhân tam hoa!

Thiên hoa hoài thiện niệm, Địa hoa tàng ác niệm, trong Nhân hoa tìm tự ngã..." "Số lượng hoa nở của Đại La Tam Hoa sẽ ảnh hưởng đến độ khó dễ của việc dung hợp Tiên Thiên Linh Bảo để trảm thi!

Đại La hoa khai lục phẩm trảm thi độ khó bạo tăng!" "Nhưng các ngươi không cần tự bạo tự khí, đại đạo năm mươi thiên diễn bốn chín, độn khứ kỳ nhất.

Trời không tuyệt đường người, tổng có một tia sinh cơ!

Cho dù Đại La hoa khai lục phẩm, chỉ cần tâm hoài thiện niệm, lấy đại công đức, lấy vô thượng đại nghị lực y cựu có thể thành công trảm thi!" Đạo Tổ Hồng Quân nói đến đây hàm hồ kỳ từ, chỉ nói tâm hoài thiện niệm, lấy đại công đức, đại nghị lực có khả năng trảm khứ Thiện thi, còn muốn tiếp tục trảm khứ Ác thi liền khó như lên trời, cơ hồ không có khả năng, càng đừng nhắc tới trảm khứ Tự Ngã thi. "Phương pháp trảm thi là dùng Tiên Thiên Linh Bảo... như vậy mới có thể thuận lợi trảm thi..." Đạo Tổ Hồng Quân bắt đầu tường tận giảng giải phương pháp Trảm Tam Thi.

Tất cả tu sĩ càng thêm tụ tinh hội thần, không dám có chút tạp niệm, cho dù nhất thời khó có thể lý giải, cũng muốn cưỡng hành ghi nhớ, để sau này trảm khước Tam Thi thành Chuẩn Thánh.

Thấm thoắt ba ngàn năm thời gian đã qua. "Lần giảng đạo thứ hai của Ngô thời gian là ba ngàn ba trăm năm, ba trăm năm sau này các ngươi có thể tại 'Tử Tiêu Cung' thường thí trảm khứ Tam Thi, nếu có chỗ nào không hiểu có thể hướng Ngô thỉnh giáo!" Đạo Tổ Hồng Quân đạm đạm nói.

“Đạo Tổ từ bi!

Đệ tử thỉnh vấn, trảm khước Tam Thi phải chăng bắt buộc phải sử dụng Tiên Thiên Linh Bảo mới có thể làm được?" Đế Tuấn không thể chờ đợi thêm, khom người cung kính mở miệng hỏi thăm, nói ra nghi vấn lớn nhất trong lòng hứa hẹn nhiều tu sĩ!

"Bắt buộc phải có Tiên Thiên Linh Bảo phương khả thuận lợi trảm thi!" Đạo Tổ Hồng Quân ngôn giản ý cai.

Đại bộ phận tu sĩ trong lòng phân phân kêu rên không thôi!

Có người trong tay căn bản không có Tiên Thiên Linh Bảo, muốn trảm thi cũng không biết bắt đầu từ đâu.

Có người thì vẻn vẹn chỉ có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, đỉnh đa chỉ có thể trảm khước Thiện thi, còn Ác thi và Tự Ngã thi về sau tu luyện y nguyên không có tin tức!

Trước đó, chúng tu sĩ Hồng Hoang tranh đoạt Tiên Thiên Linh Bảo chỉ coi nó là công cụ chiến đấu, vì uy lực cường đại và các loại năng lực thần bí khó lường.

Nhưng từ nay về sau, Tiên Thiên Linh Bảo càng đại biểu cho con đường chứng đạo trảm khước Tam Thi thành Chuẩn Thánh!

Ai cũng có thể tưởng tượng được, từ nay về sau mỗi một kiện Tiên Thiên Linh Bảo quy thuộc về ai đều sẽ dẫn phát những cuộc tranh đoạt chiến dị thường huyết tinh, thảm liệt.

Ai cũng không khả năng thối nhượng, sẽ có vô số tu sĩ nhân vì thế mà bỏ ra cái giá bằng cả sinh mệnh cũng sẽ không tiếc!

Lục tục lại có một số tu sĩ bắt đầu đặt câu hỏi về các chi tiết tu luyện cụ thể của Trảm Tam Thi và đạo Chuẩn Thánh.

Nhưng nhóm tu vi cao thâm đệ nhất thê đội như Tam Thanh đều đã bắt đầu tu luyện, nếm thử lợi dụng Tiên Thiên Linh Bảo suất tiên trảm xuất Thiện thi!

Ba Tiêu đạo nhân từ chỗ Dương Mi lão tổ đã biết được mấu chốt cốt lõi nhất của pháp môn Trảm Tam Thi chứng đạo, đương nhiên sẽ không ngốc đến mức đi hỏi thăm Đạo Tổ Hồng Quân.

Hắn biết, cho dù thật sự mở miệng hỏi thăm, Đạo Tổ Hồng Quân cũng sẽ không đem cơ mật hạch tâm báo cho, ngược lại sẽ dẫn tới sự cảnh giác.

Thời gian lưu chuyển, bỗng nhiên thân thể Lão Tử khẽ chấn động, đỉnh thượng tam hoa xuất hiện, cư nhiên cũng đạt tới Đại La hoa khai thập phẩm!

Không hổ là Bàn Cổ nguyên thần sở hóa!

Chương 129

Quả nhiên tư chất hơn người!

Một trong đỉnh thượng tam hoa bỗng nhiên có một bóng người từ trong nhảy ra, tướng mạo cùng Lão Tử giống nhau như đúc, trong tay nâng một cái bảo tháp.

Chính là Lão Tử lợi dụng Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" đem thiện niệm từ Thiên hoa bên trong trảm ra, tu vi Lão Tử điên cuồng bạo trướng, dĩ nhiên đã thành Nhất Thi Chuẩn Thánh.

Lão Tử Thiện thi đối với Đạo Tổ Hồng Quân thi lễ thật sâu, sau đó lại đối với Lão Tử khẽ khom người thi lễ, nhẹ nhàng cười nói: "Ngô nãi Thái Thượng Lão Quân, bái kiến bản tôn!" "Ngươi và ta vốn là một thể, đạo hữu hà tất đa lễ như thế!" Lão Tử tay vuốt chòm râu tuyết trắng, mỉm cười, thập phần vui vẻ.

Là người đầu tiên trong ba ngàn tu sĩ tại "Tử Tiêu Cung" thành công trảm xuất Thiện thi, đủ thấy nãi là người có tư chất cao nhất trong tất cả mọi người!

Thiện thi lần nữa khom người thi lễ, một lần nữa nhảy vào đỉnh thượng tam hoa của Lão Tử, lập tức nhập vào đỉnh đầu, biến mất không thấy.

Lão Tử một lần nữa nhắm hai mắt, tiếp tục củng cố tu vi!

Trấn Nguyên Tử vẻn vẹn chỉ chậm hơn Lão Tử một nhịp, sớm từ trong miệng Ba Tiêu đạo nhân biết được trảm khước Tam Thi tịnh không phải Linh Bảo phẩm giai càng cao càng tốt, mà quan trọng là phải lựa chọn Tiên Thiên Linh Bảo đồng căn đồng nguyên, mới có thể thuận tiện hơn khi Tam Thi hợp nhất.

Cho nên Trấn Nguyên Tử tịnh không lựa chọn "Địa Thư", mà lựa chọn "Tử Kim Hồ Lô", ổn trát ổn đánh trảm khước Thiện thi, không vì cầu nhanh, cho nên mới chậm hơn Lão Tử một bước.

Trấn Nguyên Tử hiện ra đỉnh thượng tam hoa, Đại La hoa khai thập nhất phẩm, lập tức dẫn phát tất cả mọi người tại tràng kinh thán, ngay cả Lão Tử cũng lần nữa mở hai mắt ra, tinh quang bạo xạ, thật sâu nhìn Trấn Nguyên Tử.

Thậm chí Đạo Tổ Hồng Quân cao cao tại thượng cũng hai mắt khẽ mở, ánh mắt sáng rực quét về phía Trấn Nguyên Tử, tựa hồ khẽ gật đầu, lại tựa hồ khẽ lắc đầu, nhưng nhìn kỹ lại giống như vẫn không nhúc nhích.

Thiện thi tay nâng "Tử Kim Hồ Lô" đối với Trấn Nguyên Tử thi lễ một cái, không từng nói chuyện, phi thân liền nhảy về trong tam hoa, ẩn một đi không thấy.

Lại qua hồi lâu, Nguyên Thủy đồng dạng toàn thân chấn động, đỉnh thượng tam hoa hiện ra, đồng dạng hoa khai thập phẩm, một nam tử trung niên uy nghiêm mặc ngọc sắc đạo bào nhảy ra, chính là Thiện thi vừa mới trảm xuất, trong tay nâng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Côn Luân Kính".

"Bần đạo bái kiến bản tôn!" Thiện thi đối với Nguyên Thủy cung thân thi lễ.

Cuối cùng trở thành Nhất Thi Chuẩn Thánh, trên mặt uy nghiêm của Nguyên Thủy lộ ra một tia tiếu dung hài lòng, khẽ vuốt cằm, thu hồi Thiện thi, đồng dạng tiếp tục tu luyện củng cố tu vi.

Không bao lâu, Thông Thiên đồng dạng lấy tư chất Đại La hoa khai thập phẩm, lợi dụng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Xuyên Tâm Tỏa" trảm khước Thiện thi, thành công tấn thăng Nhất Thi Chuẩn Thánh.

Sau đó, Hồng Vân lão tổ đồng dạng lấy "Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô" trảm khước Thiện thi, thành Nhất Thi Chuẩn Thánh.

Khẩn tiếp theo là Nữ Oa dùng "Thiên Xà Trượng" trảm xuất Thiện thi.

Phục Hy dùng "Phục Hy Cầm" trảm xuất Thiện thi.

Tiếp Dẫn đạo nhân dùng "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" trảm xuất Thiện thi.

Chuẩn Đề đạo nhân dùng "Thất Bảo Diệu Thụ" trảm xuất Thiện thi.

Minh Hà lão tổ dùng "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" trảm xuất Thiện thi.

Đế Tuấn dùng "Hà Đồ" trảm xuất Thiện thi.

Thái Nhất dùng "Hỗn Độn Chung" trảm xuất Thiện thi.

Nhiên Đăng đạo nhân dùng "Lượng Thiên Xích" trảm xuất Thiện thi.

Đáng nhắc tới chính là, Tây Vương Mẫu cũng thành công dùng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phượng Vĩ Quải Trượng" trảm khước Thiện thi. ...

Theo từng vị đại năng nhao nhao trảm xuất Thiện thi, ba ngàn ba trăm năm giảng đạo đã kết thúc.

"Lần giảng đạo thứ hai đến đây kết thúc!" Đạo Tổ Hồng Quân bỗng nhiên mở miệng, "Sáu vạn năm sau là lần giảng đạo cuối cùng, các ngươi chớ có bỏ lỡ thời thần!" Dứt lời, thân hình Đạo Tổ Hồng Quân liền dần dần biến mất trên giảng đàn.

Đại điện bên trong lâm vào một loại quỷ dị tịch tĩnh, tất cả mọi người đều đắm chìm trong tâm tư riêng.

Kẻ đột phá thì kích động không thôi; kẻ chưa đột phá nhưng trong tay có Tiên Thiên Linh Bảo sờ đến ngưỡng cửa thì tràn ngập hy vọng; kẻ trong tay tịnh không có Tiên Thiên Linh Bảo thì cúi đầu ủ rũ. ...

"Ha ha ha!" Bỗng nhiên ở giữa, Thái Nhất cất tiếng cười to, đắc ý dương dương, không có ý tốt nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân: "Ba Tiêu đạo hữu, chúng ta đều đã đột phá cảnh giới Nhất Thi Chuẩn Thánh!

Đáng thương cho đạo hữu lại trì trệ chưa thể đột phá!" "Thực lực cao cường thì có ích lợi gì?

Trong tay Linh Bảo đông đảo thì lại thế nào?

Không thể mượn nhờ Tiên Thiên Linh Bảo trảm khước Thiện thi, chung quy chỉ là Đại La Kim Tiên, lại há có thể cùng chúng ta Chuẩn Thánh đánh đồng!" Đế Tuấn đồng dạng trong lòng sướng khoái, lớn tiếng trào phúng nói.

Các đại năng khác cũng đang xem Ba Tiêu đạo nhân chê cười.

"Ba Tiêu đạo hữu thiết mạc thương tâm, Lão sư từng nói, cho dù Đại La hoa khai lục phẩm trở xuống, khó mà mượn nhờ Tiên Thiên Linh Bảo trảm khước Thiện thi, cũng có thể tích đức hành thiện, lấy đại công đức, đại nghị lực thành công trảm khước Thiện thi!" Nguyên Thủy âm dương quái khí an ủi.

Người vây xem thấp giọng nghị luận, phân phân sai trắc, chẳng lẽ Ba Tiêu đạo nhân thật sự chỉ hoa khai lục phẩm, thậm chí ít hơn, trước đó chiến đấu lực cường đại chẳng lẽ là nhờ vào Tiên Thiên Linh Bảo trong tay đông đảo mà sính uy sao?

"A?!

Trách không được nha!" Thái Nhất bỗng nhiên làm ra vẻ chợt hiểu, cao thanh kinh khiếu.

"Trách không được cái gì?" Đế Tuấn thập phần phối hợp lớn tiếng

hỏi.

Ánh mắt của tất cả tu sĩ đều tập trung lại.

"Đương nhiên trách không được Ba Tiêu đạo hữu vì sao lại tích cực hành thiện tích đức như vậy, mỗi một lần sự tình tích lũy công đức đều tuyệt không buông tha!" Nguyên Thủy vỗ trán một cái, ha ha cười to, ý trào phúng trêu chọc hiển nhiên dễ thấy.

"Tích đức hành thiện?

Theo bần đạo thấy, nhất định là Ba Tiêu ác đạo tác ác đa đoan, giết người vô số, bị Thiên Đạo vứt bỏ!

Khiến cho hắn khó mà trảm xuất Thiện thi!" Chuẩn Đề đạo nhân biết rõ y theo tính cách của mình nếu lúc này không xuất diện bỏ đá xuống giếng nhất định sẽ khiến người hoài nghi, thế là liền theo mọi người mở miệng trêu chọc.

"Không sai!" Côn Bằng đồng dạng mở miệng phụ họa.

"Đại huynh!" Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Đại huynh, làm sao vậy?" Hồng Vân lão tổ trong lòng buồn bực, trong "Tử Tiêu Cung" một đám đỉnh thượng tam hoa vẻn vẹn hoa khai cửu phẩm Đại La Kim Tiên đều thành công trảm xuất Thiện thi, Đại huynh làm sao có thể làm không được chứ?

Tại trong tiếng ồn ào của đông đảo tu sĩ, Ba Tiêu đạo nhân thần sắc tựa hồ có chút hoảng trương.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ một trái một phải đứng tại trước mặt Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu thần sắc âm trầm đứng sát bên người hắn.

Ba Tiêu đạo nhân lần này mang theo đám tu sĩ Tây phương đại lục do Dương đạo nhân cầm đầu đều là hạng người thập phần trung

thành, tuy rằng trong lòng cũng có sở hồ nghi, nhưng vẫn y nguyên đứng sau lưng Ba Tiêu đạo nhân.

"Dừng tay!

Trong 'Tử Tiêu Cung' không được huyên náo!" Hạo Thiên cùng Dao Trì đứng tại bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân trầm mặt giận dữ mắng.

"Ha ha ha!" Thái Nhất tâm tình đại hảo, cũng không so đo thái độ của Hạo Thiên và Dao Trì, cuồng tiếu đi ra khỏi "Tử Tiêu Cung".

"Tiên trưởng..." Hạo Thiên và Dao Trì có chút bối rối nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Không sao!

Chương 130

Bản tọa đi trước ly khai, các ngươi cố gắng tu luyện, chúng ta sau này còn gặp lại!" Ba Tiêu đạo nhân cười khổ lắc đầu, khẽ khoát tay mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ bọn người đi ra khỏi "Tử Tiêu Cung".

"Hạo Thiên huynh trưởng..." Dao Trì càng thêm lo lắng, đôi mắt to ngập nước nhìn về phía Hạo Thiên.

"Dao Trì, chúng ta vô năng vi lực!

Muốn không bị người khi phụ thì phải có thực lực cường đại và thế lực!

Vì để cho sau này không rơi vào quẫn cảnh như vậy, chúng ta nhất định phải hảo hảo tu luyện!" Hạo Thiên song quyền nắm chặt.

"Ân!" Dao Trì cắn môi, dùng sức gật đầu.

"Có một số kẻ a!

Chiếm lấy nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy thì có ích lợi gì?

Đến đầu đến đuôi ngay cả Thiện thi cũng không trảm ra được!

Chi bằng đem Linh Bảo trong tay chia cho mọi người một phần!" Thái Nhất rốt cục nắm lấy cơ hội cực lực lãnh trào nhiệt phúng, phát tiết bất mãn tích tụ đã lâu trong lòng.

"Ba Tiêu đạo hữu, chi bằng đầu nhập vào huynh đệ chúng ta, ta nhất định sẽ hảo hảo bảo hộ ngươi!" Đế Tuấn đồng dạng cười vang.

"Hừ!

Ba Tiêu ác đạo, ngươi cũng có ngày hôm nay!" Côn Bằng hung tợn nói.

“Muốn chết!

Ta cùng các ngươi làm một hồi!” Trấn Nguyên Tử bạo nộ, đỉnh đầu “Địa Thư” khí tức bạo trướng, tay trái “Tam Bảo Ngọc Như Ý” kim ngọc quang mang lấp lóe, tay phải “Dương Liễu Diệp” chấn động từng trận không gian gợn sóng, ba cái Tiên Thiên Hồ Lô tại quanh thân xoay quanh bay múa.

“Kẻ nào còn dám hồ ngôn loạn ngữ, ta định cùng hắn phân cá sinh tử!” Hồng Vân lão tổ đồng dạng nộ phát trùng quan, “Thanh Bình Kiếm” kiếm quang thôn thổ bất định, ba cái Tiên Thiên Hồ Lô súc thế đãi phát.

Tây Vương Mẫu không nói gì, ngọc diện âm trầm như nước, “Phượng Vĩ Quải Trượng”, “Long Đầu Quải Trượng”, “Cực Âm Ngư Bài” các loại Tiên Thiên Linh Bảo phân phân tế ra.

“Hà tất để hai vị đạo hữu cùng phu nhân động thủ!

Kẻ nào nếu còn dám xuất ngôn vũ nhục Sơn chủ, bần đạo liều mạng cũng muốn cùng hắn tử chiến đến cùng!” Dương đạo nhân đồng dạng khí phẫn nan đương nhảy ra, trong tay hai thanh Bản Mệnh Hậu Thiên Linh Bảo “Linh Dương Loan Đao” hàn quang lấp loé.

“Ha ha ha!

Ba Tiêu đạo nhân, một cái phế vật cư nhiên cũng có người ngu như vậy, trung tâm cảnh cảnh đi theo!” Thái Nhất xùy cười nói.

“Vị đạo hữu này, bần đạo nhìn ngươi tu vi thượng khả, trung dũng khả gia, lại là hạng người cùng tại ‘Tử Tiêu Cung’ thính đạo, chi bằng chuyển đầu nhập môn hạ chúng ta, tương lai định sẽ không bạc đãi ngươi!” Đế Tuấn mắt lộ vẻ tán thưởng, ngay trước mặt Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu đào góc tường.

“Phi!

Đế Tuấn, Thái Nhất, bần đạo từ lúc Đạo Tổ giảng đạo lần thứ nhất liền nhìn thấu bộ mặt hậu nhan vô sỉ, ti bỉ ác trọc của các ngươi!

Đầu nhập?

Bần đạo tuy rằng bất tài, nhưng lại muốn mặt mũi!" Dương đạo nhân bình thường cũng không thấy nói nhiều, không ngờ lúc nổi điên mắng người cũng rất ác!

"Không biết tốt xấu!" Đế Tuấn bị đỗi đến sắc mặt thiết thanh.

"Bần đạo nãi là sinh linh thổ sinh thổ trưởng tại Tây phương đại lục!

Dựa vào thiên sinh thần tốc mới thoát khỏi Ma Tộc đồ sát!

Đạo Ma đại chiến chi thời, tận mắt nhìn thấy huynh đệ Sơn chủ ba người kiệt tận toàn lực bảo hộ Tây phương đại lục miễn tao hủy diệt tai ương!" Dương đạo nhân khảng khái kích ngang.

"Về sau bần đạo tận mắt mục kích Sơn chủ vì sinh linh Tây phương đại lục giảng đạo truyền pháp, chế định hôn tang quy tắc, các loại thiện hành thiện cử, bần đạo từ đáy lòng bội phục Sơn chủ nãi là hữu đạo chi sĩ!" Dương đạo nhân đối với Ba Tiêu đạo nhân thật sâu cúc một cung!

"Bần đạo hôm nay lần nữa lập thệ, cho dù Sơn chủ nhân vì tư chất sở hạn, khó mà trảm thi thành Chuẩn Thánh, bần đạo cũng quyết ý thệ tử đi theo Sơn chủ tả hữu!" Dương đạo nhân ngang nhiên đứng thẳng.

Nghe Dương đạo nhân một phen khảng khái trần từ, trong đám tu sĩ Tây phương đại lục cá biệt có người dao động, đồng dạng nhớ tới chủng chủng chỗ tốt của Ba Tiêu đạo nhân, tín niệm càng thêm kiên định.

Đế Tuấn, Thái Nhất bị khí thế của Dương đạo nhân bức bách,

nhất thời ở giữa không biết nói gì.

“Tốt!

Tốt!

Tốt!” Một mực không nói gì, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục mở miệng liên thanh nói tốt.

“Nói không sai!

Bản tọa tuy rằng không có trảm xuất Thiện thi, nhưng Bản tọa trong tay Linh Bảo nhiều a!” Ba Tiêu đạo nhân tựa hồ đang gượng cười.

“Dương đạo nhân!” Ba Tiêu đạo nhân thấp giọng gọi.

“Sơn chủ!” Dương đạo nhân quay đầu lại.

“Tuy rằng tu vi ngươi chưa tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng cũng muốn sớm một chút vì trảm khước Thiện thi làm chuẩn bị!

Tòa Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Bát Bảo Kim Liên Đài’ này ban cho ngươi dùng để trảm thi!” Ba Tiêu đạo nhân đương trường móc ra đài sen ban cho Dương đạo nhân.

“.....

Đa tạ Sơn chủ ban thưởng!” Dương đạo nhân mắt đỏ lên, kích động tiếp lấy “Bát Bảo Kim Liên Đài”.

“Tòa liên đài này tuy rằng phẩm giai không cao, nhưng Bản tọa trong tay nhiều a!

Chờ ngươi tu vi lại có tinh tiến, Linh Bảo để trảm Ác thi, Tự Ngã thi Bản tọa đều bao hết!” Ba Tiêu đạo nhân hào khí vung tay hứa hẹn.

Dương đạo nhân trong lòng cảm kích vô cùng, lại không nói thêm

gì nữa, chỉ kiên định đứng tại trước người Ba Tiêu đạo nhân.

"Được rồi!

Được rồi!" Ba Tiêu đạo nhân vỗ vỗ vai Dương đạo nhân, "Không cần khẩn trương như vậy, chó hay cắn người thì không sủa!

Cũng chỉ ở nơi này múa mép khua môi, mượn bọn hắn cái gan cũng không dám tại ngoài 'Tử Tiêu Cung' động thủ!" Đế Tuấn, Thái Nhất tuy rằng không quá minh bạch câu "chó hay cắn người thì không sủa", nhưng cũng đoán được nhất định không phải lời hay!

"Ba Tiêu đạo nhân, đừng có quá phách lối!

Chờ chúng ta phản hồi Hồng Hoang thế giới, bần đạo nhất định phải cùng ngươi hảo hảo làm một trận!" Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi nói.

"A?

Tự tin như vậy sao?!" Ba Tiêu đạo nhân nhún nhún vai, đầy vẻ không quan tâm, "Huynh đệ các ngươi trảm khước Nhất Thi, lại cộng thêm Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng, thì Bản tọa cùng phu nhân, Nhị đệ, Tam đệ đồng dạng là Nhất Thi Chuẩn Thánh!

Chí ít đám thủ hạ thất linh bát toái kia, Nhất Thi Chuẩn Thánh như Bản tọa cũng bảo đảm có thể giết cái thất thất bát bát!" Tất cả mọi người đều biết, Ba Tiêu đạo nhân sở ngôn phi hư.

Hồng Vân lão tổ cùng Đế Tuấn giao thủ, thủ thắng tuy rằng không dễ dàng, nhưng quấn lấy đối phương thì không có vấn đề.

Thái Nhất tuy rằng nhân vì trảm thi duyên cớ đối với "Hỗn Độn Chung" càng thêm đắc tâm ứng thủ, uy lực đại tăng, nhưng Trấn Nguyên Tử với "Địa Thư" lực phòng ngự đồng dạng kinh nhân, tha trụ hắn đồng dạng không có vấn đề.

Chương 131

Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng không có trảm thi thành Chuẩn Thánh tu vi, nhưng có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một kiện Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, đặc biệt là Tiên Thiên Linh Bảo vô số, hoàn toàn có thể việt giai chiến đấu, đại khai sát giới.

"Hừ!

Chúng ta đi xem!

Chờ ta thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, Tam Thi Chuẩn Thánh thời điểm, ngươi y nguyên vẫn là Đại La Kim Tiên, đến lúc đó xem ngươi phách lối thế nào!" Đế Tuấn bỏ lại một câu ngoan thoại, mang theo thủ hạ khí hô hô ly khai.

Ba Tiêu đạo nhân cũng mặc kệ những người khác nghĩ gì, mang theo tất cả thủ hạ hoành độ hỗn độn, lấy tốc độ nhanh nhất phản hồi Tây phương đại lục.

"Tu Di Sơn", tất cả hộ sơn đại trận uy lực toàn khai.

Trong "Tu Di Cung", Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu ngồi tại thượng tọa, Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân lão tổ chia ngồi hai bên.

Ba Tiêu đạo nhân một đường trầm mặc không nói, toàn tốc đi đường, lúc này thân thể khẽ run rẩy, sắc mặt phiếm hồng, trên trán đều có ti ti mồ hôi rịn ra.

"Đại huynh!

Chẳng lẽ xác thực có chỗ nào không ổn sao?" Hồng Vân lão tổ thấy thế vạn phần khẩn trương hỏi.

Trấn Nguyên Tử tuy rằng không nói chuyện, nhưng thần tình quan

thiết, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân.

Tây Vương Mẫu thì đảo lại trấn định, nàng cùng Ba Tiêu đạo nhân là phu thê, vô luận như thế nào đều sẽ hưu thích dữ cộng, ngược lại không có khẩn trương như vậy.

"Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân thân thể phát ra một trận chấn động mãnh liệt, đỉnh thượng tam hoa hiện ra chân thân, Đại La hoa khai thập nhị phẩm, chiếu rọi cả tòa "Tu Di Cung".

Chỉ thấy Thiên hoa của Ba Tiêu đạo nhân từ từ chuyển động, một đạo nhân ảnh mặc kim hoàng đạo bào, chân đạp "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" chậm rãi thăng lên.

Dung mạo cùng Ba Tiêu đạo nhân giống nhau như đúc, mi nhãn thần tình sinh động như thật, mặt mang mỉm cười thượng thượng hạ hạ đánh giá chính mình một chút, sau đó lại đảo mắt nhìn người nhà tại tràng.

"Ha ha ha!

Tổng tính đi ra!

Khả biệt phôi bần đạo!" Thiện thi được Ba Tiêu đạo nhân lấy Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" ký thác thiện niệm trảm xuất thần tình hòa thiện, hướng về bốn phía đoàn đoàn thi lễ, "Bần đạo bái kiến chư vị đạo hữu, bần đạo bái kiến bản tôn!" Sau đó cũng không đợi đám người đang mục trừng khẩu ngốc hồi lễ, hắn bàn tất ngồi tại trên "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" một lần nữa bay trở về đỉnh đầu Ba Tiêu đạo nhân, cùng đỉnh thượng tam hoa cùng nhau biến mất không thấy!

"Khả biệt phôi ta!" Ba Tiêu đạo nhân thở dài một hơi, thần tình khôi phục bình thường.

"Đại huynh, ngươi làm cái gì vậy?

Hù chết ta rồi!" Hồng Vân lão tổ tuy rằng không minh bạch chuyện gì xảy ra, nhưng cũng biết Ba Tiêu đạo nhân bình yên vô sự.

"Ai!

Bản tọa cũng là không có cách nào a!" Ba Tiêu đạo nhân cười khổ, êm tai nói.

Nguyên lai tại sau khi Đạo Tổ Hồng Quân kết thúc giảng đạo, Ba Tiêu đạo nhân cũng giống người bên ngoài y pháp vận công.

Nhưng vừa mới y chiếu trảm thi chi pháp lấy "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" ký thác lên Thiên hoa, nếm thử đem thiện niệm trong đó trảm xuất.

Bởi vì Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn làm việc thiện quá nhiều, một thân công đức hồn hậu vô cùng, thiện niệm tích lũy trong Thiên hoa đủ nhiều, đều sắp tràn ra rồi!

Những thiện niệm này vừa gặp "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" liền chủ động hung mãnh dũng nhập, khoảnh khắc ở giữa liền hoàn thành quá trình trảm thi!

Tại sau khi trảm thi hoàn thành, đỉnh thượng tam hoa bất do tự chủ muốn tại ngoại giới cụ hiện ra, Thiện thi cùng trảm thi Linh Bảo đều muốn hiện thế mới được!

Tại lúc này, trong nguyên thần Ba Tiêu đạo nhân cảnh chung trường minh, tâm quý không thôi, phảng phất sắp có sinh tử du quan đại sự phát sinh, so với lúc trước vừa mới trọng sinh dẫn tới Đại Đạo Thiên Phạt Chi Nhãn thời điểm còn muốn hơn một bậc!

Trong lòng đại kinh, Ba Tiêu đạo nhân chuyển niệm nghĩ một lát, Đại La hoa khai thập nhị phẩm, trong hô hấp chi gian thành công trảm xuất Thiện thi, trở thành Nhất Thi Chuẩn Thánh!

Giờ phút này Thái Nhất ngay cả vấn đề thứ nhất đều chưa hỏi

xong đâu!

Biểu hiện dạng này không phải là quá đoạt mắt đơn giản như vậy, mà là đang tìm chết!

Tựa như bài thi đại học vừa phát xuống, người khác tên còn chưa viết xong, ngươi trực tiếp nộp bài, lại còn là bài giải mãn phân!

Không bị giám thị coi là gian lận, bị tổ thanh tra điều tra ăn cắp đề thi, bị các thí sinh khác dùng ánh mắt giết chết mới là lạ!

Bất luận là Đạo Tổ Hồng Quân có dục vọng khống chế cực mạnh, vạn sự đều muốn nắm trong lòng bàn tay, hay là các đại năng khác, chỉ sợ toàn bộ đều sẽ coi hắn là cái gai trong mắt, cái dằm trong thịt!

Chỉ sợ tiếp đó sẽ không có Vu Yêu chi chiến, mà Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp sẽ trở thành công địch của Hồng Hoang thế giới!

Cố nhiên Ba Tiêu đạo nhân mới toàn lực trấn áp Thiện thi, tạm hoãn nó hiện thế.

Về sau Lão Tử, Trấn Nguyên Tử tương kế hoàn thành nghi thức Chuẩn Thánh, Ba Tiêu đạo nhân dứt khoát muốn triệt để ẩn giấu sự tình Đại La hoa khai thập nhị phẩm, tiếp tục áp chế xuống.

Một lần áp chế này là hơn ba trăm năm!

Trong đó tân khổ chỉ có mình hắn rõ ràng.

Tại sau khi tiến vào "Tu Di Cung" mở ra tất cả đại trận bảo hộ, Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc nhịn không được nữa, đều không lo được trả lời Hồng Vân lão tổ, tranh thủ thời gian hiện ra đỉnh thượng tam hoa, thả ra Thiện thi.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này mới triệt để hoàn thành trình tự trảm thi, trở thành Nhất Thi Chuẩn Thánh!

Chờ sau khi Ba Tiêu đạo nhân giảng thuật xong, Tây Vương Mẫu

mặt lộ vẻ kính bội, ánh mắt như nước nhìn hắn.

Trấn Nguyên Tử liên liên gật đầu, giơ lên một cái ngón tay cái, không nói gì.

"Đại huynh!

Khả hù chết ta rồi!

Muốn để Đế Tuấn, Thái Nhất hai cái gia hỏa kia biết chân tướng, không biết biểu tình sẽ như thế nào!" Hồng Vân lão tổ cười đến sướng khoái.

"Nếu biết Bản tọa ngay cả Ác thi đều sắp trảm xuất, chỉ sợ biểu tình sẽ so với ăn phải cứt còn khó coi hơn đi!" Ba Tiêu đạo nhân lông mày nhướn lên, buồn cười nói.

"Hừ!

Mấy cái gà đất chó sành kia, cũng dám chế giễu Đại huynh!" Hồng Vân lão tổ hưng cao thải liệt nói.

"Cái gì!

Đại huynh!

Ngươi Ác thi cũng sắp muốn trảm xuất rồi?" Trấn Nguyên Tử lại nắm lấy trọng điểm, chấn kinh đến mức trực tiếp đứng dậy hỏi.

"A?

Ác thi!

Thật?" Hồng Vân lão tổ lúc này mới hậu tri hậu giác kinh thanh đại khiếu.

"Đó là đương nhiên, ngươi cho rằng mấy lần Bản tọa đại khai sát giới trước đó là bắn tên không đích sao?

Trảm xuất Ác thi, nhu cầu tích súc ác niệm tại trong Địa hoa!

Chương 132

Những kẻ tà ác kia đi một bước, vì để gia tốc bộ phạt có khả năng đi đường tắt, sẽ đại khai sát giới!" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu nói.

"Nhưng Bản tọa lại khinh thường dùng phương thức đồ sát vô tội sinh linh để tích súc ác niệm, cố nhiên mấy lần sát lục trước đó liền có ý thức thu thập ác niệm, sau đó trữ tồn tại trong Địa hoa!

Như hôm nay đắc được pháp môn, thuận lợi đem những ác niệm này ký thác tại trong 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên'!" "Bất quá trước mắt vừa mới trảm xuất Thiện thi, cần dùng thời gian dài để củng cố cảnh giới, tích lũy tu vi.

Bởi vì Bản tọa Đại La hoa khai thập nhị phẩm, tương ứng cũng cần so với tu sĩ khác tích lũy ác niệm nhiều hơn mới có thể thuận lợi trảm xuất Ác thi..." Vạn sự có lợi có hại, Ba Tiêu đạo nhân sớm đã có chuẩn bị tâm lý, nếu không phải Ba Tiêu đạo nhân trước đó tích lũy đầy đủ thiện công, cũng khó mà thần tốc trảm xuất Thiện thi như thế!

Hơn nữa, vì để cho Vu Yêu đại chiến phát triển bình thường, Ba Tiêu đạo nhân cũng quyết định đoạn thời gian gần đây phải điệu thấp hành sự.

"Nhị đệ, Tam đệ, các ngươi đều dùng Tiên Thiên Hồ Lô trảm thi, tương lai Tam Thi hợp nhất thời điểm sẽ càng thêm thuận lợi!" Ba Tiêu đạo nhân hài lòng gật gật đầu.

Nhưng khi nhìn về phía Tây Vương Mẫu thì lại có chút bất đắc dĩ: "Phu nhân, hà tất không chờ thêm một chút thời gian, vi phu định sẽ giúp nàng tìm kiếm Tiên Thiên Linh Bảo đồng căn đồng nguyên thành bộ để dùng trảm thi, hà tất gấp gáp nhất thời đâu!" "Phu quân không cần vì thiếp lao tâm, Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thành bộ trân

quý bực nào!

Muốn sưu tập nói nghe thì dễ!

Trung Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cho dù trảm thi thành công, thực lực cũng sẽ chịu ảnh hưởng!" Tây Vương Mẫu thản nhiên cười nói.

"Vả lại, ta biết tư chất của mình, Đại La hoa khai chỉ có cửu phẩm, Thánh Nhân quả vị khẳng định không có khả năng, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó càng thêm khó!

Phu quân không cần vì ta lo lắng!" Tây Vương Mẫu nhìn rất rõ ràng.

"Ta dùng 'Phượng Vĩ Quải Trượng' cùng 'Long Đầu Quải Trượng' vốn cũng đồng căn đồng nguyên, về phần có thể hay không tìm được một kiện khác chưa từng xuất hiện là 'Kỳ Lân Quải Trượng', chỉ có thể xem thiên ý!" Nghe Tây Vương Mẫu êm tai nói, Ba Tiêu đạo nhân cũng vô ngôn dĩ đối, sự đã đến nước này, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Đế Tuấn, Thái Nhất mang theo Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng cùng một đám thủ hạ đang trên đường trở về.

"Côn Bằng đạo hữu, Hi Hòa, Thường Hi tỷ muội không có đáp ứng sao?" Đế Tuấn âm trầm mặt hỏi.

Như hôm nay tuy rằng Nhiên Đăng đạo nhân và Côn Bằng cùng Tam thập lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất thập nhị Địa Sát Tinh Quân bọn người đều đầu nhập vào Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng tịnh chưa định ra danh phận cụ thể, cho nên giữa bọn họ vẫn xưng hô đạo hữu.

"Bần đạo phương tài đi tìm các nàng, các nàng tị mà không nói, bảo là muốn chờ Đạo Tổ giảng đạo lần thứ ba hoàn thành chi hậu

mới có thể cân nhắc việc này!" Côn Bằng thở dài.

Nhiên Đăng đạo nhân nghe vậy thấp giọng nói: "Xem ra Hi Hòa, Thường Hi hai vị đạo hữu đang quan vọng hình thế!

Nhìn xem Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu phải chăng quả thật có thể thành tựu một phen bá nghiệp, sau đó mới có thể hạ quyết tâm!" "Bần đạo nhìn thấy các nàng tại sau khi Đạo Tổ giảng đạo kết thúc, cùng Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa, còn có Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân chuyện trò vui vẻ, sau đó mới ly khai!" Côn Bằng ánh mắt lóe lên, trạng tự tùy ý nói.

"Hừ!" Đế Tuấn và Thái Nhất tuy rằng không nói gì, nhưng lại trùng trùng hừ lạnh một tiếng.

"Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu.

Bần đạo cảm thấy hai vị trường kỳ cư ngụ trên 'Thái Dương Tinh', các vị Tinh Quân khác đều tại riêng phần mình tinh thần thượng tu luyện, bọn ta thì phân tán tại mấy chỗ động phủ, kỳ thực có nhiều bất tiện!" Côn Bằng hiểu được chừng mực, tịnh không có tiếp tục nói chuyện Hi Hòa, Thường Hi, mà chuyển di chủ đề.

"A?

Côn Bằng đạo hữu cớ gì nói ra lời ấy?" Đế Tuấn trầm tư hỏi.

"Đế Tuấn đạo hữu, chúng ta hiện tại nhân thủ kỳ thực thập phần sung túc, chỉ là mọi người bình thường đều tản cư các nơi tu luyện, tịnh không thể hình thành lực uy hiếp hữu hiệu!" Côn Bằng thao thao bất tuyệt.

"Vả lại Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu trường cư trên 'Thái Dương Tinh', các đạo hữu khác có việc muốn hướng nhị vị báo cáo, kẻ tu vi không đủ đều vô pháp đăng thượng 'Thái Dương Tinh'..." Côn Bằng nhất nhất phân tích các loại bất tiện.

“Nếu như chúng ta có thể có một cái trường sở cố định, tỷ như giống ‘Tu Di Sơn’ của Ba Tiêu ác đạo, Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu tọa trấn, Chu Thiên Tinh Quân cùng bọn ta tu sĩ củng vệ tứ phía!

Bất kể là khí thế, ngưng tụ lực, hoặc giả phương diện khác, đều so với hiện tại có khác biệt một trời một vực!” Côn Bằng đề nghị.

“Côn Bằng đạo hữu nói rất đúng!

Nhưng muốn tìm kiếm một nơi vừa đủ lớn, lại đủ đẳng cấp thích hợp, nói nghe thì dễ!

Tiên sơn hữu danh hữu tính trong Hồng Hoang đại lục cơ bản thượng đều đã có chủ rồi, đều không phải hạng người dễ đối phó!” Nhiên Đăng đạo nhân tỉnh không đồng ý kiến nghị của Côn Bằng.

“Tây phương đại lục ‘Tu Di Sơn’ bị Ba Tiêu ác đạo chiếm cứ, Tây Côn Luân có Tam Thanh cùng một đám tu sĩ, Tây Vương Mẫu cố cư.

Nam phương đại lục Linh Sơn bị Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chiếm cứ, Bất Chu Sơn dưới chân có Thập Nhị Tổ Vu bàn cứ...” Nhiên Đăng đạo nhân bắt đầu nhất nhất liệt kê.

Tại lúc này, bỗng nhiên thiên địa chi gian phát ra một trận kinh thiên động địa cự hưởng.

Cửu thiên chi ngoại hỗn độn chi khí đều trở nên càng thêm vặn vẹo điên cuồng!

Chư thiên tinh thần đều đang kịch liệt run rẩy.

Cửu thiên chi thượng vân thải đều đang tứ tán quay cuồng, tụ rồi lại tán, tán rồi lại tụ, bị luồng khí lưu cuồng loạn cuốn đi khắp nơi!

Cả tòa Hồng Hoang đại lục đều đang run rẩy, vô số đại giang đại hà chảy ngược, vô số hồ nước tựa hồ sôi trào lên.

Đông Tây Nam Bắc tứ hải nước biển cuộn lên sóng lớn mấy vạn trượng, vô tận hỏa hải, cực bắc băng nguyên toàn bộ đều có kinh thiên dị biến phát sinh!

Linh khí của cả Hồng Hoang thế giới đều bị một cỗ lực lượng mạc danh khuấy động, hình thành từng đạo thủy triều lan tràn về bốn phương tám hướng.

Trung tâm của hết thảy dị biến, chính là tại đỉnh Bất Chu Sơn mà Nhiên Đăng đạo nhân vừa mới nhắc tới!

Đế Tuấn, Thái Nhất bỗng nhiên toàn thân chấn động, trong minh minh có trực giác cực kỳ mãnh liệt, cơ duyên của bọn hắn tới rồi!

Chỉ cần có thể nắm chắc cơ hội lần này!

Xưng bá Hồng Hoang không còn là mộng!

"Nhị đệ, chúng ta đi trước xem một chút!

Các ngươi sau đó đuổi theo!" "Chấn động cự đại như thế, chư thiên tinh thần Tinh Quân đều sẽ đi ra tra xét!

Côn Bằng đạo hữu tốc đi triệu tập Tam thập lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất thập nhị Địa Sát Tinh Quân tốc tốc chạy đến Bất Chu Sơn chi viện huynh đệ chúng ta!" "Nhiên Đăng đạo hữu đi đem ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Quân mau chóng triệu tập chạy đến!

Chuyến này sợ rằng sẽ có một trường đại chiến, 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' mà ta hao phí tâm lực lĩnh ngộ ra rốt cục đến lúc tỏa sáng Hồng Hoang, uy chấn chư thiên rồi!" Đế Tuấn vội vàng phân phó thỏa đáng, trực tiếp hóa thân Tam Túc Kim Ô, hai cánh chấn động, thân hình bay ra vạn dặm.

Thái Nhất động thân so với Đế Tuấn còn sớm hơn một bước, lúc này hóa thành một điểm sáng màu vàng cực tốc biến mất trong tầm mắt của Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân.

Côn Bằng cũng không dám đãi mạn, lắc mình hiện ra bản thể Bằng Điểu, thùy thiên chi dực nhẹ nhàng chấn động, trùng thiên, hướng về phía cửu thiên chi thượng tinh thần bay đi.

Nhiên Đăng đạo nhân trong tay hiện ra "Lượng Thiên Xích", bảo quang phát động, thân ảnh một trận mơ hồ, dưới thần kỳ uy lực của "Lượng Thiên Xích", khóa việt một đoạn không gian hướng về Chu Thiên tinh thần nhảy vọt tới, tốc độ cư nhiên không chậm hơn Côn Bằng bao nhiêu!

Các tu sĩ truy tùy Đế Tuấn và Thái Nhất thì nhao nhao thi triển độn pháp sở trường nhất, hướng về Bất Chu Sơn bay đi!

Các đại năng khắp nơi trong Hồng Hoang thế giới cũng đều phân phân cảm giác được nguyên đầu dẫn phát dị biến lần này!

"Đại huynh!

Chuyện gì xảy ra?

Vì sao lại có dị biến mãnh liệt như thế!

Ngay cả lúc trước Hồng Quân lão sư thành Thánh chi thời dị tượng cũng không có mãnh liệt như vậy!" Nguyên Thủy vốn thần tình uy nghiêm trang trọng lúc này đại kinh thất sắc.

"Bất Chu Sơn có dị biến!

Đi!

Chương 133

Chúng ta đi xem một chút!" Lão Tử hoắc nhiên đứng dậy.

Tam Thanh lập tức ra khỏi động phủ, ba đạo độn quang hợp tại một chỗ, tốc độ lập tức tăng lên gấp mấy lần.

Vừa mới bay trở về Bắc phương đại lục, còn chưa tới động phủ, Phục Hy và Nữ Oa đồng dạng bị kinh thiên dị tượng chấn kinh đến không khép miệng được.

"Đi!" Huynh muội hai cái đồng dạng liên thủ phi độn, tốc độ tăng gấp bội.

"Sư huynh!....." Chuẩn Đề đạo nhân đang chậm rãi phi hành kinh nghi bất định nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Ta năng cảm giác được đỉnh Bất Chu Sơn có một cỗ lực lượng thế giới ẩn hối đang chậm rãi khoách tán..." Tiếp Dẫn đạo nhân ngưng thần cảm tri một lát nói, "Chúng ta đi quan ma một phen, đối với việc ta đề thăng thực lực sẽ có trợ giúp!" Tiếp Dẫn đạo nhân lúc này đề cập tới việc đề thăng thực lực đương nhiên là chỉ việc khai thác "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

"Tốt!" Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân quay đầu phi tốc chạy tới Bất Chu Sơn.

Trở lại "Thái Âm Tinh", Hi Hòa và Thường Hi đang tại trong "Quảng Hàn Cung" chuẩn bị giao lưu tâm đắc thính đạo, bỗng nhiên "Thái Âm Tinh" kịch liệt chấn động, "Quảng Hàn Cung" đều rung lên kẽo kẹt.

"Tỷ tỷ!" Thường Hi kinh khủng hô hào.

"Chớ hoảng sợ!

Hồng Hoang khủng phạ sẽ có cự biến, tỷ muội chúng ta thế đơn lực cô, chỉ cần cẩn thủ 'Thái Âm Tinh' thì ai cũng không làm gì được chúng ta!" Hi Hòa trầm giọng nói, tố thủ liên liên huy vũ, từng đạo trận pháp bị kích phát, "Thái Âm Tinh" trong nháy mắt trở nên mông lung hư huyễn.

Tại "Tu Di Cung", Hồng Vân lão tổ vừa mới tỉnh táo lại lần nữa nhảy dựng lên, nhìn về phía Đông phương.

"Động tĩnh như thế!

Chẳng lẽ 'Thiên Đình' xuất thế rồi?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm kinh hô.

"Đại huynh!

Hà sự phát sinh?

Có thể chấn động cả Hồng Hoang thế giới như vậy?" Trấn Nguyên Tử thấy Ba Tiêu đạo nhân thần tình, biết hắn có sở sai trắc, bèn mở miệng hỏi thăm.

"Nguyên đầu dị biến đến từ đỉnh Bất Chu Sơn tại trung ương Hồng Hoang!

Lúc trước Bản tọa đăng thượng đỉnh Bất Chu Sơn thời điểm, thấy trên đỉnh núi có một màn mê vụ vô tận bao trùm..." Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi nói.

"Cái này Đại huynh trước đó có nói với ta!

Khi đó ta là người kiên trì không được sớm nhất, căn bản không thấy được bao nhiêu phong quang Bất Chu Sơn, kỳ thực hiện tại ngẫm lại, từ tình hình khi đó có thể nhìn ra tư chất cao thấp của huynh đệ chúng ta!" Hồng Vân lão tổ hắc hắc cười nói.

"Đúng!" Trấn Nguyên Tử liên liên gật đầu.

Ba Tiêu đạo nhân thấp giọng hướng Tây Vương Mẫu đơn giản giảng thuật lại chuyện lúc trước kết bái, đổ đấu phàn đăng Bất Chu Sơn định thứ tự trường ấu, cùng với kết quả sau đó.

"Khi đó đứng tại trên đỉnh Bất Chu Sơn, hoàn cố tứ phía, ngưỡng vọng thương khung, Bản tọa liền cảm giác được trong mê vụ kia ẩn tàng một cái quái vật khổng lồ, nhưng vô luận như thế nào đều không thể chạm đến!" Ba Tiêu đạo nhân bán chân bán giả nói, "Tất là hiện nay đã đến thời cơ thứ đó xuất thế rồi!" "Bất Chu Sơn a!

Mượn dùng lời Đại huynh, Bất Chu Sơn xuất phẩm, tất chúc tinh phẩm!

Động tĩnh lớn như vậy, đồ vật xuất thế tuyệt đối kinh thiên động địa!

Chúng ta sao không đi tham gia náo nhiệt?" Hồng Vân lão tổ ma quyền sát chưởng.

"Mau đi!

Mau đi!

Đại huynh đi Bất Chu Sơn một vòng có thể cướp về bốn kiện Tiên Thiên Linh Bảo, huynh đệ ba người chúng ta liên thủ thu hoạch khẳng định không nhỏ!" Hồng Vân lão tổ bắt đầu cất bước đi ra ngoài.

"Đi thôi!

Bất luận như thế nào cũng muốn đi xem một chút!" Ba Tiêu đạo nhân đứng dậy, mang theo Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu đuổi theo thân ảnh Hồng Vân lão tổ đi ra "Tu Di Cung".

Lần này đi, Ba Tiêu đạo nhân tịnh không định tranh đoạt Thiên Đình, hiện tại Thiên Đình là một củ khoai lang bỏng tay, cứ nhường cho Đế Tuấn và Thái Nhất hai kẻ dã tâm gia kia đi chiếm lĩnh đi!

Bất quá, chỉ vì kiến thức Thiên Đình xuất thế, cũng đáng giá chạy một chuyến.

Thập phần tích cực, Hồng Vân lão tổ hiện ra bản thể, một đám mây đỏ đem Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Trấn Nguyên Tử nâng lên.

"Sưu!" Mang theo một trận âm bạo thanh, lưu lại một đạo hồng sắc tàn ảnh phóng về phía Bất Chu Sơn.

Lúc này Đế Tuấn và Thái Nhất huynh đệ hai cái, nhân vì cự ly Bất Chu Sơn vốn gần, cộng thêm phát động Tam Túc Kim Ô thần tốc, toàn lực chạy đến.

Cố nhiên, Đế Tuấn, Thái Nhất trở thành tu sĩ đầu tiên đến ngoài đỉnh Bất Chu Sơn.

Bởi vì từ không trung bay tới, cho nên chỉ có thể tại không trung, bên ngoài phạm vi uy áp của Bàn Cổ đại thần bao trùm mà quan vọng đỉnh núi.

Lúc này chính phía trên đỉnh Bất Chu Sơn, nguyên bản mê vụ trắng xóa phong vân dũng động, dần dần tiêu tán, không gian cực độ vặn vẹo.

Đế Tuấn và Thái Nhất tại trong từng đường không gian liệt phùng tung hoành giao thác, hỗn loạn vô chương, loáng thoáng nhìn thấy một thế giới quảng mậu vô cùng, bên trong có cảnh tượng quang quái lục ly.

Tuy rằng chỉ nhìn thấy một góc của băng sơn, nhưng thế giới kia quảng khoát vô biên, tráng lệ huyến lạn, thần bí kỳ diệu làm cho Đế Tuấn và Thái Nhất tâm tình kích động sắp bạo phát!

"Đại huynh, đây chẳng phải chính là căn cứ địa mà Côn Bằng nói chúng ta thiếu khuyết sao?

Chỉ cần ta có thể nắm giữ một phiến thế giới quảng mậu vô ngân này, bá nghiệp của ta lo gì không thành!" Thái Nhất thần tình có chút điên cuồng.

"Không sai!

Nơi này chính là bước đầu tiên để huynh đệ chúng ta đi hướng vĩ nghiệp xưng bá Hồng Hoang!" Đế Tuấn đồng dạng hào khí can vân.

Theo thời gian trôi qua, mê vụ càng ngày càng nhạt, Đế Tuấn và Thái Nhất có thể xuyên qua không gian liệt phùng nhìn thấy tràng cảnh càng ngày càng nhiều!

Tại trung ương thế giới quảng khoát kia có một tòa cung điện kim bích huy hoàng, luận quy mô to lớn, luận diện tích chiếm địa rộng rãi, luận kiến trúc tinh mỹ vô song, luận khí thế bàng bạc hạo hãn, không một cái nào không so với "Tử Tiêu Cung" còn cao hơn một bậc!

"Lăng...

Tiêu...

Bảo...

Điện!" Đế Tuấn trong đôi mắt Thái Dương Chân Hỏa hừng hực thiêu đốt, thị tuyến xuyên việt vô tận không gian rốt cục nhìn rõ ràng thần văn trên tấm biển trước cửa tòa đại điện cao lớn trang nghiêm nhất trong phiến cung điện kia.

"Phiến không gian này!

Tòa 'Lăng Tiêu Bảo Điện' này tất sẽ thuộc về huynh đệ chúng ta!" Thái Nhất thần tình càng thêm si cuồng.

Lúc này chính phía trên đỉnh Bất Chu Sơn, trong mê vụ xuất hiện một đạo thạch chất đại môn khôi hoằng nhưng giản ước, trên lập trụ hai bên có thần long quấn quanh, trên xà ngang phía trên có ba đạo

thần văn “Nam Thiên Môn”!

“Nam Thiên Môn kia chính là đại môn tiến vào phiến không gian quảng mậu này!” Thái Nhất lập khắc lĩnh hội mấu chốt trong đó, ánh mắt sáng rực gắt gao nhìn chằm chằm “Nam Thiên Môn”.

Nhưng không gian liệt phùng tứ phía y nguyên rậm rạp chằng chịt, hung hiểm vạn phần.

“Sưu!” “Sưu!” “Sưu!”...

Chương 134

Phía chân trời Tây phương xuất hiện ba đạo thanh quang xoay quanh bay độn, chính là Tam Thanh!

Phía chân trời Bắc phương, Phục Hy và Nữ Oa đuôi rắn quấn quanh, đang phi tốc chạy đến!

Phía chân trời Nam phương, thân ảnh Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng ẩn ước khả kiến!

"Đại huynh, không thể chờ đợi thêm nữa!

Chờ bọn hắn đến, chúng ta sẽ không chiếm ưu thế!" Thái Nhất tiêu cấp vạn phần.

"Nhưng như hôm nay 'Nam Thiên Môn' chưa hoàn toàn hiển hiện, chúng ta cũng vô kế khả thi a!" Đế Tuấn gấp đến độ trực dậm chân!

"Liều mạng!" Thái Nhất hàm răng cắn chặt, quyết tâm, thần tình vặn vẹo dữ tợn nói, "Đại huynh!

Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' phòng ngự vô song!

Ta có nó hộ thể hẳn là có thể đột phá không gian liệt phùng đạt tới 'Nam Thiên Môn'!

Đề tiền một bước tiến vào trong phiến thế giới kia, nắm giữ quyền chủ động!" "Chờ ta thông qua không gian liệt phùng, đạt tới 'Nam Thiên Môn' xong, Đại huynh ở chỗ này lấy 'Hà Đồ Lạc Thư' quấy nhiễu không gian liệt phùng, khiến bọn hắn không cách nào thông qua!

Đồng thời chờ đợi hậu viện!

Chỉ cần Nhiên Đăng đạo nhân hoặc giả Côn Bằng có thể đem các

vị Tinh Quân đến, chúng ta liền nắm chắc thắng lợi!" Thái Nhất cũng không đợi Đế Tuấn trả lời, trực tiếp tế ra Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung"!

Bởi vì cảnh giới đã là Nhất Thi Chuẩn Thánh, lại lấy "Hỗn Độn Chung" trảm khước Thiện thi, Thái Nhất đối với kiện Tiên Thiên Chí Bảo này chưởng khống tiến thêm một tầng lầu.

Như hôm nay Thái Nhất, có thể sơ bộ chưởng ác "Hỗn Độn Chung" nữu chuyển "Chư Thiên Thời Không" chi lực, luyện hóa "Địa Thủy Hỏa Phong" chi năng.

Chỉ thấy tại dưới sự thôi động của Thái Nhất, nhật nguyệt tinh thần khắc họa bên ngoài chuông toàn bộ sống lại, tỏa ra vạn trượng tinh quang!

Địa Thủy Hỏa Phong hoàn nhiễu chảy xuôi không ngừng!

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, bên trong hào quang có thể nhìn thấy sơn xuyên đại địa, hồng hoang vạn tộc như ẩn như hiện!

Hỗn Độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ, lần thứ nhất phát ra vô thượng uy năng giam cầm thời gian, trấn áp không gian của Tiên Thiên Chí Bảo!

Thái Nhất đỉnh đầu "Hỗn Độn Chung" tung người vọt vào trong đám không gian liệt phùng rậm rạp chằng chịt.

"Đông!" Một tiếng chuông vang!

Trước mặt Thái Nhất, vô số không gian liệt phùng trong nháy mắt yên diệt!

"Sưu!" Hóa thành Tam Túc Kim Ô chân thân, Thái Nhất đỉnh đầu "Hỗn Độn Chung" dĩ nhiên vọt qua chân không thông đạo bị tiếng chuông đả thông kia, hướng về "Nam Thiên Môn" đột tiến!

Thái Nhất bằng vào vô thượng uy năng của Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", cường sấm không gian liệt phùng, phóng tới Nam Thiên Môn!

Đám không gian liệt phùng dày đặc kia cũng cảm ứng được có kẻ ngoại lai xâm nhập, toàn bộ bình chướng lập tức điên cuồng.

Không gian liệt phùng trong nháy mắt xuất hiện gấp bội, uy lực càng thêm cuồng bạo, lực lượng Địa Thủy Hỏa Phong hỗn loạn dũng động, toàn số vọt tới Thái Nhất, còn có lực lượng thời gian như thủy triều quét về phía hắn.

Thái Nhất sắc mặt thảm bạch, cũng không ngờ cưỡng ép tiến vào lại dẫn tới phản kích mãnh liệt như thế!

Nhưng khai cung không có hồi đầu tiễn!

Thái Nhất lúc này chỉ có thể tiến lên không thể lui lại!

"Đông!" Toàn lực cổ động pháp lực Chuẩn Thánh, Thái Nhất lần nữa gõ vang "Hỗn Độn Chung"!

Uy năng luyện hóa Địa Thủy Hỏa Phong, giam cầm thời gian, trấn áp không gian lần nữa bạo phát.

"Sưu!" Pháp lực tiêu hao hơn nửa, Thái Nhất sắc mặt lược hiển thương bạch, hai cánh liên liên huy động, lần nữa toàn lực lao về phía trước.

Nhưng đợi đến khi Thái Nhất rốt cục vọt tới ngoài "Nam Thiên Môn", mới phát hiện nơi đó cư nhiên còn có một đạo bình chướng cường đại bao trùm!

Thái Nhất bị ngăn cản ở ngoài đạo bình chướng này!

Luôn luôn quan tâm tình huống của Thái Nhất, Đế Tuấn lập tức thần tình cự biến!

Thái Nhất mặt hiện vẻ dữ tợn, Tam Túc Kim Ô trong miệng đại hống một tiếng: "Đáng chết!" "Đông!" Thái Nhất cổ động toàn thân pháp lực lần nữa gõ vang "Hỗn Độn Chung"!

Lần này sóng âm chấn động vặn vẹo hình thành một cái mũi khoan, hướng về đạo bình chướng kia công kích tới!

"Chi chi chi!" Mũi khoan điên cuồng chuyển động trên bình chướng, rốt cục khoan ra từng đạo vết nứt.

"Oanh!" Bản thể "Hỗn Độn Chung" cũng trùng trùng đâm vào trên những vết nứt kia!

"Ba!" Đạo bình chướng bị uy lực cường đại của "Hỗn Độn Chung" kích xuất một cái lỗ tròn nhỏ.

"Sưu!" Thái Nhất Tam Túc Kim Ô chân thân đi sát theo "Hỗn Độn Chung", tại trong nháy mắt bình chướng nhanh chóng nhuyễn động khôi phục, xuyên qua lỗ tròn kia, tiến vào nơi ở của "Nam Thiên Môn"!

Nhất Thi Chuẩn Thánh pháp lực hầu như hao hết, Thái Nhất khôi phục hình người sắc mặt sát bạch, liên tiếp phục dụng nhiều mai linh quả, linh đan, sắc mặt mới rốt cục chuyển biến tốt một chút!

Thái Nhất ánh mắt quét qua "Nam Thiên Môn" thạch chất mộc mạc không hoa, rốt cục thấy rõ chân dung của nó.

Thái Nhất phát hiện, dưới chân đạp lên một khối bình đài tịnh không bằng phẳng, thậm chí có thể nói là gồ ghề lồi lõm, tự kim phi kim, tự mộc phi mộc, tự thạch phi thạch, tự ngọc phi ngọc, không biết là tài chất gì.

Trung ương bình đài có một đôi trống đá, phía sau là hai cái đôn đá không quy tắc, bên trên dựng đứng hai cây cột đá hình tròn, bất luận là hình thù các loại hung thú điêu khắc trên cột đá đều thập phần thô

kệch sơ sài.

Phía trên hai cây cột đá điêu thú tùy ý bắc một cây xà ngang hình vuông, ba đạo thần văn "Nam Thiên Môn" đồng dạng như đao búa rìu tạc, thấu lộ ra khí tức man hoang cuồng dã.

Không có lưu ý "Nam Thiên Môn" nhiều, tâm tình kích động, Thái Nhất hơi khôi phục một chút pháp lực liền tiếp tục nhanh chóng phi độn, phóng tới "Lăng Tiêu Bảo Điện" rõ ràng là trọng yếu nhất, nằm ở trung ương nhất của phiến không gian này!

Đế Tuấn thấy Nhị đệ Thái Nhất rốt cục hữu kinh vô hiểm xông qua hai đạo bình chướng trong ngoài, mới thở phào nhẹ nhõm.

"Sưu!" Tam Thanh lúc này cũng đã đến gần, đồng dạng từ xa nhìn thấy Thái Nhất kinh hiểm vạn phần xuyên việt không gian liệt phùng đạt tới "Nam Thiên Môn" rồi tiến vào phiến thế giới thần bí kia!

"Đại huynh!

Phiến thế giới kia quảng mậu vô ngân, linh khí nồng đậm, so với Tây Côn Luân còn tốt hơn rất nhiều!

Chúng ta thân là Bàn Cổ phụ thần chính tông hậu duệ, lý đương cư ngụ trong 'Lăng Tiêu Bảo Điện' tại cửu thiên chi thượng kia!" Tam Thanh hạ xuống thân hình, nhìn càng thêm rõ ràng, Nguyên Thủy cấp rống rống nói.

"Không sai!

Tiên cung linh khuyết như thế đương chúc hữu duyên giả cư chi!" Lão Tử đạm nhiên mỉm cười.

"Vi huynh dùng 'Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp' phòng ngự, Nhị đệ dùng 'Côn Luân Kính' phụ trợ ngăn cản thời không công kích, Tam đệ hiệp trợ ứng đối Địa Thủy Hỏa Phong bạo động!" Lão Tử ra lệnh một tiếng, Tam Thanh hướng phía trước vọt tới.

“Hưu!” Đế Tuấn trong lòng đại kinh.

Bình chướng ngoại vi “Nam Thiên Môn” qua một lát sau, so với vừa rồi đã bình ổn rất nhiều, hiển nhiên theo phiến thế giới thần bí kia dần dần xuất thế, bình chướng tại lối vào “Nam Thiên Môn” cũng sẽ trục tiệm giảm yếu rồi tiêu thất!

Lúc này lấy năng lực Tam Thanh, tỷ suất vọt vào “Nam Thiên Môn” là rất lớn, đến lúc đó bên trong Thái Nhất độc tự một người khẳng định không phải đối thủ của Tam Thanh!

“Hoa lạp lạp!” Đế Tuấn đem “Hà Đồ Lạc Thư” thôi động đến cực hạn, trong nháy mắt ngăn cản đường đi của Tam Thanh.

Chương 135

Thiên Đình hiển lộ lối vào chỉ có tại một khu vực ngoài "Nam Thiên Môn", bị Đế Tuấn ngăn trở xong, liền không còn đường có thể tiến vào.

"Đế Tuấn!

Dám ngăn trở Tam Thanh chúng ta!

Quả thực muốn chết!" Nguyên Thủy bạo nộ, "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" kim hoàng hỏa diễm phô thiên cái địa dũng xuất.

Lão Tử không nói gì, động tác lại càng nhanh, trong "Bát Cảnh Cung Đăng" tử sắc hỏa diễm đồng dạng bay ra, cùng Nguyên Thủy công kích một chỗ đánh về phía Đế Tuấn.

"Oanh!" "Oanh!" "Hà Đồ Lạc Thư" phòng ngự kịch liệt chấn động.

Thông Thiên tay cầm một thanh Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tiên kiếm, vung ra từng đạo kiếm khí lăng lệ, đồng dạng uy lực bất tục.

"Thái Thanh Thần Lôi!" "Ngọc Thanh Thần Lôi!" "Thượng Thanh Thần Lôi!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, huynh đệ ba người đồng thời chưởng phát thần lôi, Tam Thanh Thần Lôi hợp thành một cỗ trực tiếp bổ vào trên "Hà Đồ Lạc Thư", đem Đế Tuấn chấn đắc liên liên lui lại.

Nguyên Thủy bỗng nhiên tế xuất "Côn Luân Kính", một đạo kính quang xạ xuất, cư nhiên xuyên thấu phòng ngự của "Hà Đồ Lạc Thư", trực tiếp đánh tới trước người Đế Tuấn.

Đế Tuấn kinh hoảng thất thố, hóa thân Tam Túc Kim Ô chấn cánh

tật bay mới tránh thoát một kích quỷ dị xuyên không gian này.

"Oanh!" Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên thừa dịp thời cơ Đế Tuấn tránh né "Côn Luân Kính" công kích, cường lực phóng tới ngoại vi bình chướng che kín không gian liệt phùng.

Vừa kinh vừa giận, Đế Tuấn bỗng nhiên nhớ tới lời dặn dò của Thái Nhất, nhịn xuống kịch thống trong lòng như nhỏ máu, đối với không gian liệt phùng sau lưng vung tay ném ra một kiện Hậu Thiên Linh Bảo.

"Bạo!" Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi bạo quát một tiếng.

"Oanh!" Kiện Hậu Thiên Linh Bảo kia oanh nhiên tự bạo, uy lực bạo tạc đem không gian liệt phùng trong ngoại vi bình chướng vốn đã giảm hoãn rất nhiều trong nháy mắt khuấy động, không ngừng dẫn phát phản ứng dây chuyền cự đại.

"Răng rắc!" "Oanh long long!" Cự đại không gian phong bạo liên thành một mảnh, lực lượng Địa Thủy Hỏa Phong càng trực tiếp bị dẫn bạo, nổ ra mấy cái mây hình nấm, thời gian loạn lưu vô hình vô ảnh càng thêm hung hiểm vạn phần, hào vô quy luật.

Linh khí bạo động điên cuồng như thế khiến Tam Thanh cũng không dám khinh dịch thiệp túc trong đó, chỉ có thể đối với Đế Tuấn nộ mục nhi thị.

Đế Tuấn vừa thấy hiệu quả tốt như thế, lập tức trong lòng đại khoái!

"Hà Đồ Lạc Thư" thu súc phòng ngự, vẻn vẹn hộ trụ tự thân, không còn ngăn cản cả khu vực, khiến cho lực phòng ngự đại tăng, không cần lo lắng lại bị Tam Thanh công kích phá vỡ!

Chỉ cần lực lượng thời không, Địa Thủy Hỏa Phong trong ngoại vi bình chướng sảo sảo có chút bình ổn, Đế Tuấn lập khắc khống chế

một kiện Hậu Thiên Linh Bảo tự bạo, lần nữa đem nó khuấy động!

Như thế năm lần bảy lượt, Tam Thanh tức giận đến giậm chân như sấm!

"Đại huynh!

Ta đi trước chém giết Đế Tuấn, để hắn không thể từ đó quấy rối!" Nguyên Thủy sát tâm đốn khởi, ngữ khí sâm lãnh âm trầm!

"Tốt!" Lão Tử cũng động chân nộ!

Tại lúc Tam Thanh chuẩn bị thống hạ sát thủ.

"Sưu!" Phục Hy và Nữ Oa huynh muội hai cái rốt cục chạy đến.

"Nữ Oa sư muội, Phục Hy đạo hữu!

Đến thật đúng lúc!

Đế Tuấn, Thái Nhất ý đồ bá chiếm nơi thần bí thế giới này!

Thái Nhất nhập nội đã lâu, Đế Tuấn cực lực ngăn trở bọn ta nhập nội!" Nguyên Thủy vừa thấy Phục Hy và Nữ Oa, lập khắc bắt đầu lôi kéo.

"Nữ Oa sư muội, chúng ta đều là Đạo Tổ thân truyền đệ tử, đồng môn sư huynh muội, tự nhiên nên thủ vọng tương trợ!

Chúng ta cộng đồng đem Đế Tuấn chém giết!

Trùng nhập thần bí thế giới, cướp đoạt quyền khống chế thế giới!

Sau đó bình phân phương thế giới này!" Nguyên Thủy thần niệm phi chuyển, trong nháy mắt nghĩ ra phương án.

"Đại thiện!" Lão Tử gật đầu nhận khả, Thông Thiên cũng gật gật đầu không nói gì!

"....." Nữ Oa có chút tâm động!

"Phục Hy đạo hữu!

Lúc trước bần đạo huynh đệ mời chào, ngươi từng đáp ứng làm khách khanh của ta, ngô đệ Thái Nhất nhập nội đã lâu, tin tưởng dùng không bao lâu nữa liền có thể chưởng khống phương thế giới này!

Đến lúc đó phương thế giới này y nguyên có phần của huynh muội các ngươi!" Đế Tuấn thấy thế liên mang cấp thanh đại hảm, nếu Tam Thanh cùng Phục Hy, Nữ Oa liên thủ hắn căn bản ngăn không được.

"Huống hồ, Nữ Oa sư muội nãi là Đạo Tổ thân truyền đệ tử, bần đạo tuyệt không dám nuốt lời!

Nhưng Tam Thanh huynh đệ ba người đồng dạng là Đạo Tổ thân truyền đệ tử, địa vị cùng Nữ Oa sư muội tương đương, bọn hắn người đông thế mạnh, sự hậu vạn nhất đổi ý, người chịu thiệt thòi chính là các ngươi a!" Đế Tuấn không chỉ dùng cựu ước khuyên bảo, còn ly gián quan hệ giữa Tam Thanh và Nữ Oa.

"....." Phục Hy lại có chút do dự, xác thực từng kinh đáp ứng Đế Tuấn, Thái Nhất làm khách khanh, Đế Tuấn nói cũng xác thực có mấy phần đạo lý!

"Muội tử, ngươi xem..." Phục Hy nội tâm do dự, thấp giọng hỏi thăm Nữ Oa.

"Nữ Oa đạo hữu, Phục Hy đạo hữu!

Chỉ cần chịu trợ giúp bần đạo ngăn cự Tam Thanh công kích!

Sự thành chi hậu, bần đạo đem một nửa phương thần bí thế giới này nhường cho hai vị đạo hữu!" Đế Tuấn thấy thế liên mang gia tăng thẻ đánh bạc.

Tam Thanh nhìn nhau, trong lòng vừa vội vừa giận, nếu như Phục Hy và Nữ Oa tương trợ Đế Tuấn, vậy căn bản không có khả năng xông qua ba người liên thủ phòng ngự, xuyên qua bình chướng, đạt tới "Nam Thiên Môn"!

“Nữ Oa sư muội, Phục Hy đạo hữu, chỉ cần tùy ta một...” Nguyên Thủy cũng không cam chịu lạc hậu, tranh thủ thời gian mở miệng tranh thủ, “Chỉ cần hai bên không giúp nhau, huynh đệ ba người chúng ta thành công chi hậu, phương thế giới này có một phần của các ngươi!” Nữ Oa và Phục Hy nhìn nhau, trạng huống tốt nhất chính là bất luận ai hoạch thắng, đều có thể phân nhuận một ít chỗ tốt, hà nhạc nhi bất vi?

“Tốt!

Việc này huynh muội ta hai bên không giúp nhau!

Ký không hữu vi tình đồng môn của muội tử Nữ Oa ta cùng Tam Thanh đạo hữu, cũng không vi bội minh ước kết minh giữa bần đạo cùng Đế Tuấn, Thái Nhất đạo hữu!” Phục Hy một lời đã định, song phương tổng tính đều thở phào nhẹ nhõm.

“Oanh!” Đế Tuấn hào không buông lỏng, tuy rằng đang đàm phán cùng Phục Hy, Nữ Oa, nhưng thời không phong bạo cùng Địa Thủy Hỏa Phong trong bình chướng sảo hữu bình hoãn, lập tức lại ném vào một kiện Hậu Thiên Linh Bảo tự bạo!

Phục Hy và Nữ Oa nhìn xem cũng trực nhếch miệng, cái phương pháp này đơn giản, thô bạo, đại giới đồng dạng không nhỏ!

Hậu Thiên Linh Bảo tuy rằng không trân quý như Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối với tu sĩ Hồng Hoang cũng không phải cải trắng a...

“Sưu!” “Sưu!” “Đế Tuấn đạo hữu phải chăng có chút quá lãng phí rồi!” Theo thoại âm rơi xuống, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thân ảnh xuất hiện tại tràng trung.

“Tiếp Dẫn sư đệ!

Chuẩn Đề sư đệ!

Tới thật đúng lúc...” Nguyên Thủy lần nữa mở miệng đem sự tình

Thái Nhất nhập nội, Đế Tuấn cản đường giảng thuật một phen.

Nguyên Thủy lôi kéo bọn hắn cùng một chỗ động thủ tiên sạn trừ Đế Tuấn, sau đó công nhập thần bí thế giới, cướp đoạt quyền khống chế.

Chương 136

"Sự thành chi hậu, sư huynh đệ năm người chúng ta bình phân phiến thần bí không gian này, phần của Phục Hy đạo hữu và Nữ Oa sư muội, sẽ từ trong phần ngạch của sư huynh đệ chúng ta khấu trừ!" Nguyên Thủy cùng Lão Tử truyền âm thương định chi hậu, đối với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân hứa hẹn.

Tuy rằng Đế Tuấn cũng cực lực lôi kéo, cấp ra chỗ tốt, nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân y nguyên đứng tại một phương Tam Thanh: "Cẩn tuân mệnh lệnh của ba vị sư huynh!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Công kích điên cuồng như cuồng phong bạo vũ rơi xuống, Đế Tuấn đều miệng phun tiên huyết, lại tử chiến không lui!

"Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Đám tu sĩ truy tùy Đế Tuấn và Thái Nhất rốt cục chạy đến!

Phân phân xuất thủ, tuy rằng cá nhân thực lực không cường đại, nhưng được cái người đông thế mạnh, trợ giúp Đế Tuấn phân đam một bộ phận áp lực, vãn hồi được không ít hình thế ngập nguy cơ.

Nhưng ngoại vi bình chướng theo trình độ Thiên Đình xuất thế tiến hành, ba động thời không phong bạo và Địa Thủy Hỏa Phong cũng càng ngày càng bình ổn, cho dù Đế Tuấn dùng Hậu Thiên Linh Bảo tự bạo khuấy động, gian cách khôi phục cũng càng ngày càng nhanh!

"Các vị đạo hữu lại kiên trì một lát, các ngươi cũng nhìn thấy, thần bí thế giới bên trong to lớn, chỉ cần rơi vào trong tay chúng ta, tương lai bá nghiệp khả kỳ, các vị đều là công thần!" Đế Tuấn nỗ lực kích động thủ hạ bạo phát ra chiến đấu lực càng thêm cường đại.

“Oanh long long!” Đế Tuấn cư nhiên trực tiếp dẫn bạo một kiện Hạ Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Khiến cho bình chướng vốn sắp hoàn toàn bình tức, lần nữa nhấc lên thời không phong bạo kịch liệt, Địa Thủy Hỏa Phong lần nữa cuồng bạo.

“Đáng ghét!” “Đáng ghét!” Tuy rằng Tam Thanh và Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân kiệt tận toàn lực, nhưng đối mặt một Đế Tuấn tử thủ cùng một đám lâu la, nhất thời gian căn bản khó mà thủ thắng!

Tại lúc song phương cương trì không xong, bỗng nhiên một trận âm bạo thanh vang lên, một đoàn hồng quang do viễn cập cận, trong nháy mắt đã đến tràng trung.

Hồng mang chớp động, hiện ra thân hình Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ!

“Ha ha ha!

Các vị đánh thật náo nhiệt!” Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười to nhìn hai đám người đang đánh đến hừng hực.

Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân liên mang truyền âm thương lượng đối sách.

Cuối cùng quyết định do Lão Tử, người một mực không có quá lớn chính diện xung đột với Ba Tiêu đạo nhân mở miệng: “Ba Tiêu đạo hữu!

Tới thật đúng lúc!

Chúng ta liên thủ tất thắng không nghi ngờ!” “Hắc hắc!

Cùng các ngươi liên thủ?

Thôi đi!

Thôi đi!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề mấy lần muốn dồn Bản tọa vào chỗ chết!

Tam Thanh các ngươi cũng không phải loại lương thiện!

Đối với Bản tọa sớm đã ghi hận trong lòng!

Bản tọa cũng không có hứng thú cùng các ngươi liên thủ!" Ba Tiêu đạo nhân trong tay quạt xếp nhẹ nhàng bãi xuống cự tuyệt.

"Ba Tiêu đạo hữu..." Đế Tuấn tựa hồ nhìn thấy một tia hi vọng.

"Đế Tuấn, ngươi cũng đừng nằm mơ giữa ban ngày!

Cừu oán giữa chúng ta không ít hơn so với Bản tọa cùng bọn hắn!

Tại không lâu trước đây chẳng phải các ngươi còn trào phúng Bản tọa vô pháp trảm thi thành Chuẩn Thánh tu vi sao?

Bản tọa đều ghi nhớ đâu!" Ba Tiêu đạo nhân đối với Đế Tuấn khoát khoát tay, cắt ngang lời hắn!

Ba Tiêu đạo nhân lúc này hiển lộ ra y nguyên vẫn là khí tức Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tịnh không có phóng xuất uy thế Nhất Thi Chuẩn Thánh, đã quyết định lặn một đoạn thời gian, đương nhiên phải diễn cho giống mới được!

"Vậy Ba Tiêu đạo hữu muốn như thế nào?" Đế Tuấn nghiến răng nghiến lợi hỏi!

"Ta muốn như thế nào?

Hắc hắc hắc!" Ba Tiêu đạo nhân liên thanh cười to, chậm rãi nói ra kế hoạch.

Lời này vừa nói ra, khiến Đế Tuấn sắc mặt thiết thanh, còn Tam Thanh và Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân lại mặt lộ vẻ vui mừng!

Không biết Đế Tuấn có hối hận vì ghen ghét đố kỵ mà luôn đối địch với Ba Tiêu đạo nhân hay không, nhưng lời nói của Ba Tiêu đạo nhân lại khiến hắn kinh hoảng thất thố! "Bản tọa cũng không phải người như vậy!

Đừng có coi thường bản tọa!

Đế Tuấn!

Ngươi muốn độc bá thế giới thần bí này cũng quá si tâm vọng tưởng rồi!" Ba Tiêu đạo nhân khinh thường cười nói. "Lời này giải thích thế nào?" Đế Tuấn không ngại cùng Ba Tiêu đạo nhân hao tổn thời gian ở đây. "Thế giới này xuất thế nãi là đại thế sở xu, căn bản vô phương ngăn cản!

Đợi khi nó hoàn toàn xuất thế, bình chướng sẽ càng ngày càng yếu, cho đến khi biến mất!

Lại không phải bản tọa, ai lại có nhiều Tiên Thiên Linh Bảo để dùng tự bạo như vậy chứ?" Ba Tiêu đạo nhân hào không lưu tình trào phúng. "Phải tận lượng kéo dài thời gian, để Thái Nhất tiến vào bên trong có đủ thời gian nắm giữ cấm chế trung khu của phiến thế giới này!" Đế Tuấn không còn hỏi lại Ba Tiêu đạo nhân, trong lòng mười phần xác định nghĩ.

Bởi vì Đế Tuấn thông qua "Cấm Chế Ngọc Bài" của Bồng Lai Tiên Đảo mà biết được dạng bí mật này.

Thế giới không gian độc lập luôn có một trung khu xu nữu, sau khi luyện hóa có thể chưởng khống toàn bộ không gian!

Năm đó Đông Vương Công chính là vì nắm giữ "Cấm Chế Ngọc Bài" của Bồng Lai Tiên Đảo mới có thể bá chiếm cả hòn đảo.

Tin tưởng Đế Tuấn và Thái Nhất cũng là từ trong miệng thủ hạ của Đông Vương Công mà biết được bí mật này. "Không sai!

Ngô đệ Thái Nhất đã nhập nội đa thời, chỉ cần..." Đế Tuấn đắc ý dương dương nói. "Cũng quá ngây thơ rồi đi!" Ba Tiêu đạo nhân lần nữa cắt ngang lời Đế Tuấn, không chút nể nang châm chọc: "Một phương thế giới thần bí như thế này xuất thế, tự nhiên là lưu lại cho tất cả sinh linh Hồng Hoang một phần cơ duyên.

Trước khi không gian chi môn triệt để khai thông, trung tâm xu nữu căn bản vô pháp triệt để luyện hóa!

Chỉ khi nào bình chướng nơi này hoàn toàn tiêu thất, không gian phương này triệt để xuất thế, trung tâm xu nữu mới có thể triệt để mở rộng lồng ngực mặc cho người ngoài luyện hóa!" Ba Tiêu đạo nhân thao thao bất tuyệt.

Đế Tuấn lộ vẻ hồ nghi, hướng người bên cạnh thấp giọng dò hỏi.

Trong đó xác thực có thủ hạ cũ của Đông Vương Công, về sau đi theo Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân đầu quân cho Đế Tuấn - Thái Nhất. "Việc này chúng ta cũng không rõ ràng, bọn ta lúc đầu tịnh không phải thân tín của Đông Vương Công, bí văn dạng này sẽ không tiết lộ cho chúng ta biết!" Mấy tên tu sĩ kia trao đổi với nhau rồi hồi bẩm.

Chương 137

"Ha ha ha!

Bản tọa cũng là sau khi chưởng khống 'Bồng Lai Tiên Đảo' mới biết được chút bí tân này!

Sự tình thật giả rất nhanh sẽ biết, bản tọa cũng không thèm vào lúc này lừa gạt các ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân thần tình đạm nhiên, không hoảng không vội, khiến người khác không thể không tin tưởng. "Hừ!" Đế Tuấn tuy rằng trong lòng tin tưởng, nhưng tịnh không có buông tha, y cựu mang theo một đám thủ hạ chặn tại trước bình chướng, không cho Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Ba Tiêu đạo nhân tới gần. "Đế Tuấn đạo hữu chớ hoảng!

Ngô đến rồi!" Thanh âm của Côn Bằng từ chân trời xa xôi truyền đến.

Lúc này hắn hiện ra chân thân Côn Bằng, thân thể dài đến vạn dặm, Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân toàn bộ đứng ở trên lưng hắn.

Côn Bằng hai cánh như đám mây rủ xuống tận trời, vẻn vẹn trên dưới vỗ động mấy lần, liền xuất hiện tại đỉnh đầu mọi người. "Sưu!" Côn Bằng thân tử nhoáng một cái hóa thành nhân hình, trực tiếp rơi xuống bên người Đế Tuấn, quan thiết hỏi: "Đế Tuấn đạo hữu thế nào rồi?" "Tịnh không đại ngại!

Côn Bằng đạo hữu, ngươi đến thật kịp thời!" Đế Tuấn chưa bao giờ cảm thấy khuôn mặt luôn âm trầm của Côn Bằng lại thân thiết như thế. "Sưu!

Sưu!

Sưu!"...

Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân sau đó cũng nhao nhao rơi xuống trước mặt Đế Tuấn. "Thái Dương Tinh Quân!

Chúng ta đến chậm!" Những Tinh Quân này nhận đồng thân phận "Thái Dương Tinh Quân" của Đế Tuấn và Thái Nhất, nên xưng hô thống nhất như vậy. "Ha ha ha!

Không muộn!

Một chút đều không muộn!

Các vị Tinh Quân, trợ ngô bố trí 'Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận'!" Đế Tuấn lúc này hào khí can vân, đấu chí dâng cao! "Tuân mệnh!" Một trăm linh tám vị Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân tề thân đại quát.

Chỉ thấy đỉnh đầu mỗi người đều bay ra một cây "Tinh Thần Phiên", được luyện chế từ Tinh Thần Thiết lấy từ trên các vì sao, mang theo nồng đậm Tinh Thần chi lực.

Đế Tuấn run lên tay, đem "Hà Đồ Lạc Thư" lần nữa toàn lực thôi động, bao trùm toàn bộ một trăm linh tám vị Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân bên trong.

Từng thanh "Tinh Thần Phiên" mang theo nồng đậm Tinh Thần chi lực, đằng không bay lên, cùng "Hà Đồ Lạc Thư" hợp thành một cái "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" to lớn!

Toàn bộ đại trận đem bình chướng nhập khẩu của thần bí không gian sắp sửa xuất thế hoàn toàn bao trùm, đem đám người Tam Thanh, Ba Tiêu đạo nhân toàn bộ ngăn cách ở bên ngoài. "Ha ha ha!" Đế Tuấn sau khi phục dụng linh đan diệu dược, sắc mặt khôi phục như thường, lúc này rốt cục nở mày nở mặt. "Ba Tiêu ác đạo!

Phải đa tạ ngươi lần trước bức bần đạo tự bạo Tinh Thần Phiên!

Mới khiến bần đạo hốt nhiên linh quang nhất thiểm, để chư vị Tinh Quân phối hợp cùng nhau bố trí đại trận đề thăng uy lực!" Đế Tuấn trong mắt hàm hận, gắt gao nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân. "Uy!

Khả biệt oan uổng bản tọa!

Lần trước ngươi khi phụ người ta Minh Hà lão tổ thanh danh bất hiển, muốn đem người ta trục xuất khỏi hàng ngũ tranh đoạt linh bảo!

Ngươi nhìn người không rõ, đá phải thiết bản, liên quan gì đến bản tọa!

Chớ có ở đây giống như chó điên hồ loạn cắn càn!" Ba Tiêu đạo nhân dở khóc dở cười. "Hừ!

Tóm lại trải qua bần đạo tiềm tâm toản nghiên, rốt cục từ trong 'Hà Đồ Lạc Thư' lĩnh ngộ ra 'Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận'!

Hôm nay để các ngươi kiến thức một chút thực lực của chúng ta!

Để các ngươi từ nay về sau không dám coi thường chúng ta!" Đế Tuấn căn bản không để ý tới Ba Tiêu đạo nhân, tiếp tục hưng phấn lớn tiếng nói. "Hoa lạp lạp!" Không còn Đế Tuấn cưỡng ép quấy nhiễu, từng đạo thời không phong bạo tạp loạn cùng Địa Thủy Hỏa Phong dũng động toàn bộ tiêu thất không thấy, bình chướng liên thông với Hồng Hoang thế giới rốt cục hoàn toàn biến mất! "Oanh long long!

Oanh long long!"...

Lại một trận oanh minh kinh thiên động địa vang vọng Hồng Hoang thế giới!

Phiến thế giới quảng mậu vô ngân kia rốt cục xốc lên khăn che mặt thần bí!

Rốt cục triệt để xuất thế!

Bất luận chư vị tại tràng hay vạn vật sinh linh trong Hồng Hoang thế giới, đồng thời sau một trận oanh minh trong đầu, liền đạt được một cái tin tức: Thiên Đình xuất thế!

Người tại tràng cảm thụ càng thêm rõ ràng! "Thiên Đình" vẻn vẹn chỉ là một cái bắt đầu!

Ai nếu có thể chiếm cứ "Thiên Đình", người đó có thể lấy "Thiên Đình" làm trung tâm, không ngừng thăm dò, khai thác, đem trọn vẹn "Thiên Giới" khai phá ra! "Thiên Giới" là một thế giới so với "Thiên Đình" hiện tại còn quảng mậu hơn vô số lần, hầu như có thể bao trùm toàn bộ Hồng Hoang đại lục!

Tất cả mọi người tại tràng đều điên cuồng!

Tam Thanh hối hận không kịp, sớm biết như thế, phương tài ngay từ đầu nên liều mạng toàn lực, bất kể bất cứ giá nào chém giết Đế Tuấn!

Ngay cả Thông Thiên vẫn luôn có chút xuất công không xuất lực cũng truy hối mạc cập!

Các tu sĩ khác tâm tình cũng phức tạp không kém.

Tam Thanh hối hận, tâm như đao cắt!

Đứng ở cách đó không xa, Phục Hy và Nữ Oa nhìn nhau một cái, trong lòng đồng dạng có chút hối hận vì không đáp ứng đề nghị của Tam Thanh.

Nếu như vậy thì có thể chia được một phần "Thiên Đình", kế đó chia sẻ một phần "Thiên Giới".

Bất quá lúc này trong lòng cũng thầm tự khánh hạnh, tức tiện như nay Đế Tuấn và Thái Nhất hoạch thắng, bởi vì có ước định trước đó, "Thiên Đình" y cựu có một phần của bọn hắn.

Tiếp Dẫn đạo nhân đè nén kích động trong lòng, lĩnh ngộ khí tức ẩn hối thần bí mạc trắc khi "Thiên Đình" xuất thế.

Chương 138

Cùng với cảm ngộ đoạt được khi khai thác "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tương hỗ ấn chứng, đối với thế giới lực lượng nhận tri lại càng khắc sâu thêm vài phần!

Ba Tiêu đạo nhân tác vi chủ nhân của "Tam Thập Lục Trọng Thiên", cảm ngộ đối với việc này tịnh không ít hơn Tiếp Dẫn đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử am hiểu Không Gian chi đạo, mục đổ một phương thế giới hiện thế, đồng dạng cảm xúc rất sâu!

Phương tài bị thời không phong bạo, Địa Thủy Hỏa Phong che lấp, bình chướng như nay đã thành một thông đạo nhập khẩu thẳng tắp.

Ánh mắt mọi người xuyên qua "Nam Thiên Môn" cổ phác giản ước kia, đều có thể nhìn thấy bên trong "Thiên Đình" đang phiêu phù từng tòa cung điện kim bích huy hoàng, từng tòa tiên sơn huyền phù tại không trung, từng cái đình đài lâu các tiên khí lượn lờ.

Những cung điện kia, lấy "Lăng Tiêu Bảo Điện" ở trung ương nhất là cao lớn hùng vĩ nhất, đại khí bàng bạc, huy hoàng chấn hám.

Kỳ dư Tứ Phương Bảo Điện, Ngũ Cực Tiên Cung, Thập Nhị Linh Đài, Tam Thập Lục Thiên Cung, Thất Thập Nhị Địa Cung, ba trăm sáu mươi tòa bảo các, vô số tiên sơn phù đảo...

Tinh la kỳ bố, như chúng tinh củng nguyệt phân bố tại tứ diện bát phương của "Lăng Tiêu Bảo Điện"! "Côn Bằng đạo hữu, bần đạo cùng chư vị Tinh Quân tại đây ngăn cản địch nhân, ngươi mang theo các đạo hữu khác tốc tốc nhập 'Thiên Đình', giúp đỡ ngô đệ Thái Nhất luyện hóa trung xu xu nữu, mau chóng triệt để chiếm lĩnh phiến không

gian này!" Thái Nhất đối với Côn Bằng phân phó một tiếng. "Đế Tuấn đạo hữu yên tâm, bần đạo định nhiên toàn lực làm!" Côn Bằng vẫn luôn không có tiếp nhận ám chỉ của Ba Tiêu đạo nhân, liền dựa theo ước định ban đầu, tận chức tận trách tiếp tục diễn tốt giác sắc của mình. "Sưu!" Côn Bằng một mã đương tiên xông vào nhập khẩu thông đạo vốn dĩ mê vụ bao trùm, nguy cơ trùng trùng, hiện tại đã nhất mã bình xuyên, xuyên qua "Nam Thiên Môn", kính trực bay vào bên trong Thiên Đình, hướng về "Lăng Tiêu Bảo Điện" bay đi.

Một đám tu sĩ còn lại đồng dạng kích động đến oa oa loạn khiếu, khoa tay múa chân đi theo sau lưng Côn Bằng bay vào "Thiên Đình"!

Có thể bị Đế Tuấn, Thái Nhất thu nạp, đều là tu sĩ truy cầu danh lợi, sở hữu dã tâm, không cam lòng tịch mịch.

Như nay "Thiên Đình" bày ở trước mắt, ngay cả loại người một lòng thanh tu như Lão Tử, không màng ngoại vật như hữu đạo thanh tu đều nhịn không được động tham niệm, huống chi là bọn hắn?

Sao có thể lãnh tĩnh đối mặt! "Ba Tiêu đạo hữu!

Chúng ta tuy rằng trước đó có sở phân kỳ, nhưng tại trước mặt cơ duyên thiên đại như thế này, không bằng phao khai hiềm khích, tận lượng tại lần đại chiến này đoạt thủ một phần cơ duyên!" Lão Tử lần nữa mở miệng, ánh mắt nóng rực nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Nội tâm Ba Tiêu đạo nhân lúc này đồng dạng thập phần kinh ngạc, hắn cũng không có ấn tượng là cái Thiên Đình bị mấy tên Yêu Vương công phá lại sẽ quảng mậu vô biên, khôi hoằng hùng vĩ như thế này! "Thiên Đình" quan hệ tới việc khai phát "Thiên Giới" tương lai!

Tuy rằng Ba Tiêu đạo nhân không định bá chiếm Thiên Đình, ảnh hưởng tới Yêu Tộc đại kiếp thuận lợi tiến hành, nhưng lúc này Ba Tiêu đạo nhân cũng động tâm tư, không bá chiếm "Thiên Đình" không đại biểu không thể ở trong đó chia một chén canh! "Tốt!

Mọi người hợp lực đánh vỡ phong tỏa của Đế Tuấn!" Ba Tiêu đạo nhân đáp ứng nói, "Bất quá bản tọa tu vi vị bất túc, tham dự trong đó khủng bố người đông tay tạp, vạn nhất bị ngộ thương thì không diệu rồi!" Ba Tiêu đạo nhân ánh mắt đảo qua Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, ý tứ đề phòng trong đó hiển nhiên dễ thấy. "Phu nhân, nhị đệ, tam đệ, đại thế bản tọa tiến công, bản tọa đi trước triệt thoái!" Ba Tiêu đạo nhân lại mặc kệ đám người Tam Thanh thần tình ra sao, cười ha ha. "Phu nhân, nhị đệ, tam đệ, trận này của Đế Tuấn uy lực cực đại, vô nhu quá mức bán mạng công kích!

Chốc lát nữa sấm đi vào, cũng không cần tham nhiều, chỉ cần tại Tứ Phương Bảo Điện, hoặc là Ngũ Cực Tiên Cung bên trong chiếm lĩnh vị trí Tây phương là được!" Ba Tiêu đạo nhân đối với Tây Vương Mẫu truyền âm nói. "Phu nhân, một trăm linh tám khỏa 'Bạch Ngọc Niệm Châu' kia tiên cho vi phu mượn dùng!" Ba Tiêu đạo nhân từ trong tay Tây Vương Mẫu mượn "Bạch Ngọc Niệm Châu". "Nhị đệ, đem 'Dương Liễu Diệp' của ngươi cho vi huynh mượn dùng!" Ba Tiêu đạo nhân lặng lẽ đối với Trấn Nguyên Tử truyền âm nói. "Được rồi!" Trấn Nguyên Tử không nói hai lời, đem "Dương Liễu Diệp" giao cho Ba Tiêu đạo nhân, đồng thời hiếu kỳ nói, "Đại huynh!

Ngươi muốn đi đâu?" Ba Tiêu đạo nhân ánh mắt liếc về hướng Bất Chu Sơn cách đó không xa, tại trong "Tịnh Đế Kim Liên" đối với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ truyền âm nói: "Vi huynh đi đỉnh Bất Chu Sơn nhìn xem một chút, tổng cảm thấy từ nơi đó hẳn là cũng có thể tiến nhập 'Nam Thiên Môn'!" "Tốt tốt tốt!

Có cửa sau để đi là tốt nhất rồi!" Hồng Vân lão tổ cười ha ha. "Đại huynh cẩn thận!" Trấn Nguyên Tử nói. "Các ngươi cũng phải cẩn thận!" Ba Tiêu đạo nhân đinh chúc một tiếng, trực tiếp điệu đầu hướng phía dưới bay đi.

Tại cao không, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo

nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ bắt đầu đối với "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" triển khai công kích mãnh liệt.

Phục Hy và Nữ Oa lặng lẽ lui ra, không có nhúng tay vào bất cứ bên nào.

Mạn thiên Tiên Thiên Linh Bảo cùng các loại tiên pháp thần thông toàn bộ một mạch nện tới.

Lúc này Đế Tuấn tế ra một cây "Thái Dương Thần Phiên" xích hồng sắc, nãi là thải tập Thái Dương Thần Thạch luyện chế thành, cùng một trăm linh tám Thiên Cương Địa Sát "Tinh Thần Phiên" cùng một chỗ bố trận. "Hàng!" Theo Đế Tuấn hét lớn một tiếng, Thái Dương Tinh xa xôi giáng xuống một tia Tinh Thần chi lực, cùng "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" cùng với "Thái Dương Thần Phiên" liên kết lại một chỗ. "Hàng!

Hàng!

Hàng!"...

Theo từng tiếng bạo quát, trong tinh không giáng xuống từng đạo Tinh Thần chi lực, khiến cho uy lực của cả đại trận đốn thời đề thăng lên mấy cái đẳng cấp!

Ba Tiêu đạo nhân tắc lặng lẽ đáp xuống chân núi Bất Chu Sơn, tứ hạ quan vọng hồi lâu, trong miệng lẩm bẩm: "Theo lý mà nói Bất Chu Sơn là địa bàn của Thập Nhị Tổ Vu, 'Thiên Đình' xuất thế động tĩnh lớn như vậy, bọn họ lại một mực không có phản ứng?

Ngay cả Hậu Thổ cùng Huyền Minh trước đó nghe đạo tại 'Tử Tiêu Cung' cũng không thấy tung tích...

Thật kỳ quái!" Khả tiếc Thập Nhị Tổ Vu cư trú tại "Bàn Cổ Điện" nãi là trái tim Bàn Cổ đại thần biến thành, đừng nói Ba Tiêu đạo nhân,

ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng không biết cụ thể vị trí ở nơi nào...

Bởi vì là sinh linh Hồng Hoang đầu tiên triều bái Bất Chu Sơn tịnh đăng đỉnh, đạt được ý chí uy áp của Bàn Cổ đại thần trên Bất Chu Sơn nhận khả, cho nên tốc độ Ba Tiêu đạo nhân lên núi cực nhanh!

Tức tiện một đường hào không đam các, phi tốc phàn đăng, đợi đến khi Ba Tiêu đạo nhân lần nữa đăng đỉnh Bất Chu Sơn, ba trăm năm đã trôi qua!

Ba Tiêu đạo nhân hướng về chiến đoàn nhìn lại, chỉ thấy chiến trường hiện nay càng thêm hỗn loạn bất kham!

Theo thời gian trôi qua, đại năng chi bối trong đại lục đều từ tứ diện bát phương Hồng Hoang thế giới chạy tới, thô lược cổ kế cũng phải có mười mấy vạn tu sĩ!

Khách nghe đạo trong "Tử Tiêu Cung" cũng tới bảy tám phần, ngay cả Hi Hòa, Thường Hi cuối cùng cũng y cựu không nhịn được lòng hiếu kỳ mà chạy tới.

Nhiều tu sĩ như vậy cùng công kích, trong đó có Chuẩn Thánh của "Tử Tiêu Cung", có vô số Đại La Kim Tiên, cùng với càng nhiều Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên... "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" bất kham trọng phụ, bắt đầu lung lay sắp đổ!

Ba Tiêu đạo nhân nhìn một màn hùng vĩ này trực tiếp kinh ngốc!

Ngoại trừ đại quyết chiến cuối cùng của Long Phượng đại kiếp năm xưa, Ba Tiêu đạo nhân thật chưa từng thấy tràng diện lớn thế này!

Ba Tiêu đạo nhân đại khái quét mắt một vòng, trong đó cũng có một số tu sĩ Tây phương đại lục, bất quá đều là những kẻ không triệt để đầu kháo "Tu Di Sơn", hiện tại dưới sự suất lĩnh của Dương đạo nhân, hẳn là đang thủ hộ dưới chân "Tu Di Sơn".

Tại thời điểm "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" sắp sửa bị công phá, bỗng nhiên chân trời lại bay tới mấy ngàn tu sĩ, song phương đang giao chiến đều không có chú ý.

Đợi đến khi mấy ngàn tu sĩ kia như một mũi tên nhọn tấn tốc xuyên qua đám tu sĩ ngoại vi, tiếp cận "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận", Nguyên Thủy mắt sắc mới phát hiện lĩnh đầu đám tu sĩ kia chính là Nhiên Đăng đạo nhân. "Ngăn lại!" Tiếng hô hoán của Nguyên Thủy tịnh không có tác dụng quá lớn, những tu sĩ kia đều đã đánh đỏ cả mắt, chỉ lo phấn lực công kích đại trận, căn bản không để ý tới cái khác. "Bố trận!" Đế Tuấn nhìn thấy Nhiên Đăng đạo nhân mang theo mấy ngàn tu sĩ chi viện, thuấn gian đại hỉ quá vọng, kích động đến sắc mặt đỏ bừng!

Chương 139

Những tu sĩ Nhiên Đăng đạo nhân mang đến có ba trăm sáu mươi "Chu Thiên Tinh Quân", còn có một số Tinh Quân của các tiểu tinh thần khác... "Hà Đồ Lạc Thư" lần nữa bạo trướng, lưu quang như cát tạo thành từ tinh thần chi quang quét qua Nhiên Đăng đạo nhân cùng mấy ngàn Tinh Quân, đốn thời đem bọn hắn nang quát vào trong trận pháp.

Ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Quân, cùng với chư thiên Tinh Quân khác đồng thời tế xuất "Tinh Thần Phiên" của riêng mình! "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đây mới là để bài chân chính khiến Đế Tuấn đảm cảm mưu đồ độc bá toàn bộ "Thiên Đình"!

Thanh âm kháng phấn của Đế Tuấn dưới sự gia trì của trận pháp, thuấn gian áp đảo tiếng tư sát nột hảm của mười mấy vạn tu sĩ.

Hồng Hoang thế giới lưỡng đại kỳ trận chi nhất - "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" lần thứ nhất đăng thượng vũ đài Hồng Hoang thế giới!

Thuấn gian thích phóng ra vô thượng uy năng khiến tất cả tu sĩ đảm chiến tâm kinh! "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" vừa nãy còn lung lay sắp đổ, ngập ngừng đáng nguy, tại nháy mắt chuyển biến thành "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", từng đạo quang mang từ vô tận tinh không lần nữa giáng xuống.

Lần này không chỉ vẻn vẹn nhiều thêm ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Thần quang mang, bởi vì uy lực của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", khiến cho vô số chư thiên tinh thần toàn bộ giáng xuống Tinh Thần chi lực, gia trì đại trận!

Chỉ bất quá những nơi có "Tinh Thần Phiên" đối ứng, tinh thần

quang mang sẽ càng thêm cường đại, không có "Tinh Thần Phiên" đối ứng thì tinh thần quang mang sẽ hiển nhiên ảm đạm hơn chút.

Lúc này "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" cố nhược kim thang (vững như thành đồng)!

Những công kích kinh thiên động địa bên ngoài căn bản khó có thể làm cho tinh thần quang tráo của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" nổi lên một chút ba động!

Lão Tử sắc mặt thiết thanh; Nguyên Thủy khí phẫn điền ưng; Thông Thiên mãn diện nộ dung; Tiếp Dẫn đạo nhân đầy mặt vẻ tật khổ; Chuẩn Đề đạo nhân than tức khẽ lắc đầu...

Phục Hy, Nữ Oa huynh muội hai người nhìn nhau một cái, đáy mắt lược đới hân hỉ chi sắc.

Tây Vương Mẫu nhìn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ trấn định như thường, liền cũng an tâm.

Nàng biết Ba Tiêu đạo nhân đề tiền ly khai định nhiên là lánh hữu thủ đoạn!

Hi Hòa, Thường Hi nhìn "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", trong ánh mắt lưu lộ ra thần sắc chấn kinh, bội phục.

Thân là Thái Âm nữ thần đản sinh trên "Thái Âm Tinh", sao có thể không cảm thụ được chỗ khủng bố của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận"!

Đồng thời đối với Đế Tuấn, Thái Nhất có thể sáng tạo ra kỳ trận như thế, trong lòng nảy sinh bội phục! "Hi Hòa đạo hữu, Thường Hi đạo hữu, sự dĩ chí thử, không nguyện ý gia nhập chúng ta sao? 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' không có Thái Âm Tinh Tinh Thần chi lực, dương cương hữu dư, âm nhu bất túc!

Chung quy là có chỗ khiếm khuyết!

Chẳng lẽ hai vị đạo hữu nhẫn tâm nhìn đại trận không thể viên mãn vô khuyết sao?" Đế Tuấn truyền âm vang lên trong đầu Hi Hòa, Thường Hi.

Tỷ muội hai người nhìn nhau một cái, trong lòng động dao. "Hai vị đạo hữu, 'Thiên Đình' là thánh địa, coi như sính lễ mà huynh đệ ta tặng cho hai vị đạo hữu, chẳng lẽ không đủ không tiền tuyệt hậu sao?" Đế Tuấn vừa thấy đối phương không có cự tuyệt, đốn thời cảm thấy có hi vọng, bồi thêm một cái. "Được rồi!" Hi Hòa, Thường Hi rốt cục định ra chủ ý.

Thừa dịp các tu sĩ khác không chú ý, lặng lẽ tới gần "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", dưới sự phối hợp của Đế Tuấn thuận lợi dung nhập vào trong trận pháp.

Hi Hòa, Thường Hi tuy rằng không có luyện chế "Thái Âm Thần Phiên", nhưng thân là Thái Âm nữ thần, dùng "Nguyệt Quế Trượng" và "Thái Âm Thần Luân" thay thế, hiệu quả tương soa vô kỷ.

Đốn thời làm cho Thái Âm Tinh Tinh Thần chi lực vốn hư huyễn ảm đạm trong đại trận trở nên minh lượng diệu nhãn, cùng Thái Dương Tinh Tinh Thần chi lực hợp thành hai cái trận nhãn của đại trận.

Uy lực "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" lần nữa bạo trướng mấy lần! "Ha ha ha!" Đế Tuấn ngửa mặt lên trời trường khiếu, "Đánh đi!

Đánh đi!

Tiếp tục công đánh đi!

Bần đạo tọa trấn 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' viên mãn, chư thiên Tinh Thần chi lực gia trì, nguyên nguyên bất đoạn, sinh sinh bất tức, vĩnh viễn không bao giờ cạn kiệt!

Xem các ngươi có thể kiên trì tới khi nào?" Đế Tuấn tứ vô kỵ đạn

trào phúng vô số địch nhân đối diện! "Ngô có thể từ từ đợi!

Ngô đệ Thái Nhất, Côn Bằng đạo hữu và các tu sĩ đã tiến vào, sớm muộn gì cũng có thể đem toàn bộ đình đài lâu các, tiên sơn cung khuyết trong 'Thiên Đình' chưởng khống!" Đế Tuấn chưa từng cảm thấy nở mày nở mặt như thế!

Tam Thanh cùng tất cả tu sĩ tuy rằng y cựu tại không ngừng công kích "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", nhưng trong lòng đã dâng lên khí thế đồi tang.

Trên đỉnh núi Bất Chu Sơn, Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười lạnh, thấp giọng lẩm bẩm: "Đế Tuấn, đừng cao hứng quá sớm!

Bản tọa còn chưa xuất thủ đâu!

Muốn hoàn hoàn chỉnh chỉnh nuốt trọn 'Thiên Đình'?

Sao có thể chứ!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn về phía "Nam Thiên Môn" đang sừng sững rõ ràng ngay trên đỉnh đầu, móc ra "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi", toàn lực thôi động không gian pháp tắc ẩn chứa trong đó, dụng tâm cảm ứng! "Ông!

Ông!

Ông!"...

Ba Tiêu đạo nhân rốt cục cảm ứng được, giữa đỉnh Bất Chu Sơn và "Nam Thiên Môn" xác thực có một loại liên hệ như có như không. "Từng có truyền ngôn, Thiên Đình thậm chí Thiên Giới, là do đầu cốt của Bàn Cổ đại thần biến thành!

Hiện tại xem ra xác thực có khả năng này!

Bất Chu Sơn là xương sống của Bàn Cổ đại thần, phía trên Bất Chu Sơn là Thiên Đình!

Lại hướng lên trên là vô tận tinh không do vô số tóc của Bàn Cổ

đại thần hóa thành...

Bất luận từ quan hệ vị trí giữa ba giả, hay là loại liên hệ ẩn bí giữa Bất Chu Sơn cùng Thiên Đình, khả năng đầu cốt Bàn Cổ đại thần hóa thành 'Thiên Đình' nãi chí toàn bộ 'Thiên Giới' xác thực là lớn nhất!" Ba Tiêu đạo nhân thầm tự cân nhắc.

Đã phát hiện liên hệ, bằng vào không gian pháp tắc chi lực thần diệu trong "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi", Ba Tiêu đạo nhân rất nhanh tìm được không gian bạc nhược nơi liên tiếp giữa hai giả!

Tìm chuẩn địa phương, Ba Tiêu đạo nhân không chần chờ nữa, trực tiếp động thủ! "Sưu!" "Dương Liễu Diệp" thích phóng ra một đạo thúy lục quang mang, trực tiếp đánh vào điểm không gian bạc nhược kia. "Ca sát sát!" Điểm không gian bạc nhược kia đốn thời bị không gian lực lượng của "Dương Liễu Diệp" kích phá. "Xoát!" "Dương Liễu Chi" quét qua, đốn thời hình thành một cái không gian thông đạo nhỏ, từ đỉnh núi Bất Chu Sơn thông qua điểm không gian bạc nhược hướng tới "Nam Thiên Môn".

Ba Tiêu đạo nhân không dám đãi mạn, phi thân nhảy lên chui vào trong không gian thông đạo, "Dương Liễu Chi" liên liên huy vũ, mới có thể bảo chứng thông đạo đang không ngừng nhanh chóng khép lại được duy trì tiếp tục.

Phi độn một lát sau, rốt cục tới gần "Nam Thiên Môn", Ba Tiêu đạo nhân lần nữa kích phát "Dương Liễu Diệp" bắn ra một đạo thúy lục quang mang, đánh vào điểm không gian bạc nhược cực dễ bị xem nhẹ trên không gian bình chướng dày đặc.

Chương 140

"Ca sát!

Ca sát!

Ca sát!" Ba đạo thúy lục quang mang, sau ba tiếng khẽ vang, điểm không gian bạc nhược kia rốt cục bị kích phá một cái lỗ nhỏ.

Ba Tiêu đạo nhân phi thân chui ra khỏi lỗ nhỏ không gian, đồng thời tế ra "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" thích phóng trùng trùng trận pháp, đem thân hình, khí tức của mình vội vàng che giấu!

Chút không gian ba động nhỏ tại "Nam Thiên Môn" tịnh không có gây nên sự chú ý của bất kỳ kẻ nào.

Ba Tiêu đạo nhân che giấu hành tàng, từ từ từ phía sau tới gần "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" do Đế Tuấn bố trí.

Nguyên bản thiên địa kỳ trận dạng này bất luận nội ngoại đều có uy năng vô song, ngoài có thể phòng ngự cường địch, trong có thể vây khốn giết địch.

Nhưng Đế Tuấn cũng sẽ không nghĩ tới sau lưng vốn trống rỗng lại sẽ xuất hiện thêm một đại địch, cho nên đem toàn bộ uy lực của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" tập trung tại đối ngoại phòng ngự, đối với sau lưng lại không có một chút xíu phòng bị.

Ba Tiêu đạo nhân lặng lẽ mò tới sau lưng Đế Tuấn, hiện tại chỉ có một lần cơ hội, nếu như không thể thuấn gian phá điệu "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", đợi Đế Tuấn hồi thần, chỉ cần điều chỉnh một bộ phận uy lực đại trận quay lại, hắn chỉ có thể đào tẩu!

Đối với cự hình đại trận như "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", chỉ công kích một điểm, một người, một chỗ trận nhãn hiệu quả rất nhỏ

bé.

Ba Tiêu đạo nhân trong tay có Tiên Thiên Chí Bảo xác thực có thể xuất kỳ bất ý từ trong ra ngoài công phá một điểm, nhưng "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" tuyệt đối có thể trước khi tất cả mọi người phản ứng, trực tiếp dùng Tinh Thần chi lực bàng đại thuấn gian di bổ điểm đó.

Biện pháp hữu hiệu nhất là đa điểm kích phá, để trận pháp căn bản vô pháp trong thời gian ngắn tự mình dũ hợp!

Vì vậy, Ba Tiêu đạo nhân đem tất cả Tiên Thiên Linh Bảo có thể dùng được trong tay toàn bộ động dụng!

Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", cùng với "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi" có chứa không gian pháp tắc chi lực toàn bộ dùng để tận lượng cắt đứt liên hệ giữa Chư Thiên Tinh Thần chi lực với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận". "Bàn Long Biển Quải" đối chuẩn Đế Tuấn tại vị trí trận nhãn Thái Dương Tinh. "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" đối chuẩn Hi Hòa, Thường Hi tại vị trí trận nhãn Thái Âm Tinh. "Long Châu", "Kỳ Lân Ấn", "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên", "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên", "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", "Càn Khôn Đỉnh"...

đẳng đẳng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo toàn bộ đối chuẩn Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân.

Một trăm linh tám khỏa "Bạch Ngọc Niệm Châu" cùng với các loại "Đảo Mã Độc Thung", "Phong Vĩ Độc Châm", "Thanh Trúc Xà Thứ"...

đẳng đẳng Tiên Thiên Linh Bảo tắc đối chuẩn ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân!

Thôi động nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy nhu yếu hao phí pháp lực là hải lượng!

Hạnh khuy Ba Tiêu đạo nhân có "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm hậu thuẫn cường lực, nhưng tức tiện như vậy cũng không có khả năng để tất cả linh bảo đều phát huy ra công kích cường đại nhất.

Điều động pháp lực, súc thế một đoạn thời gian, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục một mạch đem toàn bộ linh bảo kích xuất! "Sưu!

Sưu!

Sưu!"...

Đối diện "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", đám đại năng Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Tây Vương Mẫu, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân...

đều trố mắt ngo hốc mồm!

Bởi vì hốt nhiên nhìn thấy trong hư không sau lưng Đế Tuấn bay ra mật mật ma ma vô số linh bảo, mang theo vô số các sắc bảo quang hướng về phía Đế Tuấn công kích.

Thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân tại khắc này cũng không tự chủ được hiển lộ ra!

Đế Tuấn các loại cũng đồng dạng sát giác được bất đối!

Nhưng, vi thời đã muộn!

Không gian Tiên Thiên Linh Bảo "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi" phát ra công kích đem Tinh Thần quang mang giữa "Tinh Thần Phiên" và Chư Thiên Tinh Thần suy yếu vài phần.

Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" phát ra ngũ quang cửu thải công kích càng đem những Tinh Thần quang mang kia trực tiếp cắt đứt.

Đồng nhất thời khắc, "Bàn Long Biển Quải" phách tại trên vai Đế Tuấn đang song mục viên tĩnh, đóa thiểm bất cập.

Tuy rằng có "Hà Đồ Lạc Thư" bảo hộ, Đế Tuấn y cựu trong miệng phun máu hoành phi ra ngoài mấy trăm trượng.

Lục sắc hoa quang của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" quét về phía Hi Hòa, Thường Hi.

Hai vị Thái Âm nữ thần rốt cuộc không còn lo được duy trì đại trận, riêng phần mình thao khống "Nguyệt Quế Trượng" và "Nguyệt Thần Luân" hợp hai đạo nguyệt hoa chi quang làm một, tương chàng với lục sắc hoa quang, song song yên diệt. "Long Châu" cùng các Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác, mỗi cái đều đối chuẩn mấy danh Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân phóng ra công kích, những công kích này tuy rằng phân tán, nhưng túc dĩ đem đối phương kích bay, đánh loạn trận cước.

Chí vu một trăm linh tám khỏa "Bạch Ngọc Niệm Châu" tắc thập phần thích hợp loại công kích phân tán hiện tại, mỗi một khỏa niệm châu đều có thể kích trúng một vị Chu Thiên Tinh Quân, đem bọn họ đánh cho thổ huyết bay ngược.

Những kẻ vận khí không tốt, bị "Đảo Mã Độc Thung", "Phong Vĩ Độc Châm", "Thanh Trúc Xà Thứ" cùng các kịch độc linh bảo kích trúng, thảm khiếu liên liên.

Liên kết trận pháp với Chư Thiên Tinh Thần bị suy yếu, Thái Dương, Thái Âm lưỡng đại trận nhãn bị phá, Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân di vị, Chu Thiên Tinh Quân hỗn loạn bất kham, "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" đốn thời dao dao dục trụy! "Xông a!" Nguyên Thủy đại khiếu một tiếng.

Lão Tử, Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ cùng tất cả đại năng đều phát ra chiêu số công kích cường đại nhất, tầng

tinh quang hộ tráo cuối cùng của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" phá toái.

Tòa kỳ trận Hồng Hoang lần thứ nhất hiện thế liền lấy phương thức phỉ di sở tư như thế bị Ba Tiêu đạo nhân từ phía sau kích phá!

Đế Tuấn lúc này nha thử dục liệt, bất quá sớm tại thời điểm "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" sắp sửa phá toái hắn đã biết nên ứng đối ra sao! "Đi!

Tốc tốc nhập nội chiếm lĩnh các tiên cung bảo điện!" Đế Tuấn không lo được thương thế, tại trước một khắc tinh quang hộ tráo cuối cùng cáo phá đại hô một tiếng.

Lần nữa rung "Hà Đồ Lạc Thư" bọc lấy tất cả mọi người trong "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" hướng về phía "Nam Thiên Môn" bay đi.

Nhiên Đăng đạo nhân tịnh chưa tham dự bố trận, thấy công thế không ổn liền đề tiền một bước thôi động "Lượng Thiên Xích", thân hình không ngừng thiểm thước, đi trước một bước.

Hồng Vân hiện ra bản thể mây đỏ, bọc lấy Tây Vương Mẫu và Trấn Nguyên Tử, tại đệ nhất thời gian đại trận phá toái hướng về phía nội bộ "Thiên Đình" phi độn!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Phục Hy, Nữ Oa... các đại năng cũng đều không cam lòng lạc hậu, các hiển thần thông, tranh tiên khủng hậu lấy tốc độ nhanh nhất dũng nhập "Nam Thiên Môn" bay về phía từng tòa tiên cung bảo điện kia.

Ba Tiêu đạo nhân thu hồi mạn thiên linh bảo, lại tịnh không nóng nảy, nhìn tất cả tu sĩ cấp hống hống toàn bộ xuyên qua "Nam Thiên Môn" xong, mới lộ ra một nụ cười quỷ dị: "Hắc hắc!

Bản tọa có kinh hỉ, để các ngươi sự hậu truy hối mạc cập, hận mình có mắt không tròng!" Lúc này bất luận thủ hạ bố trí "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Đế Tuấn, hay chúng tu sĩ công đánh đại trận, toàn bộ đều vọt vào trong "Thiên Đình", bắt đầu thưởng đoạt quyền khống chế các tiên cung, bảo điện, tiên sơn, phù đảo.

Ba Tiêu đạo nhân lại chậm rãi đáp xuống dưới "Nam Thiên Môn", ngẩng đầu nhìn cánh cửa đá cổ phác đơn giản, thậm chí có thể nói phong cách thập phần thô kệch này. "Nam Thiên Môn" hướng về Thiên Đình chính môn, cũng là môn hộ quan trọng nhất trong Tứ Đại Thiên Môn (Đông, Tây, Nam, Bắc), là đường tất kinh để lên Thiên Đình.

Bất luận trong "Phong Thần Đại Kiếp" Đông Hải Long Vương lên Thiên Đình cáo ngự trạng, hay "Tây Du Đại Kiếp" Tôn hầu tử đánh lên Thiên Đình, "Bạch Xà Truyện" Bạch Tố Trinh lên Thiên Đình đều đi đường "Nam Thiên Môn".

Chương 141

Cùng với Tứ Đại Thiên Vương mà đại gia thục tất, Thiên Lý Nhãn, Thuận Phong Nhĩ, đều trị thủ "Nam Thiên Môn".

Tây Thiên Môn tự hồ chỉ tại "Tây Du Đại Kiếp" có mấy lần đề cập: Quan Âm Bồ Tát vì tham gia Bàn Đào Yến lên "Thiên Đình" thì đi "Tây Thiên Môn".

Như Lai Phật Tổ sau khi hóa thành Ngũ Hành Sơn trấn áp Tôn Ngộ Không, cũng đem Tôn Ngộ Không từ "Tây Thiên Môn" đẩy ra khỏi Thiên Đình.

Có thể thấy được "Tây Thiên Môn" cùng Tây phương đại lục tức tức tương quan, hẳn là môn hộ trọng yếu để "Thiên Đình" chưởng quản tam giới, giam quản, ách chế Tây phương đại lục.

Chí vu "Đông Thiên Môn" và "Bắc Thiên Môn" thì tương quan truyền thuyết càng ít, Ba Tiêu đạo nhân hiện tại cũng vô pháp phán đoán.

Nhưng "Thiên Đình" xuất thế, nhập khẩu xuất hiện đầu tiên là "Nam Thiên Môn", sung phân có thể chứng minh địa vị trọng yếu của "Nam Thiên Môn"!

Khả bất luận Đế Tuấn, Thái Nhất, hay Tam Thanh đẳng đại năng, toàn bộ đều bị sự phú lệ đường hoàng, huy hoàng hùng vĩ của "Thiên Đình" hấp dẫn, nhất thời hốt lược "Nam Thiên Môn" chí giản chí phác, hào không bắt mắt này.

Ba Tiêu đạo nhân bởi vì có kinh nghiệm tiên tri tiên giác, từ lúc mới bắt đầu đã quan chú cái "Nam Thiên Môn" đại danh đỉnh đỉnh này. "Oanh!" Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" tế ra, đem "Nam Thiên Môn" và bản thân bảo hộ ở bên trong, nguyên thần

chi lực và Chuẩn Thánh pháp lực của Ba Tiêu đạo nhân đồng thời dũng xuất, bao bọc toàn bộ "Nam Thiên Môn". "Di?" Tế tế cảm ứng một lát sau, Ba Tiêu đạo nhân rốt cục tìm được quan kiện chi xử của "Nam Thiên Môn", cư nhiên không phải hai cây cột đá điêu khắc hình hình sắc sắc hung thú, cũng không phải thạch cổ trước cột đá.

Càng không phải đạo hoành lương kia, cùng với ba đạo thần văn "Nam Thiên Môn" trên hoành lương...

Mà là một cái bình đài dưới chân gập ghềnh lồi lõm, tự kim phi kim, tự mộc phi mộc, tự thạch phi thạch, tự ngọc phi ngọc, không biết tài chất gì!

Ba Tiêu đạo nhân đem toàn bộ nguyên thần chi lực và pháp lực chú nhập vào bình đài dưới chân, vì tranh thủ thời gian, thậm chí bất tích động dụng bàng đại pháp lực trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trợ giúp luyện hóa "Nam Thiên Môn".

Trong khi Ba Tiêu đạo nhân đang toàn lực luyện hóa "Nam Thiên Môn" bị tất cả mọi người hốt lược, bên trong "Thiên Đình" lúc này đã loạn thành một nồi cháo!

Trong "Thiên Đình", trung khu xu nữu của tất cả tiên cung, bảo điện, tiên sơn, phù đảo, đình đài lâu các toàn bộ đều là tấm biển thần văn khắc tên tương ứng.

Chỉ cần đem tấm biển kia luyện hóa, liền có thể tùy ý thao khống một chỗ tiên cung, bảo điện, tiên sơn, phù đảo, đình đài lâu các, chỉ cần một cái ý niệm, có thể phong bế nơi này, người khác đừng hòng nhập nội!

Mỗi một khối bài biển luyện hóa đều phải hao phí thời gian dài dằng dặc cùng cự đại nguyên thần cập pháp lực!

Thái Nhất tiến vào "Thiên Đình" sớm nhất đương nhiên có ưu thế

cực đại, lợi dụng thời gian bảo quý mà Đế Tuấn liều mạng tranh thủ được, đầu tiên đem tấm biển của "Lăng Tiêu Bảo Điện" quan trọng nhất, nằm ở trung ương nhất "Thiên Đình" luyện hóa.

Sau đó Thái Nhất lại bắt đầu luyện hóa "Tứ Phương Bảo Điện" nằm ở Đông, Tây, Nam, Bắc của "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Thái Nhất đi từ "Đông Điện" bắt đầu luyện hóa, dùng thời gian rất lâu rốt cục đem Đông Điện bài biển luyện hóa, sau đó vòng qua "Nam Điện" tiếp tục luyện hóa bài biển.

Cũng tại thời điểm này, Côn Bằng đái lĩnh một đám thủ hạ chạy tới.

Thái Nhất phân phó Côn Bằng đi luyện hóa "Bắc Điện", mệnh lệnh những thủ hạ kia đi trước luyện hóa "Thập Nhị Linh Đài", đem "Ngũ Cực Tiên Cung" trọng yếu lưu lại cho mình.

Bởi vì tiên hậu luyện hóa "Lăng Tiêu Bảo Điện" và "Đông Điện", tiêu hao nguyên thần chi lực và pháp lực, nên khi luyện hóa "Nam Điện" tốc độ chậm lại.

Côn Bằng bởi vì hiện ra bản thể, toàn lực cản đường, tiếp trì viện Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, phản lại tiêu hao không ít, cho nên tốc độ luyện hóa đồng dạng không nhanh.

Vốn dĩ có "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" ngăn cản cường địch, hắn cũng không cần gấp gáp, chỉ cần án bộ ban, từng cái từng cái từ từ luyện hóa là được.

Ai có thể ngờ Ba Tiêu đạo nhân cư nhiên có thể từ đỉnh Bất Chu Sơn thông qua điểm không gian bạc nhược trực đạt Nam Thiên Môn, sau đó từ trong ra ngoài công phá "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận"!

Dẫn đến việc bài biển chưa luyện hóa hoàn thành, Đế Tuấn bại

thoái đái lĩnh Chu Thiên Tinh Quân, cùng với Hồng Vân Lão Tổ một mã đương tiên, cập kỳ thân hậu là Tam Thanh cùng rất nhiều đại năng, mười mấy vạn tu sĩ ong ong kéo đến.

Hồng Vân Lão Tổ cẩn ký phân phó của Ba Tiêu đạo nhân, trực tiếp rơi xuống "Tây Điện" trong "Tứ Phương Bảo Điện" chưa bị Thái Nhất luyện hóa.

Tế ra ba cái Tiên Thiên Bảo Hồ Lô hộ thân, phóng ra "Thất Tuyệt Đại Trận", "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận"...

đem "Tây Điện" hoàn toàn bao trùm, đề phòng lúc luyện hóa bị người khác quấy nhiễu.

Sau đó Hồng Vân Lão Tổ liền toàn thần quán chú bắt đầu luyện hóa "Tây Điện" bài biển.

Trấn Nguyên Tử sau khi thoát ly Hồng Vân Lão Tổ, đồng dạng dựa theo Ba Tiêu đạo nhân chúc phù, trực tiếp rơi xuống Tiên Cung nằm ở phía Tây trong "Ngũ Cực Tiên Cung".

Tế ra "Địa Thư" đem "Tây Phương Tiên Cung" bao trùm bảo hộ, Trấn Nguyên Tử hào không đam các, lập khắc bắt đầu luyện hóa bài biển.

Vốn dĩ thương lượng tốt là Tây Vương Mẫu sẽ cùng Trấn Nguyên Tử hoặc là Hồng Vân Lão Tổ một chỗ, miễn cho gặp ý ngoại.

Nhưng Tây Vương Mẫu nhìn "Thập Nhị Linh Đài", cảm thấy mình tốt xấu gì cũng là một thi Chuẩn Thánh, cũng đứng ở tầng lớp cao trong kim tự tháp thực lực Hồng Hoang.

Tây Vương Mẫu tịnh không hi vọng chỉ là một đạo lữ đứng sau lưng Ba Tiêu đạo nhân không làm được gì, nàng cũng muốn vì tương lai mà nỗ lực!

Thế là Tây Vương Mẫu cự tuyệt Trấn Nguyên Tử bảo hộ, độc tự bay về phía "Tây Phương Linh Đài" trong "Thập Nhị Linh Đài" nằm ở phương vị chính Tây, trực tiếp bắt đầu luyện hóa bài biển!

Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tịnh Thủy Bát Vu" sái xuất một tầng màn nước mỏng manh đem "Tây Phương Linh Đài" bao trùm, "Cực Âm Ngư Bài" tại thượng, "Phượng Vĩ Quải Trượng" và "Long Đầu Quải Trượng" du tẩu quanh thân. "Phân Thủy Kim Thoa", "Phân Quang Lưu Thủy Bảo Kính", "Gia Trì Thần Xử", cùng với chúng đa "Bát Bảo Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên", "Lục Dục Hồng Liên" tùy thời súc thế đãi phát!

Như vậy, cũng không có kẻ nào không mở mắt dám trêu chọc Tây Vương Mẫu.

Trong các đại năng khác, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên cùng với Đế Tuấn, phân biệt luyện hóa Trung, Nam, Đông, Bắc tứ tòa Tiên Cung trong "Ngũ Cực Tiên Cung".

Phục Hy, Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nhiên Đăng đạo nhân, Hi Hòa, Thường Hi... cũng đều không lãng phí thời gian tranh đoạt, ai nấy tấp nập tìm kiếm "Thập Nhị Linh Đài" chưa có người chiếm cứ, trực tiếp phóng ra hộ thân thủ đoạn, bắt đầu luyện hóa bài biển.

Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, cùng với Chu Thiên Tinh Quân dưới sự nhắc nhở của Đế Tuấn, trực tiếp dùng "Tinh Thần Phiên" tạo thành một cái "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" giản dịch, cùng "Tam Thập Lục Thiên Cung", "Thất Thập Nhị Địa Cung", "Ba Trăm Sáu Mươi Tòa Bảo Các" nảy sinh liên hệ kỳ diệu, cộng đồng bắt đầu luyện hóa những tấm biển kia!

Kỳ dư Chư Thiên Tinh Quân cùng với mười mấy vạn tu sĩ Hồng

Hoang xông vào, tắc phân phân tán khai, luyện hóa vô số tiên sơn phù đảo. "Thiên Đình" quảng mậu vô biên cứ thế bị qua phân!

Thời gian trôi qua, tất cả tu sĩ trong "Thiên Đình" đều đang nỗ lực luyện hóa cung điện tiên sơn mình chiếm cứ.

Hậu tục cũng có một số tu sĩ tu vi không cao chạy tới, nhưng "Nam Thiên Môn" bị Ba Tiêu đạo nhân đổ trụ, căn bản khó có thể nhập nội, chỉ có thể đứng cách không than thở... "Đều tại chàng, sớm không bế quan, muộn không bế quan, phi muốn vào cái tiết cốt nhãn này bế quan, nếu không phải vì chờ chàng, ngô cũng khẳng định có thể ở trong 'Thiên Đình' chiếm cứ một tòa tiên sơn phù đảo!" Một danh nữ tiên oán trách nói. "Ai bảo nàng chờ ta!

Có bản sự thì đi trước a!

Nếu không phải ta bế quan tu vi có sở đột phá, hai ta hiện tại còn đang trên đường ung dung chạy tới đây này!

Ngay cả cái thịnh huống này cũng không nhìn thấy!

Còn oán ta..." Nam tiên bên cạnh xùy cười một tiếng. "Uy, hai ta có thâm cừu đại hận gì, chẳng qua là một cái phá sơn động thôi sao?

Đáng giá cùng ngô củ triền thời gian dài như vậy sao?

Nếu không phải ngươi cứ không xong không dứt, chúng ta sớm chạy tới rồi, ngươi nhìn xem tiên sơn phù đảo bên trong, cái nào không tốt hơn cái phá sơn động kia gấp ngàn lần, vạn lần!" Một con hồ tiên miệng nhọn tai khỉ âm dương quái khí nói. "Hảo ý tứ, ngươi hỏa đồng một bang ác đạo cướp đoạt động phủ bần đạo, còn không cho bần đạo phản kháng?

Chương 142

Nếu không phải bần đạo có bảo mệnh tuyệt chiêu, phản sát mấy tên đồng bọn của ngươi, đâu còn mạng mà quản 'Thiên Đình' hay không 'Thiên Đình'?" Cách đó không xa một nam tử khôi ngô cười lạnh một tiếng. "Ký nhiên thử địa dữ bần đạo vô duyên, vậy bần đạo về động phủ an tâm tu luyện đây!

Nếu ngươi còn dám truy bần đạo đến chân trời góc biển, ta cũng sẽ giết ngươi!" Nam tử khôi ngô kia nói xong xoay người bay đi.

Có không ít tán tu đều đang thì thầm to nhỏ, ký không vào được cửa, lại không cam tâm cứ thế rời đi, liền ở nơi này bồi hồi không đi.

Ba Tiêu đạo nhân rốt cục đem bình đài "Nam Thiên Môn" luyện hóa.

Từ nay về sau "Nam Thiên Môn" liền nằm trong tay Ba Tiêu đạo nhân chưởng khống. "'Nam Thiên Môn' tuy không nằm trong hàng ngũ Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng luận về uy lực và hiệu quả ở một số phương diện, giản trực so với Tiên Thiên Chí Bảo cũng không kém phân hào!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm khái. "Ta nếu bá chiếm lấy Nam Thiên Môn không cho đi, mỗi ngày thu phí qua đường không phải cũng rất tốt sao?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng đại khoái, nhịn không được tự ngôn tự ngữ. "Thôi đi!

Vu Yêu đại chiến thế tại tất hành!

Ta nếu chặn ở đây chẳng phải thành người đứng ở tuyến đầu chiến tuyến sao?

Đến lúc đó một bên là 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', một bên là 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'!

Chua xót lắm!" Ba Tiêu đạo nhân khóe miệng nhếch lên, liên liên lắc đầu. "Đem cái 'Nam Thiên Môn' này dọn đi thôi! 'Tu Di Sơn' của ta còn thiếu một cái sơn môn! 'Tam Thập Lục Trọng Thiên' của ta cũng khuyết thiếu một cái môn hộ tiến xuất, phủ tắc mỗi lần mở ra đều quá phí sức!" Ba Tiêu đạo nhân tối chung quyết định trực tiếp mang đi. "Để Đế Tuấn và Thái Nhất tân tân khổ khổ chiếm lĩnh 'Thiên Đình', cuối cùng phát hiện ngay chính cổng lớn ngay cả cái cửa cũng không có, tùy thời đối mặt với nguy hiểm bị người đánh tới tận cửa!

Thật là vui!" Ba Tiêu đạo nhân chủ ý đã định, nói làm là làm.

Bình đài hạch tâm nhất đã luyện hóa, còn lại thạch cổ, điêu thú thạch trụ, hoành lương đều không hao phí quá nhiều thời gian, toàn bộ bị Ba Tiêu đạo nhân luyện hóa.

Công tác "cưỡng chế tháo dỡ" này Ba Tiêu đạo nhân tuy nhiên không đủ chuyên nghiệp, nhưng nại không được hắn thủ đoạn nhiều a!

Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" cắt đứt linh khí câu thông giữa "Nam Thiên Môn" và toàn bộ "Thiên Đình".

Không gian linh bảo "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi" suy yếu liên hệ không gian giữa "Nam Thiên Môn" và "Thiên Đình".

Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" y cựu cùng Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", "Càn Khôn Đỉnh", "Sơn Hà Xã Tắc Đồ"...

đẳng đẳng phối hợp. "Oanh long long!" "Nam Thiên Môn" dưới sự bạo-lực-tháo-dỡ của Ba Tiêu đạo nhân, rốt cục từ vị nhiên bất động biến thành lung lay hoảng hoảng. "Sao vậy?

Làm sao vậy?" Những tu sĩ bồi hồi ở bên ngoài nghe tiếng lần nữa kích động, phân phân vây lại. "Không biết a!

Thanh âm từ trong ngũ thải quang tráo kia truyền tới!" "Là 'Nam Thiên Môn', đạo hữu truyền tin cho bần đạo bảo bần đạo tới đã nói cho bần đạo!" Một danh nữ tu có chút đắc ý mở miệng nói, "Hắn hiện tại tiến vào rồi, tất nhiên chiếm cứ một tòa tiên sơn phù đảo, sau này bần đạo đầu kháo hắn, cũng có thể tiến nhập 'Thiên Đình'!" "Cư nhiên có linh bảo có thể truyền tin viễn cự ly?" Tu sĩ bên cạnh hâm mộ nói. "Không phải linh bảo, bần đạo cùng hắn khi du lịch từng bắt được một đôi linh thú 'Bỉ Dực Điểu', sau đó có thể thông qua nó đơn giản truyền đệ tin tức!

Cự ly cũng không thể quá xa, chủ yếu là bần đạo gần đây vừa vặn du lịch ở phụ cận!" Nữ tu kia pha vẻ đắc ý nói. "Xem ra hai vị đạo hữu chuẩn bị kết vi đạo lữ rồi?" Tu sĩ bên cạnh trêu chọc nói. "Ân!" Nữ tu kia đỏ mặt, "Hắn đã nhờ người mai mối đưa 'Hôn Thư', bần đạo cũng đáp ứng rồi." "Oanh long long!" Lại một tiếng cự hưởng cắt ngang cuộc giao đàm của bọn hắn, bất cấm tuần thanh nhìn lại, chỉ thấy nơi phương tài bị ngũ thải quang mang bao trùm giờ đây không vô nhất vật! "Chuyện gì xảy ra? 'Nam Thiên Môn' đâu?" Nữ tu vừa nãy phát thoại trố mắt ngo hốc mồm nhìn một màn trống rỗng trước mắt, kinh khiếu nói.

Các tu sĩ khác ai quản "Nam Thiên Môn" ở nơi nào, nguyên một đám kích phát ra tốc độ nhanh nhất hướng về phía "Thiên Đình" bên trong bay đi, chỉ cần có thể chiếm cứ một tòa tiên sơn phù đảo, đối với bọn họ đã là bất hư thử hành. "Hắc hắc!

Bị chúng ta nhặt được tiện nghi rồi!" Đôi đạo lữ kia cũng không còn tranh cãi, dắt tay phi thân nhập nội.

Con hồ tiên miệng nhọn tai khỉ dát dát cười to: "Hợp cai bần đạo có một phen phúc duyên, cái tên khờ to xác kia cư nhiên đi trước, sau này sẽ có lúc hắn hối hận!" Dứt lời hồ tiên kia vung chín cái đuôi sau lưng, "Sưu!" hóa thành một đạo bạch quang bay vào.

Nữ tu kia cũng không còn lo nghĩ chuyện "Nam Thiên Môn", cản khẩn một bên toàn lực phi độn, một bên thông qua "Bỉ Dực Điểu" liên hệ đồng bạn, hỏi xem hắn ở phương hướng nào, cũng tốt tìm một tòa tiên sơn phù đảo cự ly gần một chút.

Lúc này Ba Tiêu đạo nhân đang thống tịnh khoái nhạc!

Thống là vì thu thủ "Nam Thiên Môn" thực tại tiêu hao quá lớn, bàng đại pháp lực của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" bị rút đi gần một phần tám mới triệt để đem "Nam Thiên Môn" cùng "Thiên Đình" phân cát ra, tạm thời di nhập vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Tương đương với việc để "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tử lập tức sụt giảm một phần tám!

Khoái nhạc đương nhiên là vì thành công cướp được "Nam Thiên Môn", thứ này về sau hảo xứ vô cùng!

Nếu "Tu Di Sơn" có "Nam Thiên Môn", bất luận lực phòng ngự, tính linh hoạt đều đại đại đề thăng, "Nam Thiên Môn" còn có thể gia tốc hấp thu, hối tụ thiên địa linh khí.

Nếu "Tam Thập Lục Trọng Thiên" có "Nam Thiên Môn", thế giới sẽ càng thêm ổn cố, tiềm lực sẽ đề thăng rất nhiều, Ba Tiêu đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng sinh linh trong đó xuất nhập sẽ càng thêm phương tiện khoái tiệp, tốc độ khai thác thế giới cũng sẽ đại đại tăng nhanh! "Oanh!

Oanh!

Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị đi hội họp với Trấn Nguyên Tử, hốt nhiên trong "Thiên Đình" cơ hồ đồng thời từ ba hướng Đông, Tây, Bắc truyền đến một tiếng cự hưởng, mỗi hướng đều có hư ảnh một cái đại môn bắt đầu xuất hiện, lấy tốc độ cực nhanh từ hư chuyển thực. "Tây Thiên Môn!

Bắc Thiên Môn!

Đông Thiên Môn!

Cái này xuất hiện lúc nào?

Chẳng lẽ là dụ hoặc ta đi cạy thêm mấy cái đại môn nữa sao!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười to, do dự trong một thuấn gian, liền tiên hướng "Bắc Thiên Môn" bay đi!

Ba Tiêu đạo nhân nguyên bản chuẩn bị đi "Tây Thiên Môn" trước, tất cánh "Tây Thiên Môn" tới gần Tây phương đại lục, giới thời sẽ trở thành thông đạo giữa Tây phương đại lục và "Thiên Đình".

Ba Tiêu đạo nhân định đem "Tây Thiên Môn" luyện hóa, nhưng tịnh sẽ không đem nó cạy đi.

Hiện tại là thời kỳ Đế Tuấn, Thái Nhất chấp chưởng "Thiên Đình", Ba Tiêu đạo nhân đương nhiên sẽ đóng lại "Tây Thiên Môn".

Đợi sau khi Vu Yêu đại chiến, lại tùy tình huống mà định.

Chương 143

Ba Tiêu đạo nhân đang chuẩn bị thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" liên hệ với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, xem tình huống của bọn hắn, không ngờ hai người này đảo đề tiền một bước. "Đại huynh!

Ngươi đang ở đâu đấy?

Ta bên này lập tức xong việc rồi!

Tiếp theo nên làm gì?

Tiếp tục cướp a?

Hay kiến hảo tựu thu?" Hồng Vân Lão Tổ hỏa cấp hỏa liệu hỏi. "Ta trong này cũng tốt rồi!" Trấn Nguyên Tử lập khắc tiếp lời, "Bất quá đại tẩu đi luyện hóa 'Chính Tây Linh Đài' trong 'Thập Nhị Linh Đài', hẳn là cũng sắp xong rồi!" "Vậy nếu không thì bốn người chúng ta liên thủ phân thành hai đội đem Tây Bắc và Tây Nam hai cái linh đài cũng cướp luôn đi?

Như vậy 'Tứ Đại Bảo Điện', 'Ngũ Cực Tiên Cung', 'Thập Nhị Linh Đài' thuộc về Tây phương đều quy về chúng ta rồi!" Hồng Vân Lão Tổ lập khắc kích động. "Ai!

Đúng là gần mực thì đen gần đèn thì rạng, Hồng Vân lão tổ một người thật thà như vậy, một tên lão hảo nhân, đi theo ta sao lại biến thành bạo lực thế này..." Ba Tiêu đạo nhân trong lòng tự trào một câu.

Bất quá nói thật lòng, Ba Tiêu đạo nhân đối với sự cải biến của Hồng Vân Lão Tổ rất vui mừng, tất cánh tại cái thế giới Hồng Hoang cá lớn nuốt cá bé này, nhất vị thật thà, nhất vị làm lão hảo nhân, kết cục tất định chết không có chỗ chôn!

Tại cái thế giới Hồng Hoang thiên địa bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu này, lúc nên thiện thì phải thiện, lúc nên ngoan thì cũng phải ngoan! "Nhị đệ, Tam đệ, các ngươi lập khắc chạy tới 'Tây Thiên Môn', liên thủ đem nó luyện hóa, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là từ cái bình đài dưới cửa bắt tay vào làm, sau đó luyện hóa thạch cổ, thạch trụ, hoành lương, thần văn!" Ba Tiêu đạo nhân cản khẩn phân phó. "Thiên môn cũng có thể luyện hóa?" Hồng Vân Lão Tổ kinh nhạ kêu lên. "Đương nhiên!

Tứ Đại Thiên Môn, khủng bố trừ 'Lăng Tiêu Bảo Điện' ra, so với 'Tứ Đại Bảo Điện' đồng dạng quan trọng, thậm chí còn hơn một bậc đấy!" Ba Tiêu đạo nhân lý sở đương nhiên nói. "Vi huynh luyện hóa tịnh cạy đi 'Nam Thiên Môn' rồi, các ngươi tranh thủ thời gian luyện hóa 'Tây Thiên Môn', sau khi hoàn thành khống chế đóng lại 'Tây Thiên Môn', để nó tiếp tục ẩn nặc." Ba Tiêu đạo nhân một bên hướng "Bắc Thiên Môn" bay, một bên đinh chúc. "Xử lý xong 'Tây Thiên Môn' nếu còn thời gian thì đi 'Đông Thiên Môn'!

Huynh đệ chúng ta hôm nay để cho 'Thiên Đình' tứ môn bất bảo!" Ba Tiêu đạo nhân hào khí đốn sinh.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ phân phân động thủ khống chế tấm biển đem "Tây Bảo Điện" và "Tây Cực Tiên Cung" triệt để phong bế, sau đó đem tấm biển thu đi, như vậy những cung điện này ai cũng không vào được nữa.

Sau đó thu hồi các loại pháp bảo đã tế xuất, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ hội hợp một chỗ, vừa hướng về phía "Tây Thiên Môn" bay một đoạn cự ly, đi ngang qua "Chính Tây Linh Đài".

Thấy hướng "Chính Tây Linh Đài" đồng dạng có một trận linh khí dũng động, Tây Vương Mẫu cũng thu hồi tấm biển, đóng lại "Chính Tây Linh Đài", thu hồi "Tịnh Thủy Bát Vu" bay ra. "Lăng Tiêu Bảo

Điện", "Tứ Đại Bảo Điện", "Ngũ Cực Tiên Cung", "Thập Nhị Linh Đài", "Tam Thập Lục Thiên Cung", "Thất Thập Nhị Địa Cung", "Ba Trăm Sáu Mươi Tòa Bảo Các", cùng với vô số "Tiên Sơn Phù Đảo" từ trung gian lan ra ngoài, độ khó luyện hóa càng ngày càng dễ dàng.

Sở dĩ Tây Vương Mẫu tuy rằng so với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ có chút sai biệt, nhưng lại có thể hầu như đồng thời thành công. "Đại tẩu!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ hội hợp cùng Tây Vương Mẫu, đem tính toán của Ba Tiêu đạo nhân cáo tri Tây Vương Mẫu. "Không thỏa!" Tây Vương Mẫu mày nhíu lại. "Có gì không thỏa?" Trấn Nguyên Tử không hiểu hỏi. "Như nay tu sĩ hoàn thành luyện hóa càng ngày càng nhiều, phương tài phu quân cạy đi 'Nam Thiên Môn' có thể người khác không ý thức được, nhưng chúng ta đi luyện hóa 'Tây Thiên Môn', phu quân đi cạy 'Bắc Thiên Môn', các tu sĩ khác nhất định sẽ sát giác!" Tây Vương Mẫu nói.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ nhìn về phía "Tiên Sơn Phù Đảo" lục tục xuất hiện nhân ảnh, thập phần nhận đồng phân tích của Tây Vương Mẫu. "Đế Tuấn, Thái Nhất, cùng với Tam Thanh đẳng tu sĩ, chỉ cần luyện hóa xong cung điện chiếm cứ, nhất định sẽ đi bắt chước chúng ta đi luyện hóa 'Đông Thiên Môn'!" Tây Vương Mẫu tiếp tục phân tích.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ liên liên gật đầu. "Cho nên, ta cảm thấy, do ta và Tam đệ đi 'Tây Thiên Môn', Nhị đệ lực phòng ngự cường đại nhất, đi chiếm giữ 'Đông Thiên Môn' đợi chúng ta thành công sau đó lại đi chi viện!" Tây Vương Mẫu đưa ra kiến nghị của mình.

Trấn Nguyên Tử lập khắc đem tư lộ này câu thông với Ba Tiêu đạo nhân, đồng dạng hoạch đắc Ba Tiêu đạo nhân nhận khả. "Nhị đệ, tận lực mà làm!

Nếu như công kích quá mạnh, không chịu nổi thì cũng đừng ngạnh xanh, chúng ta có thể chiếm cứ ba trong bốn đại thiên môn của 'Thiên Đình' đã là khó được rồi, không cần thiết vì 'Đông Thiên Môn' mà liều mạng!" Ba Tiêu đạo nhân đinh chúc. "Đại huynh yên tâm!

Tiểu đệ trong lòng hiểu rõ!" Trấn Nguyên Tử dứt lời không còn đam các, lập khắc tung người bay về phía "Đông Thiên Môn".

Hồng Vân Lão Tổ cùng Tây Vương Mẫu tiếp tục hướng Tây bay đi, tại lúc sắp đạt đến "Tây Thiên Môn", cư nhiên ý ngoại gặp được Lục Ngô. "Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Hồng Vân đạo hữu!" Lục Ngô vừa vặn từ một tòa "Tiên Sơn" bay ra, nhìn thấy Tây Vương Mẫu lập khắc nghênh đón chào hỏi. "Lục Ngô đạo hữu, ngươi đến lúc nào vậy?" Tây Vương Mẫu hiếu kỳ hỏi, trước đó lúc công đánh "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" không có nhìn thấy thân ảnh Lục Ngô. "Bần đạo vốn tại Tây Côn Luân tu luyện, cảm thụ được trên Bất Chu Sơn truyền đến dị động, bần đạo trong lòng biết, động tĩnh lớn như vậy, định là có bảo vật ghê gớm xuất thế, bần đạo có tự tri chi minh, vốn không chuẩn bị tới tham gia náo nhiệt!" Lục Ngô tự trào nói.

Lục Ngô nhất hạng cẩn thận, lại không thích ngoại xuất sinh sự, như thế cũng nằm trong tình lý, Tây Vương Mẫu cũng không cảm thấy ý ngoại. "Nhưng về sau hốt nhiên một cỗ tin tức dũng nhập trong đầu, biết được 'Thiên Đình' xuất thế, đại lược biết được bố cục trong đó.

Chuyển niệm nghĩ lại bần đạo dữ những tiên cung, bảo điện kia vô duyên, nhưng chiếm cứ một tòa trong vô số tiên sơn, phù đảo hẳn là không thành vấn đề!

Mới thông thông chạy tới!" Lục Ngô khiêm hư cười nói. "Đợi bần đạo và mấy vị đạo hữu Tây Côn Luân chạy tới, chỉ còn lại những tiên

sơn, phù đảo thiên viễn nhất, chúng ta thương lượng, liền chọn tiên sơn phù đảo phía Tây này, cũng gần Tây Côn Luân chúng ta một chút." Lục Ngô chỉ mấy tòa tiên sơn phù đảo phụ cận bảo cho Tây Vương Mẫu biết, những cái kia đều là tu sĩ Tây Côn Luân. "Bần đạo không dùng bao lâu đã luyện hóa hoàn thành, đang không biết nên tiếp tục tìm một tòa tiên đảo khác, hay là cứ thế thu tay, chờ đợi hội họp cùng mấy vị đạo hữu khác, không ngờ lại gặp hai vị đạo hữu rồi!" Lục Ngô nhún vai nói.

"Ta chỉ cần một tòa tiên sơn ở ngoại vi làm nơi đặt chân là được rồi, dù sao cũng là cư trú trong 'Thiên Đình', có chỗ ở là tốt rồi!" Hồng Vân lão tổ cười nói hào sảng.

"Đại tẩu cứ chọn 'Tây Bảo Điện' trong 'Tứ Đại Bảo Điện' ở trung tâm, 'Tây Phương Tiên Cung' trong 'Ngũ Cực Tiên Cung', 'Chính Tây Linh Đài' trong 'Thập Nhị Linh Đài', cứ ở những chỗ đó!" Hồng Vân lão tổ biết Lục Ngô là tâm phúc của Tây Vương Mẫu, nên cũng không khách khí, trực tiếp nói.

"A?!" Lục Ngô chấn kinh vạn phần, y đoán Tây Vương Mẫu chắc chắn thu hoạch không nhỏ, nhưng không ngờ lại chiếm cứ được nhiều Tiên cung, Bảo điện thượng hạng đến thế.

"Lục Ngô, ngươi phong tỏa tòa tiên sơn này trước, sau đó cùng ta luyện hóa 'Tây Thiên Môn'!" Tây Vương Mẫu phân phó một tiếng.

"Luyện hóa 'Tây Thiên Môn'?

Thiên môn kia mà cũng có thể luyện hóa sao?" Lục Ngô vừa không dám tin hỏi lại, vừa bấm pháp quyết trong tay.

Cách đó không xa, trên tòa tiên sơn có một khối linh thạch bất quy tắc bay lên, lơ lửng bên cạnh Lục Ngô.

Đó vốn là một tấm bia đá, thần văn bên trên sau khi bị Lục Ngô

luyện hóa đã đổi thành “Hổ Khiếu Sơn”.

Lục Ngô đánh ra vài đạo pháp quyết vào bia đá, tòa tiên sơn lập tức dâng lên từng trận mê vụ bao trùm toàn bộ, người ngoài khó lòng tiến vào.

Chương 144

Sau đó, y liền theo Tây Vương Mẫu và Hồng Vân lão tổ bắt đầu luyện hóa "Tây Thiên Môn".

Hồng Vân lão tổ bố hạ mấy đạo đại trận bao trùm "Tây Thiên Môn", sau đó lấy Hồng Vân lão tổ làm chủ, Tây Vương Mẫu và Lục Ngô truyền tống pháp lực hỗ trợ để nhanh chóng luyện hóa.

Ba Tiêu đạo nhân một đường bay về hướng Bắc, dọc đường thấy ngày càng nhiều tu sĩ đã hoàn thành luyện hóa, bay ra khỏi nơi cư trú, chọn lựa mục tiêu tiếp theo.

Những tiên sơn phù đảo này đương nhiên càng nhiều càng tốt!

Lúc này số lượng tiên sơn phù đảo còn lại không nhiều, sói nhiều thịt ít, tình huống khác hẳn đợt đầu, không thể tránh khỏi xảy ra chiến tranh kịch liệt.

Những Thái Ất Chân Tiên, Kim Tiên, thậm chí Thái Ất Kim Tiên thực lực thấp kém đều ngoan ngoãn trốn trong tiên sơn phù đảo không dám ló đầu, sợ bị người chém giết, đoạt đi bia đá cấm chế.

Những Thái Ất Kim Tiên thực lực cao cường và Đại La Kim Tiên bắt đầu tranh đoạt những tiên sơn phù đảo vô chủ, cũng như chặn giết cướp đoạt của những tu sĩ yếu thế.

Ba Tiêu đạo nhân không quan tâm những tu sĩ kia tư sát, một đường phi độn, rốt cuộc cũng đến "Bắc Thiên Môn".

Lúc này "Bắc Thiên Môn" cũng giống như "Tây Thiên Môn", "Đông Thiên Môn", tuy rằng hiện thân nhưng thông đạo đối ngoại chưa mở ra.

Nhìn "Bắc Thiên Môn" vắng vẻ không một bóng người, trừ bỏ

thần văn trên xà ngang, còn lại đều giống hệt "Nam Thiên Môn".

Ba Tiêu đạo nhân xe nhẹ đường quen, phóng ra Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" tráo trụ toàn bộ "Bắc Thiên Môn", bắt đầu luyện hóa bình đài dưới chân.

Để gia tăng tốc độ, Ba Tiêu đạo nhân ngay từ đầu đã vận dụng lực lượng thế giới và linh khí trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên", cộng thêm kinh nghiệm từ lần trước, tốc độ lần này nhanh hơn hẳn.

Lúc này Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng cùng những người khác đều đã hoàn thành việc luyện hóa, hội tụ lại một chỗ.

Sau lưng bọn họ là Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân, Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân, Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân cùng các truy tùy giả.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, thậm chí Phục Hy, Nữ Oa cùng các đại năng "Tử Tiêu Cung" khác cũng tụ lại một chỗ, đề phòng Đế Tuấn và Thái Nhất có hành động tập kích.

"Đại huynh!

Hiện tại phải làm sao?

Lũ kia cướp mất không ít Tiên cung, Bảo điện trọng yếu của chúng ta!" Thái Nhất tức giận đến bại hoại hỏi.

"....." Đế Tuấn cũng thập phần khó xử.

Vốn theo kế hoạch thì "Thiên Đình" là vật trong túi bọn họ, nhưng không ngờ sự cố liên tiếp, cư nhiên bị qua phân đi một bộ phận lớn.

Nhưng sự đã đến nước này, nếu cùng Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng một đám đại năng "Tử Tiêu Cung" trở mặt, quyết một

trận sinh tử, Đế Tuấn cũng không hạ được quyết tâm.

"Ba Tiêu ác đạo đâu!" Thái Nhất bỗng nhiên nhớ tới kẻ đầu sỏ gây tội, nghiến răng nghiến lợi hỏi.

"Không nhìn thấy, có khả năng đã sớm hoàn thành luyện hóa rồi bỏ đi rồi!" Nhiên Đăng đạo nhân liếc mắt nhìn quanh trả lời.

"Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu, hiện tại trọng trung chi trọng của chúng ta không phải là tìm kẻ thù, mà là....." Côn Bằng đảo mắt, thấp giọng hiến kế cho Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!

Côn Bằng đạo hữu quả nhiên hảo kế mưu!

Việc này nếu thành công, đạo hữu nãi là đầu công!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe vậy hưng phấn liên thanh khen hay.

"Bố trận!" Đế Tuấn bỗng nhiên quát to một tiếng.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" trong nháy mắt dâng lên!

Đại trận lần này không chỉ tiếp dẫn tinh quang chư thiên tinh thần hàng xuống, mà còn cùng "Tam Thập Lục Thiên Cung", "Thất Thập Nhị Địa Cung", "Tam Bách Lục Thập Tọa Bảo Các" trong "Thiên Đình" liên thành một thể, có địa lợi gia trì, uy lực càng tăng thêm vài phần.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Phục Hy, Nữ Oa cùng các đại năng thính đạo tại "Tử Tiêu Cung" đều nhao nhao biến sắc, tế ra linh bảo hộ thân.

"Đế Tuấn đạo hữu, thiên địa bảo vật xuất thế, hữu duyên giả đắc chi, hữu năng giả cư chi, các bằng thủ đoạn, nguyện đánh cuộc chịu

thua, như hôm nay trần ai lạc định, làm ra hành động này là ý gì?" Chuẩn Đề đạo nhân cao giọng quát hỏi.

"Hừ!

Nếu không phải Ba Tiêu ác đạo sử dụng âm mưu quỷ kế, sao có thể phá được 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của ngã đẳng!

Sao có thể sấm nhập 'Thiên Đình' xảo thủ hào đoạt!" Thái Nhất nhảy ra đối mắng với Chuẩn Đề.

Luận võ mồm, Chuẩn Đề đạo nhân sợ ai?

Hắn hắc hắc cười nói: "Phi dã!

Phi dã!

Hết thảy tự có thiên ý.

Ba Tiêu đạo hữu tuy rằng thường xuyên làm điều ngang ngược, nhưng đã phá được đại trận, chứng tỏ thiên ý như thế, các ngươi không nên độc chiếm thế ngoại tiên cảnh này!" "Ta không cùng ngươi đấu võ mồm!

Tóm lại chuyện hôm nay không thể cứ thế thiện liễu!" Đế Tuấn thập phần bá đạo tuyên bố.

"Nga?

Chẳng lẽ Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu muốn giữ tất cả chúng ta lại nơi này?

Đại trận lợi hại, nhưng bần đạo cũng không sợ các ngươi!" Lão Tử khi nào bị người uy bức như thế?

Giờ khắc này cũng động chân hỏa.

Chỉ thấy Lão Tử vỗ đỉnh đầu, Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" tế xuất!

Hắn hắc hắc cười lạnh vài tiếng, nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Dám làm như thế, vô duyên vô cớ đại khai sát giới đồ sát đồng môn 'Tử Tiêu Cung', lại có các sư huynh Tam Thanh là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ!

Đến lúc đó tự có Hồng Quân lão sư thu thập các ngươi!" Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp mang Đạo Tổ Hồng Quân ra dọa.

"Hừ!

Lão sư có trách phạt hay không bần đạo không biết, nhưng vô luận thế nào đó cũng là chuyện sau này, các ngươi e rằng không thấy được!" Thái Nhất vẫn cứ cường thế.

"Chư vị đạo hữu!

Trước đừng động nộ!

Nghe bần đạo một lời!" Côn Bằng thấy thời cơ không sai biệt lắm, chạy nhanh đứng ra làm người hòa giải.

Chuẩn Đề đạo nhân thấy thế mỉm cười, một bên đóng vai ác, một bên đóng vai người tốt, cái sáo lộ này quen thuộc a!

"Côn Bằng đạo hữu có gì cao kiến?" Chuẩn Đề đạo nhân phối hợp hỏi.

Chương 145

"Chỉ cần các vị đạo hữu đáp ứng chúng ta một cái điều kiện, chuyện hôm nay liền dễ giải quyết!" Côn Bằng mở miệng nói.

"Có điều kiện gì cứ nói thử xem!" Chuẩn Đề đạo nhân được mặc nhận là người phát ngôn của một phương.

"Ta có thể không so đo chuyện chư vị đạo hữu cùng thính đạo tại 'Tử Tiêu Cung' làm trước đó!

Tiên cung, Bảo điện đã chiếm cứ cũng y nguyên quy về sở hữu của các ngươi!

Ngã đẳng tuyệt không can thiệp!" "Nhưng, điều kiện là chư vị đạo hữu trừ bỏ sử dụng Tiên cung, Bảo điện ra, hết thảy những thứ khác trong 'Thiên Đình' đều không còn quan hệ với chư vị, cũng không được dùng bất cứ phương thức nào can nhiễu việc ngã đẳng quản lý 'Thiên Đình'!" Côn Bằng đưa ra điều kiện.

"....." Chuẩn Đề đạo nhân nhìn về phía các tu sĩ khác.

"Nếu không đáp ứng, vậy hôm nay cứ việc thấy rõ trắng đen đi!

Xem thử các ngươi lợi hại, hay 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của ta lợi hại!" Thái Nhất táo bạo nộ hống, tựa hồ một lời không hợp liền lập tức động thủ.

"Chuẩn bị động thủ!" Đế Tuấn vung tay lên, tất cả Chư Thiên Tinh Quân cùng tế xuất "Tinh Thần Phiên"!

Uy lực bàng đại của trận pháp ẩn ẩn áp hướng đám đại năng Tam Thanh!

Lão Tử sắc mặt thiết thanh, hít sâu một hơi nói: "Khả!" Tuy rằng đồng ý, nhưng trong lòng đã ghi tạc bút trướng này rõ ràng rành mạch,

sau này nhất định sẽ tìm cơ hội trả lại gấp bội!

Nguyên Thủy hướng tới lấy Lão Tử như thiên lôi sai đâu đánh đó, thấy Lão Tử đồng ý, cũng gật đầu nhận khả.

Hắn so với Lão Tử càng thêm ghi thù, lửa giận trong lòng càng thêm cháy bỏng, bắt đầu tính toán xem nên báo phục như thế nào.

Thông Thiên tắc càng thêm trực tiếp: "Hảo!

Hôm nay bần đạo nhận!

Chúng ta sau này cứ chờ xem!" Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt vẫn sầu khổ như thế, khẽ gật đầu: "Có thể!" Mấy kẻ lĩnh đầu đều đồng ý, các đại năng "Tử Tiêu Cung" khác cũng nhao nhao gật đầu.

"Hảo!

Nhất ngôn vi định!

Thiên đạo làm chứng....." Đế Tuấn lập tức thề.

Tam Thanh cùng những người khác đồng dạng chỉ thiên vi thệ.

"Ha ha ha!

Các vị đạo hữu thỉnh phản hồi Tiên cung, Bảo điện của mình, chuyện sau này không thể nhúng tay!" Đế Tuấn cười vang.

Sau khi Tam Thanh cùng các tu sĩ ai về Tiên cung, Bảo điện nấy.

Đế Tuấn phóng xuất "Hà Đồ Lạc Thư", Thái Nhất tay cầm "Thái Dương Thần Phiên", Hi Hòa Thường Hi đứng định tại trận nhãn Thái Âm, tế ra linh bảo của mình.

Các Chư Thiên Tinh Quân dẫn động "Tinh Thần Phiên", toàn bộ "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" bao trùm lấy tất cả "Tiên sơn phù đảo" vào trong!

"Các ngươi nghe đây!" Đế Tuấn lãng thanh quát to, "'Thiên Đình'

nãi là lãnh địa tư hữu của ngã đẳng.

Trừ bỏ Tiên cung Bảo điện, Tiên sơn phù đảo thuộc sở hữu của các đạo hữu 'Tử Tiêu Cung', các tu sĩ khác tư tự chiếm hữu, đều phải quy thuận ngã đẳng!" Đế Tuấn cường thế tuyên bố.

Đế Tuấn vừa dứt lời, từ mấy tòa tiên sơn ở biên duyên phía Tây bay ra vài bóng người, trong đó một người lãng thanh nói: "Ngã đẳng nãi là khách trong 'Tử Tiêu Cung'!" Nói xong kính trực bay đến sau lưng Tam Thanh đứng định.

Đó chính là mấy vị đạo hữu từ Tây Côn Luân cùng Lục Ngô đi đến.

Đế Tuấn liếc mắt nhìn, xác thực là khách trong "Tử Tiêu Cung", cũng không thèm để ý.

"Các tu sĩ còn lại, nếu như không chịu quy thuận, thậm chí dám can đảm chống cự!

Ngã đẳng sẽ phong tỏa 'Thiên Đình', chỉ cần các ngươi vừa ra khỏi nơi cư trú, lập tức sẽ tao ngộ tru sát!" Thái Nhất càng thêm bạo ngược, trực tiếp dùng tính mệnh uy hiếp.

"Thượng thiên có đức hiếu sinh, Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu cũng nguyện ý cho chư vị đạo hữu một cơ hội!

Chỉ cần nguyện ý gia nhập chúng ta, quy thuận dưới trướng Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu, tài nguyên 'Thiên cung' mà các ngươi tư tự chiếm cứ liền tặng cho các ngươi!" Côn Bằng khổ khẩu bà tâm khuyên nhủ.

"Hóa ra Đế Tuấn và Thái Nhất có dã tâm như thế!

Trách không được không tiếc đắc tội chúng ta cũng phải bức chúng ta thề tuyệt không nhúng tay vào sự nghi quản lý 'Thiên Đình'!" Lão Tử thấp giọng thở dài một hơi.

“Nhưng mười mấy vạn tu sĩ này, cơ bản đều là cảnh giới Thái Ất Chân Tiên trở lên, toàn bộ đều là lực lượng trung kiên trong thế giới Hồng Hoang!

Nếu quả thật bị thu phục toàn bộ thì.....” Sự chấn kinh trong ánh mắt Nguyên Thủy khó có thể che giấu.

“Vốn dĩ đã có Chư Thiên Tinh Quân truy tùy, lại có kỳ trận như ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’, thực lực của Đế Tuấn và Thái Nhất tại thế giới Hồng Hoang trực tiếp nhảy lên trình độ đỉnh tiêm!

Nếu lại thu nạp mười mấy vạn tu sĩ này, thế lực của bọn hắn còn ai có thể ngăn cản!” Thông Thiên ảm đạm lắc đầu, cảm thấy hy vọng tìm lại mặt mũi hôm nay thật mong manh.

“Nếu Đế Tuấn và Thái Nhất thành công, bước đầu tiên xưng bá Hồng Hoang đã bước ra!

Có căn cơ như ‘Thiên Đình’, lại có một bang truy tùy giả cường đại, có mười mấy vạn thủ hạ.....” Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt càng thêm sầu khổ.

“Có nhiều nhân thủ như vậy!

Đối với việc khai phát ‘Thiên Giới’ cũng sẽ thập phần nhanh chóng, thực lực như vậy lăn như cầu tuyết, căn bản không ai có thể so sánh!” Chuẩn Đề đạo nhân thập phần bội phục đảm lượng của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chuẩn Đề đạo nhân hiện tại trong lòng tính toán, cho dù hiện tại Ba Tiêu đạo nhân liên thủ Tây Phương đại lục và Nam Phương đại lục, lại cộng thêm sự giúp đỡ của các đại năng như Tam Thanh, e rằng cũng căn bản khó có thể chống lại thế lực của Đế Tuấn, Thái Nhất!

“Thuộc hạ nguyện ý truy tùy!” Một tu sĩ tu vi Kim Tiên từ trong

phù đảo bay ra, đảo thân hạ bái trước mặt Đế Tuấn, Thái Nhất!

Đây vốn là một kẻ tán tu, thân vô trường vật, cư vô định sở, toàn dựa vào nỗ lực bản thân tu luyện đến cảnh giới như hôm nay.

Hiện tại thật vất vả mới gặp vận may lớn, chiếm cứ một tòa phù đảo trong "Thiên Đình", có thể làm nơi an thân lập mệnh sau này.

Bây giờ bắt hắn buông tha, đó chẳng khác nào muốn mạng hắn sao?

Hơn nữa Đế Tuấn và Thái Nhất bất quản là thực lực cá nhân, sự cường đại của thế lực, hay sự cường đại của trận pháp, tất cả đều rõ như ban ngày, truy tùy bọn họ căn bản không có bất luận chỗ xấu nào a!

Cho nên vị Kim Tiên này sau khi suy nghĩ một chút liền là người đầu tiên đứng ra biểu thị quy thuận!

"Hảo!

Hảo!

Để thưởng cho đạo hữu là người đầu tiên quy thuận bần đạo!

Kiện Hậu Thiên Linh Bảo này ban cho đạo hữu!" Đế Tuấn vì thu mua lòng người, trực tiếp thưởng một kiện Hậu Thiên Linh Bảo hạ phẩm, đối với một tán tu Kim Tiên thì đây là kinh hỉ tày trời.

"Đa tạ!

Đa tạ!

Thuộc hạ từ nay về sau dầu sôi lửa bỏng cũng không từ!" Kim Tiên kia lập tức cảm kích rơi nước mắt, đây là kiện Hậu Thiên Linh Bảo đầu tiên hắn đạt được, so với kiện pháp bảo hạ phẩm hắn tự luyện chế thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần!

Chương 146

Có tấm gương đi trước, lập tức lại có tu sĩ nhảy ra.

"Tôn thượng đức so thiên cao, công so địa rộng, thuộc hạ Hồ tiên Thanh Khâu thị nguyện ý truy tùy hai vị tôn thượng!

Từ nay về sau an tiền mã hậu tuyệt vô nhị thoại!" Một Hồ tiên mỏ nhọn má khỉ bay ra cao giọng nói.

Kẻ này cư nhiên chính là Hồ tiên trước đó bị Ba Tiêu đạo nhân chặn ở ngoài "Nam Thiên Môn".

Sau đó lục tục lại có không ít người đi ra quy thuận, tâm tư bọn họ cũng giống như vị Kim Tiên đầu tiên và Hồ tiên kia, đầu quân cho đại thế lực như Đế Tuấn, Thái Nhất thì có gì không thể?

Tâm lý đám đông trong giới tu sĩ vẫn áp dụng được, ngày càng nhiều tu sĩ bay ra khỏi tiên sơn phù đảo lựa chọn quy thuận.

Đế Tuấn và Thái Nhất tuy rằng thần sắc bất nộ bất hỉ, nhưng trong lòng lại sớm đã nở hoa!

Cuối cùng chỉ có thiểu số Đại La Kim Tiên tâm cao khí ngạo không muốn thần phục người khác, mất đi tự do, liền cứ co rút trong tiên sơn quan sát cục thế phát triển, thậm chí có một số dứt khoát chọn bế quan tu luyện trong tiên đảo, mặc kệ phân nhiễu bên ngoài.

Nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất quả nhiên như nguyện dĩ thường chiêu mộ gần như toàn bộ tu sĩ dưới trướng, thế lực đốn thời bạo trướng vô số.

Có Đế Tuấn và Thái Nhất thống trù quy hoạch, những tiên sơn phù đảo còn lại cũng nhanh chóng bị đám thủ hạ thực lực cường đại kia luyện hóa.

Tài nguyên trong "Thiên Đình" hiện giờ bị qua phân sạch sẽ, Đế Tuấn và Thái Nhất nhân tài lưỡng đắc, tuyệt đối là người thắng lớn nhất.

Tuy rằng mất đi quyền khống chế một bộ phận Tiên cung Bảo điện quan trọng, nhưng lại trong thời gian ngắn thu hoạch được mười mấy vạn thủ hạ thực lực cao cường, xác thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Nếu ban đầu hoàn hoàn chỉnh chỉnh bắt lấy "Thiên Đình", muốn trong thời gian ngắn triệu tập ngần ấy thủ hạ có tu vi như thế, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Những tu sĩ này cũng là thừa dịp loạn sấm nhập "Thiên Đình" mới có thu hoạch to lớn, luyến tiếc xá bỏ những thu hoạch này, lại bị bách vu hình thế nên mới thống khoái đáp ứng gia nhập như vậy.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cùng các khách "Tử Tiêu Cung" khác, ai nấy tâm tình phức tạp.

"Nữ Oa đạo hữu!

Phục Hy đạo hữu!" Đế Tuấn nhìn thần tình mọi người, trong lòng càng thêm thống khoái, bỗng nhiên lần nữa mở miệng.

"Đế Tuấn đạo hữu có gì chỉ giáo?" Phục Hy vội vàng hồi ứng.

Đế Tuấn sắc mặt càng thêm hài lòng, khiêm hư chắp tay nói: "Phục Hy đạo hữu hà tất khách khí như thế, chúng ta không phải người ngoài, ngươi nãi là Khách khanh của ta.

Trước đó cũng cảm kích Phục Hy đạo hữu cùng Nữ Oa đạo hữu không có bỏ đá xuống giếng, thừa dịp loạn công kích!" Đế Tuấn sát ngôn quan sắc, tiếp tục nói: "Hiện giờ bần đạo thủ hạ đông đảo, quản lý thiên đầu vạn tự, cho dù huynh đệ chúng ta cộng thêm Côn Bằng đạo hữu và Nhiên Đăng đạo hữu, y nguyên giật gấu vá vai, thập phần

khó khăn!" Đế Tuấn đâu giống đang than khổ, rõ ràng là đang khoe khoang: "Hiện giờ bần đạo muốn nhắc lại chuyện cũ, thành tâm mời Phục Hy đạo hữu cùng Nữ Oa đạo hữu gia nhập!" "Đúng!

Đúng!

Phục Hy đạo hữu cùng Nữ Oa đạo hữu gia nhập xong, chúng ta là người một nhà rồi, từ nay về sau xuất nhập 'Thiên Đình' cũng càng thêm thuận tiện!

Mọi người tương hỗ chiếu ứng, chẳng phải tốt hơn sao!" Côn Bằng thấy Phục Hy thần tình do dự, cũng mở miệng khuyên.

"Trước đó bần đạo thừa nặc, 'Thiên Đình' có một phần của Phục Hy đạo hữu và Nữ Oa đạo hữu.

Tuy rằng nhị vị đạo hữu đã có trảm hoạch, theo lý bần đạo cũng không cần vẽ vời thêm chuyện!

Nhưng nếu Phục Hy đạo hữu cùng Nữ Oa đạo hữu nguyện ý gia nhập ngã đẳng, bần đạo nguyện ý đem 'Bắc Bảo Điện' trong 'Tứ Đại Bảo Điện' tặng cho hai vị đạo hữu!" Đế Tuấn lần nữa gia tăng trù mã.

Nhiều đại năng "Tử Tiêu Cung" nghe vậy đều hâm mộ không thôi, ánh mắt âm vụ của Côn Bằng ghi nhớ phản ứng của tất cả mọi người vào trong lòng, có điều tính toán!

"Tứ Đại Bảo Điện" trong "Thiên Đình" trừ bỏ "Lăng Tiêu Bảo Điện" ra là bốn tòa bảo điện cao cấp nhất, linh khí so với các Tiên cung Bảo điện khác cao hơn vài đẳng cấp, không biết so với những tiên sơn phù đảo ở ngoại vi mạnh hơn bao nhiêu lần!

Phục Hy nghe vậy đồng dạng tâm động không thôi, cùng Nữ Oa truyền âm thương lượng hồi lâu, rốt cuộc mở miệng nói: "Đế Tuấn đạo hữu mấy lần tam phiên thành tâm tương mời, nếu bần đạo còn từ chối thì có chút không nể mặt rồi!" "Thôi được!

Thôi được!

Bần đạo liền gia nhập Đế Tuấn đạo hữu!

Chỉ là tiểu muội tất cánh là để tử thân truyền của Đạo Tổ, không tiện tự tác chủ trương gia nhập các ngươi, chi bằng để nàng làm Khách khanh đi!" Phục Hy nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Ha ha ha!

Như thế rất tốt!

Nữ Oa đạo hữu sau này liền là Khách khanh của ngã đẳng, địa vị ngang hàng với bần đạo và ngô đệ Thái Nhất!" Đế Tuấn thấy tốt thì thu, Phục Hy đã thần phục, Nữ Oa cũng làm Khách khanh, cơ bản là đứng cùng một trận doanh, không cần ép buộc thêm.

"Chúc mừng!

Chúc mừng!" Côn Bằng liên liên chắp tay cung hạ.

Đang lúc Đế Tuấn và Thái Nhất hỷ sự liên liên, tâm hoài đại sướng, bỗng nhiên phương Bắc "Thiên Đình" truyền đến từng trận chấn động kịch liệt, càng ngày càng mạnh, khiến cả "Thiên Đình" đều rung chuyển không ngừng!

"Chuyện gì xảy ra!" Đế Tuấn sắc mặt đại biến, kinh thanh quát.

Thái Nhất đã luyện hóa "Lăng Tiêu Bảo Điện", đối với biến hóa trong "Thiên Đình" cảm ứng mẫn duệ hơn một chút, tĩnh tâm cảm tri rồi nhíu mày nói: "Hẳn là vị trí 'Bắc Thiên Môn' có dị biến!" "Chẳng lẽ thông đạo 'Bắc Thiên Môn' nối với ngoại giới cũng sắp mở ra rồi sao?" Đế Tuấn đoán trắc.

"Đi!

Đi xem một chút!" Đế Tuấn vung tay lớn, dẫn theo tất cả thủ hạ ô ương ương bay về hướng "Bắc Thiên Môn".

Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân thấp giọng thương lượng rồi cũng quyết định đi theo xem tình huống.

Khi tốp người tốc độ nhanh nhất đến "Bắc Thiên Môn", chỉ thấy một cái quang tráo ngũ sắc.

"Oanh long long!" Kinh thiên cự hưởng không ngừng từ trong quang tráo truyền ra.

"Chuyện gì vậy?" Đế Tuấn và Thái Nhất đưa mắt nhìn nhau.

"Quang tráo này nhìn có chút quen mắt!" Nguyên Thủy trầm ngâm một tiếng.

"Chẳng lẽ là điềm báo 'Bắc Thiên Môn' mở ra xuất nhập thông đạo?" Côn Bằng kỳ thật trong lòng có điều suy đoán, nhưng chỉ có thể giả bộ hồ đồ nói.

"Có thể....." Một đám đại năng giao đầu tiếp nhĩ, ai cũng không thể xác định.

"Ca sát sát!" "Ca sát sát!".....

Thanh âm gãy nứt rõ ràng từ trong ngũ sắc quang tráo truyền ra, Đế Tuấn, Thái Nhất đều có thể cảm giác không gian dưới chân đang kịch liệt run rẩy.

"Khải bẩm tôn thượng!

Bần đạo từng thấy qua tràng cảnh này!" Hồ tiên Thanh Khâu thị rốt cuộc cũng đuổi kịp cùng các tu sĩ khác, thấy thế tiêm khiếu một tiếng.

"Nga?

Ngươi thấy ở đâu?

Nói tỉ mỉ!" Đế Tuấn vội vàng dò hỏi.

“Hồi bẩm tôn thượng, năm đó thuộc hạ bởi vì đến muộn, bị một đạo ngũ sắc quang tráo chắn lối tại ngoài thông đạo.

Sau đó cũng trải qua một trận dị tượng và chấn động mãnh liệt hơn bây giờ, ngũ sắc quang tráo mới tiêu thất, bần đạo cùng những người khác mới có thể tiến vào!” Hồ tiên Thanh Khâu thị vội vàng bẩm báo tường tận.

Chương 147

"Thông đạo?

Ý ngươi nói là 'Nam Thiên Môn' sao?" Đế Tuấn nheo mắt hỏi.

"Tôn thượng?

Chẳng lẽ thật sự có 'Nam Thiên Môn'?" Hồ tiên Thanh Khâu thị hỏi ngược lại.

"Lời này là ý gì?" Đế Tuấn nhíu mày, một loại cảm giác đại sự không ổn dâng lên trong lòng.

Hồ tiên Thanh Khâu thị gọi mấy tu sĩ đồng hành trước đó ra, bao gồm cả nữ tiên sở hữu "Bỉ Dực Điểu" cùng đạo lữ của nàng, tất cả đều đã đầu quân cho Đế Tuấn.

Bọn họ kể lại tường tận những chuyện đã xảy ra trước đó một lần.

"Cái gì! 'Nam Thiên Môn' không thấy nữa?" Đế Tuấn nộ hống một tiếng, dọa Hồ tiên Thanh Khâu thị liên liên lui về phía sau.

"Côn Bằng đạo hữu, mau đi 'Nam Thiên Môn' tra xét!" Đế Tuấn tâm hoảng ý loạn an bài.

Côn Bằng lập tức hóa thân bản thể, triển xí cực tốc bay đi.

Kỳ thật trong lòng hắn sớm đã xác định lời Hồ tiên Thanh Khâu thị nói nhất định là thật!

Trước đó hắn vẫn luôn hoài nghi Ba Tiêu đạo nhân sao lại biến mất lâu như vậy, nhất định là đang âm thầm có mưu đồ, hiện tại mới biết hóa ra Ba Tiêu đạo nhân chơi lớn như thế!

"Ngũ sắc quang tráo này là do 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ' của Ba

Tiêu ác đạo thích phóng ra!" Thái Nhất nãy giờ vẫn im lặng rốt cuộc linh quang nhất thiểm, kinh thanh đại khiếu.

"Cái gì?!

Ba Tiêu ác đạo!

Lại là hắn ở sau lưng giở trò!" Đế Tuấn tức giận đến bại hoại chửi mắng, bỗng nhiên kinh kêu một tiếng, "Không xong!" Đế Tuấn hét lớn một tiếng không xong.

Thái Nhất nghi hoặc hỏi: "Đại huynh?" "Còn có 'Tây Thiên Môn' và 'Đông Thiên Môn'!

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu toàn bộ đều không lộ diện, khẳng định đang giở trò ở 'Tây Thiên Môn' và 'Đông Thiên Môn'!" Đế Tuấn sắc mặt thiết thanh, thanh âm cấp súc.

"Nhiên Đăng đạo hữu!

Tốc tốc dẫn Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân đi 'Tây Thiên Môn'!

Thái Nhất, dẫn theo Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân chạy tới 'Đông Thiên Môn'!

Vô luận như thế nào cũng phải đoạt lại quyền khống chế hai tòa thiên môn!" Đế Tuấn lúc này mới ý thức được tầm quan trọng của bốn tòa thiên môn đối với Thiên Đình!

"Đại huynh, còn nơi này?" Thái Nhất có chút lo lắng hỏi.

"Không cần lo lắng cho ta!

Ba Tiêu ác đạo tuy rằng hung hãn, nhưng tất cánh chưa đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới.

Với phong cách nhất quán của Ba Tiêu ác đạo, nếu hắn có tin tâm thì nhất định sẽ minh mục trương đảm mà cường thưởng, hiện tại lại

lén lút trộm đạo như vậy, có thể thấy tu vi của hắn y nguyên vẫn chưa đột phá!" Đế Tuấn khinh thường nói.

"Nơi này có bần đạo, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa, lại có thêm các đạo hữu trợ giúp, nhiều Chuẩn Thánh như vậy còn không chế phục được hắn?

Hôm nay không chỉ bắt hắn giao ra 'Nam Thiên Môn' và 'Bắc Thiên Môn'!

Mà còn phải tính một lượt cả nợ mới nợ cũ!" Đế Tuấn cười gằn không thôi.

"Đi!" Nhiên Đăng đạo nhân gật đầu, dẫn theo Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân bay thẳng hướng 'Tây Thiên Môn'.

"Đại huynh yên tâm!

Tiểu đệ tuyệt đối không để gian kế của bọn chúng thực hiện được!" Thái Nhất khí thế hung hung dẫn theo ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân như một cơn lốc bay về hướng "Đông Thiên Môn".

Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, thần tình hạnh tai nhạc họa chợt lóe rồi biến mất.

"Đại huynh, chúng ta....." Nguyên Thủy thấp giọng truyền âm dò hỏi.

"Nhiên Đăng dẫn theo Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân, Thái Nhất dẫn theo Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân, tất yếu phải bố trí bản giản lược của 'Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận' và 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Nhưng hai cái trận pháp này, nhất là không có 'Hà Đồ Lạc Thư' phối hợp, nhị là nhân thủ không đủ, chúng ta vừa vặn có thể quan sát sự huyền bí của các trận pháp này!" Lão Tử truyền âm nói.

"Vậy đi!

Nhị đệ cùng ta đi 'Đông Thiên Môn' tra xét 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', Tam đệ đối với trận pháp càng thêm tinh thông, hãy đi 'Tây Thiên Môn' tìm hiểu hư thực của 'Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận'!

Sau sự việc chúng ta sẽ giao lưu sở đắc!" Lão Tử phân phó xong, Tam Thanh liền chia nhau hành động.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng cũng đánh tính toán tương tự.

Lưu lại nơi này, lát nữa thực sự giao thủ thì động thủ hay không động thủ đều không thích hợp, chi bằng đi "Đông Thiên Môn" và "Tây Thiên Môn" mượn cơ hội hành sự!

Những đại năng "Tử Tiêu Cung" xem náo nhiệt khác cũng đều có lựa chọn riêng, hoặc về Đông, hoặc về Tây, hoặc lưu lại tại chỗ.

"Oanh long long" chấn động kịch liệt giằng co một hồi.

Rốt cuộc sau tiếng gãy nứt "Ca sát!" cuối cùng, ngũ sắc quang mang chói mắt trên quang tráo dần dần biến đạm, thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân thần tình mệt mỏi nhưng mang theo kích động dần dần rõ ràng.

Càng làm cho các tu sĩ tại trường chấn kinh chính là, nhìn vào chỗ "Bắc Thiên Môn" vốn bị ngũ sắc quang tráo che chắn, thông đạo xuất nhập "Thiên Đình" nguyên bản đã xuất hiện, nối liền với ngoại giới.

Kỳ thật ngay khi Ba Tiêu đạo nhân vừa luyện hóa xong "Bắc Thiên Môn", thông thiên lộ bên ngoài liền xuất hiện.

Ba Tiêu đạo nhân mới biết được, hóa ra trừ bỏ "Nam Thiên Môn" cùng thông thiên lộ phía Nam chủ động xuất hiện đầu tiên, ba tòa thiên môn còn lại phải chờ "Nam Thiên Môn" bị luyện hóa xong mới xuất

hiện, ba con đường thông thiên còn lại cũng phải đợi thiên môn tương ứng bị luyện hóa xong mới xuất hiện.

Vừa rồi Ba Tiêu đạo nhân toàn thần quán chú dỡ đi "Bắc Thiên Môn" nên không biết sự an bài của Đế Tuấn, nhưng nhìn tình hình trước mắt cũng đại khái đoán được.

"Nhị đệ, Tam đệ!

Vi huynh bên này đã xong việc!

Nhưng Đế Tuấn, Thái Nhất quả nhiên phát giác dị thường, Đế Tuấn đang ở chỗ ta, bên phía các đệ hẳn là cũng đã phái người đi!

Tình huống hiện tại thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" liên hệ với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

"Đại huynh, ta và đại tẩu cùng Lục Ngô hợp lực, đã đem 'Tây Thiên Môn' luyện hóa tuyệt đại bộ phận, chỉ cần ba năm năm nữa là có thể đại công cáo thành!" Hồng Vân lão tổ hưng phấn nói.

"Vậy là tốt rồi!

Sau khi luyện hóa xong 'Tây Thiên Môn', bên ngoài thiên môn sẽ xuất hiện một con đường thông thiên.

Các ngươi từ bên ngoài trực tiếp đem 'Tây Thiên Môn' triệt để đóng lại, để nó ẩn nhập hư không, sau đó trực tiếp từ Tây Thiên Môn rời đi, phản hồi 'Tu Di Sơn'!" Ba Tiêu đạo nhân đinh chúc.

"Minh bạch!" Hồng Vân lão tổ vừa mới trả lời, bỗng nhiên thấp giọng kinh hô, "Đại huynh, Nhiên Đăng đạo nhân dẫn theo một đám tu sĩ tới rồi!

Chương 148

Nhưng ta có thể đỉnh trụ, không cần lo lắng!" Ba Tiêu đạo nhân vừa nghe Nhiên Đăng đạo nhân lĩnh đầu, đốn thời yên tâm: "Cẩn thận!" "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!".....

Ba Tiêu đạo nhân từ trong "Tịnh Đế Kim Liên" có thể nghe thấy chiến đấu bên phía Trấn Nguyên Tử đã bắt đầu!

"Đại huynh, tiến độ bên ta có chút chậm, mới vừa luyện hóa được chưa đến một nửa!

Hiện tại lại có Thái Nhất dẫn theo một đám thủ hạ đảo loạn, tiến độ sẽ càng chậm hơn một chút!" Trấn Nguyên Tử có chút ngượng ngùng nói.

"Nhị đệ!

Một mình đệ càng phải cẩn thận!

Ngã sẽ tẫn khoái chạy tới hội hợp với đệ!

Nếu thực sự không được thì triệt thoái!

Đừng cùng Thái Nhất tử khái!" Ba Tiêu đạo nhân thiên đinh ninh vạn chúc phù.

"Đại huynh yên tâm!

Thái Nhất có Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung', nhưng muốn công phá phòng ngự 'Địa Thư' của tiểu đệ cũng không phải nhất thời bán khắc làm được!" Trấn Nguyên Tử bình tĩnh nói.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ huynh đệ ba người đồng thời bị vây công.

Tiên nói Nhiên Đăng đạo nhân đái lĩnh Tam Thập Lục Thiên

Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân bay về phía "Tây Thiên Môn".

"Nhiên Đăng đạo hữu!

Dùng 'Lượng Thiên Xích' mang theo ngã đẳng cản lộ, sớm đến 'Tây Thiên Môn' mới có thể mau chóng ngăn cản....." Thiên Khôi Tinh Quân cảm thấy bay như vậy tốc độ có chút chậm, bèn đề nghị.

"Ai!

Hổ thẹn!

Trước đó bần đạo toàn lực thôi động 'Lượng Thiên Xích' cản lộ, đi đón Chu Thiên Tinh Quân trở về đã tiêu hao cự đại, sau đó lại toàn lực luyện hóa một tòa linh đài, hiện giờ bất quản là nguyên thần hay pháp lực đều cơ hồ hao hết, cản lộ đều là ngạnh xanh!

Càng đừng nói đến việc lần nữa thôi động 'Lượng Thiên Xích'!" Nhiên Đăng đạo nhân nửa thật nửa giả nói.

Trước đó tuy rằng tiêu hao không ít, nhưng căn bản không nghiêm trọng đến mức ấy, hắn làm thế chẳng qua là để kéo dài thời gian mà thôi!

"Cũng đúng, ta vừa rồi thông qua 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' dẫn Chu Thiên tinh thần chi lực nhập thể, di bổ không ít tiêu hao, nhưng Nhiên Đăng đạo hữu tiếp liên tiêu hao, xác thực tân khổ!" Địa Khôi Tinh Quân vội vàng cung duy.

Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân tự từ khi gia nhập "Thiên Đình" đối với Đế Tuấn và Thái Nhất trung thành cảnh cảnh, lúc này lập công tâm thiết, Thiên Khôi Tinh Quân cấp bách nói: "Hay là để ngã đẳng tổ thành 'Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận' mang theo Nhiên Đăng đạo hữu cùng hóa thành tinh quang phi độn, tuy rằng không sánh bằng tốc độ của 'Lượng Thiên Xích', nhưng tổng so với bay từ từ thế

này muốn nhanh hơn!" Nhiên Đăng đạo nhân biết nếu lại từ chối sẽ không hợp thường lý, chỉ có thể hân nhiên đồng ý.

Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân nhao nhao tế xuất "Tinh Thần Phiên" tổ thành "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" đốn thời hóa tác tinh quang phi độn đi.

Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân đi theo phía sau vội vàng toàn lực truy đuổi!

Cho dù Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân hóa thân tinh quang phi độn, y nguyên vẫn mất một thời gian dài mới đến được "Tây Thiên Môn".

Chỉ thấy nơi đó trống không, căn bản không có "Tây Thiên Môn" tồn tại.

"Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ 'Tây Thiên Môn' đã bị luyện hóa hoặc bị lấy đi?" Nhiên Đăng đạo nhân thập phần kinh ngạc hỏi.

"Hẳn là không đến mức đó chứ!

Trước đó căn bản không có cảm giác bên này có động tĩnh truyền ra!" Thiên Khôi Tinh Quân lắc đầu phủ nhận.

"Trước đó trong đám tu sĩ luyện hóa tiên sơn phù đảo phụ cận có người bẩm báo nhìn thấy hai nam một nữ ba gã tu sĩ bay về hướng 'Tây Thiên Môn', không lâu sau đó 'Tây Thiên Môn' liền biến mất!" Địa Khôi Tinh cư nhiên trong thời gian ngắn ngủi trước đó đã dò hỏi được tin tức tương quan.

"Như thế thì ba gã tu sĩ kia hẳn là Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ. 'Tây Thiên Môn' hẳn là bị dùng trận pháp che giấu!" Nhiên Đăng đạo nhân thuận theo lời Địa Khôi Tinh suy lý, lại

tỏ ra thập phần khó xử nói, "Nhưng mà, chúng ta nên tìm kiếm 'Tây Thiên Môn' như thế nào?

Nơi rộng lớn như vậy tìm từng chút một, vị miễn có điểm quá lãng phí thời gian đi!" "Hắc hắc!

Loại ẩn nặc pháp trận này đối với người khác xác thực khó giải quyết, nhưng gặp ta thì coi như bọn hắn xui xẻo!" Thiên Khôi Tinh Quân cười ha hả.

Nói xong, Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân vung tay lên, Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân đồng thời phát lực, trong nháy mắt bố trí ra "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận", tinh quang vi nhược từ trên trời giáng xuống, cùng đại trận liên thành một thể.

Tuy rằng không có Đế Tuấn cùng "Hà Đồ Lạc Thư", uy lực giảm đi mấy cái đương thứ, nhưng y nguyên không thể khinh thường.

"Tinh quang diệu cửu thiên vô khổng bất nhập, vạn vật chi tung ảnh vô sở độn hình!" Thiên Khôi Tinh Quân trong miệng quát khẽ một tiếng.

"Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" đốn thời trán phóng ra vạn trượng tinh quang, sung xích tại mỗi một tấc không gian phụ cận.

Đốn thời có một nơi tinh quang phát sinh chiết xạ thập phần vi nhược, cơ hồ khó có thể sát giác.

Cho dù Nhiên Đăng đạo nhân đã có thực lực Nhất Thi Chuẩn Thánh cũng không nhận ra chút dị dạng nào, nhưng Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân vốn hòa làm một thể với những tinh quang này lại có thể cảm thụ rõ ràng sự khác biệt trong đó.

"Ha ha ha!

Quả nhiên tàng thật kỹ!

Cho ta hiện ra đi!" Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân hợp lực đem toàn bộ tinh quang ngưng tụ thành một đạo tinh quang quang trụ, trực tiếp đánh về hướng vừa có dị thường kia.

Dưới sự chiếu xạ của nồng đậm tinh quang, từng đạo liên y như sóng nước nhẹ nhàng gợn sóng, "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" do Hồng Vân lão tổ bố trí cứ như vậy hiển hiện trước mặt mọi người.

"Công kích!" Thiên Khôi Tinh Quân quát to một tiếng, tinh quang đại trận lập tức từ tính chất tra xét chuyển sang công kích tính!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!".....

Tinh quang quang trụ tiếp liên không ngừng đánh lên "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận".

"Ba!" "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" vốn trọng tại ẩn nặc, không phải phòng ngự, tao ngộ cường lực công kích liên tiếp, chỉ một lát sau liền tuyên cáo phá toái, trọng tân phản hồi vào đạo bào của Hồng Vân lão tổ.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, cộng thêm Tây Vương Mẫu sau này, mấy người đều khắc họa trận pháp sở trường của mình lên đạo bào đối phương.

Cố thử thì tuy rằng "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" ngoài cùng bị phá, lại hiển lộ ra tầng tầng lớp lớp trận pháp bên trong: "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên Đại Trận", "Thất Tuyệt Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận", "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận", "Không Gian Điên Đảo Đại Trận", "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", "Cực Âm Nhu Thủy Đại Trận".....

Từng đạo tinh quang đánh vào trọng trọng đại trận, bị từng tầng suy yếu, đặc biệt là "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận" và "Cực Âm Nhu

Thủy Đại Trận" về mặt tiên thiên có hiệu quả khắc chế tinh quang đại trận.

Mây tầng sẽ che khuất tinh quang, mặt nước sẽ phản xạ tinh quang, đây là hiện tượng thập phần tự nhiên!

"Đại tẩu, người và Lục Ngô giúp ta thao khống trận pháp, ta phải mau chóng triệt để luyện hóa 'Tây Thiên Môn'!" Hồng Vân lão tổ giao quyền khống chế trận pháp trên đạo bào cho Tây Vương Mẫu và Lục Ngô.

Lục Ngô chủ yếu khống chế "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", đạo đạo tinh quang quang trụ đánh vào đại trận, trong nháy mắt bị vô hạn vân vụ can nhiễu, phân tán, cuối cùng biến mất!

"Cực Âm Nhu Thủy Đại Trận" vốn là trận pháp Tây Vương Mẫu am hiểu nhất, lúc này tiếp nhận quyền khống chế, lại tế xuất Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tịnh Thủy Bát Vu", "Cực Âm Ngư Bài", đem uy lực dung nhập vào trong đại trận.

Đốn thời uy lực đại trận bạo trướng hứa đa!

"Hoa lạp lạp!" Tùy theo sóng nước trong trận pháp rung động, đạo đạo tinh quang bạo xạ đại bộ phận bị phản xạ trở lại, va chạm với các tinh quang khác, tương hỗ can nhiễu.

Chương 149

Tây Vương Mẫu tuy là nữ tiên, nhưng tính cách không phải cứ một mực phòng thủ.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Lưu Thủy Phân Quang Bảo Kính" bỗng nhiên bạo phát kính quang mãnh liệt, chiếu đến thiên địa gian một mảnh minh hoảng hoảng.

Bảo kính có tên "Phân Quang" tịnh phi hư ngôn, chỗ đặc thù chính là ở năng lực "phân quang" thần kỳ, trong nháy mắt ngạnh sinh sinh phân xuất một thông đạo sướng thông vô trở giữa đầy trời tinh quang!

Mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo dưới sự yểm hộ của quang mang, thuận theo thông đạo do "Lưu Thủy Phân Quang Bảo Kính" tạo ra mà đánh lén.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phượng Vĩ Quải Trượng" hung hăng nện về phía Nhiên Đăng đạo nhân đang trang mô tác dạng dùng "Linh Thứu Cung Đăng" bắn ra một đạo âm sâm quỷ hỏa.

Nhiên Đăng đạo nhân vốn không tận toàn lực, thấy thế tay đánh ra một đạo pháp quyết, quanh thân hiện ra một cái hộ thân pháp thuật hình dạng "linh cữu" hư ảo.

"Phanh!" Uy lực của Cực phẩm Tiên Thiên Bảo, đốn thời đánh cho Nhiên Đăng đạo nhân "trở tay không kịp" phải "thổ huyết" đảo bay ra ngoài mấy ngàn dặm.

Một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác là "Long Đầu Quải Trượng" tắc nện về phía Thiên Khôi Tinh Quân - kẻ cầm đầu công kích mãi lực nhất trong Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân.

"Oanh!" Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Long Đầu Quải

Trượng" hung hăng quất lên người Thiên Khôi Tinh Quân.

Tuy rằng có tinh quang của "Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" hộ thân, nhưng hắn căn bản không ngờ Tây Vương Mẫu lại có pháp bảo có thể phân khai sự bảo hộ của đại trận tinh quang, trực tiếp công kích bản thể.

Thực sự là hào vô phòng bị, Thiên Khôi Tinh Quân bị "Long Đầu Quải Trượng" đánh cho tinh thần chi quang ngưng tụ quanh thân toàn bộ hội tán, hộc máu, tứ chi đứt đoạn, như một đống bùn nhão bị văng ra ngoài.

May mắn đại trận lập tức hội tụ từng đạo tinh quang nhập vào cơ thể hắn, cư nhiên nhặt lại được một cái mạng!

Địa Khôi Tinh Quân - kẻ cầm đầu Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân cũng chẳng khá hơn là bao.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phân Thủy Kim Thoa" và "Gia Trì Thần Xử" đồng thời đánh trúng hắn.

Chỉ là hai kiện linh bảo này so với "Long Đầu Quải Trượng" chậm hơn một chút, Địa Khôi Tinh Quân có một sát na thời gian né tránh.

Vốn dĩ "Phân Thủy Kim Thoa" nhắm vào bụng lại rạch một đường lớn ngay thắt lưng hắn, còn "Gia Trì Thần Xử" vốn định nện vào đầu lại đập nát một bên vai của hắn.

"Thiên Cương Địa Sát Tinh Thần Đại Trận" tử thương mất hai nhân vật linh hồn quan trọng, uy lực trận pháp đốn thời bạo điệt hứa đa.

Các Tinh Quân còn lại vội vàng chuyển công làm thủ, từng đạo tinh quang nồng đậm bảo hộ bọn họ kín không kẽ hở, càng nhiều tinh quang dũng về phía Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân, trợ

giúp liệu thương!

Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng đám người xem náo nhiệt đã sớm đuổi tới, đứng một bên không khỏi kinh ngạc trước sự phản kích tê lợi của Tây Vương Mẫu, lại nhịn không được nhìn một phương Tinh Quân bị thiệt thòi mà hả hê.

"Hảo âm hiểm giảo trá!" Thiên Cơ Tinh Quân lệ quát một tiếng, "Các huynh đệ, ác đạo đánh lén đắc thủ, chúng ta phải báo thù cho Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân!" "Hảo!" Một đám Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân đồng cừu địch khái, muốn lần nữa thôi động đại trận công kích.

"Ha ha ha!

Hảo một cái Đế Tuấn, hảo một cái Thái Nhất, hảo một đám ô hợp chi chúng nói lời không giữ lời!" Tiếp Dẫn đạo nhân bỗng nhiên lớn tiếng cười vang.

"Tiếp Dẫn đạo hữu cười cái gì?" Thông Thiên xem náo nhiệt đang lúc cao hứng, bị Tiếp Dẫn đạo nhân cười như vậy, làm cho có chút mạc danh kỳ diệu.

"Đế Tuấn và Thái Nhất trước đó mới cùng khách 'Tử Tiêu Cung' đạt thành ước định, đối thiên thề, tuyệt đối sẽ không can dự thu hoạch của ngã đẳng!

Nhưng lúc này đám Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân này lại cưỡng hành công đánh đồng đạo 'Tử Tiêu Cung'!

Chẳng phải là muốn Đế Tuấn và Thái Nhất vi phạm thệ ngôn, thiên tru địa diệt hay sao?" Thanh âm trong trẻo của Tiếp Dẫn đạo nhân khiến mỗi một tu sĩ tại trường đều nghe rõ ràng rành mạch.

"....." Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân bị lời của Tiếp Dẫn đạo nhân làm cho đốn thời thủ túc vô thố.

Vừa rồi bọn họ cũng thấy Đế Tuấn, Thái Nhất cùng đám đại năng "Tử Tiêu Cung" cầm đầu là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề chỉ thiên thệ.

Nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất cảm thấy bị bức phải thoái nhượng thỏa hiệp là tổn hại uy nghiêm, cho nên lúc thề thanh âm cũng không lớn.

Đám Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân đứng khá xa tịnh không nghe được nội dung cụ thể, chỉ biết song phương đã đạt thành một số nhận thức chung.

Hiện giờ nghe Tiếp Dẫn đạo nhân đoạn chương thủ nghĩa như vậy, bọn họ cũng không biết nên làm thế nào cho phải!

Nếu quả thật vì vậy mà chiêu trí họa đoan cho Đế Tuấn, Thái Nhất, bọn họ tuyệt đối không thể gánh vác nổi.

Nhưng là Đế Tuấn phái bọn họ tới nha.....

Vô sở thích tòng, Thiên Cơ Tinh Quân nhìn về phía người duy nhất biết chân tướng đối thiên thệ và là kẻ dẫn đầu - Nhiên Đăng đạo nhân, nhưng hắn lại đang "hôn mê bất tỉnh".....

"Nhưng mà....." Thông Thiên tính tình thẳng thắn vừa định nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân lập tức ám trung truyền âm: "Thông Thiên đạo hữu, Ba Tiêu ác đạo tuy rằng tác phong bá đạo, hành sự kiêu ngạo, nhưng vẻn vẹn chỉ xưng vương xưng bá tại Tây Phương đại lục, thiên cư nhất ngung đối với ngã đẳng ảnh hưởng không lớn." "Nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất là hạng người dã tâm bột bột, hiện giờ chưởng ác 'Thiên Đình' to lớn, tọa ủng mười mấy vạn thủ hạ thực lực không yếu!

Đây mới là tâm phúc đại hoạn chân chính của chúng ta.

Hiện giờ lại có nhất mạch 'Tu Di Sơn' kiềm chế 'Thiên Đình' phát

triển chẳng phải càng phù hợp lợi ích của chúng ta sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân phân tích đạo lý rõ ràng.

"Ân!

Tiếp Dẫn đạo hữu ngôn chi hữu lý!

Đại huynh và Nhị huynh khẳng định cũng nghĩ như thế!" Thông Thiên truyền âm trả lời xong liền không nói thêm gì nữa.

Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân do dự bất định, không dám tiến công, cũng không cam tâm cứ thế thối lui, cứ như vậy giằng co.

Trong trọng trọng đại trận bảo hộ, Hồng Vân lão tổ tiếp tục tranh thủ thời gian luyện hóa "Tây Thiên Môn", Lục Ngô cũng trợ một tay, chỉ có Tây Vương Mẫu phụ trách cẩn thận phòng phạm, đề phòng đối phương đột nhiên phát động công kích.

Thoáng cái vài năm thời gian trôi qua, tuy rằng Thiên Khôi Tinh Quân sau khi thanh tỉnh lực chủ tái thứ tiến công, nhưng bởi vì vừa phải đề phòng Tây Vương Mẫu phản kích, lại nhân vì Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân phụ thương nên công kích lực sậu hàng, cho nên y nguyên chưa thể công phá phòng ngự cường hãn của Tây Vương Mẫu.

Rốt cuộc Hồng Vân lão tổ thành công đem "Tây Thiên Môn" triệt để luyện hóa.

Ngoài "Tây Thiên Môn", con đường thông thiên khoát nhiên xuất hiện.

"Đại tẩu!

Lục Ngô đạo hữu!

Chúng ta đi!" Hồng Vân lão tổ cười lớn, dẫn theo Tây Vương Mẫu, Lục Ngô đứng trên thông thiên lộ.

Chỉ thấy pháp quyết trong tay hắn liên liên đánh ra, trên bình đài "Tây Thiên Môn" dâng lên từng trận bạch mang mang mê vụ, hai cái trống đá, hai cây cột trụ, xà ngang, cùng ba chữ thần văn "Tây Thiên Môn" đồng thời phóng xuất nồng đậm bạch vụ.

Phiến khắc sau, bên trong cả môn động "Tây Thiên Môn" dâng lên một đạo không gian bình chướng bán thấu minh, "Tây Thiên Môn" triệt để quan bế.

"Thu!" Có "Tây Thiên Môn" cách trở, Hồng Vân lão tổ trực tiếp đem tất cả trận pháp và linh bảo thống thống thu hồi.

"Xong rồi!

Tây Thiên Môn!

Bị luyện hóa!

Bị quan bế rồi!" Thương thế chưa lành, khí tức vi nhược, Thiên Khôi Tinh Quân ai hào một tiếng.

Nhiên Đăng đạo nhân lúc này du du tỉnh lại, khí tức càng vi nhược khó có thể cảm tri, đứt quãng nói: "Lần này..... hành động bất lực, toàn trách.....

Chương 150

toàn trách bần đạo khinh địch, khụ khụ, đại ý, bị ác đạo đánh lén, đánh lén trọng thương, mới có thể, mới có thể di ngộ chiến cơ, sau sự việc bần đạo....,..... tự sẽ hướng Đế Tuấn đạo hữu thỉnh tội.....” Nhiên Đăng đạo nhân nói xong lại lần nữa hôn mê bất tỉnh.....

“Ẩn!” Hồng Vân lão tổ trong miệng bạo quát một tiếng, hai tay mười ngón phiên phi, từng đạo xích hồng pháp lực đánh vào trong “Tây Thiên Môn”.

“Tây Thiên Môn” dần dần hư hóa, dung nhập vào không gian xung quanh.

“Hồng Vân ác đạo!

Cư nhiên dám ẩn nặc thiên môn!” Thiên Cơ Tinh Quân bạo khiêu như lôi lớn tiếng chửi mắng.

“Ba!” Sau một tiếng khẽ vang, “Tây Thiên Môn” giống như một hòn đá ném vào biển lớn, biến mất vô ảnh vô tung, chỉ để lại từng đạo không gian liên y.

Bao gồm Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân, cùng tất cả tu sĩ vây xem, trơ mắt nhìn Hồng Vân lão tổ hỉ tiếu nhan khai cùng Tây Vương Mẫu và Lục Ngô đạp lên thông thiên lộ càng đi càng xa!

“Tây Thiên Môn” đã thất thủ, Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân mang theo Nhiên Đăng đạo nhân “trọng thương sắp chết”, cùng Thiên Khôi Tinh Quân và Địa Khôi Tinh Quân tuy đã tỉnh táo nhưng y nguyên không thể động dụng pháp lực cần tiếp tục tu dưỡng, trực tiếp bay về hướng “Đông Thiên Môn”.

Hoa khai lưỡng đóa các biểu nhất chi, đồng thời với đại chiến tại "Tây Thiên Môn", "Bắc Thiên Môn" cũng triển khai một tràng kinh thế đại chiến.

Ba Tiêu đạo nhân lấy đi "Bắc Thiên Môn", hiện xuất thân hình.

Đế Tuấn nhìn chỗ trống không, chỉ còn lại một con đường thông thiên hào vô trở đáng, mặc người ra vào, sắc mặt khó coi đến cực hạn.

"Ba Tiêu ác đạo, không ngoan ngoãn trốn trong 'Tu Di Sơn' trảm thi, cứ phải chạy tới 'Thiên Đình' đảo loạn.

Tốc tốc giao ra 'Nam Thiên Môn' và 'Bắc Thiên Môn', nếu không hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!" Đế Tuấn dùng "Hà Đồ Lạc Thư" hộ thể, trong tay "Thái Dương Thần Luân" dược dược dục thí, tùy thời chuẩn bị công kích.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Sách người môn hộ xác thực không thỏa, thỉnh tốc tốc giao ra!" Hi Hòa tế xuất "Nguyệt Quế Trượng", thần tình thanh lãnh nói.

"Không sai!

Nếu không ngã đẳng cũng chỉ có thể không niệm tình cũ, cùng đạo hữu làm một trận!" Thường Hi trong tay "Thái Âm Thần Luân" thần quang lập lòe, hiển nhiên một lời không hợp sẽ ra tay.

"Ba Tiêu đạo hữu, ngươi hiện giờ vẻn vẹn là Đại La Kim Tiên, ngã đẳng đều là Nhất Thi Chuẩn Thánh, đạo hữu cho dù linh bảo cường đại cũng không phải đối thủ của chúng ta!

Đem hai tòa thiên môn giao ra đi!" Phục Hy hiện giờ gia nhập phe Đế Tuấn, tự nhiên đứng ở một bên.

"Ba Tiêu đạo hữu, hành kính lấy đi hai tòa thiên môn cũng quá ác liệt!

Bần đạo cảm thấy nên trả lại!

Ngã đẳng chẳng những không truy cứu, sẽ còn có đại lễ tống thượng!" Nữ Oa mở miệng khuyên nhủ.

"Ha ha ha! 'Thiên Đình' vốn là vật vô chủ, mọi người các bằng thủ đoạn.

Hiện tại nói nhiều vô ích, động thủ đi!" Ba Tiêu đạo nhân vẫn không chuẩn bị bộc lộ thực lực Nhất Thi Chuẩn Thánh, hắn muốn thử một chút luyện thể công pháp 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đã lâu chưa dùng tới.

"Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân một quyền oanh lên quang tráo do "Hà Đồ Lạc Thư" quanh thân Đế Tuấn phát ra.

Bao nhiêu năm trôi qua, 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 của Ba Tiêu đạo nhân tuy rằng vẫn tương đương với cường độ Tiên Thiên Linh Bảo trung phẩm tầng thứ sáu, tịnh chưa đột phá tầng thứ bảy, nhưng y nguyên tinh tiến không ít.

"Ca sát!" Quang tráo của "Hà Đồ Lạc Thư" bị Ba Tiêu đạo nhân đánh đến phát ra tiếng vỡ vụn thanh thúy, từng đạo vết rạn nhỏ lấy nắm tay làm trung tâm, trình hiện phóng xạ trạng xuất hiện trên quang tráo.

"Muốn chết!" Đế Tuấn sắc mặt càng thêm thiết thanh, "Thái Dương Thần Luân" trong tay trảm ra một đạo xích hồng viên hình quang luân, chém về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Tới hay lắm!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng, một cước đá ra, tiếng âm bạo vang lên, mang theo Thủy chi pháp tắc một đạo băng lam quang nhận cùng xích hồng viên luân oanh nhiên tương đâm, song song yên diệt.

"Oanh!" Tiên thối lại một lần nữa quất lên quang tráo hình thành

bởi "Hà Đồ Lạc Thư", khiến nó sản sinh thêm từng đạo vết rạn.

"Sưu!" Hi Hòa dùng "Nguyệt Quế Trượng" quét ra một mảnh nguyệt hoa, xoát hướng Ba Tiêu đạo nhân.

Thường Hi dùng "Thái Âm Thần Luân" cũng trảm ra một đạo nguyệt nha quang nhận cắt về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Oanh!" "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân song quyền liên kích, đem hai đạo công kích hóa giải.

"Tranh tranh tranh....." "Phục Hy Cầm" của Phục Hy phiêu ra từng trận sát phạt chi âm, từ tứ diện bát phương hào vô quy luật mà công kích Ba Tiêu đạo nhân.

"Thiên Xà Trượng" của Nữ Oa cũng kích xạ ra, hóa thành hai con thiên xà quấn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!".....

Ba Tiêu đạo nhân quyền đả cước thích, vai húc trỏ đánh, gối đỉnh chân đá, đem tất cả âm nhận đánh tan.

"Dát chi chi!" Ba Tiêu đạo nhân hai tay phân biệt túm lấy thất thốn của một con thiên xà, mười ngón dùng lực nắm chặt, muốn bóp nát thiên xà, nhưng kia dù sao cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sở hóa!

Lần nữa gia đại lực đạo, Ba Tiêu đạo nhân hai tay càng nắm càng chặt, thanh âm "tạp chi chi" càng ngày càng lớn, nhưng y nguyên chưa thể bóp nát nó.

"Tê....." Hai con thiên xà phát ra một tiếng ai minh, tự động hóa tác một đạo linh khí phản hồi trong tay Nữ Oa, khôi phục bản thể "Thiên Xà Trượng".

Nữ Oa sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, ánh mắt kinh khủng nhìn

về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Ai!

Quả nhiên còn thiếu chút hỏa hầu a!" Ba Tiêu đạo nhân cười khổ lắc đầu.

"Bản tọa hiện tại không có công phu chơi với các ngươi, sau này sẽ bồi các ngươi chậm rãi chơi!" Ba Tiêu đạo nhân vừa rồi bất quá chỉ là tiểu thí thân thủ, hắn còn phải chạy tới hội hợp với Trấn Nguyên Tử, nào có tâm tư cùng bọn họ triền đấu.

Sau khi cùng mỗi người qua một chiêu liền dùng "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" mở đường, hướng về "Đông Thiên Môn" vọt tới.

"Khả ác!

Cư nhiên dễ dàng để hắn chạy thoát như vậy!" Đế Tuấn khí phẫn nan đương, nộ hống nói, "Đuổi theo cho ta!" "Sưu!" "Sưu!" "Sưu!".....

Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa cùng các tu sĩ phi tốc truy đuổi.

Đợi khi Ba Tiêu đạo nhân đến "Đông Thiên Môn" mới biết được vì sao Trấn Nguyên Tử vẫn luôn không hồi ứng hô hoán trong "Tịnh Đế Kim Liên".

Hóa ra Trấn Nguyên Tử lúc này đang bị Thái Nhất dẫn đầu Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân bố hạ trận pháp đoàn đoàn vây khốn!

Mỗi một lần công kích của Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" trong tay Thái Nhất đều làm cho phòng ngự "Địa Thư" khẽ rung động, huống chi còn có từng đạo tinh thần quang trụ chói mắt không ngừng đánh vào.

May mắn "Địa Thư" vốn là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo loại hình phòng ngự, Thổ chi pháp tắc mà Trấn Nguyên Tử tu luyện lại sở trường nhất về phòng thủ, cộng thêm Trấn Nguyên Tử tu luyện Thủ Hộ pháp tắc tổ thành "Thổ Chi Thủ Hộ Đại Trận" chính bản nhất, mới giúp Trấn Nguyên Tử lấy sức một người đỉnh trụ Thái Nhất cùng Tam Bách Lục Thập Chu Thiên Tinh Quân cường lực công kích!

Nhưng trong tình huống này, Trấn Nguyên Tử cũng vô pháp tiếp tục luyện hóa "Đông Thiên Môn", cũng không rảnh để thông thoại với Ba Tiêu đạo nhân.

Trấn Nguyên Tử tuy rằng nghe lời Ba Tiêu đạo nhân, nhưng cũng có sự kiêu ngạo của riêng mình, không có thấy tình thế không ổn mà triệt ly, vẫn nghiến răng kiên trì.

Bốn tòa thiên môn, Ba Tiêu đạo nhân độc tự lấy đi "Nam Thiên Môn" và "Bắc Thiên Môn", Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu đã luyện hóa, quan bế, phong tỏa "Tây Thiên Môn", cuối cùng còn lại "Đông Thiên Môn", Trấn Nguyên Tử không muốn để nó mất đi trong tay mình.....

Khi Ba Tiêu đạo nhân phong trì điện xế chạy đến "Đông Thiên Môn", vừa vặn nhìn thấy Thái Nhất dùng "Hỗn Độn Chung" lần nữa đập nát một đạo "Thổ Chi Bình Chướng" do Trấn Nguyên Tử thích phóng ra!

Chương 151

Từng đạo tinh quang chi trụ bị Trấn Nguyên Tử thi triển không gian pháp thuật thôn phệ, chiết phản, với uy lực mạnh hơn phản kích lại trên "Hỗn Độn Chung"!

Chuẩn Đề đạo nhân cùng Lão Tử, Nguyên Thủy cũng đang lấy ước định trước đó làm lý do, muốn ngăn cản Thái Nhất công kích Trấn Nguyên Tử, nhưng Thái Nhất lại tịnh không chịu bộ này.

"Lão Tử đạo hữu, Nguyên Thủy đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, ước định trước đó giữa huynh đệ chúng ta cùng khách 'Tử Tiêu Cung' và tình huống hiện tại tịnh không giống nhau!" Thái Nhất trên tay toàn lực công kích không hề thả lỏng, ngoài miệng cũng không chịu thiệt.

"Chúng ta ước định, ta sẽ không can thiệp việc đồng đạo 'Tử Tiêu Cung' sử dụng tiên cung bảo điện cùng các tài nguyên thủ đắc trong 'Thiên Đình', các ngươi cũng không được can thiệp việc ta quản lý 'Thiên Đình'!" "Như hôm nay Trấn Nguyên Tử tuy rằng đồng dạng là đồng đạo 'Tử Tiêu Cung', nhưng!

Một!

Thứ hắn mưu đồ tịnh phi là tài nguyên trong 'Thiên Đình', mà là xuất nhập môn hộ của 'Thiên Đình'!

Hai cái này tuyệt đối không thể đánh đồng!" "Hai!

Hắn hiện tại đang luyện hóa, thượng vị thủ đắc quyền khống chế 'Đông Thiên Môn'!

Ngã đẳng chỉ là cùng hắn công bình cạnh tranh mà thôi!

Cho nên vô luận nhìn từ phương diện nào ta cũng không có vi phản thệ ngôn ban đầu!" Thái Nhất cười lạnh phản bác lại sự chất

nghi của Lão Tử, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân không ngờ Thái Nhất trong lúc kích chiến mà đầu óc vẫn thanh tỉnh như thế, đảo mắt một cái, một kế không thành lại sinh một kế, hân hỉ nói: "Hóa ra là như thế!

Vậy ta há chẳng phải cũng có thể tham dự tranh đoạt rồi?" "Lão Tử sư huynh!

Nguyên Thủy sư huynh!

Chúng ta động thủ đoạt lấy quyền khống chế 'Đông Thiên Môn', sau này xuất nhập 'Thiên Đình' càng thêm thuận tiện, không cần chịu sự quản chế của Đế Tuấn Thái Nhất....." Chuẩn Đề đạo nhân truyền âm cho Lão Tử và Nguyên Thủy.

"Đại huynh, tiểu đệ cảm thấy Chuẩn Đề sư đệ nói có đạo lý!" Nguyên Thủy gật gật đầu tán đồng.

"Cho dù xuất thủ, cũng phải chọn hảo thời cơ, hiện tại không nghi xuất thủ, chúng ta đợi Thái Nhất công phá phòng ngự của Trấn Nguyên Tử xong hãy xuất thủ!

Bần đạo sẽ dùng 'Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp' phòng thủ 'Hỗn Độn Chung', Chuẩn Đề sư đệ cùng các đạo hữu khác đối phó đại trận Chu Thiên Tinh Quân, nhị đệ đi luyện hóa 'Đông Thiên Môn'!" Lão Tử trầm tư phiến khắc rồi đồng ý.

Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng tuy rằng sốt ruột, nhưng lại không có biện pháp, nếu lại khuyên nữa thì quá lộ liễu, dễ dẫn đến hoài nghi, vì vậy chỉ có thể gật đầu đồng ý: "Lão Tử sư huynh sở ngôn cực phải, bần đạo đi thương nghị với các đạo hữu khác!" "Đến lúc đó Trấn Nguyên Tử phòng ngự vừa vỡ, ta liền dẫn theo chúng tu sĩ cùng nhau xuất thủ, tổng có thể bảo trụ tính mệnh hắn vô ưu!" Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng tính toán.

“Ha ha ha!

Thái Nhất!

Công bình cạnh tranh?

Ngươi nói mà cũng không biết ngượng mồm!

Bất quá chỉ là lấy nhiều hiếp ít mà thôi!

Bản tọa hôm nay sẽ cho ngươi biết sự lợi hại!” Thanh âm cuồng ngạo của Ba Tiêu đạo nhân truyền đến!

Cùng với thanh âm của hắn, là đòn công kích đã đến nơi!

Công kích của Ba Tiêu đạo nhân còn đến sớm hơn cả âm thanh.

Tiên thiên chí bảo “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” tỏa ra cửu thải quang mang, “Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ” phát ra ngũ sắc hào quang, toàn bộ cùng đánh về phía Thái Nhất.

Cùng lúc đó, Ba Tiêu đạo nhân dùng không gian linh bảo “Dương Liễu Diệp” và “Dương Liễu Chi” để làm suy yếu tinh thần quang mang đang giáng xuống từ trên trời.

Cực phẩm tiên thiên linh bảo “Lục Căn Thanh Tịnh Trúc”, “Long Châu”, “Kỳ Lân Ấn”, “Càn Khôn Đỉnh”, pháp bảo giết người không dính nhân quả “Bàn Long Biển Quải”, cùng với “Đảo Mã Độc Thung”, “Phong Vĩ Độc Châm”, “Thanh Trúc Xà Thứ” và vô số linh bảo khác, toàn bộ đều trút xuống những đòn công kích cuồng bạo nhất về phía ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” .....

Tiếng nổ vang và tiếng la hét thảm thiết nối tiếp nhau không dứt!

Chỉ trong một hiệp, những vị Chu Thiên Tinh Quân mà phần lớn tu vi chỉ mới đạt đến Thái Ất Kim Tiên, gần như chết mất một nửa trong nháy mắt, số còn lại cũng đều bị trọng thương!

“Rắc rắc!” Ba Tiêu đạo nhân đưa hai tay chậm rãi vẽ một vòng trước mặt, một cánh cửa đá hư ảo hiện ra trước mặt y, là bệ đá làm từ chất liệu quen thuộc chưa biết tên, một đôi trống đá, hai cột trụ, một thanh xà ngang, thần văn trên xà ngang từ “Bắc Thiên Môn” đã biến thành “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”!

Đúng vậy!

Cánh “Bắc Thiên Môn” mà Ba Tiêu đạo nhân đào đi, nếu không dung hợp với “Tam Thập Lục Trọng Thiên”, trở thành cánh cửa và lối đi ra bên ngoài cho “Tam Thập Lục Trọng Thiên”, Ba Tiêu đạo nhân cũng sẽ không tốn nhiều thời gian như vậy!

Chỉ thấy Ba Tiêu đạo nhân khẽ xoay lòng bàn tay, “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn” hé ra một khe hở nhỏ, thế giới chi lực nồng đậm hình thành một luồng hấp lực mạnh mẽ, hút toàn bộ Chu Thiên Tinh Quân, bất kể là thi thể đã chết hay thương binh trọng thương, tất cả đều bị Ba Tiêu đạo nhân thu vào bên trong.

“Từ nay về sau, trong ‘Tam Thập Lục Trọng Thiên’ có thêm một tầng Tinh Thần Thiên cũng không tệ!” Ba Tiêu đạo nhân thầm mỉm cười trong lòng.

Lão Tử, Nguyên Thủy và các vị khách trong “Tử Tiêu Cung” khác cũng nhìn thấy cánh thiên môn hư ảo kia, lập tức chết lặng tại chỗ, đầu óc ong ong, rối thành một mớ hỗn độn.

“Thứ ẩn giấu sau cánh thiên môn bị Ba Tiêu đạo nhân đào đi kia là gì?

Tại sao lại có thế giới chi lực nồng đậm đến thế, tại sao lại có nhiều loại linh khí tạp nham đa dạng nhưng nồng độ lại cực cao như vậy!” Lão Tử và Nguyên Thủy đều đang gào thét trong lòng.

Chuẩn Đề đạo nhân tuy trên mặt cũng lộ vẻ kinh ngạc, nhưng điều

y kinh ngạc lại là "Tam Thập Lục Trọng Thiên" của Ba Tiêu đạo nhân lại đạt đến mức độ này!

Mặc dù Tiếp Dẫn đạo nhân là đại tổng quản của "Tam Thập Lục Trọng Thiên", nhưng Chuẩn Đề đạo nhân chưa từng nghe y tiết lộ một chút nội tình nào. .....

Các vị đại năng này đều có thể nhìn thấy một cảnh tượng còn kinh người hơn qua khe hở của "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" đang dần khép lại!

Ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân bị hút vào "Tinh Thần Thiên", bất kể đã chết hay trọng thương chưa chết, toàn bộ đều bị thế giới chi lực cọ rửa, hóa thành tinh thần chi lực nguyên bản nhất, ngưng tụ trên "Tinh Thần Phiên"!

Hậu thiên linh bảo "Tinh Thần Phiên" mà Đế Tuấn và Thái Nhất đã hao hết tâm lực luyện chế ra, sau khi hấp thụ toàn bộ tinh thần pháp lực của chủ nhân, tất cả đều hóa thành từng ngôi sao nhỏ treo lơ lửng trong "Tinh Thần Thiên", tạo thành một bầu trời sao có phần thưa thớt mỏng manh.

Mọi người đều chìm đắm trong sự kinh ngạc về "Tam Thập Lục Trọng Thiên", mãi cho đến khi cánh "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" hư ảo kia theo hai tay của Ba Tiêu đạo nhân khép lại, ẩn vào trong hư không.

Mặc dù toàn bộ quá trình chỉ diễn ra trong nháy mắt, nhưng Lão Tử, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề đạo nhân và các đại năng "Tử Tiêu Cung" khác căn bản không thể nào quên được cảnh tượng trước mắt.

"Ầm!" "Ầm!" Hai tiếng nổ vang kịch liệt hơn do hai kiện tiên thiên chí bảo va chạm vào nhau mới kéo Lão Tử và Nguyên Thủy từ trong kinh ngạc trở về thực tại.

“Hỗn Độn Chung” của Thái Nhất bị hai kiện tiên thiên chí bảo cùng cấp bậc đánh trúng, mặc dù Ba Tiêu đạo nhân không sử dụng tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh, nhưng vẫn khiến Thái Nhất bị đánh bay xa ngàn dặm.

Y cũng nhìn thấy Chu Thiên Tinh Quân bị Ba Tiêu đạo nhân đánh tan trong một hiệp, rồi dùng thủ đoạn quỷ dị hút vào “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”, hóa thành một bầu trời sao.

Đó là thành quả mà huynh đệ y đã hao phí vô số tài lực, vật lực, tinh lực và tâm huyết để tạo ra. .....

“Phụt!” Pháp lực trong cơ thể Thái Nhất chấn động, tâm thần lại bị kích thích mạnh mẽ, y trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

“Ba Tiêu ác đạo!” Thái Nhất nghiến răng nghiến lợi, kích phát toàn bộ lực phòng ngự của “Hỗn Độn Chung”, một tầng kim quang dày đặc bao bọc lấy y.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại không tiếp tục truy kích, mà quay đầu bay về phía “Đông Thiên Môn”.

Trấn Nguyên Tử đã sớm chú ý đến Ba Tiêu đạo nhân, liền mở ra một lối đi để đón y vào trong.

“Vi huynh phòng ngự, ngươi cứ việc an tâm luyện hóa ‘Đông Thiên Môn’!

Chương 152

Vi huynh sẽ giúp ngươi đào nó đi, dời về 'Vạn Thọ Sơn' làm sơn môn cho ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, phóng ra "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" tiếp quản việc phòng ngự của Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử lại uống thêm hai quả "Bàn Đào" để khôi phục nguyên thần và pháp lực, sau đó bắt đầu toàn tâm toàn ý luyện hóa "Đông Thiên Môn".

Thái Nhất bị thương một mình cũng không làm gì được, chỉ có thể đợi Đế Tuấn dẫn theo một đám thuộc hạ lần lượt kéo đến, vây kín "Đông Thiên Môn" ba lớp trong ba lớp ngoài.

Nhưng tấn công hồi lâu cũng không làm gì được Ba Tiêu đạo nhân, người sở hữu vô số linh bảo!

Mấy năm sau, Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân cũng vội vàng chạy đến, nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại nhân lúc không đề phòng, đột nhiên xông ra, chém giết hơn mười danh Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân, thu vào "Tinh Thần Thiên", khiến cho bầu trời sao kia lại có thêm mấy ngôi sao sáng lấp lánh!

"Ba Tiêu ác đạo!

Ta với ngươi không đội trời chung!" Đế Tuấn điên cuồng gào thét.

Thường Hi, Hi Hòa, Phục Hy, Nữ Oa đưa mắt nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Ba Tiêu đạo nhân tuy chưa đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng thủ đoạn của y thần kỳ quỷ dị, vẫn khiến bọn họ phải kinh hồn bạt vía!

“Thôi đi!

Câu này ngươi nói không mười lần cũng phải tám lần rồi, có thể đổi câu nào mới mẻ hơn không!” Giọng nói giễu cợt của Ba Tiêu đạo nhân truyền đến.

“Hay là ngươi lập một lời thề đi, nếu trong một trăm năm nữa không giết được bản tọa, thì lập tức tự nổ tại chỗ thì sao?

Như vậy có thể khích lệ ngươi phấn đấu vươn lên, nỗ lực tiến bộ, kiên định lòng tin phải giết bản tọa!” Ba Tiêu đạo nhân cố ý chọc tức Đế Tuấn và Thái Nhất.

Một trăm năm sau, Trấn Nguyên Tử thành công luyện hóa “Đông Thiên Môn”!

Con đường thông thiên theo đó cũng xuất hiện.

Dưới sự giúp đỡ của Ba Tiêu đạo nhân, y lại tốn gần một trăm năm nữa mới đào được “Đông Thiên Môn” xuống, đặt vào trong “Địa Thư”.

Ba Tiêu đạo nhân lại một lần nữa ra tay bất ngờ, đột nhiên tấn công giết chết hơn mười danh Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân thu vào “Tinh Thần Thiên”, sau đó cùng Trấn Nguyên Tử rời đi từ con đường thông thiên phía đông.

Tam Thanh và các đại năng “Tử Tiêu Cung” khác có người trở về động phủ cũ, có người thì ở lại trong các tiên cung bảo điện trên “Thiên Đình” để tu luyện.

Từ đó về sau, “Đông Thiên Môn” được Trấn Nguyên Tử luyện hóa suốt ngàn năm, dung hợp làm một với “Vạn Thọ Sơn”, trở thành sơn môn.

Điều này khiến linh khí của “Vạn Thọ Sơn” lại tăng vọt mấy thành, một bước trở thành động thiên phúc địa đỉnh cấp nhất trong thế

giới Hồng Hoang.

"Nam Thiên Môn" cũng bị Ba Tiêu đạo nhân liên kết làm một với "Tu Di Sơn", hóa thành sơn môn, nâng cao lực phòng ngự và nồng độ linh khí của "Tu Di Sơn" lên mấy cấp bậc!

Ba vạn năm sau, đột nhiên có một ngày, trên bầu trời vang lên chín tiếng chuông vang vọng khắp trời đất.

"Đại đạo ở trên, Thiên đạo ở trên, 'Yêu Tộc' lập!" Cùng với tiếng chuông của "Hỗn Độn Chung", giọng nói của Đế Tuấn truyền khắp thế giới Hồng Hoang!

Thái Nhất gõ vang tiên thiên chí bảo "Hỗn Độn Chung", Đế Tuấn tuyên bố "Yêu Tộc" thành lập!

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất đồng thanh nói: "Ngô là Đế Tuấn (Thái Nhất), sinh linh tiên thiên từ Thái Dương Tinh, cảm thấy tu sĩ trong thế giới Hồng Hoang hỗn loạn vô trật tự, tốt xấu lẫn lộn, tranh đấu chém giết không ngừng!

Mang theo vô biên sát nghiệt!" "Nay đặc biệt lấy 'Thiên Đình' làm căn cơ, cùng Thái Âm nữ thần suất lĩnh ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân, ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Quân, cùng chư thiên tinh quân, chỉnh hợp vạn tộc sinh linh trong thế giới Hồng Hoang, thành lập Yêu Tộc!

Thay trời quản lý thế giới Hồng Hoang. ....." Đế Tuấn, Thái Nhất dùng tu vi Chuẩn Thánh, được "Hỗn Độn Chung" phụ trợ, tiếp tục dõng dạc tuyên bố.

"Ngô là Đế Tuấn, từ nay về sau hiệu là 'Yêu Hoàng'!

Cùng đệ đệ Thái Nhất là chủ của Yêu Tộc, cùng đạo lữ Hi Hòa ngự tại 'Lăng Tiêu Bảo Điện' trên 'Thiên Đình', thống quản toàn bộ Yêu Tộc, quản lý thế giới Hồng Hoang!" Đế Tuấn lại tuyên bố.

“Ngô là Thái Nhất, từ nay về sau hiệu là ‘Đông Hoàng’!

Cùng huynh trưởng Đế Tuấn là chủ của Yêu Tộc, cùng đạo lữ Thường Hi ngự tại ‘Đông Cung’ ‘Đông Hoàng Cung’ trong tứ đại bảo điện của ‘Thiên Đình’, phụ tá huynh trưởng quản lý Yêu Tộc, cai trị thế giới Hồng Hoang!” Thái Nhất theo sát phía sau.

“Ngô là Nữ Oa, từ nay về sau hiệu là ‘Oa Hoàng’!” Nữ Oa lên tiếng.

“Ngô là Phục Hy, từ nay về sau hiệu là ‘Hy Hoàng’!” Phục Hy tiếp lời.

Sau đó Phục Hy, Nữ Oa đồng thanh nói: “Huynh muội hai người chúng ta ngự tại ‘Nam Cung’, phụ trợ Yêu Hoàng, Đông Hoàng quản lý Yêu Tộc, cai trị Hồng Hoang. .....” “Ngô là Côn Bằng, từ nay về sau hiệu là ‘Yêu Sư’!

Là thầy của vạn yêu, ngự tại ‘Bắc Cung’ ‘Yêu Sư Cung’ trong tứ đại bảo điện của ‘Thiên Đình’, phụ trách trọng trách giáo hóa Yêu Tộc, phụ tá Yêu Hoàng, Đông Hoàng quản lý Yêu Tộc!” Côn Bằng vì biểu hiện xuất sắc trước đó mà được Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất giao cho trọng trách!

“Ngô là Nhiên Đăng đạo nhân, từ nay về sau hiệu là ‘Yêu Tương’!

Ngự tại ‘Bắc Tiên Cung’ trong ngũ cực tiên cung của ‘Thiên Đình’, phụ trách các việc lễ nghi như hôn nhân tang tế của Yêu Tộc, phụ tá Yêu Hoàng, Đông Hoàng quản lý Yêu Tộc!” Nhiên Đăng đạo nhân dõng dạc nói.

Vì có hai kiện linh bảo “Linh Thứu Cung Đăng” và “Dẫn Hồn Phiên” đã hấp thụ huyền hoàng công đức chi lực từ các nghi thức tang lễ, nên y được bổ nhiệm làm “Yêu Tương”, với ý đồ chia sẻ phần công đức chi lực của Ba Tiêu đạo nhân trong lĩnh vực này.

“Chúng ta là Thập Đại Yêu Thánh. ..... ngự tại mười hai linh đài của ‘Thiên Đình’, phụ trách việc chinh chiến thảo phạt của Yêu Tộc, phụ tá Yêu Hoàng, Đông Hoàng quản lý Yêu Tộc, cai trị Hồng Hoang!” Lại có mười vị Yêu Thánh lần lượt lên tiếng phát ngôn!

Thập Đại Yêu Thánh lại đều là khách trong “Tử Tiêu Cung”, nhưng trong ba ngàn người nghe đạo chỉ thuộc loại bình thường, trước nay không hề nổi bật.

Nhưng trải qua bao biến cố, khách trong “Tử Tiêu Cung” đã vẫn lạc không ít, nên bọn họ dần dần nổi bật lên.

Trước đó khi “Thiên Đình” xuất thế, thấy Đế Tuấn và Thái Nhất chiêu mộ được vô số thuộc hạ, thế lực khổng lồ, lại chiếm được bảo địa như “Thiên Đình”, liền sinh lòng ngưỡng mộ, có ý đầu quân, bị Côn Bằng tinh ý nhận ra tâm tư.

Trong thời gian đó, họ vẫn ở lại các tiên sơn phù đảo mà mình chiếm cứ trên “Thiên Đình” để bế quan tu luyện, trong đó tám người đã trảm thi trở thành Nhất thi Chuẩn Thánh, hai người còn lại cũng ở cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, tùy thời đều có thể trảm thi đạt đến tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Sau đại chiến ở “Thiên Đình”, Côn Bằng không quản phiền hà, ba lần năm lượt đến thăm, lấy tình cảm động, lấy lý lẽ thuyết phục, lấy lợi ích dụ dỗ, lấy thế lực ép buộc, khổ tâm khuyên nhủ, cuối cùng đã chiêu mộ được họ vào Yêu Tộc, cùng mưu đồ đại sự!

Việc chiêu mộ được Thập Đại Yêu Thánh cũng là công lao áp đảo giúp Côn Bằng vượt qua Nhiên Đăng đạo nhân để trở thành “Yêu Sư”.

Thập Đại Yêu Thánh lần lượt là: Một, Yêu Thánh Kế Mông!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Bản tướng là thân người đầu rồng, ẩn cư ở Chương Uyên, nơi đi

qua ắt có cuồng phong bão vũ.

Một thân pháp lực, phần lớn thuộc về đạo phong và vũ.

Khi hiện ra hình người, tướng mạo khá uy vũ, mình khoác một bộ long lân áo giáp.

Linh bảo trảm thiện thi chính là cây "Tam Xoa Náo Hải Cương Xoa" trong tay.

Hai, Yêu Thánh Anh Chiêu!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Bản tướng là mặt người thân ngựa, mình có vằn hổ, mọc cánh chim, tiếng kêu như tiếng nước chảy.

Chương 153

Khi hiện ra hình người, tướng mạo hung ác, mặc một chiếc áo da hổ, trông vô cùng hung hãn.

Linh bảo trảm thiện thi chính là cây gậy "Hỗn Thiết Côn" đang cầm, trên đó khắc đầy phù chú chi chít.

Ba, Yêu Thánh Bạch Trạch!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, biết quá khứ, hiểu tương lai.

Bẩm sinh có thể nói tiếng người.

Khi hiện ra hình người lại có phong thái tiên phong đạo cốt, khá là nho nhã.

Linh bảo trảm thiện thi là chiếc "Vũ Mao Phiến" trong tay.

Bạch Trạch lúc nào cũng ung dung phe phẩy quạt, không biết đang có ý đồ gì.

Vì giỏi mưu lược, được Đế Tuấn, Thái Nhất phong làm quân sư trong Thập Đại Yêu Thánh.

Bốn, Yêu Thánh Phi Đản!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Là vũ tộc đắc đạo, bản tướng giống con chuột, chân đỏ, miệng giỏi phun độc dịch.

Khi hiện ra hình người, tướng mạo có phần thấp bé, hai hàng ria chuột lại càng thêm mấy phần hài hước.

Linh bảo trảm thiện thi là một cặp "Độc Câu", vô cùng khó đối phó.

Năm, Yêu Thánh Phi Liêm!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh, bản tướng thân hươu, đầu như chim sẻ, có sừng, đuôi rắn vằn báo.

Khi hiện ra hình người, mặc một bộ da thú, tỏ ra khá hào sảng.

Linh bảo trảm thiện thi là một chiếc quạt dài hơn sáu thước trong tay, trên đó trang trí đầy các loại bảo thạch thuộc tính khác nhau, trông vô cùng hoa lệ, có mấy phần tương tự như quạt ba tiêu.

Sáu, Yêu Thánh Cửu Anh!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Bản tướng có chín đầu, là quái vật thủy hỏa, sinh linh tự mang song thuộc tính quả thật hiếm có.

Khi hiện ra hình người, là hình tượng một nữ tử vô cùng yên tĩnh.

Linh bảo trảm thiện thi là một cặp vũ khí hình bán nguyệt, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt, ngưng kết từ linh khí trời đất, tên là "Nhật Tinh Luân" và "Nguyệt Tinh Luân", mang thuộc tính thủy hỏa, uy lực vô cùng, có mấy phần tương tự "Thái Dương Thần Luân" và "Thái Âm Thần Luân".

Bảy, Yêu Thánh Quỷ Xa!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Bản tướng là chim chín đầu.

Sắc đỏ, giống vịt, khi hiện ra nguyên hình, cánh rộng trăm trượng, ngày mù đêm sáng, hơi gặp âm u thì bay lượn kêu gào.

Linh bảo trảm thiện thi là một cây thượng phẩm tiên thiên linh bảo

“Phương Thiên Họa Kích”.

Tám, Yêu Thánh Khâm Nguyên!

Tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh.

Bản tướng cũng là vũ tộc đắc đạo, giống con ong, lớn cỡ con uyên ương.

Khi hiện ra hình người, là một mỹ nữ hiếm thấy, mặc một bộ y phục ngũ sắc, đều dệt từ lông vũ của linh cầm tiên thiên.

Linh bảo trảm thiện thi là một cây “Tú Hoa Châm”, vô cùng lợi hại.

Chín, Yêu Thánh Thương Dương!

Tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Bản thể là một con chim một chân màu xanh, nghe nói có nguồn gốc khá sâu xa với Phượng Hoàng nhất tộc.

Khi hiện ra hình người cũng là một nữ tử có dung mạo cực kỳ xinh đẹp, mặc một bộ trường bào dệt bằng lụa màu xanh nhạt.

Mười, Yêu Thánh Thử Thiết!

Tu vi Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Bản tướng xấu xí, hình giống trâu nước, nhưng có sừng lớn, lông da đen tuyền, ăn sắt làm thức ăn.

Vật bài tiết sắc bén như thép.

Khi hiện ra hình người là một tráng hán da dẻ ngăm đen!

“Thập Nhị Linh Đài” bị Tây Vương Mẫu, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chiếm ba cái, còn lại chín cái, tám Yêu Thánh Nhất thi Chuẩn Thánh trong Thập Đại Yêu Thánh mỗi người một cái, Thương Dương và Thử Thiết cùng chiếm một linh đài.

Ngoài ra, trong ba vạn năm, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy cũng không hề nhàn rỗi, đi khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang, hoặc thuyết phục, hoặc cưỡng ép thu phục, tóm lại đã thu nạp vô số cao thủ!

Thêm nữa, Đế Tuấn, Thái Nhất tình cờ có được một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo "Luyện Yêu Hồ", luyện hóa một tia nguyên thần của tất cả cao thủ, ngoại trừ các vị hoàng giả, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Tương Nhiên Đăng, Thập Đại Yêu Thánh, vào trong đó.

Chỉ cần Đế Tuấn, Thái Nhất khẽ thúc giục, là có thể khiến họ hồn bay phách lạc, đây cũng là nguyên nhân khiến vô số cao thủ sau khi bị Đế Tuấn, Thái Nhất thu phục, không sinh lòng phản bội.

Lúc này, huynh đệ Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất có thể nói là vô cùng đắc ý, trầm lắng ba vạn năm, cuối cùng dưới sự phụ tá toàn lực của Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân, đã toàn lực mưu hoạch việc thành lập Yêu Tộc.

Không chỉ từ trong những người theo đuổi mình chọn lại nhân thủ, một lần nữa bồi dưỡng ra đội ngũ hoàn chỉnh gồm ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân, ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân, và hàng vạn chư thiên tinh quân!

Thái Nhất dẫn chúng đi thu thập tinh thần tinh thiết, trên Thái Dương Tinh dùng thái dương chân hỏa luyện chế lại một bộ hậu thiên linh bảo "Tinh Thần Phiên" có phẩm chất cực tốt.

Đế Tuấn lại một lần nữa nghiên cứu sâu "Hà Đồ Lạc Thư", lĩnh ngộ ra bản nâng cấp của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" hoàn thiện và mạnh mẽ hơn.

Đế Tuấn, Thái Nhất dẫn đầu Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân và tất cả cao thủ cấp bậc Chuẩn Thánh, Đại La Kim Tiên dưới trướng, đi sâu vào trong hỗn độn, thu

thập hỗn độn thần thạch, luyện chế lại ba tòa thiên môn "Nam Thiên Môn", "Đông Thiên Môn" và "Bắc Thiên Môn".

Nay vạn sự đã chuẩn bị, thành công thành lập "Yêu Tộc", Thiên Đạo có cảm ứng, việc Yêu Tộc thành lập để ràng buộc vạn tộc Hồng Hoang, thống nhất quản lý, có lợi cho sự phát triển của thế giới Hồng Hoang.

Thế là từ trên cửu thiên giáng xuống vô biên công đức!

Đế Tuấn và Thái Nhất thân là chủ của Yêu Tộc, nhận được nhiều công đức nhất, chiếm một nửa toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực.

Hai huynh đệ nhiều năm du tẩu Hồng Hoang, thu nạp vạn tộc, người thức thời thì tự nhiên thu phục, kẻ không thức thời cũng đã giết không ít, nên ác niệm ngưng tụ trong địa chi hoa, lúc này mượn công đức này, thành công trảm ra ác thi lần nữa, cả hai cùng đạt đến cảnh giới Nhị thi Chuẩn Thánh!

Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Nữ Oa, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân chia nhau ba thành tổng lượng huyền hoàng công đức chi lực, có người dùng công đức chi lực để nâng cao tu vi, cũng có người dùng công đức chi lực để tế luyện linh bảo.

Trong đó, Côn Bằng những năm này vận khí cũng không tệ, lại ở trong Bắc Minh Chi Hải tìm được một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo "Trấn Yêu Tháp", lúc này liền đem toàn bộ công đức chi lực thu được rót vào trong đó.

Chương 154

"Linh Thứu Cung Đăng" của Nhiên Đăng đạo nhân, còn gọi là "Linh Cữu Đăng", và "Dẫn Hồn Phiên" những năm này cũng vì lễ tang tế dần được phổ biến trong thế giới Hồng Hoang mà thu được không ít công đức chi lực, lần này y vẫn rót toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực vào trong "Linh Cữu Đăng" để nâng cao uy lực.

Thập Đại Yêu Thánh chia nhau một thành tổng lượng huyền hoàng công đức chi lực, tám vị Yêu Thánh đầu tiên lần lượt hấp thu công đức chi lực để củng cố và nâng cao tu vi.

Đại La Kim Tiên đỉnh phong Thương Dương và Thử Thiết vốn chỉ còn cách trảm thi một bước, nay được huyền hoàng công đức chi lực gia trì, trong nháy mắt dùng linh bảo "Đạm Thanh Tiên Bào" và linh bảo "Tinh Thiết Nguyên Thạch" trảm ra thiện thi, trở thành Nhất thi Chuẩn Thánh.

Ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân và ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân cùng nhau nhận được nửa thành tổng lượng huyền hoàng công đức chi lực, tu vi đều có chút tiến bộ.

Toàn bộ Yêu Tộc còn lại cùng nhau chia sẻ nửa thành huyền hoàng công đức chi lực cuối cùng, nhưng số lượng Yêu Tộc quá đông, chia đều cho mỗi một yêu tộc gần như khó có thể nhận ra.

Khi Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cùng một đám thuộc hạ tuyên ngôn với toàn bộ Hồng Hoang, Nguyên Thủy thiên tôn vừa lúc cưỡi tường vân đáp xuống ngoài động phủ, phía sau là một vị tu sĩ Đại La Kim Tiên sơ kỳ mặc đạo bào đỏ thẫm, trán hói bóng loáng có một cái bọc lớn màu đỏ, mặt mày hiền hậu tươi cười, dáng vẻ của

một lão giả tóc bạc râu bạc.

"Nam Cực đồ nhi, lát nữa gặp đại sư bá phải chu toàn lễ số, tuyệt không được qua loa!" Nguyên Thủy dặn dò nhiều lần.

"Lão sư yên tâm!

Đệ tử hiểu!" Vị tu sĩ trán hói kia lại chính là Nam Cực Tiên Ông!

Nguyên Thủy dẫn Nam Cực Tiên Ông vào động phủ, giới thiệu xong với Lão Tử, liền không thể chờ đợi được mà mở miệng.

"Đại huynh!

Đế Tuấn và Thái Nhất kia cuối cùng cũng thành khí hậu!

Từ nay về sau thế giới Hồng Hoang phải nghe theo hiệu lệnh của chúng!

Chúng ta. ....." Nguyên Thủy nói đến đây, sắc mặt âm trầm liên tục lắc đầu.

"Đây là đại thế sở xu!

Chúng ta cứ tĩnh quan kỳ biến!" Lão Tử không mở mắt, nhưng trong giọng nói vẫn có thể nghe ra một tia không vui.

"Từ sau trận chiến tranh đoạt Thiên Đình, chúng ta đã có chuẩn bị tâm lý.

Tiểu đệ chỉ không ngờ Nữ Oa sư muội thân là đệ tử thân truyền của lão sư, lại không biết tự trọng thân phận như vậy, lại đi làm 'Oa Hoàng' cho Yêu Tộc của Đế Tuấn, Thái Nhất!

Đúng là làm mất hết mặt mũi của đệ tử thân truyền Đạo tổ!" Nguyên Thủy phẫn nộ mắng.

"Mỗi người có chí riêng!

Không thể cưỡng cầu!

Về việc này, Tiếp Dẫn đạo hữu và Chuẩn Đề đạo hữu làm không tệ!

Nghe nói Đế Tuấn và Thái Nhất đã đến thuyết phục mấy lần, nhưng họ kiên quyết không theo, Tiếp Dẫn đạo nhân còn trực tiếp bế quan ba vạn năm không hề lộ diện." Lão Tử hài lòng gật gật đầu.

"Ừ!

Tiểu đệ vốn tưởng Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ không nhịn được mà đi tìm vị ở 'Tu Di Sơn' kia gây phiền phức!

Không ngờ lại thật sự nhịn được!

Ngay cả 'Vạn Thọ Sơn' của Trấn Nguyên Tử và 'Hỏa Vân Động' của Hồng Vân lão tổ cũng không đến gây phiền phức!" "Chúng rầm rộ, vừa đấm vừa xoa chiêu mộ thuộc hạ, vậy mà lại không đến 'Tây Côn Luân', nơi đó có không ít tâm phúc của Tây Vương Mẫu mà!" Nguyên Thủy tiếc nuối lắc đầu liên tục.

"Đế Tuấn và Thái Nhất tuy không tự mình ra tay, nhưng Thập Đại Yêu Thánh lại đến 'Tây Côn Luân' tranh đấu một trận. ....." Lão Tử khẽ nhướng mí mắt, liếc Nguyên Thủy một cái.

"Ồ?

Lúc nào?

Sao tiểu đệ không biết?" Nguyên Thủy kinh ngạc hỏi.

"Việc này xảy ra trong lúc ngươi ra ngoài tìm sư điệt Nam Cực có duyên, vừa về nên chưa nghe thôi!" Lão Tử khẽ nói với Nguyên Thủy.

"Vốn Thập Đại Yêu Thánh kia chuẩn bị tóm gọn một lưới đám tâm phúc của Tây Vương Mẫu như Lục Ngô, nhưng không ai ngờ được, cánh thiên môn mà Ba Tiêu đạo nhân đào đi từ 'Thiên Đình' năm xưa lại có diệu dụng khác!" Lão Tử lắc đầu cảm thán.

“Diệu dụng?” Nguyên Thủy truy hỏi.

“Bên ngoài mỗi tòa thiên môn đều có hai mặt trống đá, hai mặt trống đá đó có thể đặt ở nơi khác, người được cho phép có thể thông qua trống đá để xuyên qua không gian trở về nơi thiên môn tọa lạc!” Lão Tử giải thích.

“Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử đã thông qua trống đá để liên kết ‘Tu Di Sơn’, ‘Vạn Thọ Sơn’, ‘Hỏa Vân Động’, ‘Tây Côn Luân’ thành một thể!” Nguyên Thủy mắt tròn miệng dẹt, Lão Tử khẽ gật đầu thừa nhận.

Thật ra họ không biết rằng “Bồng Lai Tiên Đảo” ở Đông Hải cũng đã được liên kết với “Tu Di Sơn”.

“Đại huynh!

Tam đệ Thông Thiên đâu?

Không thấy y?” Hồi lâu sau Nguyên Thủy mới bình tĩnh lại, chuyển sang hỏi chuyện khác.

“Y cũng ra ngoài du lịch rồi!

Tam đệ sinh tính hiếu động!

Không ngồi yên được!” Lão Tử lắc đầu.

“Hừ!

Tam đệ chỉ thích chạy lung tung. .....” Nguyên Thủy vừa định nhân cơ hội kể tội Thông Thiên, bỗng nhiên từ “Thiên Đình” lại có tiếng chuông truyền đến.

Giọng của Đế Tuấn theo tiếng chuông lại một lần nữa truyền khắp Hồng Hoang: “Yêu Tộc, Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng Thái Âm nữ thần Hi Hòa, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Thái Âm nữ thần Thường Hi, sẽ tổ chức thiên hôn đại điển tại ‘Thiên Đình’ sau một vạn năm

nữa!

Chúng sinh Hồng Hoang có thể cùng đến chung vui!" "Yến vô hảo yến à!

Đế Tuấn và Thái Nhất đang thị uy đấy!" Lão Tử khẽ cười nói.

Lời của Đế Tuấn thông báo với thế giới Hồng Hoang về việc tổ chức thiên hôn đại điển tại "Thiên Đình" sau một vạn năm nữa vừa dứt.

Bên ngoài động phủ của Tam Thanh, đã có Yêu Tộc Thiên Khôi Tinh Quân cầu kiến, đưa lên thiệp mời.

Bên ngoài "Linh Sơn" ở đại lục phía nam, có Địa Khôi Tinh Quân cầu kiến, đưa lên thiệp mời.

Bên ngoài "Tu Di Sơn" ở đại lục phía tây, có Thiên Cơ Tinh Quân cầu kiến, đưa lên thiệp mời.

Tất cả mọi nơi trong thế giới Hồng Hoang, hễ là tu sĩ có vai vế, có danh có tiếng, đều nhận được thiệp mời do Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân của Yêu Tộc đưa đến!

Có thể thấy hành động này Yêu Tộc đã chuẩn bị từ rất lâu, chỉ chờ Yêu Hoàng Đế Tuấn tuyên bố, là lập tức đến cửa đưa thiệp mời.

Trên đại điện "Tu Di Sơn" ở đại lục phía tây, Ba Tiêu đạo nhân bế quan tu luyện ba vạn năm cuối cùng cũng xuất quan, cùng Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tụ họp một nơi.

Chương 155

"Đại huynh!

Đế Tuấn và Thái Nhất học đòi người ta, tổ chức thiên hôn đại điển, cũng thú vị đấy!" Hồng Vân lão tổ bĩu môi cười khẩy.

"Hiện tại trong thế giới Hồng Hoang, cũng chỉ có một bộ phận đồng đạo trong 'Tử Tiêu Cung' năm xưa từ chối gia nhập Yêu Tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng ngại vì cùng là đồng môn nghe đạo nên không tiện cưỡng ép." Trấn Nguyên Tử trầm giọng nói.

"Ngay cả đại lục phía tây của chúng ta, trừ những tu sĩ trung thành theo Dương mi đạo nhân, những chủng tộc khác, không ít tu sĩ đều bị người của Đế Tuấn, Thái Nhất thuyết phục, hứa hẹn lợi ích lớn mà đầu quân cho Yêu Tộc." Tây Vương Mẫu cũng bất đắc dĩ thở dài, "Phu quân sao không ngăn cản?" "Sóng lớn đãi cát, chúng ta chỉ cần giữ lại những người trung thành và đáng tin cậy nhất là được, những kẻ hai lòng, thấy lợi quên nghĩa, sớm để chúng rời đi thì tốt hơn!

Bây giờ chúng thấy phong quang vô hạn, sau này sẽ có lúc hối hận!" Ba Tiêu đạo nhân cười như không cười nói.

Hồng Vân lão tổ nhún vai nói: "Đại lục phía tây của chúng ta còn đỡ, Đế Tuấn, Thái Nhất không dám làm càn, chỉ phái một số thuộc hạ lén lút đến thuyết phục.

Tiểu đệ nghe nói Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi và một đám Chuẩn Thánh lớn, trực tiếp xông vào đại lục phía nam!" "Đế Tuấn và Thái Nhất lấy cớ luận đạo giao lưu để giữ chân Chuẩn Đề đạo nhân trên 'Linh Sơn', còn Hi Hòa, Thường Hi, Phục Hy, Côn Bằng và một đám lớn Chuẩn Thánh càn quét đại lục phía nam, trực tiếp cưỡng ép phong ấn một luồng nguyên thần của gần như toàn bộ

tu sĩ vào trong ‘Luyện Yêu Hồ’, thu làm người của Yêu Tộc!” Hồng Vân lão tổ nói đến đây, tấm tắc khen ngợi.

“Đừng vội, có câu nói rất hay: thấy người ta xây lầu cao, thấy người ta yến tiệc mời khách, thấy lầu người ta sụp đổ.” Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười lạnh.

“Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc năm đó uy hiếp Hồng Hoang, không ai dám không theo, cuối cùng thì sao?

Chẳng phải suýt chút nữa thì diệt tộc, phải ẩn lui để tự vệ sao?

Bây giờ mấy kẻ dựng một sân khấu cỏ mà đòi xưng bá Hồng Hoang?

Quá ngốc quá ngây thơ!” Ánh mắt Ba Tiêu đạo nhân dường như xuyên thấu hư không, nhìn về phía Bất Chu Sơn ở trung tâm đại lục Hồng Hoang.

“Yêu Tộc đã thành lập rồi, những kẻ ẩn nấp hơn ba vạn năm không có động tĩnh, ngay cả ‘Thiên Đình’ xuất thế cũng không thể kinh động, cũng nên có chút hành động rồi nhỉ!” Ba Tiêu đạo nhân khẽ tự lẩm bẩm.

Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ khó hiểu nhìn nhau.

“Đại huynh!

Vậy chúng ta có đi không?” Hồng Vân lão tổ cũng không hiểu rõ ý của Ba Tiêu đạo nhân, dù sao cứ theo đại ca là được.

“Đương nhiên đi!

Không đi chẳng phải tỏ ra chúng ta sợ sao! ‘Thiên Đình’ chúng ta cũng có phần, ‘Tây Bảo Điện’, ‘Tây Tiên Cung’, ‘Chính Tây Linh Đài’ chúng ta cũng nên đến ở một chút!” Ba Tiêu đạo nhân quyết định.

“Hơn nữa, năm xưa khi bản tọa đại hôn, Đế Tuấn và Thái Nhất đã đến phá đám!

Bây giờ thiên hôn đại điển, bản tọa không đến đại náo một trận, chẳng phải phụ lòng nhiệt tình năm xưa của chúng sao?” Ba Tiêu đạo nhân cười đầy ý xấu.

“Vậy thì đi!” Trấn Nguyên Tử nói ngắn gọn.

“Vi huynh lần trước trong trận chiến tranh đoạt Thiên Đình đã đồ sát Chu Thiên Tinh Quân, đem ác niệm dung nhập vào địa chi hoa, trải qua ba vạn năm tiềm tu, đã lấy cực phẩm tiên thiên linh bảo ‘Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên’ làm ký thác, thành công trảm ra ác thi, trở thành Nhị thi Chuẩn Thánh!” Ba Tiêu đạo nhân đưa ra một tin tốt.

“Phu nhân, nhị đệ, tam đệ, ác thi của các ngươi đến đâu rồi?” Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu kiểm tra tiến triển tu vi của họ.

“Phu quân, ác niệm của thiếp còn kém xa lắm. .....” Tây Vương Mẫu ngại ngùng cúi đầu.

“Tiểu đệ tích lũy ác niệm chưa đủ một nửa. .....” Trấn Nguyên Tử hiếm khi đỏ mặt, khẽ nói.

“Ta. ..... ta tích lũy ác niệm còn chưa được một thành. .....” Hồng Vân lão tổ có tiềm chất của lợn chết không sợ nước sôi.

“Không sao, trảm ra ác thi cần tích lũy ác niệm, phương pháp tốt nhất là sát phạt!

Các ngươi đều là người lương thiện, trước đây rất ít sát phạt!

Bây giờ ngoài việc dùng công phu mài sắt nên kim để tiếp tục tích lũy ác niệm, thì hãy đợi đến thiên hôn đại điển, cùng với cơ hội sắp tới không xa để đại khai sát giới, nhân cơ hội trảm ra ác thi!” Ba Tiêu đạo nhân đã sớm liệu được tình huống này, lên tiếng an ủi.

Y đang chuẩn bị triệu tập các đệ tử đời thứ hai đến để khảo hạch tu vi, nhưng đột nhiên, đại lục Hồng Hoang lại một lần nữa rung chuyển dữ dội!

Mức độ của nó không hề thua kém lúc "Thiên Đình" xuất thế!

"Đại huynh!

Lại sao nữa vậy?" Hồng Vân lão tổ kinh ngạc nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Vi huynh cũng không rõ lắm, không thể nào. ....." Lời của Ba Tiêu đạo nhân chưa nói xong, đã nghe thấy một giọng nói còn hùng hồn hơn cả giọng của Đế Tuấn, Thái Nhất vừa rồi vang lên.

"Ngô là Thời Gian Tổ Vu, Đế Giang. ....." "Ngô là Thời Gian Tổ Vu, Chúc Cửu Âm. ....." Mười hai Tổ Vu lần lượt lên tiếng tự báo danh hiệu.

"Bọn ta, Thập Nhị Tổ Vu, là Bàn Cổ chính tông, 'Bàn Cổ Điện' nơi chúng ta ở là do trái tim của Bàn Cổ phụ thần hóa thành, cảm thấy thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ phụ thần hóa thành, ngưu quỷ xà thần, yêu ma quỷ quái hoành hành bá đạo, lũ hề nhảy nhót, phường tiểu nhân trơ tráo tự nhận là chính tông!" "Nay có Vu Tộc xuất thế, tất cả tộc nhân đều là huyết mạch Bàn Cổ chính tông!

Sẽ là nhân vật chính của trời đất, thay Bàn Cổ phụ thần thống lĩnh vạn tộc Hồng Hoang, quản lý thế giới Hồng Hoang!" Giọng nói của mười hai Tổ Vu truyền đến mọi ngóc ngách của thế giới Hồng Hoang!

Không chỉ vạn tộc Hồng Hoang kinh ngạc, mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất vừa mới hả hê trên "Thiên Đình" cũng tức đến run người, các Tổ Vu đang chửi xéo toàn bộ thế giới Hồng Hoang là ngưu quỷ xà thần, yêu ma quỷ quái, lũ hề nhảy nhót,

phường tiểu nhân. .....

Điều này không thể nhịn được!

"Lũ Tổ Vu quèn cũng dám tự xưng một tộc!

Đúng là trò cười!" Đông Hoàng Thái Nhất gượng cười chế nhạo.

Trong động phủ Tây Côn Luân, Lão Tử, Nguyên Thủy, và Thông Thiên đang ở trên "Kim Ngao Đảo" Đông Hải đều tức đến lôi đình, lời nói vừa rồi của các Tổ Vu rõ ràng là đang phủ nhận danh xưng Bàn Cổ chính tông của họ!

"Vu Tộc!

Vu Tộc!

Hừ!

Hừ!" Lão Tử đột nhiên mở mắt, thượng thanh tiên quang bắn ra, nghiến răng lạnh lùng hừ mấy tiếng.

Hóa ra trong ba vạn năm, từ trên thần tượng Bàn Cổ được thờ trong "Bàn Cổ Điện" không ngừng tuôn ra từng giọt máu Bàn Cổ, mỗi giọt đều hóa thành một thành viên Vu Tộc.

Những giọt tinh huyết có phẩm chất chỉ kém mười hai Tổ Vu tuôn ra đầu tiên, đã sinh ra các Đại Vu như Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Hình Thiên, Cửu Phượng, Tướng Liễu, những người có thực lực chỉ dưới Tổ Vu, số lượng đến vài trăm người.

Chương 156

Sau đó là vô số máu, sinh ra hàng ức vạn Tiểu Vu có thực lực không đồng đều.

Mười hai Tổ Vu trong hơn ba vạn năm vẫn luôn canh giữ trong "Bàn Cổ Điện" không rời một bước, chính là để hộ pháp cho sự ra đời của những Vu Tộc này!

"Vu Tộc xuất thế!" Mười hai Tổ Vu hét lớn một tiếng!

Trên cửu thiên lại có đại công đức giáng xuống!

Mười hai Tổ Vu chiếm sáu thành tổng lượng, hấp thu huyền hoàng công đức chi lực, mười hai Tổ Vu lần lượt đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

Các Đại Vu nhận được ba thành tổng lượng huyền hoàng công đức chi lực, tu vi cũng đều có sự tiến bộ.

Các Vu Tộc còn lại chia đều một thành huyền hoàng công đức chi lực cuối cùng.

"Cạch cạch!" Cửa lớn của "Bàn Cổ Điện" dưới chân Bất Chu Sơn mở rộng, trời đất rung chuyển!

Mười hai Tổ Vu dẫn đầu, vài trăm Đại Vu theo sát phía sau, rồi đến các Tiểu Vu đông nghịt. .....

"Đại Bàn Cổ phụ thần thủ hộ Hồng Hoang!" Một Tổ Vu hét lớn.

Duy chỉ có Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ trong lòng cảm thấy hành động này không ổn, nhưng lại không nói ra được, càng không có sức ngăn cản các Tổ Vu khác, chỉ có thể ngậm miệng không nói.

Vài trăm Đại Vu cũng ngửa mặt lên trời gầm lên: "Đại Bàn Cổ

phụ thần thủ hộ Hồng Hoang!" Hàng ức vạn Vu Tộc đồng thời gầm theo: "Đại Bàn Cổ phụ thần thủ hộ Hồng Hoang!" Tiếng gầm của Vu Tộc rung chuyển trời đất, khiến toàn bộ thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa chấn kinh!

"Đại huynh! .....

Làm sao có thể xuất hiện nhiều Vu Tộc như vậy!

Sao có thể!" Giọng của Đông Hoàng Thái Nhất run rẩy!

"Bản hoàng trước đây còn thắc mắc tại sao mười hai Tổ Vu vẫn luôn biến mất tăm, không ngờ lại có dã tâm như vậy!

Xem ra chúng đã quyết định tranh đoạt vị trí bá chủ Hồng Hoang với chúng ta rồi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn bình tĩnh lại.

"Người đâu!

Đi mời Hi Hòa yêu hậu, Thường Hi yêu hậu, Oa Hoàng, Hy Hoàng, Yêu Sư, Yêu Tương, Thập Đại Yêu Thánh đến 'Lăng Tiêu Bảo Điện'!" Đế Tuấn ra lệnh một tiếng, tự có thị tòng đi truyền lệnh.

Trong Tây Côn Luân, mắt Nguyên Thủy lóe lên ánh sáng hưng phấn: "Đại huynh!

Lại xuất hiện một Vu Tộc!

Lần này có trò vui để xem rồi!" "Vu Yêu nhị tộc đều có dã tâm xưng bá Hồng Hoang!

Chúng ta chỉ cần ngồi trên núi xem hổ đấu là được!" Lão Tử nói rồi chậm rãi nhắm mắt lại tiếp tục tu luyện.

Nguyên Thủy dẫn Nam Cực Tiên Ông quay người rời đi.

Trong "Tu Di Sơn", Ba Tiêu đạo nhân khẽ lắc đầu thở dài.

Hồng Vân lão tổ thắc mắc hỏi: "Đại huynh, sao lại thở dài?" "Kết

cục của Yêu Tộc ra sao tạm thời chưa nói, nhưng Vu Tộc chắc chắn không thể tồn tại lâu dài!" Ba Tiêu đạo nhân bất đắc dĩ lắc đầu.

Mười hai Tổ Vu tuy thô lỗ hấp tấp, nhưng ấn tượng của Ba Tiêu đạo nhân về họ tốt hơn Tam Thanh, Đế Tuấn và Thái Nhất một chút, nay thấy họ tự tìm đường chết, làm sao có thể không cảm khái.

"Tại sao?

Vu Tộc đột nhiên có thêm hàng ức vạn tộc nhân, đều do huyết mạch Bàn Cổ hóa thành, so với Yêu Tộc được cưỡng ép hợp nhất thì mạnh hơn nhiều chứ!" Hồng Vân lão tổ không hiểu hỏi.

"Từ tuyên ngôn của Vu Tộc có thể thấy được kết cục của chúng!" Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở.

"Tuyên ngôn?" Trấn Nguyên Tử trầm tư một lúc rồi bừng tỉnh ngộ.

"Đế Tuấn và Thái Nhất vừa có dã tâm vừa có trí tuệ, lại có chị em Hi Hòa, Thường Hi bình tĩnh, anh em Phục Hy, Nữ Oa vững vàng, lão mưu thâm toán Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân phụ tá.

Lời thề của mỗi người đều có mục đích rõ ràng, trực tiếp nhắm vào Đại Đạo và Thiên Đạo, nói rõ trách nhiệm thay trời thực thi giáo hóa quản lý!" "Nhưng mười hai Tổ Vu toàn là những kẻ lỗ mãng nóng nảy, trong tuyên ngôn miệng không rời Bàn Cổ, nhưng lại không hề nhắc đến Thiên Đạo, thậm chí ngay cả Đại Đạo cũng không đề cập đến. ....." Trấn Nguyên Tử chỉ nói đến đó, không nói tiếp.

Hồng Vân lão tổ cũng đại khái hiểu ra sự ảo diệu trong đó, gật đầu tán thành.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm khái, Đạo tổ Hồng Quân vốn niệm tình Bàn Cổ hiến thân hóa Hồng Hoang có đại công đức, nên không thể không đối xử tốt với Tam Thanh và mười hai Tổ Vu là hậu

duệ của Bàn Cổ.

Tam Thanh do nguyên thần và tiên thiên thanh khí của Bàn Cổ hóa thành, căn cước càng sâu dày, nhận được di trạch của Bàn Cổ càng nhiều, nên Đạo tổ Hồng Quân càng xem trọng.

Mười hai Tổ Vu do tinh huyết và tiên thiên trọc khí của Bàn Cổ hóa thành, chỉ chú trọng tu luyện nhục thân pháp tắc, không có nguyên thần, căn cước nông hơn rất nhiều, nhận được di trạch của Bàn Cổ cũng ít hơn Tam Thanh, lại đi ngược với đạo tu luyện của Đạo tổ Hồng Quân.

Dù vậy, Đạo tổ Hồng Quân nhiều nhất cũng chỉ phớt lờ, mặc kệ mười hai Tổ Vu, chứ không trách phạt.

Nhưng nay Vu Tộc xuất thế, mười hai Tổ Vu miệng luôn nói thay Bàn Cổ phụ thần quản lý Hồng Hoang!

Điều này làm sao không khiến Đạo tổ Hồng Quân có lòng kiểm soát cực mạnh nổi giận?

Họa diệt vong của mười hai Tổ Vu từ đây đã định, không ai có thể cứu được!

Chỉ có Hậu Thổ Tổ Vu chưa từng mở miệng mạo phạm thiên uy, mới tranh thủ được một tia sinh cơ cuối cùng cho Vu Tộc, không đến mức bị diệt tộc hoàn toàn!

Tại cửa "Bàn Cổ Điện", mười hai Tổ Vu nhìn từng Đại Vu dẫn theo tộc nhân của mình tiến về khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang, lòng tràn đầy hào khí.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cười ha hả: "Không bao lâu nữa, Vu Tộc sẽ có thể xua đuổi Yêu Tộc, xưng bá Hồng Hoang, tái hiện huy hoàng của Bàn Cổ phụ thần!" Các Tổ Vu khác cũng lần lượt lên tiếng chúc mừng.

“Các vị huynh đệ tỷ muội, để tăng tốc, chúng ta cũng nên chia nhau ra giúp đỡ tộc nhân xua đuổi Yêu Tộc, thiết lập bộ lạc ở các nơi trong Hồng Hoang!” Không Gian Tổ Vu Đế Giang đề nghị.

“Tốt!

Vừa hay có thể chém giết lũ Yêu Tộc chó má một cách thống khoái, cho hai tiểu tử Đế Tuấn và Thái Nhất biết thực lực của Vu Tộc chúng ta!” Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm và những người khác đồng loạt tán thưởng!

Huyền Minh thấy Hậu Thổ có chút buồn bã, liền quan tâm hỏi: “Hậu Thổ muội tử, sao vậy?” “Không sao!” Hậu Thổ chau mày, khổ sở suy nghĩ về sự bồn chồn và bất an trong lòng rốt cuộc đến từ đâu, nhưng mãi không tìm ra manh mối!

“Tiểu muội, có phải lúc cuối cùng tạo ra các Vu Tộc bình thường đã giải phóng quá nhiều huyết mạch chi lực, nên cơ thể không khỏe không!” “Chuyện này ta làm được rồi, ngươi cứ thích thể hiện, một hơi giải phóng huyết mạch tạo ra nhiều Vu Tộc bình thường như vậy!” “Nếu không khỏe, vậy thì ở lại ‘Bàn Cổ Điện’ canh giữ là được rồi!” “Trừ mười hai Tổ Vu chúng ta, những người khác không có sự cho phép thì căn bản không vào được ‘Bàn Cổ Điện’, cần gì phải canh giữ?” “Ngốc à!

Chẳng phải là tìm cho tiểu muội một cái cớ để nghỉ ngơi sao!” “À!

Đúng!

Đúng!

Đúng!

Đúng!

Tiểu muội ở lại ‘Bàn Cổ Điện’ trò chuyện với thần tượng Bàn Cổ phụ thần là được rồi!” “Tiểu muội trước nay không thích chinh chiến

sát phạt!

Chương 157

Không cần đi theo chúng ta đâu!" Mười hai Tổ Vu đều rất thương yêu Hậu Thổ, cô em gái nhỏ nhất, nên bảy miệng tám lưỡi khuyên nhủ.

Hậu Thổ lòng dạ rối bời, cũng thật sự không có tâm tư ra ngoài khai cương thác thổ, liền miễn cưỡng cười một tiếng: "Vậy tiểu muội lười biếng một lần!

Chúc các vị huynh trưởng, cùng Huyền Minh tỷ tỷ vạn sự thuận lợi!" Tiễn các Tổ Vu đang kích động hưng phấn đi, Hậu Thổ ủ rũ trở về "Bàn Cổ Điện", đóng cửa điện, chìm vào sự yên tĩnh tột cùng, hai gối quỳ bái trước thần tượng Bàn Cổ, miệng lẩm bẩm: "Bàn Cổ phụ thần ở trên, hy vọng Bàn Cổ phụ thần có thể giải tỏa sự mơ hồ và sợ hãi trong lòng Hậu Thổ. ....." Cùng với lời cầu nguyện của Hậu Thổ, nàng cũng dần dần chìm vào một cảnh giới huyền diệu bí ẩn, trong đôi mắt của tôn thần tượng Bàn Cổ kia, bắn ra một luồng nguyên thần chi lực nhàn nhạt rót vào trong đầu Hậu Thổ!

Vu Tộc chọn thời cơ rất tốt.

Yêu Tộc vừa mới thành lập, tất cả các đại năng và lực lượng nòng cốt đều ở trên "Thiên Đình".

Tất cả các tầng lớp trung cao của Yêu Tộc để chuẩn bị cho thiên hôn đại điển của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu Hậu Hi Hòa, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Hậu Thường Hi sau một vạn năm nữa, đều bận rộn không ngơi tay trên "Thiên Đình", căn bản không rảnh tay lo chuyện trên đại lục Hồng Hoang.

Đúng lúc này, mười một vị Tổ Vu dẫn đầu một đám Đại Vu và vô số Tiểu Vu đi khắp thế giới Hồng Hoang xua đuổi, đánh giết Yêu Tộc,

chiếm lĩnh các linh sơn bảo địa, cướp đoạt các loại tài nguyên, thế lực nhanh chóng lan rộng khắp đại lục Hồng Hoang!

Ngay cả trong đại lục phía tây cũng tràn vào không ít Vu Tộc, thành lập vô số bộ lạc lớn nhỏ, người dẫn đầu lại là Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu.

Bởi vì giữa đại lục phía tây và đại lục trung thổ chỉ có hai cửa ngõ là "Vạn Thọ Sơn" và "Tây Côn Luân".

Những nơi khác đều bị sông lớn ngăn cách, khe rãnh vạn ngàn, Vu Tộc bình thường căn bản khó có thể vượt qua.

Trấn Nguyên Tử không ở đó, "Vạn Thọ Sơn" cơ bản ở trong trạng thái phong tỏa, chỉ để lại một lối đi nhỏ, số lượng lớn Vu Tộc đi qua quá tốn thời gian.

Tây Côn Luân có Tam Thanh cũng là hậu duệ của Bàn Cổ, nhưng vì tranh đoạt danh xưng Bàn Cổ chính tông mà căm ghét lẫn nhau, nên Vu Tộc cũng không muốn đi qua Tây Côn Luân.

Thế là chỉ có thể do Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu dẫn đầu một lượng lớn tộc nhân Vu Tộc vượt qua sông lớn khe rãnh đến đại lục phía tây.

Sau khi ổn định cho Vu Tộc xong, hai vị Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu dẫn đầu một đám Đại Vu đến ngoài "Tu Di Sơn" cầu kiến.

"Đại huynh!

Về điểm này, Vu Tộc tuy tiền trảm hậu tấu, nhưng chung quy vẫn tử tế hơn Yêu Tộc một chút!" Hồng Vân lão tổ cười hắc hắc.

"Chỉ hai vị Tổ Vu, không đáng để bản tọa tự mình tiếp đãi!

Bản tọa đang toàn lực bế quan chuẩn bị trảm thi đột phá cảnh giới

Chuẩn Thánh!" Ba Tiêu đạo nhân lộ ra một nụ cười xấu xa.

"Nhị đệ!

Ngươi đi nói rõ với chúng, Vu Tộc ở đại lục phía tây không được lạm sát người vô tội, không được xâm phạm lợi ích của 'Tu Di Sơn' chúng ta. ....." Ba Tiêu đạo nhân dặn dò từng điều một rồi phái Trấn Nguyên Tử đi gặp Đế Giang và Nhục Thu.

Trong "Linh Sơn" ở đại lục phía nam, Chuẩn Đề đạo nhân tức giận đi đi lại lại trên đại điện!

"Quá đáng!

Đúng là quá đáng!

Trước là Yêu Tộc Đế Tuấn và Thái Nhất mượn danh nghĩa luận đạo để giữ chân bần đạo, để thuộc hạ xâm chiếm đại lục phía nam." "Bây giờ lại đến Vu Tộc, hai tên thất phu Chúc Dung và Cộng Công trực tiếp chặn ở dưới chân 'Linh Sơn', để cho lũ tiểu tử Vu Tộc kia làm loạn ở đại lục phía nam!" Chuẩn Đề đạo nhân càng nói càng tức.

"Sư đệ hà tất phải nổi giận!

Hành động của Yêu Tộc và Vu Tộc chẳng qua là để chia cắt khí vận của đại lục phía nam chúng ta!" Giọng của Tiếp Dẫn đạo nhân truyền đến.

"Nhưng chúng ta đã ngưng tụ khí vận của đại lục phía nam vào người, lúc này dù chúng có chiếm lĩnh toàn bộ đại lục phía nam, chỉ cần hai huynh đệ chúng ta chưa hoàn toàn vẫn lạc, thì một chút khí vận chúng cũng không đoạt đi được!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân được Ba Tiêu đạo nhân truyền thụ pháp môn ngưng tụ khí vận, nhiều năm qua, đã sớm thu gom toàn bộ khí vận của đại lục phía nam!

"Huống hồ Tam Thanh sư huynh không có động tĩnh gì!

Ba Tiêu ác đạo luôn bá đạo kia cũng không có động tĩnh, chúng ta hà tất phải làm con chim đầu đàn?" Tiếp Dẫn đạo nhân khuyên Chuẩn Đề đạo nhân.

Thật ra ý trong lời nói của y là hành động của họ phải xem động hướng của chủ nhân Ba Tiêu đạo nhân, nay Ba Tiêu đạo nhân án binh bất động, họ cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng để tránh tiết lộ bí mật, bị Thiên Đạo phát giác, dù ở địa bàn của mình là "Linh Sơn", y nói chuyện vẫn vô cùng cẩn thận, không để lộ chút sơ hở nào.

Bị Vu Tộc kích thích, Thông Thiên vội vã từ "Kim Ngao Đảo" Đông Hải trở về Tây Côn Luân.

"Đại huynh!

Nhị huynh!

Lũ Vu Tộc vô sỉ tự xưng là Bàn Cổ chính tông, dám vu khống chúng ta là lũ hề nhảy nhót, phường tiểu nhân!

Tam Thanh chúng ta mới là Bàn Cổ chính tông thật sự, bao giờ chịu sự sỉ nhục như vậy!" Thông Thiên nổi trận lôi đình.

"Không phân thắng bại với lũ Tổ Vu vô sỉ, ta, Thông Thiên, quyết không bỏ qua!

Đại huynh, nhị huynh, chúng ta đánh vào cái 'Bàn Cổ Điện' chết tiệt kia, đánh cho mười hai Tổ Vu phải phục mới thôi!" Thông Thiên la hét.

"Tam đệ!

Thận ngôn!

Mười hai Tổ Vu tuy cuồng vọng, nhưng 'Bàn Cổ Điện' là do trái tim của Bàn Cổ phụ thần hóa thành!

Không được bất kính với nó!" Lão Tử trầm giọng quát.

"Đại huynh đừng trách!

Tiểu đệ nhất thời nóng vội!" Thông Thiên nghe vậy kinh hãi, mới vội vàng nhận sai!

"Tam đệ!

Cả ngày chạy lung tung?

Vừa rồi Vu Yêu nhị tộc xuất thế, đại huynh cùng ta thương nghị hồi lâu, không thấy bóng dáng ngươi đâu, bây giờ lại hấp tấp trở về nói những lời không màng đại cục này!" Nguyên Thủy nhân cơ hội giáo huấn.

Thông Thiên trong lòng bất phục, nhưng có lớn có nhỏ, lại không thể phản bác, chỉ có thể cố gắng lý luận: "Nhị huynh trước ra ngoài tìm người có duyên, tiểu đệ trong lòng có cảm ứng mới cũng ra ngoài du lịch!" "Vi huynh ra ngoài tìm được đệ tử giỏi Nam Cực Tiên Ông, tam đệ du lịch một phen lại có thu hoạch gì?" Nguyên Thủy đắc ý dương dương nói.

"Tiểu đệ cơ duyên xảo hợp, có được 'Thượng Thanh Thần Phù' tương hợp với đạo pháp truyền thừa của bản thân, có được một ngọn 'Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng'!" Thông Thiên khoe khoang tế ra hai kiện linh bảo.

Thật ra y còn có thu hoạch linh bảo khác, chỉ lo Nguyên Thủy mặt dày cướp đoạt, nên chỉ lấy ra "Thượng Thanh Thần Phù" thực sự rất phù hợp với mình và "Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng".

Năm xưa "Thượng Thanh Thần Phù" có duyên với Lão Tử, y đã nhường cho Lão Tử, Lão Tử và Nguyên Thủy lần lượt sở hữu "Bát Cảnh Cung Đăng" và "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", bây giờ không có lý do gì để cướp đoạt hai kiện linh bảo của Thông Thiên.

“.....” Nguyên Thủy bị Thông Thiên tức đến muốn nổi giận.

“Được rồi!

Trước tiên thương lượng làm sao đối phó với Vu Yêu nhị tộc đã!” Lão Tử có chút không kiên nhẫn vung tay cắt ngang cuộc tranh luận của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

“Đại sư bá, sư phụ!” Nam Cực Tiên Ông nhanh chân bước vào, đột nhiên thấy Thông Thiên xa lạ, nhưng lập tức phản ứng, cung kính cúi người thi lễ, “Đệ tử Nam Cực Tiên Ông kiến tam sư thúc!” “Nam Cực, vội vội vàng vàng có chuyện gì quan trọng?” Lão Tử không đợi Nguyên Thủy và Thông Thiên nói, lập tức hỏi.

“Bẩm đại sư bá, bẩm sư phụ, tam sư thúc.” Nam Cực Tiên Ông lễ số chu toàn, “Ngoài động phủ có hai vị tiên đồng cầu kiến, tự xưng là Hạo Thiên, Dao Trì, là đồng tử của ‘Tử Tiêu Cung’!” “A?!

Chương 158

Hạo Thiên và Dao Trì!

Chắc chắn là lão sư phái đến, mau mau bày hương án, nghênh đón pháp chỉ của lão sư!" Lão Tử vội vàng nói.

Một lát sau, ba vị Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên đích thân mời Hạo Thiên và Dao Trì vào trong động phủ.

"Hạo Thiên sư đệ, Dao Trì sư muội, không biết lão sư có gì phân phó?" Lão Tử hỏi.

"Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên nghe lệnh!" Hạo Thiên không có hảo cảm gì với Tam Thanh cao cao tại thượng, cũng không nói nhảm, trực tiếp mở miệng.

"Đệ tử có mặt!" Tam Thanh quỳ hai gối xuống đất lĩnh mệnh tiếp chỉ.

Hạo Thiên và Dao Trì truyền đạt ý chỉ của Đạo tổ Hồng Quân, khiến Tam Thanh vừa kinh ngạc vừa vui mừng!

Hạo Thiên và Dao Trì hai vị đồng tử đứng ngay ngắn sau hương án, thần sắc trang nghiêm, lúc này họ đại diện cho Đạo tổ Hồng Quân, không dám có chút sơ suất.

Hạo Thiên và Dao Trì trong lòng hiểu rõ, Tam Thanh không giống Ba Tiêu đạo nhân dễ gần như vậy, nếu biểu hiện có chút không ổn, e rằng sau này sẽ bị trách phạt.

"Khụ khụ!" Hạo Thiên hắng giọng.

"Vi sư niệm tình tu vi các ngươi ngày càng sâu, nhưng lại khổ vì không có linh bảo thích hợp để trảm ác thi, nay đặc biệt ban cực phẩm tiên thiên linh bảo 'Trấn Thiên Quan' cho Lão Tử, 'Chư Thiên Khánh

Vân’ cho Nguyên Thủy, ‘Lục Hồn Phiên’ cho Thông Thiên!

Mong các ngươi chăm chỉ tu luyện, sớm ngày trảm ác thi thành Nhị thi Chuẩn Thánh!” “Tam Thanh đồ nhi cần biết, ba kiện linh bảo này tuy là cực phẩm tiên thiên linh bảo, nhưng uy năng không hề thua kém tiên thiên chí bảo!

Các ngươi đừng quên mình là đệ tử thân truyền của ta, cần thay vi sư giám quản thế giới Hồng Hoang!” Hạo Thiên nói xong, cung kính từ trong lòng lấy ra ba kiện linh bảo, đặt song song trên hương án.

“Ta lúc khai thiên hạo kiếp, khi Bàn Cổ đại thần chém giết ba ngàn ma thần, từng thu thập thiên địa sát cơ, thần ma ác niệm, luyện chế thành ba viên ‘Ngộ Đạo Đan’!

Sau khi uống, có thể hấp thu ác niệm trong đó giúp các ngươi thuận lợi trảm ra ác thi!

Các ngươi phải biết một bước nhanh, bước bước nhanh, ghi nhớ vạn vạn không được lơ là!” Dao Trì lấy ra một tôn ngọc bình, đặt ngay ngắn trên hương án, truyền đạt lại lời của Đạo tổ Hồng Quân không sai một chữ.

Nói xong, Hạo Thiên và Dao Trì mới nghiêng người lui khỏi hương án.

Tam Thanh mặt lộ vẻ kích động vạn phần, cảm kích đến rơi nước mắt, cúi người trước hương án liên tục dập đầu: “Lão sư yên tâm!

Đệ tử tuyệt không dám quên ơn giáo huấn của lão sư, tình ban bảo vật!” Lão Tử và Nguyên Thủy trong lòng hiểu rõ, Đạo tổ Hồng Quân thấy Yêu Tộc của Đế Tuấn, Thái Nhất thế lực lớn, còn Vu Tộc cuồng ngạo không kính Thiên Đạo, không kính Hồng Quân, chỉ tôn Bàn Cổ, nên mới nâng cao thực lực của Tam Thanh để kiềm chế.

Thông Thiên không nghĩ nhiều như vậy, gần đây tuy có được mấy

kiện linh bảo, nhưng linh bảo dùng để ký thác ác niệm, trảm ra ác thi lại không mấy hài lòng, nay nhìn thấy "Lục Hồn Phiên" sát khí đằng đằng mà Hồng Quân ban cho, cùng với "Ngộ Đạo Đan" có thể phụ trợ trảm ác thi, niềm vui hiện rõ trên mặt.

"Đa tạ Hạo Thiên đồng tử, Dao Trì đồng tử!" Nguyên Thủy mở miệng nói, "Nam Cực, tiễn hai vị tiên đồng!" Vừa rồi Hạo Thiên và Dao Trì đại diện cho Hồng Quân, nên mới được Tam Thanh đích thân ra cửa nghênh đón, nay ý chỉ của Đạo tổ Hồng Quân đã truyền đạt xong, Hạo Thiên và Dao Trì chỉ còn là hai đồng tử, Tam Thanh sao có thể hạ thấp thân phận, tiễn ra cửa.

Dao Trì nghe vậy, khuôn mặt xinh đẹp khẽ lạnh đi, đảo mắt một vòng nói: "Ba vị sư huynh thông cảm, lão gia chỉ phân phó ban ba viên 'Ngộ Đạo Đan' cho ba vị sư huynh, chứ không hề nói tặng luôn cả thượng phẩm tiên thiên linh bảo 'Bát Bảo Lưu Ly Bình' dùng để tránh dược hiệu thất thoát cho ba vị sư huynh!" "Xin ba vị sư huynh mau chóng uống đan dược, để tiểu đồng còn thu hồi 'Bát Bảo Lưu Ly Bình'!

Nếu không tội làm mất linh bảo, tiểu đồng không gánh nổi đâu!" Dao Trì ra vẻ công tư phân minh.

Đạo tổ Hồng Quân quả thật không nói rõ là ban "Bát Bảo Lưu Ly Bình" cho Tam Thanh, cũng không nói thu hồi, so với "Trấn Thiên Quan", "Chư Thiên Khánh Vân", "Lục Hồn Phiên" và "Ngộ Đạo Đan", cái "Bát Bảo Lưu Ly Bình" này trong mắt Đạo tổ Hồng Quân chỉ là một cái bình thuốc đựng đan dược mà thôi, căn bản không quan trọng, cũng sẽ không đặc biệt dặn dò những tiểu tiết không quan trọng này.

Vốn Dao Trì cũng không định thu hồi "Bát Bảo Lưu Ly Bình", nhưng thái độ trước cung kính sau khinh thường của Tam Thanh

khiến nàng tức giận, nên linh quang chợt lóe, mới làm khó Tam Thanh như vậy.

"....." Lão Tử ngẩn người, vừa rồi y đã nhìn ra "Bát Bảo Lưu Ly Bình" không tầm thường, vốn định sau khi với tư cách là đại huynh phân phát đan dược xong, kiện linh bảo này sẽ thuận lý thành chương trở thành của y, sau này dùng để đựng đan dược quả thật không tệ.

Nào ngờ Nguyên Thủy lại chọc giận Dao Trì, người ta muốn mang "Bát Bảo Lưu Ly Bình" đi!

Tam Thanh vừa suy nghĩ cũng hiểu ra trò của Dao Trì, nhưng không làm gì được, chẳng lẽ vì một kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo mà đi tìm Đạo tổ Hồng Quân phân xử sao. .....

Lão Tử nghiêng đầu trừng mắt nhìn Nguyên Thủy một cái, miễn cưỡng cười nói: "Hai vị tiên đồng đợi một lát, chúng ta sau khi tắm gội chay tịnh sẽ uống 'Ngộ Đạo Đan' mà lão sư ban tặng!" Nguyên Thủy cũng hối hận không kịp, vừa rồi y cũng đã nhìn trúng kiện linh bảo này, định một lát nữa chủ động tiến lên giúp phân phát "Ngộ Đạo Đan", sau đó thuận tay thu lấy linh bảo.

Nguyên Thủy biết trong tình huống này, chỉ cần y nhanh tay một bước, Lão Tử vì giữ gìn uy nghiêm của đại huynh, đa phần cũng sẽ không nói gì nữa, Thông Thiên là tiểu đệ, có ý kiến cũng không tranh được.

Duy chỉ có Thông Thiên không quan tâm, chỉ lo vui mừng, căn bản không chú ý đến chuyện "Bát Bảo Lưu Ly Bình", y đã quen với việc những chuyện này có đại huynh, nhị huynh ở trên, căn bản không liên quan đến mình, nên cảm thấy Dao Trì muốn thu hồi cũng không sao, ngược lại còn có chút vui mừng.

Hạo Thiên và Dao Trì cũng không vội, yên tĩnh chờ đợi Tam Thanh sau khi ba lạy chín khấu, tắm gội chay tịnh, mới uống "Ngộ Đạo

Đan".

Dao Trì hai tay nâng "Bát Bảo Lưu Ly Bình" thu vào lòng, rồi theo Nam Cực Tiên Ông ra khỏi động phủ, bay về phía ngoài hỗn độn.

"Dao Trì, hà tất phải chấp nhặt với ba vị sư huynh!" Hạo Thiên khổ sở cười nói.

"Hừ!

Ta không ưa cái vẻ ra vẻ ta đây, không coi ta ra gì của họ!

Ba Tiêu thượng tiên, người kính ta một thước, ta mới kính người một trượng.

Họ vô lễ trước, cũng không trách được ta!" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Dao Trì tức đến hồng bừng.

"Dù sao cũng là đệ tử thân truyền của lão gia, đắc tội họ không có lợi cho chúng ta!" Hạo Thiên lắc đầu.

"Hừ!

Đệ tử thân truyền thì sao!

Chúng ta chỉ là đồng tử của lão gia, chỉ cần nghe lời lão gia, phục vụ tốt cho lão gia là được rồi!

Họ quản được chúng ta sao!" Dao Trì không hề để ý lạnh lùng hừ nói.

"Cũng đúng!" Hạo Thiên nghe vậy yên tâm không ít.

"Hạo Thiên ca ca!

Cái 'Bát Bảo Lưu Ly Bình' này phải làm sao?" Dao Trì đầy mong đợi nhìn Hạo Thiên.

"....." Hạo Thiên có chút khó xử, "Lão gia thần thông quảng đại, nhất cử nhất động của chúng ta sao có thể giấu được lão gia, cứ giữ

lại trước, nếu lão gia muốn sẽ chủ động đòi ngươi, nếu lão gia không nói, chắc là đã ngầm đồng ý rồi!" "Hi hi hi!

Ta cũng nghĩ vậy!

Trong bảo khố của lão gia nhiều linh bảo như vậy, sao lại để ý đến cái bình nhỏ này chứ!

Ta dùng nó đựng nước, lúc tưới nước cho linh hoa linh thảo linh căn ở hậu viện sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều!" Dao Trì chớp chớp mắt, lòng đầy vui sướng.

"Chết tiệt!

Hai đồng tử quèn cũng dám trêu chọc Tam Thanh chúng ta!" Nguyên Thủy khẽ mắng.

"Được rồi!

Tĩnh tâm, mau chóng đột phá!" Lão Tử khẽ quát một tiếng, vung tay áo cuốn "Trấn Thiên Quan" về, ngồi xếp bằng, luyện hóa dược lực, cảm ngộ ác niệm ẩn chứa trong đó.

Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng không dám chậm trễ, lần lượt thu hồi "Chư Thiên Khánh Vân" và "Lục Hồn Phiên", vừa luyện hóa, vừa cảm ngộ thiên địa sát cơ, thần ma ác niệm trong "Ngộ Đạo Đan", bắt đầu đột phá cảnh giới Nhị thi Chuẩn Thánh!

Trong lúc Tam Thanh đột phá, một nơi trọng yếu khác trong thế giới Hồng Hoang cũng xảy ra chuyện lớn!

Hồng Hoang đại lục, dưới Cửu U, bên cạnh Địa Ngục Hoàng Tuyền là Huyết Hải mênh mông.

Chương 159

Minh Hà Lão Tổ xưa nay vốn không quan tâm đến chuyện thế sự phân tranh bên ngoài, cho dù "Thiên Đình" xuất thế gây ra động tĩnh lớn như vậy, lão cũng chẳng thèm đi dính dáng, chỉ cần có Huyết Hải làm căn cơ là đủ.

Còn về việc tranh đoạt Tiên Thiên Linh Bảo?

Trong Huyết Hải mang mang này, Tiên Thiên Linh Bảo sinh ra không ít, đại bộ phận đều đã chui vào túi của Minh Hà Lão Tổ.

Huống chi Minh Hà Lão Tổ khi sinh ra đã mang theo hai thanh tuyệt thế hung kiếm là "Nguyên Đồ", "A Tỳ", lại có "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" hộ thân, đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, vừa vặn đủ để trảm Tam thi!

Cho nên, trừ phi là Tiên Thiên Chí Bảo, hoặc những linh bảo có quan hệ đến "Sổ Sinh Tử", "Thiên Thu Luân Hồi Bút", thì Minh Hà Lão Tổ đối với các loại Tiên Thiên Linh Bảo thông thường cũng không có hứng thú quá lớn.

Có thể gợi lên hứng thú của Minh Hà Lão Tổ, chỉ có những sự tình liên quan đến tu luyện.

Khi Đế Tuấn, Thái Nhất thống hợp Hồng Hoang vạn tộc thành lập Yêu tộc, trời giáng công đức, trong lòng Minh Hà Lão Tổ lại nổi lên một tia gợn sóng.

Huyền Hoàng Công Đức chi lực, đó chính là thứ tốt để nâng cao tu vi!

Sau đó Thập Nhị Tổ Vu lập ra Vu tộc, ngoài Cửu Thiên lại lần nữa giáng xuống công đức kim quang, khiến Minh Hà Lão Tổ trong

lòng ngứa ngáy khó nhịn! "Đã lập tộc có thể được công đức!

Vậy Lão tổ ta sao lại không lập tộc, kiếm lấy một phần công đức, trong khoảnh khắc liền có thể trảm khước Ác thi!" Trong đôi mắt Minh Hà Lão Tổ huyết quang chớp động không ngừng. "Nhưng Hồng Hoang vạn tộc đều đã bị Đế Tuấn và Thái Nhất thu vào Yêu tộc!

Lão tổ ta cũng không muốn đi tranh với bọn hắn!

Vậy thì chỉ có thể tự sáng tạo một tộc!

Nhưng sáng tạo sinh mệnh cần có Tạo Hóa Pháp Tắc..." Minh Hà Lão Tổ nhíu mày. "Hiện nay Hồng Hoang thế giới chỉ có Nữ Oa tu đạo Tạo Hóa, hiện tại là Oa Hoàng của Yêu tộc, không có khả năng giúp đỡ Lão tổ!

Vu tộc nãi là huyết dịch của Bàn Cổ đại thần biến thành, Lão tổ tuy rằng tư chất tuyệt giai, nhưng so với Bàn Cổ đại thần vẫn kém hơn một bậc..." Minh Hà Lão Tổ khổ tư minh tưởng.

Bỗng nhiên, ánh mắt lão phiêu hướng về phía Địa Ngục Hoàng Tuyền bên ngoài Huyết Hải, nơi đó đang phiêu đãng vô số hồn phách của sinh linh Hồng Hoang vạn tộc sau khi chết từ thuở khai thiên tích địa đến nay.

Những hồn phách này bị Địa Ngục Hoàng Tuyền hấp dẫn, lại không có chỗ để đi, ở nơi này hồn hồn ngơ ngơ, tàn sát lẫn nhau, thôn phệ lẫn nhau.

Minh Hà Lão Tổ chưa bao giờ để những hồn phách này trong lòng, công pháp tu luyện truyền thừa của lão không cần mượn nhờ đám hồn phách đó.

Hiện nay Hồng Hoang thế giới Tiên Thiên linh khí nồng đậm, hạng đại năng căn bản khinh thường việc thôn phệ hồn phách để tu luyện.

Còn đám tà tu tu vi thấp kém thì căn bản không có năng lực tiến vào Địa Ngục Hoàng Tuyền. "Sinh linh chẳng qua là hồn phách cùng thể xác!

Hồn phách thì có sẵn, thể xác chính là huyết nhục, Lão tổ có Vô Tận Huyết Hải, dùng phương pháp luyện chế Huyết Thần Tử gia giảm cải tạo một chút, không khó để tạo ra thể xác..." Ánh mắt Minh Hà Lão Tổ càng lúc càng sáng.

Minh Hà Lão Tổ dùng huyết thủy trong Huyết Hải tinh luyện làm thể xác, dùng vô tận vong hồn trong Địa Ngục Hoàng Tuyền luyện làm hồn phách, cư nhiên ngạnh sinh sinh đông bính tây thấu tạo ra một chủng tộc hoàn toàn mới: Tu La tộc!

Minh Hà Lão Tổ tu luyện vô số phân thân "Huyết Thần Tử", đối với việc luyện chế thể xác vô cùng thông thạo, không chút tốn sức liền luyện chế ra từng người từng người Tu La tộc. "Không được!

Không được!

Còn kém một chút!" Minh Hà Lão Tổ vừa hành vân lưu thủy luyện chế ra lượng lớn Tu La tộc, vừa lẩm bẩm trong miệng, "Đều là những Tu La tộc tu vi thấp kém, không phù hợp với thân phận Lão tổ, tổng phải có vài tên thủ hạ thực lực cao cường mới thích hợp!" Sâu dưới đáy Huyết Hải của Minh Hà Lão Tổ có lưu lại không ít tinh huyết Ma Thần từ khi Bàn Cổ chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Những tinh huyết Ma Thần này huyết mạch chi lực vô cùng cường đại, linh tính cực mạnh, thỉnh thoảng sẽ bạo động.

Bình thường Minh Hà Lão Tổ tốn không ít tâm tư trấn áp, lúc này ngược lại cung cấp cho lão dược liệu thượng hạng.

Minh Hà Lão Tổ liền tiến vào Vô Để Huyết Uyên sâu dưới Huyết Hải, từ trong đó tinh luyện ra vài loại tinh huyết Ma Thần tinh thuần

nhất.

Kết hợp với một số linh nguyên liệu, linh căn, linh vật trân quý độc hữu trong Huyết Hải để luyện chế thể xác.

Đồng thời từ trong Địa Ngục Hoàng Tuyền bắt lấy hồn phách lưu lại của mấy vị Tiên Thiên đại năng mạnh nhất đã ngã xuống.

Sau nhiều lần thất bại, Minh Hà Lão Tổ rốt cuộc cũng chế tạo ra được một "Ô Ma" vừa sinh ra đã có thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Lại có "Huyết Hải Tứ Đại Ma Vương" vừa sinh ra đã có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ: Tự Tại Thiên Ba Tuần, Đại Phạn Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà!

Cùng với "Huyết Hải Tứ Đại Ma Tướng" vừa sinh ra đã có thực lực Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong: Nhân Đà La, Bì Thấp Nô, Lỗ Thác La, Quỷ Mẫu!

Cùng vô số Tu La tộc thực lực cao thấp không đồng đều khác.

Nhưng bởi vì thủ đoạn của Minh Hà Lão Tổ dã man, thô sơ, chỉ là cưỡng ép chắp vá, tuy rằng miễn cưỡng tạo ra một chủng tộc mới, nhưng linh tính không cao, tính tình tàn bạo.

Nam tử Tu La tộc tướng mạo cực kỳ xấu xí, nữ tử Tu La tộc lại dị thường mỹ lệ!

Thành công sáng tạo ra chủng tộc hoàn toàn mới, Minh Hà Lão Tổ hưng phấn dị thường, phong Ô Ma làm "Thiên Phi Ô Ma", kết làm đạo lữ, ban thưởng Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tu La Nại Hà Khuê", có thể chiếu ra nghiệp lực công kích, phi Chuẩn Thánh chi cảnh khó mà ngăn cản, phi Đại La Kim Tiên chi cảnh gần như hẳn phải chết không nghi ngờ.

Đồng thời đem "Tu La Minh Ngục Liềm", "Huyết Mục Kiếm", "Tu La Diệt Thiên Kính", "Tu La Đao" cùng các Tiên Thiên Linh Bảo

xuất từ Huyết Hải ban cho "Huyết Hải Tứ Đại Ma Vương" và "Huyết Hải Tứ Đại Ma Tướng". "Đại Đạo tại thượng!

Thiên Đạo tại thượng!

Ngô nãi Huyết Hải Minh Hà Lão Tổ!

Nay lấy Huyết Hải làm căn cơ, lập 'Tu La tộc'!

Thay trời trấn thủ Vô Biên Huyết Hải, trấn áp Vô Để Huyết Uyên!" Minh Hà Lão Tổ đại công cáo thành, hướng thiên địa tuyên bố thành lập "Tu La tộc". "Oanh!" Thiên Đạo cảm ứng, thiên địa chấn động.

Ngoài Cửu Thiên giáng xuống một đạo công đức kim quang, trực nhập vào trong Huyết Hải.

Tuy rằng lượng không nhiều bằng lúc Vu Yêu nhị tộc lập tộc, nhưng "Tu La tộc" thuần túy do một mình Minh Hà Lão Tổ sáng tạo ra, độc chiếm tất cả Huyền Hoàng Công Đức chi lực.

Vì vậy, công đức mà Minh Hà Lão Tổ nhận được cư nhiên còn nhiều hơn Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hay Thập Nhị Tổ Vu mấy thành! "Sưu!" Minh Hà Lão Tổ hiện ra Đỉnh Thượng Tam Hoa, từ Địa chi hoa nhảy ra một đạo nhân mặc huyết bào, trong tay ôm tuyệt thế hung kiếm "Nguyên Đồ", đối với Minh Hà Lão Tổ ôm quyền thi lễ: "Bái kiến bản tôn!" Nói xong liền xoay người bay về Địa chi hoa, một lần nữa chui vào đỉnh đầu Minh Hà Lão Tổ. "Hắc hắc!

Lão tổ ta rốt cuộc cũng thành Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Vừa vặn đi tham gia Thiên Hôn đại điển của Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hi Hòa, Thường Hi!" Minh Hà Lão Tổ nói xong liền hóa thân thành một đạo huyết quang bay ra khỏi Huyết Hải. ... "Đại huynh!

Lại xuất hiện một cái Tu La tộc?

Chương 160

Là Minh Hà Lão Tổ đang giở trò?" Nguyên Thủy vừa mới tấn thăng Nhị Thi Chuẩn Thánh chưa kịp cao hứng, đã bị thiên hàng công đức lần nữa làm cho buồn bực không thôi. "Tu La tộc khó ra khỏi Huyết Hải, không đáng lo!" Lão Tử suy tính hồi lâu sau bình tĩnh nói.

Trong "Thiên Đình", tại "Oa Hoàng Cung", Nữ Oa đang nỗ lực tu luyện, muốn sớm ngày trảm ra Ác thi thành tựu Nhị Thi Chuẩn Thánh, nhưng vẫn luôn kẹt tại biên giới đột phá khó mà thành công.

Lúc này bị công đức lập tộc của "Tu La tộc" kinh tỉnh, nhìn vô biên công đức kia, nghe tuyên ngôn của Minh Hà Lão Tổ, thôi diễn lai lịch Tu La tộc, nàng không tự chủ được lâm vào trầm tư.

Tại "Tu Di Sơn", Ba Tiêu đạo nhân đang chỉ đạo nhị đại đệ tử, vẻ kinh ngạc trên mặt chợt lóe lên, trong lòng thầm nghĩ: "Minh Hà Lão Tổ sao lại sớm như vậy sáng tạo ra 'Tu La tộc'?" "Chẳng lẽ không nên ở sau khi Nữ Oa tạo nhân mới hoạch đắc linh cảm sao?

Bị Vu Yêu nhị tộc xuất thế lần lượt kích thích nên sớm sáng tạo Tu La tộc rồi!

Hiệu ứng cánh bướm của ta cũng quá lớn đi!" Ba Tiêu đạo nhân tự giễu một tiếng.

Tính toán thời gian, hắn phái Bì Lô Tiên và Thải Vân Tiên Tử đang ngồi nghe giảng bên dưới đi mời Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ chuẩn bị lên "Thiên Đình", đi gây sự!

Đại năng khắp nơi trong Hồng Hoang thế giới đều bắt đầu bay về hướng "Thiên Đình".

Ba Tiêu đạo nhân vốn định đi từ "Tây Thiên Môn" vào "Thiên

Đình" để hảo hảo chọc tức Đế Tuấn, Thái Nhất, nhưng lại thập phần hiếu kỳ cái "Nam Thiên Môn" hàng nhái trông như thế nào.

Sau khi do dự hồi lâu, Ba Tiêu đạo nhân quyết định đi cửa "Nam Thiên Môn"!

Dù sao cũng không có việc gì gấp, Thải Vân Tiên Tử hiện ra bản thể, chở Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ bốn người một đường lảo đảo lắc lư bay về phía không trung Bất Chu Sơn.

Mắt thấy Bất Chu Sơn đã ở không xa, bỗng nhiên dưới chân một ngọn tiên sơn bảo quang chợt lóe rồi biến mất, Ba Tiêu đạo nhân đang định bảo Thải Vân Tiên Tử quay đầu vân đi xem bảo vật xuất thế, liền nghe được trong tiên sơn truyền đến một tiếng cười to quen thuộc: "Ha ha ha!

Vừa ra khỏi Tây Côn Luân ngô liền cảm thấy chuyến này có bảo vật hữu duyên với ta, không ngờ cư nhiên được 'Ngọc Thanh Thần Phù'!

Ha ha ha..." Tiếng cười chưa dứt, thấy trong tiên sơn bay ra ba đạo nhân ảnh, chính là Tam Thanh!

Nguyên Thủy lúc này trong tay đang nâng một tấm thần phù thần quang lấp lánh, mi khai nhãn tiếu.

Thông Thiên ở bên cạnh khóe miệng treo nụ cười lạnh, như có điều chỉ mà phàn nàn nói: "Hạnh khuy Nhị huynh chuyến này hoạch đắc 'Ngọc Thanh Thần Phù', nếu không lại muốn nhớ thương 'Thượng Thanh Thần Phù' của tiểu đệ ta!" "Tam đệ nói gì vậy!

Nhị huynh nào có ý hướng ngươi mượn dùng 'Thượng Thanh Thần Phù', chỉ là muốn lĩnh ngộ Thượng Thanh tiên pháp, để cùng sở học của bản thân ấn chứng lẫn nhau thôi!" Nguyên Thủy sầm mặt lại,

bày ra thần tình huynh trưởng giáo huấn: "Không lớn không nhỏ, lúc này nói chuyện âm dương quái khí là ý gì?

Trong mắt ngươi còn có ta là người huynh trưởng này sao?" "Mượn!

Mượn!

Mượn!

Mỗi lần đều là mượn!

Từ trước đến giờ đều là có mượn không có trả!

Sao ngươi không đi mượn của Đại huynh?" "Đã vậy, tiểu đệ ta cũng muốn hướng Nhị huynh mượn 'Ngọc Thanh Thần Phù' cùng sở học bản thân ấn chứng lẫn nhau!" Gần đây vì chuyện Nguyên Thủy năm lần bảy lượt cưỡng ép đòi "Thượng Thanh Thần Phù", Thông Thiên đại vi quang hỏa, lúc này nhịn không được phản môi tương kị. "Làm càn!

Đại huynh!

Ngươi xem Tam đệ hiện tại ra cái dạng gì!

Cùng ta nói chuyện không lớn không nhỏ!" Nguyên Thủy mặt nghiêm lại, cất cao giọng a xích. "Được rồi!

Huynh đệ trong nhà ầm ĩ cái gì!

Nhị đệ, đem kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mượn của Tam đệ trước đó trả lại cho hắn đi!

Thời gian cũng không ngắn rồi!" Lão Tử cũng cảm thấy gần đây Nguyên Thủy làm xác thực có chút quá lộ liễu, quyết định gõ một phen. "Đại huynh..." Trên mặt Nguyên Thủy thanh quang dâng lên, có chút bất mãn hô khẽ một tiếng. "Trả về!" Lão Tử hai mắt trừng lên, một đen một trắng hai đạo quang mang mãnh liệt bạo trướng. "Nhị

huynh!

Mau trả cho ta!" Thông Thiên vừa thấy hiếm khi Đại huynh phá thiên hoang nói đỡ cho mình, chạy nhanh thúc giục. "Hừ!" Nguyên Thủy ngực phập phồng bất định, cuối cùng không chịu nổi áp bách uy nghiêm mười phần từ đôi mắt Lão Tử, hận hận ném một đoàn hoa quang về phía Thông Thiên.

Thông Thiên hí hửng đem kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tưởng chừng đã mất đi thu hồi vào trong ngực.

Lão Tử mãnh nhiên ngẩng đầu, cười như không cười nói: "Là vị đạo hữu nào ở bên cạnh nhìn lén?

Sao không hiện thân gặp mặt!" Nói đoạn, trên đầu Lão Tử hiện ra "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp", rủ xuống một đạo công đức kim quang tạo thành quang mạc bao phủ ba huynh đệ bên trong.

Lão Tử trong lòng chấn kinh, rốt cuộc là ai?

Cư nhiên có thể qua mặt ba huynh đệ bọn họ lặng lẽ tiếp cận cự ly gần như vậy!

Lúc Thải Vân Tiên Tử phi độn, để tránh phiền toái, Hồng Vân Lão Tổ đã bố trí "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận" cùng "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận" quanh thân che giấu thân hình cùng khí tức của mấy người.

Bản thể Thải Vân Tiên Tử vốn là một đóa thải vân, cho nên khi Ba Tiêu đạo nhân phát hiện Tam Thanh bên dưới, để Thải Vân Tiên Tử chậm rãi bay qua, cũng không dẫn tới chú ý của Tam Thanh đang mải đấu võ mồm.

Chỉ là cuộc đối thoại giữa ba người quá mức khiến người ta dở khóc dở cười, Thải Vân Tiên Tử trong lúc lơ đãng không nhịn được cười, mới phát ra dao động dị thường, bị Lão Tử phát giác. "Ha ha

ha!" Đã bị phát hiện, Ba Tiêu đạo nhân cũng không ẩn giấu nữa, bảo Hồng Vân Lão Tổ triệt đi trận pháp, hiện ra thân hình. "Tam Thanh đạo hữu có chuyện gì mà tranh chấp không nghỉ ở đây?

Nếu là vì Linh bảo ảnh hưởng đến huynh đệ chi tình của ba vị đạo hữu, chi bằng giao cho Bản tọa thay các ngươi xử lý!

Đỡ cho lúc này truyền ra ngoài để Hồng Hoang đồng đạo chê cười!" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí chân thành. "Ai da!

Đều tưởng Tam Thanh nãi là thân huynh đệ, huynh đệ tình thâm, không phân ngươi ta, nguyên lai vì khu khu một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà ầm ĩ thành cái dạng này!" Hồng Vân Lão Tổ thì sẽ không vòng vo, trực tiếp mở miệng trào phúng. "Nhị huynh!

Ngươi nói xem, năm đó Đại ca đem Tiên Thiên Hồ Lô nhường cho chúng ta, thật sự là làm ta cảm kích rơi nước mắt a!

Chuyện này nếu rơi vào tay một số huynh đệ nào đó, há chẳng phải vì phân chia không đều mà đại đả xuất thủ?" Hồng Vân Lão Tổ lớn tiếng hướng Trấn Nguyên Tử dò hỏi. "Vi đại bất tôn, vi tiểu bất kính!

Di tiếu đại phương!" Trấn Nguyên Tử trực tiếp đưa ra kết luận.

Huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân ba người kẻ tung người hứng, chọc cho Tam Thanh mặt mũi đỏ bừng! "Chớ có hồ ngôn loạn ngữ!

Chương 161

Bần đạo cùng Nhị huynh đang đùa giỡn thôi!

Ai biết được bọn trộm gà trộm chó các ngươi tiểu nhân ở bên nghe lén, lại còn tưởng là thật!" Thông Thiên ngạnh cổ cường ngạnh nói, trước mặt người ngoài, vẫn phải duy hộ tôn nghiêm Tam Thanh.

Lão Tử nghe vậy khẽ gật đầu, đối với biểu hiện của Thông Thiên thập phần hài lòng: "Không sai!

Chúng ta huynh đệ nhất thể, xưa nay không câu nệ tiểu tiết, khi không có người ngoài thích nhất là nói giỡn đấu võ mồm, há có thể coi là thật!" "Không sai!" Nguyên Thủy cũng là người cực kỳ sĩ diện, sao có thể lộ cái khiếp trước mặt Ba Tiêu đạo nhân?

Nguyên Thủy nhất thời huyết khí dâng lên, cố tác đại phương đem mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo cưỡng ép mượn từ chỗ Thông Thiên trước đó móc ra, trực tiếp nhét vào tay Thông Thiên. "Tam đệ, mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo này vi huynh đã nghiên cứu xong pháp tắc chi lực trong đó, thu hoạch không ít!

Liền trả lại cho ngươi!" "Đa tạ Nhị huynh!" Thông Thiên không ngờ có niềm vui ngoài ý muốn, tay múa chân sáo đem linh bảo thất nhi phục đắc thu vào trong ngực. "Nga!

Nguyên lai là nói đùa a!

Ai biết được chứ!

Trời biết đất biết ngươi biết ta không biết, ái chà chà!

Ta cũng đang nói đùa thôi!

Các ngươi gấp cái gì?" Hồng Vân Lão Tổ cố nhịn cười trêu chọc. "Ba Tiêu đạo hữu là đi 'Thiên Đình' tham gia Thiên Hôn đại điển sao?"

Lão Tử cưỡng ép chuyển sang chuyện khác. "Không sai!

Tam Thanh đạo hữu có muốn cùng đường?" Ba Tiêu đạo nhân cũng biết điểm đến là dừng, cười đáp. "Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thành lập Yêu tộc, rêu rao thay trời quản lý Hồng Hoang, hùng tâm tráng chí có thể thấy được lốm đốm!

Theo bần đạo suy đoán bọn họ đã bằng vào công đức lập tộc tấn thăng Nhị Thi Chuẩn Thánh!" Lão Tử híp mắt nhìn Ba Tiêu đạo nhân một cái rồi tiếp tục nói: "Ba Tiêu đạo hữu cùng huynh đệ chúng ta chỉ là chút hiểu lầm nhỏ, nhưng với Đế Tuấn, Thái Nhất lại có thể nói là cừu thâm tự hải!

Không biết Ba Tiêu đạo hữu hiện nay phủ đã thành công trảm thi thành Chuẩn Thánh?" Lão Tử thăm dò. "Ai!

Hổ thẹn!

Bản tọa như kim tịnh phi Nhất Thi Chuẩn Thánh!" Ba Tiêu đạo nhân cố ý làm ra vẻ khó xử lắc đầu, trong lòng lại đang cười điên cuồng: Ta hiện tại là Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Không phải Nhất Thi a! "Ha ha ha!

Huynh đệ ba người chúng ta đã toàn bộ trảm khước Ác thi, thành tựu Nhị Thi Chuẩn Thánh!" Nguyên Thủy rốt cuộc có thể xả được cơn giận, đắc ý dương dương hiển bãi. "A?!" Ba Tiêu đạo nhân hít sâu một hơi lạnh, thần tình chấn kinh trên mặt cũng là phát ra từ chân tâm!

Nếu Lão Tử thành Nhị Thi Chuẩn Thánh thì Ba Tiêu đạo nhân còn có thể lý giải, nhưng Tam Thanh đồng thời trảm khước Ác thi, thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, quả thực nằm ngoài dự liệu của hắn!

Lão Tử hài lòng với biểu cảm kinh ngạc của Ba Tiêu đạo nhân, ha ha cười lớn một tiếng: "Lão sư từng phái Hạo Thiên, Dao Trì hai vị

đồng tử truyền hạ ý chỉ, mệnh bần đạo huynh đệ ba người phụ trách giám quản Hồng Hoang thế giới, phòng chỉ Vu Yêu nhị tộc hồ tác phi vi!

Bần đạo cư ngụ Tây Côn Luân cùng Tây phương đại lục của đạo hữu cũng coi như lân bang, từng cùng Tây Vương Mẫu đạo hữu đồng tại Tây Côn Luân tu luyện, chi bằng chúng ta liên thủ, cũng tiện có cái chiếu ứng!" Lão Tử tính trước kỹ càng hỏi.

Hắn tin rằng Ba Tiêu đạo nhân khi biết được sinh tử cừu địch Đế Tuấn, Thái Nhất tiến giai Nhị Thi Chuẩn Thánh, mà huynh đệ ba người bọn họ cũng thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, lại nguyện ý kết minh, thì Ba Tiêu đạo nhân nhất định sẽ đưa ra lựa chọn sáng suốt.

Ba Tiêu đạo nhân nghe xong lời Lão Tử rốt cuộc hoảng nhiên đại ngộ, nguyên lai là Đạo Tổ Hồng Quân ra tay!

Đạo Tổ Hồng Quân đã ngay cả "Vẫn Thánh Đan" loại đồ vật này đều có, như vậy lấy ra thủ đoạn có thể làm cho Tam Thanh nhanh chóng thành Nhị Thi Chuẩn Thánh cũng tịnh không kỳ quái. "Ân!" Ba Tiêu đạo nhân không tỏ rõ ý kiến khẽ gật đầu, cảm xúc tựa hồ cũng không cao, không muốn tiếp tục giao đàm, "Đã như vậy, ba vị đạo hữu cứ tiếp tục du sơn ngoạn thủy, ngã đẳng xin đi trước một bước!" Nói xong trực tiếp mệnh Thải Vân Tiên Tử nhanh chóng rời đi. "Đại huynh!

Ba Tiêu đạo nhân thái độ này là sao!

Chúng ta hảo tâm hảo ý giúp hắn..." Nguyên Thủy phẫn phẫn bất bình. "Hắc hắc!

Ba Tiêu đạo nhân xưa nay tâm cao khí ngạo, bất khả nhất thế, cho dù năm đó 'Thiên Đình' xuất thế, tu vi kém chúng ta một bậc, y vẫn cứ bất chấp hậu quả cường thế cướp đi ba tòa Thiên Môn!

Hắn là muốn biểu hiện cảnh giới không đủ, nhưng thực lực y cựu cường đại!" Lão Tử tự cho là đã mò thấy tâm tư Ba Tiêu đạo nhân. "Nhưng hiện nay, chúng ta huynh đệ, Đế Tuấn, Thái Nhất, thậm chí có khả năng còn có Minh Hà Lão Tổ, toàn bộ đều trảm khước Ác thi thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, mà hắn vẫn dậm chân tại chỗ, chưa thể đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới!

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân hiện tại trong lòng thất lạc và tâm tình cấp bách có thể nghĩ, sự kiêu ngạo của hắn khiến hắn không muốn cúi đầu, nhưng trước thực tế lại không thể không cúi đầu, cho nên mới đưa ra một đáp án ba phải cái nào cũng được rồi vội vàng rời đi!" Lão Tử đối với suy đoán của mình tin tưởng mười phần. "Ba Tiêu ác đạo cũng có ngày hôm nay!" Nguyên Thủy thập phần hả giận. "Đại huynh!

Đã như vậy chúng ta hà tất phải cùng hắn kết minh?" Thông Thiên không hiểu. "Đại huynh là muốn đẩy 'Tu Di Sơn' chúng nhân ra đài tiền, cùng Vu Yêu nhị tộc kháng hành, chúng ta từ bên cạnh chế hành!

Mới có thể tốt hơn khống chế cục diện Hồng Hoang!" Nguyên Thủy tức giận nói, lúc này tỉnh táo lại mới thấy vừa rồi nhất thời xúc động trả lại mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo cho Thông Thiên, trong lòng thập phần buồn bực.

Trên đám mây ngũ sắc, Ba Tiêu đạo nhân cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Tây Vương Mẫu cũng đang truyền âm. "Hắc hắc!

Lão Tử kia lão mưu thâm toán, âm hiểm giảo hoạt, muốn tính kế Bản tọa!

Bản tọa liền tương kế tựu kế chơi hắn!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh nói. "Phu nhân, Nhị đệ, Tam đệ, hiện nay Hồng Hoang thế giới Nhị Thi Chuẩn Thánh không ít, các ngươi phải tranh thủ thời gian đột phá, nếu không vạn nhất lúc Bản tọa không ở, đối thượng bọn hắn sẽ chịu thiệt thòi lớn!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò. "Minh bạch!" Tây

Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ lập tức cảm thấy áp lực như núi, trịnh trọng gật đầu.

Chẳng được bao lâu, đi hết con đường rực rỡ được bố trí cầu vồng, hỉ thước bay lượn, hoa tươi đầy đất, rốt cuộc cũng tới ngoài "Nam Thiên Môn"!

Thải Vân Tiên Tử biến trở về bản thể, chằm chằm nhìn "Nam Thiên Môn" trên trên dưới dưới đánh giá hồi lâu, cuối cùng thất vọng lắc đầu nói: "Lão gia, nương nương, cái 'Nam Thiên Môn' này có gì đẹp đâu, so với 'Tu Di Sơn môn' của chúng ta còn kém xa!" Ba Tiêu đạo nhân lúc này cũng đang đánh giá cái "Nam Thiên Môn" hàng nhái này!

Rõ ràng có thể nhìn ra, Đế Tuấn, Thái Nhất cũng muốn mô phỏng phong cách cổ phác giản ước của Thiên Môn nguyên bản.

Đế Tuấn, Thái Nhất không tiếc hao phí cơ hồ năng lượng cả Yêu tộc, từ trong Hỗn Độn lấy về một khối Hỗn Độn toái phiến lớn, đem luyện chế thành một cái bình đài khổng lồ.

Phải biết một khối Hỗn Độn toái phiến này, nếu ném vào Đông Hải, e rằng lại có thể hóa thành một tòa hải ngoại tiên sơn quy mô không nhỏ!

Trên bình đài có một đôi thạch cổ cư nhiên là Tiên Thiên Linh Bảo cường hành luyện hóa vào trong "Nam Thiên Môn".

Chương 162

Hai cây cột trụ và hoành lương đồng dạng do Hỗn Độn Thần Thạch luyện chế thành, bên trên tuy không điêu khắc đồ án hung thú, nhưng lại dung nhập thủ bút lấy từ tinh hoa chư thiên tinh thần, bố trí thành vi hình "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Tuy nhiên cái "Nam Thiên Môn" sơn trại này đồng dạng tiêu hao cự đại, là do Đế Tuấn, Thái Nhất cùng chư vị Chuẩn Thánh, hối hợp chư thiên tinh quân, dẫn Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, Chu Thiên tinh thần chi lực, lấy thiên địa làm dung lô mà luyện chế thành.

Nhưng sơn trại rốt cuộc vẫn là sơn trại, so với Thiên Môn chân chính vẫn kém xa! "Đại huynh!

Cái 'Nam Thiên Môn' mạo bài này cùng không gian giữa 'Thiên Đình' dung hợp không hài hòa!

Nếu gặp cao thủ tinh thông Không Gian Pháp Tắc, hẳn là có thể đem nó đánh rơi!" Trấn Nguyên Tử lặng lẽ truyền âm. "Nga?

Ngươi năng làm được sao?" Ba Tiêu đạo nhân hiếu kỳ hỏi. "Lấy trình độ hiện tại của đệ thì không được!" Trấn Nguyên Tử hổ thẹn nói, "Đại khái phải đợi khi thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, đối với Không Gian Pháp Tắc chi lực cảm ngộ sâu hơn một tầng, đạt tới thất thành về sau hẳn là không thành vấn đề!" Pháp tắc chi lực cảm ngộ càng về hậu kỳ càng khó khăn, Trấn Nguyên Tử tại Nhất Thi Chuẩn Thánh cảnh giới, tối đa chỉ có thể lĩnh ngộ lục thành, thất thành nếu không có Nhị Thi Chuẩn Thánh tu vi làm cơ sở căn bản khó mà làm được. "Bất quá Bản tọa có thể cảm thụ được, cái 'Nam Thiên Môn' sơn trại này hẳn là cùng 'Đông Thiên Môn' sơn trại và 'Bắc Thiên Môn' sơn trại diêu tương hô ứng, tạo thành Thiên Địa Nhân Tam Tài Đại Trận,

muốn lấy xuống tịnh phi dị sự!" Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận cảm ứng một lát sau nói. "Hắc hắc!

Đế Tuấn, Thái Nhất khẳng định là bị chúng ta cướp cửa cướp đến sợ rồi, cho nên mới làm chắc chắn như vậy!" Hồng Vân Lão Tổ nói đến chỗ kích động tịnh vị truyền âm, trực tiếp mở miệng cười to. "Kẻ nào dám ở nơi này ồn ào!" Bỗng nhiên bên trong "Nam Thiên Môn" truyền ra một tiếng bạo quát.

Một nam tử tướng mạo hung ác, thân mặc một bộ y phục da hổ, pha hiển hung hãn chi ý, tay cầm một cây "Hỗn Thiết Côn" khắc đầy mật mật ma ma phù văn từ sau cửa đi ra.

Chính là Yêu Thánh bài hành lão nhị: Anh Chiêu!

Bất quá vừa nhìn thấy đối diện là Ba Tiêu đạo nhân hung danh viễn bá, hắn lập tức sợ đến mức lùi lại hai bước, nhất thời không biết nên hành xử như thế nào. "Nhị đệ!

Không được vô lễ!

Yêu Hoàng đại nhân, Đông Hoàng đại nhân Thiên Hôn đại điển triệu khai tại tức, người tới 'Thiên Đình' đều là quý khách!" Sau lưng Anh Chiêu đi ra một nam tử thân khoác áo giáp vảy rồng, tay cầm "Tam Xoa Nháo Hải Cương Xoa", tướng mạo uy vũ, chính là thủ lĩnh Thập Đại Yêu Thánh: Kế Mông! "Nguyên lai là Ba Tiêu đạo hữu, Tây Vương Mẫu đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu và Hồng Vân đạo hữu đại giá quang lâm!

Gần đây quý khách đông đúc, nhị đệ ta bận đến hôn đầu, mấy vị đạo hữu thiết mạc kiến quái!" Kế Mông ứng đối đắc thể, không hổ là đứng đầu Thập Đại Yêu Thánh.

Ba Tiêu đạo nhân nhớ năm đó tại "Tử Tiêu Cung" nghe đạo thật đúng là không chú ý tới một Kế Mông bất hiển sơn bất lộ thủy này.

"Nhị đệ hảo sinh nghênh tiếp các lộ quý khách, bần đạo đích thân vì Ba Tiêu đạo hữu dẫn đường!" Kế Mông không để thân binh tinh quân dẫn đường, mà đích thân chiêu hô nhóm người Ba Tiêu đạo nhân bay về phía "Lăng Tiêu Bảo Điện"!

Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy toàn bộ "Thiên Đình" giăng đèn kết hoa, hỉ khí dương dương.

Đế Tuấn, Thái Nhất hiện giờ là Hoàng giả Yêu tộc, thủ hạ đông đảo, lúc này trong Thiên Đình, tiên hạc bay lượn, tiên lộc nhảy nhót, các loại linh cầm dị thú tùy chỗ có thể thấy được!

Thậm chí ngay cả phi long, thải phượng, kỳ lân huyết thống không thuần cũng không hiếm thấy.

Năm đó Ba Tiêu đạo nhân đại hôn nghi thức có Bách Hoa Tiên Tử xuyên thoi tịch gian, dẫn tới vô số tu sĩ xưng tán.

Đế Tuấn và Thái Nhất vì muốn áp đảo Ba Tiêu đạo nhân một đầu, trong Thiên Hôn đại điển này cơ hồ xuất động tất cả mỹ mạo tiên tử của Yêu tộc.

Các nàng ai nấy thân mặc nghê thường vũ y ngũ sắc tân phân, tiên mệ phiêu phiêu, tay bưng quỳnh tương ngọc dịch, nâng các sắc tiên quả, phiên phiên phi vũ, qua lại xuyên thoi!

Điều làm người ta kinh ngạc nhất là, trong "Thiên Đình" tinh quang lấp lánh.

Ngẩng đầu nhìn lên có thể phát hiện, Đế Tuấn và Thái Nhất cư nhiên trích thủ một phần tinh hạch của chu thiên tinh thần, luyện chế ra từng khỏa vi hình tinh thần, treo trên không trung, tạo thành một cái tinh không thu nhỏ. "Đế Tuấn, Thái Nhất thật thích phô trương!

Nhìn xem, cả Yêu tộc đều bận rộn bốn vạn năm!" Hồng Vân Lão Tổ cười nói. "Cũng không hoàn toàn là vì phô trương, phó tinh không

trong 'Thiên Đình' này đã được bố trí thành một cái 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'.

Lại nhìn xem vị trí của 'Tam Thập Lục Thiên Cung', 'Thất Thập Nhị Địa Cung', 'Tam Bách Lục Thập Tòa Bảo Các', cùng những 'Tiên sơn phù đảo' kia!" Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở. "Tinh không trên trời, cùng tiên cung bảo các, tiên sơn phù đảo phía dưới, cấu thành hai tòa 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' diêu tương đối ứng, một khi phát động, e rằng uy lực to lớn viễn siêu tưởng tượng!" "Đâu chỉ hai tòa, nó còn cùng ba tòa Thiên Môn sơn trại kia hô ứng lẫn nhau, cấu thành nhất thể, thủ hộ 'Thiên Đình'!" Ba Tiêu đạo nhân đối với việc Đế Tuấn, Thái Nhất có thủ bút như thế cũng không cấm có chút bội phục, giản trực đem "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" vận dụng đến cực hạn! "Khẳng định là lần trước Đại huynh đồ sát đông đảo tinh quân, dẫn đến Đế Tuấn thời khắc mấu chốt vô pháp bố trí đại trận, nên Đế Tuấn và Thái Nhất mới nghĩ ra cái biện pháp này!" Trấn Nguyên Tử vừa bay vừa cẩn thận quan sát, vừa truyền âm nói. "Đại huynh!

Đệ sát giác được một cỗ không gian ba động vi nhược!" Trấn Nguyên Tử bỗng nhiên nhíu mày, cẩn thận dùng "Tịnh Đế Kim Liên" truyền âm. "Không gian ba động?" Ba Tiêu đạo nhân nhướng mày, một cành "Dương Liễu Chi" xanh biếc ướt át xuất hiện, tùy ý đặt tại khuỷu tay.

Trong lòng bàn tay Trấn Nguyên Tử cũng lặng lẽ nắm chặt "Dương Liễu Diệp". "Xác thực, toàn bộ trong 'Thiên Đình' nơi chốn đều phiêu tán một cỗ không gian ba động ẩn hối, tựa hồ cùng toàn bộ Thiên Đình luyện thành một khối, lại mơ hồ không rõ nguồn gốc..." Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận tra tham, lại phát hiện không được thêm manh mối. "Cảm giác giống như có một cái thế giới khác càng lớn hơn bao trùm phía trên 'Thiên Đình', nhưng lại bị đa trọng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' che giấu, khó mà tra tham đầu nguồn." Trấn

Nguyên Tử nhờ sự trợ giúp của "Dương Liễu Diệp" nên cảm tri đối với không gian ba động càng thêm mẫn nhuệ. "Nga?" Ba Tiêu đạo nhân nghe Trấn Nguyên Tử nói, trong đầu bỗng nhiên linh quang nhất thiểm, rốt cuộc cười truyền âm nói: "Ta biết rồi, nhất định là Yêu tộc lấy 'Thiên Đình' làm căn cơ, bắt đầu khai phá Thiên Giới!" "Cho nên trên dưới hai tòa 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' không chỉ để thuận tiện cho Đế Tuấn bố trận, cũng không chỉ để thủ hộ 'Thiên Đình', còn có một tác dụng là che giấu 'Thiên Giới' đang được khai phá!" Hồng Vân Lão Tổ hoảng nhiên đại ngộ.

Phía trước dẫn đường Yêu Thánh Kế Mông tựa hồ sát giác được Ba Tiêu đạo nhân tứ hạ đánh giá động tĩnh, song tí chấn động, phong vũ chi lực quanh thân đại trướng, tại quanh người Ba Tiêu đạo nhân cuộn lên một trận long quyển phong, nhiễu loạn tầm mắt và thần niệm của hắn.

Hồng Vân Lão Tổ từ sau khi tấn thăng Nhất Thi Chuẩn Thánh, liền bắt đầu thể ngộ "Phong Chi Pháp Tắc", rốt cuộc phong vân dũng động, phong vân chi lực tương phụ tương thành, tu luyện Phong Chi Pháp Tắc có trợ giúp đối với Vân Chi Pháp Tắc đề thăng. "Hừ!" Hồng Vân Lão Tổ cảm giác Kế Mông đang ám trung động thủ cước, hừ lạnh một tiếng, thần thông "Lưỡng Tụ Thanh Phong" vừa mới lĩnh ngộ bất động thanh sắc từ dưới tay áo dũng xuất.

Trong nháy mắt đem long quyển phong mà Kế Mông gọi ra thổi tan, hai đạo thanh phong vô hình thổi ngược lại, Kế Mông không tự chủ được tại chỗ xoay tròn như con quay. "Oanh!" Kế Mông tế xuất linh bảo "Tam Xoa Nháo Hải Cương Xoa", đập mạnh vào hư không, pháp lực phún bạc, râu tóc dựng ngược, mới triệt tiêu được thần thông "Lưỡng Tụ Thanh Phong" của Hồng Vân Lão Tổ. "Hồng Vân đạo hữu hảo thủ đoạn!

Bần đạo bội phục!" Kế Mông rốt cuộc ổn định thân hình, thu hồi

linh bảo, đối với Hồng Vân Lão Tổ ôm quyền khổ cười nói. "Ha ha!

Chê cười rồi!

Kế Mông đạo hữu tại Phong Vũ chi đạo thượng rất có tạo nghệ!

Bần đạo nhất thời ngứa nghề, đạo hữu chớ trách!" Hồng Vân Lão Tổ có danh tiếng là người hiền lành nhất Hồng Hoang, bình thường tính cách tùy hòa, thấy Kế Mông nhận thua liền đưa cho đối phương cái bậc thang. "Kế Mông đạo hữu, đồng đạo tại 'Tử Tiêu Cung' đã tới được bao nhiêu rồi?" Hồng Vân Lão Tổ xóa khai đề tài hỏi. "Có không ít đồng đạo vốn đang tu luyện tại các tiên sơn phù đảo trong 'Thiên Đình', ai thích náo nhiệt thì sớm đã đến 'Lăng Tiêu Bảo Điện'.

Ai thích thanh tĩnh thì khả năng phải đợi đến lúc Thiên Hôn đại điển bắt đầu mới tới!" Thái độ của Kế Mông rõ ràng khiêm tốn hơn vài phần.

Chương 163

Kế Mông tuy rằng cũng thấy Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ đấu pháp với người khác, biết thực lực bọn họ cao cường, nhưng chưa từng tự mình nếm thử, tổng cảm thấy sẽ không chênh lệch quá lớn.

Huống chi hiện tại hắn cũng là Nhất Thi Chuẩn Thánh, so với Ba Tiêu đạo nhân còn cao hơn một cái cảnh giới, cùng Trấn Nguyên Tử là cao thủ đồng giai, tổng cảm thấy cho dù không địch lại cũng sẽ không yếu hơn quá nhiều.

Nhưng vừa rồi tùy thủ thiết tha, tuy xong phương đều không dùng toàn lực, nhưng Hồng Vân Lão Tổ rõ ràng nhẹ nhàng hơn hắn nhiều!

Kế Mông trong lòng cũng biết Hồng Vân Lão Tổ là người yếu nhất trong ba huynh đệ "Tu Di Sơn", "Phong Chi Pháp Tắc" tịnh phi thứ Hồng Vân Lão Tổ thiện trường nhất, nhưng lại là thứ Kế Mông sở trường nhất!

Dưới sự đối so như vậy, Kế Mông biết thực lực mình cùng đối phương xác thực chênh lệch huyền thù, trong lòng sùng bái cường giả vi tôn, cá nhân hắn cùng Ba Tiêu đạo nhân tịnh không có ân oán, cho nên thái độ mới có sự chuyển biến. "Bất quá Tiếp Dẫn đạo hữu cùng Chuẩn Đề đạo hữu lại đến rất sớm, Hy Hoàng đang dẫn bọn họ đi lại tứ xứ trong 'Thiên Đình', tham quan đã hồi lâu!" Kế Mông nói. "Nga?

Tiếp Dẫn đạo nhân tu luyện trong 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', đối với thế giới lực hiểu biết rất sâu!

Xem ra hắn cũng cảm giác được sự tồn tại của 'Thiên Giới', mới mượn danh nghĩa tham quan để dò xét tứ xứ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm nghĩ. "Còn có Minh Hà đạo hữu còn đến sớm hơn mấy vị

đạo hữu một bước, hiện đang làm khách trong 'Yêu Sư Cung'!" Kế Mông lại giới thiệu nói. "Hảo!

Vậy Bản tọa liền đi 'Tây Bảo Điện' tạm cư, đợi khi Thiên Hôn đại điển bắt đầu sẽ đến 'Lăng Tiêu Bảo Điện'!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó. "Vậy bần đạo xin cung hậu ngoài điện!

Mấy vị đạo hữu có việc gì cứ việc phân phó, bần đạo toàn trình bồi đồng!" Kế Mông nói xong, thấy ánh mắt Ba Tiêu đạo nhân quét tới, liên mang giải thích: "Chỉ là gần đây vì thời kỳ đại điển sắp đến, 'Thiên Đình' thủ vệ sâm nghiêm, nếu không có bần đạo dẫn dắt, mấy vị đạo hữu không cẩn thận xúc phát 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' thì không hay!" "Hừ hừ!

Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu thật là cẩn thận..." Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên liên.

Trong "Thiên Đình", tại "Tây Bảo Điện", nhóm Ba Tiêu đạo nhân ai nấy tự tu luyện. "Tứ Đại Bảo Điện" là tiên cung chỉ kém "Lăng Tiêu Bảo Điện" một bậc, linh khí nồng đậm so với "Tu Di Sơn" còn cao hơn một đoạn!

Nơi này thập phần thích hợp cho Hồng Vân Lão Tổ tu luyện lĩnh ngộ Phong Vân Pháp Tắc chi lực. "Thảo nào các đồng đạo 'Tử Tiêu Cung' đều lưu lại 'Thiên Đình' tu luyện!" Hồng Vân Lão Tổ cảm khái nói, "Đại huynh!

Đáng tiếc chúng ta không thể ở nơi này lâu dài..." "Yên tâm, dùng không được bao lâu đâu..." Ba Tiêu đạo nhân như có điều chỉ.

Trấn Nguyên Tử lại tịnh không thích hoàn cảnh trong "Thiên Đình", nơi này tuy rằng linh khí nồng đậm, nhưng tịnh không thích hợp tu luyện "Thổ Chi Pháp Tắc".

Cho nên phần lớn thời gian hắn đều dùng để lĩnh ngộ "Không Gian

Pháp Tắc".

Thời gian thấm thoắt trôi qua.

Ngày Thiên Hôn đại điển đã tới! "Đông!" "Đông!" "Đông!"...

Đông Hoàng Thái Nhất lần nữa gõ liên tiếp chín tiếng "Hỗn Độn Chung", bởi vì chỉ phát ra tiếng chuông vang vọng thiên địa chứ không dùng công kích chi lực, cho nên tiêu hao cực kỳ bé nhỏ. "Đi!" Ba Tiêu đạo nhân dẫn mọi người bay ra khỏi "Tây Bảo Điện", chẳng mấy chốc đã tới đại điện "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đồng dạng thỉnh Đại Đạo, Thiên Đạo làm "Chứng hôn nhân", Nữ Oa làm "Mối nhân", Phục Hy làm "Chủ hôn nhân", Nhiên Đăng Đạo Nhân làm "Tư nghi", Côn Bằng làm "Chủ quản".

Phân công giữa bọn họ càng thêm minh xác, lưu trình càng thêm tế trí, phiền phức, lại tế thiên lại tế địa, lại cầu nguyện, lại cầu phúc.

Xa hoa cùng cực, hồi lâu sau, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thừa tọa tọa liễn lấy "Phù Tang Mộc" làm chủ thể, đồng dạng cực tận xa hoa, do chín trăm chín mươi chín con thần điểu tiên cầm khiêng từ "Lăng Tiêu Bảo Điện" xuất phát.

Tam Thập Lục Thiên Cương tinh quân, Thất Thập Nhị Địa Sát tinh quân, Tam Bách Lục Thập vị Chu Thiên tinh quân đi theo phía sau, dẫn hạ chư thiên tinh thần quang hoa, tạo thành một con đường sao.

Tộc trưởng vạn tộc Yêu tộc đích thân hộ vệ sính lễ lâm lang mãn mục đi theo phía sau.

Tiên nga cung nữ phiên phiên nhảy múa, tiên nhạc tề minh, qua "Đông Thiên Môn" bay thẳng lên "Thái Âm Tinh"!

Tại "Quảng Hàn Cung" trên Thái Âm Tinh, Hi Hòa, Thường Hi được một chúng nữ tiên vây quanh.

Nhiên Đăng Đạo Nhân tuyên bố từng hạng nghi thức, Phục Hy chủ trì, hồi lâu sau mới đón được Hi Hòa, Thường Hi từ "Nam Thiên Môn" phản hồi "Thiên Đình", quay về "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Nghênh thân một đi một về hao phí thời gian gần trăm năm, trên "Lăng Tiêu Bảo Điện" Nữ Oa cùng Côn Bằng chiêu đãi các lộ tân khách, ca vũ không dứt, long can phượng tủy, lộc nhung hạc bô, quỳnh tương ngọc dịch, linh quả tiên trà, như nước chảy chưa từng đoạn tuyệt.

Đợi Yêu Hoàng Đế Tuấn, Yêu Hậu Hi Hòa, cùng Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hậu Thường Hi xuống loan dư.

Nhiên Đăng Đạo Nhân lãng thanh tuyên bố: "Nghi thức Nháo Hôn hiện tại bắt đầu!

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất thể lượng chư vị đồng đạo tu luyện gian tân, tư nguyên đắc chi bất dịch, tham dự nghi thức Nháo Hôn không cần hạ lễ!" "Đại huynh!

Thật là ghê tởm a!" Hồng Vân Lão Tổ hắc hắc cười, thấp giọng nói nhỏ với Ba Tiêu đạo nhân. "Mấy cái hư danh ấy, sao bằng đồ vật cầm tay thực tế được!

Đế Tuấn và Thái Nhất thông qua Thiên Hôn đại điển hiển thị thực lực và tư nguyên của Yêu tộc, để hấp dẫn đám đồng đạo 'Tử Tiêu Cung' gia nhập!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấu triệt. "A!

Nghe nói mấy ngày trước lúc chúng ta bế quan, Đế Tuấn và Thái Nhất tổ chức tiệc đáp tạ, mời tất cả tu sĩ đến sớm tham gia, tại yến hội ban thưởng cho cao tầng Yêu tộc không ít tư nguyên.

Kế Mông Thập Đại Yêu Thánh mỗi người được thưởng một kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, để bọn họ dùng trảm Ác thi!

Oa Hoàng Nữ Oa, Hy Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu

Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân mỗi người càng được thưởng một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Hồng Vân Lão Tổ mới một lát công phu đã nghe ngóng được không ít tin tức. "Thủ bút thật lớn!

Vừa thu mua nhân tâm, vừa chiêu lãm nhân thủ a!" Trấn Nguyên Tử nói. "Đừng nói, hiệu quả không tồi!

Nghe nói không ít đồng đạo 'Tử Tiêu Cung' động tâm rồi, Côn Bằng, Kế Mông mấy ngày nay đi lại thường xuyên, có thật nhiều đạo hữu đáp ứng sau Thiên Hôn đại điển sẽ gia nhập Yêu tộc!" Hồng Vân Lão Tổ chậc chậc xưng tán. "Đâu chỉ vậy, ta vừa rồi nhìn thấy có mấy vị đạo hữu đã lấy thân phận Yêu tộc tự cư, bắt đầu chạy ngược chạy xuôi lo liệu cho Thiên Hôn đại điển!" Trấn Nguyên Tử thấp giọng nói. "Nghi thức Nháo Hôn là để Thiên Hôn đại điển thêm náo nhiệt!

Chư vị đạo hữu không ai nể mặt sao?

Bản hoàng huynh đệ hiện nay Thiên Hôn đại điển nên phổ thiên đồng khánh, mọi người thiết tha thiết tha, cũng là hảo sự a!" Yêu Hoàng Đế Tuấn ha ha cười to, hướng về phía chúng tân khách tảo thị.

Nhưng trước uy thế tịch quyển Hồng Hoang của Yêu tộc hiện nay, mọi người đều đang quan vọng, ai cũng không muốn là người đầu tiên đứng ra! "Đã chư vị đạo hữu khiêm nhượng như thế, vậy Bản hoàng liền chủ động mở miệng mời!" Đông Hoàng Thái Nhất tính tình so với Yêu Hoàng Đế Tuấn càng cấp táo hơn một chút. "Nháo hôn" là tiết mục hắn mong đợi đã lâu, là lúc chính đại quang minh triển thị thực lực.

Nhưng đúng lúc mấu chốt, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn mọi người trầm mặc không nói, nhịn không được chủ động đứng ra cao giọng nói.

Chương 164

Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt đảo qua trên mặt tất cả tân khách, đương ánh mắt hắn quét đến Minh Hà Lão Tổ, Minh Hà Lão Tổ nhấc mắt nhìn Đông Hoàng Thái Nhất, khóe miệng treo một tia cười lạnh.

Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng giận dữ, vốn định trực tiếp mở miệng khiêu chiến, nhưng trước đó huynh trưởng Đế Tuấn bởi vì ân oán tranh đoạt linh bảo năm xưa, từng nói muốn lấy Minh Hà Lão Tổ khai đao lập uy, nên hắn đành phải bỏ qua.

Cuối cùng, ánh mắt Đông Hoàng Thái Nhất rơi vào trên người Ba Tiêu đạo nhân, ha ha cười lớn một tiếng: "Ba Tiêu đạo hữu, trong chư vị tân khách ngồi đây, chỉ có ngươi!

Chi bằng trận đầu tiên do đạo hữu làm mẫu cho mọi người đi!" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy chậm rãi đứng dậy, vỗ vỗ tay nhìn chiến hỏa trong đáy mắt Thái Nhất, hắc hắc cười nói: "Thái Nhất đạo hữu, tại đại hôn nghi thức của Bản tọa, hai ta đã động thủ rồi!

Hiện tại lại so đấu một phen, cũng không lấy được Tiên Thiên Chí Bảo của ngươi, mà là dùng Tiên Thiên Chí Bảo của Bản tọa cùng ngươi tương hỗ công phòng!

Chẳng có ý nghĩa!" Ba Tiêu đạo nhân chép chép miệng, lắc đầu, bộ dáng tựa hồ không hài lòng. "Nga?

Ba Tiêu đạo hữu có kiến nghị gì?" Thái Nhất thanh điệu rõ ràng nâng cao. "Bản tọa thấy trên không trung 'Thiên Đình' của Yêu tộc có bố trí chu thiên tinh thần, rất là hùng vĩ!" Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên nói lảng sang chuyện khác. "Ba Tiêu đạo hữu, ngươi muốn làm gì?" Đông Hoàng Thái Nhất mí mắt giật kịch liệt một trận, cẩn thận hỏi. "Năm đó khi Bản tọa đại hôn, Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu

nháo hôn từng tặng hai cành 'Phù Tang Mộc' làm hạ lễ!

Tuy rằng Thái Nhất đạo hữu nói rõ hai vị Thiên Hôn đại điển nháo hôn không cần hạ lễ!

Nhưng người khác có thể không tặng, Bản tọa lại không thể không tặng hạ lễ để biểu thị tâm ý." Ba Tiêu đạo nhân không trả lời vấn đề của Đông Hoàng Thái Nhất, tiếp tục tự cố tự nói.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân càng như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất càng hoảng!

Rõ ràng có thể cảm giác được ác ý nồng đậm và âm mưu kinh thiên từ Ba Tiêu đạo nhân! "Ba Tiêu đạo hữu!

Rốt cuộc ngươi muốn làm gì?" Đông Hoàng Thái Nhất nghiến răng, tiếng gầm nhẹ rít ra từ kẽ răng.

Hắn không tin loại người như Ba Tiêu đạo nhân sẽ bắn tên không đích, làm nền nhiều như vậy, nhất định có một cái đại âm mưu đang chờ phía sau!

Ba Tiêu đạo nhân lại tịnh không hạ thấp thanh âm, ngược lại càng lớn tiếng nói: "Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu quả nhiên hùng tài đại lược!

Thành lập Yêu tộc khiến người kính bội!

Hiện nay Yêu tộc tịch quyển Hồng Hoang thế giới, từ Hồng Hoang vô tận tinh không đến Hồng Hoang đại lục, nơi nào không có thân ảnh Yêu tộc?" Xuy phủng vài câu, Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy hỏa hầu không sai biệt lắm, ngữ khí chuyển một cái nói: "Đặc biệt là trong 'Thiên Đình' cư nhiên thải tập tinh hạch của chu thiên tinh thần bố trí hạo hãn tinh không!

Thật sự làm cho người ta bội phục!

Bội phục!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lúc này đi tới, vỗ vai Đông Hoàng Thái Nhất, áp chế người huynh đệ sắp bạo phát, ngoài cười nhưng trong không cười hỏi: "Phó tinh không này nãi là Yêu tộc ta khuynh toàn tộc chi lực thải tập tinh hạch chu thiên tinh thần luyện chế thành, gian khổ trong đó khó mà nói hết!

Ba Tiêu đạo hữu có gì chỉ giáo?" "Cũng không có chỉ giáo gì!

Bản tọa nhìn thấy thích, cũng muốn có một phó tinh không như vậy!" Ba Tiêu đạo nhân ngẩng đầu nhìn tinh không trong "Thiên Đình", không chút kiêng dè biểu đạt sự yêu thích. "Ngươi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn sắc mặt tái xanh, nhớ tới mấy vạn năm trước bị Ba Tiêu đạo nhân chắn ngay mặt chém giết đám Thiên Cương Địa Sát, Chu Thiên tinh quân kia, trong lòng một trận kịch thống, vì để bồi dưỡng lại đám tinh quân này, những năm nay hắn đã bỏ ra cái giá lớn đến mức nào chỉ có mình hắn biết.

Ngồi ở vị trí thượng thủ khu quý tân, Tam Thanh nhìn nhau, đáy mắt chợt lóe sắc hân hỉ.

Trước đó Tam Thanh bị Ba Tiêu đạo nhân chế giễu, Lão Tử vẫn cứ xuất ngôn lôi kéo, chính là vì muốn hắn sung đương tiên phong đối phó Yêu tộc.

Hiện tại thấy Ba Tiêu đạo nhân quả nhiên cùng Đế Tuấn, Thái Nhất cứng đối cứng, trong lòng đại khoái! "Ba Tiêu đạo hữu, hiện tại là Thiên Hôn đại điển của Yêu Hoàng và Đông Hoàng Yêu tộc ta, đạo hữu nếu cứ vô lý gây rối như vậy, đừng trách Yêu tộc ta vô lễ!" Yêu Sư Côn Bằng sải bước tiến lên, tật ngôn lệ sắc a xích. "Đừng vội nha!

Đợi Bản tọa nói hết đã!" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười. "Hoa lạp lạp!" Ba Tiêu đạo nhân vung tay mở ra "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", từ trong đó phóng ra một cây tiểu thụ.

Cây non cũng không cao lớn, ngoại trừ rễ cây chui vào trong hư

không chưa biết, thân cây cùng tán cây cộng lại cũng chỉ cao xấp xỉ Ba Tiêu đạo nhân.

Nhưng khỏa thụ này có vô số cành nhánh, tán cây thập phần rộng lớn, vừa xuất hiện đã chiếm cứ một mảng không gian lớn, thập phần xum xuê, nhưng lại không hiện ra vẻ tạp loạn, sở hữu vẻ đẹp riêng biệt!

Quan trọng hơn là, cây tiểu thụ này di mạn nồng đậm tinh thần chi lực!

Mỗi một đầu cành nhánh cư nhiên đều treo một ngôi sao lấp lánh phát sáng!

Cây này vừa xuất hiện, không chỉ tinh không trong "Thiên Đình", mà ngay cả vô tận tinh không trên Cửu Thiên cũng có ti ti lũ lũ tinh thần chi lực hội tụ về! "Đây là!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đôi mắt bị cây tiểu thụ hấp dẫn, khó có thể dời đi nửa phần, trong miệng thất hồn lạc phách hỏi.

Đông Hoàng Thái Nhất cũng mục trừng khẩu ngốc nhìn cây tiểu thụ kia, nửa ngày nói không ra lời.

Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi thân là nữ thần Thái Âm Tinh, đồng dạng có thể cảm giác được cây tiểu thụ này đối với các nàng ý nghĩa trọng đại, chỉ đứng sau "Nguyệt Quế Thụ" trên Thái Âm Tinh.

Tại "Lăng Tiêu Bảo Điện", Tam Thập Lục Thiên Cương tinh quân, Thất Thập Nhị Địa Sát tinh quân, Tam Bách Lục Thập vị Chu Thiên tinh quân đang đi lại xuyên thoi hoặc thủ vệ các nơi, không một ai không bị cây tiểu thụ hấp dẫn. "Cây này nãi là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Tinh Thần Quả Thụ!" Ba Tiêu đạo nhân lại lần nữa rung động "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" trong tay thu cây tiểu thụ kia vào. "Đừng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn nhịn không được khẽ hô một tiếng, tất cả tinh quân cũng không khỏi phát ra một tiếng thở dài tiếc nuối! "Ba

Tiêu đạo hữu!

Bản hoàng nguyện ý cùng ngươi giao hoán cây 'Tinh Thần Quả Thụ' này, không biết đạo hữu có yêu cầu gì?" Yêu Hoàng Đế Tuấn lúc này trong đầu toàn là cây "Tinh Thần Quả Thụ" thần kỳ kia, căn bản không khống chế được suy nghĩ, vội vã mở miệng hỏi. "Năm đó Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu tặng cho Bản tọa hai nhánh 'Phù Tang Mộc' làm hạ lễ!

Hiện tại hồi lễ, Bản tọa cũng chuẩn bị chặt xuống bốn cành từ 'Tinh Thần Quả Thụ', làm hạ lễ tặng cho Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu!

Không biết ý hai vị đạo hữu như thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả hỏi. "Không được!" Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi cùng tất cả tinh quân dị khẩu đồng thanh lớn tiếng ngăn cản. "Nhưng cả cây 'Tinh Thần Quả Thụ' lại quá quý trọng, Bản tọa cũng không nỡ đem nó làm hạ lễ tặng cho hai vị đạo hữu!" Ba Tiêu đạo nhân lộ ra thần tình thập phần khó xử.

Yêu Hoàng Đế Tuấn lúc này rốt cuộc bình phục lại chấn hám do "Tinh Thần Quả Thụ" mang lại, một lần nữa tỉnh táo, thần tình ngưng trọng nhìn Ba Tiêu đạo nhân. "Ba Tiêu đạo hữu!

Chúng ta người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám!

Ba Tiêu đạo hữu đã lấy ra 'Tinh Thần Quả Thụ' nhất định là đã có yêu cầu!

Có điều kiện gì đạo hữu cứ nói thẳng đi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trầm giọng nói, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân. "Đã Đế Tuấn đạo hữu thống khoái như vậy, Bản tọa cũng không vòng vo nữa!

Bản tọa thích phiến tinh không này của 'Thiên Đình'!

Chương 165

Đế Tuấn đạo hữu thích 'Tinh Thần Quả Thụ' của Bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai: "Tuy rằng phiến tinh không này giá trị thấp hơn 'Tinh Thần Quả Thụ' không ít!

Nhưng Bản tọa nếu đi tự mình thu thập thì quá tốn thời gian và tinh lực!

Chi bằng chúng ta song phương đánh cược, Bản tọa cược 'Tinh Thần Quả Thụ', đạo hữu cược phiến tinh không của 'Thiên Đình'!" "Cược như thế nào?" Yêu Hoàng Đế Tuấn cẩn thận hỏi. "Bản tọa lần này Nháo hôn, liền cùng 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' do Yêu tộc Tam Thập Lục vị Thiên Cương tinh quân, Thất Thập Nhị vị Địa Sát tinh quân, Tam Bách Lục Thập vị Chu Thiên tinh quân bố trí giác lượng một trận!

Nếu Bản tọa thắng, phiến tinh không của 'Thiên Đình' thuộc về Bản tọa!

Bản tọa mặt khác sẽ lấy bốn đóa Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bát Bảo Kim Liên' làm hạ lễ tặng lại!

Nếu Bản tọa thua, cây 'Tinh Thần Quả Thụ' này vừa làm tiền đặt cược, cũng làm hạ lễ tặng cho đạo hữu!

Đạo hữu cảm thấy ý kiến này thế nào!" Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc đưa ra mục đích của mình!

Từ khi tiến vào "Thiên Đình", nhìn thấy phiến tinh không này hắn đã động ý niệm!

Trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tuy có "Tinh Thần Thiên", lại có những tinh quân hắn chém giết hóa thành tinh không, nhưng tinh

thần trong tinh không quá ít ỏi, tinh thần chi lực cũng quá bạc nhược, khó mà trở thành chân chính tinh không thất phối với "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

Nhưng nếu có thể đem phó tinh không có sẵn của "Thiên Đình" thu vào "Tinh Thần Thiên", lại đem "Tinh Thần Quả Thụ" an trí trong đó, như vậy "Tinh Thần Thiên" sẽ dần dần tráng đại, trở thành một phiến tinh không chân chính! "Ba Tiêu đạo hữu đã muốn lĩnh giáo uy lực của 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', Bản hoàng cùng Hi Hòa cũng nguyện ý thành toàn đạo hữu!" Yêu Hoàng Đế Tuấn mảy may không dám đại ý. "Hắc hắc!

Hai vị Chuẩn Thánh cao thủ đích thân bố hạ 'Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận' đẳng cấp Hồng Hoang kỳ trận này!

Đế Tuấn đạo hữu là muốn cướp trắng sao?" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười lạnh vài tiếng.

Hắn tuy rằng tự tin, nhưng tịnh không lỗ mãng, "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" hoàn chỉnh chính là Hồng Hoang kỳ trận có thể kháng hành cùng "Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" do Thập Nhị Tổ Vu tạo thành!

Ba Tiêu đạo nhân là tới kiếm chỗ tốt, không phải tới bán mạng... "Ba Tiêu đạo hữu nói đùa!

Mấy vạn năm thời gian chớp mắt tức qua, lấy thiên tư của đạo hữu hiện giờ nhất định đã thành Chuẩn Thánh tu vi rồi đi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn ở dưới tay Ba Tiêu đạo nhân ăn quá nhiều thiệt thòi, không thể không cẩn thận thăm dò. "Ai!

Hổ thẹn hổ thẹn!

Bần đạo như kim tịnh phi Nhất Thi Chuẩn Thánh..." Ba Tiêu đạo nhân thở dài, lại lần nữa dùng thủ pháp lừa gạt Tam Thanh để lừa gạt

Đế Tuấn. "Ha ha ha!" Yêu Hoàng Đế Tuấn quả nhiên hiểu lầm ý của Ba Tiêu đạo nhân.

Trong lòng Yêu Hoàng Đế Tuấn, Ba Tiêu đạo nhân sau khi kết thúc lần giảng đạo thứ hai vẫn chưa thể trảm khước Thiện thi, mới qua mấy vạn năm, bọn họ đều dựa vào thiên đại công đức chi lực mới thành Nhị Thi Chuẩn Thánh.

Nghe xong lời này, Yêu Hoàng Đế Tuấn căn bản không tin có người có thể trong thời gian ngắn liên trảm Thiện Ác nhị thi, cho nên lý sở đương nhiên cho rằng Ba Tiêu đạo nhân vẫn là Đại La Kim Tiên, đỉnh phá thiên cũng chỉ là Bán Bộ Chuẩn Thánh! "Hảo!

Như kim là Thiên Hôn đại điển của Bản hoàng, thân là Yêu tộc chi chủ, chủ nhân nơi này, cũng sẽ không chiếm tiện nghi của đạo hữu!

Mời đạo hữu chỉ điểm 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' đi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn rốt cuộc yên tâm, cố tác đại phương phất tay nói.

Yêu Hoàng Đế Tuấn thập phần thống khoái đáp ứng vụ cá cược của Ba Tiêu đạo nhân. "Năm đó Bản hoàng vì để dự phòng, đã luyện thêm một bộ tinh hạch Chu Thiên tinh thần, giống hệt tinh không của 'Thiên Đình'.

Dùng làm tiền đặt cược không biết có được hay không?" Kỳ thực bộ tinh hạch Chu Thiên tinh thần này vốn là Yêu Hoàng Đế Tuấn chuẩn bị tùy thân mang theo, để phòng khi ra ngoài mà Chư Thiên tinh quân không ở bên cạnh, có thể bố trí "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" tăng cường uy lực.

Nhưng hiện nay vì để được "Tinh Thần Quả Thụ", Yêu Hoàng Đế Tuấn chỉ có thể nhịn đau đem nó ra làm tiền đặt cược.

Cùng lắm thì lại đợi thêm một nguyên hội, sau khi Chư Thiên tinh thần khôi phục nguyên khí, lại tốn chút khí lực, luyện chế lại một bộ

tinh hạch mới.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không ngờ Đế Tuấn cư nhiên còn có một bộ tinh hạch Chu Thiên tinh thần dự phòng, trong lòng hơi có chút tiếc nuối.

Kỳ thực Ba Tiêu đạo nhân còn có một dụng ý khác, muốn đoạt đi tinh không của "Thiên Đình", nhân lúc trận pháp bị phá hoại, nhìn trộm chân dung của "Thiên Giới" bị trận pháp che giấu!

Hiện tại xem ra khó mà thực hiện được rồi. "Hảo!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu đáp ứng. "Chư vị tinh quân!

Hảo hảo chiêu đãi Ba Tiêu đạo hữu!" Đông Hoàng Thái Nhất lệ thanh phân phó. "Thuộc hạ minh bạch!" Các vị tinh quân cũng dốc hết sức lực.

Chỉ cần có thể thắng về "Tinh Thần Quả Thụ", tất định thiếu không được chỗ tốt của bọn họ!

Yêu Hoàng Đế Tuấn cảm thấy một phương thiên thời địa lợi nhân hòa toàn bộ chiếm cứ ưu thế, "Tinh Thần Quả Thụ" dễ như trở bàn tay!

Hắn bắt đầu huyễn tưởng đem "Tinh Thần Quả Thụ" dung hợp với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", lại phối với "Hà Đồ Lạc Thư", sẽ hình thành một cái đại trận vô địch vu Hồng Hoang không chịu bất kỳ điều kiện bên ngoài nào hạn chế. "Sưu!" "Sưu!" "Sưu!"...

Tam Thập Lục Thiên Cương tinh quân, Thất Thập Nhị Địa Sát tinh quân, Tam Bách Lục Thập vị Chu Thiên tinh quân sớm đã thập phần thông thạo, trong nháy mắt bên ngoài "Lăng Tiêu Bảo Điện" trên không trung tổ thành một tòa "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận". "Ba Tiêu đạo hữu mời nhập trận!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cười a a nhắc nhở.

Ba Tiêu đạo nhân không nói hai lời, phi thân lạc nhập trong trận, cảnh tượng bốn phía lập tức một trận vặn vẹo, tứ diện bát phương trên dưới trái phải toàn bộ bị vô tận tinh thần thay thế, mắt nhìn đến đâu trong không gian đều tràn ngập các sắc tinh quang xán lạn. "Oanh!" Không đợi Ba Tiêu đạo nhân đứng vững thân hình, Thiên Khôi Tinh Quân đứng đầu Tam Thập Lục Thiên Cương tinh quân liền suất tiên phát động tiến công, một đạo tinh thần quang trụ thô to nhắm ngay Ba Tiêu đạo nhân oanh tới. "Cửu Cửu Huyền Nguyên Công!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng phát ra một tiếng nộ hống, trên thân thể cửu thải quang hoa chợt lóe, hào quang chín màu ẩn ẩn ước ước, phảng phất bao phủ một tầng quang hoàn cửu sắc lưu quang dật thải.

Ba Tiêu đạo nhân đề xuất một mình đối mặt với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" hoàn thiện, mạo hiểm mất đi "Tinh Thần Quả Thụ", còn có một nguyên nhân quan trọng.

Đó là kinh qua bao nhiêu năm nỗ lực tu luyện, 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đã đạt tới tầng thứ sáu đỉnh phong trạng thái, nhưng Ba Tiêu đạo nhân khiếm khuyết áp lực bên ngoài đủ lớn, vẫn luôn chưa thể đột phá tầng thứ bảy.

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân mới mượn cơ hội này, nhất cử đa đắc đề xuất vụ cá cược như vậy.

Ba Tiêu đạo nhân vươn tay phải nhắm ngay tinh thần quang trụ đang bay tới, tại sát na tiếp xúc với quang trụ, mãnh nhiên dùng lực nắm chặt. "Oanh!" Cánh tay phải lưu chuyển cửu thải quang mang kia cư nhiên đem tinh thần quang trụ do Thiên Khôi Tinh Quân phát ra ngạnh sinh sinh bóp nát! "Huynh đệ!

Cùng nhau xuất thủ!" Thiên Khôi Tinh Quân trong trận chiến tranh đoạt Thiên Đình suýt chút nữa bị Tây Vương Mẫu đánh chết, trong lòng đối với tu sĩ "Tu Di Sơn" không có hảo cảm.

Hiện tại có cơ hội vây đánh vị sơn chủ "Tu Di Sơn", Ba Tiêu đạo nhân đại danh đỉnh đỉnh Hồng Hoang thế giới này, sao có thể buông tha! "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Chương 166

Từng đạo tinh thần quang mang phô thiên cái địa đánh xuống.

Ba Tiêu đạo nhân quyền đấm cước đá, đem chúng phân phân kích hội, nhưng bản thân cũng chịu phản chấn cự đại, tay chân từng trận phát tê.

Nhưng 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 vận chuyển, cư nhiên dùng tốc độ khó mà phát giác một chút một chút hấp thu tinh thần chi lực trong tinh thần quang trụ, dùng ý thối luyện thể xác Ba Tiêu đạo nhân. "Tinh Thần Vẫn Lạc!" Trong tình huống không có Yêu Hoàng Đế Tuấn chủ trì, Thiên Khôi Tinh Quân chính là người chỉ huy toàn bộ "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Mắt thấy tinh thần quang trụ khó mà đem lại uy hiếp cho Ba Tiêu đạo nhân, Thiên Khôi Tinh Quân trực tiếp tế xuất sát chiêu mới vừa tu luyện thành công!

Chỉ thấy theo lệnh Thiên Khôi Tinh Quân, tất cả tinh quân đều đem mãn thiên tinh quang thu hồi, Ba Tiêu đạo nhân lập tức giống như rơi vào một mảng chân không, bốn phía đen kịt một mảnh, chỉ có cửu thải hoa quang của bản thân hơi hơi lấp lánh.

Trong cực hạn hắc ám, Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận đề phòng.

Không biết qua bao lâu!

Bỗng nhiên chi gian!

Trong dạ không đen kịt, từng ngôi sao một mãnh nhiên bạo phát ra quang thải đoạt mục, trong nháy mắt Tam Thập Lục Thiên Cương, Thất Thập Nhị Địa Sát, Tam Bách Lục Thập Chu Thiên tinh đấu toàn bộ sáng lên.

Cả phiến không gian từ cực ám biến thành cực sáng, phản sai mãnh liệt khiến thần hồn Ba Tiêu đạo nhân đều một trận hoảng hốt. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Vô số ngôi sao thạc đại vô cùng, uyển như thực chất phô thiên cái địa hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân nện xuống!

Phảng phất như đầy trời tinh thần toàn bộ tại cùng một thời gian vẫn lạc, muốn cùng Ba Tiêu đạo nhân đồng quy vu tận!

"Đây mới là uy lực mà 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' nên có!" Trong mắt Ba Tiêu đạo nhân tràn đầy vẻ chờ mong.

"《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, bạo cho ta!" Ba Tiêu đạo nhân quát lớn một tiếng, cửu thải hoa quang (ánh sáng chín màu) vốn mơ hồ quanh thân thể bỗng nhiên trở nên rõ nét vài phần, ngay cả thân ảnh của hắn dường như cũng trở nên cao lớn hơn!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên đại kinh thất sắc nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân!

Ngay cả Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng trợn mắt há hốc mồm!

Thải Vân tiên tử quả thực không đành lòng nhìn thẳng, bất giác dùng hai tay che kín đôi mắt.

Thì ra Ba Tiêu đạo nhân cư nhiên điên cuồng buông bỏ phòng ngự, hai cánh tay dang rộng, nghênh đón ngàn vạn ngôi sao đang ập xuống trước mặt.

"Oanh!" Thiên Khôi Tinh đâm sầm vào người Ba Tiêu đạo nhân, kích khởi một trận gợn sóng chín màu.

Thân hình Ba Tiêu đạo nhân chấn động mạnh, không tự chủ được mà lùi lại vài bước!

"Oanh!" Thiên Cơ Tinh tiếp nối lao tới, gợn sóng chín màu tiếp tục

khuếch đại.

Thân hình Ba Tiêu đạo nhân lại lần nữa chấn động không ngừng, lui về sau vài bước!

"Oanh!"...

Thiên Mãnh Tinh...

Thiên Phế Tinh...

Thiên Thùy Tinh...

Từng ngôi sao liên tiếp không ngừng nện lên người Ba Tiêu đạo nhân, gợn sóng chín màu càng lúc càng kịch liệt.

Ba Tiêu đạo nhân cũng từng bước lui lại, thân thể thừa thụ lực va chạm khổng lồ, ngay cả khóe miệng cũng rỉ ra từng tia máu tươi.

"Nhị huynh!" Hồng Vân lão tổ lo lắng nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, muốn hắn đưa ra chủ ý.

"Tin tưởng Đại huynh!" Trấn Nguyên Tử thần tình ngưng trọng, hai nắm đấm siết chặt, nhưng vẫn trầm giọng đáp.

"Ân!

Tin tưởng phu quân!

Chàng sẽ không vô duyên vô cớ làm ra hành động thiếu suy nghĩ như vậy!" Tây Vương Mẫu khuôn mặt ngọc ngà cũng đầy vẻ nghiêm nghị, khẽ nói.

Tất cả những người quan chiến đều đang thắc mắc, đều đang thì thầm to nhỏ.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi, Oa Hoàng Nữ Oa, Hi Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân, người nào người nấy đưa mắt nhìn

nhau, hiện lên vẻ lo âu.

Bởi vì họ đều biết trong tay Ba Tiêu đạo nhân không chỉ có Tam Tọa Thập Nhị Phẩm Liên Đài là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo am hiểu phòng ngự, mà còn có phòng ngự hình Tiên Thiên Chí Bảo như "Ngũ Hành Ngũ Phương Kỳ"!

Nếu Ba Tiêu đạo nhân tế xuất Linh bảo, Yêu Hoàng Đế Tuấn sẽ chẳng lấy làm lạ, nhưng hiện tại biểu hiện của Ba Tiêu đạo nhân càng kỳ lạ, trong lòng hắn càng không yên.

Ba Tiêu đạo nhân lại mặc kệ người khác nghĩ gì, 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đang nỗ lực hấp thu sự tôi luyện từ những ngôi sao rơi xuống nện lên thân thể.

Mỗi một ngôi sao nện xuống, đều làm cho xương cốt Ba Tiêu đạo nhân thêm phần chặt chẽ, đều làm cho cửu thải quang hoa quanh thân thêm phần ngưng thực, đều có thể hấp thu thêm nhiều tinh thần chi lực để tôi luyện thể xác.

Ba Tiêu đạo nhân có thể cảm giác được đạo bình chướng ngăn cản hắn đột phá bấy lâu nay đang dần dần buông lỏng trong sự oanh kích của ngàn sao!

"Tam thập lục Thiên Cương Tinh Quân nghe lệnh!" Yêu Hoàng Đế Tuấn âm thầm truyền âm, "Thi triển Thiên Cương Tuyệt Sát!" "Thất thập nhị Địa Sát Tinh Quân, thi triển Địa Sát Tuyệt Sát!" Không có vị Chuẩn Thánh cao thủ nào như Yêu Hoàng Đế Tuấn chủ trì đại trận, cũng không có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hà Đồ Lạc Thư" để nâng cao uy lực trận pháp.

Các Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân muốn thi triển công kích như "Thiên Cương Tuyệt Sát" thì phải kích phát tiềm lực, làm tổn thương căn cơ của "Tinh Thần Phiên" trong tay.

Còn về ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân, dù sao toàn viên cũng không phải là Tinh Quân nguyên bản, mới đảm nhiệm chức Tinh Quân được vài vạn năm gần đây, đối với bản mệnh tinh thần chưa thể triệt để nắm giữ.

Dù có bạo phát tiềm lực, tổn hủy "Tinh Thần Phiên" cũng không thể thôi động ra "Chu Thiên Tuyệt Sát"!

"Tuân mệnh!" Ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân và bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân mãnh nhiên thôi động bí pháp, đem một thân pháp lực Đại La Kim Tiên hùng hậu toàn bộ dũng nhập vào bên trong "Tinh Thần Phiên".

Trong không gian trận pháp, các ngôi sao bắt đầu hội tụ, dung hợp, cuối cùng ba mươi sáu Thiên Cương tinh thần và bảy mươi hai Địa Sát tinh thần riêng rẽ hội tụ thành hai ngôi sao khổng lồ vô cùng!

"Thiên Cương Tuyệt Sát", "Địa Sát Tuyệt Sát"!

Nếu Yêu Hoàng Đế Tuấn chủ trì trận pháp, hoặc là có "Hà Đồ Lạc Thư" gia trì, hai ngôi sao khổng lồ này còn có thể tiến thêm một bước dung hợp thành "Thiên Cương Địa Sát Tuyệt Sát"!

Nhìn hai ngôi sao khổng lồ mang theo uy thế hủy thiên diệt địa càng lúc càng lớn, Ba Tiêu đạo nhân lần này không lựa chọn dùng thân thể ngạnh kháng.

Hai chân hắn đạp mạnh vào hư không, cả người như đạn pháo bắn vọt ra, hai nắm đấm bao bọc bởi cửu thải hoa quang nồng đậm, nhắm chuẩn hai ngôi sao khổng lồ kia mà oanh kích.

"Oanh!" "Oanh!" Hai tiếng nổ vang rền, dù có "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" suy yếu nhưng vẫn khiến xung quanh Lăng Tiêu Bảo Điện chấn động, làm người ta ù tai.

Chấn động kịch liệt khiến cho quang tráo do tinh quang tạo thành

của đại trận phình to cực nhanh như bong bóng xà phòng, không biết lúc nào sẽ bạo liệt.

Phía Yêu tộc như Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đều vạn phần khẩn trương.

Tâm tình đám người Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ càng thêm căng thẳng.

Hồi lâu sau, ánh sao bạo xạ tán loạn như dòng nước lũ trong "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" rốt cuộc cũng bình tĩnh lại.

Ba Tiêu đạo nhân vẫn giữ tư thế xuất quyền.

Mà hai ngôi sao khổng lồ trước mặt hắn lại biến thành phấn vụn!

Chương 167

Sau khi hai ngôi sao kia bạo liệt đã trút xuống tinh thần quang mang, lúc này nồng đậm hóa thành thực chất, giống như một quả cầu thủy ngân sáng lấp lánh bao bọc lấy Ba Tiêu đạo nhân.

Da dẻ, cơ bắp, thậm chí có thể nhìn thấy xương cốt của hắn đều đang bị tinh thần quang mang dạng lỏng cọ rửa.

Đồng thời, bên trong cơ thể Ba Tiêu đạo nhân có cửu thải quang hoa càng thêm nồng đậm lưu chuyển, đề kháng, thôn phệ tinh thần quang mang, di bổ thương thế của hắn.

Khiến cho xương cốt Ba Tiêu đạo nhân cứng như thần thạch, cơ bắp cuồn cuộn, da dẻ từ từ khôi phục, lưu chuyển bảo quang.

"Nhanh!

Động thủ!

Thừa cơ giết hắn!" Yêu Hoàng Đế Tuấn tê hống truyền âm cho các Tinh Quân.

Đáng tiếc ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân và bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân vì trước đó toàn lực kích xuất "Thiên Cương Tuyệt Sát" và "Địa Sát Tuyệt Sát" lại bị Ba Tiêu đạo nhân cường ngạnh đánh nổ, nên đã chịu trận pháp phản phệ.

Lúc này người nào người nấy đầy người máu tươi, vết thương chồng chất, nằm trong không gian trận pháp, sống chết không rõ!

Ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Quân thì từng người trợn mắt há hốc mồm, bị hành vi cuồng bạo dùng song quyền đánh nổ hai ngôi sao khổng lồ của Ba Tiêu đạo nhân chấn nhiếp!

Bọn họ rõ ràng nhất uy lực của hai chiêu tuyệt sát kia cường đại

cỡ nào.

Cũng chính vì thế, bọn họ càng hiểu rõ Ba Tiêu đạo nhân – kẻ có thể đánh nát chúng – khủng bố đến mức nào.

"Mau đi!

Nếu không đợi hắn tỉnh lại thì một kẻ cũng không sống nổi!

Đã quên ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân đợt trước chết như thế nào rồi sao?" Yêu Hoàng Đế Tuấn điên cuồng truyền âm.

Chu Thiên Tinh Quân lúc này mới hồi thần, thừa dịp hắn bệnh mà lấy mạng, đợi cái tên sát tinh Ba Tiêu này khôi phục thì nào còn đường sống?

Thế là nhao nhao chuẩn bị xuất thủ!

Đáng tiếc, đã muộn rồi!

Cửu thải quang hoa quanh thân Ba Tiêu đạo nhân như một vòng hào quang ầm ầm khuếch trương ra ngoài, trong nháy mắt thôn phệ tất cả tinh thần quang mang dạng lỏng.

"Oanh!" 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 của Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc đã đột phá tầng thứ bảy, đạt tới trình độ tương đương với độ cứng của Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đột phá hoàn thành, tình trạng thân thể Ba Tiêu đạo nhân lập tức đạt tới một tầm cao mới.

"Răng rắc!" "Răng rắc!" Ba Tiêu đạo nhân từ từ siết chặt hai nắm đấm, thanh âm xương cốt ma sát vang lên trong lòng tất cả mọi người.

"Ba Tiêu đạo hữu..." Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng cảm giác không ổn, vừa muốn mở miệng.

"Oanh!" "Oanh!" Ba Tiêu đạo nhân không đợi Đế Tuấn nói hết câu, giống như tùy ý vươn vai, song quyền dang rộng sang hai bên.

Một đạo cửu thải quang hoàn từ trên người hắn khuếch tán ra, nháy mắt đã ập tới trước người ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân.

"Đừng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn hét lớn một tiếng, "Hà Đồ Lạc Thư" bay ra, vô số tinh hạch bay ra, trong nháy mắt bố hạ "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Đại trận mới tạo thành, nháy mắt dung làm một thể với đại trận nguyên bản, lực phòng ngự lập tức bạo tăng vài bậc.

"Oanh!" Ánh sao bạc lấp lánh va chạm với cửu thải quang mang từ trên người Ba Tiêu đạo nhân, triệt tiêu lẫn nhau.

"Ba Tiêu đạo hữu chớ giận!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không đợi Ba Tiêu đạo nhân cùng với Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và Tam Thanh làm khó dễ, vội vàng mở miệng.

"Lần tỷ thí này Bản hoàng nhận thua!

Nhưng trời cao có đức hiếu sinh, náo hôn cũng không cần thiết phải gây ra án mạng chứ!" Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa nói, vừa dùng đại trận cuốn tất cả Tinh Quân trở về.

Giao chư vị Tinh Quân cho thuộc hạ phía sau, bảo mau chóng đưa họ về cung điện tu dưỡng, Yêu Hoàng Đế Tuấn mới đưa mắt nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân, liên tục lắc đầu cười khổ.

"Thôi!

Thôi!

Là Bản hoàng tham lam rồi!

Biết rõ Ba Tiêu đạo hữu tính toán không bỏ sót, đã dám đề xuất vụ cá cược này thì tất định nắm chắc trăm phần trăm!

Nhưng Bản hoàng lại bị Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Tinh

Thần Quả Thụ' làm mê muội tâm trí, đáp ứng vụ cá cược của đạo hữu!" Yêu Hoàng Đế Tuấn hối hận không thôi.

"Hiện giờ không chỉ 'Chư Thiên Tinh Hạch' tân tân khổ khổ luyện chế đã thành vật trong túi Ba Tiêu đạo hữu, còn liên lụy một đám thuộc hạ thân thụ trọng thương!" Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa nói vừa ngăn cản Đông Hoàng Thái Nhất đang định mở miệng, thập phần sảng khoái vung tay lên.

"Chư Thiên Tinh Hạch" tụ lại như một dải ngân hà, chảy về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Đế Tuấn đạo hữu sau khi trở thành Yêu Hoàng, khí độ, cách cục quả nhiên nâng cao rất nhiều!

Như thế này, Bản tọa đảo lại phải nhìn ngươi bằng con mắt khác rồi!" Ba Tiêu đạo nhân vốn đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc Yêu Hoàng Đế Tuấn phản ứng kịch liệt.

Không ngờ Yêu Hoàng Đế Tuấn cư nhiên có thể sảng khoái như vậy!

Trong lòng quả thực đã coi trọng hắn hơn một chút!

Cảm khái tâm cảnh, nhãn giới, cách cục của đối phương xác thực tùy theo thân phận, địa vị thay đổi mà có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

"Ba Tiêu đạo hữu quá khen rồi!" Trong lòng Yêu Hoàng Đế Tuấn khổ sở chỉ có mình hắn biết.

Nhưng hiện tại Yêu tộc trù bị đại điển Thiên hôn mấy vạn năm, không thể để xảy ra sai sót!

Nếu không sẽ bất lợi cho sự phát triển sau này của Yêu tộc!

Ba Tiêu đạo nhân thuần túy bằng vào sức mạnh thân thể đã có thể

đánh nổ "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", dù cho chưa trảm thi thành Chuẩn Thánh, thực lực cũng đã đến trình độ khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn tuyệt đối coi trọng!

Đã không thể giết Ba Tiêu đạo nhân trong đại điển Thiên hôn, lại có nhiều đồng đạo chứng kiến như vậy, thì chi bằng thống thống khoái khoái, hào phóng một chút, còn có thể kiếm được chút danh tiếng tốt!

Ba Tiêu đạo nhân mặc kệ Yêu Hoàng Đế Tuấn nghĩ gì, vung tay lên, "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" xuất hiện, kình hấp thu "Chư Thiên Tinh Hạch" vào, đưa tới bên trong "Tinh Thần Thiên".

Tinh không vốn thưa thớt nay có thêm một bộ "Chư Thiên Tinh Hạch" gia nhập lập tức tinh quang rực rỡ, gần như không khác gì tinh không chân chính!

Sau đó hắn lại dưới ánh mắt rực lửa của Yêu Hoàng Đế Tuấn, đưa "Tinh Thần Quả Thụ" vào trong "Tinh Thần Thiên".

Không còn sự khống chế khắc ý của Ba Tiêu đạo nhân, "Tinh Thần Quả Thụ" từ từ hiện ra chân thân, càng biến càng lớn, cuối cùng trở thành một cây đại thụ che trời.

Tán cây bao phủ thương khung, mỗi một quả tinh thần treo trên cành cây đều dung hợp làm một thể với "Chư Thiên Tinh Hạch", làm cho ánh sao đầy trời và thể tích lại lần nữa bạo tăng vài lần.

"Tinh Thần Quả Thụ" cắm rễ vào trong hư không, Ba Tiêu đạo nhân thân là chủ nhân của "Tam Thập Lục Trọng Thiên", tự nhiên có thể cảm thụ được.

Những rễ cây kia cư nhiên xuyên thấu hư không, ẩn ẩn ước ước liên hệ cùng từng ngôi sao trong vô tận hư không chân chính, từng chút từng chút hấp thụ tinh lực từ ngôi sao thật để bổ sung cho tinh

không trong "Tinh Thần Thiên"!

Ba Tiêu đạo nhân chuyến này mục đích đã đạt được, lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn, lúc này vui vẻ tặng bốn tòa "Bát Bảo Kim Liên Đài" làm hạ lễ.

Ti nghi đại điển Thiên hôn, cũng là Lễ quan Nhiên Đăng đạo nhân xuất hiện nhận lấy hạ lễ.

Chương 168

"Hi Hòa, Thường Hi hai vị đạo hữu, hôm nay là ngày vui đại hôn.

Nhớ năm xưa, hình ảnh Bản cung cùng hai vị đạo hữu đánh cờ lúc Bản cung đại hôn vẫn rõ mồn một!

Hôm nay ngày vui, Bản cung náo hôn có chút đặc biệt, tiện thể cùng hai vị đạo hữu thủ đàm vài ván thế nào?" Tây Vương Mẫu thấy Ba Tiêu đạo nhân vô sự, rốt cục buông lỏng tâm tình, chắp tay cười nói với Hi Hòa, Thường Hi.

Vốn dĩ trong số đồng đạo ở Tử Tiêu Cung, số lượng nữ tiên không nhiều, kẻ có tu vi cao thâm lại càng ít, chỉ có lác đác vài người.

Tây Vương Mẫu hiền thục, đôn hậu; Hi Hòa, Thường Hi là Thái Âm nữ thần, tính cách thanh lãnh, điềm đạm, cho nên trước đó giữa họ tịnh không có mâu thuẫn.

Vì vậy Tây Vương Mẫu cũng không muốn cùng Hi Hòa, Thường Hi giao thủ chém giết, mới nảy ra chủ ý đánh cờ.

"Đề nghị này của Tây Vương Mẫu đạo hữu không tồi!

Cũng tính Bần đạo một phần!" Nữ Oa thấy thế cười hi hi, dẫn theo ba người đi vào thiên điện đánh cờ.

Nữ Oa tính cách càng thêm lãnh tĩnh, chuyên chú tu luyện, gia nhập Yêu tộc chủ yếu là vì Phục Hy, cũng vì thấy thế lực Yêu tộc to lớn, dễ dàng hoạch lấy tài nguyên tu luyện.

Tuy rằng tiếp nhận xưng hào "Oa Hoàng", nhưng vẫn thuộc thân phận khách khanh, cũng không đảm nhiệm chức vụ quan trọng trong Yêu tộc.

Lúc này thấy Tây Vương Mẫu có ý hòa hoãn không khí, lập tức

đứng ra làm người trung gian.

Hi Hòa, Thường Hi liền nghe theo, cùng Tây Vương Mẫu nói nói cười cười đi vào thiên điện đánh cờ!

"Đế Tuấn đạo hữu cùng Thái Nhất đạo hữu hiện giờ đã là Nhị Thi Chuẩn Thánh, hai huynh đệ chúng ta cũng không tự chuốc nhục nhã!" Trấn Nguyên Tử hướng về phía Đế Tuấn và Thái Nhất khẽ chắp tay.

"Phục Hy đạo hữu, Côn Bằng đạo hữu, Nhiên Đăng đạo hữu, Bần đạo muốn cùng ba vị so tài một chút!" Trấn Nguyên Tử nói xong liền bay lên không trung.

"....." Phục Hy, Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân thần tình có chút khó coi, Trấn Nguyên Tử muốn lấy một chấp ba, quả thực là một loại sỉ nhục đối với bọn họ.

Nào ngờ Trấn Nguyên Tử căn bản không thèm để ý cảm thụ của bọn họ, tiếp tục nói: "Nếu Bần đạo tế xuất 'Địa Thư' phòng ngự thì e rằng các ngươi cũng khó lòng công phá!

Bần đạo liền bỏ qua phòng ngự của 'Địa Thư'..." "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Để chúng ta lĩnh giáo đạo pháp của Trấn Nguyên Tử đạo hữu!" Phục Hy tức giận đến sắc mặt thiết thanh, "Vút" một tiếng bay ra.

Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân cũng không nói nhiều, trực tiếp cùng Phục Hy tạo thành thế gọng kìm bao vây Trấn Nguyên Tử!

Trấn Nguyên Tử tịnh không hề động dụng ba kiện Tiên Thiên Hồ Lô, thậm chí ngay cả "Dương Liễu Diệp" và "Tam Bảo Ngọc Như Ý" cũng không dùng.

Để kích phát chiến ý của bọn chúng, tích súc ác niệm, tạo áp lực

lớn hơn cho bản thân, Trấn Nguyên Tử trong tay vẻn vẹn cầm một thanh Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Bạch Ngọc Phất Trần".

Phục Hy lúc này thẹn quá hóa giận, không chỉ vì Trấn Nguyên Tử một chấp ba khinh thị bọn họ, mà còn vì Phục Hy là người coi trọng Yêu tộc nhất trong cao tầng Yêu tộc, chỉ sau Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hôm nay hành động của Ba Tiêu đạo nhân không chỉ làm Yêu tộc đang như mặt trời ban trưa bị quét sạch mặt mũi, mà còn khiến Yêu tộc tổn thất thảm trọng!

Phục Hy biết rõ luyện chế một bộ "Chư Thiên Tinh Hạch" hao phí bao nhiêu nhân lực vật lực tinh lực, càng đừng nói đến Thiên Cương Địa Sát Tinh Quân gần như toàn bộ trọng thương, không biết bao giờ mới khôi phục, cùng với "Tinh Thần Phiên" bị phá nát!

Cho nên Phục Hy ngậm giận xuất thủ, "Phục Hy Cầm" phiêu phù trước người, đôi tay khẽ gảy, từng đạo âm nhận súc thế đãi phát.

Bảy thanh "Thiên Mang Thần Đao" hoàn vũ quanh thân, tùy thời chuẩn bị xuất kích.

Một cây "Vô Cực Tán" treo trên đỉnh đầu, rủ xuống một màn ánh sáng bảo hộ Phục Hy bên trong.

Côn Bằng cũng không cam lòng yếu thế, người tại tràng đều là kẻ tinh tường, căn bản không dám có chút bảo lưu.

Một tay nâng "Trấn Yêu Tháp", một tay cầm "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ", tuy chưa hiện ra bản thể nhưng khí thế đã leo lên đỉnh phong.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng toàn lực xuất thủ, càng làm người ta kinh thán.

Trên đỉnh đầu "Linh Cữu Đăng" u quang lấp lóe bất định.

Chân đạp "Lượng Thiên Xích" tản phát khí tức huyền diệu.

“Dẫn Hồn Phiên” đứng phía sau, câu hồn nhiếp phách, âm sâm khủng bố.

“Đoạt Mệnh Tác” như một con linh xà, uốn lượn du động, thần xuất quỷ một.

“Trấn Hồn Gông Xiềng” đen sì dày nặng quỷ dị, khiến người nhìn vào đã thấy lạnh gáy.

Thế hợp vây của ba người vừa thành, Phục Hy dẫn đầu phát động công kích!

“Tranh tranh tranh...” Âm ba ngưng thành một bó, hướng về phía Trấn Nguyên Tử cắt tới.

“Tụ Lý Càn Khôn!” Trấn Nguyên Tử tay áo lớn tung bay quét về phía trước, cư nhiên đem toàn bộ âm công của Phục Hy thu vào trong tay áo.

Chỉ thấy tay áo rộng của Trấn Nguyên Tử phồng lên, rõ ràng có thể thấy âm ba đang xung đột trái phải bên trong.

“Đi!” Trấn Nguyên Tử hất tay áo, tất cả âm ba đều lao về phía Nhiên Đăng đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân còn chưa kịp động thủ đã bị Trấn Nguyên Tử tập kích.

“Vút!” “Lượng Thiên Xích” nháy mắt bị Nhiên Đăng đạo nhân phát động, một đạo quang mang bắn ra, muốn vượt qua không gian né tránh âm ba công kích.

“Hừ!

Trước mặt Bần đạo mà múa rìu qua mắt thợ chơi không gian?” Trấn Nguyên Tử hừ lạnh một tiếng, “Bạch Ngọc Phất Trần” trong tay vung lên, “Không Gian Cấm Cố” đánh ra, nháy mắt xuất hiện trước

mặt Nhiên Đăng đạo nhân.

"Lượng Thiên Xích" vốn đánh đâu thắng đó hôm nay cư nhiên mất hiệu lực, không thể đưa Nhiên Đăng đạo nhân thuận lợi vượt qua không gian.

Âm ba đã gần trong gang tấc, Nhiên Đăng đạo nhân không màng kinh ngạc, "Linh Cữu Đăng" trên đỉnh đầu bắn ra một tia hỏa tuyến, va chạm với âm ba, song song yên diệt.

"Vút!" Côn Bằng tế xuất "Trấn Yêu Tháp", xoay nhẹ giữa không trung, nháy mắt biến lớn, chụp thẳng xuống đầu Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử nhẹ nhàng bước tới một bước, không gian thần thông "Một Bước Ngàn Dặm" (Súc Địa Thành Thốn) giúp hắn nhẹ nhàng đi ra khỏi phạm vi bao phủ của "Trấn Yêu Tháp".

"Chưởng Trung Thế Giới!" Trấn Nguyên Tử khẽ vỗ một chưởng về phía "Trấn Yêu Tháp" đang truy kích.

Lập tức một cái bọt khí không gian giống như cá nhỏ nhả bong bóng vây khốn "Trấn Yêu Tháp" vào trong.

"Nhỏ!

Nhỏ!

Nhỏ!" Trấn Nguyên Tử miệng lẩm bẩm.

Theo tiếng nói của Trấn Nguyên Tử, cái bọt khí không gian kia dần dần thu nhỏ lại, đồng thời bay về phía Trấn Nguyên Tử.

"Lớn!

Lớn!

Chương 169

Lớn!" Côn Bằng khống chế "Trấn Yêu Tháp" mạnh mẽ bạo trướng, muốn đột phá sự cấm cố của bọt khí không gian, nhưng chỉ khiến nó không ngừng phình to thu nhỏ.

Côn Bằng vung "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ", mặt cờ nháy mắt bạo trướng, cuốn lấy bọt khí không gian, mạnh mẽ kéo về trước mặt Côn Bằng.

"Bốp!" Côn Bằng toàn lực thôi động "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" mới ép nổ được bọt khí không gian, giải phóng "Trấn Yêu Tháp".

Bởi vì "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" vốn có thuộc tính không gian.

Trong "Tây Du Đại Kiếp", Na Tra từng mượn "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" từ tay Chân Võ Đại Đế đang trấn thủ Bắc Thiên Môn để giúp Tôn Ngộ Không giả làm "trang thiên" (đựng trời) lừa gạt Kim Giác Đại Vương, Ngân Giác Đại Vương.

Cho nên "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" mới có thể phá giải "Chưởng Trung Thế Giới" của Trấn Nguyên Tử, nếu không Côn Bằng sẽ phải tốn thêm một phen sức lực.

"Ba Tiêu đạo hữu, Trấn Nguyên Tử hẳn là đã nắm giữ Không Gian Pháp Tắc chi lực đến sáu tầng rồi đi!" Lão Tử híp mắt mỉm cười, mở miệng hỏi Ba Tiêu đạo nhân.

"Nếu không phải vì chưa trảm ác thi thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, Nhị đệ đối với Không Gian Pháp Tắc nắm giữ lẽ ra đã sớm đột phá bảy tầng rồi!" Ba Tiêu đạo nhân kiêu ngạo nói.

Đạo Tổ Hồng Quân tại lần giảng giải Chuẩn Thánh chi đạo thứ hai ở Tử Tiêu Cung đã điểm minh tầm quan trọng của việc tu luyện

Pháp tắc chi lực sau cảnh giới Chuẩn Thánh.

Dưới cảnh giới Chuẩn Thánh, hiếm có người chịu hao phí tinh lực và thời gian gấp hàng chục hàng trăm lần so với tu luyện pháp lực bình thường để đi nghiên cứu Pháp tắc chi lực khô khan, gian nan, tối nghĩa, từ đó bỏ lỡ thời gian quý báu nhất để bắt đầu lĩnh ngộ pháp tắc.

Lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực càng sớm bắt đầu càng dễ nhập môn, đợi đến cảnh giới Chuẩn Thánh mới bắt đầu lĩnh ngộ thì sẽ trở nên khó khăn vô số lần.

Dưới Chuẩn Thánh nếu sớm bắt đầu lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực, bình thường có thể lĩnh ngộ khoảng bốn tầng; kẻ thiên phú dị bẩm, độ khế hợp với một loại pháp tắc nào đó cực cao, năng lực lĩnh ngộ cực cường thậm chí có thể lĩnh ngộ năm tầng.

Đến cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với Pháp tắc chi lực: Nhất Thi Chuẩn Thánh tối đa lĩnh ngộ sáu tầng, Nhị Thi Chuẩn Thánh bảy tầng, Tam Thi Chuẩn Thánh tám tầng, Bán Bộ Thánh Nhân chín tầng, chỉ có sau khi thành Thánh Nhân mới có thể lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực mười tầng.

Tỷ như Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thời kỳ Đại La Kim Tiên, dưới sự chỉ điểm của Ba Tiêu đạo nhân đã bắt đầu không quản gian khổ lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực.

Trấn Nguyên Tử trước khi đột phá Chuẩn Thánh đã lĩnh ngộ Thổ chi pháp tắc và Thủ Hộ pháp tắc được hơn bốn tầng gần năm tầng, Không Gian pháp tắc cũng có bốn tầng.

Đợi sau khi thành Nhất Thi Chuẩn Thánh, lại đem toàn bộ nâng lên sáu tầng.

Hồng Vân lão tổ cũng trước khi đột phá Chuẩn Thánh đã lĩnh ngộ Vân (Mây) chi pháp tắc và Hỏa chi pháp tắc được bốn tầng, Thiện chi

pháp tắc lĩnh ngộ hơn ba tầng.

Hiện tại Hồng Vân lão tổ đang trong lúc nâng các pháp tắc khác lên năm tầng, hướng tới sáu tầng, thì bắt đầu lĩnh ngộ Phong (Gió) chi pháp tắc, để hình thành thế Phong Vân tương phụ tương thành.

Ba Tiêu đạo nhân tự nhiên không cần phải nói, trước khi hóa hình đã bắt đầu không buông tha bất kỳ cơ hội nào lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực, hiện nay chín loại Pháp tắc chi lực toàn bộ đều đã lĩnh ngộ được bảy tầng.

Ngay cả Tây Vương Mẫu hiện nay đối với Âm chi pháp tắc sở trường nhất cũng đã sáu tầng, Thủy chi pháp tắc tiếp cận năm tầng.

Lão Tử trước đó quan sát Ba Tiêu đạo nhân huynh đệ động thủ với các tu sĩ khác, chú ý tới việc họ nắm giữ Pháp tắc chi lực viễn siêu tu sĩ khác, trong lòng có sở ngộ.

Cho nên thời kỳ Đại La Kim Tiên hắn cũng thập phần chú trọng cảm ngộ Pháp tắc chi lực, hiện nay tiến triển tuy rằng không bằng Ba Tiêu đạo nhân, nhưng cũng có trình độ khoảng năm tầng.

Các tu sĩ khác sau lần giảng đạo thứ hai của Đạo Tổ Hồng Quân mới bắt đầu tu luyện, xuất phát quá muộn, hiện nay đại bộ phận đều chỉ lĩnh ngộ được một hai tầng mà thôi.

Không Gian pháp tắc vốn là một trong những loại Pháp tắc chi lực cao cấp khó chơi nhất, huống hồ Trấn Nguyên Tử đã nắm giữ đến sáu tầng.

Đối phó với ba tên Phục Hy, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân - những kẻ vừa mới bắt đầu lĩnh ngộ Pháp tắc chi lực, thuần túy dựa vào uy lực Linh bảo để chiến đấu - tự nhiên chiếm hết ưu thế.

Dưới Chuẩn Thánh, chiến đấu dựa vào uy lực Linh bảo có thể chiếm ưu thế không nhỏ, nhưng sau cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy uy

lực Linh bảo vẫn không thể khinh thường, nhưng uy lực của Pháp tắc chi lực cũng tăng lên trên diện rộng, đặc biệt là trong tình huống có ưu thế áp đảo, hiệu quả càng thêm rõ rệt.

Lão Tử lúc này cũng nhìn ra Trấn Nguyên Tử trong trận chiến này căn bản không quá ỷ lại vào uy năng Linh bảo, cơ bản hoàn toàn dựa vào trình độ nắm giữ cao thâm đối với "Không Gian Pháp Tắc chi lực" của bản thân để lấy một địch ba, chiếm trọn thượng phong.

Lời vừa rồi của Lão Tử không chỉ là xưng tán, mà còn là thăm dò, muốn từ câu trả lời của Ba Tiêu đạo nhân thăm dò ra thêm nhiều lý giải về phương diện Pháp tắc chi lực.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không giấu giấu diếm diếm, phản chính hiện tại mọi người đều đã biết tầm quan trọng của Pháp tắc chi lực, nhưng một bước sai thì từng bước sai, giống như đám Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Nữ Oa, giờ mới đuổi theo thì đã quá muộn rồi!

"Bốp!" Trấn Nguyên Tử lại một lần nữa thi triển "Chỉ Xích Thiên Nhai", đem Phục Hy đang sắp xông đến trước mặt đuổi ra xa ngoài ngàn dặm.

Trấn Nguyên Tử giao thủ động tĩnh rất nhỏ, gần như không có thanh âm, không giống Ba Tiêu đạo nhân ầm ầm kinh thiên động địa, cùng lắm chỉ như tiếng bong bóng vỡ.

Nhưng sự quỷ dị của Không Gian pháp tắc lại càng thắng một bậc.

Ba Tiêu đạo nhân mắt thấy Trấn Nguyên Tử lấy một địch ba hào không vấn đề, chỉ là đang không ngừng dùng ba tên Phục Hy, Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân để mài giũa chiến ý, tôi luyện kỹ năng vận dụng Pháp tắc chi lực, tăng cường tích súc ác niệm.

Thế là, Ba Tiêu đạo nhân chuyển sự chú ý sang Hồng Vân lão tổ.

Hồng Vân lão tổ cũng không phải kẻ vừa, đồng dạng không dùng đến Linh bảo cường lực trong tay.

Tuy rằng không phải lấy một địch nhiều, nhưng lại cùng Thập Đại Yêu Thánh bắt đầu xa luân chiến.

Tiên dùng Phong chi pháp tắc cường thế đánh bại người quen cũ Kế Mông, lại dùng Hỏa chi pháp tắc đánh bại Anh Chiêu dũng vũ.

Yêu Thánh Bạch Trạch tuy trí tuệ hơn người, nhưng chiến đấu lực lại tịnh không cường đại bằng Kế Mông và Anh Chiêu, bị Hồng Vân lão tổ dùng Thiện chi pháp tắc áp chế nhận thua.

Yêu Thánh Phi Đản hiện ra bản tướng, tướng mạo như chuột, chân đỏ mang theo Linh bảo "Độc Câu", trong miệng phun ra vô tận độc dịch muốn bao vây Hồng Vân lão tổ.

Hồng Vân lão tổ hiện ra bản thể đám mây đỏ, độc dịch dù nhiều cũng bị tầng mây pha loãng, bị hỏa khí trong mây thiêu đốt.

Còn về "Độc Câu"?

Làm sao thương tổn được đám mây vô hình vô tướng đây?

Vân chi bản thể có thể vô hạn mạn diên, Hồng Vân lão tổ liên thắng vài trận, lập tức hào khí đại trướng, thi triển chiêu thức được Ba Tiêu đạo nhân đặt tên là "Ma Ha Vô Lượng", đem bản thể hồng vân phóng đại vô hạn, đồng thời đại chiến với mấy vị Yêu Thánh còn lại.

Để tích súc ác niệm nhiều hơn, tốt hơn, Hồng Vân lão tổ mỗi một trận chiến đều thập phần dụng tâm, khống chế chỉ dùng thực lực ở một phương diện nào đó để toàn lực chém giết với đối thủ.

"Nhị đệ và Tam đệ chung quy tâm thiện, đại khai sát giới để trảm xuất ác thi tịnh không thích hợp, cách làm hiện tại cũng không mất đi cái hay của một biện pháp tốt!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mắt thấy không chiếm được lợi lộc gì trên người ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, chỉ đành đặt mục tiêu lập uy lên người Minh Hà lão tổ.

"Minh Hà đạo hữu!

Lần trước dưới chân núi Bất Chu Sơn chúng ta chưa tận hứng!

Hôm nay Bản hoàng muốn cùng đạo hữu làm lại một trận!" Yêu Hoàng Đế Tuấn khiêu chiến Minh Hà lão tổ.

"Lão tổ ta đã lâu không hoạt động!

Vốn chỉ định xem náo nhiệt, nhưng nếu Đế Tuấn đạo hữu có ý, vậy thì làm một trận đi!" Minh Hà lão tổ bước ra một bước, Huyết Hà dưới chân cuộn trào tràn ngập cả sân!

"Nhưng mà, nhân quả tuần hoàn, Đế Tuấn đạo hữu trước sau hai lần vô duyên vô cớ tìm Lão tổ gây phiền toái, có một ngày, Lão tổ tất định sẽ trả lại gấp bội!" Minh Hà lão tổ khi nói thần tình tịnh không thấy ngoan lệ, nhưng cỗ huyết tinh chi khí nồng nặc kia lại khiến lòng người thắt lại.

"Đại huynh!

Minh Hà lão tổ kiêu ngạo như vậy!

Hãy để tiểu đệ giáo huấn hắn!

Đại huynh thân là Yêu Hoàng!

Há có thể thân tự động thủ!" Đông Hoàng Thái Nhất lúc đầu định nhường Minh Hà lão tổ cho Đế Tuấn thu thập.

Nhưng Yêu tộc liên tiếp thất lợi, hiện giờ trên chiến trường xa xa, Trấn Nguyên Tử lấy một địch ba chiếm trọn thượng phong, Hồng Vân lão tổ cuồng ngược mấy vị Yêu Thánh, không chỗ nào không trở thành trò cười cho thiên hạ.

Chương 170

Đông Hoàng Thái Nhất cần gấp một trận đại thắng trượng để xoay chuyển cục diện bất lợi trước mắt, thế là ngăn cản Đế Tuấn xuất thủ, quyết định thân tự hạ tràng phân thắng bại với Minh Hà lão tổ.

"Được thôi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng hiểu rõ trong chiến đấu một đối một, thực lực của Thái Nhất xác thực ở trên mình, tại thời khắc quan trọng này cũng chỉ có thể buông tha cơ hội rửa nhục, nhường cho Đông Hoàng Thái Nhất một trận thắng lợi áp đảo sảng khoái lâm li.

"Sớm đã muốn lĩnh giáo uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' của Thái Nhất đạo hữu!" Minh Hà lão tổ hào không sợ hãi, dưới chân "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" xuất hiện trong thao thiên huyết hà, hai thanh tuyệt thế hung kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ" xuất hiện trong tay.

"Boong!" Đông Hoàng Thái Nhất muốn đánh nhanh thắng nhanh, một trận hoàn thắng, cho nên vừa ra tay đã là sát chiêu mạnh nhất!

"Hỗn Độn Chung" bị Đông Hoàng Thái Nhất toàn lực gõ vang, một đạo âm trụ tồi khô lạp hủ đâm về phía Minh Hà lão tổ.

"Ào ào ào!" Minh Hà lão tổ là người thực dụng, mới sẽ không lựa chọn cứng đối cứng với Đông Hoàng Thái Nhất, thân thể nháy mắt hư hóa.

Trong Huyết Hà lập tức xuất hiện hàng tỷ "Huyết Thần Tử" bay độn về bốn phương tám hướng, mỗi một cái khí tức, dung mạo đều giống hệt Minh Hà lão tổ không khác chút nào.

"Oanh!" Âm trụ oanh sát vô số "Huyết Thần Tử" xong thì tiêu hao

hầu như không còn.

"Vút!" Thân ảnh Minh Hà lão tổ trọng tân xuất hiện, không hề sứt mẻ!

"Sát!" "Nguyên Đồ", "A Tỳ" hai thanh tuyệt thế hung kiếm không biết từ lúc nào đã đến bên cạnh Đông Hoàng Thái Nhất, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai đâm về phía hậu tâm hắn.

"Keng!" "Keng!" "Hỗn Độn Chung" kịp thời chuyển công làm thủ, xuất hiện sau lưng Đông Hoàng Thái Nhất, ngăn cản hai thanh tuyệt thế hung kiếm.

"Cái gì!" Đông Hoàng Thái Nhất bị lực công kích uy lực mười phần kia chấn cho toàn thân run lên, kinh thanh tiêm khiếu, "Minh Hà lão tổ, cư nhiên cũng đạt tới cảnh giới Nhị Thi Chuẩn Thánh!" "Ha ha ha!

Đâu chỉ thế!

Lão tổ ta tập hợp công đức lập tộc vào một thân, hội tụ Huyết Hải chi lực vào một thân, ngưng tụ khí vận toàn tộc vào một thân, pháp lực tu vi viễn siêu hai tên tiểu tử các ngươi!

Hôm nay cho các ngươi biết sự lợi hại của Lão tổ ta!" Minh Hà lão tổ đồng dạng có tâm tư mượn cơ hội lập uy, bàng bạc pháp lực dũng nhập vào hai thanh tuyệt thế hung kiếm điên cuồng công kích.

"Đinh đinh đang đang!" Căn bản không cho Đông Hoàng Thái Nhất bất kỳ cơ hội nào để phản kích.

Hàng tỷ "Huyết Thần Tử" càng tre già măng mọc, không tiếc đại giới từng đợt từng đợt lao vào "Hỗn Độn Chung" tự bạo.

Cả cái "Hỗn Độn Chung" đều bị huyết khí nồng đậm bao bọc, chỉ có lực phòng thủ, không có cơ hội đánh trả!

Minh Hà lão tổ lại pháp lực thâm hậu, có cả Huyết Hải làm hậu thuẫn, cuồng công mãnh đánh hồi lâu không thấy chút nào dừng lại.

Trấn Nguyên Tử thắng trận trở về, Hồng Vân lão tổ cũng đã đánh cho Thập Đại Yêu Thánh mỗi người một trận, cũng hỉ tư tư quay lại bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân.

"Hiệu quả không tồi?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi.

"Không tồi!

Xem ra một đoạn thời gian tới phải thường xuyên ra ngoài tìm các lộ đồng đạo đấu pháp!" Trấn Nguyên Tử khẽ gật đầu.

"Hiện nay rất nhiều đồng đạo ở Tử Tiêu Cung đều đang chuẩn bị trảm ác thi, tìm người chém giết không dễ dàng đâu?" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

"Đại huynh!

Minh Hà lão tổ lợi hại như vậy sao?

Cư nhiên có thể áp chế Đông Hoàng Thái Nhất thành cái dạng này..." Hồng Vân lão tổ cảm khái.

"Thái Nhất cầu thắng sốt ruột, vừa bắt đầu đã một mực cuồng công, muốn trọng thương đối thủ, nào ngờ Minh Hà lão tổ thần công quỷ dị, hào phát vô tổn, thế là bị chiếm tiên cơ, mới rơi vào tình cảnh lúng túng!" Ba Tiêu đạo nhân bình phẩm.

"Còn phải đánh chán chê!" Trấn Nguyên Tử nhìn một lát liền lười nhìn tiếp, tâm thần trầm nhập vào Tam Hoa, bắt đầu tôi luyện ác niệm trong Địa Chi Hoa, tranh thủ sớm một chút trảm khước ác thi.

Hồng Vân lão tổ thấy thế cũng làm theo, đứng sau lưng Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu ngưng tụ ác niệm ký thác vào Tiên Thiên Hồ Lô, kỳ vọng có thể sớm ngày trảm xuất ác thi.

“Phịch!” “Phịch!” “Phịch!” Bỗng nhiên mấy cái thi thể máu thịt be bét bị ném vào giữa sân.

“Ha ha ha!

Thái Nhất, ta thấy ngươi nên giữ lại chút sức lực đi!

Miễn cho một lát nữa bị huynh đệ chúng ta bắt nạt lúc tinh bì lực kiệt!” Tiếng cười cuồng ngạo vang lên, không trung trước mắt một trận ba động, Không Gian Tổ Vu Đế Giang dẫn đầu Thập Nhị Tổ Vu hiện thân.

Yêu Hoàng Đế Tuấn ngưng thần nhìn về phía mấy cái thi thể trôi nổi kia, kinh ngạc phát hiện cư nhiên là mười mấy tên Yêu Soái mà Yêu tộc phân phái tại các nơi trên Hồng Hoang đại lục để quản lý sự vụ.

Những Yêu Soái này đều là cao thủ Đại La Kim Tiên do Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tinh thiêu tế tuyển!

Thành Chuẩn Thánh cũng là chuyện sớm muộn!

“Đế Giang!

Ngươi thân là Tổ Vu lại đi đánh giết Yêu Soái Yêu tộc ta!

Quả thực là ỷ lớn hiếp nhỏ!” Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa tức vừa giận cao giọng quát mắng.

“Đế Tuấn, mấy cái tên vô dụng này, căn bản không cần huynh đệ chúng ta động thủ!

Đây đều là chiến quả của các Đại Vu tộc ta!

Vừa khéo làm hạ lễ cho đại hôn của ngươi!” Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cười lớn trào phúng.

“Minh Hà lão tổ!

Tỷ thí hôm nay đến đây thôi!

Sau này có cơ hội sẽ phân thắng bại sau!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy tử đối đầu đến, chỉ có thể truyền âm cho Minh Hà lão tổ.

"....." Minh Hà lão tổ trầm ngâm một lát, không nói gì, Huyết Hải dưới chân cuốn ngược trở về, hàng tỷ "Huyết Thần Tử" tiêu tán, "Nguyên Đồ", "A Tỳ" thu hồi, "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" trở về dưới chân.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hoàng Phục Hy, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân, cùng với Thập Đại Yêu Thánh hội tụ một chỗ, đứng đối diện với Thập Nhị Tổ Vu.

Nghe tin chạy tới còn có Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi, cùng với Oa Hoàng Nữ Oa, mười tám vị Chuẩn Thánh cường giả của Yêu tộc lúc này ai nấy nộ khí bột phát, sát khí trùng thiên.

Tất cả tân khách lúc này mới chợt nhận ra, bởi vì vừa rồi liên tiếp xảy ra chuyện ngoài ý muốn nên sinh lòng coi thường Yêu tộc, nhưng giờ nhìn lại, Yêu tộc có hai vị Nhị Thi Chuẩn Thánh, mười sáu vị Nhất Thi Chuẩn Thánh, luận về chiến lực cao cấp vẫn là đứng đầu Hồng Hoang!

"Thập Nhị Tổ Vu!

Hôm nay là đại điển Thiên hôn của Yêu Hoàng, Đông Hoàng và hai vị Yêu Hậu tộc ta!

Các ngươi khiêu khích như vậy, chẳng lẽ muốn cùng Yêu tộc ta khai chiến tộc chiến sao!" Hi Hoàng Phục Hy giận đến tam thi thần nhảy loạn, lớn tiếng gầm lên.

"Tộc chiến thì tộc chiến!

Vu tộc ta chưa bao giờ sợ ai!

Hồng Hoang thế giới là do Bàn Cổ phụ thần khai tịch!

Dù có chưởng quản Hồng Hoang cũng phải là Vu tộc ta xuất diện mới danh chính ngôn thuận!

Yêu tộc thu nạp dư nghiệt của ba tộc Long Phượng Kỳ Lân, dám tự xưng thống lĩnh Hồng Hoang thế giới!

Chương 171

Quả thực cười rụng cả răng!" Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công sỉ cười nói.

"Không sai!

Vu tộc ta mới chân chính là Hồng Hoang chính thống!

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu ta cũng không phải không nói lý lẽ!

Chỉ cần Yêu tộc nguyện ý cúi đầu xưng thần!

Phục tùng Vu tộc ta quản lý!

Huynh đệ chúng ta cũng sẽ không làm khó nữa!" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm hùa theo nói.

"Haizz..." Ba Tiêu đạo nhân không đành lòng nhìn thẳng, Thập Nhị Tổ Vu đúng là cao thủ tìm đường chết.

Nói năng một chút cũng không qua não, quả nhiên kẻ đáng thương tất có chỗ đáng hận, xem ra sau này phải tránh xa một chút, kẻo lúc bị sét đánh sẽ liên lụy đến mình.

"Ba Tiêu đạo hữu!" Minh Hà lão tổ lúc này đi tới.

"Minh Hà đạo hữu có gì chỉ giáo?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thắc mắc, thập phần cảnh giác.

"Không dám!

Không dám!" Minh Hà lão tổ vô cùng khiêm hòa, không giống như đến gây phiền phức.

"Bần đạo từng thấy Ba Tiêu đạo hữu sau nghi thức đại hôn đã tặng ra số lượng lớn đài sen 'Lục Dục Hồng Liên'!

Nên suy đoán Ba Tiêu đạo hữu hẳn là có linh căn tương ứng có thể sản xuất lượng lớn đài sen 'Lục Dục Hồng Liên'..." Minh Hà lão tổ dục ngôn hựu chỉ, nhưng ý tứ lại rất rõ ràng.

"Không sai!

Trong 'Bát Bảo Công Đức Trì' tại 'Tu Di Sơn' của Bản tọa có trồng linh căn này, có thể sản xuất đài sen 'Lục Dục Hồng Liên', không chỉ có cấp bậc Đỉnh cấp Hậu Thiên Linh Bảo, mà những cái Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kia Bần đạo cũng dùng phương thức đặc biệt để nâng lên!" Ba Tiêu đạo nhân giải thích.

Còn về những nơi quan trọng như "Bát Bảo Công Đức Trì" trên Tu Di Sơn, lúc đại hôn nghi thức tự nhiên đã được che giấu, bao gồm cả Minh Hà lão tổ ở bên trong, khách khứa căn bản vô tòng đắc tri.

"Thì ra là thế!

Bần đạo cảm thấy 'Lục Dục Hồng Liên' cùng hoàn cảnh Huyết Hải vô cùng phù hợp, không biết Ba Tiêu đạo hữu có thể tặng cho vài hạt sen 'Lục Dục Hồng Liên' chưa diệt hoạt hay không, Bần đạo muốn đem trồng trong Huyết Hải để bồi dục." Minh Hà lão tổ ngữ khí thập phần thành khẩn.

"Đương nhiên Bần đạo nguyện ý từ 'Vô Để Huyết Uyên' của Vô Tận Huyết Hải đề xuất tinh hoa Huyết Hải tinh thuần nhất tặng cho Ba Tiêu đạo hữu, Ba Tiêu đạo hữu cũng có thể dùng nó bồi dưỡng ra 'Huyết Hải Hồng Liên', hoặc là làm việc khác!" Minh Hà lão tổ đưa ra một điều kiện thập phần công bằng.

"Minh Hà đạo hữu cần biết, hạt sen 'Lục Dục Hồng Liên' bồi dục ra hồng liên đời thứ hai vẻn vẹn chỉ có thể kết ra đài sen cấp bậc Hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo!

Tốc độ sinh trưởng và sản lượng đều không cao!" Ba Tiêu đạo

nhân nói thật.

"Còn có một chuyện quan trọng, 'Bát Công Đức Thủy' trong 'Bát Bảo Công Đức Trì' của Tu Di Sơn mới là nơi tuyệt giai để bồi dục 'Lục Dục Hồng Liên', nói thật, dù có Huyết Hải tinh hoa, có thể bồi dục ra 'Huyết Hải Hồng Liên' hay không, đối với Bản tọa tịnh không có ảnh hưởng quá lớn." Ba Tiêu đạo nhân nhún vai nói.

"Ba Tiêu đạo hữu đã không trực tiếp cự tuyệt!

Vậy tất có khả năng đàm phán!

Bần đạo thành ý mười phần, đạo hữu có điều kiện gì tự nhiên có thể nói thẳng!" Minh Hà lão tổ cũng không nóng nảy, từ từ nói.

"Ha ha ha!

Minh Hà đạo hữu quả nhiên thông minh!

Nếu đạo hữu có thể đáp ứng Bản tọa vài điều kiện, Bản tọa không chỉ có thể cung cấp hạt sen 'Lục Dục Hồng Liên', mà còn có thể cung cấp hạt sen Hồng Liên đã qua 'Thiên Ân Hồ Lô' uẩn dưỡng, có thể kết xuất đài sen cấp bậc Trung phẩm Hậu Thiên Linh Bảo!" Ba Tiêu đạo hữu hắc hắc cười nói.

Ba Tiêu đạo nhân đối với Huyết Hải sớm đã có chỗ dòm ngó, chỉ là Minh Hà lão tổ vẫn luôn thâm cư giản xuất, không có cơ hội mà thôi!

Hiện nay Minh Hà lão tổ chủ động dâng tới cửa, Ba Tiêu đạo nhân há có thể dễ dàng buông tha!

"Nga?

Ba Tiêu đạo hữu có gì cứ việc đề xuất!

Chúng ta dễ thương lượng!" Minh Hà lão tổ vừa nghe thấy có hi vọng, vội vàng hồi đáp.

“Huyết Hải Minh Hà là một nơi thập phần quan trọng của Hồng Hoang thế giới!

Ngoài Huyết Hải còn có Địa Ngục Hoàng Tuyền, Bần đạo cũng nghe danh đã lâu!

Vừa rồi nghe Minh Hà đạo hữu nói trong Huyết Hải có một nơi gọi là ‘Vô Để Huyết Uyên’, càng làm cho Bần đạo sinh lòng hiếu kỳ!” Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

“Không có vấn đề, nếu Ba Tiêu đạo hữu có hứng thú, tùy thời có thể tới Huyết Hải làm khách, Bần đạo hoan nghênh chí cực.

Đạo hữu có yêu cầu cụ thể cứ nói thẳng đi!” Minh Hà lão tổ trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, cười khổ truy vấn.

“Minh Hà đạo hữu đã nói vậy, thì Bần đạo không khách sáo nữa!” Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười rốt cục nói ra điều kiện chân thực, “Minh Hà đạo hữu hẳn cũng nhìn ra, Bản tọa mặt khác khai tịch một phương thiên địa, trong đó có một bộ phận liền hình thành một vùng tinh không!” “Ba Tiêu đạo hữu muốn tại thiên địa khai tịch hình thành một phương thế giới Huyết Hải?” Minh Hà lão tổ hiểu ý của Ba Tiêu đạo nhân.

“Không sai!

Bần đạo chính là có ý này!

Đây chỉ là điều kiện thứ nhất, còn có điều kiện thứ hai, nếu Minh Hà đạo hữu đáp ứng cái thứ nhất, Bần đạo mới nói cái thứ hai!” Ba Tiêu đạo nhân mỉm cười chờ Minh Hà lão tổ đưa ra quyết định.

Minh Hà lão tổ muốn di thực “Lục Dục Hồng Liên” đời hai vào Huyết Hải, bồi dục thành “Huyết Hải Hồng Liên”, sau đó có thể tiếp tục bồi dục ra đời ba, thậm chí đời bốn, tuy rằng về sau kết xuất đài sen hồng liên vẻn vẹn chỉ cấp bậc pháp bảo, thậm chí pháp khí, nhưng

đối với Huyết Hải ý nghĩa đồng dạng to lớn.

Dù sao hoàn cảnh Huyết Hải quá đặc thù, sinh vật có thể thích hợp sinh tồn ở Huyết Hải vốn hiếm thấy, Minh Hà lão tổ từng âm thầm đi khắp Hồng Hoang cũng không tìm được mấy loại, phẩm giai quá thấp, cơ bản không có tác dụng lớn.

Cho nên đối với việc di thực "Lục Dục Hồng Liên", Minh Hà lão tổ thập phần coi trọng!

"Ba Tiêu đạo hữu, thực không dám giấu!" Minh Hà lão tổ cẩn thận đem việc trao đổi nhỏ giọng chuyển hóa thành truyền âm, "Huyết Hải tồn tại tịnh không phải ngẫu nhiên, Huyết Hải là nơi trấn áp huyệt dịch của ba ngàn Ma Thần bị chém giết lúc Bàn Cổ khai thiên tích địa!

Dưới 'Vô Để Huyết Uyên' trấn áp chính là Ma Thần tinh huyết!" "Nga?" Ba Tiêu đạo nhân đối với việc này cũng lược có nghe thấy, cho nên tịnh không thập phần kinh ngạc.

"Vừa rồi Bần đạo nói tặng tinh huyết từ 'Vô Để Huyết Uyên', dù sao lượng ít, sẽ không có ảnh hưởng!

Nhưng Ba Tiêu đạo hữu muốn tại thiên địa của mình tạo thành một phương thế giới Huyết Hải, lượng Huyết Hải cần thiết định nhiên không ít, e rằng sẽ dẫn tới dị biến Huyết Hải!" Minh Hà lão tổ thần tình ngưng trọng.

"Cho nên nếu Ba Tiêu đạo hữu hấp thu lượng lớn nước biển Huyết Hải vào trong thiên địa, tự nhiên cũng phải gánh vác trách nhiệm trấn áp Ma Thần tinh huyết!

Ba Tiêu đạo hữu xác nhận phương thiên địa kia có thể thừa thụ được trọng trách này sao?" Minh Hà lão tổ trịnh trọng kỳ sự nói.

"Kỳ thực nếu Ba Tiêu đạo hữu có thể phân chia gánh nặng, Bần đạo tự nhiên cảm kích bất tận, nếu đạo hữu thật sự phân chia trọng

trách trấn áp Ma Thần tinh huyết, dù sao Huyết Hải vô tận, có thể theo thời gian từ từ khôi phục, nhưng phương thiên địa kia của Ba Tiêu đạo hữu...” Minh Hà lão tổ đối với thiên địa của Ba Tiêu đạo nhân tịnh không hiểu rõ, cho nên trong lòng không dám xác định.

Dù sao nếu thiên địa của Ba Tiêu đạo nhân không thể trấn áp Ma Thần tinh huyết, sẽ tạo thành hậu quả không tốt, thân là Huyết Hải chi chủ, Minh Hà lão tổ miễn không được phải chịu liên lụy, gánh vác một phần ác quả!

“Điểm này Minh Hà đạo hữu không cần lo lắng, phương thiên địa kia của Bản tọa tuyệt đối không có vấn đề!” Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh hỉ vạn phần, trên mặt lại bất động thanh sắc, “Bản tọa cũng sẽ không lấy loại chuyện này ra đùa giỡn!” Ba Tiêu đạo nhân dám nói như vậy tự nhiên là có sự tự tin.

“Tam Thập Lục Trọng Thiên” dưới sự khai phá không tiếc công sức đã quảng khoát vô cùng, linh khí nồng đậm, thế giới chi lực to lớn, Tam Thập Lục Trọng Thiên mỗi nơi đều có chủ quản, mỗi nơi đều có Ngũ Phương Ngũ Cực Trấn Thủ Giả, có Tiếp Dẫn đạo nhân làm đại tổng quản, lại thêm dị bảo “Nam Thiên Môn” sở hóa thành “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”, căn bản không sợ trọng trách trấn áp Ma Thần tinh huyết.

Ba Tiêu đạo nhân đối với những Ma Thần tinh huyết kia còn có tính toán khác!

Chương 172

Có cơ hội đem những Ma Thần tinh huyết này đề thuần rồi lợi dụng, há chẳng phải có thể biến phế thành bảo?

"Được!

Đạo hữu xưa nay cẩn thận, tính không bỏ sót, đã dám đáp ứng, định nhiên có đủ nắm chắc!

Vậy Bần đạo liền đồng ý điều kiện thứ nhất của đạo hữu!" Minh Hà lão tổ từ từ gật đầu, "Vậy đạo hữu nói nốt điều kiện thứ hai đi!" "Đệ tử của Bản tọa là Địa Tạng, có duyên với Địa Ngục Hoàng Tuyền, muốn an trí hắn tại Địa Ngục Hoàng Tuyền bên ngoài Huyết Hải để tu luyện, nhưng hiện nay tu vi còn thấp, hy vọng Minh Hà đạo hữu có thể chiếu cố một hai!" Ba Tiêu đạo nhân tự nhiên sẽ không quên việc Hậu Thổ tương lai thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, tại sự kiện lớn này đương nhiên phải tham dự vào.

Hiện tại mượn cơ hội Minh Hà lão tổ cầu "Lục Dục Hồng Liên", vừa lúc đi trước một bước, đem Địa Tạng sớm an bài tại Địa Ngục Hoàng Tuyền tu luyện, tương lai cũng có lý do tham dự vào việc kiến lập Lục Đạo Luân Hồi!

"Một chuyện nhỏ, đạo hữu cao đồ tại Địa Ngục Hoàng Tuyền tu luyện, Bần đạo định nhiên sẽ chiếu phật một hai, tuyệt đối sẽ không để Địa Tạng tiểu hữu chịu tổn thương!" Minh Hà lão tổ nghe vậy tùy ý xua tay, ngữ khí khinh tùng nói, tịnh không đem việc sẽ khiến mình hối hận vô cùng này để trong lòng.

"Tốt!

Việc ở đây xong, Bản tọa sẽ mang theo đệ tử Địa Tạng, cùng với mười tám hạt sen 'Lục Dục Hồng Liên' tới Huyết Hải bái kiến Minh

Hà đạo hữu!" Ba Tiêu đạo nhân đối với kết quả này thập phần hài lòng!

"Vậy Bần đạo liền cung hậu đạo hữu đại giá!" Minh Hà lão tổ cười ha hả.

"Oanh!" Trong lúc Ba Tiêu đạo nhân và Minh Hà lão tổ giao lưu ngắn ngủi, Thập Nhị Tổ Vu và Yêu tộc lời nói không hợp đã bắt đầu động thủ!

Yêu Hoàng Đế Tuấn trực tiếp phát động "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" mà Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn hiếu kỳ đã bố trí sẵn tại Thiên Đình!

"Hà Đồ Lạc Thư" bị toàn lực thôi động, vô hạn triển khai.

Phía trên "Chư Thiên Tinh Hạch" hình thành tinh không đầu hạ chu thiên tinh đấu quang mang, cùng với quang mang trùng thiên của "Tam Thập Lục Thiên Cung", "Thất Thập Nhị Địa Cung", "Ba Trăm Sáu Mươi Tòa Bảo Các" cùng vô số "Tiên Sơn Phù Đảo" liên kết thành một mảng, lại cùng với tinh thần quang trụ từ vô tận tinh không chiếu xuống dung thành một thể.

Một trên một dưới, hai tòa "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" như cối xay thiên địa, dưới sự gia trì của "Hà Đồ Lạc Thư" thích phóng ra uy lực vô dữ luân bỉ!

"Oanh!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trực tiếp thôi động xuất "Thiên Cương Tuyệt Sát", "Địa Sát Tuyệt Sát", "Chu Thiên Tuyệt Sát"!

Ba ngôi sao khổng lồ vô cùng nện về phía Thập Nhị Tổ Vu vừa rồi còn không ai bì nổi!

Tuy là bản sơn trại nhưng lại có diệu dụng riêng biệt, "Đông Thiên Môn", "Nam Thiên Môn" và "Bắc Thiên Môn" cũng trán phóng vô tận quang hoa, ba đạo quang trụ hội nhập vào ba ngôi sao ẩn chứa

sát cơ kia.

Huynh đệ Tam Thanh, phe cánh Ba Tiêu đạo nhân, Minh Hà lão tổ, cùng các đồng đạo Tử Tiêu Cung phân phân chấn kinh trước uy lực của đòn đánh này.

Sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu càng thêm ngưng trọng!

Yêu Hoàng Đế Tuấn dùng "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" phát ra ba ngôi sao khổng lồ ầm ầm công hướng Thập Nhị Tổ Vu.

Thập Nhị Tổ Vu thần tình ngưng trọng, từng người trực tiếp hiện ra Tổ Vu Chân Thân!

Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm liên thủ kích phát Thời Không Pháp Tắc chi lực ngạnh kháng "Thiên Cương Tuyệt Sát".

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Tổ Vu đồng dạng dùng Ngũ Hành Pháp Tắc chi lực công kích "Địa Sát Tuyệt Sát".

Năm vị Tổ Vu còn lại dưới sự suất lĩnh của Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, dùng Khí Hậu, Phong, Vũ, Lôi, Điện năm loại Pháp Tắc chi lực nghênh tiếp "Chu Thiên Tuyệt Sát"!

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Sau ba tiếng nổ lớn, thân hình Thập Nhị Tổ Vu bạo lui, Tổ Vu Chân Thân hoặc ít hoặc nhiều đều có tổn thương.

"Vút!" "Vút!" "Vút!" Trừ bỏ Hi Hòa bung ra "Nguyệt Quế Trượng" bảo hộ thân hình mình và Đế Tuấn, các cao thủ Chuẩn Thánh khác của Yêu tộc phân phân sát hướng Thập Nhị Tổ Vu.

Đông Hoàng Thái Nhất cùng Thường Hi liên thủ, trực tiếp đối đầu Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" vốn có vô thượng uy năng

cấm cố thời gian, trấn áp không gian, lại thêm Đông Hoàng Thái Nhất là Nhị Thi Chuẩn Thánh, có Thái Âm nữ thần Thường Hi hiệp trợ.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm vừa mới ngạnh kháng một cú "Thiên Cương Tuyệt Sát" phiên bản siêu cấp hào hoa, thụ thương không nhẹ.

Dưới tình thế bên kia tăng bên này giảm, Đông Hoàng Thái Nhất và Thường Hi nháy mắt áp chế Đế Giang, Chúc Cửu Âm xuống hạ phong!

Hi Hoàng Phục Hy và Oa Hoàng Nữ Oa huynh muội liên thủ, chọn Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung và Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công đánh thành một đoàn.

Yêu Sư Côn Bằng tìm tới Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh.

Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân tìm tới Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang.

Thập Đại Yêu Thánh đối đầu vây công bảy vị Tổ Vu còn lại: Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, Điện Chi Tổ Vu Yểm Tư, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô, Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ.

Thập Nhị Tổ Vu cùng đối thủ thực lực mỗi bên có cao có thấp, nhất thời cũng sẽ không nhanh chóng phân ra thắng bại, nhưng bên cạnh còn có Yêu Hoàng Đế Tuấn đang thao túng "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Từng đạo tinh thần quang trụ luôn có thể nắm bắt thời cơ tốt nhất kích trúng Thập Nhị Tổ Vu.

Không bao lâu, thương thế của Thập Nhị Tổ Vu càng thêm nghiêm trọng.

“Tức chết ta rồi!” Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tính khí hỏa bạo nhất dẫn đầu bạo quát một tiếng, “Huynh đệ, liều mạng với đám Yêu tộc này!” “Liều mạng!” “Liều mạng!” “Liều mạng!”...

Các Tổ Vu còn lại phân phân phẫn nộ mở miệng bạo quát.

Chỉ thấy thân hình Thập Nhị Tổ Vu từng người trục tiệm trở nên vừa cao vừa lớn, phía sau thân thể họ phân phân xuất hiện một cái hư ảnh đỉnh thiên lập địa.

Những hư ảnh này đem lại áp lực cực lớn cho tất cả tu sĩ tại tràng, làm họ cảm giác máu huyết trong người như ngưng cố, nguyên thần trở nên trầm trọng, thân thể càng thêm không kham nổi gánh nặng.

Ba Tiêu đạo nhân vận chuyển 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đề kháng áp lực cường đại này, nhìn thẳng vào những hư ảnh đang dần có xu thế dung hợp kia!

“Thập Nhị Tổ Vu định triệu hoán ra Bàn Cổ nhục thân sao?” Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh hãi, tuy rằng tịnh chưa ngưng thực tụ hiện ra Bàn Cổ Chân Thân hình chiếu, nhưng uy áp to lớn đã đủ kinh người.

“Oanh!” Bỗng nhiên trong thiên địa tràn ngập một cỗ uy áp càng thêm to lớn, đem Bàn Cổ Chân Thân hình chiếu còn chưa kịp được triệu hoán ra áp ngược trở lại vào trong cơ thể Thập Nhị Tổ Vu.

“Oanh!” Mạn thiên tinh quang hội tán, “Hà Đồ Lạc Thư” rơi vào trong tay Yêu Hoàng Đế Tuấn.

“Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” tiêu tán.

Thập Nhị Tổ Vu chật vật không chịu nổi trọng tân hối tụ lại một chỗ.

“Ông!” Cả Hồng Hoang thế giới dường như phát ra một tiếng nộ

hống, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều từ đáy lòng nảy sinh một loại sợ hãi và kính sợ.

Đó là tàn niệm Bàn Cổ di lưu trong Hồng Hoang thế giới cảm ứng được Bàn Cổ Chân Thân hình chiếu sắp bị triệu hoán, lại bị áp chế nên phát ra tiếng gào thét không cam lòng!

"Vù!" Mạn thiên tử khí (khí tím) trải rộng bầu trời Hồng Hoang, hư ảnh Đạo Tổ Hồng Quân xuất hiện tại Cửu Thiên, trấn áp tàn niệm Bàn Cổ.

"Hồng Hoang thế giới sơ định, không nên đại động can qua, Vu Yêu hai tộc đều là nhân vật chính của thiên địa!

Từ nay về sau Yêu tộc lấy 'Thiên Đình' làm căn cơ, chưởng quản bầu trời Hồng Hoang; Vu tộc lấy 'Bàn Cổ Điện' làm căn cơ, chưởng quản đại địa Hồng Hoang!" Pháp chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân truyền khắp thế giới Hồng Hoang.

"Yêu tộc quản Thiên, Vu tộc quản Địa, không được vọng động can qua!" Đạo Tổ Hồng Quân nói xong, hư ảnh dần dần tiêu tán.

"Hừ!

Nể mặt Hồng Quân lão sư, tha cho các ngươi một mạng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn rốt cục dương mi thổ khí, vừa rồi bạo đánh Thập Nhị Tổ Vu cuối cùng đã đánh ra tôn nghiêm Yêu tộc, đánh ra thực lực Yêu tộc, đánh ra uy nhiếp Yêu tộc.

"Đế Tuấn, Thái Nhất, hôm nay các ngươi bằng vào địa lợi ưu thế may mắn đắc thủ!

Tương lai Thập Nhị Tổ Vu ta tất định trả lại gấp trăm lần!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lưu lại một câu giữ thể diện, dẫn theo các Tổ Vu khác quay đầu bỏ đi.

Chương 173

"Tiết mục náo hôn viên mãn kết thúc, đại điển Thiên hôn tiếp tục tiến hành!" Lễ quan Nhiên Đăng đạo nhân lập tức lớn tiếng tuyên bố, lại dẫn các tân khách vào trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Tiếp theo là nghi thức "Bái Thiên Địa" vô cùng long trọng, sau đó đại điển Thiên hôn liền chính thức kết thúc.

Cao tầng Yêu tộc trong lòng ôm một tia hy vọng, mắt mong ngóng nhìn ra ngoài Cửu Thiên, đáng tiếc không có tung ảnh của Công Đức Kim Vân!

Rốt cục chết tâm!

Tuy rằng đại điển Thiên hôn so với nghi thức đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân càng thêm long trọng, càng thêm thịnh đại, nghi thức càng thêm phức tạp.

Nhưng y cựu không phải là lần đầu tiên của Hồng Hoang, căn bản không có công đức khen thưởng, thiên địa chí công, dung không được đầu cơ trục lợi.

"Hàm Đan học bộ, Đông Thi hiệu tần (Đua đòi bắt chước)!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cười lạnh.

"Đi thôi!" Ba Tiêu đạo nhân dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ bay ra khỏi Thiên Đình.

"Cuối cùng cũng không thể nhìn thấy phong thái của 'Thiên Giới', vốn tưởng rằng Thập Nhị Tổ Vu chiêu ra Bàn Cổ Chân Thân hình chiếu, có thể ép 'Thiên Giới' hiện ra!

Đáng tiếc bị Đạo Tổ Hồng Quân cắt ngang!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng di hám.

Hắn tâm tâm niệm niệm về "Thiên Giới" chủ yếu là có ý đồ với "Thiên Hà" trong đó.

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" đã có tinh không, nếu có thể cắt lấy một đoạn "Thiên Hà" dẫn vào trong đó, há chẳng phải càng thêm hoàn mỹ!

"Bất quá sau này còn nhiều cơ hội!

Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi ta đánh nổ 'Thiên Cương Tuyệt Sát' và 'Địa Sát Tuyệt Sát' tịnh không thẹn quá hóa giận, thứ nhất là hành vi của ta hợp tình hợp lý, tịnh không thực sự chạm đến ranh giới cuối cùng của Yêu tộc, nguyên nhân quan trọng hơn hẳn là Yêu tộc còn ẩn giấu một luồng sức mạnh càng thêm cường đại trong 'Thiên Giới'!" Ba Tiêu đạo nhân thầm đoán.

"Đại huynh!

Vừa rồi cỗ uy áp kia cùng uy áp Bàn Cổ trên núi Bất Chu Sơn thập phần tương tự, nhưng lại càng thêm cường đại và đầy sát khí, lúc đó nguyên thần của đệ đều run rẩy!

Thật quá đáng sợ!" Hồng Vân lão tổ trước mặt Ba Tiêu đạo nhân chưa bao giờ che giấu cảm thụ của mình, cũng không cảm thấy thừa nhận sợ hãi là mất mặt.

"Đó là tàn niệm Bàn Cổ đại thần để lại sau khi hóa thân Hồng Hoang, bị Bàn Cổ Chân Thân hình chiếu suýt chút nữa được Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán ra đánh thức!

Ngay cả vị kia cũng phải nhường ba phần!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ truyền âm.

"Thập Nhị Tổ Vu thân là hậu duệ Bàn Cổ đại thần mà có bản lĩnh như vậy!

Tam Thanh đồng dạng là hậu duệ Bàn Cổ, e rằng cũng có sát thủ

giản ẩn giấu!" Trấn Nguyên Tử ánh mắt lóe lên đoán.

Ba Tiêu đạo nhân lộ vẻ tán thưởng, khẽ gật đầu tiếp tục truyền âm: "Cho nên vi huynh trước khi chưa có xung đột thực chất, tuyệt đối sẽ không vô vị đi trêu chọc bọn họ!" "Ba Tiêu đạo hữu!

Bần đạo cung hậu Ba Tiêu đạo hữu đại giá quang lâm Huyết Hải làm khách!" Minh Hà lão tổ từ phía sau đuổi kịp, chào hỏi một tiếng rồi bay về hướng Huyết Hải.

Trên đường trở về, Ba Tiêu đạo nhân đem việc ước định với Minh Hà lão tổ nói cho Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ biết.

Rất nhanh, mọi người đã về tới Tu Di Sơn.

Ba Tiêu đạo nhân liền lệnh cho Bì Lô Tiên triệu tập Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng và Từ Hàng chân nhân đến. "Địa Tạng!

Vi sư truyền thụ 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》, ngươi tu luyện thế nào rồi?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi.

Tu vi trong những năm qua đã lần nữa có sở đột phá, đạt tới Chân Tiên cảnh giới, Địa Tạng thành thật trả lời: "Khải bẩm lão sư, 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》 do lão sư truyền dạy thâm ảo vô cùng, đệ tử tuy rằng chưa từng có một ngày lười biếng, nhưng hạn chế ở tu vi quá thấp, chỉ mới sơ bộ nắm giữ, lại chưa thể triệt để dung hội quán thông!

Xin lão sư trách phạt!" Ba Tiêu đạo nhân biết rõ Địa Tạng tu luyện tâm vô bàng vụ, khảo nghiệm một phen xong, biết được hắn đã nắm giữ ở mức độ tốt nhất trong cảnh giới hiện tại, bèn gật đầu: "Không cần để ý, chỉ cần dụng tâm tu luyện là được!" Ba Tiêu đạo nhân chuyển sang hỏi Từ Hàng chân nhân: "Từ Hàng, 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 vi sư truyền cho ngươi, tu luyện thế nào rồi?" "Khải bẩm lão

sư, đệ tử ngu dốt, thời gian tu luyện còn ngắn, chỉ mới nhìn trộm được chút ảo diệu, chưa thể đắc được tam vị trong đó..." Từ Hàng chân nhân xấu hổ nói. "Ân!

Ngươi bây giờ tu vi đã đột phá Thái Ất Chân Tiên cảnh giới, sau khi ổn cố tinh tiến, cũng phải tranh thủ thời gian tu luyện 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》, kinh này vô cùng khế hợp với ngươi, cơ duyên tương lai đều nằm trong đó!" Ba Tiêu đạo nhân khích lệ. "Lão sư yên tâm, đệ tử nhất định toàn lực tu luyện!" Từ Hàng chân nhân bái tạ. "Ngọc Đỉnh, từ Thái Ất Chân Tiên đột phá Kim Tiên là một cửa ải quan trọng, không cần nóng vội!

Bình tâm tĩnh khí, tu luyện theo từng bước là được!" Ba Tiêu đạo nhân biết rõ tình huống của Ngọc Đỉnh chân nhân, xuất ngôn an ủi. "Lần này ra ngoài, vi sư biết được dưới Cửu U có nơi gọi là Địa Ngục Hoàng Tuyền, nãi là nơi hồn phách của vạn vật sinh linh trong thế giới Hồng Hoang hội tụ sau khi chết.

Nơi này hội tụ vô số vong hồn không được siêu thoát..." Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi giới thiệu. "Địa Tạng tu luyện 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》, tại trong Địa Ngục Hoàng Tuyền có thể làm ít công to!

Nhưng ngươi mới chỉ là Chân Tiên cảnh giới, tu vi còn nông cạn, để một mình ngươi đi, vi sư có chút không yên lòng!" "Cho nên, Ngọc Đỉnh cùng Từ Hàng sẽ đi theo tương trợ.

Vi sư cùng Nhị sư thúc, Tam sư thúc của các ngươi sẽ đích thân khai tịch một nơi an toàn cho các ngươi.

Vi sư cũng đã cùng Minh Hà lão tổ - chủ nhân của Huyết Hải bên cạnh Địa Ngục Hoàng Tuyền ước định xong, nếu có nguy hiểm, hắn sẽ ra tay tương trợ!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn về phía Ngọc Đỉnh chân nhân và Từ Hàng chân nhân. "Địa Tạng sư đệ gặp khó khăn, đệ tử ra

tay tương trợ là lẽ đương nhiên!

Đệ tử nguyện ý cùng đi Địa Phủ Hoàng Tuyền hộ pháp cho Địa Tạng sư đệ!" Ngọc Đỉnh chân nhân cùng Từ Hàng chân nhân vội vàng đáp. "Minh Hà lão tổ tự sáng tạo Tu La nhất tộc, đều là những kẻ nhục thân cường hãn, năng chinh thiện chiến.

Ngọc Đỉnh đồ nhi lúc nhàn hạ có thể đi tìm bọn họ tỷ thí để đề thăng!" "Địa Ngục Hoàng Tuyền tuy khế hợp nhất với Địa Tạng, nhưng 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 của Từ Hàng tu luyện ở nơi đó cũng có trợ ích không nhỏ!" Ba Tiêu đạo nhân an bài như vậy tự nhiên là có nguyên nhân.

Vừa là để rèn luyện, cũng là ban cho cơ duyên, nếu không trực tiếp phái Đại La Kim Tiên, thậm chí là loại Nhất Thi Chuẩn Thánh như Dương đạo nhân đi chẳng phải tốt hơn sao!

Địa Tạng dùng 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》 và Từ Hàng chân nhân dùng 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 ở trong Hoàng Tuyền Địa Ngục siêu độ những cô hồn dã quỷ điên cuồng thí sát, vong hồn tán phách, an phủ và ổn định cục diện trong đó, đây cũng là một kiện đại công đức.

Quan trọng hơn là, tuy rằng Hậu Thổ chưa mở ra Lục Đạo Luân Hồi, nhưng Ba Tiêu đạo nhân đã bắt đầu lợi dụng sự đặc thù của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" và uy năng của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thiên Thu Luân Hồi Bút" để nếm thử tham tác ảo diệu của luân hồi chuyển thế.

Chỉ cần Ba Tiêu đạo nhân có thể tham tác rõ ràng ảo diệu luân hồi chuyển thế trước khi Hậu Thổ khai tịch Lục Đạo Luân Hồi, lập ra Địa Phủ, thì sẽ có thể thành công siêu độ hồn phách trong Địa Ngục Hoàng Tuyền dẫn nhập vào "Tam Thập Tam Thiên".

Đến lúc đó chỉ điểm Hậu Thổ khai tịch Lục Đạo Luân Hồi, kiến

lập Địa Phủ, việc chia sẻ công đức và quyền lợi Địa Phủ liền dễ như trở bàn tay. "Tốc tốc đi chuẩn bị một phen, chúng ta chốc lát nữa liền xuất phát đi Địa Ngục Hoàng Tuyền!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó một tiếng, cũng bắt đầu chuẩn bị.

Không bao lâu sau, Địa Tạng mang theo tiểu hỏa bạn thần thú "Đế Thính", cùng Ngọc Đỉnh chân nhân và Từ Hàng chân nhân cùng nhau trở lại.

Quốc bảo manh thú Tiểu Đoàn Đoàn khóc thút thít đuổi theo, ôm lấy đùi Ba Tiêu đạo nhân làm nũng bán manh, tỏ vẻ nó là bạn tốt nhất của Đế Thính, Đế Thính đi rồi nó sẽ thương tâm, khổ sở, cô độc, tịch mịch. "Ai!

Thật hết cách với ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân dùng lực xoa xoa đầu Tiểu Đoàn Đoàn, quay đầu nhìn về phía Từ Hàng: "Từ Hàng có nguyện ý chiếu cố tiểu gia hỏa này không?" "Lão sư yên tâm, giao cho đồ nhi đi!

Tiểu Đoàn Đoàn rất nghe lời, kỳ thật cũng không cần đồ nhi chiếu cố, nó cùng Đế Thính chơi rất ngoan!

Đệ tử nhất định sẽ chăm sóc nó thật tốt!" Từ Hàng chân nhân biết Tiểu Đoàn Đoàn là tọa kỵ được lão sư sủng ái nhất, vội vàng bảo đảm. "Vậy vất vả cho con rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

Chương 174

Lúc này Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng đã chuẩn bị thỏa đáng, đi tới đại điện.

Một đoàn người hướng về phía Địa Ngục Hoàng Tuyền dưới Cửu U bay đi.

Đều là lần đầu tiên đi tới dưới Cửu U, cả nhóm đi đi dừng dừng, thưởng thức phong cảnh khác lạ.

Ba Tiêu đạo nhân càng là dưới sự giúp đỡ của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, đem một bộ phận Địa Ngục Hoàng Tuyền cắt lấy, thu vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên", hình thành một trọng "Địa Ngục Hoàng Tuyền Thiên", chuẩn bị cho việc chế tạo Luân Hồi Địa Phủ trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Bởi vì dọc đường trì hoãn, đủ vạn năm sau, đoàn người Ba Tiêu đạo nhân mới tới bên ngoài Huyết Hải.

Minh Hà lão tổ đối với mỗi một tia biến hóa của Huyết Hải đều hiểu rõ như lòng bàn tay.

Ba Tiêu đạo nhân vừa mới tới, Minh Hà lão tổ đã dẫn theo Thiên phi Ô Ma, Huyết Hải Tứ Đại Ma Vương và Huyết Hải Tứ Đại Ma Tướng ra đón tiếp. "Ba Tiêu đạo hữu, bần đạo thật là mòn mỏi trông chờ a!" Giới thiệu lẫn nhau xong, Minh Hà lão tổ cười ha hả. "Phong cảnh dưới Cửu U cùng Hồng Hoang đại lục, ngoài Cửu Thiên, trong Hỗn Độn hoàn toàn bất đồng, cho nên đi chậm một chút, để Minh Hà đạo hữu đợi lâu rồi!" Ba Tiêu đạo nhân đáp. "Ba Tiêu đạo hữu không cần gạt bần đạo!

Bần đạo từ khi sinh ra đã ở nơi này, đối với mỗi phần biến hóa của Địa Ngục Hoàng Tuyền đều hiểu rõ trong lòng, tuy đạo hữu dọc

đường thu lấy Địa Ngục Hoàng Tuyền rất cẩn thận, nhưng sao giấu được bần đạo chứ!" "Để Minh Hà đạo hữu chê cười rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả, không hề có chút xấu hổ khi bị vạch trần. "Kỳ thật đạo hữu muốn thu lấy Địa Ngục Hoàng Tuyền, những chỗ dọc đường kia đều là râu ria!

Nơi tiếp giáp với Huyết Hải của bần đạo mới là vị trí trung tâm của Địa Ngục Hoàng Tuyền!" Minh Hà lão tổ tận tình địa chủ bắt đầu giới thiệu. "Địa Ngục Hoàng Tuyền này, bần đạo cũng coi như nửa cái chủ nhân!

Bần đạo đã vì Ba Tiêu đạo hữu chọn xong vị trí!

Đảm bảo dưới tình huống không gây ra phản phệ có thể thu lấy lượng lớn nhất Địa Ngục Hoàng Tuyền!

Chỉ cần không vượt qua cái hạn độ kia, Địa Ngục Hoàng Tuyền sẽ rất nhanh khôi phục, nếu vượt qua hạn độ thì hậu quả khó mà lường được!" Minh Hà lão tổ cực kỳ nhiệt tình!

Có địa đầu xà hỗ trợ, rất nhanh Ba Tiêu đạo nhân lại thu đi một bộ phận hạch tâm của Địa Ngục Hoàng Tuyền, cũng tìm cho đám Địa Tạng địa điểm dừng chân thích hợp nhất, bố trí xong trận pháp hành cung.

An bài cho đám Địa Tạng, Ngọc Đỉnh chân nhân, Từ Hàng chân nhân hảo hảo tu luyện, dặn dò Đế Thính và Tiểu Đoàn Đoàn không được chạy loạn, Ba Tiêu đạo nhân đi theo Minh Hà lão tổ rốt cục tiến vào trong Huyết Hải.

Đã Minh Hà lão tổ tặng đào, Ba Tiêu đạo nhân đương nhiên phải báo lại mận.

Vừa mới ngồi xuống, Ba Tiêu đạo nhân liền để Hồng Vân lão tổ từ trong "Thiên Ân Hồ Lô" lấy ra mười tám hạt sen "Lục Dục Hồng

Liên".

Minh Hà lão tổ kích động nhận lấy hạt sen, mời Ba Tiêu đạo nhân cùng đi tới "Huyết Hải Liên Trì" đã sớm chuẩn bị xong, đích thân gieo hạt sen xuống.

Tòa "Huyết Hải Liên Trì" này là do Minh Hà lão tổ sau khi từ "Thiên Đình" trở về Huyết Hải đã dốc toàn lực chế tạo thành.

Minh Hà lão tổ cẩn thận từng li từng tí đem hạt sen "Lục Dục Hồng Liên" trồng vào, dùng huyết thủy của Huyết Hải từ từ tẩm bổ hạt sen, dần dần cải biến đặc tính của nó.

Hồi lâu sau, những hạt sen này rốt cục bắt đầu mọc rễ nảy mầm, Minh Hà lão tổ mới thở phào nhẹ nhõm, giao nó cho Thiên phi Ô Ma đích thân xử lý. "Ba Tiêu đạo hữu, bần đạo vừa đưa các ngươi đi tham quan Vô Tận Huyết Hải, thuận tiện giúp ngươi thu lấy một bộ phận Huyết Hải, cuối cùng sẽ tới 'Vô Để Huyết Uyên' thu lấy tinh hoa trong đó, chuyển di Ma Thần Tinh Huyết vào tiểu thế giới của đạo hữu để trấn áp!" Minh Hà lão tổ không hề dây dưa.

Khách tùy chủ biến, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ theo Minh Hà lão tổ du lịch trong Vô Tận Huyết Hải.

Có thể thấy được Minh Hà lão tổ xác thực đã tốn tâm tư, bỏ công sức, sớm đã chọn lựa kỹ càng vị trí và số lượng nước biển Huyết Hải mà Ba Tiêu đạo nhân cần dẫn nhập.

Ba Tiêu đạo nhân tế ra "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn", Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân lão tổ hiệp trợ đem nước biển Huyết Hải đưa vào trong đó.

Những khu vực này bao hàm những phần tiêu biểu nhất của Huyết Hải, trong mỗi khu vực đều có một ít đặc sản Huyết Hải. "Đã đủ chưa?" Hồi lâu sau, Minh Hà lão tổ hỏi. "Chưa đủ." Ba Tiêu đạo nhân

lắc đầu. ... "Đã đủ chưa?" Lại qua thật lâu, Minh Hà lão tổ lần nữa hỏi. "Chưa đủ!" Ba Tiêu đạo nhân bất đắc dĩ nhún nhún vai. ... "Vẫn chưa đủ?" Minh Hà lão tổ kinh ngạc nói, hắn đã đem những vị trí chuẩn bị trước đi qua một lần, khiếp sợ hỏi. "Còn thiếu một chút!" Ba Tiêu đạo nhân ngượng ngùng cười cười. "Vậy được!" Minh Hà lão tổ thở phào nhẹ nhõm. ... "Vẫn chưa đủ?" Minh Hà lão tổ không ngờ phương thiên địa kia của Ba Tiêu đạo nhân lại quảng khoát như thế. "Hắc hắc!

Còn thiếu một chút..." Ba Tiêu đạo nhân có chút xấu hổ nhe răng cười. ... "Ba Tiêu đạo hữu cứ nói thẳng, còn thiếu bao nhiêu, trong lòng bần đạo cũng dễ tính toán..." Minh Hà lão tổ hít sâu một hơi. "Hiện tại đại khái mới đủ một nửa nhiều hơn một chút thôi đi!" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai, thản nhiên nói. "!!!" Minh Hà lão tổ ngẩn người hồi lâu, thật lâu sau mới cười khổ một tiếng nói: "Ba Tiêu đạo hữu lợi hại!

Bần đạo bội phục!" Dùng thời gian rất dài bình phục tâm tình, Minh Hà lão tổ lần nữa xác nhận: "Ba Tiêu đạo hữu, xác định nhất phương thế giới kia có thể trấn áp được tương ứng Ma Thần Tinh Huyết chứ?" "Không sao!" Ba Tiêu đạo nhân để "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" phóng xuất ra chút ít khí tức "Tam Thập Lục Trọng Thiên". "Xem ra là bần đạo lo lắng thái quá rồi!

Chỉ nhìn tòa thế giới chi môn này cũng đủ để hiểu phương thế giới của đạo hữu hạo hãn vô biên, cường đại vô cùng!" Minh Hà lão tổ lúc trước cũng không tham gia Thiên Đình tranh đoạt chiến, cho nên không biết đây nguyên bản là "Nam Thiên Môn". "Đã như vậy, trong lòng bần đạo hiểu rõ rồi!

Ba vị đạo hữu đi theo ta..." Lại qua đủ mấy ngàn năm, Minh Hà lão tổ rốt cục mang theo Ba Tiêu đạo nhân thu lấy đủ nhiều nước biển Huyết Hải. "Bây giờ chúng ta đi 'Vô Để Huyết Uyên', ba vị đạo hữu

chuẩn bị sẵn sàng, Ma Thần Tinh Huyết mỗi cái đều quỷ dị cường đại, bần đạo tuy đối với Huyết Hải hiểu rõ như lòng bàn tay, nhưng ở trong 'Vô Để Huyết Uyên' cũng cần cẩn thận từng li từng tí!" Minh Hà lão tổ dặn dò đi dặn dò lại.

Ba Tiêu đạo nhân tới "Vô Để Huyết Uyên" mới hiểu được hàm nghĩa của cái tên này.

Một đạo liệt phùng vực sâu cự đại vô cùng xuất hiện trước mắt, các loại huyết thủy sặc sỡ sền sệt như dung nham cuồn cuộn trong vực sâu.

Hung sát chi khí đập vào mặt, rõ ràng có thể nghe thấy đứt quãng tiếng gào thét và rống giận.

Thậm chí có một ít trong Ma Thần Tinh Huyết còn có thể nhìn thấy từng cái hư ảnh Ma Thần mông lung.

Huyết uyên thâm bất khả trắc, không hổ danh xưng "Vô Để" (không đáy), Ba Tiêu đạo nhân với tu vi Nhị Thi Chuẩn Thánh cũng nhìn không thấu lớp Ma Thần Tinh Huyết cuồn cuộn nồng đậm kia.

Chương 175

Tại thượng không "Vô Để Huyết Uyên" có một tầng cấm chế chi lực thần bí trói buộc những Ma Thần Tinh Huyết này, nhưng hai bên huyết uyên vẫn sẽ có liên tục không ngừng huyết thủy đỏ tươi chảy xuôi ra, hội nhập vào trong Vô Tận Huyết Hải. "Ma Thần Tinh Huyết cũng đang chậm rãi tăng cường, 'Vô Để Huyết Uyên' tự có khả năng thần diệu, đem Ma Thần Tinh Huyết pha loãng sau đó chảy vào Vô Tận Huyết Hải!

Bần đạo lấy Vô Tận Huyết Hải tu luyện, chính là tiêu hao năng lượng trong đó..." Minh Hà lão tổ thoáng giải thích rồi liền ngậm miệng không nói, dù sao cũng liên quan đến căn bản ẩn bí tu luyện. "Thì ra là thế!

Minh Hà đạo hữu đã từng thâm nhập vào trong đó chưa?" Ba Tiêu đạo nhân nhịn không được hỏi. "Đạo hữu chê cười!

Nếu không có tu vi Thánh Nhân, thâm nhập trong đó e rằng có đi không về!

Cho dù là Thánh Nhân có thể thâm nhập bao nhiêu cũng chưa biết được..." Minh Hà lão tổ lắc đầu cười nói. "Bần đạo cũng là nhờ có 'Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên' hộ thân, cùng hai thanh tuyệt thế hung kiếm 'Nguyên Đồ', 'A Tỳ' đối với hung sát chi khí và ma thần tàn niệm ẩn chứa trong Ma Thần Tinh Huyết có tác dụng khắc chế cực lớn, mới có thể đi lại ở biểu tầng 'Vô Để Huyết Uyên'." "Hống!" Đúng lúc này, một đoàn Ma Thần Tinh Huyết đen kịt cự đại như ngọn núi chợt bay tới, tuy rằng có vô hình cấm chế trong "Vô Để Huyết Uyên" trói buộc khiến nó không thể xông ra, nhưng tịnh không gây trở ngại cho Ma Thần Tinh Huyết cùng với ma thần hư ảnh bên trong

không ngừng hướng về phía Ba Tiêu đạo nhân trùng kích, gào thét. "Tìm chết!" Minh Hà lão tổ quát to một tiếng, sau lưng hai thanh tuyệt thế hung kiếm bay ra, xuyên qua cấm chế giết về phía đoàn Ma Thần Tinh Huyết kia. "Xoát!" "Xoát!" Hai thanh tuyệt thế hung kiếm chém giết một trận. "Hống!" "Hống!" Ma thần hư ảnh trong đoàn Ma Thần Tinh Huyết kia bị tiêu diệt, Ma Thần Tinh Huyết rơi xuống huyết uyên. "Không biết bao lâu sau, ma thần hư ảnh trong đoàn Ma Thần Tinh Huyết kia sẽ lại xuất hiện!

Muốn triệt để tiêu diệt nó khó càng thêm khó!" Minh Hà lão tổ cười khổ nói. "Đây cũng là tàn niệm của Tam Thiên Ma Thần a!

Cùng một tính chất với Bàn Cổ tàn niệm xuất hiện khi Thập Nhị Tổ Vu triệu hoán Bàn Cổ Chân Thân trước đó?" Trấn Nguyên Tử hỏi. "Trấn Nguyên đạo hữu tuệ nhãn như đuốc, tuy rằng Tam Thiên Ma Thần năm đó bị Bàn Cổ đại thần chém giết vẫn lạc, tàn niệm còn sót lại cực ít, nhưng đạo lý là giống nhau!" Minh Hà lão tổ gật đầu nhận đồng. "Minh Hà đạo hữu, trong Vô Để Huyết Uyên có Ma Thần Tinh Huyết tương quan đến chín loại pháp tắc chi lực 'Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi Âm Dương' không?

Hoặc là loại như Thủ Hộ Pháp Tắc, Thiện Chi Pháp Tắc, Vân Chi Pháp Tắc?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi. "Hỗn Độn Ma Thần chỉ biết phá hoại và sát lục, đâu có Thủ Hộ và Thiện Lương mà nói?

Còn về Ma Thần Tinh Huyết tương quan với mấy loại pháp tắc kia thì có, chỉ là bần đạo nhắc nhở đạo hữu, muốn từ trên người bọn chúng lĩnh ngộ pháp tắc chi lực tương quan là khó càng thêm khó!" "Bần đạo cũng không phải chưa từng nếm thử, đều lấy thất bại mà chấm dứt!

Quá trình thập phần hung hiểm, hơi không cẩn thận sẽ bị ma thần tàn niệm công kích." Minh Hà lão tổ thận trọng cảnh cáo. "Bản tọa

cũng chỉ là nếm thử, dù sao cũng phải dẫn nhập Ma Thần Tinh Huyết, tìm mấy loại pháp tắc chi lực quen thuộc, ứng phó cũng nhẹ nhàng hơn một chút, còn về những cái khác, toàn nhìn thiên ý rồi." Ba Tiêu đạo nhân từ chối cho ý kiến, Minh Hà lão tổ không được không đại biểu hắn làm không được, dù sao hắn còn có "Hệ thống" phụ trợ. "Ba vị đạo hữu xin theo bần đạo nhập 'Vô Để Huyết Uyên', nhưng nhất định phải đi sát theo bần đạo, ngàn vạn lần đừng chạy loạn, cũng đừng mạo muội thâm nhập!" Minh Hà lão tổ dùng "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" hộ thân, đi đầu tiến vào "Vô Để Huyết Uyên".

Ma Thần Tinh Huyết cuồng bạo bắt đầu hướng Minh Hà lão tổ đánh tới.

Trên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" bốc lên từng trận nghiệp hỏa hừng hực, thiêu đốt Ma Thần Tinh Huyết, khiến nó phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương. "Phốc!" "Phốc!" "Nguyên Đồ", "A Tỳ" hai thanh tuyệt thế hung kiếm chợt chém ra, đem ma thần tàn niệm chém giết.

Ba Tiêu đạo nhân đồng thời phóng ra "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" cùng ba tòa Thập Nhị Phẩm Liên Đài, Trấn Nguyên Tử tế ra "Địa Thư", đem ba huynh đệ bảo hộ đến nghiêm nghiêm thực thực. "Ba vị đạo hữu cẩn thận, Ma Thần Tinh Huyết toàn bộ đều điên cuồng thí sát, hào vô lý tính, bất luận chém giết bao nhiêu lần, chỉ cần khôi phục lại, y nguyên hãn không sợ chết mà trùng kích, bần đạo cũng hết cách!" Minh Hà lão tổ cười khổ liên liên.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ nhao nhao tế ra "Bàn Long Biển Quải", "Tam Bảo Ngọc Như Ý" và "Thanh Bình Kiếm", ba thanh công đức linh bảo đem Ma Thần Tinh Huyết đang lao tới toàn bộ đánh lui. "Linh bảo của ba vị đạo hữu thật lợi hại, giết người không dính nhân quả, đánh lui đám Ma Thần Tinh Huyết khó

chơi này cũng dễ dàng như thế!" Minh Hà lão tổ hâm mộ nói. "Đâu có!

Huynh đệ bản tọa vì những linh bảo này cũng phí không ít khí lực.

Đâu giống Minh Hà đạo hữu trời sinh ba kiện bạn sinh linh bảo, Hồng Hoang thế giới độc nhất vô nhị, đối với đám Ma Thần Tinh Huyết này lực sát thương mười phần a!" Ba Tiêu đạo nhân cảm khái nói. "Nếu không phải bần đạo có trọng trách trấn áp Huyết Hải, đâu thể được Đại Đạo ban cho ba kiện bạn sinh linh bảo như thế!" Minh Hà lão tổ định vị thập phần rõ ràng, "Cho nên bần đạo chưa bao giờ dám đãi mạn mảy may!

Đáng tiếc Huyết Hải vừa là căn cơ, chỗ dựa của bần đạo, cũng là hạn chế, lồng giam của bần đạo." Minh Hà lão tổ lắc đầu không nhắc tới những chuyện phiền lòng này nữa, tiếp tục hướng phía trước phi độn: "Những Ma Thần Tinh Huyết này tuy rằng hỗn loạn, nhưng vô số năm qua bần đạo cũng mò mẫm ra một ít quy luật phân bố, hoạt động, bần đạo dẫn các ngươi đi thu lấy Ma Thần Tinh Huyết." "Ma Thần Tinh Huyết ở nơi này nãi là do một vị Cuồng Phong Ma Thần sau khi chết lưu lại, ẩn chứa Phong chi pháp tắc cuồng bạo..." Minh Hà lão tổ đơn giản giới thiệu.

Ba Tiêu đạo nhân chiêu xuất "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn", liên thông với tầng thiên thấp nhất nằm dưới "Địa Ngục Hoàng Tuyền Thiên", chuẩn bị cho "Huyết Hải Thiên".

Trấn Nguyên Tử tế ra "Dương Liễu Diệp", từng cái không gian bình chướng đem mục tiêu Ma Thần Tinh Huyết tạm thời cấm cố.

Bất quản những Ma Thần Tinh Huyết kia cùng với ma thần tàn niệm bên trong điên cuồng tả xung hữu đột, va chạm không gian bình chướng thế nào, nhất thời đều khó mà đột phá cấm cố.

Hồng Vân lão tổ dùng đại pháp lực đem từng giọt Ma Thần Tinh Huyết to như ngọn núi đang bị không gian bình chướng cấm cố di

nhập vào "Huyết Hải Thiên".

Ba Tiêu đạo nhân tại trong "Huyết Hải Thiên" khai tịch một nơi tương tự như "Vô Để Huyết Uyên" để an trí những Ma Thần Tinh Huyết này.

Ba trăm sáu mươi đóa nhị đại "Lục Dục Hồng Liên" phẩm chất cao nhất được trồng tại nơi này, đem tất cả Ma Thần Tinh Huyết vây khốn trong đó.

Theo lượng Ma Thần Tinh Huyết sau này dần dần gia tăng, Ba Tiêu đạo nhân có thể tiếp tục gia đại phạm vi và uy lực của hồng liên trận pháp.

Liên tục thu lấy một trăm linh tám giọt tinh huyết Cuồng Phong Ma Thần, phiến khu vực này hầu như trống không, sâu trong "Vô Để Huyết Uyên" đang có từng đoàn Ma Thần Tinh Huyết chậm rãi lơ lửng đi lên, có thể thấy được hồi lâu sau, nơi này sẽ lần nữa bị Ma Thần Tinh Huyết sung rẫy.

Ba Tiêu đạo nhân dưới sự dẫn dắt của Minh Hà lão tổ tiếp tục hướng phía trước phi độn. "Ma Thần Tinh Huyết ở nơi này khá hỗn tạp, bất quá cũng là nơi chứa Ma Thần Tinh Huyết ẩn chứa Ngũ Hành pháp tắc chi lực nhiều nhất tại thiển tầng 'Vô Để Huyết Uyên'." Minh Hà lão tổ lại đưa Ba Tiêu đạo nhân tới một nơi khác của "Vô Để Huyết Uyên".

Ba huynh đệ tiếp tục như pháp bào chế, đem từng giọt Ma Thần Tinh Huyết thu vào "Huyết Hải Thiên", Minh Hà lão tổ vừa kinh vừa hỉ.

Kinh chính là, phương tiểu thế giới kia của Ba Tiêu đạo nhân cư nhiên lần lượt vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Hỉ chính là, trải qua một lần này, "Vô Để Huyết Uyên" sẽ bình tĩnh

không sóng trong một khoảng thời gian rất dài, cũng có thể để Minh Hà lão tổ thở phào nhẹ nhõm.

Đem càng nhiều tinh lực đặt vào việc tu luyện đề thăng, du lịch Hồng Hoang, huấn luyện Tu La tộc vân vân.

Nhớ lại vô số năm tháng trước kia, Minh Hà lão tổ cơ bản không dám rời khỏi Huyết Hải thời gian dài, bởi vì mỗi một đoạn thời gian Minh Hà lão tổ nhất định phải tiến hành một phen thanh tẩy đối với Ma Thần Tinh Huyết ở biểu tầng "Vô Để Huyết Uyên".

Miễn cho Ma Thần Tinh Huyết tích tụ càng ngày càng nhiều, lượng biến dẫn đến chất biến, xông ra cấm chế "Vô Để Huyết Uyên", lúc đó thì phiền toái lớn, nếu lại xông ra khỏi Huyết Hải vi họa Hồng Hoang, Minh Hà lão tổ thảm rồi.

Đáng tiếc Ma Thần Tinh Huyết trong "Vô Để Huyết Uyên" căn bản không thể triệt địa tiêu diệt, vừa mới giảo sát một nhóm, nhóm tiếp theo lại vô phùng hàm tiếp (nối liền không kẽ hở) đỉnh lên, không dùng được bao lâu những cái bị giảo sát kia lại đầy máu phục sinh...

Cho nên Minh Hà lão tổ mỗi lần du lịch Hồng Hoang đều vội vội vàng vàng, cũng rất ít lộ diện tại Hồng Hoang thế giới, đây là một nguyên nhân lớn khiến danh thanh không vang.

Ngay cả hai lần đi "Tử Tiêu Cung" nghe đạo trước sau, Minh Hà lão tổ đều phải sớm chuẩn bị, trước đại khai sát giới đem "Vô Để Huyết Uyên" hảo hảo thanh lý một phen mới có thể yên tâm rời đi.

Như hôm nay Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp liên oa đoan (bứng cả ổ) lấy đi lượng lớn Ma Thần Tinh Huyết, có thể vĩnh cửu tính giảm bớt một bộ phận áp lực cho Huyết Hải, Minh Hà lão tổ làm sao có thể không ở trong lòng thầm trộm vui mừng.

Cứ như vậy Ba Tiêu đạo nhân đi một đường tại biểu tầng "Vô Để

Huyết Uyên", nhìn thấy cái nào hữu dụng, hoặc là cảm thấy hữu dụng, liền thu lấy một trăm linh tám giọt Ma Thần Tinh Huyết.

Ba Tiêu đạo nhân quay đầu nhìn lại, nhìn thấy những nơi mình đi qua trống không, chỉ còn lại có lác đác không có mấy Ma Thần Tinh Huyết hắn chướng mắt đang linh tinh tán tán hoành trùng trực tràng.

Chương 176

"Ngạch...

Như vậy đi!

Cũng không sai biệt lắm!" Ba Tiêu đạo nhân rốt cục mở miệng, Trấn Nguyên Tử cùng Hồng Vân lão tổ cũng y ngôn dừng tay.

Minh Hà lão tổ thần tình mạc danh cười khan hai tiếng: "Vậy chúng ta trở về đi!" "Ông!" "Ông ông!" "Ông ông ông!"...

Từ sâu trong "Vô Để Huyết Uyên" bỗng nhiên truyền đến từng trận tiếng vù vù quỷ dị. "Không ổn!" Sắc mặt Minh Hà lão tổ bỗng nhiên đại biến! "Sao vậy?" Ba Tiêu đạo nhân vừa mới hỏi ra miệng, Minh Hà lão tổ gấp giọng giải thích: "Là tinh huyết của 'Thôn Phệ Ma Thần', kẻ có thực lực hầu như cùng một tầng thứ với Bàn Cổ đại thần!" "Do thực lực Thôn Phệ Ma Thần cường đại, tinh huyết sau khi chết tịnh chưa phân tán ra, ngưng tụ tại một chỗ, trong đó ẩn chứa tàn niệm thập phần cường đại của Thôn Phệ Ma Thần, thường xuyên ở sâu trong 'Vô Để Huyết Uyên' thôn phệ các Ma Thần Tinh Huyết khác, có thể nói là Ma Thần Tinh Huyết khó chơi nhất mà bần đạo biết!" "Hạnh khuy gia hỏa này bình thường đều ở sâu trong 'Vô Để Huyết Uyên', rất ít tới biểu tầng!

Không nghĩ tới lúc này cư nhiên sẽ xông lên!

Nhất định là chúng ta động tác quá lớn, kinh động đến tên này!" Ba Tiêu đạo nhân chưa từng thấy qua bộ dạng Minh Hà lão tổ kinh hoảng thất thố như thế: "Ba vị đạo hữu tốc tốc theo bần đạo thối lui khỏi 'Vô Để Huyết Uyên', dựa vào sự cường đại của cấm chế nhất định có thể ngăn trở hắn!" "Sưu!" Một tiếng xé gió, mang theo tiếng vù vù thê lương lại khiến người ta đau đầu muốn nứt nhanh chóng từ sâu trong

"Vô Để Huyết Uyên" bay tới.

Dọc đường, tất cả các Ma Thần Tinh Huyết khác nhao nhao tránh nó như rắn rết, phi khoái lui lại nhường ra một con đường trống không hào vô trở ngại để nó bay lên.

Ba Tiêu đạo nhân ánh mắt quét qua, thấy rõ ràng thân ảnh "Thôn Phệ Ma Thần" kia, còn cự đại hơn so với Côn Bằng sau khi hiện ra chân thân. "Huyết Sí Hắc Văn?" Vốn chuẩn bị đi theo Minh Hà lão tổ lui lại, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên ngẩn ngay tại chỗ.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thấy thế liền đồng dạng dừng lại thân hình.

Minh Hà lão tổ đang phi độn cảm giác được Ba Tiêu đạo nhân dị động, kinh nghi bất định lớn tiếng nói: "Ba vị đạo hữu, mau đi!

Tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần tuyệt không phải hạng dễ chơi!" "Đại huynh?" Trấn Nguyên Tử truyền âm hỏi. "Chuẩn bị sẵn sàng, vi huynh chuẩn bị thu 'Thôn Phệ Ma Thần' này!" Ba Tiêu đạo nhân quyết tâm, cắn răng nói.

Theo tinh huyết "Thôn Phệ Ma Thần" kia càng bay càng gần, Ba Tiêu đạo nhân đem hình mạo nó nhìn đến thanh thanh sở sở.

Không giống các Ma Thần Tinh Huyết khác, tuy rằng lớn nhỏ như ngọn núi, nhưng đều là hình cầu, hoặc là hình dạng bất quy tắc.

Tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần hoàn chỉnh, hình tượng, sinh động bày ra hình tượng một con muỗi vằn đen cánh huyết sáu cánh (lục dực huyết sí hắc văn), cánh có vân lộ rõ ràng, con mắt lồi ra, vòi chích dài nhọn sắc bén, chân mang theo móc câu... "Tuyệt đối là tên 'Văn Đạo Nhân' tương lai sẽ hóa hình thành!

Chỉ là hiện tại linh tính chưa hoàn toàn sản sinh!

Y nguyên do bản năng hung tàn, thí sát khu sử!" Trong lòng Ba

Tiêu đạo nhân vừa kinh vừa hỉ.

Văn Đạo Nhân tuy rằng thời gian xuất hiện cực ngắn, nhưng tại Phong Thần đại kiếp lại đại phóng dị thải!

Hút khô Quy Linh Thánh Mẫu, hút mất ba phẩm trong "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên"!

Nguyên lai là do tinh huyết cùng tàn niệm của "Thôn Phệ Ma Thần" tu luyện mà thành, có thể làm được những việc này cũng không có gì lạ!

Tùy sau đó liền không còn tung tích Văn Đạo Nhân, e rằng không phải bị Thánh Nhân chém giết, thì là bị Thánh Nhân bắt giữ, tóm lại hạ tràng tuyệt đối không tốt.

Nếu không thì với sự hung tàn và cường hãn của Văn Đạo Nhân, tuyệt đối sẽ không tiêu thanh nặc tích, tịch tịch vô danh.

Tuy rằng chưa nghĩ rõ ràng sẽ lợi dụng con "Huyết Sí Hắc Văn" này như thế nào, nhưng Ba Tiêu đạo nhân hạ quyết tâm muốn đem nó thu vào trong túi!

Chủng đại sát khí này đã gặp thì nhất định phải nắm giữ trong tay mình mới có thể yên tâm!

Ba Tiêu đạo nhân toàn lực thôi động 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" trong tay huề đái chín loại pháp tắc chi lực ầm ầm chém về phía đoàn tinh huyết ma thần "Huyết Sí Hắc Văn" cự đại kia! "Oanh!" "Huyết Sí Hắc Văn" vừa mới bay lên bị nghênh đầu nhất kích, trong nháy mắt đánh mộng!

Tại trong "Vô Để Huyết Uyên" tứ vô kỵ đạn, muốn làm gì thì làm đã quen, Thôn Phệ Ma Thần tinh huyết lắc đầu, còn chưa phản ứng lại thì đã bị "Bàn Long Biển Quải", "Tam Bảo Ngọc Như Ý" và "Thanh Bình Kiếm" liên liên kích trúng!

Sau đó lục sắc hoa quang của "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc" khiến hành động lực của "Huyết Sí Hắc Văn" tiến thêm một bước bị hạn chế. "Xoát!" "Xoát!" "Dương Liễu Chi" và "Dương Liễu Diệp" đồng thời tế ra, một cái không gian bình chướng viên cầu cự đại chưa từng có đem "Huyết Sí Hắc Văn" cấm cố ở bên trong. "Đi!" Ba huynh đệ đồng thời thôi động pháp lực đem nó tống về phía "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn". "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" cũng rõ ràng chưa từng có, giới vu hư huyễn và thực chất, phát ra hấp lực cường đại. "Sưu!" "Huyết Sí Hắc Văn" hung uy thao thiên vừa mới xuất hiện, đã bị ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân nghênh đầu nhất kích, nhốt vào trong "Huyết Hải Thiên".

Dưới mệnh lệnh của Ba Tiêu đạo nhân, Đại tổng quản Tiếp Dẫn đạo nhân cùng ba mươi sáu vị chủ quản, nhất chúng Ngũ Phương Ngũ Cực Trấn Thủ Giả đồng thời phát lực, trong nháy mắt đem "Huyết Sí Hắc Văn" đang chuẩn bị đại phát thần uy phong ấn tại sâu trong "Huyết Hải Thiên". "Ba Tiêu đạo hữu! ..." Minh Hà lão tổ mới vừa mới quay đầu trở lại, còn chưa bay tới gần, Ba Tiêu đạo nhân đã đem "Huyết Sí Hắc Văn" thu đi. "Hừ!

Khu khu Ma Thần Tinh Huyết mà thôi, cũng dám ở trước mặt bản tọa diệu võ dương oai!

Không đem trấn áp tại thủ hạ bản tọa, làm sao có thể giải mối hận trong lòng!" Ba Tiêu đạo nhân làm bộ làm tịch nói. "Ba Tiêu đạo hữu...

Tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần kia quá mức hung tàn, bần đạo cũng không dám cùng nó ngạnh bính ngạnh!

Năm đó bần đạo có tu vi Đại La Kim Tiên, có một lần tại nơi này chém giết Ma Thần Tinh Huyết, vừa vặn ngộ thượng tên này xông ra thôn phệ các Ma Thần Tinh Huyết khác." Minh Hà lão tổ lòng còn sợ hãi nhớ lại. "Bần đạo lúc đó cũng nhìn không quen sự kiêu ngạo bá

đạo của nó, muốn đem nó chém giết!

Nào biết được bị đuổi giết hồi lâu, nếu không phải có ba kiện bạn sinh linh bảo hộ thể, e rằng lần đó bần đạo đã xong đời rồi!" Minh Hà lão tổ liên liên thở dài. "Về sau chỉ cần nhìn thấy thân ảnh của hắn, bần đạo liền sớm rời khỏi 'Vô Để Huyết Uyên', chờ hắn tàn phá bừa bãi xong rồi mới tiến vào..." "Minh Hà đạo hữu cũng quá cẩn thận rồi, ngươi cũng nói lúc đó chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, hiện tại ngươi thế nhưng là Nhị Thi Chuẩn Thánh, chẳng lẽ còn đánh không lại nó?

Vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, lợi hại hơn nữa không phải vẫn bị huynh đệ chúng ta một cái chiếu diện bắt lại rồi sao?" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả. "Cũng đúng!

Chỉ là bần đạo cảm thấy tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần kia thập phần quỷ dị, tổng cảm thấy cùng những Ma Thần Tinh Huyết khác có chút bất đồng, cho nên tổng không muốn cùng nó chính diện giao thủ, dù sao nó cũng xông không ra cấm chế 'Vô Để Huyết Uyên'!" Minh Hà lão tổ cười khổ nói.

Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân không cho là đúng, chính vì loại tâm thái này của Minh Hà lão tổ, không có sớm chém trừ hậu hoạn, dưỡng hổ vi hoạn, về sau mới đản sinh ra Văn Đạo Nhân - cái hung thần này!

Nếu không, mỗi lần nó lộ diện đều đem tàn niệm đánh tan, đâu để nó có cơ hội một lần nữa đản sinh linh trí, thành khí hậu? "Minh Hà đạo hữu, tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần là tồn tại lợi hại nhất trong 'Vô Để Huyết Uyên' sao?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi. "Đảo cũng không phải, bần đạo có thể cảm giác được, tại sâu trong 'Vô Để Huyết Uyên' còn có tồn tại càng thêm cường đại, nhưng đều chịu một số hạn chế căn bản vô pháp xuất hiện tại biểu tầng." "Theo lý thuyết Ma Thần Tinh Huyết đều có phạm vi hoạt động của mình, thâm tầng đỉnh đa là du đãng ở trung tầng, đại bộ phận thời gian là ở thâm tầng, hoặc là

hướng về phía sâu hơn lặn xuống; bần đạo thường thấy nhất cũng chỉ là Ma Thần Tinh Huyết ở trung tầng và biểu tầng, bị chém giết xong thì chậm rãi khôi phục, cứ thế tuần hoàn không ngừng!" "Trong các Ma Thần Tinh Huyết cường đại ở thâm tầng, chỉ có tên Thôn Phệ Ma Thần này là hoạt dược nhất, luôn hào vô quy luật chạy loạn khắp nơi!

Khiến bần đạo thập phần đau đầu!" Minh Hà lão tổ mỗi lần nhắc tới tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần đều nhịn không được nhíu mày. "Tuy rằng Ba Tiêu đạo hữu có thể đem hắn thu đi, trong lòng bần đạo thập phần vui vẻ!

Chương 177

Nhưng bần đạo vẫn muốn nhắc nhở Ba Tiêu đạo hữu nhất định phải cẩn thận, cẩn thận lại cẩn thận!

Một khi có điềm báo mất khống chế, đem hắn đưa về đây là tốt nhất!" Minh Hà lão tổ tại phương diện có liên quan đến an nguy "Vô Để Huyết Uyên" thì thập phần cẩn thận. "Minh Hà đạo hữu yên tâm!

Quan hệ lợi hại trong đó bản tọa hiểu rõ!" Ba Tiêu đạo nhân đáp ứng, cùng hắn rời khỏi "Vô Để Huyết Uyên"!

Chuyến đi Huyết Hải lần này thập phần thuận lợi, thu hoạch viễn siêu tưởng tượng.

Lúc sắp đi nhìn thoáng qua Địa Tạng, Ngọc Đỉnh chân nhân và Từ Hàng chân nhân đang khắc khổ tu luyện bên bờ Địa Ngục Hoàng Tuyền.

Tuy rằng tu vi cảnh giới thấp, nhưng uy lực của 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》 cùng 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 không tầm thường, lúc này đã có mấy trăm vong hồn thần thái an tường khoanh chân ngồi trước mặt Địa Tạng và Từ Hàng chân nhân, lắc đầu ngâm nga nghe tụng niệm kinh văn. "Sao có thể?

Những du hồn dã quỷ này cái nào cũng hung tàn thành tính, điên cuồng như dại, không phải hào vô mục đích tứ phía du đãng, thì là tương hỗ tàn sát, hỗ tương thôn phệ!

Cũng có không ít Quỷ Vương thực lực cường đại thu nạp thủ hạ, chinh phạt chém giết lẫn nhau..." "Bần đạo tu luyện trong Huyết Hải vô số năm, chưa bao giờ thấy bọn chúng an an tĩnh tĩnh hòa bình chung sống như vậy, nhìn dáng vẻ là đang nghe hai vị cao đồ giảng đạo?" Minh Hà lão tổ kinh thanh hô khẽ.

Lúc này hắn càng phát giác tu sĩ "Tu Di Sơn" nhất mạch, không một ai không phải là tồn tại khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, ngay cả ba tên nhị đại đệ tử ngay cả Kim Tiên cảnh giới đều chưa đạt tới cũng có kinh nhân chi cử như thế! "Ha ha ha!

Chút tài mọn không đáng nhắc tới, chẳng qua là hai cái tâm tính của Địa Tạng và Từ Hàng, cùng với công pháp bọn chúng tu luyện có chút đặc thù mà thôi!" Ba Tiêu đạo nhân khoát khoát tay cười nói. "Minh Hà đạo hữu không cần tiễn xa, bản tọa xin cáo từ!" Ba Tiêu đạo nhân mang theo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ ngược dòng Hoàng Tuyền đi lên, rất nhanh trở lại trên Hồng Hoang đại lục.

Mới chỉ không đến hai vạn năm, cục thế trên Hồng Hoang đại lục lần nữa phát sinh cự biến!

Trong những năm này, Vu tộc đại lực phác sát tộc nhân Yêu tộc còn tàn lưu trên mặt đất.

Các cao thủ Yêu tộc trong các đại tộc quần đã sớm bị Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất triệu tập toàn bộ tiến vào "Thiên Đình" trước Thiên Hôn đại điển.

Trên Hồng Hoang đại lục chỉ còn lại có một ít tiểu đầu mục thay mặt quản lý tộc quần, đại bộ phận tộc nhân cũng đều chỉ là Huyền Tiên tu vi, thậm chí càng nhiều là loại yêu tộc nhược tiểu ngay cả Tiên cảnh cũng chưa đạt tới.

Lúc Thiên Hôn đại điển, Thập Nhị Tổ Vu chịu thiệt thòi trong tay cao tầng Yêu tộc, sau khi trở về Vu tộc, đem tất cả nộ khí đều phát tiết lên người Yêu tộc di lưu tại Hồng Hoang đại lục.

Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung tính cách bạo táo nhất, hiếu chiến nhất, vừa về "Bàn Cổ Điện" liền bắt đầu đại phát lôi đình: "Đáng chết Đế Tuấn tiểu nhi, đáng chết Thái Nhất tiểu nhi, cư nhiên dám khi nhục Tổ Vu chúng ta như thế, quyết không thể cùng bọn hắn từ bỏ ý đồ!" Lôi

chi Tổ Vu Cường Lương đồng dạng giận tím mặt: "Chư vị huynh đệ, chúng ta phát động tất cả Vu tộc, đem Yêu tộc trên Hồng Hoang đại lục toàn bộ chém giết!" Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ thần tình ngưng trọng mở miệng nói: "Chiến tranh giữa Vu tộc và Yêu tộc chúng ta chủ yếu là ở chỗ so đấu chiến lực cao tầng!

Theo ý kiến của tiểu muội, không cần liên lụy những yêu tộc phổ thông kia, đồ lục quá nhiều e rằng có thương thiên hòa!" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung khinh thường cười lạnh một tiếng: "Chỉ cần là Yêu tộc thì toàn bộ đều đáng chết!

Những Đại Yêu kia là từ đâu ra?

Chẳng phải là từ những Tiểu Yêu kia từng bước trưởng thành sao?

Đế Tuấn, Thái Nhất những tên kia không thể tha, đồng dạng đám Tiểu Yêu này càng không thể tha!" "Không sai!" Thủy chi Tổ Vu Cộng Công lúc này cũng mở miệng nói, "Tộc nhân Vu tộc chúng ta đản sinh thập phần khó khăn, Tổ Vu chúng ta nãi là tinh huyết của Bàn Cổ phụ thần biến thành, ngoại trừ huynh muội chúng ta ra thì rất khó xuất hiện Tổ Vu nữa!

Những Đại Vu kia đồng dạng là huyết dịch Bàn Cổ phụ thần biến thành, hoặc là tinh huyết Tổ Vu chúng ta biến thành!" "Những Tiểu Vu kia tuy rằng hiện tại số lượng đông đảo, nhưng trong thần tượng Bàn Cổ phụ thần đã không còn huyết dịch có thể hóa thành Vu tộc!

Mà năng lực phồn dục của Vu tộc cũng thấy rồi, thực sự quá thấp!" Thủy chi Tổ Vu Cộng Công thở dài. "A!

Chuyện này là chuyện ta đau đầu nhất!" Mộc chi Tổ Vu Cú Mang đồng dạng mày nhíu thật sâu, "Thực lực tộc nhân Vu tộc chúng ta đại bộ phận dựa vào huyết mạch thiên phú, ví dụ như Tổ Vu chúng ta, còn có những Đại Vu kia, huyết mạch chi lực cường đại, vừa ra đời

liền có thực lực cường đại." "Nhưng Tiểu Vu có huyết mạch chi lực nhược tiểu, tác dụng của việc tu luyện hậu kỳ tịnh không rõ ràng, ít nhất trong thời gian ngắn tịnh không rõ ràng, đã trôi qua thời gian dài như vậy, chưa có bất kỳ một tên Tiểu Vu nào có thể bằng vào tu luyện tấn thăng trở thành Đại Vu!" "Lần này chúng ta chịu thiệt thòi chẳng phải bởi vì Yêu tộc lấy nhiều khi ít sao?

Cao thủ Chuẩn Thánh sẽ càng ngày càng nhiều, nhưng Tổ Vu chúng ta lại chỉ có huynh đệ tỷ muội chúng ta, những Đại Vu kia muốn đề thăng thực lực Chuẩn Thánh, khó càng thêm khó!" Mộc chi Tổ Vu Cú Mang liên thanh thở dài.

Phong chi Tổ Vu Thiên Ngô tiếp lời nói: "Nhưng trong những lần chiến đấu với Yêu tộc trước đó, tuy rằng chiến đấu lực Vu tộc chúng ta cường đại, Yêu tộc cùng đẳng cấp thực lực thường thường không phải đối thủ của tộc nhân Vu tộc chúng ta!

Nhưng bọn hắn thắng ở số lượng đông đảo, dưới tình huống lấy nhiều khi ít, chúng ta tổn thất không ít Tiểu Vu, ngay cả Đại Vu đều vẫn lạc mười mấy cái!" "Tuy rằng dũng sĩ Vu tộc trước khi chết giết chết gấp mười mấy lần, vài chục lần, thậm chí trên trăm lần Yêu tộc, nhưng chút tổn thương ấy đối với Yêu tộc ảnh hưởng cực nhỏ, còn đối với Vu tộc chúng ta, Đại Vu thì một cái cũng không thể di bổ, năng lực phồn dục cực thấp khiến cho số lượng Tiểu Vu đến nay đều chưa thể khôi phục!" Thiên Ngô vừa dứt lời, tất cả Tổ Vu đều trầm mặc!

Năng lực phồn dục của Vu tộc và việc đề thăng thực lực Tiểu Vu là hai đại nan đề khốn nhiễu bọn họ!

Thủy chi Tổ Vu Cộng Công tiếp tục nói: "Nhưng Yêu tộc lại không giống vậy, hoa cỏ cây cối, chim bay cá nhảy, côn trùng rắn rết trên Hồng Hoang đại lục đều có thể tu luyện thành yêu!" "Một bông hoa, một cái cây, hạt giống tùy gió rải xuống, rơi vào trong đất chịu

ánh mặt trời vũ lộ ân trạch liền có thể sống được!

Những chim bay cá nhảy kia một lần biến thành có thể đản sinh mấy cái, mười mấy cái hậu đại!

Những côn trùng sâu kiến kia càng thêm đáng sợ, trong thời gian ngắn có thể phồn thực hàng trăm hàng ngàn hậu đại!" "Những sinh linh nhìn như nhược tiểu này, chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí, tinh túy nhật nguyệt tinh hoa là có thể tu luyện!

Nếu như có đại năng nguyện ý điểm hóa khai khải linh trí, truyền thụ phương pháp tu luyện, thì sẽ nhanh chóng trưởng thành!" Thủy chi Tổ Vu Cộng Công đối với việc này sớm có nghiên cứu. "Ta đã dò xét rõ ràng, Yêu Sư Côn Bằng là vạn yêu chi sư, chuyên môn phụ trách điểm hóa, giáo đạo thú loại phổ thông tu luyện thành yêu!

Truyền thụ công pháp tu luyện cho Tiểu Yêu, truyền thụ kinh nghiệm tu luyện, để bọn hắn nhanh chóng trưởng thành!" Kim chi Tổ Vu Nhục Thu bổ sung. "Số lượng Yêu tộc quá mức to lớn, tốc độ trưởng thành quá kinh người!

Nếu như không kịp thời giải quyết từ căn bản, át chế sự phát triển của bọn hắn, thời gian dài trôi qua Vu tộc chúng ta sẽ quá thiệt thòi!" Không gian Tổ Vu Đế Giang cũng tán đồng. "Cho nên ta đề nghị từ hiện tại bắt đầu phải ra lệnh cho tất cả Vu tộc, bất quản Đại Yêu hay Tiểu Yêu, bất quản nam nữ già trẻ, chỉ cần là Yêu tộc đã đản sinh linh trí thì toàn bộ đánh giết!" Thủy chi Tổ Vu Cộng Công đề nghị. "Dù sao Đạo Tổ đã nói rồi, Yêu tộc quản thiên, Vu tộc quản địa, sự tình trên mặt đất Hồng Hoang là do Vu tộc chúng ta định đoạt!

Cao tầng Yêu tộc dám xuống ngăn trở, vậy chúng ta vừa lúc nhất tuyết tiền sỉ!

Xem xem không có thiên thời địa lợi bọn hắn có phải là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu chúng ta hay không!" Khí hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi

rống to. "Không!

Không chỉ Yêu tộc đã đản sinh linh trí, mà sinh linh có khả năng đản sinh linh trí cũng phải chém giết!

Như vậy mới có thể sớm bóp chết nguy hiểm từ trong nôi!" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung càng thêm ngoan lạt!

Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ mấy lần mở miệng muốn nói, nhưng lại không thể phản bác, chỉ có thể thở dài nói: "Đã các vị huynh trưởng quyết định, vậy tiểu muội cũng không còn lời nào để nói, tiểu muội trước đó tại trước thần tượng Bàn Cổ phụ thần trong 'Bàn Cổ Điện' lĩnh ngộ được một bộ 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', lần này đi hoàn thiện một phen, có thể đề thăng thật lớn chiến đấu lực của Thập Nhị Tổ Vu chúng ta!" Nói xong, Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ trở về trong "Bàn Cổ Điện", lĩnh ngộ "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận". "Ai!

Tính cách tiểu muội quá yếu đuối!" Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung thở dài.

Sau đó Vu tộc liền đại tứ sát lục Yêu tộc trên Hồng Hoang đại lục, đây chính là tình hình mà Ba Tiêu đạo nhân sau khi ra khỏi Hoàng Tuyền nhìn thấy.

Ba Tiêu đạo nhân vô tâm nhúng tay vào chiến tranh Vu Yêu nhị tộc, liền cùng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ che giấu hành tung hướng về "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" bay đi.

Lúc còn cách "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" mấy vạn dặm lộ trình, Ba Tiêu đạo nhân ở trên đầu vân nhìn thấy phía dưới có một đám động vật hi hi nhương nhương (ồn ào náo nhiệt) đang hướng về phía Tây phương cắm đầu bỏ chạy thục mạng.

Có đại cự tượng, tê giác, lại có sài lang hổ báo, tiểu hồ ly, con thỏ,

lão chuột vân vân sinh vật nhất ứng câu toàn, cũng mặc kệ giữa nhau có phải là thiên địch hay không, lúc này chỉ lo cắm đầu chạy trốn, cuốn lên từng trận bụi mù!

Ba Tiêu đạo nhân đại khái quét mắt một cái, đều là những tiểu yêu cảnh giới Luyện Tinh Hóa Khí, trong "Phàm Tục cảnh giới" gồm "Luyện Tinh Hóa Khí", "Luyện Khí Hóa Thần", "Luyện Thần Phản Hư", "Luyện Hư Hợp Đạo" thì đây là tồn tại sơ cấp nhất. "Những tiểu gia hỏa này đang chạy đi đâu vậy?" Hồng Vân lão tổ tại trên đầu vân thò đầu nhìn xuống phía dưới nạp muộn hỏi. "Hẳn là lại bị Vu tộc truy sát đi!" Trấn Nguyên Tử liếc qua, buồn bực nói. "Nhìn dáng vẻ là đi về hướng 'Vạn Thọ Sơn'." Hồng Vân lão tổ cực mục viễn thiếu, sau đó khẩn trương nói, "Không xong!

Chương 178

Người của Vu tộc ở phía sau hình như sắp đuổi kịp rồi!" Vu tộc truy đuổi phía sau rõ ràng có thực lực cao hơn không ít so với đám yêu tộc đang bỏ chạy, dựa theo tốc độ trước mắt thì đám yêu tộc căn bản không kịp chạy tới "Vạn Thọ Sơn" sẽ bị truy binh Vu tộc đuổi kịp. "'Vạn Thọ Sơn' có lưu lại một con đường, những tiểu yêu này chỉ cần có thể xuyên qua nơi đó liền có thể tiến vào Tây phương đại lục." Trấn Nguyên Tử đối với địa bàn nhà mình đương nhiên hiểu rõ như lòng bàn tay. "Đại huynh!

Nhị huynh!

Tuy rằng loại chuyện này ở Hồng Hoang đại lục mỗi thời mỗi khắc đều đang phát sinh, nhưng đã chúng ta gặp được, coi như giúp đám tiểu gia hỏa này một chút vận khí, chúng ta ra tay cứu giúp đi!" Tính cách lão hảo nhân của Hồng Vân lão tổ lúc này vưu vi minh hiển. "Cái này..." Trấn Nguyên Tử tuy rằng cũng có lòng hỗ trợ, nhưng biết Ba Tiêu đạo nhân đối với sự đấu tranh giữa Vu Yêu nhị tộc giữ thái độ lưỡng bất tương bang, cho nên do dự nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân. "Đại huynh..." Hồng Vân lão tổ cầu khẩn nói.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn về phía thú đàn phía dưới, xác thực chỉ là một ít tiểu yêu thập phần phổ thông, tu vi thấp kém, cũng không có kẻ tội đại ác cực, liền gật đầu đồng ý: "Ám trung ra tay là được, không cần kinh động!" "Được rồi!" Hồng Vân lão tổ cao hứng đáp ứng một tiếng, quay đầu nói với Trấn Nguyên Tử, "Nhị huynh, muốn vô thanh vô tức, vậy phải làm phiền huynh rồi!" Trấn Nguyên Tử cũng không nói chuyện, phất tay một cái, một đạo không gian thần thông "Súc Địa Thành Thốn" vô thanh vô tức phóng thích tại dưới chân những tiểu yêu kia.

Nguyên bản còn cách "Vạn Thọ Sơn" mấy vạn dặm xa, không ngờ chỉ chạy mấy bước cư nhiên đã tới nơi rồi! "Ngao!" "Ô!" "Hống!" "U!" "Kỷ..." "Dát..." "Chi..." "Miêu..." Những tiểu yêu này đều chưa luyện hóa hoành cốt, chỉ có thể phát ra đủ loại tiếng kêu biểu đạt sự hoan hô trong nội tâm. "Đám tiểu yêu tể tử này sao chạy nhanh thế!" Vu tộc truy đuổi phía sau mắt thấy lập tức có thể chém giết một nhóm tiểu yêu, lại bị hốt nhiên đào xuất sinh thiên, tức giận đến lớn tiếng mắng chửi! "Hừ!

Khẳng định lại là Hoàng Long và Ma Cô, hai kẻ lo chuyện bao đồng trong 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán'!" Trong đám truy binh Vu tộc có người hận thanh nói, "Hai tên này năm lần bảy lượt hỏng chuyện tốt của chúng ta!

Lần này chúng ta lại có Đại Vu áp trận, quyết không thể tha nhẹ cho bọn hắn!" "Hừ!

Hoàng Long thân là hậu duệ Long tộc, nhúng tay vào chuyện Hồng Hoang vốn là nghịch thiên mà đi!

Còn Ma Cô kia, nói thế nào thì hắn cũng là Yêu tộc, chỉ là đạo lữ của Hoàng Long, lại không phải nhị đại đệ tử của 'Tu Di Sơn', chúng ta thực ra cũng không cần khách khí với ả!" Cầm đầu là một vị Đại Vu hai đầu bốn tay ba chân, trên mỗi cái đầu đều mọc ra một cái sừng độc giác, trên sừng lôi quang lấp lóe, khẩu khí pha vi cuồng ngạo. "Không sai!

Tổ Vu đại nhân bất quá là nể mặt chủ nhân 'Tu Di Sơn' kia thôi!

Một cái khu khu nhị đại đệ tử cũng dám nhiều lần hỏng đại sự chém giết Yêu tộc dư nghiệt của chúng ta!

Hôm nay huynh đệ chúng ta nhất định phải để cho Hoàng Long và Ma Cô biết sự lợi hại của Vu tộc chúng ta!" Một vị Đại Vu khác đầu trăn thân chim, vừa nói trong miệng vừa phun lửa. "Xem ra Hoàng

Long sư điệt và Ma Cô tiên tử gần đây không thiếu ra tay tương trợ những yêu tộc nhược tiểu a..." Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy cười nói. "Ai!

Hoàng Long và Ma Cô..." Trấn Nguyên Tử bất đắc dĩ mở miệng nói.

Hồng Vân lão tổ sinh sợ Trấn Nguyên Tử quái tội Hoàng Long và Ma Cô, vội vàng tiếp lời: "Hai tiểu gia hỏa này một lòng hướng thiện, đảo cũng là giống ta!" "Tích đức hành thiện là chuẩn tắc 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta phụng hành, nhưng cũng phải lượng sức mà làm, không thể mù quáng xúc động, nếu không hại người hại mình, thực thuộc về hành động bất trí!

Ngàn vạn lần không thể làm!" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc nói, hắn vẫn luôn cố ý uốn nắn phương diện tư tưởng này của Hồng Vân lão tổ. "Đại huynh nói đúng!

Tiểu đệ dạy bọn họ cũng nói như vậy!" Hồng Vân lão tổ lập tức đoan chính thái độ, bất quá lập tức lại hi hi ha ha nói, "Hoàng Long sư điệt như hôm nay rốt cục đột phá Thái Ất Chân Tiên cảnh giới, Ma Cô tiên tử cũng có thực lực Kim Tiên đỉnh phong!

Hai đứa nó có 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' làm hậu thuẫn, tại trong tay những tiểu vu này cứu giúp một ít yêu tộc cũng là hợp tình hợp lý!" "Hai tên Đại Vu kia đều là thực lực Kim Tiên cũng khó có thể tạo thành uy hiếp đối với bọn hắn!" Hồng Vân lão tổ phân tích ngược lại không sai. "Đại huynh, Tam đệ, việc lần này, chúng ta ẩn tại ám xử không cần ra tay, xem một chút Hoàng Long và Ma Cô xử lý như thế nào!

Cũng coi như đối với bọn hắn một loại khảo nghiệm!" Trấn Nguyên Tử lãnh tĩnh nói. "Chủ ý này hay!" Hồng Vân lão tổ giơ hai tay tán thành.

Trong lúc bọn hắn giao đàm, những tiểu yêu kia đã tới lối vào con đường mòn dưới chân "Vạn Thọ Sơn".

Thân ảnh hai tiểu đạo đồng Thanh Phong và Minh Nguyệt bỗng nhiên xuất hiện tại cửa vào, trong tay mỗi người cầm một cây phất trần cấp bậc pháp bảo, giả bộ một bộ dáng lão thành trì trọng, thập phần thông thạo chỉ huy: "Không được chen lấn!

Không được tranh giành!

Theo thứ tự tiến vào, già yếu bệnh tật thai phụ đi trước!

Thân cường lực tráng đi cuối cùng..." "Ngạch..." Ba Tiêu đạo nhân đầy mặt hắc tuyến, mấy câu già yếu bệnh tật thai phụ ưu tiên này là hắn tùy miệng nhắc tới, không ngờ bị Thanh Phong, Minh Nguyệt bê nguyên xi vào dùng rồi... "Thái!

Tiểu đạo đồng kia!

Chớ có thả Yêu tộc dư nghiệt đi vào!

Nếu không ta sẽ không tha cho ngươi!" Đại Vu hai đầu bốn tay trong đám Vu tộc đang tật trì từ xa lớn tiếng uy hiếp. "Ngã chỉ là người trông cửa, phụng mệnh hành sự!

Có chuyện gì thì tìm Hoàng Long sư huynh và Ma Cô tiên tử!

Ngã quản không được!" Thanh Phong liếc qua chúng nhân Vu tộc ở xa xa, không mặn không nhạt nói, phất trần trong tay vung vẩy chỉ huy Yêu tộc xếp hàng tiến vào đường mòn.

Minh Nguyệt thì rống to cổ họng hướng về phía trong núi hô lớn: "Hoàng Long sư huynh!

Ma Cô tiên tử!

Có người tìm phiền toái!

Ngã khả đánh không lại!

Lại đây hai tên gia hỏa càng xấu càng hung, xem ra rất khó đối phó, nhớ mang nhiều linh bảo ra một chút!" Vu tộc càng đuổi càng gần nghe vậy sắc mặt đen lại, nhất là hai gã Đại Vu kia, càng tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. "Thanh Phong, Minh Nguyệt, vất vả rồi!

Một lát nữa đem đám Yêu tộc này đưa đến 'Vạn Thọ Sơn', dặn dò những chú ý sự hạng tại Tây phương đại lục..." "Tây phương đại lục bất đồng với những nơi khác, tự có quy củ, những tiểu yêu đã khai khải linh trí liền phải ăn gió uống sương (xan hà ẩm lộ), không thể lại uổng sát vô tội!" "Nhất định phải để bọn hắn nhớ kỹ ngàn vạn lần đừng ở Tây phương đại lục làm xằng làm bậy!

Nếu không chẳng những sẽ bị xua đuổi, mà Thải Vân tiên tử lại muốn hưng sư vấn tội!" Hoàng Long chân nhân y nguyên một bộ dáng thành thành thật thật, cho dù nói chuyện với hai đạo đồng Thanh Phong Minh Nguyệt cũng khách khách khí khí.

Hoàng Long chân nhân lúc này dưới chân đạp trang bị chế thức của nhị đại đệ tử "Tu Di Sơn" nhất mạch là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Bát Bảo Kim Liên Đài", trong tay cầm Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Kháng Long Giản" do Trấn Nguyên Tử ban tặng. "Kháng Long" chi ý chính là Long tộc sử dụng giản này sẽ có ngạch ngoại gia thành.

Ma Cô tiên tử đi sát theo sau lưng Hoàng Long chân nhân, đem hai quả Thiên Ma Tiên Quả trong tay đưa cho Thanh Phong, Minh Nguyệt.

Hai tiểu đạo đồng lập tức đầy mặt vui mừng: "Đa tạ Ma Cô tiên tử!

Yên tâm giao cho ngã đi!

Chuyện này ngã cũng không phải làm lần đầu tiên!" Thanh Phong, Minh Nguyệt vừa nói, vừa "bẹp bẹp" đem Thiên Ma Tiên Quả trong tay ăn sạch sẽ, sau đó chào hỏi nhất chúng tiểu yêu đi theo đường mòn

hướng Tây phương đại lục đi đến.

Bản thể Ma Cô tiên tử nãi là một gốc linh dược Thiên Ma tu luyện đắc đạo, Thiên Ma Tiên Quả chính là tiên quả độc hữu của nàng, tại trong "Nhị Tiên Sơn Ma Cô Động" cũng trồng không ít tiên dược, linh quả.

Chương 179

Tuy rằng so với tiên quả trên "Tu Di Sơn" và "Vạn Thọ Sơn" kém mười vạn tám ngàn dặm, nhưng đối với hai tiểu đạo đồng Thanh Phong, Minh Nguyệt lại là tiên quả cực tốt.

Ma Cô một thân áo gai trâm gỗ dưới chân đạp "Thất Tình Bạch Liên Đài" do Ba Tiêu đạo nhân thưởng tứ, trong tay cầm bản mệnh linh bảo "Ma Đằng Tiên".

Nguyên bản là Hậu Thiên Linh Bảo đẳng cấp, bất quá sau khi trải qua Hồng Vân lão tổ dùng "Thiên Ân Hồ Lô" uẩn dưỡng, lại được Ba Tiêu đạo nhân dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện chế, bây giờ đã là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lúc này những Vu tộc kia đã đuổi tới trước "Vạn Thọ Sơn", nhìn thấy nhất chúng tiểu yêu toàn bộ tiến vào đường mòn, đi theo Thanh Phong Minh Nguyệt càng đi càng xa.

Đại Vu hai đầu bốn tay hung thần ác sát bàn giận dữ hét: "Hoàng Long chân nhân!

Ma Cô yêu phụ!

Năm lần bảy lượt hỏng đại sự Vu tộc ta!

Hôm nay nếu giao ra đám Yêu tộc dư nghiệt vừa rồi, gia gia ta liền khoan hồng đại lượng chuyện cũ sẽ bỏ qua!

Nếu còn chấp mê bất ngộ, cũng đừng trách gia gia ta không khách khí!" "Các vị đạo hữu, trời cao có đức hiếu sinh, Vu Yêu nhị tộc tuy rằng có phân tranh, nhưng những tiểu yêu này vô tội, thực lực thấp kém, cũng tịnh chưa cùng Vu tộc là địch, lại cần gì phải đuổi tận giết tuyệt ni?" Hoàng Long chân nhân y nguyên hảo ngôn khuyên bảo. "Bớt

nói nhảm!

Tổ Vu đại nhân ta có mệnh lệnh!

Những tiểu yêu này về sau sẽ trưởng thành Đại Yêu!

Hiện tại không là địch không có nghĩa là tương lai không phải địch nhân!

Uy hiếp muốn nhân lúc chưa trưởng thành mau chóng diệt sát sạch sẽ!

Về sau mới có thể gối cao không lo!" Đại Vu đầu trăn thân chim nhảy ra rống to. "Hừ!

Hồng Hoang thế giới là do Bàn Cổ phụ thần khai tịch, thần linh phương thiên địa này cũng đều do phụ thần sở tạo, vốn là thiên hạ của Vu tộc ta, bất quản Yêu tộc các ngươi hay là ai, đều phải thần phục dưới chân Vu tộc ta!

Ta muốn giết kẻ nào thì giết kẻ đó, ai cũng quản không được!" Đại Vu hai đầu bốn tay kêu gào. "Hoang đường!

Quả thực hoang đường!

Trên chiến trường chính diện đối địch, mọi người phân cái thắng bại sinh tử là lẽ đương nhiên!

Hiện tại nói ra đạo lý méo mó này quả thực không ra thể thống gì!" Hoàng Long chân nhân tức giận đến toàn thân phát run.

Cho dù là năm đó lúc Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đại chiến, Hoàng Long chân nhân tuy thân là Long tộc, nhưng cũng không tán thành vô duyên vô cớ đồ lục sinh linh chủng tộc khác vô tội.

Ba Tiêu đạo nhân còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp Hoàng Long chân nhân, hắn đang ngăn cản Long tộc đồ sát chim bay cá nhảy nhược tiểu vô tội. "Xem ra Hoàng Long chân nhân và Ma Cô yêu phụ kính rượu

không uống muốn uống rượu phạt rồi!

Hôm nay để gia gia giáo huấn các ngươi!" Đại Vu hai đầu bốn tay cười gằn với đồng bạn: "Hoàng Long chân nhân giao cho huynh đệ, đem hắn đánh cho gần chết, để hắn nhớ lâu một chút!

Ma Cô yêu phụ kia giao cho vi huynh, hôm nay nhất định phải chém giết ả!

Để Hồng Hoang sinh linh đều biết, cùng Vu tộc ta đối đầu chỉ có một con đường chết!" Ma Cô tiên tử tuy rằng tính cách hòa thuận, nhưng Đại Vu hai đầu bốn tay mở miệng ngậm miệng đều là yêu phụ, trong lòng cũng bốc hỏa, hừ lạnh một tiếng, cũng không nói nhiều, trực tiếp vung "Ma Đằng Tiên" trong tay quất về phía Đại Vu hai đầu bốn tay. "Rắc!" Trên đỉnh đầu Đại Vu hai đầu bốn tay, hai cái độc giác phóng xuất ra hai con lôi xà, quấn về phía "Ma Đằng Tiên".

Ma Cô tiên tử đi theo Hoàng Long chân nhân vẫn luôn nghe đạo tại tòa hạ Trấn Nguyên Tử, tự nhiên cũng nắm giữ một ít không gian pháp thuật.

Chỉ thấy nàng cư nhiên để "Ma Đằng Tiên" du nhiên xuyên qua một đoạn không gian ngắn, đột nhiên xuất hiện trước mặt Đại Vu hai đầu bốn tay. "Bốp!" "Ma Đằng Tiên" quất lên một cái đầu của đối phương, lập tức đánh gãy một cái độc giác. "A!

Ma Cô yêu phụ!" Đại Vu hai đầu bốn tay không ngờ vừa mới giao thủ đã chịu trọng thương như thế, trong miệng kêu rên thống mạ.

Bất quá tên này cũng thực sự có một cỗ ngoan kình, căn bản không thèm quan tâm bản thân đau đớn, bốn cánh tay nắm tại một chỗ, vừa vặn vừa kéo, cư nhiên lôi ra một cây lôi thương! "Đi chết đi!" Đại Vu hai đầu bốn tay dùng hết khí lực toàn thân đem lôi thương ném về phía Ma Cô tiên tử cách đó không xa.

Tốc độ lôi thương cực nhanh, còn nhanh hơn sấm sét vài phần, trong nháy mắt đã tới trước mặt Ma Cô. "Sưu!" Trên "Thất Tình Bạch Liên Đài" dâng lên một đạo hộ tráo ôn nhuận như bạch ngọc nhưng lại ngưng thực hậu trọng. "Oanh!" Lôi thương đâm vào trên hộ tráo "Thất Tình Bạch Liên Đài", tuy rằng điên cuồng chuyển động muốn công phá tầng hộ tráo này, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể tán loạn thành một đoàn lôi mang rồi biến mất không thấy. "Bốp!" Đúng lúc này, Ma Cô tiên tử lại một lần nữa vung "Ma Đằng Tiên" công hướng Đại Vu hai đầu bốn tay.

Đối với công kích thần xuất quỷ một, hào vô dự triệu của Ma Cô tiên tử, Đại Vu hai đầu bốn tay bị bức đến sứt đầu mẻ trán, tuy có bốn cánh tay nhưng cảm giác căn bản không đủ dùng, tuy có hai cái đầu bốn con mắt nhưng căn bản nhìn không thấu "Ma Đằng Tiên" sẽ quất tới từ đâu.

Hoàng Long chân nhân thân là ấu tử của Long Vương, là Long tộc thuần chính nhất, nhục thân cường đại căn bản không yếu hơn Vu tộc, cuộc chiến giữa hắn và Đại Vu đầu trăn thân chim chính là thực đả thực, ngạnh bính ngạnh cận thân bác sát!

Đại Vu đầu trăn thân chim toàn thân bao phủ một tầng hỏa diễm liệt liệt, mỗi một quyền mỗi một trảo đều có hỏa cầu đánh ra, nện về phía Hoàng Long chân nhân.

Chỉ thấy Hoàng Long chân nhân được kim quang của "Bát Bảo Kim Liên Đài" hộ thể, "Kháng Long Giản" trong tay múa đến hổ hổ sinh phong, mỗi một lần công kích không chỉ đánh tan hỏa cầu của đối phương, mà còn đánh cho tên Đại Vu đầu trăn thân chim kia nhe răng trợn mắt, đau kêu không dứt.

Ma Cô Tiên Tử dựa vào lực phòng ngự cường đại của "Bát Bảo Kim Liên Đài" và "Ma Đằng Tiên" cùng các pháp thuật không gian quỷ

dị, hoàn toàn áp chế song đầu tứ thủ Đại Vu.

Hoàng Long Chân Nhân thì đánh với Đại Vu đầu mãng xà thân chim đến mức khó phân thắng bại, bất phân thượng hạ. "Xông lên!" Các Tiểu Vu thấy Đại Vu nhà mình cư nhiên không thể bắt được đối phương, liền chuẩn bị ùa lên xông vào con đường nhỏ tràng ruột dê của "Vạn Thọ Sơn" để truy sát Yêu tộc dư nghiệt. "Ông!" Hoàng Long Chân Nhân thấy thế, miệng niệm pháp quyết. "Vạn Thọ Sơn Môn" khoát nhiên xuất hiện, vẫn là dáng dấp quen thuộc, chỉ là ba đạo thần văn "Đông Thiên Môn" trên hoành phi đã biến thành "Vạn Thọ Sơn Môn".

Giữa đôi cột đá xuất hiện một lớp màng ánh sáng mỏng manh, đem đám Tiểu Vu ngăn cản ở bên ngoài.

Song đầu tứ thủ Đại Vu thấy sự việc không thể làm được liền hô to một tiếng: "Rút lui!

Chúng ta sẽ bẩm báo việc này lên Đế Giang Tổ Vu và Chúc Dung Tổ Vu, nhất định sẽ đòi lại công đạo cho chúng ta!" Thoại âm vừa dứt, đám Vu tộc hô lạp lạp toàn bộ rút đi.

Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô Tiên Tử cũng không ngăn cản, nhìn Vu tộc rút đi, hai người nhìn nhau cười, đang chuẩn bị dắt tay quay về "Vạn Thọ Sơn".

Bỗng nhiên từ trên không trung rơi xuống một đóa hồng vân, ba đạo nhân ảnh đột ngột xuất hiện ngay trước mặt. "Lão sư!

Đại sư bá!

Tam sư thúc!" Hoàng Long Chân Nhân lập tức phủ phục bái kiến. "Đại lão gia, Nhị lão gia, Tam lão gia!" Ma Cô Tiên Tử cũng doanh doanh thi lễ.

Chương 180

"Đứng lên đi!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay cho hai người đứng dậy. "Các ngươi có biết sai không?" Ba Tiêu đạo nhân trầm mặt hỏi.

Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô Tiên Tử toàn thân run lên, lập tức quỳ rạp xuống đất lần nữa: "Đệ tử biết sai!" "Sai ở chỗ nào?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục hỏi. "Đệ tử...

đệ tử..." Hoàng Long Chân Nhân do dự, rồi tiếp tục nói, "Không nên tự tiện làm chủ, nhúng tay vào cuộc chiến Vu Yêu, cứu giúp Yêu tộc tranh đấu với Vu tộc..." "Không!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ lắc đầu, không để Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô Tiên Tử nơm nớp lo sợ thêm nữa, trực tiếp đưa ra đáp án, "Chớ thấy việc thiện nhỏ mà không làm, chớ thấy việc ác nhỏ mà làm, hành thiện tích đức vẫn luôn là tông chỉ của 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta, cứu giúp Yêu tộc vô tội yếu ớt là không sai!

Loại chuyện này cũng không cần phải xin sự đồng ý của ta, đợi ta đồng ý thì bọn chúng đã sớm chết rồi!" Ba Tiêu đạo nhân ngữ khí bình hòa: "Sai là ở chỗ không nên thả những tên Vu tộc đó đi!

Những tên Vu tộc đó qua ngôn đàm cử chỉ có thể nhìn ra bản tính điên cuồng vô phương cứu chữa, đã giao thủ thành thù, thì phải giống như diệt cỏ tận gốc, không lưu hậu hoạn.

Với tâm tính của loại người như vậy, tha cho bọn hắn một mạng, không những sẽ không cảm ân đái đức, mà còn sẽ điên cuồng báo thù!" "Đệ tử biết sai!" Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô Tiên Tử lúc này mới hiểu ý Ba Tiêu đạo nhân. "Được rồi!

Nhớ kỹ là tốt!

Sự việc đã xảy ra, 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta sẽ không chủ

động gây chuyện, nhưng nếu thật sự gặp chuyện cũng sẽ không sợ hãi!" Ba Tiêu đạo nhân nhu thanh an ủi hai đệ tử đang hối hận bất an. "Nhị đệ, Vu tộc hiện nay dần dần điên cuồng, mất đi chút lý trí ít ỏi vốn có, để đề phòng vạn nhất, đệ gần đây hãy ở lại 'Ngũ Trang Quán' trấn thủ!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò. "Vâng!

Đại huynh!" Trấn Nguyên Tử không nói nhiều. "Còn về con đường đào sinh kia vẫn cứ mở ra, những tiểu yêu tu vi thấp kém, lại không dính nhân quả sát nghiệp, tội nghiệt trên người, sau khi báo cho biết quy củ của Tây phương đại lục thì có thể cho qua.

Những kẻ đã trụy nhập kiếp trung, bị kiếp khí, sát khí che mờ tâm tính thì tuyệt đối không thể cho vào Tây phương đại lục.

Đại chiến Vu Yêu hai tộc không còn xa, trong bóng tối có không ít người vì các loại mục đích hy vọng chúng ta bị cuốn vào trong đó, quyết không thể để bọn hắn như nguyện!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò thêm. "Đại huynh yên tâm, tiểu đệ hiểu rõ!" Trấn Nguyên Tử liên tục gật đầu. "Tam đệ, 'Hỏa Vân Động' tuy đã lâu không về, Vân Trung Tử sư điệt cũng đang tu luyện tại 'Tu Di Sơn', nhưng 'Hỏa Vân Động' tương lai sẽ có đại dụng, không thể bỏ hoang, càng không thể bị người khác chiếm cứ!

Đệ về Hỏa Vân Động tu luyện trước đi, nếu có việc, vi huynh sẽ thông báo!" Ba Tiêu đạo nhân nói với Hồng Vân Lão Tổ. "Được rồi!

Tiểu đệ về 'Hỏa Vân Động' ở tạm một thời gian, nói thật từ sau khi kết bái với Đại huynh, Nhị huynh, tiểu đệ thật sự chưa ở 'Hỏa Vân Động' được bao lâu..." Hồng Vân Lão Tổ hắc hắc cười một tiếng, xoay người phi độn đi.

Ba Tiêu đạo nhân rời khỏi "Vạn Thọ Sơn" tiến vào Tây phương đại lục, không vội vã quay về "Tu Di Sơn", mà tản bộ trên Tây phương đại lục.

Là chủ nhân của Tây phương đại lục, Ba Tiêu đạo nhân đã quen với việc cứ cách một khoảng thời gian lại tự mình dùng đôi chân đi khắp non non nước nước, cảm thụ trạng thái của phương thổ địa này, quan sát sinh linh bách thái trong đó, hiểu rõ mỗi một điểm biến hóa phát sinh...

Thậm chí ngay cả cảm xúc trong không khí, dao động trong linh khí, đều có thể khiến Ba Tiêu đạo nhân trong lòng có chút cảm ngộ, tâm cảnh có chút minh ngộ, tư tự phóng không, giống như một lão nông đang tuần tra nông trang của mình, du nhiên tự đắc.

Bởi vì gần đây tiểu yêu lục tục dũng mãnh tràn vào Tây phương đại lục quả thực không ít, may mà có nhân thủ do Dương Đạo Nhân an bài dạy quy củ, sắp xếp nơi đi chốn về, tuy rằng mười phần bận rộn, nhưng cũng đâu vào đấy, tịnh không tỏ ra tạp loạn.

Cũng may những tiểu yêu này tu vi không cao, sau khi kinh qua sự truy sát của Vu tộc, có thể có một phương tịnh thổ an toàn cầu còn không được, hiếm có tiểu yêu nào dám làm điều phi pháp, ngẫu nhiên có vài kẻ cứng đầu cũng đã sớm bị giết gà dọa khỉ. "Tu Di Sơn" nhất mạch tuy rằng thiện lương, nhưng tịnh không một mực khoan dung, nếu cảm thấy thiện lương là dễ bắt nạt thì nhất định sẽ chịu sự phản kích của hiện thực, kết quả thường thường còn khủng bố hơn cả cái chết.

Còn các bộ lạc Vu tộc trong Tây phương đại lục cũng rất điệu thấp, an an tĩnh tĩnh phát triển, tịnh không làm ra chuyện gì quá phận, Dương Đạo Nhân cũng đã phái nhân thủ âm thầm quan sát động tĩnh của Vu tộc. "Xử trí thỏa đáng, năng lực làm việc của Dương Đạo Nhân xác thực không tệ, trung tâm cảnh cảnh, sau này đáng giá để bồi dưỡng thật tốt!" Ba Tiêu đạo nhân mười phần vui mừng.

Khi Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị kết thúc một lần tuần thị, bỗng

nghe thấy từ một bộ lạc Yêu tộc cỡ nhỏ cách đó không xa truyền đến một trận ồn ào.

Tuy chỉ là tiếng kêu của những tiểu yêu thú chưa luyện hóa xương ngang cổ họng, nhưng sự lo lắng trong đó đã thu hút sự chú ý của Ba Tiêu đạo nhân. "Hửm?

Ấu thú trong bộ lạc đi lạc?" Ba Tiêu đạo nhân nhíu mày, một hai con ấu thú không thấy thì có thể hiểu được, nhưng nhiều ấu thú cùng lúc đi lạc dường như có chút không bình thường!

Thần niệm bàng đại của Ba Tiêu đạo nhân tản ra, hướng về các bộ lạc Yêu tộc chung quanh lan tràn, lắng nghe giao đàm, tra xét tình huống trong bộ lạc.

Sắc mặt Ba Tiêu đạo nhân càng lúc càng âm trầm, cư nhiên phát hiện, việc ấu thú mất tích xảy ra ở mỗi một bộ lạc ít nhiều đều có, đã kéo dài một khoảng thời gian dài! "Việc này nhất định có kỳ quặc!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng nghi hoặc, quyết định tiếp tục truy tra, nhưng vừa tra xét, liền khiến nộ hỏa trung thiêu! "Rốt cuộc là ai giở trò sau lưng!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng phẫn nộ, thần niệm quét qua một dãy núi non liên miên bất tuyệt cách đó mấy vạn dặm.

Trong núi trồng đầy các loại linh trúc, rất nhiều tiểu gia hỏa lông xù, dáng vẻ ngây thơ, hai màu trắng đen, xuẩn manh xuẩn manh đang sinh sống ở đó.

Đây là tộc nhân của tiểu Đoàn Đoàn, một đám gấu trúc dưới sự thiên ái của Ba Tiêu đạo nhân, đã triệt để từ Thực Thiết Thú biến thành "quốc bảo" Đoàn Đoàn, mỗi ngày ôm linh trúc vô ưu vô lự vui vẻ sinh sống.

Nhưng lúc này, trong bộ lạc Hùng Miêu cũng sầu vân thảm đạm!

Mấy con gấu trúc giống đực cường tráng tay chống trúc trượng

phi tốc chạy đến trước mặt Đại trưởng lão. "Đại trưởng lão, không có manh mối gì, đêm qua lại có hai con ấu tể ly kỳ biến mất!" Một con gấu trúc đực với hai cái quầng thâm mắt to run giọng nói, tối qua số lượng ấu tể biến mất lại tăng thêm một. "Đại trưởng lão, không thể chờ nữa, đã mất tích cả trăm con ấu tể rồi, Hùng Miêu tộc ta vốn tỉ lệ sinh sản thấp, cứ tiếp tục thế này thì nguy hiểm mất!" Một con gấu trúc khác cũng lo lắng nói. "Chúng ta đã dùng hết cách, nhưng y nguyên vô năng vi lực, phái người đi 'Tu Di Sơn' cầu viện thôi!" Chúng gấu trúc ai cầu. "Haizz!

Năm đó Thực Thiết Thú nhất tộc chúng ta đối mặt nguy cơ diệt tộc, chính là Ba Tiêu Thiên Tôn xuất thủ tương trợ, tộc ta mới có thể tồn hoạt, đại bộ phận tộc nhân hậu duệ sinh hoạt trong bí cảnh.

Chỉ có một chi mạch chúng ta vì có thể thích ứng ăn chay, mới được Thiên Tôn di cư đến phiến sơn lâm này, tịnh đích thân ban tên là 'Hùng Miêu'!" Đại trưởng lão hồi ức.

Thực Thiết Thú nhất tộc và Hùng Miêu tộc hiện nay đều tôn tiểu Đoàn Đoàn làm tộc trưởng, "bí cảnh" mà Đại trưởng lão nói đương nhiên là "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Thực Thiết Thú nhất tộc hiện nay đại bộ phận sống trong "Giang Sơn Xã Tắc Đồ", một bộ phận sống tại "Tam Thập Lục Trọng Thiên", chỉ có một chi này thay đổi tập tính bắt đầu ăn linh trúc, bị Ba Tiêu đạo nhân di cư đến phiến trúc lâm sơn mạch này của Tây phương đại lục. "Tộc trưởng tuy rất được Thiên Tôn yêu thích, nhưng dù sao cũng chỉ là tọa kỵ của Thiên Tôn, huống hồ vạn năm trước tộc trưởng theo mấy vị thượng tiên ra ngoài chưa về, lão phu vốn định những việc tầm thường này không dám làm phiền chư vị tiên trưởng 'Tu Di Sơn', tránh gây phiền toái cho tộc trưởng!" Đại trưởng lão dù sao cũng đã có tuổi, suy nghĩ chu toàn, một lòng lo nghĩ cho tiểu Đoàn Đoàn. "Nhưng hiện nay ấu tể trong tộc liên tiếp thất

tung, chi mạch này của chúng ta e rằng có nguy cơ diệt tộc, kế sách hiện nay, bách bất đắc dĩ chỉ có thể động dụng ngọc giản tộc trưởng lưu lại để liên hệ với thượng tiên 'Tu Di Sơn', làm phiền giúp đỡ tìm kiếm tung tích ấu thú vậy!" Đại trưởng lão run rẩy đứng dậy, cẩn thận từng li từng tí từ trong ngực lấy ra một viên ngọc giản chuẩn bị thôi động. "Không cần đâu!

Bản tọa đang ở đây!" Ba Tiêu đạo nhân đã hiện thân. "Hùng Miêu nhất tộc bái kiến Thiên Tôn!" Đại trưởng lão lập tức chấn kinh, vội vàng dẫn dắt tộc nhân trở mình quỳ xuống.

Ba Tiêu đạo nhân đợi tam quỵ cửu bái xong mới cho đứng dậy, không phải Ba Tiêu đạo nhân bãi giá tử, mà những nghi thức cần thiết có trợ giúp đề thăng uy nghiêm trong lòng bọn họ, thuận tiện cho việc quản lý sau này. "Bản tọa đã biết được tình huống ấu tể thất tung trong các tộc đàn!

Hãy kể lại chi tiết cụ thể!" Ba Tiêu đạo nhân ngồi tại chủ vị do Đại trưởng lão nhường ra, dò hỏi.

Chương 181

Đại trưởng lão mới đem sự tình kể lại một lần từ đầu đến cuối, kỳ thật chuyện này đã xảy ra từ sớm, nhưng lúc ban đầu thì vài năm mới xảy ra một lần, mọi người đều tưởng ấu thú bị lạc ngoài ý muốn, tìm kiếm không có kết quả cũng chỉ đành từ bỏ.

Mãi cho đến gần đây tần suất càng lúc càng cao, mỗi tộc đàn đều bắt đầu chú ý việc này, sau khi canh giữ ấu thú nghiêm ngặt hơn mà vẫn có ấu thú ly kỳ thất tung, mới gây nên sự chú ý rộng rãi.

Đáng tiếc các tộc đàn mấy lần trắc trở cũng không thể phát hiện chân tướng, cũng do kẻ làm loạn sau lưng quá mức cẩn thận, chọn lựa những tộc đàn đều không có cao thủ lợi hại tọa trấn. "Việc này bản tọa sẽ đích thân điều tra!

Sau này có loại chuyện này không cần có bất kỳ cố kỵ gì, trực tiếp báo cáo lên 'Tu Di Sơn' là được!" Ba Tiêu đạo nhân hiểu tâm tình duy hộ tiểu Đoàn Đoàn của bọn họ, nhưng không ủng hộ cách làm này. "Vâng!

Thiên Tôn!" Đại trưởng lão vội vàng cúi người lĩnh mệnh.

Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu tra xét chân tướng ấu thú thất tung, thần niệm quét theo kiểu thảm trong tộc đàn, phiến khắc sau, rốt cuộc cũng phát giác được một tia dị dạng.

Tại nơi tụ cư của Hùng Miêu nhất tộc, Ba Tiêu đạo nhân phát hiện một tia khí tức quái dị đạm bạc đến cực hạn. "Không phải dao động pháp thuật!

Càng giống một loại sức mạnh huyết mạch, một loại..." Thần niệm Ba Tiêu đạo nhân điện chuyển, bỗng nhiên linh quang lóe lên, "Một loại Vu thuật!" Có phương hướng, Ba Tiêu đạo nhân rất nhanh

tìm được thêm manh mối: "Giỏi cho một tên Đại Vu giảo hoạt, đã có huyết mạch của Thổ Chi Tổ Vu, lại có huyết mạch của Không Gian Tổ Vu, cho nên mới sở hữu một loại huyết mạch Vu thuật thập phần quỷ dị!

Cư nhiên có thể thần không biết quỷ không hay tiềm nhập vào trong tộc đàn đem ấu thú đi!" Ba Tiêu đạo nhân tuy không tu luyện Không Gian pháp tắc, nhưng Thổ Chi pháp tắc lại siêu xuất tầng thứ bảy, vô hạn tiếp cận trình độ tầng thứ tám, cho nên mới có thể cẩn thận tra xét dưới sự phát giác dấu vết mà tên Đại Vu kia lưu lại.

Bởi vì Ba Tiêu đạo nhân nắm giữ không gian linh bảo "Dương Liễu Chi", lại thường xuyên luận đạo cùng Trấn Nguyên Tử, cho nên đối với Không Gian pháp tắc thập phần quen thuộc, mới có thể nhìn ra không gian ba động nhẹ trong dấu vết để lại. "Bản tọa đi tìm manh mối, đi đây, nhớ kỹ trong tộc có đại sự phát sinh cứ việc truyền tin 'Tu Di Sơn'!" Tình cảm của Ba Tiêu đạo nhân đối với Hùng Miêu nhất tộc dù sao cũng khác biệt, trước khi đi dặn dò thêm một câu. "Sưu!" Ba Tiêu đạo nhân lần theo dao động Thổ thuộc tính và Không Gian thuộc tính trong huyết mạch chi lực mà tên Vu tộc kia lưu lại, thi triển "Độn Thổ Chi Pháp" phi độn về phía xa.

Hồi lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân rốt cuộc tìm được một bộ lạc Vu tộc cỡ lớn, Ba Tiêu đạo nhân trước đó cũng từng chú ý nơi này, có thể nói đây là bộ lạc Vu tộc lớn nhất trên Tây phương đại lục.

Để làm rõ ngọn nguồn sự việc, Ba Tiêu đạo nhân tịnh không trực tiếp lộ diện, lặng lẽ ẩn đi thân hình, tiềm nhập vào trung tâm bộ lạc không một tiếng động.

Ngay chỗ trung tâm nhất của bộ lạc, vừa khéo các cao tầng đang họp. "Mọi người tiến hành thế nào rồi?" Một tên Đại Vu cầm đầu đặt câu hỏi. "Bên ta sắp hoàn thành rồi!" Một tên Đại Vu dẫn đầu mở

miệng. "Ta cũng nhanh thôi, chạy thêm vài lần nữa là đủ!" "Lát nữa ta lại ra ngoài một chuyến là xong việc." ...

Mấy tên Đại Vu nối đuôi nhau trả lời. "Còn ngươi thì sao?" Tên Đại Vu cầm đầu hỏi đồng bạn bên cạnh, kẻ có địa vị rõ ràng tương đương với gã. "Bộ lạc Thực Thiết Thú kia dù sao cũng đặc thù, ta cũng không dám ra tay quá thường xuyên, còn thiếu mười mấy con ấu thú mới đủ!" Tên Đại Vu kia trả lời. "Trên cơ sở bảo đảm an toàn phải nhanh hơn một chút!

Tổ Vu thúc giục rất gấp, yêu cầu luyện chế 'Đô Thiên Thần Sát Kỳ' quá cao!

Trong đó một hạng quan trọng là cần ngược sát đại lượng sinh linh ấu thú của Yêu tộc, rút lấy Tiên Thiên chi lực, thuộc tính chi lực trong cơ thể, cũng như hung sát oán khí trước khi chết do bị ngược sát!" Tên Đại Vu cầm đầu thở dài, "Yêu thú thuộc tính Âm Dương quá ít, chỉ có thể mạo hiểm động đến chủ ý của Thực Thiết Thú nhất tộc thôi!" "Đô Thiên Thần Sát Kỳ?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh nghi! "Việc này cư nhiên có liên quan đến 'Đô Thiên Thần Sát Kỳ'!" Ba Tiêu đạo nhân thật sự không ngờ việc một con ấu thú mất tích lại dính dáng đến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"! "Tuy rằng sớm biết 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', cũng biết bố trận cần 'Đô Thiên Thần Sát Trận Kỳ' phối hợp thì uy lực đại trận mới có thể hoàn toàn phát huy, nhưng không ngờ luyện chế Trận Kỳ lại huyết tinh như thế!" Ba Tiêu đạo nhân đại vi kinh sá.

Vu tộc có chỗ kiêng kị đối với "Tu Di Sơn", hành động tại Tây phương đại lục thập phần ẩn tế, chỉ phái khiển cao thủ trong tộc đi trộm cắp ấu thú các tộc khắp nơi.

Vu tộc cũng biết quan hệ giữa Hùng Miêu nhất tộc và "Tu Di Sơn", cho nên đặc biệt phái khiển vị Đại Vu tinh thông Thổ thuộc tính

và Không Gian thuộc tính kia đi trộm ấu thú. "Hừ!

Bản tọa sớm đã cảnh cáo Vu tộc, ở trên địa bàn của ta quy quy củ củ sinh tồn phát triển thì ta tuyệt sẽ không can thiệp, nhưng dám ở trên địa bàn của ta gây chuyện!

Vậy thì bản tọa tuyệt không đáp ứng!" Ba Tiêu đạo nhân đã biết rõ đầu đuôi sự việc.

Thần niệm quét qua, Ba Tiêu đạo nhân phát hiện dưới lòng đất bộ lạc có một không gian, hàng vạn ấu thú các tộc bị ngâm trong một huyết trì, đang tao ngộ sự ngược đãi cực kỳ tàn nhẫn, toàn bộ sinh cơ và năng lượng trong cơ thể hoàn toàn bị rút sạch.

Nhưng Vu tộc cư nhiên dùng một thủ đoạn quỷ dị giữ lại một hơi thở cuối cùng, khiến chúng không chết ngay, tiếp tục thừa thụ sự tra tấn tàn khốc, cống hiến oán hận, hung sát chi khí trong lòng!

Tại chính trung ương huyết trì đó, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" vốn nên tinh oánh dịch thấu nay đã bị huyết ô, sát khí, oán độc... xung kích, biến thành màu đen đỏ bốc lên tà khí. "Đáng chết!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy một màn trước mắt càng thêm giận không kìm được.

Những ấu thú đó đều chắc chắn phải chết, Ba Tiêu đạo nhân xuất thủ cũng không cứu vãn được tính mạng chúng!

Nhất là trong đó có hơn một trăm tiểu gia hỏa kích thước xấp xỉ tiểu Đoàn Đoàn lúc hắn mới gặp, đang cuộn thành một đoàn, thoi thóp nằm co quắp tại trung ương huyết trì.

Bộ lông vốn đen trắng phân minh đã sớm loang lổ thoát lạc, bị ô huyết tẩm nhiễm.

Đôi mắt to hào vô sinh cơ tràn đầy thống khổ và tuyệt vọng. "Ta sẽ báo thù cho các ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm niệm, sau

đó vung tay lên kết thúc sự thống khổ của chúng, thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" để an táng tử tế.

Lại vung tay lên nhiếp thủ "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" ở giữa huyết trì vào tay, pháp lực Nhị Thi Chuẩn Thánh mãnh nhiên xung kích, nháy mắt luyện hóa mấy tầng Tiên Thiên cấm chế, khống chế nó hấp thu toàn bộ ô huyết trong huyết trì. "To gan!

Là ai?" Dị động trong huyết trì kinh động đến Đại Vu phía trên, gã gầm thét lao xuống.

Đối phó với mấy tên Đại Vu này, Ba Tiêu đạo nhân đều lười lộ diện, trong tay ném ra mấy đạo pháp thuật, tiêu diệt toàn bộ bọn chúng, thi thể ném vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên" để hồi quỹ thiên địa.

Sau đó mới bay về "Tu Di Sơn". "Bì Lô Tiên, gõ vang 'Tu Di Chung'!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay cắt ngang Bì Lô Tiên đang định hành lễ, ngữ khí băng lãnh ra lệnh.

Bì Lô Tiên lần đầu tiên thấy Ba Tiêu đạo nhân có thần tình như thế, lông tóc sau lưng dựng đứng, vội vàng rảo bước đi ra đại điện. "Boong!" "Boong!" "Boong!" "Tu Di Chung" bị gõ vang, tiếng chuông truyền khắp "Tu Di Sơn". "Tu Di Chung" cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, bị Ba Tiêu đạo nhân treo bên ngoài đại điện, tiếng chuông khác nhau đại biểu hàm nghĩa khác nhau.

Phiến khắc sau, Tây Vương Mẫu vội vội vàng vàng lên đại điện, các nhị đại đệ tử chưa bế quan trong núi, Dương Đạo Nhân cùng các tu sĩ toàn bộ lên đại điện. "Dương Đạo Nhân, an bài nhân thủ, triệt để sưu tra tất cả bộ lạc Vu tộc trong Tây phương đại lục, nhưng phàm phát hiện có tình huống âm thầm trộm cắp đồ lục Yêu tộc ấu thú, lập tức tiêu diệt!" Ba Tiêu đạo nhân hàn thanh nói. "Phu quân, xảy ra chuyện gì vậy?" Tây Vương Mẫu cũng hiếm thấy Ba Tiêu đạo nhân

phát lôi đình chi nộ như thế.

Ba Tiêu đạo nhân đem những gì mắt thấy tai nghe kể lại một lần.

Dương Đạo Nhân sợ đến mức lập tức tiến lên thỉnh tội: "Thỉnh sơn chủ trách phạt!

Chương 182

Thuộc hạ giám quản bất lực, tội đáng muôn chết!" "Vu tộc cố ý ẩn giấu, đều xuất động Đại Vu ra tay, Đại Vu trộm ấu thú Hùng Miêu tộc lại tinh thông Thổ thuộc tính và Không Gian thuộc tính, nếu không phải bản tọa đích thân đi, trong thời gian ngắn cũng khó có thu hoạch, càng đừng nói đến những tu sĩ âm thầm giám thị bộ lạc Vu tộc kia." Ba Tiêu đạo nhân công chính nói. "Nhưng!

Vu tộc tuy rằng hành sự ẩn tế, nhưng nếu các ngươi cẩn thận tỉ mỉ hơn một chút, hẳn là có thể phát giác trạng huống dị thường khi ấu thú các tộc thất tung đại lượng, cập sớm báo cáo, phu nhân tự sẽ phái người tỉ mỉ tra xét, tổng có thể phát hiện một ít tung tích, cũng không đến mức để nhiều ấu thú thảm tử như vậy!" Ba Tiêu đạo nhân trách mắng. "Thuộc hạ thất chức!" Dương Đạo Nhân tịnh không biện giải. "Sau khi việc này kết thúc, trước khi 'Tử Tiêu Cung' giảng đạo lần thứ ba, ngươi hãy đi hiệp trợ Tây Hải Long tộc trấn áp 'Tây Hải Hải Nhãn' coi như trừng phạt!" "Vâng!" Sau đó "Tu Di Sơn" nhất mạch bắt đầu càn quét toàn bộ bộ lạc Vu tộc trên Tây phương đại lục, nhưng phàm bộ lạc nào có hành vi đồ lục ấu thú, toàn bộ Đại Vu tham dự việc này đều bị chém giết, những Vu tộc còn lại, Vu tộc trưởng thành toàn bộ bắt làm khổ lực, Vu tộc ấu niên toàn bộ trục xuất khỏi Tây phương đại lục.

Sau một đợt thanh lý, cả Tây phương đại lục chỉ còn lại mấy bộ lạc Vu tộc trực thuộc Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ là hoàn toàn không tham dự sự kiện lần này, may mắn không bị khu trục.

Sau khi thống kê chi tiết, Ba Tiêu đạo nhân mới biết Vu tộc trên cả Tây phương đại lục đã táng tận thiên lương trộm cắp ngược sát hàng ức vạn ấu thú.

Chi tiết này dẫn đến Tây phương Yêu tộc sẽ xuất hiện một cái đứt gãy...

Dương Đạo Nhân sau khi xử lý xong sự tình Vu tộc liền lập tức tiến về Tây Hải, trấn áp "Tây Hải Hải Nhãn".

Từ trong những huyết trì lớn nhỏ kia thu hoạch được không ít đồ vật kỳ quái, có một bộ phận linh bảo giống như "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình", có một ít xương cốt, dược liệu đặc thù v.v...

Tóm lại đều có thể thông qua linh tính tự thân hấp thu sức mạnh hỗn tạp trong huyết trì, cuối cùng đều sẽ thống nhất giao cho Thập Nhị Tổ Vu, bọn họ tự có biện pháp từ trong đó rút ra sức mạnh đã thu thập, sau đó chú nhập vào "Đô Thiên Thần Sát Kỳ" để đề thăng uy năng.

Ba Tiêu đạo nhân đem tất cả ô huyết, sát khí, oán độc, hồn phách, thuộc tính, Tiên Thiên chi lực... toàn bộ hối tụ vào trong "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình". "Bì Lô Tiên!

Đem 'Thanh Tịnh Lưu Ly Bình' này đưa đến tay Từ Hàng ở Địa Ngục Hoàng Tuyền, để hắn dùng 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 tịnh hóa nó!

Cũng siêu độ cho những hồn phách ấu thú này." Ba Tiêu đạo nhân phân phó.

Bì Lô Tiên vừa đi, Trấn Nguyên Tử ở "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" truyền tin đến, Vu tộc đại cử xâm phạm, muốn đòi Ba Tiêu đạo nhân một lời giải thích về việc sát lục đông đảo tộc nhân Vu tộc. "Hừ!

Bản tọa chưa kịp đi tìm bọn hắn gây phiền phức, bọn hắn lại tự đưa tới cửa rồi!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng, thông qua liên hệ giữa sơn môn thạch cổ liền đi tới "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán"!

Ba Tiêu đạo nhân cùng Hồng Vân Lão Tổ gần như cùng một thời gian đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán".

Bên ngoài "Vạn Thọ Sơn", đại quân Vu tộc cũng đã bày ra trận thế.

Dẫn đầu chính là Không Gian Tổ Vu Đế Giang, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, sáu vị Tổ Vu. "Đế Giang đạo hữu, hôm nay hưng sư động chúng đến đây có việc gì a?" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên liên. "Ba Tiêu đạo hữu, 'Tu Di Sơn' nhất mạch các ngươi không chỉ nhúng tay vào ân oán giữa Vu tộc và Yêu tộc chúng ta, đánh giết đông đảo Đại Vu của Vu tộc ta, còn tù cấm, trục xuất tộc nhân Vu tộc ta, là đạo lý gì?" Đế Giang nộ thanh quát. "Không sai!

Vu tộc ta nãi là nhân vật chính của Hồng Hoang, chủ quản Hồng Hoang đại lục, theo lý thì cả Hồng Hoang đại lục đều là địa bàn của Vu tộc ta!" Cộng Công mở miệng nói. "Nhưng chúng ta Tổ Vu kính trọng đạo hữu là bậc có đạo chân tu, cũng tôn trọng cống hiến của đạo hữu đối với Tây phương đại lục.

Năm đó chúng ta đã khách khách khí khí đến bái phỏng Ba Tiêu đạo hữu, đạo hữu cũng đồng ý cho Vu tộc tiến vào Tây phương đại lục!

Hiện nay vì sao xuất nhĩ phản nhĩ, đại tứ đồ sát tộc nhân Vu tộc ta!" Cộng Công nói đến đây lớn tiếng nộ quát. "Năm đó bản tọa có nói trước, Vu tộc ở trong Tây phương đại lục không được làm điều phi pháp, lạm sát vô cô!

Nhưng hiện tại cư nhiên bị ta phát hiện Vu tộc có kế hoạch, quy mô lớn bắt giữ, trộm cắp ấu thú các tộc, tịnh đem chúng tàn nhẫn ngược sát, tế luyện tà bảo!" Ba Tiêu đạo nhân nộ quát lại. "Loại ác

hành này chết không có gì đáng tiếc, bản tọa hạ lệnh kẻ tội đại ác cực thì giết không tha, kẻ tội nghiệt nhẹ hơn thì phạt làm khổ dịch, tộc nhân vô tội của bộ lạc tương quan cùng Vu tộc ấu niên toàn bộ trục xuất khỏi Tây phương đại lục!

Đây là bản tọa đã lưới bỏ một mặt rồi!" Ba Tiêu đạo nhân lạnh lùng nói. "Hừ!

Ta vốn tưởng rằng Vu tộc là một bang thiết huyết nam nhi, không giống Tam Thanh huynh đệ hư ngụy bất kham, không giống Đế Tuấn, Thái Nhất dã tâm bừng bừng, cũng không giống Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề âm hiểm xảo trá.

Không ngờ lại làm ra sự tình táng tận thiên lương bực này!" Hồng Vân Lão Tổ đối với sở tác sở vi của Vu tộc thập phần phẫn nộ, chỉ vào mũi Tổ Vu mắng. "Hành vi như vậy mà có tư cách tự xưng là hậu duệ của Bàn Cổ đại thần, có tư cách quản lý Hồng Hoang đại lục sao!" Hồng Vân Lão Tổ từng tiếng chất vấn. "Hừ!

Vu Yêu nhị tộc thế bất lưỡng lập!

Chém giết Yêu tộc dư nghiệt thì có gì không thể!" Chúc Dung hào không thèm để ý nói. "Yêu tộc cũng là sinh linh của phương thế giới này, cũng là Bàn Cổ đại thần sở hóa!

Các ngươi Tổ Vu miệng nói là hậu duệ Bàn Cổ đại thần, chẳng lẽ không nên thiện đãi Hồng Hoang vạn tộc, thủ hộ vạn vật sinh linh do Bàn Cổ đại thần sở hóa sao?" Nhân từ thiện lương như Hồng Vân Lão Tổ khó có thể lý giải vì sao Tổ Vu lại làm ra ác hành hữu vi thiên lý như vậy!

Hắn có thể chấp nhận chủng tộc chi gian chinh chiến, phân cái ngươi chết ta sống, nhưng không chấp nhận nổi việc đồ sát và ngược đãi ấu thú. "Bản tọa chỉ chém giết những kẻ tội hữu ứng đắc, các ngươi Tổ Vu phẫn nộ như thế, nếu bản tọa giống như các ngươi, đối

với Vu tộc ấu niên đại khai sát giới, các ngươi lại sẽ làm thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân chất vấn. "Hừ!

Yêu tộc ti tiện, đâu có tư cách đánh đồng với nhi lang Vu tộc ta?" Chúc Dung khinh thường hừ lạnh một tiếng, cường ngạnh nói, "Vu tộc ta chém giết Yêu tộc ấu thú, các ngươi lại hà tất lo chuyện bao đồng, theo ta được biết 'Tu Di Sơn' nhất mạch cùng Yêu tộc cũng có không ít ân oán." "A a!" Ba Tiêu đạo nhân vô ngữ lắc đầu, đối với đám Tổ Vu ngang ngược không nói lý lẽ như Chúc Dung đã sớm mất kiên nhẫn. "Hùng Miêu nhất tộc chịu sự che chở của bản tọa, đây là sự thật mà cả Tây phương đại lục đều biết, Vu tộc tộc nhân trộm cắp hơn một trăm ấu thú Hùng Miêu tịnh đem chúng ngược sát!

Bản tọa vì thế hướng Vu tộc đòi một lời giải thích!

Các ngươi còn có lời gì để nói?" Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp nói. "....." Không Gian Tổ Vu Đế Giang không ngờ đám Vu tộc trú trát tại Tây phương đại lục cư nhiên lại hồ đồ như thế, đem chủ ý đánh lên người chủng tộc được Ba Tiêu đạo nhân che chở, quả thực hồ nháo! "....." Chúc Dung không biết nói gì thì trực tiếp bị Ba Tiêu đạo nhân phất tay cắt ngang. "Sự đã đến nước này, chư vị Tổ Vu không nói, bản tọa cũng sẽ đến Bất Chu Sơn đòi một lời giải thích, đã chủ động đến đây, vậy thì làm một trận, kết thúc đi!" Ba Tiêu đạo nhân trong tay lượng ra "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu". "Ba Tiêu ác đạo, người khác sợ ngươi, Tổ Vu ta cũng không sợ!

Đánh thì đánh!

Kết thúc cái gì?" Chúc Dung không kiên nhẫn nói. "Tổ Vu hiếu chiến đã nổi danh!

Vậy chúng ta liền làm một trận!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh nói. "Tốt!

Chương 183

Ba Tiêu ác đạo, nếu ngươi thua thì phải mở ra lối vào từ 'Vạn Thọ Sơn' thông đến Tây phương đại lục, từ nay về sau không được trở ngại Vu tộc ta quản lý Tây phương đại lục!" Cộng Công mở miệng nói. "Nằm mơ đi!" Hồng Vân Lão Tổ phá khẩu đại mạ, "Vu tộc vô sỉ, còn dám được đằng chân lân đằng đầu, bất luận tốt xấu ta sẽ đuổi tất cả Vu tộc ra khỏi Tây phương đại lục!" "Muốn luận Không Gian pháp tắc, Nhị huynh ta cũng biết, nếu luận vô ảnh vô tung, Hồng Vân ta cũng không kém!

Đến lúc đó ta cũng đi khắp thế giới trộm ấu niên Vu tộc, để Vu tộc các ngươi cũng nếm thử ác quả!" Hồng Vân Lão Tổ không khắc chế như Ba Tiêu đạo nhân, trực tiếp uy hiếp. "Ngươi dám!" Chúc Dung nghe vậy tức đến toàn thân bốc lửa. "Đế Giang đạo hữu, bần đạo sớm đã muốn cùng ngươi nhất giác cao hạ!" Trấn Nguyên Tử đối với Không Gian Tổ Vu Đế Giang mở miệng nói. "Được!" Đế Giang cũng không hàm hồ, đã cãi không thắng thì chỉ có thể khai chiến. "Sưu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang trực tiếp hiện ra Tổ Vu chân thân, trạng như cái túi vàng, đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không có mặt mũi.

Tổ Vu chân thân mới có thể phát huy tối đa Tổ Vu cường đại pháp tắc chi lực và nhục thân sức mạnh. "Xoát!" Trấn Nguyên Tử vung tay đánh ra một đạo "Không Gian Bình Chướng" đem hắn cùng Đế Giang bao phủ ở bên trong.

Nơi này là "Tu Di Sơn", là địa bàn của Trấn Nguyên Tử, hắn không thể để dư ba đấu pháp làm tổn hủy cảnh trí nơi này.

Không Gian pháp tắc của Trấn Nguyên Tử cùng Đế Giang tương

xứng, lại có "Địa Thư" và "Thổ Chi Pháp Tắc", "Thủ Hộ Pháp Tắc" gia trì, cùng Đế Giang nhất thời đấu đến khó phân thắng bại.

Hồng Vân Lão Tổ dưới sự ra hiệu của Ba Tiêu đạo nhân ngăn cản Nhân diện thú thân, hai tai tựa chó, tai treo thanh xà; Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Hai người quay cuồng phong vân dũng động, nhất thời đánh thành một đoàn.

Ba Tiêu đạo nhân một mình đối mặt Nhân diện hổ thân, thân khoác vảy vàng, vai sinh đôi cánh, tai trái xuyên rắn, chân thừa hai rồng - Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu.

Đầu mãng xà thân người, thân khoác vảy đen, chân đạp hắc long, tay quấn thanh mãng - Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công.

Đầu thú thân người, thân khoác vảy đỏ, tai xuyên hỏa xà, chân đạp hỏa long - Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

Trong miệng ngậm rắn, trong tay cầm rắn, đầu hổ thân người, bốn móng chân, tay dài - Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương.

Ba Tiêu đạo nhân 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đã đạt tới tầng thứ bảy, nhục thân cường độ so với Tổ Vu hiện tại có hơn chứ không kém. "Oanh!" Sau một tiếng nổ vang, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu có công kích lực sắc bén nhất, tê lợi nhất bị chấn lui lại mấy bước.

Bên ngoài "Vạn Thọ Sơn" một trận đại chiến không biết đã thu hút bao nhiêu sự chú ý của đại năng Hồng Hoang thế giới.

Trấn Nguyên Tử với khả năng chưởng khống Không Gian pháp tắc cao siêu, phòng ngự năng lực cường đại lần nữa khiến các đại năng dòm ngó trong bóng tối chấn kinh không thôi.

Hồng Vân Lão Tổ vốn luôn hòa thiện, không hiển sơn không lộ thủy, nay cùng Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi đấu pháp thanh thế hạo đại

đánh từ dưới đất lên không trung.

Ba Tiêu đạo nhân y nguyên không hiển lộ ra tu vi Nhị Thi Chuẩn Thánh, vẫn lấy 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 tầng thứ bảy tôi luyện nhục thân cường hãn, cộng thêm hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cùng bốn vị Tổ Vu chém giết mà không rơi xuống hạ phong. "Tuy không biết nguyên nhân, nhưng trước mắt xem ra Ba Tiêu đạo nhân xác thực khó trảm thi thành Chuẩn Thánh, cho nên mới một lòng đem toàn bộ tinh lực đặt vào công pháp luyện thể!" Trong Tây Côn Luân, Tam Thanh dùng "Côn Luân Kính" quan khán "Vạn Thọ Sơn đại chiến", Nguyên Thủy bình phẩm. "Nhưng công pháp luyện thể tuy nhìn qua cường đại, nhưng dù sao cũng không phải Tổ Vu, không có huyết mạch Bàn Cổ phụ thần, có tu luyện nhục thân sức mạnh nữa, cũng không cách nào đề thăng trình độ nắm giữ pháp tắc chi lực, lão sư đã minh xác cường điệu tầm quan trọng của việc tu luyện pháp tắc chi lực..." Thông Thiên hiển nhiên đối với công pháp luyện thể thập phần không coi trọng. "Hiện tại Ba Tiêu đạo nhân nhìn qua phong quang, lấy cảnh giới Đại La Kim Tiên, dựa vào nhục thân chi lực và hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, đông đảo Tiên Thiên Linh Bảo có thể diệu võ dương oai!

Nhưng theo cảnh giới tu sĩ khác càng lúc càng cao, ưu thế của Ba Tiêu đạo nhân sẽ càng lúc càng nhỏ, chung quy sẽ bị tu sĩ khác siêu việt!" Lão Tử lúc này lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường. "Hiện nay xem ra, 'Tu Di Sơn' nhất mạch Ba Tiêu đạo nhân đã phế, Trấn Nguyên Tử nắm giữ Không Gian pháp tắc quỷ dị, lại có linh bảo như 'Địa Thư', uy hiếp lớn nhất!" Nguyên Thủy lờ đi Ba Tiêu đạo nhân, bắt đầu định mục quang lên người Trấn Nguyên Tử. "Trấn Nguyên Tử tính cách thủ thành có thừa, khai thác không đủ, không đáng sợ hãi!" Lão Tử phân tích nói. "Còn về Hồng Vân Lão Tổ tính cách ưu nhu quả đoạn, chiêm tiền cố hậu, sự thiện lương buồn cười đó sớm muộn gì

cũng sẽ khiến hắn chết không có chỗ chôn!" Thông Thiên cũng bắt đầu đưa ra kiến giải. "Quan trọng hơn là một vấn đề, hiện tại Ba Tiêu đạo nhân vẫn là lão đại, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ đều nghe hắn." Nguyên Thủy khinh thường cười lạnh nói. "Nhưng đợi khi Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ đột phá Nhị Thi Chuẩn Thánh, thực lực dần dần tiếp cận Ba Tiêu đạo nhân, thậm chí siêu việt hắn, thời gian dài định nhiên sẽ cùng Ba Tiêu đạo nhân có tính cách cường thế bá đạo nhưng thực lực không đủ để áp chế nảy sinh xung đột!" Nguyên Thủy đối với suy đoán của mình rất có lòng tin.

Lão Tử nghe đến đây, lông mày tuyết trắng khẽ run lên, tuy không mở mắt, mí mắt lại động đậy.

Lúc này Lão Tử thập phần may mắn, năm đó khi phát hiện ảo diệu của việc tu luyện pháp tắc chi lực đã không chia sẻ cho Nguyên Thủy và Thông Thiên, mới có thể bảo trì đủ thực lực áp chế, khiến hai huynh đệ đối với mình không dám tâm sinh bất kính.

Lão Tử vốn có một chút hoài nghi liệu mình có đa tâm hay không, hiện nay nghe Nguyên Thủy suy đoán tự nhiên như vậy và Thông Thiên vô thức gật đầu tán thành, Lão Tử biết mình làm không sai!

Nếu thật sự có một ngày thực lực Nhị đệ và Tam đệ cao hơn, nhất định cũng sẽ giống như cách bọn họ suy đoán về Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, đối với người đại huynh này tâm sinh khinh mạn, bất tiết chi ý!

Lão Tử đem tâm tư ẩn tàng, không để Nguyên Thủy và Thông Thiên phát giác một tia một hào, mỉm cười nói: "Đến lúc đó chúng ta đảo lại có thể làm một phen văn chương!" "Không sai!

Lúc đó cần Đại huynh ra chủ ý, tiểu đệ nghe theo sự an bài của Đại huynh!" Nguyên Thủy lập tức phụ họa. "Quản những chuyện nhàn rỗi đó làm gì, chúng ta cứ tu luyện thật tốt là được!" Nếu muốn

quang minh chính đại làm một trận thì Thông Thiên tuyệt đối giơ hai tay tán thành, nhưng mấy mưu kế này lại khiến hắn không kiên nhẫn lầm bầm.

Trong "Thiên Đình", Yêu Hoàng Đế Tuấn và Hi Hòa ngồi trên bảo tọa cao cao tại "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Bên đông trắc thấp hơn một chút là bảo tọa của Đông Hoàng Thái Nhất và Thường Hi.

Bên tây trắc thấp hơn một chút nữa là bảo tọa của Oa Hoàng Nữ Oa và Hy Hoàng Phục Hy.

Trên đại điện Yêu tộc cao tầng lâm lập, phía trước nhất là Yêu Sư Côn Bằng và Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân, phía sau tịnh bài đứng là Thập Đại Yêu Thánh.

Cùng với một số đồng đạo "Tử Tiêu Cung" mới đầu quân gần đây, hoặc là đại năng Hồng Hoang.

Sau nữa là Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân và Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân vừa mới khôi phục.

Lại sau nữa là ba trăm sáu mươi Chu Thiên Tinh Quân...

Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi liên thủ thích phóng một loại pháp thuật tên là "Thủy Nguyệt Kính Hoa", cũng đem đại chiến bên ngoài "Vạn Thọ Sơn" triển hiện rõ ràng vô cùng trước mặt tất cả cao tầng Yêu tộc. "Cáp cáp cáp!

Thập Nhị Tổ Vu cư nhiên đánh nhau với Ba Tiêu ác đạo, thật hợp tâm ý bản hoàng!

Trước đó bản hoàng có chút lo lắng bọn chúng thông đồng một giuộc, sẽ làm áp lực của chúng ta càng lớn, không ngờ hiện tại đánh nhau rồi, chúng ta có thể tĩnh quan kỳ biến!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cười to. "Đại huynh!

Thập Nhị Tổ Vu hiện nay tách ra, sáu tên đi đối phó ba tên kia của 'Tu Di Sơn', sáu tên còn lại phân tán tại các đại bộ lạc Hồng Hoang đại lục!

Chi bằng chúng ta thừa cơ xuất thủ đảo hủy mấy cái bộ lạc Vu tộc cỡ lớn, báo thù rửa hận cho tộc nhân Yêu tộc uổng mạng trong tay Vu tộc những năm qua!" Đông Hoàng Thái Nhất lệ thanh gào thét. "Không sai!

Mười hai Tổ Vu phân tán các nơi, lại có sáu Tổ Vu đang triền đấu cùng Ba Tiêu ác đạo, tuyệt đối không có khả năng hối tụ một chỗ triệu hoán Bàn Cổ chân thân hư ảnh!

Chúng ta xuất kỳ bất ý định có thể đại hoạch toàn thắng!" Yêu Sư Côn Bằng mở miệng tán thành. "Nhưng Đạo Tổ có mệnh lệnh Yêu tộc quản thiên, Vu tộc quản địa.

Vu tộc những năm này lấy cớ này đại tứ chém giết tộc nhân Yêu tộc chúng ta còn lưu lại trên Hồng Hoang đại lục!

Chương 184

Nếu chúng ta lúc này xuống Hồng Hoang đại lục đánh giết Vu tộc, chẳng phải sẽ bị người ta nắm thóp sao?

Khủng phạ sẽ tao ngộ sự báo phục càng thêm mãnh liệt!

Vu tộc tàn nhẫn hiếu sát, sẽ biến bản gia lệ đồ sát Yêu tộc còn sót lại!" Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân lại đưa ra ý kiến bất đồng.

Tại dưới tình huống Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cố ý gây nên, Yêu Sư và Yêu Tướng vốn không quá đối đầu nay mâu thuẫn đã thập phần rõ ràng.

Thập Đại Yêu Thánh toàn bộ ủng hộ Yêu Sư Côn Bằng.

Các vị Tinh Quân lại tương đối thân cận với Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Cho nên mỗi lần có yếu sự thương lượng, hai đại phái hệ đều sẽ châm phong tương đối, hỗ bất tương nhượng.

Tuy đây cũng là tình hình mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hy vọng nhìn thấy, nhưng, quan đầu khẩn cấp mà cứ ồn ào như vậy, lại khiến trong lòng hắn có chút không vui! "Vậy Yêu Tướng lại có cao kiến gì?" Yêu Sư Côn Bằng phản vấn. "Ta cảm thấy nên nhân lúc Tổ Vu thực lực phân tán, tự lo không xong, phái thêm nhân thủ đi khắp nơi trên Hồng Hoang đại lục đón tộc nhân Yêu tộc thất lạc lên Thiên Đình, đây mới là căn cơ và hy vọng để Yêu tộc chúng ta phát triển tráng đại!

Không nên mục quang thiển cận, chỉ chăm chăm vào tư sát với Vu tộc..." Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân hào không lùi bước.

Thập Đại Yêu Thánh và các lộ Tinh Quân cũng phân phân mở

miệng, phát biểu ý kiến, vô phi là ủng hộ ý kiến của một bên! "Được rồi!

Được rồi!

Đừng ồn nữa!

Bản hoàng đã có quyết đoạn!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đại hát một tiếng mới chế chỉ được cuộc tranh cãi vô hưu chỉ.

Một tiếng quát lớn ngăn lại sự châm phong tương đối giữa phái Yêu Sư và phái Yêu Tướng, Yêu Hoàng Đế Tuấn khẽ ho một tiếng mở miệng nói: "Những lời Yêu Sư và Yêu Tướng nói đều là việc cấp bách!

Yêu Sư nói nhân lúc Tổ Vu tự lo không xong công kích các bộ lạc Vu tộc cỡ lớn, xác thực là thời tiết tốt nhất để suy yếu thực lực Vu tộc.

Yêu Tướng nói muốn nhân cơ hội này phái nhiều nhân thủ đi Hồng Hoang đại lục đón tộc nhân Yêu tộc về cũng là trọng trung chi trọng quan hệ đến sự phát triển lâu dài của Yêu tộc." Yêu Sư Côn Bằng và Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân nghe Yêu Hoàng Đế Tuấn hòa giải, chuẩn bị tiếp tục cứ lý lực tranh.

Yêu Hoàng Đế Tuấn tranh thủ thời gian giơ tay ấn xuống, ra hiệu chưa nói xong. "Suy yếu Vu tộc không cần quá nhiều người tham dự, công đánh các bộ lạc Vu tộc cỡ lớn quá tốn thời gian và sức lực, tịnh không thực tế!

Nhưng ta muốn thừa cơ hội này chém giết một nhóm Đại Vu của Vu tộc, khiến chúng tổn thất thảm trọng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn hắc hắc cười, lộ ra một nụ cười giảo hoạt. "Việc này do ngô đệ Đông Hoàng cùng hai vị Yêu Hậu, Hy Hoàng, Yêu Sư, cùng Thập Đại Yêu Thánh đi làm, mục tiêu lựa chọn, thời cơ động thủ cứ thương nghị là

được!" Yêu Hoàng Đế Tuấn phân phó cho Đông Hoàng Thái Nhất. "Đại huynh yên tâm, bản hoàng định sẽ khiến Vu tộc ăn quả đắng!" Đông Hoàng Thái Nhất nhe răng cười nói. "Còn về Yêu Tướng, liền đái lĩnh chư vị Tinh Quân, các vị Yêu Tướng cùng đông đảo tộc nhân phân tán hành động, đem Yêu tộc thất lạc trên Hồng Hoang đại lục tận lượng chuyển di về 'Thiên Đình', kẻ tư chất xuất chúng thì tống nhập 'Thiên Giới' huấn luyện!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lại ra lệnh cho Nhiên Đăng Đạo Nhân. "Yêu Hoàng yên tâm!

Định bất nhục mệnh!" Nhiên Đăng Đạo Nhân hân nhiên lĩnh mệnh. "Chư vị ái khanh cứ hành kỳ sự, bản hoàng chờ tin tức tốt thắng lợi trở về!" Yêu Hoàng Đế Tuấn ba ngôn hai ngữ giải quyết phân tranh trước mắt.

Yêu Tướng Nhiên Đăng Đạo Nhân đái lĩnh đông đảo Tinh Quân cùng Yêu tộc cao thủ sau một hồi phân phối, hướng về tứ diện bát phương của Hồng Hoang đại lục phân tán ra, bắt đầu cứu giúp Yêu tộc đang bị Vu tộc truy sát, vây tiễu.

Những Yêu tộc này hành động tuy thời gian gấp, nhiệm vụ nặng, nhưng không có gì đáng kể, cũng không cần nói nhiều.

Chủ yếu là một nhóm nhỏ đại năng giảo hoạt đỉnh tiêm do Đông Hoàng Thái Nhất đái lĩnh, trừ bỏ "Thiên Đình" trực tiếp hướng về Hồng Hoang đại lục lao xuống.

Phân thành mấy tiểu đội, chuyên môn chọn những bộ lạc Vu tộc không có Tổ Vu trú thủ, đối với Đại Vu trong bộ lạc nhất kích tất sát, giết xong hào không dây dưa dài dòng, trực tiếp lao tới mục tiêu tiếp theo.

Mãi cho đến khi đánh giết mấy chục tên Đại Vu, mấy vị Tổ Vu mới phát hiện dị thường.

Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương đã đi "Vạn Thọ Sơn" gây sự, muội

tử của hắn là Cửu Phượng thủ tại trong bộ lạc.

Cửu Phượng là một tồn tại thập phần đặc thù trong Vu tộc, nàng đản sinh muộn hơn Thập Nhị Tổ Vu, nhưng sớm hơn các Đại Vu khác.

Đồng dạng, huyết mạch chi lực của nàng yếu hơn Tổ Vu một chút, nhưng lại mạnh hơn các Đại Vu khác không ít.

Cho nên thực lực Cửu Phượng cũng có cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đông Hoàng Thái Nhất biết Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương đang ở "Vạn Thọ Sơn", đương nhiên cho rằng trong bộ lạc không có cao thủ.

Vu là phái hai vị trong Thập Đại Yêu Thánh là Kế Mông và Bạch Trạch phụ trách chém giết Đại Vu trong bộ lạc Cường Lương.

Nào ngờ gặp phải Cửu Phượng!

Cửu Phượng kế thừa Vu pháp của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương và Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, thực lực quả thực bất phàm, Lôi, Vũ hai loại thuộc tính Vu pháp tướng đắc ích chương, uy lực cự đại.

Yêu Thánh Kế Mông hiện ra bản thể nhân thân long thủ, trong tay "Tam Xoa Nháo Hải Cương Xoa" mang theo phong, vũ hai loại yêu pháp, cùng Cửu Phượng ngạnh kháng căn bản chiếm không được thượng phong.

Bạch Trạch lấy trí tuệ sở trường, lực chiến đấu trong Thập Đại Yêu Thánh quả thực không có chỗ nào xuất sắc, tay cầm "Vũ Mao Phiến" phụ trợ Kế Mông lấy hai địch một trong thời gian ngắn cư nhiên không thể đánh bại Cửu Phượng.

Lại có một đám Đại Vu của bộ lạc Cường Lương từ bên cạnh sách ứng, đồng dạng có thể gây cho Kế Mông và Bạch Trạch không ít phiền phức.

Cửu Phượng hốt nhiên ngẩng đầu trường minh, thanh chấn cửu tiêu. "Không ổn!" Bạch Trạch hốt nhiên sắc mặt biến đổi, kinh kêu một tiếng.

Hắn hào xưng thông quá khứ tri tương lai, tuy rằng không lợi hại đến mức đó, nhưng đối với nguy hiểm lại có năng lực dự tri cực kỳ mẫn duệ. "Sao vậy?

Chúng ta thêm chút sức nữa, nhất định phải chém giết Đại Vu!" Kế Mông gia khẩn công thế. "Đại Vu đang triệu hoán Tổ Vu đến!

Mau rút lui, còn do dự chúng ta sẽ nguy hiểm!" Bạch Trạch nói xong xoay người bỏ chạy, hắn đối với mình rất có tự tri chi minh, bất kỳ một Tổ Vu nào cũng có thể dễ dàng đánh giết hắn! "Ai!" Kế Mông vừa thấy Bạch Trạch rút lui, mình hắn ở lại cũng không có tác dụng, hắn cũng thâm biết bản lĩnh của Bạch Trạch.

Thấy Bạch Trạch gấp gáp rời đi như vậy, hắn cũng không dám lấy cái mạng nhỏ ra đùa giỡn, bèn đồng dạng hất ra Cửu Phượng thương hoàng đào tẩu.

Tại lúc Bạch Trạch và Kế Mông rời đi chưa được vài hơi thở, bỗng nhiên chân trời một đạo thân ảnh tật trì tới, chính là Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh. "Cửu Phượng!

Xảy ra chuyện gì?" Huyền Minh kinh nghi nói. "Yêu tộc đột nhiên đánh lén Đại Vu trong tộc, bị ta ngăn cản, ta hoài nghi Yêu tộc nhân lúc huynh trưởng và các vị Tổ Vu khác ra ngoài, phái nhân thủ đánh lén Đại Vu các bộ lạc!" Cửu Phượng gấp giọng nói. "Đáng chết!" Vũ Chi Tổ Vu không dám đại ý, nháy mắt lắc mình hiện ra bản thể, nãi là một con cự thú tranh nanh, toàn thân sinh đầy cốt thứ, khác biệt một trời một vực với dung mạo mỹ lệ khi ở dạng người.

Chương 185

"Hống!" Tổ Vu toàn lực tê hống thanh chấn Hồng Hoang, tất cả Vu tộc và Tổ Vu toàn bộ đều có thể lý giải rõ ràng ý tứ mà Huyền Minh truyền đạt. "Hống!" "Hống!" "Hống!"...

Phân tán tại các bộ lạc, các Tổ Vu phân phân nộ hống, bắt đầu tuần thị, bảo hộ bộ lạc chung quanh.

Lúc này tại một chỗ khác trong bộ lạc Khoa Phụ, Đại Vu Khoa Phụ đang thập phần vui vẻ nghênh tiếp hảo bằng hữu Đại Vu Hậu Nghệ đặc ý trường đồ bạt thiệp đến thăm.

Hai người bạn tốt đang ăn thịt miếng to, uống rượu bát lớn, kể cho nhau nghe những dật văn thú sự sau khi ly biệt. "Khoa Phụ huynh đệ, ta cũng khó xử a!

Hậu Thổ Tổ Vu ý kiến trái ngược với các Tổ Vu khác, tịnh không đồng ý truy sát Yêu tộc phổ thông và bắt giữ Yêu tộc ấu thú!" Đại Vu Hậu Nghệ một hơi cạn sạch một vò rượu mạnh, buồn bực nói. "Cho nên tộc nhân Hậu Thổ Tổ Vu chúng ta gần đây trong Vu tộc tháng ngày khó sống a!

Tộc nhân không dám bất kính với Hậu Thổ Tổ Vu, nhưng gặp ta lại lãnh trào nhiệt phúng, mỉa mai bài xích..." Đại Vu Hậu Nghệ nói rồi lại uống một vò rượu mạnh. "Cũng may có Khoa Phụ huynh đệ giống như ta, cùng hậu duệ chúng ta xưng huynh gọi đệ, cùng uống rượu cùng ăn thịt!" Đại Vu Hậu Nghệ kính Khoa Phụ một vò. "Haizz!

Kỳ thật nói thật, truy sát Yêu tộc dư nghiệt thì cũng thôi, nhưng bắt giữ, ngược sát những Yêu tộc ấu thú đó ta cũng có chút vu tâm bất nhẫn, đều là những tiểu gia hỏa mộng đổng vô tri, cùng tiểu Vu tộc trong bộ lạc chúng ta lại có gì khác biệt đâu..." Đại Vu Khoa Phụ thở

dài. "Nhưng Tổ Vu có mệnh lệnh, ta lại có thể có biện pháp nào đâu!

Huynh đệ ta vì tiêu cực đãi công mà bị người ta báo cáo lên Cú Mang Tổ Vu, mấy năm trước Cú Mang Tổ Vu còn chuyên trình huấn xích ta một trận!" Đại Vu Khoa Phụ cũng buồn bực không vui. "Ai nha!

Vậy ta lúc này đến tìm ngươi chẳng phải sẽ gây phiền phức cho ngươi sao?" Hậu Nghệ vội vàng nói. "Không sao..." Khoa Phụ lời còn chưa dứt. "Sưu!" Một thanh "Thái Âm Thần Luân" tròn như trăng rằm hốt nhiên từ trên trời giáng xuống, chém về phía Đại Vu Khoa Phụ!

Thường Hi căn cứ tình báo biết được trong bộ lạc nơi này có một tên Đại Vu tên là Khoa Phụ, bay tới nơi này, sảo sảo tra xét một chút, từ khí tức, cây đào mộc trượng tùy thân bên người Khoa Phụ, cùng với vị trí trong bộ lạc liền biết mục tiêu là ai.

Còn về Hậu Nghệ ngồi đối diện, Thường Hi căn bản không chú ý...

Thường Hi đang gấp gáp chém giết mục tiêu, tranh thủ thời gian nhân lúc Tổ Vu chưa phản ứng, tiến về bộ lạc tiếp theo.

Nên nàng tùy thủ kích xuất linh bảo "Thái Âm Thần Luân", lòng tin tràn đầy cho rằng một đòn tùy tiện của Nhị Thi Chuẩn Thánh liền có thể khiến một tên Đại Vu phấn thân toái cốt.

Nào ngờ, hai kẻ đang uống rượu bên dưới lại là hai kẻ đủ sức xếp vào hàng ngũ Đại Vu đỉnh tiêm nhất của Vu tộc.

Khoa Phụ tuy đang uống rượu, nhưng khi "Thái Âm Thần Luân" tập kích tới, theo bản năng liền cầm đào mộc trượng bên tay hung hăng nện về phía "Thái Âm Thần Luân". "Oanh!" Đại Vu Khoa Phụ lực đại vô cùng, đào mộc trượng kiên ngạnh vô cùng, va chạm với "Thái Âm Thần Luân" phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa. "Oa!" Đại

Vu Khoa Phụ thực lực dù sao cũng kém Thường Hi, tuy rằng cường ngạnh tiếp một đòn của Thường Hi, nhưng cũng phun ra một ngụm tiên huyết.

Nhưng Khoa Phụ dù sao cũng là tộc nhân của Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang, một thân huyết mạch Mộc thuộc tính, năng lực khôi phục kinh nhân!

Tổ Vu hiếu chiến, càng bị thương càng kích phát chiến ý và huyết khí trong lòng.

Chỉ thấy đào mộc trượng trong tay Khoa Phụ huy vũ thành một đoàn trượng ảnh. "Binh binh bang bang..." Đào mộc trượng cùng "Thái Âm Thần Luân" nháy mắt giao thủ vô số lần, trong miệng Khoa Phụ tiên huyết không ngừng trào ra, trên mặt lại hiện ra thần sắc hưng phấn kích động.

Khoa Phụ không thích truy sát Yêu tộc yếu nhỏ, nhưng gặp cường địch như vậy lại mong mỏi một trận đại chiến hàm sướng lâm li.

Đại Vu Hậu Nghệ đương nhiên cũng không thể tọa thị bất lý, ngay lập tức từ sau lưng lấy xuống một cây cung mạnh. "Dát chi chi!" Hậu Nghệ song tí dồn sức, kéo cây trường cung thành hình trăng tròn!

Trên dây cung nguyên bản không có vật gì, đốn thời xuất hiện một mũi tên sắc bén vô cùng. "Sưu!" Hậu Nghệ vừa buông tay, mũi tên kia đối chuẩn Thường Hi đang phiêu phù trên không trung bắn tới!

Thường Hi đang chuẩn bị khống chế "Thái Âm Thần Luân" truy sát Khoa Phụ, nhưng mũi tên bay tới nghênh diện khiến nàng có một loại tâm quý mạc danh. "Xoát!" Thường Hi dùng một kiện linh bảo khác là "Thái Âm Bảo Kính" phát ra một đạo Thái Âm thần quang chiếu về phía mũi tên kia. "Oanh!" Thái Âm thần quang bị mũi tên bắn xuyên!

Mũi tên tiếp tục lao về phía Thường Hi! "Xoát!" "Xoát!" Thường Hi lại bắn ra hai đạo Thái Âm thần quang mới triệt để ma diệt mũi tên.

Nhưng lúc này Hậu Nghệ đã sớm bắn ra Cửu Tinh Liên Châu Tiễn!

Chín mũi tên toàn bộ bắn về phía Thường Hi! "Đáng ghét!" Thường Hi chưa từng nghĩ sẽ bị một tên Đại Vu bức đến luống cuống tay chân.

Một tay liên liên huy xuất các loại yêu thuật tiên pháp, một tay toàn lực thôi phát "Thái Âm Bảo Kính" mới ngăn được Cửu Tinh Liên Châu Tiễn của Hậu Nghệ. "Tiểu muội, sao lại mất nhiều thời gian thế!" Hi Hòa vừa mới chém giết xong một Đại Vu trong bộ lạc khác, bay tới. "Xoát!" Hi Hòa dùng "Nguyệt Quế Trượng" quét ra một mảng lớn nguyệt hoa hướng về phía mạn thiên lợi tiễn do Hậu Nghệ bắn ra. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Hi Hòa trong tay oanh xuất một đạo "Thái Âm Thần Lôi" bổ về phía Khoa Phụ và Hậu Nghệ.

Tại lúc hai vị Đại Vu ngập ngừng sắp nguy, một đạo nhân ảnh một bước ngàn dặm từ xa đột nhiên phi bôn tới. "Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"...

Hậu Thổ Tổ Vu hiện ra chân thân, song quyền huy vũ thành ảnh nện về phía Hi Hòa, Thường Hi, trong miệng nộ xích: "Yêu tộc vô sỉ, đường đường là Chuẩn Thánh cư nhiên tập sát Đại Vu Vu tộc ta!" "Hậu Thổ!

Chớ có nói bộ dạng đại nghĩa lẫm nhiên, Vu tộc các ngươi lại tốt lành gì, ức vạn tộc nhân yếu nhỏ và ấu thú của Yêu tộc ta bị ai vô tình chém giết!" Hi Hòa đồng dạng nộ mạ. "Vu tộc quản địa, Yêu tộc quản thiên, Yêu tộc các ngươi hôm nay ở trên địa bàn Vu tộc ta tàn sát tộc nhân ta, hôm nay Hậu Thổ ta liều mạng với các ngươi!" Hậu Thổ

nghe tiếng nộ hống của Huyền Minh xong liền hướng về phía này chạy tới, dọc đường nhìn thấy Đại Vu trong mấy cái bộ lạc Vu tộc đều tao ngộ độc thủ, trong lòng nộ hỏa đã sớm hừng hực thiêu đốt!

Nhân thân xà vĩ, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay nắm Đẳng Xà - Hậu Thổ chân thân tóc dài tung bay, Đẳng Xà trong hai tay trước ngực bay ra, càng biến càng lớn, quấn về phía Hi Hòa, Thường Hi.

Bảy cánh tay sau lưng vô hạn diên trường, đối với Hi Hòa, Thường Hi một trận mãnh chùy! "Oanh long long!" "Oanh long long!" "Oanh long long!" Hậu Thổ tuy là người nhân từ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, nhưng dù sao cũng là Tổ Vu, cuồng bạo dũng mãnh y nguyên khó cản! "Đừng dây dưa với ả, tranh thủ thời gian đến bộ lạc tiếp theo!" Hi Hòa truyền âm cho Thường Hi.

Tỷ muội hai người dắt tay đẳng không bỏ đi.

Chương 186

Hậu Thổ sao có thể buông tha?

Sải bước trên Hồng Hoang đại lục kiện bộ như bay, bám sát Hi Hòa, Thường Hi!

Lúc này bên ngoài "Vạn Thọ Sơn", sáu vị Tổ Vu đang cùng Ba Tiêu đạo nhân đánh đến khó phân thắng bại hốt nhiên nghe thấy tiếng tê hống của Huyền Minh, sắc mặt kịch biến! "Yêu tộc đáng chết!

Cư nhiên dám sinh sự trên Hồng Hoang đại lục!

Dám tập sát Đại Vu Vu tộc ta!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung ngửa mặt lên trời nộ hống. "Đi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang ra lệnh một tiếng muốn rút lui. "Các vị!

Nói đến là đến, nói đi là đi!

Cũng quá không để 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta vào mắt rồi nhỉ?" Ba Tiêu đạo nhân đẩu thủ vung lên "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", đem bốn vị Tổ Vu đang giao thủ vây khốn ở bên trong.

Trấn Nguyên Tử thấy thế đương nhiên cũng sẽ không phóng nhiệm Không Gian Tổ Vu Đế Giang rời đi, rốt cuộc lấy ra "Dương Liễu Diệp" gia cường uy lực pháp thuật không gian tự thân, khiến Đế Giang nhất thời khó bề thoát thân.

Hồng Vân Lão Tổ rùng mình hiện ra bản thể, một đóa hồng vân vô biên vô tận phát động "Ma Ha Vô Lượng", vây khốn Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi ở bên trong.

Tuy rằng Xa Bỉ Thi mỗi lần công kích đều có thể oanh xuất một cái lỗ lớn trong hồng vân, nhưng chỉ trong nháy mắt sau sẽ có vô tận vân khí đem lỗ hổng bù đắp, vô luận tả xung hữu đột thế nào cũng khó

lòng xông ra khỏi sự bao phủ của hồng vân.

Mà "Thanh Bình Kiếm" thần xuất quỷ một trong hồng vân lại luôn có thể mang đến cho hắn uy hiếp cực đại! "Ba Tiêu đạo hữu!

Ngươi muốn thế nào?

Chẳng lẽ thật sự muốn cùng Vu tộc ta bất tử bất hưu hay sao?" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lớn tiếng quát hỏi. "Hanh hanh!

Đế Giang!

Bản tọa căn bản đối với việc xưng bá Hồng Hoang không có hứng thú, cũng khinh thường tham dự vào tranh đấu giữa Vu Yêu nhị tộc, nhưng bản tọa tịnh không phải là không dám!" Chủ động quyền trong tay, Ba Tiêu đạo nhân hảo chỉnh dĩ hạ. "Ngươi cũng nên biết, nếu bản tọa cùng Đế Tuấn, Thái Nhất liên thủ!

Vu tộc các ngươi?

Hanh hanh!

Thật sự có tự tin có thể thắng sao?" Ba Tiêu đạo nhân một câu hỏi khiến Đế Giang ách khẩu vô ngôn. "Ba Tiêu đạo hữu, làm thế nào mới có thể bỏ qua chuyện này?" Đế Giang nghe từng tiếng triệu hoán của Chúc Cửu Âm, Hậu Thổ các Tổ Vu, trong lòng nóng như lửa đốt. "Thứ nhất!

Từ nay về sau!

Vu tộc không được bước vào Tây phương đại lục nửa bước!

Mấy cái bộ lạc Vu tộc mà bản tọa giữ lại ở Tây phương đại lục cũng không còn quan hệ gì với các ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi nói. "Được!" Đế Giang cắn răng trả lời, dù sao mấy cái bộ lạc kia đều là nhất mạch của Hậu Thổ, cũng không tích cực tham dự đại chiến với Yêu tộc, nhân số cũng không nhiều, bỏ thì bỏ vậy!

Còn về việc bước vào Tây phương đại lục, hiện tại Vu tộc thật sự không có tinh lực đi trêu chọc "Tu Di Sơn" nhất mạch.

Ba Tiêu đạo nhân cười to ha hả, dưới ánh mắt phẫn nộ muốn phun lửa của mấy vị Tổ Vu, lại giơ lên ngón tay thứ hai...

"Điều thứ hai!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục nói, giọng không nhanh không chậm, gây áp lực cực lớn cho mấy vị Tổ Vu.

Phải biết rằng hiện tại mỗi một khắc trì hoãn đều đồng nghĩa với việc Vu tộc sẽ phải chịu tổn thất thảm trọng hơn.

"Nhanh lên!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung sốt ruột thúc giục.

"Thứ hai, trong vòng một trăm năm phải giao nộp một trăm kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm trăm kiện Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hoặc linh căn, trân tài có giá trị tương đương để trả giá cho việc Vu tộc lạm sát vô tội ở Tây phương đại lục, cũng như việc mấy vị Tổ Vu xâm phạm Vạn Thọ Sơn lần này!" Ba Tiêu đạo nhân mở miệng sư tử ngoạm.

Dù sao Vu tộc thế lực lớn mạnh, bao nhiêu năm qua không biết đã thu hoạch được bao nhiêu tài nguyên, mà Vu tộc cầm những linh bảo đó cũng không dùng được, tin rằng đã tích trữ không ít.

"Đông!" Tiếng Hỗn Độn Chung vang lên. …..

"Được!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang không hề có ý định mặc cả, đáp ứng một cách dứt khoát ngoài dự liệu.

Sự sảng khoái của y khiến Ba Tiêu đạo nhân có chút tiếc nuối, lẽ ra vừa rồi nên ra giá cao hơn một chút. …..

Nhưng một lời đã nói ra, với thân phận của Ba Tiêu đạo nhân hiện giờ, cũng không thể nuốt lời, bèn nhẹ nhàng vỗ tay nói: "Tốt!

Sảng khoái!

Mời đi thong thả, không tiễn!" Nói rồi, Ba Tiêu đạo nhân thu lại Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ, Trấn Nguyên Tử thu lại không gian bình chướng, Hồng Vân lão tổ cũng thu lại chân thân, biến về hình người.

"Đi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang vội vã quay về cứu viện, không kịp nói lời khách sáo, trực tiếp dẫn các Tổ Vu khác xé rách không gian rời đi.

Một lát sau, nhiều nơi trên Hồng Hoang đại lục vang lên những tiếng nổ dữ dội, Không Gian Tổ Vu Đế Giang đã giao thủ với đại năng Yêu tộc.

"Vút!" Thân ảnh Vân Trung Tử đột nhiên từ trong Vạn Thọ sơn môn bay ra, thông qua mối liên hệ giữa hai tòa sơn môn thạch cổ mà đến.

"Đại sư bá, nhị sư bá, lão sư!

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đột nhiên dẫn một số người đến Tây phương đại lục, ra tay thu gom một số bộ lạc Yêu tộc muốn mang đi!

Tây Vương Mẫu nương nương đã dẫn người đi ngăn cản rồi!" Vân Trung Tử nhanh chóng bẩm báo.

"Nhiên Đăng đạo nhân?

Ta đi xem sao!

Nhị đệ, tam đệ đi thăm dò xem lần này Vu tộc tổn thất thế nào?

Nếu Vu tộc tổn thất quá thảm trọng, Yêu tộc thế lớn, đối sách của chúng ta cũng phải điều chỉnh một chút…" Ba Tiêu đạo nhân phân phó Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

"Được!" Trấn Nguyên Tử đáp một tiếng rồi dẫn Hồng Vân lão tổ đã sớm không chờ được nữa rời đi.

“Vân Trung Tử, ngươi tạm thời ở lại trông coi Ngũ Trang Quán, đợi nhị sư bá của ngươi trở về rồi hãy quay lại Tu Di Sơn.” Ba Tiêu đạo nhân phân phó một tiếng rồi biến mất khỏi Vạn Thọ sơn môn.

Nhiên Đăng đạo nhân đang dẫn ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân tỉ mỉ tìm kiếm các bộ lạc Yêu tộc trên Tây phương đại lục.

Chương 187

"Nhiên Đăng đạo hữu, chúng ta phải nhanh tay lên!

Lỡ như Ba Tiêu ác đạo kia biết được, chúng ta sẽ gặp nguy hiểm đó!" Thiên Khôi Tinh Tinh Quân vẫn còn sợ hãi, lúc nhắc đến tên Ba Tiêu đạo nhân, giọng nói cũng có chút run rẩy!

"Không sao!

Ba Tiêu ác đạo, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ ba người đó đang đại chiến với Tổ Vu ở Vạn Thọ Sơn, nhất thời không có thời gian quản chúng ta đâu!" Nhiên Đăng đạo nhân tự tin nói.

"Vì Vu tộc có điều kiêng dè, không dám đại khai sát giới ở Tây phương đại lục, nên các bộ lạc Yêu tộc còn sót lại có không ít bộ lạc thực lực khá mạnh.

Chúng ta chỉ cần đưa họ về Thiên Đình, Yêu Hoàng bệ hạ nhất định sẽ khen thưởng chúng ta!" Lời này của Nhiên Đăng đạo nhân mới khiến ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân phấn chấn lên một chút.

"Nếu có gì bất trắc, các ngươi cứ dẫn theo tộc nhân đã thu gom đi trước, bần đạo sẽ bọc hậu!" Hành động đại nghĩa lẫm liệt của Nhiên Đăng đạo nhân càng khiến ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân cảm động khôn nguôi.

Vì Nhiên Đăng đạo nhân "tỉ mỉ", nên thực ra tốc độ của họ không nhanh, chẳng mấy chốc đã bị Tây Vương Mẫu dẫn người chặn lại.

"Các vị đạo hữu đi trước!

Bần đạo chặn bọn họ lại!" Nhiên Đăng đạo nhân hét lớn, Linh Cữu Đăng, Lượng Thiên Xích, Dẫn Hồn Phiên, Đoạt Mệnh Tác, Trấn

Hồn Gia Tỏa, Cửu Thiên Nguyên Dương Xích cùng một loạt linh bảo được tung ra, chặn đứng đám người Tây Vương Mẫu.

Ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân thật sự bị Ba Tiêu đạo nhân dọa sợ, ngay lập tức dẫn theo các tộc nhân Yêu tộc đã thu gom, trực tiếp dẫn động tinh thần chi quang, thuận theo ánh sao bay thẳng lên trời.

"Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Bần đạo chỉ phụng mệnh Yêu Hoàng Đế Tuấn đến đón các tộc nhân Yêu tộc lưu lạc ở Tây phương đại lục trở về, tránh bị Vu tộc tàn sát.

Tuyệt không có ý bất kính!" Ngữ khí của Nhiên Đăng đạo nhân vô cùng ôn hòa, thậm chí có chút yếu thế.

"Ban đầu chưa được cho phép đã để các bộ lạc Yêu tộc tràn vào Tây phương đại lục, bây giờ lại muốn mang đi!

Yêu tộc cũng quá coi thường người khác rồi!" Tây Vương Mẫu lạnh lùng hừ nói.

"Yêu Hoàng biết Ba Tiêu đạo hữu vì chuyện tộc nhân Yêu tộc ta mà đối địch với Vu tộc, trong lòng vô cùng cảm kích, để tránh làm khó Ba Tiêu đạo hữu mới đặc biệt phái bần đạo đến đây đưa Yêu tộc ở Tây phương đại lục về Thiên Đình an bài!" Nhiên Đăng đạo nhân hạ thấp tư thái, lời nói cũng có kỹ xảo, khiến Tây Vương Mẫu không thể trực tiếp động thủ.

Đang lúc khó xử, một đạo cửu thải quang mang từ xa lóe lên rồi đến, chính là Ba Tiêu đạo nhân.

"Vút!" Ba Tiêu đạo nhân vẫn bá đạo như cũ, vừa đến nơi, Tiên Thiên Chí Bảo Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ được tế ra, trong nháy mắt nhốt Nhiên Đăng đạo nhân cùng một loạt linh bảo bên cạnh y vào

trong.

“Phu nhân, người dẫn mọi người về tiếp tục trấn giữ Tu Di Sơn đi, nơi này giao cho vi phu!” Ba Tiêu đạo nhân mỉm cười với Tây Vương Mẫu, rồi lóe mình tiến vào trong Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ.

Ba Tiêu đạo nhân lại tế ra Cửu Thải Quạt Ba Tiêu, hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo toàn lực nhiễu loạn thiên cơ, chỉ cần Đạo tổ Hồng Quân không cố ý nhìn chằm chằm vào nơi này thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

“Nói đi!

Mạo hiểm đến gặp bản tọa có chuyện gì?” Ba Tiêu đạo nhân thấy Nhiên Đăng đạo nhân đã thu lại linh bảo, đang cung kính chờ đợi.

“Yêu tộc đã khai mở thành công Thiên giới, và thu được vô số tài nguyên!” Nhiên Đăng đạo nhân bẩm báo.

“Lúc Thiên hôn đại điển bản tọa đã cảm nhận được sự tồn tại của Thiên giới, mấy lần muốn ép nó ra đều bị Đế Tuấn hóa giải.

Thu hoạch khổng lồ bản tọa cũng đã đoán được phần nào!” Ba Tiêu đạo nhân gật đầu, không hề kinh ngạc.

“Yêu Hoàng Đế Tuấn mấy năm nay không chỉ hoàn thiện lại Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mà còn nhận được một trận đồ uy lực cực lớn ở Thiên giới.

Đế Tuấn đang tập hợp lực lượng vạn tộc của Yêu tộc, ngày đêm thao luyện trong Thiên giới!

Yêu Hoàng Đế Tuấn lại có thêm một con bài tẩy nữa, Tôn thượng sau này phải cẩn thận đề phòng…” Nhiên Đăng tiếp tục nói.

“Có thể khiến ngươi phải đặc biệt đến báo động, xem ra uy lực quả thực bất phàm!” Ba Tiêu đạo nhân cảm thán.

“Nghe nói uy lực cực lớn!” Nhiên Đăng đạo nhân liên tục gật đầu.

“Nghe nói?” Ba Tiêu đạo nhân nhướng mày.

“Đối với chuyện Thiên giới, Đế Tuấn vô cùng cẩn thận, Yêu tộc vào trong đó rồi chưa từng ra ngoài.” “Có thể tự do ra vào Thiên giới chỉ có Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, cùng hai vị Yêu hậu Hi Hòa và Thường Hi.

Thuộc hạ và Côn Bằng đều không được, ngay cả Oa Hoàng Nữ Oa và Hy Hoàng Phục Hy cũng không có cơ hội vào trong đó!” Nhiên Đăng đạo nhân có chút hổ thẹn nói.

“Thần bí như vậy sao?” Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy liền nổi lòng hiếu kỳ, “Có biết thông tin gì về đại trận đó không?” “Có một lần hai vị Yêu hậu nói chuyện phiếm, thuộc hạ nghe lỏm được một cái tên…” Nhiên Đăng đạo nhân nói ra một cái tên khiến Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc vô cùng!

“Thuộc hạ nghe Yêu hậu Hi Hòa và Thường Hi nói chuyện phiếm, dường như đại trận đó vốn tên là Vạn Tinh Trận, nhưng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vốn đã cần các vị Tinh quân tham gia, căn bản không thể huy động thêm người cho Vạn Tinh Trận được.” “Vì vậy Yêu Hoàng Đế Tuấn đã sửa Vạn Tinh Trận thành Vạn Yêu Trận, quy tụ cao thủ vạn tộc của Yêu tộc để bố trận.” “Nghe nói trận này chỉ cần thao luyện thuần thục, uy lực không hề thua kém Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, bố trận linh hoạt, đại trận lồng tiểu trận, trận trận tương liên, số người bố trận càng đông thì uy lực càng lớn.” “Quan trọng hơn là trận này không cần Yêu Hoàng cầm Hà Đồ Lạc Thư chủ trì, chỉ cần người nào thông thạo pháp môn của trận này từ trước, đều có thể cầm trận đồ để chủ trì trận pháp!” “Nghe ý tứ, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi đều đang làm quen với trận này, để tiện cho việc có người có thể tùy thời chủ

trì Vạn Yêu Trận đối địch!" "Thuộc hạ đang chuẩn bị nghe lén họ thảo luận về phương pháp bố trận, ai ngờ bị một tiểu cung nga đi ngang qua điện làm kinh động, bại lộ hành tung.

Hi Hòa và Thường Hi liền im bặt, từ đó về sau tuy thuộc hạ cũng từng để ý, nhưng chưa bao giờ nghe họ thảo luận về chuyện này nữa!" Nhiên Đăng đạo nhân có chút tiếc nuối, liên tục lắc đầu.

"Chuyện này bản tọa biết rồi, sau này sẽ cẩn thận!

Còn chuyện gì nữa không?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục hỏi.

Lúc này trong lòng Ba Tiêu đạo nhân đã có suy đoán, e rằng "Vạn Tinh Trận" hay "Vạn Yêu Trận" chính là tiền thân của "Vạn Tiên Trận" lừng danh trong Phong Thần đại kiếp.

Có khả năng trận đồ "Vạn Tinh Trận" vốn nên thuộc về Thông Thiên, giúp y lĩnh ngộ và biến hóa thành "Vạn Tiên Trận", chỉ là do sự xuất hiện của con bướm Ba Tiêu đạo nhân đã khiến sự tình thay đổi.

Cũng có khả năng "Vạn Tinh Trận" đúng là của Yêu tộc, chỉ là sau Vu Yêu đại kiếp mới rơi vào tay Thông Thiên, và được phát dương quang đại.

Nhiên Đăng đạo nhân liền đem những chuyện lớn nhỏ trong Yêu tộc, chỉ cần biết được, đều không bỏ sót chi tiết nào, lần lượt báo cáo cho Ba Tiêu đạo nhân!

Ba Tiêu đạo nhân nghe Nhiên Đăng báo cáo một hồi lâu, lại hỏi: "Còn gì không?" "Có một chuyện thuộc hạ chỉ suy đoán, chứ chưa được chứng thực…" Nhiên Đăng đạo nhân do dự một lúc rồi mở miệng bẩm báo.

Ba Tiêu đạo nhân tùy ý nói: "Chuyện gì, nói nghe thử!" "Yêu sư Côn Bằng dường như đang mưu tính một hành động lớn!

Cả ngày thần thần bí bí, thuộc hạ cũng từng cố ý dò la, nhưng gã

Côn Bằng đó tâm cơ sâu thẳm, căn bản không để lộ chút manh mối nào.

Thuộc hạ cũng không chắc chắn y rốt cuộc muốn làm gì…" Nhiên Đăng đạo nhân có vẻ hơi phiền não.

"Ừm… bản tọa biết rồi!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu, rồi chuyển sang hỏi, "Tu luyện của ngươi thế nào rồi?

Khi nào thì trảm ác thi?" "Bẩm Tôn thượng!

Thực ra thứ thuộc hạ trảm ra trước đó chính là ác thi…" Nhiên Đăng đạo nhân càng thêm xấu hổ, "Thuộc hạ hành thiện không đủ, nhưng ác niệm trước kia lại dư thừa, nên đã dùng Lượng Thiên Xích ký thác ác niệm để trảm ác thi…" "Ồ?!

Cũng phải, thiện thi và ác thi là trảm ra từ thiện niệm và ác niệm, thiện niệm tích lũy đủ thì trảm thiện thi, ác niệm tích lũy đủ thì trảm ác thi, không phân trước sau, chỉ có tự ngã thi là cần trảm sau cùng!" Ba Tiêu đạo nhân bừng tỉnh ngộ.

"Tôn thượng anh minh!

Đúng là như vậy, thực ra theo thuộc hạ suy đoán, Côn Bằng trảm ra cũng là ác thi…" Nhiên Đăng đạo nhân bẩm báo.

"Vì sao dùng Lượng Thiên Xích để trảm thi, mà không phải Linh Cữu Đăng?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi.

Nhiên Đăng đạo nhân đặc biệt mạo hiểm đến báo động, Ba Tiêu đạo nhân cũng chuẩn bị chỉ điểm cho y một phen.

Bởi vì linh bảo loại cung đăng, Ba Tiêu đạo nhân biết mấy kiện, Bát Cảnh Cung Đăng, Ngọc Hư Lưu Ly Đăng, Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng, thậm chí cả Bảo Liên Đăng.

Cùng là linh bảo loại đèn, đối với việc Nhiên Đăng đạo nhân dùng

làm linh bảo trảm thi sẽ có lợi ích lớn.

“Bẩm Tôn thượng!

Chương 188

Chuyện này liên quan đến bản thể 'linh cữu' của thuộc hạ!

Linh Cữu Đăng đó vốn nên là một thể với thuộc hạ, không biết lúc hóa hình đã xảy ra vấn đề gì mới bị chia làm hai.

Bản thể 'linh cữu' của thuộc hạ tu luyện đắc đạo thành Nhiên Đăng đạo nhân, còn Linh Cữu Đăng thì trở thành linh bảo." "Trong lòng thuộc hạ có một loại trực giác, nếu có một ngày có thể dung hợp Linh Cữu Đăng với bản thể 'linh cữu' lại làm một, sẽ có thể tăng mạnh căn cước của thuộc hạ!

Cho nên mới không chọn Linh Cữu Đăng mà chọn Lượng Thiên Xích để trảm ác thi!" "Ồ?

Còn có nội tình như vậy?

Chuyện liên quan đến bản năng của bản thân, quả thực chỉ có ngươi rõ nhất, vậy bản tọa không can thiệp nữa!" Ba Tiêu đạo nhân tỏ vẻ thấu hiểu.

"Vừa rồi thấy ngươi có một kiện linh bảo hình cây thước, là gì vậy?" Ba Tiêu đạo nhân chuyển sang hỏi.

Nhiên Đăng đạo nhân tuy không hiểu dụng ý của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng vẫn thành thật trả lời: "Kiện Tiên Thiên Linh Bảo đó tên là Cửu Thiên Nguyên Dương Xích, là linh bảo do Yêu Hoàng Đế Tuấn ban thưởng cho thuộc hạ." "Đưa Lượng Thiên Xích và Cửu Thiên Nguyên Dương Xích cho bản tọa xem thử!" Ba Tiêu đạo nhân thản nhiên nói.

Nhận lấy hai kiện linh bảo hình cây thước, Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận xem xét một phen, khẽ gật đầu: "Tuy không phải cùng nguồn

gốc, nhưng dù sao cũng là linh bảo cùng loại, có thể tìm ra manh mối, nhất mạch tương thừa, so với các linh bảo khác thì mạnh hơn không ít!" "Tôn thượng nói vậy là có ý gì?" Nhiên Đăng đạo nhân vội vàng truy vấn.

"Lúc trảm thiện thi hãy chọn kiện Cửu Thiên Nguyên Dương Xích này!" Ba Tiêu đạo nhân không giải thích, trực tiếp phân phó.

"…" Nhiên Đăng đạo nhân ngây người đáp lại, trong đầu ý niệm xoay chuyển như bay, đột nhiên nhớ ra Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đều dùng tiên thiên hồ lô để trảm thi.

Nhiên Đăng đạo nhân sớm đã có ân oán dây dưa với ba huynh đệ Ba Tiêu, đương nhiên biết trong tay Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ mỗi người đều có ba cái tiên thiên hồ lô, đều là linh bảo kết trên cùng một sợi dây leo.

Kết hợp với lời Ba Tiêu đạo nhân vừa nói, y đột nhiên kinh hãi thốt lên: "Lẽ nào Tôn thượng…" Ba Tiêu đạo nhân giơ tay ngắt lời Nhiên Đăng, khẽ lắc đầu, ngón tay chỉ lên trời: "Trong lòng biết rõ là được, không thể nói ra miệng!" "Thuộc hạ hiểu rồi!" Nhiên Đăng đạo nhân toàn thân run rẩy, giọng nói run run, cuối cùng cũng đoán ra được âm mưu trong đó.

"Sau này hãy chú tâm tìm kiếm linh bảo hình cây thước để chuẩn bị cho việc trảm tự ngã thi!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục nói, chỉ cần Nhiên Đăng hiểu được mấu chốt, cũng có thể phân biệt linh bảo có phù hợp hay không.

"Đa tạ Tôn thượng quan tâm!

Thuộc hạ đã có mục tiêu, trong bảo khố Thiên Đình của Yêu tộc có một kiện Càn Khôn Xích, độ tương hợp với Lượng Thiên Xích cao hơn Cửu Thiên Nguyên Dương Xích rất nhiều, đợi lần sau Đế Tuấn ban thưởng, thuộc hạ sẽ xin!" Nhiên Đăng đạo nhân mỉm cười.

“Ồ?” Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khẽ động, thầm kinh ngạc, “Ta vốn tưởng Càn Khôn Xích và Lượng Thiên Xích là cùng một kiện linh bảo, chỉ là cách gọi khác nhau!

Xem ra ta đã nhầm!

Bí văn Hồng Hoang tam sao thất bản quả không ít, không thể kinh nghiệm chủ nghĩa như vậy…” Tên của Tiên Thiên Linh Bảo đều có ý nghĩa sâu xa, bây giờ nghĩ kỹ lại, ngụ ý của “Lượng Thiên Xích” (Thước đo trời) và “Càn Khôn Xích” (Thước Càn Khôn) không hề giống nhau, căn bản không nên là cùng một kiện linh bảo.

“Đúng rồi!

Có một chuyện!” Trong đầu Ba Tiêu đạo nhân lóe lên một tia linh quang, vội vàng mở miệng phân phó.

“Tôn thượng!

Tôn thượng vẫn chưa thể trảm thi, phải chăng có cân nhắc gì?” Nhiên Đăng đạo nhân chần chừ một lát rồi hỏi.

“Nếu Tôn thượng có yêu cầu đặc biệt, cứ việc nói cho thuộc hạ biết, trong bảo khố Thiên Đình có không ít linh bảo, thuộc hạ có thể giúp Tôn thượng mưu tính.” “Trong bảo khố Yêu tộc không có vật gì hợp dùng, nhưng bây giờ dưới trướng cũng có một đám người ủng hộ, có thể huy động nhân lực đi tìm giúp, cơ hội dù sao cũng sẽ lớn hơn một chút!” Nhiên Đăng đạo nhân thành khẩn nói.

Nhiên Đăng đạo nhân bị “Cấm Cô” ảnh hưởng, lại qua thời gian dài quan sát, cũng hiểu Ba Tiêu đạo nhân là người trọng tình trọng nghĩa, đối đãi với người khác vô cùng khoan hậu, cho nên thật lòng phò tá Ba Tiêu đạo nhân.

“Chuyện này ngươi không cần lo, bản tọa tự có tính toán!” Ba Tiêu đạo nhân không ngờ Nhiên Đăng lại toàn tâm toàn ý suy nghĩ cho

mình như vậy.

“Vậy!

Nếu không có chuyện gì khác, thuộc hạ cũng không tiện ở lâu…” Nhiên Đăng đạo nhân chuẩn bị cáo lui.

“Đợi đã, có một chuyện.” Ba Tiêu đạo nhân mở miệng nói.

“Tôn thượng có gì phân phó?” Nhiên Đăng đạo nhân chắp tay đứng thẳng.

Vì Nhiên Đăng đạo nhân suy nghĩ cho mình, Ba Tiêu đạo nhân cũng chuẩn bị tiện đường giúp y một tay.

“Muốn trảm thiện thi, cần phải tích lũy thiện công, nhưng gần đây Vu Yêu đại chiến, sát lục không ngừng, ác công không thiếu, thiện công lại khó có được…” Nhiên Đăng chưa nghe hết lời Ba Tiêu đạo nhân đã gật đầu lia lịa.

Mặc dù trước đó ở tang lễ của Đông Vương Công đã nhận được không ít công đức chi lực, lúc Yêu tộc lập tộc cũng được chia một ít công đức, nhưng đáng tiếc so với việc trảm thiện thi vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

“Thân là Yêu tướng, phải động não ở Thiên Đình và trong Yêu tộc, nghĩ cách một chút.

Chuyện của Yêu sư Côn Bằng không cần truy cứu quá, nhất định y cũng đang chuẩn bị cho việc trảm thiện thi!” Ba Tiêu đạo nhân lúc này đã đoán được đại khái Côn Bằng đang mưu tính gì.

Đương nhiên là công đức to lớn từ việc sáng tạo ra văn tự Yêu tộc!

Công đức mênh mông đó đủ để Yêu sư Côn Bằng nhân cơ hội trảm thiện thi, ôn dưỡng linh bảo.

Lý do y cẩn thận như vậy là vì sợ Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất phát hiện ra manh mối sẽ nhúng tay vào, chia một chén canh.

"Nhưng Yêu tộc còn công đức gì để lấy nữa đâu!" Nhiên Đăng đạo nhân suy nghĩ nát óc mà không ra.

"Vừa rồi nghe ngươi kể, Yêu tộc tuy đã xác định các chức vị Yêu Hoàng, Đông Hoàng, Yêu hậu, Yêu sư, Yêu tướng, Yêu thánh, Yêu soái, Tinh quân, nhưng quy củ lại không hoàn thiện, đối với việc quản lý rất bất lợi!" Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở.

Những tình huống này với trí tuệ của Yêu Hoàng Đế Tuấn trong quá trình phát triển của Yêu tộc nhất định sẽ dần dần phát hiện ra, và từ từ hoàn thiện.

Thay vì vậy, chi bằng đem phần công đức này tặng cho Nhiên Đăng đạo nhân đang biểu hiện không tồi.

"Tôn thượng…" Nhiên Đăng đạo nhân như có điều suy nghĩ.

Ba Tiêu đạo nhân dựa vào ký ức về quản lý Thiên Đình, quy củ của hoàng triều nhân gian, giới thiệu chi tiết cho Nhiên Đăng đạo nhân về sự phân biệt giữa văn quan võ tướng, phân chia chi tiết các loại chức năng, và việc xây dựng các loại quy củ… Nhiên Đăng đạo nhân thu hoạch không nhỏ, trong đầu đã xây dựng được một chế độ sơ bộ, chỉ chờ quay về nghiên cứu kỹ lưỡng chi tiết là có thể ban bố.

"Đa tạ Tôn thượng đã mưu tính chu toàn cho thuộc hạ!" Nhiên Đăng đạo nhân cảm kích đến rơi lệ, thâm tâm biết rõ một khi chuyện này thành công, công đức chắc chắn không ít, đủ để tích lũy thiện công trảm thiện thi, có thể nâng cao tu vi, ôn dưỡng linh bảo.

Chuyện tốt như vậy Ba Tiêu đạo nhân không làm mà lại nhường cho y, làm sao có thể không khiến y cảm động vô cùng.

Thực tế, việc xây dựng quy tắc như vậy cần phải được thực thi trong bối cảnh của một thế lực khổng lồ như Thiên Đình của Yêu tộc mới có hiệu quả rõ rệt, nếu không căn bản khó đạt được hiệu quả mong muốn, nếu không Ba Tiêu đạo nhân đã sớm thực thi ở Tu Di Sơn rồi.

Dù sao bây giờ y đối với công đức chi lực yêu cầu không cao như vậy nữa, nhưng Tây Vương Mẫu và một đám đệ tử đời thứ hai lại cần a… "Sau khi tu vi tăng lên, địa vị trong Yêu tộc cũng sẽ được nâng cao, cố gắng thu nhận thêm nhiều thuộc hạ trung thành, sau này tự có đại dụng!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò.

"Thuộc hạ hiểu rồi!" Nhiên Đăng đạo nhân gật đầu thật mạnh.

Ba Tiêu đạo nhân lại kết hợp với tình hình hiện tại, cùng với suy đoán về cục thế có thể xảy ra trong tương lai, bố trí cho Nhiên Đăng mấy bộ sách lược ứng đối.

"Đi đi!

Làm cho tốt!

Tương lai bản tọa sẽ không bạc đãi ngươi đâu!" "Tôn thượng yên tâm, sự quan tâm và nâng đỡ của Tôn thượng đối với thuộc hạ, thuộc hạ cảm kích không thôi, nhất định sẽ tận tâm tận lực vì Tôn thượng làm việc!" Nhiên Đăng đạo nhân bảo đảm.

"Xin Tôn thượng động thủ, nếu không thuộc hạ quay về không dễ ăn nói!" Nhiên Đăng đạo nhân cười khổ một tiếng thỉnh cầu.

"Được thôi!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay dùng pháp thuật độc hữu lưu lại vết thương nghiêm trọng trên người Nhiên Đăng đạo nhân.

Nhiên Đăng đạo nhân hơi thở mong manh cười khổ nói: "Lần này trở về thuộc hạ có thể nhân danh dưỡng thương, hoàn thiện 'Thiên đình chế độ', và trực tiếp cáo với trời đất, tuyệt không để Yêu Hoàng

trục lợi từ đó!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu không nói gì thêm, thu lại hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, lạnh lùng cười lớn: "Dù ngươi có biện bạch thế nào, tội tự tiện xông vào Tây phương đại lục của ta không thể không phạt, tội chết có thể miễn nhưng tội sống khó tha!

Nếu có lần sau bản tọa sẽ không dễ dàng tha cho ngươi đi đâu!" Nói xong, Ba Tiêu đạo nhân phất tay áo, một luồng cự lực hất văng Nhiên Đăng đạo nhân ra ngoài không trung.

"Oa!" Nhiên Đăng đạo nhân lại phun ra một ngụm máu tươi rồi rơi vào hôn mê.

Chương 189

Ngoài cửu thiên lập tức hạ xuống một cột sáng tinh thần, bao phủ thân ảnh Nhiên Đăng đạo nhân, rồi biến mất không thấy.

Xem ra ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân vẫn luôn quan sát tình hình của Nhiên Đăng đạo nhân, kịp thời cứu y đi.

Sau khi liên lạc với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, Ba Tiêu đạo nhân biết được cao tầng của hai tộc Vu Yêu đều đang tụ tập tại Thường Dương Sơn.

Nguyên do là Côn Bằng tại Thường Dương Sơn gặp phải Hình Thiên đang cùng Phong Bá, Vũ Sư tụ tập.

Hình Thiên vốn là một Đại Vu có sức chiến đấu cực mạnh, lại có Phong Bá, Vũ Sư trợ giúp, Côn Bằng rơi vào khổ chiến.

Sau đó Đại Vu Cửu Phượng và Tổ Vu Huyền Minh truy đuổi Yêu thánh Kế Mông và Bạch Trạch cũng đến Thường Dương Sơn.

Tiếp theo Tổ Vu Hậu Thổ, Đại Vu Hậu Nghệ, Đại Vu Khoa Phụ truy đuổi Hi Hòa, Thường Hi cũng đến Thường Dương Sơn.

Cứ như vậy, hai bên đánh thành một đoàn, liên tục gọi người đến giúp đỡ.

Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm và Đông Hoàng Thái Nhất cũng đến trong lúc kịch chiến.

Yêu thánh Cửu Anh và Quỷ Xa bị Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang truy sát cũng chạy đến nơi này.

Các Tổ Vu và đại năng Yêu tộc khác cũng lần lượt đến.

Cuối cùng hình thành cục diện hai bên đối đầu.

Thập Nhị Tổ Vu ban đầu ở Thiên Đình đã chịu thiệt thòi lớn, lần này ở trên Hồng Hoang đại lục chặn được người nhà Yêu tộc, tự nhiên sẽ không dễ dàng để họ rời đi, thề phải tính cả nợ cũ lẫn thù mới.

Yêu tộc tự nhiên cũng không tỏ ra yếu thế, Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng kịp thời hiện thân.

Tây Côn Luân Tam Thanh cũng đến, đứng ở xa quan sát.

Nam phương đại lục Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng chắp tay đứng xem.

Ngay cả Minh Hà lão tổ gần đây đang thảnh thơi du ngoạn khắp thế giới Hồng Hoang cũng bất ngờ hiện thân tại đây.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng đứng ở một hướng khác xa xa quan sát hai tộc Vu Yêu đối đầu.

Nơi này cách Tây phương đại lục không xa, Ba Tiêu đạo nhân rất nhanh đã đến nơi.

Phía Yêu tộc có Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Oa Hoàng Nữ Oa, Hy Hoàng Phục Hy, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi dẫn đầu.

Cộng thêm Côn Bằng dẫn theo Thập đại Yêu thánh và mấy vị đồng đạo trong Tử Tiêu Cung, tổng cộng hơn hai mươi người.

Phía Vu tộc có Thập Nhị Tổ Vu dẫn đầu, sau lưng đứng Cửu Phượng, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tương Liễu, Phi Liêm, Phong Bá, Vũ Sư cùng hơn mười vị Đại Vu đỉnh tiêm nhất.

"Đế Tuấn tiểu nhi!

Bỉ ổi vô sỉ!

Hôm nay Vu tộc ta quyết phân sinh tử với các ngươi!" Không Gian

Tổ Vu Đế Giang hét lớn một tiếng, Thập Nhị Tổ Vu toàn bộ hiện ra tổ vu chân thân!

Nhìn vị trí đứng đầy ảo diệu và thâm ý, trong lòng Ba Tiêu đạo nhân vừa kinh vừa mừng: "Thập Nhị Tổ Vu sắp tế ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sao?" Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng vô cùng căng thẳng tế ra Hà Đồ Lạc Thư!

Đáng tiếc các vị Tinh quân lúc này không ở bên cạnh.

Đông Hoàng Thái Nhất tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, súc thế đợi phát!

Ngay lúc hai phe Vu Yêu căng như dây đàn, đột nhiên trên cửu thiên hạ xuống một luồng uy áp khổng lồ vô song, khiến tất cả mọi người có mặt tại đó đều trì trệ trong giây lát.

"Cảnh giới của Đạo tổ Hồng Quân lại cao hơn rồi!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ, bề ngoài vẫn giống như những người khác, không biểu hiện ra sự khác biệt.

"Hống!" Khí tức trên người Thập Nhị Tổ Vu cuồn cuộn, muốn phản kháng, muốn giải tỏa cơn phẫn nộ trong lòng!

"Yêu tộc vi phạm sự sắp xếp của Ngô, tự ý ra tay can thiệp vào Hồng Hoang đại lục, gây hấn!" Uy áp của Đạo tổ Hồng Quân tiếp tục tăng cường, đồng thời giọng nói của ngài cũng truyền khắp Hồng Hoang.

"Thập đại Yêu thánh của Yêu tộc trấn áp dưới chân Bất Chu Sơn ba nguyên hội!

Chư thiên Tinh quân trấn áp trong tinh thần của mình một nguyên hội!

Để làm hình phạt!" Giọng nói lạnh lùng vô tình của Đạo tổ Hồng Quân vang lên sau đó.

Trong lúc nói, Thập đại Yêu thánh bị cấm cố, biểu cảm kinh hãi đông cứng trên mặt, thân thể bất giác bay lên không, hướng về Bất Chu Sơn.

Trong Thiên Đình, ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân, ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân cùng các vị Tinh quân khác kinh hoảng thất sắc, nhưng không thể cử động, lần lượt bay về các tinh thần tương ứng.

"Hoa!" "Hoa!" "Hoa!"… Các vì sao lần lượt lấp lánh, ánh sáng của mỗi ngôi sao hình thành một đạo cấm chế bên ngoài, phong cấm các vị Tinh quân bên trong.

"Đạo tổ Hồng Quân bất mãn việc Yêu tộc không nghe lệnh, đồng thời cũng kiềm chế thực lực của Yêu tộc, để đạt được một sự cân bằng tạm thời!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng hiểu rõ.

"Thập đại Yêu thánh vì vậy mà bỏ lỡ lần giảng đạo thứ ba, tổn thất thực sự quá lớn!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng có chút tiếc nuối, "Nhưng đối với chư thiên Tinh quân, nếu có thể nắm bắt tốt thì lại là một cơ hội tốt!" Bởi vì chư thiên Tinh quân hiện tại sau mấy lần Ba Tiêu đạo nhân tàn sát, đại bộ phận không phải là tiên thiên Tinh quân sinh ra từ trong tinh thần ban đầu, đều là do Yêu Hoàng Đế Tuấn hậu thiên nhanh chóng bồi dưỡng.

Đối với việc nắm giữ tinh thần chi lực vô cùng nông cạn, nếu có thể trải qua một nguyên hội tiềm tâm tu luyện, sẽ có thể dung hợp sâu hơn với tinh thần, đối với việc tu luyện sau này vô cùng có lợi.

"Vu tộc lần này tàn sát ấu thú, cũng là vi phạm thiên hòa, đặc biệt cảnh cáo, nếu có lần sau thiên đạo không dung!" Đạo tổ Hồng Quân đối với Thập Nhị Tổ Vu áp chế càng thêm mạnh mẽ mấy phần.

Thập Nhị Tổ Vu tuy trong lòng không cam, nhưng trước mặt thiên đạo cũng vô lực phản kháng.

“Nữ Oa!” Giọng nói của Đạo tổ Hồng Quân vô tình nghiêm nghị.

“Đệ tử có mặt!” Nữ Oa toàn thân run rẩy, vội vàng cúi người quỳ lạy.

“Thân là đệ tử thân truyền của Ngô, không nên can dự vào tranh chấp Vu Yêu!” Ánh mắt của Đạo tổ Hồng Quân từ trong hỗn độn rơi xuống người Nữ Oa.

“Đệ tử biết tội!

Đệ tử chỉ đảm nhiệm chức khách khanh Oa Hoàng của Yêu tộc, không tham gia vào các sự vụ cụ thể…” Giọng Nữ Oa run rẩy giải thích.

“Từ nay về sau không được can thiệp vào tranh chấp giữa Vu Yêu nữa!

Nếu vi phạm, Ngô sẽ nghiêm trị không tha!” Giọng Đạo tổ Hồng Quân lạnh nhạt, nhưng Nữ Oa lại mồ hôi như mưa.

“Đệ tử tuân mệnh!

Tuyệt không dám tái phạm!” Nữ Oa liên tục dập đầu bảo đảm.

Vốn tưởng là một trận kinh thiên đại chiến, nhưng dưới sự can thiệp mạnh mẽ của Đạo tổ Hồng Quân, lại trở nên đầu voi đuôi chuột, vội vàng hạ màn.

“Kỳ giảng đạo thứ ba tại Tử Tiêu Cung sắp đến, các ngươi đến lúc đó hãy đến nghe đạo!” Đạo tổ Hồng Quân thuận miệng nói một câu rồi tan đi uy áp khắp trời.

“Đế Tuấn đạo hữu!

Lời huấn giới của lão sư vừa rồi ngươi cũng đã nghe thấy, bần đạo không dám vi phạm lời dạy của lão sư, từ nay về sau, chuyện của Yêu tộc không còn liên quan gì đến bần đạo nữa!

Bần đạo xin trở về động phủ ở bắc phương đại lục tĩnh tu!" Nữ Oa thần tình không vui cáo từ.

Ban đầu Nữ Oa vốn không nhiệt tình gia nhập Yêu tộc, là do Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhiều lần thuyết phục, lại thêm huynh trưởng Phục Hy rất động lòng, mới miễn cưỡng đồng ý đảm nhiệm chức khách khanh.

Chương 190

Nữ Oa không ngờ lại vì vậy mà bị Đạo tổ Hồng Quân huấn thị nghiêm khắc như vậy, lập tức quyết định rút lui.

"Oa Hoàng đừng giận, đạo hữu vĩnh viễn là Oa Hoàng của Yêu tộc ta, nhưng bản hoàng cũng sẽ không đi làm phiền đạo hữu thanh tu nữa!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không đồng ý việc Nữ Oa hoàn toàn phân rõ quan hệ với Yêu tộc, nhưng cũng tỏ ra thấu hiểu cách làm của Nữ Oa, sẽ không làm khó nàng.

"Muội tử, đều là lỗi của vi huynh!

Vi huynh xin bồi muội tử trở về động phủ tu luyện!" Phục Hy hổ thẹn vô cùng, bồi Nữ Oa cưỡi mây rời đi.

"Ai!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng không ngờ lại có kết cục như vậy, hứng thú phai nhạt dẫn mấy người còn lại trở về Thiên Đình.

Yêu sư Côn Bằng lúc này mặt đầy hối hận, đến bên cạnh Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thỉnh tội: "Yêu Hoàng, Đông Hoàng, chuyện này đều do bần đạo gây ra, nếu không phải ta có đề nghị này cũng sẽ không chọc giận Đạo tổ giáng xuống trách phạt!" Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy lúc này rất muốn trút cơn giận trong lòng lên người Yêu sư Côn Bằng, nhưng hiện tại cao tầng Yêu tộc tổn thất thảm trọng, không thể chịu thêm tổn thất nào nữa.

Vì vậy Yêu sư Đế Tuấn cố gắng nặn ra một nụ cười còn khó coi hơn cả khóc để an ủi: "Chuyện này quyết định cuối cùng là do bản hoàng hạ lệnh, không liên quan đến Yêu sư." "Yêu Hoàng khoan hồng độ lượng, bần đạo cảm kích không thôi!

Nhưng chuyện này bần đạo có trách nhiệm không thể chối cãi!" Yêu sư Côn Bằng kiên trì nói.

“Chẳng lẽ ngươi cũng muốn…” Đông Hoàng Thái Nhất nổi giận đùng đùng!

“Đông Hoàng hiểu lầm!

Bần đạo chỉ là tự thỉnh tội, trừ việc đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, sẽ tự phong cấm trong Yêu sư cung!

Nếu Yêu tộc không có đại sự, tuyệt không ra ngoài!” Yêu sư Côn Bằng nói rất đại nghĩa lẫm liệt, nhưng thực ra lại ẩn chứa tâm tư giống như Nhiên Đăng đạo nhân.

Việc sáng tạo văn tự Yêu tộc đã đến giai đoạn cuối cùng, vừa hay nhân cơ hội này hoàn thiện, và danh chính ngôn thuận thoát khỏi Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất.

“Đại huynh, sau trận chiến với Tổ Vu vừa rồi, lại bị vị kia kích thích một lần nữa, ta cảm thấy ác niệm tích lũy đã gần đủ rồi, chỉ cần thêm một trận đại chiến thỏa thích là có thể viên mãn!” Hồng Vân lão tổ có chút hưng phấn truyền âm cho Ba Tiêu đạo nhân.

“Ta cũng vậy!” Trong mắt Trấn Nguyên Tử cũng có ánh sáng kích động.

“Vậy à!

Đại chiến một trận cũng không phải là không có cơ hội!” Ánh mắt Ba Tiêu đạo nhân quét qua các vị đại năng có mặt… “Bây giờ có hai lựa chọn!

Một, đi tìm Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đánh một trận; hai, tìm Nguyên Thủy và Thông Thiên đánh một trận!” Ba Tiêu đạo nhân đề nghị.

“…” Cuối cùng, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đang nóng lòng nâng cao thực lực lại đưa ra lựa chọn: chọn cả hai!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đương nhiên không từ chối, họ cũng đang tích lũy ác niệm, chuẩn bị cho việc trảm ác thi.

Trên cao không trung, bốn người triển khai một trận hỗn chiến, tuy không phải sinh tử chiến, nhưng cũng đều dốc hết toàn lực, đánh cho trời đất biến sắc.

Vì Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ tha thiết yêu cầu, Tam Thanh ở lại đứng bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân cùng quan chiến.

"Ba Tiêu đạo hữu, theo lý mà nói thiện công, ác công của ngươi đều không thành vấn đề, vì sao mãi mà khó trảm thi thành Chuẩn Thánh?

Hay là cũng xuống sân thử một lần?

Trong kịch chiến có lẽ có thể tìm được cơ duyên đột phá!" Lão Tử ra vẻ quan tâm hỏi.

Lão Tử đối với kết quả lần này do nguyên nhân của Ba Tiêu đạo nhân mà khiến thực lực hai tộc Vu Yêu đại tổn vô cùng hài lòng.

"Ai!

Một lời khó nói hết, tu vi muốn tiến thêm một bước, thực sự quá khó…" Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu, không nói tiếp.

Ba Tiêu đạo nhân cảm thấy khó là trảm ra "tự ngã thi", nhưng Tam Thanh lại hiểu lầm là đột phá Chuẩn Thánh, trong lòng quả thực vui mừng.

"Luyện thể công pháp của đạo hữu quả thực thần diệu, luyện thể một khi đại thành, uy lực càng thêm to lớn, năm xưa nhục thân của Bàn Cổ Phụ Thần mạnh mẽ đứng đầu trong ba ngàn Ma Thần!

Đạo hữu có thể tìm kiếm đột phá ở phương diện này không?" Lão Tử chuyển sang hỏi.

“Tu luyện luyện thể công pháp càng thêm khắc nghiệt, lần trước tiêu hao vô số năm tích lũy, lại mạo hiểm độc chiến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mới hiểm hiểm hiểm hiểm miễn cưỡng đột phá, muốn đột phá nữa lại khó càng thêm khó!” Ba Tiêu đạo nhân lần này nói thật.

Cửu Cửu Huyền Nguyên Công muốn đột phá tầng thứ tám, nhục thân đạt đến cường độ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, độ khó thực sự quá lớn, Ba Tiêu đạo nhân cũng không có lòng tin, chỉ có thể dựa vào công phu nước chảy đá mòn từng chút một rèn luyện thân thể.

Đó cũng là lý do tại sao mấy trận chiến gần đây y đều dùng luyện thể công pháp để ứng đối, ngay cả tần suất sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo cũng giảm đi rõ rệt.

“Ai!

Đáng tiếc!

Ba Tiêu đạo hữu sau này nếu có chuyện gì, cứ việc tìm bần đạo, việc trong khả năng, bần đạo nhất định sẽ toàn lực tương trợ!” Lão Tử bắt đầu lót đường để lôi kéo Ba Tiêu đạo nhân.

Nguyên Thủy bên cạnh trong lòng khinh thường, lôi kéo một phế vật vô vọng đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh có ý nghĩa gì?

Nhưng như vậy cũng tốt, như vậy là bớt đi một đối thủ cạnh tranh.

Nguyên Thủy đồng ý lời thỉnh cầu tha thiết của Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, cũng là để chuẩn bị cho việc lôi kéo họ.

“Không đúng!

Đại huynh nhắm mục tiêu vào Tu Di Sơn!

Chỉ cần lôi kéo được Ba Tiêu đạo nhân, thì chẳng khác nào nắm

được Tu Di Sơn!

Đại huynh quả nhiên tinh thông tính toán!" Nguyên Thủy trong lòng có chút bất mãn.

Nhưng Nguyên Thủy lại nghĩ: "Ba Tiêu đạo nhân tuy không dùng được, nhưng tính cách mạnh mẽ, không phải là người dễ nắm bắt, Trấn Nguyên Tử so với y thì tốt hơn, Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán cũng không kém Tu Di Sơn bao nhiêu!" "Còn Hồng Vân…" Nguyên Thủy liếc nhìn Hồng Vân lão tổ đang la hét trong trận chiến, "Nếu có thể đột phá nhị thi Chuẩn Thánh thì còn dùng được, nếu không thể đột phá thì thôi!" Còn Thông Thiên thì không nghĩ nhiều như vậy, đồng ý thuần túy là vì chiến đấu, có thể đánh một trận thống khoái, sao lại không vui?

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân một trận chiến kéo dài mấy ngàn năm, đúng là thỏa thích!

Sau đó Nguyên Thủy và Thông Thiên mang theo mục đích riêng của mình đại chiến một trận với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, vô cùng tận tâm tận lực lại mấy ngàn năm.

Cuối cùng Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng ngứa ngáy khó nhịn, gia nhập chiến đoàn, biến thành một trận loạn chiến giữa sáu người.

May mà giao thủ ở gần bình chướng của thế giới Hồng Hoang, nếu không với uy lực của sáu vị Chuẩn Thánh hoàn toàn bung hết sức, nhất định sẽ khiến thế giới Hồng Hoang tổn thất thảm trọng!

Trấn Nguyên Tử đột nhiên nhảy ra khỏi chiến đoàn, thần tình ngưng trọng đứng ngây ra một bên, thần sắc không ngừng biến hóa, cuối cùng mắt trợn tròn giận dữ, sắc mặt nghiêm nghị.

“Hoa!” Trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử tam hoa cùng hiện, trong ác chi hoa tràn ngập hắc sắc ác niệm, sau một trận ba động hung dũng dâng trào.

“Oanh!” Một tiếng trầm đục!

Một hắc bào đạo nhân tay nâng Chiêu Hồn Hồ Lô từ trong địa chi hoa nhảy ra, địa chi hoa đen kịt sau khi trảm ra ác niệm lại trở nên trong suốt, thuần khiết không tì vết.

“Bần đạo ra mắt các vị đạo hữu, bần đạo ra mắt bản tôn!” Hắc bào ác thi tuy tướng mạo giống hệt Trấn Nguyên Tử, nhưng khóe miệng luôn treo một nụ cười xấu xa, khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Trừ Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ, tất cả mọi người có mặt đều nhìn vào tam hoa thập nhất phẩm trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử, trong mắt không thể che giấu vẻ hâm mộ ghen tị.

“Chúng ta vốn là một thể, cần gì đa lễ!” Khí tức trên người Trấn Nguyên Tử càng thêm cao thâm khó lường, mỉm cười đáp.

Hắc bào ác thi hướng về bốn phía khẽ chắp tay, xoay người nhảy về ác chi hoa.

Trấn Nguyên Tử thu hồi tam hoa trên đỉnh đầu, mới hướng mọi người tạ ơn, rồi xoay người tiếp tục tham gia vào cuộc chiến.

Chương 191

Hồng Vân lão tổ, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ba người bị kích thích, chiến đấu càng thêm kịch liệt.

"Lão Tử đạo hữu, hay là chúng ta cũng giúp một tay đi!" Thấy tình hình này, Ba Tiêu đạo nhân đề nghị.

Sau khi Ba Tiêu đạo nhân và Lão Tử gia nhập chiến đoàn, áp lực của Hồng Vân lão tổ, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân đột ngột tăng lên, cuối cùng bước chân cuối cùng cũng đã bước qua.

"Oanh!" Hồng Vân lão tổ dùng Thủy Hỏa Hồ Lô trảm ra ác thi, thành nhị thi Chuẩn Thánh.

"Oanh!" "Oanh!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng thành công trảm ra ác thi, thành nhị thi Chuẩn Thánh.

"Ha ha ha!

Chúc mừng…" "Đa tạ đạo hữu…" Tiếng chúc mừng, tiếng cảm tạ không ngừng vang lên, khung cảnh vô cùng hòa hợp.

Đặc biệt là Nguyên Thủy, ý định lôi kéo Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ vô cùng rõ ràng.

Thông Thiên giáo chủ cũng cuối cùng không nhịn được, tham gia vào, bắt đầu liên tục tung cành ô liu về phía hai người.

Thực ra hành động của Nguyên Thủy cũng là cố ý, không cần biết Trấn Nguyên Tử có động lòng hay không, cũng phải khiến Ba Tiêu đạo nhân trong lòng gợn sóng.

Chỉ cần ba huynh đệ Tu Di Sơn nghi kỵ lẫn nhau, có kẽ hở, kế hoạch sau này sẽ dễ thực hiện hơn.

“Các vị đạo hữu, thời gian Đạo tổ giảng đạo lần cuối tại Tử Tiêu Cung sắp đến, chúng ta xin cáo biệt!” Ba Tiêu đạo nhân dường như có chút bất mãn, cứng rắn ngắt lời mọi người.

Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp bay ra khỏi bình chướng thế giới Hồng Hoang, tiến vào hỗn độn, hướng về Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy quay về Tây Côn Luân đón Nam Cực Tiên Ông cùng đi Tử Tiêu Cung.

Ba Tiêu đạo nhân thì ở lại tại chỗ chờ Tây Vương Mẫu dẫn theo chúng tu sĩ Tây phương đại lục.

“Đại huynh!

Tên Nguyên Thủy và Thông Thiên đó lại đi lôi kéo ta!

Thật buồn cười!” Hồng Vân lão tổ truyền âm trong Tịnh Đế Kim Liên.

“Họ cho rằng đại huynh khó đột phá, giữa huynh đệ chúng ta sẽ nảy sinh hiềm khích, nên mới làm như vậy!” Trấn Nguyên Tử nhìn thấu.

“Không thể nào…” Hồng Vân lão tổ mỉa mai.

Không lâu sau, Tây Vương Mẫu, Lục Ngô, Dương Mi đạo nhân cùng các tu sĩ đến nơi, cả đoàn người vội vã đến Tử Tiêu Cung.

Số người đến nghe giảng đạo lần thứ ba tại Tử Tiêu Cung lại giảm đi.

Yêu tộc thiếu mất Thập đại Yêu thánh vốn là khách quen trong Tử Tiêu Cung, họ bị trấn áp dưới chân Bất Chu Sơn.

Yêu Hoàng Đế Tuấn vốn chuẩn bị dẫn theo ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân cùng các Đại La

Kim Tiên khác đến nghe đạo, nhưng họ cũng bị trấn áp trong các tinh thần của mình.

Cao thủ trong vạn tộc Yêu tộc ở Thiên giới, Yêu Hoàng Đế Tuấn coi là con bài tẩy, đương nhiên sẽ không thả ra.

Người mới chỉ có Nam Cực Tiên Ông do Nguyên Thủy dẫn theo, Thiên Phi Ô Ma có thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ do Minh Hà lão tổ dẫn theo, cùng với Huyết Hải Tứ Đại Ma Vương có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ: Tự Tại Thiên Ba Tuần, Đại Phạm Thiên, Dục Sắc Thiên, Thấp Bà.

Vu tộc lần này chỉ có Hậu Thổ đến, ngay cả Huyền Minh cũng không đi cùng.

Không thể săn giết ấu thú Yêu tộc để nâng cao uy lực của Đô Thiên Thần Sát Kỳ, các Tổ Vu khác đang tìm kiếm phương pháp khác.

Hậu Thổ thần tình có chút ưu thương, vì lý niệm bất đồng, các Tổ Vu khác tuy không trách bị Hậu Thổ, nhưng mối quan hệ giữa họ cuối cùng không còn thân mật không kẽ hở như trước.

Hậu Thổ từ lần trước nhận được một tia nguyên thần chi lực từ thần tượng Bàn Cổ trong Bàn Cổ Điện, lĩnh ngộ ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đồng thời cũng tăng thêm nhiều bối rối.

Có một tình huống khiến không ít người kinh ngạc, hai đồng tử gác cửa Hạo Thiên và Dao Trì, lại đồng loạt đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Hạo Thiên thậm chí còn có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, còn Dao Trì thì chắc là vừa mới đột phá không lâu, khí tức vẫn chưa ổn định.

Tất cả mọi người đều ngoan ngoãn ngồi vào vị trí của mình, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng ủ rũ, căn bản

không dám làm càn trong Tử Tiêu Cung.

Các đại năng khác sau khi biết chuyện Đạo tổ Hồng Quân dễ dàng trấn áp Thập đại Yêu thánh thì càng im như ve sầu mùa đông.

Chỉ có Ba Tiêu đạo nhân và Hạo Thiên, Dao Trì ngồi sau lưng là thỉnh thoảng nói chuyện nhỏ.

Thời gian đến, thân ảnh của Đạo tổ Hồng Quân xuất hiện trên giảng đàn cao cao.

Trong Tử Tiêu Cung lập tức im lặng không một tiếng động.

"Đây là lần giảng đạo thứ ba của Ngô, cũng là lần cuối cùng, kéo dài chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín năm!

Giảng giải chính là thánh nhân chi đạo, cảnh giới trên Chuẩn Thánh!" Đạo tổ Hồng Quân thần tình đạm nhiên bắt đầu giảng đạo.

Tất cả những người nghe đạo trong lòng đều dấy lên sóng to gió lớn, nhưng không dám lên tiếng, toàn thần quán chú lắng nghe "thánh nhân chi đạo"!

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Thánh nhân bất nhân, dĩ bách tính vi sô cẩu!

Bất thành thánh nhân chung vi lâu nghĩ…" Lời nói của Đạo tổ Hồng Quân một lần nữa khiến mọi người kinh hãi!

"Thành thánh chi đạo chủ yếu có thể chia làm ba loại, mạnh nhất cũng khó nhất là 'dĩ lực chứng đạo', người mà mọi người đều biết chính là Bàn Cổ đại thần khai tịch thế giới Hồng Hoang, mấu chốt của đạo này nằm ở…" Thánh nhân giảng đạo, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, đạo âm miểu miểu, dị tượng phân trình.

Nhưng đối với sự gian nan của "dĩ lực chứng đạo", tất cả mọi người nghe đạo trong lòng đều hiểu, con đường này quá khó, căn bản

khó mà đi thông!

"Thứ hai là 'tam thi chi đạo'!

Lần trước đã giảng làm thế nào để lợi dụng Tiên Thiên Linh Bảo trảm tam thi, nếu có thể hợp nhất tam thi, liền có thể dùng 'tam thi chi đạo' thành thánh nhân!" "Tam thi hợp nhất cần đại nghị lực!

Đại cơ duyên!

Khó khăn trong đó nằm ở…" Đạo tổ Hồng Quân ở đây giảng giải vô cùng chi tiết.

Bởi vì trước đó đã che giấu nơi quan trọng nhất, không có điều kiện tiên quyết đó, dù có hiểu rõ phương pháp sau đó cũng khó mà thành công.

Tất cả mọi người đều say sưa, nghiêm túc nghe giảng, khắc ghi từng chữ của Đạo tổ Hồng Quân vào trong lòng.

Những người có mặt hiểu được ảo diệu trong đó có thể nghe ra được nhiều ảo diệu hơn.

Thiện niệm, ác niệm, tự ngã, tam thi ký thác vào Tiên Thiên Linh Bảo để trảm ra, nếu muốn dung hợp lại, cần ba kiện linh bảo ký thác tam thi phải cùng nguồn gốc mới có thể nhân cơ hội đó thuận lợi dung hợp.

Nếu như hoàn toàn không liên quan, thậm chí hoàn toàn đối lập, xung đột bẩm sinh, thì dù có nỗ lực thế nào cũng khó mà thuận lợi dung hợp, khiến tam thi hợp nhất.

"Tiếp theo là 'công đức thành thánh', công đức thành thánh cần có đại công đức…" Đạo tổ Hồng Quân đối với công đức thành thánh giảng giải đặc biệt chi tiết.

Ba Tiêu đạo nhân hiểu rằng, trong kế hoạch của Đạo tổ Hồng

Quân, tất cả các thánh nhân dưới tay ngài đều sẽ trở thành công đức thánh nhân, như vậy mới có thể hoàn toàn khống chế trong tay.

Một lần giảng kéo dài ba ngàn ba trăm năm, đợi Đạo tổ Hồng Quân giảng xong liền mở miệng nói: "Có nghi vấn gì cứ việc nêu ra!" Những người khác còn đang tiêu hóa, Ba Tiêu đạo nhân cúi người hành lễ: "Xin hỏi Đạo tổ, ba loại chứng đạo chi pháp, có điểm nào tương thông không?

Có thể chuyển đổi lẫn nhau không?" Đạo tổ Hồng Quân không mở mắt, tiếp tục nói: "'Tam thi chi pháp' nếu cuối cùng khó mà tam thi hợp nhất, có thể mượn 'công đức thành thánh' chi pháp, dùng đại công đức thúc đẩy, thành thánh nhân quả vị!" "Đa tạ Đạo tổ giải đáp, xin hỏi 'dĩ lực chứng đạo' chi pháp có thể được phụ trợ bởi 'công đức thành thánh' chi pháp không?" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục truy vấn.

Chương 192

"'Dĩ lực chứng đạo' chi pháp quá bá đạo, 'công đức thành thánh' chi pháp khó mà tương dung với nó!" Đạo tổ Hồng Quân lắc đầu nói.

"Đa tạ Đạo tổ!" Ba Tiêu đạo nhân buồn bã ngồi lại trên bồ đoàn.

Ánh mắt Lão Tử lướt qua người Ba Tiêu đạo nhân, trong lòng nhận định Ba Tiêu đạo nhân trảm thi vô vọng, muốn đi con đường "dĩ lực chứng đạo", nhưng lại biết con đường này quá khó khăn, muốn dùng "công đức thành thánh" chi pháp phụ trợ.

Hồng Hoang đại năng đều biết, Ba Tiêu đạo nhân rất giỏi thu thập công đức.

"May mà hai loại thành thánh chi pháp không tương thông, nếu không…" Lão Tử trong lòng may mắn.

"'Dĩ lực chứng đạo' chi pháp của lão sư cực kỳ bá đạo, có khả năng Ba Tiêu đạo nhân vì tiền kỳ tu luyện luyện thể công pháp khiến nhục thân quá mạnh mẽ, mới khiến khó trảm thi…" Suy đoán trong lòng Lão Tử mọi người đều có, chỉ là không ai hỏi ra, dù sao cũng không liên quan đến mình.

Hậu Thổ mờ mịt, vừa mờ mịt vì con đường tu luyện, không biết nên tiếp tục tu luyện như các Tổ Vu khác hay nên chuyển sang tu luyện "tam thi chứng đạo" chi pháp, cũng mờ mịt vì các Tổ Vu khác… "Cầu giáo Đạo tổ!

Bọn ta tổ vu nên đi đâu về đâu?

Vu tộc ta nên đi đâu về đâu?" Hậu Thổ cuối cùng không nhịn được hỏi.

"Tổ vu tu luyện chú trọng nhục thân, đương nhiên nên đi theo pháp

môn ‘dĩ lực chứng đạo’, nhưng Hậu Thổ lại có cơ duyên khác, thời cơ đến tự nhiên sẽ hiểu!” Đạo tổ Hồng Quân cao thâm khó lường nói.

“Còn Vu tộc, thân là hậu duệ của Bàn Cổ đại thần, nếu có thể thượng thể thiên tâm, tích lũy công đức, tự nhiên hưng vượng vô lo, nếu tiếp tục hiếu sát thành tính, tứ vô kỵ đạn, Long Phượng Kỳ Lân chính là vết xe đổ!” Đạo tổ Hồng Quân không hề che giấu.

“Đa tạ Đạo tổ…” Hậu Thổ càng thêm thất hồn lạc phách.

“Dám hỏi lão sư!

Thánh nhân chi vị có định số không?

Ai lại có thể thành thánh?” Lão Tử với tư cách là thủ đồ, cuối cùng đã hỏi ra vấn đề lớn mà tất cả mọi người đều quan tâm!

Một câu “Thánh nhân chi vị có định số không?

Ai lại có thể thành thánh?” của Lão Tử khiến Tử Tiêu Cung rơi vào im lặng tột cùng!

Tất cả ánh mắt đều tha thiết nhìn về phía Đạo tổ Hồng Quân… “Dưới Thiên đạo sẽ có chín thánh vị!

Ngô đã dĩ thân hợp thiên đạo, là thiên đạo thánh nhân!

Dưới trướng Ngô sẽ có sáu tôn thánh vị thay Ngô giáo hóa Hồng Hoang!” Ánh mắt Đạo tổ Hồng Quân lướt qua tất cả mọi người.

“Sáu tôn?

Chỉ có sáu tôn?” Trong Tử Tiêu Cung, những người nghe đạo lập tức không nén nổi sự kinh ngạc trong lòng, thì thầm bàn tán!

Mặc dù vừa rồi nghe Đạo tổ Hồng Quân giảng giải về con đường thành thánh, đại bộ phận mọi người trong lòng đều hiểu rằng mình còn cách thánh nhân rất xa.

Nhưng sâu thẳm trong nội tâm ai lại không có một tia kỳ vọng, một tia xa vời, một tia may mắn chứ?

Nhưng khi Đạo tổ Hồng Quân nói ra chỉ có sáu tôn thánh vị, tia may mắn trong lòng họ đã bị dập tắt, trong lòng hiểu rõ, sáu tôn thánh vị, e rằng mình căn bản không có duyên… "Xin hỏi lão sư, sáu tôn thánh vị đó là ai, và sẽ được định đoạt như thế nào!" Nguyên Thủy đầy mong đợi nhìn về phía Đạo tổ Hồng Quân.

"Dưới Thiên đạo, muốn thành thánh nhân quả vị, ngoài phương pháp vừa giảng, cần phải có thành thánh chi cơ!" Đạo tổ Hồng Quân chậm rãi nói.

"Đạo tổ từ bi, xin chỉ rõ thế nào là thành thánh chi cơ?" Đông Hoàng Thái Nhất không thể chờ đợi hỏi.

"Hồng Mông Tử Khí chính là thành thánh chi cơ.

Ban đầu Ngô cũng chỉ đắc được tám đạo Hồng Mông Tử Khí, đã dùng một đạo, nay còn lại bảy đạo Hồng Mông Tử Khí!" Đạo tổ Hồng Quân nói, trước mặt liền bay ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí.

Chỉ thấy sắc màu cao quý, khí tức thần bí, ảo diệu vô cùng, ngưng tụ như những dải lụa màu tím, linh động bay lượn, nhưng không thể thoát khỏi sự khống chế của Đạo tổ Hồng Quân.

"Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên!" Đạo tổ Hồng Quân mí mắt khẽ nhấc lên.

"Đệ tử có mặt!" Tam Thanh vội vàng đứng dậy từ bồ đoàn, trong ánh mắt hâm mộ, ghen tị, căm hận của mọi người, cung kính quỳ lạy trước mặt Đạo tổ Hồng Quân.

Ngay cả Lão Tử vốn luôn điềm nhiên cũng kích động đến mức giọng nói run rẩy.

Nói đến mức này, đột nhiên gọi ba người lên, kẻ ngốc cũng biết ý

tứ là gì.

"Ba huynh đệ các ngươi, thân là do nguyên thần của Bàn Cổ đại thần hóa thành, thân mang khai thiên công đức, lại là đệ tử thân truyền của Ngô, có thể thành thánh, sau này phải tận tâm tận lực thay Ngô, thay thiên đạo chưởng quản giáo hóa Hồng Hoang!

Nếu có vi phạm, vi sư quyết không tha nhẹ!" Đạo tổ Hồng Quân nói, ba đạo Hồng Mông Tử Khí trước mặt trực tiếp bay về phía Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, chui thẳng vào nguyên thần của Tam Thanh.

"Đa tạ lão sư!

Đa tạ lão sư!

Đệ tử nhất định không phụ sự phó thác của lão sư, tận tâm tận lực giáo hóa Hồng Hoang!

Nếu có vi phạm, cam nguyện chịu lão sư trách phạt!" Tam Thanh đồng thanh bái tạ.

Ba Tiêu đạo nhân nhìn đến đây, khóe mắt khẽ giật, thầm nghĩ: "Hóa ra Đạo tổ Hồng Quân đã mai phục bút ở đây, thảo nào cuối Phong Thần đại kiếp lại bắt họ uống 'Vẫn Thánh Đan'…" Mặc dù trong lòng đã sớm dự liệu, nhưng những người khác trong Tử Tiêu Cung mắt trần nhìn bảy đạo Hồng Mông Tử Khí trong nháy mắt bớt đi ba đạo, chỉ còn lại bốn đạo, tâm tình trở nên càng thêm phức tạp.

"Nữ Oa!

Ngươi cũng là đệ tử thân truyền của Ngô, quan trọng hơn là tu luyện tạo hóa chi đạo, tương lai sẽ có một đại công đức phải làm!

Liên quan đến căn bản của thế giới Hồng Hoang, có thể thành thánh!" Đạo tổ Hồng Quân nói, lại một đạo Hồng Mông Tử Khí bay ra, đánh vào nguyên thần của Nữ Oa.

Nữ Oa trước đó vì chuyện Vu Yêu đại chiến mà bị lão sư Hồng Quân nghiêm khắc khiển trách, vốn tâm tình vô cùng sa sút, không ngờ lúc này lão sư lại ban cho thành thánh chi cơ, lập tức mừng rỡ ngoài ý muốn, ngây ngốc ngồi trên bồ đoàn nhìn Đạo tổ Hồng Quân.

"Muội tử, còn không mau tạ ơn!" Phục Hy ở sau lưng Nữ Oa khẽ đẩy một cái.

Nữ Oa mới bừng tỉnh, có chút hoảng loạn đến trước mặt Đạo tổ Hồng Quân cúi đầu bái lạy, giọng nói nghẹn ngào: "Đa tạ lão sư thương tình!

Đa tạ lão sư thương tình!

Đệ tử trước kia hành động đã phụ lòng kỳ vọng của lão sư!

Đệ tử sau này nhất định sẽ tận tâm tận lực, tuyệt không dám có bất kỳ hành động sai trái nào!" "Đi đi!

Sau này hành sự phải vì thế giới Hồng Hoang, phải vì chúng sinh vạn vật, phải vì thiên đạo vận hành!" Đạo tổ Hồng Quân hài lòng gật đầu, phất tay cho Nữ Oa lui xuống.

Những người khác trong lòng càng thêm lo lắng, bây giờ Hồng Mông Tử Khí đã tặng đi quá nửa, chỉ còn lại ba đạo!

Cơ hội càng ngày càng mong manh!

"Xin Đạo tổ cho bẩm!

Huynh đệ hai người chúng con thay trời, thay Đạo tổ chưởng quản thế giới Hồng Hoang, trấn giữ Thiên Đình, vốn là đang thay trời hành giáo hóa, mong Đạo tổ ban cho huynh đệ hai người chúng con thành thánh chi cơ!" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất 'phịch' một tiếng quỳ xuống đất khổ sở cầu xin.

"Đế Tuấn, Thái Nhất, hai huynh đệ các ngươi thành lập Yêu tộc,

chưởng quản Thiên Đình, vốn là cơ hội tốt để thay trời giáo hóa Hồng Hoang!

Ngô cũng đã cân nhắc đến các ngươi!" Giọng Đạo tổ Hồng Quân lạnh nhạt.

"Đa tạ Đạo tổ!

Chương 193

Đa tạ Đạo tổ!" Đế Tuấn và Thái Nhất liên tục dập đầu.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm cười: "Hai người này cũng quá kích động rồi!

Còn chưa nghe kỹ ý ngoài lời của người ta…" Quả nhiên, Đạo tổ Hồng Quân tiếp lời: "Nhưng các ngươi không ổn định trật tự Hồng Hoang, thực hành giáo hóa, ngược lại xâm chiếm Hồng Hoang đại lục, gây ra Vu Yêu đại chiến, suýt nữa tạo thành một trường hạo kiếp!" Đạo tổ Hồng Quân không nói tiếp, nhưng ý ngoài lời đã quá rõ ràng.

"Đạo tổ từ bi!

Vu Yêu đại chiến hoàn toàn là lỗi của bần đạo, không liên quan đến Thái Nhất!

Sau này chúng con nhất định sẽ dẫn dắt Yêu tộc tận tâm tận lực giáo hóa Hồng Hoang!

Xin Đạo tổ ban cho Thái Nhất Hồng Mông Tử Khí…" Yêu Hoàng Đế Tuấn gánh lấy trách nhiệm, tranh thủ cơ hội cho Đông Hoàng Thái Nhất.

"Ý Ngô đã quyết, không cần nhiều lời!

Lui xuống đi!" Đạo tổ Hồng Quân phất tay áo, thân thể Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bất giác bay đi, rơi về vị trí cũ.

Ba Tiêu đạo nhân căn bản không có ý định đi con đường thánh nhân, không chỉ tiền đồ không rõ, tương lai còn phải bị Đạo tổ Hồng Quân áp chế.

Trong thế giới Hồng Hoang tuy thiên đạo chỉ có thể có một, thánh

nhân dưới thiên đạo chỉ có thể có chín người, cửu là số cực, một khi số thánh nhân đủ chín người sẽ từ thịnh chuyển suy.

Nhưng "Hỗn Nguyên chi lộ" lại không nằm trong giới hạn của thiên đạo thánh nhân.

Giống như trong một môn phái, chưởng môn nhân chỉ có thể có một, trưởng lão chi vị chỉ có chín.

Nhưng không có nghĩa là không thể xuất hiện cao thủ cùng cấp, thậm chí cao hơn, chỉ cần cao thủ đó không tranh quyền đoạt thế, thì sẽ không có vấn đề gì.

Trấn Nguyên Tử đại la hoa khai thập nhất phẩm, cũng tâm cao khí ngạo, có ý muốn cùng Ba Tiêu đạo nhân đi "Hỗn Nguyên chi lộ", không thèm làm thiên đạo thánh nhân như con rối.

Nhưng Tây phương đại lục vẫn phải tranh thủ hai tôn thánh vị, không vì gì khác, chỉ vì sau này nếu một ngày Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ra ngoài xông pha thế giới hỗn độn, Tây phương đại lục cũng phải có cao thủ cấp thánh nhân trấn giữ, mới không bị người ta bắt nạt.

Vì vậy, Ba Tiêu đạo nhân đưa mắt ra hiệu cho Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu!

Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nhận được ám chỉ của Ba Tiêu đạo nhân, đang chuẩn bị lên tiếng.

Nào ngờ trong Tử Tiêu Cung, Minh Hà lão tổ, người gần như chưa từng mở miệng, lại lên tiếng trước: "Đạo tổ dung bẩm!

Bần đạo thay hồng hoang chúng sinh trấn thủ 'Vô Tận Huyết Hải', trấn áp 'Vô Để Huyết Uyên', quản lý Tu La nhất tộc." Minh Hà lão tổ tiến đến trước mặt Đạo tổ Hồng Quân, từ từ quỳ lạy: "Bần đạo nguyện ý thay trời giáo hóa hồng hoang, tiếp tục trấn thủ Huyết Hải,

mong Đạo tổ ban cho hồng mông tử khí!" "Minh Hà, ngươi là chủ của Huyết Hải, Huyết Hải không khô thì ngươi vĩnh sinh bất diệt, tự có một phần cơ duyên, nhưng lại vô duyên với Ngô!" Đạo tổ Hồng Quân lắc đầu.

Minh Hà lão tổ cũng không tiếp tục dây dưa, khẽ thi lễ một cái rồi thở dài lui xuống.

Các đại năng khác đang chuẩn bị mở miệng cầu xin thấy vậy cũng đều dừng bước, tự thấy mình không có vốn liếng gì lớn hơn Yêu Hoàng Đế Tuấn và Minh Hà lão tổ để cầu lấy hồng mông tử khí.

Ai cũng nhìn ra, sáu ngôi vị Thánh nhân đều có liên quan mật thiết đến sáu cái bồ đoàn ban đầu.

Người được chọn cho ba đạo hồng mông tử khí còn lại e rằng cũng nằm trong số năm người ngồi trên bồ đoàn còn lại.

Cuộc tranh giành bồ đoàn trước lần giảng đạo đầu tiên tại Tử Tiêu Cung năm xưa, ký ức vẫn còn như mới.

Bây giờ mọi người đều mang trong lòng những tâm trạng khác nhau, lặng lẽ quan sát cuộc tranh giành Thánh vị còn quan trọng hơn.

"Đạo tổ dung bẩm!

Bần đạo may mắn được Đạo tổ đích thân điểm làm Nữ tiên chi thủ của hồng hoang, quản lý nữ tiên hồng hoang mấy vạn năm qua, tuy không có đại công nhưng cũng đã tận tâm tận lực, khẩn cầu Đạo tổ ban cho hồng mông tử khí!" Tây Vương Mẫu cung kính nói.

"Đạo tổ dung bẩm!

Năm xưa thời Long Phượng đại kiếp, Ma Tổ La Hầu tàn phá hồng hoang, Đạo tổ chém giết La Hầu tại Long Vương Sơn, trận đại chiến đó kinh thiên động địa, tuy huynh đệ ba người chúng ta đã dốc hết toàn lực bảo vệ, nhưng Tây phương đại lục vẫn phải chịu tổn thất vô cùng

to lớn…” Hồng Vân lão tổ cũng đồng thời lên tiếng, tha thiết kể khổ với Đạo tổ Hồng Quân.

“Bao nhiêu năm qua, huynh đệ chúng ta không lúc nào không bôn ba bận rộn vì Tây phương đại lục, tận tâm tận lực điều hòa linh khí Tây phương đại lục, giáo hóa chúng sinh Tây phương đại lục!

Hiệu quả ra sao mọi người đều thấy rõ!” “Xin Đạo tổ ban cho hồng mông tử khí, nếu không chúng sinh Tây phương đại lục trong lòng sẽ bất bình a!” Hồng Vân lão tổ đã được Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm, lời nói có lý có cứ, không hèn mọn cũng không kiêu ngạo.

Dù sao thì Đạo tổ Hồng Quân đúng là có nợ nhân quả với Tây phương, mà cống hiến của huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân đối với Tây phương đại lục quả thật không thể xóa nhòa.

Trong đại sự như vậy, Đạo tổ Hồng Quân cũng không dám đổi trắng thay đen, phủ nhận cống hiến của ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân.

“Việc này Ngô cũng thấy trong mắt!” Đạo tổ Hồng Quân trong lòng khó xử.

Nếu chủ nhân của Tây phương không phải là Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, chắc chắn lão đã sảng khoái ban xuống hai đạo hồng mông tử khí cuối cùng.

Nhưng!

Ba Tiêu đạo nhân là người hữu duyên của Dương Mi lão tổ, còn Trấn Nguyên Tử lại là truyền nhân của Dương Mi lão tổ tại hồng hoang thế giới!

Vốn luôn cẩn thận dè dặt, vô cùng đề phòng Dương Mi lão tổ, Đạo tổ Hồng Quân thật tâm không muốn cho người hữu duyên và truyền nhân của Dương Mi lão tổ bất kỳ cơ hội nào!

Cũng chính vì muốn chèn ép Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, nên dù họ đã ngồi lên bồ đoàn, Đạo tổ Hồng Quân cuối cùng vẫn quyết định đặt thêm ba cái bồ đoàn nữa, để cho Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân ngồi vào.

Lão còn đem phần thu đồ đệ vốn dự định xuất hiện cuối cùng trực tiếp dời lên trước khi giảng đạo.

Đạo tổ Hồng Quân muốn gửi một tín hiệu cho những người nghe đạo khác, rằng Đạo tổ Hồng Quân không thích ba người Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ!

Tiếc là Ba Tiêu đạo nhân căn bản không bị ảnh hưởng, mấy vạn năm qua, không những không bị đè nén, ngược lại còn ngày càng sống tốt như cá gặp nước.

May mà Ba Tiêu đạo nhân không thể trảm thi thành Chuẩn Thánh, khiến Đạo tổ Hồng Quân thở phào nhẹ nhõm.

Dù vậy, Đạo tổ Hồng Quân vẫn đầy cảnh giác với Ba Tiêu đạo nhân, từ sâu trong nội tâm không muốn giao Thánh vị cho y.

Nhưng lời Hồng Vân lão tổ nói không sai, trận đại chiến Đạo Ma năm xưa đã gây ảnh hưởng lớn đến Tây phương đại lục, lão đúng là có nợ Tây phương đại lục một phần nhân quả, phần nhân quả này không trả, việc lấy thân hợp đạo cũng sẽ bị ảnh hưởng phần nào… Vô cùng rối rắm, Đạo tổ Hồng Quân híp mắt quét qua quét lại những người đang ngồi trên bồ đoàn.

Tử Tiêu Cung rơi vào một sự tĩnh lặng đáng sợ.

Ánh mắt Đạo tổ Hồng Quân dừng lại trên người Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân mà năm xưa lão đã thu làm đệ tử ký danh.

Hai người này vốn là sinh linh sinh ra và lớn lên ở Tây phương đại lục, cũng là chủ nhân Tây phương đại lục mà Đạo tổ Hồng Quân xem

trọng, tiếc là bị Ba Tiêu đạo nhân nửa đường nhảy ra cướp mất vị trí chủ nhân Tây phương đại lục.

Nhưng Đạo tổ Hồng Quân thu Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân làm đệ tử ký danh, hy vọng họ có thể đoạt lại vị trí chủ nhân Tây phương đại lục.

Tiếc là Đạo tổ Hồng Quân không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại kém cỏi đến vậy, hai bên giao thủ mấy lần đều bị đánh cho tơi bời, cuối cùng xám xịt nhận thua, cố thủ ở Nam phương đại lục, căn bản không còn tâm tư đoạt lại Tây phương đại lục.

Đạo tổ Hồng Quân vì quan hệ thệ ước năm đó với Dương Mi lão tổ, không tiện ra tay với Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử.

Mục tiêu quan trọng nhất của lão là thuận lợi hoàn thành việc lấy thân hợp Thiên đạo!

Căn bản sẽ không hao phí tinh lực để chuyên môn tính kế Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử.

Vốn Đạo tổ Hồng Quân cho rằng, với tác phong vô lại của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, lúc này bọn họ nên nhảy ra gào khóc ăn vạ, sau đó lão có thể thuận nước đẩy thuyền, giao hai Thánh vị cho họ.

Nhưng không ngờ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại không hề có phản ứng!

Nào biết rằng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã là thuộc hạ của Ba Tiêu đạo nhân, đâu dám tranh vị Thánh nhân với y!

"Chẳng lẽ Ngô thật sự phải giao hai Thánh vị cuối cùng cho người của Ba Tiêu đạo nhân?" Đạo tổ Hồng Quân trong lòng không cam.

Chương 194

Càng thêm ngờ vực: "Nhỡ đâu bọn họ trở thành Thánh nhân, lại nghênh đón Dương Mi lão tổ trở về, trong ứng ngoài hợp, kế sách tinh diệu, có khả năng sẽ thay thế Ngô trở thành Thiên đạo…" "Tuyệt đối không thể cho bọn họ cơ hội này!" Đạo tổ Hồng Quân hạ quyết tâm.

"Năm xưa một trận đại chiến với Ma Tổ La Hầu, Ngô quả thực có nợ Tây phương đại lục cùng chúng sinh Tây phương đại lục một phần nhân quả!" Đạo tổ Hồng Quân trong lòng đã có quyết định.

"Nhưng phần nhân quả này chia làm hai!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề là sinh linh Tây phương đại lục!

Lẽ ra phải gánh chịu một phần nhân quả trong đó!" Đạo tổ Hồng Quân bắt đầu đánh tráo khái niệm.

Cũng không đợi Hồng Vân lão tổ phản bác, Đạo tổ Hồng Quân trực tiếp đánh một đạo hồng mông tử khí về phía Tiếp Dẫn đạo nhân, thẳng vào trong nguyên thần của y.

"Đa tạ lão sư từ bi!

Đệ tử cảm kích khôn cùng!" Tiếp Dẫn đạo nhân thần tình đạm nhiên cúi người khấu bái!

"Phần nhân quả còn lại của Ngô với Tây phương đại lục vốn nên rơi vào tay Tây phương chi chủ Ba Tiêu đạo nhân!

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân đến nay vẫn chưa thể trảm thi thành Thánh, lại là người hữu duyên của Dương Mi lão hữu.

Trấn Nguyên Tử là y bát truyền nhân của Dương Mi lão hữu, Ngô không tiện nhúng tay vào việc tu luyện của các ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân lại tìm một lý do đường đường chính chính để loại Ba Tiêu đạo

nhân và Trấn Nguyên Tử ra ngoài.

"Cho nên đạo hồng mông tử khí này liền ban cho Hồng Vân!

Ba huynh đệ các ngươi tình như thủ túc, không phân biệt người này kẻ nọ, tất cũng sẽ không tính toán những chuyện nhỏ này!" Đạo tổ Hồng Quân dường như xuất phát từ chân tâm, nhưng có phải mang tâm châm ngòi ly gián hay không, thì tùy người tùy ý!

Nói xong, lão phất tay đánh đạo hồng mông tử khí thứ sáu vào trong nguyên thần của Hồng Vân lão tổ.

"Còn về đạo hồng mông tử khí cuối cùng…" Ánh mắt Đạo tổ Hồng Quân lóe lên một ý cười khó hiểu… "Còn về đạo hồng mông tử khí cuối cùng…" Đạo tổ Hồng Quân nhìn đạo hồng mông tử khí cuối cùng trước mặt, ngừng lại rất lâu.

Những người khác thấy Hồng Quân lão tổ đã phân phát xong sáu ngôi vị Thánh nhân mà lão nói cửa môn hạ nên có, ngôi vị Thánh nhân cuối cùng rõ ràng chưa có chủ, lập tức tâm tư sôi nổi.

"Đạo tổ từ bi!

Đệ tử khổ khổ tu luyện, một lòng vì hồng hoang chúng sinh…" Một tu sĩ không quen mặt mở miệng cầu xin.

"Đạo tổ từ bi…" Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng đạo nhân các tu sĩ khác cũng không cam chịu lạc hậu.

"Lão sư, huynh trưởng của con là Phục Hy chính là người có đức…" Nữ Oa mở miệng cầu tình cho Phục Hy.

Ngay cả Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, những kẻ đã bị Đạo tổ Hồng Quân từ chối thẳng thừng, cũng đồng loạt mở miệng cầu xin.

Hạo Thiên và Dao Trì hai vị đồng tử biết địa vị mình thấp kém,

không thể nào có được cơ duyên thành Thánh như hồng mông tử khí, chỉ trong lòng cảm thấy tiếc nuối vì Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử lại không nhận được hồng mông tử khí.

"Oa!" Một tiếng khóc lớn vang lên, Ba Tiêu đạo nhân đã bị loại, Chuẩn Đề đạo nhân không còn gì phải kiêng dè, lập tức ra chiêu.

"Bần đạo mệnh thật khổ a!" Tiếng khóc của Chuẩn Đề chấn động đến mức mái nhà Tử Tiêu Cung cũng rung chuyển kịch liệt, có thể thấy theo tu vi ngày càng sâu, công phu khóc lóc của y càng lợi hại!

"Sư huynh!

Chúng ta cùng là sinh linh Tây phương đại lục, đều bị ác đạo Ba Tiêu trục xuất, rời xa quê hương, đến Nam phương đại lục, vùng đất hoang vu, lao tâm lao lực, giáo hóa sinh linh Nam phương đại lục!" Mỗi một tiếng khóc nức nở của Chuẩn Đề đạo nhân đều có thể khiến người nghe đau lòng, người thấy rơi lệ.

"Cùng là đệ tử ký danh của lão sư, sư huynh nhận được hồng mông tử khí, sư đệ ta lại không được gì, để cho sinh linh hồng hoang đại lục nhìn sư đệ thế nào!

Sư đệ ta không dám oán trách lão sư, chỉ trách mệnh ta không tốt!" "Cốp!" "Cốp!" "Cốp!" Chuẩn Đề đạo nhân lấy đầu đập đất, dùng hết toàn lực, sau mấy lần đầu đã đầy máu tươi.

"Thánh đạo khó thành, sư đệ ta sống còn có ý nghĩa gì a!" Chuẩn Đề đạo nhân khóc trời đập đất, tìm sống tìm chết.

Những lão già trong Tử Tiêu Cung lập tức cảm thấy một luồng khí tức quen thuộc ập đến, vốn tưởng Chuẩn Đề đạo nhân đã đổi tính, không ngờ vẫn là phong cách quen thuộc.

Đạo tổ Hồng Quân trong lòng một trận bực bội: "Vừa nãy đi đâu rồi?

Lúc cần phát huy thì không phát huy, bây giờ bụi đã lắng xuống, mới nhảy ra biểu diễn, có ích gì!

Muộn rồi!" Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân dù sao cũng là đệ tử ký danh của Đạo tổ Hồng Quân, mặt đủ dày, tâm tư đủ linh hoạt, thủ đoạn cũng cao minh, sau này Đạo tổ Hồng Quân cần Tiếp Dẫn đạo nhân và y để kềm chế các thế lực khác.

"Chuẩn Đề tuy không có Thánh vị, nhưng nếu có thể bồi dưỡng thành tồn tại đỉnh tiêm trong hàng Chuẩn Thánh, vào thời kỳ Thánh nhân không xuất hiện, tác dụng của y ngược lại sẽ càng rõ ràng!" Đạo tổ Hồng Quân suy nghĩ một hồi lại cảm thấy sắp xếp như vậy chưa hẳn là không được!

Thế là Đạo tổ Hồng Quân ngẩng mắt nói: "Chuẩn Đề, sáu ngôi Thánh vị trong tay Ngô đều đã có chủ, đạo hồng mông tử khí thứ bảy vô duyên với ngươi, đừng dây dưa nữa!

Nhưng ngươi đã là đệ tử ký danh của Ngô, Ngô cũng sẽ không bỏ mặc!" "Đa tạ lão sư từ bi!

Đa tạ lão sư từ bi!" Chuẩn Đề đạo nhân liên tục dập đầu.

"Pháp môn trảm tam thi thành Thánh, ngoài việc tam thi hợp nhất, khó nhất chính là ải trảm Tự Ngã Thi, Ngô ở đây có một viên 'Ngộ Đạo Đan'." "Viên đan này dung hợp nửa đạo hồng mông tử khí tàn khuyết, có thể rút ngắn rất nhiều thời gian trảm Tự Ngã Thi!

Cũng có thể tăng tỷ lệ thành công tam thi hợp nhất ở một mức độ nhất định!" Đạo tổ Hồng Quân nói, trong tay xuất hiện một viên đan dược tử khí bốc lên ngùn ngụt.

Mí mắt Tam Thanh giật giật, viên 'Ngộ Đạo Đan' này hoàn toàn khác với những thứ Đạo tổ Hồng Quân ban thưởng, nhưng đều có thể phụ trợ trảm thi, chỉ là viên này lại nhắm vào Tự Ngã Thi khó khăn

hơn!

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cũng kinh ngạc, trước đó y đã đoán Tam Thanh sớm trảm ra ác thi là do Đạo tổ Hồng Quân ra tay, nay xem ra càng chắc chắn hơn.

"'Ngộ Đạo Đan' phụ trợ trảm tam thi cũng có thể tiện tay ban thưởng, xem ra đã sớm có chuẩn bị!" Ba Tiêu đạo nhân suy đoán.

"E rằng Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ đại thần hóa thành, nếu dám giống như Thập Nhị Tổ Vu chỉ tôn Bàn Cổ, không tôn Hồng Quân, thì cũng sẽ bị tính kế đến chết.

Cùng là hậu duệ Bàn Cổ, việc Tam Thanh và Thập Nhị Tổ Vu đấu đến lưỡng bại câu thương cũng không có gì kỳ lạ!" "Trước đó Nữ Oa gia nhập Yêu tộc bị thống trách, may mà Nữ Oa kịp thời hối ngộ, lập tức trở về động phủ, bế môn tu luyện, không hỏi đến chuyện Yêu tộc nữa, vừa rồi cũng đã kiên định tỏ thái độ!

Nếu không, Nữ Oa cũng không phải là không thể thay thế!" "Càng đừng nói đến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Những hạt giống Thánh nhân trong mắt lão, phàm là ai dám không thuận theo ý lão, trong tình huống bất đắc dĩ, nhất định sẽ mượn đao giết người hoặc tự mình động thủ, sau đó dùng 'Ngộ Đạo Đan' bồi dưỡng Thánh nhân nghe lời!" Ba Tiêu đạo nhân biết đây tuy là suy đoán của mình, nhưng suy đoán này với chân tướng cũng không khác biệt là bao.

"May mà bất kể là Tam Thanh hay Nữ Oa, đều biết điều, thái độ làm đệ tử cũng đoan chính, mới giữ vững được vị trí lựa chọn hàng đầu!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy mất vị trí Tây phương chi chủ, nhưng rõ ràng lại bị coi là quân cờ để kềm chế Tam Thanh, kềm chế 'Tu Di

Sơn' của ta, đồng thời tính cách của họ cực kỳ thích hợp để làm cây gậy khuấy phân bị lợi dụng!" Ba Tiêu đạo nhân nghĩ đến đây, trong lòng đối với Đạo tổ Hồng Quân ý kiêng kỵ càng thêm rõ ràng, may mà y vẫn luôn không dám xem thường Đạo tổ Hồng Quân.

Làm việc vô cùng cẩn thận, lại có thệ ước năm xưa của Dương Mi lão tổ bảo vệ, Đạo tổ Hồng Quân mới không cố ý hao phí tâm tư để động thủ với y!

Đạo tổ Hồng Quân không biết suy nghĩ trong lòng Ba Tiêu đạo nhân, vẫn tiếp tục giáo huấn Chuẩn Đề đạo nhân: "Sau này ngươi cần dốc hết toàn lực phụ trợ Tiếp Dẫn quản lý Nam phương đại lục, hiệp trợ sư huynh của ngươi giáo hóa hồng hoang, thay Ngô, thay Thiên đạo ổn định hồng hoang, tuyệt không dung kẻ lòng dạ bất chính nhiễu loạn trật tự hồng hoang!" "Đệ tử hiểu rồi!

Tuyệt không quên lời lão sư dạy bảo!" Chuẩn Đề đạo nhân liên tục khấu đầu.

Đạo tổ Hồng Quân phất tay, viên 'Ngộ Đạo Đan' kia xuất hiện trong lòng bàn tay Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân cảm nhận được ánh mắt nóng rực của mọi người, cũng không chần chừ, giơ tay lên trực tiếp ném 'Ngộ Đạo Đan' vào miệng, một hơi nuốt xuống, dập tắt ý niệm của mọi người.

"Thiên mệnh sở quy, chỉ có sáu ngôi Thánh vị xuất từ tay Ngô.

Đạo hồng mông tử khí thứ bảy, không phải thứ Ngô có thể khống chế!

Rốt cuộc về tay ai, phải xem tạo hóa của các ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân nói xong, liền buông lỏng sự giam cầm đối với đạo hồng mông tử khí cuối cùng.

Đạo hồng mông tử khí kia linh hoạt bay lượn trong Tử Tiêu Cung,

chúng tu sĩ không dám ra tay, chỉ có thể mắt trơ trơ nhìn chằm chằm vào đạo hồng mông tử khí đó, thậm chí có tu sĩ miệng còn lẩm bẩm cầu nguyện, hy vọng ý niệm, sự thành kính của mình có thể hấp dẫn nó!

Không chỉ các tu sĩ khác lòng nóng như lửa đốt, Ba Tiêu đạo nhân cũng vô cùng tò mò về chủ nhân của đạo hồng mông tử khí thứ bảy.

Chương 195

Chỉ thấy sau khi bay lượn một lúc, đạo hồng mông tử khí kia đột nhiên rẽ ngoặt một cái, bay thẳng về phía Tây Vương Mẫu, rơi vào trong tay nàng.

"Hửm?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khẽ động, đã hiểu dụng ý của Đạo tổ Hồng Quân.

Quả nhiên, Đạo tổ Hồng Quân lập tức mở miệng: "Tây Vương Mẫu, xét thấy ngươi là Nữ tiên chi thủ của hồng hoang, tuy không có cống hiến gì nổi bật, nhưng không có công lao cũng có khổ lao!

Đạo hồng mông tử khí thứ bảy rơi vào tay ngươi là thiên ý." "Nhưng!" Đạo tổ Hồng Quân tiếc nuối nói, "Đạo hồng mông tử khí thứ bảy không thuộc sự quản lý của Ngô, cho nên không thể trực tiếp ấn nó vào trong nguyên thần của ngươi, hợp hai làm một!" "Hồng mông tử khí lại vô cùng khó luyện hóa!

Cần phải cẩn thận, chớ để mất, nếu không sẽ thành cơ duyên của người khác!" Đạo tổ Hồng Quân không chút che giấu nói ra những lời này, dụng tâm hiểm ác trong đó đã rõ như ban ngày!

"Đa tạ Đạo tổ nhắc nhở!

Bần đạo tự có năng lực bảo vệ cơ duyên của bần đạo!" Tây Vương Mẫu cũng không phải dạng vừa, cảm nhận được ác ý nồng đậm từ các tu sĩ khác, gương mặt xinh đẹp ẩn chứa sát khí, khí thế ngùn ngụt không phát, lạnh lùng nói.

Đạo tổ Hồng Quân dường như ý vẫn chưa hết, tiếp tục nói: "Mấy năm trước ngươi vừa mới cùng Ba Tiêu đạo nhân kết thành đạo lữ, nhất thời bận rộn, không rảnh quản lý nữ tiên hồng hoang, dẫn đến nữ tiên hồng hoang tản loạn, ngươi cũng có trách nhiệm không thể

chối cãi!" "Nay đã được trời xanh chiếu cố, nhận được hồng mông tử khí, cần phải thực hiện tốt chức trách của mình, quản lý nữ tiên hồng hoang, tuyệt không được lơ là chức trách, lười biếng buông thả!" Đạo tổ Hồng Quân dùng thái độ công tư phân minh dặn dò.

"Vâng!

Bần đạo hiểu rồi!" Đây là dương mưu của Đạo tổ Hồng Quân, Tây Vương Mẫu không thể không trả lời như vậy.

"'Tu Di Sơn' dù sao cũng ở trung tâm Tây phương đại lục, vị trí hơi hẻo lánh, giao lưu với các nơi khác trong hồng hoang không tiện, Tây Vương Mẫu tốt nhất nên quay về Tây Côn Luân, cũng tiện cho việc quản lý sự vụ của nữ tiên hồng hoang!" Đạo tổ Hồng Quân nghiêm túc nói.

"Vâng!" Tây Vương Mẫu nén lửa giận trong lòng đáp lại.

"Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên!

Các ngươi cũng tu luyện ở Tây Côn Luân, bình thường có thể giúp đỡ Tây Vương Mẫu nhiều hơn!" Hồng Quân đạo nhân quay đầu dặn dò Tam Thanh.

"Vâng!

Lão sư!

Đệ tử tuân mệnh!" Tam Thanh hiểu rằng Đạo tổ Hồng Quân muốn họ giám sát Tây Vương Mẫu.

Bao gồm cả Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, các tu sĩ đều khóa chặt ánh mắt vào người Tây Vương Mẫu, ánh mắt tham lam nóng rực dường như muốn lập tức chiếm lấy đạo hồng mông tử khí trong tay nàng.

Dù sao vừa rồi ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng đã nói, đạo hồng

mông tử khí kia chưa dung hợp làm một với nguyên thần của Tây Vương Mẫu, chỉ cần người khác có thể đoạt được, liền có thể đoạt lấy cơ duyên thành Thánh!

Ngay cả ánh mắt Hậu Thổ cũng lóe lên bất định!

Ba Tiêu đạo nhân lạnh lùng quan sát, trong lòng cười lạnh: "Không hổ là thủ đoạn của Đạo tổ Hồng Quân!" "Đạo tổ từ bi!

Chẳng lẽ chúng ta đã tuyệt vọng với hy vọng thành Thánh chứng đạo rồi sao?" Một tu sĩ cảm thấy dù có cướp cũng không cướp được người khác, tuyệt vọng gào thét.

"Xoạt!" Ánh mắt của tất cả tu sĩ lập tức một lần nữa tập trung vào Đạo tổ Hồng Quân.

"Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, độn đi một, vạn sự vạn vật trong trời đất đều không có tuyệt đối!

Dưới Thiên đạo nên có chín ngôi vị Thánh nhân, trừ đi bảy đạo hồng mông tử khí vừa phân phối, vẫn còn hai ngôi vị Thánh nhân là cơ duyên của các ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân chậm rãi nói.

"Xin Đạo tổ từ bi!

Giải đáp cho chúng ta!" Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa nghe có cơ hội, lập tức 'phịch' một tiếng quỳ xuống đất, khẩn cầu.

"Đại đạo ba nghìn, con đường nào cũng có khả năng!

Ví dụ như ngưng tụ đại thế hồng hoang, tập trung khí vận của toàn bộ hồng hoang thế giới vào một thân, tự nhiên có cơ hội lớn có thể thành Thánh!" Đạo tổ Hồng Quân liếc nhìn Yêu Hoàng Đế Tuấn một cái.

"Hoặc là, có thể nhận được công đức khổng lồ, chỉ cần công đức đủ mạnh, cũng có thể trực tiếp thành Thánh nhân quả vị!

Những việc như vậy không kể xiết, toàn bộ phải dựa vào các ngươi tự mình thể hội!" Đạo tổ Hồng Quân nói xong lắc đầu kết thúc chủ đề này.

"Sau lần giảng đạo này, Ngô sẽ lấy thân hợp Thiên đạo, mấy năm trước Ngô từng nhận được không ít linh bảo.

Linh bảo là tinh hoa khí vận của trời đất ngưng tụ, đối với sự ổn định của hồng hoang thế giới, đối với việc tu luyện của các ngươi đều vô cùng quan trọng!" "Sau khi Ngô hợp đạo, cũng không dùng đến nữa, nay liền ban cho các ngươi, hy vọng các ngươi có thể thiện dụng linh bảo, tinh tiến tu vi, nỗ lực nhiều hơn cho sự ổn định và phát triển của hồng hoang thế giới!" Lời Đạo tổ Hồng Quân vừa dứt, ánh mắt của mọi người lại lần nữa trở nên sáng ngời!

Các tu sĩ có mặt tại đây, tuy được coi là nhóm người đỉnh tiêm nhất trong hồng hoang thế giới, nhưng trong đó phần lớn vẫn nghèo rớt mồng tơi, ngay cả linh bảo để trảm tam thi cũng không gom đủ.

Lại nói, dù trong tay không thiếu linh bảo trảm tam thi, ai lại chê linh bảo có thể cầm không chứ?

"Đa tạ lão sư!

Lão sư từ bi!" Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân dẫn đầu khấu bái.

"Đa tạ Đạo tổ!

Đạo tổ từ bi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đồng thanh tạ ơn.

"Đây là Tiên Thiên Chí Bảo 'Thái Cực Đồ'!

Là một trong ba báu vật khai thiên, do thân búa của Bàn Cổ Phủ mà Bàn Cổ đại thần dùng để khai thiên tích địa hóa thành!

Có thể trấn áp khí vận!

Bảo vật này một khi triển khai, hóa thành một cây cầu vàng, có thể bình định địa thủy hỏa phong!

Có thể giam cầm thu người.

Diệu dụng vô cùng!" Đạo tổ Hồng Quân nói, trong tay xuất hiện một cuộn trục.

"Tiên Thiên Chí Bảo!" Mắt của mọi người đều đỏ lên!

"Lão Tử, ngươi là thủ đồ của Ngô, là người đứng đầu Tam Thanh, hợp lẽ nên chưởng khống Thái Cực Đồ, vi sư liền ban nó cho ngươi, mong ngươi thiện gia lợi dụng, phát dương quang đại Huyền môn nhất mạch của ta!" Đạo tổ Hồng Quân nhẹ nhàng ném, đưa 'Thái Cực Đồ' vào tay Lão Tử.

Lão Tử tạ ơn vạn lần.

"Đây là Tiên Thiên Chí Bảo 'Bàn Cổ Phiên'!

Cũng là một trong ba báu vật khai thiên, do lưỡi búa của Bàn Cổ Phủ hóa thành!

Tương tự có thể trấn áp khí vận, có thể phát ra hỗn độn kiếm khí, sắc bén vô cùng, có thể khai tịch hỗn độn trong hỗn độn!

Uy lực vô song!" Hồng Quân lão tổ nói, trong tay xuất hiện một lá cờ đen.

Một đám đại năng đã quen với sáo lộ của Đạo tổ Hồng Quân, đều nhìn về phía Nguyên Thủy.

Quả nhiên, Đạo tổ Hồng Quân nói: "Nguyên Thủy, ngươi là một trong Tam Thanh, là nhị đệ tử của Ngô, hợp lẽ nên chưởng khống 'Bàn Cổ Phiên', mong ngươi thiện gia lợi dụng!" Nguyên Thủy mừng rỡ như điên nhận lấy 'Bàn Cổ Phiên', tạ ơn vạn lần, lòng đố kỵ với

Lão Tử mới rồi cũng giảm đi đôi chút.

“Thông Thiên!

Ngươi là tam đệ tử của Ngô, đây là ‘Tru Tiên Tứ Kiếm’ cùng ‘Tru Tiên Trận Đồ’, tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại mạnh hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không biết bao nhiêu lần!

Hai thứ phối hợp bố trí ‘Tru Tiên Kiếm Trận’, phi tứ Thánh bất khả phá!” “Năm xưa Ma Tổ La Hầu dựa vào ‘Tru Tiên Kiếm Trận’ đánh bại Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân!

Sau đó bị Ngô cùng mấy vị cao thủ đồng cấp vây giết rất lâu!

Chương 196

Ngươi kiêu dũng thiện chiến, cùng với bảo vật này thập phần hữu duyên, Ngô liền ban nó cho ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân ung dung hồi tưởng.

"Đa tạ lão sư!" Thông Thiên vừa nghe 'Tru Tiên Kiếm Trận' lợi hại như vậy, lập tức mừng rỡ ngoài ý muốn, nâng niu 'Tru Tiên Tứ Kiếm' và 'Tru Tiên Trận Đồ' không rời tay, lại không nhìn thấy sự kiêng kỵ trong mắt Lão Tử và sự đố kỵ trong mắt Nguyên Thủy.

"Bảo vật này sát phạt vô song, nhưng không có hiệu quả trấn áp khí vận!

Thông Thiên cần cẩn thận sử dụng!" Đạo tổ Hồng Quân khuyên răn.

"Hiểu rồi!

Hiểu rồi!" Thông Thiên vô cùng kích động, hiển nhiên không để lời cảnh báo của Đạo tổ Hồng Quân vào lòng.

Động tác tiếp theo của Đạo tổ Hồng Quân, lại một lần nữa nằm ngoài dự liệu của tất cả tu sĩ có mặt.

Ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng kinh ngạc vô cùng!

Đạo tổ Hồng Quân ban cho Tam Thanh mỗi người một kiện linh bảo uy lực cực lớn, vốn tất cả tu sĩ đều cho rằng tiếp theo nên ban thưởng linh bảo cho Nữ Oa.

Không ngờ, trong tay Đạo tổ Hồng Quân lại xuất hiện ba quyển bạch ngọc thư giản.

"Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, ba huynh đệ các ngươi tiến lên!" Đạo tổ Hồng Quân vẫy tay với Tam Thanh.

Tam Thanh vâng lời tiến lên mấy bước.

"Đây là ba quyển 'Vô Tự Thiên Thư' thượng trung hạ!

Đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Ngô ban cho ba người làm chứng đạo chi bảo!" Đạo tổ Hồng Quân nói xong liền đưa ba quyển bạch ngọc thư giản cho Tam Thanh.

Không cần biết Tam Thanh tạ ơn, các tu sĩ khác đều vô cùng ngưỡng mộ.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng lại thầm cười: "Vốn 'Tạo Hóa Thanh Liên' hóa thành 'Bàn Long Biển Quải', 'Tam Bảo Ngọc Như Ý' và 'Thanh Bình Kiếm' sau khi bị huynh đệ ba người chúng ta lấy được, Tam Thanh liền mất đi chứng đạo chi bảo, Đạo tổ Hồng Quân phải tìm giúp họ chứng đạo chi bảo khác!" "Nữ Oa!" Đạo tổ Hồng Quân cuối cùng cũng gọi đến Nữ Oa, "Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Bảo Liên Đăng', do hạt sen bán thành thục của Hỗn Độn Thanh Liên hóa thành.

Uy lực không tầm thường!

Ngô ban nó cho ngươi!" Chỉ thấy trong tay Đạo tổ Hồng Quân nâng một ngọn bảo đăng, cao chín tấc, toàn thân trắng muốt, tựa như băng tuyết, hình dáng như một đóa bảo liên đang nở rộ, lớn bằng miệng bát, tâm sen chính là tim đèn.

"Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Cửu Thải Nghê Thường', lực phòng ngự cực mạnh!

Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Hồng Tú Cầu', sẽ là chứng đạo chi bảo của ngươi sau này!" "Đa tạ lão sư ân tứ!" Nữ Oa quy củ khấu đầu tạ ơn, nhận linh bảo lui về chỗ ngồi.

"Tiếp Dẫn!

Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Càn Khôn Đồ', là linh bảo của Càn Khôn lão tổ, bên trong có càn khôn, ảo diệu vô cùng!

Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Cửu Long Kim Trượng', có thể trấn áp khí vận, là chứng đạo chi bảo của ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân phất tay ban thưởng linh bảo cho Tiếp Dẫn đạo nhân.

"Đa tạ lão sư!" Tiếp Dẫn đạo nhân tạ ơn.

"Chuẩn Đề!

Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Càn Khôn Phiến', cũng là linh bảo của Càn Khôn lão tổ, bên trong có càn khôn, ảo diệu vô cùng!" Đạo tổ Hồng Quân đưa một chiếc quạt báu cho Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân méo mặt định mở miệng, Đạo tổ Hồng Quân không kiên nhẫn lại lấy ra một kiện linh bảo nói: "Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Mâu Ni Bảo Châu', ban cho ngươi hộ thân!" "Đa tạ lão sư!

Đa tạ lão sư!" Chuẩn Đề đạo nhân vui vẻ tạ ơn rồi lui xuống.

"Hồng Vân, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Tu Di Hồ' này ban cho ngươi làm chứng đạo chi bảo!" Đạo tổ Hồng Quân rõ ràng rất qua loa.

"Đa tạ Đạo tổ ban thưởng!" Hồng Vân lão tổ vui vẻ nhận linh bảo, dù sao cũng là đồ cho không.

"Tây Vương Mẫu, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Vạn Nha Hồ' này ban cho ngươi hộ thân!" Đạo tổ Hồng Quân tiện tay ném ra một kiện linh bảo.

"Đa tạ Đạo tổ ban thưởng!" Tây Vương Mẫu thần tình bình tĩnh.

Đạo tổ Hồng Quân sau đó liền nhắm hai mắt lại, không nói gì nữa.

Khiến cho một đám tu sĩ đang mắt trơ trơ chờ Hồng Quân ban thưởng linh bảo vô cùng sốt ruột.

"Đạo tổ từ bi!

Xin ban cho chúng ta bảo vật phòng thân!" "Đạo tổ thương xót!

Xin ban cho bần đạo bảo vật trảm thi!" "Đạo tổ thương xót con với…" Các tu sĩ khác cũng học được bản lĩnh gào khóc ăn vạ của Chuẩn Đề đạo nhân, tuy chưa lĩnh hội được tinh túy, nhưng được cái đông người, cũng khá là hùng vĩ.

Ba Tiêu đạo nhân nhân cơ hội lặng lẽ ra hiệu cho Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, cùng với các tu sĩ Tây phương đứng phía sau, ra hiệu cho họ chuẩn bị sẵn sàng!

"Ngoài Tử Tiêu Cung, về phía tây vạn dặm, có một nơi gọi là Phân Bảo Nhai, trên đó đặt những Tiên Thiên Linh Bảo mà Ngô đã thu thập những năm qua, các ngươi hãy tự mình đi lấy, tùy vào cơ duyên!" Đạo tổ Hồng Quân nhẹ giọng nói.

Lão cũng biết những linh bảo này đều cần phải phân phát ra ngoài, sắp lấy thân hợp đạo, trừ những linh bảo trảm thi ra, những thứ khác đối với lão cũng không còn tác dụng.

Lời Đạo tổ Hồng Quân vừa dứt, Ba Tiêu đạo nhân đã dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, cùng các tu sĩ Tây phương đại lục dẫn đầu bay về phía 'Phân Bảo Nhai'.

Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân phản ứng chậm hơn một chút, cũng vội vàng đuổi theo sau.

Các tu sĩ khác lúc này mới phản ứng, ào ào lao ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Hạo Thiên đồng tử và Dao Trì đồng tử nhìn nhau, không biết có nên đi hay không, sau đó thở dài một hơi, lúc này mới xuất phát, với tu

vi của họ, có đi cũng đã muộn.

"Không cần tiếc nuối, các ngươi hầu hạ lão gia nhiều năm như vậy, Ngô cũng sẽ không quên!" Đạo tổ Hồng Quân mỉm cười, hiếm khi lộ ra một tia dao động tình cảm.

"Hạo Thiên, 'Hạo Thiên Kính', 'Hạo Thiên Tháp', 'Hạo Thiên Kiếm' đều có duyên với ngươi, còn một số đồ chơi nhỏ cũng có chút trợ giúp cho ngươi, liền ban cho ngươi!" Đạo tổ Hồng Quân phất tay ban thưởng cho Hạo Thiên rất nhiều linh bảo.

"Dao Trì, 'Hỗn Độn Kim Thoa', 'Tứ Hải Bình' các linh bảo này đều ban cho ngươi đi!" Đạo tổ Hồng Quân lại ném một đống linh bảo lớn nhỏ cho Dao Trì.

"Hạo Thiên, Dao Trì, đa tạ lão gia ban thưởng!

Đa tạ lão gia ban thưởng!" Hạo Thiên và Dao Trì lập tức cảm động đến khóc nức nở.

Nhìn lại trước 'Phân Bảo Nhai' đã loạn thành một đoàn, Ba Tiêu đạo nhân vung Tiên Thiên Chí Bảo 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ' ra, bao trùm một đống lớn Tiên Thiên Linh Bảo. 'Lục Căn Thanh Tịnh Trúc' quét một cái, cũng quét đi không ít linh bảo. 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ', 'Ba Tiêu Cung', 'Càn Khôn Đỉnh' các linh bảo khác toàn bộ được tế ra, điên cuồng thu thập Tiên Thiên Linh Bảo gần đó.

Chỉ có ba đóa Thập Nhị Phẩm Liên Đài sợ bị Đạo tổ Hồng Quân phát giác dị thường nên không dám thả ra, nếu không y mới là kẻ hung hãn nhất.

Trấn Nguyên Tử dùng 'Địa Thư', ba cái hồ lô tiên thiên, 'Tam Bảo Ngọc Như Ý', 'Tụ Lý Càn Khôn' các thủ đoạn khác cùng lúc xuất ra, cũng ra sức thu thập Tiên Thiên Linh Bảo.

Hồng Vân lão tổ Trương Tử Kiệt hóa ra bản thể là một đóa hồng

vân, cuốn lấy Tiên Thiên Linh Bảo.

Tây Vương Mẫu, Lục Ngô, Dương đạo nhân các tu sĩ Tây phương đại lục khác cũng tranh nhau ra tay, không chút nương tay.

Lão Tử triển khai 'Thái Cực Đồ', tế ra 'Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp', đánh ra 'Thái Thanh Thần Phù'… dốc hết mọi thủ đoạn.

Chương 197

Nguyên Thủy tế ra 'Côn Luân Kính', 'Chư Thiên Khánh Vân', 'Ngọc Hư Lưu Ly Đăng', 'Bàn Cổ Phiên', 'Ngọc Thanh Thần Phù' các linh bảo khác, toàn lực vơ vét.

Thông Thiên trực tiếp bố trí 'Tru Tiên Kiếm Trận' bao trùm một mảng lớn 'Phân Bảo Nhai', thu lấy vô số linh bảo.

Nữ Oa, Phục Hy huynh muội hai người liên thủ cũng thu hoạch không nhỏ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân có 'Tiếp Dẫn Bảo Tràng', 'Thất Bảo Diệu Thụ', 'Càn Khôn Đồ', 'Càn Khôn Phiến' đều rất thích hợp để thu bảo vật, cũng thu hoạch đầy đủ.

Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng cũng đều có thủ đoạn riêng, các tu sĩ khác thu hoạch ít nhiều không đều.

Mấy nhà vui mừng mấy nhà không vui, cũng chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đã vơ vét sạch sẽ linh bảo trên 'Phân Bảo Nhai'.

Các tu sĩ này sợ người khác nhắm vào bảo bối trong tay mình, nên vội vã rời đi, ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng vui vẻ bay về hồng hoang thế giới.

Nguyên Thủy và Thông Thiên thấy Lão Tử đứng yên không nhúc nhích, nên cũng không rời đi.

Nữ Oa nhất quyết muốn quay lại Tử Tiêu Cung đích thân tạ ơn và cáo từ Đạo tổ Hồng Quân, Phục Hy cũng ở lại.

Ba Tiêu đạo nhân để Lục Ngô, Dương đạo nhân dẫn các tu sĩ Tây phương đại lục trở về, còn mình thì dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ bốn người vây chặt 'Phân Bảo Nhai'.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy, bốn người Ba Tiêu đạo nhân hợp lực thu đi cả 'Phân Bảo Nhai' khổng lồ!

Ai cũng không ngờ phe của Ba Tiêu đạo nhân lại là người thu hoạch lớn nhất trong lần phân bảo này, vì họ đã chiếm được tiên cơ, vừa có cao thủ lại vừa đông người.

Nhưng cuối cùng Ba Tiêu đạo nhân lại có một hành động bất ngờ, lại đem cả 'Phân Bảo Nhai' đi luôn!

Lão Tử trong lòng âm thầm hối hận: "Sao ta không nghĩ ra!

Phân Bảo Nhai có thể chịu đựng được nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy, chắc chắn không phải vật tầm thường!

Dù không phải Tiên Thiên Chí Bảo, e rằng uy lực cũng không kém Tiên Thiên Chí Bảo là bao!" Liên tục thở dài mấy hơi, Lão Tử vừa rồi vì nhận được Tiên Thiên Chí Bảo 'Thái Cực Đồ' mà lòng đầy vui mừng, mất đi sự bình tĩnh thường ngày, mới nhất thời sơ suất không nhận ra sự bất thường của 'Phân Bảo Nhai'.

Nguyên Thủy đang lúc đố kỵ với Ba Tiêu đạo nhân, lại thấy Lão Tử liên tục thở dài, trong lòng càng thêm bất mãn: "Hừ!

Đại huynh bình thường không sót một kế, nhưng mỗi lần đến thời khắc mấu chốt đều xảy ra sai lầm!

Cũng chỉ có thể ở trước mặt huynh đệ chúng ta ra vẻ đại huynh mà thôi!" Thông Thiên tính tình thẳng thắn, mắt đỏ nhìn 'Phân Bảo Nhai' liền trực tiếp hô lên: "Ba Tiêu đạo hữu, 'Phân Bảo Nhai' là vật của lão sư, sao có thể tự ý thu lấy?" "Đạo tổ vừa rồi đã nói rõ, bảo vật ở đây có thể dựa vào cơ duyên, các ngươi không nhận ra bộ mặt thật của bảo vật, bản tọa tuệ nhãn độc đáo, không để bảo vật bị phủ bụi, chính là người hữu duyên, không cần nhiều lời!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười lớn.

"'Phân Bảo Nhai' khác với các linh bảo khác, nếu có thu cũng là do đệ tử thân truyền chúng ta thu, sao đến lượt một người ngoài như ngươi thu?" Nguyên Thủy vẫn cứng miệng nói.

"Những người nên được ban linh bảo riêng thì Đạo tổ đã phát trước rồi, những người không được thì tự dựa vào cơ duyên!

Nguyên Thủy đạo hữu có nói lý ngang ngược nữa thì bản tọa cũng sẽ không chắp tay dâng bảo bối của mình, đạo hữu làm vậy nữa chỉ khiến bản tọa xem thường mà thôi!" Ba Tiêu đạo nhân phản pháo.

"…" Gương mặt Nguyên Thủy hiện lên nộ khí.

"Nhị đệ, tam đệ.

Thôi đi!

Nói nhiều vô ích!

Chịu thua đi!" Lão Tử lại lần nữa cười khổ lắc đầu, "Chúng ta đi bái biệt lão sư đi!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không nói gì, ra hiệu một cái, dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng bay trở lại Tử Tiêu Cung.

"Đại huynh, họ là đệ tử đi tìm Đạo tổ từ hành, chúng ta theo đi làm gì?" Hồng Vân lão tổ thông qua 'Tịnh Đế Kim Liên' khó hiểu hỏi.

"Đạo tổ năm xưa nói ba lần giảng đạo kéo dài bao lâu, bây giờ đã qua bao lâu rồi?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi ngược lại.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ trong lòng thầm tính toán, mới kinh ngạc phát hiện, lại còn kém ba trăm năm so với thời hạn mà Đạo tổ Hồng Quân đã nói!

"Phu nhân!

Vừa rồi ta đoạt được một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Liên Lý Chi'!" Trong tay Ba Tiêu đạo nhân xuất hiện hai cành

cây khô khốc giống như linh bảo.

Tây Vương Mẫu nhận lấy một cành trong đó, pháp lực Chuẩn Thánh nhất thi tuôn ra, trong nháy mắt luyện hóa mấy tầng tiên thiên cấm chế, hiểu rõ tác dụng của kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này. 'Liên Lý Chi' giống như 'Tịnh Đế Kim Liên', tuy không có các uy lực đặc biệt như công kích, phòng ngự, nhưng lại là linh bảo chuyên dùng để liên lạc. 'Liên Lý Chi' là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, so với Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Tịnh Đế Kim Liên' càng thêm thần diệu, không chỉ không cần lo lắng bị bất kỳ tồn tại nào phát hiện, chỉ cần một ý niệm là có thể giao lưu với nhau.

Còn những công năng thần kỳ hơn nữa thì cần phải luyện hóa các tiên thiên cấm chế của nó để từ từ khám phá, tìm tòi.

Tây Vương Mẫu trong lòng vẫn luôn ngưỡng mộ Ba Tiêu đạo nhân có thể cùng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ thông qua 'Tịnh Đế Kim Liên' liên hệ không trở ngại.

Bây giờ cuối cùng cũng có 'Liên Lý Chi' hiệu quả còn mạnh hơn, trong lòng vui sướng khó tả.

Một lát sau, đoàn người quay lại Tử Tiêu Cung, Đạo tổ Hồng Quân vẫn ngồi trên bục giảng cao, hai mắt nhắm nghiền, khí tức trên người càng thêm phiêu diêu huyền ảo.

"Bái kiến lão sư!

Chúc mừng lão sư tu vi tiến thêm một bước, đại đạo khả kỳ!" Lão Tử cũng nhìn ra sự thay đổi của Đạo tổ Hồng Quân, vội vàng mở miệng nói lời chúc mừng.

Đạo tổ Hồng Quân cũng không quan tâm Tam Thanh trong lòng có ý đồ gì, là thật tâm chúc mừng hay cuối cùng đã đi được bước cuối cùng, cuối cùng đợi được lấy thân hợp Thiên đạo, trên đầu không còn

ai đè nén, tóm lại là sắp đại công cáo thành, Đạo tổ Hồng Quân cũng lòng đầy vui mừng.

"Ba Tiêu đạo nhân, có việc gì sao?" Đạo tổ Hồng Quân nhìn mấy người Ba Tiêu đạo nhân có chút bất đắc dĩ.

"Kỳ hạn giảng đạo của Đạo tổ chưa viên mãn, bần đạo đương nhiên đến nghe đạo!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không vòng vo với Đạo tổ Hồng Quân, trực tiếp nói rõ ý đồ.

"A?…" Tam Thanh, Phục Hy, Nữ Oa bấm ngón tay tính toán mới phát hiện thật sự còn ba trăm năm nữa mới viên mãn.

Đạo tổ Hồng Quân nghe vậy biết không lừa được nữa, liền lại mở miệng giảng giải: "Trở thành Thánh nhân liền có thể bất tử bất diệt, dù cho hồng hoang thế giới đón vô lượng lượng kiếp, trở về hỗn độn, Thánh nhân cũng có thể tiêu dao tự tại!" "A!…" Tam Thanh và những người khác nghe vậy vừa kinh vừa hỉ, kinh ngạc rằng hồng hoang thế giới có khả năng bị hủy diệt trong vô lượng lượng kiếp, lại kinh ngạc rằng dù như vậy, chỉ cần thành Thánh nhân quả vị liền có thể an nhiên vô sự.

"Lượng kiếp là quy tắc của đại đạo, cao thâm khó lường, dù là Ngô cũng khó có thể hoàn toàn hiểu rõ sự sâu xa trong đó!

Nhưng Ngô là Thiên đạo, các ngươi là Thánh nhân thì phải vì sự trường tồn của thế giới hồng hoang này mà nỗ lực!" Đạo tổ Hồng Quân giáo huấn.

"Vâng, đệ tử ghi nhớ lời lão sư dạy bảo!" Tam Thanh và những người khác lập tức đáp lời.

"Đừng xem nhẹ!

Sau khi các ngươi thành Thánh nhân, tuy hồng hoang thế giới trở về hỗn độn vẫn có thể bất tử bất diệt, nhưng không có hồng hoang

thế giới để nương thân, muốn sinh tồn trong hỗn độn, gian nan biết bao, ngay cả Ngô cũng không có tự tin có thể an nhiên vô sự trong hỗn độn!" Đạo tổ Hồng Quân thở dài một hơi.

Tam Thanh và những người khác lúc này mới ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề, trịnh trọng đáp: "Lão sư yên tâm, chúng ta nhất định sẽ coi an nguy của hồng hoang thế giới là trách nhiệm của mình…" "Pháp môn thành Thánh có một số chi tiết cần chú ý…" Đạo tổ Hồng Quân hài lòng gật đầu tiếp tục giảng.

"Tu luyện sau khi thành Thánh thì phần lớn là lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, mỗi khi nắm giữ thêm một đạo lực lượng pháp tắc, thực lực bản thân sẽ tăng lên rất nhiều, đem những lực lượng pháp tắc đã hoàn toàn nắm giữ dung hợp với nhau, càng có thể nâng cao sự lĩnh ngộ đối với Đạo!" Đạo tổ Hồng Quân xuất phát từ nhiều cân nhắc, phương diện này lại không che giấu, giảng giải vô cùng chi tiết.

Kỳ hạn ba trăm năm thoáng chốc đã qua, thời gian vừa đến, Đạo tổ Hồng Quân liền ngừng giảng đạo.

"Các ngươi đi đi!

Ngô sẽ triệt để lấy thân hợp Thiên đạo, từ nay về sau, Thiên đạo chính là Hồng Quân, Hồng Quân chính là Thiên đạo!

Hồng hoang thế giới nếu không có đại sự, Thiên đạo không ra, Hồng Quân không xuất!" Khí tức của Đạo tổ Hồng Quân càng thêm phiêu diêu bất định… "Lão sư…" Tam Thanh, Nữ Oa không khỏi bi thương, dù sao đây cũng là ân sư truyền nghề.

Đạo tổ Hồng Quân dường như cũng có một tia cảm thương, do dự một lát rồi chậm rãi nói: "Không cần như vậy, Ngô có một đạo hóa thân trấn giữ Tử Tiêu Cung, nhưng các ngươi không có việc quan trọng không được đến làm phiền!" Nói xong Đạo tổ Hồng Quân phất phất tay, ý bảo lui xuống.

Chương 198

Tam Thanh, Nữ Oa, Phục Hy định lui ra khỏi Tử Tiêu Cung, nhưng nhìn thấy hành động của Ba Tiêu đạo nhân, lại tức đến mức lớn tiếng mắng: "Ba Tiêu đạo nhân!

Ngươi dám!" Đạo tổ Hồng Quân truyền đạo đại thiên kết thúc, Tam Thanh, Nữ Oa cáo từ rồi quay người rời đi.

Ngay cả Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cũng chuẩn bị rời đi.

Ba Tiêu đạo nhân lại làm một việc khiến tất cả mọi người kinh ngạc không thôi.

Chỉ thấy, Ba Tiêu đạo nhân vung tay một cái, đem sáu cái bồ đoàn vốn là của Tam Thanh, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ngồi, cùng với ba cái bồ đoàn sau này Đạo tổ Hồng Quân lại vì Nữ Oa, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đặt ra, tổng cộng chín cái bồ đoàn xếp thành hàng ngang toàn bộ thu lại!

"Ba Tiêu đạo nhân!

Ngươi làm gì vậy!" Nguyên Thủy trong lòng hiểu rõ, nhưng miệng lại không nhịn được tức giận quát.

Ngay cả Hạo Thiên và Dao Trì lúc này cũng kinh ngạc ngây người, ngơ ngác đứng một bên không biết phải làm sao!

"Không có gì a!

Ngồi trên bồ đoàn gần vạn năm, có tình cảm, sắp rời khỏi Tử Tiêu Cung trong lòng không nỡ, nên mang về làm kỷ niệm!" Ba Tiêu đạo nhân dửng dưng nói.

Nói đến đây cười cười, bổ sung: "Thấy mấy vị đạo hữu đều

không có ý thu lại, vậy bản tọa cũng không thể để những cái bồ đoàn vốn là một thể này phân tán, nên liền thu lại hết!" "Đạo tổ sắp hợp Thiên đạo, mấy cái bồ đoàn này để ở đây cũng lãng phí.

Vừa hay môn hạ đệ tử của 'Tu Di Sơn' ta không ít, cũng có thể để chúng tiếp tục phát huy công dụng, vật tận kỳ dụng hà lạc bất vi?" Ba Tiêu đạo nhân liếc nhìn cái bồ đoàn dưới mông Đạo tổ Hồng Quân, cuối cùng từ bỏ.

"Ba Tiêu đạo nhân, ngươi…" Nguyên Thủy.

Dù sao đó cũng là chín kiện bồ đoàn cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sáu cái bồ đoàn đầu tiên còn là đỉnh cấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có bốn mươi hai đạo tiên thiên cấm chế.

Ba cái bồ đoàn sau này Đạo tổ Hồng Quân lấy ra cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có bốn mươi tầng tiên thiên cấm chế!

Những cái bồ đoàn này có thể gọi chung là 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn', ngồi trên đó tu luyện có thể làm ít công to, nâng cao năng lực lĩnh ngộ, khiến nguyên thần càng thêm ngưng tụ, khiến pháp lực càng thêm tinh thuần… Tóm lại là có vô vàn lợi ích.

Tam Thanh, Nữ Oa không phải không biết những 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn' này là đồ tốt, chỉ là Đạo tổ Hồng Quân chưa lên tiếng, họ cũng không dám tự ý lấy đi.

Chính vì vậy, sau khi những 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn' này bị Ba Tiêu đạo nhân thu đi, họ mới càng tức giận!

So với việc 'Phân Bảo Nhai' bị Ba Tiêu đạo nhân nhanh chân cướp đi còn phẫn nộ hơn!

Ba Tiêu đạo nhân căn bản không cho y cơ hội nói, trực tiếp cắt ngang, chắp tay với Đạo tổ Hồng Quân nói: "Đạo tổ trước đó vừa phân hồng mông tử khí, vừa phân Tiên Thiên Chí Bảo cho chúng đệ

tử, bần đạo biết mình tuy ngồi lên 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn', nhưng phúc duyên chưa đến, vô duyên với hồng mông tử khí và Tiên Thiên Chí Bảo, bây giờ nhặt nhạnh mấy cái bồ đoàn người khác không cần chắc không có vấn đề gì chứ!" Lời nói của Ba Tiêu đạo nhân cứng rắn mà mềm mỏng, thực chất là chỉ trích Đạo tổ Hồng Quân vừa rồi xử sự không công bằng, vốn sáu ngôi vị Thánh nhân nên là ai cướp được sáu cái 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn' thì là của người đó.

Chỉ vì tư tâm của Đạo tổ Hồng Quân, cứng rắn dùng lời lẽ khéo léo, đem hai ngôi Thánh vị vốn thuộc về Tây phương đại lục, một ngôi phân cho 'sinh linh Tây phương' Tiếp Dẫn đạo nhân, một ngôi vòng qua Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, cho Hồng Vân lão tổ, cuối cùng dùng đạo hồng mông tử khí thứ bảy tính kế Tây Vương Mẫu một phen.

Rồi đến lúc phân linh bảo trước đó, mấy vị đệ tử không phải Tiên Thiên Chí Bảo thì cũng là mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đến lượt Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu thì qua loa cho xong chuyện, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thì càng dứt khoát bỏ qua!

Ba Tiêu đạo nhân bây giờ nhắc lại chuyện cũ, để biểu đạt sự bất mãn của mình liền trực tiếp thu đi chín cái 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn', Đạo tổ Hồng Quân không thể không cân nhắc!

Đạo tổ Hồng Quân cũng biết những việc này mình làm quả thực không phúc hậu, sắp lấy thân hợp Thiên đạo đến bước cuối cùng, không có tinh lực và thời gian để dây dưa với Ba Tiêu đạo nhân, chỉ khẽ gật đầu một chữ: "Khả!" "Vèo!" Tam Thanh, cùng với Ba Tiêu đạo nhân và những người khác toàn bộ bị Đạo tổ Hồng Quân cưỡng ép trục xuất khỏi Tử Tiêu Cung!

"Ba Tiêu đạo hữu, hành động này cũng quá…" Lão Tử đứng ở cửa

Tử Tiêu Cung cười khổ nói.

Nữ Oa cũng có chút tình ý sâu xa không vui nhìn Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không khách khí, trực tiếp phất tay ngăn lời của Lão Tử, thẳng thắn nói: "Lão Tử đạo hữu, Nữ Oa đạo hữu!

Chúng ta đều là người hiểu chuyện, ai cũng đừng giả vờ ngây thơ!" "Năm xưa ba huynh đệ ta dựa vào bản lĩnh của mình ngồi lên sáu cái 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn'!

Chuyện phát triển sau đó trong lòng chúng ta đều rõ!" "Nữ Oa đạo hữu không có gì tốt để oán trách bần tọa!

Nếu bần tọa quyết tâm làm rõ đại đạo, xin Thiên đạo chủ trì công đạo, ngươi có thể có được một ngôi vị Thánh nhân hay không còn là hai chuyện khác nhau!" Ba Tiêu đạo nhân thấy Phục Hy có chút phẫn nộ muốn thay Nữ Oa phản bác, cũng không thèm để ý, tiếp tục nói: "Cái cớ về đạo Tạo hóa cũng đừng nhắc đến nữa!" Nữ Oa mấy lần mở miệng muốn phản bác, cuối cùng thở dài một hơi: "Bần đạo cáo từ!" Nhìn bóng lưng Nữ Oa và Phục Hy rời đi, Ba Tiêu đạo nhân hài lòng gật đầu, Nữ Oa đủ thông minh!

"Nguyên Thủy đạo hữu nếu cảm thấy bần đạo lấy được chín cái 'Ngộ Đạo Bồ Đoàn' là không công bằng, có thể lấy 'Bàn Cổ Phiên' ra đổi!

Lấy một đổi chín, ai cũng không thiệt!" Ba Tiêu đạo nhân liếc xéo Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy tức đến mặt mày tái mét, thở hổn hển.

"Bần đạo biết Ba Tiêu đạo hữu trong lòng có khí!

Chúng ta cũng không cần vì chuyện này mà làm tổn thương hòa khí!

Mọi chuyện tự có thiên định, không phải sức người chúng ta có thể thay đổi!

Thánh vị như vậy, linh bảo cũng như vậy…" Lão Tử không thể không ra mặt điều đình.

"Hậu hội hữu kỳ!" Ba Tiêu đạo nhân dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ vượt qua hỗn độn, bay về phía Tây phương đại lục.

"Phu quân!

Ở ngoài Tử Tiêu Cung làm như vậy, không sợ đắc tội vị kia sao?" Tây Vương Mẫu có chút lo lắng thông qua 'Liên Lý Chi' hỏi.

"Vi phu nói những lời đó, chính là cho vị kia nghe!

Trong mắt lão, ta là một kẻ đến bây giờ vẫn không có cách nào trảm thi thành Chuẩn Thánh, lần này lại chịu sự đối xử không công bằng như vậy, với tác phong trước giờ của ta, nếu không có chút biểu hiện gì mới là không bình thường!" Ba Tiêu đạo nhân cười đáp.

"Nhưng vị kia nay đã hoàn toàn lấy thân hợp Thiên đạo, vi phu sau này phải càng thêm cẩn thận, 'Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên' và 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' không thể dùng trong hồng hoang thế giới nữa, nếu không khí tức trảm thi trên đó không giấu được vị kia!" "Càng khổ não hơn là, nếu vi phu muốn giấu diếm tiếp, lúc trảm Tự Ngã Thi cũng không thể tiến hành trong hồng hoang thế giới, mà cần phải hoàn thành trong hỗn độn!" Ba Tiêu đạo nhân hơi có vẻ bất đắc dĩ.

"Vậy có ảnh hưởng gì không?" Tây Vương Mẫu nghe vậy càng thêm lo lắng.

"Không sao!

Chỉ hơi phiền phức một chút!

Vi phu tu luyện Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dù không đột phá trong hồng hoang, cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn!" Ba Tiêu đạo nhân an ủi.

"Ngược lại là phu nhân phải cẩn thận, hồng mông tử khí là nền tảng thành Thánh, vi phu bây giờ lại không tiện thể hiện thực lực, Tây Côn Luân ít đến thôi, đừng để cho đám tiểu nhân kia có cơ hội!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò Tây Vương Mẫu.

"Ta hiểu rồi, nếu có đi ta sẽ kéo phu quân, nhị đệ, tam đệ cùng đến Tây Côn Luân ở một thời gian ngắn!

Có kẻ địch đến gây sự, đối phó được thì ta ứng đối, tiếp tục luyện hóa ác niệm, đối phó không được thì phu quân ra tay giúp ta giải quyết!

Chẳng phải là nhất cử lưỡng tiện sao?" Tây Vương Mẫu giảo hoạt cười hắc hắc.

Một đường không nói chuyện, Ba Tiêu đạo nhân nhanh chóng quay lại 'Tu Di Sơn' ở Tây phương đại lục.

Chỉ thấy Lục Ngô, Dương đạo nhân cùng các tu sĩ Tây phương đại lục khác đã cùng nghe đạo trong Tử Tiêu Cung đều tập trung trong đại điện.

Có lẽ vì thời gian chờ đợi hơi lâu, nên họ đều đã chìm vào tu luyện.

Sau khi cảm ứng được Ba Tiêu đạo nhân trở về, các tu sĩ này lần lượt tỉnh lại từ trong tu luyện.

"Kiến sơn chủ!

Kiến nương nương!

Kiến Trấn Nguyên Tử đạo huynh, Hồng Vân đạo huynh!" Lục

Ngô lên tiếng hành lễ đầu tiên.

Chương 199

Các tu sĩ khác cũng lần lượt hành lễ: "Ba Tiêu đạo hữu, Tây Vương Mẫu đạo hữu, Trấn Nguyên Tử đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu, cuối cùng cũng về rồi!" "Các vị đạo hữu tại sao không về động phủ của mình để lĩnh hội những gì đã nghe được, ở lại đây chờ bản tọa có đại sự gì sao?" Ba Tiêu đạo nhân nói.

Lúc này Dương đạo nhân đứng ra bẩm báo: "Khải bẩm sơn chủ!

Chúng ta trên đường trở về đã thương lượng, chúng ta ở 'Phân Bảo Nhai' có thể thu hoạch lớn như vậy, hoàn toàn là nhờ sơn chủ đề bạt và bảo vệ!

Cho nên chúng ta nguyện ý đem một nửa thu hoạch trên 'Phân Bảo Nhai' giao nộp cho 'Tu Di Sơn'!" "Ồ?" Ba Tiêu đạo nhân nhướng mày, không ngờ họ lại có lựa chọn như vậy, muốn một tu sĩ từ bỏ linh bảo trong tay để giao cho người khác không phải là chuyện dễ dàng.

"Có gì cứ nói thẳng, bản tọa tin tưởng lòng trung thành của các vị đạo hữu với 'Tu Di Sơn', nhưng muốn lấy ra một nửa linh bảo để giao nộp, bản tọa lại có chút khó hiểu!" Ba Tiêu đạo nhân mỉm cười, ánh mắt quét qua một đám tu sĩ.

"Không dám giấu Ba Tiêu đạo hữu!

Chúng ta lần này thu hoạch khá phong phú, nếu không phải sơn chủ đề bạt, chúng ta hiểu rõ tuyệt đối không thể có thu hoạch như vậy!" Bạch Hổ đạo nhân là một con bạch hổ đắc đạo, tộc trưởng của Bạch Hổ nhất tộc ở Tây phương đại lục.

"Trên đường trở về, chúng ta cũng đã thấy một số đạo hữu khác vì tranh đoạt linh bảo mà chém giết lẫn nhau!" Bạch Hổ đạo nhân thở

dài một hơi.

"Cũng có không ít kẻ lòng dạ khó lường, nhắm vào các tu sĩ Tây phương đại lục chúng ta thu hoạch phong phú, may mà sơn chủ dặn dò chúng ta đi cùng, mới vì đông người mà khiến đám kia chùn bước!" Lục Ngô và Bạch Hổ đạo nhân quan hệ không tệ, giúp giải thích.

"Vì vậy chúng ta sau khi thương lượng đã quyết định, giao nộp một nửa sở đắc, một là để cảm tạ ân đề bạt của Ba Tiêu đạo hữu, hai là mong khi chúng ta gặp khó khăn, 'Tu Di Sơn' có thể ra tay tương trợ!" Bạch Hổ đạo nhân nghiêm túc nói.

"Đương nhiên, các vị đạo hữu vẫn luôn là bằng hữu trung thành của 'Tu Di Sơn' ta, nếu gặp khó khăn, 'Tu Di Sơn' ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười nói.

Dương đạo nhân nay đã hoàn toàn là thuộc hạ của Ba Tiêu đạo nhân, còn Bạch Hổ đạo nhân các tu sĩ khác thì không phải thuộc hạ, mà là minh hữu phụ thuộc của 'Tu Di Sơn'.

"Chúng ta có hai thỉnh cầu bất tiện, hy vọng Ba Tiêu đạo hữu có thể đồng ý!" Bạch Hổ do dự một lát cuối cùng cắn răng nói ra, "Dù đạo hữu không đồng ý, chúng ta vẫn sẽ giao nộp một nửa sở đắc." "Nói nghe xem!" Ba Tiêu đạo nhân hứng thú hỏi.

"'Phân Bảo Nhai' thời gian gấp gáp, chúng ta thu linh bảo toàn dựa vào vận khí, cho nên có người lấy được linh bảo lại không thích hợp, ví dụ như bần đạo sở trường kim thuộc tính, nhưng vận khí không tốt, mấy kiện linh bảo nhận được lại đều là thổ thuộc tính khắc chế kim thuộc tính…" Bạch Hổ đạo nhân cười khổ liên tục.

"Cho nên các vị đạo hữu muốn từ chỗ bản tọa đổi lấy linh bảo thích hợp?" Ba Tiêu đạo nhân nhàn nhạt cười.

Bạch Hổ đạo nhân các tu sĩ khác cũng không biết ý tứ của Ba Tiêu

đạo nhân, có chút lo lắng nhìn y.

"Các vị đạo hữu vẫn luôn ủng hộ bản tọa và 'Tu Di Sơn', bản tọa cũng nguyện ý giúp đỡ các vị đạo hữu, việc trao đổi bản tọa đồng ý!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không úp mở, trực tiếp đồng ý.

"Nhưng linh bảo đối với mỗi người đều rất quan trọng, lát nữa các ngươi có thể ghi lại thuộc tính của linh bảo, cũng như loại hình linh bảo hy vọng đổi lấy vào ngọc giản.

Nếu tin được bản tọa, bản tọa tự sẽ cố gắng giúp điều phối!" Ba Tiêu đạo nhân đề nghị.

Bạch Hổ đạo nhân các tu sĩ khác cũng biết Ba Tiêu đạo nhân không thể nào bày linh bảo ra cho họ tùy ý chọn, đề nghị này là khả thi nhất.

"Ba Tiêu đạo hữu nhân đức, chúng ta đương nhiên tin tưởng đạo hữu!" Bạch Hổ đạo nhân vội vàng nói.

"Vậy còn một chuyện nữa thì sao?" Ba Tiêu đạo nhân lại hỏi, những điều kiện trước đó không đủ để các tu sĩ này trả giá bằng một nửa sở đắc.

"Thỉnh cầu cuối cùng này, chúng ta cũng biết có chút quá phận, nhưng vì việc tu luyện tương lai của bản thân, cũng chỉ có thể mặt dày đề xuất với Ba Tiêu đạo hữu!" Bạch Hổ đạo nhân thần tình hơi lúng túng.

"Không sao, nói ra nghe thử, nếu hợp lý bản tọa tự nhiên sẽ không từ chối, nếu khó khăn bản tọa cũng sẽ không đồng ý!" Ba Tiêu đạo nhân thẳng thắn nói.

"Chúng ta nghe nói 'Càn Khôn Đỉnh' trong tay Ba Tiêu đạo hữu có thể nâng cấp linh bảo, linh bảo chúng ta nhận được trên 'Phân Bảo Nhai' phẩm giai phổ biến khá thấp, cầu Ba Tiêu đạo hữu ra tay tương

trợ…” Bạch Hổ đạo nhân khẩn cầu.

“…” Ba Tiêu đạo nhân trong lòng có chút do dự.

Cuối cùng y cảm thấy các tu sĩ này đều là phụ thuộc trung thành của ‘Tu Di Sơn’, nâng cao thực lực cá nhân của họ, thực chất cũng là một sự nâng cao gián tiếp đối với thực lực của ‘Tu Di Sơn’.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân tuyệt đối không thể đơn giản đồng ý giúp họ nâng cấp linh bảo, đạo lý thăng mễ ân đấu mễ cừu trong lòng y rất rõ.

“‘Càn Khôn Đỉnh’ quả thực có công năng nâng cấp linh bảo, nhưng thực sự muốn thúc đẩy nó nâng cấp một kiện linh bảo tuyệt không phải chuyện dễ!

Sẽ có những điều kiện hạn chế…” Ba Tiêu đạo nhân nói ra từng khó khăn một.

“Chính vì quan hệ của các vị đạo hữu với ‘Tu Di Sơn’ không cạn, bản tọa cũng không tiện từ chối, nhưng việc luyện chế cụ thể, không chỉ cần các ngươi tự mình ra tay hỗ trợ từ bên cạnh, giảm bớt tiêu hao pháp lực của bản tọa, mà còn phải cung cấp không ít linh tài nguyên liệu dị bảo…” Ba Tiêu đạo nhân muốn để họ tận mắt chứng kiến độ khó của việc nâng cấp linh bảo, cũng như cái giá phải trả khổng lồ, sau khi định ra quy tắc cơ bản, sau này các tu sĩ khác cũng không dám dễ dàng đề xuất yêu cầu như vậy.

Các tu sĩ kia nghe vậy liên tục gật đầu, đồng ý mọi điều kiện, dù sao linh bảo thuận tay nếu có thể nâng cấp một bậc thì sự trợ giúp mang lại tuyệt đối lớn lao ngoài sức tưởng tượng!

Sau khi thỏa thuận xong mọi điều kiện, Bạch Hổ đạo nhân dẫn đầu dâng lên một nửa sở đắc trên ‘Phân Bảo Nhai’.

Sau đó Ba Tiêu đạo nhân lại giúp họ trao đổi linh bảo thuận tay,

sau đó mới bắt đầu công trình lớn nâng cấp linh bảo đầy gian khổ.

Đương nhiên, Ba Tiêu đạo nhân sao có thể không lợi dụng cơ hội này?

Đồng ý yêu cầu của Bạch Hổ đạo nhân ngoài những lý do đã nói trước đó, còn có một kế hoạch khổng lồ chưa nói cho bất kỳ ai biết!

Ba Tiêu đạo nhân sở dĩ đồng ý yêu cầu của Bạch Hổ đạo nhân và các tu sĩ khác là vì một mục đích vô cùng quan trọng.

Ấy là, Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị trọng luyện "Phân Bảo Nhai"!

"Phân Bảo Nhai" vốn là một dị bảo có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Ba Tiêu đạo nhân trọng luyện "Phân Bảo Nhai" cũng không mong phẩm chất của nó sẽ được nâng lên thành Tiên Thiên Chí Bảo, "Càn Khôn Đỉnh" không lợi hại đến mức đó!

Ba Tiêu đạo nhân muốn công năng của "Phân Bảo Nhai" trở nên toàn diện hơn.

Trong thiết kế của Ba Tiêu đạo nhân, công năng thu nạp linh bảo của "Phân Bảo Nhai" sẽ tiếp tục được giữ lại, nhưng cần phải được tinh chỉnh chi tiết hơn.

"Tu Di Sơn" có ngày càng nhiều Tiên Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo thì vô số, các loại thiên tài địa bảo, kỳ trân dị bảo cũng nhiều không đếm xuể, và chắc chắn sau này sẽ còn nhiều hơn nữa.

Theo sự lớn mạnh dần của "Tu Di Sơn", môn nhân đệ tử cũng sẽ ngày một đông, việc phân phối tài nguyên cũng sẽ ngày càng quy củ hơn.

Vì vậy, việc cất giữ linh bảo và các bảo vật khác cũng cần quy củ hơn.

Nhưng mỗi Tiên Thiên Linh Bảo đều có khí tức và uy thế khác nhau, việc thu nạp chúng không phải là chuyện đơn giản.

Trong ấn tượng của Ba Tiêu đạo nhân, cũng chỉ có "Phân Bảo Nhai" là có năng lực mạnh mẽ nhất về phương diện này.

Y định sẽ tinh chỉnh công năng này của "Phân Bảo Nhai", luyện chế ra vô số tàng bảo động từ thấp lên cao bên trong "Phân Bảo Nhai".

Mỗi một tàng bảo động sẽ phân loại để thu nạp các loại Tiên Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo, kỳ trân dị bảo, thiên tài địa bảo...

Ba Tiêu đạo nhân còn nhớ lần đầu tiên đến "Tử Tiêu Cung" nghe đạo, "Phân Bảo Nhai" tọa lạc ở phía sau "Tử Tiêu Cung", hiện ra dưới hình thái một ngọn núi nhỏ.

Đó chính là dáng vẻ bản thể của "Phân Bảo Nhai".

Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị thêm vào cho nó một công năng luyện tâm mạnh mẽ.

Nó sẽ trở thành một thánh địa của Tu Di Sơn nhất mạch để tuyển chọn đệ tử, thí luyện đệ tử, rèn luyện đệ tử!

Ba Tiêu đạo nhân không hề muốn Tu Di Sơn nhất mạch tốt xấu lẫn lộn, vàng thau hỗn tạp.

Muốn gia nhập Tu Di Sơn nhất mạch, bước đầu tiên phải trải qua sự sàng lọc tâm tính của "Phân Bảo Nhai".

Bất kỳ kẻ nào lòng dạ bất chính, giảo hoạt hiểm ác, tâm tư không thuần...

đều sẽ bị "Phân Bảo Nhai" trực tiếp đào thải, thậm chí chém giết.

Sau khi trải qua sàng lọc tâm tính, môn nhân đệ tử trong quá trình tu luyện cũng có thể đến "Phân Bảo Nhai" để rèn luyện tâm tính, mài

giữa ý chí...

Chương 200

Tóm lại là một công đôi việc!

Về phần năng lực trấn áp khí vận của "Phân Bảo Nhai", Ba Tiêu đạo nhân không thể trực tiếp nâng cao, chỉ có thể sau này rót thêm vào một ít huyền hoàng công đức chi lực.

Muốn luyện chế lại một trọng bảo như "Phân Bảo Nhai" cần tiêu hao pháp lực, nguyên thần cực lớn, cùng với lượng lớn trân tài dị bảo...

Vốn Ba Tiêu đạo nhân định từ từ tính kế, không ngờ Bạch Hổ đạo nhân lại cho hắn một cơ hội!

Dược liệu cần thiết cứ để Bạch Hổ đạo nhân và các tu sĩ kia cung cấp, pháp lực và nguyên thần chi lực cần thiết cũng do họ xuất ra.

Ba Tiêu đạo nhân chỉ cần chủ trì quá trình luyện hóa là có thể nhẹ nhàng hoàn thành việc luyện chế lại "Phân Bảo Nhai".

Y lẳng lặng thu "Phân Bảo Nhai" vào trong "Càn Khôn Đỉnh", sau đó trước mặt Bạch Hổ đạo nhân và các tu sĩ khác, ném toàn bộ linh bảo của họ cùng với những dược liệu quý giá mà họ cung cấp vào trong "Càn Khôn Đỉnh".

"Các vị đạo hữu hãy trợ bản tọa một tay để nâng cấp linh bảo!" Ba Tiêu đạo nhân ra lệnh, tất cả mọi người đồng loạt vận chuyển pháp lực và nguyên thần rót vào trong "Càn Khôn Đỉnh".

Chuyện liên quan đến việc nâng cao phẩm giai Tiên Thiên Linh Bảo của mình, các tu sĩ này đương nhiên dốc hết toàn lực.

Mấy trăm năm sau, theo một tiếng quát nhẹ của Ba Tiêu đạo nhân, từng món Tiên Thiên Linh Bảo từ trong "Càn Khôn Đỉnh" bay ra, tự

tìm về chủ nhân của mình.

Mấy năm nay, Bạch Hổ đạo nhân và các tu sĩ khác đã tận mắt chứng kiến, tự mình tham gia, thân thể cảm nhận được quá trình luyện chế đã tiêu hao lượng pháp lực khổng lồ, nguyên thần vô tận, cùng vô số thiên tài địa bảo.

Cuối cùng họ cũng biết lời Ba Tiêu đạo nhân nói "Càn Khôn Đỉnh" nâng cao phẩm giai linh bảo không hề dễ dàng.

Nhưng họ không biết rằng, thực ra hơn chín mươi phần trăm pháp lực, nguyên thần, thiên tài địa bảo tiêu hao đều bị Ba Tiêu đạo nhân dùng để luyện chế lại "Phân Bảo Nhai".

"Các vị đạo hữu mời về cho!

Bản tọa tiêu hao quá lớn, cần bế quan tu luyện để hồi phục, không tiễn các vị đạo hữu được!" Ba Tiêu đạo nhân ra vẻ "tinh bì lực kiệt" nói.

"Đại ân đại đức của Ba Tiêu đạo hữu, chúng ta mạt xỉ nan vong, từ nay về sau đạo hữu và 'Tu Di Sơn' có việc gì cần đến bần đạo, cứ việc mở lời!

Bần đạo nhất định dốc hết toàn lực, tuyệt không hai lời!" Bạch Hổ đạo nhân kích động nói.

Các tu sĩ khác cũng lần lượt bày tỏ thái độ.

Mãi mới tiễn được đám người Bạch Hổ đạo nhân đang cảm kích đến rơi nước mắt đi, Ba Tiêu đạo nhân mồ hôi đầy đầu cuối cùng cũng không cần phải đè nén "Phân Bảo Nhai" đang sắp không kìm được trong "Càn Khôn Đỉnh" nữa!

"Vù!" Hộ sơn đại trận bên ngoài "Tu Di Sơn" nổi lên.

"Vèo!" Ba Tiêu đạo nhân bay đến chân núi, đáp xuống khu đất

bằng phẳng rộng cả trăm vạn dặm được dọn dẹp lúc tổ chức đại hôn trước đó.

Sau đại hôn, khu đất bằng này cũng được đưa vào phạm vi của "Tu Di Sơn", trở thành một quảng trường lớn dưới chân núi.

"Tu Di Sơn Môn" sừng sững ở cuối khu đất bằng.

"Ầm!" Ba Tiêu đạo nhân mở "Càn Khôn Đỉnh" ra, "Phân Bảo Nhai" đã hoàn toàn thay đổi hình dạng chậm rãi bay ra, càng lúc càng lớn, cuối cùng biến thành một ngọn đồi nhỏ cao mấy nghìn trượng, hạ xuống chân núi "Tu Di Sơn".

Toàn bộ ngọn núi có màu xanh đen thâm trầm, trong lòng núi từ thấp đến cao được luyện hóa ra chín nghìn chín trăm chín mươi chín "tàng bảo động", mỗi cửa động đều có cấm chế tương ứng bảo vệ.

Bên ngoài thân núi có mấy con đường núi quanh co uốn lượn, từ chân núi lên đến đỉnh núi, mỗi con đường đều có tác dụng khác nhau, nào là thử thách tâm tính, nâng cao tâm cảnh, mài giũa tinh thần lực, rèn luyện cường độ nhục thân, v.v., không thể kể hết.

"Phu quân, thiếp nhớ trước đây khi nâng cấp Tiên Thiên Linh Bảo cũng đâu có thấy chàng tốn sức như vậy, hóa ra là tìm người làm không công à?" Tây Vương Mẫu tủm tỉm cười.

"Cao tay!" Trấn Nguyên Tử giơ ngón cái lên.

"Đại huynh, cách này mà huynh cũng nghĩ ra được!" Hồng Vân lão tổ ôm bụng cười lớn.

"Chẳng phải là vì sự phát triển lâu dài của 'Tu Di Sơn' chúng ta sao?" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai, "Đi thôi!

Ta giới thiệu cho các người 'Phân Bảo Nhai' hoàn toàn mới!" Ba Tiêu đạo nhân dẫn Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đến trước "Phân Bảo Nhai".

“Trước tiên vào trong lòng núi xem ‘tàng bảo động’ đã!” Ba Tiêu đạo nhân nói rồi vung tay.

Mấy người chỉ thấy trước mắt tối sầm, đột nhiên phát hiện mình đang ở trong lòng núi trống rỗng như một hang động khổng lồ.

Trên vách núi xung quanh chi chít các “tàng bảo động”, Ba Tiêu đạo nhân vừa giới thiệu, vừa đem một số linh bảo không dùng đến, có những linh bảo thu được trước kia, linh bảo do Bạch Hổ đạo nhân nộp lên, cùng những thiên tài địa bảo dư thừa, toàn bộ phân loại rồi đặt vào từng “tàng bảo động”.

Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu cũng đem những Tiên Thiên Linh Bảo và bảo vật nhàn rỗi trong tay đặt vào trong đó.

“Đại huynh, nhiều Tiên Thiên Linh Bảo như vậy đặt ở đây có an toàn không!” Hồng Vân lão tổ có chút lo lắng nói.

“Yên tâm đi! ‘Phân Bảo Nhai’ vốn rất đặc thù, vi huynh đã luyện hóa nó hoàn toàn, lát nữa sẽ kết nối nó với địa mạch của ‘Tu Di Sơn’, không có sự đồng ý của ta, dù là ai đến cũng đành bó tay!” Ba Tiêu đạo nhân vô cùng tự tin.

Hồi lâu sau, đoàn người từ trong lòng núi đi ra, đang chuẩn bị bước lên đường núi thì bỗng nhiên “Thiên Đình” xảy ra biến cố lớn!

Trong Thiên Đình, “Bắc Điện” trong “Tứ Đại Bảo Điện” sau khi Yêu tộc thành lập đã được đổi tên thành “Yêu Sư Cung”.

Yêu Sư Côn Bằng sống ở đó.

Kể từ sau đại chiến Vu Yêu, Yêu tộc bị Đạo tổ Hồng Quân trách phạt nặng nề, y liền ở ẩn, tự giam mình trong “Yêu Sư Cung”, ngoài việc đến “Tử Tiêu Cung” nghe đạo ra thì tuyệt không bước ra ngoài một bước.

Mặc dù tu sĩ bế quan một lần mấy vạn năm thậm chí lâu hơn là chuyện bình thường.

Giống như lúc trước có một số tán tu sau khi chiếm được "tiên sơn phù đảo" trong "Thiên Đình", không muốn quy thuận Đế Tuấn, Thái Nhất, liền dứt khoát phong bế "tiên sơn phù đảo", bế quan tu luyện trong đó, cho đến nay vẫn chưa xuất quan.

Nhưng Côn Bằng thân là Yêu sư của Yêu tộc, địa vị chỉ sau mấy vị hoàng giả và hai vị Yêu hậu, có thể làm ra tư thái như vậy đủ để mua được không ít lời tán dương và sự ủng hộ của Yêu tộc.

Giờ đây, trong "Yêu Sư Cung" vốn yên tĩnh đã lâu bỗng truyền ra tiếng của Côn Bằng vang vọng khắp vũ trụ.

"Thiên Đạo ở trên!

Ngô là Yêu sư Côn Bằng của Yêu tộc, vì một niệm sai lầm trước đây mà gây nên sai lầm lớn, tự phong cấm trong 'Yêu Sư Cung' để sám hối, chợt cảm thấy yêu tộc sinh linh bình thường trí tuệ khó khai, linh trí không cao, khó bề giáo hóa, trong lòng vô cùng lo lắng!" Yêu sư Côn Bằng chậm rãi nói.

Bây giờ Đạo tổ Hồng Quân đã hoàn toàn lấy thân hợp Đạo, bổ khuyết cho Thiên Đạo, Côn Bằng phát thệ cũng chỉ có thể trực tiếp hướng về Thiên Đạo, không thể vượt cấp trực tiếp hướng về Đại Đạo nữa.

"Trải qua tiềm tâm nghiên cứu, lịch kinh gian khổ, ngô cuối cùng đã sáng tạo ra Yêu tộc văn tự, để tiện giáo hóa chúng sinh Yêu tộc, hoàn thành trách nhiệm giáo hóa của Thiên Đạo, đặc biệt kính cáo thiên địa, mong Thiên Đạo chứng giám!" Lời Yêu sư Côn Bằng vừa dứt, toàn bộ Yêu tộc trong "Thiên Đình", bao gồm Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi đều bị kinh động, ra ngoài xem xét.

Chỉ thấy lúc này cửa cung "Yêu Sư Cung" mở ra, thân ảnh Côn Bằng bay ra, hiện ra bản thể Bằng, tế ra "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ", mặt cờ phóng lớn vô hạn.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của toàn bộ Yêu tộc, Côn Bằng dùng vô thượng pháp lực viết lên mặt cờ "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" vô số Yêu tộc văn tự dày đặc, mỗi một nét bút đều rót vào toàn bộ pháp lực và tâm lực.

Hồi lâu sau, khi nét bút cuối cùng của Côn Bằng hạ xuống.

"Ầm!" Vô số Yêu tộc văn tự trên mặt cờ "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" đồng thời bộc phát ra vô số kim quang, chiếu rọi toàn bộ Hồng Hoang thế giới.

Toàn bộ Yêu tộc, bất kể đã khai mở linh trí hay chưa, đã hóa hình hay chưa, tu vi cao thấp, tất cả trong nháy mắt đều học được Yêu tộc văn tự phức tạp, giống như xuất phát từ bản năng, từ huyết mạch truyền thừa!

Việc sáng lập văn tự cần hao phí vô tận tâm huyết, không phải tùy tiện tạo ra một hình vẽ, đại biểu một ý nghĩa nào đó là được.

Mỗi một văn tự đều phải có ý nghĩa độc đáo, được thiên địa, vạn vật, sinh linh công nhận!

Từ giờ khắc này, danh xưng "Yêu Sư" của Côn Bằng đã danh phó kỳ thực, Vạn Yêu Chi Sư, chỉ cần Yêu tộc còn tồn tại, chỉ cần Yêu tộc còn sử dụng Yêu tộc văn tự, thì không ai có thể thay thế được vị trí "Yêu Sư"!

Chương 201

Yêu tộc văn tự do Côn Bằng sáng tạo đã được thiên địa vạn vật công nhận, chúng sinh Yêu tộc công nhận, Thiên Đạo lập tức có cảm ứng.

"Ầm!" Ngoài cửu thiên, công đức kim vân bắt đầu chậm rãi ngưng tụ!

Một luồng huyền hoàng công đức chi lực thô tráng từ trong công đức kim vân bắn xuống, không bị phòng ngự mạnh mẽ của "Thiên Đình", không gian bình chướng cản trở, trực tiếp giáng xuống đỉnh đầu Yêu sư Côn Bằng.

Toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực chia làm hai, hai phần rơi vào "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" có Yêu tộc văn tự phản hồi trên mặt cờ.

Tám phần còn lại toàn bộ rơi vào người Côn Bằng đã biến lại thành hình người.

"Vèo!" Ngay khoảnh khắc công đức chi lực nhập thể, Côn Bằng hiện ra đỉnh thượng tam hoa, một thân ảnh từ thiên chi hoa chậm rãi bước ra, chính là thiện thi do Côn Bằng lợi dụng công đức sáng tạo Yêu tộc văn tự trảm ra.

Chỉ thấy thiện thi nhẹ nhàng vẫy tay, "Chân Võ Tạo Điêu Kỳ" bay vào tay, vốn là Tiên Thiên Linh Bảo Côn Bằng ký thác thiện niệm, trảm thiện thi.

Côn Bằng đem toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực thu vào trong cơ thể luyện hóa, không lâu sau đã ổn định tu vi Nhị Thi Chuẩn Thánh, phần còn lại lưu trữ để sau này dùng.

Sự ra đời của Yêu tộc văn tự không chỉ giúp bản thân Yêu sư Côn

Bằng nâng cao tu vi, mà ngay cả khí vận của toàn bộ Yêu tộc cũng tăng lên một bậc.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau, sự kinh hãi trong lòng không lời nào tả xiết, không ngờ Yêu sư Côn Bằng lại âm thầm làm ra một chuyện lớn như vậy!

Thu được lượng lớn công đức, lại còn đi trước họ một bước trở thành Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Mặc dù lúc này trong lòng lửa giận ngút trời, hận không thể nuốt sống Côn Bằng, nhưng bây giờ Côn Bằng không còn đơn thuần là thuộc hạ nữa, mà là Vạn Yêu Chi Sư chân chính!

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất muốn động đến Côn Bằng cũng phải cân nhắc xem có chịu nổi sự phản phệ của chúng sinh Yêu tộc hay không!

Huống chi, Côn Bằng đã là Nhị Thi Chuẩn Thánh!

"Chúc mừng Yêu sư!

Hạ hỉ Yêu sư!

Sáng lập Yêu tộc văn tự, vì sự quật khởi của Yêu tộc chúng ta đã có cống hiến không gì sánh bằng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cố gắng nở một nụ cười chân thành chào đón Yêu sư Côn Bằng.

"Bần đạo chỉ là dốc hết sức mình để bù đắp sai lầm năm xưa!

Bần đạo không dám vi phạm lời hứa, cần tiếp tục tự giam mình để chuộc tội!" Côn Bằng từ chối đề nghị mở tiệc ăn mừng của Yêu Hoàng Đế Tuấn, một lần nữa trở về "Yêu Sư Cung" bế môn không ra.

Côn Bằng đề phòng Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất mặt dày đòi y phần huyền hoàng công đức chi lực còn thừa.

Toàn bộ Yêu tộc trong "Thiên Đình" đang chuẩn bị ai về nhà nấy

thì bỗng nhiên lại có một giọng nói từ "Bắc Tiên Cung" trong "Ngũ Cực Tiên Cung" truyền ra.

"Thiên Đạo ở trên, ngô là Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân của Yêu tộc, phụ trách quản lý lễ nghi Yêu tộc, nhưng ngô cảm thấy sâu sắc rằng Yêu tộc tâm tính tản mạn, trên dưới tôn ti vô tự, quản lý hỗn loạn, đặc biệt tiềm tâm nghiên cứu lễ nghi quản lý Yêu tộc cho đến cả Thiên Đình, đặt tên là 《Yêu Lễ》!" Nhiên Đăng đạo nhân bước ra khỏi "Bắc Tiên Cung", tay nâng "Linh Cữu Đăng", ngọn lửa đen kịt âm u tạo thành một màn sáng lửa, từng đạo thần văn lưu chuyển trên màn sáng, chính là 《Yêu Lễ》 do Nhiên Đăng đạo nhân biên soạn.

"《Yêu Lễ》, là lễ pháp của Yêu tộc..." Nhiên Đăng đạo nhân cao giọng ngâm đọc, giọng nói dưới sự gia trì của Thiên Đạo truyền khắp Hồng Hoang thế giới.

Sau khi ngâm đọc xong, "Ầm!", ngoài cửu thiên, công đức kim vân chưa hoàn toàn tan hết lại một lần nữa ngưng tụ.

Huyền hoàng công đức chi lực giáng xuống đầu Nhiên Đăng đạo nhân, cũng là hai phần rơi vào "Linh Cữu Đăng", tám phần rơi vào Nhiên Đăng đạo nhân.

Sau khi tiếp nhận huyền hoàng công đức chi lực, Nhiên Đăng đạo nhân hiện ra đỉnh thượng tam hoa, thiện thi tay cầm "Cửu Thiên Nguyên Dương Xích" từ thiên chi hoa nhảy ra, hành lễ với Nhiên Đăng đạo nhân rồi lại quay về thiên chi hoa.

Nhiên Đăng đạo nhân hấp thu công đức chi lực ổn định cảnh giới, nâng cao tu vi một phen, rồi đem toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực còn lại rót vào trong "Linh Cữu Đăng", khiến khí tức của nó càng thêm phiêu diêu cao thâm.

Khí vận Yêu tộc lại một lần nữa tăng lên một bậc.

“Phụt!” Yêu Hoàng Đế Tuấn đột nhiên sắc mặt biến đổi cực nhanh, ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng kim.

“Đại huynh!” “Yêu hoàng!” Toàn bộ Yêu tộc đều kinh hãi vây lại, bảy miệng tám lưỡi hỏi han.

“Không sao!

Không sao cả!

Bản hoàng chỉ là quá vui mừng, mừng quá phun máu thôi!” Yêu Hoàng Đế Tuấn nghiến răng cười lớn nói!

Trong “Lăng Tiêu Bảo Điện”, tất cả cung nga tiên nữ đều bị đuổi ra ngoài.

“Loảng xoảng!” “Soạt!” “Ầm!” Yêu Hoàng Đế Tuấn lúc này hai mắt đỏ ngầu, như phát điên tùy tay vơ lấy đồ vật vừa đập vừa phá.

“Hỗn đản!

Chết tiệt!

Hai tên vong ân phụ nghĩa!

Chẳng lẽ đã quên sau khi Đông Vương Công chết, bị Ba Tiêu ác đạo ép cho như chó nhà có tang, là ai đã thu lưu các ngươi!

Ai đã trọng dụng các ngươi!

Ai đã cho các ngươi địa vị cao trong Yêu tộc!” Yêu Hoàng Đế Tuấn tùy ý phát tiết lửa giận trong lòng, gào thét, chửi rủa, nguyền rủa.

“Yêu hoàng bệ hạ không cần nổi giận, Yêu sư Côn Bằng và Yêu tướng Nhiên Đăng tuy đã thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, nhưng đối với bệ hạ lại càng thêm cung kính, cũng tăng cường thực lực cho Yêu tộc chúng ta, hơn nữa khí vận Yêu tộc hiện nay cũng tăng lên rất nhiều...” Yêu hậu Hi Hòa nhẹ giọng khuyên giải. 《Yêu Lễ》 của Nhiên Đăng

đạo nhân vừa ban bố đã được Thiên Đạo công nhận, bất kể Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất có không cam lòng thế nào, thì 《Yêu Lễ》 đã trở thành lễ pháp mà Yêu tộc bắt buộc phải tuân theo.

Cho nên cách xưng hô của Yêu hậu Hi Hòa với Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng trở nên chính quy hơn.

"Hừ!

Sáng lập Yêu tộc văn tự, chế định 《Yêu Lễ》, chuyện quan trọng như vậy lại dám giấu bản hoàng, một tên lấy danh nghĩa dưỡng thương, một tên lấy danh nghĩa tự giam mình!

Đúng là Yêu sư tốt, Yêu tướng tốt của bản hoàng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn nói đến đây càng thêm phẫn nộ.

"Bản hoàng thân là chủ của Yêu tộc, đáng lẽ họ phải báo trước chuyện này cho bản hoàng và hoàng đệ, do chúng ta chủ trì đại sự như vậy mới đúng!

Có huyền hoàng công đức chi lực này tương trợ, tu vi của bản hoàng và hoàng đệ có thể tiến lên một bước dài, không chừng có thể nhân cơ hội trảm ra tự ngã thi, đi đầu trở thành Tam Thi Chuẩn Thánh!" Yêu Hoàng Đế Tuấn càng nói càng không thể kìm nén được cơn giận.

"Thế mà lại tự ý làm chủ, chiếm đoạt công đức của Yêu tộc!

Trong mắt chúng đâu có Yêu hoàng, Đông hoàng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn một cước đá bay bảo tọa.

Yêu hậu Hi Hòa khẽ lắc đầu lùi lại hai bước, không khuyên nữa, trong lòng thầm nghĩ: "Chuyện tốt như vậy, ai lại muốn bị người khác chia sẻ công đức chi lực, nếu rơi vào tay chàng cũng sẽ không chia sẻ cho người khác, dù ta là đạo lữ của chàng, e rằng cũng khó được chia

dù chỉ một chút...” “Quả thực đáng ghét, tự ý làm chủ thì thôi đi, đáng ghét hơn là độc chiếm lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực, thành Nhị Thi Chuẩn Thánh rồi còn không thỏa mãn, lại còn chiếm làm của riêng phần huyền hoàng công đức chi lực còn thừa!

Thật không thể nhịn được!” Đông Hoàng Thái Nhất càng thêm như lửa đổ thêm dầu.

“Hoàng huynh, Nhiên Đăng đạo nhân giảo hoạt đem toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực tiêu hao sạch, nhưng Côn Bằng thì không, chúng ta bây giờ đi vây ‘Yêu Sư Cung’, ép hắn giao nộp phần huyền hoàng công đức chi lực còn thừa!” Đông Hoàng Thái Nhất xắn tay áo chuẩn bị xông ra ngoài.

“Đứng lại!” Yêu Hoàng Đế Tuấn bình tĩnh hơn một chút, đưa tay ngăn Đông Hoàng Thái Nhất lại, “Yêu sư Côn Bằng, Yêu tướng Nhiên Đăng nay đại thế đã thành, lại còn giống chúng ta là Nhị Thi Chuẩn Thánh, chúng ta dù không cam lòng thế nào, bây giờ đối với họ chỉ có thể lôi kéo, không thể đàn áp!” “Nhưng mà...” Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy không cam tâm.

“Sau chuyện lần trước, thực lực Yêu tộc chúng ta tổn thất lớn, Thập đại yêu thánh bị phong ấn, Chư thiên tinh quân bị cấm túc, Oa Hoàng rút lui, Hy Hoàng cũng hữu danh vô thực!

Nay khó khăn lắm mới có Yêu sư, Yêu tướng thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, chung quy cũng là nâng cao thực lực Yêu tộc!” Yêu Hoàng Đế Tuấn dường như vừa khuyên Đông Hoàng Thái Nhất, cũng vừa thuyết phục chính mình.

“Bây giờ bất luận là đối phó với Vu tộc, cái gai trong lòng, hay là Tu Di Sơn nhất mạch kiêu ngạo hống hách, đều cần Yêu sư và Yêu tướng ra sức!” Sự đã như vậy, Yêu Hoàng Đế Tuấn bắt đầu cân nhắc nên lợi dụng Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân như thế nào.

Chương 202

"Hừ!

Hời cho chúng rồi..." Đông Hoàng Thái Nhất cũng biết huynh trưởng nói có lý.

Nếu lúc này ép Yêu sư Côn Bằng giao ra công đức chi lực còn thừa, tất sẽ khiến uy tín của họ mất hết, bị ức vạn Yêu tộc chửi rủa, có khả năng khiến Yêu tộc tứ phân ngũ liệt.

"Lần thứ ba Đạo tổ giảng đạo từng nói, nếu không thành Thánh thì chung quy cũng là con kiến!

Đáng tiếc bảy đạo Hồng Mông Tử Khí đều đã có chủ, toàn bộ đều không có duyên với huynh đệ chúng ta!" Yêu Hoàng Đế Tuấn chuyển chủ đề, thở dài nói.

"Mặc dù đạo Hồng Mông Tử Khí thứ bảy ở chỗ Tây Vương Mẫu có hy vọng mưu đồ, nhưng Tu Di Sơn nhất mạch chung quy không dễ đối phó, Côn Bằng và Nhiên Đăng thành Nhị Thi Chuẩn Thánh cũng có thể khiến chúng ta nắm chắc hơn một chút!" Yêu Hoàng Đế Tuấn càng phân tích, càng cảm thấy có lý, bắt đầu suy nghĩ kỹ lưỡng.

"Trước đây, cuối buổi giảng đạo lần thứ ba của Đạo tổ có nhắc đến, hội tụ khí vận Hồng Hoang vào một thân cũng có thể thành Thánh!

Nay vì sự ra đời của Yêu tộc văn tự và 《Yêu Lễ》, khí vận Yêu tộc đại trướng!

Chúng ta có thể tính toán một phen!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trầm tư nói.

"Hoàng huynh, bầu trời là thiên hạ của Yêu tộc chúng ta, tốc độ

khai phát ‘Thiên Giới’ hiện đã bắt đầu chậm lại, không thể thấy hiệu quả trong một sớm một chiều, Hồng Hoang đại lục bị Vu tộc chiếm cứ, Đạo tổ ra lệnh cấm chúng ta và Vu tộc tái xung đột...” Đông Hoàng Thái Nhất khó xử nói.

“Không sao!

Đạo tổ chỉ nói Vu tộc quản đất, rõ ràng chỉ cho phép Vu tộc quản lý Hồng Hoang đại lục!

Nhưng Tứ hải lại không phải địa bàn của Vu tộc!” Tư duy của Yêu Hoàng Đế Tuấn được khai thông, nháy mắt phát hiện ra một phương pháp có thể nhanh chóng tăng cường thực lực Yêu tộc!

“Năm xưa Long Phượng Kỳ Lân tam tộc ẩn lui, Kỳ Lân tộc ẩn vào trong Hồng Hoang đại lục, không còn tung tích, tẩu thú nhất tộc gần như toàn bộ đã gia nhập Yêu tộc chúng ta, nhưng Long tộc và Phượng tộc khi lui về đã mang đi không ít cao thủ và tộc nhân của lân giáp tộc và phi cầm tộc!” “Yêu sư Côn Bằng không phải muốn chuộc tội sao?

Đã là Nhị Thi Chuẩn Thánh, bế môn tu luyện sao gọi là chuộc tội!

Lấy công chuộc tội mới thể hiện được thành ý của hắn!” Yêu Hoàng Đế Tuấn lộ ra nụ cười hiểm ác.

“Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lấy danh nghĩa chủ nhân Yêu tộc mệnh lệnh cho Yêu sư Côn Bằng làm Đại nguyên soái chinh thảo lân giáp yêu tộc ở Tứ hải!

Dẫn theo mười danh yêu tướng, một vạn yêu binh đến Tứ hải, thu phục các yêu tộc ở Tứ hải bị Long tộc áp bức, trở về ‘Thiên Đình’!” Yêu hoàng dùng pháp lực ngưng tụ một đạo pháp chỉ.

“Trong Tứ hải, những kẻ thần phục Long tộc đều là lân giáp thủy tộc, sau khi đưa về ‘Thiên Giới’ nên sắp xếp thế nào?

Chẳng lẽ hoàng huynh?” Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc hỏi.

“Không sai!

Hiện nay không ít Yêu tộc sĩ khí sa sút, bản hoàng quyết định dẫn ‘Thiên Hà’ trong ‘Thiên Giới’ ra, vừa có thể nâng cao sĩ khí, lại có thể sắp xếp lân giáp thủy tộc từ Tứ hải quy thuận, một công đôi việc!” Yêu Hoàng Đế Tuấn ngạo nghễ nói.

“Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lấy danh nghĩa chủ nhân Yêu tộc mệnh lệnh cho Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân làm Đại nguyên soái chinh thảo phi cầm yêu tộc ở Vô tận hỏa hải!

Dẫn theo mười danh yêu tướng, một vạn yêu binh đến Vô tận hỏa hải phía Nam, thu phục các phi cầm yêu tộc bị Phượng Hoàng tộc áp bức, trở về ‘Thiên Đình’!” Yêu Hoàng Đế Tuấn lại hạ một đạo pháp chỉ.

“Hi Hòa, Thường Hi, trong ‘Thiên Giới’, trọng trách lãnh đạo Yêu tộc vạn tộc huấn luyện ‘Vạn Yêu Trận’ giao cho hai nàng! ‘Vạn Yêu Trận’ là át chủ bài của Yêu tộc chúng ta để chiến thắng Vu tộc, nhất định không được lơ là!” Đế Tuấn Thái Nhất dặn dò.

“Yêu hoàng bệ hạ yên tâm, tỷ muội ta nhất định tận tâm tận lực huấn luyện ‘Vạn Yêu Trận’!” Yêu hậu Hi Hòa gật đầu thật mạnh.

“Hoàng đệ, hiện tại khí vận Yêu tộc lại tăng, chúng ta thân là chủ nhân Yêu tộc cũng có thể nhận được không ít lợi ích, vào thời khắc quan trọng này, chúng ta cần nắm chặt thời gian bế quan nâng cao tu vi!” Yêu Hoàng Đế Tuấn trầm giọng nói.

Hai đạo pháp chỉ vừa ra, Yêu tộc lập tức bận rộn, lại sắp nổi lên một trận đại chiến!

Yêu sư Côn Bằng và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân nhận được mệnh lệnh xuất chinh, biết Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang nhân cơ hội báo thù.

Mỗi người chỉ được cấp mười danh yêu tướng, một vạn yêu binh, bảo đi chinh thảo lân giáp yêu tộc ở Tứ hải và phi cầm yêu tộc ở Vô tận hỏa hải, nói dễ hơn làm?

Nhưng Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng đối với Côn Bằng lại vô cùng kiêng kỵ, bội phục.

Y là nhờ Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở mới có thể chế định 《Yêu Lễ》 để nhận được công đức chi lực.

Nhưng không ngờ Yêu sư Côn Bằng từ sớm đã thần thần bí bí chuẩn bị, lại có thể sáng tạo ra Yêu tộc văn tự.

Nhưng từ lượng huyền hoàng công đức chi lực từ trên trời giáng xuống có thể thấy, sáng tạo Yêu tộc văn tự khó hơn chế định 《Yêu Lễ》.

Yêu sư Côn Bằng cũng âm thầm kinh ngạc khi Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân lại cũng đang mưu cầu huyền hoàng công đức chi lực, và đã thành công chế định 《Yêu Lễ》, nhận được công đức chi lực tương đương hơn sáu phần công đức mà y nhận được!

Trong hậu điện của "Lăng Tiêu Bảo Điện", Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang bế quan thương thảo: "Hoàng huynh, bây giờ muốn nhanh chóng nâng cao tu vi, mau chóng trảm 'tự ngã thi', chỉ có huyền hoàng công đức chi lực mới làm được!

Nhưng có phương diện nào có thể mưu cầu công đức chi lực không?" "Bản hoàng cũng đang khổ sở suy nghĩ, nhưng căn bản không có manh mối!

Cũng không biết hai tên Côn Bằng và Nhiên Đăng làm sao lại nghĩ ra việc sáng tạo Yêu tộc văn tự và chế định 《Yêu Lễ》..." Yêu Hoàng Đế Tuấn chau mày.

"Đáng tiếc Bạch Trạch túc trí đa mưu nhất lại bị trấn áp dưới chân

Bất Chu Sơn, nếu không có thể nhờ hắn tham mưu một chút!" Đông Hoàng Thái Nhất thở dài nói.

"E rằng Bạch Trạch cũng có cùng ý đồ với Côn Bằng, Nhiên Đăng, có cách hay cũng sẽ tự mình hành động, dùng công đức chi lực để tăng tiến tu vi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lắc đầu cười khổ.

"Ai..." Đông Hoàng Thái Nhất cũng thở dài một hơi.

"Kế hoạch bây giờ, cũng không thể lo nhiều như vậy được nữa!

Chúng ta chỉ có thể nhanh chóng chiếm lấy khí vận Yêu tộc để nâng cao tu vi!" Trong mắt Yêu Hoàng Đế Tuấn lóe lên vẻ tàn nhẫn.

"..." Đông Hoàng Thái Nhất có chút do dự.

"Hoàng đệ phải nhớ kỹ, thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ!

Trước đây chỉ có một vị thánh nhân chúng ta đã như đi trên băng mỏng, lúc nào cũng phải cẩn thận, không bao lâu nữa sẽ có sáu vị thậm chí bảy vị thánh nhân ngồi trên đầu chúng ta!" Đầu óc Yêu Hoàng Đế Tuấn vô cùng tỉnh táo.

", trừ Oa Hoàng có thể sẽ niệm tình cũ không gây khó dễ cho huynh đệ chúng ta!

Mấy vị còn lại bất luận là Tam Thanh huynh đệ, Tiếp Dẫn đạo nhân, hay Hồng Vân lão tổ, lại thêm Tây Vương Mẫu có khả năng thành Thánh, ai sẽ cho chúng ta quả ngon mà ăn?" "..." Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ kỹ lại thì kinh hãi vạn phần.

"Cho nên huynh đệ chúng ta không còn đường lui, chỉ có thể dũng mãnh tinh tiến, trước tiên chiếm lấy khí vận Yêu tộc nâng cao tu vi, sau đó một lần đánh bại Vu tộc thống nhất Hồng Hoang thế giới, hội tụ khí vận Hồng Hoang vào một thân, tranh đoạt hai tôn thánh vị cuối cùng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đã quyết, cùng Đông Hoàng Thái Nhất đồng loạt bế quan.

Tại Tây Côn Luân, Tam Thanh tụ họp một chỗ.

Nguyên Thủy nhìn "Thiên Đình" liên tiếp xảy ra biến động, kinh ngạc nói: "Đại huynh, tên Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân kia lại có thể ở dưới tay Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất gây ra động tĩnh lớn như vậy, dùng đại công đức thành Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Cũng là nhân tài hiếm có!" "Nhị đệ cũng nhìn ra rồi chứ!

Côn Bằng, Nhiên Đăng hai người và Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất không phải một lòng!

Trong đó có thể lợi dụng!" Lão Tử nói đầy ẩn ý.

"Không sai!

Hai người tu vi không tồi, tâm cơ thủ đoạn cũng đủ!" Nguyên Thủy liên tục gật đầu.

"Đại huynh, nhị huynh, Côn Bằng và Nhiên Đăng lần lượt theo Đông Vương Công và Yêu tộc, vẫn luôn hai lòng, không chịu toàn lực phò tá, có thể làm được gì?" Thông Thiên không đồng tình phản bác.

Chương 203

"Tình hình khác nhau, Đông Vương Công chí lớn tài sơ, tuy thân là Nam tiên chi thủ, nhưng thực lực không có thực lực, thủ đoạn không có thủ đoạn, tâm cơ không có tâm cơ!

Căn bản không đủ để nhân vật như Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân trung thành theo đuổi!" Nguyên Thủy phân tích một cách cao thâm khó lường.

"Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại sinh không gặp thời, chiếm lĩnh 'Thiên Đình' thì bị Ba Tiêu đạo nhân phá mất ba tòa thiên môn, vừa mới thành lập Yêu tộc, lại gặp phải Vu tộc xuất thế, Yêu tộc chưa trưởng thành đã đến thời đại của chúng thánh chúng ta!" Nguyên Thủy nói xong tổng kết: "Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân ở dưới tay Đế Tuấn và Thái Nhất dám hai lòng, nhưng đến dưới trướng thánh nhân chúng ta, cho chúng một trăm lá gan cũng không dám, dù sao thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ!

Chúng ta lật tay là có thể khiến chúng chết không có chỗ chôn!" Lão Tử gật đầu tán thành: "Thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ, chúng ta trước tiên hãy nắm chặt thời gian trảm tự ngã thi, tam thi hợp nhất thành thánh nhân quả vị mới là quan trọng nhất!" Nói đến trảm tự ngã thi, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mày khó chịu: "Tên Chuẩn Đề đạo nhân đó quá không biết xấu hổ, lại khóc lóc om sòm lừa được một viên 'Ngộ Đạo Đan' từ lão sư để phụ trợ trảm tự ngã thi!

Lại không có cơ duyên thành Thánh là Hồng Mông Tử Khí, cho hắn chẳng phải lãng phí sao?" "Nếu không, tin rằng lão sư nhất định sẽ ban 'Ngộ Đạo Đan' cho đại huynh, đại huynh sẽ có thể thuận lợi trảm tự ngã thi thành thánh nhân quả vị!" Nguyên Thủy không dám

oán trách Đạo tổ Hồng Quân, chỉ có thể trút giận lên người Chuẩn Đề đạo nhân.

Lúc này tại "Linh Sơn" ở đại lục phía Nam, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đang nhìn từ xa Nhiên Đăng đạo nhân dẫn theo thuộc hạ bay đi.

"Sư huynh, chúng ta nên ứng đối thế nào?" Chuẩn Đề đạo nhân hỏi.

"Yêu tộc nội bộ tranh quyền đoạt lợi, không liên quan đến chúng ta, chỉ cần đứng xem là được, sư đệ mau chóng luyện hóa 'Ngộ Đạo Đan' trảm tự ngã thi, sư huynh ta cần bế quan một thời gian, mau chóng luyện hóa Hồng Mông Tử Khí!" Tiếp Dẫn đạo nhân nói xong, liền bay về trong lòng núi bế quan.

Chuẩn Đề đạo nhân biết sư huynh đã về "Tam Thập Lục Trọng Thiên", mượn sức mạnh của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" để giúp luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí"!

Tuyệt đối là người có tốc độ nhanh nhất trong lục thánh.

Nhiên Đăng đạo nhân dẫn theo mười danh yêu tướng và một vạn yêu binh đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, trực tiếp cầu kiến Nguyên Phượng.

"Nguyên Phượng tộc trưởng!

Văn bối Yêu tộc Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, bái kiến tiền bối!" Nhiên Đăng đạo nhân hạ thấp tư thái.

"Phượng Hoàng nhất tộc ta đã sớm xa rời tranh chấp Hồng Hoang, một lòng trấn thủ Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn và Vô tận hỏa hải, Yêu tướng đến đây có việc gì?" Nguyên Phượng vẫn hiện ra bản thể, nằm ngang trên cây ngô đồng, tiếng phượng hót trong trẻo vang vọng trong sơn động.

“Bẩm Nguyên Phượng tộc trưởng, Yêu Hoàng Đế Tuấn bệ hạ và Đông Hoàng Thái Nhất bệ hạ phái vãn bối đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn triệu hoán phi cầm nhất tộc trở về Yêu tộc, quy về ‘Thiên Đình’!” Nhiên Đăng đạo nhân nói rõ ràng mình chỉ là người chạy việc, truyền tin.

“Nguyên Phượng tộc trưởng thứ tội, Yêu Hoàng Đế Tuấn bệ hạ và Đông Hoàng Thái Nhất bệ hạ nói, Phượng Hoàng nhất tộc vĩnh viễn trấn thủ Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn và Vô tận hỏa hải, đó là trách nhiệm của Phượng Hoàng nhất tộc, không nên liên lụy đến các phi cầm yêu tộc khác, nên giao toàn bộ ra, nếu không hai vị bệ hạ sẽ đích thân suất lĩnh đại quân Yêu tộc đến chinh thảo, giải cứu các yêu tộc bị khốn!” Nhiên Đăng đạo nhân cứng rắn da đầu, dùng ngữ khí vô cùng mềm mỏng nói ra lời mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bắt buộc phải mang đến.

“Ha ha ha!” Nguyên Phượng nghe vậy đột nhiên phượng hót cửu thiên, khí thế Chuẩn Thánh đỉnh phong bàng bạc bùng nổ, đánh bay Nhiên Đăng đạo nhân ra khỏi Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn!

Tiếng cười lớn vang vọng không dứt, chỉ nghe tiếng Nguyên Phượng mang theo vẻ phức tạp từ trong lòng núi truyền ra: “Ngữ khí bá đạo như vậy khiến ngô rất quen thuộc, đột nhiên nhớ đến những năm tháng Long Phượng Kỳ Lân xưng bá Hồng Hoang!” “Yêu tộc!

Hừ hừ!

Yêu tộc!

Yêu tộc bây giờ có gì khác với Long Phượng Kỳ Lân tam tộc năm xưa?

Trừ Chư thiên tinh quân ra, Yêu tộc chẳng qua là thu nhận lại các tộc quần phụ thuộc của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc năm xưa mà thôi!” Mặc dù Nguyên Phượng không thể rời khỏi Nam Minh Ly Hỏa

Sơn, thậm chí không thể rời khỏi sơn động này, thời gian dài ngay cả cây ngô đồng kia cũng không muốn rời đi, nhưng đối với sự phát triển của cục thế Hồng Hoang lại rõ như lòng bàn tay.

"Đế Tuấn và Thái Nhất, hai tiểu tử kia bây giờ phái Yêu tướng đến thu phục phi cầm nhất tộc, Yêu sư đi thu phục lân giáp nhất tộc, chẳng qua là mượn tay ngô và Long tộc để dạy dỗ chúng, tiểu xảo này ở trước mặt ngô cũng quá non nớt rồi!" "Yêu tộc?

Thiên Đình?

Cái gọi là Yêu tộc, chẳng qua là phi cầm, tẩu thú, lân giáp các tộc quần thay tên đổi họ mà thôi!

Đế Tuấn, Thái Nhất thu phục một đám sinh linh bị trục xuất khỏi vũ đài Hồng Hoang để xưng bá Hồng Hoang?

Quả thực là nằm mơ giữa ban ngày!" Trong lời nói của Nguyên Phượng không hề có ý hả hê, ngược lại tràn đầy sự thương cảm và hồi tưởng.

"Yêu tướng, ngô không muốn bị người khác lợi dụng, nên cũng không làm khó ngươi!

Ngươi có thể tự mình đến Vô tận hỏa hải, nếu có phi cầm nhất tộc nào nguyện ý theo ngươi rời đi, đó là tự do của chúng, ngô tuyệt không ngăn cản!" "Ngô tuy không muốn dây dưa với Yêu tộc, nhưng nếu Đế Tuấn, Thái Nhất tiểu nhi được đằng chân lân đằng đầu, còn dám đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, ngô muốn xem xem Phượng hoàng thần hỏa, Nam Minh ly hỏa, Niết bàn thần hỏa có thể dập tắt Thái dương thần hỏa hay không!" Nguyên Phượng nói nhẹ như gió mây mấy lời cảnh cáo rồi im bặt.

"Đa tạ Nguyên Phượng tộc trưởng khoan hồng đại lượng!" Trán Nhiên Đăng đạo nhân mồ hôi như mưa, khí thế Nguyên Phượng vừa

bộc phát khiến y cảm thấy ngạt thở, cảm thấy cái chết!

“Niết bàn thần hỏa!

Niết bàn thần hỏa...” Nhiên Đăng đạo nhân lẩm bẩm trong miệng!

“Yêu tướng đại nhân?

Tình hình thế nào?” Một yêu tướng tiến lên nhỏ giọng hỏi.

Nhiên Đăng đạo nhân liếc nhìn yêu tướng tên Bôn Lôi, trong lòng rõ ràng, tuy bề ngoài theo y, nhưng thực chất là do Yêu Hoàng Đế Tuấn phái đến giám thị.

Nhiên Đăng đạo nhân không lộ vẻ gì, bất đắc dĩ nói: “Có thể có tình hình gì!

Vừa rồi ngươi cũng nghe rồi!

Nguyên Phượng tộc trưởng là đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Bản tướng khó khăn lắm mới tranh thủ được việc tự mình đến Vô tận hỏa hải thu phục phi cầm nhất tộc.” “Nghe ý của Nguyên Phượng tộc trưởng, hành động lần này của Yêu hoàng bệ hạ là nhắm vào Yêu tướng?” Bôn Lôi yêu tướng thăm dò hỏi.

“Đừng có nói bậy!

Tuy ngươi là thân tín của bản tướng, nhưng cũng không được sau lưng tùy tiện suy đoán Yêu hoàng bệ hạ!” Nhiên Đăng đạo nhân trừng mắt quát.

“Nguyên Phượng tộc trưởng đang ly gián quan hệ Yêu tộc chúng ta.

Yêu hoàng bệ hạ vì sự phát triển lớn mạnh của Yêu tộc mà tận tâm kiệt lực!

Thu phục phi cầm nhất tộc và lân giáp nhất tộc là cơ hội quan

trọng để lớn mạnh Yêu tộc!

Yêu hoàng bệ hạ và Đông hoàng bệ hạ cần trấn giữ 'Thiên Đình' thống lĩnh toàn cục, đại sự như vậy đương nhiên là chức trách của Yêu sư và bản tướng!" Nhiên Đăng đạo nhân sẽ không để lại bất kỳ sơ hở nào, trả lời không chút kẽ hở, nghĩa chính từ nghiêm.

Bay rất lâu, một đoàn người cuối cùng cũng vượt qua Nam Hải có phần hoang vắng, đến được Vô tận hỏa hải mà Ba Tiêu đạo nhân từng chứng kiến!

Lửa lớn hừng hực cháy không ngừng, không khác gì so với lúc Ba Tiêu đạo nhân đến...

"Ầm!" Một cột lửa Nam Minh Ly Hỏa xông lên trời, trong biển lửa từng con phi cầm thuộc tính hỏa như hỏa phượng hoàng, chu tước, kim loan, thanh điểu, xích hồng hải yến, hỏa diễm hải âu, hỏa hạc, hỏa nha... bay lượn lên xuống, nuốt từng đóa Nam Minh Ly Hỏa vào bụng.

"Yêu tướng đại nhân, trong Vô tận hỏa hải phi cầm thuộc tính hỏa nhiều không đếm xuể, vì quanh năm nuốt 'Nam Minh Ly Hỏa', thực lực mỗi con đều mạnh mẽ phi phàm!

Trừ thuần huyết phượng hoàng không thể xuất thế, nếu có thể chiêu mộ toàn bộ phi cầm còn lại, thực lực Yêu tộc chúng ta có thể tăng vọt một đoạn, thậm chí có thể tăng gấp đôi!" Bôn Lôi yêu tướng nhìn thấy nhiều phi cầm thực lực mạnh mẽ như vậy, nháy mắt kích động không kìm được, thúc giục Nhiên Đăng đạo nhân mau chóng bắt đầu chiêu mộ phi cầm trong Vô tận hỏa hải.

Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng cười lạnh, nhưng miệng lại nói: "Bôn Lôi, tục ngữ có câu sấm lửa không phân nhà, lôi độn của ngươi tốc độ nhanh nhất, vào trong liên hệ với các phi cầm tộc đó, chỉ cần nguyện ý theo chúng ta đi thì mang về!" "A?

Ta!" Bôn Lôi không ngờ Nhiên Đăng đạo nhân lại điểm tướng, nhất thời có chút ngẩn người.

"Đương nhiên, đây là vùng ven của Vô tận hỏa hải, chẳng lẽ muốn bản tướng đích thân ra tay?

Ngươi là thân tín của bản tướng, công đầu này đương nhiên tặng cho ngươi!" Nhiên Đăng đạo nhân mỉm cười, vỗ vỗ vai Bôn Lôi cổ vũ.

"Yêu tướng đại nhân!

Thuộc hạ... thuộc hạ..." Bôn Lôi cảm nhận được khí tức nóng bỏng tỏa ra từ Vô tận hỏa hải, lí nhí nói "Thuộc hạ sợ..." "Chỉ là vùng ven, sẽ không có chuyện gì đâu, với tốc độ của ngươi, dù cột lửa Nam Minh Ly Hỏa bùng phát cũng hoàn toàn có thể né tránh!

Chương 204

Chẳng lẽ chuyện ở Vô tận hỏa hải chỉ có thể dựa vào bản tướng đích thân ra tay?

Vậy bản tướng còn cần mang theo ngươi làm gì?" Nhiên Đăng đạo nhân nói đến đây, ngữ khí trở nên nghiêm túc.

"Được!

Thuộc hạ tuân mệnh!" Bôn Lôi không thể không nghiến răng nhận lệnh.

"Ầm!" Bôn Lôi vận chuyển lôi độn pháp của mình lao vào trong Vô tận hỏa hải, hướng về một đám xích hồng hải yến đang vây quanh một đóa Nam Minh Ly Hỏa không ngừng mổ bay tới.

"Bần đạo là yêu tướng của 'Thiên Đình', Yêu hoàng bệ hạ đặc mệnh bần đạo đến giải cứu các vị đạo hữu!" Bôn Lôi vừa lớn tiếng hô hoán, vừa tung ra một tấm lôi võng chụp về phía đám xích hồng hải yến.

"Chít chít chít!" Xích hồng hải yến tứ tán bay đi, chỉ có mấy con chim non tốc độ chậm hơn bị lôi võng bao phủ.

"Xẹt xẹt!" Bôn Lôi pháp lực thúc giục, trên lôi võng lôi quang lóe lên, đánh ngất mấy con chim non.

"Thu!" "Thu!" "Thu!"...

Xích hồng hải yến trưởng thành lần lượt phẫn nộ kêu lên chói tai, thu hút hỏa hạc, hỏa nha, hỏa diễm hải âu xung quanh nghe tiếng đều hóa thành hỏa quang bay đến.

Nhìn thấy có một tên lạ mặt đang bắt chim non của hải yến, chúng lập tức phẫn nộ!

Từng trận tiếng chim kêu cao vút chói tai vang lên liên tiếp.

"Vèo!" "Vèo!" "Vèo!"...

Từng đạo hỏa tuyến từ miệng các loại phi cầm phun ra, tuy thô mảnh khác nhau, nhưng mỗi một đạo đều là Nam Minh Ly Hỏa vàng óng lấp lánh!

Những hỏa tuyến hỗn loạn vô chương dệt thành một tấm lưới lớn, hoàn toàn vây khốn Bôn Lôi bên trong.

"Ầm ầm ầm!" Bôn Lôi sắc mặt tái mét, Hậu Thiên Linh Bảo "lôi võng" hộ quanh người, kích phát ra từng đạo lôi quang chói mắt va chạm với hỏa tuyến.

"Yêu tướng đại nhân, chúng ta đi giúp Bôn Lôi yêu tướng đi!" Một Thiên Hỏa yêu tướng khác vội vàng nói.

"Không cần lo lắng, mấy con hỏa điểu vặt vãnh căn bản không phải đối thủ của Bôn Lôi yêu tướng, muốn chúng quy thuận thì phải thể hiện thực lực Yêu tộc chúng ta, để Bôn Lôi yêu tướng dạy dỗ đám hỏa điểu này một trận, chúng ta lại ra mặt sẽ càng dễ thu phục hơn!" Nhiên Đăng đạo nhân nói đầy tự tin.

Thấy Bôn Lôi yêu tướng quả thực không có nguy hiểm, chỉ bằng sức một mình đã áp chế được đám hỏa điểu, Thiên Hỏa yêu tướng giơ ngón cái lên khen ngợi: "Hóa ra là vậy!

Yêu tướng đại nhân quả nhiên trí tuệ xuất chúng!

Dưới diệu kế mềm rắn kết hợp này, nhất định có thể thu phục toàn bộ đám phi cầm này!" "Lệ!" Đột nhiên, một tiếng phượng hót vang lên, một đạo hỏa quang từ xa lao tới, tiếng còn chưa dứt, thân ảnh đã xuất hiện bên cạnh Bôn Lôi.

Một con Bất Tử Điểu thần tuấn uy vũ xuất hiện trước mặt mọi người.

Chỉ thấy Bất Tử Điểu ưu nhã duỗi đôi cánh nhẹ nhàng quét một cái, một cơn lốc xoáy lửa cuộn lên, thổi bay Hậu Thiên Linh Bảo "lôi võng" ngả nghiêng.

Cùng lúc đó, Bất Tử Điểu thổ ra một luồng "bất tử hỏa diễm" màu đen nhạt, xuyên qua lỗ hổng phòng ngự của "lôi võng", rơi lên người Bôn Lôi.

"Tịch tà thần lôi!" Bôn Lôi không để ý, thân mình khẽ rung lên, một trận lôi mang tuôn ra, muốn đẩy lùi luồng hỏa diễm màu đen nhạt không bắt mắt kia.

Nhưng không biết rằng "bất tử hỏa diễm" của Bất Tử Điểu như giòi bám xương, chỉ cần dính một chút là khó thoát.

"A!" Bôn Lôi hét thảm, muốn bay khỏi Vô tận hỏa hải, lại bị một đám phi cầm ngăn cản, chưa đầy mấy hơi thở đã bị "bất tử hỏa diễm" thiêu thành một làn khói đen phiêu tán trong Vô tận hỏa diễm.

"To gan!" Nhiên Đăng đạo nhân thấy vậy chấn nộ, giận dữ quát lớn, nhưng lại không xúc động xông vào trong Vô tận hỏa hải.

"Các ngươi là ai, dám gây sự trong 'Vô tận hỏa hải'!" Con Bất Tử Điểu kia là người phụ trách khu vực lân cận, cất tiếng người quát hỏi.

"Ngô là Yêu tướng Yêu tộc, đặc phụng mệnh lệnh của Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hai vị bệ hạ đến Vô tận hỏa hải giải cứu các vị yêu tộc đồng đạo trở về!" Nhiên Đăng đạo nhân cao giọng nói.

"Yêu tộc?

Hình như có nghe Chu Tước nhắc đến chuyện này!

Nhưng các phi cầm tộc chúng ta đều tự nguyện theo Phượng Hoàng nhất tộc đến trấn thủ Vô tận hỏa hải, sao lại nói là giải cứu!" Bất Tử Điểu nói.

Lúc này xung quanh đã tụ tập rất nhiều phi cầm các chủng tộc, lắng nghe cuộc đối thoại giữa Nhiên Đăng đạo nhân và Bất Tử Điểu.

"Trấn thủ trong Vô tận hỏa hải, gánh chịu trọng trách vô cùng vô tận, vĩnh viễn không có điểm dừng, là vì cái gì?

Vì chuộc tội?

Vì tích lũy thiện công?

Vì con cháu hậu đại?

Nhưng cứ mãi ở trong Vô tận hỏa hải thì những việc đó có ích gì?" Nhiên Đăng đạo nhân ngay từ đầu đã không định động thủ, trên đường đi đã chuẩn bị sẵn lời nói, tuy bình thường không khéo léo như Chuẩn Đề đạo nhân, nhưng tâm tư thâm trầm, chỉ cần chuẩn bị trước, cũng có thể miệng lưỡi như hoa sen.

Một phen nói lập tức gây được sự đồng cảm của đám phi cầm vây xem!

Họ không sợ sinh tử ở đây năm này qua năm khác, ngày này qua ngày khác trấn áp Vô tận hỏa hải, là vì chuộc tội, cũng vì tích lũy thiện công, càng vì con cháu hậu đại...

Nhưng nhìn Vô tận hỏa hải vô cùng vô tận thường khiến họ cảm thấy mờ mịt, sau khi hấp thu đủ Nam Minh Ly Hỏa, sẽ sinh ra hậu đại, hậu đại sau khi nở ra lớn lên lại tiếp tục đấu tranh với Vô tận hỏa hải, vĩnh viễn không ngừng nghỉ...

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng vì sao lúc trước khi Ba Tiêu đạo nhân ở Vô tận hỏa hải thu Nam Minh Ly Hỏa, sau khi quen thuộc với đám phi cầm này, họ lại giao phó hậu đại cho y.

"Hiện tại Hồng Hoang thế giới đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Trước đây phi cầm, tẩu thú, lân giáp các tộc quần là kẻ thù không đội trời chung, nay đều thuộc về Yêu tộc!

Yêu tộc chiếm lĩnh bầu trời vô tận, là thánh địa của mọi 'Thiên Đình'..." Nhiên Đăng đạo nhân miêu tả cuộc sống tươi đẹp của Yêu tộc, đặc biệt là bầu trời vô tận, tự do tự tại cưỡi gió bay lượn, đó là cuộc sống mà mỗi một tộc nhân phi cầm đều vô cùng khao khát, khiến họ vô cùng động lòng.

Nhiên Đăng đạo nhân thấy đám phi cầm đã có ý, liền trực tiếp tung ra át chủ bài, cao giọng nói: "Trước khi đến Vô tận hỏa hải, bản tướng đã đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn diện kiến Nguyên Phượng tộc trưởng, bà ấy cũng đã nói rõ, chuyện này hoàn toàn do các vị tự quyết định!

Ai nguyện ý theo bản tướng rời đi thì có thể rời đi, ai không muốn bản tướng cũng không thể miễn cưỡng!" "Thật sao?

Nguyên Phượng tộc trưởng đồng ý cho chúng ta rời đi?" Tộc nhân phi cầm vây xem lập tức như ong vỡ tổ, bắt đầu bàn tán xôn xao!

"Hỏa Chuẩn!

Tốc độ của ngươi nhanh nhất, đi một chuyến đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn hỏi rõ chân tướng!" Bất Tử Điểu quản sự cũng động lòng, liền phân phó.

"Vèo!" Hỏa Chuẩn nhận lệnh, nháy mắt hóa thành một đạo hỏa tuyến biến mất trên Nam Hải.

"Hỏa Nha!

Đi tìm một Chu Tước quen thuộc tình hình Hồng Hoang đến đây!" Bất Tử Điểu lại hạ lệnh, đương nhiên sẽ không dễ dàng tin lời một phía của Nhiên Đăng đạo nhân, cần phải nghe người của mình giới thiệu.

“Quác!

Quác!” Một con hỏa nha vỗ cánh bay về phía sâu trong Vô tận hỏa hải tìm tộc nhân Chu Tước.

“Vị đạo hữu, có thể kể cho chúng ta nghe thêm về chuyện của Yêu tộc không?” Bất Tử Điểu hiếu kỳ hỏi thăm, y không hẳn muốn rời Vô tận hỏa hải, mà là vì cân nhắc cho con nhỏ của mình.

Trước khi con nhỏ của Bất Tử Điểu ra đời, y vì trấn áp một lần bùng phát quy mô lớn của Nam Minh Ly Hỏa mà bị trọng thương, đứa con trong bụng cũng bị thương, dẫn đến tiên thiên bất túc.

Chương 205

Khi chim non của Bất Tử Điểu ra đời, huyết mạch chi lực cực yếu, gần như khó có thể sinh ra "bất tử hỏa diễm", dẫn đến việc sinh tồn trong Vô tận hỏa hải vô cùng gian nan.

Nếu Yêu tộc thật sự như lời Nhiên Đăng đạo nhân nói, để con nhỏ đến Yêu tộc sinh tồn là một lựa chọn không tồi.

Nhiên Đăng đạo nhân bắt đầu giới thiệu cho Bất Tử Điểu và các phi cầm khác về cục thế trong Hồng Hoang thế giới hiện nay, đương nhiên lời nói có phần thiên về Yêu tộc.

Không lâu sau, Hỏa Nha và tộc nhân Chu Tước trở về.

"Tiểu Cửu à!" Bất Tử Điểu chào tộc nhân Chu Tước vừa đến.

Tiểu Cửu chào lại Bất Tử Điểu, quay đầu nhìn Nhiên Đăng đạo nhân: "Nhiên Đăng đạo hữu!

Lâu rồi không gặp!

Phải chúc mừng Nhiên Đăng đạo hữu nay đã là Yêu tướng của Yêu tộc!" "..." Nhiên Đăng đạo nhân nhìn Chu Tước trước mặt có chút khó hiểu.

"Ồ!

Quên!

Quên!

Bần đạo sơ suất rồi!

Sau khi về Vô tận hỏa hải vẫn luôn quen hoạt động bằng bản thể!" Tiểu Cửu nói rồi thân hình nhẹ nhàng xoay một vòng, hóa thành một đạo nhân trẻ tuổi tóc đỏ.

“Là ngươi!” Nhiên Đăng đạo nhân nhìn thấy hình người của Tiểu Cửu, kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Tộc nhân Chu Tước tên là Tiểu Cửu này vốn là một đại năng ở đại lục phía Tây, tuy không thể hiện ra ngoài, nhưng thường có thể thấy thân ảnh của y bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân.

“Không sai!

Chính là bần đạo!

Bần đạo là con trai của Chu Tước tộc trưởng, xếp thứ chín, nên tiểu danh gọi là Tiểu Cửu!” Tiểu Cửu ha ha cười, lại tự giới thiệu.

“Năm xưa ham chơi, từ Vô tận hỏa hải trốn đi, ở đại lục phía Tây theo Tu Di Sơn chủ một thời gian, sau bị gia phụ bắt về...” Tiểu Cửu cười khổ, nhún tay nói.

Y không nói cho Nhiên Đăng đạo nhân biết mục đích lẻn vào đại lục phía Tây là để dẫn Ba Tiêu đạo nhân đến đại lục phía Nam gặp Nguyên Phượng, hỏi thăm tung tích của Khổng Tuyên và Đại Bằng.

“Thì ra là vậy!

Bần đạo đang giải thích cục thế Hồng Hoang đại lục cho các vị đạo hữu!” Nhiên Đăng đạo nhân tiếp tục giải thích tình hình Hồng Hoang.

Tiểu Cửu thỉnh thoảng bổ sung bên cạnh, tuy Tiểu Cửu đã trở về Vô tận hỏa hải khi Ba Tiêu đạo nhân còn ở đại lục phía Nam, nhưng Chu Tước có tộc nhân thường xuyên đi lại trong Hồng Hoang thế giới, nên đối với tình hình bên ngoài vẫn rõ như lòng bàn tay.

Dưới sự giải thích của Nhiên Đăng đạo nhân và Tiểu Cửu, Bất Tử Điểu và các phi cầm cuối cùng cũng hiểu rõ toàn diện tình hình hiện tại của Hồng Hoang thế giới.

Lúc này Hỏa Chuẩn cũng từ Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn mang theo ý chỉ của Nguyên Phượng trở về!

Tiểu Cửu và Bất Tử Điểu nghe mệnh lệnh của Nguyên Phượng mà Hỏa Chuẩn mang về, cuối cùng cũng xác định được Nhiên Đăng đạo nhân không nói dối.

"Nếu đã như vậy, vậy các vị đồng bạn, ai nguyện ý theo Nhiên Đăng đạo hữu đi thì cứ tự nhiên, bần đạo trước tiên thanh minh ta sẽ không rời Vô tận hỏa hải, nhưng tình hình con nhỏ của ta mọi người cũng biết, ta chuẩn bị để nó theo Nhiên Đăng đạo hữu đến Yêu tộc sinh tồn." "Bất luận đồng bạn nào chuẩn bị đến Yêu tộc, sau này con nhỏ của ta mong đạo hữu niệm tình xưa mà chiếu cố nhiều hơn!" Bất Tử Điểu đi đầu thanh minh.

"Bất Tử Điểu đạo hữu yên tâm, chỉ cần là tộc nhân theo bản tướng trở về Yêu tộc, sau này bản tướng nhất định sẽ cố gắng hết sức chiếu cố!" Nhiên Đăng đạo nhân lập tức bảo đảm.

"Ta cũng để mấy đứa con đi Yêu tộc, vợ chồng ta ở lại đây tiếp tục trấn thủ Vô tận hỏa hải tích phúc, sinh tồn ở Hồng Hoang thế giới hẳn sẽ tốt hơn!" Vợ chồng Hỏa Hạc cũng lên tiếng.

"Ta ở Vô tận hỏa hải không ngừng nghỉ trấn áp Nam Minh Ly Hỏa, quá mệt mỏi rồi, trước sau mấy lần bị trọng thương, cứ tiếp tục như vậy không bao lâu nữa sẽ toi mạng, ta muốn đi xem thế giới bên ngoài!" Một con thiên nga già nua, thân mình có bộ lông màu hồng thủy tinh thở dài nói.

"Ta cũng để một bộ phận chim non trong tộc theo Nhiên Đăng đạo hữu đến 'Thiên Đình'..." Hỏa Tước tộc trưởng chít chít chít bày tỏ thái độ.

"Ta cũng..." Liệt Thước nhất tộc cũng bày tỏ thái độ. ...

Các phi cầm có mặt bắt đầu đưa ra quyết định của mình.

"Nguyên Phượng tộc trưởng có một chuyện hy vọng Yêu tướng Nhiên Đăng có thể đồng ý!" Hỏa Chuẩn đột nhiên lên tiếng.

"Hỏa Chuẩn đạo hữu cứ nói đừng ngại!" Nhiên Đăng đạo nhân có chút hiếu kỳ.

"Nay đạo hữu đến mang đi phi cầm nhất tộc của Vô tận hỏa hải chúng ta, ngô không ngăn cản, hy vọng sau này nếu họ muốn thoát ly Yêu tộc trở về Vô tận hỏa hải, Yêu tộc cũng không được ngăn cản!" Giọng Hỏa Chuẩn vang dội.

"Các vị đồng đạo, Nguyên Phượng tộc trưởng có lời, mấy năm nay mọi người theo Phượng Hoàng nhất tộc trấn thủ Vô tận hỏa hải, đã bỏ ra bao gian khổ, những nỗ lực đã làm đều nhìn thấy trong mắt, ghi nhớ trong lòng, đối với sự cống hiến của mọi người vô cùng cảm kích!" "Cũng hy vọng tộc nhân đến Yêu tộc có thể tu vi tinh tiến, đại đạo rộng mở, nhưng nếu Yêu tộc có biến cố, bất kể lúc nào, chỉ cần là tộc nhân của Vô tận hỏa hải chúng ta ra đi, và hậu đại của tộc nhân, chỉ cần muốn trở về, Vô tận hỏa hải vĩnh viễn là nhà của các ngươi!" Hỏa Chuẩn kích động hét lớn.

"Tộc trưởng!" "Nguyên Phượng tộc trưởng..." Toàn bộ phi cầm nhất tộc nghe vậy đều vô cùng cảm động, khóc lóc thảm thiết.

Nguyên Phượng đặc biệt dặn Hỏa Chuẩn đợi sau khi các tộc nhân đưa ra lựa chọn rồi mới nói những lời này, không để chuyện này ảnh hưởng đến quyết định của họ.

"Nguyên Phượng tộc trưởng có một lời khuyên, tộc nhân Vô tận hỏa hải ra ngoài thế gian, sau khi gia nhập Yêu tộc, cần phải ghi nhớ kết cục bi thảm của Long Phượng Kỳ Lân tam tộc năm xưa, tốt nhất không nên tham gia vào tranh đấu Hồng Hoang!

Nếu không sẽ có nguy hiểm thân tử đạo tiêu!" Hỏa Chuẩn cuối cùng khuyên nhủ.

"Xin Nguyên Phượng tộc trưởng yên tâm, ta sẽ để các tộc nhân rời đi đều phát hạ trọng thệ, gia nhập Yêu tộc chỉ vì tự do tự tại, chỉ sẽ an tâm tu luyện, tuyệt không tham gia bất kỳ phân tranh Hồng Hoang nào!" Người đứng đầu Hỏa Hạc nhất tộc bảo đảm.

"Tộc ta cũng vậy!" Thiên Nga nhất tộc cũng bảo đảm.

Tiếp đó, các tộc quần hỏa điểu đều đưa ra quyết định tương tự.

Nhiên Đăng đạo nhân thấy vậy trong lòng vô cùng thán phục: "Nguyên Phượng tộc trưởng không hổ là tồn tại đỉnh cấp đã trải qua Long Hán đại kiếp, một mắt nhìn thấu bản chất, muốn khuyên tộc nhân không tham gia vào đại chiến Vu Yêu, nhưng có điều kiêng kỵ nên chỉ có thể nói hàm hồ." Nhưng Nhiên Đăng đạo nhân cũng không để ý, những tộc nhân phi cầm nhất tộc của Vô tận hỏa hải này gia nhập Yêu tộc, trưởng bối của họ đều đang trấn áp Vô tận hỏa hải mà có công đức tại thân, chỉ cần không đặc biệt tìm chết, hẳn sẽ không có nguy hiểm quá lớn.

"Yêu tướng đại nhân!

Làm như vậy, gia nhập Yêu tộc chúng ta lại không vì đại nghiệp Yêu tộc mà ra sức thì có ích gì?" Thiên Hỏa yêu tướng truyền âm hỏi.

"Ngươi cũng không xem đây là nơi nào, là đại bản doanh của họ, chúng ta chỉ có chút nhân thủ, căn bản không thể dùng thủ đoạn cứng rắn để họ khuất phục!

Bản tướng phí hết miệng lưỡi mới có thể thuyết phục họ rời đi đã không dễ, làm sao có thể ngăn cản quyết định của người ta chứ..." Nhiên Đăng đạo nhân vô cùng bất đắc dĩ truyền âm trả lời.

"Hơn nữa phi cầm nhất tộc của Vô tận hỏa hải trở về Yêu tộc,

bản thân chuyện này đã có thể tăng cường khí vận Yêu tộc, có thể giúp Yêu tộc chia sẻ một phần công đức trấn áp Vô tận hỏa hải!

Đối với Yêu tộc là một sự trợ giúp không nhỏ!

Còn những chuyện khác, chỉ có thể từ từ tính sau!" Nhiên Đăng đạo nhân kiên nhẫn giải thích.

"Yêu tướng đại nhân nói có lý, thuộc hạ nóng vội rồi!" Thiên Hỏa yêu tướng vội vàng nói.

Đúng như sách nói, tộc nhân phi cầm nhất tộc của Vô tận hỏa hải quả thực vì lời khuyên của Nguyên Phượng mà gần như không ai tham gia vào hành động tranh bá Hồng Hoang của Yêu tộc.

Hoặc là chiếm cứ một tiên sơn phù đảo trong "Thiên Đình" để quần cư tu luyện, hoặc là tiêu dao tự tại trong "Thiên Giới", hoặc sau này trở thành đồng tử, tiên sủng bên cạnh các đại năng, cũng có không ít người trước đại chiến Vu Yêu đã trở về Vô tận hỏa hải.

Bất Tử Điểu đánh một đoàn bản mệnh "bất tử hỏa diễm" vào trong cơ thể con nhỏ, dặn dò kỹ lưỡng, các phi cầm khác cũng bịn rịn chia tay tộc nhân sắp rời đi.

"Hỏa Chuẩn đạo hữu!

Chương 206

Chu Tước đạo hữu!

Bần đạo cần đến các khu vực khác của Vô tận hỏa hải để dẫn dắt tộc nhân trở về Yêu tộc, hai vị có thể cùng đi làm chứng, cũng để tránh xảy ra những hiểu lầm không cần thiết!" Nhiên Đăng đạo nhân đến trước mặt Hỏa Chuẩn và Chu Tước nhỏ giọng thỉnh cầu.

"..." Hỏa Chuẩn có chút khó xử.

"Bần đạo đến vội vàng cũng không mang theo đồ tốt gì, ở đây có mấy quả tiên quả, tuy không có tác dụng lớn, nhưng cũng được cái vị ngon ngọt, linh khí nồng đậm!" Nhiên Đăng đạo nhân lấy ra đặc sản tiên quả trong "Bắc Tiên Cung" của mình đưa cho Hỏa Chuẩn và Chu Tước.

"Hai vị đạo hữu giúp một tay, dù sao chuyện này cũng được Nguyên Phượng tộc trưởng đồng ý!

Chỉ là đi làm chứng thôi, nếu không bần đạo mỗi lần đến một nơi đều phải trải qua một phen nghiệm chứng như vậy..." Nhiên Đăng đạo nhân ngon ngọt khuyên nhủ.

Hỏa Chuẩn và Chu Tước nhìn nhau, cảm thấy chuyện này đối với họ cũng không có ảnh hưởng gì, liền nhận lấy tiên quả nói: "Được rồi!

Vậy ta đi cùng đạo hữu một chuyến!" "Lâu lắm rồi không được nếm vị tiên quả, năm xưa ở đại lục phía Tây, có may mắn được nếm một quả 'Nhân Sâm Quả, một quả 'Bàn Đào', quả nhiên là cực phẩm thế gian, đến giờ vẫn nhớ như in!

Tiên tửu 'Hồng Vân Nhưỡng' do Hồng Vân đạo hữu tặng ta đến

giờ vẫn giữ, không nỡ uống a!" Chu Tước Tiểu Cửu hoài niệm nói: "Thực ra để con ta ra ngoài Hồng Hoang thế giới xông pha một phen cũng tốt!

Chỉ hy vọng nó có thể lanh lợi một chút..." "Đúng rồi!

Nhiên Đăng đạo hữu, 'Tu Di Sơn nhất mạch' gần đây có tin tức gì không?

Nói thật, bần đạo rất nhớ những người bạn ở đó, Tu Di Sơn chủ, Trấn Nguyên đạo hữu, đặc biệt là Hồng Vân đạo hữu, tuy tiếp xúc ít, nhưng thực sự là người tốt!

Nếu không phải phụ thân nghiêm cấm ta rời khỏi Vô tận hỏa hải, thật muốn tìm cơ hội đến đại lục phía Tây gặp lại Dương đạo hữu, Bạch Hổ đạo hữu!" Trong khoảng thời gian tiếp theo, Chu Tước Tiểu Cửu và Hỏa Chuẩn đi cùng Nhiên Đăng đạo nhân khắp Vô tận hỏa hải, thu phục vô số phi cầm hỏa điểu, khiến khí vận Yêu tộc lại một lần nữa tăng vọt mấy thành!

Hành động lần này đại hoạch thành công!

Nhưng hành động của Côn Bằng ở Đông Hải lại không mấy thuận lợi!

Yêu sư Côn Bằng lúc này vô cùng đắc ý, công đức mênh mông từ việc sáng tạo ra văn tự Yêu tộc giúp hắn được cả danh lẫn lợi.

Về "danh", Yêu sư Côn Bằng đã trở thành "Vạn Yêu Chi Sư" thực thụ, danh vọng trong Yêu tộc như mặt trời giữa trưa, gần như không yêu nào không biết, không yêu nào không hay!

Về "lợi", Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Chân Võ Tạo Hóa Kỳ" của Côn Bằng hấp thu công đức chi lực, tu vi thuận lợi đột phá Nhị thi Chuẩn Thánh, công đức chi lực vẫn còn dư lại rất nhiều, đủ cho hắn tu luyện trong một thời gian dài!

Lần này, hắn suất lĩnh mười vị Yêu tướng, một vạn Yêu binh viễn chinh Tứ hải, thu phục Lân Giáp nhất tộc vốn theo Long tộc trấn thủ Tứ hải.

Mặc dù biết rõ Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất muốn gây phiền phức cho mình, báo thù chuyện hắn độc chiếm công đức, nhưng Yêu sư Côn Bằng vẫn vô cùng tự tin.

Long tộc năm xưa đã bị đánh cho tàn phế, sau Long Hán đại kiếp, Long Vương hạ lạc không rõ, nghe nói bị Đạo tổ Hồng Quân trấn áp tại hải nhãn Đông Hải để trấn giữ "Phong Ma Đại Trận".

Chúc Long thì vĩnh viễn trấn thủ cực bắc băng nguyên, căn bản không thể xuất thế.

Các cao thủ Long tộc khác cũng kẻ chết người tàn, toàn bộ bị phân tán đi trấn áp hải nhãn Tứ hải.

Con cháu thuần huyết của Long Vương đã chết sạch trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp năm xưa, chỉ còn lại con út là Hoàng Long chân nhân bái nhập dưới trướng "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", về cơ bản đã cắt đứt quan hệ với Long tộc.

Chín người con lai của Long Vương cũng không rõ tung tích sau trận quyết chiến, đã rất lâu không hề lộ diện, đại bộ phận tu sĩ Hồng Hoang đều cho rằng bọn họ có lẽ đã vẫn lạc!

Trong mắt Côn Bằng, các thủy tộc lân giáp còn lại căn bản không đáng nhắc tới.

Hắn vốn là bá chủ một phương ở Bắc Minh chi hải, nhập thủy hóa Côn, chiến đấu lực cực kỳ cường hãn.

Nay lại là Nhị thi Chuẩn Thánh, chiến lực đỉnh cao của thế giới Hồng Hoang, căn bản không hề xem thủy tộc Tứ hải ra gì.

Yêu sư Côn Bằng dẫn theo Yêu binh Yêu tướng nghênh ngang tiến

vào Đông Hải, bay thẳng đến không trung phía trên Long cung. "Lũ nghiệt súc Long tộc nghe cho rõ đây!" Thiết Vũ Yêu tướng là tâm phúc của Côn Bằng, thừa hiểu tâm trạng của Yêu sư lúc này, liền trực tiếp mở miệng quát mắng: "Yêu sư Côn Bằng đại nhân phụng mệnh hai vị Yêu Hoàng, Đông Hoàng bệ hạ, đến Đông Hải chiêu hàng thủy tộc lân giáp bị Long tộc các ngươi nô dịch!

Lũ nghiệt súc Long tộc mau chóng triệu tập thủy tộc lân giáp Đông Hải đến thần phục!

Bằng không đại quân Yêu tộc ta sẽ ra tay, định khiến cho lũ nghiệt súc các ngươi chết không còn mảnh xương!" Tiếng của Thiết Vũ Yêu tướng vang vọng mấy trăm vạn dặm. "Ào ào ào!" Nước biển Đông Hải rẽ sang hai bên, dâng lên hai cột sóng cao mấy trăm vạn trượng, một con đường lớn từ "Đông Hải Long Cung" trải dài ra mặt biển.

Đông Hải Long Vương Ngao Quang hiện tại được các tộc nhân vây quanh, chậm rãi bay ra.

Mặc dù tu vi không mạnh, nhưng khí độ Long Vương vẫn còn đó, chắp tay với Yêu sư Côn Bằng nói: "Thì ra là Yêu sư đại giá quang lâm!

Long tộc lui về Tứ hải là thuận theo đại thế, có Thiên Đạo chứng giám!

Đạo tổ từng có lời, Yêu tộc quản trời, Vu tộc quản đất, nhưng không ai quản được Long tộc Tứ hải chúng ta.

Yêu sư hà tất phải đến Đông Hải ta gây chuyện!" Đông Hải Long Vương Ngao Quang ngạo nghễ nói. "Hừ!

Yêu tộc thống lĩnh chúng sinh trong thế giới Hồng Hoang!

Long tộc trấn thủ Tứ hải ta không quản, nhưng thủy tộc lân giáp của Tứ hải thì nên quy thuận Yêu tộc, thống nhất chịu sự quản lý của

'Thiên Đình', sao có thể trở thành thuộc hạ riêng của Long tộc!" Yêu sư Côn Bằng không chút khách khí. "Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã lui về ở ẩn, nên an phận một chút.

Dựa vào cái gì mà thống lĩnh thủy tộc lân giáp Tứ hải?

Chẳng phải là chuyện cười sao!

Lẽ nào Long tộc muốn vi phạm lời thề, mưu đồ xưng bá Hồng Hoang?" Yêu sư Côn Bằng trực tiếp đưa ra một câu hỏi tru tâm. "Vu khống!

Vu khống!

Long tộc ta từ khi lui về ở ẩn, không oán không hối trấn thủ hải nhãn Tứ hải, bảo vệ sự bình yên cho Tứ hải!

Được thiên địa công nhận, được vạn vật yêu mến!

Yêu sư đừng có nói bậy!" Đông Hải Long Vương Ngao Quang sao có thể thừa nhận cái tội danh có thể dẫn đến diệt tộc này. "Lão long, đừng ở đây nói nhảm nữa, mau hạ lệnh, lệnh cho thủy tộc lân giáp Đông Hải đến đây triều bái, theo bản tướng về 'Thiên Đình', quy thuận Yêu tộc!

Bằng không..." Yêu sư Côn Bằng cười lạnh đầy uy hiếp. "Bằng không thì thế nào!" Long tộc vốn bản tính nóng nảy hiếu sát, chỉ là những năm tháng mài giũa này khiến họ không thể không nhẫn nhịn lui bước.

Nhưng nay bị Yêu sư Côn Bằng dồn ép như vậy, sao có thể nhịn được nữa! "Thế nào ư?

Ha ha!

Đương nhiên là đánh cho đến khi các ngươi phục thì thôi!" Thiết Vũ Yêu tướng cười ha hả bay ra, tay cầm một chiếc "Thiết Vũ Yêu

Phiến" ngoắc ngoắc ngón tay với con thanh long vừa lên tiếng: "Đến đây!

Để bản tướng dạy cho ngươi biết nên nói chuyện với Yêu sư đại nhân như thế nào!" Thực ra, trong thời gian Đạo tổ Hồng Quân giảng đạo ba lần, Ma giới cũng nhiều lần bạo động, tấn công "Phong Ma Đại Trận" ở "Tứ hải hải nhãn".

Chương 207

Đặc biệt là lần giảng đạo cuối cùng của Đạo tổ Hồng Quân, khi ngài sắp lấy thân hợp đạo, tàn hồn của Ma Tổ La Hầu dường như cảm ứng được kẻ tử địch sắp thành công nên đã rơi vào điên cuồng.

Vì vậy, toàn bộ Ma tộc trong Ma giới càng thêm điên loạn, không tiếc bất cứ giá nào tấn công "Phong Ma Đại Trận".

Do đó, Long tộc Tứ hải đã điều động thêm nhiều tộc nhân vào "Tứ hải hải nhãn", hợp lực trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

Vì thế, những kẻ ở lại trong Long cung Tứ hải lúc này đều là những Long tộc nhỏ yếu, tu vi thấp kém, chưa trưởng thành.

Đông Hải Long Vương Ngao Quang cũng chỉ có tu vi Kim Tiên, con thanh long vừa nói chuyện cũng chỉ có thực lực Thái Ất Chân Tiên.

Nhìn Thiết Vũ Yêu tướng với tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ đang không chút kiêng dè dùng khí thế áp bức đám Long tộc, trong lòng Đông Hải Long Vương Ngao Quang vô cùng uất nghẹn.

Năm xưa khi Long tộc xưng bá Hồng Hoang, một kẻ chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ có thể tùy tiện bóp chết.

Nhưng bây giờ thì sao?

Đối phương có thể đứng trước mặt hắn ngang ngược la lối, mà hắn lại bất lực. "Đến đây!

Bản tướng cũng không bắt nạt ngươi!

Đông Hải Long Vương ngươi tự mình ra tay, trong vòng mười hiệp bản tướng không đánh ngươi thành trọng thương, bản tướng quay đầu bỏ đi!" Thiết Vũ Yêu tướng thấy vẻ mặt nghiến răng nghiến

lợi của Long tộc Đông Hải thì càng thêm đắc ý. "Ào ào ào!" Bỗng nhiên từ phía dưới Long cung Đông Hải phun ra một cột nước, tốc độ tưởng như chậm mà lại cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trước mặt Thiết Vũ Yêu tướng.

Thiết Vũ Yêu tướng kinh hãi, vội vàng vung "Thiết Vũ Yêu Phiến" trong tay, tạo ra mấy cơn lốc xoáy, vô số ảo ảnh lông vũ sắt lao về phía cột nước. "Không ổn!

Mau tránh ra!" Yêu sư Côn Bằng cảm nhận được pháp lực hùng hậu đến mức khiến hắn cũng phải kinh ngạc ẩn chứa trong cột nước đó, vội vàng la lớn.

Hắn cũng giơ tay đánh ra một đạo pháp thuật, một luồng "Cụ Phong" thổi về phía cột nước. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Cột nước đó lại liên tiếp, như chẻ tre phá tan "lốc xoáy" và ảo ảnh lông vũ sắt của Thiết Vũ Yêu tướng, rồi lại dễ dàng đánh tan "Cụ Phong" mà Côn Bằng vội vàng phát ra, trực tiếp xuyên thủng Thiết Vũ Yêu tướng vốn định bỏ chạy nhưng căn bản không kịp động thân!

Đối phương còn chưa lộ diện, Đại La Kim Tiên sơ kỳ Thiết Vũ Yêu tướng đã bị một đạo pháp thuật tiện tay xóa sổ!

Điều này khiến Yêu sư Côn Bằng kinh hãi thất sắc.

Lúc này, từ trong Long cung Đông Hải chậm rãi bước ra một bóng người!

Yêu sư Côn Bằng chết lặng nhìn một bóng người già nua, lưng còng, chống một cây gậy cong queo, từ trong Long cung Đông Hải bước ra.

Bóng người đó dường như đi rất chậm, nhưng chỉ hai ba bước đã đến trên mặt biển.

Yêu sư Côn Bằng lúc này mới nhìn rõ dung mạo của y, đôi mắt

tròn nhỏ, lông mày trắng dài, làn da nhăn nheo, thân hình khô gầy. "Lão Quy thừa tướng?" Đông Hải Long Vương Ngao Quang kinh ngạc nhìn lão già bình thường lơ mơ, cả ngày lờ đờ, cảm giác như ngủ mãi không tỉnh, kinh hô lên. "Tổ gia gia!" Một vị Quy thừa tướng nửa người nửa rùa bên cạnh Đông Hải Long Vương vội vàng tiến lên đỡ lấy lão giả. "Lão thần ra mắt Long Vương!" Lão Quy thừa tướng kia run rẩy định hành lễ.

Đông Hải Long Vương Ngao Quang sớm đã bị một đòn kinh thiên động địa vừa rồi làm cho chấn động, nào dám nhận đại lễ như vậy!

Vội vàng tiến lên đỡ Quy thừa tướng. "Lão thần ngủ một giấc đã bao lâu rồi?

Đang ngủ ngon thì bị tiếng ồn ào bên ngoài làm cho tỉnh giấc!

Ngáp một cái hình như phun chết một con ruồi nhỏ!

Ai da da!

Mắt già lèm nhèm, nhìn không rõ nữa, đối diện là ai vậy!

Hình như không quen biết a!" Lão Quy thừa tướng nheo đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh nhìn về phía Yêu sư Côn Bằng.

Nhưng ánh mắt bình thường không có gì lạ đó lại khiến Yêu sư Côn Bằng thấy lạnh sống lưng, nguyên thần điên cuồng run rẩy! "Đạo hữu là bậc thần thánh phương nào, vì sao lại ở đây giả thần giả quỷ?

Ta là Yêu sư của Yêu tộc, phụng mệnh làm việc, người không liên quan xin đừng xen vào!

Kẻo rước họa vô đơn chí!" Yêu sư Côn Bằng cố gắng gượng gạo quát hỏi. "Một con chim nhỏ ở đâu ra, còn ồn ào hơn con ruồi vừa rồi!" Lão Quy thừa tướng dường như đứng mỏi, liền ngồi xếp bằng trên một ngọn sóng. "Lão quy ta đây à!

Năm xưa Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, lão quy ta cũng là lứa sinh linh Tiên Thiên đầu tiên, ở trong Đông Hải, gặp được Long Vương tộc trưởng hùng tài đại lược." Lão Quy thừa tướng nheo mắt hồi tưởng: "Tuy lão quy ta sinh tính lười biếng, thích tĩnh không thích động, nhưng lại vô cùng bội phục hùng tâm tráng chí của Long Vương tộc trưởng!

Thế là bèn đi theo bên cạnh bày mưu tính kế, sáng lập Long tộc, chinh chiến Hồng Hoang!

Về sau thế lực ngày càng lớn, nảy sinh mâu thuẫn với Nguyên Phượng và Thủy Kỳ Lân, sau đó leo thang thành tranh đấu, cuối cùng trở thành kẻ thù không đội trời chung!" Lão Quy thừa tướng chậm rãi kể lể, nhưng không ai dám ngắt lời, ngay cả Yêu sư Côn Bằng cũng nghe đến ngây người. "Nhưng lão quy ta không thích đánh đánh giết giết, bèn xin phép tránh xa chém giết, trở về Long cung Đông Hải.

Long Vương tộc trưởng cũng không làm khó lão quy, ta liền ở trong Long cung Đông Hải ngủ một giấc lại một giấc!" "Sau này Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc suy tàn, rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, Long Vương đem những Long tộc còn lại phó thác cho lão quy ta chăm sóc, để tránh Long tộc bị đứt đoạn huyết mạch truyền thừa!" Lão Quy thừa tướng hiền từ nhìn Ngao Quang một cái, nhưng khi nhìn thấy tình hình của Long tộc trước mắt, y khẽ lắc đầu, không che giấu được nỗi buồn trong lòng mà thở dài một tiếng.

Trong chớp mắt, Lão Quy thừa tướng thu lại cảm xúc, quay đầu nhìn về phía Yêu sư Côn Bằng: "Này!

Tiểu điểu... không đúng!

Tiểu ngư... thôi kệ, đúng!

Gọi ngươi đó!

Không cần biết ngươi là con cá nhỏ hay con chim nhỏ!

Mặc dù công pháp tu luyện của ngươi khá kỳ lạ, nhưng hình như không bằng tu vi mà lão quy ta khổ cực tu luyện bao nhiêu năm!" Yêu sư Côn Bằng chút ưu việt vốn có đã sớm không còn!

Một đại năng lão bối tồn tại từ thuở khai thiên, cùng thời với Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân.

Xem thực lực vừa rồi nhẹ nhàng xóa sổ Thiết Vũ Yêu tướng, tuyệt đối là Chuẩn Thánh hậu kỳ, tương đương với thực lực Tam thi Chuẩn Thánh! "Vãn bối Côn Bằng ra mắt tiền bối!

Chương 208

Hiện nay thế giới do Vu Yêu nhị tộc làm nhân vật chính của trời đất!

Yêu tộc được Thiên Đạo công nhận, lấy 'Thiên Đình' làm căn cơ, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất làm tộc trưởng, Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' trấn áp khí vận!

Chư thiên tinh quân phụ tá, vạn tộc Hồng Hoang cùng tôn!" Yêu sư Côn Bằng thu lại vẻ cuồng ngạo, bắt đầu lấy lý phục người. "Hiện nay vãn bối cũng phụng mệnh dụ lệnh của Yêu Hoàng và Đông Hoàng hai vị bệ hạ, đến đây thu phục thủy tộc lân giáp Tứ hải quy thuận Yêu tộc, cùng mưu đại nghiệp!" Yêu sư Côn Bằng giải thích. "Lão quy ta tuy ngủ một giấc dài, nhưng chuyện trong Hồng Hoang cũng hiểu được đại khái!

Hai con quạ đen nhỏ kia làm loạn, còn lôi kéo cả thủy tộc lân giáp của ta!

Thật không biết sống chết!" Lông mày trắng dài như tuyết của Lão Quy thừa tướng khẽ nhướng lên hai lần, khinh miệt cười khẩy.

Côn Bằng định nói thêm gì đó, nhưng Lão Quy thừa tướng dường như có chút không kiên nhẫn, làn da nhăn nheo càng thêm nhăn, khẽ ho khan một tiếng. "Về đi!

Thủy tộc Đông Hải một con ngươi cũng không mang đi được!

Đừng ở đây uổng công vô ích, nếu còn dám ồn ào, lão quy ta cũng chỉ đành không nể mặt mà ỷ lớn hiếp nhỏ!" "Đông!" Cây gậy gỗ trong tay Lão Quy thừa tướng khẽ điểm xuống mặt biển, từng vòng gợn sóng lan ra, đẩy Yêu sư Côn Bằng bất giác lùi lại mấy vạn dặm. "Mau chóng rời đi, bằng không đừng trách lão quy ta tâm ngoan thủ lạt!"

Giọng nói của Lão Quy thừa tướng vang vọng khắp mặt biển Đông Hải.

Yêu sư Côn Bằng mất hứng trở về, mặt mày xám xịt dẫn theo đám thuộc hạ chạy trối chết ra khỏi Đông Hải! "Lão Quy thừa tướng!

Sao ngài lại để hắn đi?

Ngài không thấy trước khi ngài xuất hiện hắn kiêu ngạo thế nào sao!" Con thanh long lúc trước bất bình lên tiếng. "Khụ!

Khụ!

Khụ!" Lão Quy thừa tướng không nhịn được ho dữ dội!

Gương mặt đầy nếp nhăn của y ửng lên một màu đỏ bất thường. "Lão Quy thừa tướng!" Đông Hải Long Vương Ngao Quang khẽ gọi. "Lão tổ tông!" Quy thừa tướng đỡ lấy Lão Quy thừa tướng đang run rẩy suýt ngã từ trên ngọn sóng xuống. "Lão Quy thừa tướng, ngài sao vậy?" Đông Hải Long Vương Ngao Quang lo lắng hỏi, khó khăn lắm Long tộc mới có một vị thần hộ mệnh, sao có thể không quan tâm. "Khụ!

Khụ!

Khụ!" Lão Quy thừa tướng lại ho một lúc lâu, mới hồi phục được một chút thần sắc, thở hổn hển nói: "Không sao!

Không sao!

Vừa rồi toàn lực thúc đẩy uy áp dọa lui tên Yêu tướng kia, không may động đến vết thương cũ..." Lão Quy thừa tướng lúc này già nua lụ khụ, không còn vẻ uy phong lẫm liệt như vừa rồi. "Vết thương cũ?!" Đông Hải Long Vương Ngao Quang kinh ngạc. "Ngươi thật sự cho rằng lão quy ta năm xưa lâm trận đào thoát, bỏ rơi Long Vương tộc trưởng sao?" Lão Quy thừa tướng cười khẽ một tiếng: "Thực ra lão quy ta cũng tham gia trận quyết chiến cuối cùng, và đã bị trọng

thương trong trận đại chiến kinh thiên động địa đó!" "Nếu không phải lão quy ta giỏi nhất về phòng ngự, e rằng đã không thoát khỏi vòng vây của mấy vị trưởng lão Ma tộc!

Ta đã đội cái mai rùa kia lên đầu, gắng gượng chống đỡ cho đến khi Đạo tổ phong ấn toàn bộ Ma tộc vào 'Ma giới'!" Lão Quy thừa tướng nói đến đây có phần đắc ý. "Đạo tổ thấy trên người ta không có sát nghiệt bám lấy, liền cảnh cáo lão quy ta không được tham dự vào đại thế Hồng Hoang nữa, bằng không tất có nguy hiểm đến tính mạng!

Long Vương tộc trưởng trước khi bị phong ấn vào 'Phong Ma Đại Trận' ở hải nhãn Đông Hải đã nhờ lão quy ở lại Long cung Đông Hải chăm sóc huyết mạch Long tộc!

Lão quy ta vẫn luôn ở trong Long cung Đông Hải dưỡng thương chưa từng rời đi!" Lão Quy thừa tướng giải thích. "Thực lực của tên Yêu tướng kia so với thời kỳ toàn thịnh của ta còn kém một bậc, đáng tiếc vết thương cũ của ta chưa lành, tuy đã dọa lui được hắn, nhưng không có sức cũng không thể chém giết hắn!

Nếu hắn đến ba biển còn lại gây sự, thật không biết phải làm sao!" Lão Quy thừa tướng thở dài.

Trên bầu trời bỗng vang lên một trận cười lớn, có người thản nhiên nói: "Ha ha ha!

Thì ra là như vậy!" Lão Quy thừa tướng cùng Đông Hải Long Vương Ngao Quang và những người khác đột nhiên sắc mặt đại biến!

Lão Quy thừa tướng dọa lui Yêu sư Côn Bằng, dẫn động vết thương cũ, giải thích chân tướng cho Đông Hải Long Vương Ngao Quang.

Bỗng có người cười lớn từ trên trời giáng xuống.

Người đó chính là Ba Tiêu đạo nhân!

Khi Yêu sư Côn Bằng rầm rộ đến Đông Hải, Ô Vân Tiên đang tu luyện ở "Bồng Lai Tiên Đảo" đã thông qua thạch cổ của "Tu Di Sơn Môn" trở về "Tu Di Sơn" báo cáo cho Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng tò mò liền đến "Bồng Lai Tiên Đảo" âm thầm quan sát tiến triển của sự việc.

Không ngờ lại thấy được Lão Quy thừa tướng sống từ thuở khai thiên đến nay, bá khí vô song đuổi Côn Bằng đã trảm nhị thi đi!

Càng khiến Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc hơn là cây gậy mà Lão Quy thừa tướng chống trong tay lại chính là "Kỳ Lân Quải Trượng"! "Kỳ Lân Quải Trượng" cùng với "Long Đầu Quải Trượng", "Phượng Vĩ Quải Trượng" là một bộ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, năm xưa lần lượt rơi vào tay tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân.

Từ sau khi Tây Vương Mẫu dùng "Phượng Vĩ Quải Trượng" trảm thiện thi, Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn để ý đến tung tích của "Kỳ Lân Quải Trượng", đáng tiếc nó dường như chưa từng xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang, căn bản không tra ra được một chút tin tức nào.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không ngờ nó lại ở trong tay Lão Quy thừa tướng.

Sau khi Côn Bằng rời đi, Ba Tiêu đạo nhân ẩn giấu hành tung phi độn theo sau, vốn định thương lượng với Lão Quy thừa tướng xem có thể đổi lấy "Kỳ Lân Quải Trượng" hay không, không ngờ lại nghe được Lão Quy thừa tướng kể lại chuyện bị thương. "Vị tiểu hữu này lại là vị nào?" Lão Quy thừa tướng lại ho khan vài tiếng hỏi. "Vị này chính là chủ nhân của Tây phương đại lục, Tu Di sơn chủ Ba Tiêu đạo nhân!" Quy thừa tướng ở bên cạnh khẽ giới thiệu! "Ồ!

Thì ra là Ba Tiêu đạo hữu!

Thường nghe đạo hữu làm nhiều việc nhân nghĩa.

Đến Đông Hải Long cung của ta có việc gì quý báu!" Lão Quy thừa tướng mở đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh ra đánh giá Ba Tiêu đạo nhân từ trên xuống dưới. "Nhục thân đạo hữu cường hãn, hiển nhiên luyện thể có thành tựu!

Nhưng lão quy ta không sợ nhất chính là hạng người luyện thể, năm xưa Long Vương, Thủy Kỳ Lân ai mà không có nhục thân cường hoành, nhưng ai có thể làm gì được cái mai rùa của lão quy ta chứ?" Lão Quy thừa tướng nói rồi bỗng há miệng, một cái mai rùa đen bóng, phủ đầy hoa văn thần bí được tế ra, đội lên đỉnh đầu, ung dung nói: "Lão quy ta tuy có thương tích trong người, nhưng nếu cưỡng ép thúc đẩy huyết mạch chi lực cùng đạo hữu một trận, hoàn toàn có thể khiến đạo hữu tổn thất thảm trọng, ta cùng lắm là ngủ say mấy vạn năm để từ từ hồi phục là được!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không quan tâm Lão Quy thừa tướng đang hư trương thanh thế hay thật sự có sát chiêu, dù sao hắn cũng không chuẩn bị khai chiến với y, liền cười ha hả mở miệng. "Lão Quy thừa tướng hiểu lầm rồi!

Chương 209

Bản tọa đến đây không phải để gây phiền phức cho Long tộc, cũng sẽ không tiết lộ bí mật của Lão Quy thừa tướng ra ngoài, chỉ muốn cùng Lão Quy thừa tướng bàn một cuộc mua bán!" "Ồ?

Mua bán?

Nói xem!" Lão Quy thừa tướng nheo mắt, lông mày trắng dài run run. "Tuổi thọ ngài lão cao, kiến thức sâu rộng, bản tọa cũng không vòng vo với ngài nữa, bản tọa có chút hứng thú với 'Kỳ Lân Quải Trượng' trong tay ngài lão, không biết ngài lão làm thế nào mới chịu cắt ái?" Ba Tiêu đạo nhân thẳng thắn nói.

Như y sở liệu, Lão Quy thừa tướng sống từ thuở khai thiên đến nay, từng là trí nang của Long Vương, trí tuệ cao thâm, kiến thức sâu rộng không ai sánh bằng, giở trò với y chỉ tự rước nhục, không bằng nói thẳng. "Cây 'Kỳ Lân Quải Trượng' này à?

Năm xưa ta đánh cược thắng được từ tay Thủy Kỳ Lân!

Tuy không có gì đặc biệt, nhưng chống đi đường đã quen, rất thuận tay!

Đạo hữu hẳn chưa từng thấy cây gậy này, sao lại có hứng thú?" Lão Quy thừa tướng thuận miệng hỏi. "Ha ha ha!

Bản tọa không có sở thích gì đặc biệt, chỉ thích sưu tầm một vài Tiên Thiên Linh Bảo! 'Long Đầu Quải Trượng' và 'Phượng Vĩ Quải Trượng' vừa hay đang ở trong tay đạo lữ của bản tọa, Nữ Tiên chi thủ Tây Vương Mẫu!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không khách sáo, bay thẳng đến trước mặt Lão Quy thừa tướng.

Ngón tay khẽ điểm một cái, một tòa thủy liên tọa tinh xảo như

thực vật xuất hiện dưới thân, lại búng tay một cái, nước biển ngưng tụ thành một chiếc bàn vuông tinh mỹ.

Ba Tiêu đạo nhân lấy ra "Băng Tâm Ngọc Hồ", "Hỗn Độn Noãn Ngọc Trà Bôi" thuận tay lấy được từ "Tử Tiêu Cung", cùng với linh trà sản sinh từ "Ngũ Hành Trà Thụ". "Lão tiền bối, linh tuyền chắc ngài không thiếu nhỉ!

Bản tọa pha cho ngài ấm trà, chúng ta từ từ nói chuyện!" Ba Tiêu đạo nhân ngồi đối diện Lão Quy thừa tướng như bạn cũ hàn huyên. "Ha ha ha!

Được!" Lão Quy thừa tướng vung tay, một dòng linh tuyền từ trong mai rùa trên đầu bay ra, rơi vào trong "Băng Tâm Ngọc Hồ". "Hử?!" Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc nhìn cái mai rùa kia một cái: "Trong mai rùa của lão tiền bối thai nghén một phương thế giới?" "Ba Tiêu đạo hữu thật có mắt nhìn!

Lão quy ta đánh cược thắng được Nguyên Phượng, dùng một vài thủ đoạn đặc biệt, lại nhờ nàng giúp đỡ dùng Nam Minh Ly Hỏa, Phượng Hoàng Thần Hỏa và Niết Bàn Thần Hỏa luyện mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cùng với mai rùa của ta thành một thể!

Bên trong chứa đựng một phương đại thiên thế giới!" Lão Quy thừa tướng cười hắc hắc. "Đáng tiếc phương thế giới này tuy rộng lớn, nhưng lại khó chứa đựng được sinh linh từ Tiên cảnh trở lên, chỉ có thể dung nạp một số sinh linh phàm tục!" Lão Quy thừa tướng có chút tiếc nuối. "Nghe ý của ngài lão, dường như năm xưa quan hệ với Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều không tệ?" Ba Tiêu đạo nhân vừa pha linh trà, vừa thuận miệng hỏi thăm. "Lứa sinh linh đầu tiên của khai thiên tích địa cũng chỉ có bấy nhiêu đó, mấy người chúng ta đều là kiêu ngạo nhất, ban đầu quan hệ đều không tệ, lão quy ta không tranh với đời, họ đều thích chơi với ta." Lão Quy thừa tướng nhận lấy

ly linh trà Ba Tiêu đạo nhân đưa, nhấp một ngụm, nheo mắt gật đầu lia lịa. "Chỉ là sau này dần dần có phân kỳ, Long Vương cùng Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân trở thành tử địch, lão quy ta không nỡ nhìn họ phản mục thành thù, trong lòng chán nản, mới lui về Thủy Tinh Cung!

Mắt không thấy tâm không phiền!" Lão Quy thừa tướng bưng "Hỗn Độn Noãn Ngọc Trà Bôi", nhìn chằm chằm vào làn hơi nước lượn lờ, chìm vào hồi ức, ngẩn ngơ xuất thần.

Những người khác cũng không mở miệng làm phiền hồi ức của y.

Một lúc lâu sau, Lão Quy thừa tướng mới bừng tỉnh: "Ha ha ha!

Già rồi!

Suýt nữa ngủ quên mất!" "Lão Quy thừa tướng..." Đông Hải Long Vương Ngao Quang khẽ gọi một tiếng. "Sau này mâu thuẫn của Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân ngày càng gay gắt, lão quy ta nghe nói tam tộc bắt đầu ám sát lẫn nhau các tộc nhân quan trọng, liền cảm thấy sự việc có chút không ổn, rời khỏi Thủy Tinh Cung, chuẩn bị đi tìm ba người họ để tìm hiểu chân tướng!" "Nhưng ta vừa rời Thủy Tinh Cung không xa, đã bị mấy vị trưởng lão Ma tộc cùng cảnh giới tập kích, vây công trong Đông Hải.

May mà mai rùa của lão quy ta phòng ngự cực mạnh, bọn họ tuy thủ đoạn quỷ bí khó lường, nhưng nhất thời cũng khó chém giết được ta, chuyện sau đó ta vừa kể rồi..." Lão Quy thừa tướng ngửa cổ uống cạn ngụm trà cuối cùng. "Đạo hữu, chúng ta cũng đã làm quen rồi, lão quy ta cũng công nhận đạo hữu, nhưng 'Kỳ Lân Quải Trượng' đã theo ta vô số năm, ngươi chuẩn bị dùng cái gì để trao đổi với ta?" Lão Quy thừa tướng sảng khoái hỏi. "Ha ha ha!

Bản tọa tự có biện pháp!" Ba Tiêu đạo nhân tự tin cười lớn! "Nếu bản tọa chuẩn bị cùng ngài lão đổi lấy 'Kỳ Lân Quải Trượng' đương nhiên sẽ không không có chuẩn bị!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả,

"Nhưng bảo bối mà bản tọa sắp lấy ra trao đổi giá trị còn cao hơn 'Kỳ Lân Quải Trượng' rất nhiều!" "Ngoài 'Kỳ Lân Quải Trượng' ra, Lão Quy thừa tướng ngài lão còn phải trả một cái giá đủ lớn mới có thể đổi được bảo vật này, bản tọa hiện tại đang lo lắng bộ sưu tập trong tay ngài lão có đủ không!" Ba Tiêu đạo nhân ra vẻ cao thâm.

Lão Quy thừa tướng quả nhiên bị khơi dậy hứng thú, đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh liếc nhìn, hứng thú nói: "'Kỳ Lân Quải Trượng' là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, giá trị của nó không đủ sao?

Đạo hữu chẳng lẽ nguyện ý dùng Tiên Thiên Chí Bảo trao đổi?

Đó thật đúng là kỳ văn của Hồng Hoang!" "Không phải Tiên Thiên Chí Bảo, đặt trong tay bản tọa tác dụng cũng không lớn, nhưng đối với ngài lại là thứ còn quý giá hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục úp mở.

Đông Hải Long Vương Ngao Quang, Quy thừa tướng, Thanh long đều nhìn nhau ngơ ngác, không hiểu tại sao.

Không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng đối với lão quy lại quan trọng hơn Tiên Thiên Chí Bảo?

Đó là thứ gì.

Nhưng Lão Quy thừa tướng không hổ là lão yêu quái đã sống vô số năm, đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh bỗng trợn tròn xoe, bật dậy từ trên ngọn sóng. "Đạo hữu!

Ngươi... ngươi!!!

Không lẽ..." Miệng Lão Quy thừa tướng run rẩy, mở miệng mấy lần, nhưng không nói ra được từ đó! "Không sai!

Truyền thừa chí bảo của Long tộc, 'Long Châu' mà Long Vương đã đánh mất trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp!" Ba Tiêu đạo nhân mặt nở nụ cười nhàn nhạt nhìn Lão Quy thừa tướng cùng các

Long tộc khác đều rơi vào trạng thái ngây dại!

Ba Tiêu đạo nhân dùng "Long Châu" đổi lấy "Kỳ Lân Quải Trượng" cũng đã qua suy nghĩ cân nhắc kỹ lưỡng. "Long Châu" là truyền thừa chí bảo của Long tộc, tại sao gọi là truyền thừa chí bảo?

Đó là vì nó cần sức mạnh huyết mạch, cần điều kiện đặc định mới có thể phát huy hoàn hảo! "Long Châu" và "Kỳ Lân Ấn" hai kiện truyền thừa chí bảo này sau khi rơi vào tay Ba Tiêu đạo nhân rất ít khi được sử dụng.

Nguyên nhân thứ nhất, hắn không có huyết mạch của Long tộc và Kỳ Lân tộc, không phải tộc nhân, không thể phát huy hoàn hảo truyền thừa chí bảo!

Thứ hai, Long Vương và Thủy Kỳ Lân chỉ lui về ở ẩn, một người nghe nói bị trấn áp trong "hải nhãn Đông Hải", một người trấn giữ dưới chân Bất Chu Sơn bảo vệ Hồng Hoang đại địa.

Bọn họ chưa chết, tu vi lại là Chuẩn Thánh đỉnh phong, ấn ký linh hồn trong hai kiện truyền thừa chí bảo căn bản không thể xóa bỏ hoàn toàn.

Đệ tử của Trấn Nguyên Tử, Hoàng Long chân nhân, tuy vì thân phận là con út của Long Vương, trên người gánh vác một phần khí vận Long tộc.

Nhưng, vì năm xưa hoàn toàn không tham gia bất kỳ hành động tranh bá Hồng Hoang nào của Long tộc, ngược lại còn ngăn cản Long tộc tàn sát sinh linh vạn tộc Hồng Hoang, cho nên có thể hoàn toàn không phải gánh chịu ác quả của Long tộc.

Chương 210

Nếu giao "Long Châu" cho Hoàng Long chân nhân sử dụng, tuyệt đối có thể phát huy hoàn hảo, nhưng lại sẽ khiến hắn vướng vào nhân quả của Long tộc.

Cho nên "Long Châu" và "Kỳ Lân Ấn" trong tay Ba Tiêu đạo nhân có chút gân gà.

Vốn tưởng rằng "Kỳ Lân Quải Trượng" ở trong tay Thủy Kỳ Lân, cho nên định chờ có cơ hội gặp Thủy Kỳ Lân sau đó dùng "Kỳ Lân Ấn" để trao đổi.

Nhưng không ngờ âm sai dương thác, xem một trận náo nhiệt, lại thấy được "Kỳ Lân Quải Trượng"!

Dùng truyền thừa chí bảo của Long tộc "Long Châu" đổi lấy "Kỳ Lân Quải Trượng", Lão Quy thừa tướng tuyệt đối sẽ không từ chối, tầm quan trọng của hai thứ đối với đôi bên hoàn toàn khác nhau, có thể nhân cơ hội đòi thêm nhiều lợi ích! "Ba Tiêu đạo hữu!" Lão Quy thừa tướng đứng dậy, run rẩy đi đến trước mặt Ba Tiêu đạo nhân, thu hồi mai rùa vẫn luôn đội trên đầu chưa từng buông lỏng cảnh giác. "Chuyện này đối với Long tộc ta vô cùng quan trọng, đạo hữu có thể theo lão quy về Thủy Tinh Cung bàn bạc một chút được không?" Lão Quy thừa tướng trịnh trọng mời. "Đạo hữu cứ yên tâm, nếu lo lắng lão quy sẽ có ý đồ bất chính với đạo hữu, lão quy có thể thề!" Ánh mắt Lão Quy thừa tướng nhìn thẳng vào Ba Tiêu đạo nhân. "Không cần đâu!

Thực ra nói thật, bản tọa còn mong ngài ra tay trước ấy chứ!

Sở dĩ bản tọa chọn trao đổi, là vì bản tọa xưa nay hành sự tuân theo bản tâm, bản tọa cùng Long tộc không oán không thù, ngược lại

con út của Long Vương là Hoàng Long còn là đệ tử của nhị đệ bản tọa." "Cho nên bản tọa không muốn làm chuyện cướp đoạt linh bảo, nhưng nếu ngài ra tay trước, vậy bản tọa có thể danh chính ngôn thuận phản kích, không chỉ 'Kỳ Lân Quải Trượng' là của bản tọa, e rằng cả tòa Thủy Tinh Cung cũng phải đổi chủ!" Ba Tiêu đạo nhân cười ha hả đi theo Lão Quy thừa tướng vào Thủy Tinh Cung. "Ngài lão đừng không phục, mai rùa của ngài lợi hại đến đâu cũng không thể mạnh hơn lực phòng ngự của Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' được chứ?

Bản tọa có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, một thân công pháp luyện thể, hai chúng ta ra tay thắng bại không còn gì phải nghi ngờ!" Ba Tiêu đạo nhân nói rồi, "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" lóe lên trong tay hắn!

Thể hiện thực lực có thể giúp cho cuộc đàm phán sắp tới thuận lợi hơn. "Đạo hữu nói đùa rồi, lúc này nếu là bạn của Long Vương tộc trưởng có lẽ sẽ động thủ tranh đoạt với đạo hữu, lão quy ta không thích đánh đánh giết giết, có thể hòa bình giải quyết là biện pháp tốt nhất!" Lão Quy thừa tướng quen đường quen lối dẫn Ba Tiêu đạo nhân vào đại điện Thủy Tinh Cung, để Đông Hải Long Vương Ngao Quang và những người khác ở ngoài. "Đạo hữu có điều kiện gì cứ việc nêu ra, lão quy ta chỉ cần có thể đáp ứng được nhất định sẽ không từ chối!

Ngài cũng biết 'Long Châu' đối với sự truyền thừa của Long tộc, đối với Long Vương tộc trưởng quan trọng như thế nào!" Lão Quy thừa tướng thẳng thắn nói. "Chỉ cần có thể đổi lại 'Long Châu', thực lực của Long Vương tộc trưởng có thể tăng lên rất nhiều, ở trong 'hải nhãn Đông Hải' cũng có thể nhẹ nhõm hơn không ít, tình trạng truyền thừa của Long tộc cũng sẽ được cải thiện!" "Nhưng!

Đạo hữu cũng nên rõ, trải qua trận đại quyết chiến Long Hán đại

kiếp, Long tộc trước sau gặp phải mưu kế của Ma tộc, sau đó lại bị..." Ánh mắt Lão Quy thừa tướng liếc nhìn lên cửu thiên, "Bị vị đó đoạt đi rất nhiều trân tàng!

Gia sản của Long tộc không còn bao nhiêu!" "Cho nên nếu đạo hữu sư tử ngoạm, vậy lão quy cũng đành bất lực! 'Long Châu' tuy quan trọng, nhưng dù sao hiện tại Long tộc đã ở ẩn không ra, 'Long Châu' có thể quay về thì tốt nhất, không thể quay về cũng có thể chấp nhận!" Lão Quy thừa tướng phân tích, nhắc nhở Ba Tiêu đạo nhân đừng quá đáng. "Ngoài 'Kỳ Lân Quải Trượng' bản tọa muốn tặng cho đạo lữ làm quà, phần chênh lệch giá trị phải do Lão Quy thừa tướng ngài bù vào!

Dù sao trong tay ngài có bảo bối gì, giá trị ra sao, bản tọa cũng không rõ!" Ba Tiêu đạo nhân lại đá quả bóng trở lại. "Tầm quan trọng và giá trị của 'Long Châu' ngài hiểu rõ, trong tay ngài có bao nhiêu vốn liếng ngài cũng rõ, ngài ra giá là thích hợp nhất!

Đương nhiên nếu so với kỳ vọng trong lòng bản tọa chênh lệch quá lớn, vậy cũng đành thôi!

Dù sao cũng chỉ là một cái 'Kỳ Lân Quải Trượng', đối với bản tọa cũng có thể có có thể không!" Ba Tiêu đạo nhân thản nhiên nói.

Lão Quy thừa tướng trầm tư một lúc lâu, bắt đầu chậm rãi mở miệng, đưa ra những điều kiện khiến Ba Tiêu đạo nhân vô cùng hài lòng! "Ngoài 'Kỳ Lân Quải Trượng' ra, Tiên Thiên Linh Bảo Long tộc thật sự không có dư, toàn bộ đều bị tộc nhân Long tộc mang vào 'Tứ hải hải nhãn' để tăng cường chiến đấu lực!" Lão Quy thừa tướng thở dài. "Còn về các bảo bối khác, tin rằng với nhãn quang của đạo hữu cũng không lọt vào mắt!

Lão quy ta nghĩ đi nghĩ lại, trong Thủy Tinh Cung có mấy gốc linh căn, tuy phẩm giai cao thấp không đều, đạo hữu chắc sẽ có chút hứng

thú!" Lão Quy thừa tướng đối với Thủy Tinh Cung có lực khống chế cực mạnh.

Vừa dứt lời, mấy gốc linh căn đã bị di chuyển bằng không đến trên đại điện.

Cây "San hô bảy màu thụ" phun ra nuốt vào hào quang bảy màu, cây "Trầm hương thiết thụ" màu đen không chút bắt mắt, cây "Xích kim hồng thụ" đỏ rực như được điêu khắc từ hồng bảo thạch, và rong biển "Long đái" sống động như một con rồng thật. "Trong 'Quy xác thế giới' của lão quy ta cũng có mấy gốc linh căn, mấy dòng linh tuyền, cũng có thể cắn răng lấy ra!" Lão Quy thừa tướng lại vung tay, trong đại điện lại có thêm mấy gốc linh căn và mấy dòng linh tuyền. "Lão Quy thừa tướng ngài lão cũng biết, những thứ này tuy đều là đồ tốt, nhưng..." Ba Tiêu đạo nhân nhún vai, tỏ vẻ những thứ này đẳng cấp không cao, giá trị so với "Long Châu" thật sự chênh lệch quá nhiều. "Đạo hữu đừng vội!

Lão quy thấy công pháp luyện thể của đạo hữu kỳ lạ, không biết những giọt tinh huyết này có ích cho ngài không!" Nói rồi, Lão Quy thừa tướng cẩn thận thả ra mấy giọt tinh huyết tỏa ra hỗn độn chi khí từ trong "Quy xác thế giới". "Đây hẳn là tinh huyết của một vị Hỗn Độn Ma Thần nào đó trong trận chiến khai thiên, đối với luyện thể có hiệu quả cường đại, nhục thân của Long Vương, Thủy Kỳ Lân và lão quy ta sở dĩ mạnh mẽ, ngoài thiên phú ra thì sự hỗ trợ của tinh huyết này cũng có tác dụng rất lớn!" Lão Quy thừa tướng thẳng thắn nói. "Năm xưa ta vận khí tốt, gặp được vị Hỗn Độn Ma Thần kia bị trọng thương sắp chết trong đại kiếp khai thiên, trải qua một trận huyết chiến hợp lực chém giết y, căn cứ vào cống hiến lớn nhỏ mà phân phối chiến lợi phẩm, lão quy ta vì một mình phòng ngự gánh chịu công kích của Hỗn Độn Ma Thần kia, cho nên được phân nhiều tinh huyết nhất." "Năm xưa dùng để tăng cường độ nhục thân đã hết rồi, hiện tại

chỉ còn lại bấy nhiêu đây!

Nếu có hiệu quả với công pháp luyện thể của đạo hữu, vậy sẽ giao cho đạo hữu!

Giá trị của nó không thể đo lường!" Lão Quy thừa tướng tỏ ra vô cùng đau lòng.

Ba Tiêu đạo nhân cảm ứng những giọt tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần này, quả thực vô cùng tinh thuần, trong đó lại không có tàn niệm của ma thần, rất thuận tiện để lợi dụng, nhưng y vẫn cười hắc hắc, chậm rãi nói. "Ngài lão khi dễ bản tọa tuổi trẻ, kiến thức nông cạn!

Tinh huyết ma thần trấn áp vô cùng khó khăn, chắc hẳn 'Quy xác thế giới' của Lão Quy thừa tướng ngài sở dĩ khó phát triển là vì cần phải phân ra phần lớn sức mạnh của thế giới để trấn áp những giọt tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần này." "A?....." Lão Quy thừa tướng ngẩn người. "Luyện hóa những giọt tinh huyết ma thần này yêu cầu rất cao, sinh linh bình thường nếu muốn luyện hóa chỉ có thể bạo thể mà chết, cho nên ở trong tay ngài nó như gân gà, dùng cũng không dùng được, vứt đi lại không nỡ, hoặc giả căn bản không có chỗ để vứt!" "Bây giờ nhân cơ hội dùng nó để đổi 'Long Châu' với bản tọa, khó cho ngài nghĩ ra được diệu kế nhất cử lưỡng tiện như vậy, Lão Quy thừa tướng ngài thật sự là lão gian cự hoạt a!" Ba Tiêu đạo nhân cười lớn liên tục.

Ba Tiêu đạo nhân khẽ tiết lộ một tia khí tức của "Huyết Hải Thiên": "Bản tọa sở dĩ có thể liếc mắt một cái nhìn ra 'Quy xác thế giới' của Lão Quy thừa tướng ngài, là vì bản tọa cũng có một phương thế giới." "Thế giới mà bản tọa khai tịch không phải cưỡng ép như của ngài lão.

Được khai tịch bằng Cực phẩm không gian linh bảo, đẳng cấp cao

hơn của ngài lão rất nhiều!

Mấy vạn năm trước vừa du lịch một phen trong Huyết Hải, thu thập không ít tinh huyết ma thần để làm cho thế giới càng thêm phong phú đa dạng!

Do đó bản tọa đối với chuyện này biết rõ hơn ngài lão, ngài đừng lừa bản tọa!" Lão Quy thừa tướng thấy kế bị đối phương vạch trần, cũng không xấu hổ, thản nhiên cười nói: "Hắc hắc!

Đạo hữu kiến thức sâu rộng, lão quy ta bội phục!" "Đông Hải là nơi giàu có nhất trong Tứ hải, hải ngoại tiên sơn bảo đảo vô số, nghe nói đạo hữu đã giết Đông Vương Công, chiếm cứ 'Bồng Lai Tiên Đảo'?" Lão Quy thừa tướng chuyển đề tài. "Không sai!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu. "Vậy đạo hữu có hứng thú với một hòn đảo khác trong tam đại tiên sơn Đông Hải trong truyền thuyết, 'Doanh Châu Đảo' không?" Lão Quy thừa tướng truy vấn. "Hứng thú đương nhiên có, nhưng cũng chỉ là dệt hoa trên gấm, không phải là thứ cần thiết!" Ba Tiêu đạo nhân nói thật. "Không sai!

Vị trí của 'Doanh Châu Đảo', lão quy ta xem như là quà tặng thêm cho đạo hữu!

Cần đạo hữu tự mình đi thu thập, nhưng đối với đạo hữu cũng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay." Lão Quy thừa tướng vẫy vẫy bàn tay gầy gò xương xẩu. "Trong tay lão quy ta có một môn bí pháp!

Cũng là lấy được từ chỗ Hỗn Độn Ma Thần kia!

Là bí pháp luyện phân thân đỉnh cao nhất!

Chương 211

Cần tìm kiếm tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ, bồi dưỡng nó đến khi sinh ra linh trí, sau đó dùng bí pháp xóa bỏ linh trí của nó, dùng sức mạnh nguyên thần của bản thân thay thế, từ từ bồi dưỡng, thành một tôn phân thân uy lực cực lớn!

Cho dù không thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng có thể tự do tự tại sinh tồn trong thế giới hỗn độn!" Lão Quy thừa tướng chậm rãi nói: "Bí pháp này tuy cường đại, nhưng yêu cầu cũng vô cùng hà khắc, phải là tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần, cho dù là tinh huyết của Tiên Thiên thần ma cũng không được!" Xem ra Lão Quy thừa tướng đã từng dùng tinh huyết của Tiên Thiên thần ma để thử nghiệm, chỉ nghe y tiếp tục nói: "Lão quy ta không có cơ duyên lần nữa có được tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần khác!

Bao nhiêu năm rồi, cho dù ta trả giá bằng việc 'Quy xác thế giới' khó có thể thăng cấp, đám tinh huyết ma thần này cũng căn bản không có một tia dấu hiệu muốn sinh ra linh trí!" "Hiện tại lão quy ta cũng già rồi, không còn hùng tâm tráng chí đó nữa!

Nếu đạo hữu trong tay có tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần khác, lại có cơ hội ra vào Minh Hà Huyết Hải, tất định có thể luyện thành bí pháp này!" Đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh của Lão Quy thừa tướng nhìn chằm chằm Ba Tiêu đạo nhân. "Lão quy ta hiện tại chỉ có bấy nhiêu gia sản thôi, nếu không được, vậy giao dịch lần này thôi đi!" Lão Quy thừa tướng chậm rãi nhắm mắt lại, xem ra đây thực sự là cực hạn của y!

Lúc này Ba Tiêu đạo nhân tuy mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng lại sóng cuộn biển gầm, bí pháp phân thân này quả thực là được

đo ni đóng giày cho hắn! "Huyết sí hắc văn" trong "Huyết Hải Thiên" chính là do tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần Thôn Phệ ngưng tụ thành, đã sơ bộ sinh ra linh trí, chỉ cần bồi dưỡng tốt, nhất định có thể sinh ra "Văn Đạo Nhân" lừng lẫy đại danh!

Chỉ cần đến lúc đó xóa bỏ linh trí của nó, thay thế vào, là có thể có được một tôn phân thân mạnh mẽ có huyết mạch Hỗn Độn Ma Thần!

Đối với Ba Tiêu đạo nhân quả thực như hổ thêm cánh! "Được!

Bản tọa đồng ý!" Ba Tiêu đạo nhân gật đầu. "Ha ha ha!

Đạo hữu sảng khoái!" Lão Quy thừa tướng đem "Kỳ Lân Quải Trượng", số lượng lớn linh căn, linh tuyền, tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần, và một mai ngọc giản ghi lại vị trí của "Doanh Châu Đảo", toàn bộ dùng đại pháp lực đẩy đến trước mặt Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân ném "Long Châu" cho Lão Quy thừa tướng.

Lão Quy thừa tướng cuối cùng đưa cho Ba Tiêu đạo nhân một mảnh xương tỏa ra khí tức thần bí: "Bí pháp đó được ghi lại trên mảnh xương này, là xương đỉnh đầu của Hỗn Độn Ma Thần kia!

Tu luyện bí pháp này, xương đỉnh đầu cũng là môi giới không thể thiếu!

Bằng không dù biết phương pháp cũng khó thành công!" "Ngài lão thật cẩn thận!" Ba Tiêu đạo nhân tán thưởng, Lão Quy thừa tướng đến cuối cùng vẫn phòng bị hắn nổi điên. "Hắc hắc!

Không cẩn thận một chút sao có thể sống đến bây giờ!" Lão Quy thừa tướng đắc ý nói!

Giao dịch hoàn tất, Ba Tiêu đạo nhân đang định xoay người rời đi.

Lão Quy thừa tướng bỗng nhiên lại mở miệng! "Lão Quy thừa tướng, rất vui vì có thể quen biết ngài!

Bản tọa xin cáo từ!" Giao dịch kết thúc, Ba Tiêu đạo nhân quả quyết cáo từ. "Đạo hữu xin chờ một lát, chính sự của chúng ta đã kết thúc, nhưng lão quy có một việc riêng muốn thương lượng với đạo hữu một phen!" Lão Quy thừa tướng thi lễ, thái độ lại khác hẳn lúc nãy, hoàn toàn giống như bạn bè thân thiết nói chuyện gia đình. "Ngài lão có lời gì cứ nói, không sao cả!" Ba Tiêu đạo nhân khách khí đáp lại. "Qua tìm hiểu và cuộc nói chuyện vừa rồi, lão quy ta biết đạo hữu bất luận là tâm tính, lòng dạ, thực lực, thủ đoạn, trí tuệ...

đều là thượng thừa!" Lão Quy thừa tướng chân thành khen ngợi.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không khiêm tốn, khẽ gật đầu, chờ Lão Quy thừa tướng nói tiếp. "Lão quy ta về già mới có một đứa con gái, tên là 'Quy Linh', vốn muốn nuôi dưỡng bên cạnh, đáng tiếc gần đây cảm nhận được thiên mệnh, nếu theo lão quy ta, e rằng khó được thiện chung, cho nên vẫn luôn muốn tìm cho nó một vị lương sư.

Hôm nay qua một hồi nói chuyện, cảm thấy đạo hữu là người không thể tốt hơn!

Mong đạo hữu có thể nhận nó làm đồ đệ, che chở chu toàn!" Lão Quy thừa tướng ngữ khí thành khẩn thỉnh cầu. "Quy Linh?

Có thể cho bản tọa gặp mặt Quy Linh được không, để biết có duyên phận sư đồ hay không!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khẽ động. "Đương nhiên!

Đương nhiên!" Lão Quy thừa tướng bấm pháp quyết trong tay, chỉ thấy trên sàn đại điện Thủy Tinh Cung xuất hiện một cái hố sâu, một con rùa vàng to bằng cối xay từ trong hố bay ra. "Tiểu nữ Quy Linh, tư chất tuyệt hảo.

Nhưng dòng dõi của lão quy ta, tư chất càng tốt, tốc độ trưởng thành càng chậm, cho nên trước đây lúc trẻ tuy con cháu đầy đàn, nhưng đều vì trưởng thành quá chậm, dẫn đến thực lực không đủ,

cuối cùng đều chết thảm!" Lão Quy thừa tướng nói đến đây thần sắc ảm đạm, "Quy thừa tướng hiện tại, tư chất bình thường, lão quy ta cũng không nhớ rõ là đời cháu thứ mấy của ta!" "Quy Linh hiện tại là mối bận tâm duy nhất của lão quy ta!

Không cầu siêu phàm thoát tục, chỉ cầu có thể một đời bình an!

Theo ta ở lại Long tộc thì tiền đồ mờ mịt...

Đạo hữu có bằng lòng nhận Quy Linh làm đồ đệ không!" Lão Quy thừa tướng tha thiết nhìn Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này biết vị "Quy Linh" này chính là "Quy Linh Thánh Mẫu" lừng lẫy đại danh nhưng lại chết một cách uất ức!

Có nên nhận làm đồ đệ hay không, Ba Tiêu đạo nhân có chút do dự... "Lão quy ta có một môn bí pháp độc môn có thể tinh luyện tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần!

Tin rằng đạo hữu cũng có hứng thú!" Lão Quy thừa tướng lại có át chủ bài! "Tinh luyện tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần?" Giọng Ba Tiêu đạo nhân hơi cao lên. "Không sai!

Bí pháp này!

Đạo hữu nếu có thể tìm thêm nhiều loại tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần khác nhau, tinh luyện chúng rồi dùng để luyện thể, hiệu quả tuyệt đối vượt xa tưởng tượng!" Lão Quy thừa tướng gian xảo chớp chớp mắt. "Được thôi!

Vậy bản tọa nhận Quy Linh, nhưng từ nay về sau nó sẽ không còn liên quan gì đến Long tộc, đến ngài lão!" Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở. "Không sao!

Không sao!

Làm cha mẹ, chỉ cầu con cái bình an, còn cầu mong gì xa xôi nữa!"

Lão Quy thừa tướng cuối cùng trìu mến nhìn Quy Linh đang ngủ say mấy lần, truyền một luồng tin tức vào trong đầu Ba Tiêu đạo nhân, chính là bí pháp tinh luyện tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần. "'Nhật Nguyệt Bảo Châu' là Tiên Thiên Linh Bảo, sau này có thể cho nó hộ thân!" Lão Quy thừa tướng phun ra một viên bảo châu màu đỏ, một viên màu trắng ngà, giao cho Ba Tiêu đạo nhân. "Ọa!" Lão Quy thừa tướng lại há miệng phun ra mười hai viên bảo châu tròn vo, màu xanh đen, "Đây là bản mệnh Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của lão quy ta 'Quy Linh Châu'!

Linh bảo tuy tốt, nhưng có lúc lại là mầm họa đòi mạng!

Tạm thời giao cho đạo hữu bảo quản!

Đợi nó có đủ năng lực tự vệ rồi hãy giao lại!" "Yên tâm đi!" Ba Tiêu đạo nhân thấy Lão Quy thừa tướng tinh thông tính toán vì con gái mà có thể làm đến bước này, không tiếc thương càng thêm thương, bóc tách bản mệnh linh bảo để lại cho con gái, trong lòng thật sự cảm động!

Chương 212

"Đạo hữu đi thong thả!

Lão quy không tiễn xa!" Lão Quy thừa tướng chậm rãi đi vào trong hố, giọng nói càng thêm trầm thấp truyền cho Đông Hải Long Vương Ngao Quang đang đợi bên ngoài Thủy Tinh Cung: "Truyền thừa chí bảo đã trở về!

Vạn năm sau, các ngươi đến đây một lần để tiếp nhận truyền thừa!" Ba Tiêu đạo nhân rời khỏi Thủy Tinh Cung, dựa theo ngọc giản mà Lão Quy thừa tướng đưa, nhanh chóng tìm được tiên sơn hải ngoại "Doanh Châu Đảo". "Doanh Châu Đảo" tuy so với "Bồng Lai Tiên Đảo" có kém hơn một chút, nhưng vẫn là động thiên phúc địa hàng đầu trong thế giới Hồng Hoang, có một đặc tính là trôi nổi bất định, thần xuất quỷ một.

Ba Tiêu đạo nhân tốn rất nhiều thời gian mới nghiên cứu rõ được đại trận hộ đảo "Cửu Cửu Man Thiên Đại Trận" bên ngoài "Doanh Châu Đảo", đại trận này có năng lực che giấu trời biển, cho nên mới có thể lâu như vậy mà không bị các tu sĩ khác phát hiện.

Lão Quy thừa tướng cũng vì tu vi cao tuyệt, lại ở Đông Hải trong thời gian dài, thông qua các loại manh mối mới tìm ra được quy luật xuất hiện của "Doanh Châu Đảo".

Nhưng tình trạng hiện tại của Lão Quy thừa tướng không thể đi chiếm "Doanh Châu Đảo" làm của riêng, mới tiện nghi cho Ba Tiêu đạo nhân.

Luyện hóa "Cửu Cửu Man Thiên Đại Trận", tiến vào "Doanh Châu Đảo", luyện hóa cấm chế ngọc bài trong "Hỗn Độn Linh Tuyền" ở trung tâm tiên đảo, triệt để nắm giữ "Doanh Châu Đảo".

Ba Tiêu đạo nhân lại tốn rất nhiều công sức mới dẫn dắt "Doanh Châu Đảo" đến gần "Bồng Lai Tiên Đảo", sau đó lại để đại trận hộ đảo của hai tòa tiên sơn hải ngoại dung hợp làm một.

Từ đó về sau, "Bồng Lai Tiên Đảo" và "Doanh Châu Đảo" hình thành một hình thức song sinh tương đối độc lập nhưng lại mật thiết không thể tách rời, lực phòng ngự càng thêm cường đại.

Hai tòa tiên đảo vẫn dựa theo đặc tính của "Doanh Châu Đảo" mà hoạt động không theo quy luật trong Đông Hải rộng lớn vô ngần.

Quy Linh vẫn luôn ngủ say, sau khi hoàn thành mọi việc, Ba Tiêu đạo nhân đặt Quy Linh vào trong ao sen của "Bồng Lai Tiên Đảo" để nó tiếp tục ngủ, rồi bắt đầu kiểm tra việc tu luyện của Ô Vân Tiên!

Tuy có năng lực truyền tống của thạch cổ "Tu Di Sơn Môn", Ô Vân Tiên cũng thỉnh thoảng đến "Tu Di Sơn" bái kiến, nhưng phần lớn thời gian đều ở lại "Bồng Lai Tiên Đảo" trấn thủ.

Khó có được cơ hội đối mặt với lão sư để thỉnh giáo như vậy, Ô Vân Tiên liền nêu ra từng vấn đề gặp phải trong tu luyện, Ba Tiêu đạo nhân cũng kiên nhẫn truyền đạo giải hoặc cho hắn.

Sau đó Ba Tiêu đạo nhân dứt khoát mở đàn giảng đạo một lần nữa, nhưng không mở cấm chế ngoài đảo, chỉ giảng đạo cho các sinh linh trên hai tòa tiên đảo "Bồng Lai Tiên Đảo" và "Doanh Châu Đảo".

Trong lúc Ba Tiêu đạo nhân tiêu hóa thu hoạch từ chuyến đi Đông Hải lần này, Yêu sư Côn Bằng lại tiếp tục hành trình đụng tường của mình!

Yêu sư Côn Bằng hành sự kiêu ngạo ở Đông Hải, sau khi bị Lão Quy thừa tướng mạnh mẽ đuổi đi, chỉ có thể xám xịt chạy đến Bắc Hải.

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận cũng vì lứa Long tộc cũ vừa bị

điều động khẩn cấp đi trấn thủ "Bắc hải hải nhãn", vừa mới tiếp nhận vị trí Long Vương, mới sắp xếp xong xuôi công việc trong tay.

Nghe có lính tôm tướng cua báo lại, Côn Bằng lừng lẫy đại danh ở khu vực Bắc Hải đang dẫn một đám Yêu binh Yêu tướng hung hăng kéo đến.

Nhà của Yêu sư Côn Bằng là Bắc Minh chi hải, một vùng biển rộng lớn giữa Bắc phương đại lục và Bắc Hải, hai vùng biển giáp ranh, hiểu rất rõ về nhau. "Chuyện gì vậy?

Côn Bằng không phải đang nhậm chức Yêu sư ở 'Thiên Đình' sao, thời gian trước vừa mới gây ra động tĩnh lớn, sao lại đột nhiên quay về, không về Bắc Minh chi hải, lại đi thẳng đến Bắc Hải của chúng ta?" Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận hỏi một đám tộc nhân trong Long cung. "Yêu sư Côn Bằng khí thế hung hăng, e rằng kẻ đến không thiện..." "Long Vương, xem bộ dạng của Côn Bằng hình như là bay từ phía Đông Hải đến, Đông Hải Long Vương không có tin tức gì truyền đến sao?" Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận nhìn bảo kính và đại cổ dùng để truyền tin giữa các Long Vương Tứ hải đặt hai bên long ỷ, không thấy có động tĩnh gì, mờ mịt lắc đầu. "..." Một đám Long tộc Bắc Hải nhìn nhau một cái cũng không có chủ ý gì. "Long Vương, hay là mời Huyền Vũ cô gia về một chuyến?" Có con rồng khẽ đề nghị. "Đúng đúng đúng!

Có chuẩn bị không lo, mời Huyền Vũ cô gia đưa Long Nữ đến Long cung ở một thời gian..." Các con rồng khác lần lượt phụ họa.

Đại Long Nữ trong miệng họ chính là chị cả của Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận, Đại Công Tước Chủ Long Nữ, cùng một vị đại năng Huyền Vũ đạo nhân kết thành đạo lữ, rất được sủng ái.

Huyền Vũ là một vị tiên thiên đại năng ở Bắc Hải, cũng là khách trong Tử Tiêu Cung, nhưng tính cách cô độc thâm trầm, còn hơn cả

Minh Hà lão tổ mấy phần.

Minh Hà lão tổ khi chuyện không liên quan đến mình thì không động thanh sắc, nhưng chuyện liên quan đến tu luyện lại vô cùng để tâm.

Huyền Vũ thì cái gì cũng không để tâm, ngay cả tu luyện cũng xem tâm tình, tùy duyên, vui thì tu luyện thêm một lát, không vui thì ngủ một giấc dài.

Ba lần nghe đạo ở "Tử Tiêu Cung", bất luận người khác náo loạn thế nào, y đều chỉ chọn đứng xa quan sát, chưa từng giao lưu với bất kỳ đồng đạo nào một câu!

Đến nỗi Ba Tiêu đạo nhân bây giờ cũng không biết vị đạo nhân thâm trầm im hơi lặng tiếng này chính là Huyền Vũ trong Đông Thanh Long, Tây Bạch Hổ, Nam Chu Tước, Bắc Huyền Vũ!

Đại lục Hồng Hoang có Long Hán đại kiếp, Vu Yêu đại chiến, linh bảo xuất thế, Thiên Đình tranh đoạt, y đều căn bản không để trong lòng.

Huyền Vũ cư trú ở nơi sâu nhất của Bắc Hải, trong một rãnh biển có môi trường cực kỳ khắc nghiệt, căn bản không có bất kỳ sinh vật nào sinh tồn, vốn dĩ Long tộc Bắc Hải cũng không chú ý trong Bắc Hải có một vị đại năng như vậy.

Nhưng Đại Công Tước Chủ Long Nữ khi còn trẻ thích đi lang thang khắp nơi ở Bắc Hải, có một lần ở gần rãnh biển gặp phải dòng ngầm dưới đáy biển đột nhiên bùng phát mạnh mẽ, bị cuốn vào trong rãnh biển suýt chút nữa mất mạng.

Huyền Vũ nhất thời hứng khởi cứu Đại Công Tước Chủ Long Nữ, qua lại một hai lần, Huyền Vũ vốn tâm như chỉ thủy lại dần dần nảy sinh tình cảm với Đại Long Nữ, kết thành đạo lữ.

Như vậy Long tộc Bắc Hải mới biết trên địa giới của mình có một vị đại năng!

Thông qua thủ đoạn đặc thù, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận nhanh chóng thông báo cho Đại Công Tước Chủ Long Nữ, và nhanh chóng nhận được hồi âm.

Yêu sư Côn Bằng tự cho rằng mình nắm rõ Bắc Hải trong lòng bàn tay, sau khi thất bại ở Đông Hải nhất định phải ở Bắc Hải tìm lại thể diện!

Đáng tiếc vừa mới đối mặt với Long cung Bắc Hải đang nghiêm trận chờ đợi chưa nói được mấy câu, nước biển một trận cuộn trào, một nam một nữ hai vị tu sĩ rẽ sóng mà đi!

Người nam trông có chút quen mắt, người nữ mắt sáng răng trắng, trên đầu có hai chiếc sừng rồng nhỏ nhắn, trông vô cùng xinh đẹp động lòng người. "Côn Bằng đạo hữu!

Ngươi và Bắc Hải ta là hàng xóm láng giềng, vô số năm tương an vô sự, nay dẫn binh xâm phạm là có chuyện gì?" Huyền Vũ ồm ồm chất vấn. "Đạo hữu là đồng đạo trong 'Tử Tiêu Cung', vì sao lại ở đây?

Lại nên xưng hô như thế nào?" Yêu sư Côn Bằng cảm nhận được khí tức của đối phương không yếu, ngữ khí có phần thận trọng. "Bần đạo Huyền Vũ!

Cư ngụ trong rãnh biển cực sâu của Bắc Hải!" Huyền Vũ trả lời ngắn gọn. "Bần đạo phụng mệnh đến..." Côn Bằng lớn tiếng nói. "Hừ hừ!

Đại Long Nữ của Long cung Bắc Hải là đạo lữ của ta!

Đạo hữu tìm Long cung Bắc Hải gây phiền phức, chính là tìm bần đạo gây phiền phức!" Huyền Vũ cũng không nói nhảm với Côn Bằng.

"Được!

Vậy bần đạo sẽ cùng Huyền Vũ đạo hữu so tài một trận!" Yêu sư Côn Bằng đang cần một trận chiến để khôi phục uy vọng của mình. "Bần đạo đã trảm thiện ác nhị thi, thành Nhị thi Chuẩn Thánh!

Huyền Vũ đạo hữu đừng trách bần đạo ỷ mạnh hiếp yếu!" Yêu sư Côn Bằng dương dương đắc ý nói. "Được!" Huyền Vũ đạo nhân cũng không hàm hồ, thân thể lắc một cái, lập tức một người biến thành hai người, ngũ quan tướng mạo giống hệt nhau, chỉ là một người thân hình lùn mập, một người thân hình cao gầy! "..." Yêu sư Côn Bằng nhìn ra được người mà Huyền Vũ đạo nhân gọi ra không phải là thiện thi, ác thi, mà là một tu sĩ chân chính!

Chương 213

Yêu sư Côn Bằng lại không biết "Huyền Vũ" còn có tên là "Quy Xà", bản thể của y chính là một tồn tại độc đáo một rùa một rắn hai vị một thể, tuy có hai thân thể, nhưng lại thực sự là một sinh mệnh thể!

Đối mặt với Nhị thi Chuẩn Thánh Côn Bằng, Huyền Vũ trực tiếp thả ra hai thân thể!

Đều là tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh, cùng Yêu sư Côn Bằng đứng trên cùng một vạch xuất phát.

Hai thân thể một rùa một rắn của Huyền Vũ đạo nhân vốn là hai vị một thể, phối hợp thiên y vô phùng, thân rùa chủ phòng ngự, bất động như núi, phòng ngự kinh người, thân rắn chủ tiến công, thần xuất quỷ một, xảo quyệt âm hiểm.

Yêu sư Côn Bằng tuy là Nhị thi Chuẩn Thánh, nhưng giao chiến hồi lâu, vẫn cùng Huyền Vũ đạo nhân đánh bất phân thắng bại, căn bản khó có thể giành thắng lợi!

Các sinh linh thủy tộc Bắc Hải tụ tập ngày càng đông, Yêu binh Yêu tướng bị thủy tộc trùng trùng bao vây, trông không chịu nổi một đòn. "Được!

Được!

Được!

Huyền Vũ đạo hữu, chúng ta sau này còn gặp lại!" Yêu sư Côn Bằng không có ý định vì mệnh lệnh của Yêu Hoàng mà cùng một đối thủ khó nhằn liều mạng, bất đắc dĩ chỉ có thể dẫn Yêu binh Yêu tướng lần nữa xám xịt rút lui.

Đợi đến khi Yêu sư Côn Bằng lại vượt đường xa đến Long cung

Tây Hải, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận đã sớm nhận được cảnh báo của Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận, đã mời Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đến!

Yêu sư Côn Bằng vừa nhìn thấy cục diện này chỉ có thể không nói hai lời quay đầu bỏ đi.

Đến Long cung Nam Hải, cuối cùng cũng không gặp trở ngại gì, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm cũng đã nhận được tin tức từ trước.

Nhưng đáng thương thay, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm không có Lão Quy thừa tướng là hậu thủ do Long Vương để lại, cũng không có Huyền Vũ đạo nhân là đại năng cao thủ thân thích như Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận.

Hắn học theo Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận đi đến "Linh Sơn" ở Nam phương đại lục cầu viện, nhưng Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp cho hắn ăn canh đóng cửa.

Thế là, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm chỉ có thể cũng đóng cửa Long cung Nam Hải, căn bản không để ý đến Yêu sư Côn Bằng.

Yêu sư Côn Bằng chỉ có thể dẫn một đám Yêu binh Yêu tướng giăng lưới bắt cá trong Nam Hải, thu phục từng tộc quần một.

Nhưng Nam Hải hoang vu, số lượng thủy tộc lân giáp căn bản không thể so sánh với ba biển còn lại.

Vất vả bận rộn hơn vạn năm mới thu phục được một số thủy tộc Nam Hải lớn nhỏ trở về "Thiên Đình" phục mệnh!

Tuy nhiên, Yêu sư Côn Bằng đang trong tâm trạng uất ức không biết rằng, chuyện khiến hắn uất ức hơn còn ở phía sau!

Ba Tiêu đạo nhân dẫn theo Quy Linh, người cuối cùng cũng tỉnh giấc sau một giấc ngủ dài và đã hành lễ bái sư, từ Bồng Lai Tiên Đảo

trở về Tu Di Sơn.

Giao Quy Linh cho Bì Lô Tiên đưa vào Bát Bảo Công Đức Trì nuôi dưỡng, Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu trở về tẩm cung.

"Phu quân!

Sao người đi lâu vậy mới về?

Nhị đệ và Tam đệ đang làm khách ở Tây Hải Long Cung vẫn chưa trở lại!", Tây Vương Mẫu dịu dàng hỏi.

"Không sao, có hai người họ ở đó, Yêu sư Côn Bằng không dám làm càn!

Tây Hải Long Tộc lại giáp với Tây Đại Lục của chúng ta, an nguy của 'Tây Hải Hải Nhãn' vô cùng quan trọng, tuyệt đối không thể để Yêu tộc được như ý!" Trong việc trấn áp "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Tứ Hải, Tu Di Sơn và Long tộc đứng cùng một chiến tuyến, bởi lẽ bên dưới Bát Bảo Công Đức Trì cũng có một nơi trấn áp "Phong Ma Đại Trận" của Ma giới.

Ba Tiêu đạo nhân kể lại chi tiết chuyến đi Đông Hải cho Tây Vương Mẫu nghe, sau đó tặng cho nàng "Kỳ Lân Quải Trượng".

Tây Vương Mẫu trong lòng vui mừng, như vậy linh bảo để trảm tam thi cuối cùng cũng đã đủ cả!

"Vi phu bế quan trước để hấp thu tinh huyết Ma Thần, nâng cao 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》!", Ba Tiêu đạo nhân dặn dò một tiếng rồi bắt đầu bế quan.

Chỗ tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần lấy được từ Lão Quy thừa tướng có phân lượng cực lớn, năng lượng ẩn chứa bên trong vô cùng cường đại.

Ba Tiêu đạo nhân vận chuyển 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》,

trực tiếp chui vào trong khối tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần như một quả cầu máu khổng lồ.

"Xèo!

Xèo!

Xèo!"… Ba Tiêu đạo nhân như một cành cây bị ném vào nham thạch nóng chảy, trong nháy mắt toàn thân bốc cháy, cả người rực lửa.

Da thịt thoáng chốc tan chảy, cơ bắp từ từ tiêu dung, có những nơi xương cốt cũng lộ ra rõ mồn một!

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân dưới sự dung luyện của tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, dù cho huyết nhục trên mặt phần lớn đã bị hòa tan, nhưng vẫn toát ra khí thế bảo tướng trang nghiêm.

Toàn thân từng đợt cửu sắc huyễn quang không ngừng lưu chuyển, đây chính là dấu hiệu của việc 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 đang được thúc đẩy toàn lực.

Dưới sự kích thích của áp lực khổng lồ, công pháp luyện thể của Ba Tiêu đạo nhân tăng lên nhanh chóng.

Thế nhưng, sự bá đạo của tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần vẫn vượt xa tưởng tượng của Ba Tiêu đạo nhân.

Tốc độ hồi phục của 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 không theo kịp tốc độ tiêu dung của tinh huyết, chẳng bao lâu sau, Ba Tiêu đạo nhân chỉ còn lại một bộ xương trắng.

Bộ xương của Ba Tiêu đạo nhân vốn đã lấp lánh cửu sắc huyễn quang, như mỹ ngọc, lại tựa Hỗn Độn thần thạch.

Dưới sự thúc đẩy toàn lực của 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, tần suất lấp lánh của cửu sắc huyễn quang càng nhanh, càng

mạnh.

Trên bộ xương dần dần sinh ra từng sợi gân mạc, cơ bắp, huyết quản, kinh lạc… Mà đoàn tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần lại đang từ từ thu nhỏ, năng lượng cũng chậm rãi suy yếu.

Cuối cùng, Ba Tiêu đạo nhân cũng đã hấp thu toàn bộ tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, khôi phục lại dung mạo ban đầu.

"Phù!", Ba Tiêu đạo nhân thở ra một hơi dài.

"Tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần tuy không thể sánh bằng tinh huyết Bàn Cổ, nhưng uy lực cũng không tầm thường.

Hiện tại 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 của ta đã đột phá tầng thứ tám, cường độ nhục thân tương đương với cấp độ Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ nắm chặt hai quyền, phát ra tiếng nổ "tí tách", cảm nhận sức mạnh cường đại chưa từng có, hắn vô cùng hài lòng.

Bấm ngón tay tính toán, lần tu luyện này vậy mà đã kéo dài ba vạn năm.

"Vốn tưởng rằng tu luyện tầng thứ tám cần một thời gian rất dài, dù sao chỉ riêng tầng thứ bảy đã hao phí của ta biết bao thời gian, không ngờ nhanh như vậy đã đạt đến tầng thứ tám!" "Bây giờ công pháp luyện thể của ta đã cùng cấp bậc với Nhị Thi Chuẩn Thánh, chiến lực càng thêm cường đại, trong thời gian ngắn tới ta không cần phải cố ý hành sự khiêm tốn nữa rồi!", Ba Tiêu đạo nhân tâm tình khoan khoái, lập tức xuất quan.

Thế nhưng sau khi xuất quan, Ba Tiêu đạo nhân mới biết, trong ba vạn năm bế quan của hắn, Hồng Hoang đại lục lại lần nữa xảy ra đại sự.

Sự việc vẫn liên quan đến chuyện Yêu sư Côn Bằng chinh thảo

lân giáp thủy tộc Tứ Hải và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân chinh thảo phi cầm nhất tộc ở Vô Tận Hỏa Hải trước đó.

Cơ bản là cùng một nhiệm vụ, nhưng Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân gần như đã hoàn thành một cách hoàn mỹ, thậm chí vượt xa mong đợi của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

Bởi vì đến giai đoạn cuối, những tộc quần sâu trong Vô Tận Hỏa Hải cũng gửi những con non ra ngoài, trong đó không thiếu những loài phi cầm cao cấp như Thanh Loan!

Cuối cùng, số phi cầm mà Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân mang về từ Vô Tận Hỏa Hải lên đến hàng trăm triệu!

Dù phi cầm nhất tộc ở Vô Tận Hỏa Hải đã bày tỏ rõ thái độ sẽ không tham gia vào tranh đấu ở Hồng Hoang, nhưng chỉ riêng việc quy thuận đã khiến khí vận Yêu tộc tăng vọt, làm cho tu vi của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tăng lên không ít.

Sau một hồi thương thảo, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đã đưa phi cầm nhất tộc từ Vô Tận Hỏa Hải vào "Thiên Giới" để khai hoang.

Dù việc khai hoang ở "Thiên Giới" vẫn là một chuyện tương đối cực khổ, nhưng so với áp lực và nguy hiểm trong Vô Tận Hỏa Hải thì quả thực quá nhẹ nhàng.

Chương 214

Vì vậy, phi cầm nhất tộc ở Vô Tận Hỏa Hải vui vẻ chấp nhận nhiệm vụ này.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân lấy cớ đã hứa với các tộc ở Vô Tận Hỏa Hải sẽ chăm sóc tộc nhân của họ, yêu cầu được cùng tiến vào "Thiên Giới" để tận mắt chứng kiến tình trạng sinh hoạt của họ, qua đó giành được cơ hội tiến vào "Thiên Giới".

Dù Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi đã sớm giải tán "Vạn Yêu Trận", và trên đường đi, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi đều không rời nửa bước, nhưng Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân vẫn lặng lẽ quan sát từng chi tiết, âm thầm ghi nhớ trong lòng.

Một lúc lâu sau, họ đã đến khu vực rìa, đi ra ngoài nữa không phải là sự cao xa linh hoạt của "Thiên Giới", mà là một vùng sương trắng mịt mùng, tương tự như sương trắng trên đỉnh Bất Chu Sơn trước khi "Thiên Đình" xuất thế.

"Ở rìa 'Thiên Giới', cần phải không ngừng dùng pháp lực công kích để phá vỡ đám sương trắng này, khiến sương trắng thần bí bị phân giải thành tiên thiên linh khí, mới có thể không ngừng mở rộng phạm vi 'Thiên Giới'!", Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa nói vừa làm mẫu, "Thái Dương Thần Luân" đột nhiên bay ra, ầm ầm chém vào màn sương trắng mịt mùng.

Nơi lưỡi luân đi qua, sương trắng bị chém ra một vết nứt dài, theo ngọn lửa Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt, sương trắng từ từ nhạt đi, từ trạng thái đặc sệt gần như rắn dần dần mềm ra, biến thành từng giọt tiên thiên linh dịch, sau đó hóa thành một luồng tiên thiên linh khí

phiêu tán trong "Thiên Giới"!

Một con non Bất Tử Điểu thấy vậy vô cùng tò mò, hai cánh vỗ mạnh, một đôi vuốt sắc hung hăng cào vào sương trắng, tốn rất nhiều sức lực mới cào xuống được hai mẩu sương nhỏ, lại xé lại cắn vật lộn nửa ngày trời cuối cùng mới hóa giải chúng thành tiên thiên linh khí.

Lúc này mọi người mới biết việc khai hoang "Thiên Giới" không hề dễ dàng.

"May mà các vị đều thuộc hỏa thuộc tính, việc luyện hóa sương trắng có ưu thế bẩm sinh.

Trong quá trình này, sẽ có một phần nhỏ tiên thiên linh khí được hấp thu, đối với việc nâng cao tu vi cũng có ích lợi không nhỏ!", lời của Yêu Hoàng Đế Tuấn khiến đám phi cầm Vô Tận Hỏa Hải càng thêm vui vẻ!

Càng như vậy, càng so sánh ra sự vô năng của Yêu sư Côn Bằng, kẻ chỉ mang về được mấy triệu con cá tôm để phục mệnh!

Yêu Hoàng Đế Tuấn không hề điểm danh chỉ trích sự vô năng của Yêu sư Côn Bằng, chỉ ra lệnh cho một đám cao tầng Yêu tộc, ra sức tuyên truyền, khen thưởng cho những gì Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đạt được trong chuyến đi này.

Dù trong chuyện độc chiếm công đức, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đều căm hận cả Yêu sư Côn Bằng lẫn Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, nhưng trong khoảng thời gian gần đây, những quy củ được định ra trong 《Yêu Lễ》 đã khiến Yêu Hoàng và Đông Hoàng cảm nhận được niềm vui mà quyền lực mang lại!

So với một Yêu tộc hỗn loạn, Yêu tộc có 《Yêu Lễ》 giống như từ một gánh hát rong biến thành chính thống của trời đất.

Mỗi khi Yêu tộc cung kính hô vang "bệ hạ" với Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, họ lại tiếc rằng 《Yêu Lễ》 đã không ra đời sớm hơn.

Nhớ lại trước kia, đám đại năng Yêu tộc gặp Yêu Hoàng và Đông Hoàng đều gọi thẳng là "đạo hữu", khiến trong lòng họ vô cùng uất nghẹn.

Đối với Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu sư Côn Bằng, sự giúp đỡ của Yêu tộc văn tự hiện tại xem ra là rất ít, tác dụng lớn hơn là từ từ nâng cao trình độ tổng thể của Yêu tộc, ảnh hưởng sẽ thấy rõ trong thời gian dài sau này.

Thêm vào đó, công đức mà Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân có được khi chế định 《Yêu Lễ》 ít hơn so với công đức sáng lập Yêu tộc văn tự của Yêu sư Côn Bằng.

Vì vậy, để cân bằng lại địa vị đang lên như mặt trời ban trưa của Yêu sư Côn Bằng trong Yêu tộc, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chỉ có thể lựa chọn dốc sức nâng đỡ Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thậm chí còn quyết định ban thưởng cho Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo để khen thưởng cho công lao to lớn lần này.

Thế là Nhiên Đăng đạo nhân liền thuận thế mở miệng xin lấy "Càn Khôn Xích" vào tay, linh bảo trảm tam thi cuối cùng cũng đã nắm giữ đầy đủ.

Nhiên Đăng đạo nhân ngay lập tức thu "Càn Khôn Xích" vào Nhân Chi Hoa, bắt đầu từ từ thúc đẩy quá trình ký thác tự ngã chi niệm, trảm xuất tự ngã thi.

Không chỉ vậy, để tiếp tục đả kích Yêu sư Côn Bằng, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại đưa ra một quyết định càng khiến người ta bất ngờ hơn.

"Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân trong chuyến đi Vô Tận Hỏa Hải đã đại thắng trở về, dương oai Yêu tộc ta!

Rung động vận mệnh Yêu tộc ta!", Yêu Hoàng Đế Tuấn tán dương trước mặt đông đảo cao tầng Yêu tộc.

"Thế nhưng Tứ Hải Long Tộc lại ngoan cố không chịu khuất phục, cưỡng ép nô dịch lân giáp thủy tộc của Yêu tộc ta tại Tứ Hải!

Tuy Yêu sư Côn Bằng đã giải cứu được một lượng nhỏ thủy tộc Nam Hải, nhưng ở Đông, Tây, Bắc tam hải vẫn còn vô số tộc nhân lân giáp thủy tộc đang phải chịu sự nô dịch của Long tộc…", Đông Hoàng Thái Nhất hùng hồn quát lớn.

"Bản hoàng thân là Yêu Hoàng, thề sẽ giải cứu toàn bộ Yêu tộc thoát khỏi nanh vuốt của Long tộc!

Trở về với 'Thiên Đình' của Yêu tộc!", Yêu Hoàng Đế Tuấn phát ra tuyên ngôn cuối cùng.

"Nay bổ nhiệm Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân làm Chinh Thảo Đại Nguyên Soái, thống lĩnh một ngàn yêu tướng, trăm vạn Yêu tộc, xuất chinh Đông Hải, Bắc Hải!", Yêu Hoàng Đế Tuấn ban bố lệnh bổ nhiệm.

"Thần tuân lệnh!", Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân vội vàng nhận lệnh.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân không hề trì hoãn, trực tiếp dẫn theo trăm vạn yêu binh yêu tướng bay thẳng đến Bắc Hải.

Trước đó, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đã tìm hiểu về kinh nghiệm xuất chinh lần đầu của Yêu sư Côn Bằng, trong lòng sớm đã

có đối sách.

So sánh mà nói, Huyền Vũ rõ ràng dễ đối phó hơn Lão Quy thừa tướng một chút, vì vậy hắn đặt mục tiêu đầu tiên lên Bắc Hải Long Tộc.

"Các ngươi một ngàn yêu tướng, cứ mười người một tổ, dẫn theo một vạn yêu binh, tổng cộng chia làm mười tổ…", Nhiên Đăng đạo nhân tự mình phân phối yêu binh yêu tướng thỏa đáng.

"Trong đó tám tổ, cứ hai tổ một cặp, chia làm bốn hướng, toàn lực hàng phục các lân giáp thủy tộc lớn nhỏ trong Bắc Hải.

Nếu gặp phải tộc quần thực lực cường đại, trực tiếp vòng qua, đợi cuối cùng tập trung sức mạnh để hàng phục!" "Phối hợp lẫn nhau, phân công rõ ràng, một tổ phụ trách hàng phục lân giáp thủy tộc trên mặt biển, một tổ phụ trách áp giải về 'Thiên Đình'.

Cứ mỗi vạn năm trao đổi chức trách một lần!

Trong 'Thiên Đình' tự có văn quan phụ trách ghi chép công tích của các ngươi!" "Đợi sau khi chinh thảo kết thúc, luận công hành thưởng, hai tổ thu hoạch lớn nhất, bản tướng sẽ tự mình thỉnh Yêu Hoàng, Đông Hoàng ban thưởng thêm!", lời của Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân khiến tất cả yêu binh yêu tướng hoan hô.

Sau khi đến Bắc Hải, yêu binh yêu tướng theo nhiệm vụ của mình mà phân tán hành động một cách có trật tự.

Nhiên Đăng đạo nhân cùng Huyền Vũ giao đấu bên ngoài Bắc Hải Long Cung, không cầu có công nhưng cầu không có lỗi, dùng tu vi Nhị Thi Chuẩn Thánh níu giữ cả thân rùa lẫn thân rắn của Huyền Vũ.

Phải mất gần mười vạn năm, tám tổ yêu binh yêu tướng ở bốn phương hướng cuối cùng cũng đã hàng phục toàn bộ lân giáp thủy tộc lớn nhỏ ở Bắc Hải.

Hễ là lân giáp thủy tộc đã khai mở linh trí đều bị bắt đi, Yêu tộc có tu vi đạt đến Tiên cảnh trở lên đều bị đưa về "Thiên Đình" nhậm chức, Yêu tộc dưới Tiên cảnh thì được đưa vào "Thiên Hà" dẫn ra từ "Thiên Giới" để tu luyện.

Đại công cáo thành, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đắc ý dẫn theo trăm vạn yêu binh yêu tướng bay về phía Đông Hải.

"Ngao Thuận đạo hữu, Nhiên Đăng đạo nhân giảo hoạt, bần đạo cũng bất lực!

Xin cáo từ!", sắc mặt Huyền Vũ có chút khó coi, mang theo vẻ mặt bất đắc dĩ cùng Đại Long Nữ quay người trở về thâm uyên Bắc Hải tu luyện.

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận vừa tức vừa giận, nhưng nhiều hơn là cảm giác bất lực.

Hắn kích hoạt bảo kính trên đại điện Bắc Hải Long Cung, kết nối với Đông Hải Long Cung.

"Quy thừa tướng!

Ngao Quảng đại ca đâu rồi?", Ngao Thuận nhìn ảnh hưởng của Quy thừa tướng hiện ra trong bảo kính, mở miệng hỏi.

"Đông Hải Long Vương đang cùng Tây Hải Long Vương tiếp nhận truyền thừa của Long tộc ở chỗ lão tổ tông!

Đợi Nam Hải Long Vương tiếp nhận xong truyền thừa sẽ mời ngài đến!", Quy thừa tướng tưởng Bắc Hải Long Vương sốt ruột nên giải thích.

"Ai!

Yêu tộc yêu tướng suất lĩnh đại binh…", Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận căm phẫn kể lại sự việc một lần.

“Yêu tộc thế lớn, Long tộc thế yếu, cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Bắc Hải Long Vương có làm theo lời dặn của lão tổ tông, giữ lại những hậu đại có huyết mạch ưu tú của các tộc trong Long Cung để bảo vệ không?”, Quy thừa tướng hỏi.

“Bản vương hoàn toàn làm theo ý của Lão Quy thừa tướng, không chỉ trong Bắc Hải Long Cung, để đảm bảo vạn vô nhất thất, ta còn bảo vệ một nhóm trong động phủ thâm uyên của Huyền Vũ đạo hữu…”, tâm tình của Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận tốt lên một chút.

“Vậy thì tốt!

Chương 215

Lão tổ tông đã nói rồi, lân giáp thủy tộc trong Tứ Hải vô số, bị bắt đi một nhóm, không bao lâu sau cá tôm nhỏ sẽ lớn lên, thủy tộc Tứ Hải vẫn sẽ hưng thịnh!

Không cần quá lo lắng!", Quy thừa tướng truyền đạt lại ý của Lão Quy thừa tướng.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đang trên đường bay đến Đông Hải, bỗng nhiên trên bầu trời vang lên từng tiếng nổ nhẹ.

Vốn là ban ngày mặt trời chói chang, nhưng tinh quang bên ngoài Cửu Thiên lại đột nhiên bùng nổ, gần như át cả ánh sáng của Thái Dương Tinh, giữa ban ngày hiện ra dị tượng quần tinh lấp lánh.

"Ha ha ha!

Thời hạn giam cầm của các vị Chư Thiên Tinh Quân đã hết, trở về 'Thiên Đình', dù cho Đông Hải có con rùa già sinh ra từ thời khai thiên cũng khó cản được mũi nhọn của đại quân chúng ta!", một yêu tướng bên cạnh Nhiên Đăng đạo nhân cười không ngớt.

Bao gồm cả Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, tất cả Yêu tộc đều hoan hô nhảy nhót.

Điều khiến Nhiên Đăng đạo nhân, người đã dốc hết sức lực, bất ngờ là chuyến đi Đông Hải không gặp chút trở ngại nào, thậm chí Lão Quy thừa tướng cũng không lộ diện, Đông Hải Long Tộc cũng không hề ngăn cản.

Yêu Hoàng Đế Tuấn còn phái thêm hàng chục triệu Yêu tộc đến Đông Hải, chẳng bao lâu đã thu gom sạch sẽ lân giáp thủy tộc của Đông Hải.

Tiếp theo, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, với lòng tin tăng mạnh, cuối cùng cũng hướng ánh mắt về phía Tây Hải… Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi, dẫn theo Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, Yêu sư Côn Bằng, cùng với Chư Thiên Tinh Quân vừa được giải trừ giam cầm, sát khí đằng đằng xông về phía Tây Hải.

Mục tiêu lần này bề ngoài là lân giáp thủy tộc Tây Hải, nhưng mũi nhọn thực sự lại nhắm vào một mạch Tu Di Cung của Ba Tiêu đạo nhân.

Bởi vì Yêu Hoàng Đế Tuấn biết Ba Tiêu đại nhân luôn rất ủng hộ việc Tây Hải Long Tộc trấn áp "Tây Hải Hải Nhãn".

Các đại năng phương Tây đầu quân cho một mạch Tu Di Sơn đều sẽ luân phiên đến "Tây Hải Hải Nhãn" giúp trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

Sau khi tu sĩ một mạch Tu Di Sơn phạm lỗi, hình phạt thường thấy nhất là bị phạt đến "Tây Hải Hải Nhãn" trấn thủ một khoảng thời gian tương ứng với lỗi lầm đã phạm.

Vì vậy, việc Yêu tộc chinh thảo lân giáp thủy tộc dưới trướng Tây Hải Long Tộc, một mặt là để hàng phục các tộc quần này, làm lớn mạnh Yêu tộc, nâng cao khí vận Yêu tộc.

Quan trọng hơn là để xem phản ứng của một mạch Tu Di Sơn của Ba Tiêu đạo nhân, mang thái độ thăm dò.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân mặc kệ, vậy thì vừa hay có thể hạ thấp uy tín của một mạch Tu Di Sơn, đồng thời có thể thấy được họ quả thực đã bắt đầu suy yếu.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân vẫn ra tay như trước, Yêu Hoàng Đế Tuấn càng cầu còn không được, Yêu tộc hiện tại có bốn vị Nhị Thi Chuẩn

Thánh, mấy vị Nhất Thi Chuẩn Thánh, lại có Chư Thiên Tinh Quân đi theo.

Một mạch Tu Di Sơn hiện tại chỉ có Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ là hai Nhị Thi Chuẩn Thánh, số lượng Nhất Thi Chuẩn Thánh cũng thua xa Yêu tộc.

Dù xét từ phương diện nào, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lần này đều có lòng tin có thể rửa sạch mối nhục trước đây, tuy không thể đánh giết Ba Tiêu đạo nhân và những người khác, nhưng tuyệt đối có thể đánh cho họ chạy trối chết!

Thế nhưng, khi đại quân Yêu tộc ùn ùn kéo đến Tây Hải, họ phát hiện Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ cùng một đám tu sĩ Tu Di Sơn đã chờ sẵn từ lâu!

"Đế Tuấn đạo hữu!

Xem ra bản tọa đoán không sai!

Chư Thiên Tinh Quân vừa được thả ra, các ngươi đã không thể chờ đợi được nữa mà chạy đi gây sự rồi!", Ba Tiêu đạo nhân khinh miệt cười nói.

Yêu Hoàng Đế Tuấn nhìn Ba Tiêu đạo nhân trước mặt dường như đã khôi phục lại thần thái ngày xưa, không còn vẻ khiêm tốn, trầm mặc như một thời gian trước, đột nhiên tâm thần hoảng loạn!

"Tu Di Sơn chủ, bản hoàng lần này đến Tây Hải là để giải cứu một nhánh lân giáp thủy tộc của Yêu tộc ta bị thất lạc ở Tây Hải, không hề liên quan đến Tu Di Sơn hay Tây Phương Đại Lục!", Yêu Hoàng Đế Tuấn hùng hồn nói.

"Không sai!

Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đã sớm rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, không nên tiếp tục nô dịch tộc nhân Yêu tộc ta.

Phượng Hoàng nhất mạch quy thuận một bộ phận tộc nhân, để bảo đảm sự ổn định của Vô Tận Hỏa Hải, Yêu tộc cũng đồng ý cho một bộ phận tộc nhân tiếp tục hỗ trợ Phượng Hoàng tộc trấn thủ Vô Tận Hỏa Hải!", Đông Hoàng Thái Nhất lớn tiếng nói.

"Lân giáp thủy tộc của Nam Hải, Bắc Hải, Đông Hải đã trở về với Yêu tộc, vào 'Thiên Hà' nghỉ ngơi hồi phục!

Nay lân giáp thủy tộc của Tây Hải cũng nên sớm trở về 'Thiên Đình'!

Nếu Tu Di Sơn chủ ngang nhiên cản trở, gây ra đại chiến, có thể gánh vác được trách nhiệm này không?", Yêu Hoàng Đế Tuấn quát hỏi.

Ăn một lần khôn một chút!

Lần trước vì đại chiến với Vu tộc, khiến Đạo tổ Hồng Quân phải ra mặt nghiêm trị Yêu tộc, làm Yêu Hoàng Đế Tuấn lòng còn sợ hãi, vì vậy lần này hắn chuẩn bị dùng lời lẽ để chiếm lấy ưu thế đạo lý trước, phòng ngừa vạn nhất.

"Ha ha ha!

Yêu Hoàng đạo hữu, vạn sự thế gian cũng phải nói đến trước sau, bản tọa đã sớm cùng Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận tiến hành một cuộc diễn tập liên hợp!", Ba Tiêu đạo nhân đã có chuẩn bị.

"Diễn tập liên hợp?", Yêu Hoàng Đế Tuấn nghe không hiểu, nhíu mày hỏi.

"Tu Di Sơn cùng các thế lực Tây Phương Đại Lục và Tây Hải Long Tộc, đối phó với tình huống bất ngờ có thể xảy ra ở 'Phong Ma Đại Trận' trong 'Tây Hải Hải Nhãn', đã lập ra kế hoạch ứng phó liên hợp, và tiến hành diễn tập thực tế trước!", Ba Tiêu đạo nhân lộ ra nụ cười của một lão cáo già.

“Hắc hắc!

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, tuy các ngươi xuất thế tương đối muộn, không kịp tham gia Long Hán đại kiếp năm đó, cũng không có cống hiến gì cho thế giới Hồng Hoang, nhưng hẳn là biết chuyện phong ấn Ma giới chứ!”, Hồng Vân Lão Tổ mở miệng trào phúng.

“Hải nhãn của Tứ Hải Đông, Tây, Nam, Bắc trấn áp Ma giới, phong ấn Ma tộc, là đại sự quan hệ đến sự sống còn của cả thế giới Hồng Hoang!

Cách đây không lâu, Ma giới đã phát động một cuộc tấn công mãnh liệt vào phong ấn hải nhãn Tứ Hải!” “Vì vậy, lúc này, một mạch Tu Di Sơn chúng ta vì sự an nguy của vạn vật sinh linh Hồng Hoang, cùng các vị đạo hữu Tây Phương Đại Lục và Tây Hải Long Tộc cử hành cuộc diễn tập liên hợp này là việc vô cùng trọng đại!”, Hồng Vân Lão Tổ nghiêm nghị nói với tất cả Yêu tộc.

“Nếu Yêu tộc cố ý gây rối vào lúc này, coi thường an nguy của cả thế giới Hồng Hoang!

Bần đạo thấy rằng lần này người bị trừng phạt không chỉ đơn giản là Chư Thiên Tinh Quân đâu!”, ý uy hiếp trong lời nói của Hồng Vân Lão Tổ vô cùng rõ ràng.

“Ngươi!”, Đông Hoàng Thái Nhất chưa chuẩn bị đầy đủ, không ngờ Ba Tiêu đạo nhân lại dùng một chiêu kỳ quái như vậy, nhưng lại không thể phá giải!

“Tu Di Sơn chủ, Tây Hải Long Vương, đám Yêu tộc chúng ta cũng tham gia diễn tập liên hợp!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn phản ứng nhanh, lập tức mở miệng nói tiếp.

“Ồ?”, Ba Tiêu đạo nhân dường như hoàn toàn không ngờ Yêu

Hoàng Đế Tuấn sẽ nói vậy, vẻ mặt trên mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng mới đè nén được vẻ kinh ngạc.

"Tu Di Sơn chủ diễn tập, nếu không có đối thủ thì chỉ là nói suông, căn bản khó đạt được hiệu quả mong đợi.

Bản hoàng suất lĩnh tộc nhân Yêu tộc mô phỏng Ma tộc tàn phá Tây Hải, cướp bóc, đồ sát lân giáp thủy tộc Tây Hải!", Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng không khỏi tán thưởng sự cơ trí của mình.

"Không sai!

Chính là lúc kiểm nghiệm năng lực của các ngươi!

Nếu có thể chống đỡ được đại quân Yêu tộc ta, tự nhiên cũng có khả năng chống lại đại quân Ma tộc.

Nếu ngay cả chúng ta cũng không chống đỡ nổi, còn trấn thủ 'Tây Hải Hải Nhãn' làm gì, không bằng nhường lại Tây Hải đi!", Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy Ba Tiêu đạo nhân, người vốn luôn nắm chắc phần thắng, lần này đúng là gậy ông đập lưng ông, đã cho họ một lý do tuyệt vời để ra tay.

"Nghe nói năm xưa khi Ma tộc tàn phá Hồng Hoang, Ma Tổ La Hầu đã bố trí đại trận trói buộc Tây Phương Đại Lục cùng Ma tộc, lại bố trí ma trận trên toàn bộ Hồng Hoang đại lục để huyết tế vạn tộc sinh linh!", Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy không trải qua đại chiến năm đó, nhưng cũng biết rõ tình hình lúc bấy giờ.

"May mắn ba vị đạo hữu Tu Di Sơn chủ liệu sự như thần, bố trí thỏa đáng phá vỡ trận nhãn ma trận trên Tu Di Sơn, mới giúp ba vị đạo hữu thu được lượng lớn công đức, đặt nền móng lập tộc tại Hồng Hoang!", Yêu Hoàng Đế Tuấn bỗng nhiên bắt đầu ca ngợi.

"Vì vậy, nếu Ma tộc xông ra khỏi phong ấn, nhất định sẽ rất giỏi ma trận.

Hôm nay Yêu tộc ta dùng ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ mô phỏng ma trận của Ma tộc, xem Tu Di Sơn chủ chống đỡ thế nào!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn nhiệt tình nói.

“Nghe nói năm xưa không ít trưởng lão cao thủ của Ma tộc bị phong ấn vào Ma giới, bây giờ e rằng thực lực không thấp, bản hoàng và những người khác nguyện làm cao thủ Ma tộc để kiểm tra thủ đoạn của các vị đạo hữu!”, Đông Hoàng Thái Nhất cười lớn.

Chương 216

"Như vậy rất tốt!", Ba Tiêu đạo nhân dường như vẻ kinh ngạc bất ngờ vừa rồi đã hoàn toàn biến mất, sảng khoái đồng ý!

"A?", Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hai huynh đệ đã chuẩn bị sẵn một tràng lời lẽ để đối đáp, ép buộc Ba Tiêu đạo nhân đồng ý, không ngờ đối phương không hề do dự mà đồng ý ngay, lập tức khiến họ cảm thấy đối phương đang có âm mưu gì đó chờ sẵn.

Nhưng suy đi nghĩ lại, cân nhắc một lúc lâu, Yêu Hoàng Đế Tuấn không phát hiện ra điều gì không ổn, dù nhìn từ phương diện nào thì bên Yêu tộc cũng chắc chắn thắng không còn nghi ngờ!

"Được!

Nếu Tu Di Sơn chủ tự tin như vậy, vậy chúng ta hãy làm một trận ra trò!", Yêu Hoàng Đế Tuấn cười nham hiểm.

"Được!", Ba Tiêu đạo nhân không nói hai lời, phất tay một cái!

Bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện một cánh cửa đá hư ảo!

Chính là "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn"!

Chỉ thấy cánh cửa hư ảo với tốc độ nhanh như chớp mở ra, một cây "Tinh Thần Quả Thụ" thông thiên triệt địa từ trong cửa bay ra lơ lửng.

Theo sau "Tinh Thần Quả Thụ" bay ra lại là cả một tầng "Tinh Thần Thiên"!

Mỗi một cành của "Tinh Thần Quả Thụ" đều treo một ngôi sao!

Nhìn thoáng qua, "Tinh Thần Thiên" là "Tinh Thần Quả Thụ", "Tinh Thần Quả Thụ" là "Tinh Thần Thiên"!

Đây là lần đầu tiên Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp dùng một tầng trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" để đối địch!

Chỉ thấy sáu bóng người nửa thực nửa hư xuất hiện ở các vị trí khác nhau trong "Tinh Thần Thiên", chính là chủ quản và ngũ phương ngũ cực trấn thủ giả của "Tinh Thần Thiên".

Trước khi Yêu Hoàng Đế Tuấn và một đám Chư Thiên Tinh Quân kịp phản ứng, "Tinh Thần Quả Thụ" đã phóng ra một tầng tinh quang nồng đậm, trực tiếp bao phủ toàn bộ Chư Thiên Tinh Quân!

"Ầm!", Chư Thiên Tinh Quân kinh hãi, tuy không có Yêu Hoàng Đế Tuấn và "Hà Đồ Lạc Thư" phụ trợ, nhưng vẫn theo bản năng bố trí "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" ngay lập tức, muốn phá vỡ sự trói buộc của "Tinh Thần Thiên".

Nhưng "Tinh Thần Quả Thụ" đã hoàn toàn trưởng thành, có Chư Thiên Tinh Thần do "Chư Thiên Tinh Hạch" diễn hóa thành, lại thêm sự gia trì của chủ quản và ngũ phương ngũ cực trấn thủ giả, trong nháy mắt đã áp chế được "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Chủ quản "Tinh Thần Thiên" theo ý của Ba Tiêu đạo nhân, không dùng hết toàn lực, dẫn dắt "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" không ngừng công kích, phòng ngự, biến hóa.

Thông qua việc không ngừng điều chỉnh "Chư Thiên Tinh Hạch" trên "Tinh Thần Quả Thụ", họ bắt đầu ngang nhiên học trộm "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận"!

"Ba Tiêu ác đạo!

Quả nhiên âm hiểm, bản hoàng liều mạng với ngươi!", Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất làm sao không biết đã trúng bẫy của Ba Tiêu đạo nhân, lập tức nổi giận đùng đùng, lớn tiếng chửi mắng rồi ra tay.

Nhưng Trấn Nguyên Tử đã tế ra "Địa Thư", "Tam Bảo Ngọc Như Ý" chặn lại Đông Hoàng Thái Nhất, Hồng Vân Lão Tổ tay cầm "Thanh Bình Kiếm" ngăn cản Yêu Hoàng Đế Tuấn đang nổi cơn thịnh nộ.

Ba Tiêu đạo nhân toàn thân chấn động, khí thế cường đại của 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 tầng thứ tám đột nhiên phóng ra, sức mạnh nhục thân cường đại lập tức khiến không gian xung quanh gợn lên từng gợn sóng.

"Hít!", bao gồm cả Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, tất cả mọi người thấy vậy đều hít một ngụm khí lạnh, có thể cảm nhận được, cường độ nhục thân của Ba Tiêu đạo nhân lúc này còn mạnh hơn cả cường độ nhục thân của Tổ Vu mà họ từng thấy!

"Ba Tiêu ác đạo vậy mà thực sự trong tình huống không thể trảm thi thành Chuẩn Thánh, lại đi trên con đường dĩ lực chứng đạo!

Và đã rèn luyện cường độ nhục thân đến mức độ cường hãn như vậy!", suy nghĩ trong lòng Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng gần như vậy!

"Côn Bằng!

Nhiên Đăng!

Chúng ta hãy làm một trận ra trò!", Ba Tiêu đạo nhân rất hài lòng với phản ứng của mọi người, cất tiếng cười lớn.

"Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" trong tay tế ra, trực tiếp bao phủ Yêu sư Côn Bằng và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, bóng dáng ba người biến mất không thấy!

Yêu sư Côn Bằng cẩn thận đứng trong trận pháp quan sát xung quanh, trong lòng lại thầm nghĩ: "Phong cách hành sự của Tôn thượng quả nhiên khó lường, vốn tưởng rằng ngài mãi không thể trảm thi, tu vi sẽ bị bỏ lại phía sau, không ngờ lại tìm được con đường khác, thực

lực đại tăng!

Bất kể độ khó để tiến thêm một bước có lớn đến đâu, thực lực hiện tại của ngài vẫn là tồn tại hàng đầu trong thế giới Hồng Hoang!" "Tên Nhiên Đăng đạo nhân kia tuy có công đức chi lực hộ thể, Tôn thượng chưa chắc sẽ mạo hiểm giết hắn, nhưng hy vọng Tôn thượng có thể giáo huấn hắn một trận ra trò!", Yêu sư Côn Bằng trong lòng cầu nguyện.

Một nơi khác trong phạm vi bao phủ của "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", Ba Tiêu đạo nhân đang cùng Nhiên Đăng đạo nhân toàn lực giao đấu, kiểm nghiệm ưu thế và nhược điểm khi nhục thân cường độ hiện tại giao chiến với Nhị Thi Chuẩn Thánh.

"Ba Tiêu ác đạo!

Đừng có cuồng vọng!

Yêu tộc ta hiện nay khí vận liên tục tăng trưởng, chính là nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang!

Đối địch với Yêu tộc ta tuyệt đối không có kết cục tốt đẹp!", Nhiên Đăng đạo nhân được Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm, biết rằng sau khi Đạo tổ Hồng Quân hợp Thiên đạo, càng phải cẩn thận hơn, vì vậy chỉ có thể giao tiếp một cách ẩn ý như vậy!

"Hừ hừ!

Một Yêu tộc cỏn con, đối phó Vu tộc đi!", Ba Tiêu đạo nhân đã lâu không có tin tức về Vu tộc, liền hỏi thăm Nhiên Đăng đạo nhân.

"Hừ!

Vu tộc?

Có đáng gì đâu!

Lần trước đã khiến bọn chúng nguyên khí đại thương, một đám

Tổ Vu và Đại Vu đang trốn trong ‘Bàn Cổ Điện’ liếm láp vết thương!

Nào dám đối địch với Yêu tộc ta!

Nếu không phải ta tuân thủ ước định năm xưa, bọn chúng có thể yên ổn nghỉ ngơi hồi phục trong những năm này sao?”, Nhiên Đăng đạo nhân biết về Vu tộc cũng không nhiều.

“Ba Tiêu ác đạo, ta khuyên ngươi thức thời mới là trang tuấn kiệt, từ bỏ chống cự, hợp tác với Yêu tộc ta!

Bản tướng sẽ thay ngươi cầu tình trước mặt Yêu Hoàng và Đông Hoàng!

Xét thấy thực lực của Tu Di Sơn không yếu, nhất định sẽ trọng dụng các ngươi!”, Nhiên Đăng đạo nhân lôi kéo.

“Nhiên Đăng!

Đừng tưởng có công đức hộ thân mà bản tọa không dám giết ngươi!”, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên sắc mặt lạnh đi, công kích trên tay càng thêm điên cuồng!

Nhiên Đăng đạo nhân lập tức chống đỡ vất vả, chiêu giá càng thêm khó khăn.

“Ba Tiêu ác đạo!

Đừng cuồng vọng!

Thật sự cho rằng Yêu tộc ta không có cách nào trị ngươi sao…”, Nhiên Đăng đạo nhân dùng ám hiệu đã hẹn trước, trong tiếng quát tháo giận dữ đã truyền đạt tình hình về “Thiên Giới” và “Thiên Hà” mà mình nắm được cho Ba Tiêu đạo nhân.

“Ba Tiêu ác đạo, ngươi cũng biết độ khó của dĩ lực chứng đạo, ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng khó thành công, huống hồ là ngươi?

Ta thấy con đường tu luyện của ngươi cũng đã đến đường cùng

rồi!

Đợi ta trảm hết tam thi, xem ngươi làm sao kiêu ngạo!", Nhiên Đăng đạo nhân liên tiếp bị đánh mấy quyền, miệng phun máu tươi, trong lòng tức giận bắt đầu nói năng bừa bãi chửi rủa.

"Nhiên Đăng đạo nhân, tìm chết!

Chương 217

Đừng trách bản tọa lòng dạ độc ác!", Ba Tiêu đạo nhân dường như thực sự bị đối phương chọc giận, gầm lên một tiếng, cơ bắp trên người cuồn cuộn, cửu sắc huyễn quang lưu chuyển, thân thể phồng lên mấy phần, lực đạo trên quyền cước gần như tăng gấp đôi!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!", Nhiên Đăng đạo nhân như một miếng giẻ rách bị Ba Tiêu đạo nhân đánh cho toàn thân đẫm máu, hơi thở thoi thóp.

"Nếu không có công đức hộ thể, hôm nay bản tọa tuyệt đối sẽ chém giết ngươi!", Ba Tiêu đạo nhân hận hận mắng, phất tay ném Nhiên Đăng đạo nhân chỉ còn một hơi thở ra khỏi "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ".

Ba Tiêu đạo nhân không thèm để ý đến Nhiên Đăng đạo nhân bị ném ra ngoài, tự có tộc nhân Yêu tộc sẽ cứu hắn.

Đối với Yêu sư Côn Bằng cũng gần như là quy trình tương tự, tuy giữa họ không có nhiều ám hiệu hẹn trước, nhưng Ba Tiêu đạo nhân vẫn có thể dựa vào những thông tin đã biết từ Nhiên Đăng đạo nhân để lấy được sự chứng thực và bổ sung từ miệng Côn Bằng.

Về phần giao thủ, Ba Tiêu đạo nhân cũng đối đãi rất nghiêm túc, thích ứng với sức mạnh nhục thân đột nhiên tăng vọt, khiến cho việc kiểm soát thân thể và lực đạo càng thêm tinh chuẩn, tinh tế.

Trên bầu trời cao trên Tây Hải, lúc này Tây Vương Mẫu đã giao đấu cùng Yêu hậu Hi Hòa và Thường Hi.

Tây Vương Mẫu từ chối yêu cầu trợ chiến của Lục Ngô, Dương

đạo nhân và những người khác, kiên quyết một mình địch hai, đấu pháp với Hi Hòa, Thường Hi!

"Long Đầu Quải Trượng" được Tây Vương Mẫu tế ra, cùng với "Nguyệt Quế Trượng" của Hi Hòa và "Thái Âm Thần Luân" của Thường Hi không ngừng va chạm kịch liệt.

Để kích phát ác niệm tốt hơn, Tây Vương Mẫu tuy bị chị em Hi Hòa, Thường Hi áp chế dữ dội, nhưng vẫn cắn răng kiên trì.

Càng bị áp chế, chiến ý trong lòng Tây Vương Mẫu càng mãnh liệt, sự không cam lòng trong lòng càng mạnh mẽ.

Trong số mấy người quản sự của Tu Di Sơn, chỉ có thực lực của nàng là thấp nhất, luôn được Ba Tiêu đạo nhân che chở.

Nhưng Tây Vương Mẫu cũng là một tiên thiên sinh linh tâm cao khí ngạo, là do tiên thiên cực âm chi khí hóa thành, có thể được Đạo tổ Hồng Quân đích thân điểm làm Nữ Tiên Chi Thủ, tư chất của nàng không những không thấp mà còn rất cao.

Nàng không muốn làm một nữ chủ nhân được nuông chiều cung phụng trên Tu Di Sơn, nàng muốn trở thành một đạo lữ có thể lên được chiến trường, xuống được đan phòng, ngoài có thể chống cường địch, trong có thể lo việc nhà, có thể giúp đỡ Ba Tiêu đạo nhân một cách thực sự trên mọi phương diện!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ đều đã trảm nhị thi, Tây Vương Mẫu trong lòng sốt ruột, trước đó công pháp luyện thể của Ba Tiêu đạo nhân chưa thể đột phá, lại không muốn bộc lộ bí mật Đại La Hoa Khai Thập Nhị Phẩm, không thể hiển lộ thực lực Chuẩn Thánh.

Điều đó khiến Ba Tiêu đạo nhân khi đối ngoại có chút bó tay bó chân, chỉ có thể tạm thời thu liễm phong mang.

Tất cả những điều đó Tây Vương Mẫu đều nhìn thấy, tâm tình

muốn trảm ác thi, nâng cao thực lực càng thêm bức thiết!

Vì vậy Tây Vương Mẫu vẫn luôn tiềm tâm tu luyện, dốc hết toàn lực ký thác ác niệm vào "Long Đầu Quải Trượng", cộng thêm ưu thế tài nguyên phong phú, linh khí nồng đậm của Tu Di Sơn!

Quan trọng hơn, trong quá trình từ từ luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí", Tây Vương Mẫu thu được lợi ích không nhỏ, khiến việc tu luyện một ngày ngàn dặm!

Bây giờ Tây Vương Mẫu chỉ còn thiếu một trận chiến kịch liệt đến tận cùng để kích phát hoàn toàn ác niệm!

Cho nên hôm nay Tây Vương Mẫu dốc hết sức lực muốn đại chiến một trận, không đạt mục đích thề không bỏ cuộc!

Thái Âm nữ thần, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi vốn có ý đồ xấu, có thể nói lần này Yêu tộc huy động quân đội đến Tây Hải, một trong những nguyên nhân lớn nhất là để mưu đồ đạo "Hồng Mông Tử Khí" trong tay Tây Vương Mẫu!

Kế hoạch ban đầu của Yêu Hoàng Đế Tuấn là dùng uy lực của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" vây khốn các tu sĩ Tu Di Sơn, hoặc bất kỳ ai trong số Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ.

Yêu sư Côn Bằng, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân hai vị Nhị Thi Chuẩn Thánh sẽ ngăn chặn những người còn lại.

Cuối cùng Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo, lại là Nhị Thi Chuẩn Thánh, sẽ dùng thế sét đánh chớp giật đánh giết Tây Vương Mẫu, đoạt lấy "Hồng Mông Tử Khí"!

Đáng tiếc, "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" được kỳ vọng cao lại không phát huy được tác dụng, bị "Tinh Thần Thiên" vây khốn khó thoát thân!

Yêu sư Côn Bằng và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân hai vị Nhị Thi Chuẩn Thánh lại bị một mình Ba Tiêu đạo nhân kiềm chế.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất đối đầu với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ cũng khó có thể nhanh chóng kết thúc trận đấu.

Vì vậy nhiệm vụ đánh giết Tây Vương Mẫu đoạt lấy "Hồng Mông Tử Khí" thuận lý thành chương rơi vào tay Hi Hòa, Thường Hi.

Từ lúc bắt đầu ra tay, họ đã trực tiếp hạ thủ tàn nhẫn, vốn tưởng rằng lấy hai địch một, đối phó với một Tây Vương Mẫu bình thường không tỏ ra tài giỏi không phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

Nhưng họ cũng không ngờ, hôm nay lại gặp một mặt điên cuồng như vậy của Tây Vương Mẫu vốn luôn ôn hòa dịu dàng, vẻ mặt lạnh lùng lại xen lẫn một tia hung tợn, từ khi bắt đầu chiến đấu, mỗi một đòn đều không hề giữ lại mà tung ra toàn bộ pháp lực.

Gặp phải một Tây Vương Mẫu liều mạng như vậy, Hi Hòa, Thường Hi ngược lại trong lòng lại sinh ra một tia e sợ, chỉ phòng thủ không dám tấn công liều mạng với Tây Vương Mẫu.

Tây Vương Mẫu thì càng đánh càng điên cuồng, khí thế càng lúc càng mạnh, sát khí càng lúc càng nồng, trên "Long Đầu Quải Trượng" còn bốc lên từng luồng hắc khí.

"Ầm!", Tây Vương Mẫu vung ngang "Long Đầu Quải Trượng", liên tiếp va chạm với "Nguyệt Quế Trượng" và "Thái Âm Thần Luân"!

Vậy mà đã đánh bay Hi Hòa, Thường Hi lùi lại mấy trăm trượng.

"Oa!", Thường Hi bị pháp lực cực âm cuồng bạo của Tây Vương Mẫu chấn cho thổ ra một ngụm máu tươi.

Đông Hoàng Thái Nhất đang giao đấu với Trấn Nguyên Tử ở xa,

bỗng nhiên thấy đạo lữ Thường Hi bị Tây Vương Mẫu đánh bị thương, lập tức trong lòng lửa giận ngút trời.

"Đông!", "Hỗn Độn Chung" trong tay Đông Hoàng Thái Nhất thừa cơ phát ra một tiếng chuông, một luồng âm công nhắm thẳng vào Tây Vương Mẫu mà bắn tới.

"Ầm!", không kịp đề phòng, Tây Vương Mẫu bị một luồng âm công đánh trúng, lập tức miệng phun máu tươi bay ngược ra ngoài.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất cũng không khá hơn, vừa phân tâm đánh lén Tây Vương Mẫu, lập tức bị Trấn Nguyên Tử đang tức giận chộp lấy cơ hội.

"Tam Bảo Ngọc Như Ý" trực tiếp quất vào cánh tay của Đông Hoàng Thái Nhất, quất nát một cánh tay, hóa thành từng đoàn Thái Dương Chân Hỏa.

"A!", Đông Hoàng Thái Nhất lập tức bị trọng thương, chỉ có thể triệu hồi "Hỗn Độn Chung" chuyển công thành thủ.

"Nương nương!", Lục Ngô tuy đang chiến đấu ở không xa, nhưng vẫn luôn chú ý đến tình hình chiến sự của Tây Vương Mẫu, kinh hãi kêu lên một tiếng định đến giúp.

Nhưng đối thủ của y cũng không phải dạng vừa, thấy vậy bỗng nhiên bộc phát toàn lực, quấn chặt lấy Lục Ngô.

Hi Hòa, Thường Hi thấy vậy lập tức chộp lấy cơ hội, cùng xông lên phía trước, linh bảo, pháp thuật trong tay, tất cả đều trút xuống Tây Vương Mẫu.

Chỉ cần có thể nắm lấy cơ hội này chém giết Tây Vương Mẫu là có thể đoạt được đạo "Hồng Mông Tử Khí" trong tay nàng!

"A!", Tây Vương Mẫu như một con mãnh thú bị thương, rơi vào thế kẹt như thú dữ trong lồng, tóc tai bù xù, ánh mắt điên cuồng, bị

hắc khí tràn ngập!

"Sát!", trong "Long Đầu Quải Trượng" của Tây Vương Mẫu phát ra một tiếng long ngâm rung chuyển Cửu Tiêu.

Bỗng nhiên!

Tam hoa trên đỉnh đầu Tây Vương Mẫu đột nhiên xuất hiện, ác chi hoa nồng đậm căng tròn, hắc sắc ác niệm như muốn phun trào, ầm một tiếng, một nữ tử mặc đạo bào huyền sắc, vẻ mặt lạnh lùng như băng từ trong đó nhảy ra, "Long Đầu Quải Trượng" lập tức xuất hiện trong tay nàng!

"Bần đạo bái kiến bản tôn!", giọng nói của ác thi lạnh lẽo như hàn tuyền Cửu U.

Tây Vương Mẫu dưới sự tích lũy lâu dài, áp lực cực lớn, giao đấu sinh tử kịch liệt, bị Tiên Thiên Chí Bảo đánh trọng thương… dưới nhiều yếu tố tác động cuối cùng cũng đã thành công trảm ác thi, trở thành Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Mọi chuyện nói thì chậm nhưng thực ra chỉ xảy ra trong nháy mắt, Hi Hòa, Thường Hi còn chưa xông đến bên cạnh Tây Vương Mẫu, Tây Vương Mẫu đã từ một kẻ trọng thương, biến thành một vị Nhị Thi Chuẩn Thánh!

Thu ác thi và tam hoa trên đỉnh đầu, Tây Vương Mẫu không cần cố ý sử dụng "Long Đầu Quải Trượng" để tiếp tục ác niệm, trảm ác thi, một tay cầm "Long Đầu Quải Trượng", một tay cầm "Phượng Vĩ Quải Trượng", trên đầu đội Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Vạn Nha Hồ" do Đạo tổ ban tặng, cười âm hiểm nhìn Hi Hòa, Thường Hi!

"Hai vị đạo hữu, đa tạ sự quan tâm vừa rồi!

Bây giờ đến lượt bần đạo!", Tây Vương Mẫu cười lạnh một tiếng, vô số hỏa nha từ "Vạn Nha Hồ" bay ra, che trời lấp đất xông về

phía Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi.

Chương 218

"Phượng Vĩ Quải Trượng" và "Hàng Long Quải Trượng" theo sát phía sau, cùng lúc đập về phía hai vị Yêu hậu.

Hi Hòa, Thường Hi lập tức sợ đến vỡ mật, quay đầu bỏ chạy!

"Ầm!

Ầm!", Tây Vương Mẫu cho mỗi vị Yêu hậu một gậy, đánh cho họ miệng phun máu tươi, bay về phía xa!

Đang chuẩn bị tiếp tục truy sát, Tây Vương Mẫu bỗng nhiên thấy "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" ở xa đột nhiên rút đi, Yêu sư Côn Bằng hiện ra bản thể, thúc đẩy phong chi pháp tắc bỏ chạy, toàn thân thương tích đầy mình trông đến kinh người, một đôi Thùy Vân Chi Dực gần như bị chặt đứt tận gốc!

Tây Vương Mẫu thấy vậy, hai mắt lóe lên tinh quang, chuẩn bị bay đến ngăn cản, bồi thêm cho Yêu sư Côn Bằng mấy đòn!

"Phu nhân!

Thôi đi!

Côn Bằng dù sao cũng là người có đại công đức, chém giết hắn nghiệp lực quá mạnh, được không bù mất!", Ba Tiêu đạo nhân cất tiếng cười lớn.

Ba Tiêu đạo nhân trọng thương Yêu sư Côn Bằng, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, Tây Vương Mẫu tấn thăng Nhị Thi Chuẩn Thánh, khiến thực lực hai bên chiến đấu lập tức đảo ngược!

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không cam lòng bay lùi về sau, tập trung lại cùng Yêu tộc.

Trên bầu trời cao hơn, Chư Thiên Tinh Quân trong "Tinh Thần Thiên" là thảm nhất, bị giam cầm trong các tinh thần của chính mình suốt một nguyên hội!

Họ đã không lãng phí mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm dài đằng đẵng, nỗ lực dùng tinh thần chi quang rèn luyện pháp lực, tinh luyện tinh thần tinh thiết, trích xuất "Chư Thiên Tinh Hạch".

Nhưng không ngờ, toàn bộ nỗ lực và gian khổ của cả một nguyên hội, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, đều là làm áo cưới cho người khác!

Sau khi Chư Thiên Tinh Quân rơi vào "Tinh Thần Thiên", dưới sự thúc đẩy của chủ quản và ngũ phương ngũ cực trấn thủ giả, không chỉ với tốc độ cực nhanh học hỏi huyền bí của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

"Tinh Thần Quả Thụ" còn thúc đẩy một loại năng lực được Ba Tiêu đạo nhân đặt tên là "Hấp Tinh Đại Pháp", vốn là bản năng của "Tinh Thần Quả Thụ" hấp thu tinh thần chi lực của vô tận tinh không để trưởng thành.

Ba Tiêu đạo nhân thông qua trận pháp và các thủ đoạn khác đã tăng cường năng lực này của "Tinh Thần Quả Thụ" lên nhiều lần, bình thường có thể cách qua thế giới bình chướng của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" để hấp thu tinh thần chi lực từ vô tận tinh không để lớn mạnh bản thân.

Bây giờ ở cự ly gần, "Tinh Thần Quả Thụ" lại có thể cưỡng ép rút tinh thần chi lực từ trên người Chư Thiên Tinh Quân!

"Chư Thiên Tinh Hạch" treo trên cành cây cũng không ngừng lấy tinh thần chi lực, tinh thần tinh thiết từ "Tinh Thần Phiên" trong tay Chư Thiên Tinh Quân để lớn mạnh bản thân.

Điều đó khiến Chư Thiên Tinh Quân đều không dám lấy "Chư Thiên Tinh Hạch" mới tinh luyện ra để tăng cường "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

"Không ổn!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, sớm muộn gì chúng ta cũng bị hút cạn tinh thần chi lực trong cơ thể, đến lúc đó 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' của chúng ta sẽ tự vỡ, hậu quả không cần nói cũng biết!", Thiên Khôi Tinh Quân thương lượng với Địa Khôi Tinh Quân.

Yêu Hoàng Đế Tuấn ở bên ngoài cũng sốt ruột không kém, nói với Ba Tiêu đạo nhân: "Tu Di Sơn chủ thực lực cường đại, phối hợp cùng các vị tu sĩ Tây Phương Đại Lục và Tây Hải Long Tộc vô cùng ăn ý, bản hoàng cảm thấy cuộc diễn tập liên hợp này vô cùng thành công!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đang gián tiếp nhận thua, ở cấp độ chiến lực cao cấp đã thua, càng không thể mất đi Chư Thiên Tinh Quân, khiến cho đại sát chiêu "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" mất hiệu lực!

Để bồi dưỡng lại một nhóm Chư Thiên Tinh Quân, không phải trong thời gian ngắn có thể tìm được nhiều Đại La Kim Tiên thích hợp, thời gian bồi dưỡng cũng không phải là thứ mà Yêu Hoàng Đế Tuấn có thể chịu đựng được.

Vì vậy, trong thế bất đắc dĩ, Yêu Hoàng Đế Tuấn chỉ có thể mềm mỏng.

"Yêu Hoàng đừng vội, còn chưa phân thắng bại mà!", Ba Tiêu đạo nhân ung dung nói.

"Tu Di Sơn chủ, đừng quá đáng!", Yêu Hoàng Đế Tuấn tức đến thở hổn hển.

Đông Hoàng Thái Nhất tính tình nóng nảy, trực tiếp tế ra "Luyện Yêu Hồ", lớn tiếng hét với Chư Thiên Tinh Quân đang chống cự bên

trong "Tinh Thần Quả Thụ": "Bản hoàng ra lệnh cho các ngươi chuẩn bị tự bạo!" "Đông Hoàng bệ hạ?", Thiên Khôi Tinh Quân kinh ngạc kêu lên.

Các Chư Thiên Tinh Quân khác cũng lộ ra vẻ không thể tin được, những cảm xúc phức tạp như kinh ngạc, sợ hãi, bất mãn, bi thương hiện rõ trên mặt.

"Ba Tiêu ác đạo âm mưu dùng 'Tinh Thần Quả Thụ' luyện hóa toàn bộ các ngươi, tóm lại là chắc chắn phải chết!

Sao không dứt khoát tự bạo?

Chư Thiên Tinh Quân đồng loạt tự bạo chắc chắn có thể cùng 'Tinh Thần Quả Thụ' của Ba Tiêu ác đạo đồng quy vu tận!

Cũng là chết có ý nghĩa!", Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ gầm lên.

"Các vị Tinh quân yên tâm, bản hoàng sau này nhất định sẽ báo thù cho các ngươi!

Nhưng nếu các ngươi tham sống sợ chết, không dám tự bạo, đừng trách bản hoàng động dụng 'Luyện Yêu Hồ', các ngươi cũng chắc chắn phải chết!", Đông Hoàng Thái Nhất trông như điên cuồng.

Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy cảm thấy Đông Hoàng Thái Nhất làm vậy rất không ổn, nhưng nếu đệ đệ đã quyết định như vậy, hắn cũng sẽ ủng hộ đến cùng, dù sao Chư Thiên Tinh Quân cũng là người ngoài, chết thì cũng chết rồi, có thể cùng "Tinh Thần Quả Thụ" của Ba Tiêu đạo nhân đồng quy vu tận còn tốt hơn gấp vạn lần so với chết vô ích làm lợi cho Ba Tiêu đạo nhân!

"Chậc chậc chậc!", Ba Tiêu đạo nhân liên tục tặc lưỡi.

"Hóa ra Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lại yêu thương tộc nhân như vậy!

Thật sự khiến bản tọa mở rộng tầm mắt!

Bản tọa chỉ nói chưa phân thắng bại thôi mà!

Lại không nói không thả người!

Sao lại vội vàng hét lên bắt Chư Thiên Tinh Quân tự bạo?", Ba Tiêu đạo nhân lớn tiếng chất vấn.

"Ba mươi sáu Thiên Cương Tinh Quân, bảy mươi hai Địa Sát Tinh Quân, ba trăm sáu mươi Chư Thiên Tinh Quân đều là tu vi Đại La Kim Tiên, các Tinh quân khác cũng đều là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

Vì Yêu tộc chinh chiến nhiều năm, thay thế chịu phạt, bị giam cầm một nguyên hội, vừa mới được tự do đã nỡ lòng nào bắt họ tự bạo tìm chết?" "Thật là lòng dạ độc ác!

Thật khiến bản tọa là người ngoài nghe cũng thấy lạnh lòng!

Các vị tộc nhân Yêu tộc, hãy xem đi!

Lực lượng nòng cốt của Yêu tộc, lập được vô số công lao hiển hách như Chư Thiên Tinh Quân còn có kết cục như vậy!

Sau này các ngươi sẽ có vận mệnh thế nào, trong lòng nên tự biết!", Ba Tiêu đạo nhân không bỏ lỡ cơ hội bắt đầu lung lay tâm lý của Yêu tộc có mặt tại đây, chỉ cần hạt giống oán trách, bất mãn được gieo xuống, nhất định sẽ lan rộng, lớn lên, sau này nhất định có thể khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tự gánh lấy hậu quả!

"Chậc chậc chậc! 'Luyện Yêu Hồ' thật là bảo bối tốt!

Chỉ cần hồ này còn trong tay, sinh tử của các ngươi không phải đều nằm trong một ý niệm của Yêu Hoàng và Đông Hoàng sao!", trong lòng các Yêu tộc nghe vậy không khỏi dâng lên những cảm xúc khác lạ!

“Ba Tiêu ác đạo, đừng có ngậm máu phun người!

Hoàng đệ vì thấy họ chắc chắn phải chết, mới đành nén đau cắt ái, để họ chết có tôn nghiêm hơn!

Tránh cho sau khi chết còn bị lợi dụng!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn vội vàng mở miệng phản bác.

“Tộc nhân Yêu tộc đừng trúng kế ly gián của Ba Tiêu ác đạo!

Các ngươi cũng nhìn xem sáu bóng hư ảnh đang phối hợp công kích trong ‘Tinh Thần Quả Thụ’ kia, rõ ràng đã bị Ba Tiêu ác đạo nô dịch, Đông Hoàng Thái Nhất chỉ không muốn Chư Thiên Tinh Quân có kết cục giống như vậy mới phải dùng hạ sách này!”, Thường Hi lớn tiếng hô hào.

“Ha ha!

Nếu Yêu Hoàng và Đông Hoàng thực sự quan tâm đến sự sống chết của Chư Thiên Tinh Quân!

Chương 219

Bản tọa cũng không phải là không thể thả!

Nhưng phải dùng một thứ để trao đổi!

Không biết các ngươi có nỡ không?", Ba Tiêu đạo nhân khiêu khích nhìn Yêu Hoàng, Đông Hoàng.

"Đối với sự sống chết của Chư Thiên Tinh Quân là thật lòng hay giả dối, mọi người đều là người sáng mắt, có thể nhìn ra được!", Ba Tiêu đạo nhân thấy thời cơ đã chín muồi, trực tiếp đưa ra yêu cầu của mình!

Lời của Ba Tiêu đạo nhân vừa dứt, trong lòng Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất kịch liệt rung động, một màn này quá quen thuộc… "Tu Di Sơn chủ có yêu cầu gì, cứ nói nghe xem!", Yêu Hoàng Đế Tuấn nghiến răng hỏi, vì vừa rồi bị Ba Tiêu đạo nhân một phen chỉ trích, đã bị dồn vào chân tường, tuy "Luyện Yêu Hồ" có thể khiến tộc nhân Yêu tộc không dám công khai làm càn, nhưng nếu xử lý không tốt sẽ khiến một đám thuộc hạ ly tâm ly đức.

"Yêu Hoàng! 'Thiên Giới' có tốt không?", Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên mở miệng hỏi.

"Đương nhiên tốt!", đang lúc tâm hoảng ý loạn, thần không ở nhà, Yêu Hoàng Đế Tuấn buột miệng trả lời, lời vừa nói ra mới nhận ra không đúng, nghiêm giọng hỏi, "Sao ngươi biết chuyện 'Thiên Giới'?" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai nói: "Có gì khó đâu, lúc 'Thiên Đình' xuất thế, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều biết chiếm lĩnh 'Thiên Đình' có nghĩa là có được cơ hội khai phá, nắm giữ 'Thiên Giới'!" "Đã lâu như vậy rồi!

Chỉ cần có chút đầu óc sẽ tìm cách khai phá 'Thiên Giới'!

Huống hồ Yêu Hoàng, Đông Hoàng huynh đệ dã tâm bừng bừng, sao có thể để không một ngọn núi báu mà không dùng?", Ba Tiêu đạo nhân nói như thể đó là điều hiển nhiên.

"Trước sau đã cướp đoạt bao nhiêu Yêu tộc từ Hồng Hoang đại lục, mang đi vô số phi cầm từ Vô Tận Hỏa Hải, sau khi vào 'Thiên Đình' phần lớn đều không rõ tung tích!

Chỉ cần người có tâm tự nhiên sẽ có phỏng đoán!" Ba Tiêu đạo nhân thấy vẻ mặt của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dần dần bình tĩnh lại, sự thật đúng là như vậy, tuy họ có thể cố gắng hết sức để che giấu sự tồn tại của "Thiên Giới", nhưng căn bản không thể ngăn cản người khác phỏng đoán.

"Lúc thiên hôn đại điển, bản tọa đã nhận ra 'Thiên Giới' bị che giấu sau 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận'!

Hơn nữa, Nhị đệ Trấn Nguyên Tử của bản tọa lại tinh thông không gian pháp tắc!", Ba Tiêu đạo nhân đắc ý nói.

"Lại còn thả một vật khổng lồ như 'Thiên Hà' ra để an trí Tứ Hải thủy tộc, chẳng phải càng rõ như ban ngày sao?

Nếu bản tọa không đoán ra được chuyện 'Thiên Giới', ngươi tưởng bản tọa cũng ngốc như ngươi sao?", Ba Tiêu đạo nhân trào phúng.

"Tu Di Sơn chủ!

Rốt cuộc ngươi có điều kiện gì cứ nói thẳng, nếu còn nói năng hỗn láo, thiên uy của bản hoàng không thể mạo phạm!

E là chúng ta phải làm một trận nữa rồi!", Yêu Hoàng Đế Tuấn bị Ba Tiêu đạo nhân chế giễu như vậy, không khỏi tức giận đến đỏ mặt, quát lớn.

"Yêu Hoàng, ngươi phải hiểu rõ, kẻ địch của Yêu tộc xưng bá

Hồng Hoang không phải là bản tọa, mà là Vu tộc đã nghỉ ngơi hồi phục, tộc nhân đại hưng trong những năm qua!", Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở.

"Vu tộc qua bao năm toàn lực phát triển, số lượng tộc nhân đã tăng lên hơn mười mấy lần, cũng bồi dưỡng được không ít Đại Vu!

Các ngươi có thủ đoạn gì để đối phó Vu tộc không!", mấy câu nói của Ba Tiêu đạo nhân khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn, người đang không nhịn được muốn lật bài ngửa, tế ra "Vạn Yêu Trận", phải bình tĩnh lại.

"Tu Di Sơn chủ, có điều kiện gì mau nói ra, đừng nói quanh co, kéo dài thời gian nữa!", Yêu Hoàng Đế Tuấn chú ý thấy Chư Thiên Tinh Quân đang bị "Tinh Thần Quả Thụ" không ngừng lấy đi tinh thần chi lực đã không thể chống đỡ được bao lâu nữa!

"Bản tọa nghe nói 'Thiên Hà' rộng lớn mênh mông vô tận, còn rộng lớn hơn cả Tứ Hải cộng lại, đông đảo lân giáp thủy tộc của Đông Hải, Nam Hải, Bắc Hải được di dời vào trong 'Thiên Hà', lại giống như một viên sỏi ném vào sông lớn, có thể thấy 'Thiên Hà' rộng lớn vô biên!", Ba Tiêu đạo nhân tán thán.

"Với thủ đoạn của Yêu Hoàng, 'Thiên Hà' được thả ra chắc chắn chỉ là một phần trong đó, ngươi cũng biết bản tọa thích thu thập một số thứ kỳ lạ! 'Thiên Hà' rộng lớn vô biên, lấy không hết dùng không cạn!" Ba Tiêu đạo nhân không cho Đế Tuấn, Thái Nhất cơ hội nói, tiếp tục từng bước ép sát: "Nếu Yêu Hoàng thực sự muốn bảo vệ Chư Thiên Tinh Quân, vậy hãy đồng ý để bản tọa cắt một đoạn 'Thiên Hà' dẫn vào tiểu thế giới của mình.

Bản tọa sẽ không làm khó Chư Thiên Tinh Quân nữa!" "Nếu Yêu Hoàng ngay cả một cái giá nhỏ bé không đáng kể này cũng không muốn trả!

Vậy bản tọa thực sự nghi ngờ liệu ngài có thực sự quan tâm đến sự sống chết của Chư Thiên Tinh Quân hay không!", Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng chiếu tướng Yêu Hoàng một nước.

"Được!

Bản hoàng đồng ý, nhưng Tu Di Sơn chủ không được mang đi bất kỳ một Yêu tộc nào trong 'Thiên Hà'!", Yêu Hoàng Đế Tuấn hối hận vô cùng về hành động lần này, lại một lần nữa mất cả chì lẫn chài, không được lợi lộc gì, ngược lại còn tổn thất thảm trọng!

Ba Tiêu đạo nhân phất tay một cái, "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" lại hiện ra, thu hồi "Tinh Thần Quả Thụ", Chư Thiên Tinh Quân lúc này mới như được đại xá, suy yếu vô cùng trở về trong đại quân Yêu tộc.

Hoàn toàn không quan tâm đến đám Yêu tộc thê thảm, cũng như Yêu Hoàng, Đông Hoàng đang nghiến răng nghiến lợi, Ba Tiêu đạo nhân dẫn theo Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Lục Ngô, Dương đạo nhân và một đám tâm phúc hưng phấn bay về phía "Thiên Hà".

Nhìn "Thiên Hà" trắng xóa mênh mông không thấy bờ trước mắt, Ba Tiêu đạo nhân dù đã có chuẩn bị tâm lý cũng vẫn kinh ngạc đến ngây người một lúc lâu, càng đừng nói đến Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, Dương đạo nhân mỗi người đều trông như kẻ ngốc.

"Tu Di Sơn chủ!

Đây là 'Thiên Hà'!

Yêu Hoàng có lệnh, các ngươi tự mình cắt lấy 'Thiên Hà'!", một yêu tướng tuy giọng điệu cứng nhắc, nhưng có thể cảm nhận được sự bất an của hắn!

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất không muốn đến

chịu bực mình, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi bị thương, Yêu sư và Yêu tướng càng trọng thương không thể đến, Chư Thiên Tinh Quân tâm tình phức tạp trở về phủ nghỉ ngơi.

Vì vậy Yêu Hoàng Đế Tuấn tùy tiện phái một yêu tướng bên cạnh đến giám sát Ba Tiêu đạo nhân cắt lấy "Thiên Hà"!

"Nhị đệ!

Cùng vi huynh cắt đứt 'Thiên Hà'.

Tam đệ, cùng phu nhân đưa nó vào Thiên Môn.

Lục Ngô, Dương đạo nhân từ bên cạnh phụ trợ!", Ba Tiêu đạo nhân trong lòng sớm đã có kế hoạch, tỉnh táo chỉ huy.

Mọi người nhận lệnh, mỗi người một việc.

Tục ngữ có câu: rút đao chém nước nước càng chảy!

Nước phàm bình thường còn như vậy, huống hồ là nước Thiên Hà, nếu tu sĩ khác muốn lấy một giọt cũng khó như lên trời.

May mắn là Ba Tiêu đạo nhân có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay phối hợp, toàn lực một đòn, đánh ra một cái khuyết khẩu nhỏ trên "Thiên Hà".

Trấn Nguyên Tử tinh thông không gian pháp tắc chi lực, dùng "Dương Liễu Diệp" và "Dương Liễu Chi", men theo vết chém của "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu", "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" định trụ khuyết khẩu, cắt ra một dòng chảy nhỏ từ "Thiên Hà" mênh mông.

Sau đó Tây Vương Mẫu và Hồng Vân Lão Tổ dưới sự phối hợp của Lục Ngô, Dương đạo nhân và những người khác, dẫn dòng chảy này vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn", bên trong tự có chủ quản và ngũ phương ngũ cực trấn thủ giả của "Thiên Hà Thiên" phối hợp.

Nhưng sóng lớn "Thiên Hà" cuồn cuộn, có năng lực tự hồi phục

cực mạnh, Ba Tiêu đạo nhân phải không ngừng dùng "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" công kích, để tránh cho miệng vết thương tự động lành lại.

Trấn Nguyên Tử không ngừng thi triển không gian pháp tắc chi lực để dẫn nước Thiên Hà ra ngoài… Trong lúc Ba Tiêu đạo nhân đang vất vả cắt lấy "Thiên Hà" dẫn vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên", thì Nữ Oa vẫn luôn tiềm tu ở Bắc Phương Đại Lục cuối cùng cũng đã thành công trảm xuất ác thi, trở thành Nhị Thi Chuẩn Thánh.

Nhưng Nữ Oa vốn luôn chịu được sự cô tịch tiềm tâm tu luyện, sau khi trảm nhị thi lại tâm tình xao động, không thể tĩnh tâm tu luyện được nữa, trong bản năng cảm thấy cứ tiếp tục tu luyện cũng khó có tiến bộ, cơ duyên của nàng lại ở trong thế giới Hồng Hoang!

Vì vậy, Nữ Oa không làm phiền Phục Hy đang nỗ lực trảm ác thi, lặng lẽ rời khỏi động phủ, đi không mục đích về phía trung tâm Hồng Hoang đại lục… Nữ Oa từ sau lần thứ ba nghe giảng đạo tại "Tử Tiêu Cung" thì trực tiếp trở về động phủ ở đại lục phương Bắc, tiềm tâm tu luyện.

Bởi vì trong nguyên thần có bảo vật cấp bậc "Hồng Mông Tử Khí" mà Đạo tổ Hồng Quân đánh vào để phụ trợ, đó là căn cơ thành Thánh.

Nàng không cần phải trải qua sinh tử chém giết như Tây Vương Mẫu, có thể thuận lợi trảm khước Ác thi.

Nếu không phải vì Đạo tổ Hồng Quân chỉ ban cho "Hồng Mông Tử Khí" mà không giúp dung nhập vào trong nguyên thần, Tây Vương Mẫu trảm Ác thi mới khó khăn hơn Nữ Oa.

Nhưng so sánh ra, Tây Vương Mẫu vẫn nhẹ nhàng hơn Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân Lão Tổ, những người đã trải qua mấy lần đại chiến, cũng dễ dàng hơn Côn Bằng và Nhiên Đăng đạo nhân,

những kẻ phải vắt óc tìm mưu kế để có được công đức mới thành công.

So với Phục Hy, Lục Ngô đến nay vẫn chưa thành công trảm Ác thi, nàng đã may mắn hơn không biết bao nhiêu lần!

Sau khi Nữ Oa thành Nhị thi Chuẩn Thánh, nàng mơ hồ cảm nhận được cảnh giới của mình không phải dựa vào khổ tu mà đạt được, cần phải ra ngoài tìm kiếm cơ duyên chứng đạo thành Thánh!

Chương 220

Biết rõ mối thù giữa Vu Yêu lưỡng tộc, Nữ Oa bèn thi triển pháp thuật ẩn giấu hành tung, bắt đầu du ngoạn khắp nơi trên đại lục Hồng Hoang một cách không mục đích.

Đây là lần đầu tiên Nữ Oa một mình ra ngoài du ngoạn Hồng Hoang, không có mục đích tranh đoạt linh bảo hay chiếm đoạt địa bàn, chỉ thuận theo tâm ý, tuỳ theo suy nghĩ mà hành động.

Khi đã buông bỏ cảm giác cấp bách trong tu luyện, buông bỏ tâm lý đối địch giữa Vu Yêu nhị tộc, Nữ Oa đã đi qua từng bộ lạc Vu tộc.

Nàng đã chứng kiến cảnh sinh hoạt của những Vu tộc bình thường!

Đồng thời cũng thấy được cảnh các bộ lạc Vu tộc ra ngoài săn bắn, tàn sát các Yêu tộc yếu đuối!

Càng chứng kiến cảnh một bộ phận cao thủ Yêu tộc có huyết hải thâm thù với Vu tộc "lặng lẽ" từ "Thiên Đình" lẻn vào đại lục Hồng Hoang, tàn sát các bộ lạc Vu tộc nhỏ.

Nhìn thấy tất cả những điều đó, trong lòng Nữ Oa có ấm áp, có chua xót, có cảm động, có phẫn nộ, có bất đắc dĩ, có hoang mang...

Tất cả những gì thấy và nghe vừa khiến Nữ Oa càng thêm mờ mịt, nhưng dường như cũng khiến nàng bắt đầu hiểu thêm về nội tâm của mình! "Đem 'Tự ngã niệm' ký thác lên 'Nhân chi hoa' sao?" Nữ Oa trong lòng như có điều giác ngộ. "Ta chuyên tinh 'Tạo Hóa chi đạo', tạo hóa giảng cứu từ bi, sáng tạo, dựng hóa..." Nữ Oa sắp xếp lại những cảm ngộ trong lòng. "Con đường trước đây của ta không rõ ràng, bị ác niệm ảnh hưởng, đã tham gia vào cuộc chém giết giữa Vu Yêu!

May mà lão sư kịp thời ngăn cản!

Nếu không, khi ta đã lún sâu vào giết chóc, hành vi của ta sẽ đi ngược lại với bản ý của Tạo Hóa chi đạo, ngày càng đi xa!" Nữ Oa lòng còn sợ hãi! "Muốn nâng cao Tạo Hóa chi đạo của ta, ta cần phải hiểu rõ đặc tính của tất cả sinh linh vạn vật trong Hồng Hoang!

Hoàn thiện sự lý giải đối với Tạo Hóa chi đạo!" Nữ Oa hạ quyết tâm.

Vốn dĩ trong "Thiên Đình" có vạn tộc của Yêu tộc để Nữ Oa nghiên cứu, nhưng nàng không muốn quay về, ngoài việc tuân theo cấm lệnh của Đạo tổ Hồng Quân, cũng vì nàng hiểu rằng chỉ cần trở về Yêu tộc, tất sẽ không tránh khỏi bị Yêu Hoàng và Đông Hoàng lợi dụng!

Cho nên Nữ Oa thà dành nhiều thời gian hơn để đi lại trên đại lục Hồng Hoang, bắt đầu nghiên cứu từ một cành hoa ngọn cỏ, một con chim con cá, một con trùng con thú, không bỏ qua bất kỳ cơ hội nhỏ nhặt nào để nâng cao sự lý giải về Tạo Hóa chi đạo.

Tâm cảnh của nàng, sự nhận thức về bản thân cũng không ngừng được nâng cao trong quá trình này.

Ba Tiêu đạo nhân sau khi cùng Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu hợp lực chiếm lấy "Thiên Hà", lại thành công dựng nên "Thiên Hà Thiên" trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

Trong lòng y cũng có cảm ứng, cảm thấy nên đi lại trong Hồng Hoang, có một hồi cơ duyên đang chờ đợi mình.

Tuân theo cảm giác nội tâm, Ba Tiêu đạo nhân liền không chuẩn bị trở về "Tu Di Sơn", mà trực tiếp đi đến đại lục Hồng Hoang. "Phu quân!

Nếu đã chuẩn bị du ngoạn Hồng Hoang, thiếp thân là Nữ tiên chi

thủ của Hồng Hoang, cũng nên đi lại trong Hồng Hoang để làm tròn chức trách!" Tây Vương Mẫu mở lời. "Cũng tốt!

Vi phu còn nhớ chuyện cũ lần đầu chúng ta du ngoạn Hồng Hoang đến Đông Hải đấy!" Ba Tiêu đạo nhân vui vẻ nói.

Thế là y cho Trấn Nguyên Tử trở về "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", Hồng Vân Lão Tổ trấn giữ "Tu Di Sơn", Lục Ngô canh giữ Tây Côn Luân, Dương mi đạo nhân phụ trách giám sát mọi việc lớn nhỏ ở đại lục Tây phương, tùy thời báo về "Tu Di Sơn".

Ba Tiêu đạo nhân mang theo Tây Vương Mẫu tùy ý hạ xuống đại lục Hồng Hoang, cũng không cố ý chọn phương hướng, cứ thế thong dong đi về một phía.

Hiện tại trên đại lục Hồng Hoang cũng không có bao nhiêu nữ tiên, Yêu tộc có chút tu vi cơ bản đều đã lên "Thiên Đình" tìm kiếm sự che chở.

Số ít Yêu tộc không lên Thiên Đình cũng đều ẩn náu trong núi sâu sông lớn, tuyệt đối không dễ dàng xuất hiện ở đại lục Hồng Hoang để tránh bị Vu tộc săn giết.

Còn Vu tộc thì giống như các Tổ Vu, chỉ tôn Bàn Cổ không kính trời đất, càng không thèm để ý đến danh hiệu Nữ tiên chi thủ do Đạo tổ định ra cho Tây Vương Mẫu.

Cho nên Tây Vương Mẫu đi suốt một đường về cơ bản không gặp phải chuyện gì cần ra mặt giải quyết. "Phu quân, ta cảm thấy cái danh hiệu này có chút hữu danh vô thực a!

Những kẻ đã vào Yêu tộc thì ta không quản được, Vu tộc thì không phục quản, còn lại chẳng có mấy ai, trong đó nữ tiên lại càng ít..." Tây Vương Mẫu tự giễu. "Cũng tốt lắm!

Chúng ta đi một chuyến, cũng đã làm tròn chức trách, sau này cũng

không cần cách một khoảng thời gian lại phải chạy tới ‘Tây Côn Luân’ một chuyến nữa!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

Trước đây do Đạo tổ Hồng Quân cố ý, ra lệnh cho Tây Vương Mẫu phải thường xuyên đến "Tây Côn Luân" phụ trách xử lý sự vụ của nữ tiên, thực chất là để Tam Thanh giám sát.

Thực ra là để Tây Vương Mẫu thoát khỏi sự bảo vệ của "Tu Di Sơn", tạo cơ hội cho những kẻ đang nhòm ngó "Hồng Mông Tử Khí" của nàng.

Đáng tiếc Tây Vương Mẫu cũng hết sức cẩn thận, mỗi lần đến "Tây Côn Luân" đều có Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân Lão Tổ, ba người thì có hai người đi cùng.

Trong thời gian đó, quả thật có không ít kẻ bị danh tiếng của "Hồng Mông Tử Khí" làm cho mờ mắt, không nhịn được ra tay cướp đoạt.

Đáng tiếc đều không cần Ba Tiêu đạo nhân ra tay, Tây Vương Mẫu đã nhẹ nhàng giải quyết toàn bộ bọn chúng, cũng góp không ít sức mạnh cho việc ký thác ác niệm của Tây Vương Mẫu.

Về phần những người khác, Ba Tiêu đạo nhân từng mơ hồ cảm nhận được khí tức của Minh Hà Lão Tổ, nhưng hắn chỉ quan sát trong bóng tối một lát rồi đã sáng suốt rút lui. "Ầm ầm ầm!" Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đang bay bỗng nhiên nghe thấy từ phía xa trên bầu trời truyền đến từng trận tiếng nổ vang. "Khí tức của hóa hình thiên kiếp!" Ba Tiêu đạo nhân thần sắc khẽ động, "Lục Cửu Thiên Kiếp!

Cấp bậc không thấp, xem ra tư chất của người độ kiếp rất cao!" "Phu quân chúng ta qua xem thử đi!" Tây Vương Mẫu bỗng nhiên có hứng thú. "Được!" Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu cưỡi mây bay về phía thiên kiếp giáng xuống. "Ngọn núi này hiểm trở khôi lệ,

hùng vĩ tráng lệ, linh khí dồi dào, thật sự phi phàm!" Tây Vương Mẫu nhìn tiên sơn trước mắt không khỏi cảm thán. "Đúng là một nơi động thiên phúc địa!

Có thể tu luyện đắc đạo hóa hình ở đây, căn cước cơ duyên quả thật không cạn!" Ba Tiêu đạo nhân cũng liên tục gật đầu.

Lúc này, Lục Cửu Thiên Kiếp đã đến thời khắc quan trọng nhất, trong từng lớp kiếp lôi có một bóng dáng yêu kiều đang khổ sở chống đỡ!

Dưới chân tiên sơn lại xuất hiện một đám tộc nhân Vu tộc tay cầm vũ khí, lòng mang ý xấu! "Ầm!" "Ầm!". . . . . kiếp lôi không ngừng bổ xuống. "Phu quân, uy lực của kiếp lôi thật không yếu!

Xem ra nàng có chống đỡ được không?" Tây Vương Mẫu có chút căng thẳng nhìn nữ tiên đang bị lôi kiếp bao phủ.

Chương 221

"Phu nhân căng thẳng sao!" Ba Tiêu đạo nhân trêu chọc. "Ừm!

Ta đến nay vẫn chưa thu đồ đệ, thấy nàng hợp nhãn duyên, nếu thích hợp, ta muốn thu làm đệ tử!" Tây Vương Mẫu nghiêm túc nói.

Thấy thái độ nghiêm túc của Tây Vương Mẫu, Ba Tiêu đạo nhân cũng nghiêm túc nói: "Hóa hình kiếp là Lục Cửu Thiên Kiếp, loại lợi hại nhất trong các loại thiên kiếp!

Nhìn nàng hiện tại kiên trì vất vả như vậy, e là có chút nguy hiểm!" "Ai!

Hóa hình kiếp không ai có thể giúp được!

Chỉ có thể xem phúc duyên của nàng thôi!" Tây Vương Mẫu vô cùng tiếc nuối nói. "Không thể để đám Vu tộc này quấy nhiễu nàng độ kiếp!" Tây Vương Mẫu tiện tay vung lên, liền thổi bay đám Vu tộc vừa xông lên đỉnh núi xuống chân núi.

Nữ tiên kia xem ra lúc này đã là nỏ mạnh hết đà, tình thế vô cùng nguy cấp, lôi kiếp chỉ còn lại đạo cuối cùng. "Có thể sống sót hay không còn phải xem nàng có qua được đạo kiếp cuối cùng này không!" Tây Vương Mẫu khẽ nói. "Ầm!" Đạo lôi kiếp cuối cùng bổ xuống, thẳng hướng nữ tiên mà đi. "Vút!" Nữ tiên kia bỗng tế ra một cây gậy lê mộc, xem ra lại là một kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo không tồi! "Không tệ!" Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu thấy vậy đều đồng thanh khen ngợi.

Một kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo trong mắt Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu có thể không là gì, nhưng trong thế giới Hồng Hoang hiện nay, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng khao khát có được.

Nữ tiên trước mắt trước khi độ hóa hình kiếp đã có một kiện Trung phẩm Tiên thiên linh bảo, có thể thấy phúc duyên không cạn.

Có thể giữ được linh bảo mà không vì thế mất mạng, có thể thấy tâm trí cực kỳ thận trọng, vận khí cũng không tệ.

Khi độ hóa hình kiếp có thể nhịn được không dùng Tiên thiên linh bảo phụ trợ ngay từ đầu, dựa vào năng lực bản thân để độ kiếp, đến phút cuối cùng không chống đỡ nổi mới tế ra linh bảo.

Có thể thấy tâm tính tuyệt giai, vừa có thể chịu khổ, lại không cậy mạnh.

Nhìn từ mọi phương diện đều không tệ! "Ta quyết định thu nàng làm đồ đệ!" Tây Vương Mẫu vui mừng nói.

Ba Tiêu đạo nhân không phản đối.

Nữ tiên kia đã hoàn toàn vượt qua hóa hình kiếp, những đặc trưng Yêu tộc còn sót lại trên người lúc này đã hoàn toàn biến mất, trở thành một nữ tiên xinh đẹp. "Tiểu tiên ra mắt hai vị thượng tiên!" Nữ tiên kia đã sớm phát hiện Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đang cười tường vân, đứng ở một khoảng cách không xa không gần quan sát cảnh nàng độ kiếp.

Nàng cũng thấy Tây Vương Mẫu đã giúp mình vung tay đuổi đám Vu tộc định phá rối.

Vu tộc đã sớm phát hiện ra nàng, dù Yêu tộc giai đoạn đầu ẩn nấp thế nào, cũng không thể tránh khỏi việc phải trải qua hóa hình kiếp với thanh thế cực lớn, căn bản khó mà che giấu.

Vu tộc cũng rất rõ ràng, khi Yêu tộc độ hóa hình kiếp không thể bị bất kỳ sự quấy nhiễu nào từ bên ngoài, nếu không mười phần thì có đến tám chín phần sẽ khiến hóa hình kiếp trở nên nguy hiểm hơn.

Vì vậy, chỉ cần nơi nào có hóa hình kiếp xuất hiện, Vu tộc gần đó

thấy vậy sẽ đến phá rối, khiến uy lực hóa hình kiếp tăng vọt, như vậy Yêu tộc độ kiếp sẽ cửu tử nhất sinh.

Cho dù miễn cưỡng chống qua hóa hình kiếp, đa số Yêu tộc cũng sẽ bị trọng thương hấp hối, dễ dàng bị Vu tộc mai phục bên cạnh giết chết.

Vị nữ tiên này trước đó vẫn giấu con bài tẩy "Lê Mộc Quải Trượng", ngoài mục đích dùng hóa hình kiếp để rèn luyện bản thân, quan trọng hơn là để đề phòng Vu tộc phá rối.

Cho nên cảm nhận được thiện ý của Tây Vương Mẫu, nữ tiên sau khi độ xong hóa hình kiếp liền lập tức đến cảm tạ. "Ừm!

Không tệ!

Vừa mới độ xong hóa hình kiếp đã có tu vi Thái Ất Chân Tiên đỉnh phong, có thể thấy tư chất của ngươi quả thật không tệ!" Tây Vương Mẫu đánh giá nữ tiên trước mắt, càng nhìn càng hài lòng. "Ta là tu sĩ Tây Côn Luân Tây Vương Mẫu, là Nữ tiên chi thủ do Đạo tổ Hồng Quân đích thân ban tặng!

Hiện nay tu vi Nhị thi Chuẩn Thánh!

Vị này là phu quân của ta, Tu Di Sơn chủ của đại lục Tây phương!" Tây Vương Mẫu tự giới thiệu đơn giản. "Ta thấy ngươi tư chất tuyệt giai, tâm tính thượng thừa, muốn thu ngươi làm đồ đệ, không biết ngươi có bằng lòng không?" Tây Vương Mẫu cũng không vòng vo, thẳng thắn hỏi. "Đệ tử nguyện ý!

Ly Sơn bái kiến lão sư!" Nữ tiên kia rất rõ sự gian nan sinh tồn của Yêu tộc trên đại lục Hồng Hoang, vừa nghe hai vị trước mắt lại là Tu Di Sơn chủ và Nữ tiên chi thủ lừng lẫy đại danh, lập tức cúi đầu bái lạy. "Ly Sơn?

Tên ngươi là Ly Sơn?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng khẽ động, có

chút kinh ngạc hỏi lại. "Bẩm sơn chủ!

Tiểu tiên vì tu luyện đắc đạo tại Ly Sơn, nên tự đặt tên là 'Ly Sơn'!

Nếu có gì không ổn, xin lão sư ban tên!" Ly Sơn tiên tử vội vàng nói.

Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận được ánh mắt của Tây Vương Mẫu, khẽ cười nói: "Không sao! 'Ly Sơn' cái tên này rất hay!

Sau này cứ gọi là Ly Sơn đi!" Tây Vương Mẫu bấm ngón tay suy tính nửa ngày, không thấy cái tên "Ly Sơn" có gì không ổn, cũng gật đầu chấp thuận. "Ly Sơn tuân mệnh!" Ly Sơn tiên tử cung kính nói. "Vút!" Đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo hà quang từ chân trời lao tới.

Hà quang hạ xuống, hiện ra thân ảnh của Nữ Oa. "Ba Tiêu đạo hữu!

Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Nữ Oa có chút kinh ngạc. "Nữ Oa đạo hữu!

Thật trùng hợp!

Thật trùng hợp!" Ba Tiêu đạo nhân nhàn nhạt cười. "Bần đạo đang du ngoạn gần đây, cảm nhận được nơi này có dao động của hóa hình kiếp, biết Vu tộc rất thích đến quấy nhiễu khi Yêu tộc độ hóa hình kiếp, khiến Yêu tộc độ kiếp thất bại, nên bần đạo vội vàng chạy đến, không ngờ hai vị đạo hữu đã đến trước một bước." Nữ Oa giải thích.

Ba Tiêu đạo nhân phát hiện Nữ Oa lần này gặp lại, khí chất có sự thay đổi căn bản, có một loại đạo vận rửa sạch bụi trần, hiển lộ bản chân lan tỏa trên người, khiến trong lòng y không khỏi kinh ngạc. "Bần đạo cùng Ly Sơn có duyên, đã thu nhận nàng vào môn hạ!" Tây Vương Mẫu tuy cảm giác không mạnh mẽ bằng Ba Tiêu đạo nhân,

nhưng thấy Nữ Oa không có vẻ gì là đến gây sự, liền ôn hòa giới thiệu.

Chương 222

"Ly Sơn đồ nhi, bái kiến Nữ Oa đạo hữu!" Tây Vương Mẫu phân phó. "Văn bối Ly Sơn, bái kiến Nữ Oa tiền bối!" Ly Sơn cung kính hành lễ, là một thành viên của Yêu tộc, nàng cũng biết Nữ Oa có một thân phận khác là Oa Hoàng của Yêu tộc. "Nữ Oa đạo hữu không ở động phủ tu luyện, cũng du ngoạn Hồng Hoang sao?" Ba Tiêu đạo nhân tuy trong lòng có suy đoán, nhưng vẫn mở miệng hỏi. "Bần đạo sau khi trảm khước Ác thi, tâm thần không yên, không thể tĩnh tâm tu luyện, bèn du ngoạn Hồng Hoang!

Đi một đường cảm ngộ rất nhiều, nhưng nghi hoặc cũng rất nhiều!" Nữ Oa ngược lại rất thẳng thắn.

Gần đây trong lòng nàng tích tụ quá nhiều nghi vấn, lại không có nơi để giãi bày, gặp Ba Tiêu đạo nhân, không nhịn được mở miệng tâm sự. "Ba Tiêu đạo hữu trước nay là người trí tuệ, đạo tâm của bần đạo bị che mờ, có nhiều chỗ đắc tội mong Ba Tiêu đạo hữu có thể hải hàm!" Lời xin lỗi chân thành của Nữ Oa khiến Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu vô cùng kinh ngạc.

Ly Sơn tiên tử đứng bên cạnh cũng ngây người. . . . . "Bần đạo có cảm giác mơ hồ rằng, cơ duyên chứng đạo thành thánh của bần đạo cần Ba Tiêu đạo hữu thành toàn!" Nữ Oa không hề che giấu mà nói. "Nếu đạo hữu có thể không kể đến thù xưa, ra tay tương trợ, bần đạo nợ đạo hữu một phen nhân quả!

Tương lai tất sẽ báo đáp!" Nữ Oa trong lòng nóng vội, mở miệng hứa hẹn. "Nếu Nữ Oa đạo hữu đã thành khẩn như vậy, vậy ba người chúng ta hãy luận đạo một phen, có lẽ có thể khiến đạo hữu có chút cảm ngộ!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói. "Được!" Nữ Oa nghe vậy tự

nhiên đồng ý.

Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Nữ Oa ba người ngồi xuống luận đạo.

Ly Sơn ngoan ngoãn chắp tay đứng bên cạnh, yên lặng lắng nghe ba vị đại năng luận đạo, khiến nàng thu được lợi ích không nhỏ!

Một phen luận đạo kéo dài mấy ngàn năm, tuy không trực tiếp nhưng... "Nữ Oa đạo hữu du ngoạn Hồng Hoang, cảm khái vạn tộc Hồng Hoang tuy mỗi tộc có đặc điểm riêng, nhưng đều có những khuyết điểm rất nổi bật!

Vậy sao không dùng Tạo Hóa chi đạo để tạo ra một chủng tộc tổng hợp ưu điểm của các tộc?" Sau mấy ngàn năm luận đạo dọn đường, Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng cũng thuận lý thành chương đưa ra đề nghị của mình. "Sáng tạo một chủng tộc?" Nữ Oa nghe câu này, cảm giác trong đầu như có một đạo hỗn độn thần lôi lóe lên, khiến nàng có cảm giác thông suốt, nhưng đáng tiếc lại có một lớp màn mỏng ngăn cách. "Không sai!

Tự mình sáng tạo một chủng tộc, giống như Minh Hà đạo hữu sáng tạo Tu La tộc vậy!" Ba Tiêu đạo nhân xác nhận. "Vậy tạo một chủng tộc như thế nào đây?" Nữ Oa vẫn còn có chút mơ hồ. "Bản tọa cảm thấy, vì sao vạn tộc Hồng Hoang đều phải trải qua hóa hình kiếp, sau khi độ kiếp thành công thì biến thành tiên thiên đạo thể!

Bàn Cổ đại thần, Thập Nhị Tổ Vu bình thường cũng dùng hình dạng tiên thiên đạo thể để hiện thân!" Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục dẫn dắt.

Tây Vương Mẫu dù sao cũng là đạo lữ của Ba Tiêu đạo nhân vô số năm, càng thêm tâm ý tương thông, thấy Ba Tiêu đạo nhân nhiệt tình giúp đỡ như vậy, trong lòng có cảm giác, lúc luận đạo cũng rất tích cực tham gia.

Giờ đây nghe Ba Tiêu đạo nhân gợi ý, lập tức tiếp lời: "Không sai!

Nữ Oa đạo hữu không bằng sáng tạo một tộc quần, giống như Bàn Cổ đại thần, trời sinh đã là tiên thiên đạo thể!

Chẳng phải là tốt nhất sao!" "Đúng!

Tiên thiên đạo thể!

Tiên thiên đạo thể!" Nữ Oa cuối cùng cũng bừng tỉnh.

Ba Tiêu đạo nhân không đợi Nữ Oa mở miệng đã lại đề nghị: "Bản tọa cảm thấy, chủng tộc này gọi là 'Nhân tộc' thì thế nào?" "Không tệ! 'Nhân tộc' rất thích hợp!

Tu sĩ chúng ta tu luyện có thành tựu thì gọi là 'đạo nhân', 'tiên nhân', sau khi chứng đạo thì gọi là 'thánh nhân'!

Chủng tộc này trực tiếp gọi là 'Nhân tộc', để thể hiện sự đặc biệt bẩm sinh là tiên thiên đạo thể, sinh ra đã là người!" Tây Vương Mẫu tán thành. "Ầm!" Thiên đạo có cảm ứng!

Thiên địa bắt đầu sinh ra dị tượng! "Đúng! 'Nhân tộc'!" Nữ Oa lúc này đã hoàn toàn hiểu rõ cơ duyên của mình ở đâu, đó chính là sáng tạo "Nhân tộc"!

Nữ Oa vung tay, một khối bùn đất bay lên, lại vung tay một dòng suối nước bay tới, Nữ Oa vận dụng "Tạo Hóa pháp tắc" bắt đầu nặn đất tạo người.

Nhưng vừa nặn thành hình người, đánh vào lực lượng tạo hóa, tượng đất hình người kia lại ầm một tiếng vỡ tan thành một đống bùn. "Hửm?" Nữ Oa không hiểu, lại bắt đầu nặn người đất.

Nhưng liên tiếp thất bại nhiều lần, Nữ Oa rơi vào trầm tư. "Người đất mà Nữ Oa đạo hữu nặn chỉ có hình người, chứ chưa có được thần vận của tiên thiên đạo thể!" Ba Tiêu đạo nhân mở miệng

chỉ điểm. "Không sai!" Nữ Oa suy nghĩ một chút liền hiểu ra.

Thế là Nữ Oa liền thuận tay dựa theo dáng vẻ của Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Ly Sơn tiên tử đang đứng trước mặt mà nặn người đất.

Quả nhiên càng ngày càng có cả thần lẫn hình, giống như người thật, nhưng vẫn thiếu đi một luồng khí tức sinh cơ bừng bừng! "Ba Tiêu đạo hữu, lại là vì sao?" Nữ Oa không nhịn được mở miệng cầu cứu Ba Tiêu đạo nhân. "Minh Hà Lão Tổ tạo Tu La tộc dùng chính là tinh huyết của Ma thần trong Huyết Hải, phối hợp với các loại trân tài!

Nữ Oa đạo hữu dùng đất thường, nước thường để tạo người, e là khá khó khăn!" Ba Tiêu đạo nhân đành phải mở miệng nhắc nhở. "Đúng!

Trong đất thường, nước thường thiếu linh khí, cũng không chịu được sự cải tạo của lực lượng tạo hóa!

Cho nên mới khó thành công!

Nhưng trong tay bần đạo cũng không có trân tài thích hợp!" Nữ Oa lòng như lửa đốt, không muốn bỏ lỡ cơ hội lần này.

Vạn sự vạn vật, lần đầu hăng hái, lần sau suy giảm, lần ba cạn kiệt, nếu bỏ lỡ thời cơ trước mắt, lại tốn thời gian đi tìm dược liệu, sau đó mới tạo người, e không thể thành công mỹ mãn!

Chương 223

"Trong tay bần đạo có Cửu Thiên Tức Nhưỡng, là tổ của đất!

Tam Quang Thần Thủy, là chí bảo trong nước!

Còn có bột ngó sen của Công Đức Kim Liên, Thất Tình Bạch Liên, Lục Dục Hồng Liên, có thể tăng thêm thiện căn, thất tình, lục dục cho Nhân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân không nhịn được cài cắm hàng riêng, như vậy cũng có thể khiến thiên tư của Nhân tộc mạnh hơn một phần. "Bản tọa cảm thấy chỉ dựa vào những thứ này vẫn khó thành công, cần tinh huyết của Nữ Oa đạo hữu làm dẫn, vì trong tinh huyết của Nữ Oa đạo hữu tràn đầy lực lượng tạo hóa!

Mới có thể đoạt tạo hóa của trời đất, trở thành sinh mệnh!" Ba Tiêu đạo nhân dứt khoát chỉ ra. "Nếu tạo ra một tộc quần, số lượng chắc chắn không thể quá ít, chỉ dựa vào tinh huyết của một mình Nữ Oa đạo hữu e là không đủ, trong tinh huyết của bản tọa ẩn chứa lực lượng pháp tắc Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi Âm Dương, trong tinh huyết của phu nhân Tây Vương Mẫu ẩn chứa Cực Âm pháp tắc và Thủy chi pháp tắc!

Cũng có thể giúp đạo hữu một tay!" Nữ Oa lúc này toàn bộ tâm tư đều đặt vào việc tạo người, căn bản không để ý đến những ý nghĩa ẩn sau những chi tiết này. "Được!

Đa tạ Ba Tiêu đạo hữu, Tây Vương Mẫu đạo hữu tương trợ!" Nữ Oa nói xong liền nhận lấy tất cả dược liệu Ba Tiêu đạo nhân đưa. "Cửu Thiên Tức Nhưỡng" trộn lẫn với bột ngó sen của Công Đức Kim Liên, Thất Tình Bạch Liên, Lục Dục Hồng Liên, thêm vào "Tam Quang Thần Thủy", cùng với tinh huyết của Nữ Oa, Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu.

Sau đó Nữ Oa dùng lực lượng Tạo Hóa pháp tắc, dựa theo dáng vẻ của Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu nặn ra hai người đất một nam một nữ. "Vút!" "Vút!" Hai người đất nhỏ bé gặp gió liền lớn, từ kích thước bằng ngón tay, trong nháy mắt biến thành sinh linh cao bảy thước có máu có thịt, nhảy nhót tưng bừng từ tay Nữ Oa nhảy xuống đất, cúi đầu bái lạy. "Bái kiến Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương!

Bái kiến Ba Tiêu đạo quân, bái kiến Tây Vương Mẫu nương nương!" Hai người đất vừa xuất hiện, Nữ Oa cảm giác "Hồng Mông Tử Khí" trong cơ thể rung động kịch liệt, điên cuồng dung hợp với nguyên thần của nàng.

Nữ Oa không nói hai lời, tiếp tục nặn từng người đất một, từng người trong Nhân tộc được sinh ra!

Chỉ thấy hai tay Nữ Oa bay múa, nhưng vẫn cảm thấy số lượng không đủ.

Tây Vương Mẫu và Ly Sơn tiên tử thấy vậy cũng lần lượt giúp nặn ra hình dáng đại khái của người đất, sau đó giao cho Nữ Oa để nàng rót vào Tạo Hóa pháp tắc.

Ba người phối hợp tuy tốc độ nhanh hơn một chút, nhưng đối với việc tạo ra một tộc quần, vẫn còn xa mới đủ!

Nữ Oa trong lòng vô cùng lo lắng, Ba Tiêu đạo nhân không bỏ lỡ thời cơ, từ trong tay lấy ra một cây Hồ Lô Đằng, trên dây còn treo một quả hồ lô chưa hoàn toàn chín muồi, đưa cho Nữ Oa. "Ba Tiêu đạo hữu có ý gì?" Nữ Oa đang một lòng sáng tạo Nhân tộc, mờ mịt hỏi. "Trên cây Hồ Lô Đằng này cũng có lực lượng Tạo Hóa pháp tắc, Nữ Oa đạo hữu dùng nó phụ trợ có thể khiến tốc độ sáng tạo Nhân tộc của đạo hữu tăng lên rất nhiều!" Ba Tiêu đạo nhân giải thích. "Đa tạ đạo hữu!" Nữ Oa nhận lấy Hồ Lô Đằng, dùng dây leo chấm vào hỗn

hợp bùn đất, vận dụng lực lượng Tạo Hóa pháp tắc nhẹ nhàng vung một cái, hàng trăm hàng ngàn điểm bùn rơi xuống đất, gặp gió liền lớn, trở thành Nhân tộc mới.

Tuy những người này không tinh xảo, xinh đẹp như những người trước đó, nhưng cũng sống động linh hoạt.

Mất trọn vẹn chín trăm chín mươi chín năm, Nữ Oa cuối cùng cũng tạo ra toàn bộ hỗn hợp bùn đất thành một chủng tộc sinh mệnh sống động. . . . .

Nhân tộc! "Thiên đạo tại thượng!

Hôm nay Nữ Oa dùng tiên thiên đạo thể của Bàn Cổ đại thần tạo ra 'Nhân tộc', Thiên đạo giám chi!

Nhân tộc, lập!" Nữ Oa phúc chí tâm linh, lớn tiếng tuyên bố!

Nhân tộc, nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang trong vô số năm tới đã ra đời, ngoài Cửu Thiên, một đám mây công đức vàng rực ngưng tụ, lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng từ trên trời giáng xuống.

Đây là lần Ba Tiêu đạo nhân thấy lực lượng công đức nhiều nhất, còn nhiều hơn tổng số tất cả lực lượng công đức mà y đã nhận được trước đây mấy lần, thậm chí cả chục lần!

Trong đó bảy thành công đức rơi xuống người Nữ Oa! "Vút!" Tam hoa trên đỉnh đầu Nữ Oa xuất hiện, dưới sự tưới tắm của kim quang công đức nồng đậm, từ trong Nhân chi hoa, một bóng dáng mặc "Cửu Thải Nghê Thường" chậm rãi bước ra, chính là bản ngã mà Nữ Oa đã tìm thấy trong hành trình du ngoạn đại lục Hồng Hoang.

Trong quá trình dùng lực lượng tạo hóa sáng tạo Nhân tộc, nàng đã kiên định được bản ngã của mình.

Dưới sự phụ trợ của lực lượng công đức huyền hoàng, nàng dùng

Cực phẩm Tiên thiên linh bảo "Cửu Thải Nghê Thường" ký thác tự ngã niệm, trảm ra Tự ngã thi.

Nữ Oa tuy đã trảm ra cả ba thi, nhưng ba kiện Tiên thiên linh bảo dùng để trảm tam thi tuy đều là cực phẩm, nhưng lại hoàn toàn khác biệt, cho dù có lực lượng công đức huyền hoàng tương trợ, cũng căn bản không thể tam thi hợp nhất.

Không mất nhiều thời gian, Nữ Oa đã ý thức được mấu chốt trong việc tam thi hợp nhất, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

Sau đó Nữ Oa thả lỏng tâm thần, thu toàn bộ kim quang công đức còn lại vào trong cơ thể.

Ba thành lực lượng công đức huyền hoàng còn lại, có gần hai thành rơi xuống người Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Ly Sơn tiên tử.

Trong đó một nửa lớn đều rơi xuống người Ba Tiêu đạo nhân, bởi vì bất kể là sự dẫn dắt lúc luận đạo hay sự nhắc nhở vào thời khắc mấu chốt, Ba Tiêu đạo nhân đều ra sức nhiều nhất.

Ba Tiêu đạo nhân thu lấy lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng, một bộ phận dùng để rèn luyện 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》.

Lực lượng công đức huyền hoàng tuy có thể nâng cao công pháp luyện thể, nhưng mức độ có hạn, công pháp luyện thể quan trọng nhất vẫn dựa vào cường độ nhục thân.

Ba Tiêu đạo nhân có phương pháp tinh luyện tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần do Lão Quy Thừa Tướng truyền thụ, đương nhiên sẽ không lãng phí quá nhiều lực lượng công đức vào công pháp luyện thể.

Một bộ phận rót vào Nhân chi hoa để tăng tốc độ ký thác tự ngã niệm, nhưng việc Ba Tiêu đạo nhân có tam thi ngoại nhân không hề

biết.

Trảm khước Tự ngã thi, quan trọng nhất là sự nhận thức về bản thân, cho nên không thể tiêu hao quá nhiều lực lượng công đức huyền hoàng.

Có một phần nhỏ rót vào "Bàn Long Quải Trượng". "Bàn Long Quải Trượng" đã hấp thu lực lượng công đức huyền hoàng mấy lần trước, tiến hóa thành Cực phẩm Tiên thiên công đức linh bảo, không cần tiêu hao quá nhiều lực lượng công đức nữa.

Cuối cùng để lại một phần nhỏ, chuẩn bị sau khi trở về "Tu Di Sơn" sẽ rót vào "Phân Bảo Nhai", để nó được nâng cấp.

Đương nhiên, Ba Tiêu đạo nhân phân phối như vậy, mục đích quan trọng hơn là để che giấu tung tích của lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng này.

Tây Vương Mẫu tham gia luận đạo, cũng đã cung cấp không ít sự giúp đỡ cho Nữ Oa, cuối cùng còn ra tay nặn không ít người đất, đương nhiên cũng nhận được không ít lực lượng công đức huyền hoàng.

Tây Vương Mẫu xử lý đơn giản, thu toàn bộ lực lượng công đức huyền hoàng vào trong nguyên thần.

Sự dung hợp của "Hồng Mông Tử Khí" lập tức tăng nhanh hơn rất nhiều, việc ký thác tự ngã niệm cũng có tiến bộ.

Ly Sơn tiên tử tuy giai đoạn đầu không thể tham gia, nhưng sau đó khi giúp nặn người đất cũng đã góp sức không ít, cho nên cũng nhận được một ít lực lượng công đức huyền hoàng.

Ly Sơn tiên tử vốn sau khi hóa hình là cảnh giới Thái Ất Chân Tiên đỉnh phong, lúc này hấp thu lực lượng công đức, lập tức đột phá tu vi Kim Tiên.

Về phần hơn một thành lực lượng công đức huyền hoàng còn lại, có khoảng một phần ba rơi lên "Hồ Lô Đằng"!

Chương 224

Hiện nay Hồ Lô Đằng vẫn là một sinh mệnh thể, quả hồ lô thứ bảy đang trong quá trình sinh trưởng, hấp thu nhiều lực lượng công đức huyền hoàng như vậy, lập tức xảy ra những biến hóa thần kỳ chậm rãi.

Chỉ là trong thời gian ngắn Ba Tiêu đạo nhân khó mà lý giải được sự khác biệt cụ thể trong đó.

Còn lại khoảng một phần năm rơi vào "Công Đức Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên" và "Lục Dục Hồng Liên" trong "Bát Bảo Công Đức Trì" ở "Tu Di Sơn" đại lục Tây phương.

Bởi vì đã thêm vào bột ngó sen của ba loại sen này, khiến cho Nhân tộc vừa ra đời đã tăng cường thiện căn, cùng với thất tình lục dục, trở nên hoàn thiện hơn, tư chất cũng tốt hơn so với nguyên bản một bậc.

Lực lượng công đức huyền hoàng còn lại thì được chia thành vô số phần, ba phần lớn nhất rơi vào ba người Nhân tộc đầu tiên mà Nữ Oa phỏng theo dáng vẻ của Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và chính mình nặn ra.

Khiến ba người này lần lượt đột phá cảnh giới Nhân Tiên.

Lực lượng công đức huyền hoàng còn lại thì phân tán rơi vào mỗi một người trong Nhân tộc, cũng khiến tư chất, thể chất của họ đều được nâng cao.

Cùng lúc lực lượng công đức huyền hoàng được phân phối, Nữ Oa cũng lại một lần nữa xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Theo lực lượng công đức tiến vào cơ thể Nữ Oa là vô cùng vô tận

sự cảm ngộ đối với đạo, sự lý giải đối với trời đất, sự cảm ngộ đối với vạn vật, tình cảm đối với sinh linh...

Tóm lại, Nữ Oa lập tức minh ngộ được đạo của bản thân, ngay cả lĩnh ngộ đối với Tạo Hóa pháp tắc cũng trực tiếp vượt qua mấy tầng, đạt đến cảnh giới thập tầng viên mãn. "Ầm!" Trong thế giới Hồng Hoang phát ra một tiếng nổ vang kéo dài, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cùng lúc có cảm ứng, quỳ lạy về hướng Ly Sơn.

Trong chốc lát, tử khí từ phía đông tràn ngập, bao phủ bốn phương, tiên âm từng trận, cam lộ phổ giáng, đất vọt kim liên.

Ngoài Cửu Thiên có vô số tiên nữ tung hoa, trên đại lục có linh thú kỳ lân hiến điềm lành.

Đồng thời, lấy Nữ Oa làm trung tâm, một luồng uy áp khổng lồ không gì sánh bằng càn quét toàn bộ thế giới Hồng Hoang!

Nữ Oa cuối cùng cũng dựa vào công đức sáng tạo nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang là Nhân tộc, đi đầu thành tựu ngôi vị Thánh nhân!

Ngay cả Hạo Thiên, Dao Trì đang tu luyện trong "Tử Tiêu Cung" ở Hỗn Độn cũng có cảm ứng, hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân cũng mở hai mắt ra, ánh mắt vô tình nhìn về phía thế giới Hồng Hoang.

Dưới chân Bất Chu Sơn trong "Bàn Cổ Điện", Thập Nhị Tổ Vu đang khoanh chân tu luyện quanh thần tượng Bàn Cổ cũng lần lượt mở mắt, ánh mắt xuyên thấu hư không nhìn về hướng Ly Sơn. "Nữ Oa thành tựu ngôi vị Thánh nhân?" Không Gian Tổ Vu Đế Giang vượt qua hư không nhìn rõ cảnh tượng ở Ly Sơn.

Sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu lập tức trở nên khó coi đi rất nhiều.

Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ lẩm bẩm: "Vốn tưởng sẽ là Tam Thanh thành Thánh trước nhất, không ngờ Nữ Oa đạo hữu lại đi trước một

bước!" "Các vị huynh đệ tỷ muội, thời đại chúng Thánh sắp đến, để không bị áp chế, chúng ta nên tranh thủ thời gian!

May mà chúng ta cũng sắp đại công cáo thành rồi!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung gầm lên.

Trong động phủ Tây Côn Luân, Tam Thanh lúc này thần tình phức tạp. "Nữ Oa sư muội lại thành Thánh nhân!" Nguyên Thủy không khống chế được sự đố kỵ trong lòng mà nói. "Không thể tin được!

Nữ Oa sư muội trước giờ đều không khoe khoang, lại có thể thành Thánh nhân trước một bước!" Thông Thiên kinh ngạc nói. "Nhân tộc?

Minh Hà Lão Tổ cũng từng sáng tạo Tu La tộc, tuy được công đức nhưng cũng có hạn!

Nhân tộc có gì khác biệt, mà có thể khiến Nữ Oa sư muội nhận được lượng lớn công đức như vậy, thành tựu ngôi vị Thánh nhân?" Lão Tử trong lòng suy ngẫm, nhưng không nói ra.

Trong "Lăng Tiêu Bảo Điện" ở "Thiên Đình". "Ha ha ha!

Oa Hoàng thành Thánh nhân!

Yêu tộc chúng ta có một vị Thánh nhân, không cần phải e dè nữa!" Đông Hoàng Thái Nhất phá lên cười lớn. "Mau!

Chuẩn bị đại lễ đến bái kiến Phục Hy đạo hữu!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lập tức hạ lệnh. . . . .

Yêu Hoàng Đế Tuấn hạ lệnh chuẩn bị đại lễ cho Phục Hy.

Đông Hoàng Thái Nhất tưởng hoàng huynh nhất thời kích động nói nhầm, vội vàng nhắc nhở: "Hoàng huynh, có nhầm không?

Chúng ta hiện tại không phải nên đi tặng hạ lễ cho Nữ Oa nương nương sao?" Đông Hoàng Thái Nhất đổi cách xưng hô, không dám gọi thẳng là Nữ Oa đạo hữu nữa, mà đổi thành Nữ Oa nương nương.

"Không!

Không!

Không!

Bản hoàng không nhầm!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không dám bàn luận công khai chuyện của Thánh nhân, chỉ lắc đầu.

Đông Hoàng Thái Nhất nhận được ánh mắt ra hiệu của huynh trưởng, vội tế ra Tiên thiên chí bảo Hỗn Độn Chung, bao phủ hai huynh đệ vào trong. "Nữ Oa nương nương thành Thánh, đã không cùng đẳng cấp với chúng ta, huống chi có bài học từ lần trước, chắc chắn sẽ không công khai bày tỏ thái độ ủng hộ chúng ta!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đầu óc tỉnh táo. "Nhưng Phục Hy đạo hữu là huynh trưởng duy nhất của nàng, nàng sẽ không bỏ mặc!

Chỉ cần chúng ta có thể lôi kéo được Phục Hy đạo hữu, không lo nàng không giúp Yêu tộc chúng ta!" Yêu Hoàng Đế Tuấn gian xảo cười. "Hoàng huynh anh minh!

Tiểu đệ sẽ dẫn theo Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, mang theo trọng lễ đi bái kiến Phục Hy đạo hữu!" Nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất thu lại "Hỗn Độn Chung", vội vã rời đi.

Sau khi gặp Phục Hy, y lấy tình cảm và lý lẽ ra khuyên bảo, Phục Hy vẫn luôn do dự không quyết. "Hy Hoàng bệ hạ!

Ban đầu Đạo tổ Hồng Quân chỉ cấm Oa Hoàng trực tiếp tham gia vào sự vụ của Yêu tộc, lúc đó ta cũng không hiểu!

Hôm nay Nữ Oa nương nương thành Thánh, bần đạo mới bừng tỉnh đại ngộ!" Nhiên Đăng đạo nhân bỗng nhiên mở miệng. "Ồ?

Yêu tướng cho là như thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất phối hợp. "Chắc hẳn Đạo tổ đã sớm biết cơ duyên của Oa Hoàng ở đâu, sợ rằng ở trong Yêu tộc bị nhiều sự vụ quấy nhiễu, làm lỡ tu luyện, khó mà

lĩnh ngộ được đại đạo của bản thân, mới nghiêm cấm Oa Hoàng can thiệp vào sự vụ của Yêu tộc!" Nhiên Đăng đạo nhân cẩn thận phân tích: "Đạo tổ có yêu cầu Oa Hoàng rút khỏi Yêu tộc không?

Chương 225

Cũng chưa từng cấm Hy Hoàng tham gia quản lý Yêu tộc phải không?" Phục Hy nghe vậy cẩn thận hồi tưởng, quả thực là như vậy, ban đầu ở trong Yêu tộc đúng là có quá nhiều việc lặt vặt, quả thực sẽ ảnh hưởng đến việc Nữ Oa cảm ngộ Tạo Hóa chi đạo. "Đạo tổ đích thân nói Yêu tộc là nhân vật chính của trời đất!

Bần đạo và Yêu sư có thể thông qua việc chế định 《Yêu Lễ》 và sáng tạo văn tự Yêu tộc mà nhận được lượng lớn công đức, thành tựu tu vi Nhị thi Chuẩn Thánh, chẳng phải cũng dựa vào khí vận của Yêu tộc sao?" Nhiên Đăng đạo nhân tiếp tục dùng chính mình làm ví dụ: "Dựa vào tư chất của bần đạo và Yêu sư có thể đi trước Hy Hoàng một bước sao?

Hoàn toàn là nhờ khí vận Yêu tộc thịnh vượng, mới có thể may mắn thành công!" Phục Hy nghe vậy trong lòng có chút dao động, quả thực trong Tứ Hoàng Nhị Hậu của Yêu tộc, căn cước tư chất của y không hề thua kém Yêu sư Côn Bằng và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, thậm chí còn mạnh hơn một bậc.

Nhưng hiện nay đường đường là Hy Hoàng của Yêu tộc, lại ở tu vi lạc hậu hơn Yêu sư và Yêu tướng một bậc, trong lòng sao có thể cam tâm? "Hy Hoàng ngài xem, trảm Ác thi cần tích lũy ác niệm, ký thác vào Địa chi hoa rồi dùng Tiên thiên linh bảo trảm ra!

Ác niệm trong giết chóc và chiến đấu là dễ kích phát nhất, chúng ta lại không có 'Hồng Mông Tử Khí', một mực bế quan khổ tu sao có thể nhanh chóng thành công?" "Hy Hoàng nếu có thể trở về Yêu tộc, tự nhiên sẽ có cơ hội dẫn dắt đại quân Yêu tộc chinh chiến, ngưng tụ ác niệm của trăm vạn, ngàn vạn thậm chí hàng ức yêu binh yêu tướng

vào một thân, tốc độ trảm Ác thi sao có thể không nhanh?" Một phen nói của Nhiên Đăng đạo nhân đã hoàn toàn khiến Phục Hy động lòng. "Được rồi!

Nếu Đông Hoàng bệ hạ đã đích thân đến đây, bản hoàng cũng không thể từ chối nữa!" Phục Hy cuối cùng cũng đứng dậy, dặn dò Thải Y đồng tử một tiếng rồi theo Đông Hoàng Thái Nhất rời đi.

Lúc này trên đỉnh Ly Sơn, Nữ Oa nương nương không biết đại ca Phục Hy của mình đã bị Đông Hoàng Thái Nhất và Nhiên Đăng đạo nhân lừa đi lần nữa, hoàn toàn rơi vào vòng xoáy đại chiến Vu Yêu khó mà thoát ra.

Bởi vì lúc này Tam Thanh ở cách Ly Sơn không xa đã đến nơi đầu tiên! "Chúc mừng Nữ Oa sư muội thành tựu quả vị Thánh nhân!

Từ nay về sau trường sinh cửu thị, bất tử bất diệt!" Lão Tử mỉm cười chúc mừng. "Chúc mừng..." Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng mở miệng chúc hạ. "Ba Tiêu đạo hữu thật may mắn, lại được chia sẻ không ít lực lượng công đức huyền hoàng của Nữ Oa sư muội!

Chúc mừng!

Chúc mừng!" Nguyên Thủy không có ý tốt chúc mừng Ba Tiêu đạo nhân, thực ra là muốn khơi dậy sự bất mãn của Nữ Oa về việc này.

Dù sao, lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng đó bị Ba Tiêu đạo nhân gần như cứng rắn chia đi gần ba thành, Nguyên Thủy đặt mình vào hoàn cảnh đó, đổi lại là hắn chắc chắn sẽ không cam tâm tình nguyện. "Ha ha!

Cơ duyên xảo hợp!

Thiên ý như thế!

Bản tọa cũng bất ngờ lắm a!" Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười nói.

"Lần này đa tạ Ba Tiêu đạo hữu giải đáp thắc mắc, nếu không Ngô không biết cần bao lâu mới có thể minh ngộ bản tâm, tìm được con đường chứng đạo của mình, thành tựu quả vị Thánh nhân!" Nữ Oa nương nương nhàn nhạt cười nói.

Sau khi thành Thánh nhân, tâm tính được nâng cao đáng kể, "Tạo Hóa pháp tắc chi lực" đạt đến thập thành viên mãn, đối với sự tạo hóa của vạn vật thể hội càng thêm sâu sắc.

Nàng không tin chuyện như sáng lập Nhân tộc lại mơ hồ đến vậy, rằng Ba Tiêu đạo nhân có thể mưu hoạch từ trước, kế hoạch phân chia công đức.

Huống chi lần này vốn dĩ nàng chuẩn bị đi Bất Chu Sơn, chỉ là đi qua đây cảm nhận được dao động của hóa hình kiếp, nhất thời nổi hứng mới chuyển hướng, gặp được Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Ly Sơn tiên tử.

Cũng là nàng tâm có cảm ứng mới mở miệng cầu giáo Ba Tiêu đạo nhân, mới có những chuyện sau này xảy ra.

Nữ Oa tuy có chút tiếc nuối vì mất đi gần ba thành lực lượng công đức huyền hoàng, nhưng một miếng ăn một ngụm uống đều có định số, nếu không có Ba Tiêu đạo nhân, có lẽ nàng thật sự phải trì hoãn vạn năm mới có thể chứng đạo.

Do đó, Nữ Oa lúc này ngược lại không hề bận tâm chuyện bị Ba Tiêu đạo nhân chia sẻ lực lượng công đức.

Nguyên Thủy một quyền đánh vào không khí, trong lòng uất ức khó chịu.

Đúng lúc này Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng từ đại lục Nam phương chạy đến đỉnh Ly Sơn.

Hồng Vân Lão Tổ vì phải giao phó việc ở "Tu Di Sơn" nên đến

đây muộn hơn một chút.

Thông Thiên thì không quan tâm những chuyện đó, một mực nhìn chằm chằm vào Cực phẩm Tiên thiên linh bảo "Hồng Tú Cầu" mà Nữ Oa nương nương đang nâng trong tay.

Cuối cùng Thông Thiên không nhịn được mở miệng hỏi: "Nữ Oa sư muội, chứng đạo chi bảo rốt cuộc có gì khác biệt?" Lão Tử, Nguyên Thủy, Tây Vương Mẫu, thậm chí cả Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy cũng đều tinh thần chấn động, ánh mắt nóng rực nhìn về phía Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương trầm tư một lát, sau khi thành Thánh, nàng đã hiểu ra không ít nội tình mà trước đây không biết, ví dụ như sự ảo diệu của linh bảo trảm thi, nhưng Đạo tổ Hồng Quân đã tính kế như vậy, nàng cũng không dám phá vỡ.

Về phần chứng đạo chi bảo thì không có nội tình gì quá bí mật, Nữ Oa nương nương cân nhắc một lát rồi nói: "Chứng đạo chi bảo cùng con đường chứng đạo của chúng ta khi thành tựu quả vị Thánh nhân có liên quan mật thiết!" "Ví như Ngô dùng việc sáng lập Nhân tộc để chứng đạo!

Chứng đạo chi bảo 'Hồng Tú Cầu' cùng khí vận Nhân tộc liên kết chặt chẽ, Nhân tộc càng hưng thịnh, 'Hồng Tú Cầu' uy lực càng lớn, ngược lại cũng vậy..." Nghe xong lời giải thích của Nữ Oa nương nương, mọi người nửa hiểu nửa không, Ly Sơn tiên tử mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, miệng nhìn tâm, ngoan ngoãn chắp tay đứng sau lưng Tây Vương Mẫu, chỉ chăm chú lắng nghe các bậc đại năng này giao đàm. "Ồ?!" Lão Tử bỗng phát ra một tiếng kinh ngạc!

Lão Tử trong lúc Nữ Oa nương nương nói về cảm ngộ không chỉ chăm chú lắng nghe, cũng không quên cẩn thận quan sát Nhân tộc bị các đại năng khác bỏ qua.

Lúc này trong số các đại năng, ngoài Ba Tiêu đạo nhân biết trước mọi chuyện, cũng chỉ có Lão Tử là để ý đến Nhân tộc, vì nó có thể khiến Nữ Oa nương nương chứng đạo thành Thánh.

Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thậm chí cả Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu đều cho rằng đó là vì Nữ Oa nương nương vốn có căn cơ thành Thánh là "Hồng Mông Tử Khí".

Hoàn toàn không để ý đến những sinh linh nhỏ bé, yếu ớt hơn cả những con dã thú bình thường nhất trong thế giới Hồng Hoang, được gọi là "Nhân tộc", đang phủ phục ở phía dưới đến giờ vẫn không dám đứng dậy.

Lão Tử khi cẩn thận quan sát đám Nhân tộc đông đúc phía dưới, bỗng chú ý đến một nam tử trẻ tuổi có tướng mạo trung hậu khiến nguyên thần của ông khẽ động. "Ồ?!" Lão Tử không khỏi phát ra một tiếng kinh ngạc. "Lão Tử sư huynh, có chuyện gì vậy?" Nữ Oa nương nương thấy vậy hỏi. "Bần đạo vô tình phát hiện trong Nhân tộc có một người cùng bần đạo rất có duyên phận!" Lão Tử nói xong, vung tay một cái, hút nam tử kia đến trước mặt mọi người.

Nữ Oa nương nương, Ba Tiêu đạo nhân và những người khác cũng đều lộ vẻ tò mò, nhìn về phía người có duyên mà Lão Tử nói.

Chỉ thấy nam tử này bỗng nhiên bị Lão Tử dùng pháp lực hút lấy, trên mặt lại không hề lộ ra vẻ kinh ngạc, vô cùng bình tĩnh cung kính thi lễ với mọi người xong, liền học theo dáng vẻ của Ly Sơn tiên tử, chắp tay đứng tại chỗ chờ Lão Tử mở miệng.

Ba Tiêu đạo nhân vì tham gia toàn bộ quá trình sáng lập Nhân tộc, và cũng đã cống hiến một phần tinh huyết của mình.

Cho nên y nhanh chóng phát hiện nam tử này rất đặc biệt.

Cơ thể của hắn đã hấp thu hoàn hảo thiện căn trong bột ngó sen

"Công Đức Kim Liên", nhưng lại gần như không hấp thu thất tình lục dục trong bột ngó sen của "Thất Tình Bạch Liên" và "Lục Dục Hồng Liên".

Điều này khiến nam tử này thiện căn sâu nặng, căn cước cực cao, nhưng lại trời sinh không có thất tình lục dục, rất phù hợp với vô tình chi đạo của Lão Tử.

Huyết mạch trong cơ thể nam tử này chỉ kế thừa lực lượng Âm Dương pháp tắc, thiên tư tu luyện trên con đường âm dương khá cao, vừa hay lại rất phù hợp với đạo âm dương bình hành mà Lão Tử tinh nghiên.

Chẳng trách lại thu hút sự chú ý của Lão Tử, khiến Lão Tử mở miệng nói nam tử này có duyên với mình!

Ba Tiêu đạo nhân không thể không khâm phục sự thần kỳ của "Tạo Hóa chi đạo" của Nữ Oa nương nương, y có thể tận mắt thấy lúc nãy khi nặn người đất, nguyên liệu hoàn toàn giống nhau.

Lực lượng Tạo Hóa pháp tắc mà Nữ Oa nương nương rót vào cũng gần như hoàn toàn giống nhau.

Nhưng hàng ngàn vạn Nhân tộc được tạo ra phía dưới, bất luận là ngoại hình, thiên phú, thể chất, căn cốt, đặc điểm, mỗi người lại hoàn toàn khác biệt.

Thủ đoạn này cao hơn việc Minh Hà Lão Tổ cưỡng ép tạo ra Tu La tộc cứng nhắc, đơn điệu không biết bao nhiêu cảnh giới.

Chương 226

Bất kể trong lòng Ba Tiêu đạo nhân nghĩ gì, Lão Tử vốn đã rất tò mò về Nhân tộc, sinh linh mới sinh này, huống chi lại gặp được một người có căn cước sâu dày, tính tình, thiên tư đều rất phù hợp với mình.

Thế là Lão Tử đã đưa ra một quyết định khiến tất cả mọi người có mặt, trừ Ba Tiêu đạo nhân, đều bất ngờ. "Ngô là Tam Thanh chi thủ, hậu duệ của Bàn Cổ phụ thần, đồ đệ cả của Đạo tổ Hồng Quân, Lão Tử đây, cùng ngươi có duyên, nay nguyện ý thu ngươi làm đệ tử, ngươi có bằng lòng không?" Lão Tử ôn hòa hỏi. "Lão sư tại thượng!

Xin nhận của đệ tử một lạy!" Nam tử kia cũng không tỏ ra vui mừng như điên, thần tình bình tĩnh, động tác có trật tự phủ phục bái lạy, hành đại lễ bái sư ba lạy chín khấu với Lão Tử. "Đồ nhi đứng dậy đi!

Nay vi sư ban cho ngươi danh hiệu là 'Huyền Đô'!" Lão Tử vô cùng hài lòng với biểu hiện của đồ đệ, nếu kích động la hét ngược lại sẽ khiến ông không vui.

Ông tiện tay vung lên, một kiện đạo bào màu xanh mặc lên người nam tử, che đi thân thể. "Đa tạ lão sư!" Huyền Đô bái tạ, đứng dậy, chắp tay đứng sau lưng Lão Tử, vừa giữ lễ số chu toàn, lại có trật tự. "Chúc mừng đại huynh thu được giai đồ!" Nguyên Thủy trong lòng tuy coi thường Huyền Đô xuất thân Nhân tộc, gần như không có tu vi, nhưng thấy Lão Tử vui vẻ liền vội vàng chúc hạ. "Chúc mừng..." Những người khác cũng rất qua loa thuận miệng chúc mừng.

Ba Tiêu đạo nhân sâu sắc nhìn Huyền Đô một cái, đây chính là đệ tử thân truyền duy nhất của Lão Tử, Huyền Đô Đại Pháp Sư lừng lẫy

đại danh trong Huyền môn tương lai. "Nữ Oa sư muội!

Bần đạo cáo từ!" Lão Tử thấy chuyện ở đây đã kết thúc, liền mở miệng cáo từ.

Tam Thanh vội vã trở về Tây Côn Luân tiếp tục tu luyện, dù sao Nữ Oa nương nương thành Thánh trước một bước đối với ba người kiêu ngạo này là một áp lực rất lớn.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng cáo từ trở về "Linh Sơn" ở đại lục Nam phương tranh thủ thời gian tu luyện, Tiếp Dẫn cũng là một người không cam chịu thua kém.

Có "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tương trợ, việc luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí" của y vốn là người nhanh nhất trong số sáu hạt giống Thánh nhân và Tây Vương Mẫu mà Đạo tổ Hồng Quân để lại.

Nay Nữ Oa nương nương đã nhanh chân đến trước, Tiếp Dẫn đạo nhân tự nhiên dốc hết sức mình muốn thành Thánh trước những người khác! "Ngô cũng cần phải đến 'Tử Tiêu Cung' bái tạ lão sư, sau đó trở về động phủ củng cố tu vi!" Nữ Oa nương nương nói xong, cũng không thèm nhìn đám Nhân tộc đông đúc dưới chân một cái, liền bay đi.

Trong mắt Nữ Oa nương nương, Nhân tộc tuy do bà tạo ra, nhưng chỉ là thủ đoạn để chứng đạo thành Thánh, một công cụ để hoàn thiện "Tạo Hóa chi đạo".

Sau khi Nhân tộc ra đời, địa vị trong mắt bà cũng không có gì khác biệt quá lớn so với các sinh linh khác trong vạn tộc Hồng Hoang.

Có lẽ từ góc độ tình cảm, Nữ Oa nương nương đối với Nhân tộc sẽ thân cận hơn một chút, nhưng tuyệt đối không đến mức khiến bà phải trì hoãn tu luyện để quan tâm. "Đại huynh!

Vậy tiểu đệ cũng về tu luyện đây!

Không thể bị bỏ lại quá xa được!" Hồng Vân Lão Tổ cũng áp lực như núi.

Tuy hiện tại thấy Nữ Oa nương nương sau khi thành Thánh dường như không có thái độ thù địch với nhất mạch "Tu Di Sơn", nhưng dưới Thánh nhân đều là giun dế, ai biết sau này sẽ thế nào?

Huống chi trong ba huynh đệ Tam Thanh, bỏ Lão Tử không nói, người nhỏ nhen nhất là Nguyên Thủy chắc chắn sẽ gây khó dễ cho "Tu Di Sơn".

Còn có Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân của "Linh Sơn" ở đại lục Nam phương, một người là hạt giống Thánh nhân, một người chắc chắn sẽ là Tam thi Chuẩn Thánh, cũng đều đầy địch ý với "Tu Di Sơn".

Cho nên Hồng Vân Lão Tổ áp lực cực lớn, vì sự an nguy của nhất mạch "Tu Di Sơn", y phải nhanh chóng thành Thánh! "Ừm, tam đệ cũng đừng quá vội, dục tốc bất đạt, thành Thánh không phải chuyện dễ dàng, mấy vị kia muốn thành Thánh cũng không phải chuyện đơn giản!" Ba Tiêu đạo nhân khuyên giải. "Đại huynh yên tâm, ta hiểu mà!" Hồng Vân Lão Tổ cố tỏ ra thoải mái. "Về 'Tu Di Sơn' rồi bảo Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên, Hoàng Long, Ma Cô, Vân Trung Tử mau chóng đến Ly Sơn!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò. "A?

Đại huynh bảo họ đến Ly Sơn làm gì?" Hồng Vân Lão Tổ hỏi. "Bảo họ đến tự nhiên có chỗ tốt!" Ba Tiêu đạo nhân cao thâm khó lường nói.

Sau khi Hồng Vân Lão Tổ rời đi, trên đỉnh Ly Sơn ngoài Nhân tộc mới sinh ra, chỉ còn lại Ba Tiêu đạo nhân, Tây Vương Mẫu và Ly Sơn tiên tử. "Bái kiến ba vị thượng tiên, chúng con Nhân tộc vừa mới ra đời, nên đi đâu về đâu, xin ba vị thượng tiên chỉ rõ!" Nam tử trong ba người Nhân tộc ra đời đầu tiên cẩn thận thỉnh giáo. "Không biết ba vị

thượng tiên xưng hô như thế nào?

Chúng con Nhân tộc mới sinh cảm niệm ân đức của Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương, cảm kích sự tương trợ của ba vị thượng tiên, nguyện xây miếu thờ, dựng kim thân, ngày ngày khấu bái!" Một nữ tử trong ba người cũng mở miệng nói. "Ngô là Tu Di Sơn chủ, có thể gọi bản tọa là Ba Tiêu Đạo Thiên Tôn!

Đây là đạo lữ của Ngô, có thể gọi là Tây Vương Mẫu nương nương!

Đây là đệ tử của Tây Vương Mẫu nương nương, có thể gọi là Ly Sơn tiên tử!" Ba Tiêu đạo nhân lần lượt giới thiệu. "Nhân tộc bái kiến Ba Tiêu Thiên Tôn, bái kiến Tây Vương Mẫu nương nương, bái kiến Ly Sơn tiên tử!" Dưới sự dẫn dắt của ba người, tất cả Nhân tộc đều cúi đầu bái lạy. "Nhân tộc tuy bẩm sinh yếu đuối, nhưng lại là tiên thiên đạo thể, cần phải ghi nhớ kỹ 'Thiên hành kiện, quân tử dĩ tự cường bất tức!' Bản tọa tuy có đại thần thông, nhưng sự phát triển của Nhân tộc cần dựa vào nỗ lực của chính các ngươi, không phải sự trợ giúp từ ngoại lực!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng nói. "Thiên tôn dạy phải!" Nam tử thụ giáo. "Nhưng dù sao Nhân tộc mới sinh, tuy số lượng đông đảo, nhưng thực lực quá yếu, nếu không có người bảo vệ, e là rất khó sinh tồn trong thế giới Hồng Hoang!" Ba Tiêu đạo nhân thở dài.

Dù sao xét từ phương diện nào, y cũng không thể hoàn toàn mặc kệ Nhân tộc, để mặc họ gian nan cầu sinh trong thế giới Hồng Hoang tàn khốc. "Đa tạ Thiên tôn từ bi!" "Đa tạ Thiên tôn từ bi!" "Đa tạ Thiên tôn từ bi!". . . . .

Trong đám Nhân tộc vang lên từng đợt hô vang. "Ba người các ngươi là ba người đầu tiên của Nhân tộc ra đời, cũng là những người có tư chất cao nhất trong Nhân tộc!

Bản tọa sẽ truyền thụ cho các ngươi pháp môn tu luyện cơ bản nhất, cũng sẽ chỉ đạo cho các ngươi con đường sinh tồn cơ bản nhất!" Ba Tiêu đạo nhân nói. "Đệ tử bái kiến lão sư!" Ba người nghe vậy trong lòng vui mừng, học theo dáng vẻ của Huyền Đô muốn quỳ xuống hành lễ bái sư.

Ba Tiêu đạo nhân vung tay áo, ngăn lại động tác của họ, nói: "Nhân tộc tuy nhỏ yếu, nhưng cần phải giống như Bàn Cổ đại thần chống trời ở Bất Chu Sơn, ưỡn thẳng cột sống làm người!

Phải ngẩng cao đầu, sống có tôn nghiêm, có kiêu hãnh!" Ba Tiêu đạo nhân nói những lời này cực kỳ trịnh trọng: "Ba người các ngươi là ba vị Nhân tổ!

Chương 227

Là tấm gương của tất cả Nhân tộc, là hình mẫu của tất cả Nhân tộc!

Tuy ta biết nếu thu các ngươi làm đồ đệ, bản tọa sẽ có chỗ tốt!

Nhưng ba người các ngươi không nên bái bất kỳ ai làm sư!" "A? ..." Ba vị Nhân tổ tuy hiểu lời Ba Tiêu đạo nhân nói, nhưng vẫn vô cùng kinh ngạc. "Bản tọa vẫn sẽ thay trời đất truyền thụ cho các ngươi pháp môn tu luyện, con đường sinh tồn!

Cứ gọi ta là sư huynh đi!" Ba Tiêu đạo nhân dung hòa. "Chúng con bái kiến Ba Tiêu sư huynh!" Ba người cung kính thi lễ. "Tốt!

Từ nay về sau ngươi tên là 'Toại Nhân Thị'!" Ba Tiêu đạo nhân chỉ vào nam tử trong ba vị Nhân tổ nói. "Vâng!

Sư huynh!" Toại Nhân Thị bái tạ. "Từ nay về sau ngươi tên là 'Hữu Sào Thị'!" Ba Tiêu đạo nhân chỉ vào một nữ tử trong ba vị Nhân tổ nói. "Vâng!

Sư huynh!" Hữu Sào Thị bái tạ. "Từ nay về sau ngươi tên là 'Truy Y Thị'!" Ba Tiêu đạo nhân chỉ vào nữ tử cuối cùng nói. "Vâng!

Sư huynh!" Truy Y Thị bái tạ. "Bản tọa sẽ mở đàn giảng đạo, truyền thụ một bộ《Hoàng Đình Kinh》, các ngươi hãy tĩnh tâm lĩnh ngộ!" Ba Tiêu đạo nhân bắt đầu giảng đạo cho Nhân tộc.

Sau đó Tây Vương Mẫu cũng giảng đạo cho Nhân tộc, Ly Sơn tiên tử tuy trước mặt Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu không đủ tư cách mở đàn giảng đạo, nhưng cũng không tiếc lời chỉ dạy, nhiệt tình chỉ điểm Nhân tộc tu luyện!

Ngoài Nhân tộc tam tổ, những người khác trong Nhân tộc đều

không dám đến gần Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu uy nghiêm, ngược lại sẵn sàng tìm Ly Sơn tiên tử tùy hòa để thỉnh giáo.

Ba Tiêu đạo nhân gọi Nhân tộc tam tổ đến một bên: "Toại Nhân Thị!

Nhân tộc sinh tồn gian nan, ăn lông ở lỗ đối với sự sinh tồn của Nhân tộc vô cùng bất lợi!

Ngươi có biện pháp nào cải thiện hiện trạng này của Nhân tộc không?" "Toại Nhân Thị ngu dốt, xin sư huynh chỉ điểm!" Toại Nhân Thị vội vàng thỉnh giáo.

Ba Tiêu đạo nhân lắc đầu: "Bản tọa đã sớm nói, sự phát triển của Nhân tộc cần dựa vào trí tuệ và nỗ lực của chính các ngươi, bản tọa không thể lúc nào cũng chỉ điểm từng ly từng tí, như vậy các ngươi sẽ vĩnh viễn không trưởng thành được!" "Vâng!

Sư huynh dạy phải!

Xin cho sư đệ suy nghĩ kỹ lại!" Toại Nhân Thị xấu hổ khó tả. "Hai cành cây này ta giao cho ngươi, đối với việc này sẽ có ích, cần phải suy nghĩ kỹ, quan sát cẩn thận!" Ba Tiêu đạo nhân phong ấn hai cành "Phù Tang Thụ Chi" mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tặng trong đại hôn, biến chúng thành hai cành cây bình thường giao cho Toại Nhân Thị. "Vâng!

Sư huynh!" Toại Nhân Thị đầy nghi hoặc nhận lấy hai cành cây, lùi lại hai bước.

Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục nói: "Hữu Sào Thị!

Đa số Nhân tộc thân thể yếu đuối, màn trời chiếu đất, chịu mưa chịu gió, gió thổi nắng rọi, quá gian khổ." "Trong một thời gian ngắn đã có không ít Nhân tộc thể chất yếu hơn, đặc biệt là những đứa trẻ Nhân tộc mới sinh sẽ vì thế mà sinh bệnh, vấn đề này nếu không

nhanh chóng giải quyết, sẽ gây ảnh hưởng cực lớn đến sự phát triển và lớn mạnh của Nhân tộc." "Ngươi cần nghĩ cách để Nhân tộc có thể che gió chắn mưa, đông ấm hè mát!" Ba Tiêu đạo nhân giao nhiệm vụ cho Hữu Sào Thị. "Vâng!

Sư huynh!" Hữu Sào Thị vừa thấy tình cảnh của Toại Nhân Thị, cũng không dám hỏi nhiều, vội vàng lĩnh mệnh. "Một chiếc rìu đá, sẽ giúp ích cho ngươi, cầm lấy đi!" Ba Tiêu đạo nhân giao Tiên thiên linh bảo "Khai Sơn Phủ" đã được phong ấn cho Hữu Sào Thị. "Vâng!

Sư huynh!" Hữu Sào Thị nhận lấy "Khai Sơn Phủ", cung kính lùi lại, đứng ngang hàng với Toại Nhân Thị.

Truy Y Thị biết sắp đến lượt mình, chủ động tiến lên một bước nói: "Sư huynh có gì phân phó?" "Nhân tộc áo không che thân, không có lợi cho giáo hóa văn minh, ngươi cần nghĩ cách giải quyết vấn đề này!" Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp phân phó.

Nói xong, Ba Tiêu đạo nhân lấy ra Tiên thiên linh bảo "Thiên Y Châm" đã được phong ấn giao cho Truy Y Thị, nói: "Một cây kim!

Cầm lấy mà dùng đi!" "Vâng!

Sư huynh" Truy Y Thị nhận lấy cây kim nhỏ kỳ lạ, biết sư huynh sẽ không vô cớ ban cho, bèn dụng tâm suy nghĩ xem nó có tác dụng gì. "Hãy nhớ kỹ lời ta đã từng dạy 'Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên', mấy việc ta phân phó các ngươi đều có thể thông qua quan sát tự nhiên để tìm ra cách giải quyết!" Ba Tiêu đạo nhân lại một lần nữa dặn dò. "Vâng!

Sư huynh!" Nhân tộc tam tổ nói xong liền lui ra. "Ô Vân, Bì Lô!

Hai ngươi âm thầm quan sát Toại Nhân Thị; Vân Trung Tử, Ly Sơn!

Hai ngươi âm thầm quan sát Hữu Sào Thị; Hoàng Long, Ma Cô!

Vợ chồng các ngươi âm thầm quan sát Truy Y Thị.

Vào thời khắc mấu chốt có thể nhắc nhở một chút, nhưng không được can thiệp quá nhiều!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó cho mấy vị đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn" đã lần lượt đến trong thời gian trước. "Đệ tử hiểu rõ!" Mấy người đệ tử lĩnh mệnh rồi lần lượt lui ra.

Nhân tộc dưới sự che chở của Ba Tiêu đạo nhân, bắt đầu sinh sôi nảy nở ban đầu ở chân núi Ly Sơn!

Nhân tộc bắt đầu sinh tồn dưới chân Ly Sơn.

Phụ cận tuy có Vu tộc, nhưng biết trên Ly Sơn có đại năng trấn giữ, nên cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Họ chỉ quan sát từ xa chủng tộc nhỏ yếu có ngoại hình tương tự Vu tộc nhưng thể chất lại khác một trời một vực này.

Điều duy nhất khiến Vu tộc kinh ngạc ở Nhân tộc chính là tốc độ sinh sôi, thật sự quá nhanh!

Nữ nhân Nhân tộc mười mấy tuổi đã có thể mang thai, chỉ trong mười tháng ngắn ngủi là có thể sinh ra hậu đại!

Đây là chuyện không thể tưởng tượng nổi đối với Vu tộc, vốn sinh sôi hậu đại cực kỳ khó khăn.

Nhưng nghĩ lại, một tộc quần yếu ớt như vậy, cho dù tốc độ sinh sôi có nhanh thì có ích gì?

Một tiểu Vu tộc vừa mới biết đi cũng có thể tiện tay giết chết một đám người Nhân tộc trưởng thành!

Chương 228

Nghĩ vậy, Vu tộc liền cảm thấy cân bằng hơn nhiều.

Nhân tộc tuy đã bắt đầu tu luyện dưới sự truyền đạo của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng vì phải tiêu hao quá nhiều thời gian để sinh tồn, thời gian dùng cho tu luyện vô cùng có hạn, nên tốc độ tu luyện rất chậm chạp.

Đàn ông Nhân tộc trưởng thành cả ngày kết thành đội ở Ly Sơn và vùng lân cận để săn bắn, phần lớn thời gian chỉ có thể săn được những dã thú thực lực yếu kém.

Phụ nữ Nhân tộc trưởng thành thì dưới sự chỉ đạo của Ly Sơn tiên tử và Ma Cô, tìm kiếm những cây ăn quả không độc trong rừng để hái quả nuôi sống cả tộc.

Vì việc săn bắn dã thú làm thức ăn không có gì đảm bảo, lúc có lúc không, nên nguồn lương thực chính của Nhân tộc đến từ việc phụ nữ hái lượm hoa quả, vì vậy thời kỳ này Nhân tộc đang ở trong xã hội thị tộc mẫu hệ.

Trăm năm trôi qua, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị trong quá trình lãnh đạo Nhân tộc sinh tồn, không lúc nào không suy nghĩ về việc hoàn thành nhiệm vụ mà Ba Tiêu đạo nhân đã giao phó, làm thế nào để cải thiện hiện trạng sinh tồn của Nhân tộc!

Hữu Sào thị phát hiện có một số dã thú thích sống trong sơn động để tránh gió bão, mưa sa, nắng gắt, bèn dẫn một bộ phận Nhân tộc tìm sơn động để ở.

Nhưng sơn động phân tán, không có lợi cho việc quần cư số lượng lớn, ngược lại còn dẫn đến tình huống một số người bị dã thú chặn trong động mà bị thương hoặc tử vong.

Hữu Sào thị thử dùng thạch phủ trong tay để đục động đá dưới chân Ly Sơn.

Mặc dù thạch phủ trong tay ông vô cùng sắc bén, chỉ cần chịu bỏ sức, liên tục đục đẽo, mười ngày nửa tháng là có thể khoét ra một cái động đá!

Nhưng thạch phủ mà Nhân tộc phỏng theo lại không có thần uy như vậy, thường tốn hết sức lực, tay người đục đá mài đến rách da, thạch phủ cũng vỡ nát mà chỉ đục được vài mảnh đá, muốn đục ra một sơn động là khó càng thêm khó!

Hữu Sào thị biết rằng ở hang động tuy có thể giải quyết được nhu cầu trước mắt nhưng không phải là kế lâu dài, bèn tiếp tục khổ sở suy nghĩ.

Sau đó, Hữu Sào thị lại phát hiện chim chóc làm tổ trên cây để ở, bèn bắt chước chim chóc, dùng những cành cây chắc chắn để xây những chiếc tổ cây lớn cho Nhân tộc ở.

Tuy giải quyết được một phần vấn đề rắn, côn trùng, chuột, kiến quấy nhiễu, nhưng sinh hoạt trên tổ cây cũng không tiện lợi.

Cả ngày trèo lên trèo xuống không nói, gặp thời tiết cực đoan như gió to mưa lớn, tổ cây dễ bị lật úp.

Không ít người Nhân tộc vì thế mà bị thương, té đến đầu rơi máu chảy, hoặc gãy xương gãy gân.

Hữu Sào thị thấy vậy vô cùng tự trách, buồn bã không vui.

Một ngày nọ, Hữu Sào thị "vô tình" nghe được Vân Trung Tử và Ly Sơn tiên tử đang trò chuyện.

Vân Trung Tử ban đầu phần lớn thời gian tu luyện trong "Hỏa Vân Động" của sư phụ Hồng Vân lão tổ, nhưng thỉnh thoảng cũng sẽ đến "Tu Di Sơn" tu luyện một thời gian.

Ly Sơn tiên tử tuy bái Tây Vương Mẫu làm sư phụ nhưng chưa từng đến "Tu Di Sơn", nên vô cùng tò mò hỏi thăm về dáng vẻ của "Tu Di Sơn".

Vân Trung Tử liền miêu tả một cách sinh động cho Ly Sơn tiên tử về phong cảnh "Tu Di Sơn", từ ao "Tam Quang Thần Thủy" trồng cây trà, đến "Bát Bảo Công Đức Trì" trồng ba loại sen… Trong núi có vô số tiên cầm linh thú, tiên quả linh căn khắp nơi, linh tuyền chảy róc rách, tiên các san sát.

Hứng chí, Vân Trung Tử còn dùng pháp lực dựng nên hình ảnh những đình đài lầu các, bảo điện cung khuyết ở "Tu Di Sơn".

Hữu Sào thị nhìn những kiến trúc được tạo thành từ pháp lực kia, lập tức chìm vào trầm tư!

"Đúng!

Đúng rồi!

Có cách rồi!" Hữu Sào thị mừng như điên, chạy như bay về nơi ở của Nhân tộc.

Vừa rồi còn đang nói cười vui vẻ, Vân Trung Tử và Ly Sơn tiên tử cuối cùng cũng trút được gánh nặng.

"Hy vọng Hữu Sào thị lần này có thể thành công!" Ly Sơn tiên tử cười khổ nói.

"Chắc là không có vấn đề gì đâu!

Đều nhờ Ly Sơn sư muội nghĩ ra diệu kế này!" Vân Trung Tử thản nhiên nói.

Hữu Sào thị chạy như bay về nơi ở của Nhân tộc, triệu tập mười mấy người đàn ông trưởng thành cường tráng, bắt đầu vào khu rừng không xa để chặt những cây gỗ to khỏe.

Sau đó, họ bắt đầu dựng nhà theo hình dạng của những công trình kiến trúc nhìn thấy trong pháp thuật của Vân Trung Tử.

Mấy lần đầu tiên đều thất bại, luôn có đủ loại vấn đề phát sinh.

Trải qua vô số lần tìm tòi, thử nghiệm, Hữu Sào thị cuối cùng đã nghiên cứu ra phương pháp dùng gỗ đã được sấy khô định hình để xây dựng nhà cửa!

Lấy cảm hứng từ đó, ông đã phát minh ra cách dùng đá để xây những ngôi nhà đá kiên cố, dùng đá và gỗ để xây dựng những ngôi nhà kết cấu hỗn hợp, dần dần phát triển ra nhà tranh, tháp canh và các công trình kiến trúc khác.

Cuối cùng, bộ lạc Nhân tộc dưới chân Ly Sơn đã có quy mô ban đầu, với đủ loại công trình kiến trúc có chức năng khác nhau.

Lớp trong cùng dưới chân núi là một dãy sơn động, trên sườn dốc bên ngoài là những ngôi nhà gỗ, nhà đá, nhà gỗ đá hỗn hợp.

Có giàn phơi thông thoáng bốn mặt để phơi thịt săn và quả dại, có nhà cây cao để những người tay chân lanh lẹ đứng gác, phòng bị dã thú tấn công tộc quần.

Có hàng rào đơn sơ, có tường đá vững chắc… Nhân tộc cuối cùng cũng có được những công trình kiến trúc có thể che mưa chắn gió, đông ấm hạ mát, trữ lương thực, phòng ngự dã thú, năng lực sinh tồn được nâng cao đáng kể!

Oanh!

Ngoài cửu thiên, một đám mây vàng công đức ngưng tụ.

Vút!

Một luồng huyền hoàng công đức chi lực từ trên trời giáng xuống.

Khoảng một thành công đức chi lực dung nhập vào cơ thể Ba Tiêu

đạo nhân.

Khoảng một thành chia làm hai phần dung nhập vào cơ thể Vân Trung Tử và Ly Sơn tiên tử.

Phần lớn nhất rót vào cơ thể Hữu Sào thị, khiến tu vi của ông tăng vọt, vậy mà đã có tu vi Chân Tiên.

Còn một phần nhỏ công đức chi lực rót vào "Khai Sơn Phủ" mà Hữu Sào thị dùng để đục đá mở động, chặt cây xây nhà!

Phong ấn đơn giản mà Ba Tiêu đạo nhân hạ xuống lập tức bị phá vỡ, "Khai Sơn Phủ" hiện ra bản thể, hấp thu công đức chi lực, trở thành công đức linh bảo của Hữu Sào thị.

Thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa bị kinh động.

Tam Thanh nhìn về phía Ly Sơn, Nguyên Thủy không vui nói: "Lại bị tên ác đạo Ba Tiêu kia chiếm tiện nghi rồi!" "Ba Tiêu ác đạo tuy đáng ghét, nhưng đối với việc kiếm công đức thì thật sự rất giỏi!" Thông Thiên có chút bội phục nói.

"Đừng để ngoại giới quấy rầy!

Chúng ta hồi phục nguyên thần, lát nữa tiếp tục hợp lực triệu hoán hình chiếu nguyên thần của Bàn Cổ Phụ Thần để trợ giúp chúng ta luyện hóa 'Hồng Mông Tử Khí'!" Lão Tử khẽ quát một tiếng, cắt ngang sự phân tâm của Nguyên Thủy và Thông Thiên.

Trong "Thiên Đình", Yêu Hoàng và Đông Hoàng phẫn nộ bất bình.

Tại "Linh Sơn" ở đại lục phía nam, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại có vẻ mặt quả nhiên là như vậy, từ lúc biết Ba Tiêu đạo nhân ở lại Ly Sơn.

Trong lòng họ đã có một số suy đoán!

Đang trên đường đến "Tử Tiêu Cung" bái kiến hóa thân của Đạo

tổ Hồng Quân, phụng mệnh đến Hỗn Độn để khai tịch đạo trường, Nữ Oa nhìn về hướng Ly Sơn.

Sau khi nhìn chăm chú một lát, nàng thu hồi ánh mắt, tiếp tục dùng chứng đạo chi bảo "Hồng Tú Cầu" oanh kích không gian Hỗn Độn, khai tịch đạo trường thuộc về mình!

Khai tịch đạo trường trong Hỗn Độn không phải là chuyện dễ dàng, cho dù chứng đạo chi bảo "Hồng Tú Cầu" của Nữ Oa nương nương có uy lực không tầm thường.

Chương 229

Nhưng dù sao đó cũng không phải là linh bảo có sức tấn công mạnh mẽ, tuy mang thánh uy, nhưng Nữ Oa nương nương muốn phá vỡ hư không Hỗn Độn, khai tịch đạo trường của mình cũng cần phải mất rất nhiều thời gian.

Vút!

Một thanh "Hỗn Độn Thần Kiếm" đột nhiên phá không mà đến, xoẹt xoẹt xoẹt liên tục phát ra hỗn độn kiếm khí, uy lực so với "Hồng Tú Cầu" không biết lợi hại hơn bao nhiêu lần.

Không lâu sau, một tiểu thiên thế giới sơ khai đã được hình thành.

"Nữ Oa, hãy tu luyện cho tốt, đừng để vi sư thất vọng!" Giọng nói của Đạo tổ Hồng Quân vừa dứt, "Hỗn Độn Thần Kiếm" liền phá không rời đi.

"Đa tạ lão sư tương trợ!" Nữ Oa nương nương hướng về phía "Tử Tiêu Cung" cung kính hành lễ tạ ơn.

Nếu không có Đạo tổ Hồng Quân tương trợ, với tu vi vừa mới thành Thánh của Nữ Oa nương nương, cùng với linh bảo như "Hồng Tú Cầu", chắc chắn sẽ phải tốn nhiều thời gian và tinh lực hơn.

Sở dĩ Đạo tổ Hồng Quân chọn giúp đỡ Nữ Oa nương nương cũng vì từ sau lần bị phạt do tham gia vào đại chiến Vu Yêu, thái độ nhận sai, sửa sai của Nữ Oa nương nương rất tốt.

Điều này khiến Đạo tổ Hồng Quân thấy được giá trị của việc tiếp tục dốc sức bồi dưỡng một vị Thánh nhân hoàn toàn trung thành với mình.

Trong Hỗn Độn, Nữ Oa nương nương đang nỗ lực hoàn thiện và

chỉnh sửa đạo trường của mình.

Dưới chân Ly Sơn, Nhân tộc liên tiếp xảy ra những chuyện tốt lành.

Hữu Sào thị đi đầu hoàn thành việc phát minh ra nhà cửa và các công trình kiến trúc chính, mang lại sự tiện lợi to lớn cho việc sinh sôi nảy nở của Nhân tộc.

Toại Nhân thị nhìn thấy mà sốt ruột, mặc dù sấm sét tự nhiên đánh vào cây cối tạo ra lửa lớn, khiến Nhân tộc phát hiện ra rằng thịt thú sau khi nướng chín sẽ có lợi hơn cho sức khỏe.

Nhưng việc thiên lôi đánh trúng cây vốn đã hiếm, lại phải có người Nhân tộc ở gần để có thể lấy được mồi lửa một cách an toàn, sau đó hộ tống mồi lửa về nơi tụ cư và bảo quản cũng vô cùng khó khăn!

Toại Nhân thị đành phải dùng sơn động để cất giữ mồi lửa, và phải có người không ngừng canh giữ để lửa không bị tắt, thật quá phức tạp.

Sau đó, trong lúc Hữu Sào thị dẫn tộc nhân khai phá động đá, Toại Nhân thị phát hiện ra rằng khi thạch phủ chém vào đá núi sẽ tóe ra những tia lửa li ti!

Điều này đã mang lại cho Toại Nhân thị một nguồn cảm hứng lớn.

Sau vô số lần thử nghiệm và tìm tòi lâu dài, cuối cùng ông đã phát hiện ra một loại đá đặc biệt, khi gõ vào nhau có thể dễ dàng tạo ra tia lửa để đốt cháy bùi nhùi!

Nhân tộc đặt tên cho loại đá này là "Toại thạch" để kỷ niệm công lao của Toại Nhân thị, khiến việc sử dụng lửa của Nhân tộc tiến một bước dài.

Nhưng việc tìm kiếm Toại thạch cũng không dễ dàng, vẫn khó đáp

ứng được nhu cầu đốt lửa trại để sinh tồn bất cứ lúc nào.

Vì vậy, Toại Nhân thị tiếp tục khám phá, khổ sở suy nghĩ.

Âm thầm quan sát Toại Nhân thị, Ô Vân Tiên và Bì Lô Tiên trong lòng vô cùng lo lắng.

"Ô Vân sư huynh, Toại Nhân sư thúc bây giờ đã đi vào ngõ cụt, ngày nào cũng thử các loại đá khác nhau để tìm vật thay thế tốt hơn Toại thạch, chúng ta có nên nhắc nhở không?" Bì Lô Tiên hỏi Ô Vân Tiên.

"Ai!

Bì Lô sư đệ!

Sư huynh ta là cá... từ nhỏ sống ở Đông Hải, đối với hỏa chi đạo căn bản không hiểu gì cả!

Trừ việc vận dụng pháp thuật, thật sự không có cách nào khác!" Ô Vân Tiên sau khi hóa hình là một người đàn ông trung niên râu dài mặt đen, mặc áo bào đen, thắt lưng lụa, lúc này mặt mày cau có, xòe tay bất lực nói.

"Ngạch!" Bì Lô Tiên theo Ba Tiêu đạo nhân một thời gian dài, khá hiểu thói quen của ngài, suy nghĩ một lúc lâu rồi thử nói.

"Ô Vân sư huynh, lão gia hành sự thường có thâm ý, tặng cho Hữu Sào sư thúc 'Khai Sơn Phủ' là để tiện cho việc khai phá động đá, khai thác đá, chặt cây, xây nhà!" Bì Lô Tiên gỡ rối suy nghĩ của mình.

"Không sai!" Ô Vân Tiên đồng tình.

"Vậy lão gia ban cho Toại Nhân sư thúc hai cành cây lại có dụng ý sâu xa gì đây?" Bì Lô Tiên trầm tư.

"Cái này?" Ô Vân Tiên theo dòng suy nghĩ của Bì Lô Tiên tiếp tục cân nhắc.

“Hai đoạn cành cây?

Bì Lô sư đệ, ngươi là thảo mộc tu luyện thành đạo, chắc hẳn khá quen thuộc với chuyện này, hãy suy nghĩ kỹ xem có cách nào không cần dùng pháp thuật, mà có thể để người Nhân tộc yếu ớt tạo ra lửa không!” Bì Lô Tiên cũng cảm thấy hướng suy nghĩ này chắc không có vấn đề gì, liền bắt đầu thử nghiệm… Một ngày, Bì Lô Tiên điều khiển chín thanh “Lô Diệp Kiếm” cùng Ô Vân Tiên đang cầm bảo kiếm tỷ thí.

Vút!

Một thanh “Lô Diệp Kiếm” với tốc độ cực nhanh đâm xuyên qua một thân cây khô.

“Xèo xèo…” Chỗ cây khô bị đâm xuyên thủng bốc lên từng làn khói xanh.

Bì Lô Tiên, người luôn quan sát Toại Nhân thị, đương nhiên quen thuộc với khói lửa bốc lên khi cây cối bén lửa.

“Ủa?

Không đúng!” Ánh mắt quét qua, Bì Lô Tiên đang chuẩn bị tiếp tục giao đấu với Ô Vân Tiên đột nhiên nhíu mày.

“Bì Lô sư đệ, sao vậy?” Ô Vân Tiên thấy Bì Lô Tiên đột nhiên đứng ngây ra, liền thu lại pháp bảo “Thái A Kiếm” trong tay và bước tới.

“Ô Vân sư huynh, vừa rồi hai chúng ta chỉ dùng nguyên thần bám vào pháp bảo, rèn luyện khả năng khống chế bảo kiếm, không hề truyền pháp lực, cũng không thi triển pháp thuật thuộc tính hỏa!

Vậy tại sao bảo kiếm xuyên qua cây lại bốc khói xanh?” Bì Lô Tiên vừa trầm tư, vừa buột miệng hỏi.

“Đây không phải là hiện tượng bình thường sao?

Nếu bảo kiếm của sư đệ nhanh hơn một chút nữa, cả cái cây đều có thể bị đốt cháy, có vấn đề gì à?” Ô Vân Tiên không hiểu.

“Ta cũng thấy chuyện này quá quen thuộc, không thấy có vấn đề gì!

Nhưng gần đây ngày nào cũng suy nghĩ về vấn đề lửa, đột nhiên cảm thấy hiện tượng này không đơn giản như chúng ta thấy!” Bì Lô Tiên luôn cảm thấy trong đầu có một ý tưởng sắp bật ra, nhưng lại khó nắm bắt được linh cảm.

“Hay là đi tìm Toại Nhân sư thúc thương lượng thử xem!

Nhân tộc thông minh, ba vị Nhân tổ lại càng là những người kiệt xuất trong số đó!

Toại Nhân sư thúc suy nghĩ vấn đề này lâu hơn chúng ta, không chừng có thể hiểu được huyền bí trong đó!” Ô Vân Tiên đề nghị.

“Lão gia từng dặn chúng ta không được can dự nhiều!

Hay là giống như Vân Trung Tử sư huynh, gõ mõ khua chiêng nhắc nhở vậy!” Bì Lô Tiên cẩn thận hơn.

“Ừm!” Ô Vân Tiên cũng đồng ý với cách làm này.

Không lâu sau, Toại Nhân thị “vô tình” thấy được hiện tượng Bì Lô Tiên và Ô Vân Tiên dùng bảo kiếm đánh ra tia lửa trên cây khô, cũng nghe được cuộc đối thoại của họ.

Toại Nhân thị lập tức chìm vào suy nghĩ, như bị trúng tà, không ngủ không nghỉ, dùng cành cây “Phù Tang Thụ” bị phong ấn trong tay liên tục vừa chọc, vừa đục, vừa mài, vừa khoan vào một khúc cây khô… Cuối cùng có một ngày, Toại Nhân thị đang phiền não, dùng cành cây khoan nhanh vào một cái hốc trên cây khô, vậy mà ma sát tạo

ra từng làn khói xanh.

Toại Nhân thị vốn đang mệt mỏi rã rời lập tức tinh thần phấn chấn, đặt một nắm bùi nhùi vào trong hốc, thổi nhẹ một hơi, lập tức một đốm lửa từ từ bùng lên!

"Thành công rồi!" Trải qua muôn vàn khổ cực, Toại Nhân thị cuối cùng đã thành công tìm ra phương pháp "toản mộc thủ hỏa", giúp Nhân tộc có thể sở hữu mồi lửa mà không bị hạn chế!

Chương 230

Điều này đã đẩy nhanh tốc độ phát triển của Nhân tộc một cách đáng kể!

Oanh!

Ngoài cửu thiên lại một lần nữa tụ tập một đám mây vàng công đức, nhìn thể tích còn lớn hơn đám mây công đức của Hữu Sào thị một vòng.

Một luồng huyền hoàng công đức chi lực to lớn ầm ầm giáng xuống.

Ba Tiêu đạo nhân, Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên mỗi người nhận được một phần nhỏ.

Phần lớn huyền hoàng công đức chi lực rót vào cơ thể Toại Nhân thị, khiến ông trong nháy mắt sở hữu tu vi Thái Ất Chân Tiên.

Phong ấn trên hai cành "Phù Tang Thụ" được giải trừ, khôi phục nguyên dạng, trải qua công đức chi lực gột rửa, trở thành Tiên Thiên Linh Bảo danh xứng với thực.

Càng khiến mọi người bất ngờ hơn là, từ mỗi đống lửa trại của Nhân tộc đều bay ra một tia lửa, hội tụ thành một đóa "Tân Hỏa Hỏa Chủng", sau khi tiếp nhận phần công đức chi lực còn lại, trở thành linh hỏa hỏa chủng "Tân Hỏa tương truyền" của Nhân tộc, có thể sánh ngang với tiên thiên linh hỏa!

Chỉ cần Nhân tộc tồn tại một ngày, chỉ cần Nhân tộc còn dùng lửa một ngày, thì đóa "Tân Hỏa Hỏa Chủng" sẽ ngày càng mạnh mẽ, và sở hữu những điều thần diệu chưa biết đang chờ Toại Nhân thị từ từ khám phá!

"Tân Hỏa Hỏa Chủng" nhẹ nhàng dung nhập vào nguyên thần của Toại Nhân thị, trở thành một đại sát chiêu!

Lại một lần nữa trời giáng công đức, tự nhiên thu hút sự chú ý của các đại năng trong trời đất, nhưng cũng chẳng làm gì được.

Tuy cũng rất ghen tị với việc Ba Tiêu đạo nhân liên tục nhận được công đức chi lực, nhưng họ biết rằng nếu không có tâm tư xảo quyệt như Ba Tiêu đạo nhân, họ cũng không nghĩ ra được những cách thức để nhận công đức, nên đành trơ mắt nhìn… Bây giờ trong ba vị Nhân tổ, chỉ còn lại Truy Y thị chưa hoàn thành nhiệm vụ Ba Tiêu đạo nhân giao, cả ngày sầu mi khổ kiểm.

Chế tạo y phục để Nhân tộc che thân giữ ấm, tuy Truy Y thị đã thấy đạo bào trên người Ba Tiêu đạo nhân, nhưng Nhân tộc lại không có cách nào làm ra được.

Ban đầu, Truy Y thị chỉ có thể để người Nhân tộc hái những chiếc lá cây lớn để che những bộ phận quan trọng, nhưng lá cây mềm yếu, không bền, dùng không được bao lâu đã dần khô héo vỡ nát.

Chưa kể một năm có một nửa thời gian không có chỗ nào để hái lá… Sau khi Hữu Sào thị và Toại Nhân thị lần lượt phát minh ra cách xây nhà và cách khoan gỗ lấy lửa, mức sống của Nhân tộc đã được nâng cao rõ rệt.

Thể chất của đa số người Nhân tộc cũng trở nên tốt hơn, số người tu luyện có chút thành tựu trong tộc cũng dần nhiều lên.

Vì vậy, thu hoạch của đàn ông trưởng thành khi ra ngoài săn bắn cũng bắt đầu nhiều hơn, các loại da thú bị lột ra rồi tiện tay vứt sang một bên.

Truy Y thị nhìn những tấm da thú, nếu có điều suy nghĩ, dưới sự chỉ dẫn âm thầm của Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô tiên tử, Truy

Y thị cuối cùng cũng thông suốt.

Ông rút gân làm chỉ, dùng "Thiên Y Châm" để khâu những tấm da thú đã qua xử lý đơn giản lại với nhau, tạo thành áo da thú, váy da thú, giày da thú, mũ da thú và các loại y phục khác.

Mây vàng công đức lại xuất hiện.

Trời lại giáng công đức.

Ngoài Ba Tiêu đạo nhân, Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô tiên tử, "Thiên Y Châm" cũng nhận được một phần nhỏ công đức chi lực.

Phần công đức chi lực còn lại giúp Truy Y thị thành công trở thành tu sĩ cảnh giới Chân Tiên.

Sau khi các yêu cầu cơ bản về sinh tồn như ăn, mặc, ở được giải quyết, sự phát triển của Nhân tộc hoàn toàn đi vào quỹ đạo, thể hiện một xu thế phát triển nhanh chóng.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị, ba vị Nhân tổ dẫn dắt đông đảo Nhân tộc xây dựng một ngôi miếu đá đơn sơ nhưng hùng vĩ "Tổ Thần Miếu" tại nơi Nữ Oa nương nương tạo ra Nhân tộc trên đỉnh Ly Sơn.

Trong miếu đá thờ bốn pho tượng đá, là bốn vị tổ thần tạo ra Nhân tộc!

Chính giữa là Nữ Oa nương nương mặc tiên y chín màu, tay nâng "Hồng Tú Cầu".

Hai bên là Ba Tiêu thiên tôn tay cầm hồ lô đằng và Tây Vương Mẫu nương nương hiền từ nhân hậu.

Đứng sau Tây Vương Mẫu nương nương là Ly Sơn tiên tử xinh đẹp, phóng khoáng, lương thiện.

Ở vị trí lưng chừng núi Ly Sơn, ba vị Nhân tổ cũng xây dựng một

ngôi "Ngũ Tiên Miếu" nửa gỗ nửa đá.

Trong miếu có năm vị thần tượng, lần lượt là Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên, Vân Trung Tử, Hoàng Long Chân Nhân và Ma Cô tiên tử.

Hàng ngày đều có người Nhân tộc thay phiên nhau quét dọn, dâng hương trong hai ngôi miếu, đem những thu hoạch tốt nhất mỗi ngày dâng lên.

Mỗi một phần thức ăn đối với Nhân tộc đều quý giá, nên Ba Tiêu đạo nhân hạ lệnh cống phẩm trong thần miếu không được để qua đêm.

Thức ăn dâng cúng buổi sáng thì buổi chiều phải lấy đi, trở thành thức ăn của Nhân tộc trong ngày, như vậy sẽ không gây ra lãng phí.

Ba vị Nhân tổ đem cống phẩm lấy về từ thần miếu làm phần thưởng cho những tộc nhân săn bắn, hái lượm được nhiều nhất mỗi ngày, hoặc có cống hiến đặc biệt cho tộc quần.

Vì "Tổ Thần Miếu" và "Ngũ Tiên Miếu" hội tụ tín ngưỡng của Nhân tộc, theo thời gian, tín ngưỡng ngày càng kiên định và đông đảo, hai ngôi thần miếu cũng dần trở nên khác biệt.

Cống phẩm dâng lên trong đó tự nhiên cũng sẽ nhiễm khí tức của miếu, có những điều thần diệu đặc biệt, người Nhân tộc ăn những cống phẩm này đều nhận được không ít lợi ích.

Hồng Hoang không tính năm tháng.

Thoáng chốc, từ lúc Nhân tộc ra đời đã được chín nghìn năm!

Một ngày, Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên cảm nhận được một luồng uy áp từ ngoài cửu thiên giáng xuống, trong khoảnh khắc điện chớp sấm rền, mây đen giăng kín, bao trùm thẳng lên Ba Tiêu thiên tôn và Tây Vương Mẫu nương nương trên đỉnh Ly Sơn.

“Lão sư!” “Lão sư!”… Một đám đệ tử vội vã chạy đến, kinh hãi nhìn hoàng hoàng thiên uy, ai nấy đều lo lắng không biết đã xảy ra chuyện gì!

“Các ngươi không cần lo lắng!

Nhân tộc mới sinh, cần phải trải qua trăm ngàn rèn luyện, kinh qua vô số ma luyện mới có thể trưởng thành thực sự.

Bản tọa và phu nhân trấn giữ nơi đây một thời gian dài, tuy có thể giúp Nhân tộc mới sinh tồn và sinh sôi không lo không nghĩ!” “Nhưng chính vì sự tồn tại của ta, vô hình trung đã che chắn cho họ những nguy hiểm từ mọi phương diện của thế giới Hồng Hoang!

Nhưng cũng từ một phương diện khác, hạn chế sự trưởng thành và phát triển của họ!” Ba Tiêu đạo nhân giải thích.

“Đi mời ba vị Nhân tổ đến đây, bản tọa có việc cần thương lượng!” Ba Tiêu đạo nhân phân phó Bì Lô Tiên đi mời ba vị Nhân tổ.

Để bồi dưỡng cho Nhân tộc tinh thần đội trời đạp đất, Ba Tiêu đạo nhân từ trước đến nay đều giao tiếp bình đẳng với ba vị Nhân tổ.

“Sư huynh gọi ta đến có việc gì thương lượng?” Toại Nhân thị sau bao năm tu luyện đã đột phá cảnh giới Kim Tiên.

Hữu Sào thị và Truy Y thị hai vị Nhân tổ cũng đã ở cảnh giới Thái Ất Chân Tiên đỉnh phong.

Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa trong tương lai, trời sinh đạo thể, tuy lúc mới sinh ra rất yếu ớt, nhưng tốc độ trưởng thành lại khiến người ta kinh ngạc.

“Thiên đạo cảnh báo, bản tọa và Tây Vương Mẫu nương nương không thể tiếp tục ở đây bảo vệ sự phát triển của Nhân tộc!

Bản tọa sớm đã nói, Nhân tộc muốn lớn mạnh cần phải tự cường

không ngừng!" Ba Tiêu đạo nhân chậm rãi nói.

"Có chín nghìn năm phát triển lớn mạnh, nghỉ ngơi dưỡng sức, Nhân tộc bây giờ bước vào thế giới Hồng Hoang cũng không phải không có chút năng lực tự vệ nào!" "Sư huynh, ngài muốn rời đi sao?" Toại Nhân thị kinh hô.

"Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn!

Chín nghìn năm chung sống đã là cực hạn, bản tọa nếu còn ở lại e rằng sẽ bị trời phạt, cũng sẽ rước họa vào cho Nhân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân lòng dạ biết rõ.

Tuy chuẩn bị rời đi, nhưng Ba Tiêu đạo nhân vẫn muốn chỉ điểm lần cuối cho sự phát triển sau này của Nhân tộc.

Ba Tiêu đạo nhân phân phó ba vị Nhân tổ: "Nhân tộc sau chín nghìn năm sinh sôi nảy nở, đã có hàng ức vạn tộc nhân!

Không gian quanh Ly Sơn dần trở nên chật chội." Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị nghe xong liên tục gật đầu, gần đây họ cũng đã phát hiện ra vấn đề này.

Chương 231

Tuy Ly Sơn núi cao rừng rậm, tài nguyên phong phú, động thực vật đa dạng, phụ cận tuy có đồng bằng vạn dặm, nhưng vẫn khó mà nuôi sống được nhiều người Nhân tộc như vậy.

“Ly Sơn là tổ địa của Nhân tộc, hãy để lại một chi Nhân tộc bảo vệ, lấy Ly Sơn làm trung tâm, khai chi tán diệp trên đại lục trung ương.” “Những người còn lại chia làm bốn phần, lần lượt đến bốn đại lục đông, tây, nam, bắc rồi khai chi tán diệp, sinh sôi nảy nở, ba vị Nhân tổ mỗi người phụ trách ba hướng đông, nam, bắc.” “Bản tọa là chủ của đại lục phía tây, chi đi về đại lục phía tây không cần lo lắng!” Ba Tiêu đạo nhân nói xong, trưng cầu ý kiến: “Không biết ba vị Nhân tổ có ý kiến gì không?” “Sư huynh nói rất đúng, ba người chúng ta gần đây cũng đang bàn bạc chuyện này, chỉ là tộc nhân quyến luyến quê cũ, đa số không muốn rời khỏi tổ địa, mọi người khó tránh khỏi có tâm lý sợ hãi đối với thế giới bên ngoài!” Toại Nhân thị mở lời giải thích.

“Nhưng nếu sư huynh cũng cảm thấy Nhân tộc chúng ta nên đi ra ngoài!

Chúng ta sẽ trở về động viên tộc nhân khắc phục nỗi sợ hãi, bước ra bước đầu tiên, đi vào thế giới Hồng Hoang!” Hữu Sào thị kiên định nói.

“Không sai!

Như lời sư huynh nói, có thể tranh thủ được chín nghìn năm cho Nhân tộc chúng ta vượt qua giai đoạn khởi đầu gian nan nhất là đã đủ rồi, con đường sau này cần Nhân tộc kiên định bước đi!” Truy Y thị cũng kiêu ngạo nói.

“Tốt!

Chỉ cần Nhân tộc có thể giữ vững niềm tin tự cường không ngừng, ngoan cường phấn đấu, nhất định sẽ ngày càng tốt hơn!” Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy vui mừng vạn phần.

“Ly Sơn tiên tử, vẫn ở lại Ly Sơn tu luyện, đồng thời chăm sóc tốt cho Nhân tộc gần Ly Sơn.

Bì Lô, hộ tống một bộ phận Nhân tộc từ ‘Vạn Thọ Sơn’ tiến vào đại lục phía tây, sau khi an trí thỏa đáng thì trở về ‘Tu Di Sơn’ phục mệnh!” “Ô Vân, Vân Trung Tử, Hoàng Long, Ma Cô, lần lượt theo ba vị Nhân tổ hộ tống Nhân tộc di dời…” Ba Tiêu đạo nhân sắp xếp một phen xong, liền cùng Tây Vương Mẫu rời khỏi Ly Sơn.

Hai người vừa mới trở về “Tu Di Sơn”, ngoài cửu thiên lại một lần nữa giáng xuống huyền hoàng công đức chi lực, thưởng cho chín nghìn năm trông coi Nhân tộc!

Tây Vương Mẫu hấp thu huyền hoàng công đức chi lực, việc luyện hóa “Hồng Mông Tử Khí” lại tiến thêm một bước lớn.

Ba Tiêu đạo nhân thì đem huyền hoàng công đức chi lực lần này, cùng với phần tích trữ trước đó, toàn bộ đánh vào “Phân Bảo Nhai” dưới chân “Tu Di Sơn”!

“Tam đệ, đệ hãy về ‘Hỏa Vân Động’ thu xếp một phen, mở rộng diện tích, những linh căn cần di thực, những bảo vật cần chuyển đi thì hãy bắt đầu chuyển đến ‘Tu Di Sơn’ sớm đi!” Ba Tiêu đạo nhân phân phó Hồng Vân lão tổ.

“Đại huynh?

Vì sao?” Hồng Vân lão tổ tuy sớm đã chỉ xem “Hỏa Vân Động” như một điểm dừng chân, không phải đạo trường, quanh năm không ở đó mà thường du lịch trong Hồng Hoang hoặc lưu lại “Tu Di Sơn”,

nhưng vẫn vô cùng tò mò dùng "Tịnh Đế Kim Liên" truyền âm hỏi.

"Tương lai 'Hỏa Vân Động' sẽ nhường cho một đại năng của Nhân tộc ẩn cư!

Con đường chứng đạo sau này của đệ là ở 'Tu Di Sơn'!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay, bảo Hồng Vân lão tổ mau đi chuẩn bị.

"Thôi được!" Hồng Vân lão tổ nhún vai không quan tâm, đang chuẩn bị xoay người rời đi.

"Ngô là Thánh nhân Nữ Oa!

Ngô sau khi thành Thánh, đã khai tịch đạo trường Thánh nhân 'Oa Hoàng Cung' trong Hỗn Độn.

Nghìn năm sau sẽ đại công cáo thành, mời các vị đạo hữu đến dự lễ!" Giọng nói của Nữ Oa nương nương vang lên bên tai mọi người trong thế giới Hồng Hoang.

"Tam đệ, đệ hãy đến Hỗn Độn một chuyến trước, chúc mừng Nữ Oa nương nương thành công khai tịch đạo trường Thánh nhân!" Ba Tiêu đạo nhân vội vàng gọi Hồng Vân lão tổ lại.

Một lát sau, Tây Vương Mẫu vội vã đến: "Phu quân, Nữ Oa nương nương khai tịch đạo trường trong Hỗn Độn…" Nghìn năm sau.

Trong Hỗn Độn, trước "Oa Hoàng Cung", đạo trường Thánh nhân của Nữ Oa nương nương, lác đác có mấy nhóm người đứng.

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba huynh đệ đứng ở một vị trí hơi xa.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu bốn người đứng cùng nhau ở một vị trí khác cũng hơi xa.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân hai sư huynh đệ cũng đứng không xa không gần, tò mò đánh giá đạo trường Thánh nhân của

Nữ Oa nương nương.

Thực ra chủ yếu là Tiếp Dẫn đạo nhân đang dùng tâm quan sát xem phiến không gian mà Nữ Oa nương nương khai tịch thành tiểu thế giới có huyền bí gì, có thể học hỏi kinh nghiệm để dùng trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" của mình không!

Minh Hà lão tổ đứng còn xa hơn, chỉ khẽ gật đầu ra hiệu với Ba Tiêu đạo nhân, rồi cũng chăm chú nhìn "Oa Hoàng Cung" không chớp mắt.

Hy Hoàng Phục Hy, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi, Yêu Sư Côn Bằng, Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân một đám người diễu võ dương oai đứng ở cửa cung "Oa Hoàng Cung".

Yêu tộc tự cho mình là mẫu tộc của Nữ Oa nương nương, Hy Hoàng Phục Hy lại là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương, lúc này liền tự cho mình là nửa chủ nhân, đương nhiên chiếm cứ vị trí cửa cung.

"Chúc mừng Hy Hoàng, Nữ Oa nương nương đã trở thành vị Thánh nhân đầu tiên dưới Đạo tổ Hồng Quân, bây giờ trong thế giới Hồng Hoang nếu không có đại sự xảy ra, Thiên đạo sẽ không xuất hiện!

Ai có thể cùng Nữ Oa nương nương tranh phong?" Yêu Hoàng Đế Tuấn cố ý cao giọng nói lớn.

"Không sai!

Nữ Oa nương nương đặt tên đạo trường Thánh nhân là 'Oa Hoàng Cung', gần giống với 'Oa Hoàng Cung' trong 'Thiên Đình', có thể thấy trong lòng vẫn còn nhớ đến tình nghĩa Yêu tộc chúng ta!" Đông Hoàng Thái Nhất chỉ vào tấm biển "Oa Hoàng Cung", đắc ý khoe

khoang.

"Tỷ muội ta đã giúp Hy Hoàng trang trí 'Oa Hoàng Cung' trong 'Thiên Đình' một phen, tuyệt đối không làm mất thân phận Thánh nhân của Nữ Oa nương nương!

Nữ Oa nương nương có thể tùy lúc trở về 'Oa Hoàng Cung' ở tạm, đoàn tụ với Hy Hoàng…" Hi Hòa cười duyên nói.

"Hừ!

Nữ Oa nương nương thành Thánh thì có quan hệ gì đến các ngươi?

Đạo tổ Hồng Quân đã chỉ rõ, Nữ Oa nương nương không được phép nhúng tay vào cuộc chiến giữa Vu và Yêu nữa!" Đột nhiên, không gian trước mắt mọi người chấn động, Không Gian Tổ Vu Đế Giang dẫn theo Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, tổng cộng sáu vị Tổ Vu xuất hiện trước mặt mọi người.

"Ai mà không biết, từ sau khi Đạo tổ Hồng Quân hạ lệnh, Nữ Oa nương nương chưa từng bước vào 'Thiên Đình' nửa bước, cũng chưa từng hỏi đến bất cứ việc gì của Yêu tộc?" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cười lạnh nói.

"Bây giờ Nữ Oa nương nương thành Thánh xong, lập tức khai tịch đạo trường trong Hỗn Độn, rõ ràng là đang trốn tránh những kẻ không quan trọng!

Thế mà có kẻ lại không biết xấu hổ, cứ cố bám lấy!" Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh nói giọng âm dương quái khí.

"Đại huynh!

Trình độ khống chế không gian pháp tắc của Đế Giang cao thâm

hơn tiểu đệ rất nhiều!" Trấn Nguyên Tử, người vốn luôn trấn định tự nhiên, trong truyền âm mang theo sự kinh ngạc mãnh liệt!

"Mạnh hơn đệ?" Ba Tiêu đạo nhân có chút không dám tin.

"Ít nhất không yếu hơn ta, với năng lực hiện tại của ta tuy cũng có thể phá vỡ hư không trong Hỗn Độn để dịch chuyển khoảng cách ngắn, nhưng chắc chắn không được thong dong như Đế Giang, huống hồ còn mang theo năm vị Tổ Vu!" "Đương nhiên, cũng có khả năng vì họ là huyết mạch Bàn Cổ, nên ở cùng một trình độ, có thể phát huy ra uy lực mạnh hơn!" Trấn Nguyên Tử lại một lần nữa cảm ứng ba động không gian gần như đã tiêu tán hết ở phụ cận, thần sắc ngưng trọng.

"Vu tộc im hơi lặng tiếng biến mất lâu như vậy không có động tĩnh gì, rốt cuộc đang làm trò quỷ gì?" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng vô cùng nghi hoặc!

Ba Tiêu đạo nhân hai mắt khép hờ, phóng ra toàn bộ thần niệm, toàn lực cảm ứng khí tức pháp tắc trên người Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô và Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, xem có mạnh mẽ như Không Gian Tổ Vu Đế Giang hay không.

"Hừ!

Đây là đạo trường Thánh nhân mà Nữ Oa nương nương thành Thánh khai tịch, Vu tộc các ngươi đến gây rối à?

Không mau cút đi?" Đông Hoàng Thái Nhất tế ra "Hỗn Độn Chung", một bộ dạng tùy thời chuẩn bị động thủ!

"Hắc hắc!

Không có 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận', các ngươi chỉ là con hổ mất nanh, ngay tại đây làm một trận!

Ai thắng ai thua còn chưa biết đâu!" Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh

cười lạnh nói.

Nói xong, mấy vị Tổ Vu đồng loạt phóng ra khí thế!

Uy áp mạnh mẽ khiến hỗn độn chi khí phụ cận đều sôi trào.

Chương 232

"Khá lắm!

Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô và Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương nắm giữ phong chi pháp tắc chi lực, lôi chi pháp tắc chi lực tuyệt đối đã ở mức bảy thành đỉnh phong, thậm chí có khả năng đã chạm đến ngưỡng cửa tám thành!" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm cho mọi người.

"Xem khí thế, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi cùng Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh chắc cũng đã đạt đến tầng thứ tương tự!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân ngoài chấn kinh ra còn có nhiều nghi hoặc hơn!

Mười hai Tổ Vu đã làm gì?

Im hơi lặng tiếng trong thời gian dài như vậy, chắc chắn có âm mưu lớn!

Sáu vị Tổ Vu đột nhiên xuất hiện, sự nắm giữ pháp tắc chi lực của bản thân lại đạt đến trình độ như vậy, trong thời gian ngắn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà mình không biết!

Ba Tiêu đạo nhân đầu óc rối bời, không có manh mối.

Thực ra, chuyện này phải nói từ lần trước Đạo tổ Hồng Quân cưỡng ép phá tan việc mười hai Tổ Vu chuẩn bị triệu hoán hư ảnh chân thân của Bàn Cổ đại thần.

Bàn Cổ đại thần là biểu tượng của sự bất khuất, từ trong Hỗn Độn sinh ra, khai thiên lập địa, chống đỡ trời đất, thân hóa vạn vật, từ đầu đến cuối đều là một bản hùng ca bất khuất!

Vì vậy, tàn niệm của Bàn Cổ đại thần lưu lại trong thế giới Hồng Hoang dù không hoàn chỉnh, nhưng vẫn mang theo bản năng bất

khuất!

Mười hai Tổ Vu hai lần triệu hoán hư ảnh chân thân của Bàn Cổ đại thần đều bị Đạo tổ Hồng Quân cưỡng ép áp chế, cuối cùng đã kích phát ý chí bất khuất trong tàn niệm của Bàn Cổ đại thần.

Tuy Bàn Cổ đại thần đã vẫn lạc, không thể trực tiếp ra tay, nhưng tàn niệm của ngài đã thông qua thần tượng Bàn Cổ trong "Bàn Cổ Điện" để liên lạc với mười hai Tổ Vu.

Những năm qua, tàn niệm của Bàn Cổ đã thông qua thần tượng Bàn Cổ để truyền thụ cho mười hai Tổ Vu những cảm ngộ về pháp tắc chi lực của bản thân, khiến cho sự cảm ngộ pháp tắc chi lực của họ tiến bộ vượt bậc.

Đồng thời, Bàn Cổ đại thần còn dùng bí pháp tăng cường độ mạnh nhục thân của mười hai Tổ Vu, càng gián tiếp giúp họ luyện chế "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ" để tăng cường uy lực của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"!

Nhưng cũng vì một phen thao tác này tiêu hao quá lớn, tàn niệm của Bàn Cổ đại thần đã rơi vào giấc ngủ sâu!

Khi Nữ Oa nương nương truyền âm cho các đại năng Hồng Hoang đến "Oa Hoàng Cung" làm khách, Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm mới vừa tỉnh lại.

Họ định đợi các huynh đệ tỷ muội khác, nhưng đến thời khắc cuối cùng cũng chỉ có sáu vị Tổ Vu tỉnh lại, sáu vị còn lại vẫn còn chìm đắm trong cảm ngộ pháp tắc chi lực do Bàn Cổ đại thần truyền thụ mà chưa thể tỉnh.

Vì vậy, Không Gian Tổ Vu Đế Giang liền mang theo năm vị Tổ Vu kia dùng không gian pháp tắc thần thông để cấp tốc lên đường, một mạch bay đến trước "Oa Hoàng Cung".

“Hừ!

Đế Giang Tổ Vu!

Các ngươi cũng quá kiêu ngạo rồi đấy!” Hy Hoàng Phục Hy tức giận quát lên, đây là đạo trường Thánh nhân của muội muội mình.

Phục Hy vì cấp thiết muốn trảm khước ác thi, nên tính tình gần đây vô cùng nóng nảy, hiếu sát, nên lúc nói chuyện ngữ khí vô cùng không thiện.

“Hừ hừ!

Phục Hy đạo hữu muốn làm một trận sao?

Vậy ngô cho ngươi kiến thức sự lợi hại của Tổ Vu!” Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi nhảy ra, một lời không hợp đã muốn động thủ.

“Két!” Cửa cung “Oa Hoàng Cung” được một tiên nữ mặc áo cung trang màu vàng kim và một tiên nữ mặc áo xanh từ từ mở ra.

“Tỳ nữ Kim Phượng (Thanh Loan), phụng mệnh nương nương, mời các vị lão gia vào trong!” Giọng của hai vị tiên nữ trong trẻo dễ nghe.

Kim Phượng và Thanh Loan là hai thị nữ được Nữ Oa điểm hóa sau khi thành Thánh, giúp nàng quản lý các sự vụ trong “Oa Hoàng Cung”.

“Hừ!” Phục Hy hừ lạnh một tiếng, cũng không đôi co với Tổ Vu, xoay người sải bước, đi đầu vào trong “Oa Hoàng Cung”.

Những người còn lại của Yêu tộc cũng theo sát phía sau, sải bước đi vào.

Sau đó là Vu tộc cũng không hề e dè, trực tiếp bước vào “Oa Hoàng Cung”.

Tiếp theo các đại năng khác lần lượt tiến vào.

Chỉ thấy nơi đây tuy gọi là "Oa Hoàng Cung", nhưng lại là một tiểu thiên thế giới danh xứng với thực!

Diện tích rộng lớn vô cùng, trong đó tiên hạc bay lượn, tiên lộc nhảy nhót, thụy thú xuất hiện, mây lành từng đóa, các hòn đảo tiên sơn lơ lửng như sao trên trời, linh căn tiên quả phân tán khắp nơi, trăm hoa đua nở, tranh kỳ khoe sắc, từng tòa tiên cung cung điện trôi nổi giữa hư không.

Xem ra Nữ Oa nương nương đã tham khảo không ít bố cục của "Thiên Đình".

Trước chính điện có Thải Vân đồng tử đứng đợi, không lâu trước đó đã được Nữ Oa nương nương từ động phủ ở đại lục phía bắc đón về bên cạnh hầu hạ.

"Đại lão gia!" Thải Vân đồng tử thấy Phục Hy liền vội vàng hành lễ hỏi thăm.

"Nữ Oa nương nương có ở đây không?" Phục Hy kích động nói.

"Nương nương đang ở trong cung chờ các vị lão gia!

Các vị lão gia xin theo tiểu đồng!" Thải Vân đồng tử đi trước dẫn đường, đón mọi người bước vào chính điện.

Trong đại điện không phải vàng son lộng lẫy, nhưng bài trí vô cùng trang nhã, mà lại không hề đơn điệu.

Chỉ thấy Nữ Oa nương nương cao cao ngồi trên bảo tọa, so với trước kia càng thêm ung dung hoa quý, quý khí bức người.

Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận quan sát, phát hiện khí tức hiện tại của Nữ Oa nương nương so với lúc vừa mới thành Thánh trên đỉnh Ly Sơn càng thêm cao thâm khó lường, thánh uy như vực sâu biển rộng, khó mà đoán được.

“Ngô đa tạ các vị đạo hữu đã đến ‘Oa Hoàng Cung’ chứng kiến đạo trường Thánh nhân của ngô…” Nữ Oa nương nương thần tình bình tĩnh nói.

“Chúc mừng Oa Hoàng thành Thánh nhân quả vị!

Chúc mừng Nữ Oa nương nương từ đây trường sinh cửu thị, siêu thoát sinh tử luân hồi, đại đạo khả kỳ…” Yêu Hoàng Đế Tuấn lập tức mở lời chúc mừng.

“Biết tin Oa Hoàng khai tịch đạo trường Thánh nhân, Yêu tộc đặc biệt chuẩn bị đại lễ, vì Nữ Oa nương nương mà chúc mừng!” Đông Hoàng Thái Nhất cũng vội vàng nói.

Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân lấy ra một danh sách quà tặng, đọc lớn, Yêu tộc lần này thật sự chịu chi, quả thật đã tặng không ít thứ tốt.

“Đa tạ Yêu Hoàng, Đông Hoàng đã phí tâm!” Nữ Oa nương nương ra lệnh cho Thải Vân đồng tử nhận lấy quà.

Những người còn lại không chuẩn bị đại lễ như Yêu tộc, chỉ chân thành chúc mừng một phen là xong.

Sáu vị Tổ Vu cũng không dám khiêu khích trước mặt Nữ Oa nương nương, nói vài câu chúc mừng theo thông lệ rồi không nói nhiều nữa.

Ánh mắt Ba Tiêu đạo nhân thì cứ vô tình hay hữu ý liếc nhìn một viên “linh châu” lấp lánh đang treo ở chính giữa trần đại điện!

“Đây chắc là ‘Linh Châu Tử’ sẽ chuyển thế thành Na Tra sau này đi!” Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ.

Sau một hồi khách sáo, Nữ Oa nói với Phục Hy: “Đại huynh!

Nay ngô đã khai tịch đạo trường trong Hỗn Độn, huynh hãy ở lại

cùng ngô tu luyện đi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy đều kinh hãi, căng thẳng nhìn về phía Phục Hy.

"Nữ Oa nương nương!

Bần đạo thân là Hy Hoàng của Yêu tộc, trách nhiệm trọng đại, sao có thể bỏ lại Yêu tộc để ẩn cư trong Hỗn Độn?" Phục Hy lắc đầu nói, "Huống hồ bần đạo còn cần phải rèn luyện trong Hồng Hoang, trảm khước ác thi, tìm kiếm tự ngã…" Phục Hy căn bản không chú ý đến vẻ khó xử và lo lắng ẩn hiện trong thần sắc của Nữ Oa nương nương, cứ thế phân bua.

"Nếu đại huynh đã quyết ý như vậy, sau này có chuyện gì cứ đến 'Oa Hoàng Cung' tìm ngô!" Nữ Oa nương nương bất lực nói.

Chương 233

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng sáng như gương: "Xem ra Nữ Oa nương nương đại khái đã biết một số nội tình, không chừng sau khi thành Thánh đã biết được thiên cơ, hoặc được Đạo tổ Hồng Quân trực tiếp truyền dạy!" "Chỉ tiếc là Nữ Oa nương nương không dám công khai làm loạn đại kiếp Vu Yêu, chỉ có thể úp mở nhắc nhở, nào ngờ lời hay khó khuyên con ma sắp chết!" Ba Tiêu đạo nhân than thở.

Nữ Oa nương nương khuyên Phục Hy mấy câu, thấy Phục Hy như bị ma ám, không hề lĩnh hội được ý của mình.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất cũng ở bên cạnh không ngừng nói giúp, xem ra tuyệt đối sẽ không dễ dàng để Phục Hy rời khỏi Yêu tộc.

Nữ Oa nương nương đành thôi, chán nản phất tay nói: "Cảm tạ các vị đã đến, từ nay ngô sẽ ở 'Oa Hoàng Cung' tiềm tâm tu luyện đại đạo, cầu mong tiến thêm một bước, cũng chúc chư vị sớm ngày thành Thánh nhân quả vị!" Nói xong, Nữ Oa nương nương liền nhắm mắt dưỡng thần, mọi người thấy vậy liền cáo lui.

Thải Y đồng tử, Kim Phượng, Thanh Loan tiễn mọi người ra khỏi "Oa Hoàng Cung".

"Ha ha ha!

Có kẻ không biết tự lượng sức mình!

Cứ chờ đấy, chuyện đồ sát Đại Vu của Vu tộc ta vẫn chưa xong đâu!" Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi gào thét.

Không đợi Yêu Hoàng Đế Tuấn sắc mặt hơi khó coi mở miệng phản bác, Không Gian Tổ Vu Đế Giang đã mang theo một đám Tổ Vu

xuyên không rời đi.

"Đại huynh, ta về trước đây!" Hồng Vân lão tổ từ biệt Ba Tiêu đạo nhân xong, liền thẳng tiến đến "Hỏa Vân Động".

Tây Vương Mẫu trở về "Tu Di Sơn" tiếp tục luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí".

Trấn Nguyên Tử tiếp tục về "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" tu luyện, đồng thời trấn giữ cửa ngõ lớn vào đại lục phía tây.

Ba Tiêu đạo nhân thì cùng Minh Hà lão tổ rời đi.

"Ba Tiêu đạo hữu, chuyến này đi vì việc gì?" Minh Hà lão tổ trong lòng kinh nghi bất định, mở miệng thăm dò.

"Minh Hà đạo hữu, chắc ngươi cũng biết, bần tọa gần đây nhận được không ít công đức chi lực!

Cho nên đã mở rộng, củng cố tiểu thế giới kia của ta không ít!" Đây cũng là cái cớ mà Ba Tiêu đạo nhân tìm để giải thích cho phần công đức chi lực đã tiêu hao trong việc tu luyện trảm thi.

"Thế giới kia của Ba Tiêu đạo hữu vốn đã thần kỳ, nay lại được công đức chi lực tương trợ, tất sẽ càng thêm thần bí khó lường!" Trong giọng điệu của Minh Hà lão tổ không khỏi có sự ngưỡng mộ.

"Trong thế giới Hồng Hoang vẫn luôn đồn rằng Ba Tiêu đạo hữu giỏi mưu đoạt công đức chi lực, không biết có thể chỉ điểm cho lão tổ một hai không?

Nhất định sẽ không quên đại ân của đạo hữu!" Minh Hà lão tổ vô cùng thành khẩn cầu giáo.

"Bần tọa cũng chỉ là thuận theo tâm mình mà làm, vừa hay việc làm lại hợp ý trời, có ích cho thế giới Hồng Hoang!

Mới có thể nhiều lần nhận được công đức chi lực!" Lời của Ba

Tiêu đạo nhân nửa thật nửa giả.

Minh Hà lão tổ cũng khó phân biệt, trong thâm tâm cũng không tin có người có thể biết trước tương lai, biết được cách nhận công đức chi lực!

Giống như Minh Hà lão tổ, ngoài việc trấn thủ Vô Tận Huyết Hải, nhận được một lượng công đức nhỏ giọt liên tục, lần duy nhất nhận được lượng lớn công đức chi lực cho đến nay cũng là lúc mô phỏng Vu Yêu nhị tộc sáng lập A Tu La tộc.

"Minh Hà đạo hữu chỉ cần ghi nhớ phải thể theo lòng trời, đặt lợi ích của vạn tộc sinh linh lên trên hết.

Việc làm là vì sự phát triển lành mạnh của cả thế giới Hồng Hoang, không vì tư niệm của bản thân là được." Ba Tiêu đạo nhân nói một cách mơ hồ.

Minh Hà lão tổ cười hắc hắc, không tiếp tục chủ đề này, chuyển sang nói: "Ba Tiêu đạo hữu lần này đến Huyết Hải, chẳng lẽ chuẩn bị tiếp tục thu lấy hỗn độn ma thần tinh huyết?" "Chính là như vậy!

Tiểu thế giới càng mạnh, càng có thể trấn áp nhiều hỗn độn ma thần tinh huyết hơn.

Đồng thời, hỗn độn ma thần tinh huyết lại có thể kích thích tiểu thế giới tiếp tục hoàn thiện, cũng có thể chia sẻ một phần áp lực cho đạo hữu, đây là chuyện một công đôi việc, đạo hữu sẽ không từ chối chứ!" Ba Tiêu đạo nhân nói đùa.

"Ha ha!

Hỗn độn ma thần tinh huyết trong 'Vô Để Huyết Uyên' vô cùng vô tận, đạo hữu có thể chia sẻ gánh nặng, đương nhiên là càng nhiều càng tốt!" Minh Hà lão tổ sảng khoái nói.

"Mấy vị đệ tử của đạo hữu đang tu luyện trong Hoàng Tuyền Địa

Ngục cũng có nhiều tiến bộ, có muốn đi xem thử không?" "Không cần đâu!

Lão sư dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân, con đường tu hành của họ cuối cùng vẫn phải dựa vào nỗ lực của bản thân, bản tọa cũng không thể lúc nào cũng ở bên cạnh, chi bằng sớm buông tay để họ tự rèn luyện!" Ba Tiêu đạo nhân phóng khoáng nói.

Hai người vừa đi vừa trò chuyện, chẳng mấy chốc đã đến bờ U Minh Huyết Hải.

Không đợi Minh Hà lão tổ dẫn Ba Tiêu đạo nhân vào, đã thấy bóng người trước mặt lóe lên, một cô bé mắt sáng răng trắng từ trong U Minh Huyết Hải nhảy ra.

"Thập Nhị nương?

Sao con tự ý chạy ra ngoài?

Không phải ta đã dặn con không được rời khỏi phạm vi Minh Hà Huyết Hải sao?" Minh Hà lão tổ trầm mặt trách mắng.

Xem ra cô bé A Tu La tộc xinh đẹp này chính là vị công chúa thứ mười hai trong số bảy mươi hai vị công chúa trong truyền thuyết của Minh Hà lão tổ!

"Phụ thân!

Đại sự không hay rồi!

Hỗn độn ma thần tinh huyết trong 'Vô Để Huyết Uyên' đột nhiên bạo phát, không ngừng công kích bình chướng." A Tu La tộc Thập Nhị công chúa hoàn toàn không để ý đến lời trách mắng của Minh Hà lão tổ, trực tiếp báo cáo một cách lo lắng.

"Mẫu thân đã dẫn tứ đại ma vương, tứ đại ma tướng, cùng các tỷ tỷ và tộc nhân đến 'Vô Để Huyết Uyên' bố trí 'Tu La Đại Trận' để

phòng ngừa vạn nhất!" "Mẫu thân bảo con đi mời Ngọc Đỉnh chân nhân ở bên cạnh Hoàng Tuyền Địa Ngục, con tìm Ngọc Đỉnh chân nhân xong, trong lòng lo lắng nên đã ở đây đợi phụ thân về!" A Tu La tộc Thập Nhị công chúa kéo Minh Hà lão tổ chạy về.

Nguyên là Ngọc Đỉnh chân nhân đã sớm rời đi tìm Minh Hà lão tổ, chỉ là không gặp được.

Minh Hà lão tổ nghe vậy đại kinh thất sắc, vốn dĩ "Vô Để Huyết Uyên" sau khi bị Ba Tiêu đạo nhân thu đi một phần hỗn độn ma thần tinh huyết đã yên tĩnh một thời gian dài.

Cho dù thỉnh thoảng có bạo phát cũng không đến nỗi lợi hại như vậy, Minh Hà lão tổ cũng không hiểu tại sao lần này đột nhiên lại gây ra động tĩnh lớn như thế?

"Đạo hữu, xin hãy…" Không đợi Minh Hà lão tổ nói xong, Ba Tiêu đạo nhân liền lập tức biểu thái: "Bản tọa nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ!" Lời còn chưa dứt, Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân đã hóa thành hai đạo tàn ảnh biến mất trước mặt A Tu La tộc Thập Nhị công chúa.

Khi đến gần "Vô Để Huyết Uyên", thấy Thiên Phi Ô Ma đang như lâm đại địch, chỉ huy tộc nhân A Tu La bố trí thêm một tầng "Tu La Đại Trận" bên ngoài bình chướng.

"Lão tổ, ngài cuối cùng cũng về rồi!" Thiên Phi Ô Ma thấy Minh Hà lão tổ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tình hình cấp bách, Minh Hà lão tổ cũng không nói nhiều, khẽ quát một tiếng, trực tiếp thúc giục bốn trăm tám mươi triệu huyết thần tử phân thân dung nhập vào bình chướng của "Vô Để Huyết Uyên".

Bình chướng vốn đang dao động dữ dội như sóng to gió lớn, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào, dưới sự trợ giúp của bốn

trăm tám mươi triệu huyết thần tử phân thân cuối cùng cũng dần dần bình tĩnh lại.

Phía sau bình chướng, các loại hỗn độn ma thần tinh huyết vẫn đang điên cuồng công kích bình chướng, sâu trong "Vô Để Huyết Uyên" lại có hỗn độn ma thần không ngừng tuôn ra, khiến sắc mặt Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân hơi biến đổi.

Sách có đoạn nói ngầm!

Hỗn độn ma thần tinh huyết trong "Vô Để Huyết Uyên" đột nhiên bạo phát là vì tàn niệm của Bàn Cổ vì giúp mười hai Tổ Vu tăng cường thực lực mà tiêu hao quá lớn, rơi vào giấc ngủ sâu.

Dẫn đến sức mạnh trấn áp hỗn độn ma thần tinh huyết của tàn niệm Bàn Cổ vốn phụ trách ở "Vô Để Huyết Uyên" bị suy yếu đáng kể, cho phép tàn niệm ma thần trong những hỗn độn ma thần tinh huyết này có cơ hội nhân lúc làm loạn!

"Minh Hà đạo hữu, để bản tọa vào trong chém giết, thu lấy một phần hỗn độn ma thần tinh huyết để giảm bớt áp lực cho ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân vội vàng truyền âm.

Trong "Vô Để Huyết Uyên", hỗn độn ma thần tinh huyết va chạm quá dữ dội, chỉ sợ bị chúng xông ra, nên Minh Hà lão tổ cũng không dám trực tiếp mở ra một khe hở để Ba Tiêu đạo nhân vào trong.

Sau khi suy nghĩ một lát, Minh Hà lão tổ triệu ra một huyết thần tử phân thân mạnh mẽ, lệnh cho nó bao bọc Ba Tiêu đạo nhân.

Sau đó, huyết thần tử phân thân đó dung nhập vào bình chướng, rồi từ bên trong thả Ba Tiêu đạo nhân vào "Vô Để Huyết Uyên".

Chương 234

"Gầm!" "Gầm!" "Gầm!"… Ba Tiêu đạo nhân vừa xuất hiện, mấy đoàn hỗn độn ma thần tinh huyết kỳ hình quái trạng, tỏa ra khí tức điên cuồng khát máu ở gần đó liền lao về phía hắn.

Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu", "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", Công Đức Linh Bảo "Bàn Long Biển Quải" đồng loạt được tế ra, oanh liệt đập tới mấy đoàn hỗn độn ma thần tinh huyết đang lao tới.

Ba Tiêu đạo nhân thì vì tình hình khẩn cấp, trực tiếp triệu hoán thực thể của "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn".

Chỉ thấy "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" cổ xưa mộc mạc, hồn nhiên thiên thành, khí thế bàng bạc vừa xuất hiện, lập tức ép những hỗn độn ma thần tinh huyết vốn đang chen chúc ở gần phải lùi lại.

Giống như lần đối phó với Yêu tộc trước đây, Ba Tiêu đạo nhân còn trực tiếp phóng ra một phần của "Huyết Hải Thiên".

Chỉ thấy một dòng sông máu cuồn cuộn chảy ra từ "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn", hư ảnh của chủ quản và năm phương ngũ cực trấn thủ giả của "Huyết Hải Thiên" xuất hiện trên không trung dòng sông máu.

Ánh mắt Ba Tiêu đạo nhân như đuốc, nhanh chóng quét qua những hỗn độn ma thần tinh huyết gần đó, lập tức phân biệt ra một số đối tượng có thực lực mạnh, thuộc tính phù hợp.

"Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" phấp phới trong biển máu, năm lá cờ nhắm vào những hỗn độn ma thần tinh huyết đã được Ba Tiêu đạo nhân chọn, chụp đầu cuốn lấy.

Vút!

Chúng bay thẳng đến mặt sông máu kéo dài từ "Huyết Hải Thiên", lá cờ rung lên, hỗn độn ma thần tinh huyết bị hất văng vào trong dòng sông máu.

Chủ quản và năm phương ngũ cực trấn thủ giả của "Huyết Hải Thiên" lập tức ra tay trấn áp, dưới sự gia trì của cả "Huyết Hải Thiên", chỉ trong chốc lát đã hoàn toàn trấn áp đối thủ, thuận lợi thông qua "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" đưa vào trong "Huyết Hải Thiên".

Chuẩn Đề đạo nhân vừa mới trở về "Linh Sơn", chưa kịp thảo luận về chuyện lúc trước, đã bị triệu hoán vào thế giới "Tam Thập Lục Trọng Thiên" cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, toàn lực giúp "Huyết Hải Thiên" trấn áp hỗn độn ma thần tinh huyết.

"Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" vừa đi, "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" lại quạt ra một cơn lốc chín màu, quạt bay một đoàn hỗn độn ma thần tinh huyết đến mức quay cuồng, trực tiếp rơi vào dòng sông máu.

Tiếp theo, "Bàn Long Biển Quải" tỏa ra huyền hoàng công đức chi lực nồng đậm, một gậy đập tan một đoàn hỗn độn ma thần tinh huyết đang nhe nanh múa vuốt lao tới đến thất điên bát đảo, sau đó đầu gậy khẽ quét một cái, quét nó vào trong dòng sông máu.

Chủ quản và năm phương ngũ cực trấn thủ giả của "Huyết Hải Thiên" bận rộn không ngơi tay, thu hết cái này đến cái khác, nếu không phải Ba Tiêu đạo nhân cố ý khống chế tiết tấu, họ đã có chút luống cuống!

Đứng bên ngoài bình chướng "Vô Để Huyết Uyên", toàn lực duy trì sự ổn định của bình chướng, Minh Hà lão tổ lúc này nhìn mà mắt chữ A mồm chữ O.

Trận đại chiến giữa tu sĩ "Tu Di Sơn" và "Thiên Đình" Yêu tộc ở Tây Hải năm xưa, lão cũng đã lén lén quan sát.

Lúc đó đã bị chấn kinh bởi việc Ba Tiêu đạo nhân triệu hồi ra chủ quản và năm phương ngũ cực trấn thủ giả của "Tinh Thần Thiên" phối hợp với "Tinh Thần Quả Thụ" trấn áp chư thiên tinh quân.

Bây giờ không ngờ "Huyết Hải Thiên" cũng có chủ quản và năm phương ngũ cực trấn thủ giả với thực lực không hề thua kém.

Thực ra Ba Tiêu đạo nhân đã cố ý áp chế tu vi, vốn dĩ theo tu vi nhị thi Chuẩn Thánh hiện tại của hắn, cùng với đại tổng quản Tiếp Dẫn đạo nhân cũng là nhị thi Chuẩn Thánh và còn có "Hồng Mông Tử Khí", Ba Tiêu đạo nhân hoàn toàn có năng lực để các chủ quản trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" nâng tu vi lên cảnh giới "Chuẩn Thánh".

Mặc dù "Chuẩn Thánh" này khác với Chuẩn Thánh trong thế giới Hồng Hoang, nhưng thực lực vẫn sẽ mạnh hơn Đại La Kim Tiên rất nhiều.

Nhưng để giữ bí mật, không bị ngoại giới, chủ yếu là Thiên đạo phát giác ra chuyện mình đã thành Chuẩn Thánh, cũng để phòng ngừa thân phận của Tiếp Dẫn đạo nhân gây nghi ngờ, nên Ba Tiêu đạo nhân đã không để các chủ quản các trọng thiên đột phá.

Lúc này, Ba Tiêu đạo nhân thi triển ra tu vi luyện thể cường hoành, xông vào giữa đám hỗn độn ma thần tinh huyết dày đặc, nhìn thấy cái nào dùng được thì khống chế lực đạo đánh ngất rồi ném vào dòng sông máu.

Còn những cái không vừa mắt hoặc không phù hợp, Ba Tiêu đạo nhân toàn bộ dùng quyền đấm chân đá, khuỷu tay gối húc, đánh tan từng cái một.

Từng đóa huyết hoa tinh huyết bị đánh nổ, mang theo tiếng la hét thảm thiết, bi thương, gào thét, nguyền rủa rơi xuống 'Vô Để Huyết Uyên', bắt đầu con đường hồi phục dài đằng đẵng.

"Mẫu thân!

Vị đi cùng phụ thân là ai vậy ạ?" A Tu La tộc Đại công chúa thúc giục "Huyết Hải Hồng Liên", tò mò hỏi Thiên Phi Ô Ma bên cạnh.

"Trước đây phụ thân có nhắc đến Ba Tiêu đạo nhân, là sư phụ của Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng chân nhân đang khổ tu ở bên cạnh Hoàng Tuyền Địa Ngục ngoài kia!

Con phải tôn xưng ngài là Ba Tiêu thiên tôn!" Thiên Phi Ô Ma hạ giọng nhắc nhở.

"Ba Tiêu thiên tôn lợi hại như vậy sao?" A Tu La tộc Đại công chúa kinh ngạc.

"Ba Tiêu đạo hữu trong thế giới Hồng Hoang cũng là tồn tại đỉnh tiêm, nếu không phải không biết vì sao khó trảm thi thành Chuẩn Thánh, đành phải chuyển sang tu luyện thể chi đạo, e rằng trong Hồng Hoang trừ Thánh nhân ra không ai là đối thủ của ngài!" "Nhưng dù vậy, Ba Tiêu thiên tôn sau khi chuyển sang tu luyện thể chi thuật, im lặng không bao lâu đã lại một lần nữa quật khởi mạnh mẽ!

Bây giờ luyện thể công pháp của ngài cường hoành đến mức nào, các con cũng đã thấy rõ!" Thiên Phi Ô Ma cảm thán.

"Chẳng lẽ vị Ba Tiêu thiên tôn này còn lợi hại hơn cả phụ thân sao?" A Tu La tộc Nhị công chúa đang đứng trên một đóa "Huyết Hải Hồng Liên" cũng lại gần, kinh ngạc hỏi.

Trong mắt người A Tu La tộc, Minh Hà lão tổ là tồn tại như trời, ngoài Thánh nhân chí cao vô thượng, không ai có thể lợi hại hơn Minh Hà lão tổ!

“Phụ thân và Ba Tiêu thiên tôn giao tình rất tốt!

Chưa từng thật sự so tài, theo ta thấy, ở trong Minh Hà Huyết Hải, tự nhiên là phụ thân hơn một bậc!” Thiên Phi Ô Ma đắn đo một lát rồi phân tích.

“Nhưng nếu giao thủ ở ngoại giới, Ba Tiêu thiên tôn trong tay có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tương trợ, e rằng chiến đấu lực sẽ mạnh hơn phụ thân một chút.” Thiên Phi Ô Ma nói xong, cảm thấy có chút tăng uy phong cho người khác, làm giảm nhuệ khí của mình, bèn bổ sung: “Nhưng phụ thân lại có bốn trăm tám mươi triệu huyết thần tử phân thân, Huyết Hải không khô, Minh Hà bất tử, Ba Tiêu thiên tôn dù chiếm chút ưu thế cũng không làm gì được phụ thân!” “Vâng!

Phụ thân là lợi hại nhất!

Nếu cũng có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mấy kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thì chắc chắn sẽ mạnh hơn Ba Tiêu thiên tôn!” A Tu La tộc Tam công chúa bay đến bên cạnh, thu lại “Huyết Hải Hồng Liên”, nói giọng nũng nịu.

“Ông!” “Ông!” “Ông!” Ba Tiêu đạo nhân đang đại khai sát giới, sảng khoái tột cùng trong “Vô Để Huyết Uyên”, đột nhiên nghe thấy từ sâu bên trong truyền đến một trận âm thanh náo động quen thuộc!

“Hửm?” Ba Tiêu đạo nhân thần tình sững lại, lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

“Sao có thể?” Mặc dù khí tức đang nhanh chóng tiếp cận từ sâu trong “Vô Để Huyết Uyên” ngày càng rõ ràng, nhưng Ba Tiêu đạo nhân vẫn có chút không dám tin.

“Vút!” Một thân ảnh quen thuộc cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm mắt của Ba Tiêu đạo nhân!

Chính là một con "Huyết Sí Hắc Văn"!

Khí tức "Thôn Phệ Ma Thần" quen thuộc trên người nó phập phồng bất định, không hề che giấu.

Trong quá trình bay từ tầng sâu lên, nó vừa thôn phệ không ít mảnh vỡ tinh huyết bị Ba Tiêu đạo nhân đánh nát, do đó khí tức có phần hư phù.

Nếu không phải Ba Tiêu đạo nhân biết rõ con "Huyết Sí Hắc Văn" lần trước bị bắt đã được đưa vào "Tử Kim Hồ Lô" của Trấn Nguyên Tử.

Lại nhờ Trấn Nguyên Tử dùng "Sinh Tử Nhị Khí" trong đó để luyện hóa lực lượng tinh huyết điên cuồng hỗn tạp trong cơ thể nó, đồng thời uẩn dưỡng linh tính của nó.

Hắn nhất định sẽ cho rằng con "Huyết Sí Hắc Văn" kia không biết đã trốn thoát lúc nào, quay trở lại "Vô Để Huyết Uyên".

"Minh Hà đạo hữu, có một giọt tinh huyết của 'Thôn Phệ Ma Thần' giống hệt nhau sao?" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm hỏi.

"Đối với tình huống tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong 'Vô Để Huyết Uyên', lão tổ ta cũng chỉ biết một nửa!" "Nhưng năm xưa ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ đại thần chém giết, tinh huyết đương nhiên cũng bị đánh nát thành vô số phần!

Mỗi một phần đều trở thành một tồn tại độc lập cũng không có gì đáng kỳ quái cả!" Minh Hà lão tổ cũng không cảm thấy có gì không ổn.

"Thôn Phệ Ma Thần trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng là một tồn tại lợi hại, lưu lại mấy phần tinh huyết, đều ngưng tụ thành hình dạng 'Huyết Sí Hắc Văn' cũng nói được đi!" Minh Hà lão tổ từ lúc đản sinh đến nay đã tàn sát với đám tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần này,

sớm đã quen, căn bản không hề để ý.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân vì tiên tri tiên giác, biết "Huyết Sí Hắc Văn" sẽ trở thành "Văn Đạo Nhân", cho nên mới đặc biệt lưu ý.

Tinh huyết của các Hỗn Độn Ma Thần khác phần lớn chỉ là những hình dạng không theo quy tắc, cho dù là những giọt tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần vọt lên từ tầng sâu cũng chỉ có một hình dạng mơ hồ không nhìn rõ chi tiết.

Thế nhưng, hai con "Huyết Sí Hắc Văn" xuất hiện trước sau đều sống động như thật, ngay cả những đường vân trên cánh máu, những nốt sần trên mắt, gai nhọn trên miệng, ngạnh ngược trên chân đều rõ ràng rành mạch, không sai một ly.

Tình huống trái với lẽ thường như vậy, dù thế nào cũng hoàn toàn khác biệt với tinh huyết của các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Ban đầu Ba Tiêu đạo nhân cho rằng "Huyết Sí Hắc Văn" đặc biệt như vậy ở "Vô Để Huyết Uyên" chắc chắn là tồn tại độc nhất vô nhị, không ngờ lại gặp được con thứ hai!

Chương 235

"Ầm!" Ba Tiêu đạo nhân đích thân nghênh đón con "Huyết Sí Hắc Văn" này, cùng nó va chạm mạnh mẽ.

Sợ một kích sẽ đánh nát nó, Ba Tiêu đạo nhân khống chế lực đạo, lại bị chấn lui một đoạn!

"Hửm?

Thực lực của tên này cao hơn con 'Huyết Sí Hắc Văn' trước đó một bậc!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại, lần trước đến nay cũng đã qua một thời gian, con "Huyết Sí Hắc Văn" đầu tiên sau khi bị bắt đã không còn thôn phệ tinh huyết của các Hỗn Độn Ma Thần khác để bổ sung lớn mạnh.

Còn con thứ hai ở "Vô Để Huyết Uyên" lại không ngừng thôn phệ tinh huyết khác để lớn mạnh bản thân, đương nhiên sẽ có chênh lệch!

"Cứ như vậy, thực lực ban đầu của hai con 'Huyết Sí Hắc Văn' hẳn là tương đương nhau!" Ba Tiêu đạo nhân lẩm bẩm.

Lúc này, trong đầu Ba Tiêu đạo nhân chợt lóe lên linh quang, suy đoán ra được tình hình đại khái!

Trong khai thiên đại kiếp, "Thôn Phệ Ma Thần" mạnh mẽ, khó đối phó đã bị Bàn Cổ đại thần đặc biệt chiếu cố trong lúc giao tranh, chớp lấy cơ hội dùng "Khai Thiên Thần Phủ" một búa chém thành hai nửa, trực tiếp vẫn lạc.

Tinh huyết Thôn Phệ Ma Thần có khối lượng tương đương bị phong ấn trong "Vô Để Huyết Uyên".

Bởi vì năm xưa Thôn Phệ Ma Thần trong hỗn độn đã thôn phệ vô số kỳ trân dị bảo, hỗn độn thần vật.

Cho nên hai khối tinh huyết này không giống với sự hỗn loạn điên cuồng của các ma thần khác, vậy mà toàn bộ đều có linh tính đơn giản.

Hai khối tinh huyết của Thôn Phệ Ma Thần đều muốn thôn phệ nửa còn lại để bổ toàn bản thân, sau đó mới có thể đản sinh linh trí, tu luyện lại lần nữa!

Nhưng cả hai đồng căn đồng nguyên, năng lực tương đồng, thực lực tương đương, chém giết lẫn nhau vô số năm vẫn khó phân thắng bại.

Để hoàn toàn áp đảo đối phương, cứ cách một khoảng thời gian chúng sẽ từ tầng sâu lên tầng giữa hoặc tầng ngoài để thôn phệ một số tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần yếu hơn nhằm nâng cao thực lực.

Chỉ là ngoại hình chúng giống hệt nhau, khí tức cũng tương đồng, Minh Hà lão tổ cũng không muốn giao thủ với chúng, cho nên chưa bao giờ phát hiện ra "Huyết Sí Hắc Văn" mà ông ta thấy từ xa mấy lần lại là hai con.

Nếu không có Ba Tiêu đạo nhân nhúng tay, qua vô số năm nữa, trong một lần ngẫu nhiên, một trong hai con "Huyết Sí Hắc Văn" cuối cùng sẽ như ý nguyện thôn phệ con còn lại, bổ toàn căn cơ bản thân, thành công đản sinh linh trí.

Trải qua một thời gian tu luyện, nó sẽ hóa hình lại thành "Văn Đạo Nhân"!

Thời điểm xuất thế vừa hay gặp phải hồi kết của "Phong Thần Đại Kiếp".

Thế là mới có chuyện "Văn Đạo Nhân" hút khô Quy Linh Thánh Mẫu, đem "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" thôn phệ mất ba phẩm, giáng cấp thành "Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên".

Bây giờ có Ba Tiêu đạo nhân xuất hiện, một màn này tự nhiên sẽ không xảy ra.

Sau khi đoán ra được tiền nhân hậu quả, Ba Tiêu đạo nhân thầm thấy may mắn lần này đã đến Minh Hà Huyết Hải, sau khi biết huyết hải bạo động đã ra tay tương trợ.

Nếu không thì không thể có được một con "Huyết Sí Hắc Văn", kế hoạch sẽ hoàn toàn đổ bể, cũng căn bản khó mà biết được nguyên nhân sâu xa trong đó!

"Vút!" "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" được Ba Tiêu đạo nhân triệu hồi, trực tiếp thu "Huyết Sí Hắc Văn" vào trong, sau đó thu lại.

"Đợi sau khi trở về sẽ hợp hai con 'Huyết Sí Hắc Văn' làm một, nếu không thể đản sinh linh trí thì đến Minh Hà Huyết Hải thêm vài lần nữa, tổng sẽ bắt được toàn bộ 'Huyết Sí Hắc Văn'!" Ba Tiêu đạo nhân đã có kế sách vẹn toàn.

Sau đó hơn ngàn năm, Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng cũng bắt hết những tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần tràn lên tầng ngoài, cái nào cần bắt thì bắt, cái nào cần đánh nát thì đánh nát.

Cuối cùng "Huyết Hải Thiên" tạm thời không thể dung nạp thêm tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần nữa, hắn mới chịu từ bỏ.

Nhưng biểu hiện này khiến Minh Hà lão tổ kinh ngạc đến tê dại, cũng không ngờ sức chứa của tiểu thế giới trong miệng Ba Tiêu đạo nhân lại mạnh đến vậy.

Tuy rằng trong mắt ông ta, tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong "Vô Để Huyết Uyên" giết không hết, diệt không tận.

Nhưng lúc này nhìn lại, vẫn cảm thấy "Vô Để Huyết Uyên" vốn náo nhiệt giờ lại có vẻ trống trải khiến Minh Hà lão tổ khó mà thích ứng.

Lại trải qua gần hai ngàn năm chém giết vô tận, lần huyết hải bạo động này cuối cùng cũng được giải quyết hoàn mỹ.

"Đa tạ Ba Tiêu đạo hữu hết lòng tương trợ, nếu không lần này tuy không đến mức bị phá vỡ bình chướng, cũng đủ khiến lão tổ ta sứt đầu mẻ trán rồi!" Minh Hà lão tổ thành tâm cảm tạ.

"Ha ha ha!

Đôi bên cùng có lợi!

Hợp tác cùng thắng thôi mà!

Đạo hữu giải quyết được phiền phức, bản tọa cũng thu được lợi ích thực tế!" Ba Tiêu đạo nhân vội vã chạy đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", cũng không rảnh hàn huyên với Minh Hà lão tổ, vội vàng cáo từ rời đi.

Vội vã chạy đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", Ba Tiêu đạo nhân gặp được Trấn Nguyên Tử đang bế quan.

"Nhị đệ, con Huyết Sí Hắc Văn kia luyện hóa thế nào rồi?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi thẳng.

"Ai!

Tiểu đệ hổ thẹn, đã phụ sự phó thác của đại huynh, lượng tinh huyết tạp nham trong cơ thể 'Huyết Sí Hắc Văn' đã được loại bỏ, nhưng việc tăng cường linh tính lại không có chút tiến triển nào!

Dù dùng năng lực của 'Tử Kim Hồ Lô' cũng thu được hiệu quả rất nhỏ!" Trấn Nguyên Tử có chút áy náy nói.

"Không trách đệ được!

Là do vi huynh không tìm hiểu rõ tình hình trước, hóa ra trong 'Vô Để Huyết Uyên' không chỉ có một con 'Huyết Sí Hắc Văn', căn cơ không toàn vẹn mới dẫn đến linh tính khuyết thiếu!" Ba Tiêu đạo nhân

giải thích.

"Lần này vi huynh đến 'Vô Để Huyết Uyên' vừa hay gặp lúc tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần bạo loạn, trong lúc giúp đỡ trấn áp đã phát hiện ra một con 'Huyết Sí Hắc Văn' khác, đã bắt nó về, xem xem có thể bổ toàn căn cơ không!" Ba Tiêu đạo nhân tế ra "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ".

"Đại huynh, tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong 'Vô Để Huyết Uyên' sao lại đột nhiên bạo động?" Trấn Nguyên Tử vô cùng ngạc nhiên.

Bởi vì lần trước hắn đến, Minh Hà lão tổ đã nói tình hình tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong "Vô Để Huyết Uyên" vô cùng ổn định và có quy luật.

"Minh Hà lão tổ sau đó đã kiểm tra kỹ lưỡng, cảm ứng được uy áp mạnh mẽ trấn áp tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong 'Vô Để Huyết Uyên' đột nhiên suy yếu đi rất nhiều, nhưng đã bắt đầu từ từ khôi phục, chắc sẽ không có vấn đề gì." Ba Tiêu đạo nhân chuyển lời của Minh Hà lão tổ cho Trấn Nguyên Tử.

"Vậy thì tốt!

Tuy Minh Hà Huyết Hải là nơi do Minh Hà lão tổ quản lý, nhưng một khi tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong 'Vô Để Huyết Uyên' xông ra khỏi huyết hải, e rằng cả thế giới Hồng Hoang đều phải trải qua một hồi hạo kiếp!" Trấn Nguyên Tử thở phào nhẹ nhõm.

Vừa nói chuyện, Trấn Nguyên Tử vừa chuyển con "Huyết Sí Hắc Văn" đang được uẩn dưỡng trong "Tử Kim Hồ Lô" vào trong "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ".

Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp nới lỏng toàn bộ cấm chế trên người hai con muỗi, để chúng tàn sát lẫn nhau, tóm lại hôm nay nhất định

phải có một con thôn phệ con còn lại.

Con "Huyết Sí Hắc Văn" thứ nhất thắng ở chỗ tinh huyết tạp nham trong cơ thể đã được luyện hóa tinh thuần hơn nhiều, chất lượng cao hơn một bậc.

Con thứ hai mạnh ở chỗ tinh huyết trong cơ thể nhiều hơn con trước, số lượng lớn hơn vài phần.

Hai con sớm đã muốn thôn phệ đối phương để bổ sung căn cơ bản thân, bây giờ vừa gặp mặt liền bắt đầu một trận chiến sinh tử.

Sau một trận chiến kịch liệt, con "Huyết Sí Hắc Văn" thứ nhất gian nan giành chiến thắng, hoàn toàn thôn phệ con thứ hai.

"Ong!" "Ong!" "Ong!"...

Con "Huyết Sí Hắc Văn" hoàn toàn mới không chỉ thể tích lớn hơn gấp đôi, mà ngay cả tinh khí thần cũng có sự thay đổi long trời lở đất.

Huyết mạch Thôn Phệ càng thêm mạnh mẽ, thực lực cũng tăng vọt không chỉ gấp đôi, xem ra đã hoàn toàn có thực lực cấp bậc Hỗn Độn Kim Tiên.

Chương 236

Quan trọng hơn là, Ba Tiêu đạo nhân phát hiện đầu của "Huyết Sí Hắc Văn" phát ra những gợn sóng linh tính, là hiện tượng đã đản sinh linh trí!

Ba Tiêu đạo nhân không dám chậm trễ, không đợi con "Huyết Sí Hắc Văn" vừa thôn phệ trọng sinh kịp phản ứng, lập tức ném ra đầu cốt của Hỗn Độn Ma Thần thần bí đã được hoàn toàn luyện hóa và rót vào một phần ấn ký nguyên thần.

"Vút!" Cái đầu cốt mang khí tức thần bí kia bỗng nhiên bay vào trong đầu của "Huyết Sí Hắc Văn", dừng lại chính xác tại vị trí thức hải của nó.

Ba Tiêu đạo nhân lập tức thi triển bí pháp, lực lượng nguyên thần từ đầu cốt thần bí tỏa ra, từng chút từng chút một thẩm thấu vào linh trí mới sinh, nguyên thần còn yếu ớt của "Huyết Sí Hắc Văn".

Quá trình này vô cùng dài lâu và khô khan, nhưng Ba Tiêu đạo nhân mỗi một bước đều nghiêm ngặt tuân theo yêu cầu của bí pháp, nghiêm túc luyện hóa "Huyết Sí Hắc Văn"!

Thoáng chốc đã trôi qua trọn vẹn chín vạn năm, Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng cũng sơ bộ luyện chế "Huyết Sí Hắc Văn" thành phân thân, nhưng vì nguyên thần trong cơ thể nó quá yếu ớt, cần một thời gian dài để uẩn dưỡng trưởng thành.

Không phải là Ba Tiêu đạo nhân không thể phân tách ra một khối nguyên thần lớn hơn để rót vào cơ thể "Huyết Sí Hắc Văn".

Ba Tiêu đạo nhân hiện đang ở giai đoạn khó khăn nhất là trảm khước tự ngã thi, sau đó còn phải đối mặt với giai đoạn tam thi hợp nhất càng gian nan hơn.

Nếu lúc này cắt ra một khối lớn nguyên thần, tất sẽ khiến con đường tu luyện sau này càng thêm khó khăn.

Phương pháp luyện chế phân thân Hỗn Độn Ma Thần do Lão Quy Thừa Tướng truyền thụ chỉ cần rót vào một lượng nhỏ lực lượng nguyên thần làm hạt giống vào lúc tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần vừa mới đản sinh linh trí là được.

Sau đó, hạt giống lực lượng nguyên thần sẽ thông qua bí pháp mà từng bước lớn mạnh dần trong cơ thể tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, điều này sẽ khiến nguyên thần và thân xác Hỗn Độn Ma Thần càng thêm ăn khớp, trưởng thành càng thêm thuận lợi!

"Đại huynh, thành công rồi sao?" Trấn Nguyên Tử thấy thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân từ trong "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" bay ra, thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" đầy mong đợi hỏi.

"Sơ bộ thành công!

Tuy miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Hỗn Độn Kim Tiên, nhưng nguyên thần quá yếu ớt, khó mà khống chế hoàn mỹ sức mạnh nhục thân và sức mạnh huyết mạch Thôn Phệ của bản thân, chiến đấu lực chân chính có lẽ cũng chỉ ở cấp bậc Đại La Kim Tiên thôi!" Ba Tiêu đạo nhân vui mừng nói.

"Vi huynh tạm thời thu 'Huyết Sí Hắc Văn' vào 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', đợi thực lực hoàn toàn đạt tới Hỗn Độn Kim Tiên rồi, cần phải thả nó ra nuôi trong hỗn độn, như vậy mới có thể tránh được tai mắt người khác, cũng có thể trưởng thành tốt hơn!" Ba Tiêu đạo nhân sớm đã có dự định như vậy, hiện giờ Đạo Tổ Hồng Quân đã lấy thân hợp đạo, chỉ cần ở trong thế giới Hồng Hoang thì khó mà thoát khỏi sự dò xét của lão, việc thực thi kế hoạch sau này không thể để lão biết được.

Ví dụ như lúc Ba Tiêu đạo nhân trảm thiện thi và ác thi, Đạo Tổ

Hồng Quân vẫn chưa hoàn toàn lấy thân hợp đạo, với thủ đoạn của Ba Tiêu đạo nhân còn có thể che giấu.

Nhưng bây giờ Đạo Tổ Hồng Quân đã lấy thân hợp đạo, nếu Ba Tiêu đạo nhân ở trong thế giới Hồng Hoang trảm khước tự ngã thi, thậm chí tam thi hợp nhất, căn bản không thể thoát khỏi sự dò xét của thiên đạo.

Hơn nữa "Huyết Sí Hắc Văn" ở giai đoạn Hỗn Độn Kim Tiên sẽ không gây ra cảnh giác của thiên đạo, nhưng nếu đột phá lên cảnh giới Hỗn Độn Đại La Kim Tiên trong thế giới Hồng Hoang, nhất định sẽ gây ra phản ứng kịch liệt của Đạo Tổ Hồng Quân, kẻ cuồng khống chế!

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân sớm đã quyết định phải khai tịch một không gian thuộc về mình trong hỗn độn, cho dù diện tích khá nhỏ, nhưng cũng có thể tránh được sự giám thị của Đạo Tổ Hồng Quân và thiên đạo.

Chỉ là thực lực của huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ hiện tại không thể đạt thành mục đích này.

"Nhị đệ, sau khi tham quan đạo trường của Thánh nhân có cảm ngộ gì không?" Ba Tiêu đạo nhân hỏi.

"Muốn khai tịch không gian trong hỗn độn không chỉ cần pháp lực hùng hậu cấp bậc Thánh nhân, trình độ lĩnh ngộ pháp tắc mạnh mẽ, mà còn phải có Tiên Thiên Chí Bảo lợi hại phối hợp!" Trấn Nguyên Tử sau khi tham quan "Oa Hoàng Cung" của Nữ Oa nương nương vẫn luôn suy ngẫm về phương diện này.

"Hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo của đại huynh đã đủ, tiểu đệ nếu có thể trảm khước tự ngã thi, việc nắm giữ không gian pháp tắc lại tiến thêm một bước, hợp lực ba huynh đệ chúng ta dù chưa đạt đến cảnh giới Thánh nhân cũng không phải là hoàn toàn không thể khai tịch

không gian trong hỗn độn!" Trấn Nguyên Tử khi phát hiện vấn đề cũng đưa ra được giải pháp tương ứng.

Ba Tiêu đạo nhân vốn đang tràn đầy vui sướng lại không biết một chuyện lớn khiến hắn phẫn nộ tột cùng sắp xảy ra!

Những năm này Ba Tiêu đạo nhân vẫn không đặc biệt quan tâm đến tình hình cụ thể của Nhân tộc.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không hề cho Nhân tộc ở Tây phương đại lục bất kỳ ưu đãi nào, chỉ để họ phát triển bình thường.

Nhân tộc di dời đến những nơi khác cũng đâm chồi nảy lộc, phân tán thành từng bộ lạc lớn nhỏ, sinh sôi nảy nở ở khắp nơi trong thế giới Hồng Hoang.

Nhờ vào khả năng sinh sôi mạnh mẽ của Nhân tộc, số lượng không ngừng tăng lên, chỉ trong vài vạn năm ngắn ngủi đã trở thành chủng tộc có số lượng đông đảo trên thế giới Hồng Hoang.

Thế nhưng, trong quá trình phát triển không ngừng của Nhân tộc, không thể tránh khỏi việc va chạm với hai nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang hiện tại là Vu và Yêu tộc.

Hồng Hoang đại lục lấy Vu tộc làm chủ, Vu tộc phân bố khắp Hồng Hoang dần dần bắt đầu giao thiệp với Nhân tộc.

Một số ít Vu tộc tính tình ôn hòa, giống như bộ lạc của Hậu Thổ, có thể chung sống khá hòa hảo với Nhân tộc.

Nhưng phần lớn Vu tộc tin vào thực lực là trên hết, thấy Nhân tộc yếu đuối, từ trong lòng đã xem thường loại sinh vật thân thể yếu ớt, tuổi thọ ngắn ngủi này.

Có một số Vu tộc còn tỏ ra bất mãn mãnh liệt với việc Nhân tộc cũng có hình thái đạo thể bẩm sinh, cho rằng Nhân tộc yếu ớt như vậy không xứng đáng sở hữu ngoại hình giống với Bàn Cổ đại thần.

Thậm chí những Vu tộc tính tình nóng nảy, ví dụ như tộc nhân của Hỏa chi bộ lạc, Lôi chi bộ lạc, sau khi xảy ra vài lần xung đột với các bộ lạc Nhân tộc gần đó và giành được thắng lợi, đã trực tiếp bắt trai tráng của Nhân tộc về làm nô lệ cho Vu tộc.

Chẳng bao lâu sau, Vu tộc phát hiện ra việc kết hợp với Nhân tộc có thể khiến tỷ lệ và tốc độ sinh sản của Vu tộc tăng lên đáng kể!

Phát hiện này khiến Vu tộc, vốn đang cực kỳ phiền não về chuyện này, lập tức mừng rỡ như điên.

Tin tốt này nhanh chóng được truyền đến "Bàn Cổ Điện", các Tổ Vu sau khi biết chuyện này càng thêm phấn khích tột độ.

"Ha ha ha!

Yếu tố then chốt nhất cản trở sự lớn mạnh của Vu tộc ta đã tìm được cách giải quyết!

Từ nay về sau sự trỗi dậy của Vu tộc ta sẽ không ai có thể ngăn cản!" Không gian Tổ Vu Đế Giang cất tiếng cười to.

"Bàn Cổ Điện" lập tức truyền xuống mệnh lệnh, Vu tộc toàn lực bắt giữ phụ nữ Nhân tộc, nhằm nâng cao tốc độ sinh sản của Vu tộc.

Nhân tộc trên Hồng Hoang đại lục liền gặp tai ương, vô số phụ nữ bị Vu tộc cướp đoạt, trở thành công cụ của họ.

Nhân tộc trải qua nhiều năm phát triển cũng đã sinh ra không ít tu sĩ, họ tự tổ chức lực lượng bắt đầu giao tranh với Vu tộc.

Ban đầu một bên chỉ vì cướp người, một bên chỉ vì tự vệ, mức độ chiến đấu không quá thảm khốc.

Nhưng chuyện tuyết thượng gia sương đã xảy ra.

Do Nhân tộc và Vu tộc đang bận giao chiến, đã tạo cơ hội cho tàn dư Yêu tộc trên Hồng Hoang đại lục.

Yêu tộc vốn đang lẩn trốn khắp nơi, nhân lúc hỗn loạn đã săn bắt Nhân tộc, bỗng nhiên phát hiện trong huyết nhục của Nhân tộc có một sức mạnh thần kỳ, có thể khiến linh tính của Yêu tộc tăng trưởng nhanh chóng, có thể khiến tốc độ tu luyện của chúng tăng vọt.

Bí mật này lặng lẽ lan truyền trong Yêu tộc.

Dần dần, tin tức này biến thành "Nhân tộc là thức ăn do Thánh nhân Nữ Oa nương nương của Yêu tộc chuyên môn tạo ra cho Yêu tộc!

Có thể giúp Yêu tộc nâng cao yêu lực!" Yêu tộc ăn thịt người đầu tiên thực lực tăng vọt, không có Vu tộc cản trở, ngày càng nhiều Yêu tộc hóa hình.

Đợi đến khi thực lực đủ mạnh, chúng liền tự mình bay lên "Thiên Đình".

Mang theo tin tức ăn thịt người sẽ tăng cường đáng kể linh trí Yêu tộc, nâng cao yêu lực, đẩy nhanh tốc độ tu luyện đến "Thiên Đình".

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nghe vậy vui mừng khôn xiết: "Ha ha ha!

Trời giúp ta vậy!

Đây là thời cơ tốt để Yêu tộc ta lớn mạnh!" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức phái những tộc nhân Yêu tộc có tốc độ hàng đầu, giỏi ẩn nấp lẻn vào Hồng Hoang đại lục bắt người.

Ngay sau đó lại từ miệng của các Yêu tộc phi thăng từ Hồng Hoang đại lục lên "Thiên Đình" biết được tin tức Nhân tộc cũng có lợi ích to lớn đối với Vu tộc.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức đứng ngồi không yên, triệu tập cao tầng Yêu tộc thương nghị việc này.

Yêu Sư Côn Bằng vì chuyện thất bại trong việc tạo ra văn tự Yêu tộc và chinh phạt Tứ hải lân giáp thủy tộc trước đó mà địa vị trong "Thiên Đình" có phần suy giảm.

Chương 237

Trong khi đó, Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân thân cận với các Chư Thiên Tinh Quân lại dần dần có thể vượt qua Yêu Sư Côn Bằng, dù địa vị vốn thấp hơn ông ta một bậc.

Yêu Sư Côn Bằng nóng lòng thể hiện, vội vàng lên tiếng: "Yêu Hoàng bệ hạ, Đông Hoàng bệ hạ, Hy Hoàng bệ hạ, Nhân tộc là do Thánh nhân Oa Hoàng Nữ Oa nương nương của Yêu tộc tạo ra!" "Lời đồn của tộc nhân trên Hồng Hoang đại lục rằng Nhân tộc là thức ăn huyết nhục do Nữ Oa nương nương tạo ra cho Yêu tộc tuy có chút không ổn!

Nhưng xét cho cùng, ít nhất Nhân tộc cũng nên thuộc về chủng tộc phụ dung của Yêu tộc ta, sao có thể cho phép Nhân tộc bị đám Vu tộc kia lăng nhục?" Hy Hoàng Phục Hy vốn quan tâm nhất đến muội muội, sau khi Nữ Oa nương nương thành Thánh, Phục Hy càng thêm tự hào, tất cả những chuyện liên quan đến Nữ Oa nương nương đều đặc biệt xem trọng!

Bây giờ nghe Yêu Sư Côn Bằng nói vậy, cảm thấy có lý, Nhân tộc do muội muội Nữ Oa nương nương tạo ra, Yêu tộc đối xử thế nào là chuyện của Yêu tộc, nhưng Vu tộc lại dám bắt người làm công cụ tăng cường khả năng sinh sản, sao có thể không khiến Phục Hy tức giận ngút trời!

Phục Hy lập tức bày tỏ thái độ: "Hừ!

Tuyệt đối không thể để Vu tộc ngang ngược ức hiếp Nhân tộc do Nữ Oa nương nương tạo ra!

Đây là gián tiếp khiêu khích Nữ Oa nương nương!" "Thần đề nghị, Nữ Oa nương nương đang ở đạo trường Thánh nhân trong hỗn

độn tu luyện, những chuyện nhỏ này không cần làm phiền Thánh giá của nương nương, đại quân Yêu tộc chúng ta nên thay mặt Nữ Oa nương nương giáng lâm Hồng Hoang đại lục, đưa Nhân tộc trở về 'Thiên Đình'!" Yêu Sư Côn Bằng đại nghĩa lẫm liệt nói.

Yêu Hậu Hi Hòa có chút do dự nói: "Nhưng Đạo Tổ Hồng Quân có lệnh, Yêu tộc chúng ta nếu công nhiên vi phạm, e rằng không thích hợp cho lắm..." Yêu Sư Côn Bằng nói: "Đạo Tổ Hồng Quân lúc đó chỉ nói Yêu tộc quản trời, Vu tộc quản đất, cũng chỉ là không cho hai tộc Vu Yêu chúng ta khai chiến!" "Chúng ta chỉ đi đón Nhân tộc, một tộc phụ thuộc của Yêu tộc, đang bị Vu tộc nô dịch về, chứ không có ý muốn chưởng quản Hồng Hoang đại địa, cũng không có ý muốn khai chiến với Vu tộc, căn bản không tính là vi phạm ý chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân!" Trải qua chuyện trước đó, Yêu Sư Côn Bằng cũng đã học được cách khôn ngoan hơn, cuối cùng bổ sung: "Thần chỉ đề nghị như vậy, còn hành sự ra sao, hoàn toàn nghe theo quyết định của mấy vị bệ hạ!" "Yêu Tướng, việc này ngài có ý kiến gì không?" Yêu Hoàng Đế Tuấn trầm ngâm một lát rồi quay sang hỏi Nhiên Đăng đạo nhân.

Trải qua việc thuận lợi thu phục phi cầm yêu tộc trong Vô Tận Hỏa Hải, và thành công thu nạp một lượng lớn lân giáp thủy tộc ở Đông Hải, Bắc Hải bằng con đường khác, năng lực của Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân đã được Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất nhất trí công nhận.

Do đó, những năm gần đây có chuyện khó quyết đoán, họ đều sẽ hỏi ý kiến của Yêu Tướng, và luôn nhận được câu trả lời hài lòng.

"Thần cảm thấy, mấu chốt của việc này nằm ở ý kiến của Đạo Tổ Hồng Quân và Nữ Oa nương nương!" Nhiên Đăng đạo nhân sớm đã chuẩn bị sẵn lời.

"Lúc này, chúng ta trước tiên nên bày hương án, hoặc do Yêu

Hoàng, Đông Hoàng hai vị bệ hạ đích thân đến 'Tử Tiêu Cung' xin ý kiến của Đạo Tổ!" Nhiên Đăng đạo nhân lại quay sang Phục Hy cung kính nói: "Sau đó, phải phiền Hy Hoàng đi một chuyến đến 'Oa Hoàng Cung' bẩm báo việc này với Nữ Oa nương nương, chủ động thỉnh cầu ngài cho phép chúng ta ra tay cứu giúp Nhân tộc!" "…" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu truyền âm thương nghị.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy đề nghị của Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân tuy phiền phức, nhưng an toàn.

Sau khi thương lượng một hồi lâu, hai huynh đệ quyết định cứng rắn đến "Tử Tiêu Cung" diện kiến hóa thân của Đạo Tổ Hồng Quân.

Đáng tiếc khi họ vội vã đến "Tử Tiêu Cung" yêu cầu gặp hóa thân của Đạo Tổ Hồng Quân, lại chỉ thấy hai đồng tử Hạo Thiên và Dao Trì.

"Lão gia hóa thân bế quan tu luyện, Yêu Hoàng, Đông Hoàng mời về cho!" Hạo Thiên nghiêm túc nói với Đế Tuấn và Thái Nhất.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất ủ rũ trở về Thiên Đình, chỉ có thể chọn giải pháp trung gian, bày hương án trong "Lăng Tiêu Bảo Điện", kính cáo thiên đạo.

Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi tam khấu cửu bái liền lớn tiếng nói: "Thiên đạo ở trên, Thánh nhân Nữ Oa nương nương của Yêu tộc ta từ bi độ lượng, sáng lập Nhân tộc, để họ sinh sôi nảy nở trên Hồng Hoang đại lục!" Đông Hoàng Thái Nhất tiếp lời: "Nào ngờ Vu tộc tàn bạo, nô dịch, lăng ngược Nhân tộc, Yêu tộc ta lòng không đành, muốn cứu giúp Nhân tộc khỏi nước sôi lửa bỏng!" Tất cả cao tầng Yêu tộc vừa mong đợi, vừa thấp thỏm chờ đợi hồi đáp của Đạo Tổ Hồng Quân hoặc thiên đạo.

Đáng tiếc đợi rất lâu sau, thiên đạo vẫn không có phản ứng.

"…" Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất nhìn nhau không biết phải làm sao.

"Thiên đạo đồng ý hay phản đối vậy?" Yêu Hậu Hi Hòa nói.

Yêu Sư Côn Bằng thăm dò: "Nếu thiên đạo không phản đối thì là đồng ý rồi!" Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân tiếp lời: "Xin mời Hy Hoàng đến 'Oa Hoàng Cung' thỉnh thị Nữ Oa nương nương, nếu nương nương không phản đối, việc này liền có thể thuận lợi tiến hành!" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cũng cảm thấy chỉ có thể làm vậy, nếu thiên đạo đã không phản đối, họ không thể nào từ bỏ.

"Làm phiền Hy Hoàng!" Chúng cao tầng Yêu tộc đồng thanh bái thác.

"Nghĩa bất dung từ!" Phục Hy bay vút lên, thẳng hướng "Oa Hoàng Cung" trong hỗn độn.

Nhưng khi Phục Hy trở về, tin tức mang lại cho chúng cao tầng Yêu tộc lại là Nữ Oa nương nương cũng đang bế quan không tiếp khách.

Nhưng đồng tử Thải Vân có chuyển lời của Nữ Oa nương nương: "Yêu tộc cần chiếu cố Nhân tộc, nhưng không thể quá phận…" "Hoàng huynh, lời của Nữ Oa nương nương có ý gì?" Đông Hoàng Thái Nhất thật sự có chút lo lắng.

"Bản hoàng cũng không rõ lắm…" Yêu Hoàng Đế Tuấn không quyết định được.

Tuy thái độ của Đạo Tổ Hồng Quân và Nữ Oa nương nương không rõ ràng, nhưng cuối cùng cao tầng Yêu tộc sau một hồi thương nghị đã quyết định xuất binh!

Do Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đội, Yêu

Hậu Hi Hòa, Thường Hi đi cùng, Yêu Sư Côn Bằng làm tiên phong, binh tướng Yêu tộc hùng dũng kéo về phía Hồng Hoang đại lục.

Hy Hoàng Phục Hy thì chủ động xin ở lại trấn thủ "Thiên Đình" để phòng bất trắc.

Yêu Tướng Nhiên Đăng đạo nhân thì cùng Chư Thiên Tinh Quân tùy thời đợi lệnh, nếu có sự cố, lập tức tiếp ứng.

Vu tộc đang chìm đắm trong niềm vui phát triển lớn mạnh nhanh chóng, hoàn toàn không ngờ Yêu tộc đã yên phận một thời gian dài lại đột nhiên xuất binh!

Yêu tộc lần này cũng không trực tiếp xung đột với Vu tộc, mà chia binh làm nhiều đường bắt đầu cướp bóc Nhân tộc.

Chỉ cần đại quân Yêu tộc đi qua bộ lạc Nhân tộc, tất cả đều bị đại năng Yêu tộc dùng đại thần thông, linh bảo cuốn đi, lập tức đưa lên Thiên Đình, do Phục Hy đưa một phần Nhân tộc vào "Thiên Giới" định cư.

Nhân tộc đối mặt với sự cướp bóc đột ngột đương nhiên dốc sức phản kháng!

Tu sĩ của mỗi bộ lạc đều liều mạng bảo vệ tộc nhân, nhưng dù là tu vi hay số lượng đều khó mà chống lại Yêu tộc.

Trong lúc chiến đấu, Yêu tộc hung tàn phát hiện ra rằng thôn phệ những tu sĩ Nhân tộc có tu vi sẽ giúp họ tăng tiến càng lớn hơn, trong thời gian ngắn đã có không ít binh tướng Yêu tộc đột phá tu vi hiện tại.

Phát hiện này lập tức khiến binh tướng Yêu tộc điên cuồng, nhanh chóng từ việc cướp bóc đơn thuần phát triển thành tàn sát tu sĩ Nhân tộc!

"Bệ hạ!

Việc này có hại thiên hòa, trái với bản ý xuất binh của chúng ta, có nên hạ lệnh ngăn cản binh tướng không…" Công đức chi lực trong cơ thể Yêu Sư Côn Bằng vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa, thấy cảnh này, bỗng cảm thấy một luồng khí tức bất tường dần dâng lên, có chút lo lắng nói.

"Không sao!

Chém giết một vài tu sĩ Nhân tộc không biết điều thì có sao đâu!

Chỉ cần chúng ta có thể cứu được nhiều Nhân tộc bình thường hơn khỏi sự nô dịch của Vu tộc, đó đã là một việc công đức vô lượng!

Những tiểu tiết này không cần quá để ý!" Đông Hoàng Thái Nhất không hề để tâm phất tay, từ chối đề nghị của Yêu Sư Côn Bằng.

"Phụ hoàng!

Mẫu hậu!

Hoàng thúc!

Hài nhi cũng muốn cống hiến một phần sức lực cho đại nghiệp của Yêu tộc!" Bỗng nhiên từ phía sau Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu Hậu Hi Hòa nhảy ra chín thiếu niên mặc kim bào đội kim quan, tay cầm vũ khí hưng phấn nói.

Đó chính là chín trong mười vị thái tử Yêu tộc do Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu Hậu Hi Hòa sinh ra.

"Mới được thần kiếm luyện từ Thái Dương Thần Kim, lòng ngứa ngáy khó chịu, muốn đi thử uy lực của thần kiếm đây mà!" Yêu Hậu Hi Hòa cười mắng.

"Mẫu hậu, ngài và phụ hoàng bình thường luôn dạy bảo chúng con tu luyện không đủ khắc khổ, bây giờ có cơ hội tốt như vậy sao không để chúng con rèn luyện một chút chứ?" Yêu tộc Đại Thái Tử biện

giải.

“Tiểu Thập không đi cùng các huynh trưởng thử kiếm sao?” Thường Hi hỏi Thập Thái Tử đang rụt rè đứng sau Đế Tuấn, Hi Hòa không nói lời nào.

“Con không đi đâu…” Tiểu Thập lắc đầu, lại lùi về sau vài bước.

“Hừ!

Ta mới không thèm dẫn ngươi đi chơi!

Dẫn ngươi đi lần nào cũng mất hứng!” Yêu tộc Tam Thái Tử lẩm bẩm.

“Được rồi!

Đi đi!

Chương 238

Nhớ mang theo mấy vị yêu tướng hộ thân!" Hi Hòa vô cùng cưng chiều mấy đứa con trai, ngắt lời cãi vã, cho chúng đi chém giết cao thủ Nhân tộc để thử kiếm!

Háo hức xông vào đám tu sĩ Nhân tộc, dưới sự bảo vệ của một đám yêu tướng, chúng mặc sức tàn sát tu sĩ Nhân tộc.

Chín thanh thần kiếm luyện từ Thái Dương Thần Kim bị tiên huyết của tu sĩ Nhân tộc nhuộm đỏ, thấm đẫm, vậy mà lại dần dần xảy ra những biến hóa không thể tưởng tượng được.

"Kẻ nào dám bất chấp thiên hòa, ở đây đại khai sát giới!

Còn không mau dừng tay!" Bỗng nhiên một tiếng quát giận dữ vang như chuông, trong như ngọc từ xa vọng lại.

"Vút!" Chỉ thấy một đạo nhân thanh niên khí chất thoát tục, nhanh như gió như chớp, thoáng chốc đã đến gần.

Một thân đạo bào màu trắng ngọc, ngũ quan như dao tạc búa đẽo, tay cầm một thanh tiên kiếm, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Chân đạp một đóa "Công Đức Kim Liên" Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vàng rực!

Chính là Ngọc Đỉnh chân nhân được Thập nhị công chúa của Tu La tộc phó thác, từ Hoàng Tuyền địa ngục ra ngoài tìm kiếm Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân.

Biết được lão sư và Minh Hà lão tổ đã kịp thời trở về Minh Hà Huyết Hải, giải quyết nguy cơ huyết hải bạo động.

Vì tu vi vừa đột phá cảnh giới Kim Tiên, hắn liền không lập tức trở về Hoàng Tuyền địa ngục, mà du ngoạn trong thế giới Hồng

Hoang, ổn định cảnh giới, nâng cao tâm cảnh.

Một phen du ngoạn mấy vạn năm, không chỉ củng cố được cảnh giới, còn thuận lợi nâng lên tu vi Kim Tiên trung kỳ!

Lúc này Ngọc Đỉnh chân nhân vừa mới xông pha một phen trong Tứ Hải, chuẩn bị trở về "Tu Di Sơn" bái kiến lão sư, sau đó mới trở lại Hoàng Tuyền địa ngục.

Không ngờ trên đường lại gặp phải cảnh Yêu tộc vì các Thái Tử Yêu tộc mà tàn sát tu sĩ Nhân tộc.

Trong cơn phẫn nộ, hắn trực tiếp hiện thân ngăn cản!

Ngọc Đỉnh chân nhân tế ra "Trảm Tiên Kiếm" trong tay, trong nháy mắt giao kích với thần kiếm của Đại Thái Tử Yêu tộc được luyện từ Thái Dương Thần Kim, cứu được hai tu sĩ Nhân tộc từ dưới kiếm!

"Tên khốn!

Dám phá hỏng chuyện tốt của Thái Tử gia gia!" Đại Thái Tử tức giận đến đỏ mặt, hô hào huynh đệ vây lấy Ngọc Đỉnh chân nhân.

"Các vị yêu tướng không cần động thủ!

Tên tu sĩ không biết điều này giao cho bản Thái Tử, ta muốn bắt hắn về 'Thiên Đình', trên 'Trảm Yêu Đài' khiến hắn sống không được chết không xong!" Đại Thái Tử bị phá hỏng chuyện tốt vô cùng tức giận, cảm ứng được tu vi của Ngọc Đỉnh chân nhân không bằng mình, càng thêm phẫn nộ.

"Bần đạo là Ngọc Đỉnh chân nhân của 'Tu Di Sơn'!

Ngươi là kẻ nào!

Thông danh báo tính!" Ngọc Đỉnh chân nhân trong lòng tuy tức giận, nhưng vẫn không mất lễ số.

“Hừ!

Hóa ra là ác đạo của ‘Tu Di Sơn’!

Chẳng trách lại cuồng vọng như vậy!

Gia gia chính là Đại Thái Tử Yêu tộc!

Nạp mạng đi!” Yêu tộc Đại Thái Tử gầm lên một tiếng, cầm thần kiếm lao về phía Ngọc Đỉnh chân nhân, sớm đã nghe từ miệng Yêu Hoàng về tên ác đạo Ba Tiêu vô sỉ tự đại, ngang ngược vô lý kia.

Bây giờ vừa nghe đối phương là tu sĩ của “Tu Di Sơn”, lập tức tức không chịu nổi, cầm thần kiếm xông về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

Mười vị Thái Tử Yêu tộc là do Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu Hậu Hi Hòa sinh ra, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh âm dương tương hợp, tương phụ tương thành, do đó thiên tư cực cao.

Tuy mới ra đời không lâu, nhưng tu vi đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Ngọc Đỉnh chân nhân tuy tu vi chỉ ở Kim Tiên trung kỳ, nhưng bản thể là Tiên Thiên Ngọc Đỉnh, tu luyện công pháp luyện thể tuyệt đỉnh 《Bát Cửu Huyền Công》!

Hiện tại cường độ nhục thân đã đạt đến tầng thứ Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!

Do đó Ngọc Đỉnh chân nhân đối đầu với Đại Thái Tử Yêu tộc không hề sợ hãi, cầm kiếm nghênh địch.

“Keng!” “Keng!” “Keng!”...

Giao thủ một lát, Ngọc Đỉnh chân nhân đã trực tiếp áp chế Đại Thái Tử Yêu tộc vào thế hạ phong.

Một đám yêu tướng đứng xem bên cạnh lòng nóng như lửa đốt,

vừa rồi Đại Thái Tử có lệnh không được xen vào, nếu lúc này ra tay làm phật lòng Đại Thái Tử sẽ là làm ơn mắc oán.

Nhưng mắt thấy Đại Thái Tử không phải đối thủ của đối phương, nếu Đại Thái Tử thật sự bị Ngọc Đỉnh chân nhân làm bị thương ngay trước mắt chúng, sau này nhất định sẽ bị trách phạt!

Đúng lúc một đám yêu tướng không biết làm sao, Nhị Thái Tử Yêu tộc gầm lên một tiếng, cũng cầm kiếm xông về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

"Giết!" Mấy vị Thái Tử Yêu tộc còn lại cũng hô hào gia nhập vòng chiến!

Một đám yêu tướng vây quanh mới thở phào nhẹ nhõm.

"Yêu Hoàng bệ hạ!

Có cần thần ra mặt tách họ ra không?

Ngọc Đỉnh chân nhân kia dù sao cũng là đại đệ tử dưới trướng của chủ nhân Tu Di Sơn, nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn, e rằng không ổn!" Yêu Sư Côn Bằng thấp giọng nói.

"A!

Bệ hạ, hiện tại không nên trêu chọc ác đạo Ba Tiêu, hay là…" Yêu Hậu Hi Hòa cũng lên tiếng.

"Không sao!

Tranh đấu giữa tiểu bối, thua cũng là do đệ tử Tu Di Sơn học nghệ không tinh!

Chỉ cần cuối cùng lưu lại một mạng, Ba Tiêu đạo nhân còn có mặt mũi nào mà nói ba nói bốn!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không cho là đúng, cười lạnh nói.

"Không sai!

Ác đạo Ba Tiêu luôn tự cho là đúng!

Nhân cơ hội này bóc mẽ hắn một phen!

Cũng để hắn biết trong thế giới Hồng Hoang này ai mới là nhân vật chính!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng cười vô cùng sảng khoái.

"Ai…" Yêu Sư Côn Bằng trong lòng tuy lo lắng nhưng cũng đành chịu.

Ngọc Đỉnh chân nhân một mình địch chín mà không hề rơi vào thế hạ phong, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Trảm Tiên Kiếm" trong tay kiếm quang lóe sáng, thần uy lẫm liệt, cộng thêm sức mạnh vô cùng, mỗi một kích đều có thể khiến cánh tay các Thái Tử Yêu tộc đau nhức, hai tay tê dại.

Huống hồ trên đầu còn lơ lửng Hạ phẩm Tiên Thiên phòng ngự linh bảo "Công Đức Kim Liên" rủ xuống từng đạo kim quang, cho dù bị thần kiếm chém trúng cũng có thể hóa giải phần lớn lực công kích.

Lực còn lại truyền đến người Ngọc Đỉnh chân nhân, đối với hắn căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

"Vạn Kiếm Quy Tông!" Ngọc Đỉnh chân nhân bỗng nhiên hét lớn, thi triển ra đại chiêu do lão sư truyền thụ, "Trảm Tiên Kiếm" trong tay lập tức hóa thành ức vạn kiếm quang bắn về phía chín vị Thái Tử Yêu tộc.

Chương 239

"Đinh!" "Đinh!" "Đinh!" "Đinh!"...

Ức vạn kiếm quang dày đặc như mưa khiến chín vị Thái Tử Yêu tộc chật vật không chịu nổi.

"Hú!" Đại Thái Tử Yêu tộc đánh mãi không thắng, ngược lại bị đối phương ép cho tay chân luống cuống, trong lòng lo lắng, bỗng nhiên hiện ra chân thân Kim Ô, mở miệng phun ra Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt Ngọc Đỉnh chân nhân.

"Hú!" "Hú!" "Hú!"...

Huynh đệ liên tâm, mấy vị Thái Tử Yêu tộc còn lại cũng hiện ra chân thân Kim Ô, chín con Kim Ô nối liền nhau, hội tụ thành một hư ảnh Kim Ô khổng lồ.

Chín đạo Thái Dương Chân Hỏa xoắn lại thành một khối, hội tụ thành một cột lửa Thái Dương Chân Hỏa to lớn bao phủ lấy Ngọc Đỉnh chân nhân.

Ngọc Đỉnh chân nhân nhất thời không để ý bị Thái Dương Chân Hỏa vây khốn, vội vàng thúc giục 《Bát Cửu Huyền Công》, "Công Đức Kim Liên" càng xoay tròn tít mù.

"Yêu tộc chớ có ngông cuồng!

Khi dễ 'Tu Di Sơn' ta không người sao?" Một tiếng sấm nổ vang trời, một bóng người bay tới như chớp.

Chỉ thấy người này râu dài mặt đen, mặc áo bào đen, thắt lưng lụa, tay cầm "Thái A Kiếm", đầu đội "Công Đức Kim Liên".

Tiên Thiên Linh Bảo "Hỗn Nguyên Chùy" hóa thành một đạo ô quang trực tiếp nện về phía chín vị Thái Tử Yêu tộc đang hội tụ thành

hư ảnh Kim Ô khổng lồ.

"Bốp!" Các Thái Tử Yêu tộc vừa rồi còn kiêu ngạo không ai bì kịp đã bị "Hỗn Nguyên Chùy" có lực công kích cực mạnh nện trúng.

"Ầm!" Hư ảnh Kim Ô khổng lồ bị đánh tan.

"Oa!" "Oa!" "Oa!"...

Chín vị Thái Tử Yêu tộc lần lượt phun máu, thu hồi chân thân Kim Ô, biến trở lại hình người.

"Tiểu nhân phương nào, lén lút tấn công!" Đại Thái Tử Yêu tộc hét lên giận dữ.

"Đúng là tiểu nhân Yêu tộc không biết xấu hổ!

Lấy đông hiếp yếu, còn có mặt mũi ở đây la lối om sòm!

Đúng là không cần mặt mũi!" Ô Vân Tiên kịp thời chạy đến chỉ vào Yêu tộc mắng.

Hư ảnh Kim Ô khổng lồ bị "Hỗn Nguyên Chùy" đánh nát, các Thái Tử Yêu tộc bị thương lùi lại, cột lửa Thái Dương Chân Hỏa tự động tan rã, Ngọc Đỉnh chân nhân bay đến hội hợp thành công với Ô Vân Tiên.

"Hừ!

Lại thêm một ác đạo Tu Di Sơn!

Hôm nay huynh đệ ta sẽ vì thế giới Hồng Hoang mà trừ đi một mối họa!" Đại Thái Tử Yêu tộc tức giận đến đỏ mặt, "Chúng yêu tướng nghe lệnh!

Tất cả cùng lên!

Tiêu diệt ác đạo Tu Di Sơn!" Chúng yêu tướng nghe lệnh lập tức xông về phía Ngọc Đỉnh chân nhân và Ô Vân Tiên, còn chín vị Thái

Tử Yêu tộc thì từ từ lùi lại, rời xa vòng chiến trở về bên cạnh Yêu Hoàng Đế Tuấn.

"Phụ hoàng!

Ác đạo Tu Di Sơn dám gây rối, phụ hoàng sao không trực tiếp đánh giết chúng, chặt đi vây cánh của ác đạo Ba Tiêu kia, cũng để cả thế giới Hồng Hoang biết được uy phong của Yêu tộc ta!" Đại Thái Tử la lối.

"Ha ha ha!

Đối phó với đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn, bản hoàng không tiện ra tay!

Nếu không, ác đạo Ba Tiêu nhai tí tất báo, nhất định sẽ gây bất lợi cho ngươi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cười lắc đầu.

"Nhưng Ngọc Đỉnh chân nhân và Ô Vân Tiên đều là những kẻ có tư chất cực tốt, nếu để chúng trưởng thành sẽ là hậu họa vô cùng, lần này để chúng yêu tướng nhân cơ hội chém giết, sau này cho dù ác đạo Ba Tiêu truy cứu cũng có đường lùi!" Đông Hoàng Thái Nhất nham hiểm cười.

Trong lúc nói chuyện, một đám yêu tướng đã vây chặt Ngọc Đỉnh chân nhân và Ô Vân Tiên.

Đám yêu tướng này không chỉ đông đảo, trong đó có mấy kẻ thực lực mạnh mẽ đều có tu vi Đại La Kim Tiên, lập tức khiến Ngọc Đỉnh chân nhân và Ô Vân Tiên rơi vào tình thế nguy cấp!

"Yêu tộc vô sỉ!" "Chớ có ngông cuồng!" "Sư huynh đừng hoảng!" Bỗng nhiên từ các hướng khác nhau truyền đến những tiếng hét giận dữ!

Có Vân Trung Tử tu vi Thái Ất Kim Tiên, một tay xách Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thủy Hỏa Hoa Lam", một tay nâng "Công Đức

Kim Liên" bay tới.

Đi trước một bước là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thông Thiên Thần Hỏa Trụ", trong nháy mắt bao phủ mấy tên yêu tướng vào trong, thoáng chốc đã thiêu thành một đống tro tàn!

"Thủy Hỏa Hoa Lam" và "Thông Thiên Thần Hỏa Trụ" đều là linh bảo mà Hồng Vân lão tổ năm xưa giành được từ "Phân Bảo Nhai", ban cho Vân Trung Tử.

Bên kia, Hoàng Long chân nhân tu vi Kim Tiên, tay cầm Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Kháng Long Giản", đầu đội Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Công Đức Kim Liên".

Bên cạnh Hoàng Long chân nhân là Ma Cô tiên tử tu vi Kim Tiên đỉnh phong, tay cầm Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Ma Đằng Tiên", đầu đội Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thất Tình Bạch Liên".

Ma Cô tiên tử không thích sát sinh, "Ma Đằng Tiên" trong tay quấn một vòng, trói chặt hai tên yêu tướng ở gần nhất.

"Bốp!" "Bốp!" Hoàng Long chân nhân tức giận tế ra "Kháng Long Giản" liên tiếp tấn công, đánh cho hai tên yêu tướng bị Ma Cô tiên tử trói chặt não tương bắn tung tóe.

Ô Vân Tiên, Vân Trung Tử, Hoàng Long chân nhân, Ma Cô tiên tử mấy vị từ lúc ở chân núi Bất Chu đã bắt đầu bảo vệ Nhân tộc, sau này Nhân tộc khuếch tán di dời đến khắp nơi trên Hồng Hoang đại lục.

Họ vẫn âm thầm bảo vệ, tuân thủ dặn dò của Ba Tiêu đạo nhân, tuyệt đối không ảnh hưởng đến sự phát triển bình thường của Nhân tộc.

Chỉ khi bộ lạc Nhân tộc gặp phải sự tàn sát của hai tộc Vu Yêu mà khó lòng chống cự, họ mới ra tay tương trợ.

Phát hiện Yêu tộc đột nhiên giáng lâm Hồng Hoang đại lục bắt

đầu cướp bóc, tàn sát Nhân tộc, họ không hẹn mà cùng chạy đến từ các nơi.

Một hướng khác có ba vị tiên tử phong tư yểu điệu, dáng vẻ vạn thiên cùng bay tới.

Chỉ thấy mỗi người trên đầu đều lơ lửng một đóa "Công Đức Kim Liên", linh bảo tiêu chuẩn của đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn".

Tiên tử đứng ở giữa dung mạo đoan trang đại khí, tu vi Kim Tiên, mặc Trung phẩm phòng ngự Tiên Thiên Linh Bảo "Bát Quái Tử Thụ Tiên Y", tay cầm một thanh Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thái A Kiếm".

Bàn tay ngọc ngà khẽ chỉ một cái, một mảng mây trắng dày đặc lập tức xuất hiện từ hư không, bao phủ hơn mười tên yêu tướng cấp bậc Kim Tiên ở vòng ngoài.

Trong mây mù, "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận" khởi động, mười mấy tên yêu tướng kia dù thế nào cũng khó mà thoát ra.

Sau đó, nàng vung "Thái A Kiếm" trong tay bay vào tầng trong, đối đầu với một tên yêu tướng cấp bậc Thái Ất Kim Tiên.

Dựa vào sức phòng ngự mạnh mẽ của "Bát Quái Tử Thụ Tiên Y", nàng lấy tu vi Kim Tiên đánh với đối phương một trận bất phân thắng bại.

Bên tay trái là một vị tiên tử mắt sáng răng trắng, tu vi Thái Ất Chân Tiên, trong lòng bàn tay nâng một thanh Thượng phẩm công kích Tiên Thiên Linh Bảo "Kim Giao Tiễn".

"Đi!" Tiên tử khẽ quát một tiếng, "Kim Giao Tiễn" lập tức bay vút lên, hóa thành hai con giao long nhe nanh múa vuốt, bay lượn uốn lượn, đầu cắn đầu như mũi tên, đuôi cắn đuôi như cái trống.

Trong nháy mắt bay vào "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận".

“Rắc!” “Rắc!” “Rắc!” Tiếng kéo cắt liên tục vang lên cùng tiếng kêu la thảm thiết của yêu tướng.

“Phụt!” “Phụt!” “Phụt!”...

Từng cái xác không đầu!

Chương 240

Không!

Từng nửa cái xác rơi xuống từ trong mây mù!

Bên tay phải là một vị tiên tử tinh quái lanh lợi, cũng tu vi Thái Ất Chân Tiên, một cánh tay quấn Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phược Long Tác", tay kia cầm Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thái A Kiếm".

"Vút!" "Phược Long Tác" linh động vô song, duỗi ra thu vào bay vào trong mây mù, trói chặt một tên yêu tướng.

Mặc cho đối phương giãy giụa thế nào cũng khó thoát, vị tiên tử kia phiêu nhiên đến, "Thái A Kiếm" trong tay khẽ lướt qua, lấy đi đầu của đối phương.

Ba vị tiên tử tuy là mỹ nhân, nhưng vừa ra tay đã dùng thủ đoạn tàn nhẫn, sát phạt quả quyết, huyết tinh khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc!

Ba vị tiên tử chính là ba chị em Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu.

Mấy vạn năm trước, Hồng Vân lão tổ sau khi tham gia nghi thức "Oa Hoàng Cung" của Nữ Oa nương nương, từ biệt Ba Tiêu đạo nhân, trên đường trở về "Hỏa Vân Động" đã gặp ba vị Tam Tiêu tiên tử bị Vu tộc truy sát.

Hồng Vân lão tổ thấy ba vị tiên tử không chỉ tu vi, tư chất tuyệt hảo, mà còn trùng hợp đều là do tiên thiên linh vân tu luyện đắc đạo, liền ra tay cứu giúp và thu làm môn hạ.

Mấy vạn năm qua, Hồng Vân lão tổ ở "Hỏa Vân Động" toàn lực

dạy dỗ ba vị Tam Tiêu tiên tử tu luyện, và ban cho linh bảo.

Hồng Vân lão tổ phải lo liệu "Hỏa Vân Động", liền cử ba vị Tam Tiêu tiên tử vừa du ngoạn vừa đến Tây phương đại lục "Tu Di Sơn".

Đang trên đường đi, ba vị Tam Tiêu tiên tử bị hư ảnh Tam Túc Kim Ô khổng lồ do các Thái Tử Yêu tộc ngưng tụ thu hút, phát hiện ra đại chiến ở đây, liền lặng lẽ tiếp cận quan chiến.

Từ xa, ba vị Tam Tiêu tiên tử thông qua linh bảo tiêu chuẩn "Công Đức Kim Liên" nhận ra Ngọc Đỉnh chân nhân và Ô Vân Tiên là đệ tử của "Tu Di Sơn", liền vội vàng bay tới chi viện.

Chiến đấu lực của nhất mạch "Tu Di Sơn" vô cùng mạnh mẽ, mỗi người đều có "Công Đức Kim Liên" hoặc "Thất Tình Bạch Liên" cấp bậc Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thể.

Trong tay họ đều có những Tiên Thiên Linh Bảo cường lực vô cùng phù hợp với bản thân, tất cả đều có khả năng chiến đấu vượt cấp.

Do đó, chỉ tám vị đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn" đã đại triển thần uy giữa vô số yêu tướng.

Ngọc Đỉnh chân nhân dựa vào linh bảo hộ thân và 《Bát Cửu Huyền Công》 giao thủ với một tên yêu tướng Đại La Kim Tiên, tuy bị đánh cho liên tiếp lùi lại, nhưng vẫn cắn chặt răng tuyệt không từ bỏ.

"Bốp!" "Trảm Tiên Kiếm" của Ngọc Đỉnh chân nhân và yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên cứng rắn va chạm một đòn, đối phương toàn thân chấn động, Ngọc Đỉnh chân nhân lùi lại mấy bước, hai tay khẽ run.

"Ầm!" Một tên yêu tướng cảnh giới Thái Ất Kim Tiên khác thấy có cơ hội, hóa thành bản thể một chưởng đánh vào kim quang hộ thể

của "Công Đức Kim Liên", xuyên qua quang tráo rung động kịch liệt, cự lực truyền đến người Ngọc Đỉnh chân nhân.

Chỉ thấy sau lưng Ngọc Đỉnh chân nhân hiện ra một hư ảnh ngọc đỉnh óng ánh, pháp lực lưu chuyển không ngừng, tốc độ vận chuyển của 《Bát Cửu Huyền Công》 ngày càng nhanh.

"Đến hay lắm!" Ngọc Đỉnh chân nhân liếm đi vệt máu tươi rỉ ra từ khóe miệng, trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng, "Trảm Tiên Kiếm" trong tay đột nhiên chém về phía tên yêu tướng tấn công lén từ sau lưng!

"Xoẹt xoẹt xoẹt!" "Trảm Tiên Kiếm" đột nhiên bùng phát ra vô số bạch quang chói mắt, trong nháy mắt đã vạn kiếm xuyên thân, thân tử đạo tiêu tên yêu tướng cảnh giới Thái Ất Kim Tiên kia.

"Bốp!" Yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên tức giận tột cùng, lại một lần nữa xông lên tấn công điên cuồng Ngọc Đỉnh chân nhân!

Ngọc Đỉnh chân nhân không hề sợ hãi, ngạo nghễ cười lớn cùng đối phương chém giết thành một đoàn.

Vân Trung Tử dựa vào hai kiện linh bảo cường lực "Thủy Hỏa Hoa Lam" và "Thông Thiên Thần Hỏa Trụ" giao thủ với Đại La Kim Tiên không hề rơi vào thế hạ phong.

Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử phu thê liên thủ, cùng một tên Thái Ất Kim Tiên và mấy tên yêu tướng cấp bậc Kim Tiên đánh đến khó phân thắng bại.

Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu hai chị em tuy tu vi chỉ có Thái Ất Chân Tiên, nhưng ẩn nấp trong "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", dựa vào sức sát thương mạnh mẽ của linh bảo, vậy mà lại liên tiếp chém giết yêu tướng cảnh giới Kim Tiên!

Tất cả đều xảy ra trong thời gian cực ngắn, Yêu Hoàng Đế Tuấn sắc mặt tái mét, gầm lên: "Khốn kiếp!" "Mau đi chi viện!" Đông

Hoàng Thái Nhất phái ra mấy tên yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên xuất chiến, thề phải chém giết hết đám đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn"!

Ngay khi mấy tên yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên của Yêu tộc hạ tràng, chuẩn bị hạ sát thủ với đám đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn".

Bỗng nhiên từ phía chân trời lại bay tới ba bóng người!

"Nhân Tộc Tam Tổ ở đây!

Yêu tộc còn không mau dừng tay!" Tiếng gầm của Toại Nhân Thị truyền đến!

Trong nháy mắt, thân ảnh của Nhân Tộc Tam Tổ đã xuất hiện trước mặt Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác.

"Tân Hỏa Bất Tuyệt!" Toại Nhân Thị hét lớn.

"Phù Tang Thụ Chi" trong tay tế ra, hai đạo hỏa tuyến bắn ra, trong nháy mắt đã thiêu thành tro tên yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên đang giao thủ với Ngọc Đỉnh chân nhân.

Hữu Sào Thị vung "Khai Sơn Phủ" trong tay, tên yêu tướng cảnh giới Đại La Kim Tiên đang giao thủ với Vân Trung Tử định né tránh, lại bị một đạo phủ mang chém thành hai nửa!

Truy Y Thị tế ra "Thiên Y Châm", không ai thấy được nàng ra tay thế nào, một con yêu ưng cảnh giới Đại La Kim Tiên đang bay ở phía trước nhất bỗng nhiên kêu lên một tiếng bi thảm.

Chỉ thấy trên trán nó xuất hiện một vết máu, sau đó thân yêu khổng lồ liền ầm ầm rơi xuống.

Ngọc Đỉnh chân nhân, Vân Trung Tử lúc này mới phát hiện, sau mấy vạn năm Nhân Tộc Tam Tổ tuần tra các bộ lạc Nhân tộc trên

Hồng Hoang đại lục, Nhân Tộc Tam Tổ đã đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Tuy chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng linh bảo trong tay họ mạnh mẽ, và cực kỳ phù hợp với bản thân.

Trải qua thời gian dài chiến đấu với sinh tồn, tự nhiên và kẻ thù, đã khiến chiến đấu lực của họ vượt xa tu vi.

Lâu dài thống lĩnh Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc vùng vẫy cầu sinh trong nghịch cảnh gian nan, đã khiến ý chí của họ kiên cố như bàn thạch.

Do đó Nhân Tộc Tam Tổ đối đầu với một đám yêu tướng Đại La Kim Tiên, không những không có chút sợ hãi nào, ngược lại còn từ khí thế đã hoàn toàn áp chế đối phương.

"Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất!

Các ngươi vì sao lại dẫn Yêu tộc đến tàn sát Nhân tộc ta?" Toại Nhân Thị căn bản không thèm để ý Yêu Sư Côn Bằng nghênh đón, trực tiếp hét thẳng vào mặt tộc trưởng Yêu tộc.

"Hừ!

Không biết điều!

Yêu tộc ta là thấy các ngươi do Thánh nhân Nữ Oa nương nương của Yêu tộc tạo ra, thân là một tộc phụ dung của Yêu tộc, không đành lòng thấy các ngươi bị Vu tộc nô dịch, mới ra tay tương trợ, nào ngờ các ngươi không biết điều, lại dám phản kháng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn bây giờ cũng đã học khôn, việc gì cũng phải chiếm lấy đại nghĩa trước, nói năng không kẽ hở, tuyệt đối không cho người khác bắt được thóp.

"Yêu Hoàng nói sai rồi!

Thứ nhất, Nhân tộc ta là do Thánh Mẫu nương nương sáng tạo ra không sai, nhưng Nhân tộc là Nhân tộc, Yêu tộc là Yêu tộc, là hai chủng tộc hoàn toàn độc lập, không ai là phụ dung của ai cả!" Toại Nhân Thị nghĩa chính ngôn từ chỉ ra.

"Thứ hai, Nhân tộc bất khuất, tuyệt đối sẽ không làm phụ dung cho bất kỳ chủng tộc nào, cũng sẽ không bị bất kỳ tộc quần nào nô dịch!

Ngô đẳng Nhân Tộc Tam Tổ đã hẹn gặp Thập nhị Tổ Vu để bàn bạc về chuyện giữa Vu tộc và Nhân tộc!" Toại Nhân Thị tiếp tục nói.

"Thứ ba, Vu tộc tuy cưỡng ép bắt đi phụ nữ Nhân tộc, nhưng chưa từng xuất hiện hành vi tàn sát Nhân tộc quy mô lớn, ngược lại Yêu tộc các ngươi lại giương ngọn cờ giải cứu, không chỉ cưỡng ép bắt đi một lượng lớn Nhân tộc, mà còn tàn ác hơn là tùy tiện sát hại Nhân tộc!

Thân là Nhân Tộc Tam Tổ, chúng ta muốn hỏi Yêu Hoàng, Đông Hoàng một lời giải thích!" Toại Nhân Thị nói đến đây, giọng điệu vừa bi thương vừa nghiêm khắc, lớn tiếng chất vấn.

"Đồ khốn!

Dám chất vấn phụ hoàng ta!

Tìm chết!" Đại Thái Tử Yêu tộc thấy vậy liền nhảy ra mắng.

"Chỉ là Nhân tộc, mệnh như cỏ rác, Yêu tộc ta quý là nhân vật chính của trời đất, giết thì đã sao!

Chương 241

Còn ở đây la lối om sòm!" Nhị Thái Tử Yêu tộc cũng mắng theo.

"Hừ!

Cả Hồng Hoang đại lục ai mà không biết Nhân tộc là thức ăn huyết nhục mà Nữ Oa nương nương tạo ra cho Yêu tộc chúng ta, nếu không vì sao ăn thịt người lại có thể khiến tu vi Yêu tộc tăng mạnh, linh trí bùng nổ?" Tam Thái Tử Yêu tộc cũng theo huynh trưởng lên tiếng.

Tứ Thái Tử Yêu tộc cũng không chịu thua kém, vội vàng tiếp lời: "Yêu tộc ta ăn thịt người là thiên kinh địa nghĩa, còn dám lằng nhằng!

Tin hay không Yêu tộc ta trực tiếp diệt tộc Nhân tộc các ngươi!" Một đám Thái Tử Yêu tộc ríu rít cãi nhau không ngớt.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu Hậu Hi Hòa một mặt cưng chiều nhìn những đứa con của mình có tài ăn nói, khí thế ngút trời, có phong phạm của Thái Tử Yêu tộc, căn bản hoàn toàn không để ý đến những lời chúng nói.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!

Nhân tộc tuy không mạnh bằng Yêu tộc, nhưng Nhân tộc bất khuất, tuyệt đối sẽ không sợ hãi cường địch, cho dù tộc diệt cũng tuyệt đối sẽ không khuất phục dưới dâm uy của Yêu tộc!" Toại Nhân Thị biết hôm nay nói lý chắc chắn không xong rồi.

"Chết?" Đông Hoàng Thái Nhất lúc này không kiên nhẫn hét lớn, "Chết cũng không đến lượt các ngươi quyết định!

Nhân tộc từ nay về sau sẽ bị Yêu tộc ta nuôi nhốt làm thức ăn!

Trở thành tài nguyên tu luyện của Yêu tộc ta!" Nhân Tộc Tam Tổ trong lòng đại nộ!

Vu tộc tuy bắt phụ nữ Nhân tộc làm công cụ tăng cường khả năng sinh sản, nhưng dù sao cũng không công khai trắng trợn.

Hơn nữa khi Nhân Tộc Tam Tổ đến đòi lẽ phải, vừa hay gặp được Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ.

Hậu Thổ sau một hồi bàn bạc ôn hòa với Nhân Tộc Tam Tổ, đã tại chỗ bày tỏ sự áy náy với Nhân Tộc Tam Tổ, và cho biết sẽ thương nghị với các Tổ Vu khác, để kiềm chế hành vi của Vu tộc.

Cuối cùng Nhân Tộc Tam Tổ và Hậu Thổ Tổ Vu đã đạt được hiệp nghị, giữa Nhân tộc và Vu tộc nếu tình nguyện, tộc nhân hai bên thông hôn sẽ không can thiệp, nhưng tuyệt đối không cho phép cưỡng ép.

Nhân Tộc Tam Tổ tuy hiểu rõ Hậu Thổ Tổ Vu không nhất định có thể đại diện cho toàn bộ Vu tộc, nhưng ít nhất mâu thuẫn giữa Nhân tộc và Vu tộc đã có sự hòa hoãn, có chỗ để điều giải.

Nhưng những gì Yêu tộc làm quá kiêu ngạo, ngang ngược, Nhân Tộc Tam Tổ sao có thể dung túng cho sự sỉ nhục Nhân tộc như vậy.

"CHIẾN!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ba vị Nhân Tổ đồng thanh ngửa mặt lên trời hô lớn!

Từ trên người ba người bắn ra một đạo hồng quang thông thiên triệt địa, lên đến ngoài cửu thiên, tràn ngập trong bích lạc, xuống đến dưới cửu u, chiếu rọi Hoàng Tuyền địa ngục!

"CHIẾN!" "CHIẾN!" "CHIẾN!" Các tu sĩ và người thường của Nhân tộc ở đây lần lượt gầm lên hưởng ứng, cũng một đạo hồng quang dâng lên, hội tụ cùng hồng quang của Nhân Tộc Tam Tổ.

“CHIẾN!” “CHIẾN!” “CHIẾN!”...

Âm thanh truyền đi xa, các bộ lạc Nhân tộc gần đó nghe thấy cũng gào thét khản giọng, từng đợt sóng âm mang theo khí thế kinh thiên.

ừng đạo cột sáng màu đỏ xông thẳng lên trời, kinh thiên động địa!

“CHIẾN!” Tất cả bộ lạc Nhân tộc trên Đông phương đại lục đều lên tiếng hưởng ứng!

“CHIẾN!” Tất cả bộ lạc Nhân tộc trên Tây phương đại lục đều lên tiếng hưởng ứng!

“CHIẾN!” Tất cả bộ lạc Nhân tộc trên Nam phương đại lục đều lên tiếng hưởng ứng!

“CHIẾN!” Tất cả bộ lạc Nhân tộc trên Bắc phương đại lục đều lên tiếng hưởng ứng!

“CHIẾN!” Tất cả bộ lạc Nhân tộc trên Trung phương đại lục đều lên tiếng hưởng ứng!

Những cột sáng màu đỏ dày đặc tràn ngập giữa trời đất!

Khiến tất cả sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều phải chấn động!

Ngay cả Long Vương đang trấn áp “Phong Ma Đại Trận” trong hải nhãn Đông Hải, Nguyên Phượng trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, Thủy Kỳ Lân dưới chân núi Bất Chu, cũng đều kinh hãi thất sắc!

“Thanh uy hùng vĩ như vậy, cho dù năm xưa ba tộc Long Phượng Kỳ Lân tranh bá thiên hạ cũng không có khí thế đến thế!” Long Vương lẩm bẩm.

“Nhân tộc?

Nhân tộc!

Hì hì!

Nhân tộc!

Quả nhiên lợi hại!" Nguyên Phượng cười khẽ mấy tiếng rồi lại lười biếng nằm trên cây ngô đồng.

"Sao có thể!" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cùng các cao tầng Yêu tộc khác cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho chết lặng!

"Nhân tộc không thể lưu lại!" Trong lòng Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đồng thời dâng lên ý nghĩ này!

Thực ra Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chưa từng thật sự để Nhân tộc vào mắt!

Cũng chỉ sau khi phát hiện dùng Nhân tộc làm huyết thực có thể nhanh chóng tăng cường thực lực cho Yêu tộc, chúng mới bắt đầu có hứng thú với Nhân tộc.

Nhưng nay vừa nhìn thấy, ba vị Nhân tổ chỉ mới Đại La Kim Tiên sơ kỳ lại có thể dẫn đầu tạo ra động tĩnh lớn như vậy!

Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức hiểu ra, Nhân tộc tuyệt đối không thể xem thường!

Đã như vậy, nay cùng Nhân tộc như nước với lửa, đã kết xuống thù oán, Yêu hoàng Đế Tuấn trong nháy mắt quyết định phải sớm trảm thảo trừ căn!

Bằng không, Yêu tộc vốn đã là tử địch với Vu tộc, nếu lại thêm cả Nhân tộc, há chẳng phải Yêu tộc sẽ bị hai mặt thụ địch sao!

"Tuyệt đối không thể để Nhân tộc lớn mạnh!" Yêu hoàng Đế Tuấn trong lòng lại lần nữa hận thù nghĩ.

"Hoàng đệ, Nhân tộc không thể giữ lại!

Nhanh chóng chém giết Nhân tộc tam tổ!

Tu sĩ Nhân tộc toàn bộ giết sạch không chừa một ai, Nhân tộc bình thường thì bắt về Thiên giới giam cầm, bồi dưỡng làm huyết thực!" Yêu hoàng Đế Tuấn truyền âm cho Đông Hoàng Thái Nhất.

"Nhưng Nhân tộc dù sao cũng do Nữ Oa nương nương tạo ra, huynh đệ chúng ta không thích hợp động thủ!" Đông Hoàng Thái Nhất đảo mắt, "Hay là để Yêu sư Côn Bằng động thủ thì sao?" "Yêu sư!

Ba kẻ này vô lễ với Yêu tộc, bất kính với bản hoàng!

Mau chóng chém giết toàn bộ bọn chúng!

Sau đó suất lĩnh các yêu soái giết sạch tu sĩ Nhân tộc, bắt đi tất cả Nhân tộc bình thường!" Yêu hoàng Đế Tuấn lập tức hạ lệnh cho Yêu sư Côn Bằng.

"..." Yêu sư Côn Bằng thầm mắng trong lòng, y cũng không ngốc, cũng nhìn ra được Nhân tộc bất phàm.

Huống hồ hiện tại thấy phe phái Tu Di Sơn dốc toàn lực bảo vệ Nhân tộc như vậy, y nào dám động thủ với Nhân tộc nữa!

Đồng thời trong đầu Yêu sư Côn Bằng lóe lên đủ loại tin tức: Nữ Oa nương nương vì sáng tạo Nhân tộc mà thành Thánh!

Chương 242

Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu không chỉ toàn lực tương trợ, mà sau khi Nữ Oa nương nương rời đi còn bảo vệ Nhân tộc gần vạn năm!

Sau khi rời đi lại để đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn tiếp tục âm thầm bảo vệ trong Nhân tộc!

Yêu sư Côn Bằng biết Ba Tiêu đạo nhân chưa bao giờ làm việc vô ích!

Phục Hy, người mấy năm gần đây vì muốn kích phát ác niệm để thành công trảm ác thi mà vô cùng ham mê chém giết, lần này lại ngoài ý muốn chủ động tránh chiến...

Tất cả những điều này đều khiến Yêu sư Côn Bằng trong lòng có chút giác ngộ!

"Yêu sư lẽ nào muốn chống lại mệnh lệnh của bản hoàng!" Yêu hoàng Đế Tuấn đột nhiên bộc phát khí tức hoàng giả!

Áp về phía Yêu sư Côn Bằng.

Đông Hoàng Thái Nhất trong tay xuất hiện một chiếc Hỗn Độn Chung nhỏ nhắn mà nặng trịch, cũng khóa chặt khí cơ vào Yêu sư Côn Bằng.

"Thần không dám không nghe lệnh Yêu hoàng!" Yêu sư Côn Bằng nghiến răng đáp.

"Ừm!

Phải đem Nhân tộc tam tổ, cùng tất cả tu sĩ chém giết toàn bộ!

Không chừa một ai!

Bằng không bản hoàng chỉ hỏi tội ngươi!" Yêu hoàng Đế Tuấn ngữ khí lạnh lẽo nói.

"Tuân lệnh!" Yêu sư Côn Bằng dường như đã chấp nhận số phận!

"Theo ta!" Yêu sư Côn Bằng dẫn một đám yêu binh yêu tướng bay về phía Nhân tộc tam tổ đang ngạo nghễ đứng đó.

Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Yêu sư Côn Bằng bay được nửa đường, đột nhiên hiện ra chân thân chim Bằng, đôi cánh che trời vỗ một cái, bay vút chín vạn dặm về phía Cửu Thiên!

"Tuy mệnh lệnh của Yêu hoàng không thể không tuân, nhưng Nhân tộc là do Nữ Oa nương nương tạo ra, đợi thần tự mình đến Oa Hoàng Cung xin được sự đồng ý của Nữ Oa nương nương rồi mới động thủ cũng không muộn!" Giọng của Yêu sư Côn Bằng còn chưa dứt, thân ảnh của y đã biến mất nơi Cửu Thiên.

"Chết tiệt!" Yêu hoàng Đế Tuấn không ngờ Yêu sư Côn Bằng lại có thể không màng mặt mũi mà lâm trận bỏ chạy!

Côn Bằng làm cũng thật tuyệt tình!

Nếu y chạy đến nơi khác, Yêu hoàng Đế Tuấn còn có cách đối phó, nhưng y lại trực tiếp chạy đến Oa Hoàng Cung trong Hỗn Độn!

Yêu hoàng Đế Tuấn thật sự không dám vì chuyện đồ sát Nhân tộc mà đến Oa Hoàng Cung bắt Côn Bằng!

Mắt thấy trong thế giới Hồng Hoang ngày càng nhiều bộ lạc Nhân tộc bắt đầu hưởng ứng thanh thế của Nhân tộc tam tổ, những cột sáng màu đỏ ngày càng nhiều, chiếu rọi cả thế giới Hồng Hoang một màu đỏ rực!

Đông Hoàng Thái Nhất biết không thể trì hoãn nữa!

Tàn nhẫn!

Nghiến răng nói: "Hoàng huynh!

Ta ra tay!

Sau này nếu Nữ Oa nương nương trách tội!

Bản hoàng một mình gánh chịu!" Dứt lời!

Đông Hoàng Thái Nhất vung tay ném Hỗn Độn Chung đập về phía Nhân tộc tam tổ!

"Liều mạng!" Toại Nhân thị đi đầu, hai cành Phù Tang thụ giao nhau, một đóa Tân Hỏa hỏa chủng đang nhảy nhót từ đỉnh đầu bay ra, toàn bộ nghênh đón Hỗn Độn Chung.

Hữu Sào thị trong tay Khai Sơn Phủ bỗng chém ra một đạo hư ảnh chém về phía Hỗn Độn Chung.

Truy Y thị cũng không ngồi chờ chết, Thiên Y Châm trực tiếp đâm về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Mặc dù Nhân tộc tam tổ toàn lực phản kích, nhưng ba vị Đại La Kim Tiên sơ kỳ đối đầu với Nhị thi Chuẩn Thánh đang toàn lực tung ra một kích với Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, sinh tử thắng bại đã quá rõ ràng.

Đúng lúc này, đột nhiên một thanh trường kiếm "vút" một tiếng phá không bay tới.

"Keng!" Trường kiếm nhẹ nhàng khều vào quai chuông của Hỗn Độn Chung, dùng thủ pháp tứ lạng bạt thiên cân hất bay nó đi.

"Vút!" Một bóng người xuất hiện trước mặt mọi người!

Một thân hỏa hồng đạo bào, Hồng Vân lão tổ chắn giữa Yêu tộc

và Nhân tộc!

“Thái Nhất!

Đường đường là Đông Hoàng của Yêu tộc, làm vậy có mất phong độ quá không!” Hồng Vân lão tổ cười lạnh nói.

“Hồng Vân!

Bớt lo chuyện bao đồng!” Đông Hoàng Thái Nhất chỉ vì trì hoãn một lát mà đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hận thù gầm lên.

“Ha ha!

Thái Nhất!

Đừng vội, Nhân tộc tam tổ là sư đệ, sư muội của đại huynh ta, cũng là sư đệ, sư muội của Hồng Vân ta!

Nay ngươi muốn gây bất lợi cho họ, ta có thể không quản sao!” Hồng Vân lão tổ liên tục lắc đầu nói.

“Yêu tộc...” Hồng Vân lão tổ chậm rãi muốn tranh luận với Đông Hoàng Thái Nhất.

Yêu hoàng Đế Tuấn đã nhìn thấu mưu kế của Hồng Vân lão tổ, hét lớn một tiếng: “Hoàng đệ, đừng trúng kế, đi chém giết Nhân tộc tam tổ đi, bản hoàng sẽ đối phó với Hồng Vân lão tổ!” Hồng Vân lão tổ thấy kế hoạch kéo dài thời gian của mình bị nhìn thấu, bất đắc dĩ thở dài: “Xem ra hôm nay không đánh không được!” “Tất cả đừng kháng cự!” Hồng Vân lão tổ truyền âm cho Nhân tộc tam tổ, đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn, cùng tất cả Nhân tộc có mặt.

Dứt lời, trong tay Hồng Vân lão tổ xuất hiện một pháp bảo Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm nhỏ nhắn tinh xảo là Tu Di Hồ, tâm niệm vừa động, miệng khẽ hô một tiếng: “Thu!” “Vù!” Một luồng sức mạnh không gian khổng lồ từ miệng hồ tuôn ra, trong nháy mắt thu

Nhân tộc tam tổ, đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn và tất cả Nhân tộc, cùng với Yêu tộc ở không xa vào trong hồ, dĩ nhiên đám Yêu tộc rơi vào trong hồ chắc chắn không có kết cục tốt đẹp.

Tu Di Hồ này là pháp bảo chứng đạo mà Đạo tổ Hồng Quân ban cho Hồng Vân lão tổ cùng với Hồng Mông Tử Khí lúc giảng đạo lần thứ ba, là Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm Tu Di Hồ, trong hồ ẩn chứa lực lượng pháp tắc không gian Giới Tử Tu Di.

Hồng Vân lão tổ thu đi tất cả người phe mình, không còn nỗi lo về sau, liền cùng Yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, và Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi xông lên sau đó, bốn người đánh thành một đoàn!

Hồng Vân lão tổ lấy một địch bốn, trong lòng vô cùng căng thẳng.

Nhất là ngoài Nhị thi Chuẩn Thánh Yêu hoàng Đế Tuấn, hai vị Nhất thi Chuẩn Thánh Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi ra, còn có Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo.

Hà Đồ Lạc Thư trong tay Yêu hoàng Đế Tuấn tế ra, phong tỏa toàn bộ không gian gần đó, Hi Hòa thì điều khiển Thái Dương Thần Luân công kích Hồng Vân lão tổ.

Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất đập về phía Hồng Vân lão tổ.

Hai chị em Hi Hòa, Thường Hi phối hợp với nhau, tuy không dám chính diện giao thủ với Hồng Vân lão tổ, nhưng từ bên cạnh hỗ trợ, quấy nhiễu, phân tán sự chú ý của Hồng Vân lão tổ lại vô cùng hiệu quả.

Hồng Vân lão tổ tế ra Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, trong hồ lô phun ra một trận sương mù màu đỏ, bao phủ về phía Yêu hoàng Đế Tuấn.

Yêu hoàng Đế Tuấn lúc đầu không biết sự lợi hại của sương mù, vừa tiếp xúc, lập tức cảm thấy thần hồn chấn động kịch liệt, phiêu đãng như muốn bay ra khỏi thức hải!

Chương 243

"Gầm!" Yêu hoàng Đế Tuấn gầm lên một tiếng hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô, mới dùng Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi một tia sương mù màu đỏ bám trên hồn phách, thần hồn cuối cùng mới ổn định lại.

"Vù!" Hai cánh dang rộng, hai luồng sóng lửa Thái Dương Chân Hỏa lan về phía sương mù màu đỏ.

"Vút!" Hồng Vân lão tổ cũng hiện ra chân thân hồng vân, một đám mây đỏ che trời lấp đất dung hợp làm một với sương mù màu đỏ của Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô.

Thủy Hỏa Hồ Lô được tế ra, từ miệng hồ lô phun ra hai con thủy hỏa kỳ lân, ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng giận dữ, nhe nanh múa vuốt xông về phía hai chị em Hi Hòa, Thường Hi.

Thanh Bình Kiếm liên tục va chạm với Hỗn Độn Chung, một là Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm đã hấp thu lượng lớn công đức chi lực, một là Tiên Thiên Chí Bảo, lúc này va chạm tóe ra những tia lửa kịch liệt.

Hồng Vân lão tổ dưới sự vây công của bốn kẻ địch mạnh mẽ đã bộc phát ra tiềm lực chưa từng có!

Dưới áp lực cực lớn, bình cảnh tu vi đã lâu không có tiến triển, cuối cùng cũng bắt đầu có dấu hiệu lỏng ra!

"Đong!" Hỗn Độn Chung dưới sự thúc đẩy toàn lực của Đông Hoàng Thái Nhất, phát ra một tiếng chuông vang dội.

Từng vòng sóng âm màu vàng có thể thấy bằng mắt thường khuếch tán trong đám mây đỏ khắp trời, chấn tan toàn bộ đám mây đỏ,

để lại những vệt mây như vảy cá, gợn nước.

“Vân quyển vân thư, tâm trung hữu trần, tự hữu vân quyển, tâm cảnh thản nhiên, tự hữu vân thư.” (Mây cuộn mây tan, trong lòng có bụi, tự có mây cuộn, tâm cảnh thản nhiên, tự có mây tan) Tiếng ngâm khe khẽ của Hồng Vân lão tổ vang vọng giữa đất trời.

“Như mộng như huyễn, túy lạc hồng trần, loạn liễu tâm tự, như lũ như ti, tùy phong phiêu tán, động liễu chân tâm!” (Như mộng như ảo, say lạc cõi trần, loạn cả tâm tư, như sợi như tơ, theo gió phiêu tán, động cả chân tâm!) “Vân?

Thủy?

Thiền?

Liễu khước chân ngã, thức khứ tâm trung đích trần, động tất mộng huyễn, liễu bản chân tự ngã!” (Mây?

Nước?

Thiền?

Buông bỏ chân ngã, lau đi bụi trong tâm, thấu suốt mộng ảo, liễu ngộ bản chân tự ngã!) Tiếng ngâm nga của Hồng Vân lão tổ dường như đã gây ra sự cộng hưởng của đất trời, tiếng sấm ầm ầm vang dội khắp thiên địa.

“Hoàng đệ!

Mau ngăn lại!

Hồng Vân lão tổ muốn trảm tự ngã thi!

Không thể để hắn thành công!” Yêu hoàng Đế Tuấn kinh hoảng thất thố hét lớn.

“Đong!” “Đong!” “Đong!”...

Đông Hoàng Thái Nhất như điên cuồng, không tiếc pháp lực bắt đầu thúc đẩy toàn thân pháp lực gõ mạnh Hỗn Độn Chung!

Từng đợt sóng âm màu vàng càng lúc càng mạnh lấy Hỗn Độn Chung làm trung tâm, như bài sơn đảo hải quét qua cả đám mây đỏ trên không!

Đám mây đỏ vừa ngưng tụ lại đã bị một đợt công kích mãnh liệt chấn thành những sợi mây càng nhỏ vụn!

Màu đỏ vốn có đã nhạt đến cực hạn!

Đông Hoàng Thái Nhất vì liên tục gõ Hỗn Độn Chung, pháp lực và nguyên thần tiêu hao quá nghiêm trọng, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

Nhưng nhìn những sợi mây yếu ớt trước mắt, y lại một lần nữa gõ Hỗn Độn Chung!

"Đong!" Trong phạm vi phong cấm của Hà Đồ Lạc Thư, đám mây đỏ mà Hồng Vân lão tổ hóa thân đã hoàn toàn biến mất không thấy đâu.

Chỉ còn Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, Thủy Hỏa Hồ Lô, Thanh Bình Kiếm lơ lửng giữa không trung!

"Bệ hạ!

Hồng Vân vẫn lạc rồi sao?" Yêu hậu Hi Hòa khẽ hỏi.

"Chắc vậy!

Bản thể bị Hỗn Độn Chung nghiền nát hoàn toàn!

Chắc là vẫn lạc rồi!" Thường Hi ngữ khí dường như không chắc chắn lắm.

"Bản hoàng toàn lực phong tỏa phạm vi của Hà Đồ Lạc Thư, mau thu lấy linh bảo mà Hồng Vân lão tổ để lại, và để ý đến Hồng Mông Tử Khí!" Giọng nói run rẩy của Yêu hoàng Đế Tuấn mang theo sự

hưng phấn khó có thể che giấu!

"Đúng!

Hồng Mông Tử Khí!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng hoàn hồn!

"Tuy lúc trước Hồng Mông Tử Khí đã nhập vào nguyên thần, nhưng chỉ cần chưa thành Thánh, khó có thể dung hợp hoàn toàn Hồng Mông Tử Khí!" Giọng Đông Hoàng Thái Nhất càng kích động hơn, gần như đang gầm nhẹ.

"Trận chiến cấp bậc này căn bản khó có thể tổn thương đến Hồng Mông Tử Khí!

Đã Hồng Vân thân tử đạo tiêu, vậy Hồng Mông Tử Khí nhất định sẽ tách khỏi nguyên thần, ngưng tụ lại!" Yêu hoàng Đế Tuấn cố nén sự hưng phấn trong lòng, bình tĩnh phân tích.

"Nhanh lên!

Tuyệt đối không thể để các đại năng khác phản ứng kịp!

Chỉ cần chúng ta có được Hồng Mông Tử Khí, cộng thêm khí vận Yêu tộc!

Nhất định có thể thành Thánh nhân quả vị với tốc độ nhanh nhất!" Yêu hoàng Đế Tuấn bắt đầu vạch ra kế hoạch trong lòng.

Sau khi có được Hồng Mông Tử Khí, Yêu hoàng Đế Tuấn chuẩn bị giao toàn bộ sự vụ của Yêu tộc cho Đông Hoàng Thái Nhất quản lý.

Y toàn lực bế quan luyện hóa Hồng Mông Tử Khí, mau chóng trảm tam thi thành Thánh nhân quả vị!

Như vậy Yêu tộc có giao tình với Thánh nhân Nữ Oa nương nương, lại có một vị Thánh nhân Yêu tộc danh xứng với thực!

Thực lực Yêu tộc tăng vọt, mà phe phái Tu Di Sơn lại vì trận đại chiến này mà thực lực giảm mạnh!

Một bên tăng một bên giảm, Yêu hoàng Đế Tuấn có tự tin có thể cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trong tay Tây Vương Mẫu.

Như vậy Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể thành Thánh nhân quả vị!

Yêu tộc sẽ có ba vị Thánh nhân chí cao vô thượng!

Cả thế giới Hồng Hoang ai có thể chống lại!

Thập Nhị Tổ Vu huyết mạch Bàn Cổ, cùng toàn bộ Vu tộc, sao có thể là đối thủ của Yêu tộc!

Phe phái Tu Di Sơn kiêu ngạo bá đạo, nhất định sẽ bị giết không còn một mống!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ở đại lục phía nam?

Cũng phải thần phục dưới chân Yêu tộc!

Tam Thanh hậu duệ Bàn Cổ?

Chương 244

Chỉ biết cúi đầu tu luyện, không có thế lực, cô gia quả nhân, đấu với Yêu tộc sao!

Cả thế giới Hồng Hoang đều sẽ thần phục dưới chân y!

Yêu hoàng Đế Tuấn chia sẻ kế hoạch vĩ đại với Đông Hoàng Thái Nhất.

Mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng có chút không thoải mái, tại sao mình có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung lại không được thành Thánh trước?

Nhưng Yêu hoàng Đế Tuấn dù sao cũng là huynh trưởng!

Đông Hoàng Thái Nhất dù trong lòng có suy nghĩ cũng không thể không màng đến thứ tự huynh đệ, chỉ có thể để Yêu hoàng Đế Tuấn thành Thánh trước!

Ngay cả hai chị em Hi Hòa, Thường Hi cũng thấy được tương lai tốt đẹp, trong lòng vô cùng may mắn vì lúc đầu trong lúc do dự cuối cùng đã quyết định kết thành đạo lữ với Đế Tuấn, Thái Nhất!

Trong lúc Yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi đang mơ mộng hão huyền!

Lại không phát hiện ra, trên bầu trời vốn trống rỗng, từng sợi sương mù màu đỏ nhạt đang ngưng tụ lại với tốc độ cực nhanh!

Tốc độ hội tụ của những đám mây màu đỏ nhạt này vô cùng nhanh, từ lúc xuất hiện đến lúc ngưng tụ hoàn toàn chỉ trong một khoảnh khắc!

Thân ảnh Hồng Vân lão tổ lại lần nữa xuất hiện tại chỗ cũ, khí tức trên người đã hoàn toàn khác với lúc trước.

“Vút!” “Vút!” “Vút!” Mấy kiện linh bảo lơ lửng trên không trung toàn bộ quay về trong cơ thể Hồng Vân lão tổ.

Vừa rồi dưới áp lực nặng nề, Hồng Vân lão tổ đã minh ngộ được tự ngã, sau khi bị Hỗn Độn Chung chấn vỡ bản thể hồng vân của mình.

Dưới sự phụ trợ của Hồng Mông Tử Khí, y đã thuận lợi dùng Thiên Ân Hồ Lô làm vật mang ký thác tự ngã niệm, trảm đi tự ngã thi!

Cuối cùng đã trở thành Tam thi Chuẩn Thánh!

“Giết!” Yêu hoàng Đế Tuấn không cam tâm!

“Giết!” Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ!

Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi cứng rắn đi theo sau Đế Tuấn, Thái Nhất xông về phía Hồng Vân lão tổ.

“Đến hay lắm!” Hồng Vân lão tổ vân đạm phong khinh nói.

“Vèo!” Thân ảnh Hồng Vân lão tổ đột nhiên tan biến, vòng qua Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất.

“Vèo!” Thân ảnh Hồng Vân lão tổ lại lần nữa ngưng tụ, Thanh Bình Kiếm trong tay quét ngang, chém về phía Hi Hòa, Thường Hi.

Trong lúc vội vàng, Nguyệt Quế Trượng trong tay Hi Hòa chống ra một màn sáng màu trắng bạc bảo vệ nàng bên trong.

“Bành!” Màn sáng màu trắng bạc bao bọc Hi Hòa bay ngược ra xa mấy trăm dặm, đụng vào kết giới của Hà Đồ Lạc Thư mới dừng lại.

“Oa!” Dù vậy, Hi Hòa vẫn bị pháp lực khổng lồ của Tam thi Chuẩn Thánh Hồng Vân lão tổ chấn đến miệng phun máu tươi, lập tức hôn mê.

Nhưng Thường Hi lại không có vận may như Hi Hòa, linh bảo Thái Âm Thần Luân trong tay là linh bảo tấn công, căn bản không có

năng lực phòng ngự!

"Bành!" Thái Âm Thần Luân va chạm với Thanh Bình Kiếm trong nháy mắt bị đánh bay.

"Phụt!" Thanh Bình Kiếm ngay sau đó liền chém Thường Hi đang kinh hãi vạn phần, không kịp né tránh, thành hai nửa!

Thanh Bình Kiếm được Hồng Vân lão tổ rót vào lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực, tuy không bằng Bàn Long Biển Quải là Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo cực phẩm, nhưng cũng có chỗ thần kỳ riêng.

Theo lý, Hi Hòa với thực lực Nhất thi Chuẩn Thánh đỉnh phong, dù thân xác bị chém nát, nguyên thần cũng có thể chạy thoát cùng với thiện thi linh bảo Thái Âm Thần Luân trốn thoát một kiếp.

Nhưng Thanh Bình Kiếm lại triệt để đánh nát nguyên thần trong cơ thể nàng!

Không chỉ vậy, uy lực của Thanh Bình Kiếm còn lan đến Thái Âm Thần Luân đang bay xa, muốn xóa sổ cả thiện niệm mà Thường Hi ký thác trên đó!

"A!

Chết tiệt!" Đông Hoàng Thái Nhất tận mắt thấy đạo lữ của mình bị chém giết ngay trước mặt!

Y cũng không còn quan tâm đến sự suy yếu do lúc trước cưỡng ép thúc đẩy Hỗn Độn Chung, toàn lực thúc đẩy Hỗn Độn Chung trực tiếp xé rách hư không ở khoảng cách ngắn, lập tức xuất hiện phía trên Thái Âm Thần Luân, trực tiếp bao phủ bảo vệ nó!

"Hồng Vân!

Bản hoàng muốn giết ngươi!" Đông Hoàng Thái Nhất lúc này

trông như điên cuồng!

“Muội muội!” Sắc mặt trắng bệch của Hi Hòa cũng bi phẫn khôn tả!

“Hoàng đệ!

Đừng xúc động!

Mau quay về tìm cách cứu chữa cho Thường Hi mới là quan trọng!” Yêu hoàng Đế Tuấn vội vàng kéo Đông Hoàng Thái Nhất lại.

Y không ngờ cục diện vốn vạn vô nhất thất lại để Hồng Vân lão tổ thành công trảm tự ngã thi, trực tiếp đánh Yêu hậu Thường Hi đến sống chết không rõ!

“Đi!” Yêu hoàng Đế Tuấn một tay kéo Đông Hoàng Thái Nhất đang muốn liều mạng, một tay kéo Hi Hòa cũng sắp mất kiểm soát, trực tiếp bay về phía Thiên đình.

Đám yêu binh yêu tướng phía sau càng hoảng loạn tháo chạy.

Hồng Vân lão tổ không đuổi theo, vui vẻ thu lấy túi trăm báu vật mà thân xác Thường Hi tan vỡ để lại, cùng với một số linh bảo lộ ra sau khi nguyên thần tan rã.

Yêu hậu Thường Hi là Thái Âm Tinh Quân, một trong hai Yêu hậu, thân gia đương nhiên không tầm thường, trong nguyên thần cũng nuôi dưỡng không ít linh bảo.

Mặc dù khi giao đấu với những tồn tại như Hồng Vân lão tổ, những linh bảo này tác dụng không lớn, nhưng để ban thưởng cho đệ tử đời thứ hai thì đều là những bảo bối hiếm có.

Kỳ trân dị bảo, dược liệu quý giá càng nhiều không đếm xuể!

Hồng Vân lão tổ thần niệm tùy tiện quét qua, cũng không nhìn kỹ, sau này vứt vào Tàng Bảo Các trong lòng núi Phân Bảo Nhai là được.

Về phần đám yêu binh yêu tướng kia, với thân phận hiện tại của Hồng Vân lão tổ, y khinh thường tự hạ thân phận đi đối phó với chúng.

"Chúc mừng tam đệ thành công trảm tam thi, cách thành Thánh lại tiến thêm một bước!" Đột nhiên không gian không xa gợn sóng, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thong dong bước ra.

"Đại huynh!

Nhị huynh!

Các huynh đã đến sớm rồi sao không hiện thân giúp đỡ!

Làm ta suýt nữa bị người ta hội đồng đánh chết!" Hồng Vân lão tổ giả vờ không vui oán trách.

"Ha ha ha!

Nếu ta xuất hiện sớm, ngươi có thể thuận lợi trảm tự ngã thi dưới áp lực nặng nề sao?" Trấn Nguyên Tử cười nói.

"Với tính cách lười biếng của ngươi, nếu không có áp lực một lần, không biết phải đợi bao lâu mới có thể trảm tự ngã thi!" Ba Tiêu đạo nhân cũng mở miệng trêu chọc.

Nguyên lai lúc Nhân tộc tam tổ tuyên bố cùng Yêu tộc thế bất lưỡng lập, gây ra dị tượng thiên địa, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử đã xuyên qua hư không đến gần, chỉ chậm hơn Hồng Vân lão tổ một bước.

Chương 245

Vốn Trấn Nguyên Tử định hiện thân ngay lập tức, nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại ngăn lại, hai người ẩn thân trong hư không xem Hồng Vân lão tổ lấy một địch bốn.

Trong thời gian đó Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử mấy lần muốn ra tay, cuối cùng đều nhịn được!

Quả nhiên hoàng thiên không phụ lòng người, Hồng Vân lão tổ vốn tích lũy đã lâu, lại có cơ duyên thành Thánh Hồng Mông Tử Khí tương trợ, dưới áp lực nặng nề đã minh ngộ tự ngã, thành công trảm thi!

Hồng Vân lão tổ lật tay, Tu Di Hồ xuất hiện trong lòng bàn tay.

Miệng hồ không gian dao động, Nhân tộc tam tổ, đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn, tu sĩ Nhân tộc lần lượt được thả ra, về phần đám Yêu tộc kia thì đã không thấy bóng dáng.

"Lực lượng pháp tắc không gian Giới Tử Tu Di trong Tu Di Hồ quả thật thần diệu!" Trấn Nguyên Tử mỗi lần nhìn thấy cảnh này đều không nhịn được tấm tắc khen ngợi.

"Ta tặng nó cho nhị huynh dùng là hợp nhất!" Hồng Vân lão tổ lại lần nữa đề cập đến chuyện này.

"Không được!

Không được!

Đây là pháp bảo chứng đạo của đệ!

Sao có thể dễ dàng tặng người!" Trấn Nguyên Tử vẻ mặt trách cứ.

“Ai!

Hay là nhị huynh lấy đi luyện hóa cảm ngộ pháp tắc chi lực bên trong, sau đó trả lại cho ta!” Hồng Vân lão tổ kiên trì nói.

“Không cần như vậy!

Tu Di Hồ là pháp bảo chứng đạo của đệ, hảo hảo nuôi dưỡng sau này tự có chỗ tốt!

Nếu để ta cảm ngộ pháp tắc chi lực, sẽ ảnh hưởng đến thời gian chứng đạo thành Thánh của đệ!” “Hơn nữa Tụ Lý Càn Khôn của ta và Giới Tử Tu Di tuy khác đường nhưng cùng đích, đều có chỗ thần diệu riêng!

Mặc dù có thể tham khảo lẫn nhau, nhưng cũng dễ làm lạc lối tu luyện của ta!” Trấn Nguyên Tử có chút hối hận vì không nhịn được mà mở miệng tán thưởng.

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ sớm đã biết lúc trước Đạo tổ Hồng Quân tặng Tu Di Hồ cho Hồng Vân lão tổ làm pháp bảo chứng đạo, vốn mang theo chút ý đồ.

Dù không thể vì vậy mà ly gián tình cảm huynh đệ, cũng là để gây khó chịu.

Ba huynh đệ ngừng chủ đề này, nhìn về phía mọi người trước mặt.

Đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn lần lượt tiến lên hỏi thăm sư trưởng.

“Sư huynh!” Nhân tộc tam tổ đột nhiên thấy Ba Tiêu đạo nhân vô cùng kinh hỉ, vội vàng hành lễ.

“Ầm!” Nhưng không ngờ ba người vừa mới mở miệng, đột nhiên lại xảy ra biến cố!

“Ầm!” Sau khi Yêu tộc rút lui, vô số cột sáng khí vận màu đỏ của các bộ lạc Nhân tộc giữa trời đất không còn trở ngại, lúc này ngưng tụ thành một khối, hình thành một đám mây khí vận che trời lấp đất!

“Vù vù vù!” Mây khí vận từ từ xoay chuyển, biến thành một vòng xoáy khổng lồ gần như bao phủ cả đại lục Hồng Hoang!

Trung tâm vòng xoáy lại chính là hướng của Ba Tiêu đạo nhân!

Khí áp mạnh mẽ đẩy Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cùng mấy vị đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn lùi ra xa mấy vạn dặm!

“Vút!” “Vút!” “Vút!” Trung tâm vòng xoáy mây khí vận hạ xuống ba cột sáng khí vận, bao phủ Nhân tộc tam tổ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị!

Lực lượng khí vận mạnh mẽ điên cuồng rót vào cơ thể ba vị Nhân tổ!

Nhân tộc tam tổ lập tức sắc mặt đỏ bừng, thân thể bị thổi phồng lên mấy lần!

“Mau vận công hấp thu lực lượng khí vận, nếu thực sự không được thì dùng linh bảo trong tay chia sẻ áp lực!” Ba Tiêu đạo nhân thấy Nhân tộc tam tổ sắp bị lực lượng khí vận cuồn cuộn đến làm nổ tung, vội vàng lớn tiếng truyền âm.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị mới cắn chặt răng, vừa tế ra linh bảo của mình, vừa vận chuyển 《Hoàng Đình Kinh》 mà Ba Tiêu đạo nhân truyền thụ.

“Thượng hữu hoàng đình hạ quan nguyên, hậu hữu u khuyết tiền mệnh môn, hô hấp lư gian nhập đan điền, ngọc trì thanh thủy quán linh căn...” (Trên có hoàng đình dưới quan nguyên, sau có u khuyết trước mệnh môn, hít thở qua lưỡi vào đan điền, nước trong ao ngọc

tưới linh căn...) "Tam quan chi trung tinh khí thâm, tử dục bất tử tu hoàng đình, dịch quan trọng lâu thập nhị hoàn, quỳnh thất chi trung ngũ sắc tập..." (Trong tam quan tinh khí sâu, muốn không chết phải tu hoàng đình, dịch quan trọng lâu mười hai vòng, trong quỳnh thất ngũ sắc tụ...) "Lịch quan ngũ tạng thị tiết độ, lục phủ tu trị khiết như tố, hư vô tự nhiên đạo chi cố, vật hữu tự nhiên đạo bất phiền..." (Xem xét ngũ tạng giữ tiết độ, lục phủ tu sửa sạch như chay, hư vô tự nhiên là gốc của đạo, vật có tự nhiên đạo không phiền...) Nhân tộc tam tổ trong lòng mặc niệm 《Hoàng Đình Kinh》 nhanh chóng hấp thu, luyện hóa lực lượng khí vận mênh mông như biển!

Phù Tang Thụ Chi, Khai Sơn Phủ, Thiên Y Châm dưới sự cọ rửa của lực lượng khí vận vô cùng vô tận, phẩm chất không ngừng tăng lên!

Dần dần siêu thoát khỏi phạm trù linh bảo, bắt đầu tiến hóa theo một phương hướng không xác định, tỏa ra hồng quang vô thượng!

"Đại huynh!

Chuyện gì vậy?" Hồng Vân lão tổ trợn mắt há mồm hỏi.

"Ba kiện linh bảo bị lực lượng khí vận Nhân tộc luyện hóa, trở thành khí vận chí bảo của Nhân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân cũng vô cùng bất ngờ.

"Khí vận chí bảo??" Trấn Nguyên Tử cũng tò mò hỏi.

"Uy lực chắc kém Tiên Thiên Chí Bảo một chút, nhưng lại mạnh hơn Tiên Thiên Linh Bảo cực phẩm!" Ba Tiêu đạo nhân cẩn thận cảm ứng khí tức của ba kiện khí vận chí bảo Nhân tộc giải thích.

Đồng thời Nhân Tộc Tân Hỏa lơ lửng trên đỉnh đầu Toại Nhân thị cũng hấp thu lượng lớn lực lượng khí vận, cũng xảy ra dị biến cực lớn, uy lực vốn tương đương với cấp bậc Tiên Thiên Linh Hỏa lúc

này lại tăng vọt lên rất nhiều.

"Ngọn lửa kia, ta cảm giác không hề thua kém Thái Dương Chân Hỏa của tiểu tử Đế Tuấn!" Hồng Vân lão tổ cảm thán nói.

"Không sai!

Nhân Tộc Tân Hỏa có thể sánh ngang với các loại hỏa diễm đỉnh cấp như Thái Dương Chân Hỏa, Phượng Hoàng Thần Hỏa!" Ba Tiêu đạo nhân liên tục gật đầu.

Trong khoảng thời gian đệm khi Phù Tang Thụ Chi, Khai Sơn Phủ, Thiên Y Châm chuyển biến thành khí vận chí bảo của Nhân tộc, Nhân tộc tam tổ cũng vận chuyển 《Hoàng Đình Kinh》 thích ứng với việc rót vào của lực lượng khí vận.

Thân thể phồng lên của Nhân tộc tam tổ dần dần khôi phục bình thường, da dẻ đã đỏ rực, nhưng khác với màu đỏ máu bất thường lúc trước, đây là hồng quang của lực lượng khí vận.

Mây khí vận khổng lồ không ngừng rót vào cơ thể Nhân tộc tam tổ.

"Ầm!" Khí tức của Toại Nhân thị tăng vọt, đầu tiên đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

"Ầm!" "Ầm!" Ngay sau đó Hữu Sào thị và Truy Y thị cũng đột phá tu vi lên cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nhưng đều không trảm thi!

"Đại huynh!

Lại là tình huống gì?" Trấn Nguyên Tử hôm nay bị kinh ngạc không nhỏ.

"Nhân tộc Thánh tổ do lực lượng khí vận Nhân tộc thúc đẩy mà ra, là một loại tồn tại đặc thù, tuy cũng có thực lực Chuẩn Thánh, nhưng

lại không phải là pháp môn trảm tam thi thành Thánh!" Ba Tiêu đạo nhân chứng kiến sự ra đời của Nhân tộc Thánh tổ cũng kinh ngạc!

Hồng Vân lão tổ lúc này là Tam thi Chuẩn Thánh, cảm tri lực càng thêm nhạy bén: "Lúc này thực lực của bản thân họ chắc ngang với Nhất thi Chuẩn Thánh, nhưng khí vận chí bảo trong tay lại hợp nhất với hai người, liên kết chặt chẽ, khi cầm khí vận chí bảo, thực lực tương đương với Nhị thi Chuẩn Thánh!" "Toại Nhân thị vì có Nhân Tộc Tân Hỏa gia trì, thực lực còn cao hơn Nhị thi Chuẩn Thánh một chút!" Hồng Vân lão tổ càng lúc càng kinh ngạc!

Nay thực lực ba vị Thánh tổ Nhân tộc tăng vọt, khiến thực lực, địa vị của Nhân tộc đột nhiên tăng lên, bất luận là số lượng tộc nhân hay cấp bậc cao thủ đỉnh tiêm, đều được coi là tộc quần lớn thứ ba trong thế giới Hồng Hoang ngoài Vu tộc và Yêu tộc.

Mây khí vận đã thu nhỏ gần một nửa.

Thực lực của ba vị Nhân tộc Thánh tổ cũng đã tăng đến cực hạn.

"Ầm!" Mây khí vận nổ tung biến thành vô số hoa khí vận màu đỏ, rơi xuống người các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn, cùng các tu sĩ Nhân tộc.

Chương 246

"Ầm!" Ma Cô tiên tử vốn có thực lực Kim Tiên đỉnh phong, đầu tiên vì hoa khí vận thúc đẩy mà trực tiếp đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Ngọc Đỉnh chân nhân, Ô Vân Tiên, Vân Trung Tử, Hoàng Long chân nhân, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu... tu vi của các đệ tử cũng cơ bản đều tăng lên một tiểu cảnh giới.

Ngược lại Hồng Vân lão tổ lại không có thu hoạch gì, có lẽ lực lượng khí vận đối với Tam thi Chuẩn Thánh như y không có tác dụng tăng cường thực chất.

Các tu sĩ Nhân tộc khác sau khi nhận được hoa khí vận, tu vi cũng đều có tăng trưởng không ít.

Lực lượng khí vận còn lại thì bay tán loạn về tứ phương trong thế giới Hồng Hoang, quay về các bộ lạc Nhân tộc, rơi xuống người các thủ lĩnh bộ lạc, khiến thực lực của họ cũng có tăng trưởng lớn.

"Hú!" "Hú!" "Hú!" Cùng với sự trở về của hoa khí vận, tất cả bộ lạc Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang cũng biết được trận đại chiến này, Nhân tộc đã giành được thắng lợi, đồng loạt cất tiếng hoan hô, thanh chấn hồng hoang.

"Ngọc Đỉnh, Ô Vân, mấy người các ngươi thương lượng phân công giúp đỡ an bài Nhân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn.

Sau đó lại quay đầu nói với ba vị Thánh tổ Nhân tộc: "Toại Nhân sư đệ, Hữu Sào sư muội, Truy Y sư muội, đã bản tọa đã đến rồi, tiện đường đi cùng các ngươi đến chỗ Vu tộc giải quyết triệt để chuyện giữa Vu tộc và Nhân tộc đi!" Ba vị Thánh tổ Nhân tộc nghe Ba Tiêu

đạo nhân nguyện ý ra mặt tương trợ, tự nhiên mừng rỡ vô cùng.

"Sư huynh, chúng ta trước đó đã có ước định sơ bộ với Hậu Thổ Tổ vu, nhưng chúng ta cũng biết các Tổ vu khác không hiền lành như Hậu Thổ Tổ vu, e rằng khó mà thực hiện!" Toại Nhân thị đem ước định giữa mình và Hậu Thổ Tổ vu nói cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Ừm!

Hiệp nghị này cũng hợp lý!

Nay thực lực của các ngươi cũng đủ để đàm phán bình đẳng với Thập Nhị Tổ Vu!

Lần này đi vẫn lấy các ngươi làm chủ, ba huynh đệ bản tọa chỉ làm người nghe!" Ba Tiêu đạo nhân đối với việc này vô cùng hài lòng.

Thế là Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ cùng ba vị Thánh tổ Nhân tộc, sáu người hướng về bộ lạc của Hậu Thổ Tổ vu bay đi.

Thổ chi Tổ vu Hậu Thổ sau khi ba vị Nhân tộc tam tổ rời đi liền triệu tập toàn bộ Thập Nhị Tổ Vu đến thương thảo tranh chấp với Nhân tộc.

"Chư vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, Vu tộc chúng ta và Yêu tộc như nước với lửa, tại sao lại phải đối đầu với Nhân tộc mới nổi lên chứ!" Hậu Thổ Tổ vu biết những lời như tổn hại thiên hòa các Tổ vu khác căn bản sẽ không để ý, nên trực tiếp phân tích lợi hại trong đó.

"Ha ha!

Một Nhân tộc cỏn con!

Chỉ là một chủng tộc do Nữ Oa tiện tay tạo ra thôi!

Yếu ớt đáng thương!

Sao đáng gọi là nổi lên?" Không gian Tổ vu Đế Giang khinh miệt

cười nói.

Thời gian Tổ vu Chúc Cửu Âm có chút trách móc nói: "Ta còn tưởng tiểu muội bế quan tu luyện có thu hoạch gì!

Sao lại vội vã gọi ta đến đây, không phải là vì chuyện nhỏ này chứ!" "Các vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ, chuyện giữa chúng ta và Nhân tộc không hề nhỏ!

Tiểu muội gần đây tu luyện luôn tâm thần bất an!

Dường như có đại sự sắp xảy ra!" Hậu Thổ Tổ vu chau mày khổ não nói.

"Cho đến khi ba vị Nhân tổ của Nhân tộc đến bộ lạc của tiểu muội, cùng tiểu muội bàn bạc chuyện này, tiểu muội đột nhiên mới có cảm giác trong lòng, nỗi bất an và nguy cơ mà ta vẫn cảm thấy bấy lâu nay bắt nguồn từ Nhân tộc!" Hậu Thổ Tổ vu cố gắng thuyết phục các Tổ vu khác.

"Nhân tộc tuyệt không đơn giản như chúng ta thấy, ba vị Nhân tổ của Nhân tộc hiện tại đã có tu vi Đại La Kim Tiên!

Không phải là cừu non mặc ta tàn sát!

Mà là thần long khoác da cừu!" Hậu Thổ Tổ vu lo lắng nói.

"Hừ hừ!" Hỏa chi Tổ vu Chúc Dung không khách khí cười lạnh, "Cả một tộc quần lớn như vậy mới có ba cái tu vi Đại La Kim Tiên, có gì đáng sợ!

Thân thể yếu ớt của Nhân tộc, tùy tiện một Đại vu cũng có thể diệt cả ba Nhân tổ!" "Theo ta thấy, tiểu muội đừng tu luyện nguyên thần nữa!

Tổ vu chúng ta, kế thừa sức mạnh nhục thân cường đại của Bàn Cổ Phụ Thần!

Đi học nguyên thần?

Chẳng phải là bỏ gốc lấy ngọn sao?" Hỏa chi Tổ vu Chúc Dung sớm đã bất mãn với việc này, lúc này cuối cùng cũng mở miệng nói.

Không gian Tổ vu Đế Giang nghiêm giọng quát ngăn: "Chúc Dung huynh đệ!

Lời này không được nói nữa!

Nguyên thần của Hậu Thổ muội tử là do thần tượng Bàn Cổ Phụ Thần ban cho, đã là Phụ Thần ban xuống, nhất định có đạo lý của Người!

Hơn nữa Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không phải do Hậu Thổ muội tử lĩnh ngộ, hoàn thiện, nâng cấp sao?" "À!

Ta sai rồi!

Ta nhất thời nóng vội lỡ lời!" Chuyện liên quan đến Bàn Cổ Phụ Thần, Chúc Dung cũng không dám cãi lại, lập tức cúi đầu nhận sai.

"Hậu Thổ muội tử, tiếp tục đi!

Bọn ta đều đang nghe, nếu muội nói có lý, bọn ta sẽ không không nghe!" Thời gian Tổ vu Chúc Cửu Âm cười ha ha hòa giải không khí, nói với Hậu Thổ Tổ vu.

Hậu Thổ Tổ vu trong Thập Nhị Tổ Vu vốn có chút đặc thù, vì Thập Nhị Tổ Vu là do tinh huyết của Bàn Cổ đại thần và trọc khí trời đất dung hợp mà thành.

Hậu Thổ Tổ vu ra đời cuối cùng, cũng là người nhỏ nhất, dung hợp trọc khí trời đất ít hơn, tính tình có chút khác biệt với các Tổ vu khác, nên các Tổ vu khác vẫn luôn rất chăm sóc cô tiểu muội Hậu Thổ này.

Nhưng từ khi Hậu Thổ Tổ vu nhận được nguyên thần chi lực do

thần tượng Bàn Cổ đại thần ban cho, các Tổ vu khác ngoài việc chăm sóc, lại có thêm một số cảm xúc phức tạp khác.

"Chúc Dung huynh trưởng, các vị huynh trưởng, Huyền Minh tỷ tỷ!

Các huynh nói không sai!

Chỉ có ba Đại La Kim Tiên!" "Nhưng họ vừa mới ra đời được bao lâu?

Các huynh thử nhớ lại, huynh muội chúng ta ở trong Bàn Cổ Điện đã thai nghén bao nhiêu nguyên hội mới đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên hóa hình ra đời!" Hậu Thổ Tổ vu nhắc nhở.

"Nếu tính theo thời gian, thời gian mà ba vị Nhân tổ của Nhân tộc từ lúc ra đời đến lúc có thực lực Đại La Kim Tiên còn không bằng một phần lẻ của chúng ta!

Lẽ nào các huynh không thấy có gì bất thường sao?" Hậu Thổ Tổ vu thay đổi vẻ ôn hòa thường ngày, dồn dập nói.

"Tốc độ tu luyện của các tu sĩ Nhân tộc khác tuy không nhanh bằng ba vị Nhân tổ!

Nhưng so với tộc nhân Vu tộc chúng ta vẫn vượt xa!" Hậu Thổ Tổ vu càng nói, sắc mặt Chúc Dung Tổ vu càng khó coi.

Nhưng Hậu Thổ Tổ vu không dừng lại, tiếp tục nói: "Vu tộc chúng ta và Nhân tộc tại sao lại xảy ra xung đột, không phải vì phát hiện họ có tốc độ sinh sản cực mạnh sao?" "Không phải vì phát hiện Vu tộc chúng ta kết hợp với Nhân tộc có thể nâng cao tốc độ sinh sản sao?

Không phải vì hậu duệ như vậy vừa có thể thiên sinh sở hữu nguyên thần, lại đồng thời sở hữu sức mạnh nhục thân cường đại, có thể trưởng thành nhanh hơn cả tộc nhân Vu tộc thuần chủng sao?"

“Tại sao rõ ràng đã thấy được năng lực sinh sản mạnh mẽ, tốc độ trưởng thành nhanh chóng, tiềm lực phát triển to lớn của Nhân tộc, lại không chịu thừa nhận chứ?” Hậu Thổ Tổ vu dùng giọng gào thét khàn cả giọng chưa từng có để chất vấn.

“Đã Nhân tộc đáng sợ như vậy, lại cùng sống trên đại lục Hồng Hoang!

Đợi họ lớn mạnh lên, uy hiếp đối với Vu tộc chúng ta há chẳng phải càng lớn sao?” Khí hậu Tổ vu Xa Bỉ Thi đột nhiên mở miệng.

Chương 247

Hỏa chi Tổ vu Chúc Dung lập tức nhảy dựng lên, nóng nảy nói: "Đã như vậy, chúng ta không thể tái phạm sai lầm như năm đó đối với Yêu tộc!

Không thể cho họ đủ thời gian để trưởng thành!

Phải ra tay trước!" "Sớm trừ khử toàn bộ Nhân tộc!

Không đúng!

Giết hết đàn ông Nhân tộc, bắt hết phụ nữ về Vu tộc, giúp Vu tộc chúng ta sinh sản!" Đề nghị của Chúc Dung được các Tổ vu khác gật đầu liên tục.

Hậu Thổ Tổ vu chết lặng!

Vừa rồi nàng nói nhiều như vậy chỉ để các Tổ vu khác nhìn thẳng vào Nhân tộc, đừng mang tâm lý khinh thường, sao trong miệng Chúc Dung Tổ vu lại tự nhiên biến thành muốn giết sạch đàn ông Nhân tộc, cướp hết phụ nữ Nhân tộc chứ?

"Chư vị huynh trưởng..." Hậu Thổ đang định nói tiếp.

Đột nhiên giữa trời đất vang lên lời tuyên chiến của ba vị Nhân tổ với Yêu tộc!

"Chiến!" "Chiến!" "Chiến!"...

Tiếng gầm của Nhân tộc trên đại lục Hồng Hoang chấn thiên động địa, trời đất biến sắc, khiến tất cả các Tổ vu đều biến sắc!

Những cột sáng màu đỏ ngút trời kia càng khiến họ kinh hãi thất sắc!

"Nhân tộc!" "Nhân tộc!" "Nhân tộc thật sự có tiềm lực lớn như

vậy sao?”...

Trong lòng Thập Nhị Tổ Vu dấy lên những cơn sóng kinh hoàng.

“May quá!

May quá Yêu tộc ra mặt trước để trừ khử Nhân tộc!

Lũ đó tuy bỉ ổi vô sỉ, nhưng với thực lực của chúng muốn trừ khử Nhân tộc hiện tại chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?” Không gian Tổ vu Đế Giang thở phào nhẹ nhõm.

“Đợi Yêu tộc chiến thắng Nhân tộc, chúng ta cũng không thể lạc hậu, các vị huynh đệ, Huyền Minh muội tử, lập tức ra lệnh cho tộc nhân chuẩn bị, chỉ cần Yêu tộc chém giết ba vị Nhân tổ, lập tức động thủ ưu tiên cướp đoạt phụ nữ Nhân tộc!

Thứ hai là chém giết đàn ông Nhân tộc!” Thời gian Tổ vu Chúc Cửu Âm lập tức hạ lệnh.

“Đúng vậy, trong quá trình hành động nhắm vào Nhân tộc, trước tiên đừng xung đột với Yêu tộc, trừ khử hậu hoạn Nhân tộc này trước, ân oán với Yêu tộc sau này từ từ tính!” Khí hậu Tổ vu Xa Bỉ Thi cũng phân phó.

Một đám Vu tộc bắt đầu dùng các thủ đoạn khác nhau thông báo cho Đại vu dưới quyền.

Hậu Thổ Tổ vu trợn mắt há mồm nghe họ sắp xếp, bất lực thở dài, xem ra Nhân tộc khó qua được kiếp nạn Yêu tộc, cách làm của Vu tộc có lẽ có thể bảo toàn được phụ nữ Nhân tộc...

Nhưng nàng không biết, Nhân tộc sắp khiến họ thất vọng lớn!

Sau đó, Thập Nhị Tổ Vu cũng như các đại năng khác, thông qua các thủ đoạn đặc biệt đã biết được trận chiến giữa Hồng Vân lão tổ và các cao tầng Yêu tộc.

Họ biết được Hồng Vân lão tổ đã trảm tự ngã thi thành Tam thi Chuẩn Thánh, và đánh trọng thương Yêu hậu Thường Hi đến sống chết không rõ.

Điều khiến tất cả các đại năng Hồng Hoang công khai hay bí mật quan sát trận đại chiến này kinh ngạc hơn nữa, là Nhân tộc tam tổ dưới sự quan chiếu của lực lượng khí vận Nhân tộc đã thành Nhân tộc Thánh tổ quả vị, sở hữu thực lực Nhị thi Chuẩn Thánh!

Khi biết tin phe phái Tu Di Sơn ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân và ba vị Nhân tộc Thánh tổ kết bạn đến bộ lạc Hậu Thổ, Thập Nhị Tổ Vu đều rơi vào im lặng.

Hậu Thổ Tổ vu thở ra một hơi dài, bình tĩnh phân tích: "Thực lực của Nhân tộc hiện tại tuy vẫn kém xa Vu tộc chúng ta!

Nhưng tốc độ trưởng thành đáng sợ và tiềm lực to lớn mà họ thể hiện ra.

Cộng thêm sự tương trợ toàn lực của phe phái Tu Di Sơn, chư vị huynh trưởng có nên cố chấp nữa không!" "Đừng quên!

Tình hình của chúng ta và Yêu tộc khác nhau!

Yêu tộc động thủ với Nhân tộc, Nữ Oa nương nương có thể sẽ không giúp bên nào!

Nhưng nếu Vu tộc chúng ta khai chiến với Nhân tộc, Nữ Oa nương nương có ra tay không?" Hậu Thổ Tổ vu lại ném ra một vấn đề khiến tất cả các Tổ vu kinh hãi.

"Dù chúng ta hợp toàn tộc chi lực, có thể chiến thắng Nhân tộc, giết sạch đàn ông Nhân tộc, cướp đoạt phụ nữ Nhân tộc, cũng nhất định là thắng thảm!

Sau đại chiến, thực lực suy yếu của chúng ta có thể chịu đựng được Yêu tộc bỏ đá xuống giếng không!" Hậu Thổ Tổ vu cười khổ

hỏi.

"Ta..." Hỏa chi Tổ vu Chúc Dung không phục muốn biện bác.

Không gian Tổ vu Đế Giang giơ tay ngăn lời của Chúc Dung Tổ vu, trầm ngâm nói: "Ân oán giữa Vu tộc chúng ta và Yêu tộc đã lâu, nước lửa không dung, tuyệt không có khả năng hòa giải!

Còn với Nhân tộc, hiện tại chưa có huyết hải thâm cừu!" "Kẻ thù của kẻ thù là bạn, Nhân tộc và Yêu tộc cũng là tử thù!

Hay là trước tiên lôi kéo Nhân tộc, đối phó Yêu tộc!

Đợi Vu tộc xưng bá thế giới Hồng Hoang, Nhân tộc há chẳng phải sẽ thần phục dưới chân Vu tộc chúng ta sao!" Thời gian Tổ vu hiểu ý của Không gian Tổ vu Đế Giang, nói thẳng.

"Đã Hậu Thổ muội tử và ba vị Nhân tộc Thánh hoàng đã có ước định trước, vậy lần này càng dễ nói chuyện hơn..." Thập Nhị Tổ Vu mỗi người một câu bắt đầu thương thảo.

Hậu Thổ Tổ vu nội tâm phức tạp đứng một bên im lặng không nói.

Một lát sau, Trấn Nguyên Tử dùng lực lượng pháp tắc không gian đưa mọi người đến bộ lạc Hậu Thổ.

Hai bên đều có suy nghĩ riêng bắt đầu đàm phán, giữa chừng cũng không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ba vị Nhân tộc Thánh tổ và Thập Nhị Tổ Vu đã đạt được thỏa thuận.

Từ nay về sau, Vu tộc thả tất cả Nhân tộc bị giam giữ, Vu tộc và Nhân tộc có thể thông hôn với nhau, nhưng phải dựa trên cơ sở hai bên tự nguyện, tuyệt đối không được ép buộc!

Về mặt chi tiết cũng đã có những quy định cụ thể...

Cùng lúc đó, đại quân Yêu tộc trở về Thiên đình.

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Đông Hoàng Thái Nhất cẩn thận lấy Thái Âm Thần Luân được bảo vệ trong Hỗn Độn Chung ra.

Yêu hậu Hi Hòa tế ra Nguyệt Quế Trượng, một luồng thái âm thần lực nồng đậm bao bọc lấy Thái Âm Thần Luân.

Cảm ứng cẩn thận một lúc lâu, Hi Hòa bi thương lắc đầu, thê lương nói: "Thủ đoạn của ác đạo Hồng Vân đó quá độc ác!

Sát khí của Thanh Bình Kiếm men theo liên kết giữa thiện niệm của muội muội ký thác trên Thái Âm Thần Luân và bản thể để tấn công!

Đã tổn hại đến căn nguyên, khó mà hồi phục!" "A?!..." Đông Hoàng Thái Nhất bi phẫn tột cùng.

"Loại tổn thương này vẫn còn sót lại, ta phải mau chóng đưa muội ấy trở về Thái Âm Tinh, dùng bản nguyên chi lực của Thái Âm Tinh để khu trừ sức mạnh sát khí còn sót lại trong thiện niệm của muội ấy, và cố gắng nuôi dưỡng!" Hi Hòa nói xong cũng không dừng lại nữa, trực tiếp bay đi rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, hướng về Thái Âm Tinh.

"Ầm!" Đông Hoàng Thái Nhất hung hăng đấm một quyền lên bảo tọa, phát tiết cơn giận trong lòng.

"Hoàng đệ chớ vội!

Chúng ta đến Oa Hoàng Cung cầu xin Nữ Oa nương nương!

Quý là Thánh nhân, không chừng có cách cứu được Thường Hi!" Yêu hoàng Đế Tuấn mở miệng khuyên giải.

"Đúng rồi!

Chương 248

Còn có Nữ Oa nương nương!" Đông Hoàng Thái Nhất như vớ được cọng rơm cứu mạng cuối cùng, kinh hỉ vạn phần định đi đến Oa Hoàng Cung trong Hỗn Độn.

"Đừng vội!

Lúc này tâm tư hỗn loạn, hãy mời Hy Hoàng và Yêu tương đi cùng!" Yêu hoàng Đế Tuấn lớn tiếng gọi.

Đông Hoàng Thái Nhất vội vàng kéo Hy Hoàng Phục Hy không chút chậm trễ đến Oa Hoàng Cung.

Thải Vân đồng tử dường như đã đợi sẵn ở cửa cung nói: "Nương nương vừa mới xuất quan, đại lão gia, Đông Hoàng bệ hạ mời vào!" "Nữ Oa nương nương cứu mạng!" Đông Hoàng Thái Nhất vừa gặp mặt lập tức lớn tiếng cầu xin.

"Chuyện này ngô đã biết!

Ngô vốn tưởng các ngươi niệm tình Nhân tộc là tâm huyết của ngô, không nỡ thấy họ bị Vu tộc lăng nhục, mới ra tay tương trợ, nào ngờ các ngươi lại đồ sát Nhân tộc!" Thần sắc Nữ Oa nương nương lạnh nhạt mang theo sự bất mãn mãnh liệt.

"Không chỉ vậy, quá đáng hơn là, lại còn sinh lòng ác niệm, muốn diệt tộc Nhân tộc!

Lúc quyết định như vậy có từng nghĩ đến ngô không?" Nữ Oa nương nương lúc này mặt lạnh giọng nghiêm!

"Nữ Oa nương nương thứ tội!

Thực sự là Nhân tộc quá đáng ghét, ép chúng thần đến mức không còn cách nào khác, mới nhất thời tức giận đưa ra quyết định như vậy,

nhưng chúng thần cũng không thực sự muốn diệt Nhân tộc, chỉ là muốn đưa họ về Thiên giới quản giáo một phen!" Đông Hoàng Thái Nhất lúc này có việc cầu người, đương nhiên không thừa nhận muốn diệt Nhân tộc do Nữ Oa nương nương tạo ra, chỉ có thể một mực giải thích.

"Nữ Oa nương nương!

Dù Yêu tộc có sai, nhưng Yêu tộc dù sao cũng là mẫu tộc của nương nương, Nhân tộc chỉ là chủng tộc ngài tiện tay tạo ra!

Sao có thể lấy hạ phạm thượng chống lại Yêu tộc chứ!" Yêu tương Nhiên Đăng đạo nhân thấy Đông Hoàng Thái Nhất nháy mắt, chỉ có thể tiến lên mở miệng khuyên giải.

"A!" Hy Hoàng Phục Hy cũng mở miệng, "Nữ Oa nương nương!

Thường Hi đạo hữu và chúng ta cũng đã có quan hệ bao nhiêu nguyên hội rồi!

Từ lúc nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, thành lập Yêu tộc, đến thiên hôn đại điển, Thường Hi đạo hữu luôn kính trọng Nữ Oa nương nương, nay gặp nạn, ngài không thể không giúp a!" Nữ Oa nương nương nghe huynh trưởng mở miệng, với ngữ khí cầu xin như vậy, chỉ có thể thở dài, gác lại sự bất mãn trong lòng nói: "Hừ!

Trước tiên đến Thái Âm Tinh xem tình hình của Thường Hi đã!" "Đa tạ Nữ Oa nương nương!

Đa tạ Nữ Oa nương nương!" Đông Hoàng Thái Nhất liên thanh cảm tạ...

"Ngô tuy đã dùng tạo hóa pháp tắc cố gắng giúp thiện niệm của Thường Hi tụ lại!

Nhưng vô lực hồi thiên, Thường Hi căn bản không thể hồi phục!

Nay cách duy nhất là để thiện niệm của nàng tái thế tu luyện!" Nữ Oa nương nương đã hao phí mấy trăm năm mới khiến thiện niệm của Thường Hi vốn sắp tan rã ngưng tụ thành một tiểu đoàn chân linh.

"Bản hoàng về tìm Yêu tộc có tư chất tốt nhất, để Thường Hi tái thế trùng tu!" Đông Hoàng Thái Nhất kích động nói.

"Chân linh còn sót lại của Thường Hi hiện nay quá yếu ớt, nếu muốn tìm người tái thế trùng tu phải đưa chân linh vào trong mẫu thai!

Yêu tộc tu luyện hao phí thời gian quá dài, Yêu tộc có tư chất tuyệt hảo nào có dễ tìm như vậy..." Nữ Oa nương nương khẽ lắc đầu, không mấy lạc quan về kế hoạch của Đông Hoàng Thái Nhất.

"Theo ý của Nữ Oa nương nương thì nên làm thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất tha thiết hỏi.

"Nhân tộc thiên sinh đạo thể, tốc độ trưởng thành cực nhanh!

Ngô là Thánh mẫu của Nhân tộc, tìm một người có thiên tư tuyệt giai không khó, nếu thuận lợi chỉ cần mấy vạn năm là có thể tu luyện có thành, trở về Thiên đình!" Nữ Oa nương nương mở miệng nói.

"Nhân tộc..." Đông Hoàng Thái Nhất có chút do dự.

"Quan trọng nhất là, chân linh của Thường Hi tan rã không toàn vẹn, nếu thai nghén trong Yêu tộc, cần hàng ngàn vạn năm mới có thể bổ sung đầy đủ chân linh trong mẫu thai!

Chỉ có thiên sinh đạo thể như Nhân tộc mới có thể thai nghén trong thời gian ngắn!

Ngô chỉ có thể làm được như vậy là cách tốt nhất!" Nữ Oa nương nương thấy Đông Hoàng Thái Nhất vẫn không muốn, sắc mặt dần dần lạnh đi: "Nếu ngươi không đồng ý thì thôi!

Ngô liền trở về Oa Hoàng Cung!" "Nữ Oa nương nương nguôi

giận!

Đã ngài cảm thấy đây là cách tốt nhất cho Thường Hi, vậy phiền ngài tự mình ra tay, giúp muội tử đáng thương của tôi tìm một người Nhân tộc có thiên tư tuyệt giai để tái thế trùng tu!" Hi Hòa dù sao cũng là chị ruột của Thường Hi, vì tốt cho muội muội, tự nhiên sẽ không để ý là Nhân tộc hay Yêu tộc, lập tức đồng ý.

"Nhưng tái thế trùng tu dù có khôi phục tu vi, tìm lại ký ức kiếp trước, cũng không còn là Thường Hi ban đầu nữa!" Nữ Oa nương nương khẽ lắc đầu.

"Ta không quan tâm những điều đó!

Chỉ cần muội muội có thể tái thế trùng tu, không để chân linh của nó lang thang không nơi nương tựa trong thế giới Hồng Hoang là ta đã mãn nguyện rồi!" Hi Hòa vội nói.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy lòng không cam, nhưng miệng mấp máy mấy lần, cuối cùng cũng không nói gì, biết Nữ Oa nương nương nói là sự thật.

Dù Đông Hoàng Thái Nhất kiên trì mang chân linh của Thường Hi về Yêu tộc tái thế trùng tu, sau vô số năm tu luyện có thành cũng không còn là Thường Hi ban đầu, mà là một sinh linh hoàn toàn mới!

Hi Hòa đầy mong đợi thăm dò: "Nữ Oa nương nương, tôi ở đây có Thái Âm tinh hoa thu thập nhiều năm!

Nương nương có thể dung nhập nó vào chân linh của Thường Hi, để khi nàng tái thế tu luyện có thành, sẽ dưới sự hấp dẫn của Thái Âm Tinh mà quay về Thái Âm Tinh!" "Không vấn đề!

Trong chân linh của Thường Hi vốn có Thái Âm tinh hoa, dung nhập thêm sẽ giúp chân linh hồi phục, và tư chất tu luyện sau khi tái thế cũng sẽ được nâng cao!" Nữ Oa nương nương cười nhận lấy một

hộp ngọc mà Hi Hòa đưa.

Nàng dùng lực lượng tạo hóa pháp tắc từ từ dung hợp lượng lớn Thái Âm tinh hoa tích trữ trong đó vào chân linh của Thường Hi.

Sau khi đại công cáo thành, Nữ Oa nương nương mang theo chân linh của Thường Hi chuẩn bị đến đại lục Hồng Hoang tìm cơ hội tái thế thích hợp.

Trước khi đi, Nữ Oa nương nương đột nhiên nói: "Yêu tộc lần này hành sự nếu có thể như Yêu sư Côn Bằng, trước tiên hỏi ý kiến của ngô, cũng không đến nỗi xảy ra chuyện như bây giờ!" "Yêu sư Côn Bằng rất lo lắng Yêu hoàng, Đông Hoàng sẽ trách tội kháng mệnh bất tuân!

Ngô vốn không tham dự vào chuyện Yêu tộc nữa, nhưng vẫn làm người hòa giải cho các ngươi!" Nữ Oa nương nương thấy Đông Hoàng Thái Nhất mặt đầy vẻ giận dữ, thở dài nói: "Đã Đông Hoàng không muốn tha thứ cho Yêu sư Côn Bằng, vậy y không cần về Thiên đình nữa, sau này sẽ ở trong Oa Hoàng Cung của ngô nghe lệnh, vừa hay ngô cũng thiếu một người đắc lực để sai khiến!" "Toàn bộ nghe theo Nữ Oa nương nương!" Đông Hoàng Thái Nhất tuy không vui vì Nữ Oa nương nương bảo vệ Yêu sư Côn Bằng, nhưng dù sao sau chuyện này, Yêu sư Côn Bằng cũng khó mà quay về Yêu tộc!

Nữ Oa nương nương mang theo chân linh của Thường Hi đi khắp các bộ lạc lớn của Nhân tộc trên đại lục Hồng Hoang, muốn tìm một mẫu thể có các điều kiện phù hợp hoàn toàn với chân linh của Thường Hi, có thể thuận lợi trưởng thành cũng không phải là chuyện dễ.

Mấy chục năm sau, Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng phát hiện một nữ tử có thể chất hoàn toàn phù hợp, bản thân tư chất cũng không tệ, vô cùng hài lòng.

"Cuối cùng cũng tìm được một mẫu thể tạm được!

Nhưng nữ tử này là thể chất thuần âm, thai nghén Thái Âm chi thể của Thường Hi cũng hợp!

Chỉ là nữ tử này chưa kết hôn...” Nữ Oa nương nương có chút rối rắm.

“Ai!

Kệ đi!

Đợi nàng kết hôn ngô lại phải ở lại đại lục Hồng Hoang thêm mấy năm nữa!

Nay trên đại lục Hồng Hoang khí lượng kiếp dần dần nồng đậm, khiến ngô rất khó chịu, sớm giải quyết chuyện này cho xong!” Nữ Oa nương nương hít thở không khí đầy khí lượng kiếp, khó chịu như người thường hít phải sương mù dày đặc, vội vàng muốn trở về Oa Hoàng Cung, nên cũng không suy nghĩ nhiều.

Nàng trực tiếp thi triển lực lượng tạo hóa pháp tắc, bắt đầu đưa chân linh của Thường Hi vào cơ thể nữ tử đó!

Nữ tử này là con gái của thủ lĩnh một bộ lạc Nhân tộc không xa bộ lạc Hậu Nghệ.

Một buổi chiều, nàng đang ở trong phòng vá giày da thú cho cha, đột nhiên cảm thấy một trận mê man, bất giác ngủ thiếp đi.

Chương 249

Trong mơ màng, nàng thấy một vầng trăng sáng vằng vặc từ trên trời rơi xuống, xuyên qua cửa sổ chui thẳng vào cơ thể mình.

"A!" Nữ tử đó giật mình, một tiếng kinh hô tỉnh giấc.

Thủ lĩnh bộ lạc vừa đi săn về, vừa cùng tộc nhân chia tay đi vào sân nhà mình.

Nghe thấy tiếng kinh hô của con gái, tưởng có tộc nhân Vu tộc không màng ước định hai bên đến cướp đoạt phụ nữ Nhân tộc, vội vàng chạy mấy bước vào trong nhà cảnh giác nhìn xung quanh.

Thủ lĩnh bộ lạc thấy trong nhà không có ai, con gái trong tay cầm chiếc giày da thú cũ kỹ, mắt còn ngái ngủ, vội vàng hỏi: "Con gái, sao vậy?" "Cha!

Cha về rồi!" Con gái vội vàng đứng dậy, vừa bưng cháo rau dại thịt thú đã nấu xong lên, vừa ngại ngùng nói, "Con gái vừa rồi không biết sao ngủ thiếp đi, trong mơ màng mơ thấy một vầng trăng sáng lao vào lòng con gái, mới giật mình tỉnh dậy!" "Ồ?!" Người cha nhíu mày nhìn chằm chằm con gái một lúc lâu, tuy ông cũng có tu vi nhất định, nhưng không đủ để nhìn ra dấu vết do chính Nữ Oa nương nương ra tay.

Một lúc sau, người cha lắc đầu nói: "Chuyện này có chút kỳ lạ, nghe nói gần đây Hoàng Long thượng tiên đang làm khách ở bộ lạc Hậu Nghệ!" "Hoàng Long thượng tiên?

Là Hoàng Long thượng tiên được thờ phụng trong Ngũ Tiên Miếu ở Ly Sơn sao?

Sao ngài ấy lại đến bộ lạc Hậu Nghệ làm khách?" Con gái thường

nghe thủ lĩnh cha kể về các điển cố của Nhân tộc, nên biết rất rõ về điều này, vừa nghe đến Hoàng Long thượng tiên lập tức kích động ngắt lời cha hỏi.

"Vốn dĩ cứ cách một khoảng thời gian sẽ có tuần sát sứ đi tuần tra khắp nơi, tìm hiểu xem trong số các tộc nhân thông hôn giữa Vu tộc và Nhân tộc có ai không tự nguyện không!" Người cha giải thích.

"Gần đây nghe nói ở bộ lạc Hỏa chi dưới quyền Chúc Dung Tổ vu ở xa có tộc nhân Vu tộc lén lút cướp đoạt phụ nữ Nhân tộc.

Hoàng Long thượng tiên liền chuyên trình đến điều tra chuyện này, tiện thể phụ trách nhiệm vụ tuần tra các bộ lạc Vu tộc gần đây!" "Cho nên mấy ngày nữa Hoàng Long thượng tiên cũng sẽ đến bộ lạc chúng ta tuần tra, lúc đó nhớ nhắc cha hỏi Hoàng Long thượng tiên!" Người cha sợ mình bận rộn sẽ quên chuyện này, nghiêm túc dặn dò.

"Được ạ!

Ma Cô tiên tử cũng sẽ đến chứ ạ?" Con gái kích động hỏi, "Nghe nói họ là một đôi tiên lữ hiếm có!" "Cái này cha cũng không biết!" Người cha cười nói.

"Vậy..." Con gái hưng phấn tíu tít hỏi không ngừng.

Mấy kỷ sau, Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử cùng nhau tuần tra một bộ lạc Nhân tộc có quy mô không lớn, cẩn thận hỏi thăm tình hình phát triển của bộ lạc.

Đồng thời, họ cũng hỏi xem có ai bị mất tích một cách không minh bạch hay không, bất kể là nam nữ già trẻ, chỉ cần không phải là những tình huống bình thường như ra ngoài chiến đấu tử vong hoặc bệnh tật qua đời.

Chỉ cần có người mất tích một cách kỳ lạ, hoặc có những điều bất thường, hoặc trong bộ lạc xuất hiện những chuyện quái đản, đều có

thể báo cho tuần sát sứ.

Tuần sát sứ sẽ tiến hành điều tra, cho dù do trình độ con người có hạn khó mà tra ra sự thật, cũng sẽ ghi chép lại để phòng khi cần dùng đến sau này.

Thủ lĩnh bộ lạc cùng các vị trưởng lão, cũng như đại biểu nam nữ tráng niên trong bộ lạc nhiệt tình chiêu đãi Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử, báo cáo chi tiết về tình hình phát triển của bộ lạc trong mấy năm gần đây.

Sau khi xử lý xong mọi sự vụ của bộ lạc, vị thủ lĩnh đứng trước mặt Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử, có vẻ hơi căng thẳng nói: "Hai vị thượng tiên, tại hạ có một việc riêng muốn thỉnh giáo..." Thủ lĩnh bộ lạc tuy cảm thấy giấc mộng kỳ quái của con gái mình có chút bất thường, nhưng dù sao bây giờ con gái vẫn ổn, không bệnh không tai, thân thể khỏe mạnh, vì vậy mà làm phiền hai vị thượng tiên bận rộn trăm công ngàn việc, trong lòng có chút thấp thỏm bất an.

"Không sao cả!

Có chuyện gì cứ nói thẳng!

Hai người chúng ta nhất định sẽ dốc toàn lực!" Hoàng Long chân nhân tính tình đôn hậu, không hề có chút vẻ mặt thiếu kiên nhẫn nào.

"Ta có một đứa con gái út, lúc vợ ta mang thai nó thì cơ thể không khỏe, sau đó khó sinh mà mất!

Từ nhỏ ta đã vô cùng yêu thương nó!

Chỉ là tư chất tu luyện của nó dường như không mạnh, tu vi tiến bộ khá chậm chạp.

May mà phương diện tinh thần lực lại có chút thành tựu, nguyên thần vững chắc." Thủ lĩnh bộ lạc giới thiệu đơn giản.

“Thế nhưng mấy hôm trước, lúc chạng vạng khi ta đi săn về thì nó lại ngủ thiếp đi một cách mơ màng, còn mơ một giấc mơ kỳ quái...” Thủ lĩnh bộ lạc kể lại giấc mơ của con gái mình một lượt.

“Tình huống này trước nay chưa từng xảy ra!

Cho nên trong lòng ta nghi ngờ, mới thỉnh giáo hai vị thượng tiên một phen, xem việc này có gì bất thường không!” Thủ lĩnh bộ lạc vừa nói vừa mời Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử vào nhà.

“Người có nguyên thần vững chắc thì tinh lực dồi dào, không lý nào lại vô duyên vô cớ mệt mỏi ngủ thiếp đi vào lúc chạng vạng, càng không thể vô duyên vô cớ có mộng cảnh kỳ lạ cổ quái!

Chuyện này quả thật có điều bất thường!” Hoàng Long chân nhân khẽ gật đầu thừa nhận.

Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử cùng nhau gặp con gái của thủ lĩnh bộ lạc, tuy không phải tuyệt sắc giai nhân nhưng lại có một vẻ thanh lệ tú mỹ riêng, trong lòng khẽ kinh ngạc.

Đợi sau khi thăm dò cẩn thận một phen, Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử vừa mừng vừa kinh.

Mừng là vì phát hiện cô gái này lại là “Thuần Âm Chi Thể”!

Một thể chất tu luyện vô cùng hiếm có!

Kinh là vì cũng đồng thời phát hiện cô gái này vẫn còn là đồng thân chưa bị phá, nhưng lại đang mang thai!

Thai nhi trong bụng dường như có chút phi thường, cho dù nhìn kỹ cũng phảng phất như cách một lớp sương mù dày đặc, không thể thấy rõ lai lịch của thai nhi trong bụng!

“Cô nương xưng hô thế nào?” Ma Cô tiên tử liếc mắt ra hiệu cho Hoàng Long chân nhân bình tĩnh, rồi như thuận miệng hỏi.

“Tiểu nữ tên là Hằng Nghi.” Con gái của thủ lĩnh bộ lạc ngơ ngác đáp.

“Tư chất tu luyện của Hằng Nghi vô cùng mạnh mẽ!

Rất phù hợp với công pháp tu luyện của một mạch Tây Vương Mẫu nương nương trong ‘Tổ Thần Miếu’ trên đỉnh Ly Sơn của Tổ Sơn Nhân tộc!” Ma Cô tiên tử dịu dàng nói.

“A?

Hằng Nghi tư chất tu luyện tốt sao?

Không đúng chứ!

Trong mấy đứa con của ta, Hằng Nghi là đứa có tốc độ tu luyện chậm nhất!

Tu luyện mấy năm rồi mà ngay cả giai đoạn Luyện Tinh Hóa Khí cũng chưa đạt tới!” Thủ lĩnh bộ lạc không dám tin.

“Hằng Nghi cô nương là ‘Thuần Âm Chi Thể’ cực kỳ hiếm thấy, chỉ có tu luyện công pháp phù hợp mới có thể thể hiện ra thiên tư siêu cường, phương pháp tu luyện trong bộ lạc không thích hợp với nàng!” Ma Cô tiên tử giải thích.

“A?” Tộc trưởng bộ lạc vừa kinh ngạc vừa vui mừng, không biết nên phản ứng thế nào.

“Ngươi có nguyện ý để Hằng Nghi cô nương bái nhập vào một mạch ‘Tu Di Sơn’ không?” Hoàng Long chân nhân hỏi.

Tuần sát sứ vốn có trách nhiệm phát hiện các thiên tài tu luyện trong các bộ lạc Nhân tộc, đưa đến các bộ lạc lớn để bồi dưỡng.

Lần này vốn là tu sĩ Nhân tộc đi tuần sát, nhưng vì tình huống đặc biệt nên Hoàng Long chân nhân mới đi trước, phát hiện ra Hằng Nghi có tư chất tuyệt vời là “Thuần Âm Chi Thể”, thai nhi trong bụng lại có

dị thường, đương nhiên phải đưa về "Tu Di Sơn" trước.

"Con đồng ý!" Hằng Nghi, người nãy giờ vẫn nhịn không nói, lúc này hưng phấn reo lên.

Nàng vốn vẫn luôn cho rằng tư chất tu luyện của mình không tốt, trong lòng vô cùng tự ti, không lúc nào không ngưỡng mộ các huynh trưởng vì bộ lạc mà cống hiến, còn mình chỉ có thể ở lại trong bộ lạc làm những nhiệm vụ đơn giản.

Nay nghe nói mình lại có tư chất tuyệt vời hiếm thấy, có cơ hội bái nhập "Tu Di Sơn", trong lòng lập tức nở hoa, không nhịn được mà lên tiếng reo hò.

"Được!" Thủ lĩnh bộ lạc tuy trong lòng không nỡ, nhưng dưới ánh mắt tha thiết của con gái, lại nghĩ đến một mạch "Tu Di Sơn" trong truyền thuyết, cuối cùng cũng gật đầu đồng ý.

Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử dùng nguyên thần trao đổi một lát, liền quyết định trước hết để Ma Cô tiên tử đưa Hằng Nghi lập tức đến "Hỏa Vân Động", sau đó thông qua thạch cổ của "Tu Di Sơn Môn" để trở về "Tu Di Sơn".

Chương 250

Mặc dù gần đây Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đều đang bế quan tu luyện.

Nhưng lúc này Tây Vương Mẫu hoàn toàn có thể quyết định, bởi vì "Thuần Âm Chi Thể" của Hằng Nghi vốn là thích hợp nhất với công pháp tu luyện một mạch của Tây Vương Mẫu!

Lúc này, Hoàng Long chân nhân vẫn tưởng rằng Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đang bế quan, nhưng thực ra bọn họ đang ở trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang chi giới.

Tại một vị trí trong Hỗn Độn xa xôi, cách xa "Tử Tiêu Cung" và "Oa Hoàng Cung", thậm chí có thể nói là nơi xa nhất mà năng lực của Ba Tiêu đạo nhân có thể đạt tới so với thế giới Hồng Hoang, họ đã chọn được một chỗ.

Ba Tiêu đạo nhân tế ra hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo là "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", mồ hôi như mưa bổ chém vào không gian Hỗn Độn trước mắt.

Ba Tiêu đạo nhân không biết đã bao lâu rồi không có cảm giác này, giống như trở về kiếp trước ở trên địa cầu, dùng cuốc một cách vụng về khai khẩn một mảnh đất hoang vừa khô vừa cứng, vô cùng khó khăn.

Hồng Vân lão tổ tay cầm "Thanh Bình Kiếm" cũng đang ra sức bổ chém.

Hai người tốn rất nhiều công sức mới chém ra được một không gian rộng chừng hai trượng vuông trong Hỗn Độn.

Trấn Nguyên Tử lập tức thúc giục "Dương Liễu Diệp", thi triển

lực lượng Không Gian pháp tắc để cố định không gian vừa khó khăn khai tịch ra, tránh để nó bị Hỗn Độn chi khí xâm thực trở lại, khôi phục nguyên trạng!

"Tiếp tục!" Ba Tiêu đạo nhân cắn răng tiếp tục khai hoang trong Hỗn Độn.

Chẳng trách năm xưa Dương Mi lão tổ với tu vi Hỗn Nguyên Kim Tiên không muốn rời khỏi thế giới Hồng Hoang, nhất quyết phải ở lại thế giới Hồng Hoang thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên rồi mới dám đi sâu vào Hỗn Độn du lịch.

Thì ra tu vi Chuẩn Thánh muốn đứng vững trong Hỗn Độn lại gian nan đến thế!

Xem ra Hỗn Độn ở gần "Tử Tiêu Cung" là vì quá gần thế giới Hồng Hoang, thực chất chỉ có thể coi là vùng đệm giữa thế giới Hồng Hoang và không gian Hỗn Độn mà thôi!

Hồng Hoang không ghi năm tháng, trong Hỗn Độn càng không có tuế nguyệt.

Rất lâu sau, ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ đồng tâm hiệp lực, cuối cùng cũng khai tịch được một không gian rộng trăm trượng vuông trong Hỗn Độn.

Ba Tiêu đạo nhân thả ra "Ba Tiêu Cung", Trấn Nguyên Tử tế ra "Dương Liễu Diệp" để ổn định không gian nơi này.

Đồng thời, Ba Tiêu đạo nhân đặt một cái thạch cổ trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" ở trước cửa "Ba Tiêu Cung".

Bởi vì "Tam Thập Lục Trọng Thiên" là tiểu thế giới độc hữu của Ba Tiêu đạo nhân, cho dù là Thiên Đạo cũng khó mà giám sát được.

Như vậy tiện cho việc bất cứ lúc nào cũng có thể thông qua "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm trạm trung chuyển để trực tiếp đến "Ba

Tiêu Cung" trong Hỗn Độn.

Ba huynh đệ vất vả bày bố tất cả các trận pháp có thể bày bố một lượt, bóng dáng của "Ba Tiêu Cung" dần dần biến mất trong Hỗn Độn mịt mùng.

Cứ như vậy, ngoài ba người họ ra, không ai có thể tìm thấy một không gian nhỏ bé chỉ rộng trăm trượng vuông trong Hỗn Độn vô tận.

Dù vậy, Ba Tiêu đạo nhân vẫn vô cùng cẩn thận, mọi cuộc nói chuyện đều lợi dụng "Tịnh Đế Kim Liên" để tiến hành.

"Tam đệ, ở 'Ba Tiêu Cung' hãy mau chóng tam thi hợp nhất, nhị đệ nếu muốn trảm khước tự ngã thi cũng có thể ở đây." Ba Tiêu đạo nhân dặn dò.

"Đại huynh!

Dù sao đệ cũng phải đi con đường Thánh đạo, nay tam thi đã trảm, sao không sớm thành Thánh, cũng có thể khiến cho một mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta an toàn hơn, hành sự cũng tiện hơn một chút!" Hồng Vân lão tổ không hiểu.

"Trước khi thành Thánh, mỗi một bước nhỏ tiến lên được, sau khi thành Thánh thực lực sẽ mạnh thêm một phần, đến lúc đó đối với một mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta càng có lợi!" Ba Tiêu đạo nhân biết Hồng Vân lão tổ nóng lòng, bèn lên tiếng an ủi.

"Hiện tại trong thế giới Hồng Hoang, ngoài vị kia ra, chỉ có Nhân tộc Thánh mẫu là Thánh nhân duy nhất, không có việc gì cũng sẽ không hiện thân, một mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta có Bản tọa ở đây tự nhiên không sao cả!" "Trước khi Tam Thanh thành Thánh, hoặc trước khi Vu Yêu đại chiến quyết chiến, đệ chỉ cần dùng phương pháp vi huynh đã dạy mà toàn lực tam thi hợp nhất, cố gắng lấy 'Hồng Mông Tử Khí' làm căn cơ để thành Thánh đạo, vạn bất đắc dĩ mới đi con

đường công đức thành Thánh!" Ba Tiêu đạo nhân trịnh trọng dặn dò.

"Đại huynh!

Thực ra cũng không khác biệt lắm đâu!" Tính lười biếng của Hồng Vân lão tổ lại một lần nữa biểu hiện ra.

"Không!

Khác biệt rất lớn!

Tuy đều đi con đường Thánh đạo, nhưng trảm tam thi thành Thánh, tuy khó mà bước ra bước tiếp theo, nhưng sau này sẽ có cơ hội cùng vi huynh, nhị đệ du lịch thế giới Hỗn Độn." "Nhưng nếu đi con đường công đức thành Thánh, ràng buộc với thế giới Hồng Hoang quá sâu, thật sự không thể cùng ta đi khám phá ảo diệu của thế giới Hỗn Độn được nữa!" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc nói.

"Được rồi!

Vậy ta sẽ đi con đường trảm thi thành Thánh cho tốt!

Nếu không đến lúc đó hai huynh đều đi khám phá du lịch thế giới Hỗn Độn, chỉ còn lại một mình ta cô đơn ở lại thế giới Hồng Hoang thì cũng quá đáng thương rồi!" Hồng Vân lão tổ cuối cùng cũng hạ quyết tâm, phải mau chóng tam thi hợp nhất, đi con đường trảm tam thi thành Thánh thuần chính.

"Đại huynh, nhị huynh, đệ chuẩn bị trước tiên tu luyện 'Vân Chi Pháp Tắc' đến cảnh giới viên mãn, lấy đó làm điểm đột phá để chứng đạo thành Thánh!" Hồng Vân lão tổ cũng có suy nghĩ riêng về việc tu luyện.

"Tốt!

Trong Hỗn Độn cũng có Hỗn Độn Linh Vân!

Cũng có thể lĩnh ngộ một phen, không chừng sẽ có hiệu quả kỳ

diệu!

Nhưng Hỗn Độn nguy hiểm, nhớ kỹ không được hành động mạo hiểm, không được đi xa 'Ba Tiêu Cung'!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò.

"Hiểu rồi!

Đệ lười đi ra ngoài lắm!

Có Hỗn Độn Linh Vân bay qua, đệ sẽ nhiếp nó vào trong 'Ba Tiêu Cung' mà thôi." Làm xong công tác tư tưởng cho Hồng Vân lão tổ, Ba Tiêu đạo nhân nhìn về phía Trấn Nguyên Tử, truyền âm hỏi: "Nhị đệ, tự ngã thi của đệ đến đâu rồi?" "Còn thiếu một chút hoả hầu!" Trấn Nguyên Tử bất đắc dĩ lắc đầu.

"Nhị huynh, đệ thấy có lẽ là thiếu một trận đại chiến thỏa thích!

Vốn tiến độ của đệ cũng đâu có nhanh hơn huynh!

Ai ngờ đánh một trận với Yêu tộc lại thành công!" Hồng Vân lão tổ ha hả cười lớn.

"Ừm!

Có khả năng!

Ta luôn cảm thấy tự ngã thi rục rịch, nhưng muốn trảm thi lại luôn thiếu một bước cuối cùng, có lẽ quả thật cần một trận đại chiến, mới có thể kích phát tiềm lực mà trảm ra tự ngã thi!" Trấn Nguyên Tử vô cùng đồng tình.

"Vu Yêu đại kiếp đã đến, cơ hội tham gia đại chiến không thiếu!

Chỉ có một điểm, nhị đệ trảm khước tự ngã thi không thể tiến hành trong thế giới Hồng Hoang." Ba Tiêu đạo nhân có chút lo lắng.

"Cách thức trảm khước tự ngã thi của tam đệ có chút đặc biệt, cũng không biết vị kia có chú ý đến việc tam đệ dùng 'Thiên Ân Hồ Lô' để trảm thi hay không." "Nếu nhị đệ trảm tam thi cũng đều sử

dụng linh bảo đồng căn đồng nguyên, cộng thêm Tây Vương Mẫu trảm khước thiện thi, ác thi sử dụng 'Phượng Vĩ Quải Trượng' và 'Long Đầu Quải Trượng', Bản tọa còn giúp nàng tìm được 'Kỳ Lân Quải Trượng'!" "Tuy rằng vi huynh từ sau khi trảm thi, chưa từng tế ra tam tọa liên đài để đối địch, nhưng một khi vị kia nổi lòng nghi ngờ, nhất định có thể đoán ra chúng ta biết được bí mật mấu chốt nhất của việc trảm tam thi thành Thánh, từ đó sẽ thêm vô số phiền não!" "Đồng thời cũng không thể xem thường ánh mắt nhạy bén của các đại năng khác trong thế giới Hồng Hoang, để họ biết chúng ta trong tay có linh bảo mạnh hơn lại không dùng để trảm thi, mà lại lùi một bước tìm cái khác, e rằng cũng sẽ nảy sinh liên tưởng!" Ba Tiêu đạo nhân đã từng nhắc nhở Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu về việc này, lúc này nhắc lại chuyện cũ là để họ nâng cao cảnh giác.

Đó cũng là lý do vì sao Ba Tiêu đạo nhân nhất quyết phải ở cảnh giới Chuẩn Thánh mà tốn thời gian, công sức để khai tịch ra một lãnh địa trong Hỗn Độn, chính là để lúc tu luyện có thể tránh tai mắt người khác.

"Đại huynh yên tâm!

Bọn đệ hiểu rồi!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ liên tục gật đầu.

"Đại huynh yên tâm, lúc đệ trảm khước tự ngã thi, toàn bộ bản thể đều sẽ tan ra, lĩnh ngộ được chí lý vân tụ vân tán của bản tâm, trong nháy mắt trảm khước tự ngã thi, ngay cả tam hoa trên đỉnh đầu cũng không thả ra!

Cho dù là vị kia cũng khó mà phát giác được!" Hồng Vân lão tổ trong lòng tự có một loại trực giác mơ hồ.

"Đại huynh!

Chương 251

Tình hình của huynh thế nào rồi?" Trấn Nguyên Tử quan tâm hỏi.

"Ha ha ha!

Trảm khước tự ngã thi đối với người khác là thi khó khăn nhất trong tam thi, nhưng đối với vi huynh lại là bước đơn giản hơn cả thiện thi và ác thi!" "Vi huynh từ ngày đản sinh linh trí đến nay, mọi việc làm đều tuân theo lựa chọn của bản tâm, cho nên đã sớm minh ngộ được tự ngã bản tâm của mình!

Thực ra vi huynh đã sớm có thể trảm khước tự ngã thi rồi!" Ba Tiêu đạo nhân thần tình ngạo nghễ, ha hả cười lớn.

"Chỉ là thân ở trong thế giới Hồng Hoang, chỉ sợ lúc trảm khước tự ngã thi sẽ bị vị kia phát giác, cho nên mới một mực áp chế đến bây giờ!

Nay không gian Hỗn Độn đã khai tịch thành công, trận pháp phòng ngự các thứ cũng đều đã bố trí xong!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn quanh một vòng.

"Ầm!" Chỉ thấy Ba Tiêu đạo nhân hai vai khẽ rung lên, tam hoa trên đỉnh đầu đã hiện ra, đóa đóa Đại La hoa khai thập nhị phẩm viên mãn cảnh giới!

"Nhân chi hoa" chậm rãi xoay chuyển!

Một tôn bạch bào tự ngã thi tay nâng "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" chậm rãi bước ra, bước bước sinh sen!

"Kiến quá bản tôn!" Tự ngã thi nhàn nhạt cười một tiếng, tựa như bạch liên tẩy thế, siêu phàm thoát tục.

"Vù!" "Vù!" Kim bào thiện thi, huyền bào ác thi cũng lần lượt tay

nâng "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" từ "Thiên chi hoa", "Địa chi hoa" bước ra, cũng là bước bước sinh sen.

Thiện thi, ác thi, tự ngã thi đứng song song, một cỗ khí tức huyền diệu khó lường lưu chuyển bất định giữa tam thi!

"Ầm ầm ầm!" Đại La hoa khai thập nhị phẩm viên mãn tồn tại trảm khước tam thi, quả nhiên dẫn phát dị tượng!

Trong Hỗn Độn vang lên tiếng Hỗn Độn Thần Lôi cuồng bạo!

"Hỗn Độn Thần Lôi?" "Hỗn Độn Thần Lôi!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đồng thanh kinh hô.

"Đại huynh!

Thật lợi hại!

Trảm tam thi thôi mà, lại không phải chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Có cần thiết phải dẫn cả Hỗn Độn Thần Lôi ra không!" Giọng điệu trêu chọc của Hồng Vân lão tổ truyền qua "Tịnh Đế Kim Liên".

"Đại huynh Đại La hoa khai thập nhị phẩm, tuyệt đối là thế gian hiếm thấy!

Có dị tượng này mới là bình thường, nếu giống hệt như chúng ta mới là kỳ quái!" Trấn Nguyên Tử phản bác.

"Hắc hắc!

Hỗn Độn Thần Lôi đến đúng lúc lắm!

Nhị đệ, tam đệ, xem ra không gian của chúng ta lại có thể mở rộng không ít rồi!" Ba Tiêu đạo nhân ha hả cười lớn.

"Đại huynh!

Huynh muốn dùng Hỗn Độn Thần Lôi để giúp khai tịch không gian Hỗn Độn!" Trấn Nguyên Tử chấn kinh.

"Đương nhiên!" Ba Tiêu đạo nhân hưng phấn nói, "Với trình độ nắm giữ Lôi chi pháp tắc của ta, dẫn Hỗn Độn Thần Lôi tiến vào không gian Hỗn Độn không thành vấn đề!

Nhị đệ chuẩn bị ổn định không gian!

Tam đệ tùy cơ ứng biến!

Bảo vệ tốt trận pháp thủ hộ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng vui mừng khôn xiết, quả thực là buồn ngủ có người đưa gối!

Giống như vốn đang vất vả cầm rìu khai sơn, vừa mới đục được một cái hang nhỏ, lại có người mang thuốc nổ đến!

Vậy chẳng phải là tiện lợi hơn nhiều sao!

Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ dẫn Hỗn Độn Thần Lôi mở rộng không gian Hỗn Độn, bận rộn không ngơi nghỉ.

Trong "Tử Tiêu Cung", hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân dường như cảm giác được Hỗn Độn Thần Lôi đột nhiên xuất hiện ở nơi xa.

Hai mắt khẽ nhắm lại, hai đạo tia chớp xé rách hư không, nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn!

Đáng tiếc, Đạo tổ Hồng Quân ở trong Hỗn Độn không thể tùy tâm sở dục như ở trong thế giới Hồng Hoang.

Sau khi nhìn chằm chằm một hồi lâu, Đạo tổ Hồng Quân vẫn không thu hoạch được gì, liền cười hắc hắc nói: "Hỗn Độn...

Hỗn Độn... hắc hắc!

Hỗn Độn..." Hạo Thiên và Dao Trì hai vị đồng tử hiếm khi thấy Đạo tổ Hồng Quân vốn luôn điềm nhiên lại lộ ra vẻ mặt như vậy, bèn

lặng lẽ nhìn nhau.

Đạo tổ Hồng Quân trong lòng cười lạnh, có một số lời đương nhiên sẽ không để Hạo Thiên, Dao Trì hai vị đồng tử nghe thấy: "Hỗn Độn tuy lớn, nhưng lại vô cùng hung hiểm, đâu có dễ xông pha như vậy!

Không chừng một chút bất cẩn là thân tử đạo tiêu, hóa thành một hạt bụi trong Hỗn Độn!" "Thế giới Hồng Hoang mới là nơi quy túc tốt nhất!

Xem đi!

Ở nơi không xa thế giới Hồng Hoang, thỉnh thoảng có Hỗn Độn Thần Lôi, Hỗn Độn loạn lưu, Hỗn Độn triều tịch các loại tai nạn tàn phá.

Dương Mi lão tổ lại một lòng muốn đi xông pha trong Hỗn Độn!

Thật không biết sống chết!" Đạo tổ Hồng Quân suy nghĩ một lát, thu liễm tâm thần, tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Là một người vừa cẩn thận lại vừa tham vọng, trở thành Thiên Đạo Thánh nhân tuy mạnh mẽ, nhưng trong thế giới Hồng Hoang còn có Đại Đạo!

Đạo tổ Hồng Quân hiện tại theo đuổi việc có thể tu vi tiến thêm một bước, trở thành Đại Đạo Thánh nhân trong tình huống bảo đảm Thiên Đạo vận chuyển bình thường!

Đây là một con đường càng dài hơn, không thấy điểm cuối, Đạo tổ Hồng Quân cần phải không ngừng nỗ lực tu luyện...

"Ha ha ha!

Không uổng công chúng ta vất vả một phen, không gian Hỗn Độn vuông vức này đã được Hỗn Độn Thần Lôi mở rộng gấp mấy chục

lần, đủ cho chúng ta sử dụng rồi!" Ba Tiêu đạo nhân mặt mày mệt mỏi nhưng lại tràn đầy vẻ thỏa mãn.

Thông qua việc dẫn động Hỗn Độn Thần Lôi để khai tịch không gian Hỗn Độn, Ba Tiêu đạo nhân lại tinh tiến thêm không ít về việc nắm giữ Lôi chi pháp tắc!

Chuyện trong Hỗn Độn đã kết thúc, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử liền quay trở lại "Tu Di Sơn".

"Tình hình thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân nghe xong lời giới thiệu của Tây Vương Mẫu, vô cùng kinh ngạc đánh giá Hằng Nghi đang quỳ trước mặt, bụng đã to lùm lùm.

Tây Vương Mẫu thấy Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc, nghi ngờ, sắc mặt âm tình bất định, có chút thấp thỏm bất an kể lại.

"Hằng Nghi là 'Thuần Âm Chi Thể', rất thích hợp với công pháp tu luyện một mạch của thiếp.

Nhưng thai nhi trong cơ thể có chút dị thường, vẫn luôn hấp thu sinh cơ trong cơ thể nàng." "Nếu không được Ma Cô đưa đến 'Tu Di Sơn', e rằng đến lúc đứa trẻ ra đời, cũng là lúc nàng dầu hết đèn tắt!" "Vì vậy thiếp đã dùng 'Nhân Sâm Quả', 'Nhâm Thủy Bàn Đào' các loại linh quả để bổ sung sinh cơ cho nàng, đồng thời truyền thụ một số phương pháp tu luyện..." "Thiếp tuy yêu quý tư chất bất phàm của Hằng Nghi, nhưng không nắm chắc được tình hình thực hư!

Cho nên không dám thu nhận vào môn hạ..." "Ừm!" Ba Tiêu đạo nhân lơ đãng đáp một tiếng, "Mang thai bao lâu rồi?" "Tròn bảy mươi mấy năm, theo thiếp suy đoán có thể phải đến cửu cửu tám mươi mốt năm mới hạ sinh!

Chương 252

Phu quân!

Rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Tây Vương Mẫu nhỏ giọng nói.

"Ta cũng không biết là chuyện gì nữa..." Ba Tiêu đạo nhân trong lòng uất ức.

Với thực lực hiện tại, đương nhiên hắn nhìn ra được trong bụng Hằng Nghi là chân linh của Thường Hi bị Hồng Vân lão tổ chém giết, nay đã đầu thai chuyển thế, được bao bọc bởi thánh nhân chi lực và tạo hóa chi khí của Nữ Oa nương nương!

Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Liên Lý Chi" đem toàn bộ sự việc nói cho Tây Vương Mẫu.

"Phu quân!

Thường Hi bị tam đệ chém giết, chuyển thế làm người, lại bị đưa vào Nhân tộc, vừa hay bị Hoàng Long gặp được, đưa đến 'Tu Di Sơn'...

Đây là trùng hợp, hay là âm mưu được Yêu tộc sắp đặt sẵn!" Tây Vương Mẫu càng nghĩ càng cảm thấy chuyện này không đơn giản, sợ rằng sẽ mang lại tai họa ngầm cho "Tu Di Sơn".

"Phu quân!

May mà thiếp chưa thu nàng làm đồ đệ, hay là chúng ta đưa nàng về bộ lạc Nhân tộc?

Như vậy sẽ không có phiền phức nữa!" Tây Vương Mẫu đề nghị.

"Không cần!" Ba Tiêu đạo nhân suy nghĩ nhanh chóng, đã có chủ ý, "Để Ly Sơn thu Hằng Nghi làm ký danh đệ tử, còn chuyện Thường

Hi chuyển thế, chúng ta cứ giả vờ không biết, đi một bước xem một bước!" Sau đó Hằng Nghi liền được Thái Vân tiên tử đưa đến Ly Sơn giao cho Ly Sơn tiên tử thu làm ký danh đệ tử.

Hằng Nghi không hổ là "Thuần Âm Chi Thể", trước đó đã dùng rất nhiều linh quả, bây giờ lại tu luyện công pháp của Tây Vương Mẫu, tu vi tiến bộ thần tốc.

Đến năm thứ cửu cửu tám mươi mốt của thai kỳ, Hằng Nghi sinh hạ một bé gái, đặt tên là Thường Nga.

Tuy có Nữ Oa nương nương thi pháp che giấu, nhưng lúc Ba Tiêu đạo nhân đi qua Ly Sơn đã lặng lẽ kiểm tra tư chất của nàng, quả nhiên là "Thái Âm Chi Thể", trong cơ thể phong ấn "Thái Âm Tinh Hoa" mạnh mẽ!

Ly Sơn tiên tử đã sớm nhận được chỉ thị của Tây Vương Mẫu, vẫn truyền thụ công pháp tu luyện cho Thường Nga, nhưng lại lấy cớ Thường Nga tuổi còn nhỏ, tâm tính chưa định, không thu nhận vào môn hạ.

Bởi vì Thường Nga là chân linh được ngưng tụ từ thiện niệm của Thường Hi ký thác trong "Thái Âm Thần Luân", cho nên trời sinh thuần lương nhu thiện, lại là "Thái Âm Chi Thể", tính cách bẩm sinh ôn nhu như nước!

Ba Tiêu đạo nhân ngầm dặn dò Tây Vương Mẫu không nên vì trong lòng có phòng bị mà đối xử đặc biệt với Thường Nga.

Ngược lại phải chú ý làm công tác tư tưởng cho Thường Nga từ nhỏ, bồi dưỡng lòng trung thành và cảm giác quy thuộc đối với "Tu Di Sơn".

Với bản tính thuần lương nhu thiện của Thường Nga, sau này nhất định sẽ có thiện ý và lòng cảm kích đối với "Tu Di Sơn".

Sau Vu Yêu đại kiếp, Thường Nga sẽ trở thành Thái Âm Tinh Quân, nhưng nếu trở thành đệ tử của "Tu Di Sơn", vậy có khả năng sẽ nảy sinh biến cố.

Tóm lại, cứ kết một phần thiện duyên trước, sau này bất luận đối phương có kế hoạch gì, một mạch "Tu Di Sơn" cũng tiến có thể công, lui có thể thủ!

Một mạch "Tu Di Sơn" lặng lẽ tích lũy sức mạnh, âm thầm phát triển.

Vu tộc và Yêu tộc mấy năm nay lại không hề nhàn rỗi.

Yêu tộc Hi Hòa vì cái chết của muội muội Thường Hi mà bi phẫn khôn nguôi, ác niệm đại trướng.

Nữ Oa nương nương sau khi đưa chân linh của Thường Hi đi chuyển thế liền trực tiếp quay về "Oa Hoàng Cung".

Hi Hòa mấy lần cầu kiến muốn biết tung tích của muội muội, nhưng Nữ Oa nương nương lấy cớ hữu duyên tự sẽ tương kiến, không cần đi quấy rầy Thường Hi chuyển thế tu hành, không cho Hi Hòa biết tung tích.

Vì vậy Hi Hòa đã nhiều lần tự mình xuống đại lục Hồng Hoang, đi khắp các bộ lạc Nhân tộc để tìm kiếm Thường Hi chuyển thế.

Trong lúc đó, nàng đã gặp phải Tổ Vu mấy lần, trải qua mấy trận tử chiến, hiểm tử hoàn sinh.

Không ngờ lại lấy đó làm cơ duyên, thành công trảm khước ác thi, trở thành Nhị thi Chuẩn Thánh.

Hy Hoàng Phục Hy cũng cuối cùng thành công trảm khước ác thi, trở thành Nhị thi Chuẩn Thánh.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất thôn phệ khí vận

Yêu tộc, nhanh chóng tiến tới mục tiêu trảm khước tự ngã thi.

Đồng thời, Yêu Hoàng Đế Tuấn mấy lần ba lượt đến "Linh Sơn" ở đại lục phía nam, thành tâm mời mọc, cuối cùng dùng lợi ích lớn thuyết phục được Chuẩn Đề đạo nhân, vào thời khắc mấu chốt sẽ trợ giúp Yêu tộc một tay.

Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi đàm phán xong với Chuẩn Đề đạo nhân, đang chuẩn bị quay về "Thiên Đình", lại cảm giác được trong Đông Hải có một vật hữu duyên với mình, lập tức đổi hướng bay về phía Đông Hải.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn đang ở "Thiên Đình" cũng cảm nhận được lực hấp dẫn mạnh mẽ, cũng biết có bảo vật hữu duyên xuất thế.

Lập tức triệu tập Yêu hậu Hi Hòa, Hy Hoàng Phục Hy lập tức bay nhanh về phía Đông Hải, đồng thời ra lệnh cho Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân dẫn theo chư thiên tinh quân theo sát phía sau.

Cùng lúc đó, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung trong Thập Nhị Tổ Vu cũng có cảm ứng trong lòng, lập tức triệu hoán Thập Nhị Tổ Vu cùng bay về phía Đông Hải.

Tam Thanh ở Tây Côn Luân, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử ở "Tu Di Sơn", ba vị Thánh tổ của Nhân tộc cũng đều có cảm ứng, lần lượt lên đường đến Đông Hải.

Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp thông qua thạch cổ của "Tu Di Sơn Môn" đến "Bồng Lai Tiên Đảo".

Phóng ra thần thức thăm dò cẩn thận một phen, xác định vị trí của "Bồng Lai Tiên Đảo" và "Doanh Châu Đảo", tiếp tục bay về phía đông, nơi có vật hữu duyên đang cảm ứng.

Bay một hồi lâu, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử mới dừng lại trên một vùng biển trống trải ở Đông Hải.

Có thể cảm ứng được vật hữu duyên ở nơi này, chỉ là thời cơ chưa đến, bảo vật chưa xuất thế mà thôi.

"Đại huynh!

Sẽ là bảo vật gì?" Trấn Nguyên Tử chỉ đi theo Ba Tiêu đạo nhân, không hề biết gì về chuyện này.

"Vi huynh bị Hỏa chi pháp tắc hấp dẫn, ban đầu còn tưởng là Vô Tận Hỏa Hải ở phía nam có dị động, cẩn thận cảm ứng mới biết là ở Đông Hải!" Ba Tiêu đạo nhân nhún vai.

"Tuy trong lòng ta có suy đoán, nhưng vẫn cần phải ấn chứng một phen!" Ba Tiêu đạo nhân bèn dùng thần niệm quét qua vùng biển gần đó, không gian nhiếp một con thủy tộc đã khai linh trí.

Sau một hồi hỏi thăm, Ba Tiêu đạo nhân xác nhận nơi này tên là "Thang Cốc", hắc hắc cười một tiếng, trong lòng đã có tính toán.

Thông qua "Tịnh Đế Kim Liên", Ba Tiêu đạo nhân nói với Trấn Nguyên Tử: "Nơi này là Thang Cốc, trong cốc có mọc Tiên Thiên Linh Căn 'Phù Tang Thụ'!

Xem ra lần này là 'Phù Tang Thụ' xuất thế!" "'Phù Tang Thụ'?

Không phải ở trên Thái Dương Tinh sao?

Nghe nói huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất sinh ra trên Phù Tang Thụ mà?" Trấn Nguyên Tử kinh ngạc nói.

"Có khả năng 'Phù Tang Thụ' vốn có hai cây, một cây rơi xuống Thái Dương Tinh, một cây rơi vào trong Thang Cốc, cũng có khả năng 'Phù Tang Thụ' vốn vì một lý do nào đó mà bị chia làm hai." Ba Tiêu đạo nhân tùy ý suy đoán.

"Nhưng nếu vi huynh có thể cảm ứng được 'Phù Tang Thụ' xuất thế, vậy thì Đế Tuấn, Thái Nhất, Chúc Dung các đại năng Hồng

Hoang khác đều có thể cảm ứng được, tiếp theo sẽ có một trận đại chiến!

Đây chính là cơ hội của nhị đệ!" "Đại huynh yên tâm, tiểu đệ hiểu rồi!

Trận chiến sau đó đại huynh cứ giao cho tiểu đệ!" Trấn Nguyên Tử lòng đầy tự tin, ba huynh đệ bây giờ chỉ còn lại mình hắn chưa trảm khước tam thi, trong lòng vẫn luôn lo lắng.

"Nhớ kỹ, thời khắc cuối cùng hãy tiến vào 'Tam Thập Lục Trọng Thiên', sau đó đến không gian Hỗn Độn để trảm khước tam thi!" Ba Tiêu đạo nhân dặn dò.

"Vậy đại huynh thì sao?" Trấn Nguyên Tử có chút lo lắng.

"Không sao, 'Phù Tang Thụ' chẳng qua chỉ là một gốc linh căn, đối với một mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta có cũng được, không có cũng chẳng sao, nhưng tu vi của đệ lại không thể trì hoãn được!" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc nói.

Chương 253

"Được!" Trấn Nguyên Tử gật đầu.

"Vù!" Hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô, Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện cách Trấn Nguyên Tử không xa, cảnh giác nhìn chằm chằm.

"Đông Hoàng Thái Nhất!" Trấn Nguyên Tử ánh mắt sáng lên, không nói hai lời liền xông tới.

"Trấn Nguyên Tử!

Ngươi muốn làm gì?" Đông Hoàng Thái Nhất giật mình, lớn tiếng hét lên.

Y vừa kịp nhìn thấy Ba Tiêu đạo nhân ung dung chỉnh tề, không có vẻ gì là chuẩn bị ra tay, trong lòng liền yên tâm.

"Ầm!" Trấn Nguyên Tử trên đầu là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Địa Thư" phòng ngự, tay cầm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tam Bảo Ngọc Như Ý" tấn công, thay đổi hoàn toàn phong thái ngày xưa, phong cách chiến đấu vô cùng cường hãn.

Đông Hoàng Thái Nhất tế ra Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", công phòng nhất thể, cùng Trấn Nguyên Tử đánh đến bất phân thắng bại.

"Đang!" "Hỗn Độn Chung" phát ra một tiếng chuông, sóng âm màu vàng va vào lớp bảo hộ của "Địa Thư" khiến nó rung động dữ dội.

"Đang!" Lại một tiếng chuông vang lên, Trấn Nguyên Tử tay áo lớn vung lên, thi triển không gian thần thông "Tụ Lý Càn Khôn", trực tiếp thu sóng âm vào trong tay áo.

"Hù" Tay áo rộng của Trấn Nguyên Tử không ngừng phồng lên dữ dội một hồi lâu mới triệt tiêu được đòn tấn công của "Hỗn Độn

Chung".

Cùng lúc đó, "Tam Bảo Ngọc Như Ý" hung hăng đập tới, tuy khiến "Hỗn Độn Chung" khẽ rung động trong không trung, nhưng căn bản khó mà công phá được phòng ngự.

"Vù!" Đông Hoàng Thái Nhất đồng thời há miệng phun ra một ngụm "Thái Dương Chân Hỏa", hỏa tuyến sưu một tiếng bay về phía Trấn Nguyên Tử.

"Thổ Chi Thủ Hộ!" Trấn Nguyên Tử đưa tay chỉ một cái, thi triển ra một đạo thổ thuộc tính thần thông, một tấm khiên đất ngăn chặn hỏa tuyến.

"Xì xì ba ba!" Hỏa tuyến và khiên đất va chạm kịch liệt, một lúc lâu sau cả hai đều tiêu hao hết, hỏa tuyến tắt lịm, khiên đất tan rã.

Trấn Nguyên Tử đem Thổ chi pháp tắc, Thủ hộ pháp tắc, Không gian pháp tắc vận dụng thực chiến đến cực điểm, cùng Đông Hoàng Thái Nhất đánh đến khó phân thắng bại, bất phân trên dưới.

"Vù!" "Vù!" "Vù!" Tiếng âm bạo vang lên ở phía chân trời, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Yêu hậu Hi Hòa, Hy Hoàng Phục Hy ba vị cao tầng Yêu tộc đã đến.

Họ đi thẳng qua "Đông Thiên Môn", trực tiếp xuất hiện trên Đông Hải, cho nên tốc độ nhanh hơn các đại năng khác.

Yêu Hoàng Đế Tuấn không chủ động ra tay, cảnh giác quan sát nhất cử nhất động của Ba Tiêu đạo nhân.

Một lát sau, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân dùng "Lượng Thiên Xích" mang theo chư thiên tinh quân thành công đến nơi.

"Lên!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lập tức phát động công kích!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hà Đồ Lạc Thư" tế ra, cùng chư

thiên tinh quân trực tiếp bày ra "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" bao phủ Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân cũng đã có chuẩn bị, "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" xuất hiện trên mặt biển, "Tinh Thần Quả Thụ" nhanh chóng bay ra.

Hai tòa "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" ầm ầm va chạm.

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu hậu Hi Hòa đích thân vào trận làm trận nhãn, có "Hà Đồ Lạc Thư" gia trì, cùng với "Tinh Thần Quả Thụ" của Ba Tiêu đạo nhân dây dưa chiến đấu.

"Hy Hoàng, Yêu tướng!

Đây là trời ban cơ hội tốt, mau chóng đánh giết Trấn Nguyên Tử!" Yêu Hoàng Đế Tuấn truyền âm.

Hy Hoàng Phục Hy không chút do dự tế ra "Phục Hy Cầm", "Thiên Mang Thần Đao" giết về phía Trấn Nguyên Tử.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng kinh ngạc, nhưng chỉ chậm hơn một bước liền tế ra "Lượng Thiên Xích", "Cửu Thiên Nguyên Dương Xích", "Linh Cữu Đăng" xông tới.

Trấn Nguyên Tử không hề sợ hãi, vẫn chỉ dùng "Địa Thư" hộ thân, "Tam Bảo Ngọc Như Ý" tấn công, các loại thần thông pháp thuật bay lượn, cùng ba vị cao thủ đồng cấp của đối phương đấu với nhau.

Có Hy Hoàng Phục Hy và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân trợ giúp, Đông Hoàng Thái Nhất trong khi thúc giục "Hỗn Độn Chung" tấn công, đồng thời chuẩn bị tế ra một sát thủ giản chưa từng lộ diện trước mặt người khác!

Chỉ thấy trong tay Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện một con người nộm giống như người rơm, trên đầu có hai viên bảo thạch đen

quỷ dị làm mắt.

Đông Hoàng Thái Nhất hai tay dùng một tư thế quái dị nắm lấy con người nộm, chĩa hai mắt nó vào Trấn Nguyên Tử đang kịch chiến!

"Vù!" Hai con mắt như bảo thạch đen của người nộm bắn ra hai đạo quang mang đen kịt quỷ dị về phía Trấn Nguyên Tử.

Giây tiếp theo, bóng dáng của Trấn Nguyên Tử phản chiếu trên hai con mắt đen kịt của người nộm.

Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử đột nhiên tâm thần chấn động dữ dội, theo bản năng toàn lực thúc giục "Địa Thư" và "Thủ Hộ Pháp Tắc".

"Chú sát!" Đông Hoàng Thái Nhất trong miệng khẽ quát một tiếng, hai tay pháp quyết liên tục biến ảo, đánh vào trong cơ thể người nộm.

Hình ảnh phản chiếu của Trấn Nguyên Tử trong đôi mắt bảo thạch đen của người nộm bắt đầu rung động kịch liệt, sau đó từ từ tan rã.

"Ầm!" Cùng lúc đó, Trấn Nguyên Tử chỉ cảm thấy nguyên thần một trận đau nhói, phảng phất như sắp bị một bàn tay vô hình xé nát.

May mà "Thủ Hộ Pháp Tắc" đã được toàn lực thúc giục!

Một đạo ý niệm thủ hộ ngoan cường bao quanh nguyên thần, khiến nguyên thần đang rung động dữ dội của Trấn Nguyên Tử dần dần trở lại bình tĩnh.

Ở nơi xa, Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn quan sát trận chiến, trong lòng chấn kinh: "Lẽ nào là 'Đinh Đầu Thất Tiễn Thư' trong truyền thuyết?

Nhưng tại sao lại không giống với cái mà Lục Áp đạo nhân sử dụng trong Phong Thần đại kiếp?

Uy lực cũng mạnh hơn!" Trong lòng lo lắng, Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" cảm nhận được Trấn Nguyên Tử đã vượt qua được chú sát nguyên thần, mới thở phào nhẹ nhõm.

"Ầm!" Ở bên ngoài, "Hỗn Độn Chung" trực tiếp dùng bản thể lao tới va chạm, đập vào lớp bảo hộ của "Địa Thư", trực tiếp đập lõm một mảng, những vết nứt nhỏ li ti xuất hiện xung quanh vết lõm.

"Ầm!" Âm nhận của "Phục Hy Cầm" và "Thiên Mang Thần Đao" của Hy Hoàng Phục Hy gần như đồng thời đánh trúng vào vị trí lõm của "Địa Thư" ngay sau "Hỗn Độn Chung".

"Ầm!" "Lượng Thiên Xích", "Cửu Thiên Nguyên Dương Xích", "Linh Cữu Đăng" của Nhiên Đăng đạo nhân liên tiếp tấn công, tuy rằng đã ngầm thu lại một phần uy lực.

Nhưng lớp phòng ngự của "Địa Thư" đã lung lay sắp đổ.

"Ầm!" "Hỗn Độn Chung" lại một lần nữa hung hăng đập vào lớp bảo hộ của "Địa Thư".

"Rắc rắc!" "Soạt soạt!" Trên Đông Hải, không có đại địa chi lực cuồn cuộn không dứt, Trấn Nguyên Tử lại đang trong lúc nguyên thần chấn động, lớp bảo hộ của "Địa Thư" cuối cùng cũng không chống đỡ nổi những đòn tấn công mạnh mẽ liên tiếp, ầm ầm vỡ nát.

Ở nơi xa, Ba Tiêu đạo nhân đang dây dưa với Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu hậu Hi Hòa thấy vậy, trong lòng nóng vội muốn đến cứu viện.

Nhưng không ngờ Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu hậu Hi Hòa lại như phát điên, liều chết dây dưa không buông, "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" trực tiếp được thúc giục phóng ra "Thiên Cương Địa Sát Tuyệt Sát"!

"Trấn Nguyên Tử!

Sát chiêu này của bản hoàng vốn là chuẩn bị cho Hồng Vân ác

đạo!

Đáng tiếc ngươi xui xẻo!

Hôm nay giết ngươi trước!

Sau đó giết Ba Tiêu ác đạo, trừ khử hai trong ba huynh đệ 'Tu Di Sơn', Hồng Vân ác đạo cô chưởng nan minh, không có cơ hội thành Thánh!" Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng cười lớn: "Một mạch 'Tu Di Sơn', bao gồm cả hai đạo Hồng Mông Tử Khí và tất cả tài nguyên, đều là của Yêu tộc ta!

Tu sĩ một mạch 'Tu Di Sơn' toàn bộ đều phải hồn phi phách tán, tan thành mây khói!" Trong tiếng cười điên cuồng, Đông Hoàng Thái Nhất lại một lần nữa thúc giục "Hỗn Độn Chung" đập về phía Trấn Nguyên Tử.

Chương 254

Hy Hoàng Phục Hy và Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân biết Đông Hoàng Thái Nhất muốn tự mình ra tay để báo thù giết vợ, cho nên sáng suốt dừng tay, lui về nơi xa quan chiến.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân ánh mắt liếc về phía Ba Tiêu đạo nhân, thấy đối phương không hề ra bất kỳ chỉ thị gấp gáp nào, trong lòng lập tức yên tâm!

Y cũng sợ vạn nhất Trấn Nguyên Tử thật sự chết ở đây, Ba Tiêu đạo nhân sẽ trút giận lên mình, vậy thì thật sự là chết chắc, chết oan uổng...

Có biểu hiện của Ba Tiêu đạo nhân trông có vẻ lo lắng nhưng thực ra lại rất bình tĩnh, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân biết mạng nhỏ của mình đã được bảo toàn.

Trong lòng lóe lên ý nghĩ, bất luận là thời kỳ đi theo Đông Vương Công, hay là ở trong Yêu tộc.

Bất kể lần nào giao thủ với một mạch "Tu Di Sơn", ban đầu đều chiếm hết ưu thế, tuyệt đối có thể đại hoạch toàn thắng.

Nhưng cuối cùng luôn có các loại tình huống bất ngờ xảy ra, ngược lại còn thất bại thảm hại!

Quả nhiên!

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân không hề thất vọng, Trấn Nguyên Tử trông có vẻ thần trí hỗn loạn, thần tình đau khổ giãy giụa, vào thời khắc mấu chốt nhất đã tỉnh táo lại.

"Thủ Hộ Pháp Tắc!" Trấn Nguyên Tử thanh sắc câu lệ, tóc tai dựng đứng, ngẩng đầu hét lớn một tiếng!

Chỉ thấy trong cơ thể Trấn Nguyên Tử trong nháy mắt tuôn ra lực lượng "Thủ Hộ Pháp Tắc" mạnh mẽ!

Hình thành một hư ảnh người khổng lồ đang ngồi xếp bằng, hai tay kết "Thủ Hộ Pháp Quyết" bên ngoài cơ thể Trấn Nguyên Tử, nhìn ngũ quan thần thái, quả thực giống hệt Trấn Nguyên Tử!

"Bành!" "Hỗn Độn Chung" đang lao tới va chạm lại bị hư ảnh thủ hộ kia khẽ rung động, dùng thủ pháp tứ lạng bạt thiên cân nhẹ nhàng đẩy lệch sang một hướng khác.

"Chết tiệt!" Đông Hoàng Thái Nhất phẫn nộ gầm lên, y vốn tưởng rằng lúc này nguyên thần của Trấn Nguyên Tử dù chưa hoàn toàn vỡ nát, cũng nhất định tự lo không xong, "Hỗn Độn Chung" chắc chắn có thể đập nát thân xác của hắn.

Sau đó, nguyên thần của Trấn Nguyên Tử không còn thân xác bảo vệ, y sẽ trực tiếp dùng "Hỗn Độn Chung" câu cấm, mang về "Thiên Đình" từ từ hành hạ, nghiền thành tro bụi, hồn phi phách tán, vĩnh thế bất đắc siêu sinh!

Nhưng không ngờ Trấn Nguyên Tử lại có thể kịp thời tỉnh táo!

"Chú sát!" Đông Hoàng Thái Nhất không tiếc giá nào, lại một lần nữa điên cuồng thúc giục người nộm.

Chỉ thấy trên đôi mắt bảo thạch đen kịt quỷ dị của người nộm lại một lần nữa ngưng tụ ra bóng dáng của Trấn Nguyên Tử.

"Bạo!" Đông Hoàng Thái Nhất hung hăng trong lòng khẽ quát một tiếng.

"Ầm!" "Ầm!" Hai con mắt như bảo thạch đen của người nộm lập tức tự bạo thành bột phấn đen bay lơ lửng trong không trung.

Theo sau vụ tự bạo của mắt người nộm, hư ảnh ngưng tụ từ "Thủ Hộ Pháp Tắc" quanh thân Trấn Nguyên Tử dường như bị một

đòn tấn công quỷ dị khó lường.

Toàn bộ hư ảnh giống như một pho tượng bị phong hóa, bắt đầu từng chút một sụp đổ, bay theo gió!

"Oa!" Trấn Nguyên Tử dường như bị trọng thương, miệng phun máu tươi, rơi vào hôn mê.

May mà lúc này Ba Tiêu đạo nhân đã thoát khỏi sự dây dưa của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu hậu Hi Hòa, dùng "Dương Liễu Chi" xuyên toa hư không khoảng cách ngắn đến nơi.

"Vù!" "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" nhanh chóng biến lớn, thu Trấn Nguyên Tử đang rơi từ không trung vào trong cửa.

"Thái Nhất tiểu tặc!

Nạp mạng!" Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên sắc mặt trở nên trắng bệch, tình cảm bi phẫn chấn nộ bộc phát!

"Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" ầm ầm chém về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất chưa kịp thu hồi "Hỗn Độn Chung", nhìn thấy cột sáng chín màu đang giận dữ chém tới, kinh hoảng thất thố...

Đông Hoàng Thái Nhất trọng thương Trấn Nguyên Tử sinh tử không rõ, lại bị Ba Tiêu đạo nhân phẫn nộ tột cùng giận dữ chém tới, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc.

May mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Yêu hậu Hi Hòa kịp thời rảnh tay đánh ra một chiêu "Thiên Cương Địa Sát Tuyệt Sát", đánh lệch đòn tấn công của "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu".

"Ầm!" "Rắc!" Đông Hoàng Thái Nhất tuy thoát được một kiếp, nhưng con người nộm quỷ dị trong tay lại bị dư uy của Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" quét trúng.

Mấy đạo vết nứt sâu hoắm ngang dọc xuất hiện trên thân người nộm, khiến nó trông rách nát, bất cứ lúc nào cũng có thể tan thành bảy tám mảnh.

"Vù!" Có được một lát thời gian hòa hoãn, Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng triệu hồi "Hỗn Độn Chung" về bên người, treo trên đỉnh đầu, hạ xuống lớp bảo hộ màu vàng, bảo vệ bản thân nghiêm ngặt.

Đông Hoàng Thái Nhất vô cùng đau lòng lật tay thu lại người nộm, nhưng nhìn lại tình hình Trấn Nguyên Tử vừa rồi chắc chắn phải chết, trong lòng lại có nhiều phần khoái trá hơn!

Lúc này, Trấn Nguyên Tử, người bị Đông Hoàng Thái Nhất cho là chắc chắn phải chết, đã thông qua thạch cổ của "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" đến được không gian khai tịch trong Hỗn Độn.

Hồng Vân lão tổ cảm giác được có điều bất thường, lập tức hiện thân, thấy Trấn Nguyên Tử tinh thần uể oải, thân bị trọng thương, đại kinh thất sắc.

"Không sao!

Hộ pháp cho ta!" Trấn Nguyên Tử lóe người vào trong "Ba Tiêu Cung", ngồi lên cái bồ đoàn năm xưa ngồi trong "Tử Tiêu Cung", trong nháy mắt chìm vào tu luyện.

"Vù!" Tôn hư ảnh khổng lồ xuất hiện trong trận chiến vừa rồi lại hiện thân, khí tức lại càng thêm sâu lắng nặng nề, "Thủ Hộ Pháp Tắc Chi Lực" nồng đậm trôi chảy không ngừng!

Vết thương trên cơ thể và nguyên thần của Trấn Nguyên Tử trông vô cùng khủng bố, nhưng dưới sự nuôi dưỡng của "Thủ Hộ Pháp Tắc Chi Lực" và "Thổ Chi Pháp Tắc Chi Lực", lại bắt đầu hồi phục với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Sau đó, Hồng Vân lão tổ đang ngây người kinh ngạc, thấy hư ảnh khổng lồ bên ngoài cơ thể Trấn Nguyên Tử bắt đầu dần dần thực chất hóa.

Cùng lúc đó, tam hoa trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử xuất hiện, "Nhân chi hoa" triển hiện ra phong thái tuyệt thế của Đại La hoa khai thập nhất phẩm.

"Trảm Tiên Hồ Lô" lơ lửng ở chính giữa đóa hoa Đại La thập nhất phẩm, khí tức giữa hai bên chậm rãi giao lưu, dung làm một thể.

Hư ảnh thủ hộ lúc này ngưng tụ thành kích thước bình thường, chậm rãi bay xuống trên "Nhân chi hoa", một tay nâng "Trảm Tiên Hồ Lô".

"Kiến quá bản tôn!

Kiến quá Hồng Vân đạo hữu!" "Tự Ngã Thi" do hư hóa thực kia nhàn nhạt cười một tiếng, rất có phong thái của Trấn Nguyên Tử.

"Vù!" "Vù!" Thiện thi trong "Thiên chi hoa" tay nâng "Tử Kim Hồ Lô".

Ác thi trong "Địa chi hoa" tay nâng "Chiêu Hồn Hồ Lô".

"Chúc mừng bản tôn thành công trảm khước tam thi!" Tam thi đồng thanh nói.

"Chúng ta vốn là một thể!

Hà tất phải khách sáo như vậy!" Trấn Nguyên Tử thần quang rạng rỡ, tinh thần phấn chấn, thân thể nhàn nhạt cười nói.

"Ha ha ha!

Lời này rất đúng!

Chúc bản tôn sớm ngày thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Tam thi nói xong liền lần lượt quay về trong tam hoa, ẩn mình trên

đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử.

“Nhị huynh!

Vì sao lúc huynh trảm khước tự ngã thi lại không giống tình hình của đệ?” Hồng Vân lão tổ kinh ngạc nói.

“Thiện ác có phân, tự ngã vô hình!

Chương 255

Giữa thiên địa, việc phân biệt thiện ác cũng có quy luật để tuân theo, nhưng 'tự ngã' lại vô thường hình, vô định hình, 'tự ngã' của mỗi một tu sĩ đều khác nhau!" Trấn Nguyên Tử lúc này trong lòng tràn đầy minh ngộ.

"Tam đệ thân là đóa tiên thiên linh vân đầu tiên khi khai thiên tích địa, vân tự ngã có thể tụ có thể tán, cho nên vào thời khắc mấu chốt trảm khước tự ngã thi, bị 'Hỗn Độn Chung' chấn tan, hóa thành vô hình chi vân, chính là hợp với vân chi tự ngã, vì vậy mới thuận lợi trảm khước tự ngã thi!" Trấn Nguyên Tử suy đoán khiến Hồng Vân lão tổ liên tục gật đầu thừa nhận.

"Vi huynh sở tu luyện là 'Thổ Chi Pháp Tắc', 'Thủ Hộ Pháp Tắc', 'Không Gian Pháp Tắc' đều có ý thủ hộ!

Tự ngã của vi huynh chính là 'thủ hộ'!

Thủ hộ bản thân, thủ hộ huynh đệ, thủ hộ một mạch 'Tu Di Sơn', thủ hộ tất cả những gì cần thủ hộ!" "Từ đó có thể thấy!

Con đường trảm tam thi chứng đạo, trảm khước thiện thi, ác thi có dấu vết để tìm, có pháp để theo, có kinh nghiệm để tham khảo, nhưng trảm khước tự ngã thi lại phải hoàn toàn dựa vào cảm ngộ, có thể nhận thức rõ ràng tự ngã, mới có cơ hội trảm khước tự ngã thi!" Trấn Nguyên Tử ánh mắt nhìn về phía hư không, u u nói: "Vốn tưởng rằng sẽ mất một thời gian dài, không ngờ hôm nay dưới sự giáp công của Đông Hoàng Thái Nhất, Hy Hoàng Phục Hy, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, thủ hộ bản thân thành công trảm khước tự ngã thi, cũng là may mắn vô cùng!" "Trong thế giới Hồng Hoang này, ngoài đại huynh ra, ai có tư chất có thể so được với nhị huynh chứ?

Ngay cả tiểu đệ ta cũng đã thành công trảm khước tự ngã thi, nhị huynh càng không cần phải nói!" Hồng Vân lão tổ trong lòng vui mừng.

"Chỉ là ta sau khi trảm khước tam thi, theo sự sắp xếp của đại huynh, phải cùng tam đệ ở trong 'Hỗn Độn Tu Di Cung' nỗ lực tu luyện, để cầu sớm ngày tam thi hợp nhất, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Trấn Nguyên Tử thở dài một tiếng.

Ba Tiêu đạo nhân đã sớm có kế hoạch!

Trấn Nguyên Tử sau khi trảm khước tự ngã thi, cảnh ngộ còn nguy hiểm hơn Hồng Vân lão tổ, một là không có cơ duyên thành Thánh "Hồng Mông Tử Khí", không được Đạo tổ Hồng Quân và Thiên Đạo công nhận.

Hai là, Trấn Nguyên Tử cũng không giống Ba Tiêu đạo nhân có hệ thống hộ thân, che giấu khí tức, căn bản không thể qua mặt được Đạo tổ Hồng Quân vốn là Thiên Đạo.

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân quyết định để Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ cùng tu luyện ở đây, cố gắng không quay về thế giới Hồng Hoang, để tránh bị Đạo tổ Hồng Quân tính kế.

Nay vừa hay Trấn Nguyên Tử trong một trận đại chiến bị linh bảo người nộm quỷ dị của Đông Hoàng Thái Nhất ám toán, nếu không phải vừa đúng lúc thành công trảm khước tự ngã thi, đột phá tam thi Chuẩn Thánh pháp lực, "Thủ Hộ Pháp Tắc Chi Lực" cũng đại hữu trưởng tiến, e rằng thật sự hung nhiều cát ít.

Trong mắt tất cả người ngoài, Trấn Nguyên Tử khẳng định không chết cũng trọng thương, vừa hay để Trấn Nguyên Tử nhân cơ hội này rút khỏi tầm mắt của Đạo tổ Hồng Quân và tất cả mọi người.

Vì vậy, vào thời khắc cuối cùng khi Trấn Nguyên Tử tiến vào

“Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”, Ba Tiêu đạo nhân đã đặc biệt dùng “Tịnh Đế Kim Liên” truyền âm để Trấn Nguyên Tử an tâm tu luyện trong “Hỗn Độn Tu Di Cung”, không thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không được quay về.

“Chỉ là như vậy, trong thế giới Hồng Hoang chỉ có đại huynh một mình đối mặt với Vu Yêu nhị tộc cường thế, cùng với sự tính kế của vị kia...” Trấn Nguyên Tử lo lắng nói, “Ta thực sự lo lắng!” “Nhị huynh yên tâm, còn có tiểu đệ đây!

Thời khắc mấu chốt tiểu đệ ta có thể quay về thế giới Hồng Hoang trực tiếp thành Thánh!

Sẽ không để đại huynh chịu thiệt đâu!” Hồng Vân lão tổ khuyên giải mấy câu, trong lòng lo lắng, vội vàng ngồi lên bồ đoàn tranh thủ thời gian tu luyện!

Trở lại Đông Hải, trên Thang Cốc lúc này.

Ba Tiêu đạo nhân để diễn cho thật, lúc này đang liều mạng giao chiến với đám cao tầng Yêu tộc, sức mạnh nhục thân cường hãn được thể hiện không chút nghi ngờ.

“Quang!” “Quang!” “Quang!”. .....

Hắn lại dùng một quyền một cước trực tiếp đập vào “Hỗn Độn Chung”, cho dù không thể công phá được phòng ngự của “Hỗn Độn Chung”, cũng khiến tiếng chuông vang vọng khắp Đông Hải, dấy lên từng đợt sóng lớn ngút trời!

“Ha ha ha!

Ba Tiêu đạo hữu có cần bọn ta Thập Nhị Tổ Vu giúp một tay, thu thập đám tiểu tể tử Yêu tộc này không!” Giọng của Không Gian Tổ Vu Đế Giang truyền đến.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất hư hoảng một chiêu,

vội vàng lui về trong "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", cảnh giác nhìn Vu tộc đột nhiên xuất hiện, cùng với Ba Tiêu đạo nhân đang điên cuồng.

Ba Tiêu đạo nhân thu lại "Tam Thập Lục Trọng Thiên", ánh mắt lộ ra hung quang, gắt gao nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất không buông!

Lấy Không Gian Tổ Vu Đế Giang dẫn đầu, bao gồm cả Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ, Thập Nhị Tổ Vu chỉnh tề đứng ở cách đó không xa, mỗi người khí thế hàm mà không phát.

Thập Nhị Tổ Vu ẩn ẩn ước ước liên kết với nhau, mười hai vị nhục thân cường đại, thiên phú pháp tắc chi lực tương đương với cường giả Nhị thi Chuẩn Thánh hình thành một thể thống nhất, tỏa ra uy áp khiến tất cả mọi người kinh hãi!

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Hy Hoàng Phục Hy, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, cùng với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" do chư thiên tinh quân tạo thành cũng đứng cùng một chỗ, uyển như một thể, cùng Thập Nhị Tổ Vu phân đình kháng lễ.

Bên kia, Ba Tiêu đạo nhân hình đơn ảnh chiếc, cô đơn lẻ loi, bi phẫn xen lẫn, tuy có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo hộ thể, sau lưng "Tam Thập Lục Trọng Thiên" lúc ẩn lúc hiện, nhưng vẫn tỏ ra thế đơn lực cô, tình thế vô cùng bất lợi.

"Thập Nhị Tổ Vu!

Các ngươi cũng đến rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất đối với việc báo thù sảng khoái tột cùng bị cắt ngang, trong lòng vô cùng khó chịu.

"Nơi này có hỏa thuộc tính linh bảo xuất thế, hai con quạ đen thối tha các ngươi đều đến, ngô là Hỏa Chi Tổ Vu tự nhiên có thể cảm

ứng được!

Biết điều thì mau mau rời đi, nếu không đừng trách Thập Nhị Tổ Vu ta không khách khí!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung hắc hắc cười quái dị.

Yêu Hoàng Đế Tuấn một tay kéo lại Đông Hoàng Thái Nhất đang sắp nổi giận, con ngươi quay tròn cực nhanh, đột nhiên ha hả cười lớn: "Các vị Tổ Vu nghe bản hoàng một lời!

Vu Yêu nhị tộc chúng ta tuy đối lập nhau!

Nhưng không thể vì thế mà chỉ lo chém giết lẫn nhau, ngược lại làm lợi cho bên thứ ba!" "Yêu Hoàng lời này có ý gì?" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm ánh mắt lóe lên, nhìn về phía Yêu Hoàng Đế Tuấn, ngữ khí đã khách sáo hơn nhiều.

"Vu Yêu nhị tộc chúng ta từ rất lâu trước đây đã ma sát không ngừng!

Nhưng nay nghĩ kỹ lại, một mạch 'Tu Di Sơn' của Ba Tiêu ác đạo dường như đã chiếm không ít lợi lộc từ đó!" Yêu Hoàng Đế Tuấn nói năng hùng hồn.

"Không chỉ Yêu tộc ta chịu không ít thiệt thòi trong tay một mạch 'Tu Di Sơn', hình như Vu tộc cũng bị Ba Tiêu ác đạo mấy lần khi nhục!

Lẽ nào quý vị là hậu duệ chính tông của Bàn Cổ đại thần, lại có thể nuốt trôi được cục tức này?" Yêu Hoàng Đế Tuấn hỏi ngược lại.

Đông Hoàng Thái Nhất lúc này cũng tỉnh ngộ, lập tức phối hợp với huynh trưởng: "Xa không nói!

Chỉ nói gần đây, Ba Tiêu ác đạo cùng Nhân tộc Tam tổ liên hợp gây áp lực!

Cùng Vu tộc chế định ra rất nhiều hiệp nghị bất bình đẳng, Nhân tộc vốn chỉ là tầng lớp thấp nhất của Hồng Hoang, lại có thể cùng Vu tộc bình khởi bình tọa!" "Là hậu duệ chính tông của Bàn Cổ đại thần, là Vu tộc đường đường!

Lại bị Nhân tộc đặng mũi lên mặt, lẽ nào các ngươi không cảm thấy đã làm mất hết mặt mũi của Bàn Cổ đại thần sao?" Yêu hậu Hi Hòa một câu nói lập tức kích lên ngọn lửa giận trong lòng tất cả Tổ Vu.

Bàn Cổ phụ thần là nghịch lân của Thập Nhị Tổ Vu, là tồn tại độc nhất vô nhị, chí cao vô thượng trong lòng họ!

Không ai có thể vũ nhục vị trí của Bàn Cổ phụ thần trong tâm mục của họ.

Cho dù Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ trước đây vẫn luôn vì Nhân tộc mà suy nghĩ, dưới ảnh hưởng của kiếp khí Vu Yêu đại kiếp ngày càng nồng đậm, nghĩ đến nhiều việc làm của Nhân tộc có nhục uy danh của Bàn Cổ phụ thần, lập tức dao động!

"Nhân tộc!

Nhân tộc đáng ghét!

Không ai có thể vũ nhục Bàn Cổ phụ thần, không ai có thể vũ nhục hậu duệ của Bàn Cổ phụ thần là Vu tộc!

Bất kể là Nhân tộc hay Yêu tộc!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tính tình nóng nảy nhất, lúc này hai mắt đỏ ngầu, tùy thời đều có thể bộc phát.

"Các vị Tổ Vu, ân oán của Vu Yêu nhị tộc chúng ta sau này hãy tính, nhưng Ba Tiêu đạo nhân nhiều lần phá hoại chuyện tốt của ta đang ở trước mặt, hiện nay Hồng Vân lão tổ của một mạch 'Tu Di Sơn' đang bế quan chuẩn bị thành Thánh!

Trấn Nguyên Tử vừa rồi bị ta trọng thương sắp chết!" Yêu Hoàng Đế Tuấn tiếp tục dẫn dắt.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm nhìn nhau một cái, đã động lòng.

"Chúng ta sao không nhân cơ hội này liên thủ đánh giết Ba Tiêu ác đạo!

Sau đó giết đến đại lục Tây phương, vào trong 'Tu Di Sơn'!

Chương 256

Hai đạo ‘Hồng Mông Tử Khí’ của Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu, cùng với tất cả bảo vật cất giữ của ‘Tu Di Sơn’, Vu Yêu nhị tộc chúng ta chia đều!

Quyền thống trị đại lục Tây phương giao cho Vu tộc!

Để các ngươi thật sự thống nhất đại lục Hồng Hoang!” Đông Hoàng Thái Nhất thêm dầu vào lửa.

“Được!

Một mạch ‘Tu Di Sơn’ bá chiếm đại lục Tây phương đã lâu, còn bắt giữ không ít tộc nhân một mạch của Hậu Thổ muội tử!

Sớm nên trả lại cho Vu tộc ta!

Chúng ta diệt ‘Tu Di Sơn’!” Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung hưng phấn gầm lên liên tục.

“Còn có Nhân tộc!

Không có sự chống lưng của Ba Tiêu ác đạo và một mạch ‘Tu Di Sơn’, với lực lượng của Vu Yêu nhị tộc chúng ta, chém giết Nhân tộc Tam tổ!

Nam tử Nhân tộc quy về Yêu tộc ta, nữ tử Nhân tộc quy về Vu tộc!

Chúng ta mỗi bên lấy cái mình cần, thế nào?” Yêu Hoàng Đế Tuấn lại tung ra một mồi nhử cực lớn đối với Vu tộc.

“Lời này có thật không?” Không Gian Tổ Vu Đế Giang cao giọng truy vấn.

“Chúng ta nhất ngôn vi định, bản hoàng có thể đối trời thề, diệt

‘Tu Di Sơn’, diệt Nhân tộc Tam tổ, Vu Yêu nhị tộc chia đều Nhân tộc, Vu tộc được nữ tử, Yêu tộc được nam tử!” Yêu Hoàng Đế Tuấn lại một lần nữa xác nhận.

“Được!” Không Gian Tổ Vu Đế Giang hạ quyết tâm.

Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ trong lòng cảm thấy không ổn, nhưng sự việc đã phát triển đến bước này, mấy lần mở miệng định phản đối.

Nhưng đột nhiên, trong lòng Hậu Thổ một trận mê hồ, cuối cùng lựa chọn im lặng, không phản đối ước định Vu Yêu liên thủ diệt “Tu Di Sơn” và chia cắt Nhân tộc!

“Ha ha ha!

Ba Tiêu ác đạo!

Hôm nay là ngày chết của ngươi!” Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy hưng phấn kích động, cuồng tiếu không ngớt.

“Tốt!

Tốt!

Tốt!” Ba Tiêu đạo nhân dường như lúc này đã bình tĩnh lại, cảm giác cục diện hoàn toàn bất lợi cho mình!

“Thập Nhị Tổ Vu!

Các ngươi tuy lỗ mãng, cuồng vọng, hành sự không kể hậu quả!

Nhưng Bản tọa vẫn luôn niệm tình các ngươi là hậu duệ của Bàn Cổ đại thần!

Thấy các ngươi đều là hạng người hào khí ngút trời, thẳng thắn chân thật!

Tuy nhiều lần va chạm với Bản tọa, nhưng trong lòng Bản tọa chưa từng thực sự trách tội!” Thần sắc Ba Tiêu đạo nhân tràn đầy vẻ

thống tiếc, là một người hành sự tuân theo bản tâm, vì kiếp trước hắn vô cùng bội phục tinh thần chiến thiên chiến địa, tuyệt không khuất phục của Thập Nhị Tổ Vu, cho nên vẫn luôn có thiện ý mạnh mẽ đối với Thập Nhị Tổ Vu.

Sau này, phong cách hành sự của Thập Nhị Tổ Vu cũng quả thực khiến Ba Tiêu đạo nhân vô cùng vui mừng, trong mấy lần đối chiến, Thập Nhị Tổ Vu đều lựa chọn đứng về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Đặc biệt là lúc đại hôn của Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu, Thập Nhị Tổ Vu đã tham gia nghi thức náo hôn mang tính tượng trưng, tặng mười hai cây "Thoán Thiên Dương", đối với kế hoạch sau này của Ba Tiêu đạo nhân có tác dụng vô cùng lớn.

Càng không cần phải nói, trong Thập Nhị Tổ Vu còn có Hậu Thổ nương nương sẽ hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, Ba Tiêu đạo nhân lúc Hậu Thổ hóa luân hồi còn được chia một phần công đức lớn.

Ba Tiêu đạo nhân biết Thập Nhị Tổ Vu cuối cùng chắc chắn sẽ chết, cho nên vẫn luôn không xé rách mặt mũi với Thập Nhị Tổ Vu!

Nhưng hiện tại, lựa chọn của Thập Nhị Tổ Vu khiến Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thất vọng, lại tràn đầy phẫn nộ, nhìn ánh mắt mê mang của Hậu Thổ, Ba Tiêu đạo nhân cũng biết nàng đã rơi vào trong kiếp, cho nên trong lòng không còn một tia hy vọng hão huyền nào!

"Thập Nhị Tổ Vu!

Các ngươi sẽ phải trả giá cho lựa chọn của ngày hôm nay!

Thậm chí sẽ ảnh hưởng đến cả Vu tộc!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên tục.

"Ba Tiêu ác đạo!

Vu Yêu nhị tộc ta liên thủ, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Đông Hoàng Thái Nhất bèn muốn ra tay trước!

Thập Nhị Tổ Vu và hơn mười vị đại năng cường giả cấp cao của Yêu tộc cùng liên thủ đối phó một mình Ba Tiêu đạo nhân, nhưng không phát động "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" và "Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận", chỉ vây thành một vòng, bao vây Ba Tiêu đạo nhân.

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân nội tâm vô cùng căng thẳng, vì duyên cớ của "Cấm Cô", Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đương nhiên không hy vọng Ba Tiêu đạo nhân gặp phải hiểm cảnh như vậy.

Y đang chờ Ba Tiêu đạo nhân đưa ra ám hiệu, bất kể là ngấm ngầm phá hoại "Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận", đột nhiên tập kích, đánh giết Hi Hoàng Phục Hy hoặc Yêu hậu Hi Hòa, hay là mở miệng khiêu khích mâu thuẫn giữa Vu Yêu, y đều có lòng tin.

Chỉ là như vậy, thân phận ẩn giấu của Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân chắc chắn sẽ bị bại lộ, nhưng cũng khẳng định có thể xuất kỳ bất ý, giúp Ba Tiêu đạo nhân đột phá vòng vây.

Nhưng Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân chờ mãi không thấy Ba Tiêu đạo nhân phát ra chỉ lệnh theo ám hiệu đã hẹn, chỉ có thể bất động thanh sắc, âm thầm lo lắng.

"Ha ha ha!

Đường đường là Yêu tộc và Vu tộc quản trời quản đất?

Thật khiến lão tổ ta thất vọng quá!" Bỗng nhiên từ trong biển truyền ra một tiếng cười trào phúng.

"Hoa!" Mặt biển Đông Hải cuộn trào, một bóng ảnh huyết sắc chân đạp "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên", hai tay mỗi tay cầm một thanh tuyệt thế hung kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ" lao ra khỏi mặt biển.

Người hiện thân chính là Minh Hà lão tổ!

“Minh Hà lão tổ!

Ban đầu Ba Tiêu đạo nhân cường thế cướp đoạt linh bảo ‘Sổ Sinh Tử’ và ‘Thiên Thu Luân Hồi Bút’, cũng có một mối thù với ngươi!

Hôm nay cũng cho ngươi một cơ hội báo thù rửa hận!” Yêu Hoàng Đế Tuấn ha ha cười lớn, lời đi lời lẽ khiêu khích của Minh Hà lão tổ mà lôi kéo.

“Hắc hắc hắc!” Minh Hà lão tổ cười một cách âm dương quái khí, “Lão tổ ta nhớ lúc cướp đoạt ‘Sổ Sinh Tử’ và ‘Thiên Thu Luân Hồi Bút’, kẻ gây khó dễ đầu tiên chính là tiểu tử Đế Tuấn nhà ngươi mà!” Yêu Hoàng Đế Tuấn cười gượng, cũng không mở miệng khuyên nữa, yên lặng chờ Minh Hà lão tổ tỏ thái độ.

“Ba Tiêu đạo hữu!

Không ngờ ngươi cũng có ngày rơi vào tình cảnh hôm nay!” Minh Hà lão tổ nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân cảm khái nói.

“Minh Hà đạo hữu cũng muốn bỏ đá xuống giếng sao?” Ba Tiêu đạo nhân vẫn bình tĩnh lạ thường.

“Ba Tiêu đạo hữu oan cho lão tổ ta rồi!” Minh Hà lão tổ kêu oan.

“May nhờ Ba Tiêu đạo hữu giúp đỡ Minh Hà Huyết Hải bình định bạo động, lão tổ ta mới có nhàn tình dật trí du lịch ở Đông Hải, tình cờ cảm nhận được sự bất thường ở đây, liền lén lút dò xét cho ra nhẽ!” Minh Hà lão tổ hoàn toàn không để ý đến cảnh kiếm bạt nỗ trương trước mắt, chậm rãi kể lại nguyên nhân hậu quả.

“Vốn nghĩ nơi này có bảo vật xuất thế, lão tổ ta cũng không muốn tham gia vào cuộc tranh đấu ngươi chết ta sống, liền tính toán trốn trong bóng tối lặng lẽ quan sát!

Tìm đúng cơ hội cướp bảo vật rồi đi!” Minh Hà lão tổ không hề che giấu kế hoạch trong lòng.

Chương 257

"Tuy Ba Tiêu đạo hữu với lão tổ ta cũng có chút giao tình, nhưng tranh đoạt linh bảo, mọi người đều dựa vào thủ đoạn của mình, không nói đến giao tình!" Minh Hà lão tổ nói một cách đương nhiên.

"Nhưng khi ta thấy Vu Yêu hai tộc liên thủ với số đông bắt nạt số ít, lại còn nói năng hùng hồn, lão tổ ta thật sự không thể nhìn nổi, không thể nghe nổi nữa!

Đơn giản là khiến người ta buồn nôn!

Khiến người ta khinh bỉ!" Minh Hà lão tổ không hề che giấu mà mắng thẳng.

Thập Nhị Tổ Vu và các cao tầng Yêu tộc nghe vậy, mặt mày tối sầm, loại chuyện này có thể làm, nhưng bị người ta chỉ thẳng mặt trào phúng thì quả thật mất mặt!

"Minh Hà lão tổ!

Lẽ nào ngươi muốn đối địch với Vu Yêu hai tộc chúng ta sao?" Đông Hoàng Thái Nhất quát lớn.

Minh Hà lão tổ liếc Đông Hoàng Thái Nhất một cái, vẻ mặt khinh thường không thèm nói chuyện, tiếp tục nói với Ba Tiêu đạo nhân: "Ba Tiêu đạo hữu, với giao tình của chúng ta!

Lão tổ ta không thể giúp ngươi đánh sống đánh chết với nhiều đại năng cùng cấp như vậy được!" Vu Yêu hai tộc nghe vậy thở phào một hơi, Yêu Hoàng Đế Tuấn giữ chặt Đông Hoàng Thái Nhất đang nổi giận đùng đùng, Thời Tiết Tổ Vu Xa Bỉ Thi cũng tương tự ấn chặt Tỳ khí hỏa bạo Chúc Dung Tổ Vu.

Ba Tiêu đạo nhân thần sắc không đổi, trên mặt treo một nụ cười

nhàn nhạt khó hiểu nhìn Minh Hà lão tổ.

Minh Hà lão tổ cũng không quan tâm phản ứng của các bên, tiếp tục tự mình nói: "Nếu trong đại chiến với Vu Yêu hai tộc mà ngươi thắng thì lão tổ ta bội phục tu vi ngươi cao thâm!

Chiến đấu lực cường đại!" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy cuối cùng cũng quét sạch sự khó chịu trong lòng, không nhịn được mà mỉm cười.

Thập Nhị Tổ Vu và các cao tầng Yêu tộc nhìn Minh Hà lão tổ như nhìn một kẻ điên!

Y cũng thừa nhận chiến đấu lực của Ba Tiêu đạo nhân vô cùng mạnh mẽ, nếu đơn đả độc đấu, có lẽ không ai trong số những người có mặt là đối thủ của hắn.

Nhưng lợi hại đến đâu, Ba Tiêu đạo nhân cũng chỉ có một mình, tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo không sai, nhưng các cao tầng Yêu tộc cũng có Tiên Thiên Chí Bảo và Tiên Thiên Linh Bảo.

Thúc đẩy linh bảo cần hao phí nguyên thần, Ba Tiêu đạo nhân vẫn chưa trảm thi thành Chuẩn Thánh, nguyên thần chi lực có thể chống đỡ để khu sử nhiều linh bảo như vậy trong bao lâu?

Hơn nữa, luyện thể công pháp của Ba Tiêu đạo nhân cường hoành, nhưng Thập Nhị Tổ Vu cũng là hạng người nhục thân cường hoành, còn có thiên phú pháp tắc chi lực!

Đại năng Vu Yêu hai tộc không thể hiểu nổi, hai bên đã bày ra đội hình mạnh mẽ như vậy, Minh Hà lão tổ lấy đâu ra tự tin rằng Ba Tiêu đạo hữu có một tia khả năng chiến thắng.

Nhưng Minh Hà lão tổ đã từng thấy bộ dạng Ba Tiêu đạo nhân đại khai sát giới trong "Vô Để Huyết Uyên".

Minh Hà lão tổ tin rằng với tính cách của Ba Tiêu đạo nhân, trong tiểu thế giới của hắn chắc chắn không chỉ có "Tinh Thần Thiên", "Huyết Hải Thiên", "Hoàng Tuyền Địa Ngục Thiên" mà y đã biết.

Nhất định còn có những hậu thủ lợi hại khác!

Chỉ riêng chiến đấu lực của tiểu thế giới đã đủ để Thập Nhị Tổ Vu và cao tầng Yêu tộc bận rộn một hồi.

"Cho dù đạo hữu không địch lại liên thủ của Vu Yêu hai tộc, cũng không cần lo lắng, lão tổ ta tuy đánh không lại nhiều người như vậy, nhưng muốn chạy trốn lại là hạng nhất!

Huyết hải không khô, Minh Hà bất tử không phải là câu nói suông!

Lão tổ có lòng tin đưa đạo hữu rời khỏi nơi này!" Minh Hà lão tổ vô cùng tự tin nói.

"Lùi một vạn bước, cho dù đạo hữu khó thoát khỏi độc thủ của Vu Yêu hai tộc, nhưng 'Tu Di Sơn' nhất mạch, lão tổ ta cũng sẽ cố gắng hết sức che chở.

Lão tổ ta không dám chắc giữ được Tây phương đại lục và 'Tu Di Sơn', nhưng đưa họ đến Hoàng Tuyền Địa Ngục, nương náu bên cạnh Minh Hà Huyết Hải thì tuyệt đối không có vấn đề!" Minh Hà lão tổ thần sắc trịnh trọng bảo đảm.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!

Bản tọa ở đây cảm tạ Minh Hà đạo hữu cao nghĩa!" Ba Tiêu đạo nhân cũng trịnh trọng chắp tay cảm tạ.

"Đạo hữu không cần khách khí, cũng là để cảm tạ ân tình đạo hữu đã toàn lực tương trợ vào lúc Minh Hà Huyết Hải nguy hiểm nhất!"

Minh Hà lão tổ phất tay nói.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không quan tâm lời nói lần này của Minh Hà lão tổ có mấy phần thật mấy phần giả, nhưng dưới tình thế sức mạnh chênh lệch như vậy, Minh Hà lão tổ có thể tỏ rõ lập trường ủng hộ như thế, đã là điều vô cùng đáng quý!

"Vậy thì!

Hôm nay bản tọa đại khai sát giới!" Ba Tiêu đạo nhân hào tình vạn trượng, toàn thân khớp xương vang lên một tràng "rắc rắc! rắc rắc!".

Chỉ riêng sự rung động của cơ bắp đã khiến không gian xung quanh sinh ra những gợn sóng có thể thấy bằng mắt thường!

"Cái gì!!!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang kinh hãi gầm lên, "Luyện thể công pháp của ngươi lại khiến nhục thân cường độ sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?" Ba Tiêu đạo nhân cười không đáp, sau khi nhận được phương pháp tinh luyện tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần từ Lão Quy thừa tướng, lại thu thập được lượng lớn tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong Minh Hà Huyết Hải.

Qua một thời gian dài, Ba Tiêu đạo nhân cuối cùng cũng dùng lượng lớn tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần đã được tinh luyện để đẩy 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 từ tầng thứ bảy lên tầng thứ tám!

"Ha ha ha!

Các ngươi tưởng rằng bản tọa tu luyện luyện thể công pháp sẽ bị lạc hậu một bước sao?

Thất vọng rồi chứ!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn thần tình kinh ngạc xen lẫn thất vọng của Thập Nhị Tổ Vu.

"Thập Nhị Tổ Vu các ngươi kiêu ngạo nhất chính là nhục thân cường đại kế thừa từ Bàn Cổ đại thần!" Ba Tiêu đạo nhân không chút lưu tình chế giễu.

“Nhưng hiện nay, luyện thể công pháp của các ngươi cũng chỉ tương đương với cảnh giới Nhị thi Chuẩn Thánh mà thôi?

Cường độ nhục thân cũng chỉ sánh ngang Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.” “Bản tọa hiện nay tương đương với Tam thi Chuẩn Thánh, cường độ nhục thân bất luận phòng ngự hay tấn công đều mạnh hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một bậc!” Ba Tiêu đạo nhân nói rồi tung một quyền, hư không trước mặt liền bị đánh ra từng vết nứt không gian nhỏ li ti.

Thập Nhị Tổ Vu nhìn nhau, thần tình kinh ngạc xen lẫn hoang mang, bọn họ là hậu duệ Bàn Cổ phụ thần cường đại, sao có thể thua kém người khác về phương diện tu luyện nhục thân được.

Minh Hà lão tổ hai mắt hơi nheo lại, trong lòng thầm nghĩ, ván cược lần này cuối cùng đã không thua!

“Hừ!

Ba Tiêu ác đạo!

Dù vậy ngươi cũng không địch lại được tất cả chúng ta liên thủ!” Yêu Hoàng Đế Tuấn không để cho khí thế của Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục tích lũy, vội vàng mở miệng ngắt lời.

“Chết đi!” Đông Hoàng Thái Nhất hiểu ý, không cho Ba Tiêu đạo nhân cơ hội mở miệng nữa, lại một lần nữa tế ra “Hỗn Độn Chung” trực tiếp đập về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không khoe khoang, dùng nhục thân của mình cứng đối cứng với Tiên Thiên Chí Bảo, mà trực tiếp vung “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” như một thanh khảm đao chém về phía “Hỗn Độn Chung”!

“Đoang!” “Hỗn Độn Chung” phát ra một tiếng vang kinh thiên, lại bị Ba Tiêu đạo nhân đập mạnh đến mức bay ngược trở về!

“Phanh!” “Bàn Long Biển Quải” trong tay Ba Tiêu đạo nhân trực tiếp đập vào người Yêu Hoàng Đế Tuấn, tuy có “Hà Đồ Lạc Thư” hộ thân, nhưng vẫn bị đập đến lộn nhào một vòng, rơi xuống mặt biển Đông Hải.

“Sơn Hà Xã Tắc Đồ” cuốn một cái, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân liền bị phong vào bên trong, khiến y cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân dù đã vào trong “Sơn Hà Xã Tắc Đồ” vẫn diễn cho trọn vai.

Y cẩn thận treo “Linh Cữu Đăng” trên đỉnh đầu, tỏa ra một màn lửa, tay trái cầm “Lượng Thiên Xích”, tay phải cầm “Cửu Thiên Nguyên Dương Xích”, ba món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân.

Trông ra vẻ vô cùng cẩn trọng, sợ Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên tự mình tiến vào “Sơn Hà Xã Tắc Đồ” để cường hành chém giết y.

Chương 258

Chỉ có Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Dẫn Hồn Phiên" là cẩn thận thăm dò tấn công "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", nhưng không có tác dụng gì.

Ba Tiêu đạo nhân dùng toàn lực ném "Càn Khôn Đỉnh" về phía Yêu hậu Hi Hòa, khiến cho lớp hộ thuẫn hình thành từ "Nguyệt Quế Trượng" của nàng rung chuyển kịch liệt.

Còn về Hi Hoàng Phục Hy đang trốn ở nơi xa hơn, điều khiển "Phục Hy Cầm" và "Thiên Mang Thần Đao" tấn công từ xa, Ba Tiêu đạo nhân căn bản không thèm để ý!

Đồng thời khi ra tay với các cao tầng Yêu tộc, Ba Tiêu đạo nhân phất "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", lá cờ tung bay, lập tức thu Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ và Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công vào trong.

Như vậy liền triệt tiêu khả năng Thập Nhị Tổ Vu liên thủ bố trí "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" triệu hoán hư ảnh chân thân Bàn Cổ!

Ngay sau đó, Ba Tiêu đạo nhân liền toàn lực thi triển nhục thân cường hoành, cùng mười vị Tổ Vu còn lại cận chiến!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" ...

"Bốp!" "Bốp!" "Bốp!" ...

Trong nháy mắt, mười vị Tổ Vu và Ba Tiêu đạo nhân đã giao thủ mấy chiêu.

Tuy Ba Tiêu đạo nhân cũng bị quyền cước và pháp tắc chi lực của họ đánh trúng mấy lần, nhưng với khả năng phòng ngự của nhục thân sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hắn không hề hấn gì.

Nhưng mười vị Tổ Vu lúc này lại ai nấy đều mặt mũi bầm dập, vô cùng chật vật!

Chưa kịp đợi Ba Tiêu đạo nhân truy kích, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Hi Hoàng Phục Hy đã thoát khỏi sự đối phó của các linh bảo, lao về phía Ba Tiêu đạo nhân.

"Dừng tay!" Bỗng nhiên trên trời truyền đến một tiếng quát lớn.

Tất cả mọi người tranh thủ nhìn lên, thì ra là Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, ba huynh đệ Tam Thanh đã tới.

"Các ngươi giao thủ có thể đến Cửu Thiên chi ngoại, trong Hỗn Độn!

Đại chiến như vậy trên Đông Hải, chẳng lẽ muốn biến Đông Hải thành một vùng đất chết sao?" Lão Tử giận dữ quát.

Mọi người nhìn ra xa, chỉ thấy vừa rồi giao thủ trong chớp mắt, vùng biển gần Đông Hải đã bị dư chấn của trận chiến làm cho sóng thần liên miên!

Những con sóng cao ngất trời nối tiếp nhau, vô số thi thể của thủy tộc có vảy trôi nổi trên mặt biển!

"Tam Thanh sư huynh, đây là ân oán giữa Yêu tộc ta và Ba Tiêu ác đạo, 'Tu Di Sơn' nhất mạch đã giết chết thê tử Thường Hi của ta!

Hôm nay bản hoàng phải báo thù rửa hận!" Đông Hoàng Thái Nhất cứng rắn nói.

Lão Tử sắc mặt âm trầm: "Bần đạo không quan tâm ân oán giữa các ngươi, nhưng Lão sư từng giao cho bần đạo giám sát thế giới Hồng Hoang, liền không thể để các ngươi đại chiến không kiêng dè ở đây!" "Không sai!

Với tu vi, thực lực của các ngươi hiện nay, trận đại chiến này so

với đại quyết chiến Long Hán đại kiếp năm xưa cũng không kém bao nhiêu!

Chẳng lẽ muốn làm cho Hồng Hoang đại lục vỡ nát?

Nghiệp lực đó ai gánh nổi!" Nguyên Thủy cũng giận dữ nói, tuy ông ta vui mừng khi thấy Vu tộc, Yêu tộc và "Tu Di Sơn" ba phe đánh nhau đến chết, tốt nhất là đồng quy vu tận, nhưng lại không thể cho phép họ tùy ý phá hoại thế giới Hồng Hoang!

"Muốn đánh thì đến Hỗn Độn mà đánh!

Đánh đến bất tử bất hưu cũng không ai quản!" Thông Thiên tế ra "Tru Tiên Tứ Kiếm", nộ khí ngút trời quát mắng.

Đạo trường bí mật "Kim Ngao Đảo" của y ở trong Đông Hải, xem Đông Hải như nửa cái nhà, lúc này trong lòng còn tức giận hơn hai vị huynh trưởng!

"Tội lỗi!

Tội lỗi!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn mặt biển trôi nổi vô số thi thể thủy tộc có vảy, mặt lộ vẻ bi thương, tuy trận chiến này không phải do hắn chủ động gây ra, nhưng vẫn liên lụy đến tính mạng của nhiều sinh linh vô tội như vậy.

"Vút!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay, thu toàn bộ thi thể của những thủy tộc có vảy này cùng với linh hồn chưa tiêu tán vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên".

"Bản tọa tự sẽ để họ tái sinh trong tiểu thế giới của bản tọa, bù đắp cho lỗi lầm hôm nay!" Ba Tiêu đạo nhân lẩm bẩm.

"Ba Tiêu đạo hữu từ bi!

Bần đạo bội phục!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, hai sư huynh đệ đồng thời xuất hiện.

“Các vị Tổ Vu, các vị đạo hữu Yêu tộc, muốn chiến thì đến Hỗn Độn mà chiến đấu, nếu cố chấp ra tay ở đây, bần đạo sư huynh đệ thân là đệ tử ký danh của Lão sư, cũng có trách nhiệm bảo vệ sự ổn định của Hồng Hoang!

Chúng ta cùng Tam Thanh sư huynh sẽ không ngồi yên không quản!” Tiếp Dẫn đạo nhân thể hiện sự mạnh mẽ hiếm thấy!

“Vu Yêu hai tộc âm mưu tàn sát chúng ta!

Chia cắt Nhân tộc!

Có từng hỏi qua ý kiến của Tam tổ Nhân tộc ta chưa!” Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị, ba vị Thánh tổ Nhân tộc nổi giận đùng đùng bay đến bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân, đặc biệt trừng mắt giận dữ nhìn Thập Nhị Tổ Vu.

“Chúng ta, Nhân tộc, đều tưởng Vu tộc là hạng người đỉnh thiên lập địa!

Ai ngờ đều là những kẻ vô liêm sỉ, nuốt lời, tiểu nhân tráo trở!

Đúng là bôi tro trát trấu vào mặt Bàn Cổ đại thần!” Hữu Sào thị tức giận mắng.

“Nhân tộc ta tuy yếu!

Nhưng xấu hổ khi cùng loại với hạng chủng tộc thấy lợi quên nghĩa, vô tín, vô nghĩa này!” Truy Y thị cũng tức giận không kìm được!

“Ba người chúng ta nhân danh Thánh tổ Nhân tộc tuyên bố, từ nay về sau, Nhân tộc và Vu tộc cắt đứt quan hệ, không còn liên quan gì nữa!” Toại Nhân thị cuối cùng lớn tiếng tuyên bố.

“Ầm!” Thiên Đạo có cảm ứng, vang lên từng trận sấm, đáp lại lời tuyên ngôn của Thánh tổ Nhân tộc.

Bao gồm cả Hậu Thổ Tổ Vu và Cộng Công Tổ Vu đang bị "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" vây khốn, sắc mặt của Thập Nhị Tổ Vu đều trở nên khó coi hơn cả ăn phải ruồi chết!

"Ha ha ha!

Xem ra, Ba Tiêu đạo hữu lần này hữu kinh vô hiểm!" Minh Hà lão tổ thấy vậy ha ha cười lớn rồi bay tới.

Minh Hà lão tổ thuận tiện trêu chọc: "Tam Thanh đạo hữu, Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, không nói gì khác, chỉ nhìn bảo vật sắp xuất thế kia, Vu Yêu hai tộc sao nỡ đến Hỗn Độn đánh một trận không chắc thắng, mà bỏ qua bảo vật ở đây!" "Lại nói!

Ba Tiêu đạo hữu, ngươi có biết tại sao lão tổ ta lại tự tin như vậy vào việc ngươi có thể biến nguy thành an không?" Minh Hà lão tổ đột nhiên mở miệng hỏi.

"Bản tọa xin thỉnh giáo!" Ba Tiêu đạo nhân phối hợp hỏi.

"Vu Yêu hai tộc vốn dĩ mỗi bên đều có ý đồ riêng, vừa tính kế lẫn nhau vừa đề phòng lẫn nhau!

Nếu đạo hữu thực sự liều mạng, bọn họ chắc chắn sẽ không mạo hiểm, chỉ để đối phương đi chịu chết, tiêu hao thể lực của ngươi!

Căn bản không thể đồng tâm hợp lực!

Cho nên lão tổ ta ngay từ đầu đã cảm thấy đạo hữu lần này hữu kinh vô hiểm!" Minh Hà lão tổ phân tích xong, đắc ý nhìn về phía Vu Yêu hai tộc sắc mặt càng thêm khó coi.

"Ba Tiêu ác đạo!

Mau mau thả Yêu tướng ra, bản hoàng lần này tha cho ngươi một mạng!" Yêu Hoàng Đế Tuấn biết hành động nhắm vào Ba Tiêu đạo nhân lại một lần nữa thất bại.

“Không sai!

Chương 259

Nếu không thả Yêu tướng, Yêu tộc ta phát động 'Chu Thiên Tinh Đẩu Đại Trận', ngươi cũng đừng hòng sống yên!" Đông Hoàng Thái Nhất uy hiếp.

"Ba Tiêu ác đạo!

Mau mau thả Hậu Thổ, Cộng Công hai vị Tổ Vu ra!

Nếu không Vu tộc ta sẽ phát động tộc chiến với Nhân tộc!

Nhân tộc chắc chắn sẽ tổn thương thảm trọng!" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng mở miệng uy hiếp.

"Ha ha!

Thả người cũng không phải là không thể!

Nhưng phải đồng ý với bản tọa một điều kiện!" Ba Tiêu đạo nhân đảo mắt nói.

"Điều kiện?" Yêu Hoàng Đế Tuấn và Không Gian Tổ Vu Đế Giang đồng thanh hỏi.

"Bảo các ngươi từ bỏ việc tranh đoạt bảo vật sắp xuất thế lần này cũng không thực tế, nhưng phải thề rằng trong quá trình tranh đoạt bảo vật lần này, không được dùng bất kỳ hình thức nào tranh đoạt với bản tọa, hoặc dùng bất kỳ thủ đoạn nào can thiệp vào hành động của bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân quét mắt nhìn Vu Yêu hai tộc, chậm rãi nói.

"Được!

Tổ Vu chúng ta đồng ý điều kiện của ngươi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang không chút do dự trả lời.

“Yêu tộc chúng ta cũng đồng ý!” Yêu Hoàng Đế Tuấn suy nghĩ một lát, dưới ánh mắt của chư thiên tinh quân, gật đầu đồng ý.

“Hắc hắc!

Với hình tượng của hai tộc các ngươi, đặc biệt là các vị Tổ Vu trong lòng bản tọa, lời hứa suông khó mà khiến bản tọa tin được!

Chỉ thiên thề đi!” Ba Tiêu đạo nhân không chút khách khí nói.

“Ngươi!

Khinh người quá đáng!” Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung nổi trận lôi đình.

“Hừ!

Thế giới Hồng Hoang Thiên Đạo ở trên!

Mỗi lời nói, mỗi hành động của tu sĩ đều có nhân quả!

Các vị Tổ Vu lần này nuốt lời, hành động bội tín bạc nghĩa, tự tuyệt với thế giới Hồng Hoang!” Hữu Sào thị liền mở miệng trách mắng.

“Không sai!

Từ nay về sau, thử hỏi thế giới Hồng Hoang có vị nào dám tin vào lời hứa của Tổ Vu, và cả của Vu tộc?” Truy Y thị cũng không chịu thua kém.

“Lão tổ ta thì không dám!

Lão tổ tự hỏi tuy không phải hạng người quang minh lỗi lạc, nhưng cũng có nguyên tắc hành sự của mình!

Tuyệt không phải hạng người vô sỉ tự hủy lời hứa!

Tổ Vu… hắc hắc…” Minh Hà lão tổ lập tức mở miệng bày tỏ thái độ.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng gật đầu, tuy không nói gì, nhưng ý tứ đã rõ ràng.

Tam Thanh cười không đáp, nhưng không mở miệng phản đối, họ vốn dĩ đã không ưa Thập Nhị Tổ Vu, lúc này không bỏ đá xuống giếng đã là bất ngờ, sao có thể giúp Vu tộc nói chuyện!

Yêu tộc càng hả hê nhìn Tổ Vu chịu thiệt!

Dưới sự thúc giục của Ba Tiêu đạo nhân, Vu Yêu hai tộc chỉ thiên thề, hắn mới thả Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân và Hậu Thổ Tổ Vu, Cộng Công Tổ Vu ra.

Hậu Thổ Tổ Vu thấy Ba Tiêu đạo nhân, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị liền xấu hổ vô cùng: "Ba Tiêu đạo hữu, ba vị Nhân tổ!

Ta… Ai!" Hậu Thổ Tổ Vu thực sự không biết nên nói gì.

Ba Tiêu đạo nhân tuy đã trở mặt với các Tổ Vu khác, nhưng không nói lời ác với Hậu Thổ Tổ Vu, chỉ có thể thở dài khuyên nhủ: "Hậu Thổ Tổ Vu, bản tọa hy vọng ngươi có thể giữ vững bản tâm, đừng đánh mất chính mình…" "Hoa!" Đúng lúc này, mặt biển Đông Hải cuộn trào, nước biển bị một cỗ thiên địa vĩ lực vô hình đẩy sang hai bên.

"Ầm ầm ầm!" Đáy biển rung chuyển kịch liệt, một tòa sơn cốc được hồng hà đỏ rực bao phủ, từ từ dâng lên từ đáy biển.

"Ầm!" Dưới sự nín thở chờ đợi của mọi người, toàn bộ "Thang Cốc" cuối cùng cũng hoàn toàn nổi lên trên mặt biển, hiện ra trước mắt mọi người.

Thời gian chậm rãi trôi qua, mọi người đều kiên nhẫn chờ đợi, cuối cùng hồng hà nồng đậm bên ngoài "Thang Cốc" tan đi.

"Lại có thể!" "…" Ngoại trừ Ba Tiêu đạo nhân đã sớm biết chi tiết, tất cả những người còn lại đều kinh ngạc.

“Hô xích!” “Hô xích!” Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lập tức hai mắt đỏ ngầu, tim đập nhanh, hô hấp dồn dập, thở hổn hển!

Tiên Thiên Linh Căn “Phù Tang Thụ” đối với huynh đệ họ quả thực quá quan trọng!

Nếu nói sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo có chút khoa trương, nhưng tuyệt đối quan trọng hơn một món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Yêu Hoàng Đế Tuấn thậm chí đột nhiên trong lòng có một loại minh ngộ, “Phù Tang Thụ” là nơi hai huynh đệ Tam Túc Kim Ô của họ được ấp nở và sinh ra, y cảm thấy nếu có thể đoạt được cây “Phù Tang Thụ” này, nhất định có thể giúp y sớm trảm khước tự ngã thi.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cũng cảm thấy nếu có thể có được “Phù Tang Thụ” sẽ khiến cho lĩnh ngộ về Hỏa chi pháp tắc của y lên một tầm cao mới, từ đó thực lực đại tăng.

Tam Thanh cũng mắt sáng lên, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, là thứ tốt có thể ngộ không thể cầu!

Toại Nhân thị cuối cùng cũng biết tại sao mình lại bị hấp dẫn, thì ra là do sự hấp dẫn lẫn nhau giữa “Phù Tang Thụ Chi” trong tay ông và cây “Phù Tang Thụ” này.

Nhưng ba vị Thánh tổ Nhân tộc cũng không hy vọng có thể cướp được “Phù Tang Thụ”, bởi vì cướp đi cũng không có nơi nào để đặt, cuối cùng sẽ bị các thế lực khác cướp đoạt.

“Sư huynh!

Ba người chúng ta sẽ toàn lực tương trợ sư huynh cướp đoạt ‘Phù Tang Thụ’!” Toại Nhân thị lập tức truyền âm cho Ba Tiêu đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau, Nam

phương đại lục vốn thuộc Hỏa, nếu có thể di dời "Phù Tang Thụ" đến "Linh Sơn" thì không còn gì tốt hơn.

Nhưng nhìn vẻ mặt thế tại tất đắc của Ba Tiêu đạo nhân, họ biết hy vọng của hai người vô cùng mong manh.

Ngược lại, Minh Hà lão tổ thấy vậy bĩu môi có chút thất vọng, nếu là một cây linh căn ẩn chứa âm nhu sâm lãnh chi hỏa, Minh Hà lão tổ tuyệt đối sẽ không tiếc công sức cướp đoạt.

Nhưng Hỏa chi pháp tắc ẩn chứa trong "Phù Tang Thụ" lại quá thuần dương chí nhiệt, vừa vặn tương phản với thuộc tính của y, cướp cũng vô dụng.

"Ba Tiêu đạo hữu, lão tổ ta với 'Phù Tang Thụ' vô duyên, hay là lão tổ ta giúp đạo hữu đoạt được bảo vật này, thế nào?" Minh Hà lão tổ truyền âm.

"Đa tạ đạo hữu, có yêu cầu gì cứ nói trước!" "Sảng khoái!

Nói chuyện với người thông minh thật tiết kiệm thời gian!" Minh Hà lão tổ cười nói, " 'Lục Dục Hồng Liên' của đạo hữu sau khi di tài vào Minh Hà Huyết Hải chuyển hóa thành 'Huyết Hải Hồng Liên' rất phù hợp với A Tu La tộc." "Chỉ tiếc số lượng quá ít, nếu đạo hữu có thể tặng lão tổ thêm chín cây hồng liên, lão tổ lần này sẽ toàn lực tương trợ!" Minh Hà lão tổ thẳng thắn nói.

"Được!" Ba Tiêu đạo nhân vừa dứt lời, từ "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" bay ra chín cây "Huyết Hải Hồng Liên" bay về phía Minh Hà lão tổ!

"Sảng khoái!" Minh Hà lão tổ phất tay thu chúng lại, trực tiếp mở miệng lớn tiếng nói: "Các vị đạo hữu, lần đoạt bảo này, lão tổ sẽ toàn lực giúp đỡ Ba Tiêu đạo hữu!

Chương 260

Chư vị đạo hữu đừng trách!" Minh Hà lão tổ vừa dứt lời, các thế lực khác, đặc biệt là Tam Thanh, lập tức trong lòng kinh ngạc, không ngờ trong khoảnh khắc ngắn ngủi, Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân đã hoàn thành giao dịch.

Ba Tiêu đạo nhân dùng chín cây hồng liên linh căn Hậu thiên linh bảo có thể không ngừng kết trái, đổi lấy sự giúp đỡ của Minh Hà lão tổ, người có thuộc tính không hợp với "Phù Tang Thụ", hai bên đều được lợi.

Thập Nhị Tổ Vu và cao tầng Yêu tộc chỉ thiên phát thệ lần đoạt bảo này không thể tranh giành với Ba Tiêu đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân lại không thể tranh đoạt với Ba Tiêu đạo nhân.

Hiện tại, trên sân có thể công khai tranh đoạt "Phù Tang Thụ" với Ba Tiêu đạo nhân lại chỉ có huynh đệ Tam Thanh.

"Tình huống lần này đặc thù, nếu mọi người hỗn chiến, Yêu tộc và Vu tộc chúng ta phải nhường Ba Tiêu đạo nhân, vậy thì quá thiệt thòi!

Căn bản không thể tham gia vào việc đoạt bảo!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lập tức mở miệng.

"Không sai!

Chuyện này cần một biện pháp chu toàn!

Nếu không Thập Nhị Tổ Vu chúng ta không đồng ý!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung lớn tiếng la lối.

Mọi người bảy miệng tám lưỡi bàn bạc nửa ngày, cuối cùng quyết

định dùng hình thức đánh lôi đài để quyết định quyền sở hữu "Phù Tang Thụ"!

Cuối cùng, sau khi đề cử, Vu tộc, Yêu tộc, Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thống nhất để phe của Ba Tiêu đạo nhân làm lôi chủ.

Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu là một phe.

Yêu tộc năm vị cao tầng là một phe.

Huynh đệ Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân tạm thời liên thủ làm một phe.

Ba Tiêu đạo nhân, Minh Hà lão tổ, ba vị Thánh tổ Nhân tộc là một phe.

Nếu phe Ba Tiêu đạo nhân có thể đánh bại liên minh của huynh đệ Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Thì Vu tộc và Yêu tộc bỏ cuộc, "Phù Tang Thụ" thuộc về Ba Tiêu đạo nhân.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân thua liên minh của huynh đệ Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân.

Ba phe còn lại sẽ phân phối lại, huynh đệ Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân cùng năm vị cao tầng Yêu tộc liên thủ, đấu một trận với Thập Nhị Tổ Vu.

Nếu phe liên minh thắng, Yêu tộc sẽ lại so tài với phe Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

"Lão Tử sư huynh, nếu chúng ta may mắn chiến thắng, sư huynh đệ chúng ta cũng không dám tranh đoạt 'Phù Tang Thụ' với ba vị sư huynh, nhưng theo tỷ lệ, ba vị sư huynh phải dùng các linh bảo khác có giá trị bằng hai phần năm 'Phù Tang Thụ' để bồi thường!" Chuẩn

Đề đạo nhân cuối cùng nhấn mạnh.

"Tiếp Dẫn sư đệ, Chuẩn Đề sư đệ yên tâm!

Tam Thanh chúng ta là hậu duệ Bàn Cổ chính tông, nói được làm được!

Tuyệt đối không nuốt lời!" Nguyên Thủy lúc này không quên châm chọc Thập Nhị Tổ Vu một phen.

Thập Nhị Tổ Vu tuy trong lòng tức giận, nhưng không thể làm gì được, ai bảo mình nhất thời hồ đồ làm sai chuyện, để lại tay cầm, chỉ có thể mặc người chế giễu!

Trận đại chiến đầu tiên, cũng là trận đại chiến quan trọng nhất bắt đầu!

"Tiếp Dẫn sư đệ!

Chuẩn Đề sư đệ!

Hai người có thể khống chế được ba vị Thánh tổ Nhân tộc không?" Lão Tử không hề né tránh phe Ba Tiêu đạo nhân, trực tiếp mở miệng hỏi.

"Sư huynh đệ chúng ta sẽ cố hết sức!

Nhất định sẽ không để Lão Tử sư huynh thất vọng!" Tiếp Dẫn đạo nhân cầm "Tiếp Dẫn Bảo Tràng" trong tay.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng cầm "Thất Bảo Diệu Thụ" cùng Tiếp Dẫn đạo nhân sóng vai nghênh đón Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân biết rằng mấu chốt thắng bại lần này không nằm ở họ, mà nằm ở cuộc đối đầu giữa Ba Tiêu đạo nhân, Minh Hà lão tổ và Tam Thanh.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân thắng thì không có gì để nói, nhưng nếu Ba

Tiêu đạo nhân bại trong tay Tam Thanh.

Thì Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân phải thể hiện tác dụng của mình, để trong chiến thắng cuối cùng có thể nhận được đủ lợi ích.

Cho nên hiện tại họ chỉ cần áp chế ba vị Thánh tổ Nhân tộc, chờ đợi trận chiến giữa Ba Tiêu đạo nhân và Tam Thanh ngã ngũ.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị lại không muốn tiêu cực ứng chiến, muốn nhanh chóng đánh bại Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân rồi đi trợ giúp Ba Tiêu đạo nhân một tay!

Vì vậy, ba vị Thánh tổ Nhân tộc vừa ra tay đã dùng hết toàn lực!

Toại Nhân thị liên tục xuất kích bằng hai nhánh "Phù Tang Thụ Chi" trong tay, cùng với "Tân Hỏa Hỏa Chủng" phóng ra lửa lớn ngập trời, nhấn chìm thân hình Tiếp Dẫn đạo nhân.

Hữu Sào thị tuy là nữ tử, nhưng cầm "Khai Sơn Phủ" lại vô cùng dũng mãnh, liều mạng hơn cả Toại Nhân thị, khiến Chuẩn Đề đạo nhân liên tục nhíu mày.

Phong cách của Truy Y thị lại khác, "Thiên Y Châm" trong tay bà vô thanh vô tức, thần xuất quỷ một, thất sắc hà quang của "Thất Bảo Diệu Thụ" liên tục quét qua cũng khó mà bắt được tung tích của "Thiên Y Châm".

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc nhờ khí vận chi lực của Nhân tộc quán đỉnh mà thành Thánh tổ quả vị sánh ngang Nhị thi Chuẩn Thánh.

Nhưng dù sao cũng không phải từng bước tu luyện mà thăng cấp, kinh nghiệm sinh tử chém giết cũng ít, chiến đấu lực so với tu sĩ cùng cấp yếu hơn một chút.

Lần này toàn lực giao thủ với những đại năng đỉnh cấp như Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, cũng là một cơ hội vô cùng

hiếm có.

Tiếp Dẫn đạo nhân có "Hồng Mông Tử Khí" làm nền tảng thành thánh, lại có "Tam Thập Lục Trọng Thiên" tương trợ, đã sớm cưỡng ép trảm khước tự ngã thi, hiện đang nỗ lực tìm cách tam thi hợp nhất.

Chỉ là Tiếp Dẫn đạo nhân vốn không thích khoe khoang, việc có thể nhanh chóng trảm khước tự ngã thi, có công lao lớn của "Tam Thập Lục Trọng Thiên", để tránh bị Đạo tổ Hồng Quân phát giác dị thường, ngoài chủ nhân thực sự của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" là Ba Tiêu đạo nhân ra, những người khác hoàn toàn không biết.

Chuẩn Đề đạo nhân có phần cảm giác được điều này, nhưng giữa họ chưa từng thảo luận về việc này, sợ bị Thiên Đạo phát giác dị thường.

Chuẩn Đề đạo nhân tuy không có "Hồng Mông Tử Khí", cũng chưa thể thực sự nhận rõ bản thân.

Nhưng có "Ngộ Đạo Đan" do Đạo tổ Hồng Quân ban thưởng, gần đây dưới sự thúc đẩy của đan dược, đã thành công trảm khước tự ngã thi!

Chỉ là Chuẩn Đề đạo nhân có thể cảm giác được tự ngã thi không hoàn thiện, hy vọng tam thi hợp nhất càng thêm mong manh.

Chuẩn Đề đạo nhân lúc này chưa bại lộ sự thật về Tam thi Chuẩn Thánh, nếu thời khắc cuối cùng phải tranh đoạt "Phù Tang Thụ" với huynh đệ Tam Thanh, y mới hiển lộ thực lực thật sự của mình.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc trong trận đại chiến với Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân, điên cuồng hấp thu kinh nghiệm chiến đấu, nhanh chóng củng cố nền tảng không ổn định do cảnh giới tăng nhanh nhờ quán đỉnh.

Tốc độ trưởng thành của họ khiến cả Tiếp Dẫn đạo nhân và

Chuẩn Đề đạo nhân đều cảm thấy kinh khủng!

Từ đó ngoài việc Ba Tiêu đạo nhân chăm sóc Nhân tộc ra, bản thân họ cũng sinh ra hứng thú sâu sắc với Nhân tộc!

"Tam đệ!

Minh Hà lão tổ không thể khinh thường!

Phải cẩn thận ứng đối!" Lão Tử dặn dò Thông Thiên.

"Đại huynh yên tâm!

Chương 261

Ta ngược lại muốn xem xem 'Tru Tiên Tứ Kiếm' của ta lợi hại, hay là tuyệt thế hung kiếm 'Nguyên Đồ', 'A Tỳ' của Minh Hà lão tổ lợi hại hơn!" Thông Thiên đã sớm không nhịn được chiến ý hừng hực muốn chém giết một trận.

Thông Thiên biết "Phù Tang Thụ" chỉ có một cây, có được cũng không thể di dời đến "Kim Ngao Đảo", chắc chắn sẽ bị Lão Tử và Nguyên Thủy thu về Tây Côn Luân.

Cho nên Thông Thiên cũng không vội vàng thực sự đánh bại Minh Hà lão tổ, chỉ muốn một trận đại chiến thỏa thích.

Vì vậy, Thông Thiên không dốc toàn lực, chỉ tế ra "Tru Tiên Tứ Kiếm", bắt đầu so kiếm với Minh Hà lão tổ.

"Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm", "Tuyệt Tiên Kiếm", "Hãm Tiên Kiếm", bốn thanh tiên kiếm sát khí đằng đằng bay lên trời.

Minh Hà lão tổ không hề sợ hãi, "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" hộ thân, hai thanh tuyệt thế hung kiếm "Nguyên Đồ", "A Tỳ" bay lượn lên xuống.

Cương phong trên Cửu Thiên đều bị sáu thanh tiên kiếm chém nát!

"Tru Tiên Tứ Kiếm" tuy bá đạo, nhưng "Nguyên Đồ", "A Tỳ" lại là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do thiên địa sinh ra để khắc chế vô số tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần trong "Vô Để Huyết Uyên".

Uy lực của chúng không hề kém "Tru Tiên Tứ Kiếm" khi chưa bố thành "Tru Tiên Kiếm Trận"!

Thế là hai bên đấu đến khí thế ngất trời, bất phân thắng bại.

Thông Thiên đấu đến hứng khởi, trực tiếp thi triển "Thượng

Thanh Tiên Pháp", vô số tiên pháp tiên quyết ồ ạt hướng về phía Minh Hà lão tổ.

Minh Hà lão tổ cũng không phải dạng vừa, 《Huyết Thần Kinh》 thúc động, các loại huyết hải pháp thuật đánh ra.

Các loại tiên pháp của Thông Thiên rực rỡ muôn màu, tiên pháp của Minh Hà lão tổ chỉ có các loại màu huyết sắc đậm nhạt khác nhau, nhưng lại một lần nữa đấu với Thông Thiên bất phân thắng bại.

Thông Thiên thấy vậy trong lòng vô cùng uất ức, Tam Thanh tuy tính cách khác nhau, nhưng đều có chung sự cao ngạo xuất phát từ hậu duệ Bàn Cổ!

"Thượng Thanh Thần Lôi!" Thông Thiên hét lớn một tiếng, một vùng lôi quang bao phủ về phía Minh Hà lão tổ.

"Huyết Hải Thần Lôi!" Minh Hà lão tổ không cam chịu yếu thế, cũng hai tay bắt quyết, tung ra thần lôi huyết sắc ngập trời.

"Tích lý ba lạp!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng nổ lớn do hai loại thần lôi va chạm, cùng với lôi quang chói lòa, nhấn chìm thân ảnh của Thông Thiên và Minh Hà lão tổ.

Chỉ có lôi quang không ngừng cuộn trào và những bóng kiếm lướt nhanh thấp thoáng mới có thể suy đoán được trận chiến giữa hai người kịch liệt đến mức nào.

Trận chiến kịch liệt hơn lại xảy ra giữa Ba Tiêu đạo nhân và Lão Tử, Nguyên Thủy.

Lão Tử và Nguyên Thủy là hai người hăng hái nhất trên sân, cấp bách muốn đánh bại Ba Tiêu đạo nhân, không chỉ vì tranh đoạt "Phù Tang Thụ", mà còn vì muốn xoay chuyển cục diện bị Ba Tiêu đạo nhân áp chế bấy lâu nay.

Lão Tử đỉnh đầu đội "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo

Tháp" phòng ngự vô song, một tay cầm "Trấn Thiên Quan", một tay cầm "Thái Cực Đồ", tất cả linh bảo ký thác tam thi đều xuất ra.

"Bát Cảnh Cung Đăng", "Thái Thanh Thần Phù", "Vô Tự Thiên Thư Thượng Quyển" các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác vây quanh Lão Tử.

Nguyên Thủy đỉnh đầu đội "Chư Thiên Khánh Vân" tuy không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng uy lực không thua kém bao nhiêu, một tay cầm "Côn Luân Kính", một tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên", cũng tương tự tế ra toàn bộ linh bảo ký thác tam thi.

"Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", "Ngọc Thanh Thần Phù", "Vô Tự Thiên Thư Trung Quyển" các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác cũng vây quanh Nguyên Thủy, chờ thời cơ hành động.

Cho dù tự ngã thi của Lão Tử và Nguyên Thủy chưa hoàn toàn trảm ra, đang ở thời kỳ quan trọng nhất, vốn không nên dễ dàng sử dụng "Thái Cực Đồ" và "Bàn Cổ Phiên" đã trảm khước tự ngã thi, để tránh vạn nhất linh bảo bị tổn thương làm chậm trễ tiến độ trảm thi.

Nhưng để có thể nhất cử đánh bại đại địch Ba Tiêu đạo nhân, Lão Tử và Nguyên Thủy cũng không quan tâm nhiều như vậy, dù sao uy lực của "Thái Cực Đồ" và "Bàn Cổ Phiên" quá lớn, nếu không sử dụng sẽ làm suy yếu chiến đấu lực rất nhiều.

Ba Tiêu đạo nhân đối mặt với "Bàn Cổ Phiên" không dám đại ý, Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" toàn bộ tế ra, các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác như "Bàn Long Biển Quải", "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", "Lục Căn Thanh Tịnh Trúc", "Càn Khôn Đỉnh" cũng lần lượt thúc động, đấu với linh bảo của Lão Tử và Nguyên Thủy.

Ánh sáng rực rỡ từ các loại linh bảo, pháp thuật va chạm, nổ tung, bao phủ thân ảnh qua lại của ba người.

“Bốp!” “Bốp!” “Bốp!” Ngũ sắc linh quang của “Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ” lưu chuyển, va chạm dữ dội với hỗn độn kiếm khí do “Bàn Cổ Phiên” vung ra, bất phân thắng bại.

“Bàn Cổ Phiên” tuy do lưỡi rìu của “Khai Thiên Phủ” hóa thành, công kích lực vô song.

Nhưng “Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ” là Tiên Thiên Chí Bảo được luyện chế từ năm chiếc lá của “Hỗn Độn Thanh Liên” cùng với “Ngũ Hành Linh Châu” bằng 《Ngũ Hành Hợp Nhất Pháp Môn》, lực phòng ngự của nó không hề thua kém “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp”.

Cho nên một công một thủ, hai đại Tiên Thiên Chí Bảo gặp nhau đúng là kỳ phùng địch thủ, không phân cao thấp.

“Hoa!” Một kiện Tiên Thiên Chí Bảo khác là “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” lại một lần nữa từ trên trời giáng xuống một lực chém mạnh, cột sáng chín màu hiên ngang phát động công kích oanh tạc về phía Lão Tử.

Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo “Bàn Long Biển Quải” dưới sự thúc đẩy của pháp lực vô biên từ “Tam Thập Lục Trọng Thiên”, lại không đầu không đuôi điên cuồng quất về phía Lão Tử!

“Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp” tuy phòng ngự vô song, cũng bị “Cửu Thải Quạt Ba Tiêu” và “Bàn Long Biển Quải” đánh cho lớp bảo hộ huyền hoàng liên tục rung chuyển, khiến Lão Tử khó mà thoát ra.

Bản thể của Ba Tiêu đạo nhân thì không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” … Quyền cước của Ba Tiêu đạo nhân như mưa rơi xuống người Nguyên Thủy.

Vốn dĩ "Chư Thiên Khánh Vân" trên đỉnh đầu Nguyên Thủy ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, tám âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu rơi xuống như mưa không ngớt.

Lại bị quyền cước của Ba Tiêu đạo nhân đánh cho kim đẳng rung chuyển, kim liên điêu tàn, anh lạc tán loạn, thùy châu vỡ nát… "Sao có thể!" Nguyên Thủy nhìn "Chư Thiên Khánh Vân", pháp bảo phòng ngự mà mình dựa vào lại trở nên chật vật như vậy dưới sự công kích của nhục thân cường hãn của Ba Tiêu đạo nhân, không nhịn được kinh hãi hét lớn.

Nhưng ông ta lại không chú ý, một con "huyết sí hắc văn" nhỏ bé đã đậu trên "Chư Thiên Khánh Vân"!

Đó chính là phân thân "Văn Đạo Nhân" của Ba Tiêu đạo nhân!

"Huyết sí hắc văn" tuy linh trí chưa được nuôi dưỡng hoàn toàn, khó mà tự chủ hành động, nhưng ở khoảng cách gần nhận sự khống chế của Ba Tiêu đạo nhân thì không có vấn đề gì.

Dù sao "Chư Thiên Khánh Vân" cũng được Nguyên Thủy ký thác ác niệm để trảm khước ác thi, hai thứ liên kết chặt chẽ, ở khoảng cách gần, chỉ trong chốc lát, Nguyên Thủy liền biến sắc, phát giác "Chư Thiên Khánh Vân" dị thường, bản nguyên chi lực lại đang tiêu thất một cách khó hiểu!

"A!

Chuyện gì vậy!!!" Nguyên Thủy phát ra tiếng gầm kinh hãi.

Ba Tiêu đạo nhân lại một chưởng vỗ vào "Chư Thiên Khánh Vân", nhưng nhân cơ hội nắm phân thân "Văn Đạo Nhân" trong lòng bàn tay, lặng lẽ thu đi!

"Vút!" Nguyên Thủy vừa đau lòng vừa kinh hãi thu hồi "Chư

Thiên Khánh Vân”!

“Nhị đệ!

Sao vậy?” Lão Tử thấy vậy vội vàng truyền âm hỏi.

“Đại huynh!

Ba Tiêu ác đạo không biết đã dùng pháp môn quỷ dị gì, trọng thương bản nguyên của ‘Chư Thiên Khánh Vân’!

Ác thi của ta cũng bị liên lụy!” Nguyên Thủy kinh hồn chưa định truyền âm đáp.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!” … Ba Tiêu đạo nhân không cho Nguyên Thủy cơ hội thở dốc, tay chân cùng lúc, lại một lần nữa điên cuồng tấn công.

Không có sự phòng ngự của “Chư Thiên Khánh Vân”, Nguyên Thủy càng thêm chật vật không chịu nổi, vội vàng tâm niệm một ý muốn triệu hồi “Bàn Cổ Phiên”.

“Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ” sao có thể để ông ta như ý, lập tức phóng ra thế giới Ngũ Phương Ngũ Hành, quấn chặt lấy “Bàn Cổ Phiên”, bất kể thế nào cũng không để nó quay về cứu viện Nguyên Thủy.

“Ầm!” Ba Tiêu đạo nhân lại tung một quyền, lần này không chút trở ngại đập vào ngực Nguyên Thủy!

“Hừ!” Nguyên Thủy mặt đỏ lên!

Hừ một tiếng!

Chương 262

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" … Ba Tiêu đạo nhân được thế không tha người, cơ thể sánh ngang Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đối với Nguyên Thủy một trận quyền đấm cước đá, khuỷu tay gối chỏ… Một lát sau, Nguyên Thủy vốn uy nghiêm trang trọng, đạo bào rách nát, tóc tai rối bời, trên mặt lờ mờ có những vết bầm chưa kịp dùng pháp lực tiêu trừ, cũng có thể là khó mà tiêu trừ được.

"Ba Tiêu ác đạo!

Khinh người quá đáng!" Nguyên Thủy giận dữ gầm lên, nhưng lại hoàn toàn bất lực.

Tiên Thiên Chí Bảo mạnh nhất "Bàn Cổ Phiên" bị "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" quấn chặt.

"Chư Thiên Khánh Vân" bị thương không dám tiếp tục tế ra.

Không gian linh bảo "Côn Luân Kính" và "Dương Liễu Chi" đang đuổi nhau khó phân thắng bại.

Còn các linh bảo khác?

Ba Tiêu đạo nhân thứ không thiếu nhất chính là linh bảo, lại có pháp lực cường đại của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm hậu thuẫn, căn bản không sợ chiến thuật linh bảo.

Lão Tử mấy lần muốn xông lên, nhưng "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Bàn Long Biển Quải" lại không cho bất kỳ cơ hội nào!

"Nguyên Thủy đạo hữu!

Bần tọa khuyên ngươi nhận thua thì hơn!

Nếu không tiếp tục, bần tọa sẵn lòng phụng bồi, nhưng mất mặt

là ngươi!

Mất tôn nghiêm của Tam Thanh!" Ba Tiêu đạo nhân truyền âm.

Nguyên Thủy im lặng một lát, có lẽ đang thương lượng với Lão Tử.

Một lát sau.

"Vút!" "Vút!" Lão Tử và Nguyên Thủy đồng thời lùi lại!

Vô số linh bảo trên trời bị ba người thu hồi!

Mọi người quan chiến ở xa nhìn Ba Tiêu đạo nhân mặt mày tươi cười, Lão Tử sắc mặt âm trầm nhưng không nhìn ra bất kỳ dị thường nào, Nguyên Thủy đã khôi phục lại hình tượng thường ngày, chỉ có sắc mặt phẫn nộ trong đôi mắt là khó che giấu.

Thập Nhị Tổ Vu và cao tầng Yêu tộc thở dài, không cần nói cũng biết kết cục của trận đại chiến!

Ba Tiêu đạo nhân và Lão Tử, Nguyên Thủy đã phân thắng bại, hai trận chiến khác tự nhiên không cần tiếp tục, hai bên đều thu quân trở về.

Tam Thanh không nói hai lời, trực tiếp rời đi, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nói vài câu khách sáo rồi cũng bay đi.

Thập Nhị Tổ Vu và cao tầng Yêu tộc tuy trong lòng không cam, nhưng đã chỉ thiên lập thệ, chỉ có thể phẫn nộ rời đi.

"Ba Tiêu đạo hữu, may mắn không làm nhục mệnh!

Lão tổ ta cáo từ!

Có rảnh thì bất cứ lúc nào cũng hoan nghênh đến Minh Hà Huyết Hải làm khách!" Minh Hà lão tổ nói rồi bay vào trong nước biển Đông Hải, biến mất không thấy tăm hơi.

“Chúc mừng sư huynh!” Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị vui mừng chúc mừng.

“Lần này đa tạ sư đệ, sư muội tương trợ!” Ba Tiêu đạo nhân cười nói.

Ngay sau đó, sắc mặt Ba Tiêu đạo nhân trở nên nghiêm túc: “Chuyện Vu tộc bội tín bạc nghĩa, bản tọa sẽ thông báo cho Tây Vương Mẫu, các tu sĩ ‘Tu Di Sơn’ xuất động, các bộ lạc gần Tây phương đại lục tập hợp về ‘Vạn Thọ Sơn’ và ‘Tây Côn Luân’, các bộ lạc Nhân tộc khác tập hợp về Ly Sơn, Hỏa Vân Động…” “Ba vị mau chóng trở về Hồng Hoang đại lục, giúp đỡ hiệp điều, Vu tộc hủy ước, bản tọa sợ bọn chúng đã làm một thì làm cho trót, sẽ có hành động tiếp theo!

Đối với Yêu tộc cũng không thể không phòng!” Ba Tiêu đạo nhân thần sắc nghiêm túc dặn dò, “Ba người cũng phải cẩn thận, không được phân tán!” “Sư huynh yên tâm!

Chúng ta sẽ về sắp xếp ngay!” Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị bay đi.

Ba Tiêu đạo nhân tâm tình cực tốt, chậm rãi bay vào trong “Thang Cốc”, nhanh chóng luyện hóa triệt để một tấm bia đá cấm chế trong cốc.

“Hoa!” Khói mù màu đỏ bốc lên, tiên thiên trận pháp “Thủy Hỏa Tương Tế Đại Trận” của “Thang Cốc” được khởi động.

Sau khi cẩn thận dò xét một vòng, Ba Tiêu đạo nhân phát hiện “Phù Tang Thụ” và “Thang Cốc” gần như dung hợp làm một, trừ phi chặt “Phù Tang Thụ” để luyện chế linh bảo.

Nếu không, rất khó để di dời nó ra khỏi “Thang Cốc” mà không làm tổn thương “Phù Tang Thụ”.

Có một cách là trực tiếp di dời toàn bộ "Thang Cốc" đi!

Nhưng "Thang Cốc" lại liên kết với địa mạch Đông Hải!

Nếu Trấn Nguyên Tử ở đây, có "Địa Thư" giúp đỡ, tốn thêm chút thời gian cũng có thể tách "Thang Cốc" ra khỏi địa mạch Đông Hải, sau đó di dời "Thang Cốc" và "Phù Tang Thụ" đi.

Chẳng trách trong thế giới Hồng Hoang mà Ba Tiêu đạo nhân biết, Yêu tộc tuy chiếm được "Thang Cốc" và "Phù Tang Thụ" nhưng lại không có khả năng di dời "Phù Tang Thụ" lên Thái Dương Tinh.

Chỉ để mười con tiểu Kim Ô nghỉ ngơi trong "Thang Cốc", mượn Hỏa chi pháp tắc trên "Phù Tang Thụ" để tu luyện.

Ba Tiêu đạo nhân không cần suy nghĩ đến việc từ bỏ ý định di dời "Thang Cốc" và "Phù Tang Thụ", vì chuyện nhỏ này mà làm phiền Trấn Nguyên Tử tu luyện có chút không đáng!

Cuối cùng, Ba Tiêu đạo nhân chỉ có thể làm ngược lại, "Thang Cốc" không thể di động, vậy thì di dời "Bồng Lai Tiên Đảo" và "Doanh Châu Đảo"!

Sau đó để "Bồng Lai Tiên Đảo", "Doanh Châu Đảo", "Thang Cốc" ba nơi hình thành một thế trận Thiên Địa Nhân Tam Tài.

Lại tốn thêm một phen tinh lực, Ba Tiêu đạo nhân đã liên thông đại trận hộ đảo của ba nơi với nhau.

Dưới tác dụng của nhiều đại trận, "Bồng Lai Tiên Đảo", "Doanh Châu Đảo" và "Thang Cốc" lại một lần nữa biến mất trên Đông Hải!

Vì "Doanh Châu Đảo" có khả năng trôi dạt đặc biệt, "Thang Cốc" lại liên kết chặt chẽ với địa mạch Đông Hải.

Cho nên sau khi ba nơi hợp nhất, ảnh hưởng lẫn nhau, liền bắt đầu di chuyển chậm rãi không theo quy luật trong vùng biển gần đó.

Ba Tiêu đạo nhân xử lý xong mọi việc, liền thông qua "Tu Di Sơn Môn" thạch cổ trở về "Tu Di Sơn".

"Phu quân!

Ta đã sắp xếp nhân thủ di dời các bộ lạc Nhân tộc gần Tây phương đại lục, nhưng tốc độ sinh sản của Nhân tộc những năm này quá nhanh!

Hình thành vô số bộ lạc rải rác khắp Hồng Hoang đại lục, muốn bảo vệ toàn bộ thực sự quá khó!" Tây Vương Mẫu bất đắc dĩ nói.

"Không sao!

Cứ làm hết sức mình, nghe theo mệnh trời!

Nhân tộc muốn phát triển lớn mạnh, những cuộc sinh tử sát lục, những kiếp nạn lớn nhỏ là không thể thiếu!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cũng hiểu rõ những đạo lý này.

"Hiện nay Hồng Hoang kiếp khí lại nổi lên, đại kiếp sắp đến, Vu Yêu hai tộc đã mất trí, nàng thủ đoạn hộ thân có hạn, 'Càn Khôn Đỉnh' lực phòng ngự không tệ, hãy mau chóng luyện hóa để phòng thân!" Ba Tiêu đạo nhân nói với Tây Vương Mẫu, đưa "Càn Khôn Đỉnh" cho nàng, đương nhiên đây chỉ là một lý do Ba Tiêu đạo nhân đưa ra bên ngoài.

Đồng thời, Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Liên Lý Chi" dặn dò Tây Vương Mẫu: "'Càn Khôn Đỉnh' liên quan đến một đại sự sau này, hãy mau chóng luyện hóa triệt để và nắm giữ!

Ta trước đó dặn nàng tìm kiếm 'Ngũ Sắc Thần Thạch' thu thập được thế nào rồi?" "Phu quân dặn dò thu thập 'Ngũ Sắc Thần Thạch' cần phải bất động thanh sắc! 'Ngũ Sắc Thần Thạch' quả thực hiếm thấy, cho nên những năm nay ta vẫn luôn lưu tâm, lục tục cũng chỉ thu thập được gần ba vạn khối!" Tây Vương Mẫu khẽ lắc đầu.

“Gần ba vạn khối?

Chương 263

Cũng không ít rồi, nhưng không được dừng lại, tiếp tục thu thập, đối ngoại tuyên bố là vi phu muốn dùng 'Ngũ Sắc Thần Thạch' để tăng cường uy lực của 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ'!" Ba Tiêu đạo nhân lại dặn dò.

Trong lúc Ba Tiêu đạo nhân lo xa tính trước, trên Hồng Hoang đại lục, Vu Yêu hai tộc vô cùng ăn ý bắt đầu một cuộc đồ sát Nhân tộc khác.

Chỉ là lần này vô cùng cẩn thận, chỉ nhân lúc không ai đề phòng, trong các bộ lạc Nhân tộc công khai cướp, ngầm ám sát, dùng đủ mọi thủ đoạn!

Yêu tộc bắt người vì huyết thực để tăng tu vi và linh tính, Vu tộc bắt người để nhanh chóng sinh sản hậu đại.

Họ không dây dưa với tu sĩ Nhân tộc, càng không xung đột với "Tu Di Sơn" nhất mạch.

Khiến cho ba vị Thánh tổ Nhân tộc và các đệ tử "Tu Di Sơn" phải chạy đôn chạy đáo, khắp nơi cứu viện, nhưng hiệu quả rất thấp, cục diện vô cùng bị động.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân đã sớm có sắp xếp, sát chiêu mà hắn bố trí cũng đang lặng lẽ tiến hành.

Trong lúc tranh đoạt "Phù Tang Thụ" ở Đông Hải, Ba Tiêu đạo nhân đã ra hiệu cho Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân.

Thập Nhị Tổ Vu luận về âm mưu quỷ kế thì thua xa Yêu tộc giảo hoạt, để nhanh chóng trừ khử Nhân tộc, họ đã ngầm cho phép Yêu tộc tiến vào Hồng Hoang đại lục.

Nhân tộc dưới sự bảo hộ của "Tu Di Sơn" nhất mạch, đang tập hợp về mấy điểm tập trung lớn.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba vị Thánh tổ Nhân tộc trấn giữ "Hỏa Vân Động"; Tam Tiêu tỷ muội thay mặt quản lý "Vạn Thọ Sơn"; Ly Sơn tiên tử và Thải Vân tiên tử trấn thủ "Ly Sơn"; Ô Vân Tiên và Bì Lô Tiên mở sơn lập phủ ở "Thúy Bình Sơn" bên bờ Đông Hải; Ngọc Đỉnh chân nhân lưu thủ tại động phủ hóa hình "Kim Hà Động" ở "Ngọc Tuyền Sơn"; Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử lưu thủ tại động phủ trước kia là "Ma Cô Động" ở "Nhị Tiên Sơn".

Vân Trung Tử cũng trú tại động phủ "Ngọc Trụ Động" của mình ở "Chung Nam Sơn".

Đương nhiên, những nơi này chỉ dựa vào đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn" thì khó mà chống đỡ được cục diện.

Các tu sĩ "Tu Di Sơn" do Dương đạo nhân cầm đầu, cùng với các tu sĩ Tây phương đại lục do Bạch Hổ đạo nhân cầm đầu cũng lần lượt xuất động, trấn giữ các tiên sơn động phủ cho các đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn".

Dưới sự dẫn dắt của Lục Ngô, ngay cả các tán tu Tây Côn Luân cũng lần lượt ra tay cứu trợ các bộ lạc Nhân tộc.

Huynh đệ Tam Thanh trong động phủ thương nghị một phen, Lão Tử đã sớm chú ý đến Nhân tộc, chủ trương ra tay tương trợ.

Nguyên Thủy lấy cớ ác thi bị thương, hai vị đệ tử mới thu là Quảng Thành Tử và Xích Tinh Tử đang ở giai đoạn tu luyện quan trọng, cần phải dạy dỗ cẩn thận để từ chối ra tay.

Thông Thiên cũng không muốn làm những việc tốn công vô ích, liền trốn đến "Kim Ngao Đảo" ở Đông Hải, tình cờ gặp được Đa Bảo

đạo nhân, thu làm khai sơn đại đệ tử.

Lão Tử thấy vậy cũng không nói nhiều, mang theo đệ tử Huyền Đô đại pháp sư ra khỏi Tây Côn Luân, đến núi Thủ Dương, dùng đại pháp lực khai phá ra một tòa "Bát Cảnh Cung", trấn giữ trong đó.

Ông ra hiệu cho Huyền Đô đại pháp sư thu nhận, bảo hộ các bộ lạc Nhân tộc gần đó.

Dưới chân "Linh Sơn" ở Nam phương đại lục, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng mở rộng cửa, bảo hộ các bộ lạc Nhân tộc từ Nam phương đại lục hội tụ lại, tránh khỏi sự tàn hại của Vu Yêu hai tộc.

Vu Yêu hai tộc cũng không muốn đối đầu trực diện với "Tu Di Sơn" cũng như các tán tu Tây Côn Luân, Lão Tử, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, nên Nhân tộc được bảo hộ ở những nơi này đã được bảo toàn.

Nhưng Nhân tộc ở những nơi khác lại bị Vu Yêu hai tộc cướp bóc, đồ sát, tổn thất thảm trọng, khiến số lượng Nhân tộc giảm mạnh gần bảy thành.

Tuy nhiên, Nhân tộc với tinh thần bất khuất, tính cách ngoan cường, khả năng thích ứng mạnh mẽ đã nhanh chóng trưởng thành trong cuộc chiến với Vu Yêu hai tộc, sức mạnh của tu sĩ trung và hạ tầng dần dần lớn mạnh.

Đồng thời, Vu Yêu hai tộc trong quá trình cùng nhau tàn sát Nhân tộc không hề xóa bỏ hiềm khích cũ, ngược lại thù oán càng ngày càng sâu.

Trong đó không thể không kể đến công lao của Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân.

Vu tộc mời thần dễ, tiễn thần khó, Yêu tộc dưới sự ngầm cho

phép đã lại một lần nữa đặt chân lên Hồng Hoang đại lục, không chỉ đồ sát Nhân tộc, mà còn cướp đoạt địa bàn, vơ vét tài nguyên.

Không biết từ lúc nào, Vu tộc phát hiện địa bàn do Nhân tộc rút đi để lại trên Hồng Hoang đại lục, một nửa đã bị Yêu tộc chiếm giữ.

Đúng lúc Thập Nhị Tổ Vu chuẩn bị hạ lệnh cưỡng ép trục xuất Yêu tộc khỏi Hồng Hoang đại lục.

"Bất Chu Sơn" phát ra một trận rung động nhẹ, mười đại Yêu Thánh bị trấn áp dưới chân "Bất Chu Sơn" sau ba nguyên hội cuối cùng đã tái xuất!

Mười đại Yêu Thánh bị trấn áp ba nguyên hội dưới Bất Chu Sơn, trung tâm của Hồng Hoang, trụ trời của thiên địa, không hề lãng phí thời gian.

Kế Mông, Anh Chiêu, Bạch Trạch, Phi Đản, Cửu Anh năm vị Yêu Thánh đã trảm khước nhị thi, năm vị Yêu Thánh còn lại cũng tu vi đại tiến!

Thực lực của Yêu tộc lập tức tăng vọt gấp mấy lần!

"Ha ha ha!

Kế sách của Yêu tướng quả nhiên lợi hại!

Từ từ mưu đồ, tuy chưa thể diệt tận Nhân tộc, nhưng lại có thể quang minh chính đại chiếm đoạt một vùng đất rộng lớn của Hồng Hoang đại lục!" Yêu Hoàng Đế Tuấn cười sảng khoái.

"Lần này quang minh chính đại chiếm cứ Hồng Hoang đại lục, có sự ngầm thừa nhận của Vu tộc, căn bản không phải chúng ta vi phạm ước định 'Vu tộc quản trời, Yêu tộc quản đất'!

Vị kia cũng không có gì để nói!" Đông Hoàng Thái Nhất đắc ý.

"Điều đáng quý hơn là, Yêu tướng nắm bắt thời cơ vô cùng tinh

chuẩn, đúng lúc những kẻ tứ chi phát triển, đầu óc đơn giản của Vu tộc phản ứng lại, thì kỳ hạn trấn áp mười đại Yêu Thánh đã hết, thành công thoát khốn!" Hi Hoàng Phục Hy cũng vô cùng vui vẻ.

"Như vậy, có mười đại Yêu Thánh trấn giữ các địa bàn lớn trên Hồng Hoang đại lục, Vu tộc dù bất mãn, cũng không còn sức để trục xuất Yêu tộc lần nữa!" Yêu Hoàng Đế Tuấn vô cùng tự tin.

"Yêu Hoàng bệ hạ!

Thần cảm thấy Bắc phương đại lục là địa bàn của Oa Hoàng Nữ Oa nương nương và Hi Hoàng Phục Hy, lại có Yêu sư Côn Bằng ở Bắc Minh Chi Hải ứng phó!" "Hiện nay, số lượng bộ lạc của cả Nhân tộc và Yêu tộc ở Bắc phương đại lục đều tương đối ít, thần đã sớm sắp xếp không ít bộ lạc Yêu tộc ở Bắc phương đại lục!" Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân vẫn chậm rãi nói: "Chúng ta lúc này nên lấy Bắc phương đại lục làm căn cơ chính, sau đó từng bước khuếch tán sang những nơi khác!" "Yêu tướng nói có lý!

Trước hết giữ vững Bắc phương đại lục, lấy điểm làm diện, từ từ mưu đồ!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đồng ý với đề nghị của Yêu tướng.

"Yêu Hoàng bệ hạ, thần có một đề nghị, Nhân tộc ở Bắc phương đại lục còn lại không nhiều, không nên diệt tận!

Một là Nhân tộc dù sao cũng do Oa Hoàng Nữ Oa nương nương tạo ra, cần phải nể mặt Nữ Oa nương nương!" "Không sai!

Nữ Oa nương nương tuy không nói rõ, nhưng đối với việc Yêu tộc chém giết Nhân tộc, trong lòng không vui!

Đã để Kim Phượng nhiều lần đến khuyên Ngô thu tay!" Hi Hoàng Phục Hy liên tục gật đầu.

"Thứ hai, Nhân tộc đã có chút thành tựu, sợ rằng sẽ bị Nhân tộc liều chết phản công! 'Tu Di Sơn' nhất mạch đối với Nhân tộc khá

chăm sóc, lúc này không nên hoàn toàn trở mặt!" Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân thăm dò nói.

"Nhưng Nhân tộc đã tuyên chiến với Yêu tộc ta!

Nếu không diệt tộc hoàn toàn, e rằng sau này sẽ bất lợi cho Yêu tộc ta!" Đông Hoàng Thái Nhất giận dữ nói.

"Tình thế của Nhân tộc hiện nay, làm gì có năng lực đối địch với Yêu tộc chúng ta, Yêu tộc chúng ta tôn sùng thực lực, sự nhe nanh múa vuốt của kẻ yếu khi nào có thể uy hiếp được kẻ mạnh?" Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân nhẹ nhàng cười, khiến Đông Hoàng Thái Nhất cũng không khỏi mỉm cười, thần thái cũng trở nên thoải mái.

"Cho dù Yêu tộc ta coi Nhân tộc là huyết thực, cũng có thể nuôi dưỡng, tìm kế lâu dài, không nên vắt cạn ao bắt cá, Nhân tộc diệt tộc, thì tìm đâu ra huyết thực thượng đẳng như vậy để nuôi dưỡng Yêu tộc?

Chẳng lẽ muốn để Yêu tộc nội bộ tương tàn sao?" Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân hỏi ngược lại.

"Ách…" Đông Hoàng Thái Nhất bị Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân hỏi đến á khẩu không trả lời được.

"Yêu tướng quả nhiên suy nghĩ sâu xa, kế sách sâu sắc, vậy bản hoàng hạ lệnh!

Yêu tộc trong thời gian ngắn không được đồ sát các bộ lạc Nhân tộc còn sót lại ở Bắc phương đại lục, để họ tự sinh sôi, đợi số lượng đủ, lấy một nửa làm giới hạn để thu hoạch huyết thực!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trực tiếp hạ lệnh!

Thấy chuyện này đã tạm kết thúc, Hi Hòa nãy giờ không nói gì mới lên tiếng: "Yêu Hoàng, Đông Hoàng, Hi Hoàng, Yêu tướng, chư vị Yêu Thánh!

Chương 264

Ngô có một phát hiện bất ngờ, cần phải thương nghị với các vị!" "Yêu hậu có việc gì cứ việc nói." Yêu Hoàng Đế Tuấn nói.

"Mười vị Yêu Thánh có lẽ đã nghe, Yêu Hoàng và ta sắp có mười người con." Yêu hậu Hi Hòa chậm rãi nói, "Yêu Hoàng đã dùng Thái Dương Thần Kim luyện chế cho mỗi đứa một thanh 'Thái Dương Tiên Kiếm' để hộ thân." Mọi người đều yên lặng lắng nghe, biết rằng Yêu hậu Hi Hòa nói như vậy chắc chắn có nguyên nhân.

"Mười huynh đệ tu luyện vô cùng khắc khổ, từ lần đầu tiên chinh phạt Nhân tộc đã từng tham chiến, bao năm qua vẫn luôn chinh chiến cho Yêu tộc ở tiền tuyến!

Anh dũng thiện chiến, chém giết vô số tu sĩ Nhân tộc!" Yêu hậu Hi Hòa vô cùng tự hào nói.

"Cách đây không lâu lại phát hiện ra một bí mật!" Trong vẻ mặt của Yêu hậu Hi Hòa có sự kích động không thể kìm nén.

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Hi Hòa chậm rãi nói: "Lần trước theo đại quân Yêu tộc chỉnh đốn một bộ lạc Nhân tộc, tình cờ gặp mấy vị Đại Vu dẫn đầu Vu tộc chặn giết, thế là xảy ra một trận đại chiến!" Chuyện này mọi người cũng đều đã nghe qua, nhưng Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân trong lòng lại cả kinh!

"Mười vị thái tử phát hiện 'Thái Dương Tiên Kiếm' trong tay mình có sức sát thương đối với Vu tộc không hề giống nhau!" "Sau khi so sánh, phát hiện tiên kiếm của đại thái tử, người đã chém giết nhiều Nhân tộc nhất, lại có sức phá hoại cực mạnh đối với nhục thân cường đại của Đại Vu, có thể dễ dàng chém giết họ!" "Còn tiên kiếm trong tay thập thái tử, người gần như chưa từng ra tay chém giết Nhân

tộc, lại không có hiệu quả gì lớn đối với nhục thân cường hãn của Vu tộc!" "Lẽ nào nuốt chửng Nhân tộc không chỉ có thể tăng tốc độ tu luyện của Yêu tộc, mà vũ khí từng chém giết Nhân tộc còn có thần hiệu phá trừ nhục thân cường hãn của Vu tộc sao?" Đông Hoàng Thái Nhất kích động hỏi.

"Sau khi biết tin này, ta cũng đã làm một số điều tra, cuối cùng phát hiện không biết vì sao, chỉ có mười thanh 'Thái Dương Tiên Kiếm' mới có hiệu quả kỳ diệu như vậy!

Những vũ khí, linh bảo khác từng chém giết Nhân tộc lại không có gì đặc biệt!" Hi Hòa nói đến đây vô cùng tiếc nuối.

"Tiên kiếm của đại thái tử có thể dễ dàng chém giết Đại Vu có nhục thân cường hãn?

Điều khiến chúng ta đau đầu nhất chính là nhục thân của Thập Nhị Tổ Vu mạnh mẽ sánh ngang linh bảo!

Vậy nếu hợp nhất mười thanh 'Thái Dương Tiên Kiếm', cộng dồn hiệu quả thần kỳ này lại, liệu có thể chém giết được Tổ Vu không?" Đông Hoàng Thái Nhất đưa ra một đề nghị khiến tất cả mọi người đều động lòng!

Thế là, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất lập tức hành động, cẩn thận dung hợp mười thanh "Thái Dương Tiên Kiếm", quả nhiên thu được một thanh thần kiếm có thể dễ dàng chém giết Đại Vu – "Đồ Vu Kiếm"!

Để tiếp tục nâng cao uy lực của "Đồ Vu Kiếm", Yêu Hoàng Đế Tuấn đích thân cầm "Đồ Vu Kiếm" đến đại lục Hồng Hoang, mở ra một cuộc tàn sát đẫm máu!

May mắn thay, lúc này Nhân tộc sau nhiều năm di cư, phần lớn đều đã chuyển đến các nơi trú ẩn.

Đến khi Vu tộc phát hiện, một lượng lớn Đại Vu đã bị "Đồ Vu Kiếm" dễ dàng chém giết, uy lực của "Đồ Vu Kiếm" lại một lần nữa tăng lên mấy lần!

Thập Nhị Tổ Vu cũng cảm nhận được mối đe dọa mãnh liệt, bắt đầu nới lỏng việc đàn áp Nhân tộc, chuyển sang tăng cường phòng bị Yêu tộc.

Đại Vu Cửu Phượng là Đại Vu mạnh nhất của Vu tộc ngoài Thập Nhị Tổ Vu, những năm qua không ít Yêu tướng đã chết trong tay Cửu Phượng.

Một lần, Yêu Hoàng Đế Tuấn đã nhắm mục tiêu thử nghiệm uy lực của "Đồ Vu Kiếm" vào Cửu Phượng.

"Yêu Hoàng bệ hạ!

Cửu Phượng dù sao cũng là em gái ruột của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, là truyền nhân của Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh!

Giết nàng ta, thật sự chẳng khác nào trực tiếp tuyên chiến với Vu tộc!" Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân nhắc nhở.

"Nếu 'Đồ Vu Kiếm' có thể thuận lợi chém giết Đại Vu Cửu Phượng, sẽ có thể xác định rõ hơn uy lực của nó đối với Tổ Vu!

Cũng tiện cho hành động nhắm vào Tổ Vu bước tiếp theo!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không hề để tâm.

"Lần này hành động nhắm vào Vu tộc!

Yêu hậu Hi Hòa dẫn mười vị thái tử đi giết Cửu Phượng!" "Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân phụ trách bảo vệ 'Thiên Đình' phòng khi bất trắc!

Bản hoàng suất lĩnh 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' phòng bị, chặn đánh Thập Nhị Tổ Vu!

Hy Hoàng Phục Hy suất lĩnh Thập đại Yêu Thánh yểm trợ bên cạnh!" Yêu Hoàng Đế Tuấn phân phó.

"Vâng!" Hy Hoàng Phục Hy và Thập đại Yêu Thánh lĩnh mệnh.

Nguyên bản Thập đại Yêu Thánh thân cận với Yêu sư Côn Bằng, nhưng hiện giờ Yêu sư Côn Bằng đang trốn trong "Oa Hoàng Cung" hoặc Bắc Minh Chi Hải, thực chất đã thoát ly khỏi Yêu tộc.

Cho nên dưới sự cố ý sắp đặt của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, Thập đại Yêu Thánh bây giờ đã dần dần ngả về phe của Hy Hoàng Phục Hy.

Yêu Hoàng Đế Tuấn tiếp tục phân phó: "Hoàng đệ Đông Hoàng vào 'Thiên Giới' thống lĩnh 'Vạn Yêu Trận', chuẩn bị xuất kích tiếp ứng bất cứ lúc nào!" Hiện nay 'Vạn Yêu Trận' trong giới cao tầng Yêu tộc không còn là bí mật, chỉ là người có thể nắm giữ 'Vạn Yêu Trận' chỉ có Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu hậu Hi Hòa mấy vị.

Mọi thứ chuẩn bị ổn thỏa, Yêu tộc cuối cùng đã tìm được cơ hội Cửu Phượng đi một mình.

Dưới kế hoạch của Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, Yêu tộc phái mấy Yêu tướng đắc lực vây công bộ lạc Vu tộc do Cửu Phượng quản lý.

Cửu Phượng sau khi nhận được tin tức, liền nhanh chóng quay về bộ lạc cứu viện.

Yêu hậu Hi Hòa mang theo mười vị Yêu tộc thái tử lặng lẽ chặn đường Đại Vu Cửu Phượng.

"Xoạt!" Yêu hậu Hi Hòa trong tay "Nguyệt Quế Trượng" phóng ra một vầng hào quang mặt trăng khổng lồ, nhốt chặt Đại Vu Cửu Phượng trong nháy mắt.

Thập đại Yêu tộc thái tử tuy thực lực chênh lệch rất lớn với Cửu Phượng, nhưng có mẫu thân Yêu hậu Hi Hòa trấn giữ, gần đây lại dựa vào "Đồ Vu Kiếm" chém giết mấy vị Đại Vu, trong lòng không hề sợ hãi, thái độ vô cùng kiêu ngạo!

"Yêu hậu!

Ngươi lại không màng thân phận mà thiết kế phục kích ta!" Cửu Phượng vừa kinh vừa giận, lớn tiếng gầm lên.

"Ha ha ha!

Cửu Phượng đừng nhiều lời!

Các con, lên!" Yêu hậu Hi Hòa không nói nhiều.

"Giết!" Mười vị Yêu tộc thái tử lập tức hiện ra Kim Ô chân thân, hợp thể lại tạo thành một hư ảnh Tam Túc Kim Ô khổng lồ!

"Đồ Vu Kiếm" dưới sự điều khiển của hư ảnh Tam Túc Kim Ô, đột nhiên chém về phía Đại Vu Cửu Phượng.

"Lệ!" "Lệ!" "Lệ!"...

Cửu Phượng biết "Đồ Vu Kiếm" lợi hại, lập tức hiện ra Đại Vu chân thân, chín cái đầu phượng ngửa mặt lên trời gầm dài, câu động pháp tắc chi lực, tức thì sấm chớp mưa giông đan xen.

"Hừ hừ!

Cửu Phượng, đừng uổng phí tâm cơ nữa, Yêu tộc ta vì hành động lần này đã lên kế hoạch từ lâu, lúc này các Đại Vu khác tự lo không xong, Thập Nhị Tổ Vu cũng không cứu nổi ngươi đâu!" Yêu hậu Hi Hòa cười lạnh liên tục.

"Xoạt!" "Đồ Vu Kiếm" tiếp tục truy sát Đại Vu Cửu Phượng đang lượn lách né tránh, không dám đối đầu trực diện.

"Vù!" Đại Vu Cửu Phượng vận dụng Lôi Vũ pháp tắc chi lực

không ngừng né tránh, nhưng Yêu hậu Hi Hòa lại khống chế "Nguyệt Quế Trượng" khiến vầng hào quang ngày càng nhỏ lại, không gian hoạt động của Cửu Phượng cũng ngày càng hẹp đi.

"Phanh!" "Đồ Vu Kiếm" cuối cùng cũng chém trúng người Đại Vu Cửu Phượng!

Đại Vu chân thân của Cửu Phượng vốn cường hãn, nếu không phải là Tiên Thiên Linh Bảo thì khó mà làm nàng bị thương dù chỉ một chút, nhưng trước mặt "Đồ Vu Kiếm" lại yếu ớt như gỗ mục.

"Xoẹt!" Trên lưng Cửu Phượng xuất hiện một vết thương sâu hoắm thấy cả xương, trông vô cùng đáng sợ, máu tươi tuôn ra không ngớt.

Nhục thân Đại Vu vốn có khả năng hồi phục cực mạnh, nhưng cơ bắp trên lưng Cửu Phượng không ngừng co giật, lại không cách nào khiến vết thương khép lại.

Trong vết thương do "Đồ Vu Kiếm" tạo ra có một loại sức mạnh quỷ dị đã can thiệp vào khả năng hồi phục của Cửu Phượng, khiến vết thương của nàng không những không khá hơn mà còn ngày càng nghiêm trọng theo thời gian!

"Giết!" Mười vị Yêu tộc thái tử tức thì phấn khích, lại một lần nữa điều khiển "Đồ Vu Kiếm" chém về phía đầu của Đại Vu Cửu Phượng!

Lần này muốn trực tiếp giết chết Đại Vu Cửu Phượng, vị Đại Vu mạnh nhất!

Chương 265

Cửu Phượng sắp mất mạng dưới tay mười vị thái tử của Yêu tộc!

"Gầm!" Bỗng nhiên!

Cái đầu phượng ở chính giữa của Cửu Phượng, miệng vừa mở, một quả bong bóng khí nhẹ nhàng được thổi ra.

Bong bóng khí càng lúc càng lớn, bên trong hiện ra mấy bóng người mờ ảo.

"Bốp!" Bong bóng khí vỡ tan!

Đại Vu Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư lần lượt hiện thân.

Hình Thiên tay cầm Vu bảo "Hình Thiên Phủ" và "Hình Thiên Thuẫn" xông lên.

"Phanh!" "Đồ Vu Kiếm" chém lên "Hình Thiên Thuẫn" có sức phòng ngự cực mạnh, không thu được kết quả gì.

Khoa Phụ là Đại Vu dưới trướng Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang, Vu bảo "Đào Mộc Trượng" trong tay trong nháy mắt sinh trưởng, những cành đào dày đặc bao bọc lấy Cửu Phượng và Khoa Phụ, bắt đầu giúp Cửu Phượng chữa thương.

Hậu Nghệ hai tay gồng sức, Vu bảo "Xạ Nhật Cung" trong tay lập tức giương cung lắp tên, Thất Tinh Liên Châu Tiễn bắn về phía hư ảnh Kim Ô trên không.

"Phanh!" Hư ảnh Kim Ô rung chuyển!

"Phanh!" Hư ảnh Kim Ô mờ đi!

"Phanh!" "Rắc!" Trên hư ảnh Kim Ô xuất hiện từng vết nứt…

“Phanh!” “Xoảng!” Mũi tên thứ tám đã triệt để đánh tan hư ảnh Kim Ô!

“Phanh!” Mũi tên thứ chín bắn về phía đại thái tử Yêu tộc không còn được bảo vệ!

“Ầm!” Yêu hậu Hi Hòa kịp thời tế ra “Thái Âm Thần Luân”, đánh tan mũi tên đoạt mạng kia!

Tướng Liễu hiện ra Đại Vu chân thân chín đầu rắn, trực tiếp mở to chín cái miệng máu há to ngoạm về phía đám thái tử Yêu tộc.

“Vù!” “Vù!” Mười vị Yêu tộc thái tử như chim sợ cành cong, tứ tán bỏ chạy, nhưng lồng hộ thể của “Nguyệt Quế Trượng” vừa rồi dùng để giam cầm Cửu Phượng lúc này lại thành gậy ông đập lưng ông, trở thành chướng ngại cản trở không gian chạy trốn.

Phong Bá, Vũ Sư cũng lần lượt thúc giục Vu bảo trong tay công kích về phía đại thái tử Yêu tộc.

Đại thái tử Yêu tộc trong thời gian ngắn đã giết không ít Đại Vu, trong đó có mấy vị là Đại Vu có quan hệ rất tốt với Phong Bá và Vũ Sư.

Cho nên lần này ra tay, Phong Bá và Vũ Sư đặc biệt chiếu cố đại thái tử Yêu tộc!

“Sao có thể!” Yêu hậu Hi Hòa đang ung dung chờ đợi mười người con trai thuận lợi giết chết Đại Vu Cửu Phượng thì kinh hô một tiếng, cũng không ngờ lại xuất hiện nhiều Đại Vu như vậy!

Thì ra Vu tộc cũng không ngu ngốc như Yêu tộc tưởng, từ quy luật gần đây Yêu tộc từ yếu đến mạnh không ngừng chém giết Đại Vu của Vu tộc, họ đã suy đoán ra rằng Yêu tộc có khả năng sẽ ra tay với mấy vị Đại Vu mạnh nhất của Vu tộc!

Cho nên khi tin tức bộ lạc của Cửu Phượng bị tấn công truyền

đến, họ liền đoán được quỷ kế của Yêu tộc.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang đã thi triển không gian pháp tắc chi lực, phong ấn Hình Thiên, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác vào trong bọt không gian, để Cửu Phượng nuốt vào miệng.

Cửu Phượng là nhân vật số một của Vu tộc dưới Tổ Vu, cũng có niềm kiêu hãnh của riêng mình, vốn định dựa vào sức mạnh bản thân để đọ sức với uy lực của "Đồ Vu Kiếm".

Nhưng không ngờ "Đồ Vu Kiếm" lại bá đạo hung hãn đến thế, chỉ bị nó chém trúng một kiếm đã lập tức trọng thương!

Trong thời khắc quan trọng nhất, nàng vội vàng thả Hình Thiên và các Đại Vu khác ra!

"A!" Tiếng kêu thảm thiết của đại thái tử Yêu tộc vang lên, Tam Túc Kim Ô chân thân tuy tốc độ cực nhanh, nhưng trong không gian nhỏ bé này căn bản không có chỗ nào để trốn.

Công kích của Phong Bá và Vũ Sư đã giáng xuống người đại thái tử Yêu tộc một cách chính xác không sai sót.

Vu bảo "Phong Luân" của Phong Bá trực tiếp chém đứt một chân Kim Ô của đại thái tử Yêu tộc.

Vu bảo "Vũ Phiến" của Vũ Sư để lại một vết thương khổng lồ trên bụng đại thái tử Yêu tộc, qua vết thương thậm chí có thể nhìn thấy nội tạng đang co giật.

"Chết tiệt!" Yêu hậu Hi Hòa thấy con trai yêu quý bị thương nặng, tức thì gầm lên một tiếng, lồng hộ thể của "Nguyệt Quế Trượng" lóe lên, đẩy các thái tử Yêu tộc ra ngoài.

Yêu hậu Hi Hòa thân hình lóe lên tiến vào trong lồng hộ thể của "Nguyệt Quế Trượng", điều khiển "Đồ Vu Kiếm" và "Thái Âm Thần

Luân" giao chiến với đám Đại Vu.

Hình Thiên tay cầm "Hình Thiên Thuẫn" và "Hình Thiên Phủ", dưới sự hỗ trợ của hai vị Đại Vu Phong Bá và Vũ Sư, miễn cưỡng chống lại "Đồ Vu Kiếm" có sức sát thương kinh người.

Hậu Nghệ tay cầm "Xạ Nhật Cung" bắn từng mũi tên về phía Yêu hậu Hi Hòa, sức sát thương của "Xạ Nhật Cung" lớn đến mức ngay cả Yêu hậu Hi Hòa cũng không dám coi thường, buộc phải phân ra phần lớn tinh lực để đối phó.

Tướng Liễu tuy không có Vu bảo, nhưng nhục thân của hắn cũng là một trong những kẻ mạnh nhất trong số các Đại Vu.

Chín cái đầu rắn vừa xé vừa cắn "Thái Âm Thần Luân", vậy mà trong thời gian ngắn vẫn không rơi vào thế hạ phong.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Yêu hậu Hi Hòa đại nộ, giọng nói lạnh lẽo, "Hôm nay ta sẽ thành toàn cho các ngươi, bắt gọn đám Đại Vu các ngươi một mẻ!" Nói xong, Yêu hậu Hi Hòa liền ra tay tàn độc!

"Thái Âm Thần Luân" đang giao chiến với Tướng Liễu trong nháy mắt biến ảo thành vô số hư ảnh trăng tròn.

"Rắc!" "Rắc!" "Rắc!"...

Mấy cái đầu rắn của Tướng Liễu điên cuồng cắn xé, xé nát từng vòng hư ảnh trăng tròn.

Nhưng khi tất cả hư ảnh trăng tròn bao quanh đều bị Tướng Liễu tiêu diệt sạch sẽ, hắn kinh ngạc phát hiện "Thái Âm Thần Luân" đã biến mất không dấu vết.

"Vù!" Bên kia, Phong Bá và Vũ Sư đang giúp Hình Thiên chống lại

“Đồ Vu Kiếm” bỗng nhiên cảm thấy sau lưng lạnh toát!

“Không hay rồi!” Phong Bá và Vũ Sư trong lòng kinh hãi, vội vàng né sang một bên.

Nhưng đã quá muộn!

“Thái Âm Thần Luân” đột ngột xuất hiện sau lưng Phong Bá và Vũ Sư, hai lưỡi đao sắc bén hình trăng tròn chém tới.

“A!” “A!” Trên lưng Phong Bá và Vũ Sư tức thì xuất hiện một vết thương sâu hoắm thấy cả xương, vô cùng đáng sợ.

Hình Thiên thấy vậy kinh hãi, múa “Hình Thiên Phủ” đối đầu trực diện với “Đồ Vu Kiếm”, “Hình Thiên Thuẫn” bay ra chặn đứng đòn truy sát của “Thái Âm Thần Luân” đối với Phong Bá và Vũ Sư!

Như vậy, một mình Hình Thiên vừa phải đối mặt với “Đồ Vu Kiếm” và “Thái Âm Thần Luân”, vừa phải chăm sóc Phong Bá và Vũ Sư bị thương, cũng rơi vào hiểm cảnh!

Cùng lúc đó, “Thái Âm Bảo Kính” được Yêu hậu Hi Hòa tế ra!

“Vù!” “Vù!” “Vù!”...

Từng đạo “Thái Âm Thần Quang” từ “Thái Âm Bảo Kính” bắn ra, va chạm với tiễn quang do Hậu Nghệ bắn ra!

Yêu hậu Hi Hòa dù sao cũng có tu vi Chuẩn Thánh, “Thái Âm Bảo Kính” lại là Tiên Thiên Linh Bảo, từng đạo Thái Âm Thần Quang không chỉ đánh tan tiễn quang của Hậu Nghệ, mà còn có dư lực tiếp tục bắn về phía Hậu Nghệ.

Thái Âm Thần Quang trong nháy mắt đã đến trước mặt Hậu Nghệ, Hậu Nghệ thấy vậy trong lòng kinh hãi, vội vàng giơ ngang “Xạ Nhật Cung” trong tay.

“Ầm!”...

Thái Âm Thần Quang trong nháy mắt đánh Hậu Nghệ hộc máu bay ngược ra sau, đập mạnh vào lồng hào quang của "Nguyệt Quế Trượng".

Chương 266

"Chết đi!" Yêu hậu Hi Hòa nghiến răng nghiến lợi, lộ ra vẻ mặt khoái trá!

Một bên thúc giục "Đồ Vu Kiếm" chém về phía Hình Thiên đang nguy kịch; một bên điều khiển "Thái Âm Thần Luân" lại một lần nữa bắn ra lưỡi đao trăng tròn công kích hai vị Đại Vu Phong Bá và Vũ Sư.

Đồng thời, "Thái Âm Bảo Kính" trong tay nàng lóe lên, chuẩn bị lại một lần nữa bắn ra Thái Âm Thần Quang chiếu về phía Hậu Nghệ đang bị thương nặng, triệt để giết chết hắn!

Đại Vu Tướng Liễu tuy có chín đầu rắn, nhưng lúc này căn bản không kịp cứu giúp bất kỳ đồng bạn nào!

Ngay khi Hi Hòa chuẩn bị giết sạch toàn bộ Đại Vu đến đây.

Bỗng nhiên từ phía chân trời truyền đến một tiếng quát lớn: "Hi Hòa!

Ngươi thật sự cho rằng đám Tổ Vu chúng ta ăn chay sao?" Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu mặt người thân hổ, mình khoác vảy vàng, nách mọc hai cánh, tai trái xuyên rắn, chân cưỡi hai rồng, hóa thành một đạo kim quang trong nháy mắt đã đến nơi.

"Ầm!" Sức công kích của Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu mạnh mẽ không cần nghi ngờ, một quyền đánh xuống đã khiến lồng hào quang do "Nguyệt Quế Trượng" tạo thành tan thành bốn năm mảnh, vỡ tan tành.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang trông như túi da vàng, đỏ như lửa son, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi, bốn cánh vẫy động, trong nháy mắt thi triển không gian pháp tắc chi lực, giải cứu đám Đại

Vu khỏi cảnh thập tử nhất sinh.

“Đế Giang?

Nhục Thu?

Sao các ngươi lại xuất hiện ở đây?” Yêu hậu Hi Hòa chấn kinh gầm lên.

“Hừ hừ!

Thủ đoạn của Vu tộc ta thần bí, sao Yêu tộc các ngươi có thể hiểu được!” Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu cười lạnh liên tục, nhưng không giải thích.

Thực ra, khi Yêu Hoàng Đế Tuấn dẫn đầu Chư Thiên Tinh Quân, Hy Hoàng Phục Hy dẫn đầu Thập đại Yêu Thánh chặn đánh Thập Nhị Tổ Vu.

Họ lập tức hiểu ra rằng Yêu tộc nhất định đã phái cao thủ cấp Chuẩn Thánh đi chặn giết Cửu Phượng và các Đại Vu khác.

Thế là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm đã trả một cái giá cực lớn để thi triển thời gian pháp tắc chi lực, nhiễu loạn dòng sông thời gian, đưa Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu ra khỏi vòng vây của Yêu tộc!

Thời gian pháp tắc chi lực quá mạnh mẽ, đồng thời cũng bị thiên địa kỵ húy, cho nên các Tổ Vu khác trong Thập Nhị Tổ Vu đều có thể tùy ý vận dụng pháp tắc chi lực mà mình nắm giữ!

Nhưng Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm lại khó có thể tùy ý thi triển thời gian pháp tắc chi lực, chỉ có thể sử dụng những thủ đoạn công kích đơn giản nhất trong thời gian pháp tắc chi lực.

Muốn thi triển năng lực nghịch thiên như đảo ngược thời gian, dù chỉ làm thời gian đảo ngược trong một khoảnh khắc ngắn ngủi cũng

cần phải trả một cái giá cực lớn.

Chỉ khi nào có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể giảm đáng kể cái giá phải trả khi thi triển thời gian pháp tắc chi lực!

Nếu có thể đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên, mới có thể hoàn toàn không cần trả giá khi thi triển thời gian pháp tắc chi lực, nhưng vẫn chịu một số hạn chế nhất định.

Ngay cả khi đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể sử dụng thời gian pháp tắc chi lực một cách không kiêng dè và không hạn chế như các pháp tắc chi lực khác.

Vì vậy, trong tất cả các cuộc tranh đấu trước đây, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm đều không sử dụng quá mức thời gian pháp tắc chi lực, khiến Yêu tộc quên mất sự mạnh mẽ của thời gian pháp tắc chi lực mà Chúc Cửu Âm nắm giữ.

Lần này, vì Đông Hoàng Thái Nhất đang ở trong "Thiên Giới" thống lĩnh "Vạn Yêu Trận" chuẩn bị tiếp ứng bất cứ lúc nào, nên không có mặt.

Không có "Hỗn Độn Chung" duy nhất có thể gây ra ảnh hưởng nhất định đối với thời gian pháp tắc chi lực của Chúc Cửu Âm, Chúc Cửu Âm mới có thể thành công thi triển thời gian pháp tắc chi lực, đảo ngược thời gian, thành công đưa Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu đi.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang cũng biết tình thế khẩn cấp, muốn cứu viện Cửu Phượng, Hình Thiên và các Đại Vu khác thành công trước khi Yêu tộc phản ứng, phải tranh thủ từng giây từng phút.

Thế là Không Gian Tổ Vu Đế Giang mang theo Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu toàn tốc xuyên qua không gian chạy đến.

Vì Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu rời đi, Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng kinh hãi, vội vàng mang theo Chư Thiên Tinh Quân, Hy Hoàng Phục Hy, Thập đại Yêu Thánh vội vã đuổi theo sau.

Các Tổ Vu còn lại cũng vội vã chạy đến.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang không chút do dự, toàn lực thi triển không gian pháp tắc chi lực, vung tay một cái bao bọc Cửu Phượng, Hình Thiên, Hậu Nghệ, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác, truyền tống họ đi xa.

"Cút!" Yêu hậu Hi Hòa trong lòng tuy kinh ngạc, nhưng vô cùng không cam lòng khi hành động giết chết chúng Đại Vu lại công bại thành công như vậy.

"Nguyệt Quế Trượng" lại một lần nữa phóng ra một lớp hào quang bao bọc bản thân thật chặt.

"Thái Âm Thần Luân" và "Thái Âm Bảo Kính" đồng thời bộc phát ra đòn tấn công mạnh nhất, đánh vào bong bóng không gian mà Không Gian Tổ Vu Đế Giang dùng để truyền tống Cửu Phượng và các Đại Vu khác.

"Bốp!" Bong bóng không gian bị tấn công, trong nháy mắt vỡ thành nhiều mảnh, mỗi mảnh bao bọc một Đại Vu như Cửu Phượng, Hình Thiên, v.v., xuyên qua không gian bay đi theo những hướng khác nhau.

"Vù!" "Vù!" "Vù!"...

Chúng Đại Vu xuất hiện ở những nơi khác nhau, nhưng sau khi thoát khỏi hiểm cảnh thập tử nhất sinh vào phút chót, ai nấy đều có cảm giác may mắn sống sót sau kiếp nạn.

Cửu Phượng, Phong Bá, Vũ Sư, Hình Thiên xuất hiện ở vị trí

tương đối gần nhau, nhanh chóng tụ họp lại.

Cả bốn người đều bị thương, tình hình của Hình Thiên khá hơn, tuy có chút kiệt sức, nhưng thể chất cường hãn của Đại Vu đang giúp hắn nhanh chóng hồi phục.

Phong Bá, Vũ Sư tuy vết thương cũng không nhẹ, nhưng dưới khả năng hồi phục mạnh mẽ của Đại Vu, vết thương đã cầm máu và đóng vảy.

Chỉ riêng Cửu Phượng, dù được Khoa Phụ toàn lực cứu chữa, vết thương bị "Đồ Vu Kiếm" gây ra tuy có thuyên giảm một chút, nhưng vẫn không ngừng chảy máu.

"Vết thương của Cửu Phượng không thể trì hoãn được nữa!

Bây giờ Tổ Vu và Yêu tộc đang đại chiến, căn bản không rảnh lo cho chúng ta, chúng ta phải nhanh chóng trở về 'Bàn Cổ Điện', vết thương của Cửu Phượng mới có hy vọng chữa trị!" Hình Thiên trầm giọng nói.

Cửu Phượng, Phong Bá, Vũ Sư ba người không có ý kiến gì, thế là bốn người kết bạn nhanh chóng trở về "Bàn Cổ Điện".

Tướng Liễu bị một bong bóng không gian ném đi không biết bao xa, cảm nhận được tiếng chiến đấu giữa Tổ Vu và Yêu tộc ở xa, cũng chọn cách rời xa, đi đường vòng trở về "Bàn Cổ Điện".

Đại Vu Hậu Nghệ bị "Thái Âm Bảo Kính" trọng thương, được bong bóng không gian đưa đi khỏi chiến trường, vừa thoát khỏi sự bảo vệ của bong bóng không gian, liền ngất đi.

Trong khoảnh khắc cuối cùng trước khi ngất đi, hắn nhìn thấy một nữ tử mười bảy mười tám tuổi, toàn thân toát ra khí chất thanh lãnh dịu dàng, dung mạo xuất trần tuyệt mỹ, đang kinh ngạc nhìn hắn đột nhiên xuất hiện, rồi rón rén bước tới.

“May mắn là một Nhân tộc!

Nếu là Yêu tộc, Hậu Nghệ ta chắc chắn chết không nghi ngờ gì!” Đây là ý nghĩ cuối cùng của Hậu Nghệ trước khi hôn mê.

Nơi này lại là một nơi không quá xa Ly Sơn.

Thường Nga nghe theo sự sắp xếp của mẫu thân Hằng Nghi, vừa đi tuần tra một vòng trong bộ lạc Nhân tộc gần đó, đang chuẩn bị trở về Ly Sơn phục mệnh.

Nhưng đột nhiên trước mắt xuất hiện một bong bóng khí quỷ dị, tỏa ra dao động không gian pháp tắc mạnh mẽ.

Sau đó bong bóng khí vỡ tan, một nam tử thân hình cao lớn, tướng mạo cương nghị, tay cầm trường cung rơi xuống đất, miệng không biết lẩm bẩm câu gì rồi ngất đi.

“Hử?

Là Vu tộc!

Nhưng trên người hắn tuy sát khí rất nặng, lại bị thương nặng, nhưng lại không dính máu tanh của Nhân tộc!” Thường Nga vì là thiện niệm hóa thành, nên vô cùng nhạy cảm với sát khí, máu tanh và tội nghiệt chi lực.

“Xem ra người này hẳn là Vu tộc thuộc Hậu Thổ Tổ Vu nhất mạch, người trong truyền thuyết không thích giết chóc, quan hệ không tệ với Nhân tộc!” Thường Nga thường xuyên theo học nghệ bên cạnh Ly Sơn Tiên Tử, nên cũng biết nhiều chuyện về hai tộc Vu Yêu.

“Nếu không phải là kẻ thù của Nhân tộc, vậy ta sao có thể thấy chết mà không cứu?

Chương 267

Nhưng dù vậy, dù sao cũng là Vu tộc, đưa về Ly Sơn cứu chữa cũng có chút không ổn!

Ta tìm một sơn động yên tĩnh gần đây giúp hắn chữa thương vậy!" Thường Nga vui vẻ quyết định, hai tay kết ấn thi pháp, đưa Hậu Nghệ đến một sơn động trên một ngọn núi nhỏ không xa. ...

Duyên phận giữa Hậu Nghệ và Thường Nga quả thật khó lường, Thường Nga vì sự can thiệp của "Tu Di Sơn" nhất mạch mà đã rời xa bộ lạc nơi mình sinh ra.

Ba Tiêu đạo nhân vốn tưởng rằng giữa Hậu Nghệ và Thường Nga không thể nào còn có quan hệ gì, không ngờ lại gặp lại nhau theo cách này.

Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn quan sát tình hình chiến đấu giữa Vu Yêu, sau khi vào điện xem xét "Sổ Nhân Duyên" và "Nhân Duyên Hồng Tuyến", phát hiện một hư ảnh sợi chỉ đỏ mỏng manh nối liền giữa Hậu Nghệ và Thường Nga.

Nếu Ba Tiêu đạo nhân lúc này ra tay, cũng có thể chặt đứt nhân duyên hồng tuyến giữa họ, nhưng Ba Tiêu đạo nhân ban đầu đã đặt ra quy tắc, không được vô duyên vô cớ can thiệp vào nhân duyên, nếu có dị thường cũng cần mấy vị quản sự cùng nhau thương nghị mới có thể đưa ra quyết định.

Tuy Hậu Nghệ là Đại Vu mạnh mẽ của Vu tộc, Thường Nga là Yêu hậu Thường Hi tái thế, đều là kẻ địch của Nhân tộc, nhưng Ba Tiêu đạo nhân vẫn không phá vỡ quy định mà can thiệp vào tình yêu giữa họ.

"Thường Nga tính cách thuần lương nhu thiện, Hậu Nghệ tuy là

Vu tộc nhưng chưa từng tham gia vào bất kỳ hành động bất lợi nào nhắm vào Nhân tộc!

Vận mệnh của các ngươi do các ngươi quyết định vậy!" Ba Tiêu đạo nhân nói xong, ánh mắt từ sơn động nhỏ không xa Ly Sơn tiếp tục di chuyển về phía xa.

Chỉ thấy hướng mà Đại Vu Khoa Phụ bị không gian truyền tống đi lại trùng với hướng mà mười vị thái tử Yêu tộc trước đó bỏ chạy.

Đại thái tử Yêu tộc bị Phong Bá, Vũ Sư liên thủ trọng thương, Tam Túc Kim Ô biến thành song túc Kim Ô, tuy sau một thời gian dài tu dưỡng có thể tái sinh chi bị gãy, khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Nhưng từ nhỏ đã hô phong hoán vũ trong Yêu tộc, không ai dám chọc giận, đại thái tử Yêu tộc lòng cao khí ngạo, kiêu ngạo bá đạo, sao có thể chịu nổi cơn tức này, trong lòng lửa giận bùng cháy, trong mắt hung quang tứ phía.

"Đại huynh, chúng ta đi đâu vậy?

Chúng ta nên trở về 'Thiên Đình'!" Thập thái tử thấy hướng bay không đúng, nhỏ giọng hỏi.

"Hừ!

Ta bị Vu tộc trọng thương như vậy!

Sao có thể dễ dàng bỏ qua!

Bây giờ Thập Nhị Tổ Vu và các Đại Vu chủ yếu đều khó thoát thân, chính là thời cơ tốt để huynh đệ chúng ta đại khai sát giới, tiêu diệt Vu tộc!" Đại thái tử hung hăng nói.

"Nhưng…" Thập thái tử phân bua mấy câu.

"Tiểu Thập!

Đại huynh bị Đại Vu đáng ghét tấn công lén, bị thương nặng như

vậy!

Lẽ nào ngươi không giúp đại huynh báo thù rửa hận sao?" Nhị thái tử bất mãn chất vấn.

"Tiểu Thập nhát gan nhất, nếu không dám đi thì về đi!

Đừng ở đây làm loạn tâm tình của ta!

Đến lúc đó lại đi khóc lóc trước mặt phụ thân và mẫu thân…" Tam thái tử chán ghét mỉa mai.

"Tiểu Thập, ngươi là thái tử Yêu tộc, tương lai sẽ cùng các huynh đệ ta gánh vác trọng trách thống trị thế giới Hồng Hoang cho phụ thân và thúc phụ!

Yếu đuối nhát gan như vậy, sao có thể giúp phụ huynh chia lo giải nạn!" Tứ thái tử thở dài khuyên nhủ.

"Các vị huynh đệ, đừng lãng phí nước bọt nữa!

Ban đầu chém giết Nhân tộc, tiểu Thập cứ đẩy ba ngăn bốn, 'Thái Dương Tiên Kiếm' của nó gần như không hấp thu được sức mạnh đặc thù của việc tàn sát Nhân tộc, mới dẫn đến sau khi dung hợp thành 'Đồ Vu Kiếm' sức sát thương không đủ, nếu không chúng ta cũng không cần tốn nhiều công sức như vậy!" Ngũ thái tử liếc Thập thái tử một cái, phẫn nộ bất bình nói.

"Có cách nào đâu?

Tiểu Thập giỏi nhất là lấy lòng mẫu thân, cái dáng vẻ răm rắp vâng lời phụ thân nhìn thấy cũng thương, nên không nỡ trách mắng!

Cả ngày chẳng làm được việc gì, nhưng chỗ tốt lại chẳng thiếu một chút nào!" Lục thái tử cũng vô cùng ghen tị mở miệng châm chọc… Trong tiếng mỉa mai của đám huynh trưởng, Thập thái tử xấu hổ đến mức mặt đỏ bừng, nhỏ giọng nói: "Ta sẽ đi cùng các huynh

trưởng tìm Vu tộc báo thù!" "Cũng tạm được!

Tiểu Thập, phải có dũng khí, chúng ta đường đường là thái tử Yêu tộc, là chúa tể tương lai của thế giới Hồng Hoang!

Không thể yếu đuối như vậy được!" Cửu thái tử cổ vũ.

Trong lúc nói chuyện, mười vị thái tử Yêu tộc vừa hay bay qua bầu trời một bộ lạc Vu tộc lớn.

"Tiểu Thập!

Cho ngươi một cơ hội lập công chuộc tội!" Đại thái tử giọng điệu cứng rắn ra lệnh, "Đi đem bộ lạc Vu tộc kia chém tận giết tuyệt!

Không được để lại một người sống!" Nhị thái tử lập tức tiếp lời: "Đúng!

Nếu làm được việc này, bọn ta sẽ tha thứ cho sự nhát gan sợ sệt của ngươi, nếu không làm được, sau này cũng không cần theo bọn ta nữa, cứ trốn trong 'Thiên Đình' đừng ra ngoài!" Thập thái tử do dự hồi lâu, cuối cùng cắn răng đáp ứng: "Được!" Nói xong, Thập thái tử rung mình hiện ra Tam Túc Kim Ô chân thân, trực tiếp lao xuống bộ lạc Vu tộc dưới chân.

"Yêu tộc đến rồi!" Bộ lạc Vu tộc vốn yên tĩnh hòa bình, nhìn thấy con chim quái lao xuống từ trên trời, tức thì gà bay chó sủa.

Trong bộ lạc Vu tộc tức thì bay ra mấy bóng người nghênh đón Thập thái tử.

"Phù!" Thập thái tử há miệng phun ra một đạo Thái Dương Chân Hỏa, thiêu về phía mấy vị cao thủ Vu tộc xông lên.

"A!" Thái Dương Chân Hỏa bá đạo nóng rực, những cao thủ Vu tộc thực lực không cao cường đó tức thì bị thiêu đến da tróc thịt bong, rơi xuống đất bụi.

“Vù!” “Vù!” “Vù!”...

Lông vũ trên người Thập thái tử hóa thành vô số mũi tên vàng sắc bén, xuyên qua xuyên lại trong bộ lạc Vu tộc.

Bộ lạc Vu tộc lập tức vang lên tiếng khóc than liên hồi, những người thực lực yếu kém bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu thành tro bụi, những tộc nhân thực lực hơi mạnh hơn cũng lăn lộn kêu la trong ngọn lửa, bị lông vũ sắc bén bắn thành trăm ngàn lỗ thủng.

Chỉ trong một ngày ngắn ngủi, cả bộ lạc Vu tộc đã biến thành một đống đổ nát.

“Ha ha ha!

Đây mới là phong thái mà thái tử Yêu tộc ta nên có!” Đại thái tử thấy vậy cuối cùng cũng nở nụ cười.

“Đại huynh!

Hay là chúng ta thử pháp thuật ‘Thập Nhật Hoành Không’ mà phụ thân gần đây truyền thụ cho chúng ta?

Xem có uy lực như lời phụ thân nói không!

Cũng có thể nhanh chóng chém giết Vu tộc, đỡ phải chậm chạp giết từng người một như vậy…” Nhị thái tử bỗng nhiên mắt sáng lên, đề nghị!

Pháp thuật “Thập Nhật Hoành Không”, là một chiêu sát thủ mà Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đặc biệt chế tạo riêng cho mười vị thái tử Yêu tộc!

Nghe nói uy lực cực lớn!

Trước đó khi giao chiến với Cửu Phượng, vì để thử nghiệm uy lực của “Đồ Vu Kiếm” nên họ đã không thi triển.

Bây giờ bị Nhị thái tử nhắc đến, ai nấy đều ngứa ngáy trong lòng,

quyết định thi triển pháp thuật "Thập Nhật Hoành Không" tàn phá Hồng Hoang!

Chương 268

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Mười vị thái tử Yêu tộc lần lượt hiện ra Tam Túc Kim Ô chân thân, dùng bí pháp dung hợp pháp lực của mười huynh đệ làm một, đồng thời thúc giục pháp thuật "Thập Nhật Hoành Không", trên lưng mỗi con Kim Ô đều xuất hiện một vầng mặt trời rực rỡ!

"Đi!

Giết sạch Vu tộc!" Đại thái tử hét lớn một tiếng, bay ra đầu tiên.

Chín vị thái tử Yêu tộc còn lại cũng theo sát, mười mặt trời liền bắt đầu tàn phá trên đại lục Hồng Hoang!

Đại địa vì thế mà nứt nẻ, sinh linh vì thế mà diệt tuyệt, chỉ cần mười vầng thái dương đi qua bộ lạc Vu tộc nào, không một tộc nhân nào có thể thoát khỏi kết cục bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu thành tro bụi.

"Dừng tay!" Đại Vu Khoa Phụ từ xa nhìn thấy mười vầng thái dương đang tàn phá Hồng Hoang, cầm "Đào Mộc Trượng" trong tay đuổi theo mười vầng thái dương!

"Ai!

Thiên ý như đao, Khoa Phụ đuổi mặt trời vẫn không thể tránh khỏi!" Ba Tiêu đạo nhân vẫn luôn quan sát nơi này thở dài một tiếng, ánh mắt lóe lên, rơi vào trầm tư.

Ba Tiêu đạo nhân một bên lưu ý trận chiến giữa Khoa Phụ và mười vị thái tử Yêu tộc, một bên thông qua "Liên Lý Chi" dặn dò Tây Vương Mẫu mấy câu.

Sau đó, Ba Tiêu đạo nhân và Tây Vương Mẫu đồng thời bay khỏi

“Tu Di Sơn”...

Sau khi Không Gian Tổ Vu Đế Giang đưa đám Đại Vu đi, liền cùng Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu liên thủ toàn lực tấn công Yêu hậu Hi Hòa.

Không gian pháp tắc chi lực xuất quỷ nhập thần, kim chi pháp tắc chi lực có sức công kích cường đại.

Tình cảnh của Yêu hậu Hi Hòa tức thì trở nên nguy kịch.

“Phanh!” Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu hai cánh chấn động, hai quyền mạnh mẽ xuất kích, ầm ầm đánh lên lồng hào quang do “Nguyệt Quế Trượng” tạo thành, lại một lần nữa đánh nát nó.

“Bốp!” “Bốp!”...

Yêu hậu Hi Hòa điều khiển “Thái Âm Thần Luân” liên tiếp chém lên lớp vảy vàng của Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, chỉ tạo ra một chuỗi tia lửa bắn tung tóe, để lại một chút dấu vết rồi trong khoảnh khắc biến mất không thấy.

“Thái Âm Bảo Kính” bị một rào cản không gian do Không Gian Tổ Vu Đế Giang phóng ra bao bọc hoàn toàn, Thái Âm Thần Quang liên tiếp bắn ra, nhưng căn bản khó có thể phá vỡ sự trói buộc của rào cản không gian.

“Đồ Vu Kiếm” tuy có sức uy hiếp rất lớn đối với Tổ Vu, nhưng đối mặt với Không Gian Tổ Vu Đế Giang không ngừng qua lại, lại căn bản không chạm được vào thân thể người ta, thì nói gì đến giết địch?

Không Gian Tổ Vu Đế Giang bỗng nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Yêu hậu Hi Hòa, phát ra một tiếng gầm trầm thấp: “Không Gian Cấm Cố!” Chỉ thấy sáu chân bốn cánh của Đế Giang đều bắn ra một luồng không gian pháp tắc chi lực mạnh mẽ, đồng loạt nhắm vào Yêu hậu

Hi Hòa, từng bức tường không gian vô hình từ bốn phương tám hướng ép tới, giống như một nhà tù giam cầm Yêu hậu Hi Hòa bên trong.

"Giết!" Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu hét lớn một tiếng, toàn thân hóa thành một đạo kim quang tung mình bay vọt.

"Phụt!" Kim quang lóe lên, giữa ngực bụng Yêu hậu Hi Hòa bị khoét một lỗ máu.

"Ầm!" Kim chi pháp tắc chi lực sắc bén vô song nổ tung trong cơ thể Yêu hậu Hi Hòa, văng ra một đám mưa máu.

Dù vậy, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu vẫn không chịu tha cho Yêu hậu Hi Hòa, bão kim chi tàn phá, lại một lần nữa điên cuồng nghiền nát đám mưa máu kia, khiến nó hoàn toàn hóa thành bụi phấn, không còn khả năng tái sinh mới thôi.

"Vù!" "Vù!" "Vù!" "Nguyệt Quế Trượng" ký thác thiện niệm, trảm thiện thi; "Thái Âm Thần Luân" ký thác ác niệm, trảm ác thi, và "Thái Âm Bảo Kính" đang ký thác tự ngã niệm, tất cả đều bay trốn về bốn phương tám hướng.

"Đi!

Mơ đi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang sao có thể để lại cho kẻ địch bất kỳ cơ hội sống sót nào, hét lớn một tiếng, "Không Gian Phong Bạo!" Bão không gian dày đặc bao bọc ba món linh bảo vào trong, sức mạnh không gian vô tình điên cuồng xé nát, tự ngã niệm mà Yêu hậu Hi Hòa ký thác trên "Thái Âm Bảo Kính" trong nháy mắt bị xé nát.

Thiện thi trong "Nguyệt Quế Trượng", và ác thi nguyên thần trong "Thái Âm Thần Luân" cũng chỉ giãy giụa trong chốc lát một cách không cam lòng, sau đó cũng bị "Không Gian Phong Bạo" xé thành tro bụi, hồn phi phách tán!

Đúng lúc này, Yêu Hoàng Đế Tuấn phi tới!

Vừa hay nhìn thấy Yêu hậu Hi Hòa vẫn lạc, bi phẫn xen lẫn gầm lên giận dữ: "Hi Hòa!" "Đế Giang!

Nhục Thu!

Hôm nay bản hoàng muốn các ngươi chết!" Yêu Hoàng Đế Tuấn trong nháy mắt tế ra "Hà Đồ Lạc Thư", kết nối với vô tận tinh không ngoài cửu thiên.

Từng đạo tinh quang từ Chư Thiên Tinh Đấu chiếu xuống, trong nháy mắt cùng "Hà Đồ Lạc Thư" bố thành "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

"Vù!" "Vù!" "Vù!"...

Chư Thiên Tinh Quân hóa thân tinh quang hợp lực lên đường, chỉ chậm hơn Yêu Hoàng Đế Tuấn một bước đã đến nơi, nhanh chóng vào vị trí, "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" lập tức hoàn mỹ!

Không Gian Tổ Vu Đế Giang vung tay một cái mang theo Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu xuyên qua không gian, né tránh đòn toàn lực của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", hội hợp với mười Tổ Vu còn lại chạy đến sau.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang trực tiếp hét lớn một tiếng, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời tế ra "Đô Thiên Thần Sát Kỳ"!

"Đô Thiên Thần Sát Kỳ" là do Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ lĩnh ngộ được từ "Bàn Cổ Thần Tượng", dùng vô số yêu tộc ấu thú để tế luyện.

Ban đầu vì Vu tộc lén lút săn bắt yêu thú ấu thú ở đại lục phía Tây, thậm chí điên cuồng đến mức đánh chủ ý lên tộc Hùng Miêu được Ba Tiêu đạo nhân che chở, lén lút bắt giữ, ngược đãi hơn một trăm con

Hùng Miêu ấu thú!

Hành động này đã chọc giận Ba Tiêu đạo nhân, trực tiếp giết chết vô số Đại Vu của Vu tộc, "Tu Di Sơn" nhất mạch chém giết vô số Vu tộc, chỉ để lại một vài bộ lạc thuộc thổ chi dưới trướng Hậu Thổ Tổ Vu, những người hoàn toàn không động thủ.

Cũng chính lần đó "Tu Di Sơn" đại khai sát giới, hiềm khích giữa họ và Vu tộc bắt đầu ngày càng lớn.

Sau này, tàn niệm của Bàn Cổ đại thần trong thế giới Hồng Hoang thông qua "Bàn Cổ Thần Tượng" trong "Bàn Cổ Điện" đã nâng cấp cho Thập Nhị Tổ Vu, đồng thời cũng cải tạo "Đô Thiên Thần Sát Kỳ", hoàn thiện "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"!

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu bố trí "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", cùng với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Yêu tộc mở ra một trận giao tranh kịch liệt nhất!

Hy Hoàng Phục Hy và Thập đại Yêu Thánh đến sau, căn bản khó có thể can thiệp vào cuộc giao tranh giữa hai đại trận đỉnh cao của Hồng Hoang!

"Vù!" "Vù!"...

Hy Hoàng Phục Hy vung tay một cái, thu lại toàn bộ linh bảo bao gồm "Đồ Vu Kiếm", "Nguyệt Quế Trượng", "Thái Âm Thần Luân", "Thái Âm Bảo Kính" mà Không Gian Tổ Vu Đế Giang sau khi chém giết Yêu hậu Hi Hòa đã không kịp thu lại.

Lúc này, mẫu tử liên tâm, mười vị thái tử Yêu tộc đang giết chóc hăng say, trong nháy mắt cảm ứng được sự vẫn lạc của mẫu thân, tức thì trở nên điên cuồng hơn.

"Giết!" "Báo thù cho mẫu thân!" "Giết sạch Vu tộc!" Đám thái tử Yêu tộc lần lượt ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ.

“Trước hết giết tên Đại Vu Khoa Phụ đã đuổi theo chúng ta rất lâu!” Thập thái tử lúc này cũng bị mối thù giết mẹ kích phát sát cơ trong lòng, hai mắt đỏ ngầu nói.

“Đúng!

Giết Đại Vu Khoa Phụ!” Đại thái tử ra lệnh một tiếng, “Thập Nhật Hoành Không” lao về phía Đại Vu Khoa Phụ đang truy đuổi không ngừng sau lưng.

Theo lý mà nói, thực lực của Đại Vu Khoa Phụ là Đại La Kim Tiên đỉnh phong, cao hơn rất nhiều so với mười vị thái tử Yêu tộc có thực lực Thái Ất Kim Tiên, dù họ thi triển pháp thuật “Thập Nhật Hoành Không” cũng chỉ có thể miễn cưỡng chạy thoát khỏi tay Đại Vu Khoa Phụ.

Nhưng Đại Vu Khoa Phụ trước đó vì để chữa thương cho Đại Vu Cửu Phượng, khống chế vết thương do “Đồ Vu Kiếm” gây ra liên tục, đã hao phí một lượng lớn bản nguyên chi lực.

Thêm vào đó, Đại Vu Khoa Phụ là thuộc hạ của Mộc Chi Tổ Vu Câu Mang, thiên phú bẩm sinh là mộc chi pháp tắc, bị mười vầng thái dương do pháp thuật “Thập Nhật Hoành Không” sinh ra áp chế, thực lực giảm sút càng lớn.

Lúc này va chạm với “Thập Nhật Hoành Không” đang mang theo lửa giận, trong một khoảnh khắc đã rơi vào thế hạ phong!

“Giết!” Đại thái tử gầm lên một tiếng.

“Giết!” Các thái tử Yêu tộc còn lại cũng hét theo!

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”...

Chương 269

Mười vị thái tử Yêu tộc trên lưng Tam Túc Kim Ô chân thân cõng mười vầng thái dương, từng người một đập mạnh vào Đại Vu Khoa Phụ!

Từng vầng thái dương đập vào người Đại Vu Khoa Phụ, người vốn đã kiệt sức cuối cùng ầm một tiếng ngã xuống đất.

Thân thể cường hãn ban đầu như gỗ khô bị từng vầng thái dương đập tan thành bốn năm mảnh.

"Đào Mộc Trượng" trong tay rơi xuống đất, hóa thành một rừng đào.

"Ầm!" Mười vị thái tử Yêu tộc đồng loạt phun ra Thái Dương Chân Hỏa thiêu về phía Đại Vu Khoa Phụ, biến Đại Vu chi khu thành tro bụi.

Nhưng mười vị thái tử Yêu tộc chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên căn bản không phát hiện ra.

Khi Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt thân thể Đại Vu Khoa Phụ, bên cạnh lóe lên một tia dao động của nước, đầu lâu của Đại Vu Khoa Phụ được một bọt biển bao bọc, biến mất không thấy.

Tây Vương Mẫu thi triển "Thủy Kính Thuật" trong thủy chi pháp tắc chi lực, tạo ra một huyễn cảnh cao minh, cứu đi đầu lâu của Đại Vu Khoa Phụ từ tay các thái tử Yêu tộc.

Tổ Vu có sức sống mạnh mẽ có thể nhỏ máu tái sinh, Đại Vu cũng có thể tái sinh chi bị gãy, muốn giết chết phải tiêu diệt toàn bộ các bộ phận của cơ thể, xóa sạch mọi sức sống.

Mười vị thái tử Yêu tộc đã giết chết nhiều Đại Vu, đương nhiên

biết mấu chốt trong đó, cho nên mới dùng Thái Dương Chân Hỏa biến Đại Vu chi khu của Đại Vu Khoa Phụ thành tro bụi.

Tây Vương Mẫu dưới sự dặn dò của Ba Tiêu đạo nhân đã lén lút cứu được đầu lâu của Đại Vu Khoa Phụ, thiên phú huyết mạch có sức sống mạnh mẽ và khả năng hồi phục của mộc chi pháp tắc.

Cho nên Đại Vu Khoa Phụ giữ lại được đầu lâu, chỉ cần có đủ thời gian và năng lượng là có thể hoàn toàn khôi phục lại Đại Vu chi thân.

Tây Vương Mẫu không dám ở ngoài quá lâu, để tránh cho những kẻ có ý đồ khác có cơ hội lợi dụng, cho nên mang theo đầu lâu của Đại Vu Khoa Phụ nhanh chóng trở về "Tu Di Sơn".

Mười vị thái tử Yêu tộc sau khi giết chết Đại Vu Khoa Phụ, sát tâm càng thêm mãnh liệt, tiếp tục duy trì pháp thuật "Thập Nhật Hoành Không" hoành hành giữa các bộ lạc Vu tộc trên đại lục Hồng Hoang.

Dọc đường không chỉ giết chết vô số Vu tộc, mà còn có vô số sinh linh khác bao gồm cả Yêu tộc chết oan, thế giới Hồng Hoang ai oán khắp nơi, vô số hồn phách của sinh linh sau khi chết phiêu đãng, dưới sự dẫn dắt của lực lượng vô hình, hội tụ về phía Hoàng Tuyền Địa Phủ.

Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân đang tu hành bên bờ Hoàng Tuyền Địa Phủ thấy vậy trong lòng kinh hãi.

"Sư huynh!

Thế giới Hồng Hoang lẽ nào lại có đại kiếp?

Sao bỗng nhiên lại có nhiều sinh linh các tộc chết oan như vậy!

Oán khí trong linh hồn ngút trời, sát khí sôi trào…" Từ Hàng đạo nhân lo lắng nhìn Địa Tạng nói.

“Mặc cho trời long đất lở, chúng ta chỉ cần tĩnh tâm tu luyện, tuy tu vi của chúng ta đã có đột phá, nhưng thực lực Thái Ất Kim Tiên ra ngoài cũng không giúp được gì cho lão sư!” Địa Tạng vô cùng bình tĩnh.

“Lão sư đã để chúng ta tu luyện ở đây, nhất định có dụng ý của ngài!

Chúng ta chỉ cần làm tốt phận sự của mình là đã giúp đỡ lão sư nhiều nhất rồi!” “Sư huynh nói rất phải!

Sư đệ tâm cảnh không đủ, đã vội vàng rồi!” Từ Hàng đạo nhân vội vàng thu lại tâm thần, cung kính nói.

“Những oan hồn lệ quỷ này có Nhân tộc, có Vu tộc, cũng có Yêu tộc, xem ra đại kiếp lần này của thế giới Hồng Hoang lan rộng!

Chúng ta cần mở rộng phạm vi địa bàn ở đây!

Cố gắng độ hóa những oan hồn lệ quỷ này!” Địa Tạng ngồi trên “Tam Sinh Thạch” mày hơi nhíu lại, miệng tụng 《Địa Tạng Bản Nguyện Kinh》, tay có tiết tấu gõ “Thanh Tâm Mộc Ngư”.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Cửu Tích Thiền Trượng” sau lưng, chín chiếc vòng vàng không có gió mà tự động, va chạm vào nhau, phát ra từng trận âm thanh trong trẻo êm tai “đinh linh linh!”, khiến những hồn phách hung tợn gần đó dần dần yên tĩnh lại.

Từ Hàng đạo nhân nhìn “Cửu Tích Thiền Trượng” đó không khỏi lắc đầu cười khổ.

Món linh bảo này mấy vạn năm trước bỗng nhiên từ trong Hoàng Tuyền Địa Ngục bay ra, trực tiếp rơi vào tay Địa Tạng, khiến Từ Hàng đạo nhân trong lòng vừa ngưỡng mộ, vừa phải thừa nhận rằng Tiên Thiên Linh Bảo quả thật có linh, có thể tự mình nhận chủ.

Lúc đó linh bảo xuất thế đã gây ra động tĩnh không nhỏ ở đáy U

Hoàng Tuyền, Minh Hà lão tổ trong Huyết Hải tưởng Hoàng Tuyền Địa Ngục có dị biến, vội vàng đến xem xét, mới phát hiện ra là linh bảo xuất thế.

Từ Hàng đạo nhân ban đầu còn có chút lo lắng Minh Hà lão tổ sẽ ra tay cướp đoạt, không ngờ Minh Hà lão tổ chỉ mỉm cười nói: "'Tu Di Sơn' nhất mạch quả thật phúc duyên sâu dày, ngồi ở đây không cần động đã có linh bảo đưa đến tận cửa, lão tổ ta ở đây vô số năm mà không hề hay biết, có thể thấy bảo vật này với lão tổ ta vô duyên!" Nói xong, Minh Hà lão tổ liền trở về Minh Hà Huyết Hải.

Từ Hàng đạo nhân lắc đầu, xua đi những chuyện không quan trọng, niệm 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 giúp Địa Tạng độ hóa những cô hồn dã quỷ này.

Khác với hồn phách của loài người vốn có thiện căn, vô cùng lương thiện, tương đối dễ độ hóa.

Hồn phách của Yêu tộc kỳ lạ muôn hình vạn trạng, hầu như mỗi cái đều có tính cách vô cùng độc đáo, luôn khiến Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân kinh ngạc, vui mừng không ngớt.

Vu tộc thuần chính ban đầu không có hồn phách nguyên thần, nhưng sau khi một lượng lớn Vu tộc thông hôn với Nhân tộc, hậu đại sinh ra cũng có hồn phách nguyên thần.

Đại bộ phận nguyên thần của những Vu tộc này đều đầy dã tính, hung ác dã man, tính cách nóng nảy, khiến Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân đau đầu nhất.

Từ Hàng đạo nhân đưa mắt nhìn xuống dưới, những hồn phách đã hoàn toàn được Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân độ hóa, đang mặt mày an tường tĩnh lặng ở bãi cạn ven bờ "Vong Xuyên Hà" sau lưng, cũng như hai bên bờ trồng những loài hoa độc đáo của Hoàng Tuyền Địa Ngục như "Bỉ Ngạn Hoa", "Vong Ưu Thảo", "Đoạn Trường Thảo",

“Địa Ngục Liên”.

Những hồn phách bị kinh văn do Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân tụng niệm hấp dẫn thì yên lặng ngồi trước mặt nghe giảng, tịnh hóa nghiệp lực, tội nghiệt trong hồn phách… Còn những hồn phách vẫn điên cuồng, hiếu sát, mê muội thì đang lang thang bên ngoài trận pháp vừa được mở rộng ra mấy lần, thậm chí có một số đang điên cuồng tấn công trận pháp phòng ngự.

Tiểu thần thú Đế Thính và tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn hình ảnh không rời, cả hai đều đã lớn.

Tai của Đế Thính linh hoạt vẫy vẫy, bắt lấy âm thanh của những cô hồn dã quỷ bên ngoài.

Tiểu quốc bảo Đoàn Đoàn thì dưới sự nhắc nhở của Đế Thính, dùng Tiên Thiên Linh Bảo “Âm Dương Trúc Trượng” và “Quyền Sáo” giao chiến với những cô hồn dã quỷ dám tấn công trận pháp.

Đánh thắng được thì cưỡng chế đưa đến chỗ Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân tiếp nhận giáo dục, đánh không thắng thì trốn đi, chờ sau này tu vi tăng trưởng rồi đi báo thù.

Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân, Đế Thính và tiểu Đoàn Đoàn có trật tự tiếp tục tu luyện, không biết rằng Hoàng Tuyền Địa Ngục sắp có biến cố lớn.

Ở bên ngoài, trong sơn động không xa Ly Sơn, Đại Vu Hậu Nghệ có thể phách cường tráng và sức hồi phục khủng khiếp của Vu tộc, Thái Âm Thần Quang do “Thái Âm Bảo Kính” phát ra tuy mạnh mẽ, nhưng không có năng lực quỷ dị khó hồi phục như giòi bám vào xương của “Đồ Vu Kiếm”.

Cho nên Đại Vu Hậu Nghệ dưới sự chăm sóc tận tình của Thường Nga đã nhanh chóng tỉnh lại, Thường Nga trong túi bách bảo tìm ra

mấy viên linh đan diệu dược do Ly Sơn Tiên Tử ban thưởng, cho Đại Vu Hậu Nghệ dùng.

Vết thương của Đại Vu Hậu Nghệ lành lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đại Vu Hậu Nghệ nhìn dung nhan tuyệt mỹ, khí chất siêu phàm thoát tục, nụ cười dịu dàng ngọt ngào, ánh mắt thiện lương đơn thuần của Thường Nga, trái tim hắn bỗng nhiên đập "thình thịch!" kịch liệt chưa từng có.

"Lạc lạc lạc…" Thường Nga nhìn bộ dạng ngây ngốc của Đại Vu Hậu Nghệ, cười duyên.

"Ngạch… Đa tạ cô… cô nương cứu mạng chi ân!" Đại Vu Hậu Nghệ chưa bao giờ cảm thấy lúng túng như vậy, lắp bắp học theo thói quen của bộ lạc Nhân tộc trong ký ức mà mở miệng nói.

"Không cần khách sáo, hành thiện tích đức là tông chỉ của 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta!

Tuy ngươi là tộc nhân Vu tộc, nhưng trên người không dính máu tươi của Nhân tộc ta, cho nên ta mới ra tay cứu giúp!" Thường Nga đương nhiên nói.

"Cô nương là 'Tu Di Sơn' nhất mạch?" Đại Vu Hậu Nghệ trong lòng kinh ngạc, tuy Vu tộc khuyến khích thông hôn với Nhân tộc, nhưng đối phương là 'Tu Di Sơn' nhất mạch thì có chút phiền phức.

Dù sao gần đây Tổ Vu đối với 'Tu Di Sơn' nhất mạch ngày càng địch thị, nếu muốn thông hôn với một tu sĩ 'Tu Di Sơn' e rằng sẽ gặp phải trở ngại lớn trong Vu tộc.

"Ai…" Thường Nga mày tú hơi nhíu lại, hơi bĩu môi tiếc nuối nói, "Thực ra ta cũng không tính là 'Tu Di Sơn' nhất mạch!" Đại Vu Hậu Nghệ nhìn vẻ tiếc nuối thương tâm của Thường Nga, trong lòng hơi

nhói đau, nhưng nghe nàng không phải ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch lại không nhịn được niềm vui sướng trong lòng.

Tuy Đại Vu Hậu Nghệ chưa từng yêu đương, nhưng cũng biết lúc này không nên lộ ra vẻ mặt vui mừng, thế là kìm nén niềm vui trong lòng, dường như thuận miệng hỏi: “Tại sao vừa là ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch, lại vừa không phải?” “Mẫu thân ta tên là Hằng Nghi, là ký danh đệ tử của Ly Sơn Tiên Tử, đệ tử dưới trướng Tây Vương Mẫu nương nương của ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch!

Vì không thể hoàn toàn vượt qua khảo nghiệm luyện tâm lộ của ‘Phân Bảo Nhai’, nên chưa trở thành đệ tử chính thức!” Thường Nga có chút bất đắc dĩ, lại có chút tinh nghịch khoanh tay nói.

“Tuy Ly Sơn Tiên Tử cũng truyền thụ cho ta phương pháp tu luyện, nhưng ngay cả mẫu thân cũng không thể vượt qua luyện tâm lộ, tính cách của ta lại quá nhu nhược, Ly Sơn Tiên Tử nói ta quá thiện lương, tuy là ưu điểm, nhưng thực ra cũng là khuyết điểm lớn nhất!” Thường Nga tiên tử nói đến đây le lưỡi.

Chương 270

Nếu người khác nói thẳng mình quá thiện lương như vậy nhất định sẽ cho người ta cảm giác tự thổi phồng, nhưng Thường Nga nói những lời này lại tỏ ra vô cùng tự nhiên chân thực, khiến Đại Vu Hậu Nghệ chỉ gật đầu tán thành, không có một chút cảm giác phản cảm nào.

Thường Nga tiếp tục tự mình cười nói: "Cho nên a, ta chắc chắn càng khó vượt qua khảo nghiệm luyện tâm lộ, muốn bái nhập 'Tu Di Sơn' nhất mạch không biết phải mất bao lâu nữa!" Dù vậy, Thường Nga vẫn vô cùng vui vẻ nói: "Thực ra như vậy cũng tốt!

Dù sao mọi người đều đối xử tốt với ta, cũng không ai coi ta là người ngoài, không bái sư thì có quan hệ gì đâu?

Dù sao ta nhận định mình là đệ tử 'Tu Di Sơn' là được rồi!" "Nếu ngươi tự nhận là đệ tử 'Tu Di Sơn', vậy tự ý cứu một tộc nhân Vu tộc như ta, sau khi trở về có bị trách phạt không!" Đại Vu Hậu Nghệ bỗng nhiên trong lòng lo lắng, không nỡ để Thường Nga phải chịu một chút khó khăn và uất ức nào.

"Tại sao lại có người trách phạt ta?

Ta vừa mới nói rồi mà!

Tích đức hành thiện là truyền thống của 'Tu Di Sơn'!

Tuy ngươi là Vu tộc, nhưng lại không phải là những Vu tộc tính tình nóng nảy, giết chóc vô tội!" Thường Nga chớp chớp đôi mắt to sáng như sao, hỏi ngược lại.

Bỗng nhiên Thường Nga không vui nhíu đôi lông mày đẹp như trăng lưỡi liềm, mặt lộ vẻ giận dỗi, phồng má nói: "Hừ!

Ngươi đừng tưởng đệ tử 'Tu Di Sơn' sẽ giống như Vu tộc và Yêu tộc, ngang ngược vô lý, đối với các chủng tộc khác đầy địch ý và giết chóc vô duyên vô cớ!" "Ta…" Đại Vu Hậu Nghệ lần đầu tiên thấy Thường Nga tức giận, tức thì trong lòng một trận khó chịu, cảm thấy mình đã làm sai một việc lớn trời giận người oán, liên tục xua tay phủ nhận, "Ta không có!" "Hừ!" Thường Nga tức giận quay đầu đi, không nhìn vẻ mặt căng thẳng của Đại Vu Hậu Nghệ, lại có chút không nỡ lòng giải thích, "Ngươi cứ đến đại lục phía Tây đi một vòng xem thì sẽ biết, Nhân tộc, Vu tộc, Yêu tộc ở đó đều sống hòa thuận với nhau." "Đệ tử 'Tu Di Sơn' chưa bao giờ đặc biệt chiếu cố chủng tộc nào, cũng không vô cớ đàn áp chủng tộc nào!

Những chủng tộc chưa sinh ra linh trí thì sống theo bản năng, sói ăn cừu, cừu ăn cỏ, không ai can thiệp!

Những kẻ đã sinh ra linh trí, tu luyện có thành tựu thì phải tuân thủ quy tắc của 'Tu Di Sơn', quyết không được giết chóc sinh linh vô tội, quyết không được…" Thường Nga kiên nhẫn giải thích cho Đại Vu Hậu Nghệ tình hình hiện tại của đại lục phía Tây: "Nếu không muốn tuân thủ những quy tắc này, hoàn toàn có thể rời khỏi đại lục phía Tây, nhưng chỉ cần chọn ở lại, thì phải tuân thủ quy tắc.

Nếu phạm sai lầm, tự nhiên sẽ có đại năng của 'Tu Di Sơn' ra mặt xử lý!

Nhẹ thì cấm cố, tước đi tu vi, nặng thì phạt đi trấn thủ 'Tây Hải Hải Nhãn', thậm chí trực tiếp giết chết!" "Vậy nếu có thù oán thì sao?" Đại Vu Hậu Nghệ chưa từng nghĩ có nơi như vậy, hoàn toàn khác với sự hỗn loạn, đẫm máu ở những nơi khác trên đại lục Hồng Hoang.

"Có thù báo thù, có oán báo oán, nhưng không được liên lụy đến người vô tội a…" Thường Nga vì để thay đổi sự hiểu lầm của người

đàn ông này đối với ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch, đã giải thích chi tiết sự khác biệt của đại lục phía Tây, khiến Đại Vu Hậu Nghệ hiểu ra chân tướng, trong lòng đồng thời tràn đầy niềm khao khát và khâm phục.

“Những quy tắc này nói phức tạp cũng phức tạp, nói đơn giản cũng đơn giản.

Nghe nói Tu Di Sơn Chủ có câu danh ngôn là ‘tai nghe là hư, mắt thấy là thực’, nếu có cơ hội ta sẽ đưa ngươi đi xem thì sẽ hoàn toàn hiểu rõ!” Thường Nga xua tay nói: “Nếu vết thương của ngươi đã lành, vậy mau đi đi!

Ta phải về Ly Sơn rồi, lâu quá mẫu thân sẽ lo lắng!” “Ngươi chưa hỏi tên ta mà?” Đại Vu Hậu Nghệ thấy Thường Nga muốn đi, trong lòng vội vàng buột miệng nói.

“Tại sao ta phải hỏi tên ngươi chứ?” Thường Nga hi hi cười, hỏi ngược lại, nhưng thấy vẻ thất vọng đau lòng của Đại Vu Hậu Nghệ, lập tức có chút không nỡ, “Được rồi!

Được rồi!

Ngươi tên gì?” “Ta tên là Hậu Nghệ!” Đại Vu Hậu Nghệ kích động lớn tiếng nói.

“Hậu Nghệ?

Ta biết!

Ta biết!

Bộ lạc của ngoại tổ phụ mẫu thân ta gần bộ lạc Hậu Nghệ, là người tốt hiếm có trong Vu tộc!

Không đúng, hình như nghe Ly Sơn Tiên Tử nói có một Đại Vu tên là Khoa Phụ cũng không tệ!” Thường Nga vô cùng kinh hỉ.

Chỉ thấy Thường Nga vui vẻ, tung tăng nhảy nhót đến trước mặt

Đại Vu Hậu Nghệ, đi vòng quanh hắn mấy vòng, cẩn thận quan sát nói: "Ta sớm nên đoán ra rồi, là Vu tộc, trên người không có huyết khí giết chóc Nhân tộc, tướng mạo chính khí lẫm liệt, mang theo một cây thần cung, đúng là nam nhi chính trực!

Chắc chắn là Đại Vu Hậu Nghệ lừng danh rồi!" Đại Vu Hậu Nghệ không ít lần được người ta khen ngợi, đều chỉ cười cho qua, căn bản không để trong lòng, nhưng bị Thường Nga khen như vậy, trong lòng lập tức vui như nở hoa.

Nhưng trong lúc đang hưng phấn không tên, bỗng nhiên trong lòng một trận đau nhói, đã biết được người bạn thân chí cốt Đại Vu Khoa Phụ đã thảm bại dưới tay mười thái tử Yêu tộc.

Đôi mắt hổ của Đại Vu Hậu Nghệ không nhịn được lệ như mưa rơi, vẻ mặt thê thảm.

"Ngươi… làm sao vậy?" Thường Nga giật mình, lắp bắp hỏi.

"Thường Nga cô nương, bạn tốt của ta là Đại Vu Khoa Phụ đã thảm bại dưới tay mười thái tử Yêu tộc, ta phải đi báo thù cho hắn!

Tạm biệt!" Đại Vu Hậu Nghệ nén đau nói lời từ biệt, không quay đầu lại mà bay đi.

Thường Nga ngơ ngác nhìn bóng lưng xa dần, bỗng nhiên trong lòng có chút trống rỗng, mày tú nhíu lại, nhỏ giọng lẩm bẩm: "Sao nhìn hắn đau khổ, trong lòng mình cũng có chút thương tâm nhỉ?

Sao hắn vừa mới rời đi, mình đã có chút nhớ nhung nhỉ?" Đại vu Hậu Nghệ cố nén nỗi không nỡ trong lòng, rời xa Thường Nga đang khiến hắn rung động, hướng về phía mười mặt trời đang song song ngang dọc va chạm trên bầu trời mà lao đi.

"Yêu tộc tặc tử chớ chạy!

Có giỏi thì cùng ta đại chiến!" Đại vu Hậu Nghệ cất tiếng gầm

giận dữ, tuyên chiến với các thái tử Yêu tộc.

Mười vị thái tử Yêu tộc đang giết chóc hăng say, vừa nghe Hậu Nghệ khiêu khích, lập tức hứng chí dâng cao!

"Đại huynh!

Chúng ta đi chém chết Hậu Nghệ đi!" Nhị thái tử la hét.

"Đúng vậy!

Chỉ giết mấy tên lâu la này thật không thú vị!

Chúng ta chém chết Hậu Nghệ xong sẽ đến chân núi Bất Chu Sơn tìm sào huyệt của Vu tộc, bắt gọn toàn bộ đám Đại vu!

Cũng là hoàn thành mục tiêu chưa xong của mẫu thân!" Tam thái tử nghiến răng nghiến lợi nói.

"Giết!" Thập thái tử lúc này cũng đã giết đến đỏ mắt, bị kiếp khí làm mê muội tâm trí, điên cuồng gào thét.

"Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" ...

Mười vị thái tử Yêu tộc điều chỉnh phương hướng, bay về phía Đại vu Hậu Nghệ.

Đại vu Hậu Nghệ nhìn mười con Kim Ô, mỗi con đều mang một vầng thái dương trên lưng, khí thế hung hăng, lại biết rõ thực lực của người bạn thân Khoa Phụ, lúc này trong lòng không dám có chút xem thường.

"Khoa Phụ hảo huynh đệ!

Ta Hậu Nghệ nhất định sẽ báo thù cho ngươi!" Hậu Nghệ thần sắc kiên định.

"Xạ!" "Nhật!" "Thần!" "Tiễn!" "Xuất!" Hậu Nghệ trịnh trọng, từng chữ từng chữ ngâm khẽ.

Vu bảo "Xạ Nhật Thần Cung" có mười mũi thần tiễn đi kèm, uy lực mạnh mẽ vượt xa tưởng tượng!

Nếu thực lực của Đại vu Hậu Nghệ có thể tăng lên cảnh giới Chuẩn Thánh, có đủ sức trong nháy mắt kéo "Xạ Nhật Thần Cung" mười lần, đạt đến trình độ siêu phàm nhập thánh "Thập Tiễn Liên Châu", thì có thể dùng nó để bắn chết Chuẩn Thánh Nhị Thi, thậm chí là Chuẩn Thánh Tam Thi!

Bình thường Đại vu Hậu Nghệ chỉ dùng "Xạ Nhật Thần Cung" bắn ra khí tiễn ngưng tụ từ vu lực.

Nhưng hôm nay vô số Vu tộc thảm tử dưới "Thập Nhật Hoành Không", người bạn thân Đại vu Khoa Phụ gặp nạn, mười vị thái tử Yêu tộc lại hùng hổ lao tới.

Đại vu Hậu Nghệ biết rằng nếu chỉ dùng khí tiễn ngưng tụ từ vu lực, e rằng khó mà phá được pháp thuật "Thập Nhật Hoành Không", có khả năng bản thân cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Vì vậy Đại vu Hậu Nghệ nghiến răng, trực tiếp tế ra "Xạ Nhật Thần Tiễn"!

Không ra tay thì thôi, một khi ra tay phải đoạt mạng, Đại vu Hậu Nghệ trực tiếp dốc toàn lực thúc đẩy vu lực trong cơ thể, thi triển ra chiêu thức uy lực lớn nhất với thực lực hiện tại của mình, "Thất Tinh Liên Châu Tiễn Pháp"!

Chương 271

"Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" "Vèo!" Bảy mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" gần như không ngừng nghỉ, nối đuôi nhau bay ra, nhắm thẳng vào "Thập Nhật Hoành Không" đang lao tới mà bắn đi.

Bảy mũi tên bắn ra, trán Đại vu Hậu Nghệ lấm tấm mồ hôi hột, mỗi một mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" bắn ra đều tiêu hao vu lực cực lớn.

Thất Tinh Liên Châu đối với một Đại vu Hậu Nghệ trọng thương mới khỏi là một gánh nặng không nhỏ!

"Phập!" "Phập!" "Phập!" "Phập!" "Phập!" "Phập!" "Phập!" Bảy mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" không hề sai lệch, bảy tiếng mũi tên sắc lẹm xuyên qua da thịt vang lên liên tiếp giữa đất trời!

"A!" "Oanh!" Bảy tiếng kêu thảm thiết gần như đồng thời phát ra từ miệng bảy con Kim Ô tam túc, vầng thái dương rực rỡ trên lưng chúng cũng tức thì rơi xuống!

Tại nơi "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" đang kịch chiến, Yêu hoàng Đế Tuấn đột nhiên cảm thấy tim đau nhói, lại nghe thấy tiếng kêu thảm của con trai và dị tượng mặt trời rơi xuống, lòng đau như cắt!

"Hy Hoàng!

Mau đi cứu con ta!" Yêu hoàng Đế Tuấn gầm lên với Phục Hy.

"Vâng!" Hy Hoàng Phục Hy cũng không dám chậm trễ, lập tức bay về hướng các thái tử Yêu tộc.

Các thái tử Yêu tộc vốn đang kiêu ngạo không ai bì kịp, trong nháy mắt đã tổn thất bảy vị, còn lại lão Bát, lão Cửu và lão Thập lập tức

kinh hồn bạt vía, sợ đến hồn bay phách tán, hai cánh vỗ cực nhanh, bay về hướng "Thiên Đình".

"Chạy đi đâu!" Đại vu Hậu Nghệ thở hổn hển mấy hơi, cuối cùng cũng hồi phục được một chút sức lực, sải đôi chân dài đuổi theo thật nhanh, tốc độ trong tay cũng không hề chậm.

"Cạch!" Lại một mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" được lắp lên dây cung của "Xạ Nhật Thần Cung".

"Vèo!" "Phụt!" "A!" Yêu tộc Bát thái tử vong mạng ngay tức khắc.

"Cửu ca!" Giọng tiểu Thập run rẩy.

"Mau đi!

Mau đi!

Về đến 'Thiên Đình' là không sao rồi!" Cửu thái tử không để ý đến chuyện khác, chỉ một mực thúc giục!

Đại vu Hậu Nghệ tiếp tục bám riết không tha ở phía sau.

"Cạch!" Lại một lần nữa lắp một mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" lên dây cung.

"Vèo!" "Phụt!" "A!" Yêu tộc Cửu thái tử chết theo tiếng tên.

Đại vu Hậu Nghệ lại thở hổn hển mấy hơi, lắp lên mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" cuối cùng, nhưng việc bắn liên tiếp chín mũi tên đã tiêu hao quá nhiều sức lực khiến hắn hoa mắt chóng mặt.

Yêu tộc Thập thái tử lúc này như chim sợ cành cong, bay càng lúc càng cao.

Đại vu Hậu Nghệ với kinh nghiệm phong phú nhận ra, với khoảng cách xa như vậy và trạng thái hiện tại, căn bản khó mà bắn trúng đối phương!

“Giữ lại mũi ‘Xạ Nhật Thần Tiễn’ cuối cùng!” Đại vu Hậu Nghệ nghiến răng nói xong câu đó, đầu nghiêng sang một bên, lại một lần nữa ngất xỉu trên mặt đất.

Bỗng nhiên, từ xa một tia sáng bạc bay tới, đáp xuống bên cạnh Đại vu Hậu Nghệ.

Người đó chính là Thường Nga, nàng lo lắng nhìn Đại vu Hậu Nghệ, thở dài một tiếng: “Rõ ràng trọng thương mới khỏi, sao phải cố sức như vậy, một lần thoát lực hôn mê, e rằng phải rất lâu mới có thể hồi phục!” Thường Nga nói xong, phất tay áo, mang theo Đại vu Hậu Nghệ đang hôn mê, ánh bạc lóe lên, độn quang bay đi.

Đúng lúc này, hư không nổi lên một trận gợn sóng, Ba Tiêu đạo nhân hiện thân.

Chỉ thấy thân hình y liên tục lóe lên, thu thập chín cỗ thi thể Kim Ô tam túc của các thái tử Yêu tộc đang rơi rớt khắp nơi.

Ngay sau đó, y phất tay tế ra “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”, “Tinh Thần Quả Thụ” từ trong môn xuất hiện giữa đất trời, phát ra từng đợt sóng dao động kỳ dị.

Chín vầng thái dương vốn đã vỡ nát trong hư không từ từ ngưng tụ lại thành một vầng mặt trời rực rỡ, treo trên cành cây cao nhất của Tinh Thần Quả Thụ, bù đắp vào vị trí “Thái Dương Tinh” còn trống khuyết.

Trong thuật “Thập Nhật Hoành Không” ban đầu, mười vầng thái dương được các thái tử Yêu tộc triệu hồi vốn là do Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất hao phí tinh lực và thời gian khổng lồ, từ “Thái Dương Tinh” rút ra “đại lượng thái dương tinh hạch”, trộn lẫn với “thái dương thần thạch”, “thái dương thần kim”, “thái dương chân hỏa” cùng các loại thiên tài địa bảo chỉ có trên “Thái Dương Tinh” luyện chế thành mười vầng “Thái Dương Tinh” thu nhỏ.

“Đi!” Ba Tiêu đạo nhân vung tay, đưa chín cỗ thi thể Kim Ô tam túc đến “Phù Tang Thụ” trong “Thang Cốc”, không ai biết y rốt cuộc đang có ý đồ gì.

Làm xong tất cả, Ba Tiêu đạo nhân thu lại “Tinh Thần Quả Thụ”, “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn”, rồi ra tay nhiễu loạn thiên cơ, sau đó thân ảnh dần dần biến mất.

Hy Hoàng Phục Hy vội vã chạy đến nơi này thì phát hiện không còn một vật gì, cả chín thi thể thái tử Yêu tộc lẫn hung thủ Đại vu Hậu Nghệ đều không thấy bóng dáng, đành phải tiu nghỉu quay về.

Ba Tiêu đạo nhân còn đến nơi đại chiến Vu Yêu sớm hơn cả Phục Hy.

“Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” và “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” không hổ là hai đại kỳ trận của Hồng Hoang, uy lực to lớn phi thường.

Hai bên đều đang lửa giận ngút trời, sát khí trùng thiên, không ai nương tay, mỗi một đòn đều kinh thiên động địa!

Từ “Thiên Giới” truyền đến tin tức, Yêu hậu Hy Hòa vẫn lạc, mười vị thái tử Yêu tộc chết mất chín vị, hiện chỉ còn lại một Thập thái tử sắp sợ vỡ mật đang trốn trong “Lăng Tiêu Bảo Điện” không dám lộ mặt.

Đông Hoàng Thái Nhất đang phẫn nộ, trực tiếp dẫn đầu “Vạn Yêu Trận” vốn luôn ẩn mình trong “Thiên Giới” khí thế hung hăng lao xuống Hồng Hoang đại lục.

“Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát” đại trận vốn đang chiếm chút thượng phong, nay phải một mình địch hai, đối phó với “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” và “Vạn Yêu Trận”, trong nháy mắt liền rơi vào thế hạ phong.

Ba Tiêu đạo nhân thấy Vu tộc lần này e rằng sẽ chịu thiệt lớn, trong lòng đang suy tính nên làm thế nào.

Bỗng nhiên, xa xa hiện ra thân ảnh của Lão Tử, dưới thân cưỡi một con Thanh Ngưu, là tọa kỵ mới thu phục gần đây.

Lão Tử đã ẩn mình quan sát hồi lâu, lúc này rốt cuộc không nhịn được mà hiện thân, sắc mặt âm trầm như nước nhìn chằm chằm vào Vu Yêu nhị tộc đang đại chiến.

Chỉ một lát sau, Nguyên Thủy vốn cũng ẩn thân ở gần đó thấy được thân ảnh của Lão Tử, liền cũng hiện ra thân hình bên cạnh Lão Tử, ánh mắt liếc qua tọa kỵ Thanh Ngưu của Lão Tử.

"Đại huynh!

Thập Nhị Tổ Vu e rằng sắp bại rồi!" Nguyên Thủy cũng có thần sắc ngưng trọng.

"Nếu Yêu tộc triệt để đánh bại Vu tộc, thống nhất Hồng Hoang thế giới, e rằng chúng ta dù có thành Thánh cũng không thể không cúi đầu trước Yêu tộc đã thống nhất trời đất!" Lão Tử lo lắng.

"Đại huynh nói rất đúng, tuy Vu tộc thô lỗ, nhưng dù sao cũng là hậu duệ của Bàn Cổ Phụ Thần, thấy họ bị Yêu tộc sỉ nhục như vậy, Tam Thanh chúng ta nên ra tay tương trợ!" Bên tai Lão Tử và Nguyên Thủy bỗng vang lên giọng của Thông Thiên, chỉ thấy một đám mây lành cách đó mấy vạn dặm tan ra, Thông Thiên cưỡi một con Quỳ Ngưu, trong khoảnh khắc đã đến bên cạnh hai vị huynh trưởng.

"Đại huynh!

Quả nhiên không hổ là huynh đệ, mắt nhìn chọn tọa kỵ của chúng ta thật giống hệt nhau, Thanh Ngưu của đại huynh và Quỳ Ngưu của tiểu đệ đều là dị chủng Hồng Hoang, rất xứng với thân phận Tam Thanh chúng ta!" Thông Thiên đã lâu không gặp Lão Tử, không nhịn

được mở miệng nói đùa.

Nguyên Thủy lại liếc nhìn tọa kỵ của Thông Thiên, trong lòng lập tức nóng lòng muốn thử, trong ba huynh đệ Tam Thanh, Nguyên Thủy luôn muốn áp đảo Thông Thiên một bậc, dù chỉ là một con tọa kỵ nhỏ, Nguyên Thủy cũng không thể dung thứ việc Lão Tử và Thông Thiên đều có, chỉ mình không có, chẳng phải sẽ tỏ ra mình là kẻ yếu nhất trong Tam Thanh hay sao?

Lão Tử lúc này không có tâm trí quan tâm đến tâm tư nhỏ của nhị đệ, đôi lông mày trắng như tuyết khẽ run, trầm giọng nói: "Nhưng Yêu tộc thế lớn!

Huynh đệ ba người chúng ta muốn đối phó cũng có chút khó khăn!" Không thể không thừa nhận, Yêu tộc hiện giờ sở hữu "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Vạn Yêu Trận" hai tòa kỳ trận, đồng thời còn có mười vị Yêu thánh được giải phong, thực lực lập tức tăng lên không biết bao nhiêu lần so với trước!

"Yêu hoàng Đế Tuấn là âm hiểm nhất!

Ban đầu chúng ta biết chuyện 'Thiên Đình' liên quan đến việc khai tịch 'Thiên Giới', đáng tiếc Yêu tộc vẫn không có động tĩnh, vốn tưởng 'Thiên Giới' có thể không quan trọng!" Nguyên Thủy hận hận nói.

"Ai mà ngờ được Đế Tuấn, Thái Nhất lại ẩn nhẫn đến vậy!

Luyện thành 'Vạn Yêu Trận' uy lực lớn như thế trong 'Thiên Giới'!" Thông Thiên nhìn "Vạn Yêu Trận" sau khi gia nhập đã đánh cho "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" liên tục bại lui, kinh ngạc không thôi, trong lòng nóng rực.

"Lúc này cần mời thêm mấy vị đạo hữu cùng hành động!" Lão Tử trong nháy mắt đã có chủ ý.

Chương 272

"Tất cả nghe theo sự sắp xếp của đại huynh!" Nguyên Thủy quen thuộc Lão Tử nhất, vừa nghe ý tứ trong lời nói của Lão Tử liền biết y đã có kế hoạch.

"Đại huynh bày mưu tính kế, tiểu đệ ta xông pha hãm trận là được!" Thông Thiên cũng biểu thị thái độ.

"Tình hình hiện nay khẩn cấp, các vị đạo hữu không hiện thân còn đợi đến khi nào?" Lão Tử khẽ vuốt râu dài trắng như tuyết, giọng điệu nhẹ nhàng nói.

"Cứ để Vu Yêu nhị tộc đại chiến như vậy, nguy hại e rằng còn lớn hơn cả Long Phượng hạo kiếp, đến lúc đó Hồng Hoang thế giới bị tổn hại, chúng ta sẽ mất đi căn cơ tu luyện!" Lão Tử tiếp tục phân tích lợi hại.

Lời vừa dứt, không gian trên bầu trời phía nam nổi lên một trận gợn sóng, thân ảnh của Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân từ từ hiện ra.

"Lão Tử sư huynh nói rất đúng!

Ân oán của Vu Yêu nhị tộc chúng ta không muốn can thiệp!

Nhưng nếu nguy hiểm đến an nguy của Hồng Hoang thế giới thì chúng ta không thể không hỏi đến!" Chuẩn Đề đạo nhân mỉm cười biểu thị lập trường.

Lão Tử chỉ khẽ gật đầu, hai mắt nhắm hờ, dường như đang chờ đợi người khác hiện thân, thực ra trong lòng cũng không chắc chắn, đợi hồi lâu đang chuẩn bị từ bỏ.

Bỗng nhiên ở một hướng khác, một dòng huyết hà đột nhiên xuất

hiện giữa không trung, nước sông cuồn cuộn, thân ảnh của Minh Hà lão tổ xuất hiện trong huyết hà.

"Ha ha ha!

Chuyện trên Hồng Hoang đại lục lão tổ ta không có ý kiến, nhưng gần đây Vu Yêu nhị tộc đại chiến, thương vong vô số, cô hồn dã quỷ trong Hoàng Tuyền địa ngục bên Minh Hà Huyết Hải tăng vọt, cả ngày quỷ khóc sói gào làm người ta không được yên tĩnh, lão tổ ta không thể không đòi một cái công đạo!" Minh Hà lão tổ nói xong, ánh mắt quét một vòng xung quanh, có chút thắc mắc: "Động tĩnh lớn như vậy mà chủ nhân Tu Di Sơn không có ở đây sao?" Ba Tiêu đạo nhân đang ẩn mình nghe Minh Hà lão tổ điểm danh, không thể không dỡ bỏ không gian bình chướng do "Dương Liễu Chi" thi triển, hiện ra thân hình.

"Vu Yêu nhị tộc đều có đại thù với nhất mạch 'Tu Di Sơn' của ta, ai sống ai chết bản tọa đều chỉ vỗ tay vui mừng!" Ba Tiêu đạo nhân nói nước đôi, không chịu biểu thị thái độ.

"Vu Yêu nhị tộc kịch chiến như vậy, đối với Hồng Hoang thế giới bất lợi!

Chúng ta cần phải làm tròn chức trách bảo vệ Hồng Hoang, hết sức khuyên ngăn nhị tộc đại chiến!" Lão Tử chậm rãi nói.

"Hiện nay Yêu tộc chiếm hết thượng phong, nếu bảo họ dừng tay e rằng họ sẽ không nghe theo kiến nghị của chúng ta!

Cần chúng ta dùng đòn sấm sét cho họ biết tay, Đế Tuấn, Thái Nhất hai vị đạo hữu mới có khả năng nghe được lời hay khó nghe của chúng ta!" Nguyên Thủy nghiêm nghị nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đương nhiên nghe ra ý đồ thật sự của Lão Tử và Nguyên Thủy là muốn liên thủ làm suy yếu

thực lực Yêu tộc.

Hôm nay thấy Yêu tộc cường đại, họ cũng vô cùng sợ hãi!

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Vạn Yêu Trận" hai tòa kỳ trận Hồng Hoang, cộng thêm mười mấy vị cao thủ Chuẩn Thánh Nhất Thi, Nhị Thi, cùng vô số tộc nhân Yêu tộc.

Trong Hồng Hoang thế giới, bao gồm cả Vu tộc, không có bất kỳ thế lực nào là đối thủ của Yêu tộc!

"Lão Tử sư huynh!

Chúng ta tuy cũng muốn góp một phần sức cho sự ổn định của Hồng Hoang thế giới!

Nhưng Nữ Oa nương nương dù sao cũng xuất thân từ Yêu tộc, chúng ta làm vậy, liệu có dẫn đến sự bất mãn của Nữ Oa nương nương không?" Chuẩn Đề đạo nhân có chút lo lắng hỏi.

"Không sao!" Nguyên Thủy đảo mắt, nghiến răng nói, "Lần này do Tam Thanh chúng ta dẫn đầu hành sự, sau này nếu Nữ Oa sư muội trách tội, tự có ba huynh đệ Tam Thanh chúng ta gánh vác!

Để tỏ thành ý, do bần đạo ra tay trước!" Nói xong, Nguyên Thủy đột nhiên phát động công kích, mục tiêu công kích của y cũng khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc!

Nguyên Thủy đột nhiên ra tay, đừng nói Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Ba Tiêu đạo nhân và Minh Hà lão tổ, ngay cả Lão Tử và Thông Thiên là huynh đệ cũng cảm thấy vô cùng bất ngờ.

Ai cũng biết Nguyên Thủy là kẻ không thấy thỏ không thả chim ưng, theo tác phong trước nay của y.

Trong tình hình hiện tại, chắc chắn y sẽ xúi giục người khác ra tay, còn mình thì theo sau vớt vát chỗ tốt mới phải!

Dù không sai khiến được người ngoài, Nguyên Thủy cũng sẽ để Thông Thiên đi tiên phong, Thông Thiên cũng đã chuẩn bị sẵn sàng ra tay!

Nhưng không ai ngờ, Nguyên Thủy lại trái với thường lệ, vội vã xông lên đầu tiên.

"Chẳng lẽ Nguyên Thủy thật sự vì muốn xóa bỏ nỗi lo của người khác nên mới đi đầu như vậy, cam nguyện làm gương?" Ba Tiêu đạo nhân có một khoảnh khắc trong lòng lóe lên ý nghĩ này.

Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân và Minh Hà lão tổ cũng nảy sinh suy nghĩ tương tự, nhưng không lâu sau, hiện thực lập tức khiến họ bừng tỉnh.

Chỉ thấy thần quang từ "Côn Luân Kính" trong tay Nguyên Thủy đột nhiên bắn ra, chiếu về phía Thập Đại Yêu Thánh đang tàn sát các Đại vu trên mặt đất.

Một đạo kính quang bao trùm lấy "Thử Thiết" và "Quỷ Xa", hai vị Yêu thánh tu vi Chuẩn Thánh Nhất Thi.

"Thử Thiết" và "Quỷ Xa" lập tức kinh hãi, chưa kịp thi triển thần thông thoát khỏi sự trói buộc không gian của "Côn Luân Kính".

Nguyên Thủy đã lóe mình xuất hiện bên cạnh họ, Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên" khẽ vung về phía "Thử Thiết", bắn ra một luồng hỗn độn kiếm khí.

"Keng!" Hỗn độn kiếm khí sắc bén vô cùng đánh vào thân hình vạm vỡ, da dẻ đen nhánh của "Thử Thiết", phát ra tiếng kim loại va chạm.

"Phụt!" Hỗn độn kiếm khí không chút ngưng trệ cắt vào lớp da thịt cứng như sắt thép của "Thử Thiết", trong nháy mắt làm y trọng thương!

“A!” “Thử Thiết” có tu vi Chuẩn Thánh Nhất Thi mà lại không chịu nổi một đòn trước mặt Nguyên Thủy, hỗn độn kiếm khí hoành hành trong cơ thể, không khỏi phát ra một tiếng kêu thảm thiết!

“Yêu nghiệt!

Không mau hiện nguyên hình còn đợi đến khi nào?

Nếu còn dám ngoan cố chống cự, Ngô sẽ chém chết ngươi!” Nguyên Thủy nghiêm nghị quát mắng.

“Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!” “Bàn Cổ Phiên” lại bắn ra mấy đạo hỗn độn kiếm khí, nén mà không phát, nhắm thẳng vào các bộ vị quan trọng như đầu lâu, tim, tử phủ của “Thử Thiết”.

Cảm nhận được uy hiếp chí mạng, “Thử Thiết” biết rằng chỉ cần Nguyên Thủy ra tay, mình chắc chắn sẽ chết.

“Mu!” “Thử Thiết” tuy cảm thấy vô cùng sỉ nhục, nhưng để bảo mệnh không thể không hiện ra nguyên hình giống như một con thủy ngưu, chỉ thấy trên đầu có một cặp sừng lớn, toàn thân lông đen nhánh, bẩm sinh ăn sắt làm thức ăn, phân thải ra sắc bén như sắt thép.

Nguyên Thủy liên tục bấm pháp quyết trong tay, tế ra “Ngọc Thanh Thần Phù”, đánh ra vô số “Ngọc Thanh cấm chế” vào người “Thử Thiết”.

“Vèo!” Nguyên Thủy lại tế ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo hình vòng tròn, trực tiếp xỏ vào mũi của “Thử Thiết”, tạo thành một chiếc khuyên mũi vàng óng.

“Yêu nghiệt!

Ngươi trợ giúp Yêu tộc giết chóc vô số, Đạo tổ Hồng Quân từ bi trấn áp ngươi dưới chân núi Bất Chu Sơn ba nguyên hội, ngươi chẳng những không tĩnh tâm suy nghĩ, ngược lại còn làm càn hơn, vừa thoát khốn đã lại gây nghiệt ở Hồng Hoang, ra tay tàn sát!” Nguyên Thủy

đường hoàng liệt kê tội trạng của "Thử Thiết", cuối cùng hận giọng nói: "Kẻ tàn ác nhất như ngươi, tội đáng chết vạn lần!

Ngô vốn có thể đánh chết ngươi tại chỗ!

Nhưng nể tình cùng nghe đạo ở 'Tử Tiêu Cung', thu ngươi làm tọa kỵ của Ngô!

Lấy công chuộc tội!" Vốn dĩ "Thử Thiết" nghĩ rằng sau khi quy thuận, chẳng qua là đổi chủ, từ đại thánh Yêu tộc biến thành thuộc hạ của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thân là đệ tử thân truyền của Đạo tổ Hồng Quân, là Thánh nhân định sẵn, đi theo y cũng không phải chuyện mất mặt.

Nhưng bây giờ nghe ý của Nguyên Thủy, muốn hắn từ nay về sau làm tọa kỵ!

Đối với hắn mà nói, đây quả là một sự sỉ nhục to lớn!

Nhưng "Thử Thiết" hiện tại, toàn thân trên dưới, từ trong ra ngoài đều bị Nguyên Thủy gieo vô số "Ngọc Thanh cấm chế", lại bị Tiên Thiên Linh Bảo khống chế tiên thiên mệnh môn, không còn bất kỳ năng lực phản kháng nào.

Thậm chí từ nay về sau, nếu không có sự đồng ý của Nguyên Thủy, hắn chỉ có thể xuất hiện dưới hình dạng bản thể hắc thủy ngưu, căn bản không thể biến thành hình người!

Chương 273

Tuy cảm thấy vô cùng sỉ nhục, nhưng đối mặt với số phận không thể thay đổi, "Thử Thiết" chỉ có thể "Gầm!

Mu!" phát ra mấy tiếng rống đầy uất ức và sỉ nhục, lựa chọn khuất phục.

Lão Tử và Thông Thiên nhìn Nguyên Thủy lật người ngồi lên lưng hắc thủy ngưu, lúc này mới hiểu được tâm tư của y.

Lão Tử trong lòng khẽ lắc đầu, vô cùng bất mãn với cách làm này của Nguyên Thủy.

Thông Thiên thì bừng tỉnh, hoàn toàn hiểu rõ tâm lý của Nguyên Thủy.

Đây mới chính là tác phong trước sau như một của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy lúc ở trước mặt Lão Tử thì răm rắp nghe lời, nhưng ở trước mặt Thông Thiên lại bộc lộ bản tính không chút che giấu, cho nên đối với tính tình thật sự của Nguyên Thủy, Thông Thiên lại hiểu rõ hơn cả Lão Tử.

Thuận lợi thu phục "Thử Thiết", giống như Lão Tử và Thông Thiên đều có tọa kỵ thuộc loại ngưu, Nguyên Thủy trong lòng vô cùng vui sướng.

Huống chi "Thử Thiết" dưới thân y từng là khách trong "Tử Tiêu Cung", thực lực, địa vị, xuất thân đều hơn xa Thanh Ngưu của Lão Tử và Quỳ Ngưu của Thông Thiên không chỉ mấy lần!

"Bàn Cổ Phiên" trong tay Nguyên Thủy lại vung ra hỗn độn kiếm khí, chém về phía "Quỷ Xa" đang sắp thoát khỏi "Côn Luân Kính"!

"Quỷ Xa" nhìn thấy kết cục bi thảm của "Thử Thiết" trở thành tọa

kỵ, lập tức nảy sinh ý định liều mạng!

Chỉ thấy y hiện ra bản thể là một con chim chín đầu màu đỏ, hai cánh giang rộng trăm dặm, tế ra "Phương Thiên Họa Kích" để chống đỡ hỗn độn kiếm khí.

"Yêu thánh Quỷ Xa, đừng làm những cuộc kháng cự vô ích!" Nguyên Thủy thấy "Quỷ Xa" nảy sinh ý định liều mạng, liền truyền âm an ủi, "Ngô chỉ cần một tọa kỵ đi thay, nếu ngươi quy thuận Ngô, Ngô tuyệt đối sẽ không làm nhục ngươi!" "Quỷ Xa" vốn đang điên cuồng tấn công, chuẩn bị sẵn sàng nếu không địch lại sẽ tự bạo chứ không để Nguyên Thủy đạt được mục đích, nghe vậy, "Phương Thiên Họa Kích" trong tay lập tức chậm lại một chút.

Nguyên Thủy thấy thái độ của "Quỷ Xa" có phần lung lay, vội vàng cất cao giọng nói: "Đạo trường 'Tây Côn Luân' của Ngô là một trong những động thiên phúc địa hàng đầu của Hồng Hoang thế giới, hiện đang thiếu một thuộc hạ đắc lực để bảo vệ động phủ!

Nếu ngươi nguyện ý quy hàng, chỉ cần canh giữ động phủ cho Ngô là được, những chuyện khác không cần để ý!" "Quỷ Xa" nghe Nguyên Thủy tuyên bố trước mặt mọi người, tin rằng y sẽ không lừa gạt mình, đang do dự, Nguyên Thủy ngầm tăng cường uy lực của "Bàn Cổ Phiên".

Từng đạo hỗn độn kiếm khí khiến "Phương Thiên Họa Kích" của "Quỷ Xa" phát ra từng trận rên rỉ!

Dưới sự vừa đấm vừa xoa của Nguyên Thủy, giữa sự sống và cái chết, "Quỷ Xa" cuối cùng đã lựa chọn khuất phục.

Dù sao làm một thuộc hạ canh giữ động phủ cho Thánh nhân tương lai, cũng không khó chấp nhận như "Thử Thiết" trở thành tọa kỵ. ...

Cùng lúc Nguyên Thủy bắt đầu thu phục "Quỷ Xa", mấy vị đại năng khác cũng phản ứng lại, trong nháy mắt quyết định theo bước Nguyên Thủy, bắt đầu phân chia mười vị cao thủ đại thánh của Yêu tộc!

Lão Tử tế ra "Thái Cực Đồ" hiện ra một cây cầu vàng, trong nháy mắt định trụ Yêu thánh "Phi Liêm" và "Cửu Anh" dưới cầu vàng.

Lão Tử đầu đội "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp", một tay nâng "Trấn Thiên Quan", chậm rãi bước đến trước mặt "Phi Liêm" và "Cửu Anh".

Lúc này "Phi Liêm" hiện ra bản thể thân hươu, đầu như chim sẻ, có sừng, đuôi rắn vằn báo, trên đầu trang trí đầy các loại bảo thạch thuộc tính khác nhau trên một Tiên Thiên Linh Bảo hình phiến.

"Cửu Anh" cũng hiện ra bản thể chín đầu, bẩm sinh có cả hai thuộc tính thủy hỏa, hiện tại là tu vi Chuẩn Thánh Nhị Thi, hai kiện linh bảo "Nhật Tinh Luân" và "Nguyệt Tinh Luân" đang bay nhanh quanh người.

Lão Tử phóng ra khí thế bàng bạc sắp bước vào Chuẩn Thánh Tam Thi, cùng với cầu vàng của "Thái Cực Đồ" áp chế "Phi Liêm" và "Cửu Anh" đến mức không thể động đậy, toàn thân run rẩy.

"Phi Liêm!

Ngô có một biệt cung ở 'Thủ Dương Sơn', đệ tử Huyền Đô đang tu luyện ở đó, hiện đang thiếu một vị 'Thủ Dương Sơn Hộ Sơn Đại Thần', để bảo vệ Thủ Dương Sơn cho Ngô, hộ đạo cho Huyền Đô!"
"Cửu Anh!

Ngô thấy ngươi có cả hai thuộc tính thủy hỏa, rất là hiếm có!

Khi Ngô luyện đan, cần một vị trợ thủ tinh thông 'Thủy Hỏa Chi Đạo' giúp đỡ!" Lão Tử bình tâm tĩnh khí, hòa nhã nói.

“Nếu các ngươi nguyện ý thì quy thuận Ngô, Ngô tu đạo vô vi, tự nhiên sẽ không làm khó các ngươi!

Nếu không nguyện ý, ‘Trấn Thiên Quan’ muốn giết các ngươi dễ như trở bàn tay!” Giọng Lão Tử vẫn bình thản, không chút cảm xúc!

“Phi Liêm” và “Cửu Anh” hai vị Yêu thánh nhìn nhau, cảm nhận được rằng nếu từ chối, Lão Tử tuyệt đối sẽ không nói nhiều, mà sẽ trực tiếp dùng “Trấn Thiên Quan” đánh chết họ.

“Phi Liêm” và “Cửu Anh” không dám chậm trễ, lập tức phủ phục bái lạy, thu hồi linh bảo, hiện ra hình người, một người là nam tử mặc áo da thú, tướng mạo hào sảng, một người là nữ tử khí chất yên tĩnh.

Họ bái lạy trên đất, cung kính nói: “Bái kiến lão gia!

Chúng ta nguyện ý đi theo bên cạnh lão gia!” Thấy Lão Tử thu phục được “Phi Liêm” tu vi Chuẩn Thánh Nhất Thi và “Cửu Anh” tu vi Chuẩn Thánh Nhị Thi, trong khi “Thử Thiết” và “Quỷ Xa” mà Nguyên Thủy thu phục đều chỉ là tu vi Chuẩn Thánh Nhất Thi.

Lòng hiếu thắng của Thông Thiên trỗi dậy, lập tức tế ra “Tru Tiên Tứ Kiếm” vây khốn “Kế Mông” Chuẩn Thánh Nhị Thi và “Bạch Trạch” Chuẩn Thánh Nhị Thi.

Thông Thiên không giống như Nguyên Thủy vừa đấm vừa xoa, cũng không giống Lão Tử không đánh mà khuất phục người.

Y thích chiến đấu, hưởng thụ chiến đấu, chung tình với chiến đấu, cho nên muốn thu phục hai vị Yêu thánh “Kế Mông” và “Bạch Trạch”, nhất định phải dùng thực lực chân chính của mình để đối phương tâm phục khẩu phục!

Yêu thánh “Kế Mông” hiện ra chân thân mình người đầu rồng, xung quanh mưa gió đan xen, “Tam Xoa Náo Hải Cương Xoa” cùng một kiện linh bảo hình bảo châu đồng thời tế ra, điên cuồng tấn công

“Tru Tiên Kiếm” và “Lục Tiên Kiếm”, muốn thoát khỏi vòng vây!

Thông Thiên và “Kế Mông” tuy đều là Chuẩn Thánh Nhị Thi, nhưng một người mới vào cảnh giới này, một người đã ở trạng thái đỉnh phong của cảnh giới, tùy thời có thể đột phá.

Cho nên Thông Thiên bất luận là pháp lực hay sự nắm giữ lực lượng pháp tắc đều trên “Kế Mông”!

Thông Thiên tâm niệm vừa động, tế ra “Xuyên Tâm Tỏa” hình dạng khóa trường mệnh, màu vàng kim, những đường vân quỷ dị trên thân khóa khẽ lóe lên, ba sợi xích bạch ngọc dưới khóa lập tức phóng ra chín sợi xích hắc ngọc, trực tiếp chui vào hư không.

Hư không bên cạnh “Kế Mông” chấn động, chín sợi xích hắc ngọc quỷ dị vượt qua hư không xuyên qua thân thể Chuẩn Thánh, quấn chặt lấy trái tim của y.

Chín sợi xích hắc ngọc vẫn không chịu dừng lại, tiếp tục thâm nhập vào cơ thể “Kế Mông”, quấn chặt lấy tam hoa trên đỉnh đầu, ngũ khí trong lồng ngực, tam hồn thất phách, ngũ tạng lục phủ!

“A!” “Kế Mông” phát ra một tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt lập tức tím tái!

“Kế Mông đạo hữu, có phục không?

Nếu không phục, ‘Xuyên Tâm Tỏa’ của Ngô còn có nhiều dị năng khác, bảo đảm đạo hữu sẽ không thất vọng!” Thông Thiên có thể trong nháy mắt bắt được “Kế Mông”, trong lòng vô cùng vui sướng!

“Xuyên Tâm Tỏa” tuy quỷ dị nhưng thi triển cũng cần điều kiện, đầu tiên là thân thể và nguyên thần của đối phương không thể mạnh hơn người thi pháp, đối phương cũng không thể có linh bảo phòng ngự mạnh.

Nếu không, “Xuyên Tâm Tỏa” không những khó bắt được đối

phương, mà còn dễ khiến người thi pháp bị phản phệ!

Cho nên trước đây khi giao thủ với Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí là Yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Thông Thiên căn bản không dám tùy tiện tế ra!

Nay giao đấu với "Kế Mông", đối phương tuy cũng là Chuẩn Thánh Nhị Thi, nhưng linh bảo trong tay bình thường, không luyện công pháp luyện thể mạnh mẽ, cũng không có nguyên thần cường đại, Thông Thiên mới dám tế ra "Xuyên Tâm Tỏa" để bắt gọn đối phương!

Một chiêu đánh bại một Chuẩn Thánh Nhị Thi mang lại cho Thông Thiên cảm giác thỏa mãn còn mãnh liệt hơn cả việc có thu phục được "Kế Mông" hay không!

"Kế Mông" đầu rồng miệng lớn mở hợp, trầm giọng nói: "Ôi!

Thuộc hạ nguyện ý quy thuận Thông Thiên lão gia!" "Ngô có một đạo trường ở Đông Hải, tên là 'Kim Ngao Đảo'!

Từ nay về sau ngươi làm 'Hộ Đảo Đại Thần' đi!" Thông Thiên truyền âm phân phó, phất tay triệu hồi "Xuyên Tâm Tỏa".

"Kế Mông" thân thể khẽ run, khôi phục lại hình dáng nam tử uy vũ với vảy vàng toàn thân, cúi mình thi lễ: "Vâng!

Thông Thiên lão gia!" Bạch Trạch vẫn ung dung phe phẩy "Vũ Mao Phiến" trong tay, phong thái nho nhã như trước, không hề hoảng loạn, vừa rồi cũng không hề giãy giụa.

Vốn dĩ khi đối phó với "Kế Mông", Thông Thiên đã sớm tế ra "Lục Hồn Phiên" tùy thời chuẩn bị quét về phía Bạch Trạch, nhưng thấy vậy liền án binh bất động.

Chương 274

Đợi hàng phục được "Kế Mông", chuẩn bị ra tay với "Bạch Trạch", thì "Bạch Trạch" ngừng phe phẩy "Vũ Mao Phiến", không vội không vàng cúi mình thi lễ với Thông Thiên: "Bần đạo nguyện ý đi theo Thông Thiên đạo hữu!" "Ồ!" Thông Thiên vốn chuẩn bị có thể lại có một trận nghiền ép, có chút thất vọng nói, "Không hổ là Bạch Trạch thông quá khứ, hiểu vị lai!

Quả nhiên thức thời!" "Bạch Trạch" cười khổ một tiếng: "Thông quá khứ, hiểu vị lai?

Thuần túy là lời nói cuồng vọng lúc còn trẻ không biết trời cao đất rộng tự cho mình phi phàm!" "Thế sự huyền diệu, nói một câu đại bất kính, Đạo tổ Hồng Quân cũng không dám nói mình 'thông quá khứ, hiểu vị lai'!" "Bạch Trạch" dường như cũng không muốn tự hạ thấp mình quá mức, bèn giải thích: "Bần đạo chỉ là quan sát tinh tế hơn người khác một chút, đối với vạn sự vạn vật suy nghĩ dụng tâm hơn một chút.

Mới có thể ở một số phương diện nhìn thấu đáo hơn các đạo hữu khác!" "Bần đạo nhìn ra được, Thông Thiên đạo hữu tính cách thẳng thắn, từ trong tâm không thích hạng người tinh thông tính toán như bần đạo!" Lời này khiến Thông Thiên cười hắc hắc, khẽ gật đầu.

"Bạch Trạch" tiếp tục nói: "Cho nên nếu bần đạo không biết điều, dám không biết tốt xấu mà động thủ với Thông Thiên đạo hữu!

Lúc đó, bần đạo chắc chắn sẽ bị đạo hữu dùng thế sấm sét chém chết, căn bản không có bất kỳ cơ hội sống sót nào!" "Thông Thiên đạo hữu cảnh trực hào sảng, cũng tuyệt đối sẽ không làm ra những hành vi sỉ nhục chúng ta như Nguyên Thủy đạo hữu!

Cho nên bần đạo cũng không làm những phản kháng vô ích, chi bằng sảng khoái quy thuận cho xong!" "Quan trọng nhất là, bần đạo muốn nhắc nhở Thông Thiên đạo hữu, tuy ngài không thích những mưu kế đó!

Nhưng lòng hại người không thể có, lòng phòng người không thể không!

Thông Thiên đạo hữu nếu có bần đạo tương trợ, liền có thể tránh được vô số mũi tên sáng tên tối, khỏi phải không biết không hay mà bị người ta tính kế!" Thông Thiên nghe xong lời tự tiến cử của "Bạch Trạch", gật đầu tán thành: "Vậy sau này phiền đạo hữu ở bên cạnh ta nhắc nhở một hai!" "Kế Mông" ở một bên thấy vậy, trong lòng không khỏi thầm cảm thán người cùng cảnh ngộ mà số phận khác nhau, cùng là quy thuận, mà địa vị và đãi ngộ của mình so với "Bạch Trạch" khác nhau một trời một vực!

Chuyện tốt như vậy, những người khác cũng không hề nương tay.

Tiếp Dẫn đạo nhân tế ra "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", cuốn Yêu thánh "Anh Chiêu" xếp hạng thứ hai trong Thập Đại Yêu Thánh, tu vi Chuẩn Thánh Nhị Thi, vào trong đó.

"Anh Chiêu" hiện ra hình người mặt người thân ngựa, trên mình có vằn hổ, lưng mọc một đôi cánh chim, tay cầm linh bảo "Hỗn Thiết Côn", kích phát những phù chú thần bí chi chít trên đó.

"Anh Chiêu" dùng hết pháp lực toàn thân, dốc toàn lực múa ra vô số bóng côn đập lên quang màn của "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", nhưng ngay cả một gợn sóng nhỏ cũng không tạo ra được, trong lòng lập tức kinh hãi thất sắc!

Tiếp Dẫn đạo nhân có pháp lực bàng bạc của "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm hậu thuẫn, đã lặng lẽ trở thành Chuẩn Thánh Tam Thi, muốn áp chế "Anh Chiêu" là chuyện dễ như trở bàn tay.

“Anh Chiêu đạo hữu, Yêu tộc suy tàn đã thành định cục, hà tất vì dã tâm của Đế Tuấn đạo hữu và Thái Nhất đạo hữu mà phải trả giá bằng tính mạng của mình!

Bần đạo thương tiếc đạo hữu một thân tu vi cao siêu, thực sự không nỡ thấy đạo hữu vẫn lạc...” Tiếp Dẫn đạo nhân lộ vẻ đau khổ khuyên nhủ.

“Đạo hữu có nguyện ý gia nhập nhất mạch ‘Linh Sơn’ ở Nam Phương đại lục của ta, trở thành ‘Linh Sơn Hộ Sơn Đại Thần’!

Có thể an tâm tu luyện, không cần đánh đánh giết giết, lo lắng thấp thỏm!” Tiếp Dẫn đạo nhân nói xong mỉm cười không nói, cũng không động thủ, chỉ không ngừng gia tăng áp lực lên “Anh Chiêu”, khiến thân thể “Anh Chiêu” không ngừng run rẩy.

“Bần đạo nguyện ý quy thuận!” Một lát sau, “Anh Chiêu” không thể chống đỡ được nữa, cuối cùng lựa chọn đầu hàng!

Tiếp Dẫn đạo nhân dỡ bỏ áp lực bàng bạc, “Anh Chiêu” khôi phục lại hình người mặc áo da hổ, tướng mạo hung ác.

Chuẩn Đề đạo nhân không dám tham lam, không tự tin trong thời gian ngắn có thể hàng phục Yêu thánh cảnh giới Chuẩn Thánh Nhị Thi, liền vung “Thất Bảo Diệu Thụ”, ánh sáng bảy màu lập tức quét đi “Thương Dương” Chuẩn Thánh Nhất Thi.

Y cũng không động thủ, chỉ vây khốn “Thương Dương”, để y trơ mắt nhìn các Yêu thánh khác lần lượt bị Tam Thanh và những người khác thu phục.

Một lát sau Chuẩn Đề mới trực tiếp truyền âm khuyên nhủ: “Thương Dương đạo hữu, sự việc đến nước này cũng không cần giãy giụa nữa!

Dù bần đạo không thu ngươi, các đại năng khác cũng không thể

tha!

Nhất mạch 'Linh Sơn' của ta nhân tài khan hiếm, nếu ngươi đầu quân chắc chắn sẽ thích hợp hơn là đến chỗ các đại năng khác!" "Ngươi và Phượng Hoàng tộc có duyên phận, 'Linh Sơn' cũng ở Nam Phương đại lục, cùng với nhất mạch Phượng Hoàng trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn cũng có không ít hợp tác, đến 'Linh Sơn', đạo hữu chuyên môn phụ trách các vấn đề với Phượng Hoàng nhất tộc, được không?" "Đa tạ hảo ý của Chuẩn Đề đạo hữu!

Bần đạo nguyện ý quy thuận đạo hữu, vì 'Linh Sơn' hiệu lực!" Thương Dương cũng biết, bất kể Yêu tộc có thật sự đại thế đã mất hay không, hiện tại cũng không còn lựa chọn nào khác.

Minh Hà lão tổ chọn trong Thập Đại Yêu Thánh một người có tướng mạo hơi hèn mọn, mọc hai chòm râu chuột, nhưng cũng là Chuẩn Thánh Nhị Thi, "Phi Đản"!

"Phi Đản" chiến đấu không yếu, độc dịch trong miệng cũng rất khó đối phó, đáng tiếc linh bảo "Độc Câu", "Độc Kiếm" hoàn toàn không phải là đối thủ của "Nguyên Đồ", "A Tỳ" của Minh Hà lão tổ, "Độc Dịch" cũng căn bản khó mà công phá được lực phòng ngự của "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên".

Sau khi kịch chiến hồi lâu, "Phi Đản" cuối cùng cũng bất đắc dĩ đầu hàng.

"Phi Đản đạo hữu pháp lực cao cường, lão tổ ta có mấy đứa con gái chưa gả chồng, đứa nào cũng xinh đẹp vô cùng, lúc đó lão tổ ta giúp làm mai mối, tìm một người thích hợp kết thành đạo lữ, như vậy chúng ta là người một nhà rồi!" Minh Hà lão tổ vừa nói ra lời này, ngược lại làm cho "Phi Đản" có chút trở tay không kịp.

Minh Hà lão tổ trong lòng thầm đắc ý, "Phi Đản" tuy hơi hèn mọn, nhưng so với nam tử tộc A Tu La thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần,

thực lực lại cường đại, mấy đứa con gái đó nhất định sẽ vui lòng!

Ba Tiêu đạo nhân cũng không cố ý đi tranh giành với mấy người khác, sớm đã chọn một vị trong mắt y nghiệp lực, tội nghiệt, sát khí nhạt nhất, là Chuẩn Thánh Nhất Thi "Khâm Nguyên".

Nàng là Vũ tộc đắc đạo, bản thể là một loài chim giống như phong, lớn cỡ uyên ương.

Hóa thành hình người là một nữ tử xinh đẹp mặc ngũ sắc hà y dệt từ lông vũ của linh cầm tiên thiên, linh bảo sử dụng là một cây "Tú Hoa Châm".

"Khâm Nguyên" không có danh tiếng trong Thập Đại Yêu Thánh, rất ít có cảm giác tồn tại, cũng là người có tính cách một lòng tu luyện, chỉ là tư chất kém hơn các đại năng tiên thiên một chút, đến nay cũng chỉ là tu vi Chuẩn Thánh Nhất Thi.

Ngay cả lúc Yêu tộc thế lớn, các Yêu thánh tàn sát Đại vu của Vu tộc, "Khâm Nguyên" cũng không tích cực, chỉ tùy ý ra tay, nếu không phải có Đại vu không biết sống chết xông lên dây dưa, nàng cũng lười hạ sát thủ.

Ba Tiêu đạo nhân thậm chí còn không dùng đến Tiên Thiên Chí Bảo, chỉ dùng "Dương Liễu Chi" cấm cố không gian xung quanh.

"Khâm Nguyên đạo hữu có nguyện ý quy thuận không?

Nếu nguyện ý, bản tọa tự có thể bảo vệ ngươi chu toàn, nếu không nguyện ý bản tọa sẽ thả ngươi đi, nhưng có thể thoát được kiếp này hay không phải xem vận khí của ngươi!" Ba Tiêu đạo nhân không mấy để ý, thuận miệng hỏi.

"Khâm Nguyên" cũng không nói nhiều, khẽ cúi mình thi lễ, giọng điệu không kiêu ngạo cũng không tự ti: "Bần đạo nguyện ý!" "Như vậy rất tốt!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay thu nàng vào trong "Sơn Hà Xã

Tắc Đồ".

Mấy vị Yêu thánh còn lại, trừ "Thử Thiết" bi thảm trở thành tọa kỵ của Nguyên Thủy, chín vị Yêu thánh còn lại đều bị các vị thu nhận, có người bị hạ cấm chế đơn giản, có người thì thuần túy dựa vào lời ước hẹn miệng giữa hai bên.

Ba Tiêu đạo nhân biết rằng, Yêu tộc chỉ nên suy tàn, nhưng không nên diệt tộc, Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc sở dĩ có thể thoát được kiếp này, cũng là vì bị Đạo tổ Hồng Quân phong ấn dưới chân núi Bất Chu Sơn, không tham gia vào việc tàn sát Nhân tộc.

Trong ba nguyên hội, vì luôn phải đối mặt với uy áp của Bàn Cổ trong núi Bất Chu Sơn, họ đã nhận được không ít lợi ích.

Tất cả chỉ xảy ra trong thời gian ngắn, đợi bụi trần lắng xuống, Hy Hoàng Phục Hy mới vội vã chạy về.

"..." Hy Hoàng Phục Hy vừa bi phẫn vừa bất lực, đừng nói Ba Tiêu đạo nhân và ba huynh đệ Tam Thanh, ngay cả Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Phục Hy cũng biết mình không phải đối thủ của họ.

Lựa chọn mãi, y chỉ cảm thấy có khả năng so tài với Minh Hà lão tổ, bèn lạnh giọng quát: "Minh Hà lão tổ!

Mọi người đều là đồng môn nghe giảng ở 'Tử Tiêu Cung'!

Vì sao lại cưỡng ép bắt đi Phi Đản đạo hữu!

Không mau thả y ra!" "Ha ha ha!

Phục Hy, ngươi cứ cùng lão tổ ta đấu một trận, thắng rồi, lão tổ ta quay đầu đi!

Nếu lão tổ ta thắng, ngươi cũng đừng nhiều lời nữa!

Phi Đản đạo hữu sau này là khách khanh của Minh Hà Huyết Hải

ta!" Minh Hà lão tổ ha ha cười lớn.

"Được!" Phục Hy gầm lên một tiếng, tế ra "Phục Hy Cầm", "Thiên Mang Thần Đao", "Vô Cực Tán" lao về phía Minh Hà lão tổ.

Vừa rồi chuẩn bị một mạch đánh bại, thậm chí đánh chết Thập Nhị Tổ Vu, Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên phát hiện Thập Đại Yêu Thánh vừa mới trở về Yêu tộc lại bị Tam Thanh và những người khác bắt giữ, phân chia, lập tức tức giận đến mức nhảy dựng lên!

"Tam Thanh!

Tiếp Dẫn!

Chuẩn Đề!

Ba Tiêu ác đạo, mau thả đại thánh của Yêu tộc ta ra!

Chương 275

Nếu không bản hoàng tuyệt không để yên!" Đông Hoàng Thái Nhất gầm lên một tiếng, dẫn đầu "Vạn Yêu Trận" lao tới!

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận tột độ, trực tiếp dẫn đầu "Vạn Yêu Trận" lao về phía ba huynh đệ Tam Thanh, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân và Ba Tiêu đạo nhân!

Chữ "vạn" trong "Vạn Yêu Trận" tuy là một con số hư, nhưng Yêu tộc hiện nay thống lĩnh vạn tộc Hồng Hoang, thủ hạ cao thủ nhiều không kể xiết!

Dưới sự hao phí thời gian dài và dốc toàn lực chế tạo của Yêu hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, trong "Vạn Yêu Trận" có đến mấy vạn cao thủ cấp Đại La Kim Tiên của vạn tộc.

Cao thủ cấp Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên càng nhiều không kể xiết!

Trong "Vạn Yêu Trận" có đại trận lồng tiểu trận, trận trận tương liên, vòng vòng nối nhau, số lượng đông đảo, uy lực cực lớn.

Có "Nhất Tự Trường Xà Trận" do các loại xà tộc, mãng tộc tạo thành; có "Giao Long Hí Thủy Trận" do các loại giao tộc, ngụy long tộc tạo thành; có "Tam Thần Khai Thái Trận" do các tộc trư loại, dương loại, ngưu loại tạo thành; có "Tứ Hải Quy Nhất Trận" do các loại thủy tộc có vảy tạo thành; có "Chính Phản Ngũ Hành Trận" do các tộc có thiên phú Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ bố trí; ngoài ra còn có "Lục Hợp Trận", "Thất Sát Trận", "Bát Phương Phong Vân Trận", "Cửu Cực Thiên Hoang Trận", "Thập Diện Mai Phục Trận", "Bách Điểu Phi Thiên Trận", "Thiên Môn Vạn Hộ Trận"...

Lại có "Vạn Thủy Thiên Sơn Trận", "Bách Thú Tề Minh Trận",

“Thập Phương Tỏa Thiên Trận”, “Cửu Thiên Thập Địa Trận”, “Bát Hoang Lôi Vũ Trận”, “Thất Tình Trận”, “Lục Dục Trận”, “Ngũ Nội Câu Phần Trận”, “Tứ Quý Lưu Chuyển Trận”, “Tam Tài Túc Sát Trận”, “Âm Dương Tuyệt Sát Trận”, “Nhất Nguyên Diệt Sát Trận”...

Mỗi một đại trận đều có diệu dụng độc đáo, nhưng lại thông qua “Vạn Yêu Trận” mà phối hợp, có thể đồng thời mượn một phần uy năng của các trận pháp khác, quả thực diệu dụng vô cùng, vạn phần thần kỳ.

Mỗi một đại trận đều có mấy vị Đại La Kim Tiên dẫn đầu vô số Thái Ất Kim Tiên và Kim Tiên bố trí.

Thêm vào đó, yêu chủ trận và yêu chúng dưới trướng đều cùng một tộc, thậm chí đại bộ phận đều là tộc trưởng hoặc trưởng lão của tộc đó.

Cho nên yêu chủ trận có khả năng khống chế tuyệt đối và sự phối hợp ăn ý với thủ hạ.

Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Tiên Thiên Chí Bảo “Hỗn Độn Chung” làm trận nhãn của “Vạn Yêu Trận”, chỉ huy từng đại trận vây giết các đại năng một cách thuần thục như lòng bàn tay.

Rõ ràng biết Lão Tử tu luyện “Vô Tình Chi Đạo”, “Bình Hành Chi Đạo”.

Đông Hoàng Thái Nhất cố ý chỉ huy “Thất Tình Trận”, “Lục Dục Trận”, “Ngũ Nội Câu Phần Trận” nhiễu loạn tâm thần của y, khuấy động thất tình lục dục, công phá tâm cảnh, phá hủy căn cơ của y.

Lại dùng “Bát Hoang Lôi Vũ Trận” cuồng bạo để phá hoại “Bình Hành Chi Đạo” mà Lão Tử sở trường.

Hai bên vừa giao thủ, Lão Tử liền rơi vào thế hạ phong.

Chỉ thấy Lão Tử vốn luôn có vẻ mặt vân đạm phong khinh, lúc này

lại nổi giận đùng đùng, tam thi thần nhảy dựng lên, lửa giận vô danh xông thẳng lên não!

Lão Tử ngay cả "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" cũng không tế ra, trực tiếp vung tay tế ra Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ".

"Thái Cực Đồ" có uy năng bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa âm dương ngũ hành chi lực, phân lý thiên đạo huyền cơ chi công, bao la đại thiên vạn tượng chi năng.

Lão Tử định thúc đẩy những công năng này, dùng uy năng vô thượng của "Thái Cực Đồ" định trụ không gian một phương.

"Boong!" Đông Hoàng Thái Nhất không bỏ lỡ thời cơ, gõ vang "Hỗn Độn Chung" cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tiếng chuông qua "Vạn Yêu Trận" khuếch đại vô hạn, trong nháy mắt đánh tan uy thế của "Thái Cực Đồ".

"Thất Tình Trận", "Lục Dục Trận", "Ngũ Nội Câu Phần Trận" và "Bát Hoang Lôi Vũ Trận" bắn ra vô số sợi tơ vô hình nhỏ như tơ tằm, nhân lúc sơ hở quấn lấy Lão Tử càng lúc càng chặt.

Đôi mắt vốn thanh đạm, lạnh lùng, vô tình của Lão Tử bắt đầu dần dần trở nên đỏ như máu, thần sắc điềm tĩnh cũng trở nên dữ tợn đáng sợ.

"Bát Cảnh Cung Đăng" được Lão Tử tế ra, từng luồng lửa màu tím vàng từ trong cung đăng bay ra, bắt đầu thiêu đốt thất tình ti, lục dục tuyến, ngũ nội hỏa tuyến...

"Tí tách tí tách!" tiếng thiêu đốt vang lên.

"Bát Cảnh Cung Đăng" thiêu đứt vô số sợi tơ, nhưng lại có nhiều sợi tơ hơn quấn lấy.

Tuyệt thế hung khí "Trấn Thiên Quan" cũng được Lão Tử tế ra.

"Két két két!" âm thanh rợn người vang lên bên tai mỗi người có mặt.

Tất cả mọi người có mặt đều bất giác cảm thấy một trận lạnh lẽo từ đáy lòng.

Trán Lão Tử nổi gân xanh, hai nắm tay siết chặt, với tu vi hiện tại cũng khó mà điều khiển được "Trấn Thiên Quan"!

Chỉ thấy nắp quan tài của "Trấn Thiên Quan" mở ra một khe hở hẹp.

"Phù!" Một luồng khói đen nồng nặc thổi ra, vô số sợi tơ đang quấn quanh Lão Tử trong nháy mắt bị thổi bay đi bảy tám phần!

"Boong!" "Boong!" "Boong!" Đông Hoàng Thái Nhất thấy vậy kinh hãi thất sắc, vội vàng liên tục gõ "Hỗn Độn Chung", mới áp chế được sát khí của "Trấn Thiên Quan" mấy phần.

Cùng lúc đó, hai tay Đông Hoàng Thái Nhất liên tục biến đổi pháp quyết, quang mang của "Vạn Yêu Trận Đồ" bạo trướng mấy phần, lại có mấy đại trận gia nhập vào hàng ngũ vây khốn Lão Tử, mới kiềm chế được hung uy của Lão Tử.

Phía bên kia, Nguyên Thủy cũng đang giao chiến với mấy đại trận đến trời đất u ám.

"Nhất Tự Trường Xà Trận", "Giao Long Hí Thủy Trận", "Tam Thần Khai Thái Trận", "Tứ Hải Quy Nhất Trận" dẫn đầu mấy đại trận vây chặt Nguyên Thủy.

Vô số hư ảnh trường xà, chân thân giao long, pháp thân thiên trư, cự ảnh man ngưu, cự giác sơn dương, cùng vô số thủy tộc có vảy tấn công Nguyên Thủy từng đợt mạnh hơn.

Mỗi một yêu chủ trận Đại La Kim Tiên dưới sự chống lưng của vô số Yêu tộc phía sau, dưới sự gia trì của trận pháp, mỗi một lần công kích phát ra đều tương đương với một đòn toàn lực của một Chuẩn Thánh Nhất Thi!

Nguyên Thủy không dám xem thường, "Chư Thiên Khánh Vân" lơ lửng trên đầu ba thước.

Ánh sáng năm màu va chạm với vô số quang mang pháp thuật.

Tiếng tiên nhạc bát âm hòa cùng tiếng rắn rít, giao gầm, rồng ngâm, heo kêu, bò rống, dê kêu vang thành một đoàn.

Vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu rơi đầy trời như nước nhỏ trước hiên, không ngừng không dứt, va chạm với các đòn tấn công của trận pháp, bắn ra vô số kim quang.

Nhưng nhìn chung "Chư Thiên Khánh Vân" đã bảo vệ được Nguyên Thủy và "Thử Thiết" dưới thân chu toàn, không chật vật như Lão Tử!

"Côn Luân Kính" tuy có lực lượng pháp tắc không gian quỷ dị, nhưng "Vạn Yêu Trận" lấy "Hỗn Độn Chung" làm trận nhãn, lại có thể khuếch đại hiệu quả trấn áp không gian của nó, khiến uy năng của "Côn Luân Kính" sụt giảm mạnh.

"Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" phóng ra "Ngọc Hư Hỏa Diễm", lại bị vô tận hải thủy từ "Tứ Hải Quy Nhất Trận" dập tắt.

"Ngọc Thanh Thần Phù" dưới sự điều khiển của Nguyên Thủy, bắn ra vô số Ngọc Thanh tiên pháp, Ngọc Thanh tiên lôi, va chạm với yêu thuật yêu pháp của kẻ vây công, có thắng có bại.

"Bàn Cổ Phiên" không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo, gây ra không ít phiền toái cho các trận pháp xung quanh.

Đáng tiếc trong "Vạn Yêu Trận", vạn yêu là một thể, có "Hỗn Độn

Chung" ở đó, có khí tức của vô số Đại La Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Kim Tiên tụ lại thành một thể hoàn chỉnh, dù là "Bàn Cổ Phiên" nhất thời cũng khó mà lập công.

Phía bên kia, chiến trường của Thông Thiên là nơi kinh thiên động địa nhất trong tất cả các cuộc giao tranh!

Sát khí của "Tru Tiên Tứ Kiếm" của Thông Thiên quá nặng, trận pháp bình thường thật khó mà áp chế.

Nhưng trong số các trận pháp của "Vạn Yêu Trận" cũng không thiếu sát phạt trận pháp.

Đông Hoàng Thái Nhất điều động các đại tiểu sát trận do "Nhất Nguyên Diệt Sát Trận", "Âm Dương Tuyệt Sát Trận", "Tam Tài Túc Sát Trận", "Thất Sát Trận" dẫn đầu để vây giết Thông Thiên.

Tứ đại sát trận lần lượt điều khiển một thanh hung kiếm va chạm liên tục với "Tru Tiên Kiếm", "Lục Tiên Kiếm", "Hãm Tiên Kiếm", "Tuyệt Tiên Kiếm", sát khí tung hoành mấy vạn dặm.

"Xuyên Tâm Tỏa" của Thông Thiên trong tình huống này căn bản không dám tế ra.

Bởi vì đối mặt là mấy vạn Đại La Kim Tiên, mấy chục vạn Thái Ất Kim Tiên, vô số Kim Tiên yêu tộc.

Pháp lực, tinh thần lực của họ đều bị "Hỗn Độn Chung" và "Vạn Yêu Trận" ngưng tụ thành một thể!

Chương 276

Trong tình huống như vậy, pháp lực và nguyên thần chi lực đỉnh phong Chuẩn Thánh Nhị Thi của Thông Thiên căn bản khó mà chống lại.

"Lục Hồn Phiên", "Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng", "Thượng Thanh Thần Phù", "Vô Tự Thiên Thư hạ quyển"...

Thông Thiên tế ra tất cả linh bảo để lấy sát đối sát!

Nhưng Yêu tộc có "Vạn Yêu Trận" bảo vệ, Thông Thiên lại không có linh bảo phòng ngự mạnh, thỉnh thoảng có sát chiêu rơi vào người, đánh cho Thông Thiên phải nhăn mặt.

Trận chiến này đối với Thông Thiên, quả thực là một trận chiến khổ cực!

Hai sư huynh đệ Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là nhàn nhã nhất: "Chính Phản Ngũ Hành Trận", "Lục Hợp Trận", "Bát Phương Phong Vân Trận" dẫn đầu một loạt trận pháp vây lấy Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân là Chuẩn Thánh Tam Thi, nhưng lúc này cũng không muốn làm chim đầu đàn, chỉ dùng "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", "Càn Khôn Đồ", "Cửu Long Kim Trượng" hộ thân, không cầu có công nhưng cầu không có lỗi.

"Bách Điểu Tề Phi Trận", "Bách Thú Tề Minh Trận" và "Tứ Quý Lưu Chuyển Trận" dẫn đầu một số trận pháp áp chế Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân tế ra "Thất Bảo Diệu Thụ", "Càn Khôn Phiến" và "Mưu Ni Bảo Châu" cùng các linh bảo khác, giả vờ rất vất

vả để phòng thủ.

Thậm chí cả công pháp luyện thể "Trượng Lục Kim Thân" cũng thi triển ra, khiến Đông Hoàng Thái Nhất không phân ra nhiều tinh lực cho y.

Thực ra Đông Hoàng Thái Nhất phân phối như vậy cũng có dụng ý, Yêu tộc lần lượt vẫn lạc Yêu hậu Thường Hi và Yêu hậu Hy Hòa, hôm nay Thập Đại Yêu Thánh lại bị mọi người chia đều.

Đông Hoàng Thái Nhất tuy lỗ mãng, nhưng cũng biết muốn đồng thời đối phó với nhiều đại năng như vậy không thực tế, cần tập trung tinh lực công phá một khuyết khẩu trước!

Tam Thanh là đệ tử thân truyền của Đạo tổ Hồng Quân!

Đông Hoàng Thái Nhất hiện tại tuy hận, nhưng chỉ có thể đánh bại, đánh cho một trận, làm mất mặt họ, chứ không thể đánh giết!

Không cần Yêu hoàng Đế Tuấn nhắc nhở, y cũng biết nên ẩn nhẫn, chờ đợi sau khi đánh bại Vu tộc thống nhất Hồng Hoang thế giới, trở thành chủ nhân của Hồng Hoang thế giới.

Đến lúc đó, ngay cả Thiên Đạo cũng phải nhượng bộ y ba phần, đó mới là lúc từ từ thu thập Tam Thanh kiêu ngạo.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là đệ tử ký danh của Đạo tổ Hồng Quân, Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy có thể lôi kéo đối tượng này, cho nên hiện tại không thể ép họ triệt để đứng về phía đối lập.

Đông Hoàng Thái Nhất tin rằng khi Yêu tộc đại công cáo thành, những kẻ thức thời như Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhất định sẽ có lựa chọn chính xác!

Hiện tại!

Kẻ mà Đông Hoàng Thái Nhất cấp thiết nhất muốn chém giết trước tiên, chính là kẻ không có chỗ dựa như Đạo tổ Hồng Quân, hiện tại lại thế đơn lực cô, huynh đệ đạo lữ đều không ở bên cạnh, và cũng là kẻ có cừu hận sâu nhất, Ba Tiêu đạo nhân!

Do đó, y dùng vô số đại trận do "Cửu Cực Thiên Hoang Trận", "Thập Diện Mai Phục Trận", "Thiên Môn Vạn Hộ Trận", "Vạn Thủy Thiên Sơn Trận", "Thập Phương Tỏa Thiên Trận", "Cửu Thiên Thập Địa Trận"... dẫn đầu, vây Ba Tiêu đạo nhân đến không kẽ hở!

Đông Hoàng Thái Nhất biết các trận pháp thuộc tính "Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi Âm Dương" đối với Ba Tiêu đạo nhân hiệu quả rất nhỏ.

Cho nên các trận pháp dùng để nhắm vào Ba Tiêu đạo nhân đều là những đại trận có uy lực cực lớn, hiệu quả quỷ dị!

Ba Tiêu đạo nhân biết Đông Hoàng Thái Nhất không từ bỏ ý định diệt sát mình, cũng không cậy mạnh, tế ra Tiên Thiên Chí Bảo "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" để phòng ngự, đồng thời dùng "Vạn Yêu Trận" để rèn luyện 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》.

Nhưng công pháp luyện thể của Ba Tiêu đạo nhân vừa mới đột phá dưới sự kích thích của việc tinh luyện tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, lúc này chỉ có thể từ từ nâng cao, muốn đột phá nữa không biết phải mất bao lâu. ...

Đông Hoàng Thái Nhất thấy Ba Tiêu đạo nhân "miễn cưỡng đối phó" như vậy, cảm thấy chỉ cần thêm một chút sức nữa là có thể đánh bại Ba Tiêu đạo nhân.

Vì vậy Đông Hoàng Thái Nhất chuẩn bị điều động "Tứ Quý Lưu Chuyển Trận" đang đối phó Chuẩn Đề đạo nhân sang đối phó Ba Tiêu đạo nhân.

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân không biết tình hình thực sự của Ba Tiêu đạo nhân, để giúp Ba Tiêu đạo nhân chia sẻ áp lực, chỉ có thể đột ngột bộc phát, chủ động bộc lộ tu vi Chuẩn Thánh Tam Thi đã áp chế bấy lâu nay.

Đông Hoàng Thái Nhất lập tức kinh hãi thất sắc!

Vội vàng thúc đẩy nhiều trận pháp hơn để áp chế Chuẩn Đề đạo nhân.

Nhưng lúc này, Đông Hoàng Thái Nhất đã bỏ qua Lão Tử, người từ đầu trận đã kỳ lạ từ bỏ việc phòng thủ bằng chí bảo phòng ngự "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp"!

Lão Tử không phải bị "Bát Hoang Lôi Vũ Trận", "Thất Tình Trận", "Lục Dục Trận", "Ngũ Nội Câu Phần Trận" và các trận pháp khác nhiễu loạn tâm thần như Đông Hoàng Thái Nhất suy đoán.

Bởi vì Lão Tử có kế hoạch khác, y đã chủ động từ bỏ phòng ngự!

Lão Tử đã bị kẹt ở cảnh giới đỉnh phong Chuẩn Thánh Nhị Thi rất lâu, vẫn không thể bước ra bước cuối cùng.

Hôm nay trước trận đại chiến, Lão Tử đột nhiên có minh ngộ, hiểu ra thời cơ để trảm đi tự ngã thi.

Vì vậy Lão Tử mới chủ động từ bỏ lực phòng ngự vô thượng của "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp".

Tàn nhẫn hơn nữa, Lão Tử lại mạo hiểm buông lỏng tâm thần, mặc cho "Thất Tình Trận", "Lục Dục Trận", "Ngũ Nội Câu Phần Trận" khuấy động thất tình lục dục, tạp niệm trong lòng.

Nhờ vậy, cuối cùng Lão Tử đã có thể, trong tình trạng không bị ảnh hưởng bởi các yếu tố bên ngoài như "Vô Tình Chi Đạo" và "Bình Hành Chi Đạo", dưới áp lực sinh tử khổng lồ do "Vạn Yêu Trận" mang lại, nhìn rõ ràng, minh bạch được "tự ngã"!

Lão Tử trong quá trình giao tranh với các đại trận, đã thành công ký thác "tự ngã niệm" vào Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ".

Nhưng Lão Tử vẫn luôn áp chế việc trảm thi, vì sợ rằng lúc mình trảm đi tự ngã thi, Đông Hoàng Thái Nhất sẽ không kể hậu quả mà dốc toàn lực tấn công.

Một đòn toàn lực của "Vạn Yêu Trận", có khả năng sẽ cắt ngang quá trình trảm đi tự ngã thi của Lão Tử, có khả năng sẽ khiến y thân thụ trọng thương!

May mắn thay, Chuẩn Đề đạo nhân đã kịp thời giúp Lão Tử thu hút sự chú ý của Đông Hoàng Thái Nhất.

Lão Tử chớp lấy cơ hội, nhanh chóng trảm đi tự ngã thi, "Nhân Chi Hoa" của Đại La hoa khai thập phẩm hiện ra.

"Thái Cực Đồ" bay về, đáp xuống "Nhân Chi Hoa", một Lão Tử có thần sắc nhân tính hóa hơn từ trong "Nhân Chi Hoa" chậm rãi bước ra, tay nâng "Thái Cực Đồ".

"Bần đạo kiến quá bản tôn!" Tự ngã thi thản nhiên thi lễ, cũng không đợi Lão Tử trả lời, nhanh chóng quay về "Nhân Chi Hoa", trở lại cơ thể Lão Tử!

"Ha ha ha!" Lão Tử cất tiếng cười sảng khoái, trong mắt đâu còn vẻ mê mang, điên cuồng, hay bối rối...

Lão Tử đột phá Tam Thi Chuẩn Thánh không chỉ gây chấn động lớn cho Đông Hoàng Thái Nhất, mà ngay cả Nguyên Thủy và Thông Thiên cũng vô cùng bất ngờ!

Lần trước huynh đệ tụ họp, ai nấy đều than thở rằng việc tự trảm thi quá đỗi khó khăn!

Vậy mà không bao lâu sau, Lão Tử lại đột nhiên thành công trảm đi tự ngã thi ngay trong "Vạn Yêu Trận"! "Phụt!" "A!" Thông Thiên vì

quá kinh ngạc, động tác chậm đi hai phần, bị một luồng sát khí của "Thất Sát Trận" đánh trúng!

Sự quỷ dị của "Thất Sát Trận" nằm ở chỗ, chỉ cần trúng chiêu liền như giòi trong xương, khó lòng né tránh!

Vì vậy, ngay sau đó "Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

Sáu luồng sát khí còn lại của "Thất Sát Trận" nối gót nhau ập đến!

Bất luận Thông Thiên né tránh thế nào, cũng không thể thoát khỏi sáu luồng sát khí kia.

Chỉ trong chốc lát, Thông Thiên đã liên tiếp trúng sáu đòn tấn công! "Thất Sát Trận" có bảy tầng công kích, mỗi tầng sau lại mạnh hơn tầng trước, uy lực của đòn sau gấp đôi đòn trước!

Chương 277

Đến đòn thứ bảy, uy lực đã gấp sáu mươi bốn lần đòn đầu tiên! "Oa!" Thông Thiên há miệng phun ra một ngụm tiên huyết, bay ngược ra ngoài! "Tam đệ!" Lão Tử vừa kinh hãi vừa tức giận! "Tam đệ!" Nguyên Thủy cũng phẫn nộ không kém!

Giữa ba huynh đệ Tam Thanh tuy rằng đều có những toan tính riêng, quan hệ cũng không mấy vui vẻ, thậm chí có chút mâu thuẫn nhỏ.

Nhưng dù sao tình huynh đệ vẫn còn đó!

Lão Tử và Nguyên Thủy có thể bắt nạt, có thể tính kế Thông Thiên, nhưng để y bị người ngoài làm tổn thương thì lại khó mà chấp nhận! "A!

Thái Nhất tặc tử, ngươi dám làm ta bị thương!" Thông Thiên tóc tai bù xù, mặt đầy vết máu.

Tiên huyết của Thông Thiên vương vãi giữa không trung nhanh chóng bay ngược trở về, sát khí ngút trời, ngưng tụ huyễn hóa thành một bóng người màu đỏ như máu giữa không trung! "Tên Thông Thiên này cũng muốn trảm tự ngã thi!" Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng càng thêm chấn kinh!

Nhất thời sơ suất để cho Chuẩn Đề đạo nhân và Lão Tử trảm tự ngã thi trong "Vạn Tiên Trận", Đông Hoàng Thái Nhất sao có thể dung túng cho Thông Thiên cũng trảm thi thành công! "Sát!" Theo một tiếng gầm của Đông Hoàng Thái Nhất, "Thất Sát Trận", "Tam Tài Túc Sát Trận", "Âm Dương Tuyệt Sát Trận", "Nhất Nguyên Diệt Sát Trận" điên cuồng vận chuyển, các loại sát chiêu tuôn ra như trút nước! "Vù!" "Vù!" "Vù!"...

Vô tận sát chiêu lao về phía hư ảnh tự ngã thi của Thông Thiên đang ngưng kết từ huyết khí và sát khí trên không trung, muốn nhân lúc nó chưa hoàn toàn thành hình mà đánh tan! "Thái Nhất tặc tử!

Ngươi dám!" Lão Tử nộ khí bừng bừng, toàn lực bộc phát, nhưng nhất thời không thể nào phá vỡ sự quấn lấy của vô số trận pháp! "Thú con dám hỗn xược!

Hôm nay tam đệ nếu có bất trắc, Ngô Nguyên Thủy nhất định sẽ đồ sát Yêu tộc!" Nguyên Thủy cũng giận tím mặt, vẻ mặt dữ tợn!

Thông Thiên tuy thần sắc cuồng ngạo, nhưng trong ánh mắt cũng có một tia lo lắng!

Con đường Trảm Tam Thi chứng đạo vốn từng bước gian nan, nếu trong quá trình trảm tự ngã thi bị người khác cắt ngang, đánh tan tự ngã niệm.

Nhẹ thì con đường tu luyện kể từ đây chấm dứt!

Nặng thì mê thất tự ngã, không thể không tán đi pháp lực tu hành ức vạn năm, chuyển thế tu lại!

Nghiêm trọng hơn nữa, có khả năng trực tiếp vẫn lạc, hồn phi phách tán! "A?

Thông Thiên sẽ không chết yểu đấy chứ?

Vậy hiệu ứng hồ điệp của ta có hơi đáng sợ rồi!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ.

Thế nhưng, tình huống quỷ dị đã xảy ra!

Những luồng sát chiêu kia rơi vào tự ngã thi ngưng tụ từ huyết khí và sát khí của Thông Thiên, không những không gây ra chút thương tổn nào, mà ngược lại, tự ngã thi kia như cá voi hút nước, trực tiếp nuốt chửng toàn bộ sát chiêu vào trong cơ thể!

Càng vô lý hơn là, tự ngã thi đó dường như vừa ăn phải đại bổ, tốc độ ngưng tụ lại càng nhanh hơn! "Ha ha ha ha!" Thông Thiên trong nháy mắt cảm ứng được trạng thái của tự ngã thi, ngửa mặt lên trời cất một tràng cười ngạo nghễ.

Chỉ thấy toàn thân Thông Thiên khí thế bộc phát, tam hoa trên đỉnh đầu bay ra.

Thiện thi trong "Thiên Chi Hoa" bay ra, một tay đưa "Xuyên Tâm Tỏa" đeo lên cổ.

Ác thi trong "Địa Chi Hoa" bước ra, "Lục Hồn Phiên" tức khắc trở về tay.

Trong "Nhân Chi Hoa" là một cỗ ý chí cuồng ngạo bất khuất, một luồng sát khí kinh thiên động địa bắn ra, cũng hội tụ vào tự ngã thi đang hình thành giữa không trung. "Nhân Chi Hoa" nhanh chóng nở rộ, "Tử Điện Chùy" ký thác tự ngã niệm trong đó đột nhiên nhảy ra.

Nhìn thì tưởng thời gian trôi qua rất lâu, nhưng thực tế toàn bộ quá trình chỉ diễn ra trong nháy mắt!

Đông Hoàng Thái Nhất không còn cách nào khác, đang chuẩn bị bất chấp tất cả để điều động toàn bộ uy lực của "Vạn Yêu Trận" tung một đòn toàn lực vào Thông Thiên.

Nhưng tự ngã thi của Thông Thiên đã hoàn toàn thành hình, thoáng một cái đã hạ xuống "Nhân Chi Hoa", tay cầm "Tử Điện Chùy" cất tiếng cười ngạo nghễ. "Tru Tiên Kiếm Trận!" Thông Thiên hét lớn một tiếng, tế ra "Tru Tiên Trận Đồ", cùng với "Tru Tiên Tứ Kiếm" tạo thành "Tru Tiên Kiếm Trận", chặn đứng thế công mạnh mẽ của "Vạn Yêu Trận". "Ha ha ha!" Tiếng cười của Thông Thiên hòa cùng tiếng cười của "thiện thi", "ác thi", "tự ngã thi", khiến người ta không khỏi phải liếc mắt.

Tiếp Dẫn đạo nhân thấy Lão Tử và Thông Thiên đều đã trảm tự ngã thi, cũng không chuẩn bị tiếp tục ngụy trang nữa.

Trong lúc Đông Hoàng Thái Nhất đang dốc sức tấn công Thông Thiên, toàn thân khí thế của y khẽ chấn động, tam hoa trên đỉnh đầu hiện ra, tự ngã thi chậm rãi xuất hiện. "Sao có thể?!" Đông Hoàng Thái Nhất gần như không thể tin nổi, hết người này đến người khác đều trảm tự ngã thi trong "Vạn Yêu Trận"?

Nguyên Thủy thấy vậy vừa mừng vừa uất ức!

Mừng vì Thông Thiên hữu kinh vô hiểm, nhưng thấy Thông Thiên lại thành công trảm tự ngã thi trước mình một bước, trong lòng lại lần nữa trở nên khó chịu!

Nguyên Thủy coi trọng nhất là tôn ti trưởng ấu, trật tự huynh đệ.

Lão Tử thân là đại huynh, mọi mặt đều mạnh hơn, tuy trong lòng khó chịu nhưng cũng đành chịu.

Nhưng Thông Thiên rõ ràng là tam đệ, em út trong ba huynh đệ Tam Thanh, sao có thể đi trước một bước so với nhị ca là hắn để trở thành Tam Thi Chuẩn Thánh?

Điều này khiến thể diện của nhị huynh hắn biết để vào đâu?

Nghĩ đến vẻ đắc ý vênh váo của Thông Thiên sau này, thậm chí có khả năng vì tu vi mạnh hơn mà thái độ vốn đã rất tệ hại sẽ càng trở nên quá đáng!

Lý do này khiến Nguyên Thủy tức đến muốn hộc máu!

Hơn nữa, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân chỉ là đệ tử ký danh của Đạo tổ Hồng Quân, hai kẻ vô sỉ chỉ biết ăn vạ lăn lộn, dựa vào thủ đoạn mới có được một Thánh vị, một viên "Ngộ Đạo Đan".

Nguyên Thủy từng dùng "Ngộ Đạo Đan" của Đạo tổ Hồng Quân để thành công trảm ra ác thi, nên biết rõ công hiệu mạnh mẽ của nó.

Vì vậy, việc Chuẩn Đề đạo nhân có thể đi trước một bước trảm tự ngã thi, hắn còn có thể nhẫn nhịn, dù sao cũng có thể đổ kết quả cho viên "Ngộ Đạo Đan" thần bí kia.

Chuẩn Đề đạo nhân không có "Hồng Mông Tử Khí" nên không thể thành Thánh nhân quả vị, vì vậy Nguyên Thủy không hề ghen tị.

Nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân cũng lại nhanh hơn hắn một bước!

Cảm giác sỉ nhục chưa từng có, lòng tự tôn mạnh mẽ không cam chịu lạc hậu, cùng với cảm xúc ghen tị và căm hận khổng lồ...

Chương 278

Tóm lại, ngũ vị tạp trần, những cảm xúc phức tạp vô cùng tràn ngập trong lòng Nguyên Thủy! "Phụt!" Đột nhiên! "Nhân Chi Hoa" của Nguyên Thủy từ trên đỉnh đầu nhảy ra, chậm rãi nở rộ! "Ông!" "Ông!" "Ông!"...

Một bóng người hư ảo muốn từ trong "Nhân Chi Hoa" lao ra, nhưng dường như còn thiếu một bước cuối cùng! "Hừ!" Hai mắt Đông Hoàng Thái Nhất đỏ rực, Thái Dương Chân Hỏa hừng hực bốc cháy, y gầm lên một tiếng, "Tuyệt sát! 'Huyết Tế Vạn Yêu Trận'!" Đông Hoàng Thái Nhất sắp tức điên rồi!

Y không thể chấp nhận được việc triển khai "Vạn Yêu Trận" mà không chém giết được một kẻ địch nào, ngược lại còn để đối phương lần lượt thuận lợi trảm tự ngã thi!

Lúc này Đông Hoàng Thái Nhất đã điên cuồng, không còn quan tâm ai là đệ tử thân truyền của Đạo tổ Hồng Quân không thể chém giết, ai là Thiên định Thánh nhân không thể chém giết... "Sát!

Bản hoàng muốn giết sạch!

Một tên cũng không chừa!" Đông Hoàng Thái Nhất gào thét hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô.

Chỉ thấy ba chân chim siết chặt "Hỗn Độn Chung", hai cánh dang rộng, há miệng phun ra một món Tiên Thiên Linh Bảo là "Chiêu Yêu Phiên"!

Trong "Chiêu Yêu Phiên" có giam giữ một luồng hồn phách của tất cả tộc nhân Yêu tộc có tu vi dưới Chuẩn Thánh!

Đông Hoàng Thái Nhất chưởng quản "Chiêu Yêu Phiên"!

Nói cách khác, sinh tử của Yêu tộc dưới Chuẩn Thánh đều nằm trong một niệm của Đông Hoàng Thái Nhất!

Bây giờ Đông Hoàng Thái Nhất đã gạt bỏ mọi lo ngại, trực tiếp dùng "Chiêu Yêu Phiên" khống chế tất cả Yêu tộc trong "Vạn Yêu Trận" ngoại trừ Đại La Kim Tiên.

Sau đó thúc đẩy cấm kỵ sát chiêu trong "Vạn Yêu Trận" là "Huyết Tế Vạn Yêu Trận"! "Bành!" "Bành!" "Bành!"...

Mấy chục vạn Thái Ất Kim Tiên, vô số yêu khu của Kim Tiên Yêu tộc lần lượt nổ tung thành một đám sương máu, hồn phách, huyết nhục, sự không cam lòng, sát khí...

Tất cả mọi thứ đều hội tụ vào từng trận pháp, từ trận pháp nhỏ truyền đến trận pháp trung bình, rồi lại từ trận pháp trung bình truyền đến trận pháp lớn, sau đó toàn bộ hội tụ trên "Vạn Yêu Trận"! "Vạn Yêu Trận Đồ" giờ đây đã hoàn toàn biến dạng!

Oán khí, lệ khí, sát khí màu đen...

Vô số hồn phách kêu gào thảm thiết lượn lờ bay múa...

Khí tinh huyết của vạn tộc Yêu tộc đậm đặc lan tỏa trong "Vạn Yêu Trận"... "Chết đi!

Chết đi!

Tất cả đều chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất đã phát điên! "Vạn Yêu Trận" co vào rồi giãn ra, cuốn cả Hy Hoàng Phục Hy và Minh Hà lão tổ đang đại chiến bên ngoài vào trong!

Hy Hoàng Phục Hy có chút mờ mịt vô định nhìn "Vạn Yêu Đại Trận" đẫm máu kinh hoàng này, không biết phải làm gì!

Minh Hà lão tổ nhìn hoàn cảnh hỗn loạn, huyết tinh, cuồng bạo quen thuộc, cười khẩy một tiếng: "Đông Hoàng Thái Nhất định tái tạo

một cái Tu La chiến trường sao?" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Từng đạo hỗn loạn thần lôi ngưng tụ từ sát khí, oán khí, huyết khí, tinh khí... cùng với lực lượng hồn phách hỗn loạn đánh xuống mỗi một người trong "Vạn Yêu Trận"!

Những đại trận kia vốn không vì Yêu tộc tạo thành trận pháp tử vong mà tiêu tán, ngược lại uy lực tăng vọt mấy lần!

Những Đại La Kim Tiên Yêu tộc không bị Đông Hoàng Thái Nhất huyết tế lúc này tình cảnh cũng chẳng khá hơn đồng tộc đã chết là bao!

Vô số thi thể, tinh huyết, hồn phách... của đồng tộc đều hội tụ lại, bám vào trên người họ!

Vạn tộc Yêu tộc vốn đã kỳ hình quái trạng lúc này càng trở nên quỷ dị kinh khủng.

Hoàn toàn giống như những yêu khu được chắp vá lại, tăng vọt vô số lần nhưng lại vô cùng dị dạng.

Mất đi tư duy bản ngã, tinh thần hỗn loạn, chỉ biết giết chóc, tâm trí đã mất hết mọi tình cảm!

Chỉ biết dựa vào bản năng và sự khống chế của Đông Hoàng Thái Nhất thông qua "Vạn Yêu Trận Đồ" mà phát ra từng đợt công kích hung mãnh!

Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận được một luồng áp lực cường đại, bầu không khí ngột ngạt bao phủ lấy hắn, bất luận là thân thể hay nguyên thần đều bị áp chế cực lớn, tựa như một người bình thường rơi vào biển xác núi xương, vũng lầy đầm lầy vậy.

Mỗi một đòn tấn công từ đại trận đều khiến thế giới Ngũ Phương Ngũ Hành do "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" tạo thành chấn động kịch liệt!

Ba Tiêu đạo nhân không thể không dùng "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" chém ra từng đạo cột sáng chín màu để triệt tiêu lẫn nhau với công kích của trận pháp, chia sẻ bớt một phần áp lực cho "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ"!

Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo "Bàn Long Biển Quải" liên tiếp quất ra, đánh lui những năng lượng tiêu cực như sát khí, huyết khí, tinh lực, oán khí đậm đặc kia!

Bởi vì những năng lượng này hội tụ thành vật hỗn hợp quỷ dị, không chỉ ảnh hưởng đến tâm thần của người bị tấn công, mà còn có thể từng chút một ô nhiễm linh bảo!

Ngay cả những Tiên Thiên Chí Bảo như "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" và "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" cũng có dấu hiệu bị ăn mòn nhẹ, cần Ba Tiêu đạo nhân không ngừng dùng lực lượng nguyên thần để xua đuổi những năng lượng quỷ dị này.

Ba Tiêu đạo nhân liếc mắt nhìn qua, phát hiện chỉ có những công đức linh bảo như "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" và "Bàn Long Biển Quải" mới có thể đẩy lui khí hỗn loạn quỷ dị. "Bàn Cổ Phiên", "Trấn Thiên Quan", "Tru Tiên Tứ Kiếm", "Lục Hồn Phiên" mấy kiện linh bảo này vốn là linh bảo hung sát cực độ, nên không hề để ý. "Nguyên Đồ", "A Tỳ" và "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" trong tay Minh Hà lão tổ thì như cá gặp nước, vô cùng hưng phấn!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân là hai người chịu thiệt nhất, trong tay không có Tiên Thiên Chí Bảo, cũng không có hung sát chi bảo!

May mà Tiếp Dẫn đạo nhân đã sớm trở thành Tam Thi Chuẩn Thánh, việc nắm giữ lực lượng pháp tắc càng cao hơn một bậc, lại có sức mạnh của thế giới "Tam Thập Lục Trọng Thiên" làm hậu thuẫn,

tuy có vất vả nhưng cũng không quá nguy hiểm.

Tình huống của Chuẩn Đề đạo nhân thì hung hiểm hơn một chút, thành Tam Thi Chuẩn Thánh thời gian còn ngắn, việc nắm giữ lực lượng pháp tắc chưa có đột phá, cũng không có "Tam Thập Lục Trọng Thiên" chống đỡ!

Chuẩn Đề đạo nhân bất đắc dĩ đành phải hoàn toàn từ bỏ phản kích, toàn lực phòng thủ! "Thất Bảo Diệu Thụ" hiện ra bản thể, hóa thành một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn "Bồ Đề Thụ", vươn ra vô số cành cây, chống đỡ một tấm bình chướng màu xanh biếc xen lẫn kim quang, các linh bảo như "Càn Khôn Phiến", "Mưu Ni Bảo Châu" phụ trợ, bảo vệ Chuẩn Đề đạo nhân bên trong!

Chuẩn Đề đạo nhân lúc này đã thúc đẩy trượng lục kim thân đến cực hạn, hiện ra kim thân mười tám tay hai mươi bốn đầu.

Mười tám cánh tay cầm các loại hậu thiên linh bảo như san hô, anh lạc, tán cái, hoa quán, ngư tràng, kim tỏa, kim linh, phiên kỳ, kim cung, ngân kích, bảo tỏa, kim bình, ngân bình, bạch việt, phiên tràng, mộc ngư, niệm châu, thiền trượng.

Cộng thêm mục tiêu tấn công chính của Đông Hoàng Thái Nhất không phải là Chuẩn Đề đạo nhân, mới giúp y có thể chống đỡ được!

Chương 279

Lão Tử đầu đội "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp", một tay cầm "Thái Cực Đồ", một tay cầm "Trấn Thiên Quan".

Đặc biệt là "Trấn Thiên Quan" lại đang không ngừng hấp thu khí hỗn loạn trong "Vạn Yêu Trận".

Thông Thiên dùng "Tru Tiên Kiếm Trận" hộ thể, chém tan khí hỗn loạn lại gần, các linh bảo như "Lục Hồn Phiên", "Tử Điện Chùy", "Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng" công kích lẫn nhau với các trận pháp.

Chỉ có Nguyên Thủy là gian nan nhất!

Thật không may lại bắt đầu trảm tự ngã thi vào đúng lúc này!

Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên" quay về "Nhân Chi Hoa", nỗ lực muốn trảm thi càng nhanh càng tốt. "Chư Thiên Khánh Vân" bị khí hỗn loạn áp đảo, chủ yếu nhắm vào, đánh cho lung lay trái phải, nguy kịch vô cùng.

Đã dột còn gặp mưa đêm!

Tình huống càng khiến Nguyên Thủy tuyệt vọng hơn đã xảy ra!

Đông Hoàng Thái Nhất lại vào lúc gạt bỏ mọi lo ngại chuẩn bị đại khai sát giới này minh ngộ bản tâm, thuận lợi trảm ra "tự ngã thi"!

Khiến uy lực của "Vạn Yêu Trận" lập tức tăng gấp đôi!

Đông Hoàng Thái Nhất lại cũng vào lúc này trảm tự ngã thi thành Tam Thi Chuẩn Thánh!

Uy lực "Vạn Yêu Trận" tăng vọt!

Ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng cảm thấy áp lực tăng gấp bội, càng không cần phải nói đến Nguyên Thủy đang bị Đông Hoàng Thái

Nhất dùng toàn bộ sức tấn công ngoại trừ việc áp chế các đại năng khác!

Chỉ thấy hào quang ngũ sắc trên "Chư Thiên Khánh Vân" đã tối sầm, bát âm tiên nhạc hoàn toàn biến mất.

Vô số kim đẳng linh lạc vốn có đều vỡ nát, kim liên điêu tàn, anh lạc đứt đoạn, thùy châu tán loạn, tình cảnh thảm liệt, còn lợi hại hơn gấp bội so với lần bị Ba Tiêu đạo nhân đánh tơi tả trước kia!

Điều khiến người ta kinh hãi nhất là, tam hoa thăng long trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, "Nhân Chi Hoa" đang nỗ lực trảm ra "tự ngã thi" lại bị ảnh hưởng, màu sắc bắt đầu u ám.

Cánh hoa của Thập phẩm Đại La chi hoa vốn căng mọng lại bắt đầu trở nên khô héo, co rút, dường như không bao lâu nữa sẽ điêu tàn!

Trên thân ảnh tự ngã thi lờ mờ kia còn xuất hiện từng vết nứt! "Không!" Lão Tử lại lần nữa kinh hô. "Dừng tay!" Thông Thiên cũng gào lên khản cổ.

Không thể nào trơ mắt nhìn huynh đệ bị Đông Hoàng Thái Nhất chém giết!

Lão Tử tâm niệm chuyển nhanh, biết rằng lúc này muốn cứu Nguyên Thủy, biện pháp duy nhất là lập tức thành Thánh nhân quả vị, dùng uy của Thánh nhân mới có khả năng phá trừ trận này, cứu vãn nhị đệ Nguyên Thủy.

Nhưng trong lúc cấp bách muốn thành Thánh nào có dễ?

Đạo tổ Hồng Quân từng nói, tam thi hợp nhất là bước khó khăn nhất trong pháp môn trảm thi chứng đạo.

Lão Tử tuy tự cho mình bất phàm, nhưng cũng biết ngay cả việc trảm tự ngã thi cũng đã hao phí thời gian dài như vậy!

Huống chi là tam thi hợp nhất...

Nhưng Lão Tử sống lâu năm cũng không phải là vô ích, đã sớm từ việc Nữ Oa nương nương tạo người thành Thánh mà nhìn ra một con đường chứng đạo khác.

Đó là con đường kết hợp trảm tam thi và công đức thành Thánh!

Và đã có sự chuẩn bị, tìm ra con đường thích hợp nhất trong đó!

Vốn Lão Tử định rằng nếu con đường trảm tam thi thành Thánh thực sự không đi được nữa thì mới thử con đường này, nhưng bây giờ tình thế bắt buộc, vì để cứu Nguyên Thủy, Lão Tử không còn lựa chọn nào khác! "Ngô là Thái Thanh Lão Tử, đứng đầu Bàn Cổ Tam Thanh!

Nay cảm thấy Nhân tộc tuy là Thiên sinh đạo thể, nhưng tiên thiên yếu đuối, bị Vu Yêu nhị tộc khi nhục, sinh tồn gian nan, nên lập ra 'Nhân Giáo'!

Làm Nhân Giáo giáo chủ!" "Truyền thụ công pháp 《Kim Đan Đại Đạo》 do ta tự sáng tạo phù hợp cho Nhân tộc tu luyện!

Dùng công đức chí bảo 'Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp' trấn áp khí vận Nhân Giáo, dùng 'Vô Tự Thiên Thư Thượng Quyển' làm chứng đạo chi bảo!

Thiên Đạo giám chi!" Lão Tử nói xong, tế ra "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" và "Vô Tự Thiên Thư Thượng Quyển".

Đồng thời lấy ra một cái ngọc giản, trên đó có bốn thần văn "Kim Đan Đại Đạo"!

Chính là hậu thủ mà Lão Tử đã chuẩn bị!

Nữ Oa nương nương có thể dựa vào công đức tạo người để thành Thánh, Lão Tử muốn lập ra "Nhân Giáo" cũng không thể nói suông,

cần phải có cống hiến to lớn cho Nhân tộc!

Vì vậy, những năm qua Lão Tử ngoài việc tu luyện, đã âm thầm tự sáng tạo công pháp 《Kim Đan Đại Đạo》 thích hợp cho Nhân tộc tu luyện!

Chỉ thấy trên cửu thiên xuất hiện một đám mây công đức hoàng kim khổng lồ, một luồng kim quang hút 《Kim Đan Đại Đạo》 vào trong mây công đức.

Mây vàng xoay chuyển nhanh chóng, Thiên Đạo đang phán đoán xem 《Kim Đan Đại Đạo》 có thực sự thích hợp cho Nhân tộc tu luyện, có thể tạo ra cống hiến to lớn cho sự phát triển lớn mạnh của Nhân tộc hay không!

Sau một lát, ngọc giản 《Kim Đan Đại Đạo》 từ trong mây công đức bay ra, viên linh ngọc cực phẩm lúc này đã thấm đẫm lực lượng công đức huyền hoàng màu vàng kim đậm đặc. 《Kim Đan Đại Đạo》 xé toạc không gian bay về phía "Hỏa Vân Động", rơi xuống trước mặt ba vị thánh tổ Nhân tộc là Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị.

Thiên Đạo đã công nhận 《Kim Đan Đại Đạo》! "Nhân tộc ba vị thánh tổ đa tạ Lão Tử đạo hữu!" Toại Nhân thị ba người cũng cảm ứng được ý chí Thiên Đạo, cất cao giọng nói!

Thiên Đạo công nhận!

Nhân tộc ba vị thánh tổ công nhận!

Mái tóc bạc trắng của Lão Tử khẽ bay, trong đôi mắt tinh quang bắn ra, nhìn lên mây công đức trên trời, trầm giọng nói: "Nhân Giáo!

Lập!" Mây công đức tức thì hạ xuống vô lượng lực lượng công đức huyền hoàng, không bị "Vạn Yêu Trận" ngăn cản, bao bọc Lão Tử vào trong. "Vù!" "Hồng Mông Tử Khí" trong cơ thể Lão Tử dưới

sự dẫn dắt của lực lượng công đức huyền hoàng tự động bay ra.

Nền tảng thành Thánh "Hồng Mông Tử Khí" dưới sự thúc đẩy của lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng, nhanh chóng được luyện hóa, hợp hai làm một với Lão Tử.

Khí tức của Lão Tử tăng lên nhanh chóng, pháp lực biến đổi cực nhanh, mau chóng thăng lên Thánh nhân quả vị!

Lão Tử tuy vì cứu Nguyên Thủy mà không thể không thành Thánh sớm, nhưng vẫn không muốn từ bỏ cơ hội trảm tam thi chứng đạo!

Vì vậy, Lão Tử thu hồi tam hoa trên đỉnh đầu cùng với tam thi!

Muốn sau khi dựa vào công đức lập giáo thành Thánh nhân quả vị, có thể tiếp tục thử tam thi hợp nhất, để thực lực tiến thêm một bước.

Nhưng mãi đến sau khi thành Thánh, Lão Tử mới phát hiện vì độ khế hợp của linh bảo trảm thi quá thấp, đặc biệt là "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" và "Trấn Thiên Quan", một là công đức chí bảo, một là âm sát chí bảo, thuộc tính hoàn toàn tương phản, căn bản khó có thể tam thi hợp nhất.

Nhưng Lão Tử dù sao cũng là Lão Tử, đã tìm ra con đường khác, dùng thiện thi, ác thi, tự ngã thi luyện hóa thành một thần thông độc đáo khác có uy lực cực lớn là "Nhất Khí Hóa Tam Thanh"!

Chương 280

Đương nhiên đây đều là chuyện về sau!

Lão Tử bị lực lượng công đức huyền hoàng bao bọc tầng tầng, người khác căn bản không nhìn thấy hành động thu hồi tam thi bên trong.

Ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng không biết Lão Tử lại có anh hùng sở kiến lược đồng!

Không nói nhiều lời, trong chớp mắt, Lão Tử dưới sự thúc đẩy của công đức lập giáo đã thành công vượt qua cảnh giới bán bộ Thánh nhân, hoàn toàn dung hợp với "Hồng Mông Tử Khí", trực tiếp thành Thánh nhân quả vị!

Nhân tộc với tư cách là nhân vật chính của trời đất trong thời gian dài sau Vu Yêu nhị tộc ở thế giới Hồng Hoang, tự có khí vận cường đại.

Vì vậy, công đức lực mà Lão Tử nhận được khi sáng lập "Nhân Giáo" vô cùng to lớn, giúp thực lực của y sau khi thành Thánh nhân quả vị vẫn tiếp tục tăng lên một bậc rồi mới tiêu hao hết.

Thánh nhân đản sinh, trên người Lão Tử lập tức tỏa ra một luồng uy áp Thánh nhân lan tràn khắp trời đất!

Thế giới Hồng Hoang cảm ứng được Thánh nhân đản sinh, dị tượng xuất hiện khắp nơi, thiên nữ tán hoa, đất vọt kim liên, tiên âm vang vọng... các loại điềm lành không kể xiết.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang trong một thoáng đều biết được danh hiệu "Nhân Giáo giáo chủ Thái Thanh Thánh Nhân Vô Thượng Đạo Đức Thiên Tôn", đều không tự chủ được mà cúi đầu khấu bái!

Giống như Nữ Oa nương nương, sau khi thành Thánh nhân quả vị, Lão Tử cũng hiểu rõ mối quan hệ giữa trảm tam thi chứng đạo và linh bảo trảm thi, nhưng lúc này chỉ có thể cười khổ, không còn cách nào khác!

Nhìn Nguyên Thủy đang gặp nguy hiểm không xa, và Thông Thiên ở hướng khác đang phẫn nộ muốn phá vỡ sự quấn lấy của "Vạn Yêu Trận" để cứu Nguyên Thủy.

Đột nhiên Lão Tử cảm khái về mối quan hệ giữa ba huynh đệ, nảy ra ý tưởng ban đầu về việc dùng thiện thi, ác thi và tự ngã thi để luyện "Nhất Khí Hóa Tam Thanh". "Vạn Yêu Trận" dưới uy áp khổng lồ khi Lão Tử thành Thánh, dưới sự xung kích của khí thế Thánh nhân đã lung lay sắp đổ.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất điên cuồng lúc này vẫn không chịu buông tay!

Trong mắt hung quang bạo động, y còn có sát chiêu lớn hơn, điên cuồng hơn!

Uy thế khổng lồ khi Lão Tử thành Thánh suýt chút nữa đã phá vỡ "Vạn Yêu Trận", cũng mang lại cơ hội thở dốc cho Nguyên Thủy.

Chỉ thấy thiện thi, ác thi cùng xuất hiện, toàn lực ổn định tự ngã niệm đang thành hình trong "Nhân Chi Hoa" để không bị "Vạn Yêu Trận" trấn áp vỡ nát.

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất lúc này đã điên cuồng, trong lòng chỉ còn sát niệm, căn bản không hề để ý đến việc Lão Tử thành Thánh, cũng quên mất quy tắc "Thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ"!

Bởi vì "Vạn Yêu Trận" còn có sát chiêu!

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất không muốn dùng chiêu cuối cùng này, nhưng sự việc đã đến nước này cũng không thể quan tâm nhiều như

vậy nữa! "'Thiên Giới' xuất!" Đông Hoàng Thái Nhất vẻ mặt dữ tợn ngửa mặt lên trời gầm lên. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"... từng trận tiếng nổ kịch liệt khiến cả thế giới Hồng Hoang rung chuyển vang lên từ trên trời! "Thiên Đình" vốn được bao bọc bởi bình chướng không gian mạnh mẽ, từ trên đại lục Hồng Hoang căn bản không nhìn thấy, ngay cả khi bay lên không trung trừ việc thông qua "Đông Thiên Môn", "Nam Thiên Môn" và "Bắc Thiên Môn" cũng khó mà ra vào, lại đột nhiên xuất hiện trên không trung!

Thông qua lớp bình chướng không gian mạnh mẽ đó, tất cả sinh linh trên đại lục Hồng Hoang đều có thể lờ mờ nhìn thấy đình đài lầu các, tiên sơn phù đảo trong "Thiên Đình"!

Nhưng tiếng nổ vẫn chưa dừng lại!

Sau khi "Thiên Đình" xuất hiện, ngay sau đó là một vùng "Thiên Giới" rộng lớn hơn, gần như to lớn bằng cả đại lục Hồng Hoang, tứ hải bát hoang, xuất hiện trong tầm mắt của mọi người! "Vạn yêu cùng tế Vạn Yêu Trận!" Đông Hoàng Thái Nhất lại lần nữa gầm lên. "Chiêu Yêu Phiên" tỏa ra ánh sáng yêu dị, từng luồng sóng vô hình phát ra từ "Chiêu Yêu Phiên", và ngày càng mạnh mẽ. "Thiên Giới" cũng có bình chướng không gian mạnh mẽ ngăn cách với thế giới bên ngoài, chỉ có thể thông qua cánh cửa đặc biệt trong "Thiên Đình" mới có thể tiến vào!

Nhưng lúc này mọi người đều thấy ánh sáng yêu dị phát ra từ "Chiêu Yêu Phiên" và ánh sáng màu máu phát ra từ "Vạn Yêu Trận Đồ" hòa làm một.

Trong "Thiên Giới" đột nhiên vang lên từng trận gầm rú và tiếng ai oán của Yêu tộc!

Ngay sau đó, từ trong "Thiên Giới" xuyên ra từng cột sáng màu máu giáng xuống "Vạn Yêu Trận Đồ"! "Vạn Yêu Trận" vốn bị Thánh

nhân Lão Tử tấn công sắp vỡ nát, uy lực lập tức lại tăng vọt lên mấy chục lần!

Cả đám Chuẩn Thánh trong trận vừa mới thở phào một hơi thì lúc này áp lực lại tăng gấp bội!

Tình hình của Nguyên Thủy lại lần nữa trở nên nguy kịch. "Rắc!" Lực lượng hỗn loạn cuồng bạo đánh vào "Chư Thiên Khánh Vân" khiến nó phát ra từng tiếng kêu ai oán, trên lớp khiên bảo vệ ngũ sắc xuất hiện những vết nứt chi chít! "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Lão Tử toàn lực thúc đẩy uy của Thánh nhân, đánh cho nhiều trận pháp vây khốn mình phải lui từng bước, rồi bắt đầu từng bước di chuyển về phía Nguyên Thủy!

Nhưng nước xa không cứu được lửa gần, với tình hình hiện tại, không đợi Lão Tử đến được bên cạnh Nguyên Thủy, y đã bị "Vạn Yêu Trận" đánh giết! "Nhị huynh!" Huynh đệ liền tâm, trước đó khi Thông Thiên gặp nguy hiểm, Nguyên Thủy lòng như lửa đốt, nay Nguyên Thủy nguy trong sớm tối, Thông Thiên cũng bất chấp tất cả!

Khi Lão Tử thành Thánh, Thông Thiên đã minh ngộ ra phương pháp chứng đạo của mình! "Ngô là Bàn Cổ Tam Thanh chi Thượng Thanh Thông Thiên!

Niệm Hồng Hoang vạn vật sinh tồn gian nan, nay lập ra 'Tiệt Giáo', tiệt thủ một tia sinh cơ!

Dùng 'Tru Tiên Tứ Kiếm' trấn áp khí vận!

Dùng 'Vô Tự Thiên Thư Hạ Quyển' làm chứng đạo chi bảo!

Thiên Đạo giám chi!" Ngoài cửu thiên lại lần nữa tụ tập một đám mây công đức hoàng kim, lực lượng công đức huyền hoàng hạ xuống, rơi vào trong cơ thể Thông Thiên!

Tuy công đức lập giáo của Thông Thiên không khổng lồ như Lão

Tử, nhưng cũng thuận lợi dung hợp với nền tảng thành Thánh là "Hồng Mông Tử Khí"!

Thông Thiên thu hồi thiện thi, ác thi, tự ngã thi của mình vào thân, tuy chưa tam thi hợp nhất, nhưng một ra một vào đã khiến nguyên thần của Thông Thiên như thay da đổi thịt, đạt được sự biến đổi về chất!

Dưới sự thúc đẩy của lượng lớn lực lượng công đức huyền hoàng, Thông Thiên cũng thành Thánh nhân đạo quả!

Trong thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa xuất hiện các loại dị tượng Thánh nhân, sinh linh Hồng Hoang chưa kịp đứng dậy lại lần nữa quỳ rạp xuống đất, khấu kiến "Tiệt Giáo giáo chủ Thượng Thanh Thánh Nhân Vô Thượng Linh Bảo Thiên Tôn".

Nhưng "Vạn Yêu Trận" lúc này sau khi Đông Hoàng Thái Nhất huyết tế vô số sinh linh Yêu tộc vạn tộc trong "Thiên Giới", uy lực đã tăng vọt quá nhiều!

Việc Thông Thiên thành Thánh đối với "Vạn Yêu Trận" xung kích cũng không mạnh mẽ như khi Lão Tử thành Thánh. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Thông Thiên dùng "Tru Tiên Tứ Kiếm" mở đường cũng đang từng bước tiếp cận Nguyên Thủy!

Nhưng thời gian vẫn không kịp! "Rắc!" Lớp khiên bảo vệ do "Chư Thiên Khánh Vân" phóng ra đã vỡ nát!

Chương 281

"Ầm!" Một luồng khí hỗn loạn khổng lồ sượt qua người Nguyên Thủy, khiến y lập tức bị thương không nhẹ!

Vì Thông Thiên lập "Tiệt Giáo", giáo nghĩa "tiệt thủ một tia sinh cơ", đã tiệt thủ một tia sinh cơ cho Nguyên Thủy.

Nếu không, đòn đó đã thật sự đánh trúng người Nguyên Thủy! "Nhân Chi Hoa" tất nhiên sẽ vỡ nát, tự ngã niệm tất nhiên sẽ bị đánh tan, y cũng sẽ lành ít dữ nhiều!

Nguyên Thủy biết mình không còn cơ hội nữa!

Tuy lòng có không cam, tự ngã thi chỉ còn thiếu một chút nữa là có thể trảm đi, nhưng không còn thời gian nữa!

Nguyên Thủy ảo não thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn lên cửu thiên, trịnh trọng nói: "Ngô là Bàn Cổ Tam Thanh chi Ngọc Thanh Nguyên Thủy!

Nay cảm ngộ thiên ý cao thâm khó lường!

Lập ra 'Xiển Giáo', thuận ứng thiên ý, vì vạn vật sinh linh xiển thuật thiên ý, dùng Tiên Thiên Chí Bảo 'Bàn Cổ Phiên' trấn áp khí vận, dùng 'Vô Tự Thiên Thư Trung Quyển' làm chứng đạo chi bảo!" "Ầm!" Ngoài cửu thiên lại lần nữa tụ tập mây công đức hoàng kim, lực lượng công đức huyền hoàng hạ xuống, dung hợp với nền tảng thành Thánh "Hồng Mông Tử Khí".

Nguyên Thủy nhân cơ hội dung hợp thiện thi, ác thi, tự ngã thi chưa thành công vào trong cơ thể, nguyên thần kinh qua một lần phá rồi lập, dưới sự thúc đẩy của lực lượng công đức huyền hoàng phát sinh biến đổi, thành Thánh nhân quả vị!

Công đức lập giáo mà Nguyên Thủy nhận được không chênh lệch với Thông Thiên, nhưng vì chưa thành công trảm tự ngã thi, tu vi so với Thông Thiên hơi kém một bậc!

Dẫn đến sau khi Nguyên Thủy thành Thánh, thực lực hiện tại so với Thông Thiên có phần kém hơn, muốn đuổi kịp không phải là không có cơ hội, nhưng lại vô cùng khó khăn!

Thế giới Hồng Hoang lại lần nữa hiện ra dị tượng Thánh nhân, sinh linh Hồng Hoang lại lần nữa khấu bái "Xiển Giáo giáo chủ Ngọc Thanh Thánh Nhân Vô Thượng Nguyên Thủy Thiên Tôn"!

Ba huynh đệ Tam Thanh lần lượt thành Thánh, ba vị Thánh nhân uy áp, ngay cả "Vạn Yêu Trận" đã được tăng cường bằng việc hy sinh vô số sinh linh Yêu tộc vạn tộc cũng khó mà chống đỡ! "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"... "Vạn Yêu Trận" dưới sự hợp lực tấn công của Đạo Đức Thiên Tôn Thánh nhân Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn Thánh nhân Nguyên Thủy, và Linh Bảo Thiên Tôn Thánh nhân Thông Thiên, xuất hiện hết lỗ hổng này đến lỗ hổng khác!

Cứ như vậy, "Vạn Yêu Trận" chẳng bao lâu nữa sẽ bị ba huynh đệ Tam Thanh triệt để công phá! "Nữ Oa nương nương!

Bản hoàng biết người đang nhìn!

Thân là Thánh nhân Yêu tộc!

Được tất cả tộc nhân Yêu tộc cung phụng!

Nay Yêu tộc có nạn bị ngoại địch lăng nhục!

Lẽ nào người cứ trơ mắt nhìn như vậy sao?" Thái Nhất điên cuồng ngửa mặt lên trời gầm lên, hướng về "Oa Hoàng Cung" trong hỗn độn mà gào thét chất vấn!

Cảnh tượng tiếp theo khiến tất cả mọi người, bao gồm cả Ba Tiêu đạo nhân, đều kinh hãi biến sắc!

Đông Hoàng Thái Nhất cách không chất vấn Thánh nhân Yêu tộc Nữ Oa nương nương, nhưng đáng tiếc từ ngoài cửu thiên, trong "Oa Hoàng Cung" giữa hỗn độn vẫn không có bất kỳ phản ứng nào. "Ha ha ha!" Đông Hoàng Thái Nhất cười thảm liên hồi, việc Tam Thanh liên tiếp thành Thánh khiến tâm thần điên cuồng của y hơi bình tĩnh lại mấy phần, lập tức biết rằng mình đã trở thành kẻ thù không đội trời chung với ba huynh đệ Tam Thanh!

Nếu lần này có thể thành công giết chết Tam Thanh thì tốt rồi!

Đáng tiếc công dã tràng, ba huynh đệ Tam Thanh đều đã thành Thánh nhân quả vị!

Đông Hoàng Thái Nhất biết rằng dù hôm nay có may mắn sống sót, đắc tội với ba vị Thánh nhân, cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết!

Hy vọng cuối cùng là Thánh nhân Yêu tộc Nữ Oa nương nương cũng không có ý định ra tay cứu giúp, Đông Hoàng Thái Nhất bắt đầu sự điên cuồng cuối cùng trước khi chết! "Đông Hoàng!

Tiểu muội e rằng cũng thân bất do kỷ..." Hy Hoàng Phục Hy cũng cảm thấy việc muội muội lúc này ngồi yên không quan tâm, lạnh lùng nhìn Yêu tộc gặp nạn có chút không phải, nhưng dù sao cũng là muội muội của mình, chỉ có thể mở miệng giải thích. "Ha ha ha!" Đông Hoàng Thái Nhất nhìn Hy Hoàng Phục Hy đứng đối diện, trong mắt hung quang lóe lên! "Nếu đã phải chết!

Vậy thì mọi người cùng chết đi!" Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên nghiến răng nghiến lợi, âm u nói. "Thái Nhất đạo hữu!..." Hy Hoàng Phục Hy tuy ý thức được trạng thái của Đông Hoàng Thái Nhất không ổn!

Nhưng động tác của y vẫn chậm nửa nhịp!

Ba chân kim ô của Đông Hoàng Thái Nhất đang giữ "Hỗn Độn Chung" phát ra một đòn toàn lực, không phải nhắm vào ai khác, mà nhắm thẳng vào Hy Hoàng Phục Hy không hề phòng bị! "Ầm!" Hy Hoàng Phục Hy ăn trọn một đòn của Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", nhục thân lập tức hóa thành tro bụi, huyết nhục bay tứ tung, pháp lực khổng lồ của Nhị Thi Chuẩn Thánh tán ra. "Dù là pháp môn huyết tế, tinh huyết nhục thân của Yêu tộc bình thường làm sao mạnh bằng Nhị Thi Chuẩn Thánh!" Đông Hoàng Thái Nhất cười điên cuồng, lập tức thúc đẩy "Vạn Yêu Trận Đồ" hấp thu toàn bộ năng lượng tán ra sau khi Hy Hoàng Phục Hy vẫn lạc.

Khí hỗn loạn cuồng bạo trong "Vạn Yêu Trận" đồng thời xông về phía nguyên thần Phục Hy không được bảo vệ!

Thiện thi "Phục Hy Cầm" mà Hy Hoàng đã trảm, ác thi "Thiên Mang Thần Đao" và "Vô Cực Tán" ký thác tự ngã niệm cảm nhận được nguy cơ sinh tử của chủ nhân, toàn lực bộc phát, mang theo nguyên thần chân linh của Phục Hy xông ra ngoài "Vạn Yêu Trận". "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Nơi nguyên thần chân linh của Phục Hy đi qua, vô số trận pháp của "Vạn Yêu Trận" thuận thế phát động công kích, đánh cho ba kiện linh bảo linh quang tiêu tán, lung lay sắp đổ.

May mà phẩm giai của ba kiện linh bảo đều không thấp, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không cố ý truy sát nguyên thần chân linh của Phục Hy.

Cuối cùng, vào lúc ba kiện linh bảo suýt chút nữa bị phá vỡ, đã thuận theo lỗ hổng bị Tam Thanh Thánh nhân đánh ra trước đó mà bay đi.

Dù vậy, nguyên thần chân linh của Phục Hy cũng bị trọng thương!

Phục Hy biết với trạng thái hiện tại, không thể quay về "Thiên

Đình", cũng không thể đến được "Oa Hoàng Cung" trong hỗn độn.

Phục Hy chỉ có thể trước khi hôn mê ra lệnh cho ba kiện linh bảo, bay thẳng về động phủ tu luyện ban đầu của hai huynh muội ở phía bắc đại lục. "Thái Nhất!

Ngươi đáng chết!" Trong hỗn độn, từ "Oa Hoàng Cung" lập tức truyền ra một tiếng quát lớn!

Chính là Nữ Oa nương nương đang ngồi trên bảo tọa cao cao trong "Oa Hoàng Cung", đang nói chuyện với Hạo Thiên và Dao Trì đứng phía dưới, đột nhiên phát ra một tiếng quát lớn!

Sau đó Hạo Thiên và Dao Trì chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt lóe lên!

Hai người đã xuất hiện bên ngoài "Oa Hoàng Cung".

Thân ảnh Nữ Oa nương nương biến mất trong hỗn độn, lao về phía thế giới Hồng Hoang. "Hạo Thiên!

Sao vậy?

Chúng ta không phải đã báo cho Nữ Oa nương nương rằng lão gia không cho phép can thiệp sao?

Chương 282

Người đã đồng ý rất tốt, vừa rồi còn nói cười với chúng ta, sao đột nhiên lại nổi giận đùng đùng rời đi?" Dao Trì thắc mắc. "E rằng huynh trưởng Phục Hy của nương nương gặp nguy hiểm rồi!

Nếu không thì không thể có phản ứng kịch liệt như vậy!" Hạo Thiên trầm ngâm một chút liền đoán ra. "Không cần quan tâm!

Chúng ta quay về 'Tử Tiêu Cung' bẩm báo tình hình cho lão gia là được!" Hạo Thiên nói xong liền mang theo Dao Trì bay đi.

Nữ Oa nương nương thì vội vàng bay đến động phủ ở phía bắc đại lục, muốn kịp thời cứu chữa huynh trưởng Phục Hy!...

Đông Hoàng Thái Nhất huyết tế Hy Hoàng Phục Hy vị Nhị Thi Chuẩn Thánh, lập tức khiến uy lực của "Vạn Yêu Trận" lại lần nữa tăng vọt, uy thế của Tam Thanh Thánh nhân lại một lần nữa bị áp chế. "Thái Nhất!

Ngươi điên rồi sao?

Dám?" Ngay cả Lão Tử cũng không nhịn được mà lớn tiếng quát hỏi!

Hy Hoàng Phục Hy là huynh trưởng của Thánh nhân Nữ Oa nương nương, giết y rồi, Nữ Oa nương nương sao có thể dễ dàng bỏ qua! "Ha ha ha!

Thánh nhân bất nhân dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Yêu Thánh Nữ Oa bất nhân, không thể trách ta Đông Hoàng Thái Nhất bất nghĩa!

Người khác có thể vẫn lạc!

Phục Hy lại không thể vẫn lạc!" Đông Hoàng Thái Nhất lý lẽ hùng hồn phản vấn. "Tất cả Yêu tộc đều có thể chết!

Yêu Hậu Hi Hòa, Thường Hi có thể chết!

Yêu tộc thái tử có thể chết!

Vì sao một Hy Hoàng Phục Hy lại không thể chết!

Thân là Hy Hoàng của Yêu tộc!

Hưởng thụ địa vị cao trong Yêu tộc!

Phải có giác ngộ đồng sinh cộng tử với Yêu tộc!" Đông Hoàng Thái Nhất nói một cách đương nhiên. "Không chỉ Hy Hoàng Phục Hy phải chết!

Bản hoàng hôm nay cũng không định sống sót trở về!" Đông Hoàng Thái Nhất nói xong, trên chân thân Tam Túc Kim Ô bùng lên Thái Dương Chân Hỏa ngút trời!

Đó là một vị Tam Thi Chuẩn Thánh a!

Y trực tiếp bắt đầu hiến tế tinh huyết, pháp lực của bản thân! "Ầm!" Trong "Vạn Yêu Trận" lại lần nữa phong vân đột biến, khí hỗn loạn sóng trào cuồn cuộn, hung hãn mãnh liệt.

Nhị Thi Chuẩn Thánh Minh Hà lão tổ ngồi trên "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên" như một chiếc thuyền con trong biển cả giận dữ, bất cứ lúc nào cũng có thể nối gót Phục Hy.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân cũng trong hoàn cảnh gian nan!

Tuy toàn lực phòng ngự, nhưng vẫn bị khí hỗn loạn mạnh mẽ đánh cho chật vật không chịu nổi!

Ba Tiêu đạo nhân dùng Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" và "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" phòng ngự vẫn chưa đủ, phải

toàn lực thúc đẩy 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 mới có thể "miễn cưỡng" chống lại khí hỗn loạn bạo động! "Tam Thanh!

Các ngươi nghĩ rằng ba huynh đệ thành Thánh là có thể thắng được 'Vạn Yêu Trận' sao?" Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh liên tục. "Bản hoàng biết Thập Nhị Tổ Vu có thể triệu hoán Bàn Cổ chân thân!

Chiêu này vốn là để dành cho bọn họ!

Nhưng ai bảo các ngươi tìm chết!

Hôm nay để các ngươi kiến thức uy lực tự bạo của 'Vạn Yêu Trận' đi!" "Vừa mới thành Thánh nhân quả vị, lập tức vẫn lạc!

E rằng đây là chuyện mỉa mai nhất từ khi thế giới Hồng Hoang ra đời đến nay!" Đông Hoàng Thái Nhất nói đến đây vô cùng khoái ý!

Quá trình tự hiến tế của Đông Hoàng Thái Nhất, một Tam Thi Chuẩn Thánh, rất dài, lúc này chân thân Tam Túc Kim Ô đã hiến tế được một nửa, chỉ còn lại lồng ngực và đầu lâu! "Bạo!" Chưa thấy đủ, y trực tiếp tự bạo "Chiêu Yêu Phiên" đang giam cầm một tia chân linh của tất cả tộc nhân Yêu tộc dưới Chuẩn Thánh!

Vô số ức ức nguyên thần Yêu tộc dày đặc như kiến bắn ra tứ phía, hình thành một dòng lũ nguyên thần càng thêm hùng vĩ tàn phá trong "Vạn Yêu Trận", khiến khí hỗn loạn vốn đã vô cùng cuồng bạo càng thêm hỗn loạn không chịu nổi! "Ầm!" Chân thân Tam Túc Kim Ô của Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng đã hoàn toàn tự hiến tế! "Phụt!" "Phụt!" Minh Hà lão tổ và Chuẩn Đề đạo nhân, tu vi yếu nhất trong "Vạn Yêu Trận", lần lượt bị dòng lũ hỗn loạn có uy lực tăng vọt vô số lần trọng thương!

Tất cả mọi người có mặt đều không chú ý đến một chi tiết!

Đông Hoàng Thái Nhất lần lượt hiến tế vô số tộc nhân Yêu tộc, hiến tế Nhị Thi Chuẩn Thánh Phục Hy, tự bạo "Chiêu Yêu Phiên",

dẫn động nguyên thần loạn lưu, tự hiến tế chân thân Tam Túc Kim Ô...

Cả "Vạn Yêu Trận" đã hoàn toàn biến thành một lò mổ của thế giới Hồng Hoang!

Tam Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân đều đang bận rộn đối phó với "Vạn Yêu Trận" sắp tự bạo.

Nữ Oa nương nương vội vã chạy đến phía bắc đại lục để xem xét tình hình thương thế của nguyên thần chân linh Phục Hy.

Thập Nhị Tổ Vu thì bị "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Yêu Hoàng Đế Tuấn vây khốn.

Căn bản không có ai chú ý!

Đông Hoàng Thái Nhất trong lúc điên cuồng tự hiến tế chân thân Tam Túc Kim Ô, chỉ hiến tế pháp lực, huyết nhục, tinh huyết.

Nhưng nguyên thần chân linh lại cuốn lấy tất cả linh bảo, chui tọt vào Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", trực tiếp bay ra khỏi "Vạn Yêu Trận", hướng về phía ngoài cửu thiên!

Nguyên lai Đông Hoàng Thái Nhất biết rằng hiến tế nhiều Yêu tộc như vậy mà không giết được Tam Thanh!

Đã kết tử thù với Tam Thanh!

E rằng Yêu tộc cũng không dung chứa y nữa!

Vì vậy, y lập tức nảy ra ý định đào mệnh!

Nhưng trong thế giới Hồng Hoang không còn nơi nương thân!

Chương 283

Chỉ có thể đi ra ngoài Hồng Hoang, tức là trong hỗn độn tìm một tia sinh cơ!

Cho nên Đông Hoàng Thái Nhất đã sử dụng kế "kim thiền thoát xác"!

Lợi dụng sự che đậy của "Vạn Yêu Trận" tự bạo, dưới sự bảo vệ của "Hỗn Độn Chung", y trực tiếp bay ra ngoài cửu thiên, phá vỡ bình chướng thế giới Hồng Hoang, xông vào hỗn độn. "Vù!" "Hỗn Độn Chung" cũng không phân biệt phương hướng, chọn một hướng cách xa "Tử Tiêu Cung" và "Oa Hoàng Cung", lao đầu vào hỗn độn.

Đáng tiếc, Đông Hoàng Thái Nhất thực sự quá xui xẻo!

Động tĩnh lớn do Tam Thanh liên tiếp thành Thánh trong thế giới Hồng Hoang đã kinh động đến Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đang tĩnh tu trong "Hỗn Độn Tu Di Cung"!

Hai huynh đệ từ trong "Hỗn Độn Tu Di Cung" đi ra, nhìn về phía "thế giới Hồng Hoang", có thể lờ mờ cảm nhận được dư ba của đại chiến. "Nhị huynh!

Tam Thanh chứng đạo thành Thánh!

Cục diện của đại huynh trong thế giới Hồng Hoang càng thêm nguy hiểm!

Hay là để ta quay về đi!" Hồng Vân lão tổ lo lắng nói. "Bình tĩnh chớ vội, trước tiên xem tình hình rồi nói!

Nếu tình hình không ổn, đại huynh sẽ gọi chúng ta!" Trấn Nguyên Tử an ủi. "Nhị huynh, thực ra không cần phải đợi nữa đâu!

Tình hình của ta huynh cũng biết, những năm đầu tu luyện, tam thi

hợp nhất có chút tiến triển, nhưng mấy năm gần đây đã hoàn toàn đình trệ rồi!" Hồng Vân lão tổ thở dài nói. "Ta chỉ có tư chất Đại La hoa khai cửu phẩm, muốn hoàn toàn hoàn thành tam thi hợp nhất, đi con đường trảm tam thi chứng đạo thuần túy cần quá nhiều thời gian!

Sự phát triển của thế giới Hồng Hoang căn bản sẽ không cho ta cơ hội!" Hồng Vân lão tổ nói rất chân thành, Trấn Nguyên Tử cũng biết những lời đó không sai. "Thế giới Hồng Hoang ngày càng loạn, ta sợ đại huynh đột nhiên gặp nguy hiểm, ta không kịp chạy về thì làm sao?" Hồng Vân lão tổ thấy Trấn Nguyên Tử lung lay, vội vàng thêm một cú. "Ta dù bây giờ không thể tam thi hợp nhất, nhưng vẫn có thể đi con đường thứ hai mà đại huynh đã chuẩn bị cho ta!

Thực ra cũng không có khác biệt quá lớn phải không?" Hồng Vân lão tổ nói xong, Trấn Nguyên Tử cũng im lặng gật đầu, đồng ý với lời của Hồng Vân lão tổ. "Vậy..." Trấn Nguyên Tử đang định nói.

Bỗng nhiên hai huynh đệ thấy trong hỗn độn từ phía thế giới Hồng Hoang có một đạo kim quang lao đến.

Với nhãn lực của họ, lập tức nhìn rõ đạo kim quang đó chính là Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" đã giao thủ nhiều lần! "Tình huống gì vậy?" Hồng Vân lão tổ có chút thắc mắc. "Chặn lại!" Trấn Nguyên Tử trong đầu linh quang lóe lên, biết rằng thế giới Hồng Hoang đang có đại chiến, "Hỗn Độn Chung" của Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện ở đây nhất định có điều kỳ quặc, nên hét lớn một tiếng! "Vù!" "Vù!" Thân hình Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thoáng một cái, đã đến con đường mà Đông Hoàng Thái Nhất phải đi qua, ẩn đi thân hình. "Xoạt!" Trấn Nguyên Tử vung tay tung ra một đạo lực lượng không gian pháp tắc chặn ngay hướng đi của "Hỗn Độn Chung".

Nguyên thần chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất đang được

"Hỗn Độn Chung" bảo vệ tinh thần căng như dây đàn, bay ra khỏi thế giới Hồng Hoang một đoạn xa, không bị Đạo tổ Hồng Quân ngăn cản, cuối cùng thở phào một hơi!

Nơi này đã vào sâu trong hỗn độn, Đông Hoàng Thái Nhất cảm thấy không cần phải lo lắng ai từ thế giới Hồng Hoang nữa, mà nên cẩn thận đề phòng nguy cơ trong hỗn độn!

Nhưng có Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" hộ thân, cũng tăng thêm cho Đông Hoàng Thái Nhất một chút tự tin! "Bành!" Đông Hoàng Thái Nhất vừa mới thả lỏng tinh thần đã cảm thấy mình đột nhiên đâm vào một bình chướng mạnh mẽ!

Không gian trước mắt thoáng một cái, lại xuất hiện Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đã lâu không thấy bóng dáng! "Các ngươi!

Sao lại ở đây?" Đông Hoàng Thái Nhất sợ đến hồn bay phách tán, kinh hãi hét lên.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn đã lâu không thấy bóng dáng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, ngay cả trong đại chiến trước đó cũng không hiện thân!

Ban đầu còn cẩn thận đề phòng một thời gian, sau đó cho rằng sau đại chiến lần trước, Trấn Nguyên Tử dù không chết cũng nhất định trọng thương chưa lành.

Hồng Vân lão tổ thì trấn thủ "Tu Di Sơn", làm chuẩn bị cuối cùng để thành Thánh, đồng thời bảo vệ Tây Vương Mẫu vẫn là mục tiêu săn lùng của Vu Yêu nhị tộc.

Nhưng có đánh chết y cũng không ngờ, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ lại xuất hiện ở đây!

Trong sâu thẳm hỗn độn!

Trên con đường đào mệnh của y!

Trong lúc Đông Hoàng Thái Nhất đang ngẩn người, Trấn Nguyên Tử đã chờ sẵn, bố trí đầy "Không Gian Cấm Chỉ" ở bốn phương tám hướng, trên dưới trái phải, để ngăn Đông Hoàng Thái Nhất trốn thoát! "Ba Tiêu ác đạo có thể đoán được bản hoàng sẽ xuất hiện ở đây sao?!" Đông Hoàng Thái Nhất kinh hoảng thất thố, theo bản năng cho rằng việc Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ xuất hiện ở đây một cách bất thường là để chặn y!

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại có thể vị bặc tiên tri, biết được y sẽ hoảng loạn chạy trốn khỏi thế giới Hồng Hoang, còn có thể đoán ra được lộ tuyến chính xác?

Đông Hoàng Thái Nhất khó có thể tin, nhưng lại không có cách nào khác để giải thích cảnh tượng trước mắt!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, trong đầu Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên như tia chớp những chuyện liên quan đến Ba Tiêu đạo nhân những năm qua...

Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc phát hiện, dường như Ba Tiêu đạo nhân thật sự có năng lực vị bặc tiên tri thần kỳ!

Mới có thể không quản là mưu cầu công đức, thu được cơ duyên, hay là tranh đoạt bảo vật, đều có thể nắm bắt được mọi cơ hội!

Bất luận là đối địch với ai, bất luận là tranh chấp lần nào cũng có thể chiếm tiên cơ, mưu định rồi mới động! "Ba Tiêu ác đạo lại có năng lực như vậy!!!" Đông Hoàng Thái Nhất kinh ngạc đến tê dại, có chút muốn từ bỏ chống cự!

Lúc này nếu để Ba Tiêu đạo nhân biết Đông Hoàng Thái Nhất lại đưa ra suy đoán như vậy, nhất định sẽ cười khổ kêu oan!

Đông Hoàng Thái Nhất đâm đầu vào ngay trước mặt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ, hoàn toàn là do vận khí quá kém!

Lộ trình mà "Hỗn Độn Tu Di Cung" lựa chọn và lộ trình đào vong của Đông Hoàng Thái Nhất giống nhau, đều tránh xa nơi có "Tử Tiêu Cung" và "Oa Hoàng Cung", gặp nhau như vậy, cũng là chuyện hợp tình hợp lý!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ thấy Đông Hoàng Thái Nhất lại tự mình tìm đến đây, trong lòng thầm cười.

Nhưng cũng không định nói rõ chuyện này, sự tồn tại của "Hỗn Độn Tu Di Cung" cần phải được giữ bí mật tuyệt đối, quyết không thể để người ngoài biết.

Đông Hoàng Thái Nhất hiểu lầm lại vừa hay! "Ha ha ha!

Ngươi nghĩ đại huynh ta là người thế nào?

Sớm đã liệu được sẽ có ngày hôm nay!

Chương 284

Cho nên đã sớm bảo huynh đệ ta ở đây chờ đã lâu rồi!" Hồng Vân lão tổ cố ý nói vậy. "Vốn chờ lâu như vậy, ta còn tưởng đại huynh trăm tính một sơ tính sai rồi!

Không ngờ ngươi thật sự tự mình tìm đến cửa!

Cũng không uổng công huynh đệ ta chờ đợi lâu như vậy!" Hồng Vân lão tổ phát ra tiếng cười hắc hắc âm hiểm. "Không sai!" Trấn Nguyên Tử phối hợp nói, "Thái Nhất đạo hữu!

Sự việc đã đến nước này, ngươi cứ ngoan ngoãn chịu chết đi!" Vừa nói, "Tam Bảo Ngọc Như Ý" trong tay Trấn Nguyên Tử đã đánh về phía "Hỗn Độn Chung"!

Hồng Vân lão tổ cũng tế ra "Thanh Bình Kiếm" và các linh bảo khác, ào ào công kích tới. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Tiếng nổ liên tiếp không ngừng vang lên.

Nguyên thần chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất đang trốn trong "Hỗn Độn Chung", không có sự hỗ trợ của thân thể, năng lực khống chế "Hỗn Độn Chung" giảm mạnh!

Ngược lại còn chịu chấn động kịch liệt, y biết nếu cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa, nguyên thần chân linh sớm muộn cũng sẽ bị chấn tan! "Được được được!

Nếu bản hoàng hôm nay đã rơi vào tay các ngươi!

Vậy chúng ta cùng đồng quy vu tận đi!

Uy năng tự bạo của Tiên Thiên Chí Bảo trong hỗn độn, không chết cũng phải trọng thương!" Đông Hoàng Thái Nhất trong lòng hung ác, muốn tự bạo "Hỗn Độn Chung"! "Đông Hoàng Thái Nhất đạo hữu,

không cần phải vội vàng như vậy!

Chuyện này không phải là không thể thương lượng!" Trấn Nguyên Tử mở miệng ngăn cản. "Sự việc đã đến nước này, còn gì tốt để nói!" Đông Hoàng Thái Nhất giọng điệu chết chóc. "Huynh đệ chúng ta cũng không muốn lưỡng bại câu thương với đạo hữu!

Như vậy đối với chúng ta không có chút lợi ích nào!" Giọng nói của Trấn Nguyên Tử vô cùng trầm ổn, cho người ta một cảm giác an tâm, đáng tin cậy một cách khó hiểu. "Vậy các ngươi muốn thế nào?" Đông Hoàng Thái Nhất yếu ớt hỏi. "Chúng ta chỉ cần 'Hỗn Độn Chung'!

Chỉ cần đạo hữu giao nó ra, chúng ta tuyệt đối sẽ không gây khó dễ cho đạo hữu nữa!" Trấn Nguyên Tử chậm rãi nói. "Ha ha ha!

Quả nhiên!

Các ngươi đã nhắm trúng Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung' của bản hoàng!

Không có nó hộ thân!

Bản hoàng ở trong hỗn độn chẳng phải sinh cơ mờ mịt sao!" Đông Hoàng Thái Nhất thảm nhiên nói. "Thái Nhất đạo hữu!

Ngươi nên biết thành vương bại khấu!

Nói thật, nếu hoàn cảnh của chúng ta đổi chỗ cho nhau, ngươi sẽ làm thế nào?" Trấn Nguyên Tử ngăn Hồng Vân lão tổ mở miệng, để tránh kích thích Đông Hoàng Thái Nhất lúc này thần kinh yếu ớt, tình cảm kích động. "..." Đông Hoàng Thái Nhất im lặng không nói, trong lòng cũng biết Trấn Nguyên Tử nói không sai!

Nếu đổi lại là y, tuyệt đối sẽ làm còn tuyệt hơn đối phương! "Thái Nhất đạo hữu cũng đã nói!

Giao ra 'Hỗn Độn Chung', ở trong hỗn độn chỉ là sinh cơ mờ mịt, nhưng tuyệt không phải là chắc chắn phải chết!" "Nhưng nếu ngươi không chịu!

Bất luận là tự bạo 'Hỗn Độn Chung' hay chúng ta cứ giằng co ở đây, đợi ba vị huynh đệ kia chạy đến, vị kia của Yêu tộc chạy đến!

Kết cục của ngươi e rằng sẽ không tốt hơn việc mạo hiểm vào hỗn độn là bao!" Trấn Nguyên Tử tuy không biết cụ thể trong thế giới Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng đoán ra được.

Đông Hoàng Thái Nhất nếu không phải đi vào đường cùng, sẽ không vứt bỏ chân thân Tam Túc Kim Ô, chỉ còn nguyên thần chân linh mang theo linh bảo trốn vào hỗn độn! "Thái Nhất đạo hữu, thân là nhân vật số hai của Yêu tộc, trong tay chắc chắn không thiếu những bảo mệnh linh bảo có công năng đặc biệt!" "Nếu ngươi đã chọn xông vào hỗn độn, bần đạo tin rằng ngươi nhất định không chỉ có 'Hỗn Độn Chung' là thủ đoạn bảo mệnh, bần đạo dám cam đoan, trong tay đạo hữu chắc chắn còn có hậu thủ khác!" Trấn Nguyên Tử ra vẻ thấu suốt mọi việc, nói ra một suy đoán mà bản thân cũng không chắc chắn.

Nguyên thần chân linh của Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên rung động kịch liệt!

Thật sự bị Trấn Nguyên Tử đoán mò trúng rồi!

Trong tay Đông Hoàng Thái Nhất thật sự có một kiện dị bảo có thể tăng tỷ lệ sống sót trong hỗn độn lên mấy lần!

Chỉ là công năng của kiện dị bảo đó quá đặc thù, khi ở thế giới Hồng Hoang căn bản không có đất dụng võ!

Vì vậy Đông Hoàng Thái Nhất tuy vì tò mò mà luyện hóa nó, nhưng chưa từng nghĩ có một ngày sẽ thực sự dùng đến. "Thái Nhất đạo hữu!

Một tia sinh cơ!

Hoặc là chắc chắn phải chết!

Nên chọn thế nào, ngươi tự quyết định!" Trấn Nguyên Tử bình thường không thích nói chuyện.

Nhưng đến thời khắc quan trọng lại thao thao bất tuyệt khuyên bảo, phân tích, từng chút một phá vỡ phòng tuyến tâm lý của Đông Hoàng Thái Nhất. "Ngươi là một bậc hoàng giả của Yêu tộc, nếu ngay cả chút tinh thần mạo hiểm cũng không có, làm sao có thể thành đại nghiệp?

Ngươi còn hy vọng có thể ở trong hỗn độn thu được đại cơ duyên, làm lại từ đầu, rửa sạch nỗi nhục xưa sao?" Trấn Nguyên Tử không chỉ ôn tồn khuyên bảo, mà còn dùng phép khích tướng để kích thích Đông Hoàng Thái Nhất. "Được!

Đại trượng phu có thể co có thể duỗi!

Bản hoàng hôm nay nhận thua! 'Hỗn Độn Chung' giao cho các ngươi!

Nhưng hãy nhớ kỹ!

Chỉ cần bản hoàng không chết, tương lai nhất định sẽ quay lại tìm các ngươi báo thù!" Đông Hoàng Thái Nhất hung hăng nói ra lời tuyên ngôn mà ngay cả bản thân cũng không có lòng tin. "Vậy bần đạo ở đây xin chúc Thái Nhất đạo hữu tâm sự thành!

Chương 285

Ở trong hỗn độn có thể có đại cơ duyên, đại thu hoạch!" Trấn Nguyên Tử nhàn nhạt cười, không nói nữa. "Bây giờ ở trong hỗn độn, bản hoàng cũng không tin vào đại đạo, thiên đạo, các ngươi hãy dùng con đường chứng đạo của mình thề, sau khi nhận được 'Hỗn Độn Chung' sẽ không bao giờ gây bất lợi cho bản hoàng nữa!" Yêu cầu của Đông Hoàng Thái Nhất không hề làm người ta bất ngờ. "Được!" Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ sảng khoái thề.

Đông Hoàng Thái Nhất nén cơn đau kịch liệt của nguyên thần chân linh, rút thiện niệm thiện thi ra khỏi "Hỗn Độn Chung", liên tiếp dùng mấy quả linh quả, mới ổn định được sự chấn động của nguyên thần chân linh. "Vù!" "Hỗn Độn Chung" biến thành vật vô chủ rơi vào tay Trấn Nguyên Tử.

Đông Hoàng Thái Nhất không chần chừ thêm nữa, ngay khoảnh khắc Trấn Nguyên Tử gỡ bỏ không gian cấm chỉ, y đội một kiện linh bảo khác trực tiếp xông vào hỗn độn, chốc lát sau đã biến mất không thấy! "Ha ha ha ha!

Nhị huynh thật có tài!

Lại có thể đơn giản như vậy lừa được Tiên Thiên Chí Bảo 'Hỗn Độn Chung'!" Hồng Vân lão tổ hưng phấn đến mặt đỏ bừng! "Sao có thể gọi là lừa?

Đây là cuộc đấu trí?

Nếu không phải Đông Hoàng Thái Nhất tâm thần đại loạn!

Vi huynh căn bản khó mà thành công!" Trấn Nguyên Tử thở phào một hơi, mang theo Hồng Vân lão tổ quay về "Hỗn Độn Tu Di Cung". "Tam đệ, trong ba huynh đệ chúng ta, chỉ có đệ không có linh bảo hộ

thân mạnh mẽ! 'Hỗn Độn Chung' này giao cho đệ luyện hóa đi!" Trấn Nguyên Tử tuy không nỡ, nhưng vẫn đẩy "Hỗn Độn Chung" về phía Hồng Vân lão tổ. "Thôi đi!

Ta không cần đâu!

Cái này là nhị huynh từ tay Đông Hoàng Thái Nhất lấy được!

Có quan hệ gì với ta?" Hồng Vân lão tổ liên tục xua tay. "Lại nói!

Huynh cũng biết, ta không quan tâm đến những thứ này!

Linh bảo trảm thi ta có!

Đợi ta thành Thánh rồi, ba cái tiên thiên hồ lô cũng không cần che che giấu giấu nữa, có 'Thanh Bình Kiếm', 'Tu Di Hồ' mấy linh bảo này là đủ dùng rồi, 'Hỗn Độn Chung' rơi vào tay ta chẳng phải là minh châu bị che lấp sao!" Hồng Vân lão tổ không đợi Trấn Nguyên Tử nói tiếp, đã nói.

“Nhưng nhị huynh thì khác! ‘Hỗn Độn Chung’ cũng có thuộc tính không gian, lại là chí bảo phòng ngự, đối với việc tu luyện ‘Không Gian Pháp Tắc’ và ‘Thủ Hộ Pháp Tắc’ của nhị huynh đều có trợ giúp rất lớn!” Hồng Vân lão tổ dùng ngữ khí nghiêm túc hiếm thấy để phân tích cho Trấn Nguyên Tử.

“Ta đều biết, đợi sau khi nhị huynh thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sẽ phải theo đại huynh cùng nhau ra ngoài sông pha thế giới Hỗn Độn! ‘Địa Thư’ là hình mẫu đại địa của thế giới Hồng Hoang, nếu bị mang đi sẽ gây ảnh hưởng không nhỏ đến thế giới Hồng Hoang, ta biết với tính cách của nhị huynh chắc chắn sẽ không mang nó đi!” “Lúc đó không có linh bảo hộ thân mà sông pha thế giới Hỗn Độn sao?

Cho nên, mang theo ‘Hỗn Độn Chung’ cùng đại huynh đi sông pha Hỗn Độn mới an toàn hơn!” “Đừng lôi thôi nữa!

Ta phải chuẩn bị, mau chóng trở về thế giới Hồng Hoang!

Nhị huynh ở lại đây tế luyện ‘Hỗn Độn Chung’ cho tốt, mau chóng tam thi hợp nhất, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới là đại sự!” Hồng Vân lão tổ ba hoa một tràng, căn bản không cho Trấn Nguyên Tử cơ hội nói chuyện.

Trấn Nguyên Tử khi đối diện với người bạn tốt, người huynh đệ luôn ở bên mình này, lập tức trở nên vụng về, không biết nói gì, cuối cùng chỉ đành bất đắc dĩ lắc đầu mỉm cười, chấp nhận ý tốt của Hồng Vân lão tổ!

Nhìn Trấn Nguyên Tử ngồi trên “Ngộ Đạo Bồ Đoàn” bắt đầu luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo “Hỗn Độn Chung”, Hồng Vân lão tổ đóng lại tất cả cấm chế hộ cung của “Hỗn Độn Tu Di Cung”, khiến nó hoàn toàn biến mất không dấu vết trong Hỗn Độn.

Thông qua “Tu Di Sơn Môn” thạch cổ, Hồng Vân lão tổ lặng lẽ trở về “Tu Di Sơn”.

Lúc này, trong “Vạn Yêu Trận”, hết bất ngờ này đến bất ngờ khác vẫn đang xảy ra.

Đông Hoàng Thái Nhất thi triển đủ loại thủ đoạn bất ngờ, tự bạo “Vạn Yêu Trận”, mang đến uy hiếp cực lớn cho mọi người trong trận!

Tam Thanh Thánh nhân nhất thời không thể phá vỡ “Vạn Yêu Trận”, trong thời gian ngắn tự vệ không đáng lo.

Nhưng uy lực tự bạo tiếp theo của “Vạn Yêu Trận” tuyệt đối không nhỏ, trong mắt Tam Thanh Thánh nhân cũng lộ ra vẻ lo lắng!

“Ngô là Tiếp Dẫn!

Cảm niệm vạn tộc sinh linh trong thiên hạ chìm trong biển khổ, nay lập đại nguyện, lấy việc độ hóa sinh linh Hồng Hoang, cứu vớt thương sinh khỏi khổ nạn làm nhiệm vụ của mình, lấy ‘Linh Sơn’ làm căn cơ, lập nên ‘Nam Phương Giáo’!” “Ngô Tiếp Dẫn là ‘Nam

Phương Giáo' Đại giáo chủ!

Dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Cửu Long Kim Trượng' trấn áp khí vận, dùng bạn sinh linh bảo 'Tiếp Dẫn Bảo Tràng' làm chứng đạo chi bảo!" "'Nam Phương Giáo' lập ra tám trăm bàng môn!

Người nhập 'Nam Phương Giáo' ta, không phải là người trong Huyền môn, Thiên Đạo chứng giám!" Tiếp Dẫn đạo nhân dõng dạc tuyên bố!

"Ầm!" Ngoài cửu thiên, công đức kim vân lại một lần nữa xuất hiện, huyền hoàng công đức chi lực bỏ qua sự bạo động của "Vạn Yêu Trận", trực tiếp nhập vào trong cơ thể Tiếp Dẫn đạo nhân!

Tiếp Dẫn đạo nhân ở ngoài Huyền môn chính tông lập ra tám trăm bàng môn, chính hợp với sự phát triển của Thiên Đạo, có ích cho sự diễn hóa của thế giới Hồng Hoang.

Vì vậy, huyền hoàng công đức chi lực mà Tiếp Dẫn nhận được lại nhiều hơn Tam Thanh rất nhiều!

Tiếp Dẫn đạo nhân sớm đã trảm khứ tam thi, nay thánh nhân quả vị đã là định cục, nên cũng không cần che giấu nữa.

Chỉ hấp thu chưa đến một nửa huyền hoàng công đức chi lực, y liền triệt để luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí".

Tiếp Dẫn đạo nhân cũng hiểu rõ nguyên nhân do linh bảo trảm thi của mình không đồng bộ, căn bản không thể tam thi hợp nhất.

Tiếp Dẫn đạo nhân trực tiếp dung hợp lại tam thi thiện, ác, tự ngã vào bản thân, thành tựu thánh nhân quả vị!

Hiểu rõ phẩm giai của "Cửu Long Kim Trượng" không bằng linh bảo trấn áp khí vận của Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên!

Vì thế, Tiếp Dẫn đạo nhân đem toàn bộ huyền hoàng công đức chi

lực còn lại rót vào trong "Cửu Long Kim Trượng", tăng cường công năng trấn áp khí vận của nó!

Lại một vị Thánh nhân ra đời, thiên địa lại xuất hiện vô số dị tượng!

Vô số sinh linh Hồng Hoang vừa mới đứng dậy chưa được bao lâu lại phải cúi mình khấu bái, bái kiến "Nam Phương Giáo giáo chủ Tiếp Dẫn Thánh nhân"!

"Ngô là Chuẩn Đề!

Bàng môn tu luyện gian nan, ngô nguyện phụ trợ Tiếp Dẫn Thánh nhân thành tựu vĩ nghiệp này!

Vì thương sinh thiên hạ ở ngoài Huyền môn, tìm một con đường tu luyện khác!" "Nay lập đại nguyện, lấy việc độ hóa sinh linh Hồng Hoang, cứu vớt thương sinh khỏi khổ nạn làm nhiệm vụ của mình, lấy 'Linh Sơn' làm căn cơ, lập nên 'Nam Phương Giáo'!" "Ngô Chuẩn Đề là 'Nam Phương Giáo' Nhị giáo chủ!

Dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Cửu Long Kim Trượng' trấn áp khí vận, dùng bạn sinh linh bảo 'Thất Bảo Diệu Thụ' làm chứng đạo chi bảo!" "Lập ra tám trăm bàng môn!

Người nhập 'Nam Phương Giáo' ta, không phải là người trong Huyền môn, Thiên Đạo chứng giám!" Chuẩn Đề đạo nhân vừa dứt lời, công đức kim vân ngưng tụ trên trời lúc Tiếp Dẫn Thánh nhân thành thánh đã tan đi.

Chuẩn Đề đạo nhân không phải lập giáo, chỉ là Nhị giáo chủ của "Nam Phương Giáo", nên không có công đức lập giáo hạ xuống!

Chương 286

Chuẩn Đề cắn răng, lại dõng dạc nói: “Ta nếu chứng được Vô Thượng Bồ Đề, thành Chánh Giác rồi, cõi Phật ta ở, đầy đủ vô lượng công đức trang nghiêm không thể nghĩ bàn.” “Không có địa ngục, ngạ quỷ, cầm thú, các loài bay lượn, lúc nhúc. ...

Tất cả chúng sinh, cùng Diêm Ma La Giới, trong ba đường ác, sinh vào cõi ta, nhận pháp hóa của ta, đều được A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề. ...” “Không bị đọa vào ác thú nữa.

Được nguyện, mới làm Phật.

Không được nguyện, không lấy Vô Thượng Chánh Giác.

Ta làm Phật rồi, mười phương thế giới, tất cả chúng sinh, khiến sinh vào cõi ta.” “Đều có thân vàng tím ma chân, ba mươi hai tướng, đại trượng phu.

Đoan chính sạch sẽ, tất cả như một.

Nếu hình mạo khác biệt, có tốt xấu, không lấy Chánh Giác. ...” “Ta làm Phật rồi, dưới từ lòng đất, trên đến hư không, cung điện, lầu gác, ao suối, hoa cây, tất cả vạn vật trong cõi nước, đều do vô lượng bảo hương hợp thành.

Hương đó lan tỏa khắp mười phương thế giới.” “Chúng sinh nghe được, đều tu Phật hạnh. ...” “Ta làm Phật rồi, Bồ Tát trong mười phương thế giới, nghe danh ta, tu Bồ Tát hạnh, đầy đủ đức bản, tức thời không được Nhất Nhị Tam Nhẫn, với các pháp của Phật, không thể hiện chứng bất thoái chuyển, không lấy Chánh Giác.” “Nguyện đem công đức này, trang nghiêm Phật Tịnh Độ.

Trên báo bốn ơn nặng, dưới cứu ba đường khổ.

Nếu có người thấy nghe, đều phát tâm Bồ Đề.

Hết một báo thân này, đồng sinh Cực Lạc quốc.” Chuẩn Đề liều mình, một hơi phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện!

Ngoài cửu thiên lại một lần nữa ngưng tụ công đức kim vân, một luồng huyền hoàng công đức chi khí hơi ít hơn công đức lập giáo của Nguyên Thủy từ trên trời giáng xuống!

Nhưng Chuẩn Đề đạo nhân không có cơ duyên thành thánh “Hồng Mông Tử Khí”, dưới sự thúc đẩy của huyền hoàng công đức chi lực, tu vi tăng vọt rất nhiều, nhưng lại bị kẹt ở bước cuối cùng của tam thi hợp nhất, khó có thể tiến thêm!

Vào thời khắc then chốt, Chuẩn Đề đạo nhân cuối cùng cũng hiểu ra điểm mấu chốt của “trảm tam thi chứng đạo chi pháp”!

“Ai!

Quả nhiên người không bằng trời!” Chuẩn Đề đạo nhân cảm khái một tiếng, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ!

Dừng lại ở Bán bộ Thánh nhân!

Chuẩn Đề tuy không phải Thánh nhân, nhưng Bán bộ Thánh nhân cũng có dị tượng trời hiện.

Chúng sinh Hồng Hoang thi nửa lễ bái kiến “Nam Phương Giáo Nhị giáo chủ Chuẩn Đề Đại Tôn”!

Chuẩn Đề đạo nhân cười khổ đem toàn bộ huyền hoàng công đức chi lực còn lại cũng rót vào trong “Cửu Long Kim Trượng”!

Nhận được lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực rót vào, “Cửu Long Kim Trượng” cuối cùng cũng tiến hóa thành Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo!

Đủ để trấn áp khí vận “Nam Phương Giáo”!

“Ai!

Sư đệ!

Hà tất phải khổ như vậy!” Tiếp Dẫn Thánh nhân thở dài một tiếng, Chuẩn Đề đạo nhân biết rõ khó có thể thành thánh, nhưng vẫn muốn làm cú chót này!

Phát ra nhiều đại hoành nguyện như vậy, e rằng trong vô tận tuế nguyệt sau này đều phải bận rộn vì chúng!

“Sư huynh không cần lo lắng!

Sư đệ ta nếu không làm vậy, làm sao có thể có được tu vi tam thi Chuẩn Thánh đỉnh phong, Bán bộ Thánh nhân như bây giờ!” Chuẩn Đề Đại Tôn không để ý, vì một phần vạn cơ hội cũng sẽ cược cả gia sản!

Nhìn những người có mặt tại đây người thì thành Thánh, người thì thành Bán bộ Thánh nhân!

Lúc này, Minh Hà lão tổ bị “Vạn Yêu Trận” đánh cho trọng thương, trong mắt huyết quang lóe lên, cũng đã có quyết định!

Minh Hà lão tổ tuy thấy Chuẩn Đề Đại Tôn phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện cũng không thể thành Thánh, tuy biết cơ hội không lớn!

Nhưng bất luận là vì lúc này đang đối mặt với nguy cơ sinh tử, hay vì bản năng quyết không từ bỏ bất kỳ cơ hội nào để nâng cao thực lực.

Minh Hà lão tổ trong nháy mắt hạ quyết tâm, lớn tiếng hô: “Ngô là Minh Hà Huyết Hải chi chủ Minh Hà lão tổ!

Vì thế giới Hồng Hoang trấn thủ Minh Hà Huyết Hải, ‘Vô Để Huyết Uyên’, bảo vệ sự ổn định của thế giới Hồng Hoang!” “Cảm

nhận sự hung hiểm của Minh Hà Huyết Hải, nay lập 'Tu La Giáo', giáo chúng Tu La vĩnh thế trấn thủ Minh Hà Huyết Hải, 'Vô Để Huyết Uyên', bảo vệ thế giới Hồng Hoang khỏi sự va chạm của Minh Hà Huyết Hải!" "Dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên' trấn áp khí vận 'Tu La Giáo', dùng tuyệt thế hung khí 'Nguyên Đồ', 'A Tỳ' làm chứng đạo chi bảo!" Minh Hà lão tổ vừa dứt lời, công đức kim vân chưa tan ngoài cửu thiên lại hội tụ.

Một luồng huyền hoàng công đức chi lực không kém Chuẩn Đề Đại Tôn bao nhiêu từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong cơ thể Minh Hà lão tổ.

Minh Hà lão tổ dưới sự phụ trợ của huyền hoàng công đức chi lực, không bao lâu, cuối cùng cũng thành công mượn "A Tỳ" trảm khứ tự ngã thi, đạt đến tu vi tam thi Chuẩn Thánh.

Sau đó tu vi tiếp tục tăng lên ổn định, nhưng Minh Hà lão tổ cũng không có cơ duyên thành thánh "Hồng Mông Tử Khí", một lát sau liền gặp bình cảnh, khó có thể tiến thêm một bước!

Minh Hà lão tổ chỉ có thể đem huyền hoàng công đức chi lực còn lại rót vào trong "Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên"!

Cùng lúc Minh Hà lão tổ thành tam thi Chuẩn Thánh!

Tam Thanh Thánh nhân cùng Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn tụ lại một chỗ!

"Tam Thanh sư huynh! 'Vạn Yêu Trận' nếu hoàn toàn tự bạo uy lực cực lớn, e rằng chúng ta cũng không thể toàn thân trở ra!

Thế giới Hồng Hoang e rằng cũng sẽ bị trọng thương!

Chúng ta cũng sẽ bị liên lụy!

Phải làm thế nào, xin Tam Thanh sư huynh định đoạt!" Tiếp Dẫn Thánh nhân đối với Tam Thanh Thánh nhân thái độ vẫn rất tôn kính!

Điều này khiến Tam Thanh Thánh nhân trong lòng rất thoải mái!

Thấy ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía mình, Lão Tử không nhường ai, nói: "Chúng ta ra tay phá vỡ hung trận này!

Cố gắng giảm thiểu ảnh hưởng đối với thế giới Hồng Hoang!" Có người đưa ra chủ ý, mấy người còn lại cũng không nhiều lời, trực tiếp bắt đầu động thủ!

Lão Tử Thánh nhân đầu đội "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp", sau khi thành thánh, uy lực của nó đã được kích phát toàn bộ!

Từng luồng huyền hoàng công đức chi khí cuồn cuộn tuôn ra, bảo vệ Lão Tử Thánh nhân một cách nghiêm ngặt.

Lão Tử Thánh nhân hoàn toàn tự tin rằng dù cho "Vạn Yêu Trận" thật sự tự bạo thành công, Thánh nhân bất tử của y tuyệt đối sẽ không bị trọng thương!

Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ" uy lực cũng tăng vọt, "xoạt xoạt xoạt!" trải ra, che phủ một nửa không gian trong "Vạn Yêu Trận"!

Một cây cầu vàng bạch ngọc từ trong "Thái Cực Đồ" hạ xuống, tức khắc trấn áp khí hỗn loạn cuồng bạo!

"Chư Thiên Khánh Vân" lơ lửng trên đầu Nguyên Thủy Thánh nhân đã khôi phục nguyên trạng khi y đạt được thánh nhân quả vị!

Chương 287

Lúc này, nó lại hiện ra dị tượng như nhà cửa, bảo vệ Nguyên Thủy ở bên trong, khiến Nguyên Thủy trong lòng vô cùng yên tâm!

Cũng như vậy, Nguyên Thủy Thánh nhân cuối cùng cũng có thể hoàn toàn thi triển uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên"!

Vô số hỗn độn kiếm khí được Nguyên Thủy Thánh nhân vung ra, uy lực so với lúc Chuẩn Thánh kích phát ra hỗn độn kiếm khí không biết đã tăng cường bao nhiêu lần!

Sự khác biệt giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh quả nhiên trời đất một vực, cách xa mười vạn tám ngàn dặm!

"Xoẹt!" "Xoẹt!" "Xoẹt!"...

"Vạn Yêu Trận" vốn nghiêm ngặt, vững chắc bị vô số hỗn độn kiếm khí đâm thủng, xuất hiện vô số lỗ hổng!

Giống như một cái bao tải rách nát cũ kỹ.

Trong "Vạn Yêu Trận", vô số oán khí, hồn phách, tinh huyết, pháp lực của vô số sinh linh Yêu tộc, bao gồm cả Nhị thi Chuẩn Thánh Phục Hy và Tam thi Chuẩn Thánh Đông Hoàng Thái Nhất, từ những lỗ hổng đó tuôn ra, khuếch tán ra thế giới Hồng Hoang, gây ra hỗn loạn cực lớn, mang đến tai họa vô biên cho vạn vật sinh linh Hồng Hoang.

Thông Thiên Thánh nhân thì tế ra "Tru Tiên Kiếm Trận", trực tiếp bao phủ "Vạn Yêu Trận Đồ".

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

"Vạn Yêu Trận Đồ" bùng phát sức mạnh cuồng bạo vô cùng, muốn xông ra khỏi vòng vây của "Tru Tiên Kiếm Trận".

Nhưng "Vạn Yêu Trận Đồ" tuy hấp thu vô số năng lượng huyết tinh cuồng bạo, nhưng lại không có người chủ trận, làm sao có thể chống lại được "Tru Tiên Kiếm Trận" do Thông Thiên Thánh nhân đích thân điều khiển!

Một lát sau.

"Rắc!" "Vạn Yêu Trận Đồ" ngoan cố không chịu khuất phục, sau một vòng chém của "Tru Tiên Tứ Kiếm", trên trận đồ trực tiếp bị chém ra mấy vết nứt khổng lồ.

"Phụt..." Khí hỗn loạn khổng lồ ẩn chứa trong "Vạn Yêu Trận Đồ" giống như quả bóng bị xì hơi, tuôn ra ngoài!

Thông Thiên Thánh nhân không một mình xử lý những khí hỗn loạn đó, mà vui mừng như điên, vẫy tay thu lấy tấm "Vạn Yêu Trận Đồ" đang lơ lửng muốn rơi xuống bụi trần vào trong túi.

"Vạn Yêu Trận Đồ" sau này khi "Tiệt Giáo" của Thông Thiên Thánh nhân dần lớn mạnh, có cục diện vạn tiên triều bái, đã được thay đổi diện mạo thành "Vạn Tiên Trận"!

Nhưng đó đều là chuyện sau này, ở đây không nói nhiều.

Tam Thanh Thánh nhân mỗi người thi triển thủ đoạn, hai vị giáo chủ Nam Phương Giáo cũng không hề nhàn rỗi.

Tiếp Dẫn Thánh nhân liên tục vung "Tiếp Dẫn Bảo Tràng", "Càn Khôn Đồ", Chuẩn Đề Đại Tôn "Thất Bảo Diệu Thụ", "Càn Khôn Phiến" không ngừng một khắc!

Họ thu lấy từng Yêu tộc Đại La Kim Tiên vốn bị "Vạn Yêu Trận" khống chế, sau khi bị tộc nhân huyết tế, bị khí hỗn loạn xông lên đầu óc, rơi vào điên cuồng.

"Các vị đạo hữu!

Các ngươi tuy rơi vào ma đạo, nhưng ‘Nam Phương Giáo’ ta độ hóa vạn vật sinh linh!

Ngô sẽ siêu độ cho các ngươi, để các ngươi quay đầu là bờ!” Tiếp Dẫn Thánh nhân miệng lẩm bẩm!

Minh Hà lão tổ thì triệu hồi ra một đoạn huyết hà, thu lấy khí hỗn loạn được tạo thành từ vô số huyết khí, sát khí, oán khí, hồn phách nồng đậm sau khi vô số tộc nhân Yêu tộc trong “Vạn Yêu Trận” chết đi, cùng các loại năng lượng phụ diện khác.

Những khí hỗn loạn này tuy có khác biệt với năng lượng của Minh Hà Huyết Hải, nhưng lại có điểm tương tự, có ý nghĩa tham khảo mạnh mẽ, nên y toàn lực thu thập!

Làm chuyện tương tự với Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn, Minh Hà lão tổ đương nhiên là Ba Tiêu đạo nhân.

Ảo ảnh “Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn” xuất hiện trước mặt hắn, hướng vào trong “Vạn Yêu Trận” điên cuồng hút mạnh, bất luận là những Yêu tộc Đại La Kim Tiên kia, hay là lực lượng hỗn loạn bạo động vô cùng!

Số lượng Đại La Kim Tiên và lực lượng hỗn loạn rất lớn, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn và Minh Hà lão tổ cũng không tranh giành với Ba Tiêu đạo nhân, mỗi người đều cắm cúi thu hoạch lợi ích!

Tuy có Tam Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn, Ba Tiêu đạo nhân và Minh Hà lão tổ toàn lực trấn áp, suy yếu!

Nhưng vẫn không thể hoàn toàn khống chế được sự tự bạo của “Vạn Yêu Trận”!

“Ầm!” “Vạn Yêu Trận” cuối cùng cũng tự bạo, sóng năng lượng

mãnh liệt hướng về bốn phương tám hướng xông vào đại lục Hồng Hoang!

"Rắc!" "Rắc!" "Rắc!"...

Nhiều nơi trong thế giới Hồng Hoang phát ra những tiếng động lớn khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang đều kinh hãi!

Trong trận chiến Vu Yêu lần này, đại lục Hồng Hoang đã phải chịu gánh nặng cực lớn do ảnh hưởng của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", cũng như dư chấn từ cuộc đại chiến giữa "Vạn Yêu Trận" và các vị Thánh nhân.

May mà Đông Hải Thanh Long nhất tộc dẫn dắt thủy tộc lân giáp Đông Hải, Lão Quy thừa tướng cũng ở sau lưng giúp đỡ, miễn cưỡng bảo vệ được đại lục Đông phương.

Trên đại lục Nam phương có Chu Tước nhất tộc dẫn dắt một đám cao thủ phi cầm tộc trong "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn", Nguyên Phượng cũng âm thầm ra tay, giúp ổn định tình hình đại lục Nam phương.

Đại lục Bắc phương có Bắc Hải Huyền Vũ đạo nhân, Bắc Minh chi hải Yêu sư Côn Bằng, có một vị chưa từng hiện thân nhưng cực kỳ to lớn là Bắc Hải Huyền Quy ra mặt trấn áp.

Đại lục Tây phương có Hồng Vân lão tổ vừa trở về "Tu Di Sơn", Tây Vương Mẫu, cùng với tu sĩ như Tây phương đại lục Bạch Hổ đạo nhân ra tay bảo vệ.

Cũng chính sau trận đại chiến này, thế giới Hồng Hoang bắt đầu có cách nói về tứ linh thú "Đông Thanh Long, Tây Bạch Hổ, Nam Chu Tước, Bắc Huyền Vũ"!

Đại lục Trung ương có Thủy Kỳ Lân dẫn dắt Kỳ Lân nhất tộc toàn lực bảo vệ tại "Bất Chu Sơn".

Trong "Hỏa Vân Động", Nhân tộc tam tổ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị cũng toàn lực ra tay ổn định cục diện Trung thổ đại lục.

Có những tu sĩ trong một số tiên sơn phúc địa cũng lần lượt ra tay, trong đó mạnh nhất là các tu sĩ của mạch "Tu Di Sơn" phân bố khắp nơi trên đại lục Hồng Hoang bảo vệ con người.

Nhưng dù có nhiều tu sĩ ra tay như vậy, trong trận chiến trước đó cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì sự hoàn chỉnh của đại lục Hồng Hoang.

Nhưng dưới dư uy của "Vạn Yêu Trận" sau khi bị Tam Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn, Minh Hà lão tổ và Ba Tiêu đạo nhân làm suy yếu rồi tự bạo lan đến!

"Rắc!" "Rắc!"...

Giữa đại lục Tây Hồng Hoang và đại lục Trung thổ vốn đã bị phá hoại trong trận quyết chiến cuối cùng của Long Hán đại kiếp, tạo ra những vết nứt lớn, vực sâu, khe rãnh, sông lớn, sông cái... nay lại càng mở rộng thêm vô số lần!

Bị ảnh hưởng bởi "Vạn Yêu Đại Trận", trong những vết nứt lớn, vực sâu, khe rãnh này đều tràn ngập các loại lực lượng hỗn loạn rò rỉ từ "Vạn Yêu Trận", hình thành nên từng tuyệt địa quỷ dị, nguy hiểm.

Hiện nay, mối liên kết giữa đại lục Tây phương và đại lục Trung thổ chỉ còn lại "Vạn Thọ Sơn", "Tây Côn Luân", và một con "Thông Thiên Hà" mênh mông vô tận!

Thông Thiên Hà vốn là con sông lớn nhất trong đại lục Tây phương, chảy từ ngọn thần sơn đệ nhất đại lục Tây phương "Tu Di Sơn" xuống, nên được sinh linh đại lục Tây phương đặt tên là "Thông Thiên Hà".

Uốn lượn chảy qua phần lớn lãnh thổ đại lục Tây phương, nhưng lần địa chấn này không chỉ khiến "Thông Thiên Hà" do nước ngầm dâng lên, lòng sông mở rộng trở nên mênh mông hơn.

Nó còn trực tiếp chảy từ đại lục Tây phương vào đại lục Trung thổ, hình thành một con "Thông Thiên Hà" xuyên suốt, nối liền đại lục Tây phương và đại lục Trung thổ.

Cùng lúc đại lục Tây phương và đại lục Trung thổ bị chia cắt, đại lục Đông phương, đại lục Nam phương và đại lục Bắc phương cũng vì "Vạn Yêu Trận" tự bạo mà tạo ra những vết nứt, vực sâu, khe rãnh, sông lớn, sông cái... lớn nhỏ khác nhau với đại lục Trung thổ.

Đại lục Hồng Hoang vốn là một khối lục địa khổng lồ rộng lớn vô biên.

Vì quá lớn, nên tu sĩ Hồng Hoang theo thói quen ngũ phương ngũ cực "Đông Tây Nam Bắc Trung".

Lấy một số địa vật mang tính biểu tượng đặc biệt làm ranh giới, chia đại lục Hồng Hoang thành đại lục Đông phương, đại lục Tây phương, đại lục Nam phương, đại lục Bắc phương, và đại lục Trung thổ quan trọng nhất.

Chương 288

Hiện nay, "Vạn Yêu Trận" tự bạo đã khiến năm phương đại lục Đông Tây Nam Bắc Trung bị chia cắt... và khí hỗn loạn cuồng bạo xâm nhập vào nhiều núi sâu rừng rậm, đầm lầy thung sâu trên đại lục Hồng Hoang, hình thành vô số tuyệt địa, hung địa cực kỳ nguy hiểm!

Từ đó về sau, trong thói quen ước định thành tục của tu sĩ Hồng Hoang, dần dần gọi bốn phương đại lục Đông Tây Nam Bắc là "Đông Thắng Thần Châu", "Tây Ngưu Hạ Châu", "Nam Thiệm Bộ Châu", "Bắc Câu Lô Châu".

Diện tích bốn phương đại lục đều không chênh lệch quá lớn, còn đại lục Trung thổ thì gấp hơn năm lần diện tích của một đại lục bất kỳ trong bốn phương.

Vì vậy, đại lục Trung thổ được gọi là "Trung Thổ Ngũ Châu", ý là diện tích Trung thổ tương đương với năm lần các châu khác!

Như vậy, đại lục Hồng Hoang đã bị chia thành "Cửu Châu chi địa"!

Điều này khiến Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc rất lâu!

Hắn cũng không ngờ hiệu ứng hồ điệp lại khiến thế giới Hồng Hoang xảy ra biến hóa lớn như vậy!

Nhưng đó đều là chuyện sau này!

Hiện tại, những người đang nỗ lực hóa giải cơn bão tự bạo của "Vạn Yêu Trận" căn bản không rảnh lo chuyện khác.

Họ đều là những người biết đại thể, biết rằng nền tảng của thế giới Hồng Hoang, đại lục Hồng Hoang chính là trọng tâm của thế giới Hồng Hoang.

Nếu đại lục Hồng Hoang có chuyện, dù là Thánh nhân thì có thể làm gì?

Vì vậy, những người này hoàn toàn từ bỏ những toan tính nhỏ trong lòng, toàn bộ dùng hết sức lực để làm suy yếu ảnh hưởng tự bạo của "Vạn Yêu Trận".

Công Đức Chí Bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" của Lão Tử Thánh nhân dưới sự thúc đẩy của pháp lực Thánh nhân, trở nên cao ngất trời, đáy tháp hình thành một vòng xoáy màu vàng mạnh mẽ, toàn lực hấp thu lực lượng hỗn loạn đang lan tỏa!

Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ" hóa thành cầu vàng bạch ngọc vắt ngang trời, định trụ vô số lực lượng hỗn loạn, dùng địa thủy hỏa phong để luyện hóa chúng.

Hung sát chí bảo "Trấn Thiên Quan" nắp quan tài mở ra một khe hở lớn hơn, như cá kình hút nước, thu lấy khí hỗn loạn.

Những khí hỗn loạn cuồng bạo đó ở xung quanh "Trấn Thiên Quan" đều ngoan ngoãn thuận theo, không chút phản kháng.

Các linh bảo khác của Lão Tử như "Bát Cảnh Cung Đăng", "Thái Thanh Thần Phù", "Vô Tự Thiên Thư Thượng Quyển" cũng lần lượt toàn lực xuất ra.

Pháp lực Thánh nhân quả nhiên phi thường, nhiều chí bảo, linh bảo như vậy đồng thời toàn lực thúc đẩy cũng không thấy Lão Tử Thánh nhân có chút nào gắng sức!

Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên" của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tình huống này tác dụng không bằng "Thái Cực Đồ" của Lão Tử, nhưng vẫn có thể định trụ một lượng lớn khí hỗn loạn.

"Côn Luân Kính" không ngừng quét trên không trung, nhanh chóng dọn dẹp khí hỗn loạn trong khu vực ánh kính chiếu tới.

"Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", "Ngọc Thanh Thần Phù", "Vô Tự Thiên Thư Trung Quyển" cũng đều có diệu dụng riêng.

"Tru Tiên Kiếm Trận" của Thông Thiên giáo chủ vốn là sát trận, hấp thu khí hỗn loạn giống như ăn phải thuốc đại bổ, "Tru Tiên Trận Đồ" lấp lánh sinh huy, xem ra thu được lợi ích không nhỏ.

"Lục Hồn Phiên", "Tử Điện Chùy", "Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng", "Thượng Thanh Thần Phù" và "Vô Tự Thiên Thư Hạ Quyển" phân tán bay đi, thu gom vô số khí hỗn loạn đưa vào trong "Tru Tiên Kiếm Trận".

Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn, Minh Hà lão tổ cũng toàn lực thi triển.

Trong tay Ba Tiêu đạo nhân có Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", "Cửu Thải Quạt Ba Tiêu", sau lưng là ảo ảnh "Tam Thập Lục Trọng Thiên" trùng trùng điệp điệp.

Thủ đoạn của hắn rất nhiều, quan trọng nhất là "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đồng thời phát động, hiệu quả cực lớn.

Một mình hắn hấp thu, trấn áp khí hỗn loạn có thể bằng tổng của mấy người kia cộng lại!

Đông Hoàng Thái Nhất huyết tế, Phục Hy vẫn lạc, Đông Hoàng Thái Nhất tự mình huyết tế, "Vạn Yêu Trận" tự bạo, động tĩnh lớn như vậy, hai trận chiến bên kia là "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" và "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" đương nhiên không thể không biết!

Lúc này, mỗi bên cũng có động tác!

Yêu Hoàng Đế Tuấn hiểu rằng Đông Hoàng Thái Nhất trong lúc bất đắc dĩ đã chọn tự bạo, tuy trong lòng đau khổ, nhưng y vẫn luôn bình tĩnh hơn Đông Hoàng Thái Nhất.

Trong tình huống như vậy, Yêu Hoàng Đế Tuấn tức khắc đưa ra quyết định, dẫn dắt Chư Thiên Tinh Quân thoát khỏi "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" trở về "Thiên Đình".

Sau khi trở về "Thiên Đình", y trực tiếp kết nối với vô tận tinh không, "Thiên Đình Tinh Không", và "Chư Thiên Tinh Quân" trực tiếp bố trí một "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" khổng lồ.

Ánh sao che trời lấp đất, bao phủ toàn bộ thế giới Hồng Hoang, giúp trấn áp lực lượng hỗn loạn đang bạo động, tàn phá, hiệu quả khá rõ rệt!

Thập Nhị Tổ Vu thì không nói không rằng trở về "Bàn Cổ Điện" dưỡng thương, lúc ban đầu dùng "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" một mình đấu với "Vạn Yêu Trận" và "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" đã ở thế hạ phong, Thập Nhị Tổ Vu ai cũng bị thương.

Trải qua mấy chục năm trấn áp, dư uy từ vụ tự bạo của "Vạn Yêu Trận" mới hoàn toàn tan biến.

Toàn bộ đại lục Hồng Hoang đã thay đổi diện mạo.

Ngoài cửu thiên giáng xuống rất nhiều huyền hoàng công đức chi lực, thưởng cho các tu sĩ đã ra tay lần này, trừ những kẻ phát động đại chiến như Yêu Hoàng Đế Tuấn, Chư Thiên Tinh Quân, các tu sĩ khác đều dựa theo công sức nhiều ít mà nhận được không ít huyền hoàng công đức chi lực.

Trên một chiến trường hoang tàn đổ nát, khí hỗn loạn đen kịt, đỏ như máu, âm u đã tan biến hết, nhưng nơi đây đã trở thành một vùng đất chết.

Nơi này còn bị vô tận Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt thành một vùng sa mạc khi chân thân Tam Túc Kim Ô của Đông Hoàng Thái Nhất tự hiến tế.

Có lẽ phải mất hàng chục triệu năm mới có thể thoát khỏi sự xâm nhiễm của khí hỗn loạn, rồi hàng trăm triệu năm sau mới có thể khôi phục lại sinh cơ.

Ba Tiêu đạo nhân đã bỏ ra rất nhiều công sức để làm suy yếu hung uy tự bạo của "Vạn Yêu Trận", nhận được lượng công đức chi lực còn nhiều hơn tổng số của Tam Thanh Thánh nhân, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn và Minh Hà lão tổ cộng lại!

"Ha ha ha!

Bây giờ chuyện ở đây đã xong, lão tổ ta phải về ổn định tu vi, tìm kiếm con đường thành Thánh của mình!

Các vị đạo hữu cáo từ!" Minh Hà lão tổ đã thành tam thi Chuẩn Thánh.

Tuy biết muốn tiến thêm một bước là khó hơn lên trời, nhưng y vẫn không muốn từ bỏ, vội vàng trở về Minh Hà Huyết Hải để rèn sắt khi còn nóng, tiếp tục tu luyện.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ ba vị Thánh nhân nhìn nhau, thân hình lóe lên, vây Ba Tiêu đạo nhân vào giữa!

Hiện nay, Đông Hoàng Thái Nhất, Hi Hoàng Phục Hy, Yêu hậu Hi Hòa, Yêu hậu Thường Hi, bốn vị cao tầng toàn bộ vẫn lạc.

Chín vị thái tử Yêu tộc bị Hậu Nghệ bắn chết, Thập đại Yêu Thánh bị chia cắt toàn bộ, Yêu sư Côn Bằng phản bội Yêu tộc đầu quân dưới trướng Nữ Oa nương nương.

"Vạn Yêu Trận" vốn không xuất hiện đã bị ép ra, còn khiến vô số tộc nhân Yêu tộc chết thảm.

Thực lực Yêu tộc đã tổn thất sáu bảy phần, hiện nay chỉ còn lại Yêu Hoàng Đế Tuấn và "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Chư

Thiên Tinh Quân miễn cưỡng chống đỡ.

Trong mắt Tam Thanh Thánh nhân, điều đó không đáng lo ngại!

Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc lần này đại chiến bị thương khá nặng, đặc biệt là Thời gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm trước đó đã thi triển thời gian cấm thuật để đưa Không gian Tổ Vu Đế Giang và Kim chi Tổ Vu Nhục Thu ra ngoài, sau đó lại miễn cưỡng chống đỡ "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", đã tổn thương đến bản nguyên.

Trong Vu tộc, Đại Vu chết gần hết, tộc nhân Vu tộc bình thường thương vong vô số.

Tam Thanh Thánh nhân cũng không còn sợ hãi uy hiếp của Vu tộc nữa.

Ba Tiêu đạo nhân không còn giá trị lợi dụng, vừa hay nhân cơ hội này chém giết hắn!

Trừ hậu hoạn!

"Ba Tiêu đạo hữu!

Chương 289

Ân oán giữa chúng ta cũng nên kết thúc rồi nhỉ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mở lời trước.

"Ồ?

Tam Thanh đạo hữu chuẩn bị động thủ rồi sao?" Ba Tiêu đạo nhân khinh bỉ cười một tiếng.

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn trong lòng thầm kinh ngạc, tuy biết rõ không địch lại, nhưng chỉ chờ Ba Tiêu đạo nhân có ám hiệu, sẽ chuẩn bị toàn lực ra tay tương trợ.

"Ba Tiêu đạo nhân to gan, chúng ta nay thân là Thánh nhân thiên địa, sao ngươi dám dùng thái độ như vậy nói chuyện với chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận quát.

"Ha ha!

Nguyên Thủy!

Đừng có ở trước mặt bản tọa mà ra oai!" Ba Tiêu đạo nhân cũng không cho sắc mặt tốt, lạnh lùng nói.

"Ba Tiêu đạo nhân, trước kia ngươi mạnh hiếp yếu, ngang ngược bá đạo thì thôi!

Nay trước mặt Thánh nhân chúng ta lại dám vô lễ như vậy, hôm nay nhất định phải chém giết ngươi tại trận!" Nguyên Thủy tức đến mặt ngọc đỏ bừng.

"Hắc hắc!

Ai là mạnh hiếp yếu?

Ai ngang ngược bá đạo?

Ai đã đánh những đạo hữu cùng nghe đạo trong 'Tử Tiêu Cung' về nguyên hình, cưỡng ép thu làm tọa kỵ, sỉ nhục đồng đạo như vậy, mà cũng có mặt mũi chỉ trích người khác sao?" Ba Tiêu đạo nhân khẽ chỉ vào con Hắc Thủy Ngưu "Thử Thiết" dưới tọa kỵ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, khinh miệt cười nói.

"Ngô biết Ba Tiêu đạo nhân mồm mép lanh lợi!

Đấu võ mồm ngô không phải đối thủ của ngươi!

Nhưng dưới Thánh nhân đều là con kiến!

Hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đuối lý, không muốn dây dưa nhiều!

"Hắc hắc!

Nguyên Thủy, bản tọa là chủ của đại lục Tây phương, từ Long Hán đại kiếp đến nay thân mang vô số huyền hoàng công đức chi lực, dù là Lão Tử đạo hữu, nếu không có di trạch của Bàn Cổ, cũng khó mà sánh được với bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân không hề lo lắng, nhẹ nhàng nói: "Muốn chém giết bản tọa, bất luận ai ra tay e rằng cũng sẽ phải chịu phản phệ mãnh liệt!

Sợ rằng lúc đó 'Hồng Mông Tử Khí' không giữ được, rơi xuống thánh vị cũng chưa biết chừng!" "Trong thế giới Hồng Hoang không biết bao nhiêu người đang chờ có người rớt thánh vị, để thay thế đó!" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh liên tục.

"Chuẩn Đề đạo hữu!

Ngài nay là Bán bộ Thánh nhân, nếu Tam Thanh vì đánh giết người có đại công đức mà bị thiên địa ruồng bỏ, 'Hồng Mông Tử Khí' cưỡng ép thoát ly rơi vào tay ngài, hẳn là có thể lập tức thành Thánh nhỉ!" Ba Tiêu đạo nhân cho Chuẩn Đề Đại Tôn một lý do tuyệt vời để can thiệp vào chuyện này!

"..." Chuẩn Đề Đại Tôn nghe vậy không khỏi lộ ra vẻ mặt vô cùng chờ mong, rõ ràng đã động lòng!

"Trong ba huynh đệ Tam Thanh, Lão Tử đạo hữu luôn mưu định rồi mới động, chỉ cần đưa ra quyết định, sẽ không bao giờ dễ dàng động thủ!" "Cho nên chuyện đánh giết bản tọa, y chỉ giúp một tay, có thể sẽ dùng 'Thái Cực Đồ' khốn trụ bản tọa, hoặc dùng 'Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp' để chống lại công kích Tiên Thiên Chí Bảo của bản tọa!

Nhưng chắc chắn sẽ không phải là người cuối cùng đánh giết bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân chỉ vào Lão Tử cười nói.

"Nguyên Thủy càng âm hiểm giảo hoạt, loại chuyện tốn công mà không được lợi này càng sẽ không làm!

Nhiều nhất cũng chỉ phất cờ hò reo, dựa vào 'Bàn Cổ Phiên' đối đầu với bản tọa, hoặc dựa vào 'Chư Thiên Khánh Vân' phòng ngự công kích nhục thân cường hãn của bản tọa!

Tóm lại chắc chắn sẽ không chém giết bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân quay đầu lại chỉ vào Nguyên Thủy.

"Vậy thì trọng trách cuối cùng này sẽ rơi vào tay Thông Thiên đạo hữu, người có tính cách lỗ mãng, không màng hậu quả, hiếu chiến hung hãn!

Hai người kia sẽ dùng thân phận huynh trưởng để ra lệnh cho Thông Thiên đạo hữu, rồi thổi gió bên tai khiến y nhất thời nổi giận, không màng hậu quả mà đánh giết bản tọa!" "Sau đó, đại nhân quả, đại tội nghiệt từ việc đánh giết bản tọa sẽ do Thông Thiên đạo hữu gánh chịu, bất luận là bị thiên địa ruồng bỏ, bị 'Hồng Mông Tử Khí' bài xích, rớt khỏi thánh vị!

Chỉ cần giữ được một mạng, trong lòng hai người kia đều không

sao cả!" "Không chừng Lão Tử đạo hữu và Nguyên Thủy lúc này đang tính toán, làm thế nào để có được đạo 'Hồng Mông Tử Khí' của Thông Thiên đạo hữu, sau khi có được sẽ dung hợp, tu vi tiến thêm một bước, bồi dưỡng một người hoàn toàn trung thành với Thánh nhân!" Ba Tiêu đạo nhân vừa dứt lời, sắc mặt của ba huynh đệ Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên đều đại biến!

Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn lộ vẻ như bị người khác nói trúng tim đen, còn Thông Thiên giáo chủ thì lòng còn sợ hãi, đối với phán đoán của Ba Tiêu đạo nhân tin tưởng không nghi ngờ!

"Ba Tiêu ác đạo!

Đừng có khích bác ly gián!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thẹn quá hóa giận mắng.

"Ồ?

Bản tọa khích bác ly gián?

Cũng được!

Vậy đừng để Thông Thiên đạo hữu động thủ!

Nguyên Thủy ngươi động thủ, hay Lão Tử đạo hữu đích thân hạ tràng chém giết bản tọa?" Ba Tiêu đạo nhân cười hì hì thuận miệng hỏi.

"!!!..." Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức cứng họng, mặt mày xanh mét, nghẹn nửa ngày mà không biết làm sao, thật sự không dám động thủ chém giết Ba Tiêu đạo nhân.

"Ba Tiêu đạo hữu!

Chúng ta dù không tiện chém giết ngươi, nhưng cũng có thể trấn áp ngươi!

Giống như năm xưa lão sư trấn áp thập vị Yêu tộc đại thánh vậy!

Ba huynh đệ ta liên thủ trấn áp ngươi dưới chân núi 'Bất Chu Sơn', để ngươi vĩnh thế không thể thoát ra!" Lão Tử so với Nguyên Thủy trầm ổn hơn nhiều, đảo mắt một vòng đã có kế sách!

Thông Thiên giáo chủ vốn còn ôm một tia hy vọng, đối với tính toán của nhị huynh Nguyên Thủy không hề bất ngờ.

Nhưng nhìn biểu hiện của đại huynh bây giờ, những gì Ba Tiêu đạo nhân nói không sai một chút nào, trước khi động thủ, đại huynh Lão Tử cũng đã chuẩn bị để y gánh vác ác quả của việc chém giết người có đại công đức!

Cảm giác đồng lòng hiệp lực, tương trợ lẫn nhau, cùng nhau chống địch khi ba huynh đệ còn trong "Vạn Yêu Trận" vừa rồi... những điều đó khiến Thông Thiên giáo chủ lầm tưởng tình cảm huynh đệ giữa ba người đã hòa hợp trở lại, ảo giác đó đã bị cảnh tượng trước mắt đập tan thành từng mảnh.

Thông Thiên giáo chủ có chút chán nản, trong lòng cũng đã minh ngộ.

Tam Thanh nhất thể không giả, tình huynh đệ cũng có, khi có ngoại địch, khi liên quan đến tôn nghiêm của Tam Thanh, những điều đó đều thật sự tồn tại!

Có lẽ là "huynh đệ trong nhà lục đục, ra ngoài chống lại kẻ thù"!

Nhưng một khi uy hiếp bên ngoài không còn, Thông Thiên vẫn sẽ bất cứ lúc nào bị đại huynh Lão Tử tùy ý từ bỏ, bị nhị huynh Nguyên Thủy tùy ý tính kế như một sự tồn tại yếu thế!

"Không sai!

Ba Tiêu ác đạo!

Dù hôm nay không thể chém giết ngươi, cũng phải trấn áp ngươi vĩnh sinh vĩnh thế!

Không có ngươi, mạch ‘Tu Di Sơn’ cũng sẽ tan thành mây khói!” Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề che giấu sát ý!

“Tiếp Dẫn sư đệ, Chuẩn Đề sư đệ!

Chương 290

Giúp ta một tay trấn áp Ba Tiêu ác đạo, trừ hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo ra, linh bảo khác tùy hai vị chọn!

Hai đạo 'Hồng Mông Tử Khí' trong người Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu, hai bên chúng ta mỗi bên một đạo!" "'Tu Di Sơn' thuộc về hai vị, tất cả linh bảo cất giữ trong 'Tu Di Sơn' sẽ thuộc về huynh đệ chúng ta!

Còn những thứ khác đều có thể thương lượng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu phân chia chiến lợi phẩm sau trận chiến.

Những lời y nói cũng không có gì mới mẻ, năm xưa khi tranh đoạt "Thang Cốc Phù Tang Thụ", Vu Yêu nhị tộc cũng đã lớn lối không biết xấu hổ, trước mặt Ba Tiêu đạo nhân đã bàn bạc trước cách phân chia chiến lợi phẩm.

"Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, đừng tin lời của Nguyên Thủy!

Dù chỉ trấn áp bản tọa, cũng phải gánh chịu đại nhân quả, Tam Thanh lôi kéo các vị tham gia vào chuyện này, chẳng qua là muốn để các vị chia sẻ nhân quả trong đó mà thôi!" Ba Tiêu đạo nhân hắc hắc cười nói.

"Tam Thanh sư huynh!

Ba Tiêu đạo hữu thân là Tu Di Sơn chủ, chủ nhân của đại lục Tây phương, thân mang đại công đức!

Chúng ta và ngài ấy tuy có khúc mắc, nhưng thực sự không nên động thủ!

Việc này không có lợi cho thế giới Hồng Hoang!

Xin Tam Thanh sư huynh suy nghĩ lại!" Tiếp Dẫn Thánh nhân tuy nói năng khách khí, nhưng đã từ chối đề nghị của Tam Thanh.

"Hừ!

Ngu xuẩn!

Ba Tiêu ác đạo luôn mồm mép lanh lợi, giỏi nhất là ngụy biện!

Các ngươi bị hắn lừa gạt, bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, sau này đừng có hối hận!

Vốn ngô không nỡ chia sẻ đống linh bảo trên người Ba Tiêu ác đạo cho các ngươi đâu." Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thầm hận Ba Tiêu đạo nhân giảo hoạt.

"Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu!

Trong thế giới Hồng Hoang có câu tục ngữ gọi là 'thỏ chết cáo thương, vật thương kỳ loại'!" "Nên biết 'Tu Di Sơn' hôm nay chính là 'Linh Sơn' ngày mai!

Các vị ở ngoài Huyền môn lập ra tám trăm bàng môn, nghĩ rằng Tam Thanh có thể dung thứ sao?" Ba Tiêu đạo nhân không hề căng thẳng, ung dung nói: "Để bản tọa đoán thử tính toán của Nguyên Thủy nhé!" "Hôm nay các vị cùng họ liên thủ trấn áp bản tọa, tiêu diệt mạch 'Tu Di Sơn'!

Hai huynh đệ các vị tất sẽ phải phân ra trấn thủ ở 'Tu Di Sơn' và 'Linh Sơn'!" "Ngày mai ba huynh đệ Tam Thanh quay đầu hợp tác với Nữ Oa nương nương, nhân lúc một trong hai vị đơn độc một mình, chém giết, trấn áp không tốn chút sức lực!

Dù sao họ là đệ tử thân truyền, các vị chỉ là ký danh đệ tử, thân sơ xa gần không cần hỏi cũng tự biết!" "Dù hai vị hình với bóng không rời, quyết không đi lẻ, không cho họ cơ hội động thủ!

Nhưng một Thánh nhân, một Bán bộ Thánh nhân, vẫn không phải là đối thủ của họ!" Ba Tiêu đạo nhân phân tích như thật khiến sắc mặt Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn đại biến.

Bất kể Tam Thanh có thật sự có tính toán đó hay không, nhưng Ba Tiêu đạo nhân đã cho Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn một lý do hợp tình hợp lý để giúp đỡ!

"Ba Tiêu đạo hữu!

Ngươi ác ý suy đoán chúng ta như vậy, quả thật không coi ai ra gì!" Lão Tử cũng bị Ba Tiêu đạo nhân nói đến mất mặt, mở miệng quát mắng!

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn không nói không rằng di chuyển vị trí, đứng ở nơi không xa Ba Tiêu đạo nhân.

Hai người trong lòng thầm bội phục, Ba Tiêu đạo nhân nói như vậy, họ liền có thể quang minh chính đại ra tay tương trợ, hóa giải nguy cơ trước mắt!

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn phá lên cười lớn, chuẩn bị tiếp tục mở miệng.

Không ngờ Lão Tử Thánh nhân khẽ ho một tiếng, đi đầu nói: "Nhị đệ, tam đệ!

Vi huynh sẽ chặn Tiếp Dẫn sư đệ và Chuẩn Đề sư đệ!

Hai đệ nhanh chóng trấn áp Ba Tiêu đạo nhân!" "Tiên Thiên Chí Bảo 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ' và 'Cửu Thải Quạt Ba Tiêu' nhường cho hai đệ mỗi người một kiện. 'Bàn Long Biển Quải', 'Lục Căn Thanh Tịnh Trúc', 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ', cùng với ba tòa Thập Nhị

Phẩm Liên Đài trong tay hắn có duyên với vi huynh!

Về phần thu hoạch khác chúng ta sau này từ từ thương lượng.” Lời này của Lão Tử khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ trong lòng một trận tức nghẹn, nhưng Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, là đại huynh, trưởng ấu có thứ tự, tôn ti có khác biệt, Lão Tử đã lên tiếng, họ cũng không thể không nghe!

“!Vâng, đại huynh!” Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ buồn bực đáp.

“Ha ha ha!

Tam Thanh!

Tưởng mạch ‘Tu Di Sơn’ ta không có người sao?” Bỗng nhiên chân trời một vệt mây hồng lóe lên!

Giọng nói của Hồng Vân lão tổ nhanh chóng ngưng tụ trước mặt họ!

“Ngô là ‘Tu Di Sơn’ Hồng Vân lão tổ!

Cảm thấy vạn vật sinh linh trong thế giới Hồng Hoang đều nên bình đẳng, hòa hợp, tuân theo quy luật thiên địa mà sinh tồn, không nên tương tàn!” “Ngô nay thành lập ‘Linh Giáo’!

Để giáo hóa tất cả vạn vật sinh linh có linh tính trong thế giới Hồng Hoang!

Hướng chúng đến điều thiện!

Bảo vệ thế giới Hồng Hoang trường trị cửu an!” “Lấy ‘Tu Di Sơn’ làm nơi lập giáo!

Dùng các công đức linh bảo của ‘Tu Di Sơn’ cùng ‘Thanh Bình Kiếm’ trấn áp khí vận!

Dùng ‘Tu Di Hồ’ làm chứng đạo chi bảo!” “‘Linh Giáo’ lập!

Thiên Đạo chứng giám!" Hồng Vân lão tổ đối với một bộ lời thề lập giáo này sớm đã thuộc lòng, thân ảnh vừa xuất hiện đã không chút do dự trực tiếp lập giáo!

Sự xuất hiện của Hồng Vân lão tổ, cùng với việc trực tiếp lập giáo dẫn hạ huyền hoàng công đức chi lực khiến Tam Thanh Thánh nhân trở tay không kịp!

Ngoài cửu thiên, công đức kim vân lại một lần nữa xuất hiện, vô lượng huyền hoàng công đức chi lực từ trên trời giáng xuống, số lượng khổng lồ không kém bao nhiêu so với công đức chi lực mà Lão Tử nhận được!

Hồng Vân lão tổ không hề phóng ra thiện thi, ác thi, tự ngã thi.

Y trực tiếp dẫn huyền hoàng công đức chi lực vào trong cơ thể, dung hợp với cơ duyên thành thánh "Hồng Mông Tử Khí".

"Ầm!" Hồng Vân lão tổ tức khắc dựa vào công đức lập giáo mà thành thánh nhân quả vị.

Thế giới Hồng Hoang lại hiện ra vô số dị tượng của Thánh nhân, vạn vật sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa khấu bái "Linh Giáo giáo chủ Thánh nhân Hồng Vân lão tổ"!

Sau đó, Hồng Vân lão tổ vung tay, thu lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực còn lại vào trong cơ thể, toàn bộ rót vào trong tam hoa, giúp thúc đẩy tiến độ tam thi hợp nhất.

Thấy việc tam thi hợp nhất đã lâu không có tiến triển, dưới sự thúc đẩy mạnh mẽ của huyền hoàng công đức chi lực lại một lần nữa từ từ tiến về phía trước, Hồng Vân lão tổ cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Con đường sau này mà Ba Tiêu đạo nhân định ra cho Hồng Vân lão tổ chính là tính toán trước đây của Lão Tử.

Trước tiên dùng công đức lập giáo để thành thánh nhân quả vị, sau đó lại dùng cảnh giới Thánh nhân để nỗ lực tu luyện tam thi hợp nhất, độ khó tự nhiên giảm đi rất nhiều!

Chương 291

Tuy làm vậy vẫn không thể thay đổi sự thật rằng Hồng Vân lão tổ thành Thánh bằng công đức, nhưng một khi thật sự hoàn thành việc tam thi hợp nhất, vẫn có thể khiến thực lực của Hồng Vân lão tổ tăng lên một bậc, mạnh hơn các Thánh nhân công đức khác vài phần!

Lão Tử tuy đã mưu sâu tính xa ra phương pháp này, nhưng ngay từ đầu khi chọn linh bảo trảm tam thi đã đi sai đường.

Đương nhiên sau khi thành Thánh cũng không thể tam thi hợp nhất, không biết là do Đạo tổ Hồng Quân đã che giấu thông tin quan trọng về linh bảo trảm tam thi, thậm chí cố ý gây hiểu lầm.

Nhưng Hồng Vân lão tổ thì khác, ngay từ đầu đã có Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm, sau khi thành Thánh chỉ cần tốn thêm một chút thời gian là có thể thuận lợi tam thi hợp nhất, nâng cao tu vi.

"Tam Thanh đạo hữu!

Vừa rồi muốn trấn áp đại huynh của ta sao?" Hồng Vân lão tổ tay cầm "Thanh Bình Kiếm", sắc mặt không thiện chí nhìn về phía Tam Thanh Thánh nhân.

"Hồng Vân lão tổ!

Ngươi lại có thể!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không biết nói gì, tức đến giọng nói cũng có chút run rẩy.

Lão Tử mí mắt hơi nhướng lên, tâm niệm cấp chuyển, cân nhắc cục diện trước mắt, tự tin một mình có thể áp chế được Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cầm chân Hồng Vân lão tổ hẳn cũng không có vấn đề.

Thông Thiên giáo chủ với uy thế của Thánh nhân, sự cường đại của "Tru Tiên Kiếm Trận", trấn áp Ba Tiêu đạo nhân cũng không có vấn đề.

Nhưng sau khi bị Ba Tiêu đạo nhân khích bác ly gián vừa rồi, e rằng Thông Thiên đạo nhân sẽ không muốn một mình gánh chịu đại nhân quả của việc trấn áp Ba Tiêu đạo nhân!

Về phần để Nguyên Thủy Thiên Tôn động thủ?

Lão Tử căn bản không nghĩ tới, không cần hỏi cũng biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuyệt đối sẽ không đồng ý.

Nếu không thì chỉ có thể hỗn chiến, để Thông Thiên giáo chủ bố trí "Tru Tiên Kiếm Trận", Lão Tử và Nguyên Thủy trợ trận, vừa áp chế Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn và Hồng Vân lão tổ, vừa trấn áp Ba Tiêu đạo nhân...

Lão Tử đang cân nhắc xem phương pháp nào thích hợp hơn.

Bỗng nhiên chân trời một đạo hỏa quang nhanh chóng biến lớn, thân ảnh của ba vị Thánh tổ Nhân tộc xuất hiện tại hiện trường.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị cung kính hành lễ với Ba Tiêu đạo nhân, nói: "Sư huynh!

Nếu có ai là kẻ địch của sư huynh, chính là kẻ địch của Nhân tộc ta!

Bất kể đối phương là ai!

Nhân tộc bất khuất, nhất định phải cùng kẻ địch không chết không thôi!" Hành động và lời nói của ba vị Thánh tổ Nhân tộc tự nhiên có thể đại biểu cho khí vận Nhân tộc, sau khi trịnh trọng phát ra tuyên ngôn như vậy.

Lão Tử Thánh nhân thân là Nhân Giáo giáo chủ, kinh hoàng phát

hiện nguyên thần Thánh nhân của mình cũng đang khẽ run rẩy, dường như khí vận khổng lồ của Nhân tộc gia trì trên người có thể bất cứ lúc nào rời đi!

Không có sự hỗ trợ của khí vận Nhân tộc, vị Nhân Giáo giáo chủ này tuy không đến mức rớt khỏi thánh vị, nhưng thực lực cũng sẽ giảm mạnh không ít!

"Hừ!

Nhân tộc cỏn con cũng dám chi phối quyết định của Thánh nhân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh thường cười lạnh mấy tiếng, căn bản không sợ uy hiếp của ba vị Thánh tổ Nhân tộc.

Lão Tử Thánh nhân sắc mặt âm trầm, có chút hối hận vì vừa rồi đã nói quá tuyệt tình, không biết bây giờ phải làm thế nào để xử lý chuyện này một cách hoàn hảo mà không mất mặt...

Lúc này, bỗng nhiên ngoài cửu thiên truyền đến giọng nói cao xa, không chút tình cảm của Đạo tổ Hồng Quân: "Sáu vị Thánh vị dưới trướng ta nay đã toàn bộ ra đời!

Sáu người các ngươi mau chóng đến 'Tử Tiêu Cung', những người không liên quan khác tự trở về vị trí, ổn định cục diện Hồng Hoang, không được khơi mào chiến tranh nữa!" "!Vâng, lão sư!" Tam Thanh Thánh nhân vội vàng cúi người đáp, Lão Tử trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Tam Thanh Thánh nhân không dám trì hoãn, lập tức phi thân đến "Tử Tiêu Cung".

"!Vâng, lão sư!" Trên đại lục Bắc phương, Nữ Oa nương nương vừa mới thu thập nguyên thần chân linh của Phục Hy bị thương cực nặng, dùng "Tạo Hóa Pháp Tắc chi lực" ổn định thương thế, đáp một tiếng, bay về phía "Tử Tiêu Cung".

“!Vâng, lão sư!” Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng nhẹ giọng nói.

Sau đó, y quay người dặn dò Chuẩn Đề Đại Tôn: “Sư đệ hãy trở về ‘Linh Sơn’ trước, an phủ sinh linh đại lục Nam phương.” Nói xong, Tiếp Dẫn Thánh nhân giao cho Chuẩn Đề Đại Tôn tân nhiệm “Linh Sơn hộ sơn đại thần” “Anh Chiêu” mà y đã thu nhận trước trận đại chiến để mang về Linh Sơn, rồi tung người bay vào trong Hỗn Độn.

“Đại huynh, tiểu đệ đi đây sẽ về!” Hồng Vân lão tổ nói xong cũng không thể không đến bái kiến Đạo tổ Hồng Quân.

“Sau đại chiến, Vu Yêu nhị tộc đều nguyên khí đại thương, Nhân tộc vừa hay nhân cơ hội này nghỉ ngơi dưỡng sức!

Ba vị sư đệ, sư muội phải sắp xếp thỏa đáng...” Ba Tiêu đạo nhân không muốn can thiệp quá nhiều vào sự phát triển của Nhân tộc, chỉ đưa ra một số kiến nghị chung.

“!Vâng, sư huynh!” Ba vị Thánh tổ Nhân tộc đều ghi nhớ.

“Tam đệ Hồng Vân lão tổ đã thành thánh nhân quả vị, từ nay về sau sẽ thường trú tại ‘Tu Di Sơn’, vậy ‘Hỏa Vân Động’ cứ để cho các ngươi tu luyện, sự phát triển của Nhân tộc là quan trọng, tu vi của các ngươi cũng đừng lơ là.” “Bao nhiêu năm qua, các ngươi hẳn cũng có cảm ngộ sâu sắc, sinh tồn trong thế giới Hồng Hoang, không có thực lực mạnh mẽ cuối cùng khó thoát khỏi số phận bị người khác sắp đặt, cho nên bản thân mạnh mẽ mới có thể khiến Nhân tộc phát triển tốt hơn...” Ba Tiêu đạo nhân ân cần dặn dò ba vị Thánh tổ Nhân tộc xong liền cùng họ chia tay, trở về động phủ của mình.

Trong “Tu Di Sơn”, Tây Vương Mẫu vui mừng hướng Ba Tiêu đạo nhân nói lời chúc mừng.

Trong dư chấn từ vụ tự bạo của “Vạn Yêu Trận” trước đó, nàng

đã bảo vệ đại lục Tây phương, nhận được huyền hoàng công đức chi lực, nhân cơ hội dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Kỳ Lân Quải Trượng" trảm khứ tự ngã thi.

"Tốt!

Mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta có tam đệ là một vị Thánh nhân ở đây, cũng không cần vội vàng, chỉ cần từng bước tu luyện vững chắc, cuối cùng cũng có thể thành thánh nhân quả vị!" Ba Tiêu đạo nhân cổ vũ nói. ...

Trong Hỗn Độn, trước cửa "Tử Tiêu Cung", đợi các Thánh nhân Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Hồng Vân lão tổ, sáu vị Thánh nhân tề tựu xong.

Hạo Thiên và Dao Trì hai vị đồng tử song song đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Hạo Thiên trưởng thành thành một thanh niên tướng mạo đường đường, uy nghiêm.

Dao Trì thì trưởng thành thành một thiếu nữ xinh đẹp đoan trang, khí chất, minh diễm động lòng người.

"Sáu vị sư huynh xin mời vào!" Hạo Thiên, Dao Trì đẩy cửa lớn "Tử Tiêu Cung".

Sáu vị Thánh nhân sau một thời gian dài, lần đầu tiên gặp lại hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân sau khi ngài dĩ thân hợp đạo.

"Bái kiến lão sư!" Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân năm vị cung kính nói.

"Bái kiến Đạo tổ!" Hồng Vân lão tổ hơi cúi người thi nửa lễ.

Trong "Tử Tiêu Cung", các bồ đoàn để mấy vị đệ tử ngồi trên đất đã bị Ba Tiêu đạo nhân thuận tay lấy đi!

Lúc này, sáu vị Thánh nhân trở lại "Tử Tiêu Cung" chỉ có thể đứng chắp tay.

"Sáu người các ngươi cuối cùng cũng đã thành Thánh!

Ngô thay trời truyền đạo, giáo hóa Hồng Hoang, nhiệm vụ cũng đã hoàn thành viên mãn, sau này các ngươi thay ngô giáo hóa vạn vật sinh linh Hồng Hoang cho tốt!" Đạo tổ Hồng Quân ngữ khí rất vui mừng.

"Vu Yêu nhị tộc tàn bạo bất nhân, hiếu sát thành tính, đã bị Thiên Đạo ruồng bỏ, sau trận chiến này khí vận của Vu Yêu nhị tộc sẽ dần tiêu tan!

Từ nay về sau, Nhân tộc sẽ là nhân vật chính của thiên địa!

Các ngươi cần phải biết rõ!" Đạo tổ Hồng Quân thẳng thắn nói.

"Đệ tử hiểu!" Sáu vị Thánh nhân trong lòng đã rõ, đối với sự suy tàn của Vu Yêu nhị tộc đã sớm có dự liệu, đối với việc Nhân tộc sẽ là nhân vật chính của thiên địa tuy có chút bất ngờ, nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Chương 292

Chỉ có Nữ Oa nương nương thân là Thánh nhân Yêu tộc, Thánh mẫu Nhân tộc, nghe được tin tức như vậy trong lòng không biết nên vui hay nên buồn.

"Hồng Vân!

Ngươi lập 'Linh Giáo' giáo hóa vạn linh!

Là công đức vô thượng!

Hy vọng đừng quên sơ tâm, hãy quảng bá 'Linh Giáo' cho tốt, để vạn tộc Hồng Hoang phồn vinh thịnh vượng, thế giới Hồng Hoang mới có thể ngày một phát triển!" Lời này của Đạo tổ Hồng Quân là xuất phát từ chân tâm, "Linh Giáo" mà Hồng Vân lão tổ lập ra có ý nghĩa sâu xa, quả thật rất có lợi cho sự phát triển lâu dài của thế giới Hồng Hoang.

Đạo tổ Hồng Quân đứng trên góc độ của Thiên Đạo, rất tán thưởng việc Hồng Vân lão tổ thành lập "Linh Giáo".

"Đạo tổ yên tâm!

Đệ tử hiểu!" Hồng Vân lão tổ không hèn mọn không kiêu ngạo đáp lời.

"Cố gắng cho tốt!

Lui ra đi!" Đạo tổ Hồng Quân với tư cách là Thiên Đạo đã nói xong những lời cần nói, liền phất tay tiễn Hồng Vân lão tổ, người không phải là đệ tử, ra khỏi "Tử Tiêu Cung"!

"Hồng Vân sư huynh khỏe!" Ngoài "Tử Tiêu Cung", Hạo Thiên và Dao Trì thấy Hồng Vân lão tổ đột nhiên xuất hiện, rất vui vẻ tiến lại gần nói chuyện.

“Hạo Thiên, Dao Trì!

Chúc mừng tu vi đại tiến!

Linh bảo trảm thi đã chuẩn bị xong chưa?

Có cần ta giúp tìm cách không?

Tuy phẩm chất không cao, nhưng cũng có thể để các ngươi thuận lợi trảm thi!” Hồng Vân lão tổ cười ha hả quan tâm nói.

“Đa tạ Hồng Vân sư huynh!

Lão gia đã chuẩn bị cho chúng con rồi!” Hạo Thiên trên mặt lộ ra nụ cười rạng rỡ đặc trưng của tâm tính thiếu niên.

Nói rồi, y đem ba kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo là “Hạo Thiên Kiếm”, “Hạo Thiên Kính”, “Hạo Thiên Tháp” do Đạo tổ Hồng Quân ban thưởng ra cho Hồng Vân lão tổ xem.

Hồng Vân lão tổ vừa nhìn, trong lòng kinh ngạc, thầm nghĩ: “Đạo tổ Hồng Quân ban thưởng cho Hạo Thiên ba kiện linh bảo lại là một bộ linh bảo đồng căn đồng nguyên!

Ngài ấy lại có thể yên tâm như vậy sao?” Nhưng chỉ trong chốc lát, Hồng Vân lão tổ liền hiểu ra mấu chốt: “Hạo Thiên, Dao Trì là đồng tử do Đạo tổ Hồng Quân điểm hóa, tiên thiên căn cơ bị tổn hại, dù có một bộ linh bảo đồng căn đồng nguyên để trảm thi, cũng căn bản khó có thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!” “Nhưng so ra, Hạo Thiên, Dao Trì đã tận tâm tận lực hầu hạ Đạo tổ Hồng Quân vô số năm, Đạo tổ Hồng Quân trong lòng đối với họ cũng có mấy phần tình cảm, cho nên mới ban thưởng cho Hạo Thiên bộ linh bảo thành sáo!” Hồng Vân lão tổ thầm nghĩ.

Thu lại tâm thần, Hồng Vân lão tổ không biểu lộ gì, cổ vũ nói: “Vậy thì tốt!

Cứ tu luyện cho tốt!" Dao Trì thấy hành động của Hạo Thiên, cũng hưng phấn đem "Hỗn Độn Kim Thoa" và "Tứ Hải Bình" các loại Tiên Thiên Linh Bảo ra khoe.

Hồng Vân lão tổ lại cổ vũ một phen.

"Ba Tiêu sư huynh và Trấn Nguyên Tử sư huynh có khỏe không ạ?" Hạo Thiên quan tâm hỏi, có thể thấy là xuất phát từ chân tâm.

"Ai!

Một lời khó nói hết..." Hồng Vân lão tổ thở dài một tiếng, lắc đầu không nói nhiều.

Hạo Thiên và Dao Trì thấy vậy cũng đoán ra tình hình của Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, những người đối xử tốt với họ, có thể không tốt, nhưng hai đồng tử nhỏ bé cũng không thể làm gì, tâm trạng tức khắc sa sút.

Hồng Vân lão tổ thấy vậy trong lòng không nỡ, vội vàng an ủi: "Không cần lo lắng, sư huynh ta cũng là một trong sáu vị Thánh!" Ba người nói chuyện một lát, Hồng Vân lão tổ liền rời khỏi "Tử Tiêu Cung", trở về "Tu Di Sơn".

Trong "Tử Tiêu Cung", Đạo tổ Hồng Quân bắt đầu cuộc nói chuyện thực sự với mấy vị đệ tử của mình.

"Sau khi Vu Yêu suy tàn, các ngươi cần thay vi sư quản lý thế giới Hồng Hoang cho tốt! 'Linh Giáo' tuy tốt!

Hồng Vân cũng là một người lương thiện, chấp chưởng 'Linh Giáo' sẽ có lợi cho sự phát triển của thế giới Hồng Hoang!" "Chỉ là mạch 'Tu Di Sơn' dù sao cũng không phải là truyền nhân của ngô, lại có Ba Tiêu đạo nhân giảo hoạt gian trá và Trấn Nguyên Tử tâm tư sâu sắc trấn giữ!

Bọn họ đều có quan hệ không cạn với Dương Mi lão tổ!

Ngô luôn cảm thấy Dương Mi lão tổ đã để lại hậu thủ ở thế giới Hồng Hoang!" Đạo tổ Hồng Quân tạm thời thoát khỏi thân phận Thiên Đạo, biểu hiện ra nhiều hơn tính tình thật của mình.

"Truyền nhân mà Dương Mi lão tổ để lại ở thế giới Hồng Hoang, e rằng lòng dạ khó lường, tâm hoài bất chính!

Lão sư không thể không đề phòng ạ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không bỏ lỡ thời cơ cảm thán.

"A!

Thực lực của Dương Mi lão tổ rất mạnh..." Đạo tổ Hồng Quân nói đến đây bỗng nhiên dừng lại, cảm thấy không thích hợp để lộ vẻ yếu thế trước mặt đệ tử, lập tức chuyển chủ đề, "Tóm lại 'Linh Giáo' tuy tốt, nhưng mạch 'Tu Di Sơn' không thể không đề phòng!" "!Vâng, đệ tử hiểu!" Năm vị Thánh nhân vội vàng đáp.

"Hiện nay đại lục Hồng Hoang bị đại chiến Vu Yêu nhị tộc lan đến, phân thành Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu, Trung Thổ Ngũ Châu, năm đại châu Đông Tây Nam Bắc Trung hợp thành Cửu Châu chi địa!" Đạo tổ Hồng Quân chậm rãi nói.

"Tây Ngưu Hạ Châu, mạch 'Tu Di Sơn' một mình độc bá, e rằng trong thời gian ngắn các ngươi cũng không thể can thiệp vào, chuyện này cần phải bàn bạc kỹ lưỡng, tương lai ngô tự có kế hoạch!

Các ngươi đến lúc đó chỉ cần toàn lực phối hợp là được!" Đạo tổ Hồng Quân lạnh lùng cười nói.

"!Vâng, lão sư!" Năm vị Thánh nhân tuy tâm tình mỗi người mỗi khác, nhưng đều đang đoán xem Đạo tổ Hồng Quân rốt cuộc có kế hoạch gì, sẽ nhắm vào mạch "Tu Di Sơn" ở Tây Ngưu Hạ Châu như thế nào.

“Nhưng để kiềm chế sự phát triển của mạch ‘Tu Di Sơn’, hiện tại cũng không thể lơ là!” Đạo tổ Hồng Quân hiển nhiên đã sớm có tính toán, từng bước nói ra kế hoạch.

“Lão Tử, ngươi là đại sư huynh, sẽ trực tiếp ở ‘Thủ Dương Sơn’ khai sáng một mạch Huyền môn Nhân Giáo ‘Bát Cảnh Cung’, trấn thủ Trung Thổ Ngũ Châu!” Đạo tổ Hồng Quân phân phó.

“!Vâng, lão sư!” Lão Tử không vui không buồn đáp lời.

“Nguyên Thủy!

Ngươi vẫn ở Tây Côn Luân, khai sáng một mạch Huyền môn Xiển Giáo ‘Ngọc Hư Cung’, chốt chặn con đường quan trọng ra vào Tây Ngưu Hạ Châu.” Đạo tổ Hồng Quân tiếp tục phân phó.

“!Vâng, lão sư!” Nguyên Thủy Thiên Tôn hưng phấn nói.

Có mệnh lệnh của Đạo tổ Hồng Quân, động phủ Tây Côn Luân sau này là độc quyền của y!

Tam Thanh bao nhiêu năm thu thập vô số linh vật, tạo dựng động phủ Tây Côn Luân, nay một mình y hưởng lợi, sao có thể không vui mừng khôn xiết!

“Thông Thiên, ngươi ở ‘Kim Ngao Đảo’ khai sáng một mạch ‘Bích Du Cung’, trấn thủ Đông Thắng Thần Châu!” “!Vâng, lão sư!” “Nữ Oa, sau khi Yêu tộc suy tàn, phần lớn tàn dư sẽ bị trục xuất đến Bắc Câu Lô Châu sinh tồn!

Ngươi thân là Thánh nhân Yêu tộc, đến lúc đó do ngươi phụ trách giám quản tàn dư Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu, đừng để Yêu tộc gây chuyện nữa, nếu không Yêu tộc sẽ phải đối mặt với nguy cơ diệt tộc!” “!Vâng, lão sư!” “Tiếp Dẫn!

Ngươi liền trấn thủ Nam Thiệm Bộ Châu!” “!Vâng, lão sư!” “Các ngươi mỗi người trấn giữ một phương, cẩn thận đề phòng ‘Tu Di

Sơn', đừng để họ ở thế giới Hồng Hoang giở trò âm mưu quỷ kế, uy hiếp an nguy của thế giới Hồng Hoang!" Đạo tổ Hồng Quân và năm vị Thánh nhân lại dặn dò một hồi lâu trong "Tử Tiêu Cung", mới kết thúc!

Mười hai Tổ Vu trở về "Điện Bàn Cổ", Thời gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm bị thương khá nặng, lập tức hiện ra chân thân, ngồi trước "Thần tượng Bàn Cổ" bắt đầu tu luyện phục hồi thương thế.

Các Tổ Vu khác cũng tự mình tu luyện, hoặc giúp đỡ các Đại vu như Cửu Phượng, Hình Thiên, Phong Bá, Vũ Sư trong "Điện Bàn Cổ" trị thương.

Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ tuy tiêu hao khá lớn trong đại chiến nhưng không bị thương, sau mấy chục năm trở về "Điện Bàn Cổ" đã hoàn toàn hồi phục.

Nhưng tâm thần của Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ lại ngày càng bất an, ngày một nóng nảy, càng lúc càng tâm phiền ý loạn.

Chương 293

Cuối cùng, Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ liền tìm một cái cớ đi tuần tra các bộ lạc Vu tộc để rời khỏi "Điện Bàn Cổ", du ngoạn trên đại lục Hồng Hoang.

Khi thấy đại chiến Vu Yêu khiến thế giới Hồng Hoang khắp nơi điêu tàn, tăng thêm vô số hung địa, tuyệt địa, hiểm địa, ác địa, trong lòng nàng càng thêm bất nhẫn và tự trách!

Lại nhìn Nhân tộc và Vu tộc vốn chung sống hòa thuận, bây giờ lại gươm tuốt vỏ, cung giương dây, trở thành kẻ thù sinh tử.

Vu tộc sau khi trải qua kiếp nạn này, thực lực đã không còn như trước.

Đại vu tử thương gần hết, số lượng tộc nhân giảm mạnh, Vu tộc hoàn toàn không thể áp chế mạnh mẽ, tùy ý ức hiếp Nhân tộc như ban đầu.

Nhân tộc khí vận dần thịnh, tu sĩ trung và hạ cấp dần dần trưởng thành, bên này suy bên kia thịnh, Nhân tộc vốn luôn chịu thiệt thòi nay đã có thể cùng Vu tộc phân cao thấp.

Tâm tình Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ càng thêm nặng nề, đối địch với Yêu tộc, Hậu Thổ không có lời nào để nói, nhưng kết thù với Nhân tộc, Hậu Thổ vẫn luôn cảm thấy không ổn.

Nay rơi vào kết cục như vậy, Hậu Thổ hối hận không kịp!

Bỗng một ngày, Hậu Thổ phát hiện vô số oan hồn lệ quỷ, cô hồn dã quỷ, tàn hồn cô phách trong thế giới Hồng Hoang đều đang lơ lửng hội tụ về một hướng.

Vì hiếu kỳ, Hậu Thổ liền đi theo những hồn phách này, đi qua

Phong Đô Quỷ Thành, thông qua Hoàng Tuyền một mạch tiến vào trong Địa Ngục.

Khi thấy cảnh tượng vô số tàn hồn phiêu đãng, khóc than trong Địa Ngục, nàng tức thì lâm vào trầm tư.

Hậu Thổ thuận theo dòng quỷ một mạch đi về phía trước, xa xa nhìn thấy vô số cô hồn dã quỷ ồn ào không dứt, ở vị trí trung tâm nhất của Địa Ngục Hoàng Tuyền khiến người ta đau đầu muốn nứt ra, có một vùng đất thanh tịnh, truyền ra từng trận tiên âm.

Đợi Hậu Thổ rẽ đám cô hồn dã quỷ dày đặc ra, đá bay vô số hung quỷ ác hồn nhào tới, cuối cùng cũng nhìn rõ mảnh tịnh thổ mọc đầy hoa Bỉ Ngạn, Đoạn Trường Thảo, Vong Ưu Thảo, Địa Ngục Liên.

Chỉ thấy một tiểu tu sĩ tu vi Thái Ất Kim Tiên, ngồi trên một tảng đá ba màu, sau lưng cắm một cây "Cửu Tích Thiền Trượng" kêu leng keng, tay có tiết tấu gõ một cái "Thanh Tâm Mộc Ngư", miệng lẩm nhẩm niệm chú.

Bên cạnh là một tiểu tu sĩ áo trắng khác, tu vi cũng là Thái Ất Kim Tiên, bên người cắm một cây Tử Trúc Trượng, miệng cũng lẩm nhẩm niệm chú.

Hậu Thổ từ "Bát Bảo Kim Liên" mang tính biểu tượng dưới chân hai vị tiểu tu sĩ nhận ra họ đều thuộc nhất mạch "Tu Di Sơn".

Người nàng thấy tự nhiên là Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân vẫn luôn tu luyện tại Địa Ngục Hoàng Tuyền.

Chỉ thấy bên cạnh Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân là vô số quỷ hồn thần thái an tường đang ngồi xếp bằng ngay ngắn, chỉnh tề, tất cả đều khẽ niệm tụng kinh văn, hình thành từng trận tiên âm trong Địa Ngục Hoàng Tuyền, khiến cho đám cô hồn dã quỷ gần đó dần dần yên tĩnh lại.

Lục tục có những cô hồn dã quỷ bị tiên âm độ hóa, đi vào trong tịnh thổ, ngồi xếp bằng cùng Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân niệm tụng kinh văn, độ hóa những cô hồn dã quỷ khác!

Thần thú Đế Thính cảm nhận được Hậu Thổ, cảnh giác nhìn nữ tử có khí tức cường đại này.

Gấu trúc nhỏ Quốc Bảo cũng theo ánh mắt của Đế Thính nhìn về phía Hậu Thổ, đôi mắt nhỏ trong quầng mắt đen hơi híp lại, một chiếc lá trúc trên "Âm Dương Trúc Trượng" trong tay lặng lẽ vỡ tan.

Sắc mặt Ba Tiêu đạo nhân trong "Tu Di Sơn" biến đổi, trong nháy mắt lộ ra vẻ kinh hỉ, vội vàng gọi Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu, cùng với Ngọc Đỉnh chân nhân, Vân Trung Tử.

Từ trong "Công Đức Điện" lấy ra "Sổ Sinh Tử" và "Thiên Thu Luân Hồi Bút", nhanh chóng chạy tới Hoàng Tuyền Địa Ngục.

Lúc này, sự xuất hiện của Hậu Thổ đã kinh động Minh Hà lão tổ trong Minh Hà Huyết Hải bên cạnh Địa Ngục Hoàng Tuyền.

Minh Hà lão tổ vốn tưởng mười hai Tổ Vu đến gây sự, như lâm đại địch đi ra xem xét, mới phát hiện chỉ có một mình Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ đến. "Hậu Thổ đạo hữu!

Đến nơi này có ý gì?" Minh Hà lão tổ trầm giọng hỏi. "Nơi này là đâu?" Hậu Thổ tỉnh lại từ trong trầm tư, dịu giọng hỏi. "Nơi này là Cửu U chi hạ, một bên là Minh Hà Huyết Hải nơi lão tổ ta sinh ra và cư ngụ, bên còn lại là Hoàng Tuyền Địa Ngục!" Minh Hà lão tổ đáp. "Hoàng Tuyền Địa Ngục?" Hậu Thổ lặp lại một câu. "Sau khi vạn vật sinh linh trong thế giới Hồng Hoang chết đi, nhục thân hủy diệt, thần hồn vỡ nát không nơi nương tựa, sẽ bị một lực kéo vô hình dẫn đến Hoàng Tuyền Địa Ngục hội tụ tại đây!" Minh Hà lão tổ không rõ ý đồ thực sự của Hậu Thổ, chỉ có thể cẩn thận giải thích. "Hồn phách!

Không nơi nương tựa..." Hậu Thổ lẩm bẩm. "Lão tổ ta đã dùng những tàn hồn này, dùng bí pháp sáng tạo ra tộc Tu La, chỉ tiếc là những cô hồn dã quỷ này là hồn phách của sinh linh Hồng Hoang sau khi chết, số lượng thực sự quá nhiều, lão tổ ta cũng không có nhiều tinh lực để quản.

May mà có đệ tử 'Tu Di Sơn' là Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân, nối tiếp Ngọc Đỉnh chân nhân trước đó lại lần nữa độ hóa, dạy dỗ những cô hồn dã quỷ này, tuy chỉ như muối bỏ biển, nhưng có còn hơn không!" Minh Hà lão tổ giới thiệu. "Độ hóa?" Tâm tình của Hậu Thổ càng thêm phức tạp, nguyên thần rung động, suy nghĩ muôn vàn, dường như trong đầu có một tia linh quang chợt lóe chợt tắt, nhưng làm thế nào cũng không nắm bắt được. "Ha ha ha!

Hậu Thổ đạo hữu có phải đang thương xót cho vô tận cô hồn dã quỷ trong Địa Ngục Hoàng Tuyền, muốn tìm cho chúng một lối thoát, cũng là để tích lũy một phần công đức cho Vu tộc, tránh khỏi tai họa diệt tộc chăng?" Giọng nói vừa dứt, thân ảnh của Ba Tiêu đạo nhân và mọi người chậm rãi hiện ra. "Ba Tiêu đạo hữu có rảnh rỗi đến đây!" Minh Hà lão tổ thấy Ba Tiêu đạo nhân huy động lực lượng, đột nhiên tỉnh ngộ, lần này Hậu Thổ đến đây e rằng có huyền cơ khác. "Nhàn rỗi không có việc gì, đến xem xét tu vi của Địa Tạng và Từ Hàng, không ngờ lại tình cờ gặp Hậu Thổ đạo hữu!

Thật là có duyên!" Ba Tiêu đạo nhân thuận miệng nói. "Ba Tiêu đạo hữu, lời ngài vừa nói ta luôn cảm thấy có ý tứ sâu xa, nhưng nhất thời lại khó mà lĩnh ngộ!

Xin đạo hữu không tiếc lời chỉ giáo!" Hậu Thổ cung kính cúi đầu, ngữ khí thành khẩn khiêm tốn. "Kỳ thực chỉ giáo cũng không sao!

Nhưng bản tọa và mười hai Tổ Vu đã là kẻ địch!

Lần trước ở Đông Hải, mười hai Tổ Vu muốn dồn bản tọa vào

chỗ chết, Hậu Thổ đạo hữu e rằng cũng đã nhận ra ngày Vu tộc bị diệt vong đang đến gần!

Vu tộc diệt vong đối với bản tọa không có chút ảnh hưởng nào, ngược lại còn khiến Nhân tộc an toàn hơn mấy phần, bản tọa không bỏ đá xuống giếng đã là nhân nghĩa tận cùng, sao lại có thể vô duyên vô cớ báo cho Vu tộc đường sống chứ?" Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh một tiếng hỏi lại.

Sắc mặt Hậu Thổ liên tục biến đổi, cuối cùng cắn răng cúi đầu thật sâu: "Ba Tiêu đạo hữu thứ tội!

Trước đây huynh muội ta đã đắc tội nhiều!

Nếu Ba Tiêu đạo hữu có thể chỉ điểm một con đường sáng, có điều kiện gì cứ việc nêu ra, phàm là việc Hậu Thổ có thể làm được, nhất định sẽ không từ chối!" "Tốt!

Hậu Thổ đạo hữu phải nhớ kỹ những gì đã hứa, chỉ cần là việc trong khả năng thì nhất định sẽ đáp ứng!

Lời hứa của các Tổ Vu khác trong mắt bản tọa quả thực không đáng một đồng!

Vu tộc không tu nguyên thần, không coi trọng nhân quả, nhưng nhân quả là thiên lý, không phải Vu tộc không coi trọng thì nó không tồn tại, không cần phải gánh chịu ác quả!" Ba Tiêu đạo nhân đến nay vẫn canh cánh trong lòng việc Vu tộc xé bỏ hiệp ước hòa bình với Nhân tộc! "Hậu Thổ đạo hữu đã được Bàn Cổ đại thần ban cho nguyên thần, hẳn biết rõ lợi hại trong đó!

Nếu lần này còn dám nuốt lời!

Bản tọa không ngại đạp thêm một cước thật mạnh khi Vu tộc gặp nạn, khiến Vu tộc triệt để diệt tộc!" Ba Tiêu đạo nhân dùng ánh mắt hung ác uy hiếp. "Ai!

Gieo nhân nào gặt quả nấy, Bàn Cổ phụ thần ban cho ta sức mạnh nguyên thần, vốn là để ta có thể cảnh tỉnh, ngăn chặn sự suy vong của Vu tộc!

Chương 294

Không ngờ ta lại phụ sự trọng thác của Bàn Cổ phụ thần!

Phụ lòng tộc nhân Vu tộc!

Nếu có cách nào có thể bù đắp được một hai, Hậu Thổ nguyện tan xương nát thịt cũng không từ nan!" Hậu Thổ lúc này hai mắt đẫm lệ, bi thương khóc không ngừng. "Hậu Thổ đạo hữu tinh thông Thổ chi pháp tắc, hẳn biết đông qua xuân đến, vạn vật luân hồi!

Giống như một hạt giống nảy mầm, trưởng thành, ra hoa, kết quả, tàn lụi, hạt giống lại trở về với đất, bắt đầu một lần luân hồi mới!" Ba Tiêu đạo nhân nói một cách cao thâm khó dò. "Luân hồi?" Hậu Thổ cảm giác như đã nắm bắt được điều gì đó, lông mày nhíu chặt. "Không sai!

Luân hồi!

Thực vật như vậy, vạn vật sinh linh cũng như vậy, động vật sinh trưởng, tử vong, nhục thân, hồn phách trở về trời đất, vẫn có sinh linh mới ra đời!

Tu sĩ tu luyện, tử vong, linh khí quay về trời đất, hồn phách lang thang...

Nếu có thể hoàn thiện đạo luân hồi, sẽ có thể hoàn thiện Thiên Đạo, khiến thế giới Hồng Hoang vận chuyển tốt hơn!

Đây là việc đại công đức!

Có được công đức này tuy không thể ngăn chặn sự suy vong của Vu tộc, nhưng có thể khiến Vu tộc không đến nỗi diệt tộc!" Lời nói của Ba Tiêu đạo nhân như sét đánh giữa trời quang, khiến Hậu Thổ đang như rơi vào sương mù bỗng nhiên khai sáng, hiểu rõ sứ mệnh

của mình! "Đa tạ Ba Tiêu đạo hữu!

Cho phép ta trở về 'Điện Bàn Cổ' thương nghị cùng các huynh trưởng, chọn lựa tộc nhân Vu tộc đến giúp ta khai phá Địa Ngục luân hồi!" Hậu Thổ hai mắt sáng ngời.

Nàng đã biết ý nghĩa to lớn của việc khai phá luân hồi, chỉ cần Vu tộc có thể nắm bắt cơ hội này, nhất định có thể bảo toàn được một bộ phận tộc nhân!

Có thể thông qua Địa Ngục luân hồi chậm rãi tích lũy công đức, khiến Vu tộc dần dần tích lũy khí vận, biết đâu lại có cơ hội đông sơn tái khởi. "Hậu Thổ đạo hữu!

Các Tổ Vu khác không có nguyên thần tương trợ, căn bản sẽ không nghe lời của ngươi, tâm trí họ đã bị kiếp khí mê hoặc, nếu ngươi trở về, e rằng họ sẽ không đồng ý cho ngươi hóa thân luân hồi, làm tổn hại 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'!" Một câu nói của Ba Tiêu đạo nhân khiến sắc mặt Hậu Thổ đại biến. "Triệu tập Vu tộc đến phụ trợ khai phá Địa Ngục luân hồi, nhưng hiện nay đại bộ phận Vu tộc đều bị kiếp khí quấn thân, khó thoát khỏi tử kiếp, chỉ có thể giúp ngược, làm sao có thể giúp ngươi khai phá Địa Ngục luân hồi?

Hơn nữa, khai phá Địa Ngục luân hồi là công đức lớn đến mức nào, trong lòng ngươi hẳn đã rõ, nếu còn trì hoãn, đợi năm vị Thánh nhân kia từ 'Tử Tiêu Cung' trở về, ngươi nghĩ họ sẽ trơ mắt nhìn công đức này mà không ra tay chia chác một hai sao?" Mỗi một câu nói của Ba Tiêu đạo nhân đều khiến sắc mặt Hậu Thổ khó coi thêm một phần. "Nhưng..." Hậu Thổ lòng không cam. "Bản tọa đã sớm chuẩn bị xong rồi!" Ba Tiêu đạo nhân phất tay, từ trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thả ra mấy vạn Vu tộc!

Những Vu tộc này chính là bộ lạc thuộc nhất mạch Hậu Thổ năm

xưa, vì không tham gia vào hành vi tàn sát ấu thú tàn bạo, nên may mắn được ở lại đại lục Tây phương.

Vì Ba Tiêu đạo nhân muốn triệt để cắt đứt liên hệ với Vu tộc, nên những tộc nhân Vu tộc này không tham gia vào đại chiến Vu Yêu sau đó, cũng không có bất kỳ hành vi bất lợi nào đối với Nhân tộc.

Do đó, tuy là Vu tộc, nhưng về cơ bản không bị ảnh hưởng bởi kiếp khí của đại kiếp Vu Yêu.

Lúc này được Ba Tiêu đạo nhân mang đến trước mắt Hậu Thổ, khiến nàng kinh hỉ vô cùng. "Ngưu Đầu?

Mã Diện?" Hậu Thổ kinh ngạc kêu lên.

Ngưu Đầu, Mã Diện một người đầu trâu mình người, một người mặt ngựa mình người, do đó mà có tên.

Họ là hai vị Đại vu mạnh nhất trong bộ lạc Thổ chi của Vu tộc ở đại lục Tây phương, chỉ là thật thà có thừa mà lanh lợi không đủ, có vẻ hơi ngốc nghếch.

Cũng chính vì vậy, năm xưa họ mới ghi nhớ lời dặn của Hậu Thổ Tổ Vu trước khi đến đại lục Tây phương, không được làm bậy, kiên quyết không đồng ý với sự xúi giục của các Đại vu khác, không tham gia vào việc tàn sát ấu thú và bất kỳ hành động nào nhằm vào Nhân tộc. "Hậu Thổ Tổ Vu!" "Hậu Thổ Tổ Vu!" Hai vị Đại vu Ngưu Đầu, Mã Diện cùng toàn bộ tộc nhân trong bộ lạc đột nhiên bị Ba Tiêu đạo nhân thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ".

Đang lúc lo lắng không biết sẽ có kết cục bi thảm nào, đột nhiên nhìn thấy Hậu Thổ Tổ Vu, lập tức vừa kinh vừa mừng, nhảy cẫng lên. "Những Vu tộc này không bị kiếp khí ảnh hưởng, đủ để giúp ngươi mở ra cục diện ban đầu, duy trì vận hành Địa Phủ!

Tích lũy khí vận cho Vu tộc." Ba Tiêu đạo nhân giao toàn bộ Vu

tộc cho Hậu Thổ. "Hậu Thổ Tổ Vu, sau khi hóa thân luân hồi, chân thân Đại vu của ngươi sẽ tan rã, bản tọa cần bản nguyên Thổ chi của ngươi để tạo ra thân thể cho nhị đệ Trấn Nguyên Tử!

Đó là điều kiện của bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn chằm chằm Hậu Thổ. "Được!

Nhưng ta có một thỉnh cầu, sau khi ta hóa thân luân hồi, mười hai Tổ Vu không còn đủ, khó mà đối kháng với Yêu tộc, hy vọng đạo hữu có thể giao tinh huyết Tổ Vu của ta cho Hậu Nghệ Đại vu, để hắn có thể thay thế vị trí của ta, trở thành Thổ chi Tổ Vu!" Hậu Thổ cũng không nói nhiều, chịu đựng cơn đau dữ dội, tách ra một phần bản nguyên Thổ chi, một phần tinh huyết Tổ Vu, giao cho Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân sau khi nhận hai món bảo vật liền gật đầu nói: "Khai phá Địa Ngục luân hồi, kiến lập Địa Phủ vô cùng không dễ!

Chúng ta sẽ giúp đỡ Hậu Thổ đạo hữu!

Nhưng sau này đương nhiên cần phải chia sẻ một phần chức quyền của Địa Phủ!" "Ta hiểu!

Những chức quyền đó phân cho các vị đạo hữu, chung quy vẫn tốt hơn là bị người khác cướp đoạt!" Hậu Thổ lúc này tâm tư thông minh, ý niệm thông suốt, đã sớm hiểu rõ mấu chốt trong đó! "Việc không nên chậm trễ!

Chúng ta hãy nhanh chóng động thủ!" Ba Tiêu đạo nhân ra lệnh.

Minh Hà lão tổ đứng bên cạnh nãy giờ không lên tiếng trong lòng vui mừng khôn xiết, đúng là chuyện tốt từ trên trời rơi xuống, hợp lẽ nhặt được một phần công đức to lớn.

Minh Hà lão tổ vội vàng triệu hoán Thiên Phi Ô Ma, mấy vị công chúa, con rể Phi Đản, Tứ Đại Ma Vương, Tứ Đại Ma Tướng ra giúp

đỡ.

Lấy Hậu Thổ Tổ Vu làm chủ, có Thánh nhân Hồng Vân lão tổ, Tam thi Chuẩn Thánh Minh Hà lão tổ, Tam thi Chuẩn Thánh Tây Vương Mẫu, thực lực cường đại Ba Tiêu đạo nhân phụ trợ.

Cùng với các tu sĩ nhất mạch Minh Hà Huyết Hải, nhất mạch 'Tu Di Sơn', và tộc nhân Vu tộc do Ngưu Đầu Mã Diện dẫn đầu có mặt tại hiện trường.

Tất cả mọi người đồng tâm hiệp lực khai phá Lục đạo luân hồi, Minh Phủ Địa Ngục trong Hoàng Tuyền Địa Ngục!

Từng trận chấn động kinh thiên động địa kinh động cả thế giới Hồng Hoang.

Ngay cả Đạo tổ Hồng Quân và Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Nữ Oa cùng các vị Thánh nhân đang họp riêng trong "Tử Tiêu Cung" cũng bị kinh động! "Hừ!

Ba Tiêu đạo nhân quả nhiên có âm mưu!

Lại dám nhúng tay vào Địa Phủ luân hồi!" Đạo tổ Hồng Quân thầm tức giận.

Đạo tổ Hồng Quân không ngờ mình đang ở trong "Tử Tiêu Cung" mật đàm với năm vị Thánh nhân, chỉ hơi phân tâm một chút đã bị Ba Tiêu đạo nhân chui vào chỗ trống, lại dám nhúng tay vào việc khai phá Lục đạo luân hồi!

Đạo tổ Hồng Quân sớm biết Hậu Thổ tất sẽ hóa thân Lục đạo luân hồi, khai phá Minh Phủ Địa Ngục.

Chương 295

Thổ chi Tổ Vu Hậu Thổ vì là do bản nguyên Thổ chi hóa thành, nắm giữ Thổ chi pháp tắc, lại là hậu duệ của Bàn Cổ.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ đại thần hóa thành, lỗ hổng này tất phải do huyết mạch hậu duệ của Bàn Cổ đại thần bù đắp.

Nhưng Đạo tổ Hồng Quân cũng biết Lục đạo luân hồi là một trong những nền tảng lớn của thế giới Hồng Hoang, nắm giữ Lục đạo luân hồi là có thể nắm giữ nhiều quyền chủ động hơn.

Đạo tổ Hồng Quân là Thánh nhân Thiên Đạo, nhưng Lục đạo luân hồi lại thuộc về Địa đạo, tuy cũng nằm dưới sự quản lý của Thiên Đạo, nhưng lại có quy tắc độc đáo riêng, không hoàn toàn chịu sự khống chế của Thiên Đạo.

Đạo tổ Hồng Quân có dục vọng khống chế cực mạnh muốn nắm cả Địa đạo trong tay mình.

Do đó, Đạo tổ Hồng Quân đã sớm có sắp xếp, chỉ đợi thời cơ chín muồi là có thể phản khách vi chủ, gạt bỏ Hậu Thổ đã hóa thân Lục đạo luân hồi, thực chất khống chế "Minh Phủ Địa Ngục", nắm giữ Địa đạo.

Nhưng làm thế nào cũng không ngờ, một sơ suất nhỏ lại để Ba Tiêu đạo nhân chui vào chỗ trống. "Thái Ất Cứu Khổ mau đến đây!" Đạo tổ Hồng Quân hừ lạnh một tiếng!

Trong nháy mắt, từ một mật thất chưa bao giờ mở trong hậu điện "Tử Tiêu Cung" bước ra một nam tử, ngay cả Hạo Thiên và Dao Trì cũng chưa từng biết đến sự tồn tại của người này. "Đây là ký danh đệ tử của Ngô, các ngươi có thể gọi y là Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, tu vi Nhị thi Chuẩn Thánh!

Công pháp tu luyện đặc thù, có thể hóa thành Thập phương Minh Vương!" Đạo tổ Hồng Quân đã sớm chuẩn bị xong người thống lĩnh Minh Phủ Địa Ngục - Thập phương Diêm La Vương! "Thái Ất Cứu Khổ!

Hiện nay đã tu luyện được mấy đạo hóa thân?" Đạo tổ Hồng Quân hỏi. "Hồi bẩm Lão sư, đệ tử bất tài, chỉ tu luyện được sáu đạo hóa thân..." Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn hổ thẹn nói. "Ai!

Sự việc xảy ra biến cố, cũng chỉ có thể như vậy!" Đạo tổ Hồng Quân thở dài. "Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, các ngươi cùng Thái Ất Cứu Khổ nhanh chóng chạy tới Hoàng Tuyền Địa Ngục, cố gắng hết sức giúp Thái Ất Cứu Khổ giành được chức vị Thập điện Diêm La!" Đạo tổ Hồng Quân phân phó. "Lão sư yên tâm, chúng con nhất định sẽ dốc hết toàn lực, trợ giúp Thái Ất Cứu Khổ sư đệ một tay!" Năm vị Thánh nhân đồng thanh đáp.

Nhưng khi họ vội vã vượt qua Hoàng Tuyền đến được trung tâm Hoàng Tuyền Địa Ngục thì Lục đạo luân hồi đã khai phá xong, Minh Phủ Địa Ngục đã xây dựng sơ bộ!

Lại bị quy tắc Địa đạo cản trở bên ngoài, năm vị Thánh nhân cũng khó mà đột phá được bình chướng Địa đạo, can nhiễu sự vận hành của Lục đạo luân hồi và Minh Phủ Địa Ngục.

Hậu Thổ Tổ Vu đã hóa thân thành một chuyển bàn Lục đạo luân hồi khổng lồ, dựng trên tịnh thổ do Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân khai phá.

Lục đạo chia làm tam thiện đạo và tam ác đạo.

Tam thiện đạo: Thiên đạo, Nhân đạo, A Tu La đạo; tam ác đạo: Ngạ quỷ đạo, Súc sinh đạo, Địa ngục đạo.

Vô lượng công đức chi lực từ trên Cửu thiên giáng xuống, phân

phát cho tất cả tu sĩ tham gia khai phá Lục đạo luân hồi, Minh Phủ Địa Ngục dựa theo cống hiến.

Hậu Thổ là nhân vật chính hóa thân Lục đạo luân hồi, khai phá Minh Phủ Địa Ngục, đương nhiên nhận được phần huyền hoàng công đức chi lực lớn nhất.

Chỉ thấy nguyên thần vốn phiêu diêu yếu ớt của Hậu Thổ sau khi mất đi chân thân Tổ Vu, dưới sự nuôi dưỡng của huyền hoàng công đức chi lực đã nhanh chóng lớn mạnh. "Rắc!" Nguyên thần của Hậu Thổ trưởng thành đến mức có thể sánh ngang với Thánh nhân rồi phân làm hai, một đạo hóa thành "Hậu Thổ Nương Nương" hoặc gọi là "Chí Thiện Bình Tâm Nương Nương", thực lực sánh ngang Thánh nhân, chỉ là không thể rời khỏi Lục đạo luân hồi.

Đạo còn lại hóa thành tồn tại thần bí nhất trong Minh Phủ Địa Ngục - "Mạnh Bà".

Từ trong Lục đạo luân hồi bay ra một bảo quang quang luân Lục đạo luân hồi thu nhỏ, là Địa đạo chí bảo "Luân Hồi Quang Luân", lơ lửng sau đầu Hậu Thổ Nương Nương. "Luân Hồi Môn" cũng thuộc Địa đạo chí bảo được Hậu Thổ Nương Nương nâng trong lòng bàn tay.

Từ trong Minh Phủ Địa Ngục lại tự động bay ra một kiện Địa đạo dị bảo "Canh Mạnh Bà", chứa đựng quy tắc Địa đạo thần kỳ mạnh mẽ.

Bất luận nguyên thần mạnh mẽ đến đâu, chỉ cần uống "Canh Mạnh Bà" sẽ quên hết chuyện quá khứ.

Cho dù sau khi chuyển thế tu luyện lại thức tỉnh ký ức kiếp trước, vẫn là một sinh linh hoàn toàn mới.

Hồng Vân lão tổ dùng năng lực Thánh nhân giúp đỡ khai phá Minh

Phủ Địa Ngục, cống hiến tự nhiên cực lớn, cũng nhận được lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực.

Thu lấy công đức chi lực này, Hồng Vân lão tổ có thể cảm nhận rõ ràng việc tam thi hợp nhất lại được thúc đẩy thêm một bước dài.

Tây Vương Mẫu cũng thu hoạch không ít huyền hoàng công đức chi lực, thu vào nguyên thần để giúp triệt để luyện hóa "Hồng Mông Tử Khí", thành tựu Thánh nhân quả vị.

Ba Tiêu đạo nhân sau khi thu lấy huyền hoàng công đức chi lực đã rót nó vào trong "Bàn Long Biển Quải", khiến nó trở thành Công Đức Chí Bảo.

Tốc độ tam thi hợp nhất của bản thân đang vững bước tiến lên, không cần sự trợ giúp của huyền hoàng công đức chi lực.

Minh Hà lão tổ cũng thu hoạch phong phú.

Các tu sĩ 'Tu Di Sơn', tộc nhân Tu La, tộc nhân Vu tộc đều có thu hoạch riêng.

Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân nhận được phần huyền hoàng công đức chi lực nhiều hơn hẳn.

Bởi vì Hậu Thổ khai phá Lục đạo luân hồi và Minh Phủ Địa Ngục dựa trên nền tảng tịnh thổ mà họ đã nỗ lực khai phá trong vô số năm, nếu không tốc độ cũng không thể thành công nhanh như vậy.

Do đó, với tư cách là những người khai hoang ban đầu, Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân nhờ vào lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực đã trực tiếp nhảy vọt trở thành tồn tại đỉnh phong Đại La Kim Tiên!

Ngay cả Đế Thính và gấu trúc nhỏ Quốc Bảo cũng được hưởng lợi không ít, lần lượt đạt tu vi Kim Tiên.

Những cô hồn dã quỷ được độ hóa trong những năm qua cũng ra tay tương trợ khi khai phá Minh Phủ Địa Ngục, sau khi nhận được công đức chi lực, hồn phách trở nên hoàn chỉnh, tự mang bảo quang, thần thái an tường.

Họ vẫn yên lặng đứng sau lưng Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân, trông như một đội quân âm binh hùng mạnh. "Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!"...

Lục đạo luân bàn chậm rãi chuyển động, Minh Phủ Địa Ngục kịch liệt rung chuyển!

Địa Phủ vẫn đang từng bước diễn hóa!

Con "Hoàng Tuyền Lộ" quanh co khúc khuỷu xuất hiện.

Thực lực của Đại vu Ngưu Đầu Mã Diện và các tộc nhân Vu tộc đều tăng vọt.

Ngưu Đầu Mã Diện nay thân mặc quan phục Địa Phủ màu đen, trở thành Minh tướng.

Một đám tộc nhân Vu tộc thì hóa thành âm binh.

Họ bắt đầu áp giải vô số cô hồn dã quỷ vốn ở trong Hoàng Tuyền Địa Ngục xếp hàng trên Hoàng Tuyền Lộ một cách có trật tự. "Cầu Nại Hà" xuất hiện trước mặt Mạnh Bà trong tiếng "ầm ầm", Mạnh Bà mặt không biểu cảm bắt đầu phân phát "Canh Mạnh Bà". "Tam Sinh Thạch" vẫn luôn ở bên cạnh Địa Tạng, đã sớm lặng lẽ nhận chủ, nay mới tỏa ra thần quang ba màu, chiếu rọi Địa Phủ. "Bất Quy Chu" bị Hồng Vân lão tổ thu lấy, ban cho Vân Trung Tử. "Vọng Hương Đài" được Hậu Thổ Nương Nương thu lấy, ban cho Ngưu Đầu, Mã Diện.

Chương 296

Những linh vật như hoa Bỉ Ngạn, Đoạn Trường Thảo, Vong Ưu Thảo, Địa Ngục Liên mà Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân đã thu thập, bồi dưỡng, lần lượt bay lên ngưng tụ thành bốn gốc linh căn rơi vào tay Từ Hàng đạo nhân.

Nước Vong Xuyên chảy ngang; lửa Lưu Hoàng bay đầy trời. "Ầm ầm ầm!" Mười hai tòa Diêm La Điện chậm rãi mọc lên.

Mười tám tầng Địa Ngục cũng dần dần hiện ra chân dung!

Ba Tiêu đạo nhân cũng không biết vì sao lại xuất hiện mười hai tòa Diêm La Điện, không phải mười tòa như trong ký ức.

Có thể là do thế giới Hồng Hoang hiện nay chưa bị phá vỡ, cũng có thể là do mọi người hợp lực khai phá Lục đạo luân hồi, diễn hóa Minh Phủ Địa Ngục, dẫn đến việc tạo ra một Minh Phủ Địa Ngục hoàn mỹ.

Do đó, Địa đạo có cảm ứng nên mới xuất hiện mười hai tòa Diêm La Điện.

Mỗi một cổng của "Mười hai tòa Diêm La Điện" đều có biển ngạch, danh hiệu của Diêm La Vương trấn thủ trong đó lại cũng đã được xác định sớm: Nhất điện Tần Quảng Vương; Nhị điện Sở Giang Vương; Tam điện Tống Đế Vương; Tứ điện Ngũ Quan Vương; Ngũ điện Diêm La Vương; Lục điện Biện Thành Vương; Thất điện Thái Sơn Vương; Bát điện Đô Thị Vương; Cửu điện Bình Đẳng Vương; Thập điện Chuyển Luân Vương; Thập nhất điện Thanh Bình Vương; Thập nhị điện Hải Sơn Vương. "Mười tám tầng Địa Ngục" lần lượt xuất hiện, phân biệt là: Tầng thứ nhất: Địa ngục Cắt Lưỡi; Tầng thứ hai: Địa ngục Tiễn Đao; Tầng thứ ba: Địa ngục Thiết Thụ; Tầng thứ

tư: Địa ngục Nghiệt Kính; Tầng thứ năm: Địa ngục Chưng Lung; Tầng thứ sáu: Địa ngục Đồng Trụ; Tầng thứ bảy: Địa ngục Đao Sơn; Tầng thứ tám: Địa ngục Băng Sơn; Tầng thứ chín: Địa ngục Du Oa; Tầng thứ mười: Địa ngục Ngưu Khanh; Tầng thứ mười một: Địa ngục Thạch Áp; Tầng thứ mười hai: Địa ngục Thung Cữu; Tầng thứ mười ba: Địa ngục Huyết Trì; Tầng thứ mười bốn: Địa ngục Uổng Tử; Tầng thứ mười lăm: Địa ngục Trách Hình; Tầng thứ mười sáu: Địa ngục Hỏa Sơn; Tầng thứ mười bảy: Địa ngục Thạch Ma; Tầng thứ mười tám: Địa ngục Đao Cứ.

Mười hai Diêm La Điện và mười tám tầng Địa Ngục xuất hiện, báo hiệu sự diễn hóa của Minh Phủ Địa Ngục sắp đến hồi kết. "Phu nhân!

Một lát nữa bình chướng Địa đạo biến mất, lập tức mang theo Ngọc Đỉnh nhanh chóng đi ngược Hoàng Tuyền ra ngoài, ở lối ra của Hoàng Tuyền hẳn sẽ xuất hiện một tòa 'Quỷ Môn Quan', một tòa 'Phong Đô Quỷ Thành'!" Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Liên Lý Chi" dặn dò Tây Vương Mẫu. "Nơi đó là lối vào Minh Phủ Địa Ngục!

Là nơi trọng yếu nhất, phu nhân luyện hóa 'Phong Đô Quỷ Thành', Ngọc Đỉnh luyện hóa 'Quỷ Môn Quan'!

Hãy nhớ kỹ!

Sau khi luyện hóa chỉ cần kiên thủ trong 'Phong Đô Quỷ Thành', những chuyện khác đều không cần quản!" Ba Tiêu đạo nhân dặn đi dặn lại.

Tây Vương Mẫu khẽ gật đầu, chân khẽ dịch chuyển, đến bên cạnh Ngọc Đỉnh chân nhân. "Những người chưởng quản mười tám tầng Địa Ngục chỉ là những tiểu lại của Địa Phủ phụ trách trừng phạt!

Hẳn các vị đạo hữu cũng không để vào mắt!

Vậy do Đại vu Vu tộc của ta đảm nhiệm thì thế nào?" Hậu Thổ Nương Nương nhàn nhạt nói. "Thiện!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ gật đầu, "Nhất mạch 'Tu Di Sơn' của ta đều lấy việc hành thiện tích đức làm gốc, mười tám tầng Địa Ngục không phù hợp với tâm tính." Minh Hà lão tổ cười hắc hắc nói: "Lão tổ ta tuy không muốn tranh giành với Hậu Thổ Nương Nương, nhưng tộc Tu La của ta lại rất hợp làm người trừng phạt ác quỷ, làm kẻ hành hình!

Vậy tầng thứ mười ba 'Địa ngục Huyết Trì' khá có duyên với tộc Tu La của ta, có thể nhường cho tộc Tu La của ta không?" Minh Hà lão tổ thái độ vô cùng hòa nhã thương lượng. "Được!" Hậu Thổ Nương Nương suy nghĩ một chút liền gật đầu đồng ý.

Hậu Thổ Nương Nương liền phân phái mười bảy vị Đại vu có thực lực tương đối mạnh trong số âm binh do Vu tộc hóa thành chưởng quản mười bảy tầng địa ngục còn lại, điều động một bộ phận âm binh Vu tộc đến phụ trách hành hình!

Minh Hà lão tổ thì ra lệnh cho Tứ Đại Ma Vương của tộc Tu La sau lưng: "Bốn người các ngươi lấy một trăm vạn năm làm kỳ hạn, luân phiên phụ trách việc của 'Địa ngục Huyết Trì', đầu tiên do Tự Tại Thiên Ba Tuần đảm nhiệm!" "Tuân lệnh!" Hành động này của Minh Hà lão tổ không thiên vị, công bằng chính trực, nên Tứ Đại Ma Vương của Huyết Hải vui vẻ nhận lệnh. "Ngô là chủ nhân Minh Phủ Địa Ngục, trong mười hai Diêm La Điện, điện thứ nhất, điện thứ hai, điện thứ mười một, điện thứ mười hai, đầu cuối mỗi bên hai tòa, tổng cộng bốn tòa Diêm La Điện thuộc về Vu tộc của Ngô!

Chư vị đạo hữu có dị nghị gì không?" Hậu Thổ Nương Nương lại lên tiếng. "Hậu Thổ Nương Nương quả nhiên thẳng thắn, ba phe chúng ta, Hậu Thổ Nương Nương là chủ nhân Minh Phủ Địa Ngục chỉ chiếm một phần ba, quả thật hợp tình hợp lý!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ gật đầu nói. "Lão tổ ta không có ý kiến!" Minh Hà lão tổ cũng lên

tiếng. "Tốt!" Hậu Thổ Nương Nương vung tay áo, cửa lớn của bốn tòa Diêm La Điện thứ nhất, thứ hai, mười một, mười hai liền đóng lại, phong tỏa, chỉ đợi người có năng lực của Vu tộc đến đảm nhiệm chức Diêm La Vương của bốn tòa điện này.

Hậu Thổ Nương Nương là chủ nhân của Lục đạo luân hồi, Minh Phủ Địa Ngục, ở đây thực lực còn mạnh hơn cả Thánh nhân, nên chỉ cần giơ tay là có thể luyện hóa bốn tòa Diêm La Điện, đóng cửa lớn.

Những người khác thì không có bản lĩnh như vậy, Ba Tiêu đạo nhân, Hồng Vân lão tổ và Minh Hà lão tổ lần lượt động thủ.

Đúng lúc này, sự diễn hóa của Minh Phủ Địa Ngục đã hoàn toàn hoàn thành, bình chướng Địa đạo bên ngoài cũng đột nhiên biến mất.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, năm vị Thánh nhân mang theo Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn trong nháy mắt xông vào.

Tây Vương Mẫu vung tay áo mang theo Ngọc Đỉnh chân nhân còn chưa hiểu chuyện gì trực tiếp phi độn rời đi, trong ánh mắt của năm vị Thánh nhân và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, đi ngược Hoàng Tuyền ra ngoài.

Đợi Tây Vương Mẫu và Ngọc Đỉnh chân nhân ra khỏi Hoàng Tuyền, lên mặt đất.

Chỉ thấy Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đang cẩn thận quan sát "Phong Đô Quỷ Thành" và "Quỷ Môn Quan" đột nhiên xuất hiện trước mắt. "Tây Vương Mẫu đạo hữu!" Nhiên Đăng đạo nhân bị Tây Vương Mẫu và Ngọc Đỉnh chân nhân đột nhiên xuất hiện dọa cho giật mình, kinh ngạc kêu lên. "Nơi này là vật có duyên với 'Tu Di Sơn' của ta!

Nhiên Đăng đạo hữu mau mau lui đi!" Tây Vương Mẫu có phần

căng thẳng quát, ánh mắt nhìn quanh bốn phía, không thấy Yêu hoàng Đế Tuấn và đại quân Yêu tộc, mới thở phào nhẹ nhõm. "Bần đạo chỉ là trong lòng có cảm ứng, mới chạy đến nơi này!

Không dám tranh giành với Tây Vương Mẫu đạo hữu!

Chỉ muốn hỏi, nơi này đã xảy ra chuyện gì?" Nhiên Đăng đạo nhân chủ động bay lùi ra sau trăm dặm để tránh hiềm nghi. "Hậu Thổ Nương Nương thân hóa Lục đạo luân hồi, chúng ta hợp lực khai phá Minh Phủ Địa Ngục, Nhiên Đăng đạo hữu nếu có hứng thú có thể đi xem một chút!" Tây Vương Mẫu vẫn cảnh giác nói. "Quả nhiên!

Đa tạ Tây Vương Mẫu đạo hữu đã nói thật!

Bần đạo đi xem một chút!" Nhiên Đăng đạo nhân thuận nước đẩy thuyền, không hề dừng lại, trực tiếp bay theo Hoàng Tuyền về phía Minh Phủ Địa Ngục.

Tây Vương Mẫu vội vàng dặn dò Ngọc Đỉnh chân nhân, sau đó hai người chia nhau toàn lực luyện hóa "Phong Đô Quỷ Thành" và "Quỷ Môn Quan".

Sau khi luyện hóa, theo lời dặn của Ba Tiêu đạo nhân, họ triệt để phong bế "Phong Đô Quỷ Thành" và "Quỷ Môn Quan", đợi việc này hoàn toàn trần ai lạc định!

Trong Minh Phủ Địa Ngục.

Hồng Vân lão tổ thân là Thánh nhân, tốc độ luyện hóa cực nhanh, đã luyện hóa điện thứ ba, thứ tư và đóng cửa lớn trước khi năm vị Thánh nhân chạy đến.

Tốc độ của Ba Tiêu đạo nhân cũng không chậm, cũng vừa vặn luyện hóa xong điện thứ năm, đóng cửa lớn.

Tốc độ của Minh Hà lão tổ chậm hơn Ba Tiêu đạo nhân một chút, luyện hóa xong điện thứ sáu, đóng cửa lớn.

Lúc này năm vị Thánh nhân và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đã chạy đến.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa Nương Nương, bốn vị Thánh nhân ra tay, luyện hóa bốn tòa đại điện còn lại là điện thứ bảy, thứ tám, thứ chín, thứ mười, rồi đóng cửa lớn.

Như vậy, mười hai Diêm La Điện đều đã có chủ.

Nhưng năm vị Thánh nhân và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đương nhiên sẽ không thỏa mãn với việc phe mình chỉ chiếm được bốn tòa Diêm La Điện trong một Minh Phủ Địa Ngục rộng lớn như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền mở lời gây khó dễ!

Chương 297

"To gan!

Minh Phủ Địa Ngục là nơi trọng yếu của thế giới Hồng Hoang!

Sao có thể để các ngươi tự ý phân chia!

Không mau mau lui đi, trả lại những vật của Minh Phủ Địa Ngục đã tự ý chiếm đoạt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm giọng quát mắng. "Không sai!

Chư vị đạo hữu!

Chúng ta phụng mệnh Lão sư, Thiên Đạo Thánh nhân Đạo tổ Hồng Quân đến xử lý việc của Minh Phủ Địa Ngục!

Đây là ý chỉ của Thiên Đạo, các ngươi không thể nghịch thiên hành sự!" Lão Tử chậm rãi lên tiếng. "Hừ!

Hừ!" Hậu Thổ Nương Nương sau đầu lơ lửng "Luân Hồi Quang Luân", tay nâng "Luân Hồi Chi Môn" cười lạnh cắt ngang lời của Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Ngô là Chí Thiện Bình Tâm Nương Nương, chấp chưởng Lục đạo luân hồi, khai phá Minh Phủ Địa Ngục, nơi này là Địa đạo, tuy chịu sự giám sát của Thiên Đạo, nhưng không chịu sự thống hạt của nó!

Đạo tổ Hồng Quân cũng không có quyền can thiệp vào việc của Minh Phủ Địa Ngục!" Hậu Thổ Nương Nương mặt lạnh như băng, giọng nói lạnh lùng. "..." Lão Tử nhất thời không nói nên lời.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tiếp tục tranh biện: "Thiên Đạo có quyền giám sát, nếu không phái người vào Minh Phủ Địa Ngục thì làm sao giám sát?

Hơn nữa, các ngươi có đức có tài gì mà chiếm cứ những nơi trọng

yếu của Minh Phủ Địa Ngục?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đầu tiên hướng ánh mắt về phía Minh Hà lão tổ, nghiêm giọng quát: "Minh Hà!

Ngươi là chủ nhân Minh Hà Huyết Hải, giáo chủ Tu La giáo, có tư cách gì chiếm cứ Diêm La Điện, không mau mau lui đi!" Minh Hà lão tổ nghe vậy cười lạnh liên tục: "Hắc hắc!

Khai phá Minh Phủ Địa Ngục, tộc Tu La của ta đã góp sức rất lớn, một trong tam thiện đạo của Lục đạo luân hồi có A Tu La đạo của ta!

Đó là sự công nhận của Địa đạo đối với tộc Tu La của ta!

Bỏ qua điểm này không nói, chỉ riêng thân phận chủ nhân Minh Hà Huyết Hải của lão tổ ta, ở Hoàng Tuyền Địa Ngục này cũng là nửa phần địa chủ!

Nếu lão tổ ta không vui, ngày ngày đến đây quấy nhiễu, Minh Phủ Địa Ngục có thể yên ổn ở đây hay không còn chưa biết!" "Ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến phồng má, chuyển đề tài chất vấn: "Ngươi là giáo chủ Tu La giáo, chủ nhân Minh Hà Huyết Hải, sao có thể kiêm nhiệm Diêm La Vương của Diêm La Điện!" "Thê tử của Ngô là Thiên Phi Ô Ma tu vi Nhất thi Chuẩn Thánh!

Con rể của Ngô là Phi Đản Nhị thi Chuẩn Thánh, cũng là đồng đạo cùng nghe giảng trong 'Tử Tiêu Cung', đảm nhiệm Diêm La Vương của Diêm La Điện có gì không được?" Minh Hà lão tổ hỏi lại.

Minh Hà lão tổ không chịu bỏ qua, lớn tiếng lẩm bẩm: "Phi Đản con rể, lão tổ ta đối xử với ngươi không tệ chứ!

Lão tổ ta không giống như có người, đánh đồng đạo từng cùng nghe giảng trở lại nguyên hình, coi như tọa kỵ sai khiến, vũ nhục!

Quả thực khiến người ta khinh bỉ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến mặt xanh mét nhưng lại không nói được lời nào để đáp lại. "Ba Tiêu ác đạo!

Nhất mạch 'Tu Di Sơn' có đức có tài gì mà cũng dám chiếm cứ Diêm La Điện!" Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể chuyển sang chỉ trích nhất mạch "Tu Di Sơn". "Nếu Thiên Đạo giám sát sự vận hành của Minh Phủ Địa Ngục, tam đệ Hồng Vân lão tổ thân là một trong sáu vị Thánh nhân dưới Thiên Đạo, chưởng quản một tòa Diêm La Điện có gì không được?" Ba Tiêu đạo nhân không đợi Nguyên Thủy Thiên Tôn chất vấn, đã chủ động lên tiếng: "Đệ tử của Hồng Vân lão tổ là Vân Trung Tử căn cơ tuyệt hảo, phúc duyên sâu dày, thân mang công đức, thay mặt Hồng Vân lão tổ đảm nhiệm Diêm La Vương là danh chính ngôn thuận!" "Ngô không hề nghi ngờ về Diêm La Điện mà Hồng Vân lão tổ chiếm giữ!

Nhưng một người chiếm hai điện là không thỏa đáng, Ba Tiêu ác đạo ngươi lại không phải Thánh nhân, có tư cách gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy. "Tam đệ Hồng Vân chỉ chiếm một tòa, tòa còn lại là chiếm giúp bản tọa!

Chính xác hơn không phải là bản tọa, mà là đệ tử của bản tọa!" Ba Tiêu đạo nhân thích nhìn vẻ mặt tức giận của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cố ý nói một cách chậm rãi. "Đệ tử của bản tọa là Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân từ mấy nguyên hội trước đã ở trong Hoàng Tuyền Địa Ngục, khai phá tịnh thổ, độ hóa cô hồn dã quỷ!

Ngay cả Lục đạo luân hồi do Hậu Thổ Nương Nương khai phá cũng được xây dựng trên tịnh thổ mà họ đã khai phá!

Đại bộ phận địa bàn của Minh Phủ Địa Ngục hiện nay đều là do họ trong nhiều năm trời từng chút một khai phá ra từ tay vô số cô hồn dã quỷ!

Hai người họ được Địa đạo công nhận, là người được khí vận Minh Phủ Địa Ngục gia thân!

Nếu ở nơi khác, thân phận Thánh nhân dưới Thiên Đạo của các

ngươi quả thực cao hơn không biết bao nhiêu!

Nhưng ở trong Minh Phủ Địa Ngục này, ngoài Hậu Thổ Nương Nương ra, không ai có tư cách làm Diêm La Vương hơn hai người họ!" Ba Tiêu đạo nhân nhìn khuôn mặt tức đến tím bầm như gan lợn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng vô cùng khoái trá!

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác bấm ngón tay tính một phen, biết những gì Ba Tiêu đạo nhân nói không sai.

Hoàng Tuyền Địa Ngục được quy tắc Địa đạo bảo vệ, khi Minh Phủ Địa Ngục chưa được xây dựng, những chuyện xảy ra lúc đó Thiên Đạo cũng không rõ lắm.

Nay sau khi sự việc xảy ra mới tính ra, mới biết Ba Tiêu đạo nhân lại đã bố cục từ mấy nguyên hội trước!

Nhưng chưa xong, Ba Tiêu đạo nhân tự nhiên có thủ đoạn của mình.

Chỉ thấy Ba Tiêu đạo nhân từ trong lòng lấy ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Sổ Sinh Tử" giao cho Địa Tạng, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thiên Thu Luân Hồi Bút" giao cho Từ Hàng đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân khiêu khích nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, rồi phân phó cho Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân: "Từ nay về sau, hai người không chỉ là Diêm La Vương của hai tòa Diêm La Điện, mà còn là Phán quan của toàn bộ Minh Phủ Địa Ngục!" "Đa tạ Lão sư!

Đệ tử nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của Lão sư!" Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân đồng thanh nói. "Tiểu Đoàn Đoàn!

Từ nay về sau hãy theo Từ Hàng sư huynh, an tâm tu luyện trong Minh Phủ Địa Ngục!" Ba Tiêu đạo nhân không để ý đến Nguyên Thủy

Thiên Tôn mặt đen như nhọ nồi, quay sang vuốt ve Tiểu Đoàn Đoàn lông xù, dặn dò.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn quay đầu chuẩn bị nói chuyện với Hậu Thổ Nương Nương, Ba Tiêu đạo nhân vỗ đầu bừng tỉnh nói: "Đúng rồi!

Vừa rồi đi vội quá có lẽ chưa nhìn thấy 'Phong Đô Quỷ Thành' và 'Quỷ Môn Quan' bên ngoài Hoàng Tuyền phải không?

Không tò mò sao Tây Vương Mẫu và Ngọc Đỉnh chân nhân đã đi đâu à?

Họ đã luyện hóa lối vào của toàn bộ Minh Phủ Địa Ngục - 'Phong Đô Quỷ Thành' và 'Quỷ Môn Quan' rồi!

Đáng tiếc, có bảo địa mà không tự biết, chỉ có thể bỏ lỡ cơ hội tốt thôi!" Lời nói của Ba Tiêu đạo nhân khiến năm vị Thánh nhân và Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn sắc mặt biến đổi, nhưng lại không thể làm gì được! "Hậu Thổ Nương Nương!

Thiên Đạo phụ trách giám sát Minh Phủ Địa Ngục, năm Thánh nhân chúng ta ít nhất mỗi người phải chưởng quản một tòa Diêm La Điện!

Nếu không..." Nguyên Thủy Thiên Tôn không còn cách nào khác, chỉ có thể lại lần nữa gây áp lực lên Hậu Thổ. "Phụ trách thì sao?" Hậu Thổ Nương Nương cười lạnh một tiếng, "Chẳng lẽ các ngươi có gan phá Lục đạo luân hồi của ta!

Diệt Minh Phủ Địa Ngục của ta sao?

Đến đây!

Mau mau động thủ!

Ngô tuyệt không kháng cự, cũng không giữ!" Hậu Thổ Nương

Nương cười ha hả, "Luân Hồi Quang Luân" sau đầu quay tít, "Luân Hồi Chi Môn" trong tay quang mang lóe lên.

Chương 298

"Ngô bây giờ không còn là lúc để các ngươi tùy ý nhào nặn nữa rồi!

Nói năng tử tế thì còn có thể thương lượng, nếu còn dám có một từ uy hiếp cưỡng ép, sau này môn nhân đệ tử của Nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo, Nam phương giáo đừng hòng có ai chuyển thế luân hồi!

Đừng để rơi vào tay Ngô!" Lời uy hiếp của Hậu Thổ Nương Nương vừa thốt ra, khiến Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn Thánh nhân sắc mặt đại biến!

Ba Tiêu đạo nhân cũng hứng thú nhìn Hậu Thổ Nương Nương, không ngờ nàng lại có một mặt như vậy. "Hậu Thổ Nương Nương đừng tức giận!

Nguyên Thủy sư huynh cũng chỉ là nhất thời nóng vội, nói năng không lựa lời!

Mới chọc giận Nương Nương!

Chúng ta có chuyện gì cứ từ từ thương lượng!" Tiếp Dẫn Thánh nhân vội vàng lên tiếng hòa giải. "Trong tay Ngô có bốn tòa Diêm La Điện, trong tay năm Thánh nhân các ngươi có bốn tòa Diêm La Điện, Ngô nhiều nhất có thể nhường ra một tòa Diêm La Điện, vừa hay năm Thánh nhân mỗi người một tòa.

Nhưng phải đáp ứng Ngô một điều kiện, Vu tộc suy vong là đại thế Thiên Đạo, nhưng trong trận đại chiến Vu Yêu cuối cùng, năm Thánh nhân các ngươi mỗi người phải ra tay cứu giúp một triệu tộc nhân Vu tộc!" Tính cách của Hậu Thổ Nương Nương quá thẳng thắn, căn bản không biết dùng thủ đoạn, trực tiếp lật bài ngửa. "Hậu Thổ

đạo hữu, bốn Thánh nhân chúng ta mỗi người luyện hóa một tòa Diêm La Điện, nếu muốn bàn điều kiện cũng chỉ có thể tìm Tiếp Dẫn đạo hữu mà bàn, không liên quan đến ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giảo biện. "Nếu không phải cả năm người cùng một lúc, chỉ một mình ai đến đây, trong Minh Phủ Địa Ngục này có tư cách đàm phán với Ngô sao?" Hậu Thổ Nương Nương khinh thường nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liên tục mở lời mặc cả với Hậu Thổ Nương Nương.

Nào ngờ Hậu Thổ Nương Nương tuy không giỏi tâm cơ, nhưng lại cắn chặt điều kiện này tuyệt không nhượng bộ.

Hậu Thổ Nương Nương bị Nguyên Thủy Thiên Tôn làm cho tâm phiền ý loạn, hét lớn một tiếng: "Hừ!

Bốn tòa Diêm La Điện đã bị các ngươi luyện hóa, Ngô cũng biết không thể đòi lại!

Nếu các ngươi không đồng ý đề nghị của Ngô, vậy thì thôi đi!

Dù sao có những tộc nhân này hóa thân thành âm binh Địa Phủ tồn tại, Vu tộc cũng không bị diệt tộc, Ngô cũng đã làm tròn trách nhiệm với Vu tộc!

Sinh tử của những tộc nhân khác cứ để cho số mệnh định đoạt!" Nói xong, thân hình Hậu Thổ Nương Nương dần dần nhạt đi, lại trực tiếp trở về trong "Lục đạo luân bàn". "Hắc hắc!

Ba Tiêu đạo hữu!

Có những người, tham lam vô độ, lòng người không đủ, cuối cùng trúc lam múc nước công dã tràng!" Minh Hà lão tổ vô cùng khó chịu với việc Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc nãy gây khó dễ cho mình đầu tiên, lúc này lên tiếng châm chọc. "Tiếp Dẫn sư đệ, lần này ra tay chỉ có ngươi là không có thu hoạch, việc này ngươi phải giải quyết!"

Nguyên Thủy Thiên Tôn đổ vạ lên đầu Tiếp Dẫn Thánh nhân. "Nguyên Thủy sư huynh!

Sư đệ vô năng, tự sẽ đến Lão sư thỉnh tội!

Thái Ất Cứu Khổ sư đệ!

Sư huynh ở đây xin lỗi ngươi!

Sau này có cơ hội có thể đến 'Linh Sơn' làm khách, sư huynh nhất định sẽ thành tâm chiêu đãi!" Tiếp Dẫn Thánh nhân nói xong lại không nói hai lời, trực tiếp quay đầu bỏ đi, không màng đến lời níu kéo của Lão Tử Thánh nhân, cứ thế bay đi, trở về "Linh Sơn" ở đại lục Nam phương.

Ba Tiêu đạo nhân vạn lần không ngờ người đứng bên cạnh nãy giờ không lên tiếng, vị đại năng Nhị thi Chuẩn Thánh kia, lại chính là Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn lừng danh.

Ba Tiêu đạo nhân từng để ý đến nhân vật mang danh hiệu Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, đáng tiếc vẫn không có bất kỳ thông tin nào về người này.

Vốn tưởng y chưa xuất thế, không ngờ lại bị Đạo tổ Hồng Quân bí mật bồi dưỡng, để cướp quyền khống chế Minh Phủ Địa Ngục hiện nay, không ngờ cuối cùng lại thất bại.

Mười tòa Diêm La Điện dưới sự nhúng tay của Ba Tiêu đạo nhân đã biến thành mười hai Diêm La Điện, lần lượt bị mấy thế lực khác nhau khống chế.

Minh Phủ Địa Ngục sau này sẽ có mấy thế lực cùng nhau cân bằng, kế hoạch độc chiếm Minh Phủ Địa Ngục của Đạo tổ Hồng Quân đã thất bại! "Ngươi!!!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ Tiếp Dẫn Thánh nhân lại không nể mặt như vậy, tức đến mức suýt nhảy dựng lên, "Quá đáng!

Sao có thể vô lễ như vậy!

Sao có thể vô lễ như vậy!" "Nhị đệ!

Đừng nói nhiều nữa!" Lão Tử Thánh nhân có phần trách móc khẽ quát một tiếng, cục diện tốt đẹp như vậy, đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn phá hỏng cả.

Lão Tử chỉ có thể tự mình ra mặt: "Hậu Thổ đạo hữu!

Xin hãy hiện thân, việc này có thể thương lượng lại!" Trong "Lục đạo luân bàn" yên lặng không một tiếng động.

Hồi lâu sau, Lão Tử chỉ có thể tiếp tục nói: "Hậu Thổ đạo hữu!

Chúng ta đồng ý mỗi người ra tay cứu một triệu tộc nhân Vu tộc!" "Muộn rồi!

Bây giờ thiếu Tiếp Dẫn Thánh nhân, bốn người các ngươi mỗi người phải ra tay cứu một triệu rưỡi tộc nhân Vu tộc, cộng thêm một vị Đại vu đỉnh tiêm!" Giọng của Hậu Thổ Nương Nương từ trong "Lục đạo luân bàn" truyền ra, lười biếng như thể không có hứng thú đàm phán. "Ngươi!" Lão Tử Thánh nhân có chút khó xử, trong đại kiếp Yêu Tộc cứu tộc nhân Vu tộc khỏi chết, phải gánh chịu kiếp khí trên người họ.

Một triệu rưỡi tộc nhân Vu tộc, cộng thêm một danh Đại vu đỉnh tiêm!

Phần kiếp khí đó không hề ít! "Không muốn thì thôi!

Mời đi không tiễn!" Hậu Thổ Nương Nương lạnh lùng nói.

Ba Tiêu đạo nhân kinh ngạc đến rớt cả mắt kính, không ngờ Hậu Thổ Nương Nương mà hắn vừa cho là thẳng thắn không biết đàm phán lại biết dùng chiêu lấy lui làm tiến!

Lão Tử Thánh nhân sắc mặt không tốt nhìn Nguyên Thủy Thiên

Tôn, Thông Thiên Thánh nhân, Nữ Oa Nương Nương một cái, cuối cùng chỉ có thể cắn răng gật đầu chịu thiệt.

Hậu Thổ Nương Nương nhường ra điện thứ mười một.

Thân hình Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn liền rung lên, tại chỗ xuất hiện sáu cụ hóa thân, mỗi một cụ hóa thân đều có thực lực Chuẩn Thánh!

Trong đó năm cụ hóa thân bay đi lần lượt vào trú trong một tòa Diêm La Điện, cuối cùng còn một cụ hóa thân quay người rời đi trở về "Tử Tiêu Cung".

Khi mọi người tưởng rằng mọi chuyện của Minh Phủ Địa Ngục cuối cùng đã kết thúc.

Đột nhiên, thân ảnh của Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân xuất hiện trước mặt mọi người. "Nhiên Đăng bái kiến Lão Tử Thánh nhân, bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn, bái kiến Thông Thiên giáo chủ, bái kiến Nữ Oa Nương Nương, bái kiến Hồng Vân lão tổ, bái kiến Hậu Thổ Nương Nương!" Nhiên Đăng đạo nhân lễ nghi chu toàn, cung kính hành lễ với mấy vị Thánh nhân. "Nhiên Đăng bái kiến Ba Tiêu đạo hữu, Minh Hà đạo hữu!" Nhiên Đăng khẽ mỉm cười nói. "Nhiên Đăng đạo nhân!

Dám đến địa bàn của Ngô?" Hậu Thổ Nương Nương vừa thấy Yêu tướng của Yêu tộc lập tức kích động nghiêm giọng quát hỏi.

Chương 299

"Hậu Thổ Nương Nương xin bớt giận!

Bần đạo ở trong Yêu tộc thân là Yêu tướng, phần lớn thời gian chỉ quản lý việc giáo hóa nội bộ Yêu tộc!

Giám sát tình hình chấp hành 《Yêu Lễ》!

Rất ít tham gia vào chiến tranh với Vu tộc!" Nhiên Đăng đạo nhân không hoảng không vội nói. "Bần đạo lần này đến đây, là bị linh bảo hấp dẫn!" Nhiên Đăng đạo nhân nói rồi tế ra ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo là "Dẫn Hồn Phiên", "Đoạt Mệnh Tác", "Trấn Hồn Gia Tỏa". "Hừ!

Yêu tộc..." Hậu Thổ Nương Nương trong lòng vẫn không vui. "Hậu Thổ đạo hữu, Nhiên Đăng đạo hữu là bậc tu đạo, tuy thân là Yêu tướng, nhưng lại khác với Yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất và những người khác!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã có ý với Nhiên Đăng đạo nhân, trước đó đã nhiều lần tỏ thiện ý, hôm nay nắm bắt cơ hội lại lần nữa nói đỡ cho Nhiên Đăng đạo nhân. "Không sai!

Hậu Thổ đạo hữu, Ngô là Yêu tộc, ngươi là Vu tộc, Ngô không đồng tình với những việc Yêu tộc làm, cũng không đồng tình với phong cách hành xử của Vu tộc!

Có thể thấy không thể dựa vào thân phận là tộc nào để định thiện ác của một người!" Nữ Oa Nương Nương than thở nói.

Hậu Thổ Nương Nương cuối cùng cũng bị lời nói này của Nữ Oa Nương Nương thuyết phục, chậm rãi gật đầu, không còn bài xích Nhiên Đăng đạo nhân nữa. "Trong thế giới Hồng Hoang, các vị Thánh nhân đã xuất hiện, Ngô có tự biết mình, với Thánh đạo vô duyên, nay nguyện ý lấy thiện thi, ác thi hóa thân Hắc Bạch Vô Thường, cầm

‘Dẫn Hồn Phiên’, ‘Đoạt Mệnh Tác’, ‘Trấn Hồn Gia Tỏa’, làm sứ giả câu hồn cho Minh Phủ Địa Ngục!" Lời Nhiên Đăng đạo nhân vừa dứt, từ trong cơ thể bay ra hai bóng người một trắng một đen, tay cầm ba kiện Tiên Thiên Linh Bảo, trang phục tự nhiên biến ảo thành áo choàng mũ cao của Hắc Bạch Vô Thường. "Nhiên Đăng đạo hữu!

Thiện thi, ác thi hóa thân ly thể, đối với việc tu luyện của ngươi hại nhiều hơn lợi a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc kêu lên.

Đây cũng là nguyên nhân mà tất cả Chuẩn Thánh đều không dùng thiện thi, ác thi, tự ngã thi làm hóa thân chiến đấu, ra ngoài. "Không sao!

Bần đạo trần duyên chưa dứt, bản tôn cần phải rèn luyện trong thế giới Hồng Hoang.

Thiện thi, ác thi hóa thân Hắc Bạch Vô Thường vì Minh Phủ Địa Ngục mà bôn tẩu.

Tuy trong ngắn hạn đối với việc tu luyện của bản thân và thực lực của bản tôn đều sẽ có ảnh hưởng, nhưng cũng không phải không phải là một phương pháp tu luyện khác, là Ngô lựa chọn, không oán không hối!" Nhiên Đăng đạo nhân thản nhiên nói.

Các vị Thánh nhân, cũng như một đám tu sĩ có mặt tại hiện trường đều cảm thấy khâm phục trước sự quyết đoán và nghị lực của Nhiên Đăng đạo nhân! "Nhiên Đăng đạo hữu!

Không biết có thời gian đến Tây Côn Luân, vào trong động phủ của Ngô ngồi luận đạo, có lẽ có thể tìm ra cách giảm bớt ảnh hưởng mà thiện thi, ác thi hóa thân mang lại cho đạo hữu?" Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên lên tiếng mời. "Cầu còn không được, sao dám từ chối!

Sau này xin Thiên Tôn chiếu cố nhiều hơn!" Nhiên Đăng đạo nhân

cũng không từ chối, cung kính hành lễ, cười một cách có ẩn ý.

Tất cả mọi người có mặt tại hiện trường đều nghe ra ý tứ trong lời nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhân cơ hội chiêu mộ đại năng lão làng của Hồng Hoang, hiện là Yêu tướng, tương lai là Hắc Bạch Vô Thường.

Nhiên Đăng đạo nhân cũng thấy Yêu tộc suy vong là thế không thể cản, liền dứt khoát chấp nhận sự chiêu mộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ba Tiêu đạo nhân thấy vậy không hề biến sắc, nhưng trong lòng lại thầm đắc ý, Nguyên Thủy Thiên Tôn quả nhiên không làm hắn thất vọng, vội vàng chiêu mộ Nhiên Đăng đạo nhân như vậy.

Khiến kế hoạch của Ba Tiêu đạo nhân được thực thi thuận lợi!

Tin rằng sau lần "luận đạo" này, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nhiên Đăng đạo nhân có thể đạt được hiệp nghị, sau này chức vị Phó giáo chủ "Xiển giáo" không ai khác ngoài Nhiên Đăng.

Trong Tam Thanh, giáo chủ "Nhân giáo", Lão Tử Thánh nhân môn nhân hiếm hoi, hiện tại chỉ có một đệ tử là Huyền Đô Đại pháp sư.

Lão Tử Thánh nhân vốn lão mưu thâm toán, lại là người vô tình, tọa kỵ Thanh Ngưu, đại thần hộ sơn Thủ Dương Sơn là Phi Liêm, và trợ thủ luyện đan tinh thông thủy hỏa chi đạo Cửu Anh, ba thuộc hạ này cơ bản sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng nào đến ông.

Hồng Hoang dễ đổi, bản tính khó dời, Thông Thiên giáo chủ cho dù thành Thánh sau này cũng khó đổi được tính khí ngay thẳng, lỗ mãng, nóng nảy.

Do đó, Ba Tiêu đạo nhân không cần phải tốn công tốn sức cài cắm gián điệp trong "Tiệt giáo".

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn nhìn Nguyên Thủy

Thiên Tôn dễ dàng thành công không khỏi thầm kêu đáng tiếc.

Chuẩn Đề đại tôn không phải không có ý lôi kéo Nhiên Đăng đạo nhân, chỉ là biết sự hấp dẫn của "Nam phương giáo" so với anh em Tam Thanh chênh lệch quá nhiều.

Hậu Thổ Nương Nương tuy mặt không biểu cảm, nhưng trong lòng lại vô cùng vui vẻ, Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân đầu quân cho "Xiển giáo", đối với Yêu tộc thực lực đang sa sút hiện nay ảnh hưởng cực lớn, đối với Vu tộc là một chuyện tốt to lớn.

Chỉ có Thánh nhân Yêu tộc Nữ Oa Nương Nương sắc mặt khó coi, nhưng lại không thể làm gì được.

Tâm tình không vui, Nữ Oa Nương Nương quay đầu muốn rời khỏi nơi này, trở về "Oa Hoàng Cung" tiếp tục chữa thương cho nguyên thần chân linh của huynh trưởng Phục Hy, chờ đợi cơ duyên thích hợp mà Đạo tổ Hồng Quân đã nói có thể khiến Phục Hy trọng sinh. "Nữ Oa đạo hữu xin dừng bước!

Bản tọa có một việc muốn thương lượng!" Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên lên tiếng giữ lại. "Ba Tiêu đạo hữu có việc gì?" Nữ Oa Nương Nương thần thái uể oải, không vui hỏi. "Nữ Oa đạo hữu có còn nhớ năm xưa khi tạo ra Nhân tộc thành Thánh, đã từng nợ bản tọa một cái nhân quả lớn không!" Ba Tiêu đạo nhân thẳng thắn nói. "Ừm!" Nữ Oa Nương Nương đột nhiên cảnh giác gật đầu, không nói nhiều. "Bản tọa hôm nay muốn đòi lại cái nhân quả đó từ Nữ Oa đạo hữu!" Ba Tiêu đạo nhân cười nói. "Đòi lại như thế nào!" Nữ Oa Nương Nương thần tình nghiêm túc, càng thêm cẩn thận. "Bản tọa ở đây có một luồng nguyên thần chân linh của nhị đệ Trấn Nguyên Tử, cần Nữ Oa Nương Nương dùng Tạo hóa chi đạo toàn lực ra tay, giúp nhị đệ tái tạo ra một cỗ thân thể thích hợp!" Ba Tiêu đạo nhân thần tình ai thương, mở lời thỉnh cầu.

Hồng Vân lão tổ từ trong "Thiên Ân Hồ Lô" lấy ra một phần nguyên thần chân linh.

Những người có mặt tại hiện trường đều là Thánh nhân, đại năng có nhãn lực cao minh, chỉ cần xem xét một chút là có thể phát hiện luồng nguyên thần chân linh đó quả thực tỏa ra khí tức hồn phách của Trấn Nguyên Tử.

Không chỉ vậy, luồng nguyên thần chân linh của Trấn Nguyên Tử còn tỏa ra lực lượng Thổ chi pháp tắc nồng đậm, có lực lượng Ngũ hành pháp tắc mạnh mẽ, hình thành một lớp bảo hộ dùng thế Ngũ hành tương sinh để nuôi dưỡng nó, khiến cho nguyên thần chân linh sinh cơ dồi dào. "A?!" Nữ Oa Nương Nương trước tiên kinh ngạc, sau đó thần tình nhẹ nhõm.

Yêu cầu của Ba Tiêu đạo nhân đối với Nữ Oa Nương Nương hiện nay không phải là việc khó.

Nếu có thể nhờ việc này mà kết thúc nhân quả lúc thành Thánh, Nữ Oa Nương Nương cầu còn không được.

Anh em ba người Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ thì nhìn nhau, trong lòng vô cùng vui mừng.

Việc mà Đạo tổ Hồng Quân dặn dò phải lưu ý, ngoài Ba Tiêu đạo nhân ra, quan trọng nhất chính là truyền nhân của Dương Mi lão tổ, Trấn Nguyên Tử trầm mặc ít nói, nhưng căn cơ sâu dày, tiềm lực cực lớn. "Xem ra, năm xưa Đông Hoàng Thái Nhất sử dụng bí bảo con rối quỷ dị tấn công Trấn Nguyên Tử, khiến nguyên thần của y bị tổn thương cực kỳ nghiêm trọng, dường như ngay cả thân xác cũng khó mà bảo toàn, chỉ còn lại một luồng nguyên thần chân linh!" Lão Tử Thánh nhân truyền âm nói. "Cũng may Ba Tiêu đạo nhân đủ quả quyết, lại có thể dưới sự tấn công quỷ dị như vậy mà kịp thời cắt lìa nguyên thần chân linh của Trấn Nguyên Tử, Ngô thậm chí còn có thể

cảm nhận được một chút khí tức của bí pháp hồn phách mà Đông Hoàng Thái Nhất năm xưa dùng con rối thi triển!

Ba Tiêu đạo nhân không biết đã hao tốn bao nhiêu tinh lực mới có thể dùng thủ đoạn cao minh bảo vệ, nuôi dưỡng, mới không đến nỗi rơi vào cảnh tái thế trọng tu như Thường Hi." Nguyên Thủy Thiên Tôn tự tin suy đoán sự thật.

Chương 300

Kỳ thực, Ba Tiêu đạo nhân đã có được linh cảm từ phương pháp luyện chế phân thân bằng tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần do Lão Quy Thừa tướng dạy, đem bí pháp phân ly nguyên thần chân linh cao siêu trong đó truyền thụ cho Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử đã sớm phân ly ra một luồng nguyên thần chân linh để nuôi dưỡng, năm xưa khi bị con rối của Đông Hoàng Thái Nhất tấn công, linh cơ chợt lóe, cố ý chuyển một tia khí tức vào trong đó, khiến cho sự xuất hiện của phân thân càng thêm hợp tình hợp lý, không chê vào đâu được. "Nữ Oa đạo hữu!

Bản tọa ở đây có bản nguyên Thổ chi do Hậu Thổ đạo hữu tặng, có tinh khí địa mạch thu hoạch được khi sơ lược địa mạch đại lục Tây phương năm xưa, có Thổ chi tinh huyết được tinh luyện từ tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần thuộc tính Thổ thu hoạch được trong Minh Hà Huyết Hải..." Ba Tiêu đạo nhân vừa nói vừa lấy ra một khối nhỏ Cửu Thiên Tức Nhưỡng làm nền tảng, một vốc Tam Quang Thần Thủy để nuôi dưỡng sinh cơ, đây là những vật liệu chính khi Nữ Oa Nương Nương tạo ra Nhân tộc.

Lấy một đoạn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn "Nhân Sâm Quả Thụ" làm xương cốt, một trăm lẻ tám quả "Nhân Sâm Quả" làm thịt, một trăm lẻ tám quả "Nhâm Thủy Bàn Đào" làm tủy.

Cùng với những linh quả chứa đựng Ngũ hành chi lực làm ngũ tạng lục phủ.

Công Đức Kim Liên, Thất Tình Bạch Liên, Lục Dục Hồng Liên, và bảy loại bảo liên mà Ba Tiêu đạo nhân đã khổ công sưu tập, có thể dùng để giúp nguyên thần chân linh của Trấn Nguyên Tử nhanh chóng

mô phỏng ra tam hồn thất phách.

Cùng vô số thiên tài địa bảo... khiến cho các vị Thánh nhân có mặt tại hiện trường cũng không khỏi cảm khái Ba Tiêu đạo nhân gia sản phong phú, lại có nhiều trân tài như vậy. "Xin Nữ Oa đạo hữu ra tay, giúp nhị đệ tạo ra thân thể, để nó hoàn mỹ khế hợp với nguyên thần chân linh, có thể khiến ba huynh đệ chúng ta lại lần nữa đoàn tụ!" Ba Tiêu đạo nhân nói rồi lại lấy ra dây Hồ Lô Đằng mà Nữ Oa Nương Nương đã dùng để tạo ra Nhân tộc năm xưa.

Quả hồ lô thứ bảy trên dây Hồ Lô Đằng tuy bây giờ vẫn chưa chín, nhưng vì năm xưa được Nữ Oa Nương Nương dùng để sáng lập Nhân tộc, và nhận được công đức sáng lập Nhân tộc, trên dây Hồ Lô Đằng cũng quấn quanh khí tạo hóa nồng đậm.

Có Hồ Lô Đằng tương trợ, Nữ Oa Nương Nương vận dụng lực lượng Tạo hóa pháp tắc có thể như gấm thêm hoa, phát huy siêu thường. "Được!

Ngô sẽ kết thúc nhân quả năm xưa với Ba Tiêu đạo hữu!" Nữ Oa Nương Nương sảng khoái đáp ứng.

Chỉ thấy hai tay nàng múa lượn, lực lượng Tạo hóa pháp tắc viên mãn cấp Thánh nhân từ đầu ngón tay bay ra, Hồ Lô Đằng liên tục bay lượn, khéo léo đem tất cả những thiên địa trân bảo, linh tài quý giá mà Ba Tiêu đạo nhân cung cấp cấu trúc thành hình dạng của Trấn Nguyên Tử.

Dung hợp vô số trân bảo, một thân xác có căn cơ sâu dày vô cùng thành hình, chỉ còn lại bước quan trọng nhất!

Tất cả mọi người có mặt tại hiện trường bất luận vì nguyên nhân gì, đều trở nên vô cùng căng thẳng.

Thế nhưng huynh đệ Tam Thanh lại có ý định ra tay phá hoại,

nhưng Hồng Vân lão tổ đã như hổ rình mồi, cẩn thận phòng bị, Hậu Thổ nương nương cũng nhìn chằm chằm với ánh mắt tựa tiếu phi tiếu.

Chuyện này liên quan đến việc Nữ Oa nương nương kết thúc nhân quả, nếu ra tay phá hỏng đại sự của Nữ Oa nương nương thì không hay.

"Không cần động thủ!

Dù có thành công, Trấn Nguyên Tử cũng không còn là Tiên Thiên Thần Ma nữa, tư chất giảm đi không ít, khó có thể trở thành đối thủ của chúng ta!

Ngược lại còn khiến Ba Tiêu đạo nhân có thêm một nhược điểm, hà cớ gì mà không làm!", Lão Tử thánh nhân truyền âm quyết định cuối cùng cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy thấy có lý, khẽ gật đầu.

Thông Thiên giáo chủ thở phào nhẹ nhõm, loại chuyện thừa nước đục thả câu này, nếu không phải Đạo tổ Hồng Quân có lệnh, y vốn chẳng thèm động thủ.

"Tam hồn thất phách!

Thành!", Nữ Oa nương nương hét lớn một tiếng, một luồng Tạo Hóa pháp tắc chi lực nồng đậm đánh ra!

Ba Tiêu đạo nhân cũng đánh ra một khối Huyền Hoàng công đức chi lực lớn!

Hồ Lô Đằng cũng tuôn ra vô số Tạo Hóa chi khí mang theo công đức chi lực, trở thành chất xúc tác dung hợp giữa Tạo Hóa pháp tắc chi lực của Nữ Oa nương nương và Huyền Hoàng công đức chi lực của Ba Tiêu đạo nhân.

Tạo Hóa pháp tắc chi lực sau khi dung hợp với Huyền Hoàng công đức chi lực toàn bộ đổ về phía luồng nguyên thần chân linh kia của Trấn Nguyên Tử.

Khí đoàn khổng lồ bao bọc lấy nguyên thần chân linh của Trấn Nguyên Tử cùng với mười đóa bảo liên được phân thành hai tầng trên ba dưới bảy.

Luồng nguyên thần chân linh đó nhận được vô tận Tạo Hóa chi khí và công đức chi lực, nhanh chóng lớn mạnh, trong nháy mắt đã trở thành một linh hồn hoàn chỉnh và cường đại.

"Vút!" Tam hồn thất phách nương tựa vào mười đóa bảo liên.

"Thành!", Nữ Oa nương nương lại hét lớn một tiếng.

Lại một luồng Tạo Hóa pháp tắc chi lực và Huyền Hoàng công đức chi lực, dưới sự điều hòa của Hồ Lô Đằng, bao bọc lấy linh hồn và thân xác của Trấn Nguyên Tử.

"Ầm!" Hai thứ hoàn mỹ dung hợp làm một!

"Bần đạo Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử, ra mắt chư vị đạo hữu, cảm tạ Nữ Oa nương nương ra tay tương trợ!", Trấn Nguyên Tử vung Bạch Ngọc Phất Trần trong tay, chắp tay thi lễ với tất cả mọi người có mặt.

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử lúc này, đầu đội tử kim quan, mình mặc vô ưu hạc sưởng.

Chân đi lý hài, lưng thắt ti đái.

Thân như đồng tử, mặt tựa mỹ nhân.

Ba chòm râu phất phơ dưới cằm, tóc mai xanh biếc bên thái dương.

"Linh bảo bạn sinh 'Địa Thư' quy vị!

Bảo vật hộ thân ‘Tam Bảo Ngọc Như Ý’ quy vị!”, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử khẽ hô.

Bản tôn Trấn Nguyên Tử trong Hỗn Độn Tu Di Cung cảm nhận được tình hình của phân thân, liền thông qua mối liên hệ giữa các thạch cổ ở sơn môn, gửi linh bảo bạn sinh, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Đại Địa Thai Mô “Địa Thư”, và cực phẩm Tiên Thiên công đức linh bảo “Tam Bảo Ngọc Như Ý” về Tu Di Sơn.

“Địa Thư” bao bọc “Tam Bảo Ngọc Như Ý” bay ra khỏi Tu Di Sơn, đâm thẳng vào lòng đất Hồng Hoang, đi thẳng vào Minh Phủ Địa Ngục, rơi vào tay Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử.

Trấn Nguyên Tử thần thái ung dung, khí chất phóng khoáng, không chút kiêng dè nói: “Bần đạo trước đó gặp phải đại kiếp, may mắn vượt qua.

Đại huynh, tam đệ đã hao tổn tâm tư, dốc hết toàn lực, lại được Nữ Oa nương nương hết lòng tương trợ, lần này mới có thể tái sinh trong thế giới Hồng Hoang.” “Hiện tại bạn sinh chỉ còn lại ba món linh bảo là ‘Địa Thư’, ‘Tam Bảo Ngọc Như Ý’ và ‘Bạch Ngọc Phất Trần’!

Tuy được tái sinh, nhưng thân thể này không thể so sánh với thân thể Tiên Thiên Thần Ma, đã vô vọng dùng thân thể này để chứng đạo lần nữa!”, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử chậm rãi nói.

Lời này nói ra cực kỳ khéo léo, đối với Tam Thanh và những người khác thì có một ý nghĩa: Trấn Nguyên Tử bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh lén suýt nữa vẫn lạc, tuy may mắn thoát được một luồng nguyên thần chân linh, nhưng linh bảo đều đã bị hủy hoại trong lúc chống lại đòn tấn công chú sát quỷ dị kia, không còn tồn tại!

Thực ra, nó còn ẩn chứa một tầng ý nghĩa khác, rằng những gì y nói chỉ đại diện cho thân thể này trong thế giới Hồng Hoang, còn bản

tôn ở sâu trong Hỗn Độn thì không liên quan.

Ý nghĩa ngầm này, ngoài ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ra, bất cứ ai cũng sẽ bị hiểu lầm.

"Ngô cảm niệm Vu Yêu đại chiến khiến sinh linh Hồng Hoang chết vô số, ngoài những người có thiên tư tuyệt đỉnh, có thể gia nhập đại giáo, tu luyện thành công chứng đạo, vẫn còn rất nhiều tu sĩ tu luyện khổ cực, gọi là Địa Tiên!" "Ngô dùng thân thể này, từ nay về sau là Địa Tiên Chi Tổ, dùng linh bảo bạn sinh Đại Địa Thai Mô 'Địa Thư' để bảo vệ đại địa, dùng công đức linh bảo 'Tam Bảo Ngọc Như Ý' làm bảo vật hộ đạo!

Lấy động thiên phúc địa 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' làm căn cơ tu luyện!

Thiên Đạo giám chi!" Trấn Nguyên Tử cao giọng nói.

"Ầm!" Thiên Đạo có cảm ứng, Đạo tổ Hồng Quân tuy không vui, nhưng thế giới Hồng Hoang quả thực cần một vị Địa Tiên Chi Tổ, có lợi cho sự phát triển của thế giới Hồng Hoang.

Trên Cửu Thiên, công đức kim vân hội tụ.

Vô lượng Huyền Hoàng công đức chi lực từ trên trời giáng xuống, rót vào cơ thể Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử!

"Vụt!

Vụt!

Chương 301

Vụt!" Pháp lực của Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử tăng vọt, nhanh chóng đột phá thực lực Chuẩn Thánh, nhưng lại không thể trảm ra thiện thi và ác thi.

Mãi cho đến khi thực lực của Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử sánh ngang với cấp bậc Nhị Thi Chuẩn Thánh, y vẫn không thể trảm thi.

Tam Thanh thánh nhân, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân, Hậu Thổ nương nương đều cho rằng Trấn Nguyên Tử vì nguyên thần chân linh bị tổn thương nặng, tổn hại đến căn cơ, nên không thể trảm thi lần nữa.

Tam Thanh thánh nhân, Nữ Oa nương nương trong lòng thở phào nhẹ nhõm, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử từ nay về sau không còn là mối họa trong lòng nữa!

Dù sao thực lực Nhị Thi Chuẩn Thánh trong mắt Thánh nhân cũng chẳng đáng kể, cũng tuyệt đối không thể uy hiếp đến Đạo tổ Hồng Quân, để y làm một tán tiên tiêu dao cũng chẳng sao!

"Chuyện ở đây đã xong, chúng ta xin cáo từ!", Lão Tử thánh nhân vung tay, tọa kỵ Thanh Ngưu xuất hiện, chở Lão Tử thánh nhân trong dị tượng tử khí ngút trời quay về Thủ Dương Sơn "Bát Cảnh Cung".

"Cáo từ!", Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vung tay, Hắc Thủy Ngưu hiện thân, chở Nguyên Thủy Thiên Tôn bay lên trời.

Nhiên Đăng đạo nhân cưỡi tường vân theo bên cạnh, trở về Tây Côn Luân "Ngọc Hư Cung".

Thông Thiên giáo chủ không cam chịu yếu thế, triệu hồi tọa kỵ

Quỳ Ngưu, cưỡi thánh nhân tử khí trở về Đông Hải Kim Ngao Đảo "Bích Du Cung".

Nữ Oa nương nương hừ lạnh một tiếng, cũng không thể để mất đi phong thái của Thánh nhân, bóng dáng Kim Phượng xuất hiện dưới chân, chở Nữ Oa nương nương trở về "Oa Hoàng Cung".

Tiếp Dẫn thánh nhân không có tọa kỵ, cười khổ lắc đầu, cáo biệt Hậu Thổ nương nương, Hồng Vân lão tổ và những người khác, cưỡi thánh nhân tử khí quay về "Linh Sơn".

"Hừ!

Có gì hay ho, so được với 'Cửu Long Niện' của 'Tu Di Cung' ta sao?", Hồng Vân lão tổ hừ lạnh nói.

Ba Tiêu đạo nhân đối với những chuyện sĩ diện hão này không hề để tâm, cẩn thận dặn dò Vân Trung Tử, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân ở trong Diêm La Điện phải tu luyện cho tốt, chớ có lơ là tu hành, cũng không được làm lỡ đại sự của Minh Phủ Địa Ngục.

Minh Phủ Địa Ngục trăm việc còn ngổn ngang, chỉ dựa vào những âm binh Vu tộc kia thì không đủ, những cô hồn dã quỷ mà Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân độ hóa trong những năm qua lúc này toàn bộ hóa thành âm binh quỷ tướng.

Trong đó có không ít là tàn hồn cường đại lưu lại sau khi những kẻ có tu vi cao thâm chết đi, dưới sự thúc đẩy của công đức chi lực mà hình thành quỷ tướng cường đại.

Địa Tạng và Từ Hàng đạo nhân ưu tiên chọn ra năm đội âm binh quỷ tướng chất lượng cao, lần lượt hỗ trợ Tây Vương Mẫu quản lý "Phong Đô Quỷ Thành", Ngọc Đỉnh chân nhân trấn giữ "Quỷ Môn Quan", cũng như Diêm La Điện do ba người Vân Trung Tử, Địa Tạng, Từ Hàng đạo nhân quản hạt.

Những âm binh còn lại thì giao cho Hậu Thổ nương nương, thống nhất phân phối đến các nơi trọng yếu trong Minh Phủ Địa Ngục để trấn giữ.

Suy cho cùng vẫn là phe cánh của Tu Di Sơn, phân bố ở các chức vụ quan trọng trong Minh Phủ Địa Ngục, đối với phe Tu Di Sơn chỉ có lợi chứ không có hại.

Ba Tiêu đạo nhân cùng Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đưa những âm binh quỷ tướng đã chọn lựa đến "Phong Đô Quỷ Thành" và "Quỷ Môn Quan".

Hai nơi này là lối vào của Minh Phủ Địa Ngục, tự nhiên có tiên thiên trận pháp bảo vệ, Tây Vương Mẫu với pháp lực cường đại của Tam Thi Chuẩn Thánh hiện nay ở bên trong căn bản không sợ có người tấn công mạnh.

Cho dù là ngũ thánh đến, trừ phi không màng hậu quả trực tiếp phá hủy "Phong Đô Quỷ Thành", nếu không Tây Vương Mẫu cũng hoàn toàn có thể cố thủ bên trong.

Tây Vương Mẫu những năm qua lần lượt quản lý tán tu ở Tây Côn Luân và nhiều sự vụ ở Tu Di Sơn, việc quản lý "Phong Đô Quỷ Thành" cũng tương tự như vậy, rất thành thạo.

Ngược lại, Ngọc Đỉnh chân nhân một mình trấn giữ "Quỷ Môn Quan" quan trọng như vậy có vẻ hơi căng thẳng, Ba Tiêu đạo nhân liền triệu Bì Lô Tiên đến giúp xử lý, tin rằng không lâu sau sẽ thích ứng được.

Sau đó, Ba Tiêu đạo nhân dẫn Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ bay thẳng đến đại lục Hồng Hoang.

Thần niệm của Ba Tiêu đạo nhân quét qua, thông qua Thường Nga và "Thất Tình Bạch Liên Đài" xác định được vị trí đại khái của nàng.

Không mất nhiều thời gian, họ đã tìm thấy Thường Nga và Hậu Nghệ đang ẩn cư vô lo vô nghĩ trong một bộ lạc Nhân tộc nhỏ ở một vùng núi sâu.

Hậu Nghệ đối với Nhân tộc không hề có thành kiến, vì mối quan hệ với Thường Nga nên càng thêm yêu ai yêu cả đường đi lối về, trở thành dũng sĩ số một của bộ lạc Nhân tộc nhỏ bé, dẫn dắt những người đàn ông trong bộ lạc ra ngoài săn bắn.

Thường Nga ngoài việc dẫn dắt phụ nữ Nhân tộc phụ trách hái lượm, may vá quần áo da thú và các công việc tỉ mỉ khác, còn giúp đỡ chỉ đạo người trong bộ lạc tu luyện.

Đối với Ba Tiêu đạo nhân, Thường Nga và Hậu Nghệ chỉ là một nước cờ nhàn rỗi, cũng không quá để tâm, nên cũng không cần phải vòng vo tam quốc.

Y trực tiếp hiện thân trong căn nhà gỗ nơi Hậu Nghệ và Thường Nga đang ở.

Hậu Nghệ lập tức căng thẳng, "Xạ Nhật Thần Cung" trong nháy mắt xuất hiện trong tay, mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" cuối cùng cũng đã đặt lên dây cung, sẵn sàng đốt cháy tinh huyết Đại Vu để liều mạng bất cứ lúc nào.

Thường Nga thì sợ đến mặt mày tái mét, thân thể run rẩy, lắp bắp nói: "Đại...

Đại lão gia...

Nhị lão gia, Tam lão gia...

Hậu Nghệ là người tốt, chưa từng vô cớ giết hại Nhân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân xua tay, nhẹ nhàng nói: "Thường Nga không cần căng thẳng, Hậu Nghệ cũng không cần phải đích ý với bản tọa như vậy, nếu ta động thủ, các ngươi ngay cả cơ hội phản kháng cũng không

có!” “Thường Nga, tuy không phải người của Tu Di Sơn, nhưng cũng nên biết tông chỉ của Tu Di Sơn ta, về nhân duyên, ta sẽ không cưỡng ép can thiệp!”, Hồng Vân lão tổ cười nói.

“Ba vị lão gia chẳng lẽ không phải vì ta và Hậu Nghệ bỏ trốn mà đến bắt ta về sao?”, Thường Nga kinh ngạc hỏi.

“Này!

Tiểu nha đầu!

Ngươi cũng quá coi trọng mình rồi!

Ngươi có đáng để ba người bọn ta đi một chuyến không?

Huống hồ mẫu thân của ngươi, Hằng Nghi, cũng không phản đối!”, Hồng Vân lão tổ bị lời của Thường Nga chọc cười.

“A!”, Thường Nga chợt tỉnh ngộ, mình chỉ là con gái của một đệ tử ký danh ở Tu Di Sơn, yêu một Đại Vu Hậu Nghệ, việc bỏ trốn cũng không đến mức kinh động ba vị lão gia có địa vị cao nhất Tu Di Sơn!

“Vậy...”, Thường Nga mờ mịt, “Ba vị lão gia đến đây làm gì!” “Nể mặt Thường Nga, ta cũng gọi một tiếng lão gia!”, Hậu Nghệ trầm giọng nói.

“Ba vị lão gia đến đây, chẳng lẽ là vì ta sao!

Ta tuy tự phụ, nhưng cũng không đáng để ba vị lão gia đích thân đến!”, Hậu Nghệ thu lại “Xạ Nhật Thần Cung” và “Xạ Nhật Thần Tiễn”, tự giễu hỏi.

“Nói thật, Hậu Nghệ tuy thực lực không tệ, nhưng thật sự không cần đến ba huynh đệ bản tọa phải đến đây!

Nhưng bản tọa đã đáp ứng Hậu Thổ nương nương, không thể không đích thân đến!”, Ba Tiêu đạo nhân giải thích.

Tổ Vu tính tình nóng nảy, nay lại liên quan đến Hậu Thổ tổ vu, để đề phòng bất trắc, Ba Tiêu đạo nhân mới mang theo Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ.

"Hậu Thổ tổ vu?", Đại Vu Hậu Nghệ một lòng chìm đắm trong tình yêu hạnh phúc, hoàn toàn không biết Vu tộc đã xảy ra biến cố lớn.

"Hậu Thổ nương nương vì thương sinh Hồng Hoang, càng vì sự sinh tồn của Vu tộc, đã không tiếc thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, hiện nay trong thế giới Hồng Hoang đã không còn Tổ Vu Hậu Thổ, chỉ có Chí Thiện Bình Tâm nương nương, Hậu Thổ nương nương!", Ba Tiêu đạo nhân trầm giọng nói.

"Cái gì?

Hậu Thổ tổ vu...", Hậu Nghệ nghe vậy, sắc mặt vốn bình tĩnh, trong nháy mắt trở nên trắng bệch, lảo đảo lùi lại mấy bước.

Thường Nga vội vàng lao đến bên cạnh Đại Vu Hậu Nghệ, đỡ lấy hắn, mới không để hắn ngã xuống đất.

"Chuyện của Vu tộc ngươi cũng biết, ngoài Hậu Thổ nương nương ra, mười một tổ vu còn lại đều hiếu sát thành tính, dã man bá đạo, gây ra vô số sát lục!

Tộc nhân Vu tộc ngoài một số ít bộ lạc Thổ Chi ra cũng đều phạm phải vô biên sát kiếp.", Hồng Vân lão tổ giải thích.

"Hiện nay Vu Yêu đại kiếp đã đến, Vu Yêu hai tộc suy tàn đã thành định cục, Yêu tộc có Thánh nhân Nữ Oa nương nương, dù thế nào cũng có thể giữ lại một tia sinh cơ.

Còn Vu tộc thì tiền đồ chưa biết!" "Hậu Thổ nương nương để tranh thủ một tia sinh cơ cho Vu tộc, mới thân hóa Lục Đạo Luân Hồi!

Chương 302

Nhưng cuối cùng vẫn không yên tâm về Vu tộc, nên đã để lại tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu cho ngươi, để ngươi kế thừa sau này, trở thành Thổ Chi Tổ Vu tiếp theo!" Đại Vu Hậu Nghệ biết Hồng Vân lão tổ nói không sai, có lẽ vì cùng huyết mạch Thổ Chi, lại là người ủng hộ trung thành của Hậu Thổ tổ vu, nên tính cách và phương pháp làm việc đều giống Hậu Thổ tổ vu.

Hắn cũng đã sớm không vừa mắt với những việc làm của Vu tộc, thậm chí vì không phải là Hậu Thổ tổ vu cao cao tại thượng, vì tính cách độc lập mà bị không ít đại vu khác xa lánh, đối với những mặt tối của Vu tộc nhận thức càng rõ ràng hơn.

Sau khi người bạn tốt Khoa Phụ gặp nạn, tình cảm của hắn đối với Vu tộc càng thêm xa cách, và sau khi gặp Thường Nga, hắn đã không do dự cùng Thường Nga ẩn cư, không còn quan tâm đến tranh chấp bên ngoài.

"Ta đến đây chính là để hoàn thành lời ủy thác của Hậu Thổ nương nương, đưa cho ngươi tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu!", Ba Tiêu đạo nhân chuẩn bị giao tinh huyết Hậu Thổ cho Đại Vu Hậu Nghệ rồi rời đi.

"Đại lão gia xin khoan!", Đại Vu Hậu Nghệ vội vàng hét lớn.

"Hửm?", Ba Tiêu đạo nhân nghi hoặc nhìn hắn.

"Muốn dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, tốt nhất là tiến hành trong 'Bàn Cổ Điện', nếu không hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều!", Đại Vu Hậu Nghệ giải thích.

"Nhưng ta mang theo tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu trở về 'Bàn Cổ Điện', e rằng Yêu tộc sẽ không ngồi yên!

Vì vậy Hậu Nghệ mặt dày khẩn cầu ba vị lão gia có thể hộ tống ta trở về 'Bàn Cổ Điện'!", Đại Vu Hậu Nghệ nhìn rõ tình hình.

"...", Ba Tiêu đạo nhân có chút do dự.

"Đại lão gia, cầu xin ngài hãy giúp Hậu Nghệ đi!", Thường Nga đáng thương cầu xin.

"Nếu ba vị lão gia có thể tương trợ, Hậu Nghệ nhất định sẽ ghi nhớ đại ân, sau này ắt có báo đáp!", Đại Vu Hậu Nghệ cũng nhiều lần thỉnh cầu, "Hậu Nghệ biết các vị tổ vu khác đối với ba vị lão gia không mấy thiện cảm, chỉ cần đưa ta đến Bất Chu Sơn, Hậu Nghệ đã vô cùng cảm kích!" "Thôi được!

Nể mặt Hậu Thổ nương nương, bản tọa sẽ giúp ngươi một lần!", Ba Tiêu đạo nhân huynh đệ ba người liền đưa Hậu Nghệ và Thường Nga đến Bất Chu Sơn.

Hậu Nghệ không biết, có rất nhiều ma nạn đang chờ đợi hắn...

Đại Vu Hậu Nghệ sắp xếp cho Thường Nga ở một sơn cốc hẻo lánh, rồi một mình trở về "Bàn Cổ Điện".

Không khí trong "Bàn Cổ Điện" vô cùng nặng nề, mười một vị tổ vu đã cảm ứng được biến cố của Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ, nhưng lại không thể ngăn cản.

"Hậu Thổ muội tử cũng quá tự tác chủ trương rồi!

Tốt lắm, hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, bỏ mặc Vu tộc!", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tức giận hét lớn.

"Chúc Dung huynh đệ, những lời này ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi!

Có ích gì không?

Mau nghĩ cách bù đắp chỗ trống của Hậu Thổ muội tử đi!

Nếu không ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ không hoàn chỉnh, chúng ta đối kháng với ‘Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận’ của Yêu tộc sẽ rất khó khăn!”, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm uể oải khuyên một tiếng, xem ra vẫn chưa hoàn toàn hồi phục.

“Hừ!”, Về việc đưa ra ý kiến, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung biết mình không giúp được gì, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng ngồi tại chỗ hậm hực.

“Xem ra Hậu Thổ muội tử đã sớm có dự cảm, ngay cả ‘Đô Thiên Thần Sát Kỳ’ của muội ấy cũng để lại trong ‘Bàn Cổ Điện’, không mang đi!”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang thở dài.

“Lâm trận đào tẩu!

Kẻ nhát gan!

Trong Vu tộc chúng ta không có loại tổ vu không có cốt khí như vậy!”, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung không nhịn được lại hét lớn một tiếng, bị Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công kéo sang một bên.

“Hành động lần này của Hậu Thổ muội tử quả thực không màng đại cục, đặt an nguy của Vu tộc chúng ta vào chỗ nguy hiểm, quá lỗ mãng!”, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, người có quan hệ tốt nhất với Hậu Thổ, cũng bất đắc dĩ lên tiếng.

“Ta vẫn luôn cho rằng Hậu Thổ muội tử là người bình tĩnh nhất trong số các huynh đệ tỷ muội chúng ta, không ngờ lại hành động tùy hứng, không màng hậu quả như vậy!”, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi cũng phẫn nộ không thôi.

“Hậu Thổ muội tử vẫn luôn không hài lòng với cách làm của chúng ta, hành động như vậy e rằng không phải là nhất thời hứng khởi!

Không chừng đã mưu tính từ lâu!

Cố ý vào thời điểm quan trọng này để chúng ta khó xử!" "Không đến mức đó chứ!"...

Hậu Nghệ nghe các tổ vu trong "Bàn Cổ Điện" bàn tán xôn xao, trong lòng càng thêm chắc chắn những gì Ba Tiêu đạo nhân nói là thật, Vu Yêu đại kiếp không thể tránh khỏi, Thập Nhị Tổ Vu đã bị kiếp khí quấn thân, che mờ đi lý trí vốn đã ít ỏi.

Trong ký ức của Đại Vu Hậu Nghệ, Thập Nhị Tổ Vu đoàn kết nhất, đặc biệt là Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ là muội muội nhỏ nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, các tổ vu khác đều hết mực yêu thương.

Cho dù Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ kịch liệt phản đối các quyết định của các tổ vu khác về việc tàn sát ấu thú hoặc Nhân tộc, các tổ vu khác cũng chỉ cố chấp hành động, chứ chưa từng trách móc Hậu Thổ.

Giữa Thập Nhị Tổ Vu càng chưa từng xảy ra tình huống suy đoán ác ý, thậm chí sỉ nhục các tổ vu khác như vậy.

"Két!", Đại Vu Hậu Nghệ với tâm trạng vô cùng nặng nề đẩy cửa lớn "Bàn Cổ Điện".

"Hậu Nghệ!

Ngươi đến rồi?", Không Gian Tổ Vu Đế Giang nhíu mày, lên tiếng hỏi.

"Hừ!

Biến mất lâu như vậy, ta còn tưởng ngươi đã đồng quy vu tận với đám thái tử Yêu tộc rồi chứ!", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung hừ lạnh nói.

"Các vị tổ vu, ta dùng thân thể bị thương để thúc đẩy 'Xạ Nhật Thần Tiễn' bắn chết chín đại thái tử Yêu tộc, vì tiêu hao quá lớn nên bị thương hôn mê, không lâu trước mới vừa bình phục!", Hậu Nghệ với tâm niệm thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, không hề

nói ra chuyện của Thường Nga.

“Chúc Dung, câm miệng!”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang trầm giọng quát Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung đang châm chọc.

“Hậu Nghệ!

Hậu Thổ muội tử đã rời bỏ Vu tộc!

Hiện nay Vu tộc đang trong thời kỳ rối ren, bộ lạc Thổ Chi càng lòng người xao động!

Ngươi về đúng lúc lắm, mau chóng an ủi các tộc nhân bộ lạc Thổ Chi, đừng để xảy ra chuyện gì!” Không Gian Tổ Vu Đế Giang vẻ mặt mệt mỏi, có chút cảm giác tâm lực kiệt quệ!

“Các vị tổ vu!

Ta biết chuyện của Hậu Thổ tổ vu!

Hậu Thổ tổ vu không phải bỏ mặc Vu tộc chúng ta, mà vì tìm kiếm một tia sinh cơ cho Vu tộc mới thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, dẫn dắt một bộ phận tộc nhân tích lũy công đức cho Vu tộc!”, Hậu Nghệ không phục việc các tổ vu khác bôi nhọ Hậu Thổ tổ vu, liền biện hộ cho Hậu Thổ tổ vu.

“Hừ!

Vu tộc chúng ta chỉ tôn Bàn Cổ, không kính trời đất, cần gì công đức, khí vận, đó đều là lời của đám tu sĩ Huyền môn của Đạo tổ Hồng Quân!

Hậu Thổ muội tử hồ đồ rồi, sao lại tin vào những lời vô căn cứ như vậy!”, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi thấy Hậu Nghệ mặt lộ vẻ bất mãn, mắt chứa phẫn nộ, trong lòng không vui, lạnh lùng bác bỏ.

“Ngươi chỉ là một đại vu, làm sao biết được tâm tư của Hậu Thổ muội tử!

Chẳng lẽ muội ấy không nói cho chúng ta biết, mà lại nói cho ngươi?

Vậy chẳng phải thật sự đã có dự mưu từ trước sao!", Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu cũng lên tiếng chất vấn.

"Ta đương nhiên lúc đầu không biết chuyện, lúc Hậu Thổ tổ vu thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, huynh đệ của Tu Di Sơn chủ cũng có mặt tại đó!", Đại Vu Hậu Nghệ trong lòng có nộ khí, nói năng cũng rất cứng rắn.

"Hậu Thổ tổ vu minh ngộ thiên cơ, để tìm kiếm một tia sinh cơ cho Vu tộc, mới xả thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, khai phá Minh Phủ Địa Ngục." "Nàng cũng lo lắng việc thiếu vắng mình sẽ ảnh hưởng đến thực lực của Vu tộc, nên đã ngưng tụ tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, nhờ Tu Di Sơn chủ mang đến cho ta, để ta kế thừa vị trí Thổ Chi Tổ Vu của Hậu Thổ tổ vu, bổ sung đủ số lượng Thập Nhị Tổ Vu, không để 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' bị tổn hại!", Đại Vu Hậu Nghệ cao giọng nói.

Chương 303

"Tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu?", Không Gian Tổ Vu Đế Giang tinh thần chấn động, mắt lộ vẻ vui mừng.

"Không sai!", Đại Vu Hậu Nghệ lấy ra một khối tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu tỏa ra pháp tắc chi lực Thổ Chi nồng đậm.

Các tổ vu khác đương nhiên rất quen thuộc với thứ này, lập tức ai nấy đều phấn chấn.

"Hừ!

Ba Tiêu ác đạo!

Hắn là kẻ âm hiểm xảo trá nhất trong thế giới Hồng Hoang, Hậu Thổ muội tử lại giao vật quan trọng như vậy cho hắn chuyển giao, thật hồ đồ!", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung lúc này cũng không quên tức giận chửi mắng.

Trong số Thập Nhị Tổ Vu, hắn là người có tính khí nóng nảy dễ nổi giận nhất, bị ảnh hưởng bởi đại kiếp chi khí nghiêm trọng nhất, lúc này khó có thể khống chế cảm xúc, cơ bản đã mất đi phán đoán lý trí.

"Tu Di Sơn chủ tuy có mâu thuẫn với Vu tộc chúng ta, nhưng là một bậc đại năng có đức, chính trực và có nguyên tắc!", Đại Vu Hậu Nghệ vốn có cảm tình tốt với Ba Tiêu đạo nhân, cộng thêm ảnh hưởng ngấm ngầm từ Thường Nga, tình cảm đối với phe Tu Di Sơn càng thêm thân cận.

Do đó, Đại Vu Hậu Nghệ nghe Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung phỉ báng Ba Tiêu đạo nhân không nhịn được liền lên tiếng phản bác: "Tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu bất kể đối với Tu Di Sơn chủ hay Trấn

Nguyên Tử đại tiên đều có ích lợi cực lớn, nhưng họ không hề tham lam chiếm đoạt, không quản ngại vất vả đích thân giao cho ta." "Càng hiếm có hơn, ta vì sợ trên đường gặp phải Yêu tộc tập kích làm mất tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, nên đã nhờ ba vị đại tiên của Tu Di Sơn hộ tống!

Họ cũng không kể hiềm khích trước đây, một mực hộ tống ta đến Bất Chu Sơn mới rời đi!", Đại Vu Hậu Nghệ lớn tiếng phản bác Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

"To gan!

Dám nói chuyện với tổ vu như vậy!", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bị phản bác đến mức ngượng ngùng, giận quá hóa giận quát lên.

"Được rồi!

Đừng cãi nữa!

Bây giờ điều quan trọng nhất là để Hậu Nghệ nhanh chóng luyện hóa tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, trở thành thân thể tổ vu!", Không Gian Tổ Vu Đế Giang lớn tiếng ngăn cản.

"Các vị huynh đệ tỷ muội, chúng ta cần đồng tâm hiệp lực giúp đỡ Hậu Nghệ mới có thể để hắn nhanh chóng luyện hóa tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu!", Không Gian Tổ Vu nói xong liền đi đầu về phía "Bàn Cổ Thần Tượng".

"Đại huynh, khoan đã!", Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương có chút do dự lên tiếng.

"Cường Lương huynh đệ có ý kiến gì?", Không Gian Tổ Vu Đế Giang nhìn vẻ mặt của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, trong lòng có dự cảm không lành.

Đại Vu Hậu Nghệ cũng nhận ra không khí bất thường, sắc mặt lập tức hơi thay đổi.

“Ta nghĩ chuyện này cần phải bàn bạc lại!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương không hề vì vẻ mặt không vui của Không Gian Tổ Vu Đế Giang mà lùi bước, ngược lại dứt khoát nói thẳng.

“Bàn bạc?”, Ngữ khí của Không Gian Tổ Vu Đế Giang cứng rắn hơn vài phần.

“Đại Vu Hậu Nghệ là người thừa kế của Hậu Thổ muội tử, là đại vu của bộ lạc Thổ Chi, bất luận về mặt huyết mạch tương hợp, hay tôn trọng ý kiến của Hậu Thổ muội tử, đều nên làm như vậy!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương nói có lý có lẽ.

“Nhưng!

Chính vì như vậy, tính tình của Đại Vu Hậu Nghệ quá giống Hậu Thổ muội tử, nếu để hắn kế thừa tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu trở thành tổ vu mới, ta lo rằng không bao lâu nữa hắn sẽ giống như Hậu Thổ muội tử, đưa ra quyết định có hại cho lợi ích của Vu tộc!” “Đại huynh, lo lắng của Cường Lương huynh đệ không phải là không có lý!” “Đại Vu Hậu Nghệ trước đây đã vô cớ mất tích lâu như vậy, sau này cũng khó đảm bảo hắn sẽ không vì việc riêng mà bỏ đi, không từ mà biệt!” Lý do của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương nhận được sự đồng tình mạnh mẽ của Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung và Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu cũng khẽ gật đầu.

Đại Vu Hậu Nghệ không hề lên tiếng biện giải, cũng không tranh cãi, đối với việc trở thành tổ vu hắn không có hứng thú lớn, nếu không phải vì ý của Hậu Thổ tổ vu, hắn thậm chí không muốn làm việc cùng các tổ vu khác.

Do đó, Đại Vu Hậu Nghệ không hề cảm thấy Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương nói có vấn đề.

“Vậy thì phải làm sao?”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang nghe vậy cũng cảm thấy có vài phần lý, thở dài hỏi.

“Trong số các đại vu của Vu tộc, người có thực lực mạnh hơn Hậu Nghệ cũng không phải không có!

Cửu Phượng và Hình Thiên nếu có thể dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu cũng có thể bước vào hàng ngũ tổ vu!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương đã có kế hoạch từ trước.

“Không sai!

Huyết mạch của Cửu Phượng vốn chỉ cách tổ vu một bước, thực lực cũng là đại vu mạnh nhất dưới tổ vu, nếu có thể hấp thu tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, nhất định có thể đột phá thành tổ vu!”, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh cũng lên tiếng tán thành.

Đại Vu Cửu Phượng vốn là em gái ruột của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, lại là truyền nhân của Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, do đó hai vị này cực lực đề cử Đại Vu Cửu Phượng cũng nằm trong dự liệu của các tổ vu khác.

“Đại Vu Hình Thiên công kích lực cường đại, sau khi dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu cũng có thể trở thành thực lực tổ vu!”, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu lúc này mới hiểu ra ý đồ của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, vội vàng lên tiếng tranh thủ cho truyền nhân của mình.

“Các ngươi nói tuy có lý!

Nhưng ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ là kết hợp pháp tắc chi lực sở trường của mười hai tổ vu chúng ta chuyển hóa thành sức mạnh cường đại!”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang lắc đầu nói.

“Đại Vu Cửu Phượng và Đại Vu Hình Thiên tuy ở các phương diện khác quả thực phù hợp hơn Đại Vu Hậu Nghệ, nhưng xét về phương diện phát huy uy lực lớn hơn của ‘Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận’ thì quả thực Đại Vu Hậu Nghệ là phù hợp nhất!”, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng uể oải lên tiếng.

“Không sai!

Về việc này, ta ủng hộ Đại Vu Hậu Nghệ dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu!”, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi cũng bày tỏ lập trường. … Sau một hồi tranh cãi giữa mười một vị tổ vu, cuối cùng quyết định để Đại Vu Hậu Nghệ dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, kế thừa vị trí Thổ Chi Tổ Vu.

Mười hai tổ vu, bao gồm cả Đại Vu Hậu Nghệ, ngồi vây quanh “Bàn Cổ Thần Tượng”, mười một vị tổ vu còn lại mỗi người đều đánh pháp tắc chi lực của mình lên “Bàn Cổ Thần Tượng”.

“Bàn Cổ Thần Tượng” chuyển hóa pháp tắc chi lực của mười một vị tổ vu thành Vu lực thuần túy, sau đó từ hai mắt bắn ra, bao phủ Đại Vu Hậu Nghệ, giúp hắn hấp thu dung hợp tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu.

Từng chút một tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu dung nhập vào cơ thể Đại Vu Hậu Nghệ, thực lực, khí tức cũng dần dần tăng cường, chậm rãi tiến gần đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Tuy tình hình trong “Bàn Cổ Điện” ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng khó có thể tra xét.

Nhưng Yêu Hoàng Đế Tuấn trong “Thiên Đình” lại không hề nghỉ ngơi.

Sau Vu Yêu đại chiến, Yêu Hoàng Đế Tuấn vội vàng dẫn các vị tinh quân trở về “Thiên Đình”, đóng hết “Đông Thiên Môn”, “Nam Thiên Môn”, “Bắc Thiên Môn”.

“Thiên Đình” vốn náo nhiệt vô cùng lúc này lại lạnh lẽo vắng vẻ, “Thiên Giới” còn thê thảm hơn, Yêu tộc vốn đông đúc lúc này mười phần không còn một.

Ngược lại, Nhân tộc bị Yêu tộc bắt về an bài ở “Thiên Giới” lại qua một thời gian ngắn sinh sôi nảy nở, số lượng tăng lên gấp bội.

Lúc này, ái thê vẫn lạc, chín người con vẫn lạc, đệ đệ ruột vẫn lạc, Yêu tộc tổn thất thảm trọng, tất cả những điều này khiến tâm trạng của Yêu Hoàng Đế Tuấn vô cùng tồi tệ.

Yêu Hoàng Đế Tuấn phẫn nộ không có chỗ phát tiết, trực tiếp đích thân mang "Đồ Vu Kiếm" đến "Thiên Giới", tàn sát Nhân tộc ở đó, cuối cùng chỉ còn lại vài vạn phụ nữ và trẻ nhỏ, để lại cho chúng tiếp tục sinh sôi.

Những người Nhân tộc này, sau khi Yêu tộc suy tàn rút khỏi vị trí nhân vật chính của Hồng Hoang, sẽ trở thành lứa "Thiên Nhân" đầu tiên của "Thiên Nhân Đạo", một trong tam thiện đạo của Lục Đạo Luân Hồi.

Yêu Hoàng Đế Tuấn chém giết một lượng lớn Nhân tộc xong, uy lực của "Đồ Vu Kiếm" lại tăng vọt, lúc này mới phát tiết được ác khí trong lòng, trở về "Lăng Tiêu Bảo Điện" trống rỗng.

Đang lúc âm thầm đau buồn, Yêu Hoàng Đế Tuấn bị việc Hậu Thổ nương nương hóa thân Lục Đạo Luân Hồi, khai phá Minh Phủ Địa Ngục dẫn đến thiên giáng công đức kinh tỉnh.

"Người đâu!", Yêu Hoàng Đế Tuấn hét lớn, triệu một tên yêu tướng đến phân phó, "Đi mời yêu tướng đến đây, bản hoàng có việc quan trọng cần thương nghị!" "Khải bẩm Yêu Hoàng bệ hạ!

Yêu tướng trước đó nói muốn đến thế giới Hồng Hoang tra xét động tĩnh của Vu tộc, để có đối sách tương ứng, đã ra khỏi 'Nam Thiên Môn' đi đến đại lục Hồng Hoang rồi!", yêu tướng cẩn thận bẩm báo.

"Sao bản hoàng không biết!", Yêu Hoàng Đế Tuấn có chút bất mãn hỏi.

"Lúc đó Yêu Hoàng bệ hạ ngài đang ở 'Thiên Giới', yêu tướng

không muốn làm phiền ngài tế luyện 'Đồ Vu Kiếm', nên thuộc hạ không bẩm báo với ngài!", giọng yêu tướng run rẩy, sợ Yêu Hoàng Đế Tuấn vì vậy mà giáng tội.

"Biết rồi, đợi yêu tướng về, lập tức mời đến đây!", Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi tàn sát Nhân tộc xong cảm thấy chán nản, cũng không có tâm tư làm khó một tên yêu tướng nhỏ bé.

Yêu Hoàng Đế Tuấn biết, sau nhiều biến cố, Yêu tộc vốn quy tụ nhiều đại năng nay đã khác xưa.

Chương 304

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân, vốn chỉ xếp thứ tám sau tứ hoàng lưỡng hậu và yêu sư của Yêu tộc, nay đã là nhân vật số hai của "Thiên Đình"!

Hắn muốn ra khỏi "Nam Thiên Môn" rời khỏi "Thiên Đình", căn bản không ai dám ngăn cản!

Yêu Hoàng Đế Tuấn búng tay bắn ra một đạo yêu lực, đánh lên một tấm gương tiên thiên linh bảo "Lăng Tiêu Bảo Kính" trên "Lăng Tiêu Bảo Điện", tra xét tình hình đại lục Hồng Hoang.

Không ngờ lại vừa hay thấy được một cảnh tượng bất ngờ!

Yêu Hoàng Đế Tuấn thông qua tiên thiên linh bảo "Lăng Tiêu Bảo Kính" trong "Lăng Tiêu Bảo Điện" quét nhìn đại lục Hồng Hoang.

Ánh gương vừa hay quét qua hình ảnh Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên đại tiên và Hồng Vân lão tổ hộ tống Đại Vu Hậu Nghệ và Thường Nga đến Bất Chu Sơn.

Yêu Hoàng Đế Tuấn biết Hồng Vân lão tổ là Thánh nhân, không thể giám thị, nên ánh gương chỉ quét qua một lần chứ không dám dừng lại, vì vậy Hồng Vân lão tổ tuy có cảm giác nhưng cũng không để tâm.

Đợi ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân rời đi, ánh gương của "Lăng Tiêu Bảo Kính" của Yêu Hoàng Đế Tuấn không thể giám thị được tình hình bên trong Bất Chu Sơn.

Vì sự xuất hiện của Ba Tiêu đạo nhân, Yêu Hoàng Đế Tuấn theo bản năng cảm thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản, bèn lén lút ra khỏi "Thiên Đình", ẩn giấu khí tức ở khu vực Bất Chu Sơn.

Yêu Hoàng Đế Tuấn nhanh chóng thông qua manh mối tìm được sơn cốc mà Đại Vu Hậu Nghệ an bài Thường Nga.

Ẩn mình trong bóng tối quan sát Thường Nga, Yêu Hoàng Đế Tuấn nhanh chóng phát hiện ra nữ tử xinh đẹp xuất chúng này chính là thân thể tái thế của Thường Hi!

"Thân thể tái thế của Thường Hi lại cùng với Đại Vu Hậu Nghệ của Vu tộc, kẻ thù giết con của bản hoàng, trở thành quyến lữ!", Yêu Hoàng Đế Tuấn dù thế nào cũng không dám tin!

"Những năm qua ta nỗ lực tìm kiếm thân thể tái thế của Thường Hi nhưng vẫn không có kết quả, hỏi Nữ Oa nương nương cũng không có tin tức chính xác.", Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng hồi tưởng.

"Nay trời thương xót, để bản hoàng vô tình gặp được thân thể tái thế của Thường Hi, đây chính là duyên phận đã định.

Chỉ tiếc Thường Hi hiện nay tu vi không cao, chưa khôi phục được ký ức tiền thế!", Yêu Hoàng Đế Tuấn trong lòng sốt ruột.

"Hiện nay tình hình Yêu tộc nguy cấp, không có thời gian chờ nàng chậm rãi trưởng thành khôi phục!

Bản hoàng cần nhanh chóng để Thường Hi khôi phục thực lực, như vậy cũng có thể tăng cường thực lực Yêu tộc, càng có thể khiến uy lực của 'Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận' tăng lên không ít!" Yêu Hoàng Đế Tuấn hiện thân đi về phía Thường Nga.

"Người nào?", Thường Nga nhìn nam tử đột nhiên xuất hiện trước mặt, bị ánh mắt nóng rực của hắn nhìn đến mức vô cùng không tự tại, cảnh giác hỏi.

"Bản...", Yêu Hoàng Đế Tuấn hiện tại không rõ lai lịch của Thường Nga, cũng không biết chuyện giữa nàng và Đại Vu Hậu Nghệ là thế nào, bèn không muốn vừa mở miệng đã trực tiếp nói rõ thân

phận.

“Ta là một tán tu của thế giới Hồng Hoang!

Du lịch Bất Chu Sơn, vừa hay gặp tiểu cô nương, ta phát hiện căn cốt của ngươi cực tốt!

Với ta có duyên, nên mới hiện thân tương kiến!

Ngươi là đệ tử môn hạ của ai, lại vì sao dừng chân ở đây?”, Yêu Hoàng Đế Tuấn giả vờ tùy ý hỏi thăm lai lịch của Thường Nga.

Thường Nga tuy tâm tư đơn thuần, bản tính lương thiện, nhưng lại thông minh như băng tuyết, từ ánh mắt nóng rực và trạng thái thay đổi xưng hô đột ngột của Yêu Hoàng Đế Tuấn, nàng đã nhận ra đối phương có mục đích không trong sáng.

Đặc biệt lưu ý, nàng dễ dàng phát hiện ra Yêu Hoàng Đế Tuấn nói dối, ít nhất Thường Nga cảm nhận được trên người Yêu Hoàng Đế Tuấn có khí thuần dương cực kỳ mãnh liệt khiến nàng cảm thấy bị áp chế, sao có thể có duyên với thể chất thuần âm của nàng, muốn thu nàng làm đệ tử?

Thường Nga trong nháy mắt nghĩ đến thuật thái bổ mà một số kẻ tà ác trong Yêu tộc ưa thích!

Cảnh giác, Thường Nga từ lời nói của Yêu Hoàng Đế Tuấn đã nhìn thấu mục đích hiểm ác muốn nhân cơ hội thăm dò lai lịch của nàng.

“Ta là tán tu Nhân tộc, vẫn luôn một mình tu luyện, Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành!

Là đệ nhất thần sơn của đại lục Hồng Hoang, cũng là trụ cột của trời đất trong thế giới Hồng Hoang, có cơ hội đương nhiên phải đến chiêm bái một phen!”, Thường Nga tránh nặng tìm nhẹ trả lời.

“Gần Bất Chu Sơn có nhiều bộ lạc Vu tộc, Vu tộc đối với Nhân tộc rất hung tàn, ngươi là một tiểu cô nương, tu vi cũng không cao, một mình ở Bất Chu Sơn rất nguy hiểm, không bằng theo ta rời đi đi!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn nói rồi đi đến gần Thường Nga.

Linh giác của Thường Nga rất nhạy bén, có thể nhận ra những khí tức nhỏ bé mà người khác bỏ qua, đây là bản năng của nàng, hoàn toàn không liên quan đến pháp lực mạnh yếu, cảnh giới cao thấp.

Ban đầu, Thường Nga cũng dựa vào dị năng này mà phán đoán Đại Vu Hậu Nghệ tuy là Vu tộc, nhưng là người tốt, từ đó ra tay cứu giúp.

Vừa rồi, Yêu Hoàng Đế Tuấn cách Thường Nga hơi xa, lại ở dưới chân Bất Chu Sơn, sợ kinh động tổ vu ở gần đó, nên đã cố ý thu liễm khí tức, Thường Nga không nhận ra.

Lúc này Yêu Hoàng Đế Tuấn đến gần Thường Nga, khí tức trên người khó có thể che giấu hoàn toàn.

Thường Nga khẽ nhíu mày, trong đôi mắt hiện lên một hư ảnh vầng trăng khuyết, nàng nhạy bén nhận ra khí huyết tanh nồng đậm trên người Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Thường Nga có thể rõ ràng nhận ra người trước mặt đã tàn sát rất nhiều Nhân tộc, không lâu trước đã tự tay tàn sát một lượng lớn Nhân tộc khiến Thường Nga khó có thể tưởng tượng!

Lúc này tim Thường Nga đập thình thịch, lòng bàn tay đổ mồ hôi lạnh, trong lòng không ngừng tự nhủ: “Bình tĩnh!

Nhất định phải bình tĩnh!

Đối phương thực lực cường đại, nếu cứng rắn đối đầu mình tuyệt đối không phải là đối thủ!

Nếu đối phương không trực tiếp ra tay dùng vũ lực, vậy là có cơ hội giả vờ đối phó, kéo dài thời gian!” Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy không

biết Thường Nga đang nghĩ gì, nhưng có thể cảm nhận được sự căng thẳng, sợ hãi đột ngột của nàng.

"Có lẽ mình quá vội vàng, dọa nàng rồi!", Yêu Hoàng Đế Tuấn nghĩ đến đây, cố gắng nở một nụ cười hòa ái thân thiện, "Tiểu cô nương tên gì vậy!" "Ta tên Hằng Nga!", Thường Nga nghe nói có một số tà thuật có thể thông qua tên mà thi triển pháp thuật độc ác, nên không dám tiết lộ tên thật.

Nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được tên giả phù hợp, bèn dùng tên của mẹ và mình kết hợp, tùy tiện bịa ra cái tên "Hằng Nga".

"Hằng Nga?

Tên hay!", Yêu Hoàng Đế Tuấn vẫn có thể cảm nhận được sự đề phòng của Thường Nga đối với mình.

"Theo ta đến nơi tu luyện của ta!

Ta có thể để ngươi trong thời gian ngắn trở thành cao thủ Chuẩn Thánh!

Trở thành đại năng trong thế giới Hồng Hoang!", Yêu Hoàng Đế Tuấn dùng lợi ích dụ dỗ.

"Cao thủ Chuẩn Thánh?

Tương đương với ba vị thánh tổ của Nhân tộc ta sao?

Sao có thể?

Ba vị thánh tổ là ba vị nhân tổ sinh ra sớm nhất, hưởng khí vận của Nhân tộc gia trì, lại tu luyện nhiều năm mới thành thánh tổ quả vị, có thực lực Chuẩn Thánh!

Ta làm sao có thể trong thời gian ngắn làm được?", Thường Nga tu hành dưới trướng Ly Sơn tiên tử, tự nhiên không phải là tiểu cô nương không có kiến thức, không thể bị Yêu Hoàng Đế Tuấn dễ dàng

lừa gạt như vậy.

Thường Nga một bên giả vờ đối phó với Yêu Hoàng Đế Tuấn, một bên liên tục truyền pháp lực của mình vào một mũi "Xạ Nhật Thần Tiễn" giấu trong lòng.

Yêu Hoàng Đế Tuấn thấy Thường Nga không dễ lừa, cũng không tiện dùng vũ lực với nàng, chỉ có thể lấy ra bản lĩnh thật sự để thuyết phục Thường Nga.

"Ta có một món dị bảo!

Rất thích hợp cho ngươi tu luyện!

Nếu ngươi có thể hấp thu nó, tu vi của ngươi sẽ tăng vọt!", Yêu Hoàng Đế Tuấn từ trong bách bảo nang lấy ra một khối "Thái Âm Tinh Hoa" nồng đậm.

Yêu Hoàng Đế Tuấn không khỏi lộ ra vẻ bi thương, vì khối "Thái Âm Tinh Hoa" này không chỉ có phần do Thường Hi để lại sau khi chết, mà còn có phần hắn thu thập từ "Thái Âm Tinh", chuẩn bị cho thân thể tái thế của Thường Hi.

Chương 305

Còn có một bộ phận là sau khi Yêu hậu Hi Hòa bị Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu đánh chết, Yêu Hoàng Đế Tuấn đến muộn một bước đã dùng "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" thu thập lại "Thái Âm Tinh Hoa" tản ra sau khi Yêu hậu Hi Hòa chết!

"Cái gì!", Thường Nga trong nháy mắt sắc mặt đại biến!!!

Yêu Hoàng Đế Tuấn lấy ra khối "Thái Âm Tinh Hoa" ngưng tụ phần lớn tinh hoa pháp lực của hai chị em Hi Hòa, Thường Hi để lại sau khi chết, khiến Thường Nga kinh hãi thất sắc.

Cảm nhận được khí tức quen thuộc trong khối "Thái Âm Tinh Hoa", Thường Nga không tự chủ được thần sắc trở nên mờ mịt, suy nghĩ trào dâng, đầu óc đau dữ dội, như muốn nổ tung.

".....", Thường Nga lẩm bẩm trong miệng, không tự chủ được hai tay ôm lấy khối "Thái Âm Tinh Hoa", không biết vì sao trong lòng lại cảm thấy từng cơn đau đớn dữ dội ập đến, không khỏi lệ rơi đầy mặt.

Phát hiện Thường Nga có cảm ứng, Yêu Hoàng Đế Tuấn vui mừng khôn xiết, lập tức lấy ra ba món cực phẩm tiên thiên linh bảo "Nguyệt Quế Trượng", "Thái Âm Thần Luân", "Thái Âm Bảo Kính" cùng một số vật phẩm nhỏ, tiểu linh bảo mà Hi Hòa, Thường Hi thường mang theo bên người.

Yêu Hoàng Đế Tuấn đưa hết những món linh bảo này vào tay Thường Nga, muốn nhân cơ hội này đánh thức ký ức tiền thế bị phong ấn của Thường Nga!

Phản ứng của Thường Nga ngày càng lớn, trong đôi mắt đẹp động lòng người, như trăng sáng nước thu, vô số ánh sáng lấp lánh, trong đó

có những hình ảnh mơ hồ.

Có "Thái Âm Tinh" sáng rực trong tinh không vô tận chiếu rọi thế giới Hồng Hoang, có một cây "Nguyệt Quế Thụ" khổng lồ, có hai bóng dáng mơ hồ của Thái Âm nữ thần đang nhảy múa.

"Món 'Quảng Hàn Tiên Y' này là các ngươi mặc lúc thiên hôn đại điển!", Yêu Hoàng Đế Tuấn thấy sắp thành công, vội vàng lấy ra hai bộ tiên y.

Vung tay, một bộ mặc lên người Thường Nga, bộ còn lại cũng đưa vào tay nàng.

Yêu Hoàng Đế Tuấn trong nháy mắt bị vẻ đẹp của Thường Nga làm kinh diễm, Thường Nga mặc "Quảng Hàn Tiên Y" còn quyến rũ hơn Thường Hi tiền thế, ngoài vẻ lạnh lùng cao quý của "Thái Âm Nữ Thần", còn có thêm một loại mị lực yếu đuối dịu dàng!

Hai loại khí chất hoàn mỹ dung hợp trên người Thường Nga, khiến nàng có một loại mị lực đặc biệt làm người ta say mê.

Bên này sơn cốc, Yêu Hoàng Đế Tuấn toàn lực cố gắng đánh thức ký ức tiền thế bị phong ấn của Thường Nga.

Trong "Bàn Cổ Điện", Hậu Nghệ đã dung hợp được một nửa nhỏ tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, khí tức bị cưỡng ép đẩy lên tương đương với tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, chỉ có huyết mạch chưa hoàn toàn chuyển hóa thành huyết mạch tổ vu.

"Ầm!" Hậu Nghệ đột nhiên mở mắt, thần tình kích động đứng dậy, hắn đã cảm nhận được tín hiệu cầu cứu truyền đến thông qua mối liên hệ giữa "Xạ Nhật Thần Tiễn" và "Xạ Nhật Thần Cung".

"Hậu Nghệ!

Sao vậy?", Không Gian Tổ Vu Đế Giang đầu tiên phát hiện sự bất thường của Hậu Nghệ, thấp giọng hỏi.

“Các vị tổ vu, ta có việc gấp, cần phải rời đi một lát, đi rồi sẽ về ngay!”, Hậu Nghệ nói rồi trong ánh mắt kinh ngạc của các tổ vu, vội vàng lao ra khỏi “Bàn Cổ Điện”, hướng về phía “Bất Chu Sơn”.

“Chuyện gì vậy?

Còn ra thể thống gì nữa?”, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung đầu tiên không nhịn được lên tiếng mắng.

Sắc mặt các tổ vu khác cũng khó coi, vào thời khắc quan trọng như vậy, Hậu Nghệ lại có thể không đầu không đuôi rời đi như vậy!

“Đi!

Chúng ta đi xem rốt cuộc là chuyện gì!

Có thể khiến Hậu Nghệ không màng nặng nhẹ như vậy!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương hừ lạnh một tiếng, đứng dậy đi ra khỏi “Bàn Cổ Điện”, đuổi theo hướng Hậu Nghệ rời đi.

“Chúng ta cũng đi xem!”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang thở dài, vung tay, dẫn các tổ vu khác đi theo.

Hậu Nghệ vội vã chạy đến sơn cốc mà Thường Nga tạm trú, từ xa đã thấy Thường Nga rơi vào một trạng thái kỳ quái.

Chỉ thấy Thường Nga mặc một bộ tiên y lộng lẫy, bên cạnh lơ lửng mấy món linh bảo, trong tay nâng một quả cầu ánh sáng màu bạc to lớn.

Cách Thường Nga không xa, lại là Yêu Hoàng Đế Tuấn với vẻ mặt không có ý tốt, nhe răng cười nham hiểm!

“Yêu Hoàng vô sỉ!

Dám quấy nhiễu vợ ta!

Xem tiễn!”, Hậu Nghệ hai tay dùng sức, “Xạ Nhật Thần Cung” kéo căng như trăng rằm, thúc đẩy tu vi Vu lực Chuẩn Thánh, ngưng tụ

thành một mũi khí tiễn.

“Vút!” “Âm!” Khí tiễn bắn trúng Yêu Hoàng Đế Tuấn đang tập trung nhìn sự thay đổi của Thường Nga, may mà “Hà Đồ Lạc Thư” tự động hộ chủ, mới khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn bay xa mấy chục dặm mà không bị thương!

“Hậu Nghệ!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn quay đầu nhìn thấy kẻ thù giết con, hận đến nghiến răng!

“Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Ngươi đã thi triển yêu pháp gì với vợ ta!”, Hậu Nghệ bước lớn lao đến bên cạnh Thường Nga, vội vàng nói.

“Vợ ngươi?

Các ngươi lại thành vợ chồng!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn tuy trước đó trong lòng đã có suy đoán, nhưng dù thế nào cũng không tin đây là sự thật!

“Thường Nga!

Thường Nga!

Nàng sao vậy?”, Hậu Nghệ cũng không dám tùy tiện chạm vào Thường Nga, sợ gây ra hậu quả không tốt, vô cùng căng thẳng đứng bên cạnh Thường Nga thấp giọng gọi.

“...Hậu...

Hậu Nghệ...

Hậu Nghệ!”, Thường Nga với đôi mắt mờ mịt, dưới tiếng gọi của Hậu Nghệ cuối cùng cũng tỉnh lại.

Nàng mơ hồ thu lại những món linh bảo lơ lửng bên cạnh và khối “Thái Âm Tinh Hoa”, hoảng hốt nhào vào lòng Hậu Nghệ nức nở.

“Hậu Nghệ!

Trả mạng cho con ta!”, Yêu Hoàng Đế Tuấn nhìn Hậu Nghệ và Thường Nga ôm nhau, thù mới hận cũ dâng lên trong lòng, gầm lên một tiếng lao về phía Hậu Nghệ.

Thường Nga lúc này mới biết nam tử bí ẩn có ý đồ xấu trước mặt mình lại là Yêu Hoàng Đế Tuấn hung danh lừng lẫy!

“Hậu Nghệ, mau đi!

Hắn sẽ không làm hại ta!

Mau đi!”, Thường Nga biết Hậu Nghệ không phải là đối thủ của Yêu Hoàng Đế Tuấn, trong lòng lo lắng, liên tục thúc giục.

“Thường Nga đừng lo, ta sẽ bảo vệ nàng!”, Thân thể to lớn như núi của Hậu Nghệ che chắn trước mặt Thường Nga, khí chất trầm ổn như đại địa khiến Thường Nga không khỏi say mê.

“Hậu Nghệ, bất kể sống chết, ta cũng sẽ không rời xa chàng!”, Vừa rồi trong đầu Thường Nga nhanh chóng hiện lên một số hình ảnh quen thuộc mà xa lạ.

Trong lòng có dự cảm không tốt, vốn có chút dao động, nhưng bây giờ nhìn thấy người đàn ông kiên định che chắn trước mặt mình, cao lớn vĩ đại như núi.

Thường Nga cuối cùng đã hạ quyết tâm, bất kể thế nào, cũng phải cùng người mình yêu sống trọn một đời!

“Vút!”, Thường Nga tế ra linh bảo mạnh nhất trong tay, một đóa “Thất Tình Bạch Liên Đài” do Ly Sơn tiên tử ban tặng, muốn cùng Hậu Nghệ đối địch.

“Đế Tuấn tiểu nhi, dám lẻn vào địa bàn Vu tộc ta!

Chịu chết đi!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương hét lớn một tiếng,

một cột sét đánh về phía Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Chương 306

"Vút!

Vút!

Vút!"...

Các tổ vu khác lần lượt hiện thân, không nói hai lời, các loại thần thông vu thuật như mưa trút xuống Yêu Hoàng Đế Tuấn.

"Các tổ vu!

Đừng quá kiêu ngạo!

Không bao lâu nữa bản hoàng sẽ khiến các ngươi chết không có chỗ chôn!", Yêu Hoàng Đế Tuấn một mình địch nhiều, không dám dừng lại, trong nháy mắt hiện ra chân thân Tam Túc Kim Ô, hai cánh vỗ mạnh, bay vút lên trời, chạy về "Thiên Đình"!

"Hậu Nghệ!

Nữ nhân này là ai?", Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương trầm giọng hỏi.

"Cần phải hỏi sao? 'Thất Tình Bạch Liên Đài' kia không phải là linh bảo hộ thân tiêu biểu của phe Tu Di Sơn của Ba Tiêu ác đạo sao?", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cười lạnh liên tục.

"Hậu Nghệ!

Ngươi lại kết làm vợ chồng với đệ tử của kẻ thù!

Vì nàng mà không màng tiến độ tấn thăng tổ vu, rời đi vào thời khắc quan trọng!

Ngươi có xứng với thân phận của mình không?", Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương chất vấn.

“Mẫu thân của Thường Nga là đệ tử ký danh của Ly Sơn tiên tử thuộc phe Tu Di Sơn!

Nàng không phải là đệ tử của Tu Di Sơn!

Ta và Thường Nga thật lòng yêu nhau!”, Hậu Nghệ phân trần.

“Ba Tiêu ác đạo âm hiểm xảo trá!

Hắn để Thường Nga tiếp cận ngươi nhất định có mưu đồ bất chính!

Vì sự an toàn của Vu tộc, ngươi phải tự tay giết chết Thường Nga!

Nếu không, ta tuyệt đối không đồng ý ngươi trở thành tổ vu!”, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương cứng rắn nói.

Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương ép buộc Hậu Nghệ chém giết Thường Nga.

“Cường Lương tổ vu!

Mối thù giữa Vu tộc chúng ta với phe Tu Di Sơn, cũng như với Nhân tộc, từ trước đến nay đều là do Vu tộc tàn sát Nhân tộc mà kết thành!” “Huống hồ, mối quan hệ giữa Vu tộc và phe Tu Di Sơn trở nên tồi tệ, căn bản là do Vu tộc chúng ta bội ước, không giữ lời hứa sống hòa bình với Nhân tộc!

Ai đúng ai sai mọi người đều biết rõ, Cường Lương tổ vu hà tất phải đổi trắng thay đen!”, Hậu Nghệ hiếm khi thể hiện mặt sắc bén trong lời nói.

“Chẳng lẽ đường đường là hậu duệ của Bàn Cổ Phụ Thần, những nam nhi Vu tộc đầu đội trời chân đạp đất, lại không dám đối mặt với sai lầm của mình, mà phải đổ trách nhiệm cho người khác sao?

Nếu vậy thì có khác gì Yêu tộc!”, Hậu Nghệ liên tục chất vấn một

cách hùng hồn, khiến Cường Lương tổ vu không nói nên lời.

Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, người vẫn luôn im lặng, trong mắt ánh sáng thần bí lưu chuyển không ngừng, vô số hình ảnh lóe lên trong đôi mắt của y.

Một lát sau, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm mới vẻ mặt càng thêm mệt mỏi, ngữ khí bất đắc dĩ nói: "Hậu Nghệ!

Nữ tử này quả thực không thể giữ lại!" Không chỉ Hậu Nghệ, mà cả các tổ vu khác cũng vô cùng ngạc nhiên, không ngờ Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm lại nói như vậy.

"Vì sao?!", Hậu Nghệ hỏi ra tiếng lòng của tất cả mọi người.

"Nữ tử này không thể giữ lại, không phải vì nàng là Nhân tộc, cũng không phải vì có liên quan đến phe Tu Di Sơn, mà vì nàng là thân thể tái thế tu luyện của Yêu hậu Thường Hi!", Lời của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm như một tiếng sét đánh vào lòng tất cả mọi người.

"Cái gì?

Ta là Yêu hậu Thường Hi tái thế tu luyện?", Thường Nga chấn kinh không thể tả.

Nhưng nghĩ lại những biểu hiện bất thường của Yêu Hoàng Đế Tuấn vừa rồi, cũng như vô số đoạn phim và hình ảnh lóe lên trong đầu, đều chứng minh sự thật đúng là như vậy.

"Yêu hậu Thường Hi tái thế tu luyện?!", Hậu Nghệ không tin vào tai mình, đầu óc một trận hỗn loạn!

"Nhị đệ, ngươi chắc chắn không?", Không Gian Tổ Vu Đế Giang vẻ mặt ngưng trọng xác nhận.

Tuy Hậu Nghệ đã nói rõ, Thường Nga không phải là đệ tử của Tu Di Sơn, chỉ là con gái của đệ tử ký danh của Ly Sơn tiên tử, nhưng có

thể được ban tặng "Thất Tình Bạch Liên Đài", có thể thấy nàng rất được Ly Sơn tiên tử yêu thích.

Nếu không cần thiết, Không Gian Tổ Vu Đế Giang cũng không muốn vào thời điểm này làm sâu sắc thêm mối thù giữa Vu tộc và phe Tu Di Sơn, việc chấp nhận Thường Nga không phải là không thể.

Nhưng nếu Thường Nga thật sự là Yêu hậu Thường Hi tái thế tu luyện, với mối thù sâu như biển máu giữa Vu Yêu hai tộc, tuyệt đối không thể để Hậu Nghệ, người sắp tấn thăng huyết mạch tổ vu, ở cùng với Yêu hậu Thường Hi tái thế tu luyện.

"Ta vừa rồi rất thắc mắc, Yêu tộc vừa mới gặp đại nạn, nguyên khí đại thương, Yêu Hoàng Đế Tuấn không nên chủ động đến địa bàn Vu tộc chúng ta, đặc biệt là dưới chân 'Bất Chu Sơn' gần 'Bàn Cổ Điện' như vậy!" "Có thể khiến hắn có hành động bất thường như vậy, ắt có nguyên nhân rất quan trọng!

Ta thấy Thường Nga mặc 'Quảng Hàn Tiên Y' mà Thường Hi mặc lúc thiên hôn đại điển, trong lòng càng thêm nghi ngờ!", Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm giải thích.

"Để đảm bảo chắc chắn, ta đã thi triển thần thông thời gian, ngược dòng thời gian xem lại cuộc đối thoại vừa rồi giữa Yêu Hoàng Đế Tuấn và Thường Nga, mới xác định được, nàng chính là chân linh tái thế tu luyện sau khi Thường Hi vẫn lạc!", Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm trầm giọng nói.

"Nguyên là Yêu hậu của Yêu tộc!

Năm xưa nàng ta đã đánh lén giết chết rất nhiều đại vu của Vu tộc chúng ta, Hậu Nghệ chẳng lẽ đã quên chuyện năm xưa Thường Hi suýt nữa tập kích ngươi và Khoa Phụ rồi sao?", Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh không vui nói.

“Ta... ta năm xưa suýt nữa đã giết chàng sao?”, Thường Nga lúc này khóc như mưa, nức nở hỏi.

“Không!

Đó không phải là nàng!

Đó là Yêu hậu Thường Hi, nàng là tu sĩ Nhân tộc Thường Nga!

Tuy có thể là tái thế tu luyện của cô ta, nhưng nàng là Thường Nga lương thiện, dịu dàng, không phải là bất cứ ai khác!”, Hậu Nghệ thoát ra khỏi những suy nghĩ đau khổ hỗn loạn, ngữ khí kiên định nói.

“Hậu Nghệ!”, Thường Nga bị tình cảm sâu nặng của Hậu Nghệ làm cảm động, cũng không còn bận tâm đến kiếp trước kiếp này của mình.

“Các vị tổ vu!

Ta không thể từ bỏ Thường Nga!

Ta nguyện ý trả lại tinh huyết Thổ Chi Vu Tổ!

Từ bỏ việc tấn thăng Thổ Chi Tổ Vu, xin các vị tổ vu hãy chọn tộc nhân thích hợp khác để kế thừa vị trí tổ vu!”, Hậu Nghệ chỉ có thể dùng cách này để các tổ vu khác từ bỏ ý định giết Thường Nga.

Hậu Nghệ nói xong, tứ chi duỗi ra, ngửa mặt lên trời hét dài, vận chuyển yêu lực cưỡng ép đẩy toàn bộ tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu chưa hấp thu trong cơ thể ra ngoài!

Chương 307

"Hù!", Hậu Nghệ hai tay đẩy một cái, đẩy phần tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu còn lại khoảng hơn một nửa đến trước mặt Không Gian Tổ Vu Đế Giang.

"Từ nay về sau, ta Hậu Nghệ sẽ cùng Thường Nga ẩn cư, tuyệt không tham gia vào bất kỳ tranh đấu nào giữa Vu tộc và Yêu tộc!", Hậu Nghệ nắm tay Thường Nga nói, Thường Nga liên tục gật đầu.

"Ai!", Không Gian Tổ Vu Đế Giang lật tay thu lại khối tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu.

"Hậu Nghệ, ngươi đã dung hợp hấp thu một nửa nhỏ tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu, nếu muốn bảo vệ tính mạng của Thường Nga, ngươi phải trả lại toàn bộ huyết mạch Thổ Chi của mình cho Vu tộc, nếu không Thường Nga tất chết!", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung nghiến răng nghiến lợi nói.

"Hậu Nghệ trả lại toàn bộ huyết mạch Thổ Chi, sẽ mất hết Vu lực, như vậy quá...", Không Gian Tổ Vu Đế Giang không đành lòng.

"Đại huynh!

Hiện nay Vu tộc đang ở thời điểm quan trọng sống còn, nếu để Hậu Nghệ cứ thế rời đi, sẽ gây ra tổn thất to lớn cho Vu tộc chúng ta!" "Nếu vì tinh huyết Thổ Chi Tổ Vu không đủ, dẫn đến thực lực của tổ vu mới quá yếu, ảnh hưởng đến uy lực của 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', Vu tộc chúng ta có thể sẽ đối mặt với nguy cơ diệt tộc!" "Đại huynh tuyệt đối không thể vì nhất thời mềm lòng, vì một mình Hậu Nghệ mà bỏ mặc sự sống còn của cả Vu tộc!"...

Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh và Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu đều tình cảm kích

động, tranh cãi kịch liệt.

Các tổ vu khác thì không nói một lời, Không Gian Tổ Vu Đế Giang cuối cùng chỉ có thể đồng ý.

“Hậu Nghệ, nếu ngươi có thể tách toàn bộ huyết mạch Thổ Chi trả lại cho Vu tộc, ta sẽ để ngươi và Thường Nga rời đi!”, Không Gian Tổ Vu Đế Giang cuối cùng lên tiếng.

“Ha ha ha!

Được!

Ta sẽ trả lại toàn bộ huyết mạch của mình cho Vu tộc!

Từ nay về sau, ta Hậu Nghệ và Vu tộc ân đoạn nghĩa tuyệt, không còn bất kỳ liên quan nào!”, Hậu Nghệ cười thê thảm bi thương.

“Không!

Hậu Nghệ, thực lực của Vu tộc hoàn toàn dựa vào sức mạnh huyết mạch, nếu không có sức mạnh huyết mạch của Vu tộc, không bao lâu nữa chàng sẽ suy yếu mà chết!”, Thường Nga khóc lóc ngăn cản.

“Thường Nga, nếu ta chỉ là một người bình thường không có thực lực, sắp chết, nàng có còn yêu ta không?”, Hậu Nghệ dịu dàng hỏi.

“Đương nhiên!

Em yêu sự chính trực, lương thiện, dũng cảm, hào sảng của chàng, khí phách anh hùng, niềm tin thà gãy không cong, đầu đội trời chân đạp đất của chàng, không phải là thân phận đại vu, cũng không phải là thực lực cường đại!”, Thường Nga kiên định nói.

“Ta đã nói, chúng ta sinh tử có nhau, nếu chàng chết, em sẽ chết cùng chàng, chúng ta chuyển thế đầu thai, kiếp sau lại làm vợ chồng!”, Thường Nga nói chắc như đinh đóng cột.

“Kiếp sau...”, Hậu Nghệ cười khổ, trong lòng thầm nghĩ: Thường Nga sẽ có kiếp sau, nhưng ta là đại vu thuần túy, không có nguyên thần, sau khi chết sẽ trở về với vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần, làm gì có kiếp sau!

“Được!

Hậu Thổ tổ vu trông coi Lục Đạo Luân Hồi, nhất định sẽ để chúng ta đời đời kiếp kiếp ở bên nhau, vĩnh sinh vĩnh thế làm vợ chồng ân ái!”, Hậu Nghệ nói lời nói dối thiện ý.

“Đến đây!

Đế Giang tổ vu động thủ đi!”, Hậu Nghệ không chút kháng cự, ngạo nghễ nói.

Thế nhưng Hậu Nghệ không muốn phản kháng, cam tâm quy thuận thân phận huyết mạch Vu tộc của mình!

Nhưng Thường Nga lại không thể trơ mắt nhìn người mình yêu chịu khổ, tự tìm đường chết.

Trong đầu chợt lóe linh quang, Thường Nga nhớ lại những lời Yêu Hoàng Đế Tuấn đã nói.

Thường Nga dứt khoát lấy ra khối “Thái Âm Tinh Hoa” kia, một ngụm nuốt vào!

“Oanh!

Oanh!

Oanh!”.

Khối “Thái Âm Tinh Hoa” kia vốn cùng một nguồn gốc với Thường Nga, dùng nó trong nháy mắt khiến tu vi của nàng liên tiếp đột phá, khí thế lập tức tăng vọt.

“Yêu hậu Thường Hi muốn khôi phục thực lực!

Tuyệt không thể nuôi hổ gây họa!

Giết!" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bỗng nhiên gầm lên một tiếng, giơ tay đánh ra một đạo Hỏa chi vu lực công kích Thường Nga.

Cú đấm toàn lực cũng theo sát phía sau lao tới.

"Hưu!" Vốn đã chuẩn bị từ bỏ chống cự, để cho Không Gian Tổ Vu Đế Giang rút đi Thổ chi huyết mạch của mình, Hậu Nghệ hét lớn một tiếng rồi tung song quyền ra chặn đứng đòn tấn công của Chúc Dung.

Mặc dù huyết mạch của Hậu Nghệ chưa tấn thăng lên Tổ Vu, nhưng thực lực đã đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Thổ chi vu lực lại giỏi về phòng thủ, cho nên y miễn cưỡng đỡ được đòn tấn công của Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, nhưng bản thân cũng bị trọng thương, hộc máu bay ngược về sau.

Thường Nga bi thương kêu lên một tiếng, phi thân đỡ lấy Hậu Nghệ!

"Oanh!" Trên bầu trời vô tận, các vì sao tỏa sáng rực rỡ, từng đạo tinh quang đánh về phía mười một vị Tổ Vu.

Nguyên Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi trốn về "Thiên Đình" liền cùng các vị tinh quân đồng loạt thúc giục "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" trong "Thiên Đình", dẫn động sức mạnh của các vì sao tấn công Tổ Vu, giải cứu Yêu hậu Thường Hi.

Mười một vị Tổ Vu vội vàng chống đỡ các đòn tấn công từ trên trời giáng xuống, nhất thời không để ý đến Thường Nga và Hậu Nghệ.

Khí tức trên người Thường Nga ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Một lát sau, Thường Nga vậy mà trong thời gian ngắn đã vượt qua

vô số cảnh giới, trực tiếp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh!

"Oanh!" "Quảng Hàn Tiên Y" bị Thường Nga luyện hóa!

"Thái Âm Tinh" truyền đến một lực hút mãnh liệt, khiến Thường Nga nhẹ nhàng muốn bay lên.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung trong lúc chống đỡ tinh quang công kích vẫn không ngừng tiến lại gần phía Thường Nga.

Thường Nga trong lòng nóng như lửa đốt, ôm lấy Hậu Nghệ đang bị thương, trực tiếp thúc giục "Quảng Hàn Tiên Y"!

"Vút!" "Thái Âm Tinh" đột nhiên bắn ra một đạo "Thái Âm Tinh Quang" bao phủ lấy Thường Nga đang mặc "Quảng Hàn Tiên Y", mang theo nàng và Hậu Nghệ trong lòng trực tiếp quay về "Thái Âm Tinh"!

Thường Nga sau khi đột phá Chuẩn Thánh đã thức tỉnh ký ức kiếp trước của Thường Hi, chỉ cảm thấy vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

Tựa như đang lạnh lùng quan sát cả một đời dài đằng đẵng của người khác, tuy rằng đối với nó rõ như lòng bàn tay, nhưng lại có cảm giác xa cách mãnh liệt!

"!" Thường Nga vung tay ngọc, kích hoạt đại trận thủ hộ của "Thái Âm Tinh", đồng thời trực tiếp phong tỏa nó lại, không cho phép bất kỳ ai tiến vào!

Sự thật chứng minh quyết định này của Thường Nga vô cùng sáng suốt, không lâu sau khi nàng khóa lại đại trận bảo vệ bên ngoài "Thái Âm Tinh", Yêu Hoàng Đế Tuấn liền xuất hiện.

"Thường Hi!

Hiện tại là lúc Yêu tộc cần ngươi nhất, Thái Nhất đã bị hại chết, mười vị thái tử nay chỉ còn lại lão thập!

Đều bị Hậu Nghệ bắn chết!" Yêu Hoàng Đế Tuấn khổ sở khuyên nhủ.

Chương 308

“Lẽ nào vì một nam nhân Vu tộc mà ngươi không màng đến sự sống chết của ức vạn tộc nhân Yêu tộc sao?” Yêu Hoàng Đế Tuấn đau lòng nói.

“Yêu Hoàng!

Ta là tu sĩ Nhân tộc, đệ tử của Tu Di Sơn nhất mạch, tên là Thường Nga!

Cùng Yêu tộc không hề có quan hệ!” Giọng nói của Thường Nga thông qua đại trận thủ hộ khuếch đại truyền ra.

“Ta đã khôi phục ký ức kiếp trước, nể tình kiếp trước ta là Yêu hậu Thường Hi của Yêu tộc, từ nay về sau ta tuyệt đối sẽ không ra tay với Yêu tộc!” Giọng điệu của Thường Nga có phần cảm khái.

“Hậu Nghệ là trượng phu của ta, vợ chồng ta sau này sẽ ẩn cư trên ‘Thái Âm Tinh’, tuyệt không can thiệp vào bất kỳ tranh đấu nào giữa hai tộc Vu Yêu!” Thường Nga nói rồi nhìn về phía Hậu Nghệ đang bị trọng thương.

Hậu Nghệ khẽ mỉm cười, gật đầu nhẹ, y cũng có ý này.

“Nếu như Yêu Hoàng cứ khổ sở ép buộc, ta sẽ cùng trượng phu quay về ‘Tu Di Sơn’ tìm kiếm ba vị lão gia tương trợ!

Đến lúc đó nếu có binh đao tương kiến, xin Yêu Hoàng tự gánh vác!” Thường Nga biết Yêu Hoàng Đế Tuấn sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy, liền lên tiếng uy hiếp.

“Hừ!

Đợi bản hoàng diệt trừ Vu tộc, thống nhất Hồng Hoang thế giới, đến lúc đó xem ngươi còn có gì để nói!” Yêu Hoàng Đế Tuấn tức giận

xoay người rời đi, quay về "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Trên đại lục Hồng Hoang, dưới chân Bất Chu Sơn, mười một vị Tổ Vu tức giận đùng đùng quay về "Bàn Cổ Điện".

"Hậu Nghệ chết tiệt, lại dám phản bội Vu tộc!

Phản bội vinh quang của Bàn Cổ Phụ Thần, tư thông với nữ nhân Yêu tộc ti tiện kia!" Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương lớn tiếng chửi rủa.

"Đại ca, Hậu Nghệ đã hoàn toàn đoạn tuyệt với Vu tộc!

Bây giờ phải làm sao?" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng không ngờ sự việc lại phát triển đến bước này.

"Không có Hậu Nghệ, chúng ta có Đại vu Cửu Phượng!

Chỉ cần tấn thăng huyết mạch Tổ Vu, vẫn có thể bố trí 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', giết sạch dư nghiệt Yêu tộc, giết chết kẻ phản bội Hậu Nghệ!" Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương lại một lần nữa đề nghị để Cửu Phượng dung hợp tinh huyết của Thổ Chi Tổ Vu, tấn thăng lên Tổ Vu.

"Cửu Phượng tuy mạnh, nhưng sở học quá tạp!

Thân mang Lôi chi huyết mạch, lại theo Huyền Minh tu tập Vũ chi pháp tắc, Lôi Vũ tương phụ tương thành không có gì đáng nói." Việc này liên quan đến tiền đồ của Vu tộc, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm không thể không gắng gượng tinh thần tham gia thảo luận.

"Nhưng tinh huyết của Thổ Chi Tổ Vu cùng Lôi Vũ pháp tắc lại khó có thể hoàn mỹ dung hợp!

Cửu Phượng dung hợp nó để nâng cao huyết mạch lên Tổ Vu tuyệt không thành vấn đề, nhưng hiệu quả tăng cường thực lực không rõ rệt, đối với việc nâng cao thực lực tổng thể của Vu tộc cũng không quá rõ ràng!" Lời nói của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm phân tích từ

góc độ khách quan, nhận được sự đồng tình của đại bộ phận Tổ Vu!

"Vậy phải làm sao?

Nếu như vậy, Đại vu Hình Thiên mang Kim chi huyết mạch, Tướng Liễu mang Thủy chi huyết mạch, Phong Bá mang Phong chi huyết mạch và Vũ Sư mang Vũ chi huyết mạch đều không phù hợp!

Vậy phải làm sao?" Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh khổ não nói.

Mười một vị Tổ Vu ồn ào bàn luận hồi lâu cũng không đưa ra được một phương án giải quyết hài lòng.

Cuối cùng Không Gian Tổ Vu Đế Giang chỉ có thể quyết định, cầu trợ "Bàn Cổ thần tượng"!

Không Gian Tổ Vu Đế Giang triệu tập toàn bộ các Đại vu vào trong "Bàn Cổ Điện", mười một vị Tổ Vu ở vòng trong cùng.

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư... các Đại vu thực lực mạnh mẽ theo sát phía sau.

Vòng ngoài hơn nữa là một số Đại vu thực lực yếu hơn.

Vòng ngoài cùng nhất có một số tiểu vu thực lực tương đối mạnh mẽ đứng xem.

Trước đây đều dựa vào Hậu Thổ Tổ Vu được Bàn Cổ Phụ Thần ban cho nguyên thần để giao tiếp với "Bàn Cổ thần tượng".

Nay Hậu Thổ Tổ Vu không còn, các Tổ Vu khác chỉ có thể dùng phương pháp nguyên thủy nhất là vu vũ.

Chỉ thấy mười một vị Tổ Vu lần lượt hiện ra chân thân Tổ Vu, trên thân thể và khuôn mặt vẽ đầy những hoa văn có tác dụng thần bí.

Giữa tiếng hát trầm bổng của tất cả tộc nhân Vu tộc, họ dùng tư thế kỳ quái nhưng lại có vần điệu thần kỳ để múa may chân thân Tổ Vu, miệng lẩm bẩm những lời cầu khẩn, thỉnh cầu "Bàn Cổ thần

tượng" giúp đỡ.

Hồi lâu sau, hai mắt "Bàn Cổ thần tượng" đột nhiên bắn ra một cột sáng!

"Bàn Cổ thần tượng" dưới sự triệu hoán của vu vũ và lời cầu khẩn của các Tổ Vu, cuối cùng đã có phản hồi!

Hai đạo thần quang rực rỡ từ trong mắt thần tượng bắn ra, bao phủ lấy một tiểu vu ở vòng ngoài cùng.

"Vút!" Cột sáng do "Bàn Cổ thần tượng" bắn ra trực tiếp nhiếp tiểu vu kia đến trước mặt mười một vị Tổ Vu.

"Ai đây?" Trong đầu mười một vị Tổ Vu đều hiện lên nghi vấn như vậy.

"Ngươi là ai, xuất thân từ bộ lạc nào?" Không Gian Tổ Vu Đế Giang trầm giọng hỏi.

"Ta... ta tên là Xi Vưu, là một tiểu vu của bộ lạc Hậu Nghệ..." Vu tộc được chọn lựa bối rối trả lời.

"Bộ lạc Hậu Nghệ?

Vu tộc không thuần khiết?" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm đột nhiên lên tiếng hỏi.

"Ta có một phần tư huyết thống Nhân tộc!

Bà nội của ta là một tu sĩ cấp thấp tu luyện thổ thuộc tính tiên pháp, cùng ông nội yêu nhau rồi kết thành phu thê..." Xi Vưu thành thật trả lời.

"Hừ!

Lại là bộ lạc Hậu Nghệ, lại là Nhân tộc..." Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bất mãn gầm nhẹ.

“Chúc Dung!

Đây là ý chí của Phụ Thần!

Lẽ nào ngươi dám nghi ngờ quyết định của Bàn Cổ Phụ Thần sao?” Không Gian Tổ Vu Đế Giang giận dữ quát.

“Hừ!” Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tuy trong lòng cực kỳ bất mãn, nhưng lại không dám bất kính với Bàn Cổ Phụ Thần, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng rồi không nói nữa.

Lúc này Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm đã tiến hành kiểm tra sơ bộ Xi Vưu, trong giọng nói mang theo sự kinh hỉ: “Xi Vưu tuy có huyết thống Nhân tộc!

Nhưng Thổ chi huyết mạch trong cơ thể vô cùng nồng đậm, lại có nguyên thần, tiềm lực cực lớn!

Chẳng trách lại được Bàn Cổ Phụ Thần ưu ái!” “Bẩm các vị Tổ Vu!

Xi Vưu quả thực thiên phú cực tốt, lần này ta mang hắn đến ‘Bàn Cổ Điện’ là chuẩn bị để hắn dưới sự chứng kiến của Bàn Cổ Phụ Thần tấn thăng lên huyết mạch Đại vu!” Người phụ trách bộ lạc Hậu Nghệ hiện tại bước lên bẩm báo.

Chương 309

"Tốt!" Giải quyết được vấn đề nhân tuyển, Không Gian Tổ Vu Đế Giang vui vẻ nói.

"Bây giờ cần phải nâng huyết mạch của Xi Vưu lên cảnh giới đỉnh phong Đại vu, sau đó dung hợp tinh huyết của Thổ Chi Tổ Vu mới có thể chắc chắn vạn phần!" Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm phân tích.

"Vốn dĩ do mười một Tổ Vu chúng ta cung cấp tinh huyết giúp hắn tăng cấp là phương pháp tốt nhất!

Nhưng hiện tại chúng ta phải bảo tồn thực lực!

Chỉ có thể nhờ tất cả các Đại vu có mặt ở đây cùng ra tay!" Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi đề nghị.

Mấy chục năm sau, trong "Bàn Cổ Điện", mỗi một vị Đại vu đều cung cấp một phần huyết mạch chi lực của Vu tộc, hội tụ vào trong "Bàn Cổ thần tượng".

Sau khi được "Bàn Cổ thần tượng" tinh luyện, cuối cùng rót vào trong cơ thể Xi Vưu.

"Oanh!" Xi Vưu cuối cùng dưới sự giúp đỡ của tất cả các Đại vu đã thành công tấn thăng lên cảnh giới đỉnh phong Đại vu.

Sau đó mười một vị Tổ Vu ra tay, giúp đỡ Xi Vưu dung hợp tinh huyết của Thổ Chi Tổ Vu!

Lần này mọi việc thuận buồm xuôi gió, không còn bất kỳ sự cố nào, Xi Vưu thuận lợi tấn thăng lên huyết mạch Tổ Vu, có được thực lực gần bằng Chuẩn Thánh nhị thi, trở thành "Thập tam tổ vu Xi Vưu" của Vu tộc!

Tuy thực lực yếu hơn các Tổ Vu khác không ít, nhưng đã có thể thúc giục "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"!

Thời gian tiếp theo, mười một vị Tổ Vu còn lại truyền thụ cho Xi Vưu cách vận chuyển đại trận một cách thuận lợi trôi chảy, cách phối hợp với các Tổ Vu khác.

Xi Vưu không hổ là có huyết thống Nhân tộc, năng lực học tập siêu cường, năng lực thích ứng siêu cường, tâm tư linh mẫn, còn đưa ra những đề nghị thay đổi trận pháp, khiến cho uy lực trận pháp càng mạnh hơn một bậc.

Không Gian Tổ Vu Đế Giang và những người khác trong lòng vô cùng vui vẻ, chỉ riêng Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung nhìn Xi Vưu thế nào cũng không thấy thuận mắt.

Một ngày nọ, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tìm một lý do rời khỏi "Bàn Cổ Điện", đi về phía "Bất Chu Sơn", chỉ có ở trên "Bất Chu Sơn" cảm nhận khí tức của Bàn Cổ Phụ Thần thì tâm tình hắn mới có thể bình tĩnh lại.

Sau khi rời khỏi phạm vi bảo hộ của "Bàn Cổ Điện", bước vào phạm vi "Bất Chu Sơn" không bao lâu.

Một con quạ từ xa xa nhìn chằm chằm vào hắn, trong đôi mắt đen kịt phản chiếu bóng hình của hắn.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cũng phát hiện ra con quạ đang nhìn mình từ xa, lập tức giận dữ, tiện tay vung lên, một luồng lửa tức khắc xuất hiện thiêu con quạ thành tro bụi.

Nhưng Hỏa Chi Tổ Vu không biết, ở một nơi không xa, trong đôi mắt đen kịt của một con quạ khác cũng xuất hiện bóng hình của hắn.

Cứ như vậy truyền đi, rất nhanh, Yêu Hoàng Đế Tuấn ở tận "Thiên Đình" đã biết được chuyện Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung một

mình rời khỏi "Bàn Cổ Điện" để triều bái "Bất Chu Sơn"!

Tạm không nói đến việc Yêu Hoàng Đế Tuấn vội vàng điều động nhân thủ triển khai âm mưu đối phó Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

Mà tại Tây phương đại lục, trong một thông đạo dẫn đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên từ dưới gốc "Nhân Sâm Quả Thụ" đứng dậy, mặt mày hồng hào, không còn một chút cảm giác suy yếu nào.

"Nhị đệ, thế nào rồi?" Ba Tiêu đạo nhân thông qua "Tịnh Đế Kim Liên" hỏi.

"Tạo Hóa chi đạo quả nhiên thần kỳ, tuy khác với bí pháp mà đại huynh có được, không thể luyện chế phân thân Hỗn Độn Ma Thần, nhưng trong thời gian ngắn có thể luyện chế ra một cỗ phân thân hoàn mỹ như vậy, thực sự không thể tưởng tượng nổi!" Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên cảm khái nói.

"Thực lực khôi phục thế nào?" Ba Tiêu đạo nhân lại hỏi.

"Tuy ta vì bản tôn vẫn còn tồn tại nên không thể trảm thi lần nữa, nhưng vì lĩnh ngộ pháp tắc chi lực đủ mạnh, hiện tại thực lực không thua kém Chuẩn Thánh nhị thi, có thể tăng trưởng theo sự đề thăng thực lực của bản tôn, nhưng muốn đạt đến trình độ Chuẩn Thánh tam thi thì có chút khó khăn!" Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên nói thật.

"Không sao!

Trong thế giới Hồng Hoang, thực lực Chuẩn Thánh nhị thi đã đủ để ứng phó rồi!" Ba Tiêu đạo nhân thản nhiên nói, "Bản tôn tu luyện thế nào rồi?" "Trải qua một phen luyện chế phân thân, cơ duyên xảo hợp khiến ta có được những cảm ngộ khác biệt, đối với việc tam thi hợp nhất có trợ giúp rất lớn, đã tiến thêm được một bước dài, tin rằng

không bao lâu nữa có thể đạt đến Bán bộ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, còn về việc thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên...” Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên cười khổ lắc đầu không nói.

“Đại huynh thì sao?” Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên tò mò hỏi.

“Ta cũng không còn xa nữa!

Nếu như cưỡng ép tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vi huynh sớm đã nắm chắc!

Chỉ là đang chờ đợi một thời cơ tốt hơn!

Tin rằng không bao lâu nữa thời cơ đó sẽ đến!” Ba Tiêu đạo nhân tự tin tràn đầy.

“Tin rằng đến lúc đó, ta chỉ cần vừa đột phá là có thể trực tiếp vượt qua sơ kỳ, trung kỳ, ít nhất cũng có thể trở thành cường giả hậu kỳ trong số các Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, lúc đó cho dù vị kia có bất chấp tất cả mà trở mặt, vi huynh cũng có thể dễ dàng ứng phó!” Ba Tiêu đạo nhân cười hắc hắc.

“Đại huynh làm việc, tiểu đệ yên tâm!” Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên nhìn thần sắc của Ba Tiêu đạo nhân liền biết y lại đang âm thầm tính kế ai đó từ lâu.

“Ầm ầm ầm!” Trong lúc hai huynh đệ đang nói chuyện, bỗng nhiên trong thế giới Hồng Hoang vang lên tiếng nổ lớn, đất rung núi chuyển, phong vân biến sắc!

“Đại huynh!

Chuyện gì vậy?” Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên kinh ngạc nói.

Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Nhị

đệ, nghe theo chỉ huy của ta, mau chóng xuyên qua không gian chạy đến...” Ba Tiêu đạo nhân cùng Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên xuyên qua không gian, toàn lực lao về phía phát ra tiếng nổ.

Khi thuận theo chỉ dẫn của Ba Tiêu đạo nhân chạy đến nơi phát ra tiếng nổ, họ phát hiện nơi này là một ngọn tiên sơn phúc địa nổi tiếng trong Trung Thổ Ngũ Châu của thế giới Hồng Hoang – Không Động Sơn.

Lúc này, đến sớm hơn Ba Tiêu đạo nhân và Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên một bước là ba vị Thánh tổ của Nhân tộc: Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị.

“Sư huynh!

Trấn Nguyên đại tiên!” Ba vị Thánh tổ Nhân tộc thấy Ba Tiêu đạo nhân liền vội vàng tiến lên hành lễ.

“Ba người chúng ta đang tu luyện trong ‘Hỏa Vân Động’, bỗng nhiên tâm thần hoảng động, cảm giác có một kiện bảo vật có liên quan mật thiết đến khí vận Nhân tộc sắp xuất thế, không dám chậm trễ, lập tức theo cảm ứng tìm đến nơi này!” Toại Nhân thị chủ động lên tiếng giải thích.

Ba Tiêu đạo nhân lúc này trong lòng đã có suy đoán, có thể khiến ba vị Thánh tổ Nhân tộc và cả hắn đều có cảm ứng, bảo vật xuất thế tại Không Động Sơn, cũng chỉ có “Không Động Ấn”!

Trước đây đã nhiều lần đi qua nơi này, Ba Tiêu đạo nhân cũng từng lưu ý tìm kiếm, đáng tiếc thời cơ chưa đến, căn bản không thấy bất kỳ tung tích nào của “Không Động Ấn”.

“Nhưng ta đến đây đã lâu, thiên địa chấn động ngày càng kịch liệt, chỉ là bảo vật vẫn chưa có dấu hiệu xuất thế, e rằng sẽ hấp dẫn ngày càng nhiều người đến tranh đoạt!” Hữu Sào thị vô cùng căng thẳng

nói.

"Sư huynh!

Chúng ta có thể..." Truy Y thị vừa mở miệng đã bị một luồng khí thế vô danh áp chế, không nói tiếp được nữa.

Hóa ra là từ hướng "Thủ Dương Sơn" một đạo tử khí bay ngang trời, Lão Tử Thánh nhân cưỡi thanh ngưu trong nháy mắt đã đến nơi.

"Mu!" Từ hướng Tây Côn Luân vang lên một tiếng trâu rống kinh thiên động địa, Nguyên Thủy Thiên Tôn cưỡi hắc thủy ngưu hiện thân.

"Trấn Nguyên đại tiên dùng thân thể mới có thấy hợp không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười hắc hắc nói, "Chỉ có hai huynh đệ các ngươi?

Nếu vậy, e rằng bảo vật này không có duyên với các ngươi rồi!" "Ồ?

Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi cho rằng lão tổ ta không tồn tại sao?" Một dải ráng đỏ ngập trời từ Tây phương đại lục lan tỏa đến.

Hồng Vân lão tổ từ "Tu Di Sơn" chạy đến, cho nên đến muộn hơn một chút, lời còn chưa dứt, ráng đỏ tan đi, hiện ra bóng hình của y, đang cười lạnh nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Hồng Vân lão tổ, dù có ngươi ở đây, bảo vật này vẫn không có duyên với 'Tu Di Sơn'!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đáp lại bằng một nụ cười lạnh.

"Tháp!

Tháp!

Chương 310

Tháp!".

Quỳ ngưu một chân đạp trên hư không, trong nháy mắt đã đến nơi, Thông Thiên giáo chủ hướng Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn gật đầu nhẹ, đứng sang một bên không nói một lời.

"Kêu!" Tiếng phượng hoàng vàng kêu vang vọng Cửu Tiêu, Nữ Oa nương nương cưỡi phượng hoàng vàng từ ngoài Hỗn Độn hạ xuống.

"Ông!

Ông!

Ông!".

Mây lành chín màu từ Nam phương đại lục bay đến, mang theo từng trận phạm âm.

"Thiện tai!

Thiện tai!" Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đại tôn bảo tướng trang nghiêm đáp xuống đỉnh núi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy người đến ngày càng đông, cũng không tiếp tục đấu võ mồm với Hồng Vân lão tổ nữa, liền tản ra thần niệm Thánh nhân không ngừng quét qua Không Động Sơn.

"Ha ha ha!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên cười lớn, tay áo nhẹ nhàng vung lên, pháp lực Thánh nhân cuộn ra.

Chuyện là, ở sườn núi Không Động Sơn có một cái "Nguyên Dương Động", trong động có một vị tu sĩ sinh ra và lớn lên ở đây, tên là Linh Bảo Đại Pháp Sư.

Linh Bảo Đại Pháp Sư căn cơ sâu dày, tâm tính cực tốt, biết rõ thế giới Hồng Hoang nguy hiểm, cho nên vẫn luôn cố thủ tu luyện trong "Nguyên Dương Động" từ lúc hóa hình, trước nay chưa từng ra ngoài.

Hôm nay đang tiến hành tu luyện hàng ngày, bỗng nhiên cảm giác trời rung đất chuyển, vốn không để ý.

Mấy năm nay thế giới Hồng Hoang liên tiếp xảy ra đại sự, Vu Yêu đại chiến, các Thánh nhân đản sinh, Địa Phủ xuất thế...

Lần nào mà không thiên địa chấn động, đất rung núi chuyển, cho nên Linh Bảo Đại Pháp Sư cũng không quá kinh ngạc.

Nhưng không lâu sau hắn phát hiện dường như trong Không Động Sơn nơi mình ở có bảo vật sắp xuất thế!

Trong lòng vừa mới vui mừng được một thoáng, Linh Bảo Đại Pháp Sư liền ý thức được tình huống không ổn, bảo vật xuất thế với động tĩnh lớn như vậy, tất sẽ hấp dẫn các bậc đại năng, há là một tu sĩ nhỏ bé như hắn có thể nhúng chàm?

Cho nên Linh Bảo Đại Pháp Sư ngay từ đầu đã đóng cửa động phủ, ngoan ngoãn ở trong động phủ, cố gắng giảm thiểu cảm giác tồn tại của mình, tuyệt không lộ diện.

Theo sau từng vị đại năng giáng lâm đỉnh Không Động Sơn, Linh Bảo Đại Pháp Sư thầm mừng mình có tự biết mình, lại tránh được một kiếp!

Nếu không bất luận vị đại năng nào tiện tay giơ ngón tay cũng có thể nghiền chết hắn.

Đợi đến khi sáu vị Thánh nhân giáng lâm, Linh Bảo Đại Pháp Sư bị uy áp vô hình mênh mông kia đè đến mức nằm bẹp trên bồ đoàn không thể động đậy, ngay cả ý niệm cũng trở nên chậm chạp.

"Tuyệt đối...

đừng... xảy ra...

đại chiến!

Nếu không, động phủ của ta khó giữ, tính mệnh khó lo...” Linh Bảo Đại Pháp Sư trong lòng cầu nguyện những vị Thánh nhân đại năng trên đỉnh đầu kia ra tay lưu tình, mau chóng rời đi.

Nào ngờ bỗng nhiên một luồng vĩ lực không thể chống đỡ đã bất chấp phòng ngự trận pháp của “Nguyên Dương Động”, trong nháy mắt giam cầm hắn lại, trước mắt hoa lên, Linh Bảo Đại Pháp Sư phát hiện mình đã xuất hiện trên đỉnh Không Động Sơn.

“Ta là Nguyên Thủy Thiên Tôn của Tam Thanh, giáo chủ Xiển giáo, ngươi và ta có duyên, nay ta muốn thu ngươi làm đệ tử thân truyền thứ năm, ngươi có bằng lòng không?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp mở miệng nói.

“Đệ tử bằng lòng!” Linh Bảo Đại Pháp Sư biết, Thánh nhân đã mở lời, căn bản không có chỗ để từ chối.

Hơn nữa có thể bái nhập môn hạ Thánh nhân, là chuyện mà Linh Bảo Đại Pháp Sư cầu còn không được, sao có thể từ chối?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với yêu cầu đệ tử cực cao, phải là người có căn cơ tuyệt hảo, phúc duyên sâu dày mới có thể bái nhập môn hạ của ngài.

Hiện nay ngoài Nam Cực Tiên Ông được thu nhận sớm nhất, trước Linh Bảo Đại Pháp Sư ngài chỉ thu bốn vị đệ tử, lần lượt là: Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Cụ Lưu Tôn, Thái Ất Chân Nhân.

Tình huống trái ngược với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ ở Đông Hải “Kim Ngao Đảo” rộng mở cửa phương tiện, chỉ cần người đến bái sư học nghệ bất luận tư chất, căn cơ đều thu vào môn hạ.

Đối với việc làm của Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng bất mãn, mấy lần đến "Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung" tìm Lão Tử Thánh nhân, muốn ngài ra mặt ngăn cản hành vi hồ đồ của Thông Thiên giáo chủ.

Đáng tiếc Lão Tử Thánh nhân lại giáo huấn rằng: "Tam đệ sáng lập 'Tiệt giáo', giáo nghĩa chính là vì vạn vật sinh linh giành lấy một tia sinh cơ!

Ban đầu cũng chính vì thế mà mới có thể cứu ngươi trong 'Vạn Yêu Trận' nguy nan!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nói nên lời, nhưng trong lòng đối với việc làm của Thông Thiên giáo chủ vẫn khó có thể chấp nhận.

Nay Nguyên Thủy phát hiện Linh Bảo Đại Pháp Sư trong lòng núi bất luận căn cơ, tư chất, phúc duyên đều thỏa mãn tiêu chuẩn thu đồ của mình.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có tính toán riêng, cho nên ra tay nhiếp hắn đến trước mặt, trực tiếp thu làm đệ tử.

Linh Bảo Đại Pháp Sư vừa mới hành xong lễ bái sư, quy củ đứng sau lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không Động Sơn đột nhiên rung chuyển kịch liệt, thân núi tự động nứt ra một khe hở khổng lồ.

Thủy Kỳ Lân toàn thân tỏa ra hào quang chín màu, chân đạp mây lành chín màu, tự đi kèm tiếng tiên nhạc réo rắt, từ đáy Không Động Sơn từ từ bay ra.

Chỉ thấy giữa hai chiếc sừng kỳ lân đang nâng một cái đại ấn vàng óng lấp lánh!

Trong đầu tất cả mọi người lập tức có được thông tin về bảo vật này – Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chí bảo của Nhân tộc tượng

trưng cho quyền uy vô thượng, "Không Động Ấn"!

Thủy Kỳ Lân quét mắt một vòng qua tất cả mọi người, nhẹ giọng nói: "Ta là Thủy Kỳ Lân!

Kỳ Lân hiện thế tất có điềm lành!

Hồng Hoang thế giới Nhân tộc đại hưng, sẽ là nhân vật chính của trời đất!

Ta nhận được chỉ dẫn của khí vận trời đất, hộ tống chí bảo của Nhân tộc 'Không Động Ấn' xuất thế!" Thủy Kỳ Lân đầu đội đôi sừng kỳ lân nâng "Không Động Ấn" vàng óng lấp lánh, toàn thân trên dưới đi kèm dị tượng, quả thực xứng với danh điềm lành.

Đang ngồi trên thanh ngưu, Lão Tử lên tiếng trước tiên: "Thủy Kỳ Lân đạo hữu!

Ta là thủ đồ của Đạo Tổ, đứng đầu Tam Thanh, lại là giáo chủ Nhân giáo, chí bảo của Nhân tộc 'Không Động Ấn' hợp lẽ do ta quản lý!" Thủy Kỳ Lân so với các Thánh nhân, các đại năng có mặt ở đây thì niên đại sớm hơn, từ thuở sơ khai của trời đất đã xưng bá Hồng Hoang với tư cách là tộc trưởng của Kỳ Lân tộc.

Mặc dù vẫn luôn bị kẹt ở thực lực đỉnh phong Chuẩn Thánh khó có thể tiến thêm, nhưng Kỳ Lân nhất tộc bao nhiêu năm qua bảo vệ đại địa Hồng Hoang công lao rất lớn.

Thủy Kỳ Lân cùng Kỳ Lân tộc rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, không tham gia vào tranh chấp Hồng Hoang, không thiên vị, hành động theo đại thế của trời đất.

Mọi cử chỉ đều tự mang theo khí vận và gia trì của trời đất, cho dù Lão Tử thân là Thánh nhân cũng đối xử với ngài hòa nhã, không dám khinh suất.

"Chí bảo của Nhân tộc 'Không Động Ấn' xuất thế là do Thiên đạo

vận chuyển, thể hiện điềm báo Nhân tộc đại hưng, có duyên với ai tự có ý chí trời đất định đoạt!" Thủy Kỳ Lân nói một cách lấp lửng.

Vẫn bị hào quang chín màu bao phủ, "Không Động Ấn" yên tĩnh được nâng trên đôi sừng kỳ lân.

"Ta phụng mệnh lão sư Thiên đạo Thánh nhân Đạo Tổ Hồng Quân, tu luyện tại 'Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung', trấn thủ Trung Thổ Ngũ Châu, xác thực nên nắm giữ ấn này, bảo vệ chí bảo Nhân tộc!" Lão Tử Thánh nhân vẫn không chịu bỏ cuộc.

Tuy nhiên Thủy Kỳ Lân ngạo nghễ đứng đó không nói một lời, khiến cho đôi lông mày trắng dài của Lão Tử Thánh nhân khẽ rung lên...

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy liền bước lên một bước, mỉm cười nói: "'Không Động Ấn' xuất thế tại Không Động Sơn, tự nhiên có duyên với sinh linh nơi này, Linh Bảo Đại Pháp Sư là người tu luyện đắc đạo tại Không Động Sơn, hẳn là có duyên với bảo vật này!" "Linh Bảo Đại Pháp Sư là đệ tử 'Xiển giáo' của ta, giáo nghĩa của 'Xiển giáo' ta là thuận theo thiên ý, vì vạn vật sinh linh xiển thuật thiên ý, quản lý bảo vật này chính hợp với thiên ý!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói rồi liếc mắt nhìn đệ tử Linh Bảo Đại Pháp Sư.

Chương 311

Linh Bảo Đại Pháp Sư tâm lĩnh thần hội, vội vàng tiến lên mấy bước, trước mặt Thủy Kỳ Lân cung kính cúi người thi lễ nói: "Đệ tử Linh Bảo Đại Pháp Sư, nhất định sẽ thuận theo thiên ý, dùng chí bảo của Nhân tộc 'Không Động Ấn' để bảo vệ khí vận Nhân tộc!" Thủy Kỳ Lân bốn vó khẽ động, mây lành phiêu động mang theo nó né tránh cú bái của Linh Bảo Đại Pháp Sư, hắt xì một cái rồi không mở miệng.

Linh Bảo Đại Pháp Sư đợi hồi lâu không có kết quả, chỉ có thể hơi lúng túng lui về sau lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Gương mặt uy nghiêm vuông vức như ngọc của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tức đến mức hơi ửng hồng!

Nữ Oa nương nương thấy vậy hơi do dự, cuối cùng nhẹ giọng nói: "Thủy Kỳ Lân đạo hữu, ta là Thánh mẫu của Nhân tộc, không biết có duyên quản lý 'Không Động Ấn' không!" Thủy Kỳ Lân nhìn Nữ Oa nương nương một cái, vẫn không trả lời.

Thông Thiên giáo chủ và Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng lần lượt lên tiếng, nhưng Thủy Kỳ Lân đều không chịu nhượng bộ.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc dưới sự ra hiệu của Ba Tiêu đạo nhân tiến lên mấy bước, cung kính thi lễ với Thủy Kỳ Lân.

Toại Nhân thị dõng dạc nói: "Ba người chúng ta là Thánh tổ của Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc phát triển lớn mạnh, 'Không Động Ấn' lẽ ra phải thuộc về toàn thể Nhân tộc chúng ta quản lý!" "Oanh!

Oanh!

Oanh!".

Lời này của Toại Nhân thị vừa dứt, trời đất rung chuyển, sấm sét

vang rền, phong vân biến sắc.

Hào quang chín màu trên người Thủy Kỳ Lân kịch liệt cuộn trào, "Không Động Ấn" rục rịch muốn bay về phía ba vị Thánh tổ Nhân tộc.

Nhưng pháp lực toàn thân Thủy Kỳ Lân cuồn cuộn tuôn ra, hào quang trên đôi sừng kỳ lân tỏa sáng rực rỡ, lại cứng rắn giam cầm "Không Động Ấn".

"Thủy Kỳ Lân đạo hữu, ngài có ý gì?

Chí bảo của Nhân tộc, tự nhiên nên thuộc về Nhân tộc sở hữu! 'Không Động Ấn' đã có quyết định, đây là thiên ý, là ý chí của trời đất, ngài lại dám ngang nhiên cản trở?" Ba Tiêu đạo nhân tức giận quát hỏi.

Ba Tiêu đạo nhân nãy giờ không lên tiếng, vì hắn có tự tin chỉ cần Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị ba vị Thánh tổ Nhân tộc có mặt ở đây, chỉ cần không lùi bước, "Không Động Ấn" tất sẽ thuộc về họ.

Những người khác, cho dù là Thánh nhân tôn quý cũng khó có thể quang minh chính đại tranh đoạt chí bảo của Nhân tộc với Thánh tổ Nhân tộc.

Nhưng ngàn vạn lần không ngờ Thủy Kỳ Lân xưa nay luôn an phận thủ thường lại giở trò!

"Thủy Kỳ Lân đạo hữu, ngài có biết làm trái thiên ý sẽ không có lợi cho Kỳ Lân nhất tộc không!" Hồng Vân lão tổ trầm giọng cảnh cáo.

Thủy Kỳ Lân lúc này hiển nhiên cũng không hề nhẹ nhõm, nhưng vẫn cắn chặt răng, miễn cưỡng khống chế "Không Động Ấn" khiến nó khó có thể thoát khỏi sự giam cầm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy tình hình này trong lòng vui mừng

khôn xiết, vội vàng truyền âm cho Lão Tử Thánh nhân: "Đại huynh!

Ta vô cùng đồng ý để huynh quản lý 'Không Động Ấn'." "Nhưng đại huynh chỉ có Huyền Đô Đại Pháp Sư là một đệ tử duy nhất!

Sau khi quản lý 'Không Động Ấn' tất sẽ phải xử lý các sự vụ của Nhân tộc, há chẳng phải khiến đại huynh phân tâm sao?

Làm chậm trễ tu luyện Thánh đạo?" "Tiểu đệ cũng không ham muốn linh bảo này, chỉ muốn vì đại huynh gánh vác, nếu để Linh Bảo Đại Pháp Sư nắm giữ 'Không Động Ấn', đại huynh có việc gì chỉ cần phân phó Linh Bảo Đại Pháp Sư đi làm thay, há chẳng phải nhẹ nhàng sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn bắt đầu dụ dỗ Lão Tử Thánh nhân.

Lão Tử Thánh nhân bị Thủy Kỳ Lân từ chối, vì để duy trì thể diện Thánh nhân cũng quả thực không tiện mở miệng tham gia tranh đoạt nữa, liền gật đầu nhẹ đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nữ Oa sư muội!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại truyền âm cho Nữ Oa nương nương, "Nếu muội ủng hộ để Linh Bảo Đại Pháp Sư quản lý 'Không Động Ấn', chuyện Phục Hy đạo hữu chuyển thế trùng tu, ta nhất định sẽ toàn lực ủng hộ!" Nữ Oa nương nương nghe vậy lập tức động lòng, nàng sớm đã từ chỗ Đạo Tổ Hồng Quân khổ sở cầu xin được biết cơ duyên của huynh trưởng Phục Hy là ở Nhân tộc, chỉ cần thời cơ đến là có thể chuyển thế đầu thai vào Nhân tộc, trùng tu chứng đạo, tuy không thể thành Thánh nhân quả vị, nhưng cũng đủ để trường sinh cửu thị, vạn kiếp bất diệt!

Nữ Oa nương nương gật đầu nhẹ, đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Tam đệ..." Nguyên Thủy Thiên Tôn vì để đảm bảo vạn vô nhất thất liền truyền âm cho Thông Thiên tìm kiếm sự ủng hộ.

“Mọi việc tự có thiên ý, chúng ta thuận theo thiên ý là được!” Thông Thiên trả lời tương đương với việc từ chối, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng thầm hận không thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lên tiếng nói: “Thủy Kỳ Lân đạo hữu, chúng ta là Thiên địa Thánh nhân, tự có thể đại diện cho ý chí của trời đất!

Hiện nay Thiên địa Thánh nhân Lão Tử, Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thánh nhân Nữ Oa nương nương thống nhất quyết định do Linh Bảo Đại Pháp Sư nắm giữ chí bảo của Nhân tộc ‘Không Động Ấn’!” “Có thể giao linh bảo này cho Linh Bảo Đại Pháp Sư!

Thuận theo thiên ý!

Nếu không chúng ta thân là Thánh nhân chỉ có thể đích thân thay Thiên đạo ra tay!” Nguyên Thủy Thiên Tôn uy hiếp.

“Chí bảo của Nhân tộc phải do Thánh tổ Nhân tộc nắm giữ!” Hồng Vân lão tổ đi trước một bước lạnh giọng nói.

“Toại Nhân đạo hữu, Hữu Sào đạo hữu, Truy Y đạo hữu, bần đạo hôm nay cùng Nhân tộc kết một phần thiện duyên, mong rằng sau này Nhân tộc đừng quên thiện ý của ‘Nam Phương giáo’ ta đối với Nhân tộc!” Tiếp Dẫn Thánh nhân nói với ba vị Thánh tổ Nhân tộc xong, liền đứng bên cạnh Hồng Vân lão tổ thể hiện lập trường của mình.

Thế là trên sân hình thành cảnh tượng hai bên đối đầu.

Một bên là Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa nương nương ba vị Thánh nhân.

Một bên là Hồng Vân lão tổ, Tiếp Dẫn Thánh nhân hai vị Thánh nhân, cùng với Chuẩn Đề đại tôn, Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên đại tiên, ba vị Thánh tổ Nhân tộc.

Thông Thiên Thánh nhân hai bên không giúp.

Thủy Kỳ Lân vẫn cứ giam cầm chặt "Không Động Ấn" không buông, Ba Tiêu đạo nhân nhíu mày, thực sự không hiểu Thủy Kỳ Lân rốt cuộc đang giở trò gì?

Đang lúc nghi ngờ không quyết, Ba Tiêu đạo nhân bỗng nhiên phát hiện ánh mắt Thủy Kỳ Lân thường xuyên nhìn về phía mình.

"Thủy Kỳ Lân rốt cuộc có ý gì?" Ba Tiêu đạo nhân càng thêm không hiểu, bỗng nhiên linh quang lóe lên, cuối cùng đã hiểu ra ý đồ thực sự của hành động bất thường này của Thủy Kỳ Lân.

"Thủy Kỳ Lân đạo hữu!

Bản tọa nếu dùng chí bảo truyền thừa của Kỳ Lân tộc là 'Kỳ Lân Ấn' để trao đổi với đạo hữu lấy chí bảo của Nhân tộc là 'Không Động Ấn', đạo hữu có thể giao nó cho ba vị Nhân tộc Thánh tổ được không!" Ba Tiêu đạo nhân âm thầm truyền âm.

Thủy Kỳ Lân nghe vậy, ánh mắt vốn dĩ vân đạm phong khinh lập tức lóe lên tinh quang, khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một tia cười.

"Hẳn là Lão Quy thừa tướng đã đem chuyện ta bảo hắn trao đổi chí bảo truyền thừa của Long tộc là 'Long Châu' nói cho Thủy Kỳ Lân đạo hữu biết rồi!" Ba Tiêu đạo nhân đã hiểu rõ ý đồ của Thủy Kỳ Lân, liền yên tâm.

Chỉ cần đối phương có yêu cầu, mọi chuyện sẽ dễ bàn, Ba Tiêu đạo nhân không vội không hoảng truyền âm nói: "Lão Quy thừa tướng vì để đổi lại chí bảo truyền thừa của Long tộc là 'Long Châu' đã phải trả giá lớn đến mức nào, tin rằng Thủy Kỳ Lân đạo hữu có nghe qua!"
"Nếu Thủy Kỳ Lân đạo hữu muốn chỉ dựa vào một kiện 'Không Động Ấn' vốn nên thuộc về Thánh tổ Nhân tộc để không công bắt sói trắng thì sai lầm rồi!" Thủy Kỳ Lân tuy chưa nghe qua câu "không công bắt sói trắng", nhưng cũng có thể đoán ra ý nghĩa.

“Tu Di sơn chủ, Kỳ Lân tộc năm đó trong Long Hán đại kiếp, tuy là một trong ba đại tộc quần, nhưng cũng chỉ xếp cuối, miễn cưỡng tồn tại dưới sự che chở của hai tộc Long Phượng, vốn không giàu có như hai tộc Long Phượng!” Thủy Kỳ Lân cuối cùng cũng mở miệng truyền âm.

“Kho báu lớn nhất của Long tộc ở trong ‘Thủy Tinh Cung’ tại Đông Hải, người ngoài khó có thể đến được!

Lại có lão rùa kia nên mới có thể giữ lại không ít bảo bối!” Thủy Kỳ Lân nói đến đây thở dài một hơi: “Ban đầu những bảo vật trân quý nhất đương nhiên ở trong tay các cao thủ trong tộc, đáng tiếc năm đó lúc quyết chiến, toàn bộ đều vẫn lạc.

Mà Kỳ Lân tộc ta vốn lập tộc trên đại lục Hồng Hoang!

Sau khi Kỳ Lân tộc suy tàn, kho báu lớn nhất đã bị vị kia vơ vét, những kho báu lẻ tẻ khác mấy năm nay cũng lần lượt bị các tu sĩ khác phát hiện và chia nhau!” “Trong tay ta quả thực không có bảo vật, bí pháp có giá trị nào có thể cùng đạo hữu trao đổi!

Mới phải dùng đến hạ sách này, lợi dụng sự tiện lợi của thân phận hiện tại, cưỡng ép can thiệp vào việc ‘Không Động Ấn’ xuất thế!

Xin đạo hữu lượng thứ!” Trong giọng nói của Thủy Kỳ Lân đầy áy náy và bất đắc dĩ.

“Nếu Tu Di sơn chủ có thể trả lại ‘Kỳ Lân Ấn’ cho bản tộc, Kỳ Lân nhất tộc cùng Tu Di Sơn nhất mạch vĩnh thế giao hảo!” Thủy Kỳ Lân bảo đảm.

“Bản tọa cũng hy vọng cùng Kỳ Lân tộc giao hảo!

Nhưng nói thật, Kỳ Lân nhất tộc đã thề tuyệt không tham gia vào tranh chấp Hồng Hoang, cho nên lợi ích có thể mang lại cho bản tọa có hạn!” Ba Tiêu đạo nhân than thở.

Nhìn ánh mắt thất vọng của Thủy Kỳ Lân, cũng như trạng thái gian nan duy trì việc giam cầm "Không Động Ấn", Ba Tiêu đạo nhân cũng không muốn kéo dài thêm nữa.

Chương 312

“Nhưng!

Kỳ Lân nhất tộc mấy năm nay trấn thủ đại lục Hồng Hoang, trong tay chắc chắn đã thu thập không ít đại địa tinh hoa, thổ chi bản nguyên!

Đối với tu luyện của bản tọa và nhị đệ Trấn Nguyên đại tiên đều rất có ích!” Ba Tiêu đạo nhân nhắc nhở.

“Cái này dễ thôi!

Ta hiện tại trong tay có lượng lớn thổ chi bản nguyên và đại địa tinh hoa, có thể toàn bộ giao cho Tu Di sơn chủ, chỉ cần không gây tổn hại cho đại lục Hồng Hoang, sau này cũng có thể liên tục cung cấp!” Thủy Kỳ Lân vội vàng đáp ứng.

“Kỳ Lân tộc hiện nay không có tài lực, nhưng có thể xuất nhân lực!

Tam Thanh huynh đệ đều lấy trâu làm tọa kỵ, đặc biệt là Nguyên Thủy vô cùng đắc ý.

Bản tọa cần Thủy Kỳ Lân cung cấp một số tọa kỵ cho ‘Tu Di Sơn’, cũng cung cấp tọa kỵ cho ba vị Thánh tổ Nhân tộc!” Ba Tiêu đạo nhân lại đưa ra yêu cầu.

Thủy Kỳ Lân lộ vẻ khó xử.

“Thủy Kỳ Lân đạo hữu không cần lo lắng, chúng ta chỉ để chúng làm công cụ đi lại, đi theo ta chỉ có thể hưởng ké một phần khí vận, tuyệt đối sẽ không để chúng tham gia vào bất kỳ cuộc đấu tranh nào!” Ba Tiêu đạo nhân bảo đảm.

“Được!

Ta dưới trướng mấy năm nay sinh ra mấy hậu bối tư chất khá tốt, chỉ là tuổi còn trẻ, tâm tình bồng bột hiếu động, sớm đã ồn ào muốn ra ngoài xem sự phồn hoa của thế giới Hồng Hoang!

Có phiền đạo hữu hảo hảo giáo huấn!" Thủy Kỳ Lân cuối cùng hạ quyết tâm, thản nhiên cười.

"Một lời đã định!" Ba Tiêu đạo nhân đồng ý.

Cuộc mặc cả giữa hai người có vẻ dài dòng, nhưng thực ra tốc độ cực nhanh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện Thủy Kỳ Lân dường như không định giao "Không Động Ấn" cho thiên mệnh chi tuyển là Thánh tổ Nhân tộc, trong lòng thầm vui, đang định tranh thủ một phen.

Lại thấy Thủy Kỳ Lân bốn vó khẽ động, đạp mây lành đến trước mặt ba vị Thánh tổ Nhân tộc, đầu kỳ lân to lớn khẽ cúi xuống, "Không Động Ấn" trên sừng kỳ lân xuất hiện trước mắt Toại Nhân thị.

Toại Nhân thị không chút do dự, hai tay đưa ra, cung kính nâng chí bảo của Nhân tộc "Không Động Ấn" trong lòng bàn tay, sau đó mới hướng Thủy Kỳ Lân khẽ cúi người tạ ơn.

"Hoa!" "Không Động Ấn" vừa vào tay Toại Nhân thị, lập tức bùng phát ra kim quang thông thiên triệt địa, bao phủ Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị trong kim quang.

Một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo chủ động nhận chủ, chủ động mở ra tất cả các cấm chế tiên thiên, mặc cho nguyên thần của ba vị Thánh tổ Nhân tộc trong nháy mắt khắc dấu ấn vào đó, hoàn toàn nắm giữ "Không Động Ấn".

"Ha ha ha!

Đây chính là thiên ý, chí bảo của Nhân tộc 'Không Động Ấn' vốn nên do Thánh tổ Nhân tộc quản lý!

Ấy vậy mà có kẻ tự cho mình là đúng, cứ đòi tranh giành, vô cớ mất mặt!" Hồng Vân lão tổ cười lớn, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến mặt mày tái mét.

"Đa tạ Thủy Kỳ Lân đạo hữu!

Đây là chí bảo truyền thừa của Kỳ Lân tộc!

Ban đầu trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp đã bị bản tọa may mắn có được!

Hôm nay xin trả lại cho Kỳ Lân tộc!" Ba Tiêu đạo nhân thấy bụi đã lắng xuống, liền lấy ra "Kỳ Lân Ấn" giao cho Thủy Kỳ Lân.

Thủy Kỳ Lân há miệng nuốt "Kỳ Lân Ấn" vào bụng, trong nháy mắt khí tức trên người lại mạnh thêm mấy phần, khí vận của Kỳ Lân tộc cũng viên mãn hơn không ít!

"Đa tạ Tu Di sơn chủ!

Để cảm tạ đại ân đại đức của Tu Di sơn chủ!

Xin hãy nhận lấy báo đáp của ta!" Nói xong Thủy Kỳ Lân há miệng phun ra một khối lớn thổ chi bản nguyên và đại địa tinh hoa nồng đậm giao cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Ban đầu trong Long Hán đại kiếp, nếu không có ba vị đạo hữu Tu Di Sơn ngầm tương trợ, chúng ta sẽ phải gánh chịu tội nghiệt lớn hơn!

Ta nguyện để hậu bối tộc nhân thay ngài đi lại!

Xin ba vị đạo hữu đừng chê!" Thủy Kỳ Lân cười lớn.

Một lát sau, từ khe nứt trên Không Động Sơn mà Thủy Kỳ Lân vừa bước ra, lại có mấy con kỳ lân hoạt bát nhảy nhót đi ra.

Dẫn đầu là một con mặc kỳ lân đi về phía Ba Tiêu đạo nhân, sau đó là một con thổ kỳ lân đến bên cạnh Trấn Nguyên đại tiên, tiếp theo

một con hỏa vân kỳ lân vui vẻ chạy đến bên cạnh Hồng Vân lão tổ.

"Nhân tộc sẽ là nhân vật chính của trời đất, Kỳ Lân tộc thuận theo thiên ý, đặc phái tộc nhân làm phương tiện đi lại cho ba vị Thánh tổ Nhân tộc!

Để tỏ điềm lành!" Lời của Thủy Kỳ Lân vừa dứt, lại có ba con kỳ lân xếp hàng đi ra.

Một con hỏa kỳ lân đến bên cạnh Toại Nhân thị, một con ngọc kỳ lân đến bên cạnh Hữu Sào thị, một con ngũ sắc kỳ lân đến bên cạnh Truy Y thị.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương trong nháy mắt hiểu ra vừa rồi Ba Tiêu đạo nhân và Thủy Kỳ Lân đã ngầm giao dịch!

"Hừ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy trong lòng biết rõ, nhưng những việc Thủy Kỳ Lân và Ba Tiêu đạo nhân làm đều có lý do danh chính ngôn thuận, cũng không có cách nào!

"Huynh đệ chúng ta tiễn ba vị trở về 'Hỏa Vân Động'!

Tránh cho một số người nảy sinh những ý nghĩ không nên có!" Ba Tiêu đạo nhân nói với ba vị Thánh tổ xong, một nhóm sáu người cưỡi sáu con kỳ lân thụy thú bay về phía "Hỏa Vân Động".

Những người còn lại chỉ có thể tự trở về động phủ của mình!

Ba Tiêu đạo nhân lại không biết rằng việc tiễn Thánh tổ Nhân tộc về "Hỏa Vân Động" một cách ngẫu hứng lại khiến hắn có thêm một cơ duyên bất ngờ!

Ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân tiễn ba vị Thánh tổ Nhân tộc về "Hỏa Vân Động" xong, liền chuẩn bị quay về "Tu Di Cung".

Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên đại tiên cần hấp thu thổ chi bản

nguyên và đại địa tinh hoa do Thủy Kỳ Lân tặng.

Đối với việc tu luyện Thổ chi pháp tắc của Ba Tiêu đạo nhân vô cùng có ích.

Đối với việc nâng cao tiên thể của Trấn Nguyên đại tiên, cũng như thúc đẩy tiến độ tam thi hợp nhất của bản tôn hắn đều vô cùng có lợi.

Nhưng khi đi ngang qua "Bất Chu Sơn", Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên có cảm ứng.

Bởi vì Ba Tiêu đạo nhân là người đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang, hoàn toàn dựa vào sức mạnh thân thể, từng bước từ chân núi triều thánh leo lên đỉnh Bất Chu Sơn, và lần đầu tiên nhận được công đức.

Cho nên giữa hắn và "Bất Chu Sơn" có một mối liên hệ kỳ diệu.

Ở khoảng cách gần như vậy, hắn nhanh chóng cảm nhận được khí tức khác thường mà "Bất Chu Sơn" tỏa ra.

Loại cảm xúc mang theo sự tang thương, bi tráng, ai oán, khiến cho "Bất Chu Sơn" vốn cao lớn thẳng tắp, ngẩng cao đầu bất khuất lại trở nên u ám!

Ba Tiêu đạo nhân nhíu chặt mày, vội vàng bấm ngón tay suy tính, nhưng hiện tại đang là thời kỳ mấu chốt của Vu Yêu đại kiếp, kiếp khí nồng đậm, che lấp thiên cơ, căn bản không tính ra được gì.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân có ưu thế tiên tri tiên giác, cho dù thiên cơ ẩn khuất, cũng có thể suy đoán ra, lúc này "Bất Chu Sơn" bất thường có thể có chuyện gì.

Ba Tiêu đạo nhân vội vàng dùng "Tịnh Đế Kim Liên" truyền âm cho Trấn Nguyên đại tiên và Hồng Vân lão tổ, đồng thời thông qua "Liên Lý Chi" truyền âm cho Tây Vương Mẫu đang trấn thủ "Phong Đô Quỷ Thành", bảo nàng chuẩn bị sẵn sàng!

Sau đó, ba huynh đệ liền bay về phía “Bất Chu Sơn”.

Chương 313

Lúc này trong "Bất Chu Sơn", Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung đang lang thang vô định.

Bỗng nhiên Yêu Hoàng Đế Tuấn cùng "Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân" và "Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân" xuất hiện.

Nhanh chóng bố trí "Thiên Cương Địa Sát Đại Trận" vây khốn Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung trong trận.

Không đợi Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung có bất kỳ hành động nào, hai loại công kích trận pháp "Thiên Cương Tuyệt Sát" và "Địa Sát Tuyệt Sát" lập tức phát động.

"Oanh!

Oanh!" Hai đạo tinh quang tức khắc đánh trúng Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

"Ha ha ha!

Đế Tuấn tiểu nhi, chút công kích này mà muốn làm ta bị thương sao?" Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cười lớn không ngớt, "Đúng là trò cười!

Hôm nay là ngày Đế Tuấn vẫn lạc, là ngày Yêu tộc diệt tộc!" "Thiên Cương Địa Sát Cấm Cố!" Lại một đạo tinh quang nữa nổ vang trên người Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, tạm thời giam cầm tiếng gầm triệu hoán các Tổ Vu khác của hắn.

"Xoạt!" Chân thân tam túc kim ô của Yêu Hoàng Đế Tuấn vốn trước nay không hiện thân bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, ba chiếc móng vuốt vàng óng đang quắp lấy thanh "Đồ Vu Kiếm" sát khí đằng đằng.

Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bị "Thiên Cương Địa Sát Cấm Cố" định trụ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Nhưng điều đó đã đủ để Yêu Hoàng Đế Tuấn dùng thanh "Đồ Vu Kiếm" uy lực đã tăng mạnh trực tiếp chém lên người Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

"Xoẹt!" Một vết thương sâu đến tận xương xuất hiện trên ngực Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, xé toạc lồng ngực hắn.

"A!" Dù bị trọng thương, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung vẫn kịp thời thoát khỏi "Thiên Cương Địa Sát Cấm Cố", phát ra một tiếng gầm lớn ngửa mặt lên trời!

Cả "Bất Chu Sơn" cũng vang lên từng trận hồi âm trong tiếng gầm lớn, chấn động khắp trời đất.

"Xoạt!" Yêu Hoàng Đế Tuấn sao có thể bỏ qua cơ hội trời cho như vậy!

"Phụt!" "Đồ Vu Kiếm" lại một lần nữa chém lên người Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung, vị trí không khác gì nhát kiếm trước!

Thân thể Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bị "Đồ Vu Kiếm" chém thành hai đoạn theo đường chéo từ vai xuống!

Nhưng thân thể Tổ Vu cường đại, sinh cơ mạnh mẽ quả thực vượt xa sự tưởng tượng của mọi người.

Dù bị "Đồ Vu Kiếm" chém thành hai đoạn, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung cũng không lập tức vẫn lạc, vẫn bùng phát ra một tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp Hồng Hoang.

"Ta liều mạng với ngươi!" "Oanh!" Thân thể Tổ Vu ầm ầm tự bạo, phá tan "Thiên Cương Địa Sát Đại Trận"!

"Diệt!" "Đồ Vu Kiếm" trong tay Yêu Hoàng Đế Tuấn hung mang

đại thịnh, phát ra kiếm quang ngập trời, chém nát toàn bộ huyết nhục Tổ Vu vương vãi tứ tán do Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tự bạo, không còn một mảnh!

"Oanh!

Oanh!

Oanh!" "Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân" và "Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân" trong nháy mắt sau đó lại bố trí trận pháp, từng đạo tinh quang quét qua như trải thảm, tuyệt không cho Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung bất kỳ cơ hội nào để tái sinh!

Tuy nhiên, trong khoảnh khắc trận pháp vỡ tan, ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên đại tiên, Hồng Vân lão tổ ẩn thân không xa đã đoạt lấy phần "Hỏa Chi Bản Nguyên" hoàn chỉnh còn sót lại sau khi Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tự bạo!

"Nhị đệ, tam đệ!

Hộ pháp cho vi huynh!

Ta muốn hấp thu phần 'Hỏa Chi Bản Nguyên' này!" Ba Tiêu đạo nhân phân phó một tiếng, toàn lực thi triển hấp thu "Hỏa Chi Bản Nguyên".

Ngũ hành tương sinh tương khắc, Ba Tiêu đạo nhân sau khi hấp thu xong "Hỏa Chi Bản Nguyên", lại lấy ra "Thổ Chi Bản Nguyên" do Thủy Kỳ Lân tặng bắt đầu hấp thu!

Lúc này, "Bất Chu Sơn" đã trở thành chiến trường của hai tộc Vu Yêu!

Tiếng gầm giận dữ của Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung trước khi vẫn lạc đã kinh động tất cả Vu tộc trong "Bàn Cổ Điện".

"Không hay rồi!

Chúc Dung gặp nạn!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lập tức thi triển không gian thần thông, mang theo mười vị Tổ Vu còn lại bay về phía "Bất Chu Sơn".

Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư các Đại vu theo sát phía sau, xông về "Bất Chu Sơn".

Yêu Hoàng Đế Tuấn thuận lợi chém giết Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung xong vui mừng khôn xiết, hắn cũng không hề có kế hoạch nào có thể thuận lợi đến vậy!

"Chư thiên tinh quân" theo ước định từ trước, trong nháy mắt cưỡi tinh quang hạ xuống "Bất Chu Sơn", hội hợp cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn và "Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân", "Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân"!

Tất cả các vì sao trên bầu trời vô tận đồng thời hạ xuống vô lượng tinh quang.

"Chu thiên tinh hạch" trong "Thiên Đình" cùng "Tam thập lục thiên cung", "Thất thập nhị địa cung", "Tam bách lục thập tọa bảo các", "Vô số tiên sơn phù đảo" bố trí thành "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" cũng giáng xuống vô tận tinh quang.

Trên "Bất Chu Sơn", Yêu Hoàng Đế Tuấn lấy "Hà Đồ Lạc Thư" làm trận nhãn, cùng chư thiên tinh quân cũng bố trí "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Ba tòa "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" trên, giữa, dưới liền thành một thể, bắn ra vô tận tinh quang, nổ vang về phía Không Gian Tổ Vu Đế Giang và các Tổ Vu đang xé không gian mà đến.

"Vút!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang hoảng hốt mang theo các Tổ Vu khác né tránh, không có đại trận bảo hộ, họ cũng không dám trực diện đối đầu với đòn tấn công hợp lực của ba tầng "Chu Thiên Tinh

Đấu Đại Trận".

"Chúc Dung huynh đệ bị Đế Tuấn vô sỉ tập kích vẫn lạc!

Ta muốn báo thù cho huynh ấy!" Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công bi phẫn gầm lên!

"Yêu tộc giảo hoạt, đánh giết Chúc Dung huynh đệ, 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' khó có thể bố trí, chúng ta khó mà chống đỡ được đại trận của Yêu tộc!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang bất đắc dĩ nói.

Họ cũng không ngờ vừa mới tập trung toàn tộc chi lực, thúc đẩy Thập tam tổ vu Xi Vưu thay thế vị trí của Hậu Thổ Tổ Vu, Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung lại bất ngờ vẫn lạc!

Không Gian Tổ Vu Đế Giang dẫn đầu các Tổ Vu khác chật vật né tránh các cột tinh quang công kích, khổ sở suy nghĩ đối sách.

"Giết!" Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư các Đại vu dẫn đầu đại quân Vu tộc xông đến, trong nháy mắt đã giao chiến với đại quân Yêu tộc do Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân dẫn đầu.

Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm trong tình thế bất đắc dĩ chỉ có thể đề nghị: "Đại vu Cửu Phượng, Hình Thiên cũng từng học qua cách bố trí 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận', hiện tại chỉ có thể hợp lực hai người họ để thay thế vị trí của Chúc Dung huynh đệ!" "Được!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang thi triển không gian thần thông, trong nháy mắt di chuyển Đại vu Cửu Phượng và Hình Thiên đang giao chiến với Yêu tộc đến.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Mười một vị Tổ Vu cùng Cửu Phượng, Hình Thiên cuối cùng đã bố trí được "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", đối kháng với "Chu Thiên Tinh Đấu

Đại Trận”!

May mắn thay, lúc Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung rời khỏi “Bàn Cổ Điện” không mang theo “Đô Thiên Thần Sát Kỳ”.

Hai vị Đại vu Cửu Phượng và Hình Thiên, do Cửu Phượng chấp chưởng “Đô Thiên Thần Sát Kỳ”, do Hình Thiên phụ trách công kích, cũng miễn cưỡng có thể phát huy được uy lực vốn có.

“Oanh!

Oanh!

Oanh!”.

Hai tòa kỳ trận của Hồng Hoang lại một lần nữa va chạm một cách mãnh liệt và gian nan nhất.

Một bên thiếu mất “Thái Âm Tinh” quan trọng, một bên thiếu mất một vị Tổ Vu, khiến cho hai bên nhất thời khó phân cao thấp!

Cuộc tàn sát của tộc nhân Vu Yêu ở phía bên kia lại càng thảm liệt hơn!

Chương 314

Yêu tướng Nhiên Đăng đạo nhân vì nhiều lý do khác nhau nên không toàn lực ra tay, một mình chống lại ba vị Đại vu Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư, cũng không đánh giết, chỉ không để họ tàn sát Yêu tộc.

Thực lực của Đại vu Vu tộc cường đại, số lượng của yêu chúng Yêu tộc đông đảo, hai bên giao chiến vô cùng thảm liệt, thương vong không ngừng, huyết nhục của hai tộc đã nhuộm đỏ cả "Bất Chu Sơn".

Một trận đại chiến Vu Yêu diễn ra trên ngọn núi thần đệ nhất đại lục Hồng Hoang, trụ trời của thế giới Hồng Hoang "Bất Chu Sơn" lập tức thu hút ánh mắt của vô số đại năng.

Mấy vị Thánh nhân vừa mới trở về thánh cung của mình không bao lâu, lại lần lượt di giá đến "Bất Chu Sơn".

Trong tầng mây, Lão Tử Thánh nhân cưỡi thanh ngưu, Nguyên Thủy Thiên Tôn cưỡi hắc thủy ngưu, Thông Thiên giáo chủ cưỡi quỳ ngưu, ẩn ẩn hình thành thế chân vạc vây lấy Nữ Oa nương nương đang ngồi trên lưng phượng hoàng vàng.

Họ sợ Nữ Oa nương nương nhất thời không nhịn được, can thiệp vào đại chiến Vu Yêu, ảnh hưởng đến sự phát triển của đại thế trời đất.

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn cũng đứng trên đám mây lành không xa quan chiến.

"Nguyên Thủy sư huynh thủ đoạn thật cao!

Yêu tướng Nhiên Đăng đã đầu nhập môn hạ của huynh rồi nhỉ?" Nữ Oa nương nương tuy biết rõ không thể can thiệp, nhưng nhìn thấy

mẫu tộc Yêu tộc phải chịu đại kiếp như vậy, trong lòng tức giận, nên mới châm chọc Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Nhiên Đăng đạo hữu là đồng đạo cùng chúng ta nghe giảng trong 'Tử Tiêu Cung', làm gì có chuyện đầu quân hay không, chỉ là ta và hắn nói chuyện rất hợp, ta liền mời hắn sau khi Yêu tộc suy tàn đảm nhiệm chức Phó giáo chủ Xiển giáo mà thôi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đắc ý cười nói.

"Hắc hắc!

Đồng đạo 'Tử Tiêu Cung'?!

Nguyên Thủy sư huynh thật biết chiếu cố đồng đạo cùng nghe giảng trong 'Tử Tiêu Cung' a!" Nữ Oa nương nương cười lạnh một tiếng, ánh mắt không hề che giấu nhìn về phía con hắc thủy ngưu dưới tọa của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"..." Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn biến ảo mấy lần, cuối cùng nén giận, quay đầu nhìn về phía chiến trường đại chiến Vu Yêu.

Theo thời gian trôi đi, trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", trận nhãn do Đại vu Cửu Phượng và Hình Thiên trấn giữ, khó có thể theo kịp sự tiêu hao khổng lồ của cuộc giao chiến kịch liệt giữa hai bên, khiến cho việc vận chuyển trận pháp bắt đầu có chút trì trệ và ngưng đọng.

Ánh mắt của Yêu Hoàng Đế Tuấn sắc bén, nhanh chóng phát hiện ra sự bất lực của Cửu Phượng và Hình Thiên!

"Thiên Cương Tuyệt Sát!

Địa Sát Tuyệt Sát!

Chu Thiên Tuyệt Sát!" Yêu Hoàng Đế Tuấn lập tức chỉ huy "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" phát ra liên tiếp ba chiêu tuyệt sát, khiến cho tất cả các Tổ Vu nhất thời đều luống cuống tay chân.

“Tinh Thần Cấm Cố!” Một đạo tinh quang chiếu về phía Đại vu Hình Thiên đang một tay cầm “Hình Thiên Phủ” chém nát từng đạo tinh quang, một tay cầm “Hình Thiên Thuẫn” hộ thân.

“Xoạt!” Chân thân tam túc kim ô của Yêu Hoàng Đế Tuấn hai cánh vỗ một cái, điều khiển “Đồ Vu Kiếm” một kiếm chém về phía Hình Thiên.

Hình Thiên dưới sự gia trì của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” cũng không hoàn toàn bị “Tinh Thần Cấm Cố” ảnh hưởng, chỉ là động tác có chút chậm chạp giơ “Hình Thiên Thuẫn” trong tay lên miễn cưỡng chống đỡ.

“Keng!” “Đồ Vu Kiếm” va chạm vào “Hình Thiên Thuẫn”.

Yêu Hoàng Đế Tuấn thi triển là toàn lực một kích, căn bản không phải là Hình Thiên ứng phó vội vàng có thể chống đỡ được.

“Đồ Vu Kiếm” lập tức đánh bay “Hình Thiên Thuẫn”, tiếp tục chém về phía cổ của Hình Thiên.

“Vút!” Đại vu Cửu Phượng vung “Đô Thiên Thần Sát Kỳ” trong tay đánh ra một đạo thần sát chi khí, tức khắc đánh trúng thân kiếm của “Đồ Vu Kiếm”, đánh bay nó đi.

Nhưng lưỡi kiếm của “Đồ Vu Kiếm” vẫn nhẹ nhàng lướt qua cổ của Hình Thiên.

“Đồ Vu Kiếm” vốn là hung khí có thể sát thương Tổ Vu, sau khi giết chết Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung hung uy càng mạnh.

Nay chỉ lưỡi kiếm hơi chạm vào da thịt ở cổ của Hình Thiên, liền phá vỡ lực phòng ngự cường hãn của thân thể Đại vu.

Kiếm khí càng trực tiếp chặt đứt đầu của Hình Thiên!

Nhưng Đại vu Hình Thiên sinh mệnh lực ngoan cường, lại không

phải bị "Đồ Vu Kiếm" trực tiếp chém đứt đầu, cho nên nhất thời khó có thể triệt để vẫn lạc.

Nhưng Hình Thiên bị trọng thương trở nên điên cuồng!

Hai tay múa may "Hình Thiên Phủ" và "Hình Thiên Thuẫn" muốn xông ra liều mạng, tự bạo!

Hình Thiên là Đại vu đỉnh tiêm, nếu tự bạo, nhất định có thể gây ra chấn động cho "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận"!

Nữ Oa nương nương vẫn luôn lạnh lùng quan sát bỗng nhiên động thủ.

Tam Thanh Thánh nhân vừa định ngăn cản.

"Ta là tuân theo ước định với Hậu Thổ nương nương lúc ở Địa Phủ địa ngục, nhìn hành động của Yêu tướng Nhiên Đăng, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư ba vị Đại vu kia hẳn là ba vị Đại vu đỉnh tiêm mà ba vị sư huynh muốn cứu phải không?

Hình Thiên chính là mục tiêu của ta!" Nữ Oa nương nương vừa nói ra lời này, Tam Thanh Thánh nhân cũng không có lý do gì để ngăn cản.

Thế là chứng đạo chi bảo "Hồng Tú Cầu" trong tay Nữ Oa nương nương bay ra, trong nháy mắt đến trước mặt Đại vu Hình Thiên, bất chấp sự cản trở của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận".

"Hồng Tú Cầu" mang theo hồng mang nồng đậm cuốn lấy cái đầu bị "Đồ Vu Kiếm" chém rơi của Hình Thiên và thân thể Hình Thiên đang múa may "Hình Thiên Phủ" và "Hình Thiên Thuẫn", giam cầm hắn lại, mang đi khỏi "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận".

Nữ Oa nương nương trong lòng tự nhiên thiên vị Yêu tộc, nhưng lại không thể công khai giúp đỡ Yêu tộc, cho nên chỉ có thể dùng cách này để kịp thời mang đi Hình Thiên đang bị trọng thương.

Vừa làm suy yếu "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", lại có thể tránh được việc Hình Thiên tự bạo gây tổn hại cho "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", còn có thể thực hiện lời hứa với Hậu Thổ nương nương, đúng là một mũi tên trúng ba đích.

Hình Thiên tuy phẫn nộ, nhưng trong tay Thánh nhân như Nữ Oa nương nương căn bản không thể gây ra sóng gió gì, Nữ Oa nương nương lập tức phong ấn hắn lại, tiện tay đánh ra một đạo Tạo Hóa pháp tắc chi lực, đem đầu của Hình Thiên gắn lại trên thân thể.

Hung lệ chi khí còn sót lại của "Đồ Vu Kiếm" bị Tạo Hóa pháp tắc chi lực của Nữ Oa nương nương trục xuất ra khỏi cơ thể từ vết thương.

Năng lực hồi phục mạnh mẽ của Đại vu khiến cho Hình Thiên đầu đứt nối lại, nhưng dù sao cũng bị trọng thương, Nữ Oa nương nương chỉ tiện tay chữa trị, vết thương ở cổ của Hình Thiên cũng không hoàn toàn lành lại.

Điều này cũng đã gieo mầm họa cho việc sau này hắn tham gia vào trận đại chiến giữa Xi Vưu và Hoàng Đế, bị Hoàng Đế lại một lần nữa chém đầu.

Hình Thiên rút lui khiến cho uy lực của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" giảm mạnh!

Vu Yêu đại kiếp tiến đến hồi cuối, kiếp khí giữa đất trời ngày một nặng nề.

Ngay cả Nữ Oa nương nương, thân là Thánh nhân Yêu tộc, cũng bị kiếp khí ảnh hưởng mà tâm phiền ý loạn.

Vừa rồi nàng còn châm chọc mỉa mai Nguyên Thủy Thiên Tôn, những lời lẽ chua ngoa cay nghiệt ấy, nếu là lúc bình thường, Nữ Oa nương nương vốn cẩn trọng, dẫu trong lòng có nghĩ cũng tuyệt đối

không nói ra miệng.

Nhưng bây giờ bị kiếp khí ảnh hưởng, Nữ Oa nương nương dù thế nào cũng không nén được cơn giận trong lòng, buột miệng nói ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là người biết điều, cho nên mới nén giận không thèm so đo với Nữ Oa nương nương.

Yêu Hoàng Đế Tuấn một kích đắc thủ, trong lòng vô cùng phấn khích, hạ lệnh cho "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" bất chấp hậu quả mà toàn lực công kích, ghìm chân các Tổ vu khác, còn bản thân thì điều khiển "Đồ Vu Kiếm" một lần nữa lao về phía Đại vu Cửu Phượng!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Dưới sự công kích toàn lực của Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đại vu Cửu Phượng ngày càng khó chống đỡ!

Hình Thiên trọng thương rời trận đã trở thành cọng rơm cuối cùng đè sập ý chí của các Tổ vu, trong nháy mắt thổi bùng ngọn lửa giận trong lòng họ, đốt cháy tia lý trí cuối cùng!

Nhìn thấy "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" đang lung lay sắp đổ, Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu trong phút chốc lửa giận ngút trời, khí tức bạo ngược tràn ngập tâm can, không còn nghĩ ngợi được gì nữa.

Chương 315

"Thay vì đợi Cửu Phượng bị tên tiểu nhi Đế Tuấn giết chết, đại trận bị phá, tất cả anh em Tổ vu chúng ta đều rơi vào hiểm cảnh, chi bằng ta chủ động xuất kích!

Công phá yêu trận, để các huynh đệ Tổ vu khác có cơ hội đột phá vòng vây!" Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu trong khoảnh khắc đã hạ quyết tâm!

"Vút!" Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu hóa thành một đạo kim quang sắc lẹm, trong nháy mắt lao về phía "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", rồi lập tức tự bạo!

"Oành!" Lực lượng Kim chi pháp tắc sắc bén vô cùng bùng nổ trong "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", vỡ thành vô số lưỡi dao ánh sáng màu vàng, xé toạc lớp tinh quang dày đặc bảo vệ đại trận.

Vô số Chư Thiên Tinh Quân có tu vi hơi yếu trong phạm vi vụ nổ đều bị cắt thành vô số mảnh vụn!

"Vút!" Thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân tức thì xuất hiện tại vị trí bị xé rách của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Hư ảnh "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" hiện ra, một nhánh của "Tinh Thần Quả Thụ" vươn tới, nhẹ nhàng quét một cái, thu hết những Chư Thiên Tinh Quân đã ngã xuống cùng với "Tinh Thần Phiên" trong tay họ.

Qua "Tam Thập Lục Trọng Thiên Môn" có thể lờ mờ nhìn thấy vô số tinh thần trên "Tinh Thần Quả Thụ" đang lấp lánh ánh sáng rực rỡ.

Cùng lúc đó, Ba Tiêu đạo nhân lặng lẽ thu lấy "Kim chi bản nguyên" do Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu để lại sau khi tự bạo.

“Vèo!” Hồng Vân Lão Tổ và Trấn Nguyên Đại Tiên ra tay, một lần nữa che giấu thân hình, dường như chưa từng xuất hiện.

Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa nương nương kinh hãi tột độ, căn bản không phát hiện ra ba huynh đệ “Tu Di Sơn” lại luôn ẩn náu gần đây!

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn tuy cảm thấy sự xuất hiện của Ba Tiêu đạo nhân là ngoài dự liệu, nhưng lại thấy hợp tình hợp lý.

Với sự hiểu biết về Ba Tiêu đạo nhân, Hồng Hoang thế giới xảy ra đại sự như vậy mà y không tham gia thì mới là bất thường!

“Tên Ba Tiêu ác đạo đáng chết!

Không thể để hắn phá hoại Vu Yêu đại chiến!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng hừ một tiếng.

Mi mắt Lão Tử Thánh nhân khẽ nhấc lên, ánh mắt quét qua nơi Ba Tiêu đạo nhân biến mất, trong đôi mắt lóe lên một tia sáng lạnh lẽo.

“Nhị đệ, lúc này đừng gây thêm chuyện, cứ theo sự sắp xếp của lão sư, mau chóng kết thúc Vu Yêu đại kiếp, đừng gây ra nguy cơ quá lớn cho Hồng Hoang thế giới!” Lão Tử Thánh nhân bi mẫn nói.

Nhưng Lão Tử Thánh nhân lại ngầm truyền âm: “Nhị đệ chớ vội, sau khi xử lý xong Vu Yêu hai tộc, ngày lành của ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch cũng sắp hết rồi!

Chẳng còn nhởn nhơ được mấy ngày đâu!” “Ồ?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe ra ý tứ ngoài lời của Lão Tử Thánh nhân, vẻ mặt mừng rỡ thoáng qua, “Chẳng lẽ lão sư chuẩn bị ra tay với ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch?” “Còn nhớ lão sư từng nói, năm xưa có ước định với Dương Mi Lão Tổ, không được ra tay với người hữu duyên và truyền nhân của Dương Mi Lão Tổ, cũng không được ngấm ngầm tính kế!”

Lão Tử Thánh nhân truyền âm.

"Lần trước các Thánh tụ họp ở 'Tử Tiêu Cung', sau khi Hồng Vân Lão Tổ rời đi, lão sư sắp xếp xong chuyện Vu Yêu đại chiến liền thuận miệng nhắc lại chuyện cũ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nhớ lại vừa gật đầu.

"Lão sư xem ra chỉ đơn giản hồi tưởng, thực chất là đang ám chỉ chúng ta tạm thời đừng chọc vào 'Tu Di Sơn' nhất mạch." Lão Tử Thánh nhân giải mã ý đồ thực sự của Đạo Tổ Hồng Quân.

"Đợi Vu Yêu đại kiếp giải quyết ổn thỏa, vì lão sư không thể ra mặt, cũng không thể tham gia, chỉ có thể do đám đệ tử chúng ta thay người giải quyết 'Tu Di Sơn' nhất mạch!" Khóe miệng Lão Tử Thánh nhân treo một nụ cười lạnh nhạt.

"Đúng vậy!

Nguyên lai ý của lão sư là thế!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vì một lòng lo cho chuyện Vu Yêu đại kiếp mà không kịp lĩnh ngộ ám chỉ của Đạo Tổ Hồng Quân, trong lòng không khỏi ảo não.

"Trấn Nguyên Tử bị Đông Hoàng Thái Nhất làm trọng thương, Tiên Thiên Thần Thai Ma Chi Thể bị hủy, nguyên thần chân linh trọng thương!

Nay chỉ có thể luyện chế lại khu thể, trở thành Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên, tiềm lực giảm đi không ít, không còn duyên với Thánh đạo nữa!

Uy hiếp đã giảm đi rất nhiều!" "Nếu hắn biết điều một chút, nể mặt Dương Mi Lão Tổ cùng đẳng cấp với lão sư mà tha cho một con đường sống cũng chưa hẳn là không thể!" Lão Tử Thánh nhân tỏ ra độ lượng.

Trấn Nguyên Tử dù sao cũng là truyền nhân của Dương Mi Lão

Tổ, Lão Tử Thánh nhân không cần thiết cũng không muốn đắc tội với một nhân vật mà ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng phải kiêng dè! "Ba Tiêu đạo nhân chỉ là người hữu duyên nhận được chút quà tặng của Dương Mi Lão Tổ, tính tình lại bá đạo vô lý, chúng ta vì sự an nguy của thế giới Hồng Hoang, tất phải trừ bỏ cái mầm họa này!" "Nếu Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu không biết điều, vừa hay thuận tiện giải quyết luôn, để trống ra hai vị trí Thánh vị!" Ánh mắt Lão Tử lúc này lóe lên vẻ tàn nhẫn.

"Huyền Đô Đại Pháp Sư xuất thân từ Nhân tộc, nhân vật chính của trời đất, nay tu vi cũng đã là Chuẩn Thánh, nên có một Thánh vị!

Môn hạ của nhị đệ, Nam Cực Tiên Ông hoặc các đệ tử khác cũng đều là bậc phúc duyên sâu dày, cũng có duyên với Thánh vị!" Lời này của Lão Tử vừa thốt ra, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tim đập nhanh hơn, hai mắt sáng rực, giọng truyền âm cũng có chút run rẩy: "Tất cả nghe theo sự sắp xếp của đại huynh!" "Muốn đối phó 'Tu Di Sơn' nhất mạch, chỉ dựa vào hai chúng ta thì khó lòng làm được!

Cần phải để cả tam đệ tham gia vào!" Lão Tử Thánh nhân thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn đã động lòng, liền rèn sắt khi còn nóng.

"Ân!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể không gật đầu đồng ý.

"Hai Thánh vị chúng ta chia đều, những lợi ích khác cần phải chia cho tam đệ nhiều hơn một chút!" Lão Tử Thánh nhân khổ tâm khuyên nhủ, "Ba huynh đệ chúng ta nếu có thể đồng tâm hiệp lực, cả Hồng Hoang thế giới này ngoài lão sư ra, không ai là đối thủ của chúng ta!" "Huynh trưởng, có những lúc phải có sự độ lượng của huynh trưởng, đừng so đo với tam đệ! 'Tu Di Sơn' nhất mạch tuy ngông cuồng nhưng ba huynh đệ họ tuy không phải ruột thịt mà còn hơn cả ruột thịt, nếu không như vậy sao có thể khiến chúng ta cảm thấy khó giải quyết đến thế?" Lão Tử Thánh nhân khuyên Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Đại huynh yên tâm, ta hiểu rồi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn mím môi, trầm giọng đáp.

“Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ có thể tranh thủ được là tốt nhất!

Kể cả không tranh thủ được cũng phải tìm cách để họ và ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch kết thành tử thù, như vậy mới không phá hỏng chuyện tốt của chúng ta!” Lão Tử Thánh nhân đã suy nghĩ sâu xa, tính toán kỹ lưỡng mọi phương diện!

“Đại huynh anh minh, suy nghĩ chu toàn, có việc gì cứ phân phó tiểu đệ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn một lần nữa bày tỏ thái độ.

Trong lúc huynh đệ họ mật mưu, cuộc chiến của Vu Yêu hai tộc lại lần nữa xảy ra biến cố!

Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu tự bạo giết chết vô số Chư Thiên Tinh Quân, khiến “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” bị thương không nhẹ.

Nhưng lần này Yêu Hoàng Đế Tuấn bố trí đến ba tầng “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” là thượng, trung, hạ.

Chư Thiên Tinh Quân tuy tử thương thảm trọng, nhưng có sự gia trì từ vô tận tinh không và hai tòa “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” trên Thiên Đình, lỗ hổng bị Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu công phá đang dần được tinh quang dày đặc bù đắp.

Nhưng thiếu đi sự điều khiển của những Chư Thiên Tinh Quân đó, uy lực của “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận” đã giảm đi rất nhiều.

Không có Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu, “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” khó mà duy trì, ầm ầm sụp đổ.

Yêu Hoàng Đế Tuấn thấy đại trận bị phá, cũng không truy đuổi Cửu Phượng nữa, mà để vô số cột sáng tinh quang công kích nàng, còn mình thì cầm “Đồ Vu Kiếm” lao về phía Lôi Chi Tổ Vu Cường

Lương đang ở gần nhất.

Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương vì tính cách của mình mà là người bị kiếp khí ảnh hưởng nghiêm trọng nhất trong số các Tổ vu trước đó.

Lúc này thấy Yêu Hoàng Đế Tuấn lao tới, y lập tức gầm lên một tiếng rồi xông lên nghênh chiến!

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương vừa bị "Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận" áp chế và công kích, lại vừa chịu đựng đòn tấn công điên cuồng của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Chỉ một lát sau, thân thể Tổ vu của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương đã bị "Đồ Vu Kiếm" chém ra vô số vết thương, mỗi vết thương đều đang chảy máu, căn bản khó mà lành lại!

Cảm thấy thương thế ngày càng nặng, y nảy ra ý định giống hệt Kim Chi Tổ Vu Nhục Thu.

Y không còn quan tâm đến những cột sáng tinh quang đang oanh kích mình nữa, trực tiếp hóa thành một đạo lôi quang lao về phía một nơi khác có nhiều Chư Thiên Tinh Quân.

"Oành!" Vô số lôi xà bắn ra tứ phía.

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" lại bị phá thêm một lỗ hổng, vô số Chư Thiên Tinh Quân bị lôi quang nổ tung thành tro bụi.

Thân ảnh Ba Tiêu đạo nhân lại lần nữa xuất hiện, "Tinh Thần Quả Thụ" hấp thu tinh thần chi lực và "Tinh Thần Phiên" còn sót lại sau khi Chư Thiên Tinh Quân chết đi.

"Lôi chi bản nguyên" cũng bị Ba Tiêu đạo nhân lặng lẽ chiếm lấy, sau đó y lập tức ẩn mình, dưới sự bảo vệ của Hồng Vân Lão Tổ và

Trấn Nguyên Đại Tiên mà nhanh chóng luyện hóa “Lôi chi bản nguyên”.

Chương 316

May mà chiến trường diễn ra trên "Bất Chu Sơn", Ba Tiêu đạo nhân vì là người đầu tiên triều bái Bất Chu Sơn nên được ngọn núi này bảo hộ.

Lại có Hồng Vân Lão Tổ là Thánh nhân và "Địa Thư" của Trấn Nguyên Đại Tiên che chở, nên dù cho thần niệm của Thánh nhân như Nguyên Thủy Thiên Tôn điên cuồng quét qua, cũng khó mà phát hiện được ba huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân đang cố ý ẩn mình.

Trận đại chiến sau đó càng thêm thảm liệt, các Tổ vu lần lượt hóa điên!

Phong Chi Tổ Vu Thiên Ngô, Mộc Chi Tổ Vu Cú Mang lần lượt tự bạo, khiến "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" liên tiếp chịu tổn thương nặng nề, vô số Chư Thiên Tinh Quân toàn quân bị diệt!

Ba Tiêu đạo nhân lại thu lấy di vật sau khi chết của Chư Thiên Tinh Quân, đồng thời thu thập và luyện hóa "Phong chi bản nguyên"!

Điện Chi Tổ Vu Yểm Tư, Vũ Chi Tổ Vu Huyền Minh, Khí Hậu Tổ Vu Xa Bỉ Thi cũng lần lượt tự bạo!

Trong "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", ba trăm sáu mươi vị Chu Thiên Tinh Quân cũng đã ngã xuống phần lớn, cả tòa đại trận tan hoang rách nát.

Chỉ có thể miễn cưỡng dựa vào sự gia trì của trận pháp từ vô tận tinh không và "Thiên Đình" để duy trì mà không sụp đổ.

"Điện chi bản nguyên", "Vũ chi bản nguyên" và "Khí hậu bản nguyên" Ba Tiêu đạo nhân không cần, nhưng lại rất có ích cho Hồng Vân Lão Tổ.

Dù sao thì bất kể là điện chớp sấm rền, sự sinh ra của mưa, hay sự biến đổi của khí hậu, đều có liên quan mật thiết đến bản thể của Hồng Vân Lão Tổ là Vân chi pháp tắc!

Hồng Vân Lão Tổ sau khi thành Thánh cần bắt đầu lĩnh ngộ các pháp tắc chi lực khác, có thể nắm giữ càng nhiều pháp tắc chi lực đến mười thành thì càng nâng cao thực lực của Thánh nhân.

Nếu có thể dung hợp các pháp tắc chi lực đã nắm giữ đến mười thành lại với nhau thì có thể khiến thực lực của Thánh nhân xảy ra biến đổi về chất, tu vi và thực lực cùng lúc được tăng lên!

Hồng Vân Lão Tổ đã lĩnh ngộ "Vân chi pháp tắc" để thành Thánh, đồng thời đối với "Thiện chi pháp tắc", "Hỏa chi pháp tắc", "Phong chi pháp tắc" cũng lĩnh ngộ rất sâu.

Nay lại thu được "Điện chi bản nguyên", "Vũ chi bản nguyên" và "Khí hậu bản nguyên" có độ tương thích cực cao với bản thân.

Hắn có thể nhanh chóng dựa vào những bản nguyên chi lực này để lĩnh ngộ các pháp tắc chi lực tương ứng, khiến thực lực được tăng lên không nhỏ!

Trong quá trình tu luyện dung hợp pháp tắc chi lực sau này cũng có nhiều lựa chọn và phát triển tốt hơn!

Thị lực của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm vẫn chưa hồi phục, nhưng nhờ vào sự quỷ dị khó lường của Thời gian pháp tắc chi lực mà y vẫn kiên trì đến cuối cùng.

Ban đầu thần trí của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm vẫn tỉnh táo, không bị kiếp khí can nhiễu quá nhiều.

Nhưng khi từng huynh đệ, tỷ muội lần lượt tự bạo trước mắt, cùng kẻ tử thù đồng quy vu tận, đáy mắt Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng bị những tia máu đen đỏ bao phủ!

“Thời gian pháp tắc!” Chỉ nghe thấy âm thanh của y phiêu diêu không linh, mang theo sự mênh mang vô tận và xa xăm!

Trong phạm vi bao phủ của “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận”, thời gian đột nhiên bị bóp méo!

Vô số luồng sáng rực rỡ xuất hiện một cách cực kỳ mâu thuẫn!

Những “Tam Thập Lục Thiên Cương Tinh Quân”, “Thất Thập Nhị Địa Sát Tinh Quân” và “Chu Thiên Tinh Quân” còn sót lại đang già đi với tốc độ mắt thường có thể thấy, khí tức dần tiêu tán.

Thân ảnh của từng vị Tổ vu vừa mới tự bạo ngã xuống lại lần lượt hiện ra!

“Rào… rào… rào…” Tất cả mọi người có mặt dường như đều nghe thấy được dòng chảy của thời gian!

Trong ánh mắt kinh ngạc của Ba Tiêu đạo nhân, thân ảnh Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm từ một sinh linh tràn đầy sức sống, trong nháy mắt đã biến thành một bức tranh đen trắng.

Sau đó, Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, người đã gắng sức thi triển Thời gian pháp tắc chi lực, giống như một bức vẽ chì bị tẩy xóa, biến mất ngay trước mắt mọi người!

“Giết!” “Giết!” “Giết!” Những thân ảnh Tổ vu được Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm triệu hồi bằng thần thông nghịch thiên *Thời Gian Nghịch Lưu*, gầm lên giận dữ lao về phía “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận”!

“Oành!

Oành!

Oành!” Những thân ảnh Tổ vu được triệu hồi này càng thêm hung tàn, vừa xông đến gần “Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận”, không nói hai

lời liền trực tiếp tự bạo!

Tất cả các Tinh quân còn sót lại đều bị uy lực cường đại của vụ nổ giết chết!

Trong lúc "Tinh Thần Quả Thụ" điên cuồng hấp thu tinh thần chi lực đang tan rã, Ba Tiêu đạo nhân tìm kiếm hồi lâu, phát hiện "Thời gian bản nguyên" đã không thấy tăm hơi, dung nhập vào dòng sông thời gian của Hồng Hoang thế giới, khó mà phân biệt được!

"Quả không hổ là pháp tắc chi lực thần bí nhất!

Căn bản không thể tìm thấy!

Chẳng trách ngay cả thân là Thời Gian Tổ Vu, Chúc Cửu Âm khi cưỡng ép thi triển thần thông thời gian cũng sẽ bị lực phản phệ trực tiếp xóa sổ!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng cảm khái!

Tiếp Dẫn Thánh nhân nhân lúc hỗn loạn cứu Đại vu Cửu Phượng đang trọng thương ra ngoài, hoàn thành lời hứa với Hậu Thổ nương nương năm xưa.

Thần thông *Thời Gian Nghịch Lưu* của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm cũng khiến Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công, những người cũng đang bị kiếp khí vây khốn, tạm thời thoát khỏi ảnh hưởng của nó!

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Thánh nhân bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Vu tộc ta có tội tình gì!

Mà phải chịu họa diệt tộc như thế này!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang bi phẫn khôn nguôi, ngửa mặt lên trời than dài!

"Đế Giang, hôm nay là ngày diệt tộc của Vu tộc các ngươi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn đã hoàn toàn điên cuồng, lúc này y căn bản không còn

quan tâm đến tổn thất của Yêu tộc, chỉ điên cuồng cười lớn!

Y toàn lực thúc đẩy "Hà Đồ Lạc Thư", dẫn động uy lực của "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" từ vô tận tinh không và "Thiên Đình" gia trì lên người mình!

"Chết đi!" Yêu Hoàng Đế Tuấn dùng "Thái Âm Thần Luân" sát hướng Không Gian Tổ Vu Đế Giang!

"Ta thực sự đã hiểu lầm Hậu Thổ muội tử, vì Vu tộc mà muội ấy đã hy sinh quá nhiều!

Ngay cả cơ hội trở về vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần cũng từ bỏ!" Trái tim Không Gian Tổ Vu Đế Giang đang rỉ máu!

"Xi Vưu!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lớn tiếng gọi Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu, "Ngươi là Tổ vu ra đời muộn nhất, sống ở bộ lạc của Hậu Nghệ, chưa từng tham gia nhiều vào các cuộc chiến của Vu Yêu và các cuộc chinh chiến khác của Vu tộc!" "Ngươi bị kiếp khí ảnh hưởng nhẹ nhất, không có quá nhiều nhân quả quấn thân!

Là Tổ vu duy nhất có thể sống sót!" "Sự hy sinh của Hậu Thổ muội tử đã để lại cho Vu tộc một tia sinh cơ, hy vọng Vu tộc quật khởi trở lại!

Ngươi phải nhớ rằng chúng ta là hậu duệ tôn quý của Bàn Cổ Phụ Thần!

Trong cơ thể chảy dòng huyết mạch Bàn Cổ cao quý!" "Vinh quang của Vu tộc đặt cả lên vai ngươi!" Giọng nói Không Gian Tổ Vu Đế Giang vừa dứt, y cũng giống như Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, bất chấp hậu quả mà toàn lực thúc đẩy không gian pháp tắc chi lực!

Một đường hầm không gian hình thành ngay trước mặt Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu cũng đang trọng thương!

"Vút!" Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu không chút phòng bị bị hút vào

đường hầm không gian, trong nháy mắt đã được đưa vào "Bàn Cổ Điện"!

"Ẩn Nặc!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lại thuận theo thông đạo không gian, đánh thêm một thần thông không gian khác lên "Bàn Cổ Điện".

Khiến cho "Bàn Cổ Điện" vốn đã không ai ngoài Vu tộc có thể tìm thấy, nay lại càng ẩn nấp triệt để trong Hồng Hoang thế giới!

Bây giờ ngay cả Đại vu cũng khó mà tìm thấy vị trí của "Bàn Cổ Điện", càng không thể tiến vào trong đó!

Không Gian Tổ Vu Đế Giang đã tạo ra sự bảo hộ tuyệt đối cho vị Tổ vu cuối cùng còn sống sót của Hồng Hoang thế giới.

Tuyệt đối không cho phép Thánh nhân, thậm chí là Đạo Tổ Hồng Quân tìm thấy "Bàn Cổ Điện", tính kế vị Tổ vu cuối cùng của Vu tộc là Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu!

Chương 317

"Bàn Cổ Điện" chỉ xuất hiện trở lại trong Hồng Hoang thế giới khi khí vận của Vu tộc dưới sự nỗ lực của Hậu Thổ nương nương dần dần khôi phục, không còn bị trời đất áp chế, ngay cả Thánh nhân cũng không dám vô duyên vô cớ ra tay sát hại, và có khả năng quật khởi trở lại.

Nếu không, ngay cả Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu đang ở bên trong cũng không thể rời khỏi "Bàn Cổ Điện".

Sau khi liên tục thi triển hai loại thần thông không gian uy lực cường đại, khí tức của Không Gian Tổ Vu Đế Giang có chút bất ổn.

"Tiểu nhi Đế Tuấn!

Chết đi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang lại lần nữa thi triển thần thông không gian *Không Gian Cấm Cố*, giam cầm Yêu Hoàng Đế Tuấn đang được tầng tầng tinh quang bảo vệ tại chỗ. *Không Gian Xuyên Toa!* Thân thể Không Gian Tổ Vu Đế Giang vặn vẹo một trận, nhanh chóng biến mất tại chỗ, sau đó trực tiếp xuyên qua vô số lớp tinh quang dày đặc gần như đã hóa lỏng, xuất hiện ngay bên cạnh Yêu Hoàng Đế Tuấn.

"Chết đi!" Không Gian Tổ Vu Đế Giang gầm lên, giống như các Tổ vu khác, y đã lựa chọn tự bạo!

"Oành!" Yêu Hoàng Đế Tuấn không thể tin nổi mà trừng lớn mắt, chân thân Tam Túc Kim Ô bị bão không gian cuồng bạo xé nát!

Nguyên thần chân linh của Yêu Hoàng Đế Tuấn được Không Gian Tổ Vu Đế Giang "chăm sóc" đặc biệt, bị bão không gian vô tận xé thành từng mảnh nhỏ, trực tiếp hồn phi phách tán, không còn một tia cơ hội chuyển thế, trọng sinh!

“Vút!” Hồng Vân Lão Tổ tức thì hiện ra bản thể hồng vân, ngăn cản Tam Thanh Thánh nhân đang lao tới.

Ba Tiêu đạo nhân thúc đẩy “Tinh Thần Quả Thụ” hấp thu tinh thần chi lực ngập trời, cùng với chân thân Tam Túc Kim Ô vỡ nát, thái dương chân hỏa lan tỏa, pháp tắc chi lực, và tất cả linh bảo cùng di vật chưa bị bão không gian xé nát sau khi Tam Túc Kim Ô tự bạo.

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên đã sớm tích thế đợi phát, trực tiếp toàn lực ra tay, thu lấy “Không gian bản nguyên” còn sót lại sau khi Không Gian Tổ Vu Đế Giang chết đi.

“Không gian bản nguyên” tuy không biến mất trực tiếp như “Thời gian bản nguyên”, dung hợp vào dòng sông thời gian của Hồng Hoang thế giới.

Nhưng “Không gian bản nguyên” cũng vô cùng quỷ dị, tự mang theo thần thông không gian, lấp lánh muốn độn vào khe hở không gian để trốn thoát.

May mà Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên đã sớm chuẩn bị, trực tiếp tế ra “Địa Thư” vây khốn nó trong một khoảnh khắc, sau đó dùng năng lực khống chế siêu cường đối với không gian pháp tắc chi lực, miễn cưỡng thu lấy “Không gian bản nguyên”.

“Hồng Vân Lão Tổ, ngươi muốn làm gì?” Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ quát.

“Vu Yêu đại chiến còn chưa kết thúc, cần gì phải vội vàng như vậy?” Hồng Vân Lão Tổ thấy Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Đại Tiên đã thu hoạch chiến lợi phẩm thành công, cười hắc hắc, biến trở lại hình người.

“Hừ!

Cứ để các ngươi đắc ý một thời gian, đợi thời cơ đến, sẽ có lúc

các ngươi phải khóc, lúc đó sẽ hối hận vì sự ngông cuồng bây giờ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tức giận mắng thầm!

Thấy Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn không tiếp tục có động tĩnh gì, Thông Thiên giáo chủ cũng không kiên trì.

Nữ Oa nương nương tuy muốn đòi lại bảo vật của Yêu Hoàng Đế Tuấn, đặc biệt là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hà Đồ Lạc Thư".

Nhưng với tác phong trước nay của Ba Tiêu đạo nhân, nàng chỉ có thể tạm thời từ bỏ!

Tiếp Dẫn Thánh nhân nhìn một loạt hành động hôm nay của Ba Tiêu đạo nhân, dường như đã có dự liệu nhất định về những chuyện sắp xảy ra!

Ở một bên khác, Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công cũng nhờ khoảnh khắc tỉnh táo ngắn ngủi vừa rồi mà đại khái hiểu được chân tướng của Vu Yêu đại kiếp.

Y biết mình tuyệt không có đường sống, dù lúc này không chết, chẳng bao lâu nữa cũng sẽ ngã xuống, lúc đó ngược lại còn mang đến nhiều tai họa hơn cho Vu tộc đang bị trọng thương.

Vu tộc đối với cái chết không có quá nhiều sợ hãi, họ cho rằng đó là trở về vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần!

"Yêu tộc!

Dù có Thánh nhân Nữ Oa che chở!

Nhưng!

Ta há có thể để các ngươi dễ chịu!" Lúc này trong đầu Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công toàn là suy nghĩ làm sao để báo thù Yêu tộc.

Dù sao thì Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu đã được đưa về "Bàn Cổ Điện", ở trong đó, không ai có thể làm hại Xi Vưu.

Hậu Thổ nương nương mang theo một nhóm tộc nhân Vu tộc ở Minh Phủ Địa Ngục, dù thế nào cũng sẽ không xảy ra chuyện gì!

Cho nên bây giờ điều Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công muốn làm là khiến Yêu tộc vạn kiếp bất phục!

"Ha ha ha!

Yêu tộc!

Ta, Cộng Công, sắp trở về vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần, hãy gánh lấy ác quả ngập trời đi!" Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công nói xong!

Liền húc đầu vào "Bất Chu Sơn" sau lưng!

"Bất Chu Sơn" tuy là đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang thế giới, là cột chống trời đất, nhưng trong trận đại chiến như thế này của Vu Yêu hai tộc đã phải chịu đựng áp lực cực lớn.

Uy lực từ các vụ tự bạo của từng Tổ vu càng làm tổn thương đến căn bản của "Bất Chu Sơn".

Quan trọng hơn, Đạo Tổ Hồng Quân lo sợ vào thời khắc then chốt của Vu Yêu đại chiến, tàn niệm của Bàn Cổ Đại Thần trên "Bất Chu Sơn" sẽ giúp đỡ Vu tộc.

Do đó, vào lúc Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung tiến vào "Bất Chu Sơn", Đạo Tổ Hồng Quân đã dùng thân phận Thiên Đạo để trấn áp ý chí của Bàn Cổ Đại Thần trên "Bất Chu Sơn"!

Đây cũng là nguyên nhân Ba Tiêu đạo nhân cảm nhận được khí tức khác thường của "Bất Chu Sơn".

Đạo Tổ Hồng Quân cũng không ngờ có Tổ vu lại cương liệt đến vậy, đợi đến khi ông phản ứng lại muốn ngăn cản Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công thì đã không kịp!

"Oành!" "Bất Chu Sơn", ngọn núi sừng sững ở trung tâm Hồng

Hoang thế giới, chống đỡ trời đất Hồng Hoang ức vạn năm, đệ nhất thần sơn trong lòng tất cả sinh linh Hồng Hoang, đột ngột ầm ầm sụp đổ!

Ngoài một vài người như Ba Tiêu đạo nhân, tất cả mọi người, kể cả Đạo Tổ Hồng Quân, đều sững sờ trong phút chốc!

"Cảnh tượng này cuối cùng cũng đã xảy ra!" Ba Tiêu đạo nhân thầm nghĩ, không chút do dự hiện thân tại nơi Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công tự bạo.

Trong lúc những người khác đang hoảng hốt thất thần, y nhân cơ hội vẫy tay thu lấy "Thủy chi bản nguyên", tức thì bắt đầu luyện hóa.

"Bất Chu Sơn" bị Thủy Chi Tổ Vu Cộng Công tự bạo làm gãy ngang lưng, ngay lập tức gây ra phản ứng dây chuyền vô cùng vô tận.

Ngay cả trong không gian hỗn độn bên ngoài Hồng Hoang thế giới cũng xảy ra hỗn loạn tột độ, loạn lưu hỗn độn cuồn cuộn, triều tịch hỗn độn hoành hành.

Trong "Tử Tiêu Cung", Hạo Thiên và Dao Trì lộ rõ vẻ mặt kinh hoàng, cảm nhận được "Tử Tiêu Cung" đang rung chuyển nhè nhẹ.

"Hạo Thiên!

Sao vậy?" Dao Trì giọng nức nở hỏi.

"Ta không biết!

Nhưng… nhưng lão gia đã ra tay, nhất định sẽ không có chuyện gì!" Hạo Thiên cố gắng giữ bình tĩnh, để giọng nói của mình không run rẩy.

Hóa thân của Đạo Tổ Hồng Quân không có ở trong "Tử Tiêu Cung", vì để có thể áp chế tàn niệm Bàn Cổ trong Hồng Hoang thế giới, Đạo Tổ Hồng Quân cần toàn lực thúc đẩy Thiên Đạo uy áp, do

đó đã thu hồi hóa thân.

Nhưng lúc này từng Tổ vu một ngã xuống, "Bất Chu Sơn" gãy đổ, tàn niệm Bàn Cổ điên cuồng phản công kịch liệt.

Đạo Tổ Hồng Quân đang toàn lực trấn áp, lúc này căn bản không rảnh lo chuyện khác!

Trong Hồng Hoang thế giới, mặt trời, mặt trăng, các vì sao trên bầu trời vô tận tức thì di chuyển, rơi rụng tán loạn.

Chương 318

Một số ngôi sao yếu ớt trực tiếp vỡ tan trong cơn đại biến, hóa thành sao băng và thiên thạch rơi xuống đại lục Hồng Hoang.

Trên đỉnh "Bất Chu Sơn", trong màn sương trắng vang lên những tiếng nổ liên miên không dứt, "Thiên Đình" ẩn trong bình chướng không gian dần dần hiện thân.

Ngay cả "Thiên Giới" vốn luôn thần bí khó lường cũng xuất hiện trong tầm mắt của tất cả sinh linh Hồng Hoang.

"Rắc rắc rắc!" Màn sương mù trên đỉnh "Bất Chu Sơn" ban đầu đã hoàn toàn tan biến theo sự sụp đổ của thần sơn, phía trên "Thiên Giới" xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn.

"Ào ào ào!" Nước "Thiên Hà" từ lỗ thủng đó đổ ập xuống, nhấn chìm đại lục Hồng Hoang!

Cả đại lục Hồng Hoang không ngừng bi thương kêu gào!

Bi thương vì xương sống của Bàn Cổ Đại Thần sụp đổ!

Bi thương vì đệ nhất thần sơn của Hồng Hoang thế giới ngã xuống!

Bi thương vì cột chống trời của Hồng Hoang gãy đoạn!

Vô số sông núi di dời, vô số dòng sông đổi hướng, hồ nước mở rộng!

Nước "Thiên Hà" không ngừng hoành hành trên đại lục Hồng Hoang!

Sinh linh Hồng Hoang lại một lần nữa phải chịu đựng tai họa tàn khốc.

Lấy "Bất Chu Sơn" làm trung tâm, đại lục Hồng Hoang dần dần biến thành một vùng đầm lầy mênh mông!

Trong Minh Phủ Địa Ngục, tất cả Diêm La Vương, Quỷ tướng và Âm binh, bao gồm cả Hậu Thổ nương nương, đều kinh hãi nhìn những oan hồn vô tội dày đặc không ngừng tràn vào địa ngục… Sau đó họ lại chìm vào bận rộn!

Trấn Nguyên Đại Tiên vừa rồi được Ba Tiêu nhắc nhở, đang giúp Ba Tiêu đạo nhân thu nửa đoạn "Bất Chu Sơn" vào trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

Lúc này Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương mới đột nhiên hoàn hồn.

"Sao lại như vậy?" Lão Tử Thánh nhân cũng không ngờ sự việc lại phát triển đến mức vượt ngoài tầm kiểm soát như bây giờ.

"…" Các Thánh nhân khác cũng đều bó tay không có cách nào.

Tiếp Dẫn Thánh nhân giả vờ kinh ngạc đến ngây người, đứng yên không nhúc nhích.

Nhưng thần niệm của y lại đang ở trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên", dưới sự trợ giúp của người quản lý mỗi tầng trời, Ngũ phương Ngũ cực trấn thủ giả, cùng tất cả sinh linh tu sĩ, bắt đầu luyện hóa nửa đoạn "Bất Chu Sơn" thành cột trụ xuyên suốt ba mươi sáu tầng trời.

Khiến cho "Tam Thập Lục Trọng Thiên" lớn mạnh với tốc độ chóng mặt!

Vô số tộc nhân của các bộ lạc Vu tộc đang gào khóc, cao thủ trong tộc đã sớm bị các vị Tổ vu trưng dụng, và đã chiến tử trong trận Vu Yêu đại chiến này.

Không có đủ sức mạnh bảo vệ, trước cơn hồng thủy tàn khốc,

ngoài một số ít tộc nhân của các bộ lạc Thủy chi dựa vào huyết mạch thiên phú có thể miễn cưỡng sinh tồn, đại bộ phận tộc nhân Vu tộc đều lần lượt tử vong.

Càng nhiều sinh linh vô tội của Hồng Hoang bỏ mạng trong trận thiên tai nhân họa này!

Những tộc nhân còn sót lại của Vu Yêu hai tộc bị càng nhiều nghiệp lực, tội nghiệt quấn thân, sau đó lại xui xẻo chết trong cơn hồng thủy ngập trời.

Trong các bộ lạc Nhân tộc, từng tu sĩ Nhân tộc bay lên, lần lượt tế ra những chiếc phương chu.

Họ bảo vệ tộc nhân trong bộ lạc, đồng thời cứu vớt những sinh linh Hồng Hoang đang giãy giụa trong nước Thiên Hà!

Trong lòng họ dấy lên sự khâm phục vô tận đối với ba vị Nhân tộc Thánh tổ, năm xưa khi ba vị Thánh tổ hạ lệnh cho mỗi bộ lạc Nhân tộc tu luyện đều phải luyện chế một chiếc phương chu pháp bảo đủ lớn cho bộ lạc, trong lòng họ còn oán thán!

Nhưng nay dưới sự bảo vệ của phương chu pháp bảo, vô số người Nhân tộc đã thoát khỏi cơn hồng thủy tàn khốc!

Ba Tiêu đạo nhân bay ngược dòng nước, hướng về phía "thiên động", sau khi hóa hình lần đầu tiên hiện ra bản thể cây chuối.

"Cửu Thải Quạt Ba Tiêu" và "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", cùng với "Tam Thập Lục Trọng Thiên" dốc toàn lực thu gom nước Thiên Hà.

Nhưng dù vậy, vẫn có một phần lớn nước Thiên Hà chảy về phía Hồng Hoang thế giới!

"Làm sao bây giờ?" "Làm sao bây giờ?" "Làm sao bây giờ?" "Làm sao bây giờ?" Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa nương nương lo lắng

đến đi vòng vòng!

"Vút!" Từ "Phong Đô Quỷ Thành" xa xôi, một bóng người bay ra, nhanh chóng hướng về phía "Bất Chu Sơn".

Người đó chính là Tây Vương Mẫu!

"Nữ Oa nương nương, bần đạo từng thu thập ba vạn sáu nghìn năm trăm linh một khối 'Ngũ Sắc Thần Thạch', đã dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Càn Khôn Đỉnh' thai nghén từ lâu, vốn chuẩn bị luyện chế một tòa ngũ sắc hành cung!" Tây Vương Mẫu cũng không trì hoãn, tiếp tục giải thích: "Nay 'Bất Chu Sơn' thiên trụ gãy đoạn, chúng sinh Hồng Hoang gặp phải hạo kiếp, bần đạo nguyện dùng những 'Ngũ Sắc Thần Thạch' này vá trời cứu thế!

Lát nữa cần Nữ Oa nương nương dùng tạo hóa pháp tắc chi lực tương trợ!" Tây Vương Mẫu nói xong, bay đến cách Ba Tiêu đạo nhân không xa, nhìn Ba Tiêu đạo nhân đang khổ sở chống đỡ dưới dòng nước Thiên Hà cuồn cuộn, liền vội vàng tế ra "Càn Khôn Đỉnh".

Chỉ thấy trong "Càn Khôn Đỉnh" đã sớm đựng vô số "Ngũ Sắc Thần Thạch" ngũ quang thập sắc, chính là thần tài tốt nhất để vá trời!

Tây Vương Mẫu thúc đẩy pháp lực Tam Thi Chuẩn Thánh, luyện hóa toàn bộ "Ngũ Sắc Thần Thạch" thành dịch lỏng thần thạch ngũ sắc.

Sau khi thành công, Tây Vương Mẫu lập tức thúc giục: "Nữ Oa nương nương xin hãy mau mau động thủ, chậm một khắc là trong Hồng Hoang thế giới có vô số sinh linh bỏ mạng!

Tội nghiệt của Yêu tộc, một trong những kẻ gây ra, lại thêm một phần!

Cảnh ngộ của Yêu tộc lại thêm một phần khó khăn nguy hiểm!" Nữ Oa nương nương nghe vậy biết lời Tây Vương Mẫu nói không

sai, tuy Đạo Tổ Hồng Quân có ý muốn áp chế "Tu Di Sơn" nhất mạch, nhưng nay sự việc xảy ra đột ngột, Đạo Tổ Hồng Quân đến giờ vẫn chưa thể hiện thân chủ trì cục diện.

Để không cho Yêu tộc gánh thêm nghiệp lực nhân quả lớn hơn, không để vạn vật sinh linh Hồng Hoang phải chịu họa diệt vong, Nữ Oa nương nương cũng không còn thời gian để bận tâm đến việc có nên hợp tác với Tây Vương Mẫu hay không.

Nữ Oa nương nương vội vàng toàn lực thi triển tạo hóa pháp tắc chi lực, từng đạo pháp lực thần diệu khó lường đánh vào trong "Càn Khôn Đỉnh", những dịch lỏng thần thạch ngũ sắc kia lần lượt xảy ra biến hóa thần kỳ!

"Càn Khôn Đỉnh" là linh bảo của Tây Vương Mẫu, muốn vá trời nhanh nhất, không thể không để Tây Vương Mẫu tham gia vào.

Dù cho Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng vạn phần không vui, nhưng vào lúc này cũng đành chịu.

Nếu không có Hồng Vân Lão Tổ ở một bên như hổ rình mồi bảo vệ Tây Vương Mẫu, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tìm một cái cớ, từ tay Tây Vương Mẫu cưỡng ép đoạt lấy quyền khống chế "Càn Khôn Đỉnh", thay thế tư cách vá trời.

Nhưng bây giờ ba huynh đệ "Tu Di Sơn" đều có mặt, Ba Tiêu đạo nhân hiện ra bản thể, một cây chuối khổng lồ thông thiên triệt địa, đã chặn lại phần lớn nước Thiên Hà.

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên đang ở trên "Bất Chu Sơn" đã gãy không biết đang làm gì, nhưng xem bộ dạng bận rộn nghiêm túc, e rằng mưu đồ không nhỏ!

Hồng Vân Lão Tổ là Thánh nhân chẳng làm gì cả, toàn tâm toàn ý bảo vệ đồng bạn, tuyệt không cho các Thánh nhân khác bất kỳ cơ hội

nào!

Dưới tình huống này, khó mà một kích đắc thủ, lại còn mang tiếng trì hoãn việc cứu vớt Hồng Hoang thế giới, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dám gây thêm chuyện.

Vì vậy, Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn chỉ có thể ra tay trợ giúp Ba Tiêu đạo nhân ngăn chặn dòng nước Thiên Hà đang đổ xuống!

Dưới sự chủ đạo của Tây Vương Mẫu, Nữ Oa nương nương cuối cùng cũng đã rót toàn bộ tạo hóa pháp tắc chi lực vào dịch lỏng thần thạch ngũ sắc!

"Nữ Oa nương nương, xin hãy trợ bần đạo một tay!" Tây Vương Mẫu đi đầu hét lớn một tiếng, hai tay nâng "Càn Khôn Đỉnh" bay ngược dòng nước, đội lấy dòng nước Thiên Hà hung dữ, hướng về phía "thiên động".

Nữ Oa nương nương tuy biết Tây Vương Mẫu đang giành quyền chủ động, trong lòng vô cùng không vui!

Nhưng những gì Tây Vương Mẫu làm đều là dương mưu danh chính ngôn thuận!

Đầu tiên "Càn Khôn Đỉnh" và "Ngũ Sắc Thần Thạch" đều do Tây Vương Mẫu cung cấp.

Ý tưởng cũng là của Tây Vương Mẫu.

Chương 319

Luyện hóa dịch lỏng thần thạch ngũ sắc cũng là Tây Vương Mẫu động thủ.

Tạo hóa pháp tắc chi lực của Nữ Oa nương nương tuy vô cùng quan trọng, là bộ phận then chốt nhất, nhưng Tây Vương Mẫu chiếm quyền chủ đạo thì không ai có thể bắt bẻ được.

Tây Vương Mẫu ra tay hoàn toàn là vì cứu vãn tình thế, cứu chúng sinh khỏi nước lửa!

Trong khi đó, Nữ Oa nương nương lại mang trong mình tâm tư giảm bớt tội nghiệp cho Yêu tộc.

Một công một tư, liền có sự chênh lệch cao thấp!

"Ào ào ào!" Dịch lỏng thần thạch ngũ sắc trong "Càn Khôn Đỉnh" dưới sự điều khiển của Tây Vương Mẫu nhắm thẳng vào "thiên động" mà đổ xuống!

Nữ Oa nương nương toàn lực phối hợp, hiện ra chân thân pháp tướng mình người đuôi rắn, hai tay mười ngón bay lượn, từng đạo tạo hóa pháp tắc chi lực đánh vào dịch lỏng thần thạch ngũ sắc trong "thiên động".

Lực lượng tạo hóa pháp tắc huyền diệu vô cùng, đã dung hợp hoàn hảo dịch lỏng thần thạch ngũ sắc với bình chướng "Thiên Giới" ban đầu.

Ba Tiêu đạo nhân phối hợp với tiến độ lấp "thiên động" của dịch lỏng, từng chút một nâng cao thân hình, chặn nước Thiên Hà chảy ngược lại.

Lỗ hổng ngày càng nhỏ, càng nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất!

“Oành!” “Thiên động” đã được vá lại hoàn toàn.

“Thiên Hà” tiếp tục chảy không ngừng trong “Thiên Giới”.

Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Ba Tiêu đạo nhân vẫn đang nỗ lực thu lấy nước Thiên Hà, vẻ kinh hỉ trong mắt ngày càng đậm.

Nhưng y không biến từ bản thể cây chuối về lại hình người.

Lực lượng Thủy chi pháp tắc nồng đậm không ngừng lưu chuyển trên cây chuối!

“Oành!” Lực lượng Thủy chi pháp tắc khổng lồ phun trào!

“Cái gì!” Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi thốt lên!

“Khí tức của pháp tắc chi lực đạt đến trình độ mười tầng!” Lão Tử Thánh nhân kinh hãi kêu lên!

“Sao có thể?

Ba Tiêu đạo nhân rõ ràng không thể trảm thi tu luyện Trảm Tam Thi Chi Pháp, chỉ có thể chuyển sang tu luyện công pháp luyện thể《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》, đi con đường dĩ lực chứng đạo gian nan nhất!

Sao có thể tu luyện pháp tắc chi lực đến cảnh giới mười thành viên mãn được?” Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám tin mà kinh hãi kêu lên!

Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu bay đến bảo vệ bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân, ngay cả Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn cũng mơ hồ lộ ra vẻ đề phòng Tam Thanh Thánh nhân.

Nữ Oa nương nương lại không để ý đến những chuyện này, vội vàng nói: “Thiên động tuy đã được vá, nhưng cột trụ trời đất sụp đổ, sự cân bằng của trời đất bị phá vỡ, trời nghiêng về phía Tây Bắc, đất

lún về phía Đông Nam!" "Năm xưa Bàn Cổ Đại Thần dùng xương sống chống đỡ trời đất, là để ngăn cản xu thế trời đất hợp lại!

Nếu không thể tìm được vật thay thế, chống đỡ lại trời đất, Hồng Hoang thế giới vẫn sẽ dần dần đi đến hủy diệt!" Lão Tử Thánh nhân dưới sự nhắc nhở của Nữ Oa nương nương kinh hãi nói.

"Trong Bắc Hải có một con Huyền Quy, cũng là Tiên Thiên Thần Thai Ma, năm xưa vì tốc độ quá chậm, không kịp đến 'Tử Tiêu Cung' nghe đạo!" "Nhưng qua năm tháng tu hành, lại vì mấy lần bảo vệ Bắc Hải và đại lục phương Bắc mà nhận được không ít công đức, nay cũng có tu vi Nhị Thi Chuẩn Thánh!" Nữ Oa nương nương vốn là tu sĩ ở đại lục phương Bắc, đối với sinh linh trong Bắc Hải vô cùng quen thuộc.

"Điều hiếm có nhất là Bắc Hải Huyền Quy có thân hình cực lớn, trong Bắc Hải giống như một hòn đảo khổng lồ!

Mấy năm nay theo tu vi tinh tiến mới dần dần ngưng tụ thân thể lại!" "Nay trong lúc vội vàng chỉ có thể chém giết nó, lấy tứ chi luyện hóa thành bốn cây cột, phân ra bốn phương vị Đông Tây Nam Bắc chống đỡ trời đất, mới có thể giúp Hồng Hoang thế giới thoát khỏi họa hủy diệt!" Nữ Oa nương nương nói.

"Vậy còn do dự gì nữa?

Nữ Oa sư muội mau chóng chém giết nó!

Lấy tứ chi luyện chế thành tứ phương thiên địa chi trụ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thúc giục.

Nữ Oa nương nương trải qua những chuyện này cũng đã học được cách khôn ngoan, lúc này không trực tiếp ra tay chém giết Bắc Hải Huyền Quy, tự mình gánh lấy phần nhân quả này!

Nàng tỏ vẻ khó xử: "Ta và Bắc Hải Huyền Quy năm xưa cũng có

chút giao tình, nó lại có đại công đức, chém giết nó nhân quả quá lớn!

Ta chỉ phụ trách mời nó đến, những chuyện còn lại xin ba vị sư huynh Tam Thanh làm chủ!" Nữ Oa nương nương nói xong cũng không cần biết Tam Thanh Thánh nhân có đồng ý hay không, vận chuyển Thánh nhân vô thượng thần thông, từ đáy Bắc Hải không dưng nhiếp lấy Bắc Hải Huyền Quy.

"Bắc Hải Huyền Quy!

Nay Hồng Hoang thế giới gặp phải đại kiếp nạn chưa từng có, ngươi nên xả thân tuẫn đạo, cứu vớt Hồng Hoang thế giới!

Cứu vớt thiên hạ thương sinh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghĩa khí lẫm liệt nói.

"Thánh nhân tại thượng!

Bần đạo từ lúc trời đất sơ khai đã sinh ra, vẫn luôn an tâm tu luyện, tích đức hành thiện, chưa từng làm bất kỳ việc ác nào, ngược lại còn mấy lần bảo vệ Bắc Hải và đại lục phương Bắc, nhận được thiên địa công đức!

Xin Thánh nhân xem xét phần khổ tu của bần đạo, tìm cách khác!" Bắc Hải Huyền Quy vì huyết mạch đặc thù mà đến giờ vẫn chưa thể hóa hình, vẫn hiện thân bằng bản thể, lúc này một đôi mắt rùa sáng như sao trời ngấn lệ, khổ sở cầu xin!

"Bắc Hải Huyền Quy!

Ngươi không cần nói nhiều!

Trì hoãn một khắc sẽ có thêm nhiều sinh linh Hồng Hoang vì ngươi mà chết, tội nghiệp của ngươi tăng thêm một phần!

Nếu ngoan ngoãn phối hợp, chúng ta có thể giữ lại một phần chân linh cho ngươi đầu thai chuyển thế, kiếp sau có thể tu luyện chứng

đạo!" "Nếu cố chấp không chịu, chư Thánh chúng ta vì sự an toàn của Hồng Hoang thế giới, cũng chỉ có thể thay trời hành đạo, ra tay chém giết ngươi!

Đến lúc đó thần hồn câu diệt, là ngươi tự tìm đường chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thái độ cứng rắn.

"Không!" Bắc Hải Huyền Quy khổ tu vô số năm, sao cam lòng chịu chết, gầm lên một tiếng rồi quay người rời đi.

Nhưng một Nhị Thi Chuẩn Thánh nho nhỏ, trước mặt chư Thánh làm sao có đất phản kháng!

"Vút!" Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ rung lên, mấy đạo hỗn độn kiếm khí chém về phía tứ chi của Bắc Hải Huyền Quy!

"Vù!" Một đạo hồng quang lóe lên, Hồng Vân Lão Tổ ra tay cứu Bắc Hải Huyền Quy đi!

"Hồng Vân Lão Tổ, ngươi có ý gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ trừng mắt.

"Các ngươi tuy vội vàng tìm vật chống trời, nhưng cũng không thể vô lý như vậy mà trực tiếp chém giết kẻ vô tội!

Nếu là một kẻ tội ác tày trời, ta cũng không nói nhiều!" "Nhưng Bắc Hải Huyền Quy vốn là bậc đại đức, há có thể để các ngươi tùy ý chém giết như vậy!

Còn lớn tiếng không biết xấu hổ là vì sinh linh Hồng Hoang?!

Thật là không biết xấu hổ!" Hồng Vân Lão Tổ dưới sự dẫn dắt cố ý của Ba Tiêu đạo nhân tuy không còn là người tốt nhu nhược, nhưng cũng không thể trơ mắt nhìn Bắc Hải Huyền Quy thân mang không ít Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực chết oan như vậy.

“Không xả thân tuẫn đạo, xả sinh thủ nghĩa, vì trời đất thương sinh hóa thân thành cột chống trời đất!

Uy danh của các vị Thánh nhân chẳng lẽ không mạnh hơn một Nhị Thi Chuẩn Thánh như Bắc Hải Huyền Quy sao?” Hồng Vân chướng mắt thái độ cao cao tại thượng, coi mạng người như cỏ rác của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Kể cả tiếc mạng không muốn xả thân, linh bảo trong tay các ngươi bất kể là ‘Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp’, ‘Bàn Cổ Phiên’, hay ‘Tru Tiên Tứ Kiếm’, cái nào luyện chế một phen mà không thể chống đỡ trời đất Hồng Hoang!” Lời trách mắng của Hồng Vân Lão Tổ khiến Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ vừa xấu hổ vừa tức giận.

“Hừ!

Chương 320

Hồng Vân Lão Tổ!

Ngươi ngăn cản chúng ta lấy tứ chi của Bắc Hải Huyền Quy luyện chế thành tứ trụ trời đất để chống đỡ trời đất!

Tốt!

Chuyện này mấy vị Thánh nhân chúng ta không quản nữa!" "Nếu Hồng Vân Lão Tổ không hài lòng với phương án xử lý của chúng ta, vậy chuyện này toàn quyền giao cho 'Tu Di Sơn' nhất mạch!

Mọi hậu quả đều do 'Tu Di Sơn' nhất mạch gánh chịu!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đảo mắt một vòng, kế hay nảy ra trong đầu, vừa hay nhân cơ hội này gây cho "Tu Di Sơn" một phiền phức lớn!

Bảo vật có thể thay thế "Bất Chu Sơn" chống đỡ trời đất Hồng Hoang thế giới cực kỳ hiếm!

Càng đừng nói trong tình huống cấp bách như vậy mà đi tìm, càng khó hơn lên trời!

Hoặc là phải hao tốn tài lực vật lực cực lớn để luyện chế vật chống trời, nếu không thể luyện chế kịp thời, để Hồng Hoang thế giới bị tổn hại nghiêm trọng, thì sẽ phải gánh chịu nhân quả cực lớn.

Cũng may Nguyên Thủy Thiên Tôn phản ứng thần tốc, thuận thế ném cái cục nợ này cho "Tu Di Sơn", rồi ném cho Lão Tử Thánh nhân một ánh mắt âm mưu đã thành.

Lão Tử Thánh nhân hài lòng gật đầu, trong lòng vô cùng khoái trá!

Có thể nhân việc này để đả kích "Tu Di Sơn", là một khởi đầu tốt!

Mục tiêu trong một thời gian dài sắp tới chính là làm sao để tính kế

“Tu Di Sơn” nhất mạch!

“Được!

Một lời đã định!

Việc này giao cho ‘Tu Di Sơn’ chúng ta, các vị đạo hữu không cần nhúng tay!” Giọng nói của Ba Tiêu đạo nhân từ trong bản thể cây chuối truyền ra!

“Hừ hừ!” Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh liên tục, chờ xem trò cười của Ba Tiêu đạo nhân!

“Phu nhân!

Tam đệ!

Nhận lấy!” Giọng nói Ba Tiêu đạo nhân vừa dứt, trên không trung xuất hiện mười hai cây Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn “Thoán Thiên Dương”, chia thành hai nhóm bay về phía Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu.

“Hắc hắc!

Ta đương nhiên nhớ trong tay đạo hữu có mười hai cây ‘Thoán Thiên Dương’ làm lễ hạ sính trong đại hôn mà Thập Nhị Tổ Vu gây rối!” Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy vậy càng thêm đắc ý.

“Nhưng dù sao cũng chỉ là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Căn, muốn gánh vác trọng trách chống đỡ trời đất thì còn kém một bậc!

Đạo hữu nếu chỉ có thủ đoạn như vậy, thì cứ chờ thiên phạt đi!” Nguyên Thủy Thiên Tôn châm chọc mỉa mai.

“Vút!

Vút!” Hai khối nhỏ “Cửu Thiên Tức Nhưỡng” và “Tam Quang Thần Thủy” bay vào tay Tây Vương Mẫu và Hồng Vân Lão Tổ.

“Dùng ‘Cửu Thiên Tức Nhưỡng’ phối với ‘Tam Quang Thần Thủy’ để kích phát tiềm lực của ‘Thoán Thiên Dương’ đến mức tối đa!” Ba Tiêu đạo nhân phân phó.

“Minh bạch!” Tây Vương Mẫu và Hồng Vân Lão Tổ gật đầu, thu lấy những bảo vật này rồi trực tiếp bay về phía rìa của đại lục Hồng Hoang.

Không lâu sau đó đã bố trí xong mười hai cây “Thoán Thiên Dương” theo phương vị của Thập Nhị Thiên Can!

“Oành!

Oành!

Oành!” Mười hai cây “Thoán Thiên Dương” dưới sự thúc đẩy pháp lực của Tây Vương Mẫu và Hồng Vân Lão Tổ đã hiện ra bản thể, điên cuồng trưởng thành.

Tên gọi “Thoán Thiên Dương”, đương nhiên có khả năng vươn lên tận trời!

Dưới sự kích thích của “Cửu Thiên Tức Nhưỡng” và “Tam Quang Thần Thủy”, chỉ trong chốc lát đã vươn lên tận trời, chống đỡ giữa trời và đất.

Trong chốc lát, trời đất Hồng Hoang đã hợp lại không ít lại bị mười hai cây “Thoán Thiên Dương” chống lên.

“Rắc rắc rắc!

Rắc rắc rắc!

Rắc rắc rắc!” Lực hợp lại của trời đất và lực sinh trưởng của “Thoán Thiên Dương” đối kháng lẫn nhau, phát ra những tiếng ma sát kinh tâm động phách.

“Ha ha ha!

Tính toán hết cả rồi!

Ba Tiêu tưởng có 'Cửu Thiên Tức Nhưỡng' và 'Tam Quang Thần Thủy' là có thể vạn vô nhất thất sao?

Thật nực cười!

Không phải Thánh cảnh!

Khó mà cảm nhận được uy lực của trời đất!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không bỏ lỡ thời cơ mỉa mai.

"Đại huynh!

Nhân quả lớn này 'Tu Di Sơn' gánh chắc rồi!

Khẳng định sẽ tiêu hao lượng lớn công đức chi lực!

Đợi lúc chúng ta đối phó với họ sẽ càng dễ dàng hơn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không quên khoe công với Lão Tử Thánh nhân, để sau khi việc thành sẽ tranh thủ được nhiều lợi ích hơn.

"Ai nói bản tọa chỉ có 'Thoán Thiên Dương'?

Chúng chỉ có tác dụng phụ trợ thôi!

Nhân vật chính thực sự còn chưa lên sân khấu đâu!" Ba Tiêu đạo nhân cất tiếng cười ha hả.

"Oành!" Một cây Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn "Thông Thiên Kiến Mộc" thông thiên triệt địa xuất hiện trên "Bất Chu Sơn" đã gãy.

"Hít…" Lão Tử Thánh nhân hít một hơi khí lạnh, khóe mắt khẽ giật, đôi lông mày trắng như tuyết khẽ run lên.

"Thông Thiên Kiến Mộc!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi thất sắc!

"Trong truyền thuyết có thể câu thông trời đất, 'Thông Thiên Kiến Mộc'?" Thông Thiên giáo chủ kinh ngạc kêu lên.

“Vốn tưởng chỉ là truyền thuyết, có khả năng đã bị hủy hoại lúc khai thiên lập địa!

Hoặc là quá nghịch thiên nên bị trời đất đố kỵ, có khả năng đã lưu lạc trong hỗn độn… không ngờ lại rơi vào tay Ba Tiêu đạo nhân!” Nữ Oa nương nương thầm nghĩ, biết rằng chỉ cần dựa vào “Thông Thiên Kiến Mộc” là Ba Tiêu đạo nhân chống đỡ trời đất không có vấn đề gì!

“Chẳng trách dám hành sự như vậy, quả nhiên đã sớm có chuẩn bị!” Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn trong lòng thầm cười.

“Nhị đệ!

Chương 321

Chuẩn bị xong chưa?" Giọng nói Ba Tiêu đạo nhân cao xa phiêu diêu.

"Đại huynh yên tâm, ta đã chỉnh lý và khai thông địa mạch dưới 'Bất Chu Sơn', có thể trồng 'Thông Thiên Kiến Mộc' rồi!" Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên lớn tiếng đáp!

"Thông Thiên Kiến Mộc vốn có năng lực thông thiên triệt địa, trồng trên 'Bất Chu Sơn' càng có thể khiến năng lực thông thiên tăng thêm mấy phần!" Ba Tiêu đạo nhân cố ý lớn tiếng giải thích chi tiết, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến nghẹn họng, chỉ nghe y tiếp tục nói: "Có mười hai cây 'Thoán Thiên Dương' phụ trợ! 'Thông Thiên Kiến Mộc' không chỉ có thể chống đỡ trời đất, mà còn có thể khiến bầu trời Hồng Hoang thế giới càng thêm cao xa!" "Vút!

Vút!

Vút!" Dưới sự thúc đẩy của Ba Tiêu đạo nhân và Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên, "Thông Thiên Kiến Mộc" nhanh chóng trưởng thành, rất nhanh đã chống đỡ lấy "Thiên Giới".

"Oành!

Oành!

Oành!" "Thông Thiên Kiến Mộc" và "Thoán Thiên Dương" cùng nhau phát lực!

Bầu trời Hồng Hoang thế giới với tốc độ mắt thường có thể thấy nhanh chóng được nâng cao!

Hồng Hoang thế giới bắt đầu mở rộng, khiến cả thế giới hỗn độn cũng theo đó mà lại lần nữa rung chuyển kịch liệt!

Ở cửa "Tử Tiêu Cung", Hạo Thiên và Dao Trì nhìn Hồng Hoang thế giới xa xôi dần dần trở nên rõ ràng, kinh ngạc đến trợn mắt há mồm!

Hồng Hoang thế giới lại đang nhanh chóng mở rộng dưới sự chống đỡ của "Thông Thiên Kiến Mộc" và mười hai cây "Thoán Thiên Dương".

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân vốn luôn mang địch ý, khắp nơi đề phòng Ba Tiêu đạo nhân và "Tu Di Sơn", cũng vui mừng khôn xiết!

Hồng Hoang thế giới càng mạnh mẽ, Thiên Đạo cũng sẽ theo đó mà càng mạnh mẽ, Đạo Tổ Hồng Quân lấy thân hợp Thiên Đạo cũng sẽ có thực lực càng mạnh mẽ hơn!

Vừa rồi Hồng Hoang thế giới gặp đại nạn khiến Đạo Tổ Hồng Quân đau như cắt, nay Hồng Hoang thế giới lại lần nữa mở rộng ra ngoài, sao có thể không khiến ông kinh hỉ khôn nguôi!

Vừa hay đã áp chế được tàn niệm của Bàn Cổ Đại Thần, lúc này ông toàn lực phối hợp với Hồng Hoang thế giới mở rộng về phía hỗn độn!

"Đại huynh!

Mở rộng Hồng Hoang thế giới là công đức lớn lao!" Lời này của Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên vừa thốt ra, sắc mặt Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm khó coi!

"Hơn nữa! 'Thông Thiên Kiến Mộc' và 'Thoán Thiên Dương' đã sớm bị đại huynh luyện hóa, nay tuy dùng để chống đỡ trời đất, nhưng vẫn thuộc sở hữu của đại huynh!" "Như vậy, đất trồng 'Thoán Thiên Dương' ở rìa Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu, cùng với 'Bất Chu Sơn' trồng 'Thông Thiên Kiến Mộc', đều thuộc sở hữu của đại huynh!" Sau khi

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên nói xong, Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn mới ý thức được Ba Tiêu đạo nhân lại nhân cơ hội này đưa vòi bạch tuộc đến cả năm phương đại lục Đông Tây Nam Bắc Trung!

Càng chiếm lấy cả "Bất Chu Sơn" sau khi đã gãy!

Nhưng cục diện này lại chính tay Nguyên Thủy Thiên Tôn thúc đẩy tạo thành!

Hồi lâu sau, sự sinh trưởng của "Thông Thiên Kiến Mộc" cuối cùng cũng dừng lại!

Sự mở rộng của Hồng Hoang thế giới cũng theo đó mà dừng lại!

Tây Vương Mẫu và Hồng Vân Lão Tổ cũng cuối cùng trở về nơi này.

Vu Yêu đại kiếp cuối cùng cũng kết thúc, kiếp khí trong Hồng Hoang thế giới như thủy triều rút đi.

"Xoạt!" Bụi trần lắng xuống, bên ngoài Cửu Thiên, một đám mây công đức kim vân khổng lồ từ từ ngưng tụ.

"Oành!" Công đức vá trời giáng xuống trước tiên.

Một đạo Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực thô tráng từ trên công đức kim vân bắn xuống, rơi vào người Tây Vương Mẫu!

Trên đỉnh đầu Tây Vương Mẫu hiện ra "Hồng Mông Tử Khí", nhanh chóng dung hợp với Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực nồng đậm.

Một lát sau, "Hồng Mông Tử Khí", cơ sở thành Thánh, cuối cùng cũng được luyện hóa hoàn toàn, dung hợp hoàn mỹ với nguyên thần, không còn phân biệt được nữa.

"Oành!" Thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tiên âm trận trận,

dị tượng liên miên.

Khí thế toàn thân Tây Vương Mẫu nhanh chóng tăng vọt, cuối cùng chứng được đạo quả Thánh nhân!

Nàng cũng không dung hợp Thiện thi, Ác thi, Tự ngã thi vào bản thân, giống như Hồng Vân Lão Tổ, hy vọng thử Tam Thi hợp nhất để tăng cường thực lực!

Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn nhau, tâm tình vô cùng nặng nề, không ngờ Tây Vương Mẫu lại có thể mượn công đức vá trời để thành đạo quả Thánh nhân.

Nữ Oa nương nương cũng nhận được một đạo Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực nhỏ hơn, đem toàn bộ công đức chi lực dung hợp vào hồn phách của huynh trưởng Phục Hy.

Ba Tiêu đạo nhân dùng bản thể cây chuối chống đỡ phần lớn nước Thiên Hà, giúp Hồng Hoang thế giới thoát khỏi sự phá hoại to lớn, Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực nhận được không ít hơn Tây Vương Mẫu nương nương!

Về phần mấy vị Thánh nhân khác vì không góp sức nên không được chia phần.

"Oành!" Công đức kim vân không hề tan đi, ngược lại còn trở nên khổng lồ hơn rất nhiều!

Lần này là công đức chống trời và công đức mở rộng Hồng Hoang thế giới!

Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu vì trồng "Thông Thiên Kiến Mộc" và "Thoán Thiên Dương" mà lại lần nữa nhận được không ít Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực.

Họ lần lượt rót công đức chi lực nhận được vào "Tam Bảo Ngọc

Như Ý", "Thanh Bình Kiếm" và "Cực Âm Ngư Bài", đem mấy kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này toàn bộ nâng cấp thành Công Đức Linh Bảo!

Hồng Vân Lão Tổ lại đem một phần Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực dẫn vào "Đồ Vu Kiếm" vừa nhận được, nâng cấp nó thành Sát phạt chí bảo!

Ba Tiêu đạo nhân cống hiến lớn nhất nhận được lượng Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực khiến cả Tam Thanh Thánh nhân cũng phải đỏ mắt!

Ba Tiêu trước vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, lại đem toàn bộ Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực rót vào "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" vốn đã diễn hóa đến cực hạn, dưới sự nuôi dưỡng của những Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực này lại lần nữa xảy ra diễn biến thần kỳ.

Ba Tiêu đạo nhân vẫn duy trì bản thể cây chuối, cuối cùng cũng giải phóng sức mạnh đã kìm nén từ lâu.

"Oành!" Ba Tiêu đạo nhân toàn lực thúc đẩy lực lượng Thủy chi pháp tắc vừa đạt đến cảnh giới mười thành viên mãn, khí tức ngày càng cường đại.

"Oành!

Oành!

Oành!" Ngũ hành tương sinh, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim, Kim sinh Thủy!

Bắt đầu từ Thủy chi pháp tắc chi lực, Ngũ hành pháp tắc chi lực của Ba Tiêu đạo nhân trong nháy mắt toàn bộ đột phá đến cảnh giới mười thành viên mãn.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn, đều biết rằng chỉ cần có một loại pháp tắc chi lực nắm giữ đến trình độ mười thành viên mãn là có thể chứng được đạo quả Thánh nhân!

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân lại đem Ngũ hành pháp tắc chi lực toàn bộ nắm giữ đến cảnh giới mười thành viên mãn!

Nhưng tại sao y vẫn không phải là Thánh nhân?

Không quan tâm đến người khác, Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục đột phá theo từng bước, Phong chi pháp tắc chi lực và Lôi chi pháp tắc chi lực cũng đồng dạng trong nháy mắt đạt đến cảnh giới mười thành viên mãn.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, bảy loại pháp tắc chi lực vì nhận được bản nguyên chi lực của Tổ vu nên đột phá vô cùng dễ dàng.

Chương 322

Tiếp theo là đột phá hai loại pháp tắc chi lực "Âm Dương".

Trước đó hấp thu tu vi của Yêu Hoàng Đế Tuấn lúc chết, hấp thu Dương chi pháp tắc trong đó, cộng thêm tích lũy ban đầu, rất nhanh đã đột phá đến cảnh giới mười thành hoàn mỹ.

Cuối cùng và cũng là gian nan nhất chính là đột phá Âm chi pháp tắc chi lực!

Chỉ thấy Tây Vương Mẫu nương nương đột nhiên bay lên, hiện ra bản thể là luồng cực âm chi khí đầu tiên của khai thiên lập địa, trực tiếp chui vào trong thân cây chuối giúp y lĩnh ngộ Âm chi pháp tắc.

"Oành!" Âm chi pháp tắc chi lực của Ba Tiêu đạo nhân dưới sự giúp đỡ toàn lực của Tây Vương Mẫu nương nương, không tiếc hao tổn bản nguyên chi lực của chính mình, rất nhanh đã đột phá đến cảnh giới mười thành hoàn mỹ!

Tiên Thiên cực âm chi khí thần quang đã ảm đạm đi rất nhiều bay ra từ trong thân cây chuối, rơi xuống bên cạnh Hồng Vân Lão Tổ, một lần nữa hóa thành thân hình Tây Vương Mẫu nương nương.

Chỉ là khí tức của nàng hư phù bất định, sắc mặt tái nhợt, tuy không rơi khỏi cảnh giới Thánh nhân, nhưng cũng cần một thời gian dài tu dưỡng mới có thể khôi phục.

"Ha ha ha!" Trong thân cây chuối truyền ra tiếng cười tùy ý của Ba Tiêu đạo nhân!

Việc nắm giữ pháp tắc chi lực nhiều hay ít đại biểu cho thực lực cao thấp ở giai đoạn Thánh nhân!

Ba Tiêu đạo nhân trong thời gian ngắn liên tiếp đột phá chín loại

pháp tắc chi lực đến cảnh giới mười thành hoàn mỹ!

Khiến Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa nương nương kinh ngạc đến không dám tin vào mắt mình.

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đạo nhân tuy trong lòng tràn đầy tin tưởng vào Ba Tiêu đạo nhân, nhưng cũng không ngờ y có thể làm được đến bước này!

"May mà tên Ba Tiêu ác đạo không thể đi con đường Trảm Tam Thi!

Dù không biết vì sao có thể nắm giữ pháp tắc chi lực đến cảnh giới mười thành hoàn mỹ!

Nhưng không thành Thánh nhân chung quy vẫn là con kiến!

Dù thế lực có mạnh mẽ đến đâu cũng vẫn không phải là đối thủ của Thánh nhân chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng tự an ủi, truyền âm cho Lão Tử Thánh nhân tìm kiếm sự đồng tình, để niềm tin của mình càng thêm kiên định!

Nhưng, cảnh tượng khiến y sụp đổ sắp xảy ra!

Ý niệm may mắn trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn còn chưa kịp lắng xuống, đã thấy trên cây chuối Ba Tiêu trước mắt hiện ra Tam hoa trên đỉnh đầu của Ba Tiêu đạo nhân!

"Thiên chi hoa", "Địa chi hoa", "Nhân chi hoa", Tam hoa kết thành thập nhị phẩm!

Đừng nói là Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề đại tôn, ngay cả Đạo tổ Hồng Quân đang quan sát thế cục trong Tử Tiêu Cung cũng kinh ngạc đến mức nhảy dựng lên khỏi bồ đoàn!

"Đại La hoa khai thập nhị phẩm, tư chất tuyệt đỉnh!

Có thể sánh ngang với những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cao nhất như chúng ta!

Là Ba Tiêu đạo nhân làm được?" Trong lòng Đạo tổ Hồng Quân như trời long đất lở.

"Vút!" "Vút!" "Vút!" Từ trong Tam hoa đột nhiên nhảy ra ba bóng người.

Mỗi bóng người tay đều nâng một đóa sen đài!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập nhị phẩm Công Đức Kim Liên" ký thác thiện niệm, trảm khứ Thiện thi!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập nhị phẩm Diệt Thế Hắc Liên" ký thác ác niệm, trảm khứ Ác thi!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thập nhị phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" ký thác tự ngã niệm, trảm khứ Tự ngã thi!

"Vậy mà lại trảm được Tam thi!" Lão Tử Thánh nhân ngây ngẩn hỏi.

"...Không... không thể trảm thi sao?

Không phải vì bất đắc dĩ nên mới chuyển sang tu luyện thể công pháp sao?

Ngươi dám lừa ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đau đớn chất vấn.

"Bần tọa khi nào nói không thể trảm thi?

Chẳng phải đều là do các ngươi tự suy diễn một cách tình nguyện sao..." Ba Tiêu đạo nhân cười lạnh khinh bỉ.

Đạo tổ Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung sắc mặt tái mét, y để ý thấy linh bảo mà Ba Tiêu đạo nhân dùng để trảm Tam thi là một bộ hoàn chỉnh!

Hiện tại, linh bảo mà Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu dùng để trảm thi cũng đều là một bộ hoàn chỉnh!

Chỉ là bọn họ có quá nhiều linh bảo mạnh mẽ trong tay, từ sau khi trảm thi cũng không dùng đến linh bảo trảm thi nữa, nên mới khiến những người khác vô tình bỏ qua chuyện này!

"Dương Mi lão tổ!

Quả nhiên đã lưu lại hậu thủ!

Không ngờ lại có thể nhìn thấu điểm mấu chốt nhất của pháp môn Trảm Tam Thi Chứng Đạo mà ta lĩnh ngộ từ 'Tạo Hóa Ngọc Điệp'!

Lại còn nói cho Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử biết!" Trong lòng Đạo tổ Hồng Quân giãy giụa, không biết có nên liều lĩnh trả giá đắt để ra tay đánh giết Ba Tiêu đạo nhân ngay lúc này hay không!

Hoặc cũng có thể trực tiếp ra lệnh cho Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hợp lực đánh giết toàn bộ Tu Di Sơn nhất mạch!

Thế nhưng Đạo tổ Hồng Quân tuy có biện pháp đầu cơ trục lợi, nhưng vi phạm lời thề năm xưa chung quy vẫn phải trả giá rất lớn!

Đạo tổ Hồng Quân cuối cùng vẫn không hạ được quyết tâm!

Trong lúc đang băn khoăn giữa giết và không giết, tính cách đa nghi của y lại một lần nữa chiếm thế thượng phong: "Có lẽ Dương Mi lão tổ lúc này đang trốn ở không gian Hỗn Độn gần đây, chờ ta vì vi phạm lời thề mà thân chịu trọng thương, sau đó sẽ có thể dễ dàng đối phó ta..." Vô số âm mưu lướt qua trong đầu Đạo tổ Hồng Quân, khiến y cuối cùng từ bỏ việc đánh giết Ba Tiêu đạo nhân, lựa chọn một biện pháp ổn thỏa hơn là để Lão Tử Thánh nhân ra tay.

"Vút!" Tam thi của Ba Tiêu đạo nhân đồng thời bay lên, xoay tròn với tốc độ kinh người, cuối cùng trong mắt mọi người chỉ còn lại một vầng sáng ba màu vàng, đen, trắng!

Hồi lâu sau, ba vầng sáng cuối cùng cũng biến mất, một bóng người mặc đạo bào ba màu, ba đóa kim liên bay lượn quanh thân, chậm rãi bước ra từ trong vầng sáng.

"Tam thi hợp nhất!" Lão Tử Thánh nhân ngưỡng mộ lẩm bẩm.

"Lại có thể thành công Tam thi hợp nhất!" Sự ghen tị và căm hận của Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện rõ trên mặt!

"Vút!" Sau khi Tam thi hợp nhất, đạo nhân ba màu bay vút lên rồi nhập vào đỉnh đầu Ba Tiêu đạo nhân.

"Ầm!" Khí tức trên người Ba Tiêu đạo nhân tăng vọt một cách cuồng bạo, cuối cùng hình thành một luồng uy áp mạnh mẽ khiến cho các vị Thánh nhân cũng cảm thấy vô cùng áp lực!

"Ha ha ha!

Bản tọa cuối cùng cũng thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Ba Tiêu đạo nhân cất tiếng cười lớn đầy sảng khoái.

"Ầm!" "Tam Thập Lục Trọng Thiên" cuối cùng cũng tiêu hóa hết toàn bộ Huyền Hoàng Công Đức chi lực, có một bước nhảy vọt về chất.

Sức mạnh thế giới khổng lồ quay trở lại cơ thể Ba Tiêu đạo nhân, được dùng để thúc đẩy 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 rèn luyện thân thể!

"Tam Thập Lục Trọng Thiên" đã hao phí biết bao tâm huyết, linh bảo, tài nguyên của Ba Tiêu đạo nhân... bây giờ cuối cùng cũng đến lúc thu hoạch quả ngọt!

Chương 323

Sức mạnh thế giới vô cùng tận không ngừng rèn luyện thân thể Ba Tiêu đạo nhân, khiến cho 《Cửu Cửu Huyền Nguyên Công》 tăng lên một cách vững chắc!

"Ầm!" Luyện thể công pháp của Ba Tiêu đạo nhân cũng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong thời gian ngắn!

Pháp môn Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Dĩ Lực Chứng Đạo đồng thời chứng đắc cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Điều này khiến cho tiềm lực và thực lực của Ba Tiêu đạo nhân mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với những Thánh nhân như Lão Tử đi theo con đường kết hợp giữa Trảm Tam Thi thành Thánh và Công Đức thành Thánh!

Hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung lúc này cảm thấy thực lực của Ba Tiêu đạo nhân không phải là thứ mà Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn có thể đối phó được, huống hồ Ba Tiêu đạo nhân còn có Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu tương trợ!

"Không thể đợi thêm nữa!

Phải chém giết tên tai họa Ba Tiêu đạo nhân này ngay bây giờ!" Đạo tổ Hồng Quân hối hận vì sự do dự vừa rồi, nếu lúc nãy y ra tay trực tiếp, mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều!

Một hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân thi triển bí pháp, toàn thân lóe lên những đạo khí tức huyền diệu khó lường.

Tiếp đó, Đạo tổ Hồng Quân tế ra một tuyệt chiêu bảo mệnh là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thế Thân Khôi Lỗi", có thể thay chủ nhân chịu ba lần công kích chí mạng.

Đây là một dị bảo mà Đạo tổ Hồng Quân có được trong Hỗn Độn khi Hồng Mông chưa mở!

Năm xưa khi Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Quân đã dùng "Thế Thân Khôi Lỗi" để thoát một kiếp!

Sau đó lại dùng mất một lần khi tranh đoạt "Tạo Hóa Ngọc Điệp" với Ma Tổ La Hầu, Càn Khôn lão tổ và Âm Dương lão tổ!

Hiện tại "Thế Thân Khôi Lỗi" chỉ còn lại cơ hội cuối cùng, Đạo tổ Hồng Quân vô cùng trân quý, giữ lại làm tuyệt chiêu bảo mệnh vào thời khắc quan trọng!

Nhưng bây giờ thấy Ba Tiêu đạo nhân cả Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Dĩ Lực Chứng Đạo đều đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y không thể không trực tiếp ra tay!

"Thiên Phạt Chi Nhãn!" Đạo tổ Hồng Quân cưỡng ép thôi động Thiên Đạo phát động Thiên Phạt đối với Ba Tiêu đạo nhân!

Đồng thời, Đạo tổ Hồng Quân trực tiếp thông qua Thiên Đạo hạ lệnh cho Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn, lệnh cho họ phụ trợ Thiên Phạt Chi Nhãn đánh giết Ba Tiêu đạo nhân!

"Phụt!" Sau khi đưa ra quyết định này và lập tức thực hiện, hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân phát ra những dao động khí tức quỷ dị, dường như phải chịu một đòn công kích vô hình!

Trên "Thế Thân Khôi Lỗi" cũng đột nhiên xuất hiện mấy vết nứt "rắc! rắc!".

"May mà bây giờ ta đã hoàn toàn hóa thân Thiên Đạo, có Thiên Đạo che chở, lại có Thế Thân Khôi Lỗi gánh chịu công kích, mới có thể may mắn dùng mưu mẹo thoát khỏi sự trừng phạt của lời thề năm

xưa!" Hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân khí tức yếu ớt, sắc mặt trắng bệch, lòng còn sợ hãi mà than thở.

"Đáng tiếc 'Thế Thân Khôi Lỗi' sau khi chịu sự phản phệ của lời thề này, chỉ còn lại nửa lần cơ hội!" Hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân thu hồi "Thế Thân Khôi Lỗi" đã bị hư hại.

Lúc này, chúng sinh trong thế giới Hồng Hoang vừa mới bình tĩnh lại sau một cơn biến động lớn, hồn vía còn chưa định, lại thấy trên Cửu Thiên ngưng tụ ra một con mắt màu trắng bệch!

"Thiên Phạt Chi Nhãn!" Thấy cảnh này, kẻ vui mừng người lo lắng!

"Thiên Phạt Chi Nhãn" chậm rãi ngưng tụ!

Bởi vì Đạo tổ Hồng Quân cưỡng ép thôi động Thiên Đạo phát động Thiên Phạt đối với Ba Tiêu đạo nhân, một người thân mang đại công đức, đại khí vận.

Thiên Đạo theo bản năng vô cùng kháng cự điều này, nhưng đáng tiếc Đạo tổ Hồng Quân hiện đang chưởng khống Thiên Đạo.

Thiên Đạo giống như một người hợp tác đang hờn dỗi, tiêu cực đối phó công việc, uể oải, chậm chạp hội tụ "Thiên Phạt Chi Nhãn"!

Đạo tổ Hồng Quân tuy trong lòng sốt ruột, nhưng vừa phải ổn định vết thương do sức mạnh phản phệ khi vi phạm lời thề, vừa phải cưỡng ép vi phạm quy luật vận chuyển của Thiên Đạo để thi triển "Thiên Phạt Chi Nhãn" đối với Ba Tiêu đạo nhân, áp lực vô cùng lớn.

Y cũng không dám quá cứng rắn, sợ rằng sẽ tạo ra vết nứt không thể bù đắp giữa mình và Thiên Đạo, ảnh hưởng đến con đường tu luyện sau này.

Dù vậy, Đạo tổ Hồng Quân cũng có thể dự đoán rằng sau chuyện này, y sẽ cần một khoảng thời gian dài hao phí tinh lực khổng lồ để bù

đắp độ khế hợp với Thiên Đạo.

Ba Tiêu đạo nhân thì vô cùng may mắn vì trước đó đã biết giấu mình chờ thời, giữ mình khiêm tốn, khiến cho Đạo tổ Hồng Quân, người đang dồn hết tinh lực vào cuộc chiến Vu Yêu, không có lý do gì để phải mạo hiểm ra tay với hắn.

Nếu không, làm sao hắn có thể đấu lại Đạo tổ Hồng Quân, người đã hợp thân với Thiên Đạo, mưu sâu kế hiểm, lại có một đám đệ tử Thánh nhân trợ giúp.

Chẳng phải Thập Nhị Tổ Vu dù có di sản của Bàn Cổ, có tàn niệm của Bàn Cổ trong thế giới Hồng Hoang tương trợ cuối cùng vẫn phải nhận kết cục vẫn lạc đó sao?

Hiện tại, Ba Tiêu đạo nhân tích lũy đã lâu, bùng nổ mạnh mẽ, hắn có tự tin dù Đạo tổ Hồng Quân có đích thân hạ tràng cũng có thể tự vệ vô lo, vì vậy mới chọn đúng thời cơ để đột phá một lần.

Sự tự tin của hắn không chỉ đến từ việc pháp môn Trảm Tam Thi Chứng Đạo và Dĩ Lực Chứng Đạo đồng thời đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Hắn còn có hậu thủ khiến người ta bất ngờ hơn nữa!

Chỉ thấy quanh thân Ba Tiêu đạo nhân tỏa ra từng trận khí tức huyền diệu, chín loại pháp tắc chi lực trên cây chuối Ba Tiêu đều vận chuyển với tốc độ cực nhanh ở cảnh giới thập thành viên mãn.

Sắc trắng của Kim, sắc xanh của Mộc, sắc đen của Thủy, sắc đỏ của Hỏa, sắc vàng của Thổ, âm dương của Phong, màu bạc sáng của Lôi, song sắc của Âm Dương...

ánh sáng chín màu lưu chuyển không ngừng bên ngoài cây chuối Ba Tiêu, dần dần hòa làm một thể!

Ba Tiêu đạo nhân thôi động 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》,

dung hợp chín loại pháp tắc chi lực!

"Không ngờ!" Lão Tử Thánh nhân cũng nhìn ra ý đồ của Ba Tiêu đạo nhân, một lần nữa kinh ngạc vạn phần!

Muốn dung hợp pháp tắc chi lực, độ khó cao đến mức nào!

Trong Tam Thanh Thánh nhân, ngay cả Lão Tử Thánh nhân, người có trình độ nắm giữ pháp tắc chi lực cao nhất, hiện nay cũng chỉ nắm giữ riêng lẻ pháp tắc chi lực mình am hiểu nhất đến cảnh giới thập thành viên mãn.

Nhưng đối với việc dung hợp pháp tắc chi lực, dù có Tiên Thiên Chí Bảo ẩn chứa âm dương pháp tắc chi lực như "Thái Cực Đồ" cũng chưa thể thành công dung hợp!

Huống hồ là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, họ còn chưa nắm giữ pháp tắc chi lực thứ hai đến cảnh giới thập thành viên mãn.

Cho nên khi thấy việc làm của Ba Tiêu đạo nhân lúc này, họ mới kinh ngạc đến thế!

"Ba Tiêu ác đạo này lại có dã tâm lớn như vậy, muốn dung hợp chín loại pháp tắc chi lực cùng lúc!

Hành động nghịch thiên như thế, chẳng trách Lão sư nổi giận, muốn chúng ta toàn lực ra tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hô.

"Không phải là không thể!" Thông Thiên giáo chủ đột nhiên lên tiếng, "Chẳng lẽ các ngươi đã quên chuyện hắn có thể hợp luyện chín chiếc quạt Ba Tiêu Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của mình thành một kiện Tiên Thiên Chí Bảo rồi sao?

Nếu không có pháp môn dung hợp chín loại pháp tắc chi lực, sao có thể thành công!" "Ra tay đi!" Lão Tử Thánh nhân trực tiếp hạ lệnh.

“Vút!” “Vút!” “Vút!”...

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương nhận được mệnh lệnh của Đạo tổ Hồng Quân, không chút do dự liền ra tay!

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn do dự một chút rồi cũng giả vờ bay lên.

Bọn họ biết rõ Ba Tiêu đạo nhân không bao giờ đánh trận không chuẩn bị, đã dám công khai đột phá như vậy, chắc chắn có hậu thủ!

Nhưng họ không nhận được ám hiệu của Ba Tiêu đạo nhân, cũng không dám lúc này nhảy ra phản bội, sợ làm hỏng sự sắp xếp của Ba Tiêu đạo nhân.

Chỉ có thể đi một bước xem một bước, nếu thực sự không được thì vào thời khắc cuối cùng sẽ phản đòn, liên thủ với Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu hai vị Thánh nhân chống địch!

“Hừ!” Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên hét lớn một tiếng, “Tam Bảo Ngọc Như Ý” và “Địa Thư” tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo “Thanh Bình Kiếm” và sát phạt chí bảo “Đồ Vu Kiếm” của Hồng Vân lão tổ cùng xuất hiện, chứng đạo chi bảo “Tu Di Hồ” lúc ẩn lúc hiện.

Chương 324

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Càn Khôn Đỉnh" của Tây Vương Mẫu nương nương lơ lửng trên đỉnh đầu, Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo "Cực Âm Ngư Bài" cũng được lấy ra, tất cả đều ở tư thế phòng thủ, chỉ mong tranh thủ thêm chút thời gian cho Ba Tiêu đạo nhân.

"Hắc hắc!

Hai vị Thánh nhân, một vị Chuẩn Thánh nhị thi!

Có thể ngăn được năm vị Thánh nhân, một vị Bán bộ Thánh nhân của chúng ta sao?

Huống hồ còn có 'Thiên Phạt Chi Nhãn'!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy hả hê, cuối cùng cũng có thể danh chính ngôn thuận đánh giết Tu Di Sơn nhất mạch, trút ra cơn tức nghẹn trong lòng bấy lâu!

"Nếu cộng thêm bần đạo thì sao!" Đột nhiên từ Cửu Thiên vọng tới một tiếng hét giận dữ!

Chỉ thấy Trấn Nguyên Tử tay nâng Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" bay tới, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt mọi người, đứng cùng một chỗ với Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu và hóa thân Trấn Nguyên đại tiên!

"Sao... sao có thể?" Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên giận dữ.

"Chuyện gì vậy?" Nữ Oa nương nương mặt đầy kinh ngạc.

"Nguyên lai là vậy!" Tiếp Dẫn Thánh nhân trong lòng bừng tỉnh!

"Căn bản không sao cả!

Trấn Nguyên đại tiên chỉ là một hóa thân của hắn!" Lão Tử Thánh nhân lập tức hiểu ra ngọn ngành!

"Sao có thể qua mặt được Lão sư?" Thông Thiên giáo chủ không hiểu.

"Nhất định là thủ đoạn của Dương Mi lão tổ để lại!" Lão Tử Thánh nhân suy đoán.

Ba Tiêu đạo nhân Đại La hoa khai thập nhị phẩm, lặng lẽ trảm Tam thi...

Trấn Nguyên Tử nhân cơ hội trọng thương mà ve sầu thoát xác, tạo ra một Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên.

Bản tôn thì lại thành công trảm Tam thi, và giống như Chuẩn Đề đại tôn, tu luyện đến cảnh giới Bán bộ Thánh nhân!

Những hành động nhỏ này đều qua mặt được Đạo tổ Hồng Quân, không thể không khiến Lão Tử Thánh nhân nghi ngờ là do Dương Mi lão tổ thần bí ra tay!

Ngay cả hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung cũng không khỏi nảy sinh ý nghĩ như vậy, tính cách đa nghi lại một lần nữa chiếm thế thượng phong, trong đầu lóe lên vô số ý niệm...

"Thủ Hộ!" Hóa thân Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên và bản tôn Trấn Nguyên Tử hợp hai làm một, khiến khí thế lại tăng thêm một bậc!

Trấn Nguyên Tử một tay nâng Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", một tay nâng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Địa Thư", trầm giọng quát lớn.

"Bảo vệ đại huynh, đừng để 'Thiên Phạt Chi Nhãn' làm gián đoạn tu luyện!

Mấy vị giao cho ta!" Trấn Nguyên Tử vốn luôn trầm ổn lúc này lại lộ vẻ điên cuồng.

Nói năng ngông cuồng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay Tiên Thiên Chí Bảo "Bàn Cổ Phiên" toàn lực vung ra vô số Hỗn Độn kiếm khí.

Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ" của Lão Tử Thánh nhân phóng ra Bạch Ngọc Kim Kiều, trấn áp địa thủy hỏa phong từ "Hỗn Độn Chung".

"Tru Tiên Tứ Kiếm" của Thông Thiên giáo chủ leng keng vang dội cùng nhau tấn công dữ dội.

Nữ Oa nương nương nhìn "Hỗn Độn Chung" có chút thất thần, "Hồng Tú Cầu" trong tay cũng tấn công một cách vô định.

Công kích của Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn tuy trông rất mạnh mẽ, nhưng thực ra sấm to mưa nhỏ, căn bản không cần Trấn Nguyên Tử phải phòng ngự gì nhiều!

Thánh nhân đối với việc khống chế sức mạnh tinh vi đến từng chi tiết, không có tiếng nổ kinh thiên động địa, cũng không gây ra phá hoại cho thế giới Hồng Hoang!

Nhưng sự nguy hiểm lại diễn ra trong im lặng!

Trấn Nguyên Tử tuy có Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", lại có "Địa Thư" không ngừng thông qua "Bất Chu Sơn" lấy sức mạnh đại địa Hồng Hoang để cung cấp pháp lực không ngừng nghỉ.

Nhưng dù sao cũng chỉ là Bán bộ Thánh nhân, đối mặt với sự tấn công toàn lực của Tam Thanh Thánh nhân, chỉ sau vài hơi thở đã thất khiếu chảy máu, thân mang trọng thương!

Trấn Nguyên Tử một mình chống đỡ công kích của các vị Thánh

nhân, áp lực lớn đến mức nào có thể tưởng tượng được, chẳng mấy chốc đã thân mang trọng thương.

Nhưng Trấn Nguyên Tử lại không hề lùi bước, một mặt toàn lực phòng thủ, một mặt toàn lực lĩnh ngộ "Thủ hộ pháp tắc chi lực", đồng thời hấp thu luyện hóa "Thổ chi bản nguyên", "Đại địa tinh hoa" và "Không gian bản nguyên" mà Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên mang vào cơ thể.

"Ầm!" Một lát sau, trên đỉnh đầu Trấn Nguyên Tử đột nhiên đồng thời xuất hiện Tam hoa, hoa khai thập nhất phẩm, trên Tam hoa lần lượt nhảy ra một đạo nhân, mỗi người tay nâng một hồ lô tiên thiên tỏa bảo quang rực rỡ.

"Ha ha ha!

Đạo của ta đã thành!" Trấn Nguyên Tử cất tiếng cười lớn.

"Tử Kim Hồ Lô" trảm ra Thiện thi, "Chiêu Hồn Hồ Lô" trảm ra Ác thi, "Trảm Tiên Hồ Lô" trảm ra Tự ngã thi.

Tam thi trông như tốc độ cực chậm, nhưng thực ra cực nhanh hợp hai làm một.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Trấn Nguyên Tử lại trong cùng một khoảnh khắc nắm giữ "Thổ chi pháp tắc", "Thủ hộ pháp tắc" và "Không gian pháp tắc" đồng thời đến cảnh giới thập thành viên mãn.

Tam thi hợp nhất, thuận lợi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

"Chúc mừng bản tôn!" Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên một lần nữa tách ra khỏi cơ thể Trấn Nguyên Tử, cười ha hả chúc mừng Trấn Nguyên Tử.

"Phải đa tạ đạo hữu tương trợ! 'Địa Thư', ba cái hồ lô, và 'Tam Bảo Ngọc Như Ý', những linh bảo này lưu lại cho đạo hữu!

Thế giới Hồng Hoang sau này xin nhờ đạo hữu hao tâm tổn sức!" Trấn Nguyên Tử giao một số linh bảo cho Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên, trong tay chỉ giữ lại Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung", không gian linh bảo "Dương Liễu Diệp", và một phần thiên tài địa bảo để phòng khi cần thiết!

"Ta và ngươi vốn là một thể, hà tất phải khách khí như vậy!

Bản tôn ra ngoài xông pha cần cẩn thận!" Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên dặn dò.

"Không cần lo lắng!" Trấn Nguyên Tử khôi phục lại vẻ trấn định và thản nhiên như trước!

Trấn Nguyên Tử một sớm thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, triệt để nắm giữ ba loại pháp tắc chi lực, pháp lực, nguyên thần đều có bước nhảy vọt về chất.

Thêm vào đó, "Thổ chi pháp tắc", "Thủ hộ pháp tắc" và Tiên Thiên Chí Bảo "Hỗn Độn Chung" đều am hiểu phòng ngự.

Cứ như vậy, lấy ít địch nhiều cũng vô cùng dễ dàng!

Phía bên kia, Ba Tiêu đạo nhân toàn lực thôi động 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》, chín loại pháp tắc chi lực Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong, Lôi, Âm Dương chậm rãi dung hợp!

"Thiên Phạt Chi Nhãn" uể oải giáng xuống từng đạo lôi kiếp hữu danh vô thực.

Nhưng dù sao cũng là Thiên Phạt, Thần lôi Thiên Phạt cấp thấp nhất cũng đủ để Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu phải cẩn thận dốc toàn lực chống đỡ.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Cây chuối Ba Tiêu che trời chống đất dần thu nhỏ thân hình, biến

hóa lại thành hình người!

Chương 325

Trên người Ba Tiêu đạo nhân không còn bất kỳ dao động khí tức nào, trông giống hệt như một người phàm!

Khí tức của "Cửu Thải Ba Tiêu Phiến" trong tay cũng xảy ra biến hóa kinh thiên động địa!

"Cửu Thải Ba Tiêu Phiến" ban đầu thần quang lấp lánh, uy áp từng trận, vừa nhìn đã biết là bảo bối tuyệt thế.

Trên mặt quạt, âm dương chi lực tạo thành một đồ án âm dương thái cực huyền diệu, âm dương chi lực lưu chuyển, âm cực sinh dương, dương cực sinh âm, cực kỳ đơn giản, nhưng lại ẩn chứa vô cùng ảo diệu; màu trắng của Kim, màu xanh của Mộc, màu đen của Thủy, màu đỏ của Hỏa, màu vàng của Thổ, ngũ hành chi lực phân bố bên ngoài đồ án âm dương thái cực, tạo thành ngũ phương ngũ cực, ngũ hành chi lực tương sinh tương khắc, tuần hoàn không ngừng.

Vô hình phong chi lực, chí cương chí liệt lôi chi lực, cùng ngũ hành âm dương chi lực hoàn mỹ dung hợp làm một, ngũ hành âm dương đều có thể thành phong, ngũ hành âm dương đều có thể thành lôi.

Những phong lôi chi lực biến hóa vô cùng này, lúc ẩn lúc hiện phân bố trên toàn bộ quạt Ba Tiêu, dường như không có dấu vết để tìm, lại dường như đâu đâu cũng thấy.

Nhưng hiện tại, "Cửu Thải Ba Tiêu Phiến" đã phản phác quy chân, màu sắc xanh biếc, vân văn hiện rõ từng chi tiết, trông như một chiếc quạt Ba Tiêu bình thường nhất!

Không nhìn ra một chút khác thường nào.

Chỉ thấy thân hình Ba Tiêu đạo nhân khẽ động, không thấy chút khói lửa nào mà nhẹ nhàng bay lên, "Ba Tiêu Phiến" trước mặt "Thiên Phạt Chi Nhãn" nhẹ nhàng quạt một cái.

Giống như đang nói chuyện với bạn tốt, nhẹ nhàng thương lượng một tiếng: "Lui xuống đi!" "Thiên Phạt Chi Nhãn" trong ánh mắt trừng trừng kinh ngạc của Tam Thanh Thánh nhân bỗng nhiên tan biến!

"Đạo tổ Hồng Quân!

Bản tọa đã triệt để dung hợp chín loại pháp tắc chi lực, hiện nay đã có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!" Ba Tiêu đạo nhân nói ra một tin tức khiến cho cả Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lão tổ đều phải kinh ngạc!

Chín là số cực, nắm giữ chín loại pháp tắc chi lực đến cảnh giới thập thành viên mãn liền có thể thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Triệt để dung hợp chín loại pháp tắc chi lực, liền có thể đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Đương nhiên, độ khó của việc dung hợp chín loại pháp tắc chi lực cùng lúc là cực lớn, lựa chọn dung hợp từng loại một, từ từ tăng lên, là một lựa chọn dễ dàng hơn.

Dù sao, tu sĩ có thiên phú dị bẩm như Ba Tiêu đạo nhân, thân mang chín loại pháp tắc chi lực, hiểu được 《Cửu Cửu Quy Nhất Pháp Môn》, lại có thể chịu đựng được sự tịch mịch, khổ tâm tu luyện, không kêu thì thôi, một khi cất tiếng liền kinh động trời người, thực sự rất hiếm thấy!

Hai phương pháp đều có cái khó riêng, khó phân cao thấp, chỉ xem lựa chọn của mỗi người.

Nhưng nói chung, con đường Ba Tiêu đạo nhân đi gian nan hơn.

Dù sao nắm giữ pháp tắc chi lực càng nhiều, sự can nhiễu lẫn nhau cũng càng nhiều, dung hợp càng thêm khó khăn.

Đây cũng là duyên cớ năm xưa Dương Mi lão tổ khuyên Ba Tiêu đạo nhân không nên tham lam lĩnh ngộ thêm các pháp tắc chi lực khác.

Nếu có thể nắm giữ pháp tắc chi lực thứ mười đến cảnh giới thập thành viên mãn, liền có thể đạt tới tầng thứ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Sau khi triệt để dung hợp cả pháp tắc chi lực thứ mười, liền có thể thành "Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên", tương đương với Thiên Đạo Thánh nhân!

"May mắn thay, 'Cửu Thải Ba Tiêu Phiến' trong tay bản tọa cũng đã tiến hóa thành Hỗn Độn Linh Bảo 'Ba Tiêu Phiến'!

Nếu còn đánh tiếp... hắc hắc!" Ba Tiêu đạo nhân khẽ cười nói.

Ba Tiêu đạo nhân hiện nay có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Thánh nhân trung kỳ trong Hồng Hoang căn bản không phải là đối thủ của hắn!

Đạo tổ Hồng Quân thân là người đại diện cho Thiên Đạo, vừa rồi hành sự vi phạm quy tắc Thiên Đạo như vậy, cần phải chịu sự phản phệ cực lớn.

Nếu y dám trực tiếp ra tay với Ba Tiêu đạo nhân, một người thân mang đại công đức, không chút sai lầm, e rằng Thiên Đạo sẽ trực tiếp quyết liệt với y!

Đối với những điều này, Ba Tiêu đạo nhân trong lòng biết rõ, cho nên mới đợi đến bây giờ mới đột phá một lần thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, có đủ thực lực để đối kháng với Đạo tổ Hồng Quân, khiến Đạo tổ Hồng Quân không thể làm gì được hắn.

Các Thánh nhân khác sau khi thành Thánh, đối với con đường chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có chút hiểu biết.

Bây giờ nhìn lại Tu Di Sơn nhất mạch, đã có Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương là Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Ba Tiêu đạo nhân là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Tu Di Sơn nhất mạch bỗng chốc trở thành thế lực mạnh nhất trong thế giới Hồng Hoang!

Lão Tử Thánh nhân thần tình ngưng trọng, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt trầm như nước, cách đây không lâu họ còn đang thảo luận sau đại kiếp Vu Yêu nên tính kế Tu Di Sơn nhất mạch như thế nào, không ngờ trong nháy mắt thực lực của người ta đã tăng vọt đến mức không thể chọc vào!

"Sao vậy?

Nguyên Thủy đạo hữu không định ra tay nữa à?" Hồng Vân lão tổ trêu chọc.

Đáng tiếc lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn không mở miệng phản bác!

"Ba Tiêu tiểu hữu!

Trấn Nguyên tiểu hữu!

Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Hồng Vân, Tây Vương Mẫu, tất cả hãy đến Tử Tiêu Cung tranh luận một phen!" Giọng nói bất đắc dĩ của Đạo tổ Hồng Quân vang lên bên tai mấy người.

"Đại huynh!" Hồng Vân lão tổ vừa nghe phải đến Tử Tiêu Cung, nơi đó là địa bàn của Đạo tổ Hồng Quân, trong lòng lập tức có chút lo lắng bất an!

Ba Tiêu đạo nhân cũng không dám tự phụ, Đạo tổ Hồng Quân là Hỗn Độn Ma Thần tồn tại từ trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, có bao nhiêu thủ đoạn quỷ dị, hắn cũng không biết.

Tử Tiêu Cung là địa bàn của Đạo tổ Hồng Quân, ai biết bên trong có thủ đoạn đặc biệt nào có thể đánh giết, hoặc trấn áp hắn hay không!

Ba Tiêu đạo nhân không phải là loại người đắc thế liền ngông cuồng, có chút thực lực liền mục trung vô nhân, không biết trời cao đất dày.

"Đạo tổ thông cảm!

Bản tọa thực lực thấp kém, lại có chút hiểu lầm với Đạo tổ!

Vô nhan tái nhập 'Tử Tiêu Cung'!" Ba Tiêu đạo nhân hướng về phía Tử Tiêu Cung khẽ thi lễ, nhẹ giọng nói.

Hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung khóe miệng khẽ giật, ánh mắt có chút thất vọng, thở dài một hơi nói: "Ba Tiêu tiểu hữu thực lực nay đã khác xưa, không cần phải cẩn thận như vậy chứ?" Ba Tiêu đạo nhân nghe vậy càng cảm thấy Đạo tổ Hồng Quân có ý đồ xấu, thái độ vô cùng khiêm tốn, tuyệt đối không cho Đạo tổ Hồng Quân bất kỳ cái cớ nào, nhàn nhạt cười nói: "Cẩn tắc vô ưu!

Bản tọa khổ tu nhiều năm như vậy, không phải để vừa mới chứng đạo liền phải chuyển thế tu lại!" "Ai!

Hiện nay 'Thiên Đình' vô chủ, chúng ta đến 'Lăng Tiêu Bảo Điện' tụ họp một chút được không?" Thấy Ba Tiêu đạo nhân không mắc câu, Đạo tổ Hồng Quân chỉ có thể thỏa hiệp.

"Cung kính không bằng tuân mệnh!" Ba Tiêu đạo nhân vui vẻ nhận lời!

Cao thủ Yêu tộc đã mất hết, "Thiên Đình" đã trở thành vật vô chủ,

Ba Tiêu đạo nhân lại có "Tinh Thần Thiên" trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" hoàn toàn nắm giữ "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận".

Sau khi Yêu Hoàng Đế Tuấn vẫn lạc, "Hà Đồ Lạc Thư" cũng rơi vào tay Ba Tiêu đạo nhân.

Ở trong "Thiên Đình", có "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận", "Tam Thập Lục Trọng Thiên" các ngoại lực tương trợ, tin rằng Đạo tổ Hồng Quân cũng không dám ra tay với hắn.

Dù sao nếu thật sự chọc giận hắn, hắn có thể trực tiếp khiến "Thiên Đình" bị hủy trong một sớm, cho "Thông Thiên Kiến Mộc" và "Thoán Thiên Dương" tự bạo.

Như vậy, thế giới Hồng Hoang dù không bị hủy diệt cũng sẽ phải chịu tổn thương nặng nề!

Một lát sau, đoàn người đã đến "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Nữ Oa nương nương nhìn cảnh tượng quen thuộc nơi đây, không khỏi xúc cảnh sinh tình, liên tục thở dài.

Hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân dẫn theo Hạo Thiên và Dao Trì chậm rãi xuất hiện trên bảo tọa cao nhất của "Lăng Tiêu Bảo Điện"!

Chương 326

"Bái kiến Lão sư!" Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Chuẩn Đề đại tôn đồng loạt cung kính thi lễ khấu bái.

"Bái kiến Đạo tổ!" Tây Vương Mẫu và Hồng Vân lão tổ không phải là đệ tử của Đạo tổ Hồng Quân, chỉ thi nửa lễ tham kiến.

"Kiến qua Đạo tổ." Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thì khẽ chắp tay nói, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên thì đứng sau lưng Trấn Nguyên Tử không nói lời nào.

"Các ngươi ra ngoài đợi!

Ta có chuyện muốn nói với Ba Tiêu tiểu hữu, Trấn Nguyên tiểu hữu!" Đạo tổ Hồng Quân vung tay đưa những người còn lại ra khỏi "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Chỉ còn lại Đạo tổ Hồng Quân, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, cùng với Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên đang đứng sau lưng Trấn Nguyên Tử.

"Ba Tiêu tiểu hữu, Trấn Nguyên tiểu hữu không hổ là truyền nhân của Dương Mi lão hữu, ta chưa bao giờ xem thường hai ngươi, nhưng vẫn khiến ta liên tục kinh ngạc!" Đạo tổ Hồng Quân cười khổ nói, "Không biết Dương Mi lão hữu có khỏe không?" "Đạo tổ chưởng khống Thiên Đạo, chắc hẳn đối với Hồng Hoang vô cùng hiểu rõ!

Bản tọa trước đây từng thấy một cảnh tượng thú vị ở một nơi, muốn chia sẻ với Đạo tổ!" Ba Tiêu đạo nhân lờ đi sự dò hỏi của Đạo tổ Hồng Quân.

"Ồ?

Ba Tiêu đạo hữu không ngại cứ nói nghe xem!" Đạo tổ Hồng Quân hứng thú nói.

"Tại Tây phương đại lục, à!

Đúng rồi!

Bây giờ gọi là Tây Ngưu Hạ Châu, có một sơn cốc, bốn bề là núi, ở trong trạng thái hoàn toàn phong bế!" "Trong sơn cốc có một tộc quần sinh sống, từ tộc trưởng đến tộc nhân, chưa từng thấy thế giới bên ngoài!

Có một ngày bản tọa đi ngang qua nơi này, hứng chí liền hạ xuống sơn cốc." "Không ngờ lại dẫn tới sự địch ý của tộc trưởng, cho rằng bản tọa muốn tranh đoạt quyền sở hữu sơn cốc với hắn!

Dẫn dắt toàn bộ tộc quần muốn cùng bản tọa quyết một trận tử chiến!" "Bất luận bản tọa giải thích như thế nào về thế giới Tây Ngưu Hạ Châu rộng lớn bên ngoài sơn cốc, về thế giới Hồng Hoang bao la bên ngoài Tây Ngưu Hạ Châu, và thế giới Hỗn Độn vô biên vô tận bên ngoài thế giới Hồng Hoang!

Tộc trưởng đều không tin!" "Bản tọa lòng hướng về trời đất rộng lớn hơn, sẽ không bị giới hạn trong sơn cốc nhỏ bé này, cũng sẽ không bị giới hạn ở Tây Ngưu Hạ Châu, thậm chí là thế giới Hồng Hoang!

Thế giới Hỗn Độn vô biên vô tế, đặc sắc vô cùng mới là thứ bản tọa theo đuổi!" "Bất đắc dĩ, vị tộc trưởng kia vẫn không tin, thậm chí sau khi bản tọa đưa hắn ra khỏi sơn cốc, cho hắn thấy sự đặc sắc và rộng lớn của Tây Ngưu Hạ Châu, hắn vẫn hoài nghi bản tọa có ý đồ mưu đoạt sơn cốc của hắn!" Ba Tiêu đạo nhân kể ra một phiên bản cải biên của câu chuyện ếch ngồi đáy giếng.

Sắc mặt Đạo tổ Hồng Quân tuy có chút khó coi, nhưng cũng không nổi giận.

“Ý của Ba Tiêu tiểu hữu ta đã hiểu!

Thế giới Hỗn Độn tuy rộng lớn vô biên, đặc sắc vô hạn, ta năm xưa cũng là Hỗn Độn Ma Thần sinh ra trong Hỗn Độn, nhưng sự nguy hiểm trong đó bây giờ hồi tưởng lại vẫn còn thấy sợ hãi!” Đạo tổ Hồng Quân lúc này lại khá bình tĩnh, không hề giống kẻ đứng sau giật dây cưỡng ép sử dụng “Thiên Phạt Chi Nhãn” để đối phó Ba Tiêu đạo nhân lúc nãy.

“Cho nên ta mới hao hết tâm cơ tranh đoạt tư cách người đại diện Thiên Đạo với La Hầu đạo hữu, lấy thân hợp Thiên Đạo!

Trong thế giới Hồng Hoang cũng có đạo lý một núi không thể có hai hổ, giường nằm há để người khác ngáy!” Khi không có đệ tử bên cạnh, đặt Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử vào vị thế ngang hàng để nói chuyện, ngữ khí thái độ của Đạo tổ Hồng Quân hoàn toàn khác.

“Tiểu hữu là người thông minh, ta cũng không vòng vo tam quốc, sau khi tiểu hữu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thế giới Hồng Hoang tuy tốt, nhưng đối với tiểu hữu thì ao cạn khó nuôi giao long!

Không biết tiểu hữu sau này có dự định gì!” Đạo tổ Hồng Quân ngồi ngay ngắn, ánh mắt sáng rực nhìn về phía Ba Tiêu đạo nhân.

Ba Tiêu đạo nhân ung dung nói: “Thế giới Hồng Hoang tuy được Bàn Cổ đại thần khai tịch ở trung tâm thế giới Hỗn Độn, tuyệt đối được xem là một trong những nơi tốt nhất trong thế giới Hỗn Độn!” “Nhưng mỗi người một chí, bản tọa đã tu luyện con đường Hỗn Nguyên, thì đối với con đường Thánh nhân không có hứng thú!

Đạo tổ không cần vì điều này mà lo lắng!” “Bản tọa cũng dự định cùng nhị đệ Trấn Nguyên Tử đến Hỗn Độn du lịch!

Bản tọa chỉ hy vọng có thể rời khỏi thế giới Hồng Hoang mà không có nỗi lo về sau!” “Tam đệ Hồng Vân lão tổ sẽ tiếp tục chấp

chưởng ‘Linh giáo’, thê tử của ta là Tây Vương Mẫu nương nương thì phụ trách quản lý gia sự của ‘Tu Di Sơn’!” Ba Tiêu đạo nhân sắp xếp.

“Được!” Đạo tổ Hồng Quân khẽ gật đầu tán thành.

“Nhưng nói thật, nếu bản tọa không tự mình trông nom, trong lòng chung quy sẽ không yên tâm!” Ba Tiêu đạo nhân nhàn nhạt cười, ý tứ không cần nói cũng rõ!

“Ba Tiêu tiểu hữu định như thế nào đây?” Đạo tổ Hồng Quân hỏi dồn.

“Phân thân của nhị đệ là Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên đại tiên, Đạo tổ đã thấy!

Bản tọa cũng có một tôn phân thân!

Tên là ‘Ba Tiêu Thiên Tôn’, sau khi bản tọa rời khỏi thế giới Hồng Hoang, sẽ tọa trấn Phong Đô Quỷ Thành.” Ba Tiêu đạo nhân nói xong, vung tay một cái, sau lưng xuất hiện phân thân “Ba Tiêu Thiên Tôn” được luyện hóa từ “Huyết Sí Hắc Văn”.

Cụ phân thân này được Ba Tiêu đạo nhân luyện chế đã lâu, nhờ công đức bổ thiên và công đức chống đỡ trời đất thúc đẩy, cuối cùng đã triệt để thành công!

“Là phân thân Hỗn Độn Ma Thần được luyện chế bằng bí pháp luyện chế phân thân lấy được từ Lão Quy thừa tướng sao?” Trong đôi mắt Đạo tổ Hồng Quân lóe lên những tia sáng rực rỡ.

Y chăm chú nhìn phân thân tên là “Ba Tiêu Thiên Tôn”, cẩn thận quan sát hồi lâu.

“Không sai!

Cụ phân thân này được luyện chế bằng tinh huyết của Hỗn Độn

Ma Thần!

Hiện nay có thực lực tương đương với Chuẩn Thánh nhất thi, Hỗn Nguyên Kim Tiên sơ kỳ!" Ba Tiêu đạo nhân không chút giấu giếm, mà hiện tại cũng không giấu được Đạo tổ Hồng Quân.

"Ba Tiêu Thiên Tôn chỉ là một cụ phân thân, ở trong thế giới Hồng Hoang cũng không có cơ hội thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đạo tổ cũng có thể yên tâm!" Ba Tiêu đạo nhân nói xong, cười tủm tỉm nhìn Đạo tổ Hồng Quân.

"Được!" Đạo tổ Hồng Quân trầm tư một chút, gật đầu tán thành đề nghị của Ba Tiêu đạo nhân.

"Nếu đã như vậy, bản tọa trở về 'Tu Di Sơn' sắp xếp một chút, sau đó sẽ rời khỏi thế giới Hồng Hoang!" Sau khi thỏa thuận xong, Ba Tiêu đạo nhân nói một cách sảng khoái.

"Nhưng chúng ta nói trước, Nhân tộc có câu nói: 'Người không có lòng hại hổ, hổ lại có ý hại người'!

Thủ đoạn của Đạo tổ bản tọa cũng đã được chứng kiến!" Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên thay đổi thái độ ôn hòa lúc nãy, giọng nói nghiêm nghị.

"Tuy bản tọa ở thế giới Hồng Hoang, chỉ để lại cơ nghiệp của Tu Di Sơn, không có ý đồ tranh đoạt quyền hành của thế giới Hồng Hoang.

Nhưng nếu Đạo tổ nhân lúc bản tọa và nhị đệ ra ngoài du lịch mà có thủ đoạn mờ ám, đừng trách bản tọa không màng đến an nguy của thế giới Hồng Hoang!" Ba Tiêu đạo nhân uy hiếp.

"Đạo tổ nên biết, bản tọa có một phương Tam Thập Lục Trọng Thiên, không chỉ chứa được Tu Di Sơn nhất mạch, chứa toàn bộ vạn vật sinh linh của Tây phương đại lục, dung nạp cả Nhân tộc cũng

không thành vấn đề!" "Tuy Thánh nhân bất tử bất diệt, nhưng không có thế giới Hồng Hoang thì giống như bình không có gốc, muốn sinh tồn trong thế giới Hỗn Độn, còn khó khăn hơn chúng ta tu Hỗn Nguyên chi đạo vô số lần!" Ba Tiêu đạo nhân uy hiếp một cách trắng trợn!

Trong đôi mắt Đạo tổ Hồng Quân lóe lên ánh sáng nguy hiểm, Ba Tiêu đạo nhân không chút lùi bước đối mặt với y hồi lâu.

Cuối cùng, Đạo tổ Hồng Quân lựa chọn nhượng bộ, lạnh giọng nói: "Thiên Đạo chí công!

Chỉ cần Tu Di Sơn nhất mạch không làm việc nghịch thiên gây họa cho thế giới Hồng Hoang, ta tự nhiên sẽ không cố ý nhắm vào!" "Tốt!" Ba Tiêu đạo nhân nói xong không nói thêm gì nữa, phân thân mặc hắc y "Ba Tiêu Thiên Tôn" đứng sau lưng hắn.

Đạo tổ Hồng Quân vung tay một cái, đưa bọn họ và các Thánh nhân quay trở lại "Lăng Tiêu Bảo Điện".

"Ba Tiêu tiểu hữu và Trấn Nguyên tiểu hữu không lâu sau sẽ rời khỏi thế giới Hồng Hoang, vào thế giới Hỗn Độn du lịch!" Đạo tổ Hồng Quân mặt không biểu cảm giới thiệu.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương nương nghe vậy trong lòng mừng rỡ.

Bọn họ cho rằng trong cuộc mật đàm vừa rồi, Đạo tổ Hồng Quân đã gây áp lực đủ lớn cho Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, khiến họ không thể không rời khỏi thế giới Hồng Hoang!

Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn thì trong lòng kinh ngạc, cách nghĩ của họ cũng gần giống như Tam Thanh.

Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu cũng có chút kinh ngạc!

Tuy sớm biết Ba Tiêu đạo nhân sẽ rời khỏi thế giới Hồng Hoang,

du lịch thế giới Hỗn Độn, nhưng không ngờ lại đi vội như vậy!

Chương 327

“Đại huynh!

Nhị huynh!

Chuyện gì vậy?” Hồng Vân lão tổ lập tức thông qua “Liên” hỏi rõ duyên cớ.

Tây Vương Mẫu cũng thông qua “Liên Lý Chi” hỏi rõ tình hình.

Trấn Nguyên Tử giải thích với Hồng Vân lão tổ: “‘Dương Liễu Diệp’ bỗng nhiên truyền ra động tĩnh bất thường!” “Ta hỏi đại huynh, mới biết được ‘Dương Liễu Chi’ trong tay huynh ấy cũng truyền ra dao động bất thường!” “‘Dương Liễu Chi’ và ‘Dương Liễu Diệp’ truyền ra dao động bất thường?” Hồng Vân lão tổ lòng đầy nghi hoặc.

“Hai kiện không gian linh bảo này là linh bảo mà Dương Mi lão tổ tách ra từ bản thể của mình, có mối liên hệ mật thiết với bản thể của Dương Mi lão tổ!” Ba Tiêu đạo nhân lên tiếng giải thích riêng với Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu.

Ban đầu, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử chỉ có thể cảm nhận được tin tức cầu cứu mà Dương Mi đạo nhân truyền đến từ “Dương Liễu Diệp” và “Dương Liễu Chi”.

Trấn Nguyên Tử tu luyện không gian pháp tắc, phần lớn là nhờ vào truyền thừa mà Dương Mi lão tổ để lại trong “Dương Liễu Diệp”, mới có thể tu luyện thuận lợi như vậy!

Cho nên Trấn Nguyên Tử đối với Dương Mi lão tổ có tình cảm biết ơn như đối với Lão sư.

Trấn Nguyên Tử là người trọng tình trọng nghĩa, vừa nghe tin Dương Mi lão tổ, người tương đương với nửa Lão sư của mình gặp

nguy hiểm, trong lòng lập tức vô cùng lo lắng.

Không ngờ chính vì điều này mà kích phát "thủ hộ chi tâm" càng thêm mãnh liệt, khiến cho thủ hộ pháp tắc chi lực dưới sự kích thích này, cuối cùng đã đột phá cảnh giới thập thành viên mãn.

Sau đó gây ra phản ứng dây chuyền, mới một lần đẩy cả "Thổ chi pháp tắc" và "Không gian pháp tắc" lên cảnh giới thập thành viên mãn.

Ba Tiêu đạo nhân sau khi hoàn mỹ hợp nhất chín loại pháp tắc chi lực của mình, thành cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nguyên thần đã xảy ra biến hóa kinh thiên động địa.

Nhờ đó mới có năng lực thông qua "Dương Liễu Diệp" giao tiếp ngắn ngủi với Dương Mi đạo nhân, có được tin tức cụ thể.

Nguyên lai sau khi Dương Mi lão tổ rời đi, đã lấy thế giới Hồng Hoang làm trung tâm bắt đầu du lịch, trên đường gặp không ít thế giới trung thiên, tiểu thiên nhỏ hơn thế giới Hồng Hoang.

Thậm chí còn gặp một thế giới hoang vu sau khi bị hủy diệt!

Nhìn từ quy mô, thế giới đó trước khi bị hủy diệt không nhỏ hơn thế giới Hồng Hoang bao nhiêu.

Đương nhiên trên đường cũng đã trải qua không ít cuộc phiêu lưu đặc sắc, gặp phải đủ loại nguy hiểm, Dương Mi lão tổ dựa vào không gian thần thông mạnh mẽ mà ung dung đối phó.

Nhưng cách đây không lâu, khi Dương Mi lão tổ đang du lịch trong thế giới Hỗn Độn thì gặp một nơi hiểm địa, sau khi dò xét một chút thì phát hiện hệ số nguy hiểm ở đó không cao, liền vào trong, không ngờ lại không may bị mắc kẹt, đã lâu chưa thể thoát ra!

Nguyên lai trong hiểm địa đó có quy tắc vô cùng quỷ dị, đối với không gian pháp tắc chi lực mà Dương Mi lão tổ am hiểu nhất có lực khắc chế cực kỳ mạnh mẽ!

Dương Mi lão tổ thử nhiều lần không thành công thoát khỏi hiểm địa, liền thông qua mối liên hệ giữa bản thể và "Dương Liễu Chi", "Dương Liễu Diệp" gửi tín hiệu cầu cứu đến Ba Tiêu đạo nhân.

Thực ra Dương Mi lão tổ tuy đánh giá cao Ba Tiêu đạo nhân, nhưng cũng không kỳ vọng hắn có thể tu thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhanh như vậy, chỉ nghĩ rằng dù sao cũng đang chờ đợi, tiện tay gửi một tín hiệu, đợi Ba Tiêu đạo nhân tu luyện có thành tựu rồi cứu viện.

Nhưng không ngờ không chỉ Ba Tiêu đạo nhân thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, mà Trấn Nguyên Tử cũng thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Sau một hồi giao tiếp, Dương Mi lão tổ đã nói rõ vị trí của mình, cũng như lộ trình trực tiếp từ thế giới Hồng Hoang đến hiểm địa đó, và những nguy hiểm sẽ gặp phải trên đường.

Ba Tiêu đạo nhân cũng không phải là kẻ vong ân phụ nghĩa, có thể phát triển thuận lợi như vậy, sự giúp đỡ của Dương Mi lão tổ không ít!

Nếu không có lời thề ước định giữa Dương Mi lão tổ và Đạo tổ Hồng Quân, Đạo tổ Hồng Quân sao có thể để hắn thuận buồm xuôi gió, một đường tu luyện hữu kinh vô hiểm?

Chắc chắn đã sớm ra tay với cái "dị đoan", "biến số" này, đem hắn xóa sổ...

Cho nên Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử bàn bạc, quyết định sau khi chuẩn bị một chút sẽ rời khỏi thế giới Hồng Hoang đi cứu viện Dương Mi lão tổ.

Họ cũng có thể nhân cơ hội này diễn một vở kịch trước mặt Đạo tổ Hồng Quân đa nghi, để y nới lỏng cảnh giác đối với "Tu Di Sơn",

tránh việc cả ngày bị vị Thiên Đạo Thánh nhân này nhòm ngó!

Trong "Thiên Đình" vô chủ hiện nay, lạnh lẽo, vắng vẻ.

Trừ Nhiên Đăng dẫn theo một số ít Yêu tộc ở lại "Thiên Đình" chăm lo cho sự vận hành bình thường của "Thiên Đình".

Yêu Sư Côn Bằng đã lâu không thấy bóng dáng cũng xuất hiện, đi theo sau lưng Nữ Oa nương nương.

Những tu sĩ năm đó không muốn quy thuận Yêu tộc, bị Yêu Hoàng Đế Tuấn ép phải tự phong trong "tiên sơn phù đảo" để tiềm tâm tu luyện.

Hiện nay Yêu tộc suy tàn, họ vui vẻ giải phong "tiên sơn phù đảo", không ngờ đại bộ phận đều đã là Đại La Kim Tiên, thậm chí có vài người đã có tu vi Chuẩn Thánh.

Nhưng những tu sĩ này năm xưa đã có thể dưới áp lực của Yêu tộc thế lực ngút trời mà vẫn không chịu khuất phục, có thể thấy họ đều là những người có tính cách nhàn tản, yêu tự do tiêu dao, không muốn bị ràng buộc.

Trong đó, thực lực và uy vọng cao nhất là Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước Đại Tiên, Phúc, Lộc, Thọ tam tiên, và một vài vị đại năng tu sĩ cấp Chuẩn Thánh.

Năm xưa họ cũng từng có may mắn lắng nghe Đạo tổ Hồng Quân chỉ dạy trong lần giảng đạo thứ hai ở "Tử Tiêu Cung".

Nay biết được hóa thân của Đạo tổ Hồng Quân giáng lâm "Lăng Tiêu Bảo Điện", liền đến bái kiến.

Đạo tổ Hồng Quân bèn trực tiếp mở cửa lớn "Lăng Tiêu Bảo Điện", triệu tập tất cả tu sĩ vào trong.

"Vu Yêu nhị tộc đại khai sát giới, đồ thán Hồng Hoang, vi phạm

Thiên Đạo!

Nay đã bị trời khiển trách.

Vu Yêu nhị tộc bị thiên địa khí vận ruồng bỏ, đã suy tàn!

Sau này thế giới Hồng Hoang, Nhân tộc sẽ hưng thịnh!" "Yêu tộc từ nay lui về Bắc Câu Lô Châu, do Nữ Oa quản giáo cho tốt, nếu còn có hành vi gây họa cho thế giới Hồng Hoang, sẽ bị nghiêm trị!" Đạo tổ Hồng Quân phân phó.

"Lão sư yên tâm, đệ tử đã lệnh cho Yêu Sư Côn Bằng của Yêu tộc toàn quyền xử lý các sự vụ của Yêu tộc sau này!" Lúc này Nữ Oa nương nương đã sớm có chuẩn bị.

"Đạo tổ yên tâm, nương nương yên tâm, bần đạo nhất định sẽ nghiêm khắc quản giáo Yêu tộc..." Yêu Sư Côn Bằng lập tức ra khỏi hàng, cúi đầu bái lạy.

"Tam Thanh, Nữ Oa, là thân truyền đệ tử của ta, nên thay ta đốc thúc, giám quản sự phát triển của Nhân tộc, tạo phúc cho thế giới Hồng Hoang..." Đạo tổ Hồng Quân chậm rãi phân phó rất nhiều sự vụ liên quan đến sự phát triển của Nhân tộc.

Tam Thanh Thánh nhân và Nữ Oa nương nương liên tục nhận lệnh.

Ba Tiêu đạo nhân nghe những lời này vào tai, ghi nhớ trong lòng, kết hợp với thế cục trong ký ức, suy đoán về thế cục có thể sẽ phải đối mặt trong tương lai.

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi là ký danh đệ tử của ta, lại là giáo chủ của 'Nam phương giáo'!

Cần phải lấy thiên hạ thương sinh làm trách nhiệm của mình, phụ tá Tam Thanh và Nữ Oa quản lý Hồng Hoang!" Đạo tổ Hồng Quân phân phó với Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn.

“Hồng Vân, Tây Vương Mẫu, hai người tuy không phải là đệ tử của ta, nhưng thân là Thánh nhân, cũng cần phải mưu cầu phúc lợi cho thế giới Hồng Hoang, cho vạn vật sinh linh...” Đạo tổ Hồng Quân tiếp tục phân phó.

Mọi người tự nhiên nhận lệnh.

“Tuy nhiên, các ngươi chung quy là Thánh nhân tôn quý, quản lý sự vụ Hồng Hoang cũng không thể việc gì cũng tự mình làm!” Đạo tổ Hồng Quân chuyển giọng nói, “Cho nên cần có một người thay các ngươi xử lý những sự vụ phiền toái!” “Lão sư nói rất phải!” Lão Tử Thánh nhân lập tức tán thành, tu hành và thực lực của bản thân là quan trọng nhất, không thể lãng phí quá nhiều thời gian vào việc quản lý tục sự.

“Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn cũng là ký danh đệ tử của ta, sau này sẽ do hắn chấp chưởng ‘Thiên Đình’, thay các ngươi quản lý sự vụ Hồng Hoang!” Đạo tổ Hồng Quân hạ lệnh.

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn bước ra, khẽ thi lễ với tất cả mọi người có mặt.

“Đạo tổ khoan đã!” Ba Tiêu đạo nhân đột nhiên lên tiếng.

“Ba Tiêu tiểu hữu có nghi vấn gì?” Đạo tổ Hồng Quân có chút bất ngờ.

“Bẩm Đạo tổ, theo bản tọa được biết, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn có năm cụ phân thân đang chưởng quản năm tòa Diêm La Điện trong Minh Phủ Địa Ngục!

Chương 328

Nay lại chưởng quản 'Thiên Đình', một mình phân quản hai nơi trọng yếu của trời đất, quá vất vả!" Ba Tiêu đạo nhân rõ ràng không đồng ý việc "Thiên Đình" và "Địa Phủ" đều do một mình Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn chưởng quản!

Không đợi Đạo tổ Hồng Quân lên tiếng, Ba Tiêu đạo nhân tiếp tục nói: "Tuy Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn một lòng vì thế giới Hồng Hoang không ngại vất vả.

Nhưng Thiên Đạo chí công!

Trời đất chú trọng đạo cân bằng, nếu mất cân bằng e rằng sẽ dẫn đến trời đất mất trật tự, e không phải là chuyện tốt!" "Đại huynh nói có lý!" Trấn Nguyên Tử lên tiếng tán đồng, sau đó Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu cũng lên tiếng tán đồng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì lên tiếng trách mắng Ba Tiêu đạo nhân dám chất vấn quyết định của Đạo tổ Hồng Quân.

Tiếp Dẫn Thánh nhân thấy Ba Tiêu đạo nhân dám tranh luận với Đạo tổ Hồng Quân như vậy, trong lòng khẽ động, có chút khó xử lên tiếng nói: "Lão sư thông cảm, trời đất có khác biệt, đệ tử cảm thấy lời của Ba Tiêu đạo hữu không phải không có lý!" Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không lên tiếng ủng hộ Đạo tổ Hồng Quân, xem thần sắc dường như cũng không đồng ý để Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn chấp chưởng "Thiên Đình"!

Đạo tổ Hồng Quân thấy vậy chỉ có thể từ bỏ, dù sao dù có cưỡng ép đưa Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn trở thành "Thiên Đình chi chủ", mà không được các vị Thánh nhân ủng hộ, cũng khó mà hành sự.

Ánh mắt của Đạo tổ Hồng Quân lướt qua Hạo Thiên và Dao Trì

bên cạnh, lập tức linh quang lóe lên!

"Thôi được!

Hạo Thiên, Dao Trì đều là người quen cũ của các ngươi, đã ba lần nghe giảng đạo ở 'Tử Tiêu Cung', căn cốt, tư chất, năng lực đều là thượng hạng!

Đáng có tư cách quản lý 'Thiên Đình'!" Đạo tổ Hồng Quân đột nhiên lên tiếng.

Hạo Thiên và Dao Trì đứng sau lưng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, vui mừng khôn xiết, khó tin và những cảm xúc phức tạp khác.

Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân và những người khác cũng đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Ba Tiêu đạo nhân trong lòng thầm cười: "Cuối cùng quả nhiên vẫn đổ cái công việc khổ sai này lên đầu bọn họ!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn rõ ràng là thân tín mà Đạo tổ Hồng Quân âm thầm bồi dưỡng, xem ra còn đáng tin cậy hơn cả Tam Thanh, Nữ Oa.

Việc để hắn chưởng quản năm tòa Diêm La Điện là hành động bất đắc dĩ, Ba Tiêu đạo nhân tuyệt đối sẽ không để hắn chưởng quản "Thiên Đình" nữa.

Hạo Thiên và Dao Trì tuy cũng là người của Đạo tổ Hồng Quân, nhưng vẫn luôn có quan hệ khá tốt với Tu Di Sơn nhất mạch, ngược lại với các vị Thánh nhân khác lại có chút xa lạ.

Việc Hạo Thiên và Dao Trì chấp chưởng "Thiên Đình", đối với Ba Tiêu đạo nhân biết trước tương lai lại càng có lợi hơn một chút.

Đạo tổ Hồng Quân thấy không có ai phản đối, liền trực tiếp tuyên bố: "Hạo Thiên, Dao Trì nghe lệnh!" "Đệ tử có mặt!" Hạo Thiên và Dao Trì quỳ xuống đất.

“Nay lệnh cho Hạo Thiên làm ‘Hạo Thiên Thượng Đế’, Dao Trì làm ‘Dao Trì Kim Mẫu’!

Hai người kết thành đạo lữ, cùng nhau chấp chưởng ‘Thiên Đình’, phụ tá các Thánh quản lý thế giới Hồng Hoang!

Không được lơ là!” Đạo tổ Hồng Quân trịnh trọng phân phó.

“Đệ tử xin ghi nhớ lời dạy của Lão gia!

Nhất định sẽ tận tâm kiệt lực!” Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu liên tục khấu bái.

Đạo tổ Hồng Quân sau khi Hạo Thiên và Dao Trì khấu bái, lại lên tiếng nói: “Tu vi hai người còn nông cạn, chấp chưởng ‘Thiên Đình’ quản lý Hồng Hoang có chút không đủ.

Ta ban cho mỗi người hai viên ‘Ngộ Đạo Đan’ để trợ giúp hai người tu luyện!” Nói xong, Đạo tổ Hồng Quân ngón tay khẽ búng, mỗi người có một viên “Ngộ Đạo Đan” một vàng một đen trực tiếp đánh vào cơ thể Hạo Thiên và Dao Trì!

“Ầm!” “Ầm!” Một lát sau, Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu lại trực tiếp trảm ra Thiện thi, Ác thi, tất cả đều trở thành Chuẩn Thánh nhị thi!

“Trong tay Đạo tổ Hồng Quân quả nhiên nắm giữ thủ đoạn nhanh chóng tạo ra cao thủ Chuẩn Thánh!” Ba Tiêu đạo nhân nhìn thấy, trong lòng kinh ngạc.

“Năm xưa cũng dùng ‘Ngộ Đạo Đan’ giúp Tam Thanh nhanh chóng trảm Ác thi!

Sau đó lại ban cho Chuẩn Đề ‘Ngộ Đạo Đan’ để trảm Tự ngã thi!” Ba Tiêu đạo nhân hồi tưởng.

“Bây giờ để nâng đỡ Hạo Thiên và Dao Trì lên ngôi, càng trực tiếp

để họ từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong trở thành Chuẩn Thánh nhị thi!" "Tuy Chuẩn Thánh được tạo ra như vậy, thực lực sẽ kém hơn một chút so với những người từng bước khổ tu!

Nhưng việc tạo ra đại năng Chuẩn Thánh nhanh chóng như vậy thực sự quá kinh khủng!" Ba Tiêu đạo nhân trong lòng đối với Đạo tổ Hồng Quân càng thêm cảnh giác một phần.

Những người khác trong "Lăng Tiêu Bảo Điện" thấy vậy ánh mắt lấp lánh, mỗi người một tâm tư.

"Lão sư!

Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu mới chưởng quản 'Thiên Đình', nhất thời e rằng khó mà giải quyết được ngàn đầu vạn mối!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức lên tiếng.

"Nhiên Đăng đạo nhân vốn là Yêu tướng của Yêu tộc, nhưng sớm đã không đồng tình với những việc làm của Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, chỉ là cũng không có sức xoay chuyển cục thế, liền sớm bái vào môn hạ của đệ tử, hiện nay là Phó giáo chủ của Xiển giáo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bẩm báo.

"Nhiên Đăng đạo nhân đã nhiều lần nhận được công đức chi lực, đối với các sự vụ của 'Thiên Đình' vô cùng quen thuộc!

Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu có được sự tương trợ của hắn, nhất định sẽ làm ít công to!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến cử.

Đạo tổ Hồng Quân ánh mắt nhìn về phía Nhiên Đăng đạo nhân đang đứng chắp tay không xa, gật gật đầu nói: "Cũng tốt!" "Lão sư, môn hạ của đệ tử là Nam Cực Tiên Ông, lão luyện trầm ổn, cũng có thể giúp Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu một tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy có hy vọng, tiếp tục tiến cử.

"Được!" Đạo tổ Hồng Quân lại một lần nữa đồng ý.

Ba Tiêu đạo nhân hiểu rõ, hiện tại Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu chỉ là tư lệnh không quân chấp chưởng "Thiên Đình", Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp xếp người vào đã phân chia đi không ít quyền lợi!

Khác với thần vị bị "Phong Thần Bảng" ước thúc sau này, lúc này việc Nhiên Đăng đạo nhân và Nam Cực Tiên Ông gia nhập có thể lấy đi phần lớn quyền lợi của Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu không có căn cơ!

Như vậy, quyền khống chế thực tế của "Thiên Đình" sau này e rằng sẽ rơi vào tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đạo tổ Hồng Quân đương nhiên cũng nhìn ra huyền cơ trong đó, tuy không từ chối đề nghị của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng cũng có sắp xếp.

"Nhiên Đăng đạo nhân và Nam Cực Tiên Ông dù sao cũng là đệ tử của Xiển giáo, có việc trong giáo phải bận, Hạo Thiên, Dao Trì, có việc có thể thỉnh giáo họ, nhưng không được quá ỷ lại!" Đạo tổ Hồng Quân nhắc nhở.

"Đệ tử hiểu rõ!" Hạo Thiên Thượng Đế trong lòng sáng như gương, lập tức dùng lời chặn kế của Nguyên Thủy Thiên Tôn, "Đa tạ Nguyên Thủy sư huynh thể lượng!

Trẫm cũng không dám quá phiền nhiễu Nhiên Đăng đạo nhân và Nam Cực Tiên Ông, nếu có việc cần thỉnh giáo, tự sẽ phái người đến 'Ngọc Hư Cung' mời!" Hạo Thiên Thượng Đế không hổ là người từ nhỏ tâm tư sâu sắc, trực tiếp định nghĩa Nhiên Đăng đạo nhân và Nam Cực Tiên Ông là thân phận như mạc liêu, khách khanh, phòng ngừa việc phân quyền.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chưa kịp vui mừng, đã bị Đạo tổ Hồng Quân và Hạo Thiên Thượng Đế liên thủ đánh tan mưu đồ.

Đạo tổ Hồng Quân tiếp tục nói: "Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, lưu một cụ phân thân ở 'Thiên Đình' hiệp trợ Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu, tiện thể cũng tốt cho việc phối hợp giữa 'Thiên Đình' và 'Địa Phủ'." "Đệ tử tuân mệnh!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn nhận lệnh.

"Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước Đại Tiên, Phúc Lộc Thọ tam tiên, các ngươi ở lâu trong 'Thiên Đình', tu vi cao thâm, cũng có thể phụ tá Hạo Thiên Thượng Đế, tạo phúc cho chúng sinh!" Đạo tổ Hồng Quân nhìn về phía một đám tán tiên bên cạnh.

"Đạo tổ thứ tội!

Bần đạo tính tình lười biếng, thực sự khó đảm đương trọng trách!

Nếu Hạo Thiên Thượng Đế, Dao Trì Kim Mẫu có việc cần giúp đỡ, bần đạo tuyệt không từ chối, còn những việc khác... xin thứ cho bần đạo lực bất tòng tâm!" Xích Cước Đại Tiên ha ha cười một tiếng sảng khoái.

Phúc Lộc Thọ tam tiên và một phần tán tiên cũng lần lượt lên tiếng từ chối, họ thực sự là những người tiêu dao, không có tâm vào việc này.

Thái Bạch Kim Tinh do tư chất có hạn, từ sau khi đột phá Chuẩn Thánh nhất thi, vô số năm tu vi không có tiến triển.

Cho nên lúc này lòng nóng như lửa đốt, vừa rồi thấy Đạo tổ Hồng Quân ban "Ngộ Đạo Đan" có thể để Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu trong nháy mắt từ Đại La Kim Tiên đỉnh phong đột phá thành Chuẩn Thánh nhị thi.

Lập tức lòng ngứa ngáy khó chịu, lúc này không khỏi động tâm,

bèn trầm ngâm hồi lâu hạ quyết tâm: “Bần đạo cung kính không bằng tuân mệnh, nhất định sẽ tận tâm kiệt lực phụ tá Hạo Thiên Thượng Đế, Dao Trì Kim Mẫu!” Tương tự, cũng có một số ít tán tiên cảm thấy vị trí “Thiên Đình chi chủ” của Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu là do Đạo tổ Hồng Quân phong, không phải như Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất tự phong.

Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu trông khá khiêm hòa, không giống Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất bá đạo vô lý, ngang ngược.

Chương 329

Cho nên cũng có không ít tán tiên quyết định đầu quân cho Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu.

Nếu không phải Hạo Thiên và Dao Trì là đồng tử thân cận nhiều năm, Đạo tổ Hồng Quân căn bản sẽ không suy nghĩ chu đáo cho họ như vậy.

Hiện nay đại cục đã định, còn sau này Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu có thể làm được đến đâu, phải xem chính họ.

Thân ảnh của Đạo tổ Hồng Quân dần dần biến mất trên bảo tọa của "Lăng Tiêu Bảo Điện".

Cung kính tiễn Đạo tổ Hồng Quân đi, Hạo Thiên Thượng Đế tay trong tay Dao Trì Kim Mẫu từng bước bước lên bảo tọa.

"Các vị sư huynh, các vị đại năng, trẫm và Dao Trì được Lão gia coi trọng, được sự ủng hộ của các vị, mới có may mắn làm Thiên Đế, Thiên Hậu!

Sau này cần các vị dốc sức tương trợ, cùng nhau mưu cầu phúc lợi cho vạn vật sinh linh Hồng Hoang!" Hạo Thiên Thượng Đế không chút rụt rè, nói năng lưu loát.

"Tất cả các tiên cung bảo điện của các vị đại năng trong 'Thiên Đình' sau này vẫn thuộc về các vị!

Trẫm chỉ thu hồi những tiên cung bảo điện vô chủ có chủ nhân đã vẫn lạc trong đại kiếp Vu Yêu!" Hạo Thiên Thượng Đế nhìn quanh mọi người.

Tự nhiên không có ai có ý kiến gì.

"Trẫm quyết định 'Lăng Tiêu Bảo Điện' làm nơi thương nghị

quyết đoán công việc!" "'Tứ Phương Bảo Điện' trước đây bị Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất chiếm giữ, 'Đông Phương Bảo Điện' thuộc về trẫm! 'Nam Phương Bảo Điện' thuộc về Dao Trì Kim Mẫu!" Lời của Hạo Thiên Thượng Đế không có ai đưa ra ý kiến phản đối.

Trên người Hạo Thiên Thượng Đế lại toát ra một luồng uy thế của người bề trên, tuy có chút non nớt, nhưng lại là thật.

"Nữ Oa sư tỷ!

Yêu Sư Côn Bằng thân là Yêu Sư, sẽ ở Bắc Câu Lô Châu thay sư tỷ quản lý Yêu tộc còn lại, không còn thích hợp chiếm giữ 'Bắc Phương Bảo Điện' trong 'Tứ Phương Bảo Điện' nữa!" Hạo Thiên Thượng Đế đột nhiên mỉm cười, khách khí thỉnh cầu: "Xin Nữ Oa nương nương thay mặt thông báo cho Yêu Sư Côn Bằng trả lại quyền chưởng khống 'Bắc Phương Bảo Điện'!

Trẫm quyết định ban nó cho Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn!" "Được!" Lời của Hạo Thiên Thượng Đế hợp tình hợp lý, lại lôi kéo cả Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, Nữ Oa nương nương không tính toán những chuyện nhỏ này, sảng khoái gật đầu đồng ý.

"Thái Bạch Kim Tinh!

Trẫm ở phương diện này cần phải dựa vào ngươi, 'Bắc Cực Tiên Cung' trong 'Ngũ Cực Tiên Cung' liền ban cho ngươi tu luyện." "Xích Cước Đại Tiên, Phúc Lộc Thọ tam tiên, các ngươi có thể chuyển vào những linh đài trống trong 'Thập Nhị Linh Đài' để tu luyện!" Hạo Thiên Thượng Đế bắt đầu sắp xếp một cách có trật tự...

Chuyện ở Thiên Đình nhanh chóng được xử lý xong, chư vị Thánh nhân lần lượt cáo từ rời đi.

Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo

chủ, Nữ Oa nương nương và Tiếp Dẫn thánh nhân đã đem năm vị đỉnh tiêm Đại vu được cứu ra từ trong trận quyết chiến Vu Yêu là Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu, Phong Bá, Vũ Sư cùng các tộc nhân Vu tộc bình thường đưa đến Minh Phủ Địa Ngục.

Vốn Tiếp Dẫn đạo nhân lúc đưa ra ước định đã rời đi, nhưng vì muốn kết giao tốt với Hậu Thổ nương nương đang chưởng quản Minh Phủ Địa Ngục, y vẫn ra tay cứu giúp Đại vu Cửu Phượng.

Hậu Thổ nương nương bận tối mày tối mặt, căn bản không có thời gian thương cảm cho sự suy vong của Vu tộc.

Đại vu Cửu Phượng, Hình Thiên và Tướng Liễu được Hậu Thổ nương nương sắp xếp đảm nhiệm chức Diêm La Vương tại các điện Diêm La thứ nhất, thứ hai và thứ mười hai, bắt đầu xử lý những oan hồn tử vong vì Vu Yêu đại kiếp.

Những tộc nhân Vu tộc bình thường thì được Hậu Thổ nương nương dùng đại pháp lực chuyển hóa thành âm binh, bắt đầu đảm nhiệm các chức vụ của mình.

Còn về Phong Bá, Vũ Sư hai vị Đại vu thì được Hậu Thổ nương nương sắp xếp đi đến Hồng Hoang đại lục để thu gom những tộc nhân Vu tộc còn sót lại.

"Trong Minh Phủ Địa Ngục, tộc nhân Vu tộc bất luận là Đại vu hay tộc nhân bình thường, từ nay về sau chỉ là Diêm La Vương, chỉ là âm binh âm tướng, không còn quan hệ gì với Vu tộc nữa!" Hậu Thổ nương nương không có thời gian nói nhiều với Phong Bá, Vũ Sư, bèn thẳng thắn dặn dò.

"Hiện nay Vu Yêu đại kiếp đã qua, kiếp khí đã tan, căn nguyên suy vong của Vu tộc tin rằng các ngươi cũng đã hiểu rõ, không cần ngô phải nhiều lời nữa!" "Ngô chỉ dặn dò các ngươi phải nghiêm khắc ràng buộc lời nói và hành động của những tộc nhân còn lại, để họ

chung sống hòa thuận với Nhân tộc, cố gắng dung hợp làm một với Nhân tộc.

Chỉ cần huyết mạch Vu tộc và huyết mạch Nhân tộc không phân biệt đôi bên, Vu tộc ta có thể mượn khí vận của Nhân tộc để tiếp tục sinh tồn!" "Nếu không, Vu tộc tất sẽ triệt để bị diệt vong!

Ngô cũng tuyệt đối sẽ không ra tay tương trợ nữa!

Vận mệnh Vu tộc hoàn toàn nằm trong tay các ngươi!

Tự mình lo liệu đi!" Hậu Thổ nương nương phất tay một cái, đưa Phong Bá, Vũ Sư ra khỏi Minh Phủ Địa Ngục.

"Chúc mừng Hạo Thiên thượng đế, Dao Trì kim mẫu!" Ba Tiêu đạo nhân trước khi rời đi cười nói với Hạo Thiên và Dao Trì.

"Thiên tôn nói đùa rồi!

Nếu năm xưa không có Thiên tôn không vì chúng ta chỉ là tiểu tiểu đạo đồng mà không tiếc ơn đề bạt!

Trẫm và Dao Trì ngay cả tư cách bàng thính trong Tử Tiêu Cung cũng không có!" Hạo Thiên thượng đế nhớ lại cảnh tượng lúc đó, cùng Dao Trì kim mẫu mặt đầy vẻ cảm kích nhìn Ba Tiêu đạo nhân.

"Nào đâu có tư cách được lão gia tín nhiệm giao phó trọng trách!" Hạo Thiên thượng đế khi đối diện với Ba Tiêu đạo nhân lại khôi phục dáng vẻ tiểu đạo đồng non nớt năm xưa.

"Ngôi vị Thiên Đế tôn quý hiển hách, nhưng trách nhiệm cũng vô cùng trọng đại, đó là một thanh kiếm hai lưỡi!" Ba Tiêu đạo nhân nghiêm túc dặn dò.

"Bởi vì trong tay ngươi nắm giữ sự hưng suy tồn vong của cả thế giới Hồng Hoang, mỗi một quyết định đều ảnh hưởng đến vận mệnh của ức vạn sinh linh!" "Làm tốt, sẽ có được vô thượng công đức!

Đối với thế giới Hồng Hoang, đối với vạn vật sinh linh, đối với bản thân đều có lợi ích to lớn, tu vi càng tiến thêm một bước, trường sinh cửu thị không phải là chuyện gì khó khăn!" "Nhưng làm không tốt, thì Yêu hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu hậu Hi Hòa, Thường Hi chính là tấm gương đi trước!" "Nhẹ thì thân tử đạo tiêu, chuyển thế đầu thai, nặng thì rơi vào kết cục bi thảm hồn phi phách tán!" Ba Tiêu đạo nhân vì có cảm tình không tệ với Hạo Thiên và Dao Trì, nên lúc này mới có thể chỉ điểm vài câu.

"Đa tạ Thiên tôn chỉ điểm!

Hiện nay trẫm và Dao Trì đột nhiên có được cơ duyên này, trong số các bậc đại năng, người ngưỡng mộ có, người đố kỵ có, người ghi hận có, kẻ muốn mưu hại ta có, kẻ muốn lợi dụng ta cũng có, kẻ muốn từ ta thu được lợi ích lại càng nhiều!" "Nhưng duy chỉ có Thiên tôn là thật tâm thật ý suy nghĩ cho trẫm và Dao Trì, không mang bất kỳ tư tâm nào mà chỉ điểm cho ta nên làm thế nào!

Xin cho phép hai người chúng ta một lần nữa cảm tạ sự ủng hộ và giúp đỡ bấy lâu nay của Thiên tôn!" Hạo Thiên thượng đế nói xong, cùng Dao Trì kim mẫu cúi người thật sâu để tạ ơn!

"Không sao!

Bản tọa chỉ hành sự theo bản tâm, con đường sau này các ngươi phải tự mình đi!

Bản tọa cũng phải đi con đường của bản tọa!

Chúng ta tự bảo trọng nhé!" Ba Tiêu đạo nhân có chút cảm khái nói.

"Nghe nói Thiên tôn và Trấn Nguyên thượng tiên muốn đi xông pha thế giới Hỗn Độn!

Nghe lão gia kể rằng thế giới Hỗn Độn nguy cơ trùng trùng, xin

hai vị hãy tự bảo trọng!" Hạo Thiên thượng đế quan tâm nói.

"Không cần lo lắng, bản tọa có rất nhiều thủ đoạn bảo mệnh, lại có nhị đệ đi cùng, hai người nương tựa lẫn nhau tự có thể ứng phó những nguy cơ đó!" Ba Tiêu đạo nhân nhẹ nhàng cười nói.

"Thiên tôn, Thượng tiên cứ yên tâm du lịch, trẫm và Dao Trì tự sẽ trong phạm vi năng lực của mình mà chiếu ứng cho nhất mạch Tu Di Sơn!" Hạo Thiên thượng đế bảo đảm nói.

"Thiên tôn, Thượng tiên sau khi trở về nhất định phải kể cho chúng ta nghe những chuyện thú vị trong thế giới Hỗn Độn nhé!" Dao Trì kim mẫu vốn luôn im lặng, có vẻ hơi thấp thỏm bất an cuối cùng cũng lên tiếng.

"Ta và Hạo Thiên sống ở Tử Tiêu Cung một thời gian dài, đưa mắt nhìn ra chỉ thấy một vùng hỗn độn, tuy trong lòng hiếu kỳ, nhưng cũng chưa từng dám đi sâu vào trong đó, nên đối với thế giới Hỗn Độn cũng không hiểu rõ lắm..." Dao Trì kim mẫu có chút tiếc nuối nói.

Sau khi từ biệt, Ba Tiêu đạo nhân mang theo phân thân Ba Tiêu Thiên Tôn, Trấn Nguyên Tử, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu trở về Tu Di Sơn.

Dù sao Ba Tiêu đạo nhân cũng có phân thân "Ba Tiêu Thiên Tôn" được luyện hóa từ tinh huyết của Thôn Phệ ma thần Văn Đạo Nhân lưu lại trong thế giới Hồng Hoang, nên cũng không cần sắp xếp quá nhiều.

Hắn để lại Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" cho Ba Tiêu Thiên Tôn hộ thân, phần lớn linh bảo khác cũng đều để lại cả.

Bản tôn của Ba Tiêu đạo nhân chỉ mang theo Hỗn Độn Linh Bảo "quạt Ba Tiêu", bên trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên" có chứa vô số thiên tài địa bảo.

Về phần Tiếp Dẫn thánh nhân, vì là đại tổng quản nên không thể cùng Ba Tiêu đạo nhân rời đi.

Ba Tiêu đạo nhân để lại "Dương Liễu Chi" và "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" cho Từ Hàng đạo nhân.

Chương 330

Trấn Nguyên Tử thì sẽ mang theo "Dương Liễu Diệp" bên mình để tiện liên lạc với Dương Mi lão tổ bất cứ lúc nào.

Sắp xếp xong xuôi mọi việc ở Tu Di Sơn, Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử liền rời khỏi thế giới Hồng Hoang, không chút do dự lao vào Hỗn Độn, bay về phía sâu thẳm vô tận của Hỗn Độn.

"Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thật sự đã rời khỏi thế giới Hồng Hoang như đã hẹn!

Chẳng lẽ thật sự không có tâm tranh đoạt thế giới Hồng Hoang?

Xem cuộc đối thoại với Hạo Thiên, Dao Trì dường như là xuất phát từ thật tâm..." Đạo tổ Hồng Quân hóa thân trong Tử Tiêu Cung, ánh mắt nhìn về hướng Ba Tiêu đạo nhân rời đi trong Hỗn Độn.

"Thế giới Hỗn Độn?

Nào có dễ dàng xông pha như vậy!

Nếu có thể xông ra được một phen trời đất, thì ngô sẽ thừa nhận sự theo đuổi của ngươi.

Nếu vẫn lạc trong thế giới Hỗn Độn, ngô sẽ không bỏ lỡ cơ hội này đâu!" Đạo tổ Hồng Quân nói xong liền từ từ nhắm mắt lại.

Cùng lúc đó, trong Oa Hoàng Cung ở Hỗn Độn, Nữ Oa nương nương ngồi ở thượng vị, ba huynh đệ Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ ngồi ở phía dưới.

"Ba vị sư huynh!

Hiện nay Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử đã rời khỏi thế giới Hồng Hoang, chúng ta có cần phải hành sự theo kế hoạch ban đầu

không...” Nữ Oa nương nương do dự nói.

“Vì quan hệ của Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, chúng ta không thể triệt để tiêu diệt nhất mạch Tu Di Sơn theo kế hoạch ban đầu, nhưng vẫn cần phải toàn lực đả áp Tu Di Sơn!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lên tiếng, Lão Tử thánh nhân khẽ gật đầu tỏ ý tán thành.

Ngay sau đó, trong Oa Hoàng Cung lại bắt đầu một hồi mưu đồ mới!

Tất cả mọi người đều biết Hồng Hoang rộng lớn vô biên, nhưng trong thế giới Hỗn Độn cũng chỉ là một giọt nước giữa đại dương.

Tục ngữ có câu Hồng Hoang không tính năm tháng, nhưng khái niệm thời gian trong thế giới Hỗn Độn lại càng khiến người ta mơ hồ không rõ.

Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử tuy đã rời khỏi thế giới Hồng Hoang, tiến đến thế giới Hỗn Độn để cứu giúp Dương Mi lão tổ đang mắc kẹt trong hiểm cảnh.

Nhưng thế giới Hỗn Độn mênh mông, muốn đến được nơi hiểm cảnh đó không biết cần bao nhiêu năm tháng.

May thay, tình hình bên phía Dương Mi lão tổ cũng không quá nguy cấp, hai huynh đệ Ba Tiêu đạo nhân chỉ cần không vội không vàng xuyên qua Hỗn Độn mênh mông.

Có kinh nghiệm do Dương Mi lão tổ truyền lại, họ không cần phải toàn bộ tinh thần đề phòng bất trắc, mặc dù đã đi qua mấy cái trung thiên thế giới, thậm chí là tiểu thiên thế giới.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân không lãng phí thời gian dừng lại thăm dò, hai người thay phiên nhau, một người phụ trách cảnh giới, đi đường, người còn lại có thể tu luyện, đề thăng.

Bánh xe lịch sử của thế giới Hồng Hoang không ngừng lăn về phía

trước, không hề bị ảnh hưởng bởi sự rời đi của Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử.

Vu Yêu nhị tộc đã suy tàn, thế lực tàn dư của Yêu tộc chủ yếu tập trung tại Bắc Câu Lô Châu, chịu sự quản hạt của Yêu sư Côn Bằng.

Tộc nhân còn sót lại của Vu tộc sinh sống tại Nam Thiệm Bộ Châu, do hai vị Đại vu Phong Bá, Vũ Sư chủ trì đại cục.

Không còn sự bức hại và chèn ép của Vu Yêu nhị tộc, điềm báo Nhân tộc đại hưng dần dần hiển lộ.

Các bộ lạc Nhân tộc vốn đang gian nan sống qua ngày ở các nơi ẩn náu, nhanh chóng bắt đầu lan rộng ra khắp các ngóc ngách của Hồng Hoang đại lục.

Với tốc độ sinh sôi nảy nở nhanh chóng của Nhân tộc, chẳng mấy chốc ở Đông Thắng Thần Châu, Trung Thổ Ngũ Châu đâu đâu cũng thấy bóng dáng các bộ lạc Nhân tộc.

Thậm chí cả Bắc Câu Lô Châu do Yêu tộc chiếm giữ và Nam Thiệm Bộ Châu có tộc nhân Vu tộc sinh sống cũng có không ít bộ lạc Nhân tộc đang sinh tồn phát triển.

Vu Yêu nhị tộc hiện nay né tránh Nhân tộc còn không kịp, càng không có gan đi trêu chọc họ.

Về phần Tây Ngưu Hạ Châu vốn như một thế ngoại đào nguyên, vạn tộc sinh linh vô cùng hòa thuận chung sống tại đây, ngay cả Vu Yêu đại kiếp cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Kể cả hiện tại, toàn bộ sinh linh ở Tây Ngưu Hạ Châu, bất luận là Nhân tộc, Yêu tộc hay Vu tộc, đều là giáo đồ của "Linh Giáo".

Hồng Vân lão tổ, hay nói đúng hơn là nhất mạch Tu Di Sơn, với lý niệm thân thiện với vạn vật, chúng sinh thực sự bình đẳng đã được truyền bá rộng rãi ở Tây Ngưu Hạ Châu.

Nhân tộc tuy là linh của vạn vật, là nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang, nhưng cũng sẽ không vì thế mà được phép làm càn, không thể chúa tể sinh tử của các sinh linh khác.

Các tộc nhân Vu tộc và Yêu tộc ở đây cũng không bị cố ý đả áp, những ai có thể tuân thủ giáo nghĩa của "Linh Giáo" đều được đối xử như nhau.

Những ai không thể chấp nhận có thể tự mình rời đi, trở về tộc quần ở Bắc Câu Lô Châu và Nam Thiệm Bộ Châu.

Càng có nhiều chủng tộc đủ hình đủ dạng mà Ba Tiêu đạo nhân năm xưa du lịch Hồng Hoang đã thu vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ", đều được thả ra một bộ phận để sinh tồn ở Tây Ngưu Hạ Châu.

Điều này đã tạo nên sức sống phồn thịnh của vạn tộc ở Tây Ngưu Hạ Châu.

Nhưng bất luận là chủng tộc nào, nếu dám ở Tây Ngưu Hạ Châu vi phạm quy củ của "Linh Giáo", lạm sát vô tội, làm càn làm bậy, bất kể là ai cũng đều phải chịu sự trừng phạt tương ứng!

Trong tộc của Bạch Hổ đạo nhân có một vị hậu bối khá được coi trọng, tu luyện mới mười mấy vạn năm đã đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, được xem là thiên tài trong tộc.

Cũng chính vì vậy, khiến cho vị thiếu niên thiên tài của Bạch Hổ nhất tộc này tự phụ rất cao, lại biết Bạch Hổ đạo nhân và nhất mạch Tu Di Sơn giao hảo tốt, là bạn cũ của Hồng Vân lão tổ.

Cho nên vị thiên tài của Bạch Hổ tộc này không hề để lệnh cấm của "Linh Giáo" vào trong lòng.

Một lần ra ngoài, chỉ vì ham muốn ăn uống mà đã tàn sát mấy trăm tộc nhân còn nhỏ tuổi trong một tộc Tê Ngưu nhỏ khác.

"Tàn nhẫn hiếu sát như vậy, chẳng lẽ không sợ 'Linh Giáo' truy

cứu sao?" Tộc trưởng Tê Ngưu tộc cũng chỉ có tu vi Thiên Tiên, căn bản không phải là đối thủ của vị thiên tài Bạch Hổ tộc.

Thiên tài Bạch Hổ tộc nghe vậy liền vô cùng kiêu ngạo phá lên cười: "Ha ha ha! 'Linh Giáo'?

Ngươi biết ta là ai không?

Ta là thiên tài tộc nhân của Bạch Hổ đạo nhân, một trong tứ linh Hồng Hoang đại danh đỉnh đỉnh đó!" "Ăn vài con tê ngưu nhỏ mà 'Linh Giáo' sẽ vì thế mà trừng phạt một thiên tài đường đường của Bạch Hổ nhất tộc ta sao?" Nói xong liền bay thẳng đi.

Tộc trưởng Tê Ngưu tộc phẫn nộ không thôi, trực tiếp không quản ngại đường xa vạn dặm đến Tu Di Sơn cáo trạng!

Tin tức nhanh chóng truyền đến tai Hồng Vân lão tổ, ông lập tức phái người bắt vị thiên tài Bạch Hổ tộc về Tu Di Sơn.

Bạch Hổ đạo nhân nghe tin vội vã chạy đến Tu Di Sơn cầu tình, thỉnh cầu Hồng Vân lão tổ nể tình xưa mà tha cho vị thiên tài tộc nhân kia.

Cuối cùng thậm chí kinh động cả phân thân Ba Tiêu Thiên Tôn đang trấn giữ tại Phong Đô Quỷ Thành.

Ba Tiêu Thiên Tôn trở về Tu Di Sơn liền tự mình xử lý việc này.

"Thiên tài tộc nhân vì tư chất bản thân cực tốt mà hưởng thụ nhiều tài nguyên hơn, nhiều ưu đãi hơn là điều không có gì đáng trách, nhưng tương ứng cũng phải gánh vác nhiều trách nhiệm hơn!

Không được lạm sát vô tội!" Ba Tiêu Thiên Tôn huấn thị.

"Hừ!

Lão hổ ăn thịt là thiên kinh địa nghĩa!

Huống hồ ta chỉ ăn vài con tê ngưu nhỏ mà thôi, lại chưa diệt tộc

chúng, có đến mức đó không!" Thiên tài Bạch Hổ tộc không cho là đúng nói.

"Hỗn xược!" Bạch Hổ đạo nhân ở bên cạnh sắc mặt tái mét quát mắng.

Chương 331

Ba Tiêu Thiên Tôn phất tay ngăn Bạch Hổ đạo nhân lên tiếng, tiếp tục nói: "Nếu là một dã thú bình thường chưa khai linh trí, tuân theo bản năng thì không có gì đáng trách.

Nếu là một tiểu tu sĩ tu vi nông cạn, không khống chế được bản năng cũng có thể thông cảm!" "Nhưng là một Thái Ất Kim Tiên, lại phóng túng sát lục, dục vọng khát máu trong lòng như vậy, không hề hối cải, có thể thấy tâm tính tệ hại đến mức nào!

Tu sĩ như vậy, thiên tư càng tốt, tu vi càng cao, chỉ gây hại càng sâu!" "Bạch Hổ đạo hữu, đừng trách bản tọa không nể tình!

Về việc này, 'Linh Giáo', 'Tu Di Sơn' đã sớm định ra quy củ, năm xưa các tộc trưởng ở Tây phương đại lục cũng đều đã công nhận và thông qua!" Ba Tiêu Thiên Tôn quay người đối mặt với Bạch Hổ đạo nhân.

"Những năm gần đây, sự kiện tương tự cũng xảy ra không chỉ một hai lần!

Kể cả tu sĩ Nhân tộc vi phạm giáo quy, cũng đều chiếu theo quy tắc mà làm.

Lần này vì là tộc nhân của Bạch Hổ đạo hữu, nên bản tọa mới tự mình đến hỏi!

Nhưng nên xử phạt thế nào vẫn phải xử phạt thế đó!" Ba Tiêu Thiên Tôn quyết định, Bạch Hổ đạo nhân cũng không dám vi phạm.

"Đa tạ Thiên tôn, đa tạ Giáo chủ, đã vì ta chủ trì công đạo!" Tộc trưởng Tê Ngưu tộc thấy vậy cảm kích rơi nước mắt, liên tục hô lớn.

"Bản tọa biết, đã là thiên tài của Bạch Hổ tộc, tất sẽ có không ít

thân bằng hảo hữu.

Nếu có ai dám vì chuyện này mà đi tìm phiền phức cho Tê Ngưu tộc!

Đừng trách bản tọa thủ hạ vô tình!" Ba Tiêu Thiên Tôn cảnh cáo Bạch Hổ đạo nhân.

Các đại năng khác của thế giới Hồng Hoang đều xem thường cách làm của Ba Tiêu đạo nhân ở Tây Ngưu Hạ Châu!

Nhưng Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng hiểu rõ, một cành hoa không làm nên mùa xuân, trăm hoa đua nở mới là mùa xuân!

Hắn đã chứng kiến cảnh tượng ở thế kỷ 21, Nhân tộc độc bá, tùy ý tàn sát sinh linh, ngang nhiên phá hoại môi trường.

Tình cảnh đó và Vu Yêu nhị tộc vừa suy vong có gì khác biệt?

Mặc dù kiếp trước không kịp thấy nhân loại phải gánh chịu hậu quả từ những hành vi xấu xa của mình, nhưng hắn biết ngày đó sẽ không xa!

Muốn để Nhân tộc vĩnh viễn đứng ở vị trí nhân vật chính của trời đất, muốn để thế giới Hồng Hoang phát triển theo hướng ngày càng tốt đẹp hơn, thì phải hấp thụ giáo huấn, tìm kiếm một con đường phát triển hài hòa cho vạn vật.

Nếu không, chẳng bao lâu nữa, Nhân tộc, thế hệ nhân vật chính của trời đất này, cũng sẽ giống như Vu Yêu nhị tộc, Long Phượng Kỳ Lân tam tộc trước đó, không thể tránh khỏi con đường suy vong!

Vừa xử lý xong chuyện của Bạch Hổ nhất tộc, đột nhiên từ Hỏa Vân Động lại truyền đến một tin tức bất ngờ!

Nhân tộc phát triển dần đi vào quỹ đạo, ba vị Thánh tổ là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị vì muốn nâng cao thực lực, để

có thể bảo vệ Nhân tộc tốt hơn, nên thường xuyên tu luyện trong Hỏa Vân Động.

Đây là lần đầu tiên Ba Tiêu Thiên Tôn nhận được tín hiệu cầu viện khẩn thiết như vậy từ ba vị Thánh tổ Nhân tộc.

Ba Tiêu Thiên Tôn cùng Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu vội vã đến Hỏa Vân Động thì phát hiện Hữu Sào Thị và Truy Y Thị đang đối phó với Côn Bằng.

Hỏi ra một chút, Ba Tiêu Thiên Tôn liền hiểu rõ, nguyên là Côn Bằng phụng ý chỉ của Nữ Oa nương nương đến triệu tập ba vị Thánh tổ Nhân tộc đến Oa Hoàng Cung trong Hỗn Độn, có việc cần thương lượng.

Côn Bằng hiện nay là trợ thủ đắc lực của Nữ Oa nương nương, không chỉ giúp quản lý Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu, mà còn thường xuyên thay mặt Nữ Oa nương nương xử lý các sự vụ.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc cảm thấy chuyện này có điểm kỳ lạ, bèn để Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ra mặt trì hoãn, nói rằng Toại Nhân Thị đang ở thời khắc quan trọng bế quan tu luyện, không nên làm phiền, xin hãy chờ đợi một chút.

Trong bóng tối lại âm thầm cầu cứu Hồng Vân lão tổ.

May mà Côn Bằng biết Ba Tiêu đạo nhân đối với Nhân tộc vô cùng chiếu cố, nên tuy nhận được ý chỉ của Nữ Oa nương nương, cũng không dám quá bức ép, liền đồng ý chờ đợi.

"Côn Bằng đạo hữu!

Nữ Oa nương nương có chuyện gì mà triệu tập Toại Nhân sư đệ, Hữu Sào sư muội và Truy Y sư muội vậy?" Ba Tiêu Thiên Tôn hỏi.

"Bần đạo bái kiến Ba Tiêu Thiên Tôn, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương!" Côn Bằng không dám chậm trễ, vội

vàng thi lễ.

“Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ đều đã đến Nữ Oa Cung, sau đó liền lệnh cho bần đạo đến triệu ba vị Thánh tổ Nhân tộc đến Nữ Oa Cung diện thánh!

Bần đạo cũng không biết là vì chuyện gì!” Côn Bằng không dám giấu giếm, thành thật trả lời.

Dưới Thánh nhân đều là con kiến, trước mặt ba vị của Ba Tiêu Thiên Tôn, Côn Bằng thành thật khai báo, Nữ Oa nương nương cũng sẽ không trách tội.

Ba Tiêu Thiên Tôn vừa suy nghĩ đã có thể đoán ra đại khái nguyên do của sự việc, thản nhiên cười nói: “Có thể khiến Tam Thanh thánh nhân và Nữ Oa nương nương tụ họp, xem ra là chuyện lớn!” “Nếu đã như vậy, nhất mạch Tu Di Sơn của ta cũng không thể không hiến kế hiến sách cho sự phát triển của thế giới Hồng Hoang.

Chúng ta sẽ cùng các Thánh tổ Nhân tộc đến Oa Hoàng Cung!” “Phiền Côn Bằng đi đến Nam Thiệm Bộ Châu mời Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn cùng đến, chư thánh tụ họp, không thể nào lại bỏ sót hai vị của Nam Phương Giáo được.” Ba Tiêu đạo nhân ha ha cười lớn nói.

Dứt lời, dưới chân Hồng Vân lão tổ liền dâng lên một đám mây hồng, nâng mấy người lên rồi bay thẳng đến Oa Hoàng Cung trong Hỗn Độn.

“Tam Thanh đạo hữu, Nữ Oa đạo hữu!

Có chuyện cần thương lượng với các Thánh tổ Nhân tộc mà cũng không thông báo cho bản tọa một tiếng sao?” Ba Tiêu Thiên Tôn ha ha cười lớn, dẫn theo Tây Vương Mẫu nương nương, Hồng Vân lão tổ và các Thánh tổ Nhân tộc bước vào Oa Hoàng Cung.

“Ba Tiêu Thiên Tôn không ở Phong Đô Quỷ Thành trấn giữ, có rảnh rỗi đến đây làm gì?” Nữ Oa nương nương sắc mặt ngưng lại, vô cùng không vui nói.

Lão Tử thánh nhân chỉ khẽ gật đầu với những người của Tu Di Sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì nhắm mắt dưỡng thần, không thèm liếc nhìn một cái.

Thông Thiên giáo chủ thần tình cao ngạo, liếc xéo nhìn họ, có vẻ như rất muốn thử sức.

“Các vị đạo hữu, xin chờ một lát, bản tọa đã để Côn Bằng đi mời Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn rồi!” Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không quan tâm đến thái độ của Nữ Oa nương nương, tự mình nói.

“Nếu bốn vị đạo hữu mời ba vị Thánh tổ Nhân tộc đến Oa Hoàng Cung, tất nhiên là có liên quan đến đại sự của Nhân tộc!

Nhân tộc thân là nhân vật chính của trời đất, đại sự của Nhân tộc cũng là đại sự của Hồng Hoang, bốn vị đạo hữu không thể nào sau lưng thánh nhân của Tây phương và Nam phương chúng ta mà tự ý quyết định được đâu!” Ba Tiêu Thiên Tôn tuy chỉ là một phân thân, chỉ có thực lực Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng khi nói chuyện với Tam Thanh thánh nhân, Nữ Oa nương nương lại không chút khách khí.

“Thiện tai!

Thiện tai!

Ba Tiêu Thiên Tôn nói rất phải!” Tiếp Dẫn thánh nhân giọng nói sang sảng, dẫn theo Chuẩn Đề đại tôn sải bước vào trong.

“Bọn ta vốn định sơ bộ thương lượng ra một kết quả rồi mới tìm Tiếp Dẫn sư đệ và Hồng Vân đạo hữu thương nghị.

Nếu đã đến rồi, vậy thì cùng nhau thương nghị chuyện này đi!" Lão Tử thánh nhân lên tiếng.

"Nhân tộc đương hưng là đại thế của trời đất!

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc cần phải trấn giữ trong Hỏa Vân Động để trấn áp khí vận cho Nhân tộc, không được ra ngoài!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngữ khí cứng rắn nói.

"Nguyên Thủy đạo hữu nói thế là có ý gì, Nhân tộc đương hưng đúng là đại thế của trời đất!

Nhưng cấm túc các Thánh tổ Nhân tộc thì lại hoàn toàn vô lý!" Ba Tiêu Thiên Tôn lập tức lên tiếng phản bác.

Trong Oa Hoàng Cung thoáng chốc diễn ra một trận khẩu chiến kịch liệt.

Bốn vị thánh nhân Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ và Nữ Oa nương nương một phe, khăng khăng muốn các Thánh tổ Nhân tộc bị cấm túc trong Hỏa Vân Động để trấn áp khí vận Nhân tộc.

Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân cùng với Chuẩn Đề đại tôn và Ba Tiêu Thiên Tôn một phe kiên quyết phản đối.

Chương 332

Toại Nhân Thị không hèn mọn không kiêu ngạo lên tiếng: "Xin hỏi Lão Tử thánh nhân!

Ba người chúng ta có làm chuyện gì đại nghịch bất đạo không?" "Chưa từng!" Lão Tử thánh nhân lắc đầu nói.

"Xin hỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Vậy ba người chúng ta trong việc lãnh đạo Nhân tộc có chỗ nào thất trách, sai sót không?" Hữu Sào Thị cũng lên tiếng chất vấn.

"Chưa từng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt trầm xuống lắc đầu.

Truy Y Thị quay đầu nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ liên tục xua tay nói: "Đừng hỏi ta!

Đừng hỏi ta!" Ánh mắt Truy Y Thị từ Thông Thiên giáo chủ chuyển sang Nữ Oa nương nương: "Thánh mẫu nương nương, năm xưa người ở trên đỉnh Ly Sơn sáng lập Nhân tộc xong liền rời đi.

Ba người chúng ta dưới sự giúp đỡ của Ba Tiêu Thiên Tôn và các tu sĩ Tu Di Sơn đã từng bước lập tộc và phát triển trong thế giới Hồng Hoang!" "Trong thời gian đó đã trải qua mấy lần hạo kiếp!

Mẫu tộc của Thánh mẫu nương nương là Yêu tộc mấy lần tàn sát, săn bắt Nhân tộc, đại khai sát giới để luyện chế 'Đồ Vu Kiếm', chúng ta thân là Thánh tổ Nhân tộc, chưa từng lùi bước!" "Dưới sự giúp đỡ của các bậc đại đức mới tránh được nạn diệt tộc!

Không biết năm xưa Thánh mẫu nương nương ở đâu?

Lại không biết hôm nay vì sao lại muốn cấm túc ba người chúng ta ở Hỏa Vân Động!" Truy Y Thị từ trước đến nay lời lẽ sắc bén, từ khi

sinh ra đã tiếp thu lý niệm Nhân tộc đương tự cường mà Ba Tiêu đạo nhân truyền dạy, kể cả khi đối mặt với Nữ Oa nương nương cũng không hề có chút sợ hãi, mà nghĩa chính ngôn từ phản vấn lại.

Nữ Oa nương nương bị Truy Y Thị hỏi đến nghẹn lời, ngây ra một lúc lâu không biết nên trả lời thế nào.

"Tuy rằng Nhân tộc dần dần phát triển lớn mạnh, trải rộng khắp Hồng Hoang đại lục, các bộ lạc đều có thủ lĩnh của mình quản lý!

Ba người chúng ta những năm gần đây ít khi can thiệp vào việc quản lý cụ thể của Nhân tộc, chuyên tâm tu luyện trong Hỏa Vân Động." "Nhưng bốn vị thánh nhân muốn triệu ba người chúng ta đến Oa Hoàng Cung để ép buộc chúng ta bị cấm túc ở Hỏa Vân Động, là đạo lý gì!

Nhân tộc ta bất khuất, kể cả không có ba người chúng ta lãnh đạo, cũng sẽ không để mặc người khác lừa dối, mặc người khác sắp đặt!" Truy Y Thị nói một lèo cho hả giận!

"Phóng túng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận dữ quát, khí thế thánh nhân bùng nổ, muốn áp chế các Thánh tổ Nhân tộc.

"Hưu!" Ba Tiêu Thiên Tôn bước một bước đến bên cạnh ba vị Thánh tổ Nhân tộc, khí thế toàn thân bộc phát.

Sau lưng Ba Tiêu Thiên Tôn xuất hiện một hư ảnh "Huyết Sí Hắc Văn", cái vòi vừa dài vừa nhọn hoắt đâm thẳng vào trong khí thế do Nguyên Thủy Thiên Tôn phóng ra, đem tất cả thôn phệ sạch sẽ.

Hồng Vân lão tổ nhìn chằm chằm Lão Tử thánh nhân, Tây Vương Mẫu nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn cũng đồng thời tiến lên một bước.

"Nguyên Thủy đạo hữu muốn so tài với bản tọa sao?

Mặc dù cảnh giới hiện tại của bản tọa chỉ có thể giới hạn ở cảnh

giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, nhưng luận về thực lực, cũng không nhất định sợ Nguyên Thủy đạo hữu đâu!" Ba Tiêu đạo nhân tế ra "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", tay cầm "Bàn Long Biển Quải", hắc hắc cười quái dị mấy tiếng.

Cuối cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dám động thủ với Ba Tiêu Thiên Tôn, dù sao đánh nhau với một phân thân, bất luận thắng thua đều không có lợi.

Nếu thua thì mất mặt, nếu thắng, vạn nhất bản tôn của Ba Tiêu Thiên Tôn trở về thế giới Hồng Hoang thì cũng phải chịu thiệt.

Tam Thanh thánh nhân và Nữ Oa nương nương vốn chuẩn bị lén lút trong Oa Hoàng Cung ép buộc ba vị Thánh tổ Nhân tộc đồng ý việc bị cấm túc ở Hỏa Vân Động.

Chuyện lớn như vậy, chỉ cần ba vị Thánh tổ Nhân tộc tự mình đồng ý, trời đất tự có cảm ứng, căn bản không cần lo lắng họ dám bội ước với thánh nhân.

Sau này kể cả nhất mạch Tu Di Sơn có ý kiến cũng không thể thay đổi được gì, nhưng không ngờ Toại Nhân Thị đã sớm được Ba Tiêu đạo nhân chỉ điểm, căn bản không cho họ cơ hội, kế hoạch chưa bắt đầu đã bị phá hỏng.

Cuối cùng phe Nữ Oa nương nương đã từ bỏ kế hoạch cấm túc ba vị Thánh tổ Nhân tộc ở Hỏa Vân Động.

Nhưng Nữ Oa nương nương cũng lấy sự nhượng bộ này làm điều kiện, đề xuất rằng Nhân tộc nên có Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế, để thúc đẩy sự phát triển của Nhân tộc.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc ngầm bàn bạc, cuối cùng cũng đi đến kết luận rằng Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế có lợi cho sự phát triển của Nhân tộc, mới gật đầu đồng ý.

Ba vị Thánh hoàng của Nhân tộc được chia thành Thiên Hoàng, Địa Hoàng, Nhân Hoàng, sau khi công đức viên mãn sẽ hưởng thụ quả vị Thánh hoàng, cảnh giới chỉ dưới thánh nhân, đại khái tương đương với bán bộ thánh nhân Chuẩn Đề đại tôn.

Ngũ Đế sau khi công đức viên mãn cũng có thể có tu vi Chuẩn Thánh, trường sinh cửu thị, cùng trời đất đồng thọ.

Sau đó Nữ Oa nương nương lại lên tiếng đề xuất yêu cầu Phục Hy làm Thiên Hoàng, người đứng đầu ba vị Thánh hoàng!

Nữ Oa nương nương sở dĩ bằng lòng đứng ra khởi xướng hành động triệu kiến ba vị Thánh tổ Nhân tộc lần này, chính là để lót đường cho huynh trưởng Phục Hy chuyển thế đầu thai vào Nhân tộc, trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc.

Dưới sự khuyên bảo của Tam Thanh thánh nhân, Nữ Oa nương nương cảm thấy nếu trên đầu vẫn còn có ba vị Thánh tổ Nhân tộc, vậy thì Phục Hy cho dù chuyển thế đầu thai vào Nhân tộc, trở thành Thánh hoàng e rằng cũng sẽ bị người khác chế ước.

Cho nên Nữ Oa nương nương mới một mực ủng hộ kế hoạch cấm túc các Thánh tổ Nhân tộc.

Về phần yêu cầu của Nữ Oa nương nương để huynh trưởng Phục Hy trở thành Thánh hoàng đầu tiên của Nhân tộc, Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên sẽ không để bà ta dễ dàng được như ý.

"Phục Hy đạo hữu từng đảm nhiệm Hi Hoàng trong Yêu tộc, lúc đó tuy chưa từng tham gia mấy lần hành động tàn sát quy mô lớn nhắm vào Nhân tộc, nhưng đối với Nhân tộc cũng không có bất kỳ cống hiến nào, làm Thánh hoàng của Nhân tộc, lại còn đứng đầu là Thiên Hoàng, e rằng có chút không ổn!" Ba Tiêu Thiên Tôn lắc đầu nói.

“Không sai!

Nhân tộc và Yêu tộc có huyết hải thâm cừu, Nhân tộc ta từng phát thệ, cùng Yêu tộc thế bất lưỡng lập!

Làm sao có thể chấp nhận nguyên là Hi Hoàng của Yêu tộc Phục Hy lại lắc mình một cái biến thành Thánh hoàng của Nhân tộc!

Đơn giản là si tâm vọng tưởng!” Toại Nhân Thị kiên quyết không đồng ý.

“Không sai!” Hữu Sào Thị và Truy Y Thị cũng đồng loạt phản đối.

Nữ Oa nương nương trong lòng thầm tức giận, vì không thể cấm túc ba vị Thánh tổ Nhân tộc trong Hỏa Vân Động, nếu được như vậy thì căn bản không cần phải xem xét đến sự cản trở này.

Có sự ủng hộ của Tam Thanh thánh nhân, bà ta thân là Thánh mẫu của Nhân tộc hoàn toàn có thể quyết định việc Phục Hy làm Tam Hoàng của Nhân tộc.

“Huynh trưởng Phục Hy năm xưa tuy ý thức hồ đồ làm một số chuyện sai lầm!

Nhưng ngô đã dùng lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực để tẩy rửa nguyên thần chân linh cho huynh ấy, hiện nay huynh ấy đã là người có đại công đức, hoàn toàn có tư cách trở thành Thánh hoàng của Nhân tộc!” Nữ Oa nương nương kiên trì nói.

“Tam Hoàng của Nhân tộc nên do Nhân tộc quyết định, sao có thể tùy ý để người khác quyết định!

Ngôi vị Thiên Hoàng do Nữ Oa nương nương định đoạt, vậy chẳng phải ngôi vị Địa Hoàng sẽ do Nhân Giáo giáo chủ Lão Tử thánh nhân định đoạt?

Ngôi vị Nhân Hoàng sẽ do Xiển Giáo giáo chủ Nguyên Thủy Thiên

Tôn định đoạt sao!" "Sau Tam Hoàng còn có Ngũ Đế, năm vị đó chẳng phải cũng sẽ do các vị thánh nhân sắp đặt rõ ràng sao!

Như vậy, Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, hay là Tam Hoàng Ngũ Đế do các vị thánh nhân sắp đặt cho Nhân tộc?" Chuyện liên quan đến căn bản của Nhân tộc, Toại Nhân Thị không chút nhượng bộ.

Mấy câu nói này thật sự đã trúng tâm sự của Lão Tử thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, họ đã sớm ngầm đạt thành hiệp nghị với Nữ Oa nương nương, đem quyền sở hữu Tam Hoàng Ngũ Đế phân chia sạch sẽ!

Hiện nay kế hoạch đã bị Toại Nhân Thị vạch trần trước, ngược lại không tiện thừa nhận việc mưu đồ ngôi vị Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc.

"Toại Nhân Thị nói sai rồi!

Bọn ta thân là thánh nhân, tự có quyền lợi giám sát mọi việc trong Hồng Hoang, nhưng cũng sẽ không đến mức không biết xấu hổ mà can thiệp vào nội bộ của Nhân tộc như vậy!" Hồng Vân lão tổ đi đầu lên tiếng, càng trực tiếp chặn họng mấy vị kia.

Lão Tử thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời không thể lên tiếng, nhưng Nữ Oa nương nương vì huynh trưởng Phục Hy mà không thể không tiếp tục tranh thủ.

"Ngô nguyện lấy nhân quả sáng lập Nhân tộc làm cái giá, để đổi lấy ngôi vị Thiên Hoàng cho huynh trưởng Phục Hy!

Chỉ cần huynh trưởng Phục Hy chuyển thế đầu thai trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc, nhân quả sáng lập tộc giữa ngô và Nhân tộc liền từ đây kết thúc!" Nữ Oa nương nương đột nhiên cắn răng nói.

Chương 333

Không chỉ Tam Thanh thánh nhân, Tiếp Dẫn thánh nhân, các Thánh tổ Nhân tộc, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương đều kinh ngạc đến trợn mắt há mồm.

Đặc biệt là Lão Tử thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn có ý đồ riêng với ngôi vị Tam Hoàng Ngũ Đế, hiện nay Nữ Oa nương nương đột nhiên làm như vậy, khiến họ không thể nào tranh đoạt ngôi vị Địa Hoàng, Nhân Hoàng và Ngũ Đế được nữa.

Dù sao họ chỉ muốn nhân cơ hội kiếm chút lợi ích, chứ không muốn vì thế mà phải trả giá quá nhiều!

Ngay cả Ba Tiêu Thiên Tôn cũng đứng ngây tại chỗ, vốn chỉ định đòi thêm một chút lợi ích cho Nhân tộc, không ngờ Nữ Oa nương nương quá nóng lòng, lại biết Ba Tiêu Thiên Tôn khó đối phó, nên trực tiếp tung ra lá bài tẩy.

"Được!" Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba người dùng nguyên thần truyền âm thương lượng một lúc lâu sau, mới đồng ý chuyện này.

"Tam Hoàng Ngũ Đế chứng đạo cần có người hộ đạo!

Đệ tử dưới trướng của ta người nào cũng là bậc chân tu có đạo, đức cao vọng trọng!

Giáo nghĩa của Xiển Giáo ta là xiển thích sự vận chuyển của thiên đạo, nên đảm nhận vai trò người hộ đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Nữ Oa nương nương đánh cho một đòn bất ngờ, chỉ có thể cố gắng tranh thủ những lợi ích khác.

"Người hộ đạo của Phục Hy Thiên Hoàng, e rằng môn nhân của

Nguyên Thủy đạo hữu không làm được đâu!" Ba Tiêu Thiên Tôn cười với ý đồ xấu.

"Người của Xiển Giáo vì sao không thể làm người hộ đạo cho Thiên Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận hỏi lại.

"Phục Hy muốn chứng được quả vị Thiên Hoàng, mấu chốt của việc chứng đạo hẳn là nằm trên 'Hà Đồ Lạc Thư' nhỉ!" Ba Tiêu Thiên Tôn lấy ra cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hà Đồ Lạc Thư" đoạt được từ tay Yêu hoàng Đế Tuấn mà nói.

"Ba Tiêu Thiên Tôn có điều kiện gì cứ việc đề ra!" Nữ Oa nương nương không ngờ Ba Tiêu Thiên Tôn lại biết rõ ảo diệu trong đó, không còn tâm tư gì khác, bất đắc dĩ như chấp nhận số phận mà hỏi.

"Trao đổi đồng giá! 'Vô Cực Tán' và bảy thanh 'Thiên Mang Thần Đao' mà Phục Hy đạo hữu để lại sau khi vẫn lạc dùng để đổi lấy 'Hà Đồ Lạc Thư', đồng thời người hộ đạo cho Thiên Hoàng Phục Hy sẽ do nhất mạch Tu Di Sơn của ta đảm nhiệm!" Ba Tiêu Thiên Tôn cũng thẳng thắn nói.

"Được!" Nữ Oa nương nương cũng không mặc cả, trực tiếp trao đổi linh bảo với Ba Tiêu Thiên Tôn.

"Về phần người hộ đạo cho Địa Hoàng, Nhân Hoàng và Ngũ Đế, nếu đã không có nội định, không ai biết họ sẽ xuất hiện ở đâu, việc lựa chọn người hộ đạo tự nhiên chúng ta sẽ cạnh tranh công bằng, ai tìm thấy trước thì người đó làm người hộ đạo là công bằng nhất!" Ba Tiêu Thiên Tôn đề nghị.

Nữ Oa nương nương vì muốn bảo đảm huynh trưởng Phục Hy có thể thuận lợi chuyển thế đầu thai trở thành Thánh hoàng của Nhân tộc, đã đột nhiên phản bội lại ước định với Tam Thanh thánh nhân, trực tiếp thỏa hiệp với người nhà Tu Di Sơn và ba vị Thánh tổ Nhân tộc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang trong cơn phẫn nộ, Thông Thiên giáo chủ còn chưa hoàn hồn, Lão Tử thánh nhân lại kịp thời thích ứng với cục diện trước mắt.

"Căn cơ của Nhân tộc nằm ở Trung Thổ Ngũ Châu, nơi Thiên Hoàng đản sinh cũng nên ở Trung Thổ Ngũ Châu!" Lão Tử thánh nhân vội vàng lên tiếng.

Ba Tiêu Thiên Tôn đã chiếm được lợi ích lớn nhất, những tiểu tiết này đương nhiên sẽ không so đo với Lão Tử thánh nhân, nên đã sảng khoái đồng ý.

Các thánh nhân khác đương nhiên cũng không có dị nghị gì.

Ba Tiêu Thiên Tôn hiện nay là người chưởng khống Phong Đô Quỷ Thành, ba điện Diêm La lại nằm trong tay nhất mạch Tu Di Sơn, Nữ Oa nương nương tuyệt đối không dám giao nguyên thần chân linh của huynh trưởng Phục Hy cho mấy vị Diêm La Vương xuất thân từ Đại vu.

Vì vậy Nữ Oa nương nương chỉ có thể đem nguyên thần chân linh đã được tư dưỡng bằng lực lượng của Tạo hóa pháp tắc nhiều năm, lại được lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực tẩy rửa đến mức lưu chuyển cửu thải quang hoa, cùng với các bảo vật như "Phục Hy Cầm", "Hà Đồ Lạc Thư" giao hết cho Ba Tiêu Thiên Tôn.

"Nữ Oa đạo hữu yên tâm!" Ba Tiêu Thiên Tôn dẫn theo Tây Vương Mẫu nương nương, Hồng Vân lão tổ và ba vị Thánh tổ Nhân tộc rời khỏi Oa Hoàng Cung! .....

Vạn năm sau, ở Trung Thổ Ngũ Châu có một nơi hiểm địa, tên là "Lôi Trạch", là nơi được sinh ra trong lúc Vu Yêu quyết chiến, trời đất biến đổi lớn.

Sâu trong "Lôi Trạch", Lôi chi pháp tắc hỗn loạn bạo ngược,

nhưng vùng rìa lại vật sản phong phú, có vô số linh thảo tiên quả, là nơi hái lượm quan trọng của mấy bộ lạc gần đó.

Một ngày nọ, con gái của thủ lĩnh bộ lạc là Hoa Tư một mình đến ngoại vi "Lôi Trạch" hái linh quả, phát hiện ra một khu vực có nhiều linh quả, vì vậy bất tri bất giác đi càng lúc càng sâu, vượt qua phạm vi bình thường ít người lui tới.

Bỗng nhiên, Hoa Tư phát hiện một dấu chân khổng lồ vô cùng lớn.

Vì tò mò, Hoa Tư liền quyết định đo đạc kích thước của dấu chân lớn này, để sau khi về bộ lạc còn báo cho phụ thân biết sự dị thường ở đây.

Dấu chân khổng lồ đó lại khiến Hoa Tư đi hết chín trăm chín mươi chín bước!

Khi bước cuối cùng hạ xuống, Hoa Tư bỗng cảm thấy thân thể hơi run lên, dường như có một luồng khí tức thần bí từ dưới chân tràn vào cơ thể.

Nhưng trong khoảnh khắc hoảng hốt, cảm giác kỳ lạ đó lại biến mất, Hoa Tư cũng có tu vi Luyện Tinh Hóa Khí, tự kiểm tra một phen, cũng không thấy có gì khác thường.

Trời đã không còn sớm, Hoa Tư liền vội vã trở về bộ lạc.

Hoa Tư là con gái của thủ lĩnh bộ lạc, không phải là người vô tri, liền đem cuộc gặp gỡ kỳ lạ hôm nay kể lại cho phụ thân.

Thủ lĩnh cũng là cao thủ có tu vi Nhân Tiên, nghe vậy cũng không dám coi thường, tự mình ra tay tra xét, lại mời mấy vị trưởng lão trong tộc kiểm tra, cuối cùng không thu được kết quả gì.

Cuối cùng, thủ lĩnh thậm chí còn tự mình đến "Lôi Trạch" đi một vòng, tự mình tra xét dấu chân thần bí kia, vẫn không phát hiện bất kỳ điều gì bất thường!

Đêm hôm đó, Hoa Tư lòng dạ thấp thỏm mãi đến tối muộn mới thiếp đi, trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, lơ mơ dường như thấy bên ngoài cửa sổ bay vào một bóng ảnh thân người đuôi rắn, tỏa ra cửu thải hoa quang lao vào lòng mình.

"A!" Hoa Tư lập tức kinh tỉnh, không tự chủ được hét lớn một tiếng.

"Hoa Tư!

Sao vậy?" Thủ lĩnh vẫn luôn lo lắng cho an nguy của con gái, nên lúc nào cũng cẩn thận để ý, vừa nghe thấy động tĩnh liền lập tức chạy đến.

Hoa Tư đem dị trạng vừa rồi thành thật kể lại cho phụ thân.

"Thần niệm của vi phụ vẫn luôn bao trùm toàn bộ bộ lạc, đặc biệt là phòng của con lại càng là trọng điểm!

Vậy mà lại không hề phát giác được bất kỳ điều gì bất thường!" Thủ lĩnh kinh hãi thất sắc, cau mày trầm giọng nói!

"Thủ lĩnh!

Nghe trong tộc lưu truyền rằng 'Lôi Trạch' được hình thành từ thời Vu Yêu đại chiến, trong đó hẳn là có Đại vu hoặc Đại yêu vẫn lạc, chuyện này e rằng không thoát khỏi liên quan đến 'Lôi Trạch'!" Một vị trưởng lão trong tộc sau khi suy nghĩ hồi lâu đã có phỏng đoán.

"Tất cả chúng ta đều không phát hiện được điều gì bất thường, có thể cảnh giới của thứ quái dị trong 'Lôi Trạch' đó vượt xa chúng ta!

Hay là báo chuyện này cho 'Hỏa Vân Động sứ giả' gần đây nhất?

Sứ giả tự sẽ đến thăm dò xem trong 'Lôi Trạch' có gì quái dị!

Kể cả không làm rõ được, cũng sẽ thượng báo lên Hỏa Vân Động để ba vị Thánh tổ thánh tài!" Một vị trưởng lão trong tộc đề nghị.

“Hỏa Vân Động sứ giả” mà vị trưởng lão này nói đến là những tu sĩ Nhân tộc tu luyện có thành tựu từ nhiều năm trước, đã từ bỏ chức trách ở bộ lạc của mình, trực tiếp do ba vị Thánh tổ ở Hỏa Vân Động quản hạt, phân bố ở khắp nơi trên Hồng Hoang đại lục, phụ trách giám sát các cao thủ Nhân tộc của các bộ lạc.

“Cũng được!

Ta lập tức phái người đến tiên sơn gần nhất nơi ‘Hỏa Vân Động sứ giả’ đóng quân để bẩm báo chuyện này!” Thủ lĩnh làm việc nhanh gọn, người báo tin ngay trong đêm đó liền lập tức xuất phát.

Người báo tin đi không lâu, Hoa Tư phát hiện bụng mình ngày càng lớn, trong cơn hoảng sợ, Hoa Tư lập tức bẩm báo cho phụ thân.

Thủ lĩnh dùng thần thức tra xét liền lập tức phát hiện Hoa Tư đang mang thai, nhưng với tu vi Nhân Tiên đương nhiên cũng có thể cảm giác được tiên thiên nguyên âm chi khí của Hoa Tư chưa mất, sao có thể vô cớ mang thai?

Trong bộ lạc lập tức lòng người hoang mang.

Người báo tin nhanh nhất cũng cần hơn mười năm mới có thể đến được tiên sơn nơi “Hỏa Vân Động sứ giả” đóng quân, căn bản không kịp tra xét nguồn gốc của cái thai quái dị trong bụng Hoa Tư!

“Chuyện vô cớ thụ thai ta cũng từng nghe các tiên trưởng đi ngang qua đề cập, trong đó tuy có một phần lớn là do yêu tộc dư nghiệt tác quái!

Chương 334

Nhưng lão hủ nhớ rằng trong truyền thuyết cổ xưa, rất lâu rất lâu trước đây cũng có một vị con gái của thủ lĩnh bộ lạc tên là 'Hằng Nghi', hoảng hốt vào mộng, mộng thấy một vầng minh nguyệt vào lòng, sau đó lấy thân trong trắng mà vô cớ thụ thai!" Một vị lão giả tóc bạc phơ run rẩy nói.

Vị lão giả này là người lớn tuổi nhất trong bộ lạc, đức cao vọng trọng, vừa mở lời, tất cả tộc nhân liền ngưng bàn tán, yên tĩnh lắng nghe lời dạy bảo của lão giả.

Lão giả tiếp tục hồi tưởng: "Chuyện đó cũng gây hoang mang trong bộ lạc, nhưng Hằng Nghi lại được Ly Sơn nương nương được thờ phụng trong 'Tổ Thần Miếu' trên thánh sơn Ly Sơn của Nhân tộc ta thu làm đệ tử!" "Chuyện này lão phu cũng có nghe." Một vị trưởng lão khác trẻ tuổi hơn một chút cũng lên tiếng, "Nghe nói con gái của Hằng Nghi tên là 'Thường Nga', là Thái Âm nữ thần hạ phàm chuyển thế đầu thai!

Sau này ban ngày phi thăng trở về Thái Âm Tinh!" "Cho nên chuyện Hoa Tư lấy thân trong trắng mà vô cớ thụ thai, là phúc hay họa vẫn chưa thể biết!

Tộc nhân không cần hoảng sợ!" Lời này của lão giả vừa nói ra lập tức cho đông đảo tộc nhân một viên thuốc an thần, vẻ mặt lo lắng cũng tan đi không ít.

"Nhưng để phòng vạn nhất, thủ lĩnh hãy xây một cái sân ở bên bờ Lạc Thủy bên ngoài bộ lạc cho Hoa Tư ở.

Chúng ta sẽ bố trí trận pháp phòng ngự xung quanh sân, kể cả có biến cố cũng có thể ngăn cản được một hai!" Lão giả tiếp tục dặn dò

thủ lĩnh.

Dứt lời, lão giả lại quay sang Hoa Tư, thương tiếc an ủi: "Hoa Tư tiểu nha đầu, chuyện này vì sự an toàn của hàng vạn tộc nhân trong bộ lạc, chỉ có thể ủy khuất con!

Mấy lão già chúng ta cũng sẽ ở bên ngoài sân của con duy trì trận pháp, đồng thời cố gắng hết sức bảo vệ an toàn cho con!

Chỉ hy vọng người tốt trời thương, có thể đợi được 'Hỏa Vân Động sứ giả' đến!" Hoa Tư kiên cường, thiện lương nén lại sự thấp thỏm và hoảng sợ trong lòng, khẽ gật đầu nói: "Tất cả xin nghe theo sự sắp xếp của các trưởng giả!" Từ đó về sau, Hoa Tư liền rời khỏi bộ lạc, sống trong một căn nhà tranh bên bờ Lạc Thủy.

Xung quanh nhà tranh có một trận pháp bảo vệ do mấy vị trưởng lão bộ lạc hợp lực bố trí và tự mình trấn thủ.

Những trưởng lão bộ lạc này suy nghĩ rất chu toàn, nếu thai nhi trong bụng Hoa Tư là điềm lành, thì đó cũng là một hình thức bảo vệ.

Nếu thai nhi trong bụng Hoa Tư là quái thai mang đến tai ương, thì những lão giả đó liền chuẩn bị dốc hết toàn lực, thậm chí không tiếc hy sinh thân mình để khốn trụ Hoa Tư và thai nhi trong bụng.

Nhưng không bao lâu, những lão giả đó liền yên tâm!

Bởi vì có một ngày, họ thấy một con Huyền Quy khổng lồ từ trong Lạc Thủy nổi lên mặt nước, trong Lạc Thủy dấy lên những con sóng ngập trời.

Nhìn con Huyền Quy to như một ngọn núi khổng lồ, những trưởng lão này đang âm thầm kinh ngạc, chuẩn bị liều cái mạng già này.

Bỗng nhiên, họ thấy con Huyền Quy khổng lồ càng đến gần bờ, thân thể lại càng nhỏ lại, cuối cùng trở nên lớn hơn ngôi nhà lớn nhất trong bộ lạc mấy chục lần.

Lúc này, các trưởng lão mới thấy dưới thân Huyền Quy có một đóa "Công Đức Kim Liên Đài" đang lơ lửng, chậm rãi xoay tròn.

Các trưởng lão này tuy chưa từng thấy, nhưng lại nghe nói rằng đệ tử của nhất mạch Tu Di Sơn, người đã âm thầm bảo vệ Nhân tộc vượt qua vô số kiếp nạn từ rất lâu rồi, có linh bảo mang tính biểu tượng đặc biệt là "Công Đức Kim Liên Đài", "Thất Tình Bạch Liên Đài" và "Lục Dục Hồng Liên Đài".

"Xin hỏi... tiên thú có phải đến từ Tu Di Sơn?" Vị trưởng lão tóc bạc phơ, run rẩy nhất lên tiếng hỏi.

"Ngô là đệ tử 'Huyền Quy' dưới trướng Ba Tiêu Thiên Tôn của Tu Di Sơn!

Đặc biệt phụng sư mệnh đến đây bảo vệ thánh hiền!" Huyền Quy giọng ồm ồm truyền âm nói.

"Quả nhiên là vậy!

Quả nhiên là vậy!" Vị trưởng lão nhất nghe vậy lập tức kích động đến nước mắt lưng tròng, "Thánh tổ phù hộ, thai nhi trong bụng Hoa Tư là điềm lành, không phải là tai họa!" Các trưởng lão khác cũng vui mừng như điên.

Sau khi Hoa Tư vô cớ mang thai cũng không có bất kỳ dị trạng tà dị nào xảy ra, cửu thải hoa quang mà nàng tỏa ra nghe cũng không tà túy.

Nhưng các trưởng lão chung quy vẫn không yên tâm, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nhưng hiện nay được đệ tử của "Tu Di Sơn" danh tiếng lẫy lừng trong Nhân tộc công nhận thai nhi trong bụng Hoa Tư là "thánh hiền", cuối cùng cũng có thể yên tâm rồi.

Huyền Quy sở dĩ xuất hiện ở đây, là vì năm xưa Nữ Oa nương nương từng đề nghị chém giết Huyền Quy để lấy bốn chân làm bốn

cột trời đất!

Nếu lúc đó Huyền Quy bị chém giết vẫn lạc, Nữ Oa nương nương thân là thánh nhân căn bản sẽ không để ý chút nhân quả này.

Nhưng Huyền Quy lại nhờ sự cản trở của Ba Tiêu đạo nhân và Hồng Vân lão tổ mà thoát được một kiếp.

Như vậy, Nữ Oa nương nương liền kết hạ nhân quả với Huyền Quy.

Vốn dĩ dưới thánh nhân đều là con kiến, Nữ Oa nương nương cũng không cần quá để ý đến chút nhân quả với một Chuẩn Thánh, có cơ hội nào đó tiện tay giải quyết là được.

Nhưng trớ trêu thay, Huyền Quy sau đó lại được Ba Tiêu Thiên Tôn thu làm đệ tử!

Ba Tiêu Thiên Tôn lão mưu thâm toán, Nữ Oa nương nương đã có trải nghiệm sâu sắc, có việc cầu người cũng không dám có ý đồ xấu.

Vì vậy Nữ Oa nương nương liền một lòng chỉ nghĩ làm sao để nhanh chóng kết thúc đoạn nhân quả này, tránh để sau này bị Ba Tiêu Thiên Tôn mượn cớ này mà tính kế một phen.

Cho nên, Nữ Oa nương nương đã mượn cơ hội huynh trưởng Phục Hy chuyển thế làm Thiên Hoàng của Nhân tộc, để Huyền Quy có được một hồi công đức, kết thúc nhân quả năm xưa.

Huyền Quy tính cách trầm mặc, không giỏi ăn nói, nói rõ thân phận là để tránh hiểu lầm.

Thấy trưởng lão bộ lạc đã biết tình hình, nó cũng không nói nhiều nữa.

Chỉ thấy Huyền Quy bay thẳng đến trước nhà tranh của Hoa Tư.

Hoa Tư đã sớm bị động tĩnh lớn khi Huyền Quy nổi lên mặt nước

kinh động, đứng ở trước cửa nhà tranh nghe được cuộc đối thoại giữa trưởng lão trong tộc và Huyền Quy.

Cho nên lúc này thấy con Huyền Quy to lớn như một ngọn núi nhỏ bay đến trước mặt, tuy kinh ngạc, nhưng cũng không sợ hãi, nàng duyên dáng thi lễ nói: "Hoa Tư bái kiến Huyền Quy tiên thú!" "Ừ!" Huyền Quy đáp một tiếng, há miệng ra, một quả "Thúy Bì Tiên Lê" trong suốt óng ánh bay về phía Hoa Tư.

"Ăn đi!" Nói xong, Huyền Quy bay trở lại trong Lạc Thủy, chìm xuống đáy sông không thấy tăm hơi.

Hoa Tư vui mừng khôn xiết ăn "Thúy Bì Tiên Lê", chỉ cảm thấy toàn thân khoan khoái, lâng lâng như tiên.

Mặc dù phần lớn linh khí đều hội tụ vào thai nhi trong bụng, nhưng Hoa Tư vẫn nhận được không ít lợi ích.

Từ đó về sau, Huyền Quy mỗi ngày đều từ trong Lạc Thủy đạp sóng ra, mang cho Hoa Tư đủ các loại tiên quả để ăn.

Thủ lĩnh bộ lạc bận rộn với công việc của bộ lạc, mỗi một khoảng thời gian mới có thể tranh thủ đến nhà tranh thăm hỏi tình hình gần đây của con gái.

Một ngày nọ, còn cách nhà tranh một đoạn, ông thấy một con thủy quái khổng lồ đen kịt từ trong Lạc Thủy lao ra, nhắm thẳng vào nhà tranh của con gái.

Cũng không thấy trận pháp khởi động, cũng không thấy trưởng lão trong tộc hiện thân!

Vừa kinh hãi vừa tức giận, thủ lĩnh bộ lạc cũng không quan tâm nhiều nữa, gầm lên một tiếng rồi bay về phía con thủy quái.

Giữa đường lại bị vị trưởng lão nhất vội vàng hiện thân ngăn lại, sau khi biết được chân tướng, thủ lĩnh bộ lạc vui mừng khôn xiết!

Ngày qua ngày, mười tháng trôi qua trong nháy mắt.

Hoa Tư vẫn chưa sinh con.

Huyền Quy lại một lần nữa mang tiên quả đến cho Hoa Tư, Hoa Tư cuối cùng không nhịn được lên tiếng hỏi: "Huyền Quy tiên thú, nay đã gần một năm, vì sao thai nhi trong bụng ta vẫn chưa chào đời?" "Đợi!" Huyền Quy giọng ồm ồm nói, nói xong cũng không quay đầu lại mà trở về trong Lạc Thủy.

Trưởng lão bộ lạc và thủ lĩnh bộ lạc tuy cũng có chút lo lắng, nhưng dù sao cũng có Huyền Quy của Tu Di Sơn ở đây canh giữ, nên vẫn tiếp tục chờ đợi.

Một đêm nọ, Hoa Tư nhìn thấy trời đã tối, như thường lệ đặt xuống bộ áo da thú đang may cho phụ thân, dùng một ít cháo rau dại rồi bắt đầu nghỉ ngơi.

Trong cơn mơ màng, bỗng nhiên tim thắt lại, sinh ra một cảm giác nguy cơ chí mạng, lập tức từ trong giấc mộng kinh tỉnh.

"Keng!" "Keng!" "Keng!"...

Từng tiếng đàn dồn dập vang lên, cửu thải quang hoa từ trong bụng nàng tỏa ra, bao bọc lấy Hoa Tư.

Chương 335

Tiếng đàn lan tỏa ra bốn phương tám hướng, trong hư không cách đầu giường Hoa Tư không đến một trượng, một luồng hắc khí lờ mờ bị tiếng đàn hộ chủ của "Phục Hy Cầm" bức phải hiện thân.

"Ha!

Ha!

Ha!" Luồng hắc khí đó phát ra từng tiếng cười quái dị.

"Đây chính là 'Phục Hy Cầm' trong truyền thuyết sao?

Quả nhiên là một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vô cùng lợi hại!

Lại có thể phát hiện được khí tức của ngô!" "Nhưng điều đó cũng chứng minh lần này ta không tìm sai mục tiêu!

Mấy năm rồi, cuối cùng ngô cũng đã tìm được thánh thai của Thiên Hoàng!

Phục Hy!

Ngươi thật có một người muội muội tốt, đã chế tạo nguyên thần của ngươi đắc thiên độc hậu như vậy!" Luồng hắc khí đó cẩn thận cảm ứng cửu thải hoa quang bảo vệ Hoa Tư, dường như vô cùng hài lòng.

"Chỉ cần ngô có thể thôn phệ nguyên thần chân linh của ngươi, hợp hai làm một với ngươi!

Ta sẽ trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc!

Chưởng khống Nhân tộc thân là nhân vật chính của trời đất!

Kể cả Hồng Quân lão nhi cũng không làm gì được ta!" Luồng hắc

khí đó đắc ý dương dương cười nói.

"Đến lúc đó không ai có thể ngăn cản ngô đông sơn tái khởi!

Thế giới Hồng Hoang vẫn sẽ nằm trong tay ngô!

Trục xuất Hồng Quân lão nhi, chưởng ác thiên đạo cũng chỉ là chuyện sớm muộn!" Luồng hắc khí đó phát động công kích mãnh liệt về phía cửu thải hoa quang, muốn chui vào bụng Hoa Tư để thôn phệ nguyên thần chân linh của Phục Hy, thay thế nó!

"Keng!" "Keng!" "Keng!"...

Tiếng đàn "Phục Hy Cầm" càng lúc càng mạnh, từng đạo âm ba công kích về phía luồng hắc ảnh.

"Bỏ cuộc đi!

Uy năng tự động hộ chủ của một kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo quèn sao có thể cản được công kích của ngô!" Luồng hắc ảnh đó không ngừng lên tiếng đả kích, làm lung lay ý thức chống cự của Hoa Tư.

"Cũng đừng hy vọng có ai đến cứu!

Trong thế giới Hồng Hoang, ngay cả Hồng Quân lão nhi cũng không thể tìm ra bất kỳ hành tung nào của ngô!

Ngoan ngoãn nhận mệnh đi!" Luồng hắc ảnh đó vô cùng quỷ dị, xuất quỷ nhập thần, nhanh chóng né tránh công kích âm ba của "Phục Hy Cầm", đến trước mặt Hoa Tư, từng bước phá vỡ sự bảo vệ của cửu thải hoa quang, tiến về phía bụng của Hoa Tư.

"Hưu!" Bỗng nhiên bên ngoài nhà vang lên một tiếng quát lớn ồm ồm.

"Ầm!" Căn nhà tranh trong nháy mắt vỡ nát, thân ảnh khổng lồ như một ngọn núi nhỏ của Huyền Quy từ trên trời giáng xuống.

Một đóa "Công Đức Kim Liên" bỗng nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Hoa Tư, hơi ép lui luồng hắc ảnh!

"Vút!" Thân ảnh của Hoa Tư bị Huyền Quy trong nháy mắt dùng đại pháp lực kéo đến trước mặt, chỉ cần há miệng ra, cái miệng to lớn mở rộng, một ngụm nuốt Hoa Tư vào bụng!

"Ông!" Khí tức của Huyền Quy chấn động, một luồng pháp lực Chuẩn Thánh hùng hậu bùng nổ, một cái lồng bảo vệ bằng pháp lực hình dạng mai rùa khổng lồ hư ảo bao bọc lấy nó và Hoa Tư bên trong!

"Hử?

Lại có một tiểu gia hỏa trốn trong nước à?" Trong luồng hắc khí đó phát ra tiếng cười khanh khách sắc nhọn.

"Phanh!" Huyền Quy cũng không nói gì, thân thể nặng nề rơi xuống mặt đất, chỉ toàn lực bảo vệ Hoa Tư, đầu, bốn chân, đuôi đều rụt vào trong mai rùa.

"Vút!" Luồng hắc ảnh đó lại một lần nữa lao tới, nhưng lại bị lồng bảo vệ màu đen bên ngoài thân thể Huyền Quy ngăn chặn cứng rắn, khó có thể tiến thêm một tấc.

"Chết tiệt!" Hắc ảnh giận dữ quát mắng.

Vừa rồi lúc va chạm với Hoa Tư, nó không dám dùng sức mạnh lớn, sợ gây tổn thương cho thân thể yếu ớt của Hoa Tư.

Từ đó ảnh hưởng đến sự phát triển của thánh thai trong bụng, đó chính là thân thể mà nó sẽ dựa vào để tu luyện sau này!

Nhưng hiện nay Hoa Tư đã bị Huyền Quy nuốt vào trong bụng, chỉ cần không giết chết Huyền Quy thì sẽ không gây tổn thương cho Hoa Tư.

Hắc ảnh vốn cho rằng với thủ đoạn quỷ dị của mình, đối với tu sĩ tầm thường chỉ cần tùy ý ra tay là có thể công phá phòng ngự của đối phương.

Nhưng không ngờ lại mấy lần tấn công vô hiệu, hắc ảnh lập tức tức giận đến phát điên, quyết định toàn lực tấn công.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Hắc ảnh mấy lần va chạm đều không thành công, vô cùng kinh ngạc hô lên: "Sao có thể?" Hắc ảnh lại một lần nữa dùng hết mười hai phần sức lực hóa thành một cây trường thương màu đen đâm về phía Huyền Quy!

Huyền Quy cảm giác được nguy cơ, trong cơ thể tuôn ra sương mù màu đen, trên lưng xuất hiện một hư ảnh ngọn núi hiểm trở lởm chởm, dường như muốn đâm thủng bầu trời, bao bọc lấy thân thể Huyền Quy bên trong.

"Ông!" Hư ảnh ngọn núi đó phát ra một tiếng nổ trầm thấp.

Một luồng khí lãng có thể nhìn thấy bằng mắt thường lao về phía cây trường thương do hắc ảnh hóa thành!

"Ầm!" Trường thương màu đen và khí lãng ầm ầm va chạm, đâm thủng khí lãng, gian nan tiến về phía trước.

"Đinh!" Nhưng khi va phải hư ảnh ngọn núi lại bị một lực lượng khổng lồ phản chấn trở lại!

"Hừ!

Nguyên là con Huyền Quy nhỏ may mắn ở Bắc Hải năm xưa!

Vừa sinh ra đã hấp thu một phần tinh huyết do Hỗn Độn ma thần Quy Sơn để lại!" Trong ngữ khí của hắc khí mang theo sự cảm khái mãnh liệt.

“Không ngờ hiện nay lại tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh!

Nhưng cũng vì nguyên nhân tinh huyết của Hỗn Độn ma thần Quy Sơn mà mãi không thể hóa hình ra được nhỉ!” Hắc khí lộ ra ngữ khí hả hê.

“Năm xưa nếu không sợ kinh động đến Hồng Quân lão nhi, ngô sao có thể tha cho ngươi!” Hắc khí đột nhiên lại sát khí bùng phát.

“Ngươi là ai?” Huyền Quy giọng ồm ồm hỏi.

Nó cũng hôm nay mới biết được lai lịch của luồng tinh huyết mà mình đã hấp thu khi trời đất mới phân chia, cũng mới biết được nguyên nhân mình mãi không thể hóa hình.

Chuyện này ngay cả bản thân nó cũng không rõ ràng, ngay cả lão sư Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không rõ ngọn ngành, vậy mà luồng hắc khí trước mặt lại nói như thật, rành mạch!

“Hắc hắc!

Hỏi lai lịch của ngô!

Ha ha!

Chương 336

Ngươi cũng có tư cách biết thân phận của ngô sao!" Hắc khí ha ha cuồng tiếu mấy tiếng.

"Ngô chính là Ma Tổ La Hầu!" Hắc khí ngạo nghễ nói.

"Đừng có tự dát vàng lên mặt mình!" Bỗng nhiên trong hư không bên cạnh Huyền Quy truyền đến một tiếng hừ lạnh.

Ba Tiêu Thiên Tôn, Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Đại Tiên và Hồng Vân lão tổ thân ảnh nhanh chóng hiện ra.

"Nhiều nhất chỉ có thể là một luồng tàn hồn của Ma Tổ La Hầu, ở trong 'Ma Giới' từ từ hồi phục được mấy phần nguyên khí mà thôi!

Để ta đoán, ngươi nên là tàn hồn của Ma Tổ La Hầu trong 'Thí Thần Thương', thứ đã độn nhập 'Ma Giới' trở thành trụ cột của Ma Giới nhỉ!" Ba Tiêu Thiên Tôn hắc hắc cười nói.

"Sao ngươi biết!" Hắc ảnh lập tức kinh hãi kêu lên!

"Nguyên là thật à!

Bản tọa chỉ thuận miệng đoán mò, không ngờ ngươi lại dễ dàng bị dọa như vậy!

Có thể thấy linh trí của ngươi cũng đã bị tổn thương nghiêm trọng!" Ba Tiêu Thiên Tôn khẽ lắc đầu.

"Năm xưa bản tọa tận mắt chứng kiến cảnh tượng Ma Tổ La Hầu bị Đạo tổ Hồng Quân và Dương Mi lão tổ đánh giết!

Tự nhiên có một chút hiểu biết, sau đó dựa theo lẽ thường suy đoán một phen cũng đoán được tám chín phần mười rồi!" "Nguyên là ngươi!

Ba Tiêu đạo nhân!

Nhưng hiện tại ngươi chỉ là phân thân Ba Tiêu Thiên Tôn thôi nhỉ!

Kia là phân thân của Trấn Nguyên Tử, Trấn Nguyên Đại Tiên!

Vị thánh nhân bên cạnh ngươi là Hồng Vân lão tổ rồi nhỉ!" Luồng hắc ảnh đó bỗng nhiên bình tĩnh lại!

"Năm xưa chính các ngươi đã phá hỏng đại sự của ngô!

Nếu không phải các ngươi ngấm ngầm thi triển thủ đoạn bảo vệ trong địa mạch của Tây phương đại lục!

Nếu không phải các ngươi phá hủy 'Tu Di Sơn', một trong những trận nhãn của trận pháp huyết tế Hồng Hoang vạn tộc của ngô!

Ngô sao có thể bại trong tay Hồng Quân lão nhi!" Hắc ảnh dùng ánh mắt căm hận nhìn chằm chằm Ba Tiêu Thiên Tôn!

"Ồ?

Ngươi lại hiểu biết không ít nhỉ!

Xem ra ngươi đã ẩn nấp trong thế giới Hồng Hoang một thời gian dài rồi!

Đã thăm dò được không ít tin tức!" Ba Tiêu Thiên Tôn tiếp tục moi lời từ hắc ảnh tàn hồn của Ma Tổ La Hầu.

"Hắc hắc!

Vu Yêu nhị tộc đại chiến, Hồng Hoang đại lục vỡ thành năm khối đông tây nam bắc trung! 'Phong Ma Đại Trận' mà Hồng Quân lão nhi bố trí năm xưa cũng xuất hiện vết nứt!

Ngô liền phân ra một đạo ma ảnh xuyên qua khe nứt đến thế giới Hồng Hoang!" Hắc ảnh cũng không giấu giếm, trực tiếp nói.

"Vừa hay lại biết được tin tức Nhân tộc đại hưng, Thiên Hoàng

đứng đầu Tam Hoàng sắp xuất thế, sau khi tìm kiếm một thời gian dài cuối cùng cũng tìm được thân chuyển thế của Phục Hy Thiên Hoàng!" "Ba Tiêu Thiên Tôn, ngươi cũng đừng đắc ý, ngô nói cho ngươi biết, vì Hồng Hoang đại lục bị tổn hại, những chỗ vỡ nát của 'Phong Ma Đại Trận' nhiều vô số kể, muốn vá lại cũng tuyệt đối không thể nào!" "Trừ phi ngươi có bản lĩnh khôi phục Hồng Hoang đại lục về nguyên trạng!

Đáng tiếc kể cả Hồng Quân lão nhi cũng khó có thể làm được điều đó!" Hắc ảnh tiếp tục cười quái dị.

"Hôm nay ba người các ngươi cùng đến, ngô không phải là đối thủ, nhưng các ngươi không thể nào lúc nào cũng canh giữ bên cạnh Phục Hy Thiên Hoàng được, ngô lại có thể tùy thời tùy chỗ đoạt xá nó!

Cứ chờ xem!" "Còn nữa!

Ba Tiêu Thiên Tôn!

Ngô sớm muộn gì cũng sẽ đoạt lại 'Tu Di Sơn'!

Đến lúc đó tất cả các ngươi đều phải chết!" Hắc ảnh nói xong liền ầm ầm tan biến, biến mất không dấu vết!

"Đây chỉ là một ma ảnh hóa thân của tàn hồn Ma Tổ La Hầu tu luyện lại!

Tụ tán vô hình, tùy tâm sở dục, bất cứ lúc nào cũng có thể chủ động tan biến trở về 'Ma Giới'!

Chúng ta căn bản không bắt được, Đạo tổ Hồng Quân đến đây cũng không có cách nào!" Ba Tiêu Thiên Tôn thở dài một hơi.

"Thiên Đạo tại thượng, tàn hồn Ma Tổ La Hầu đã phục tô, phái Ma Ảnh xâm nhập Hồng Hoang, ý đồ đoạt xá thánh thai của Phục Hy Thiên Hoàng, đã bị bản tọa kinh lui.

Việc này cần Thiên Đạo xử trí!" Ba Tiêu Thiên Tôn dõng dạc cất tiếng, đem chuyện này báo cho Đạo Tổ Hồng Quân.

Phiền phức lớn như Ma Tổ La Hầu nên giao cho lão đối đầu như Đạo Tổ Hồng Quân đi mà đau đầu, Ba Tiêu Thiên Tôn đâu có ngốc mà đi đối phó với loại phiền toái này.

"Ầm!" Ngoài cửu thiên truyền đến tiếng sấm rền vang, Thiên Đạo chấn nộ.

Ma Đạo chính là tử đối đầu của Thiên Đạo, vậy mà lại bị đối phương âm thầm lẻn vào nhà phá hoại mà không hề hay biết, còn cần một Ba Tiêu Thiên Tôn vốn chẳng ưa gì mình nhắc nhở, Thiên Đạo sao có thể không tức giận!

"Vù!" Trên bầu trời xuất hiện một con mắt khổng lồ vô tình, lạnh lẽo, chính là "Thiên Nhãn"!

Từ trong Thiên Nhãn bắn ra thần quang soi rọi trời đất, tiến hành dò xét tỉ mỉ khu vực lân cận.

Hồi lâu sau, cuối cùng cũng chiếu rọi ra được từng luồng ma khí còn sót lại của Ma Ảnh La Hầu trong không khí.

"Ma Ảnh La Hầu từng nói, đại lục Hồng Hoang vỡ nát dẫn đến 'Ma Giới' và 'Phong Ma Đại Trận' xuất hiện vô số vết nứt!

Mong Thiên Đạo cẩn thận xử lý, tránh để Ma Đạo thừa cơ thẩm thấu, nhiễu loạn thế giới Hồng Hoang!" Ba Tiêu Thiên Tôn cảnh báo.

"Ầm!" Ngoài cửu thiên lại vang lên một tiếng sấm rền trời, dường như đang đáp lại lời cảnh báo của Ba Tiêu Thiên Tôn, lại dường như đang trút giận nỗi bất mãn trong lòng.

"Vụt!" Ánh sáng của "Thiên Nhãn" men theo dấu vết ma khí còn sót lại của Ma Ảnh La Hầu, truy lùng về phía xa.

Ba Tiêu Thiên Tôn nhìn về phía Huyền Quy, hài lòng gật đầu nói: "Thì ra thân thế của ngươi có ẩn tình như vậy, thảo nào lại đặc thù đến thế." "Việc này đệ tử cũng vừa mới biết, trong lòng có chút vui mừng, cũng có chút hoảng sợ!" Huyền Quy thành thật đáp.

"Vi sư cùng nhị sư thúc của ngươi sẽ đến nơi ngươi sinh ra ở Bắc Hải tra xét một phen, cũng để xác định lời của La Hầu có thật hay không!" Ba Tiêu Thiên Tôn nói.

"Tam đệ, nơi Phục Hy Thiên Hoàng này tạm thời do đệ trông coi, Ô Vân Tiên sẽ đến ngay sau đó!" Ba Tiêu Thiên Tôn dặn dò một tiếng.

"Ma Tổ La Hầu gian xảo mưu hoạt, vừa rồi tuy biểu hiện thần trí không minh mẫn, nhưng ai có thể đảm bảo đó không phải là cố ý, là phương pháp mê hoặc chúng ta, cần phải toàn thần đề phòng, tuyệt đối không được đại ý!" "Đại huynh yên tâm, có ta ở đây, tuyệt đối sẽ không cho lão ma đầu La Hầu bất kỳ cơ hội nào!" Hồng Vân Lão Tổ nói, rồi trực tiếp hóa ra bản thể.

Một đám mây hồng trong suốt linh tú bao bọc lấy Hoa Tư vừa được Huyền Quy thả ra từ trong bụng.

"Sư huynh yên tâm, ba người chúng ta cũng sẽ cùng Hồng Vân lão tổ trấn thủ, nhất định không để kẻ xấu có cơ hội!" Lời vừa dứt.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ba vị cưỡi Hỏa Kỳ Lân, Ngọc Kỳ Lân và Ngũ Thải Kỳ Lân từ xa phiêu nhiên bay tới!

Những năm này Nhân tộc khí vận đại thịnh, Toại Nhân Thị đã có thực lực tương đương Tam Thi Chuẩn Thánh.

Chương 337

Hữu Sào Thị và Truy Y Thị yếu hơn một chút, cũng có thực lực miễn cưỡng đạt tới Tam Thi Chuẩn Thánh!

"May mà có sư huynh phái người đến bảo vệ, nếu không để cho gian kế của Ma Tổ La Hầu kia thành công, thực sự là tai họa của Nhân tộc ta!" Toại Nhân Thị may mắn nói.

"Sư đệ, sư muội đích thân đến sao?" Ba Tiêu Thiên Tôn cười nói.

"Có sư huynh báo trước, chúng ta vẫn luôn chú ý chuyện của Hoa Tư.

Sư đệ ta vốn không muốn can thiệp nhiều, để Phục Hy Thiên Hoàng tự nhiên trưởng thành là thỏa đáng nhất!" "Nhưng trước đó ba người chúng ta đang tu luyện, bỗng nhiên đồng thời cảm giác được khí vận Nhân tộc báo động!

Liền biết chắc chắn Phục Hy Thiên Hoàng đã xảy ra chuyện bất thường, vội vàng chạy đến, không ngờ lại chậm một bước!" Toại Nhân Thị giải thích.

"Ừm!

Khí vận Nhân tộc đang trên đà phát triển, Ma Tổ La Hầu mưu đồ với Nhân tộc, tuy ma đạo quỷ dị có thể tránh được sự dò xét của Thiên Đạo, nhưng không thể tránh được cảm ứng của khí vận Nhân tộc!" Ba Tiêu Thiên Tôn nghe vậy liên tục gật đầu.

"Phục Hy Thiên Hoàng tuy đã uống 'canh Mạnh Bà', qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế đầu thai, tạm thời quên đi chuyện cũ!" "Nhưng nguyên thần chân linh được Nữ Oa nương nương dùng lực tạo hóa và lực công đức nuôi dưỡng, cộng thêm bản thân có túc tuệ từ tiền thế,

cũng không cần lo lắng việc đun sôi cho mau chín!" "Nếu sư đệ sư muội đã đến rồi, vậy mỗi ngày hãy giúp làm 'thai giáo' đi!

Có thể tăng cường thêm cảm giác thuộc về Nhân tộc, cho dù sau này thức tỉnh ký ức tiền thế, cũng sẽ nghiêng về Nhân tộc hơn, không phải Yêu tộc." Ba Tiêu Thiên Tôn đại khái giải thích thế nào là "thai giáo", thế nào là giáo dục tư tưởng, làm sao để ngưng tụ cảm giác thuộc về và lực gắn kết của một người.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị nghe mà hứng thú, liên tục gật đầu, còn Trấn Nguyên Đại Tiên và Hồng Vân Lão Tổ thì đã quen không thấy lạ, trong "Linh Giáo" và "Tu Di Sơn" đã sớm thực hành một bộ lý niệm giáo dục, tăng cường lực gắn kết của đệ tử.

Sau khi giao phó xong xuôi, Ba Tiêu Thiên Tôn liền mang theo Trấn Nguyên Đại Tiên và Huyền Quy một đường xuyên qua không gian hướng về Bắc Hải.

Khi Huyền Quy trở lại nơi mình sinh ra và lớn lên, không khỏi cảm khái vạn phần.

Vì tốc độ chậm, lại kế thừa tính cách của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn, thích tĩnh không thích động.

Cho nên từ lúc sinh ra, ngoại trừ lúc Đạo Tổ Hồng Quân thành Thánh, tuyên cáo với Hồng Hoang chuẩn bị giảng đạo tại "Tử Tiêu Cung".

Vì khát vọng pháp môn tu luyện, Huyền Quy đã rời khỏi nơi này, chậm rãi bay về phía ngoại vi Hỗn Độn.

Đáng tiếc, khi cuối cùng đến được rào cản biên giới thế giới Hồng Hoang, lại nghe được tin dữ rằng số lượng ba ngàn khách trong "Tử Tiêu Cung" đã đủ!

Thế là, Huyền Quy chỉ đành chậm rãi bay trở về Bắc Hải.

Sau lần đó, y cũng dứt bỏ ý niệm đến "Tử Tiêu Cung" nghe đạo, chỉ dựa vào truyền thừa tàn khuyết của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn mà tự mình mò mẫm tu luyện.

Mấy lần Hồng Hoang chấn động trước đây, Bắc Hải bị ảnh hưởng, Huyền Quy cũng đều ra tay bảo vệ an toàn cho Bắc Hải.

Chỉ cần hiện ra chân thân, liền có thể trực tiếp trấn áp hơn nửa Bắc Hải, uy thế còn mạnh hơn cả Huyền Vũ.

Chỉ là Huyền Quy so với Huyền Vũ càng không thích lộ diện.

Huyền Vũ từ sau khi kết thành đạo lữ với Bắc Hải Long Tộc Đại Công Tước Chủ, danh tiếng ở Bắc Hải ngày càng vang dội, sau này trở thành một trong Tứ Linh.

Huyền Quy thì vẫn chỉ tồn tại trong truyền thuyết của các tu sĩ Bắc Hải, thậm chí có sinh linh Bắc Hải còn tưởng y là một ngọn hải ngoại thần sơn thần xuất quỷ một ở Bắc Hải!

Lần cuối cùng chính là Huyền Quy ở Bắc Hải dưới đề nghị của Nữ Oa nương nương đã bị chư Thánh trực tiếp bắt đến "Bất Chu Sơn", chuẩn bị chém giết, dùng tứ chi của y chống đỡ bốn phương trời đất.

May mà được Hồng Vân Lão Tổ cứu giúp, được Ba Tiêu Thiên Tôn thu làm đệ tử mới thoát khỏi vận mệnh trắc trở.

"Lão sư, nhị sư thúc!

Đây là nơi đệ tử sinh ra!" Huyền Quy dừng chân tại một rãnh biển sâu, hướng Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên giới thiệu.

"Khi xưa trời đất mới mở, đệ tử vừa mới sinh ra, linh tính vẫn còn mông lung, đã bị một khối tinh huyết ma thần bất ngờ xuất hiện bao bọc..." Huyền Quy kể chi tiết từng chút một trong quá trình trưởng thành của mình.

Ba Tiêu Thiên Tôn khẽ nhíu mày, mức độ nhạy bén của nguyên thần hắn có thể đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, vừa đến nơi này đã cảm thấy có chút không ổn!

Phân thân của Ba Tiêu Thiên Tôn được luyện chế từ tinh huyết hoàn chỉnh của Hỗn Độn Ma Thần Thôn Phệ đã thành hình và sinh ra linh trí.

Lấy đầu lâu của Hỗn Độn Ma Thần bí ẩn làm hạt nhân, dùng bí pháp phân thân độc đáo luyện thành, hoàn toàn khác với phân thân thông thường.

Cường độ nguyên thần của phân thân Ba Tiêu Thiên Tôn tuy trong thời gian ngắn không thể so với bản tôn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng tầng thứ, cảnh giới nguyên thần lại không hề thua kém.

Tuy cùng là phân thân, nhưng phân thân của Trấn Nguyên Đại Tiên dù có tư chất đỉnh cao trong thế giới Hồng Hoang, so với phân thân của Ba Tiêu Thiên Tôn vẫn có sự khác biệt một trời một vực.

Cho nên, có được cảnh giới nguyên thần mạnh mẽ như vậy, Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên nhạy bén hơn Trấn Nguyên Đại Tiên nhiều.

"Đại huynh, có gì bất thường sao?" Trấn Nguyên Đại Tiên tuy chưa phát hiện ra.

Nhưng Trấn Nguyên Đại Tiên đối với Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên vô cùng hiểu rõ, vừa nhìn thần sắc của y liền biết có chuyện, vội vàng truyền âm hỏi.

"Nhị đệ, xem ngọn núi dốc đứng bên cạnh rãnh biển kia có gì không ổn?" Ba Tiêu Thiên Tôn hỏi lại.

"Ngọn núi?" Hai bên rãnh biển vốn có vô số ngọn núi, ánh mắt Trấn Nguyên Đại Tiên theo Ba Tiêu Thiên Tôn nhìn sang, quan sát kỹ lưỡng hồi lâu cũng không phát hiện bất kỳ điều gì bất thường.

Nhưng Trấn Nguyên Đại Tiên biết Ba Tiêu Thiên Tôn tuyệt đối sẽ không nói bừa, liền tế ra Địa Mạch Thai Mô "Địa Thư"!

Rãnh biển tuy nằm dưới đáy Bắc Hải, nhưng vẫn thuộc phạm vi của Địa Mạch Thai Mô.

"Hử?" Có "Địa Thư" trợ giúp, Trấn Nguyên Đại Tiên cuối cùng cũng phát hiện ra điểm không ổn!

"Ngọn núi đáy biển kia so với những ngọn khác có điểm khác biệt..." Trấn Nguyên Đại Tiên bất giác lại gần ngọn núi đáy biển dị thường kia.

"Nhưng nhìn từ bề mặt, từ khí tức, bất kể tra xét từ phương diện nào cũng không khác gì những ngọn núi khác, còn liền thành một thể với chúng!

Nếu không có 'Địa Thư', ta căn bản không thể nhận ra bất kỳ điều gì bất thường!" Trấn Nguyên Đại Tiên lúc này vẫn khó mà chấp nhận cảnh tượng trước mắt, tay nâng "Địa Thư" đi quanh ngọn núi kia ba vòng mới dừng bước.

"Đại huynh!

Rốt cuộc thứ này là cái gì?

Dù ta biết nó không phải núi đáy biển, nhưng vẫn không biết nó là gì!" Trấn Nguyên Đại Tiên khó hiểu nói.

"Nếu ta không đoán sai, đây hẳn là một phần thân thể của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn, năm xưa trong khai thiên đại kiếp bị Bàn Cổ đại thần triệt để xóa sổ sinh cơ, rơi xuống nơi này!" Ba Tiêu Thiên Tôn thấp giọng nói.

"Những tinh huyết dung hợp trong cơ thể Huyền Quy, chính là từ phần thân thể này thoát ra! 'Quy Sơn'!

Hỗn Độn Ma Thần này đã lấy 'Quy Sơn' làm danh hiệu, ắt hẳn có điểm đặc biệt ở phương diện này!" Ba Tiêu Thiên Tôn tiếp tục giải thích: "Huyền Quy tuy là quy tộc, nhưng bất luận là Lão Quy Thừa Tướng hay Huyền Vũ, cũng không có ai đặc biệt như Huyền Quy, tốc độ chậm đến đáng sợ!

Tu luyện đến giai đoạn Chuẩn Thánh vẫn không thể hóa hình!" "Lúc Huyền Quy toàn lực phòng ngự trước đây, sau lưng xuất hiện hư ảnh một ngọn núi, lực phòng ngự mạnh đến mức ngay cả Ma Ảnh của Ma Tổ La Hầu cũng không làm gì được!" "Cho nên lúc đó trong lòng bản tọa đã có một tia nghi ngờ...

Chắc hẳn Hỗn Độn Ma Thần 'Quy Sơn' có đặc tính hành động chậm chạp, cũng chính vì vậy nên dù có lực phòng ngự mạnh mẽ như thế vẫn chết dưới 'Khai Thiên Phủ' của Bàn Cổ đại thần!" "Nếu đã như vậy, lượng lớn tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn rơi tại nơi Huyền Quy sinh ra, thì có khả năng rất cao cũng sẽ có thân thể rơi ở gần đó!

Vì vậy, với tâm thái thử một lần, bản tọa mới muốn tra xét một phen!" Ba Tiêu Thiên Tôn kể lại suy đoán của mình.

"Bản tọa sớm đã nghi ngờ trong lòng, bản thể Ma Thần của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn hẳn là một ngọn Hỗn Độn Thần Sơn!

Phần thân thể còn lại nhất định cũng có hình dạng ngọn núi, sau khi có suy đoán như vậy, phân biệt kỹ lưỡng, mới nhìn ra được sự bất thường của ngọn núi này!" Sự thật gần như giống hệt suy đoán của Ba Tiêu Thiên Tôn, Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn bị Bàn Cổ đại thần dùng "Khai Thiên Phủ" chém đủ ba búa mới vẫn lạc, nguyên thần chân linh bị triệt để nghiền nát.

Đại bộ phận thân thể cũng bị "Khai Thiên Phủ" chém thành bột mịn, trở về Hỗn Độn, cống hiến không ít sức mạnh cho sự hình thành

của vạn ngàn thần sơn trong thế giới Hồng Hoang.

Chương 338

Chỉ còn lại một đoạn thân thể nhỏ văng ra, rơi xuống Bắc Hải!

Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn có đặc tính "quy sơn", sau khi chết thân thể cũng quy về hình dáng ngọn núi, đoạn thân thể nhỏ kia liền nối liền với ngọn núi gần đó, trở về bản thể ngọn núi.

Tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần thì bị bài xích ra ngoài, vừa vặn rơi vào cơ thể Huyền Quy vừa mới ra đời!

"Ngọn núi này đã dung hợp phần nào với các ngọn núi đáy biển và địa mạch, phiền nhị đệ dùng 'Địa Thư' tương trợ, tách nó ra khỏi các ngọn núi và địa mạch khác!" Ba Tiêu Thiên Tôn phân phó một tiếng, Trấn Nguyên Đại Tiên lập tức ra tay, chỉ một lát sau đã tách ngọn núi kia ra.

"Huyền Quy đồ nhi!

Vi sư sẽ giúp con dùng lực huyết mạch của bản thân thu lấy ngọn núi này, sau đó có thể từ từ luyện hóa nó thành một kiện linh bảo 'Quy Sơn Ấn'!" "Vi sư sẽ nhờ tam sư thúc và sư nương của con dùng 'Thiên Ân Hồ Lô' và 'Càn Khôn Đỉnh' để nâng cao phẩm giai cho nó!" Ba Tiêu đạo nhân sắp xếp.

Vì ngọn núi này và huyết mạch trong cơ thể Huyền Quy vốn cùng một nguồn gốc, lại có Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên giúp đỡ, Huyền Quy rất nhanh đã thu nó vào trong cơ thể.

"Đi!" Ba Tiêu Thiên Tôn bay người rời khỏi nơi này.

Sau khi trở về bờ Lạc Thủy, Huyền Quy tiếp tục ngày ngày mang tiên quả đến cho Hoa Tư, nuôi dưỡng thánh thai.

Hồng Vân Lão Tổ thì dùng "Thiên Ân Hồ Lô" giúp Huyền Quy ôn

dưỡng ngọn núi kia, nâng cao phẩm chất của nó.

Sau đó Huyền Quy luyện chế nó thành linh bảo "Quy Sơn Ấn", lại qua "Càn Khôn Đỉnh" nâng cấp, trở thành một kiện linh bảo công kích mạnh mẽ có uy lực sánh ngang "Phiên Thiên Ấn".

Đây đều là chuyện về sau, lúc này Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên đã quay trở lại Tây phương đại lục, đi khắp cả Tây Ngưu Hạ Châu, quả nhiên tìm thấy rất nhiều vết nứt nhỏ của "Ma Giới".

"Những vết nứt này tuy hiện tại không đủ để Ma tộc trốn thoát, càng đừng nói đến Ma Ảnh của Ma Tổ La Hầu, chắc chắn cần một thông đạo vô cùng đặc thù mới có thể từ 'Ma Giới' lẻn vào thế giới Hồng Hoang!" "Nhưng cũng không thể xem thường, nếu mặc kệ không quản, những vết nứt này sẽ dần dần mở rộng, không biết đến một ngày nào đó trong tương lai sẽ gây ra tai nạn lớn, cho nên chúng ta phải giải quyết mối họa ngầm này!" Trấn Nguyên Đại Tiên lo lắng nói.

"Trong Ma tộc có một tộc quần vô cùng đặc thù gọi là 'Tâm Ma', vô hình vô tướng, khó lòng phòng bị, giỏi nhất là mê hoặc lòng người!" Ba Tiêu Thiên Tôn nhíu mày nói.

"Năm xưa trong Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc, không ít cao tầng đều bị Tâm Ma mạnh mẽ khống chế, trở thành đồng bọn, âm thầm giúp Ma Tổ La Hầu châm ngòi thù hận và lửa giận giữa tam tộc, thúc đẩy Long Hán đại kiếp bùng nổ!" "Bần tọa quyết định trước tiên dùng 'Công Đức Kim Liên' trấn áp những vết nứt nhỏ này, đồng thời phái giáo chúng đắc lực của 'Linh Giáo' phân bố ở các nơi giám thị động tĩnh của những vết nứt này, nếu có dị tượng lập tức ứng phó!" Ba Tiêu Thiên Tôn đưa ra đối sách.

"Trong 'Chiêu Hồn Hồ Lô' của nhị đệ có một luồng nguyên thần

của mỗi một giáo chúng 'Linh Giáo' và đệ tử 'Tu Di Sơn', vi huynh sẽ dùng 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' phối hợp với đệ." "Phải luôn chú ý sự biến hóa của nguyên thần, để tránh có người bị Ma tộc đoạt xá hoặc khống chế!" Ba Tiêu Thiên Tôn hiểu rõ, phòng bị Ma tộc quỷ dị khó lường, len lỏi khắp nơi, cẩn thận thế nào cũng không thừa!

Không chỉ nhánh "Tu Di Sơn" của Ba Tiêu Thiên Tôn đang triệt để tự kiểm tra, mà tất cả các đại năng trên đại lục Hồng Hoang đều đang kiểm tra nội bộ xem có bị Ma tộc xâm nhập hay không.

May mà những vết nứt của "Ma Giới" dường như xuất hiện trong thời gian khá ngắn, ngoài Ma Ảnh của La Hầu, các Ma tộc khác không có năng lực vượt giới.

Bao gồm cả Đạo Tổ Hồng Quân, chư Thánh cùng tất cả các đại năng đều đang tìm mọi cách để vá lại những vết nứt thông với "Ma Giới".

Nhưng cuối cùng tất cả đều phát hiện, quả nhiên giống như lời Ma Tổ La Hầu đã nói, bất kể thế nào, dù Đạo Tổ Hồng Quân tự mình ra tay cũng không thể xóa bỏ những vết nứt này, chỉ có thể tạm thời phong ấn.

Trừ khi có năng lực khiến cho đại lục Hồng Hoang đã tứ phân ngũ liệt khôi phục lại nguyên trạng, nhưng đó là chuyện tuyệt đối không thể!

Xuân qua thu đến, thời gian trôi chảy, năm này qua năm khác, thoáng chốc đã qua.

Nháy mắt một cái, mười hai năm thời gian vội vã trôi đi.

Một ngày nọ, Huyền Quy mang đến cho Hoa Tư một quả tiên quả đặc biệt – Nhâm Thủy Bàn Đào!

Hoa Tư những năm này gần như đã ăn hết các loại linh quả

thường thấy trong thế giới Hồng Hoang, thân thể của nàng sớm đã được linh khí trong tiên quả cải tạo thành tiên thể.

Chỉ cần bắt đầu tu luyện, tốc độ giai đoạn đầu sẽ nhanh hơn người khác gấp trăm ngàn lần, rất nhanh có thể đạt được thành tựu nhỏ.

Cho nên nhãn quang của Hoa Tư cũng trở nên lợi hại, liếc mắt một cái đã nhận ra tiên quả Huyền Quy mang đến hôm nay không hề tầm thường.

"Huyền Quy đại tiên!

Ngài đến rồi!" Hoa Tư từ sau khi được Huyền Quy cứu khỏi Ma Ảnh hắc khí, đã đổi cách xưng hô Huyền Quy thành đại tiên.

Hoa Tư nhiệt tình chào hỏi Huyền Quy, chỉ thấy Huyền Quy khẽ gật đầu đáp lại.

Nàng sớm đã quen với sự trầm mặc ít lời của Huyền Quy, cũng không để ý, tự mình dùng một giọng điệu vui vẻ đặc trưng hỏi.

"Huyền Quy đại tiên, Hồng Vân Thánh Nhân khi nào mới quay lại ạ!

Ngài ấy đã rời đi một thời gian rồi!" Hoa Tư mong chờ hỏi.

Hồng Vân Lão Tổ tính tình hòa nhã, không có cái giá của Thánh nhân, chung sống rất tốt với Hoa Tư.

"'Tu Di Sơn' có biến cố, cần Hồng Vân sư thúc về núi xử lý!" Huyền Quy ồm ồm đáp.

"A?" Hoa Tư có chút kinh ngạc, nàng vốn tưởng chỉ là Hồng Vân Lão Tổ tùy ý rời đi, không ngờ lại thật sự có chuyện lớn xảy ra, "Vấn đề gì ạ?

Lại cần Thánh nhân tự mình xử lý?" "Ta không biết!" Nhiệm vụ

duy nhất của Huyền Quy hiện tại là chăm sóc tốt cho Hoa Tư và Phục Hy Thiên Hoàng trong bụng, những chuyện khác y không cần bận tâm, cũng không quản nhiều.

Thầm nói trong truyện, nguyên là không lâu trước đó, hải nhãn của tứ hải Đông Tây Nam Bắc, nơi có "Phong Ma Đại Trận", đều phải chịu sự tấn công mãnh liệt từ Ma tộc bị phong ấn trong "Ma Giới".

Dường như toàn bộ Ma tộc trong "Ma Giới" đều dốc toàn bộ lực lượng, những Ma tộc này như thể hoàn toàn điên cuồng, căn bản không màng hy sinh, không tiếc giá nào, đột nhiên phát động toàn lực công kích.

Từng Ma tộc một xông đến trước "Phong Ma Đại Trận" rồi trực tiếp tự bạo, dưới sự tấn công điên cuồng bất ngờ lúc ban đầu đã khiến cho các "Phong Ma Đại Trận" ở khắp nơi đều xuất hiện những mức độ vỡ nát khác nhau!

Điều này gây ra áp lực khổng lồ cho nhân lực trấn áp các "Phong Ma Đại Trận".

Long tộc trấn thủ "Phong Ma Đại Trận" ở tứ hải hải nhãn căn bản khó lòng chống đỡ, chỉ có thể cầu cứu Đạo Tổ Hồng Quân!

Đạo Tổ Hồng Quân bất đắc dĩ.

Chỉ có thể phái Thông Thiên Giáo Chủ đến Đông Hải hải nhãn.

Nữ Oa nương nương đến Bắc Hải hải nhãn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đến Tây Hải hải nhãn.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân đến Nam Hải hải nhãn.

Nhưng bốn vị Thánh nhân đến nơi vẫn khó mà hoàn toàn trấn áp được sự bạo động của Ma tộc.

Tuy "Phong Ma Đại Trận" có Thánh nhân tọa trấn, không thể nào

bị công phá hoàn toàn, nhưng chỉ cần xuất hiện lỗ hổng, sẽ có một bộ phận Ma tộc đột phá.

Ma tộc tiến vào đại lục Hồng Hoang thông qua "Phong Ma Đại Trận" ở tứ hải hải nhãn không cần quá nhiều, với sự điên cuồng của chúng, đủ để khiến sinh linh Hồng Hoang phải chịu một trường hạo kiếp, khiến đại lục Hồng Hoang chịu tổn thương nặng nề!

Năm xưa khi Ma Tổ La Hầu lấy thân hóa Ma Giới đã từng phát thệ: "Đạo trưởng ma tiêu, đạo tiêu ma trưởng!" Đạo Tổ Hồng Quân không thể không cẩn thận.

Tình hình ở Đông Hải hải nhãn là tốt nhất.

Ngoài Thông Thiên Giáo Chủ, còn có Long Vương đã thu hồi truyền thừa chí bảo "Long Châu", cùng với Lão Quy Thừa Tướng tương trợ.

Thực lực của Đông Hải Long Tộc những năm này đã khôi phục không ít, tổ thành Long Tộc Đại Trận phối hợp với "Tru Tiên Kiếm Trận", miễn cưỡng có thể áp chế "Phong Ma Đại Trận".

Ở Bắc Hải hải nhãn, ngoài Nữ Oa nương nương, Bắc Hải Long Tộc, Huyền Vũ, Côn Bằng các đại năng, Đạo Tổ Hồng Quân còn phải tạm thời điều động cả Chúc Long đang trấn thủ cực bắc băng nguyên mới miễn cưỡng trấn áp được Ma tộc bạo loạn.

Vì "Tu Di Sơn" đã triệu hồi toàn bộ nhân lực đang hỗ trợ trấn áp Tây Hải hải nhãn, tình hình ở Tây Hải hải nhãn có chút nguy cấp.

Lão Tử Thánh Nhân không thể không đến, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

"Phong Ma Đại Trận" ở Nam Hải hải nhãn do Nam Hải Long Tộc, Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn trấn áp.

Chương 339

Ngay cả Nguyên Phượng cũng mang theo cao thủ của Phượng Hoàng nhất tộc trong "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn" đến viện trợ.

"Tu Di Sơn" sở dĩ triệu hồi nhân lực vào thời khắc quan trọng như vậy cũng là bất đắc dĩ.

Là đại bản doanh của Ma tộc năm xưa, khi phong ấn Ma Giới, Dương Mi Lão Tổ đã đích thân dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Bát Bảo Công Đức Trì" trấn áp tại "Tu Di Sơn" một "Phong Ma Đại Trận" còn lớn hơn cả tứ hải hải nhãn!

Vô số năm trấn áp, "Phong Ma Đại Trận" này đã tích lũy cho "Tu Di Sơn" một lượng công đức khổng lồ!

Lần này Ma tộc bạo động, một bộ phận Ma tộc có thực lực mạnh nhất, điên cuồng nhất đã công kích "Tu Di Sơn".

Những Ma tộc này quả thực không màng sống chết, trực tiếp xông lên tự bạo!

Trong đó không thiếu cao thủ Ma tộc thực lực mạnh mẽ, ngay cả Ma tộc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên cũng tự bạo vô số!

Ma tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên tự bạo cũng không hiếm thấy!

Từng Ma tộc một tự bạo khiến "Phong Ma Đại Trận" lung lay sắp đổ, "Bát Bảo Công Đức Thủy" trong "Bát Bảo Công Đức Trì" cũng sóng trào dữ dội.

Những đóa "Công Đức Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên" và "Lục Dục Hồng Liên" được trồng trong "Bát Bảo Công Đức Trì" đều điên cuồng lay động.

"Linh Giáo" do Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu nương

nương đứng đầu, cùng Lục Ngô, Dương Mi đạo nhân, Bạch Hổ đạo nhân và nhiều đại năng khác phụ trợ, toàn lực trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

Đạo Tổ Hồng Quân thì thôi động Thiên Đạo chi lực, phối hợp với các tu sĩ ở khắp nơi trên đại lục Hồng Hoang, bận rộn trấn áp vô số vết nứt Ma Giới trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang.

Trong "Ma Giới", vô số Ma tộc lớn nhỏ đang công kích không phân biệt vào mỗi một vết nứt có thể nhìn thấy, ý đồ công phá chúng, để có thể từ đó chui vào thế giới Hồng Hoang!

Tuy Ma tộc không sợ chết, cuộc tấn công đột ngột ban đầu đã thu được một số thành quả, nhưng dưới sự ra tay của chư Thánh, sự bảo vệ của đông đảo đại năng, cục diện của năm "Phong Ma Đại Trận" dần dần ổn định lại.

Tộc nhân Ma tộc cũng không phải vô hạn, đợi đến khi sự tự bạo điên cuồng của chúng không còn đủ để gây ra uy hiếp cho "Phong Ma Đại Trận", liền dần dần giảm bớt cường độ công kích.

Chư Thánh bắt đầu ra tay sửa chữa, gia cố các "Phong Ma Đại Trận"!

Tại tứ hải hải nhãn Đông Tây Nam Bắc, cũng như "Tu Di Sơn", khi chư Thánh đều đang dốc sức trấn áp Ma tộc điên cuồng bạo động.

Trong ngôi nhà tranh bên bờ Lạc Thủy.

Hỏi không có kết quả, Hoa Tư hai tay nâng một quả tiên đào tươi mọng, tiên khí bốn phía, kinh ngạc hỏi: "Huyền Quy đại tiên, quả tiên đào hôm nay linh khí đậm đặc chưa từng thấy!" "Tiên quả đỉnh cấp nhất, Nhâm Thủy Bàn Đào!" Huyền Quy vẫn kiệm lời như vàng.

"A?!

Tiên quả đỉnh cấp nhất!" Hoa Tư sững sờ, tuy không biết "Nhâm

Thủy Bàn Đào" đại biểu cho cái gì, nhưng lại biết ý nghĩa của "đỉnh cấp nhất".

Biểu tình chấn động duy trì một lát, Hoa Tư bỗng nhiên vừa kinh ngạc vừa vui mừng reo lên: "Đột nhiên cho ta dùng tiên quả đỉnh cấp nhất.

Chẳng lẽ!

Chẳng lẽ thánh thai sắp chào đời?" "Ừm!" Huyền Quy đáp một tiếng.

"Phù!

Cuối cùng cũng đến lúc này!" Hoa Tư thở phào một hơi dài nhẹ nhõm!

Mười hai năm!

Tròn mười hai năm!

Tuy ở trong ngôi nhà tranh bên bờ Lạc Thủy không lo ăn uống, có Huyền Quy bảo vệ, cha nàng cũng thỉnh thoảng đến thăm.

Nhưng đối với một thiếu nữ tuổi hoa, giam cầm mười hai năm quý giá nhất trong một ngôi nhà tranh nhỏ bé, tất cả mọi thứ đều vì nuôi dưỡng thánh thai Thiên Hoàng trong bụng.

May mà có tiên quả tươi nhuần, ngoại hình của nàng không hề thay đổi, căn bản không nhìn ra thời gian trôi qua để lại bất kỳ dấu vết nào trên người nàng, ngược lại còn trong họa được phúc, có được một thân tiên căn đạo cốt.

Nhưng nửa đêm tỉnh mộng, Hoa Tư vẫn có chút buồn bã, có chút hư ảo.

Nay biết được cuộc sống như vậy cuối cùng cũng sắp kết thúc, trong lòng nàng vừa có chút nhẹ nhõm, lại có chút bất an, có chút mất

mát...

Tóm lại, với tâm tình phức tạp, nàng trở về nhà tranh, cẩn thận từng chút một ăn hết quả "Nhâm Thủy Bàn Đào" trong tay.

Cảm nhận linh khí từ trong cơ thể du tẩu rồi từ từ hội tụ vào thánh thai trong bụng, tư chất của nàng cũng lại được nâng cao thêm một phần, tiên linh chi khí trong cơ thể cũng càng thêm đậm đặc.

"A!" Khi luồng linh khí cuối cùng hội tụ vào trong thánh thai, Hoa Tư bỗng nhiên cảm thấy đau bụng không dứt...

Nhân tộc Thánh Hoàng giáng thế, tự nhiên trời hiện dị tượng, Hồng Hoang chấn động, thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, tiên âm trận trận, thánh quang miểu miểu...

"Quạc!

Quạc!

Quạc!" Trong hư không xung quanh ngôi nhà tranh Hoa Tư đang ở, bỗng nhiên chui ra hàng ngàn hàng vạn Ma Ảnh hắc khí.

Vô số Ma Ảnh hắc khí này đều có khí tức tương tự nhau, vậy mà toàn bộ đều là Ma Ảnh của Ma Tổ La Hầu!

Những Ma Ảnh này đen kịt, nặng trĩu, đồng loạt xông về phía Hoa Tư đang chuẩn bị sinh hạ Phục Hy Thánh Hoàng.

Trước khi Phục Hy Thánh Hoàng ra đời chính là thời cơ cuối cùng để Ma Tổ La Hầu thôn phệ, đoạt xá y.

Phục Hy Thánh Hoàng là Thiên Hoàng của Nhân tộc do trời định, vào thời khắc này, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng không thể thay đổi sự thật đã rồi này.

Chỉ cần Ma Tổ La Hầu có thể thành công thôn phệ hết nguyên thần chân linh của Phục Hy, thành công thay thế, liền có thể danh

chính ngôn thuận tồn tại dưới mí mắt Thiên Đạo.

Dù cho lão già Hồng Quân có tính kế, Ma Tổ La Hầu cũng có tự tin có thể ứng phó được!

Cùng lắm thì trực tiếp mang thân thể Thiên Hoàng trở về Ma Giới, đợi Thiên Hoàng triệt để trưởng thành rồi quay lại thế giới Hồng Hoang, nắm giữ Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, lật đổ Đạo Tổ Hồng Quân khỏi bảo tọa Thiên Đạo...

Bất kể Ma Tổ La Hầu đang tính toán cái gì, mộng đẹp làm sao!

Trên khuôn mặt cứng đờ của Huyền Quy không nhìn ra bất kỳ vẻ kinh hoảng nào, y trực tiếp cõng ngôi nhà tranh Hoa Tư đang ở trên mai rùa rộng lớn của mình.

"Ầm!" Huyền Quy trực tiếp phóng ra lực phòng ngự mạnh nhất, xung quanh thân y hiện ra một hư ảnh ngọn núi cao hiểm trở, chặn lại sự va chạm của vô số Ma Ảnh.

"Hừ!

Nếu là thân thể của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn đến đây, có lẽ còn có thể chặn được đòn tấn công của ta!

Nhưng tiểu tử nhà ngươi thì còn kém xa lắm!" "Quạc!

Quạc!

Quạc!

Lần này ta đã dám quay lại, tự nhiên có nắm chắc đối phó được con rùa đen nhỏ nhà ngươi!" Ma Ảnh La Hầu cười quái dị.

Chỉ thấy trong tay những Ma Ảnh này bỗng nhiên đều xuất hiện từng cây trường thương đen kịt, sát khí ngút trời!

"Hư ảnh Quy Sơn có thể chặn được sự va chạm của Ma Ảnh ta!

Chương 340

Nhưng không thể chặn được đòn tấn công của 'Thí Thần Thương'!" Từng đạo Ma Ảnh vung vẩy "Thí Thần Thương" trong tay, lao về phía Huyền Quy.

"Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

Từng đạo thương ảnh đâm về phía hư ảnh Quy Sơn xung quanh Huyền Quy!

"Hừ!" Huyền Quy phát ra một tiếng rên đau đớn!

Sự lợi hại của "Thí Thần Thương" nằm ở chỗ không chỉ có sức sát thương cực lớn đối với thân thể, mà đồng thời cũng sẽ phát ra đòn tấn công chí mạng đối với nguyên thần.

Bản thể của "Thí Thần Thương" đang ở trong "Ma Giới", là trụ trời của "Ma Giới".

Cũng không biết Ma Tổ La Hầu đã gặp được kỳ ngộ gì, không những có thể khiến tàn hồn hồi phục, còn có thể phân hóa thành vô số Ma Ảnh đến thế giới Hồng Hoang.

Càng không thể tưởng tượng nổi là Ma Tổ La Hầu vậy mà có thể biến Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Thí Thần Thương" ra nhiều hư ảnh như vậy, mà mỗi cái đều có một phần uy lực của bản thể!

"Hừ! 'Quy Sơn Ấn' xuất!" Huyền Quy cũng cố nén cơn đau trong nguyên thần, ồm ồm hét lớn một tiếng, chấn động đến mức nước sông Lạc Hà cũng dâng lên sóng lớn vô tận.

"Quy Sơn Ấn" từ trong miệng Huyền Quy phun ra, bay vút lên trời, hợp nhất với "hư ảnh Quy Sơn" xung quanh, từ hư chuyển thực, bảo vệ nghiêm ngặt Huyền Quy và Hoa Tư bên trong.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”...

Hư ảnh La Hầu lại một lần nữa xông lên, đòn tấn công của “Thí Thần Thương” vốn tưởng có thể trọng thương Huyền Quy lần này lại vô công mà lui.

“Không thể nào?” Vô số hư ảnh La Hầu đồng thanh kinh hô, “Ngươi có thể lấy được thân thể của Hỗn Độn Ma Thần Quy Sơn sao?” Ma âm của hư ảnh La Hầu tầng tầng lớp lớp rót vào tai, nếu là người khác nhất định sẽ đau đầu muốn nứt ra, đáng tiếc lúc này Huyền Quy đang ở trong sự bảo vệ mạnh mẽ của “Quy Sơn” đã thực thể hóa, tuy đau đầu không thôi nhưng cũng chỉ lắc lắc cái đầu to lớn.

“Rùa đen nhỏ, ngươi tưởng như vậy là có thể bình an vô sự thoát khỏi tay ta sao?

Mơ mộng hão huyền!” Hư ảnh La Hầu có chút tức giận gầm lên.

“Ngươi không bảo vệ được Hoa Tư, cũng không bảo vệ được thánh thai Thiên Hoàng!

Ngay cả ngươi cũng sẽ bị ta ma hóa, luyện thành khôi lỗi Ma tộc!” Hư ảnh La Hầu âm hiểm hận thù nói.

“Vạn ma quy nhất!” Hư ảnh La Hầu hét lớn một tiếng, vô số Ma Ảnh bố trí khắp bốn phương tám hướng xung quanh Huyền Quy, cùng với hư ảnh “Thí Thần Thương” trong tay toàn bộ bắt đầu dung hợp.

Trong nháy mắt, trên không trung chỉ còn lại mấy vạn Ma Ảnh.

Một lát sau, lại biến thành mấy ngàn Ma Ảnh.

Lại một chớp mắt, chỉ còn mấy trăm Ma Ảnh.

Khoảnh khắc tiếp theo, chỉ có mấy chục Ma Ảnh đứng trên không trung.

“Ầm!” Cuối cùng, mấy chục Ma Ảnh đó xông vào nhau, trực tiếp

hợp thành một thể, trở thành một thân ảnh La Hầu bán thực chất hóa.

Lúc này khí tức trên người La Hầu chớp tắt bất định, dường như là Nhị Thi Chuẩn Thánh, lại dường như là Tam Thi Chuẩn Thánh, nhưng tóm lại là vô cùng mạnh mẽ!

Ngay cả "Thí Thần Thương" trong tay cũng không khác gì bản thể, sát khí hung lệ, khát máu, tàn bạo ngút trời.

"Rùa đen nhỏ!

Ta không tin, ngươi có thể cản được một kích toàn lực của ta!" La Hầu ngạo nghễ nói!

"Ha ha ha!

Ma Tổ La Hầu!

Ngươi tuy không tiếc để cho Ma tộc bị tổn thương thảm trọng, cái giá cho ức vạn năm khôi phục không ít thực lực, để níu chân Đạo Tổ Hồng Quân và chư Thánh đại năng!

Nhưng ngươi vẫn không thể thành công đánh tráo, thay thế vị trí của Phục Hy Thiên Hoàng!" Thân ảnh Ba Tiêu Thiên Tôn xuất hiện ở không xa Ma Tổ La Hầu.

"Hắc hắc!

Dựa vào ngươi?" Ma Tổ La Hầu khinh miệt cười lạnh, "Ồ, đúng rồi!

Có lẽ còn có Trấn Nguyên Đại Tiên kia nữa!" Cùng lúc La Hầu nói, thân ảnh Trấn Nguyên Đại Tiên xuất hiện ở một bên khác của Ma Tổ La Hầu.

"Bản tôn của các ngươi đã rời khỏi thế giới Hồng Hoang, để lại hai cỗ phân thân, thì có thể làm nên trò trống gì?

Dựa vào các ngươi bảo vệ Thiên Hoàng?

Quá tự cao rồi!" Ma Tổ La Hầu kiêu ngạo nói.

"La Hầu!

Nếu thêm cả ta thì sao!" Thủy Kỳ Lân đầu đội "Kỳ Lân Ấn" xuất hiện ở một hướng khác của La Hầu.

Huyền Quy, Ba Tiêu Thiên Tôn, Trấn Nguyên Đại Tiên, Thủy Kỳ Lân, bốn vị đại năng vây khốn Ma Tổ La Hầu ở giữa.

"La Hầu!

Thực lực của cỗ Ma Ảnh này mạnh như vậy, hẳn là phần lớn thực lực ngươi khôi phục trong những năm qua rồi nhỉ?" Ba Tiêu Thiên Tôn cũng cười nói.

"Lần này Ma tộc công kích 'Phong Ma Đại Trận' thương vong vô số, sau khi tiêu diệt cỗ Ma Ảnh này, sinh linh Hồng Hoang trong một thời gian dài không cần lo lắng về uy hiếp của Ma tộc từ 'Ma Giới'!" Trấn Nguyên Đại Tiên cũng vui mừng nói.

"Có thể đánh giết cỗ Ma Ảnh này của ngươi, cũng có thể khiến ta hả một hơi giận!" Thủy Kỳ Lân hận thù nói.

"Thủy Kỳ Lân!

Ngươi đã phát thệ tuyệt đối không tham gia tranh đấu Hồng Hoang!

Chỉ bảo vệ đại địa Hồng Hoang, Kỳ Lân hiện thế ắt có điềm lành!

Ngươi dám tự hủy lời thề sao?" La Hầu âm hiểm nói.

"Tranh đấu với Ma tộc căn bản không phải là tranh đấu Hồng Hoang!

Nguyên Phượng và Chúc Long đều bị Đạo Tổ khẩn cấp điều động, huống hồ lần này ta đến chỉ là vì Thiên Hoàng giáng thế mà dâng điềm lành!

Chẳng qua là gặp đúng dịp diệt trừ Ma Ảnh của Ma Tổ mà thôi!

Không những không có lỗi mà còn có công!" Thủy Kỳ Lân không hề để ý nói.

Nói không hợp nhau nửa câu cũng thừa!

Hai bên lập tức lao vào chém giết!

Để đảm bảo vạn nhất, Ba Tiêu Thiên Tôn dùng "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" bao phủ Huyền Quy, bảo vệ y và Hoa Tư bên trong.

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" và "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" ba đài sen bảo vệ bản thân.

Trấn Nguyên Đại Tiên có "Địa Thư" bảo vệ, Thủy Kỳ Lân có "Kỳ Lân Ấn" bảo vệ.

Chương 341

Hư ảnh "Phệ Hồn Thương" trong tay Ma Ảnh của Ma Tổ La Hầu tuy mạnh, nhưng khó mà gây ra thương tổn cho họ.

"La Hầu, tuy ngươi không muốn thừa nhận, nhưng hiện giờ ngươi chỉ là do tàn hồn tu luyện mà thành, so với Ma Tổ năm xưa thật sự không đáng nhắc đến!" Thủy Kỳ Lân vô tình chế giễu kẻ đầu sỏ gây ra sự suy tàn của Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc.

"Hắc hắc!

Ta tuy thực lực thiếu hụt, nhưng ta hiện giờ là thân bất tử, lão già Hồng Quân cũng không làm gì được ta, huống hồ là các ngươi!" Ma Ảnh La Hầu vô cùng thản nhiên khiêu khích.

"Dù hôm nay ta không đấu lại các ngươi, nhưng các ngươi cũng đừng hòng làm ta tổn hại mảy may!

Ta có thể rời đi mà không hề hấn gì, không lâu sau sẽ quay lại!

Cứ lo lắng sợ hãi mà chờ ta báo thù đi!" Ma Ảnh La Hầu kiêu ngạo cất tiếng cười to, chuẩn bị phân tán thành vô số Ma Ảnh trở về "Ma Giới".

"Chưa chắc!" Ba Tiêu Thiên Tôn lạnh lùng hừ một tiếng.

Chỉ thấy Ba Tiêu Thiên Tôn hóa thành một con "Huyết Sí Hắc Văn" khổng lồ!

"Vèo!" một tiếng, Ba Tiêu Thiên Tôn trong nháy mắt đã đến bên cạnh Ma Ảnh La Hầu.

"Phụt!" Cái vòi dài sắc bén của "Huyết Sí Hắc Văn" trong nháy mắt đâm vào cơ thể Ma Ảnh La Hầu.

“Ục ục ục...” Từng luồng ma khí theo cái vòi chảy vào cơ thể Ba Tiêu Thiên Tôn.

“Ngươi!!

Không thể nào...” Ma Ảnh La Hầu kinh hãi tột độ hét lên.

Nhưng cái vòi của “Huyết Sí Hắc Văn” dường như có một loại năng lực đặc thù khiến Ma Ảnh La Hầu ngay cả việc phân tán bỏ chạy cũng không làm được.

Một lát sau, ngay cả hư ảnh “Thí Thần Thương” cũng bị “Huyết Sí Hắc Văn” hoàn toàn thôn phệ, quả không hổ danh hiệu Hỗn Độn Ma Thần Thôn Phệ.

“Ai!

Cũng không biết là bản tọa chuyện bé xé ra to, hay thực lực thật sự của hư ảnh La Hầu quá yếu!” Ba Tiêu Thiên Tôn có chút chưa thỏa mãn mà lắc đầu.

“Năng lực thôn phệ của Thiên Tôn quá nghịch thiên!

Nếu không, như lời Ma Ảnh La Hầu nói, Thánh nhân ở đây cũng chỉ có thể đánh lui hắn, căn bản khó mà tiêu diệt được!” Thủy Kỳ Lân cũng kinh ngạc, giọng điệu nói chuyện đã thêm mấy phần kính sợ.

“Thôn phệ ma khí trong Ma Ảnh La Hầu đối với tu vi của bản tọa chỉ có chút trợ giúp nhỏ, ngược lại hư ảnh ‘Thí Thần Thương’ kia lại khiến cho cái vòi của ‘Huyết Sí Hắc Văn’ càng thêm cứng rắn, sắc bén mấy phần!” Ba Tiêu Thiên Tôn truyền âm cho Trấn Nguyên Đại Tiên.

Lại không biết lúc này trong “Ma Giới” trời đất chấn động, ma khí cuồng bạo khát máu tùy ý cuồn cuộn.

Tại vị trí trung tâm nhất của “Ma Giới”, tương tự như vị trí “Bất

Chu Sơn" của thế giới Hồng Hoang, "Thí Thần Thương" khổng lồ vô cùng chống trời đỡ đất, trở thành trụ chống đỡ "Ma Giới"!

Lúc này, "Thí Thần Thương" vốn ma khí nồng đậm, uy áp "Ma Giới", không ngừng chấn động, khí tức nhanh chóng suy yếu gần một nửa.

Từ trong "Vô Thượng Ma Cung" trên bầu trời "Ma Giới" phát ra một tiếng gầm giận dữ làm chấn động "Ma Giới".

Khiến cho tất cả sinh vật "Ma Giới" vừa rồi còn đang điên cuồng công kích "Phong Ma Đại Trận" và vô số vết nứt "Ma Giới" đều im lặng như ve sầu mùa đông, run rẩy nấp tại chỗ quỳ phục, không dám có chút động tĩnh.

Các thủ lĩnh Ma tộc phụ trách công kích năm "Phong Ma Đại Trận", chín vị trưởng lão Ma tộc, cùng bốn đại Ma Thần: Ma Thiên, Ma Địa, Ma Huyền, Ma Hoàng.

Chín đại Ma Vương, mười hai Ma Tướng... các cao thủ Ma tộc lần lượt trở về "Vô Thượng Ma Cung".

Một lát sau, những cao tầng Ma tộc này toàn bộ rời đi, phân tán về bốn phương tám hướng của "Ma Giới".

Ngay sau đó, một cuộc đồ sát lan rộng khắp "Ma Giới" được triển khai, vô số Ma tộc và ma thú yếu đuối toàn bộ bị chém giết, huyết tế.

Vô số ma khí dồn về "Thí Thần Thương" và "Vô Thượng Ma Cung" để Ma Tổ La Hầu dùng chữa thương.

Trong "Vô Thượng Ma Cung", một bóng đen vô cùng mờ nhạt vặn vẹo biến hóa thân hình, thần sắc dữ tợn gầm gừ.

"Ba Tiêu!

Mối thù này, ta sớm muộn gì cũng sẽ báo!

Chỉ cần ma trong lòng vạn vật sinh linh của thế giới Hồng Hoang không thể diệt, thì 'Ma Giới' sẽ tồn tại vĩnh viễn!

Ma tộc sẽ không ngừng sinh ra!" "Ma trong lòng sinh linh thế giới Hồng Hoang càng lợi hại, 'Ma Giới' sẽ càng mạnh mẽ!

Ma tộc sẽ càng mạnh mẽ!" "Lão già Hồng Quân, Ba Tiêu đạo nhân, ta sẽ sớm gặp lại các ngươi thôi!" Đoàn ma ảnh màu đen nhạt hư ảo kia của Ma Tổ La Hầu vẫn không ngừng biến hóa hình thái.

Bóng đen kia vậy mà lúc thì biến thành dáng vẻ của Lão Tử Thánh Nhân, lúc thì biến thành dáng vẻ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lúc thì biến thành dáng vẻ của Thông Thiên Giáo Chủ, lúc thì biến thành dáng vẻ của Nữ Oa nương nương...

Thậm chí hư ảnh Ma Tổ La Hầu còn cố gắng huyễn hóa thành dáng vẻ của Đạo Tổ Hồng Quân, sau khi cố gắng hồi lâu cũng chỉ biến hóa ra được một hình tượng mơ hồ, không rõ ràng.

Ma Tổ La Hầu lại huyễn hóa thành dáng vẻ của Ba Tiêu đạo nhân, nhưng thủy chung vẫn không thành công, thậm chí còn bị phản phệ, ma ảnh vỡ tan thành một đám hắc khí, hồi lâu sau mới ngưng tụ lại.

"Quả nhiên!

Thành công chém Tam Thi, lại thành công Tam Thi hợp nhất Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thiện niệm, ác niệm, tự ngã niệm toàn bộ dung làm một thể, thu liễm trong thân, căn bản không có bất kỳ kẽ hở nào..." Bóng đen Ma Tổ La Hầu hận thù nguyền rủa. ...

Tất cả mọi người trong thế giới Hồng Hoang đều không biết trong "Ma Giới" đã xảy ra một cảnh quỷ dị như vậy.

Cuộc tấn công của Ma tộc vào "Phong Ma Đại Trận" đột nhiên rút đi như thủy triều!

Trong thế giới Hồng Hoang, Đạo Tổ Hồng Quân đang trấn áp các

vết nứt "Ma Giới" cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chư Thánh và các vị đại năng đang trấn thủ năm "Phong Ma Đại Trận" cuối cùng cũng có thể toàn tâm toàn ý nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ gia cố "Phong Ma Đại Trận".

Nữ Oa nương nương nhanh chóng hoàn thành xong, vội vã chạy về phía bờ Lạc Thủy.

Nàng đương nhiên hiểu rõ "Ma Giới" phát động tấn công vào thời khắc quan trọng này là vì cái gì.

Đương nhiên là để yểm trợ cho hành động của Ma Tổ La Hầu, nhưng dù biết, Nữ Oa nương nương cũng không thể không tuân theo mệnh lệnh của Đạo Tổ Hồng Quân, lấy an nguy của cả thế giới Hồng Hoang làm trọng.

"Hy vọng Ba Tiêu Thiên Tôn thật sự có thể chống đỡ được đòn tấn công của Ma Tổ La Hầu!" Nữ Oa nương nương nhanh chóng xuyên qua hư không lên đường.

Còn chưa đến nơi, đã thấy dị tượng lờ mờ xuất hiện bên bờ Lạc Thủy.

Thiên nữ tán hoa, tiên âm trận trận, cửu thải thần quang lấp lánh.

"Thiên Hoàng đã đản sinh, không biết huynh trưởng..." Nữ Oa nương nương tuy trong lòng có suy đoán, nhưng vẫn có chút lo lắng.

"Vèo!" Khi Nữ Oa nương nương đến nơi, chỉ thấy Huyền Quy to lớn được bao phủ trong ráng mây chín màu, trên lưng cõng một ngôi nhà tranh.

Ráng mây chín màu đậm đặc thần thánh cao quý, thuần túy cao khiết, không chứa một tia ma khí hung lệ nào, quan trọng hơn là Ba Tiêu Thiên Tôn, Trấn Nguyên Đại Tiên đang cười ha hả đứng trong hư không không xa, lặng lẽ chờ đợi.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba vị Nhân tộc Thánh Hoàng cũng đứng cùng họ.

Chương 342

"Sư đệ, sư muội, để các ngươi chạy không một chuyến rồi, vốn tưởng Ma Tổ La Hầu sẽ có thủ đoạn quỷ dị gì, cần phải dẫn động khí vận Nhân tộc giúp thánh thai Thiên Hoàng chống lại La Hầu.

Không ngờ..." Ba Tiêu Thiên Tôn cười nói.

"Bảo vệ Thiên Hoàng của Nhân tộc ta thuận lợi giáng sinh, là việc ta nên làm!

Ngược lại ta nên cảm tạ sư huynh và Trấn Nguyên Đại Tiên..." "Đa tạ các vị đạo hữu!" Nữ Oa nương nương hiện thân chân thành nói, "Lần này ta nợ các vị đạo hữu một phần nhân tình!" "Ha ha ha..." Trong tiếng cười của Ba Tiêu Thiên Tôn, Thủy Kỳ Lân từ trong thần quang chín màu đậm đặc đạp mây lành bay ra, trên lưng cõng Thiên Hoàng Phục Hy vừa mới ra đời.

Cảnh này bị thủ lĩnh bộ lạc và một đám trưởng giả vội vã chạy đến nhìn thấy, từ đó về sau, Nhân tộc liền có câu chuyện "Kỳ Lân Tống Tử".

"Nữ Oa nương nương, sư huynh, Trấn Nguyên Đại Tiên, chúng ta không nên ở đây lâu, xin cáo từ, đợi đến khi Thiên Hoàng Phục Hy chứng đạo sẽ đến chúc mừng!" Toại Nhân Thị cùng mọi người cáo từ xong liền mang theo Hữu Sào Thị và Truy Y Thị cưỡi kỳ lân tọa kỵ của mình trở về "Hỏa Vân Động".

Thiên âm, kim liên, mây lành... các điềm lành dần dần tan đi, Huyền Quy đặt ngôi nhà tranh về vị trí cũ, rồi từ từ quay lại Lạc Thủy, chìm xuống đáy sông.

Hoa Tư có tiên căn đạo cốt, lúc này cũng không hề suy yếu, nàng ra khỏi nhà tranh, bế đứa bé Phục Hy đang khóc oa oa từ trên lưng

Thủy Kỳ Lân xuống, dịu dàng vỗ nhẹ vào lưng Phục Hy...

Ô Vân Tiên mặt đen râu dài, thân mặc áo bào đen, thắt lưng buộc dây lụa, bên hông đeo "Thái A Bảo Kiếm" và "Hỗn Nguyên Chùy", cùng với Ly Sơn Tiên Tử đoan trang, đại phương, tay cầm "Lê Mộc Quải Trượng" bay đến.

Ô Vân Tiên và Ly Sơn Tiên Tử lễ số chu toàn, hành lễ với mọi người.

"Hoa Tư, con có nguyện ý bái nhập môn hạ của Ly Sơn Tiên Tử không?" Ba Tiêu Thiên Tôn ôn hòa hỏi Hoa Tư.

"Ly Sơn Tiên Tử?

Là Ly Sơn Tiên Tử được thờ phụng trong 'Tổ Thần Miếu' trên đỉnh núi Ly Sơn ở tổ địa Nhân tộc sao?" Hoa Tư kích động hỏi.

"Chính là bần đạo!" Ly Sơn Tiên Tử khẽ cười nói.

"Nguyện ý!

Đương nhiên nguyện ý!" Hoa Tư nói rồi định quỳ xuống hành lễ, bị Ly Sơn Tiên Tử vung tay áo đỡ dậy.

"Đang bế hài nhi, không cần hành lễ!" Ly Sơn Tiên Tử nhàn nhạt cười nói, "Thương con còn phải nuôi dưỡng hài nhi, bần đạo sẽ ở trong ngôi nhà tranh này, có thời gian rảnh con có thể đến đây học nghệ!" "Nữ Oa đạo hữu!

Ô Vân Tiên là đệ tử của bản tọa, cũng là người tu chân có đạo, thường niên bảo vệ các bộ lạc Nhân tộc, du tẩu Hồng Hoang, rất hiểu về Nhân tộc!" Ba Tiêu Thiên Tôn giới thiệu Ô Vân Tiên với Nữ Oa nương nương.

"Bản tọa muốn để Ô Vân Tiên làm thầy của Phục Hy Thiên Hoàng, dẫn dắt y tạo phúc cho Nhân tộc, trở thành cộng chủ của Nhân

tộc!" Ba Tiêu Thiên Tôn đề nghị.

"Ô Vân Tiên căn cơ sâu dày, tu vi cao thâm, thân mang công đức chi lực, quả thực là lựa chọn tốt nhất!" Nữ Oa nương nương cẩn thận đánh giá Ô Vân Tiên một lượt rồi gật đầu.

Thực ra Nữ Oa nương nương cũng biết đây là Ba Tiêu Thiên Tôn cho mình thể diện, thực tế chuyện này do Ba Tiêu Thiên Tôn một lời quyết định, nàng phản đối cũng vô dụng.

Chưa kể Ô Vân Tiên quả thực là một lựa chọn không tồi, cho nên Nữ Oa nương nương sảng khoái gật đầu đồng ý.

"Việc này làm phiền Ly Sơn Tiên Tử, Ô Vân Tiên, và Huyền Quy!" Chuyện liên quan đến huynh trưởng Phục Hy, Nữ Oa nương nương vô cùng hào phóng, vung tay đánh ra ba luồng "Tạo Hóa Chi Khí", nhập vào cơ thể ba người.

"Đa tạ nương nương ban thưởng!" Cảm nhận sự biến hóa trong cơ thể, Ly Sơn Tiên Tử, Ô Vân Tiên và Huyền Quy trong Lạc Thủy lần lượt mở miệng cảm tạ.

"Chuyện của huynh trưởng xin nhờ cả vào Thiên Tôn!" Nữ Oa nương nương nói xong liền bay người rời đi, trở về "Oa Hoàng Cung".

Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên dặn dò hồi lâu rồi cũng lần lượt rời đi.

Hoa Tư và Phục Hy được thủ lĩnh đón về bộ lạc, Ly Sơn Tiên Tử, Ô Vân Tiên thì ở lại tu luyện trong ngôi nhà tranh mà Hoa Tư từng ở.

Hoa Tư thường xuyên mang Phục Hy đến nhà tranh theo học các lão sư của mình.

Hoa Tư mười hai năm ngày ngày dùng tiên quả, thiên tư từ phàm nhân chuyển biến thành tiên căn đạo cốt, dưới sự chỉ dạy tận tình của

Ly Sơn Tiên Tử, tu vi tiến triển một ngày ngàn dặm!

Phục Hy còn đáng sợ hơn, nguyên thần chân linh sớm đã được Nữ Oa nương nương dùng lực tạo hóa và lực công đức nuôi dưỡng, thân thể lại qua vô số tiên quả thai nghén.

Phục Hy một tháng đã biết đi, hai tháng đã biết nói, sáu tháng có thể giao tiếp bình thường với người lớn.

Khi một tuổi, Phục Hy đã có thể cùng ông ngoại là thủ lĩnh bộ lạc thảo luận rành mạch các vấn đề của bộ lạc, đưa ra những kiến nghị hợp lý để quản lý bộ lạc.

Danh tiếng về sự thông minh sớm của Phục Hy vang dội khắp cả bộ lạc.

Đối với những gì Ô Vân Tiên dạy bảo, bất luận là đạo tu luyện hay các tri thức khác, y đều có thể một biết ba.

Thủ lĩnh bộ lạc cũng biết cháu ngoại mình không phải người thường, bèn dần dần giao một số việc nhỏ trong bộ lạc cho Phục Hy xử lý.

Trong bộ lạc có một số tộc nhân không thể hiểu được việc thủ lĩnh để một đứa trẻ như Phục Hy xử lý công việc trong tộc.

Nhưng tất cả các trưởng giả, trưởng lão, tu sĩ trong bộ lạc đều ủng hộ Phục Hy, các tộc nhân cũng không có gì để nói.

Chỉ trong vài tháng ngắn ngủi, biểu hiện của Phục Hy đã chinh phục được tất cả tộc nhân trong bộ lạc.

Không chỉ khiêm tốn lễ phép, khi xử lý công việc còn có thể phân biệt phải trái, soi xét tường tận, lại càng công chính nghiêm minh.

Một lần, em trai của Hoa Tư đi săn bên ngoài bộ lạc, vì sai lầm cá nhân mà khiến đồng bạn bị thương nặng.

Phục Hy vô cùng khách quan, chiếu theo quy định trong bộ lạc, đã xử phạt cậu của mình.

Không chỉ vậy, y còn dùng tình dùng lý thuyết phục cậu mình, khiến người này cam tâm tình nguyện nhận phạt.

Đồng thời, y cũng thỏa đáng vỗ về gia đình của tộc nhân bị thương, sắp xếp nhiệm vụ phù hợp cho tộc nhân bị thương...

Chẳng bao lâu sau, Phục Hy chưa đầy hai tuổi đã nhận được sự ủng hộ và yêu mến của tất cả tộc nhân trong bộ lạc!

Cùng với sự phát triển của Nhân tộc, số lượng tộc nhân ngày càng đông đảo, sự thiếu hụt thức ăn trở thành một yếu tố lớn kìm hãm sự phát triển của Nhân tộc.

Nguồn thức ăn chính của Nhân tộc hiện tại chủ yếu là đàn ông đi săn bắn động vật, và phụ nữ đi hái lượm các loại thực vật có thể ăn được.

Cũng có một bộ phận bắt cá tôm trong các vùng nước gần bộ lạc để ăn.

Ba loại nguồn thức ăn này đều có những yếu tố hạn chế riêng.

Trong đó khó nhất là bắt cá tôm trong nước.

Sông ngòi trong thế giới Hồng Hoang, phần lớn vừa rộng vừa sâu, nước chảy xiết.

Trong nước có rất nhiều thủy tộc linh trí chưa mở, thực lực mạnh mẽ, Nhân tộc căn bản không dám đi vào các con sông lớn.

Chỉ có thể dùng xiên gỗ, lao đá bắt cá tôm trong các con suối nhỏ, thu hoạch thường không như ý, kém xa thu hoạch từ việc đi săn.

Phục Hy sáu tuổi, lại một lần nữa theo mẹ Hoa Tư đến ngôi nhà tranh bên bờ Lạc Thủy tu luyện, học tập cùng Ô Vân Tiên.

Ô Vân Tiên kiểm tra tiến độ tu luyện của Phục Hy, sau đó thấy Phục Hy nhìn ra Lạc Thủy, chìm vào trầm tư.

“Phục Hy, sao vậy?

Gần đây con thường nhìn Lạc Thủy ngẩn người, nhớ Huyền Quy rồi sao?

Có muốn vi sư gọi y ra chơi với con một lát không?” Ô Vân Tiên thấy Phục Hy lúc nào cũng ra vẻ ông cụ non, đang chống cằm ngồi bên bờ sông ngẩn ngơ, không nhịn được mở miệng hỏi.

Chương 343

“Lão sư, Huyền Quy sư thúc thích yên tĩnh, đừng làm phiền người...” Phục Hy lơ đãng lắc đầu, vẫn một bộ dạng mày chau mặt ủ.

“Có tâm sự gì cứ nói với vi sư, biết đâu vi sư có thể giúp con nghĩ cách?” Ô Vân Tiên hiếm khi thấy Phục Hy có biểu cảm phù hợp với một đứa trẻ như vậy.

“Lão sư, ông ngoại và các trưởng giả trong bộ lạc gần đây vì vấn đề thiếu hụt thức ăn mà vô cùng phiền não!

Vì vấn đề phạm vi săn bắn và hái lượm mà cũng đã xảy ra những va chạm nhỏ với các bộ lạc khác gần đó...” Phục Hy nhíu mày nói.

“Nếu không thể nhanh chóng giải quyết vấn đề thiếu hụt thức ăn, không bao lâu nữa, bất kể là nội bộ hay bên ngoài bộ lạc đều sẽ gặp phải nguy cơ chưa từng có!” Phục Hy vừa nói vừa liên tục lắc đầu thở dài.

“Vậy con có cách nào không?” Ô Vân Tiên thuận thế hỏi.

“Con thấy trong sông hồ có rất nhiều cá tôm, nếu có thể bắt được sẽ giải quyết được phần lớn sự thiếu hụt thức ăn của bộ lạc!” “Nhưng cá tôm trong suối thì quá nhỏ, quá ít, cá tôm trong sông tuy nhiều nhưng lại quá nguy hiểm, dùng xiên bắt cá đòi hỏi kỹ xảo cao, cần mắt nhanh tay lẹ mới được!” “Nhưng những tộc nhân có thiên phú như vậy trong đội săn bắn có thể phát huy tác dụng lớn hơn, thu được nhiều con mồi hơn, sao có thể để họ lãng phí vào phương pháp hiệu suất thấp như bắt cá tôm được chứ?” Phục Hy tay cầm một cọng cỏ xanh, bực bội nhai nhai.

“Vậy cách giải quyết là gì?” Ô Vân Tiên từng tham gia dẫn dắt ba vị Thánh Tổ Nhân tộc, rất giỏi trong phương pháp dẫn dắt tuần tự.

“Trước đây con đã để những dũng sĩ bị thương tật của bộ lạc dẫn dắt những nam tử trẻ tuổi dùng phương pháp bắt cá bên suối, vừa huấn luyện vừa có thể tăng thêm một phần thức ăn cho bộ lạc!” Phục Hy nói ra cách của mình.

“Ừm, làm tốt lắm.

Có thể để những dũng sĩ vì bộ lạc mà bị thương tiếp tục phát huy sở trường, có thể để thế hệ sau nhận được sự huấn luyện tốt hơn, đồng thời thu được thức ăn, đây là một ý hay một công đôi ba việc!” Ô Vân Tiên thật lòng khen ngợi.

Dũng sĩ của bộ lạc khi đi săn dễ bị thương, thậm chí dẫn đến tàn tật.

Tuy trong bộ lạc cũng sẽ lo cho cuộc sống sau này của các dũng sĩ tàn tật, nhưng dù sao sau khi tàn tật không thể tham gia đi săn, các phương diện đều sẽ bị ảnh hưởng lớn.

Nay dưới sự đề nghị của Phục Hy, họ có thể tham gia hoạt động đánh bắt cá cũng như nhiệm vụ huấn luyện người trẻ, giải quyết được một loạt vấn đề.

“Tiếp theo con định làm gì?” Ô Vân Tiên tiếp tục truy hỏi.

“Con muốn cải tiến phương pháp đánh bắt cá, nâng cao hiệu suất đánh bắt, dùng vô số cá tôm trong Lạc Thủy để giải quyết nguy cơ thức ăn của bộ lạc!” Phục Hy giọng điệu vô cùng kiên định nói.

“Tốt!

Nhưng cứ nhìn chằm chằm mặt nước cũng không thể khiến cá tôm tự động nhảy ra khỏi nước được!” Ô Vân Tiên nhìn Phục Hy ngây ngô cười nói.

“Theo vi sư ra ngoài đi dạo một chút, có lúc có thể suy một ra ba, thấy nhiều mới biết rộng.

Trong tu luyện có một câu gọi là 'Nhân pháp Địa, Địa pháp Thiên, Thiên pháp Đạo, Đạo pháp Tự nhiên'!" "Ngay cả đạo mà chúng ta tu luyện cũng có thể tìm thấy quy luật trong tự nhiên, huống hồ là những chuyện này?

Chỉ cần cẩn thận quan sát, có lúc có thể từ những sự việc nhỏ nhặt bên cạnh mà phát hiện ra cách giải quyết!" Ô Vân Tiên không trực tiếp nói cho Phục Hy nên làm gì, mà dẫn dắt y cách suy nghĩ.

Nói rồi, Ô Vân Tiên mang theo y rời khỏi Lạc Thủy, đi về phía xa.

Nửa ngày sau, họ đến nơi mà phụ nữ trong tộc thường hái lượm, cũng là nơi Hoa Tư năm xưa tìm thấy dấu chân lớn, mang thai Phục Hy - "Lôi Trạch".

Ô Vân Tiên thần thức quét qua, liền tìm thấy một tấm lưới giăng giữa hai cây đại thụ, một tấm mạng nhện còn lớn hơn cả ngôi nhà.

"Lão sư cẩn thận, nhện ở đó có kịch độc!" Phục Hy theo bản năng thấp giọng nhắc nhở, sau đó mới phản ứng lại, với bản lĩnh của lão sư thì sao lại sợ con nhện đó chứ!

"Ồ?

Nhện ở đây lợi hại vậy sao?

Vậy chúng ta hãy xem kỹ xem rốt cuộc nó lợi hại đến mức nào!" Ô Vân Tiên thuận thế nói, mang theo Phục Hy ngồi trên tảng đá xanh không xa, nhìn chằm chằm vào mạng nhện.

Hồi lâu sau, một con chim từ xa bay đến, linh hoạt xuyên qua trong rừng cây.

"Xác suất dũng sĩ trong tộc săn được chim bay có lớn không?" Ô Vân Tiên thấp giọng hỏi.

"Chim bay và cá bơi đều khó đối phó như nhau, chỉ có số ít thần

xạ thủ mới có thể bắn trúng chính xác những con chim đang tự do bay lượn trên không trung!" Phục Hy lắc đầu nói.

Nhưng lời của y vừa dứt, đã thấy con chim kia vì đuổi theo con mồi, không cẩn thận đâm đầu vào tấm mạng nhện khổng lồ.

"Phành phạch!" "Phành phạch!" "Phành phạch phạch!"...

Con chim kinh hãi giãy giụa, nhưng lại bị mạng nhện quấn ngày càng chặt.

Con nhện khổng lồ từ từ từ trong góc bò ra, dùng tơ nhện trói con chim lại.

"..." Phục Hy, người gần đây vẫn không ngừng suy nghĩ làm thế nào để đánh bắt cá, trong đầu tức thì nổ một tiếng sét kinh thiên.

"Lão sư!

Nếu con đan một tấm lưới lớn, liệu có thể giống như nhện săn con chim linh hoạt trên không, mà bắt được những con cá linh hoạt trong nước không!" Phục Hy kích động khẽ hô, đối với ý tưởng này tràn đầy tự tin!

Không bao lâu, Phục Hy phát minh ra cách kết lưới bắt cá, khiến cho thức ăn của bộ lạc tăng lên đáng kể, tức thì giải quyết được vấn đề nan giải về thức ăn đã làm khó bộ lạc từ lâu.

Dưới sự đề nghị của Phục Hy, kỹ thuật này được chia sẻ vô tư cho các bộ lạc khác!

Việc kết lưới bắt cá, một phát minh vô cùng quan trọng đối với sự phát triển và lớn mạnh của Nhân tộc hiện tại, đã nhanh chóng lan truyền trong các bộ lạc Nhân tộc.

Phục Hy mới sáu tuổi, đại danh của y đã vang dội khắp các bộ lạc Nhân tộc!

Năm sáu tuổi, Phục Hy phát minh ra lưới bắt cá.

Tám tuổi, Phục Hy thấy có dã thú không cẩn thận rơi xuống vách núi, nảy ra ý tưởng đào một cái hố lớn bốn vách thẳng đứng trên con đường mà dã thú thường lui tới để đặt bẫy.

Sau đó, Phục Hy lại cải tiến thêm nhiều phương pháp săn bắn, phát minh ra các loại cạm bẫy, nâng cao tỷ lệ thành công khi đi săn.

Càng đáng quý hơn, nhờ sự xuất hiện của cạm bẫy, bộ lạc đã bắt được những con mồi còn sống, cải thiện đáng kể cuộc sống của tộc nhân.

Một hôm, cạm bẫy bắt được một con lợn rừng đang mang thai, Phục Hy khuyên tộc nhân không nên giết hại sinh linh đang mang thai.

Thế là Phục Hy nhờ người giúp đỡ, dùng đá xây một cái chuồng lợn sau sân nhà mình, đem con lợn rừng mang thai về nuôi.

Không lâu sau, con lợn rừng mang thai sinh ra một lứa lợn con.

Cứ thế, Phục Hy dần dần phát hiện ra phương pháp nuôi nhốt, thuần hóa lợn rừng, để chúng không ngừng sinh sôi, cung cấp nguồn thực phẩm ổn định.

Trong những năm tiếp theo, Phục Hy lần lượt chọn ra từ các loài dã thú những loài thích hợp để thuần hóa như trâu, dê, ngựa, gà, chó, gọi chung là lục súc.

Thậm chí dưới sự dẫn dắt của Ô Vân Tiên, Phục Hy từ kinh nghiệm nuôi lục súc mà được gợi mở, cho người trong bộ lạc đào ao, nuôi cá tôm, cung cấp thêm nhiều thức ăn cho bộ lạc.

Khi chỉ mới mười mấy tuổi, lúc những đứa trẻ đồng trang lứa còn đang học kỹ xảo săn bắn, danh tiếng của Phục Hy đã một lần nữa truyền khắp các bộ lạc Nhân tộc.

Sau đó, Phục Hy lại dốc lòng cải tiến kết cấu nhà cửa trong bộ lạc, giúp chúng phù hợp hơn với đặc điểm ẩm ướt, sương mù dày đặc bên bờ Lạc Thủy.

Tiếp đó, Phục Hy còn sửa đổi các nghi thức hôn nhân, tang lễ trong bộ lạc cho từng trường hợp khác nhau, để chúng phù hợp hơn với tình hình cụ thể.

Hoa Tư theo Ly Sơn tiên tử tu luyện, tai nghe mắt thấy nên tầm nhìn cũng rộng mở, tâm tư cũng khéo léo hơn, nàng dẫn dắt các nữ tử trong tộc tìm ra phương pháp phơi khô thịt thú, thịt cá.

Điều này giúp thực phẩm có thể bảo quản được lâu hơn, tránh cho bộ lạc bị thiếu thức ăn vào mùa đông hoặc khi gặp phải tình huống đặc biệt.

Thời gian thoáng chốc, Phục Hy đã tròn mười lăm tuổi!

Chương 344

Vào ngày sinh thần mười lăm tuổi, Phục Hy mơ một giấc mơ, trong mơ thấy mình đang gảy một vật có hình dạng mơ hồ, phát ra âm thanh tuyệt diệu.

Thế là ngày hôm sau, Phục Hy liền ở trong căn nhà tranh bên bờ Lạc Thủy, một lòng chế tạo món đồ mà mình cảm thấy vô cùng quen thuộc theo hình dáng trong mơ.

Mất ba năm, Phục Hy cuối cùng cũng chế tạo hoàn hảo chiếc cổ cầm đầu tiên, giống hệt như những gì đã thấy trong mộng.

Phục Hy ngồi xếp bằng trên tảng đá xanh lớn bên bờ Lạc Thủy, tâm hồn trống rỗng, mười ngón tay nhẹ nhàng gảy đàn, từng nốt nhạc tuyệt diệu tuôn ra từ đầu ngón tay y.

Dần dần, vô số cá dưới Lạc Thủy nhảy lên, trên không trung thì trăm loài chim bay lượn múa ca.

Hồi lâu sau, Phục Hy cuối cùng cũng ngừng gảy đàn, đàn cá luyến tiếc lặn xuống nước, bầy chim thì lượn vòng trên không trung, mãi không muốn rời đi.

"Ầm!" Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Phục Hy Cầm" từ trong nguyên thần của Phục Hy đột nhiên bay ra, một luồng ánh sáng lóe lên, "Phục Hy Cầm" và chiếc cổ cầm do y tự tay chế tác hợp làm một.

Không đợi Phục Hy kinh ngạc trước cảnh tượng vừa xảy ra, nước trong Lạc Thủy sóng cuộn trào dâng, Huyền Quy chậm rãi hiện thân từ dưới nước.

"Huyền Quy sư thúc!" Phục Hy kích động gọi.

"Phục Hy, ngươi đã trưởng thành rồi, một bộ lạc nhỏ bé không

còn thích hợp cho sự trưởng thành của ngươi nữa!

Đi nào!

Hãy để sư thúc đưa ngươi đi du lịch trong thế giới Hồng Hoang, kiến thức rộng rãi mới có thể giúp ngươi phát huy tài năng của mình tốt hơn!" Giọng nói của Huyền Quy vẫn trầm thấp như vậy.

"A?

Rời khỏi bộ lạc?

Du lịch Hồng Hoang?

Con phải đi bẩm báo với mẫu thân, ngoại tổ phụ và lão sư một tiếng..." Phục Hy có chút thấp thỏm.

"Không cần đâu!

Vi sư cũng sẽ cùng con đi du lịch thế giới Hồng Hoang!

Chỗ ngoại tổ phụ con đã thông báo rồi!" Thân hình Ô Vân Tiên cũng xuất hiện bên bờ Lạc Thủy.

"Phục Hy hài nhi, hãy theo Ô Vân Tiên, Huyền Quy đi du lịch Hồng Hoang đi!

Mẫu thân phải theo lão sư Ly Sơn tiên tử trở về tổ sơn Ly Sơn của Nhân tộc để tu luyện!" Bóng dáng của Hoa Tư và Ly Sơn tiên tử cũng xuất hiện tại nơi đây.

"Được!" Phục Hy nghe vậy không còn do dự, vui vẻ gật đầu đồng ý.

"Phù!" Huyền Quy mở miệng phun ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Hà Đồ Lạc Thư" mà Yêu Hoàng Đế Tuấn để lại, giao vào tay Phục Hy.

"Phục Hy, hai món linh bảo này có duyên với con!

Hãy lĩnh ngộ cho tốt!" Ô Vân Tiên nhìn Phục Hy đang ôm "Hà Đồ Lạc Thư" với vẻ mặt si mê, căn dặn.

"Vâng!

Lão sư!" Phục Hy liền khắc ấn nguyên thần của mình lên "Hà Đồ Lạc Thư".

Ô Vân Tiên và Phục Hy ngồi trên lưng Huyền Quy to lớn như một hòn đảo nhỏ, xuyên qua hệ thống sông ngòi chằng chịt của Hồng Hoang.

Khi dừng lại trên đường, Huyền Quy đậu dưới sông, Ô Vân Tiên dẫn Phục Hy lên bờ du ngoạn.

Họ đi qua từng bộ lạc Nhân tộc khác nhau, chứng kiến đủ loại tình huống, hiểu rõ những vấn đề lớn nhỏ mà Nhân tộc phải đối mặt.

Phục Hy vừa truyền bá những thành tựu của mình về đánh bắt cá, chăn nuôi, kiến trúc, hôn nhân, tang lễ, đồng thời cũng hoàn thiện bản thân trong quá trình trưởng thành.

Quan trọng hơn, sau khi nhìn khắp sông núi, hồ ao, gió mưa sấm tuyết, Phục Hy dần dần có được sự lĩnh hội sâu sắc về uy năng của thiên nhiên.

Môi trường tự nhiên biến đổi khôn lường chính là thách thức và nguy cơ nghiêm trọng nhất mà Nhân tộc phải đối mặt trong quá trình sinh tồn và phát triển.

Cùng với việc Phục Hy ngày càng lĩnh ngộ sâu sắc hơn về môi trường bên ngoài, và dần dần luyện hóa "Hà Đồ Lạc Thư" bên trong, y bắt đầu dung hội quán thông, bắt đầu nghiên cứu "Tiên Thiên Bát Quái".

Trên đường đi, Phục Hy ngoài việc ngưng thần cảm ngộ, còn tiện tay dùng một thanh "Thiên Mang Thần Đao" khắc họa, ghi chép, tổng

kết những linh cảm trong lòng lên mai rùa rộng lớn vô cùng của Huyền Quy.

Huyền Quy thì chẳng hề để tâm, mai của lão vừa dày vừa lớn, đừng nói Phục Hy chỉ tùy ý khắc lên đó vài đường vân, ký hiệu, cho dù y có toàn lực công kích cũng khó mà gây tổn hại gì cho mai của Huyền Quy được!

"Mai của sư đệ có khả năng phục hồi mạnh mẽ, chớ có xóa đi những ghi chép cảm ngộ mà Phục Hy để lại, sư đệ cần lưu tâm bảo vệ!" Ô Vân Tiên có thể cảm nhận được một ý vị bất thường từ những ghi chép lộn xộn mà Phục Hy khắc họa.

"Sư huynh yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm phiền sư điệt tu luyện!

Cứ để sư điệt tùy tiện vẽ vời!" Huyền Quy chẳng hề để tâm, giọng ồm ồm đáp lại.

"Sư huynh ta cũng không chỉ vì Phục Hy tu luyện, theo kinh nghiệm của sư huynh, việc này đối với sư đệ cũng có lợi ích rất lớn!

Đợi đến ngày đại công cáo thành, sư đệ sẽ rõ!" Ô Vân Tiên nói úp mở.

"Ha ha!" Huyền Quy thật thà cười khà khà hai tiếng, "Được!" Cuối cùng, mấy trăm năm sau, một Phục Hy râu ria xồm xoàm, thần tình si mê, dưới sự dẫn dắt của Huyền Quy, một lần nữa trở về bên bờ Lạc Thủy!

Trở lại điểm xuất phát sau một thời gian dài khiến linh quang trong đầu Phục Hy bùng nổ, tất cả cảm ngộ hội tụ lại một chỗ, tích lũy đã lâu bỗng chốc bộc phát!

"Tiên Thiên Bát Quái!" Phục Hy đột nhiên đứng dậy từ trên lưng Huyền Quy, ngửa mặt lên trời cười lớn, "Ta hiểu rồi!" Chỉ thấy Phục

Hy chậm rãi bay lên, đứng lơ lửng trên không, "Hà Đồ Lạc Thư" lơ lửng trên đỉnh đầu, y vung tay liên tục vẽ trong không trung.

Một lát sau, hình thành tám quẻ tượng "Càn tam liên, Khôn lục đoạn, Chấn ngưỡng vu, Cấn phúc oản, Ly trung hư, Khảm trung mãn, Đoái thượng khuyết, Tốn hạ đoạn".

Trong đó: Càn là trời, Khôn là đất, Ly là lửa, Khảm là nước, Chấn là sấm, Tốn là gió, Cấn là núi, Đoái là đầm.

Và hiện ra số Tiên Thiên Bát Quái "Càn một, Đoái hai, Ly ba, Chấn bốn, Tốn năm, Khảm sáu, Cấn bảy, Khôn tám".

Tiên Thiên Bát Quái mà Phục Hy sáng tạo ra có thể quan sát quy luật vận hành của trời đất, đo lường cát hung họa phúc của nhân gian, có năng lực thần quỷ khó lường, tạo ra khả năng vô hạn cho Nhân tộc trong việc khám phá và lợi dụng thiên nhiên.

"Ầm!" Vô số vết khắc trên mai Huyền Quy do Phục Hy để lại bắt đầu vặn vẹo biến hình, cuối cùng hình thành từng đồ án bát quái.

Toàn bộ quá trình diễn hóa khi Phục Hy sáng tạo "Tiên Thiên Bát Quái", từ ý tưởng ban đầu, từng bước hình thành, cho đến khi đại công cáo thành.

Vì đã trải qua toàn bộ quá trình, Huyền Quy nhờ những đồ án diễn hóa Tiên Thiên Bát Quái trên mai rùa mà không thầy tự thông, trở thành tu sĩ thứ hai hoàn toàn nắm giữ "Tiên Thiên Bát Quái" ngoài nhà phát minh Phục Hy.

Toàn bộ quá trình Phục Hy suy diễn Tiên Thiên Bát Quái, tất cả sự diễn hóa đều hoàn thành trên mai Huyền Quy, và bức "Tiên Thiên Bát Quái" thành hình đầu tiên cũng được hình thành trên mai của Huyền Quy.

Sự ra đời của "Tiên Thiên Bát Quái" có ảnh hưởng quá lớn đến sự

phát triển của Nhân tộc.

Vì vậy, công đức lực liên quan đến "Tiên Thiên Bát Quái" đã giáng xuống một cách riêng biệt.

"Ầm!" Mây vàng công đức ngưng tụ trên cửu thiên.

Huyền hoàng công đức chi lực giáng thế.

Phần lớn nhất rơi vào Phục Hy, một phần nhỏ rơi vào mai của Huyền Quy, và một tia nhỏ nhất rơi vào Ô Vân Tiên.

Bởi vì Phục Hy du lịch Hồng Hoang, ân trạch trải khắp các bộ lạc lớn nhỏ của Nhân tộc, danh tiếng càng truyền khắp tất cả các bộ lạc Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang.

Chương 345

Không lâu sau khi "Tiên Thiên Bát Quái" hiện thế, Phục Hy được bầu làm thiên hạ cộng chủ, tin tức được báo lên thánh địa "Hỏa Vân Động" của Nhân tộc.

Thế là Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị, ba vị thánh tổ của Nhân tộc hạ lệnh, bổ nhiệm Phục Hy làm vị thiên hạ cộng chủ đầu tiên của Nhân tộc, ban cho nhân tộc chí bảo "Không Động Ấn"!

Phục Hy Thiên Hoàng cuối cùng nhờ những cống hiến cho Nhân tộc mà trở thành thiên hạ cộng chủ được tất cả Nhân tộc công nhận, việc trở thành Thiên Hoàng đã là chuyện chắc như đinh đóng cột, Ô Vân Tiên và Huyền Quy tuy vẫn bảo vệ bên cạnh nhưng không cần quá lo lắng.

Trên đại lục Hồng Hoang đang xảy ra những đại sự ảnh hưởng đến sự phát triển và lớn mạnh của Nhân tộc.

Trong "Thiên Giới" cũng xảy ra một đại sự ảnh hưởng đến thế giới Hồng Hoang!

Trong "Tử Tiêu Cung", Đạo tổ Hồng Quân ngồi cao trên bồ đoàn, Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu vẫn như trước, cung kính đứng sau lưng Đạo tổ Hồng Quân như những đạo đồng.

Bên dưới là Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương, bảy vị thánh nhân đang đứng song song chắp tay.

"Địa Phủ lục đạo luân hồi, Thập nhị điện Diêm La, cùng với Thập bát tầng địa ngục toàn bộ đã đi vào quỹ đạo!" Đạo tổ Hồng Quân không quan tâm đến ánh mắt của các vị thánh nhân bị triệu tập bên

dưới, tự mình chậm rãi nói.

"Giống như việc Địa Phủ khai tịch Thập bát tầng địa ngục, cùng với sự phát triển của Thiên Đạo, 'Thiên Giới' cũng cần diễn hóa thành Ba Mươi Sáu Tầng Thiên!

Trong đó chia thành: Dục Giới Lục Thiên, Sắc Giới Thập Bát Thiên, Vô Sắc Giới Tứ Thiên, Tứ Phạn Thiên, Thánh Cảnh Tứ Thiên!" Đạo tổ Hồng Quân nói một cách trôi chảy.

Trong vẻ kinh ngạc của chúng thánh, Đạo tổ Hồng Quân tiếp tục giới thiệu: "Ba Mươi Sáu Tầng Thiên đều có đặc điểm riêng, sau này các ngươi tự sẽ biết." "Trong đó 'Thánh Cảnh Tứ Thiên' từ dưới lên trên bao gồm Tam Thanh thắng cảnh 'Thượng Thanh Chân Cảnh Vũ Dư Chi Thiên, Ngọc Thanh Thánh Cảnh Thanh Vi Chi Thiên, Thái Thanh Tiên Cảnh Đại Xích Chi Thiên'!

Lần lượt do Thông Thiên, Nguyên Thủy, Lão Tử tam thanh chưởng quản!" "Tầng trời cao nhất là 'Đại La Thiên' do Ngô tự mình chưởng quản.

Ba mươi hai trọng thiên còn lại toàn bộ do Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu hai vị chưởng quản!" Đạo tổ Hồng Quân đã sớm có phương thức phân phối.

"Bảy người các ngươi hưởng thụ 'Hồng Mông Tử Khí' đắc ý thành thánh vị, liền cần xuất lực trợ giúp Thiên Đạo diễn hóa, luyện hóa 'Thiên Giới' thành 'Ba Mươi Sáu Tầng Thiên'!" Đạo tổ Hồng Quân thấy Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân có vẻ khá thất vọng, đặc biệt là Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương có vẻ thiếu hứng thú, liền cố ý nhắc nhở.

"Cẩn tuân lão sư (Đạo tổ) pháp chỉ!" Chư thánh cùng với Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu vội vàng cúi người lĩnh mệnh.

“Đây là pháp môn diễn hóa chư thiên!” Đạo tổ Hồng Quân vung tay bắn ra bảy đạo ánh sáng màu sắc khác nhau về phía bảy vị thánh nhân.

“Trong Ba Mươi Sáu Tầng Thiên, ‘Thánh Cảnh Tứ Thiên’ là quan trọng nhất, ‘Tam Thanh Thắng Cảnh’ do Tam Thanh tự mình diễn hóa! ‘Đại La Thiên’ tự có Ngô dùng Thiên Đạo để diễn hóa!” Đạo tổ Hồng Quân không chút cảm xúc tiếp tục nói.

Vốn dĩ việc diễn hóa “Ba Mươi Sáu Tầng Thiên” không cần ngài phải tự mình ra tay, nhưng Đạo tổ Hồng Quân cảm thấy sự phát triển của thế giới Hồng Hoang ngày càng thoát khỏi tầm kiểm soát.

Thế là Đạo tổ Hồng Quân liền tự mình ra tay diễn hóa “Đại La Thiên”, cũng là để phòng ngừa vạn nhất, chuẩn bị cho tương lai.

“Tiếp Dẫn, ngươi hãy chiếu theo pháp môn Ngô truyền thụ mà phụ trách diễn hóa ‘Tứ Phạn Thiên’!” Đạo tổ Hồng Quân phân phó cho Tiếp Dẫn thánh nhân.

“Vâng!” Tiếp Dẫn thánh nhân ngắn gọn đáp lời.

Lúc này, y đang toàn tâm toàn ý lĩnh hội pháp môn “Diễn Hóa Chư Thiên” mà mình nhận được từ Đạo tổ Hồng Quân để diễn hóa “Thiên Giới” thành Ba Mươi Sáu Tầng Thiên, so sánh điểm tương đồng, khác biệt và tương thông với pháp môn mà Ba Tiêu đạo nhân đã dùng để diễn hóa “Ba Mươi Sáu Hạt Định Hải Thần Châu” thành “Ba Mươi Sáu Trọng Thiên”.

Sau khi trở thành đại tổng quản của “Ba Mươi Sáu Trọng Thiên”, mức độ nắm giữ “sức mạnh thế giới” của Tiếp Dẫn thánh nhân ngày càng cao.

Sau khi thành thánh nhân dựa vào “Nhân Quả Pháp Tắc”, Tiếp Dẫn thánh nhân nhanh chóng nắm giữ pháp tắc “sức mạnh thế giới”

đến cảnh giới thập thành hoàn mỹ.

Lúc này, sau khi đối chiếu hai loại pháp môn "Diễn Hóa Chư Thiên", Tiếp Dẫn thánh nhân thu hoạch rất nhiều, trong thức hải đủ loại linh cảm bùng phát, vô số ý niệm tuôn trào, hình thành nên sự lý giải của mình đối với pháp môn "Diễn Hóa Chư Thiên"!

Ngay cả Ba Tiêu đạo nhân ở thế giới hỗn độn xa xôi vô tận cũng có thể cảm nhận được "Ba Mươi Sáu Trọng Thiên" mà mình mang theo bên người đã xảy ra biến hóa kỳ diệu, mỗi một trọng thiên đều đang khuếch trương cực nhanh, hoàn thiện với tốc độ chóng mặt, có sự khác biệt về chất một trời một vực so với thế giới ban đầu!

Là chủ nhân của "Ba Mươi Sáu Trọng Thiên", Ba Tiêu đạo nhân nhanh chóng nhận ra nguyên nhân của sự biến đổi này.

"Tiếp Dẫn lại có thể có sự lý giải sâu sắc đến vậy đối với pháp tắc 'sức mạnh thế giới', trình độ này đã hoàn toàn vượt qua cảnh giới thập thành!

Xem ra việc tu luyện pháp tắc chi lực cũng không có điểm cuối!" Trong lòng Ba Tiêu đạo nhân đã có sự minh ngộ.

Sau khi sự nắm giữ của Tiếp Dẫn đạo nhân đối với pháp tắc "sức mạnh thế giới" vượt qua thập thành, y lại còn tìm được cách né tránh sự giám thị của Thiên Đạo và Đạo tổ Hồng Quân, để lại một hậu môn (backdoor) trong "Tứ Phạn Thiên", để tiện cho sau này có cơ hội có thể hoàn toàn nắm giữ nó.

Là đại tổng quản của "Ba Mươi Sáu Trọng Thiên", việc Tiếp Dẫn thánh nhân để lại hậu môn trong "Tứ Phạn Thiên" tương đương với việc "Ba Mươi Sáu Trọng Thiên" cũng nắm giữ được hậu môn của "Tứ Phạn Thiên".

Chỉ cần Ba Tiêu đạo nhân muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể thông

qua hậu môn để kết nối "Ba Mươi Sáu Trọng Thiên" và "Tứ Phạn Thiên".

Sau đó, Đạo tổ Hồng Quân liền giao nhiệm vụ diễn hóa "Sắc Giới Thập Bát Thiên" cho Nữ Oa nương nương.

Sau khi Yêu tộc suy tàn, nhân quả giữa Nữ Oa nương nương và Nhân tộc đã kết thúc, Nữ Oa nương nương là người không vướng bận nhất trong số các thánh nhân, cũng là người được Đạo tổ Hồng Quân tin tưởng nhất, cho nên ngài giao cho nàng nhiệm vụ quan trọng nhất.

"Dục Giới Lục Thiên" được giao cho Hồng Vân lão tổ, "Vô Sắc Giới Tứ Thiên" được giao cho Tây Vương Mẫu nương nương.

Trong lúc chư thánh đang toàn lực diễn hóa "Thiên Giới" thành "Ba Mươi Sáu Tầng Thiên", Hồng Hoang lại xảy ra một đại sự khác.

Sau khi chư thánh lập giáo, các giáo đều thu nhận môn đồ rộng rãi.

"Linh Giáo" cũng không ngoại lệ, tuy rằng đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn" không mở rộng, nhưng "Linh Giáo" cũng đã thu nhận không ít ngoại môn đệ tử có tư chất và phẩm tính cực tốt ở đại lục Tây Phương.

Vì Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương đều bị Đạo tổ Hồng Quân triệu đi, Ba Tiêu thiên tôn liền tạm thời giao chuyện của "Phong Đô Quỷ Thành" cho Ngọc Đỉnh chân nhân xử lý, còn mình thì quay về "Tu Di Sơn" trấn giữ.

Một hôm, đang ở bên "Bát Bảo Công Đức Trì" kiểm tra tình hình tu bổ, gia cố "Phong Ma Đại Trận", Ba Tiêu thiên tôn đột nhiên trong lòng khẽ động, thân hình thoắt một cái đã đến đỉnh của "Phân Bảo Nhai" dưới chân núi "Tu Di Sơn".

Ánh mắt y quét về phía "Luyện Tâm Lộ" trên "Phân Bảo Nhai".

“Luyện Tâm Lộ” là một khảo nghiệm bắt buộc phải trải qua nếu muốn bái nhập “Linh Giáo”, để xem xét tâm tính của người đó ra sao.

Ba Tiêu thiên tôn luôn cho rằng, chỉ cần tâm tính đủ tốt, cho dù tư chất có chút thiếu sót cũng có cách cải thiện.

Nhưng nếu tâm tính không tốt, thậm chí bản tính ác liệt, cho dù tư chất có siêu phàm thoát tục đến đâu cũng tuyệt đối không thể thu nhận!

Bởi vì tư chất càng tốt, sau này tai họa gây ra càng lớn.

Hôm nay có thể khiến tâm thần Ba Tiêu thiên tôn rung động chính là một thí luyện giả có biểu hiện cực tốt trên “Luyện Tâm Lộ”.

Bì Lô Tiên vẫn luôn phụ trách “Luyện Tâm Lộ”, vì biểu hiện cực tốt mà được Ba Tiêu thiên tôn thu làm đệ tử.

Biết Ba Tiêu thiên tôn đích thân đến, hắn vội vàng hiện thân nghênh tiếp, trực tiếp mở lời giới thiệu: “Lão sư!

Vị thí luyện giả này không quản ngại xa xôi vạn dặm, từ Nam Hải đến muốn bái nhập ‘Linh Giáo’ của chúng ta.

Đệ tử sợ có kẻ dụng tâm khác, nên đã cố ý giao cho y rất nhiều nhiệm vụ, âm thầm quan sát mấy vạn năm, không thấy có gì bất ổn, mới sắp xếp cho lên ‘Luyện Tâm Lộ’, định rằng nếu có thể vượt qua khảo nghiệm trung thượng đẳng của ‘Luyện Tâm Lộ’, sẽ giao cho Dương trưởng lão, thu làm ngoại môn đệ tử.” Ba Tiêu thiên tôn nhìn bóng dáng màu vàng đang khổ sở kiên trì trên “Luyện Tâm Lộ”, không nhịn được cười lớn: “Ha ha ha...

Nguyên lai là tiểu tử này!” “A?

Lão sư ngài nhận ra tiểu tử này sao?” Bì Lô Tiên kinh ngạc hỏi.

Ba Tiêu thiên tôn không nói gì, hồi tưởng lại lúc xưa khi đi ngang

qua một ngọn tiên sơn ở Nam Hải, trong lòng có cảm ứng, tùy ý từ trong Nam Hải bắt lấy một con cá đã sinh ra linh trí, hỏi ra mới biết đó là "Phổ Đà Sơn".

Thế là Ba Tiêu đạo nhân ban cho con cá đó một viên tiên đan, con cá lúc đó cũng từng tỏ ý muốn theo hầu bên cạnh Ba Tiêu đạo nhân.

Nhưng Ba Tiêu đạo nhân cân nhắc tu vi của con cá thực sự quá thấp, chỉ là một con cá bình thường, tư chất cũng quả thực bình thường, dù tu luyện thế nào, kiếp này cũng không thể tu luyện thành công, thế là đã từ chối yêu cầu của nó.

Vốn dĩ Ba Tiêu đạo nhân đã sớm quên con cá chỉ có duyên gặp một lần này, đã bao nhiêu năm trôi qua rồi.

Với tư chất của nó, Ba Tiêu đạo nhân cho rằng con cá đã sớm thọ chung chính tẩm, chuyển thế tu lại rồi, có tích lũy từ kiếp trước, không chừng có thể có thành tựu.

Chương 346

Nhưng Ba Tiêu thiên tôn không ngờ lại gặp lại con cá nhỏ này ở đây, lại còn tu luyện đến cảnh giới Thiên Tiên ngoài dự liệu!

Ba Tiêu thiên tôn tùy ý giơ tay, bấm ngón tay suy tính, phát hiện con cá lại thân mang đại khí vận!

Mệnh số của nó được một lớp ánh sáng vàng bao bọc, ngay cả với tu vi của Ba Tiêu thiên tôn cũng khó mà hoàn toàn suy đoán ra được lai lịch của nó.

Vì tò mò, Ba Tiêu thiên tôn toàn lực suy diễn thiên cơ, mới đại khái biết được những gì con cá đã trải qua.

Nguyên lai con cá sau khi được ban cho tiên đan, không chỉ tu vi tăng mạnh, mà dường như vận khí cũng bùng nổ!

Con cá ở Nam Hải lần lượt nhận được mấy lần cơ duyên to lớn, không chỉ khiến tư chất của nó có sự thay đổi trời long đất lở, tu vi cũng đột phá mạnh mẽ, đột phá Tiên cảnh, thọ mệnh lại dài, có được khả năng vô hạn.

Nhưng con cá này cũng là một kẻ biết ơn báo đáp, biết rằng vận mệnh của mình có thể có sự chuyển biến như vậy, đều là nhờ viên tiên đan mà Ba Tiêu đạo nhân ban cho lúc đầu.

Thế là sau khi thành Tiên cảnh, con cá liền trải qua vô số gian nan hiểm trở, mấy lần suýt chết, cuối cùng cũng đến được "Tu Di Sơn", một lòng muốn bái nhập "Linh Giáo".

"Đợi nó thuận lợi vượt qua khảo nghiệm của 'Luyện Tâm Lộ', ngươi hãy mang nó đến chỗ vi sư!" Ba Tiêu thiên tôn nói xong liền thoắt một cái quay về "Tu Di Cung".

Hồi lâu sau, Bì Lô Tiên dẫn một nam tử trẻ tuổi mặc đạo bào màu vàng vào trong "Tu Di Cung".

"Lão sư, y đã vượt qua thí luyện 'Luyện Tâm Lộ' ở độ khó cao nhất!

Tâm tính thực sự là thượng thượng chi tuyển!" Bì Lô Tiên tuy cũng đánh giá cao con cá, nhưng không ngờ tâm tính của nó lại cao đến vậy, đối với kết quả này vô cùng bất ngờ.

"Ngư nhi, ngươi còn nhận ra bản tọa không?" Ba Tiêu thiên tôn đầy hứng thú cười hỏi.

"Thượng tiên, ngài còn nhớ đệ tử!

Đệ tử chính là con cá nhỏ năm xưa ngài hỏi đường, nhờ ngài ban cho tiên đan, mới có thể giúp đệ tử có được một loạt cơ duyên sau này, từng bước tu luyện đến ngày hôm nay.

Năm xưa thượng tiên ngài..." Con cá 'phịch' một tiếng quỳ xuống đất, vừa liên tục dập đầu, vừa vô cùng kích động kể lại.

"Tiểu ngư nhi, bây giờ ngươi đã có tên chưa?" Ba Tiêu thiên tôn thấy tâm tính con cá đơn thuần đáng yêu, nghe nó kể một lèo hết quá trình tu luyện của mình, liền quan tâm hỏi.

"Đệ tử tự đặt tên là 'Dư Hóa Long'!" Con cá có chút ngượng ngùng mở lời.

"Dư Hóa Long?" Ba Tiêu thiên tôn nhíu mày, ôn hòa răn dạy, "Việc chọn đạo hiệu cũng có huyền cơ bên trong, nếu quá phận ngược lại sẽ bị nó làm liên lụy!" "Đệ tử lỗ mãng, không biết mấu chốt bên trong!" Con cá nghe vậy kinh hoảng thất thố vội vàng giải thích, "Đệ tử có một lần nhận được cơ duyên, tại một hòn đảo tiên gặp được một gốc linh căn tên là 'Hóa Long Thảo'!" "Kể từ sau khi dùng 'Hóa Long Thảo', đệ tử liền từ đó lĩnh ngộ ra 'Hóa Long Chi Pháp', có thể

từng bước từ một con cá nhỏ tư chất bình thường không ngừng tiến hóa đề thuần huyết mạch, chỉ cần tu vi đạt đến Chân Tiên cảnh giới, là có thể một bước hóa thành thần long!" Con cá thấp thỏm bất an bẩm báo thật tình.

"Đệ tử chỉ hy vọng có thể sớm đạt đến tu vi Chân Tiên, có thể hóa thân thần long, cho nên mới lấy tên 'Dư Hóa Long'!" Dư Hóa Long nói xong liền khẩn cầu, "Thượng tiên nếu cảm thấy tên của đệ tử không ổn, mong thượng tiên có thể ban cho một cái tên!" "Dùng 'Hóa Long Thảo'?

Nhận được 'Hóa Long Đại Pháp'?

Chân Tiên cảnh giới liền có thể từ thân cá hóa thành thân thần long?" Ba Tiêu thiên tôn kinh hỉ truy vấn.

"Đệ tử không dám có điều gì giấu diếm lão sư, đệ tử tuy bây giờ là thân cá, nhưng huyết mạch trong cơ thể đã chuyển hóa hơn phân nửa thành huyết mạch thần long, chỉ cần tu vi có thể đạt đến Chân Tiên cảnh giới là có thể hóa thân chân long!" Dư Hóa Long vội vàng gật đầu.

Ba Tiêu thiên tôn phất phất tay, gọi Dư Hóa Long đến trước mặt, đưa tay đặt lên đỉnh đầu nó, cẩn thận cảm ứng một phen, cuối cùng xác nhận, huyết mạch trong cơ thể Dư Hóa Long quả thực đã có hơn phân nửa chuyển hóa thành huyết mạch chân long.

"Hóa Long Chi Pháp?

Trong công pháp tu luyện mà ngươi nhận được sau khi dùng 'Hóa Long Thảo' chỉ có phương pháp tu luyện 'ngư long' thôi sao?

Không có phương pháp tu luyện 'xà long' à?" Ý niệm trong đầu Ba Tiêu thiên tôn quay cuồng, mở lời hỏi.

"Lão sư quả nhiên thần thông quảng đại, đệ tử quả thực đã nhận

được một loại phương pháp tu luyện hóa long dành cho loài rắn, nhưng loài rắn cần phải trải qua quá trình chuyển hóa thành giao long trước rồi mới có thể tu luyện thành chân long...” Dư Hóa Long giải thích.

“Nếu đã có cơ duyên này, vậy cái tên ‘Dư Hóa Long’ cũng rất phù hợp, sau này cứ dùng tên này đi!” Ba Tiêu thiên tôn tán thành.

“Bản tọa vốn dĩ còn thắc mắc tư chất ban đầu của ngươi thực sự quá tầm thường, cho dù có mấy lần kỳ ngộ cũng không dễ dàng đạt được như ngày hôm nay, không ngờ ngươi đã dùng ‘Hóa Long Thảo’, huyết mạch đang chuyển hóa theo hướng chân long!” Ba Tiêu thiên tôn cảm khái nói.

“Hóa Long, ngươi đã vượt qua khảo nghiệm của ‘Luyện Tâm Lộ’, liền có tư cách trở thành ngoại môn của ‘Linh Giáo’.

Nhớ lại ngươi và bản tọa có một phen túc duyên, bản tọa có ý muốn thu ngươi vào môn hạ, ngươi có bằng lòng bái bản tọa làm thầy không?” Ba Tiêu thiên tôn hỏi.

“Đệ tử bằng lòng!

Đệ tử bằng lòng!

Đa tạ lão sư đoái hoài!

Lão sư cho dù chỉ để đệ tử làm một đạo đồng bưng trà rót nước hầu hạ, đệ tử cũng bằng lòng!” Dư Hóa Long vừa nói vừa tam khấu cửu bái, hành đại lễ bái sư.

“Đi thôi!

Môn hạ của bản tọa không có nhiều quy củ phiền phức như vậy, môn quy cụ thể, lát nữa Bì Lô Tiên sư huynh của ngươi sẽ nói cho ngươi biết!” Ba Tiêu thiên tôn vung tay cho Dư Hóa Long đứng dậy.

“Vi sư bây giờ có một chuyện muốn thương lượng với ngươi!

Ngươi bây giờ là Thiên Tiên đỉnh phong, nếu tu luyện theo từng bước, cuối cùng cũng có thể có được thân thể chân long.” Ba Tiêu thiên tôn dùng giọng điệu thương lượng nói.

“Nhưng vi sư bây giờ trong lòng có một phỏng đoán, cần ngươi phối hợp nghiệm chứng một phen!

Nhưng việc này sẽ có chút ảnh hưởng đến con đường tu luyện của ngươi, cho nên cần nghe ý kiến của ngươi.” “Lão sư có mệnh lệnh gì cứ việc sắp xếp, đệ tử tuyệt không hai lời, đệ tử có được ngày hôm nay đều nhờ lão sư năm đó đoái hoài, nếu lão sư cần thu hồi lại tu vi của đệ tử, đệ tử cũng tuyệt không nói hai lời, huống chi chỉ là có chút ảnh hưởng mà thôi!” Dư Hóa Long không cần nghĩ ngợi liền trực tiếp đồng ý.

“Tốt!

Đồ nhi tốt!

Vi sư cũng chỉ vì muốn tranh đoạt tiên cơ trước một cơ duyên trời cho mà thôi!

Vi sư có cách giúp ngươi nhanh chóng nâng cao lên Chân Tiên cảnh giới, thành thân thể chân long.

Chuyện này cũng chỉ khiến ngươi vì tu vi tăng quá nhanh, dẫn đến căn cơ có chút không ổn định, cần phải tốn thêm chút thời gian để củng cố căn cơ mà thôi!” Ba Tiêu thiên tôn thấy Dư Hóa Long tin tưởng mình không chút giữ lại như vậy, trong lòng vô cùng vui vẻ.

“Tất cả đều do lão sư làm chủ!” Dư Hóa Long không hề để tâm, trực tiếp nói, “Cần đệ tử làm thế nào ạ!” “Chỗ vi sư có mấy quả tiên quả có thể nâng cao tu vi!

Ngươi hãy dùng chúng trước, tu vi có thể đột phá đến Huyền Tiên

cảnh giới!" Ba Tiêu thiên tôn vung tay lấy ra mấy quả tiên quả, ban cho Dư Hóa Long.

Dư Hóa Long không chút do dự, trực tiếp ném hết tiên quả vào miệng, sau đó liền ngồi xếp bằng bắt đầu thổ nạp tu luyện, hấp thu linh khí trong tiên quả để nâng cao tu vi.

"Lão sư!

Hóa Long sư đệ quá vội vàng rồi, một lúc dùng nhiều tiên quả như vậy, e rằng sẽ gây tổn hại không nhỏ cho cơ thể a!" Bì Lô Tiên có chút lo lắng thấp giọng nói.

"Không sao!

Thân thể Long tộc cường hãn, Hóa Long đã tu luyện 'Hóa Long Đại Pháp', huyết mạch phần lớn đã chuyển hóa thành chân long chi huyết, đối với cường độ cơ thể cũng sẽ có sự tăng cường mạnh mẽ!" Ba Tiêu thiên tôn nhân cơ hội giải thích cho Bì Lô Tiên.

"Với tâm tính của Hóa Long, chắc chắn sẽ không hành động mạo hiểm!

Nếu nó dám một hơi nuốt hết tiên quả, chắc chắn có đủ tự tin để chống lại sự xung kích của linh khí!" Ba Tiêu thiên tôn không chút lo lắng mỉm cười nói.

"Lão sư nói rất phải!" Bì Lô Tiên nghe vậy thu lại vẻ lo lắng.

Chương 347

"Ầm!" Một lát sau, Dư Hóa Long liền khí thế toàn thân bùng nổ, đột phá Huyền Tiên cảnh giới.

Vì một lần dùng lượng lớn tiên quả, sau khi tu vi đột phá vẫn không ngừng tăng mạnh, mãi cho đến khi khí tức bùng nổ đến Huyền Tiên hậu kỳ thì tốc độ tăng mới chậm lại.

Cuối cùng, tu vi của Dư Hóa Long dừng lại ở Huyền Tiên đỉnh phong, không thể bước qua bước cuối cùng, trực tiếp đột phá Chân Tiên cảnh giới.

Dư Hóa Long tỉnh lại từ trong tu luyện, mặt đầy vẻ xấu hổ thỉnh tội với Ba Tiêu thiên tôn: "Đệ tử ngu dốt, không thể một hơi đột phá Chân Tiên cảnh giới, làm lão sư thất vọng rồi!" "Tất cả đều nằm trong dự liệu của vi sư, có thể một hơi lên đến Huyền Tiên đỉnh phong đã nằm ngoài dự liệu của vi sư rồi!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng đã có kế sách.

Ba Tiêu thiên tôn vung tay dẫn Bì Lô Tiên và Dư Hóa Long ra khỏi "Tu Di Cung", đi về phía sau, đến một thiên điện trống trải.

"Vụt!" Ba Tiêu thiên tôn đưa tay chỉ một cái, trên mặt đất xuất hiện một cái ao khổng lồ.

"Hoa!" Bì Lô Tiên và Dư Hóa Long phát hiện cái ao đó trong nháy mắt đã được rót đầy một lượng lớn long huyết màu vàng!

Long khí nồng đậm hình thành từng hư ảnh hình rồng cuồn cuộn sôi trào trên long huyết màu vàng, thậm chí còn có thể nghe thấy từng tiếng long ngâm mơ hồ!

"Lão sư!..." Dư Hóa Long cảm nhận long khí mênh mông trong

long huyết màu vàng trong ao, kinh hãi khôn tả, lắp bắp nói.

"Đây là long vương chi huyết mà Long Vương để lại khi bị trọng thương trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp năm xưa, vi sư đã âm thầm thu thập không ít!

Chỉ cần ngươi có thể hấp thu hết chỗ long vương chi huyết này, liền có thể thuận lợi chuyển hóa hoàn toàn huyết mạch của mình thành huyết mạch chân long, đột phá Chân Tiên chi cảnh!" Ba Tiêu thiên tôn tự tin tràn đầy.

"Vâng!" Dư Hóa Long nói xong liền bay lên, giữa không trung lắc mình biến thành một con cá chép vàng, thân hình lắc lư một cái 'phịch' một tiếng rơi vào trong long vương chi huyết màu vàng.

"Xèo!" "Xèo!" "Xèo!"...

Uy lực của long vương chi huyết vô cùng mạnh mẽ, nếu là Huyền Tiên khác rơi vào chắc chắn sẽ chết.

Dư Hóa Long nếu không tu luyện "Hóa Long Đại Pháp", huyết mạch của bản thân phần lớn đã chuyển hóa thành chân long chi huyết, cũng khó mà chống đỡ được sự ăn mòn của long vương chi huyết.

Mặc dù như vậy, Dư Hóa Long rơi vào trong đó cũng không dễ chịu gì, vảy cá màu vàng từng mảng bong ra, huyết nhục cũng bị long vương chi huyết nóng bỏng dần dần hòa tan.

"Lão sư!" Bì Lô Tiên có chút lo lắng khẽ gọi.

"Nếu có thể vượt qua cửa ải này, liền có thể một bước lên trời, nếu không thể, vi sư tự sẽ kịp thời ra tay, sẽ không để nó gặp nguy hiểm đến tính mạng!" Ba Tiêu thiên tôn thản nhiên nói.

Dư Hóa Long đau đớn không thể chịu nổi, toàn lực vận chuyển pháp lực của mình để chống lại long vương chi huyết nóng bỏng như dung nham, không ngừng vận chuyển "Hóa Long Đại Pháp" từng chút

một gian nan hấp thu, dung hợp long vương chi huyết.

Cùng lúc đó, linh khí còn sót lại trong cơ thể Dư Hóa Long từ những quả tiên quả vừa dùng cũng được kích phát, dung nhập vào pháp lực.

Huyết nhục, vảy trên người Dư Hóa Long không ngừng bị tiêu tan, sau đó lại chậm rãi mọc lại, rồi lại bị tiêu tan, cứ lặp đi lặp lại như vậy, nỗi đau đớn trong đó khó mà nói thành lời.

Tốc độ tiêu tan rõ ràng nhanh hơn tốc độ phục hồi, dần dần, huyết nhục trên người Dư Hóa Long ngày càng ít đi!

Thân thể Dư Hóa Long dưới uy lực bá đạo của long vương chi huyết, vảy cá lấp lánh ánh vàng toàn bộ bị tiêu tan, cơ bắp vốn mạnh mẽ hơn xa tu sĩ cùng cấp cũng bị tiêu tan hết, từng khúc xương trong suốt như ngọc hiện ra rõ ràng.

Thần sắc Ba Tiêu thiên tôn cũng có chút căng thẳng, tùy thời chuẩn bị ra tay cứu Dư Hóa Long ra khỏi long vương chi huyết.

"Ầm!" May mắn thay, Dư Hóa Long cuối cùng cũng chống đỡ được đến thời khắc cuối cùng, sau khi hấp thu long vương chi huyết đã chuyển hóa hoàn toàn huyết mạch của mình thành huyết mạch Long tộc, tu vi cũng thành công đột phá Chân Tiên cảnh giới.

"Rắc rắc!" Xương cốt trong suốt trắng ngần chỉ còn lại một chút cơ bắp và nội tạng của Dư Hóa Long bắt đầu dần dần biến thành màu vàng rực rỡ, chậm rãi kéo dài, vươn dài, uốn lượn thon dài khỏe khoắn, tràn đầy vẻ đẹp bạo lực vô hạn.

Rõ ràng nhất là trên đầu nó mọc ra hai chiếc sừng rồng dữ tợn, cho thấy bây giờ nó đã là một con chân long danh xứng với thực.

"Xì xì xì..." "Tê tê tê..." Âm thanh kỳ quái vang lên, trên bộ xương chân long uốn lượn rực rỡ của Dư Hóa Long, từng thớ cơ bắp cuồn

cuộn, nội tạng mềm mại bắt đầu mọc ra, trông thì chậm chạp nhưng thực ra lại vô cùng nhanh chóng.

Chỉ trong vài hơi thở, một con cá chép vàng ban đầu đã hoàn toàn biến thành một con chân long có thân hình thon dài uốn lượn, toàn thân phủ đầy vảy màu vàng nhạt!

"Ngao!" Theo tiếng Dư Hóa Long ngẩng đầu phát ra tiếng long ngâm đầu tiên!

"Ầm!" Ba Tiêu thiên tôn cảm nhận được khí tức quen thuộc, mặc dù vẫn đang ở trong thiên điện, nhưng Ba Tiêu thiên tôn vẫn có thể cảm nhận được trên bầu trời "Tu Di Sơn" xuất hiện một đám mây vàng công đức.

Là sinh linh đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang từ cá hóa thành chân long, Dư Hóa Long không chút bất ngờ nhận được một khối huyền hoàng công đức chi lực quán thể.

Điều càng khiến Ba Tiêu thiên tôn bất ngờ hơn là trong thiên điện đột nhiên xuất hiện một trận không gian ba động mạnh mẽ.

Sau một trận hư không gợn sóng, một tòa dị bảo "Hóa Long Trì" lấp lánh ánh vàng, long khí tứ tán xuất hiện trên đỉnh đầu Dư Hóa Long.

"Hử?

Hóa Long thành công hóa thân chân long xong lại triệu hồi ra được 'Hóa Long Trì'?" Ba Tiêu thiên tôn khá bất ngờ nhìn dị bảo "Hóa Long Trì".

"Lão sư, chẳng lẽ đây không phải là tình huống mà ngài đã dự liệu sao?" Bì Lô Tiên biết rõ đi theo bên cạnh Ba Tiêu thiên tôn, không hiểu thì phải hỏi, hoàn toàn không cần phải ngại ngùng, nếu không hiểu mà giả vờ hiểu, gây ra sai sót mới thực sự là mất mặt.

Dư Hóa Long trong lòng cũng có nghi ngờ, vừa rồi lão sư bảo mình mau chóng nâng cao lên Chân Tiên cảnh giới, hóa thân chân long, rõ ràng là có mục đích khác.

Việc dị bảo "Hóa Long Trì" xuất hiện khiến Dư Hóa Long vô cùng khâm phục sự tiên kiến của lão sư, huyết mạch chân long trong cơ thể cho phép nó hiểu rõ uy lực của tòa "Hóa Long Trì" này.

"Hóa Long Trì" có thể giúp những sinh linh có một chút huyết mạch Long tộc, ở trong đó đề thuần huyết mạch của mình, từ đó hóa thân chân long.

Nhưng không ngờ "Hóa Long Trì" lại không phải là mục tiêu của Ba Tiêu thiên tôn.

Ba Tiêu đạo nhân luyện hóa "Hóa Long Trì", trực tiếp khảm vào mặt đất của thiên điện, trên tấm biển ở cửa điện cũng xuất hiện ba đạo thần văn "Hóa Long Điện".

"Khi biết được đồ nhi Hóa Long tu luyện 'Hóa Long Đại Pháp', có thể hóa thân chân long, vi sư trong lòng bị thiên cơ dẫn dắt, có chút cảm ứng, biết rằng sau khi đồ nhi Hóa Long thành công sẽ có dị bảo xuất thế, vốn tưởng là một món khác, không ngờ lại là 'Hóa Long Trì'!" Ba Tiêu thiên tôn xuýt xoa một tiếng, phân phó: "Hóa Long, tuy ngươi đã hóa thân chân long, nhưng chỗ long vương chi huyết này cũng đừng lãng phí, hãy là người đầu tiên thử nghiệm hiệu quả của 'Hóa Long Trì' đi!" Ba Tiêu thiên tôn nói xong, vung tay đưa long vương chi huyết trong ao máu vào "Hóa Long Trì", còn đem cả những tinh huyết, huyết dịch, thi cốt của các cao thủ Long tộc mà mình thu thập trước đây toàn bộ bỏ vào "Hóa Long Trì".

"Vâng!

Lão sư!" Dư Hóa Long nghe vậy long thân uốn lượn, "phịch" một tiếng nhảy vào "Hóa Long Trì", tiếp tục hấp thu long vương chi huyết

để nâng cao huyết mạch chi lực.

Long vương chi huyết tự nhiên không giống long huyết tầm thường, tu vi, huyết mạch của Dư Hóa Long vẫn đang tăng lên nhanh chóng.

Không lâu sau, long khu càng thêm thon dài hữu lực, sừng rồng càng thêm dữ tợn hùng vĩ, vảy càng thêm vàng óng rực rỡ.

"Ầm!" Long khu của Dư Hóa Long lại một lần nữa tiến hóa thành kim long!

Tu vi của nó cũng thuận lý thành chương nâng lên Thái Ất Chân Tiên cảnh giới!

Bì Lô Tiên trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mắt, trong lòng không khỏi cảm thán, "Kim lân há là vật trong ao, một khi gặp phong vân liền hóa rồng!" Trước đó, Bì Lô Tiên tuy kinh ngạc về tâm tính thượng giai của Dư Hóa Long, nhưng cũng không ngờ nó lại có thể trong thời gian ngắn từ Thiên Tiên một mạch tăng vọt lên Thái Ất Chân Tiên cảnh giới!

Phải biết rằng, Bì Lô Tiên sau khi theo Ba Tiêu thiên tôn cũng đã tốn vô số năm tháng, khổ khổ tu luyện mới từng bước đi lên, xét về tốc độ tu luyện ở giai đoạn tương đương, dường như kém xa Dư Hóa Long.

"Ầm!" Cùng lúc Dư Hóa Long thành thân kim long, giữa trời đất liền vang lên một tiếng động lớn, linh khí ba động mãnh liệt báo hiệu bảo vật xuất thế.

"Nguyên lai là vậy!" Ba Tiêu thiên tôn bừng tỉnh đại ngộ.

Sau khi Dư Hóa Long thành công hóa thân chân long, dị bảo "Hóa Long Trì" là phần thưởng của trời đất.

Đợi đến khi nó hóa thân kim long, dị bảo thực sự mà Ba Tiêu thiên

tôn vốn mong đợi, "Long Môn", mới là phần thưởng mà trời đất ban cho sinh linh Hồng Hoang.

Dư Hóa Long chính là mấu chốt để hấp dẫn "Long Môn" xuất thế, là con cá chép đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang thành công hóa thân kim long.

Dị bảo "Long Môn" hiện thế, trời đất chấn động.

Chương 348

Đạo tổ Hồng Quân và chư thánh Hồng Hoang đều đang bận rộn khai tịch "Thiên Giới" thành "Ba Mươi Sáu Tầng Thiên", vào thời khắc mấu chốt căn bản không thể thoát thân, không rảnh để ý đến việc dị bảo "Long Môn" xuất thế.

Nhưng Đạo tổ Hồng Quân và chư thánh lần lượt truyền ra dụ lệnh, các vị đại năng trong thế giới Hồng Hoang liền không chút do dự lao về phía nơi dị bảo "Long Môn" xuất thế.

"Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung", Nhân Giáo đại đệ tử Huyền Đô Đại Pháp Sư, dẫn theo trợ thủ luyện đan của Lão Tử là Cửu Anh và hộ sơn đại thần Phi Liêm bay về phía "Long Môn" lấp lánh ánh vàng trên không trung.

"Tây Côn Luân, Ngọc Hư Cung", Xiển Giáo phó giáo chủ Nhiên Đăng đạo nhân và đại đệ tử Nam Cực Tiên Ông dẫn theo thủ vệ đại thần Quỷ Xa của Ngọc Hư Cung và tọa kỵ Hắc Thủy Ngưu Thử vội vàng xuất phát.

Đông Hải "Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung", Tiệt Giáo đại đệ tử Đa Bảo đạo nhân cùng hộ đảo đại thần Kế Mông, quân sư Bạch Trạch vội vã phi độn.

Bắc Câu Lô Châu, Côn Bằng hiện ra bản thể bằng, vỗ cánh bay cao.

Nam Thiệm Bộ Châu, Chuẩn Đề đại tôn với tu vi bán bộ thánh nhân trực tiếp phá không mà đi.

Trong Minh Hà Huyết Hải, Minh Hà lão tổ cùng Thiên Phi Ô Ma, Nữ Tế Phi Đản cùng nhau rời khỏi Huyết Hải.

Trong Thiên Đình, Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu cũng bị việc khai tịch "Ba Mươi Sáu Tầng Thiên" cuốn lấy khó mà phân thân, chỉ có thể để Thái Bạch Kim Tinh đi dò xét.

Ba Tiêu thiên tôn thì dẫn theo Dư Hóa Long, người dẫn dụ "Long Môn" xuất thế, gọi Trấn Nguyên đại tiên đi tranh đoạt quyền sở hữu "Long Môn".

Ba Tiêu thiên tôn kinh ngạc phát hiện ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng phái Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đến.

Thậm chí Lão Quy thừa tướng cũng đích thân đến.

Mười phương nhân mã vây quanh dị bảo "Long Môn", nhìn nhau như hổ đói, đề phòng đối phương.

"Nhiên Đăng phó giáo chủ, Nam Cực sư đệ, Đa Bảo sư đệ.

Lão sư chúng ta không có ở đây, nhưng Tam Thanh luôn cùng một chí hướng, vinh nhục có nhau, cùng tiến cùng lui!" Huyền Đô Đại Pháp Sư có phong thái của sư phụ mình, nói năng già dặn chín chắn, thấm nhuần tinh túy mưu sâu kế hiểm của Lão Tử thánh nhân.

"Tình hình hiện nay vẫn cần ba giáo chúng ta liên thủ mới có khả năng thành công đoạt được 'Long Môn'!

Đến lúc đó ba giáo chúng ta cùng hưởng, chẳng phải tốt hơn sao?" Huyền Đô Đại Pháp Sư nói xong, ánh mắt lạnh lùng không chút cảm xúc quét về phía đám người "Xiển Giáo", "Tiệt Giáo".

"Tất cả nghe theo sự sắp xếp của Huyền Đô đại sư huynh!" Nam Cực Tiên Ông mặt mày hồng hào, tươi cười nói.

Thực ra theo lý, Nam Cực Tiên Ông nhập môn trước Huyền Đô Đại Pháp Sư, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn ở phương diện này rất nhường nhịn Lão Tử thánh nhân, cho nên Nam Cực Tiên Ông liền gọi Huyền Đô Đại Pháp Sư là sư huynh.

Đa Bảo đạo nhân cũng giống sư phụ Thông Thiên giáo chủ của mình, là người thẳng tính, nghe Huyền Đô Đại Pháp Sư nói có lý, Nam Cực Tiên Ông cũng đồng ý, liền gật đầu tán thành.

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn vốn được Đạo tổ Hồng Quân phái đến để giám sát việc này, cũng không nghĩ rằng mình có thể đoạt được "Long Môn".

Không cần suy nghĩ, y liền trực tiếp lóe mình đến bên cạnh Huyền Đô Đại Pháp Sư, thẳng thắn nói: "Bần đạo nguyện ý trợ giúp Tam giáo một tay!" "Đa tạ Thiên tôn nguyện ý ra tay tương trợ!" Huyền Đô Đại Pháp Sư vội vàng cảm tạ.

Thái Bạch Kim Tinh thấy vậy, mắt đảo một vòng, phất trần trong tay, ha ha cười lớn bay đến gần: "Các vị liên thủ có thể tính cho bần đạo một phần không?

Thiên Đình và Tam giáo chung lưng đấu cật, đều là tâm phúc của Đạo tổ, tự nhiên nên cùng tiến cùng lui!" Huyền Đô Đại Pháp Sư, Nam Cực Tiên Ông và Đa Bảo đạo nhân bắt đầu dùng nguyên thần trao đổi thương nghị việc này.

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đại diện cho ý chí của Đạo tổ Hồng Quân, sau khi thành công cũng sẽ không chia lợi ích, không thể, không dám, cũng không có lý do gì để từ chối.

Nhưng Thái Bạch Kim Tinh đơn thương độc mã, thế đơn lực bạc đến đây, một lời đã muốn một phần, làm sao có thể khiến họ tình nguyện?

Thái Bạch Kim Tinh giỏi nhất là quan sát lời nói sắc mặt, khóe mắt quét qua vẻ mặt của Huyền Đô Đại Pháp Sư liền biết trong lòng y nghĩ gì.

"Ba vị chớ có hiểu lầm, bần đạo tuy phụng mệnh của Hạo Thiên

Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu đến đây, nhưng cũng không dám tranh giành với Tam giáo, sau khi thành công, Thiên Đình ta chỉ chiếm một thành lợi ích của 'Long Môn'!" Thái Bạch Kim Tinh lại lần nữa quan sát sắc mặt, thấy Huyền Đô Đại Pháp Sư động lòng, lập tức mở lời bổ sung: "Ba vị tuy là môn hạ của thánh nhân, xuất thân cao quý, nhưng bệ hạ và nương nương cũng có lai lịch không tầm thường.

Nể mặt Đạo tổ, chiếm một thành cũng không quá đáng chứ!" "Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn ngài thấy sao?" Thái Bạch Kim Tinh nhướng mày trắng, phất trần trong tay, cười ha ha nhìn về phía Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn vốn không định lên tiếng đang đứng một bên hỏi.

"Được!" Ý niệm trong lòng Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn quay cuồng.

Trong lòng y biết rõ Thái Bạch Kim Tinh đang lôi mình xuống nước, nhưng Hạo Thiên và Dao Trì thân là đồng tử thân cận của lão sư, quả thực rất được lão sư tin tưởng.

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn hiện nay cũng có một cỗ phân thân đang nhậm chức ở "Thiên Đình", cho dù thế nào, vào thời khắc quan trọng này, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn cũng không thể phá hỏng mưu tính của Thái Bạch Kim Tinh.

"Thái Bạch Kim Tinh chỉ tranh thủ một thành thu hoạch cho 'Thiên Đình', cũng hợp tình hợp lý!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn ủng hộ.

"Được!" Huyền Đô Đại Pháp Sư ba người thương lượng một hồi cũng gật đầu đồng ý.

Trong lúc bên này kết minh, mấy phe nhân mã khác cũng không hề nhàn rỗi.

Minh Hà lão tổ dẫn Thiên Phi Ô Ma và Nữ Tế Phi Đản đến thẳng

trước mặt Ba Tiêu thiên tôn và Trấn Nguyên đại tiên.

Minh Hà lão tổ không chút né tránh nói: "'Long Môn' tuy là một dị bảo hiếm có, nhưng đối với lão tổ ta thì căn bản không có tác dụng, lão tổ nguyện ý trợ giúp 'Tu Di Sơn' đoạt dị bảo này!" "Minh Hà đạo hữu có điều kiện gì cứ việc đề xuất, chỉ cần bản tọa làm được, tuyệt không từ chối!" Ba Tiêu thiên tôn cười nói.

"Thiên tôn nếu có thể đến 'Vô Tận Huyết Uyên' thu thập thêm một lô tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần, giúp lão tổ ta giảm bớt một chút áp lực thì tốt nhất rồi!" Minh Hà lão tổ cũng không giấu diếm, trực tiếp yêu cầu.

"Tiểu thế giới của bản tọa đang theo bản tôn du lịch Hồng Hoang, nếu muốn thu thập quy mô lớn tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần thì không làm được!

Nhưng đi đánh giết một vài ma thần, thu thập một lượng nhỏ tinh huyết Hỗn Độn Ma Thần thì không sao!" Ba Tiêu thiên tôn đáp.

"Nguyên lai là vậy, vậy thì thôi, hiện nay cao thủ trong tộc Tu La cũng không ít, 'Vô Tận Huyết Uyên' chính là nơi luyện tập tốt, không cần phiền đến đại giá của thiên tôn nữa!" Minh Hà lão tổ nghe vậy bất đắc dĩ nói.

"Vậy thì nhân tình này cứ ghi nhớ đi!

Nếu ngày nào đó lão tổ ta có nhu cầu sẽ lại nhờ thiên tôn ra tay tương trợ!" Minh Hà lão tổ sảng khoái nói.

"Được!" Ba Tiêu thiên tôn cũng không mập mờ.

Côn Bằng lúc này cũng sáp lại gần: "Bần đạo xin ra mắt thiên tôn, ra mắt Minh Hà đạo hữu!

Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo cùng Thiên Đình đã liên thủ, bần đạo nguyện ý lấy danh nghĩa Yêu tộc Bắc Câu Lô Châu liên thủ với hai

vị!" "Chỉ cần sau khi thành công, hậu bối có thiên phú của Yêu tộc có thể không bị hạn chế mà sử dụng 'Long Môn' để hóa rồng, bần đạo liền toàn lực tương trợ thiên tôn!" Lời này của Côn Bằng vừa có tư tâm cũng là vì Yêu tộc mà cân nhắc.

Sau khi Yêu tộc lui về Bắc Câu Lô Châu, ác quả gây ra năm xưa dần dần lộ rõ.

Cùng với sự trỗi dậy từng bước của Nhân tộc, các cao thủ Nhân tộc chưa bao giờ quên mối thù sâu như biển máu khi Yêu tộc đã mấy lần tàn sát dã man Nhân tộc.

Huống chi trong 《Kim Đan Đại Đạo》 mà Lão Tử thánh nhân truyền xuống cũng có mấy loại phương pháp lợi dụng yêu đan của Yêu tộc để nâng cao tu vi của Nhân tộc.

Cho nên, trên đại lục Hồng Hoang, tu sĩ Nhân tộc thường thành đàn kết đội đi bắt Yêu tộc, hoặc là đánh giết lấy yêu đan, hoặc là bắt về làm tọa kỵ.

Không có đại năng Yêu tộc bảo vệ, những Yêu tộc có tu vi yếu ớt chỉ có thể cúi đầu chờ chết, không sức phản kháng.

Cho dù ở Bắc Câu Lô Châu, nơi Yêu tộc đông đảo và có Côn Bằng bảo vệ, cũng không thể ngăn cản được các đại năng Nhân tộc có tu vi cao thâm xông vào đó đánh giết Yêu tộc!

Côn Bằng vì e ngại uy thế của Nhân tộc, căn bản không dám ra tay với cao thủ Nhân tộc, chỉ có thể cố gắng cứu trợ tộc nhân Yêu tộc.

Còn những đại yêu cao thủ ít ỏi còn lại của Yêu tộc thì trốn trong rừng sâu núi thẳm, căn bản không dám lộ diện.

Dù sao trên tay chúng đều có vô số nợ máu của Nhân tộc, năm xưa cũng chỉ là may mắn mới thoát khỏi Vu Yêu đại kiếp!

Bây giờ chỉ cần lộ mặt, vô số cao thủ đại năng của Nhân tộc sẽ ùn

ùn kéo đến, đánh giết chúng.

"'Linh Giáo' chủ trương chúng sinh bình đẳng, sẽ không tuyệt đường hướng thiện, hướng thượng của Yêu tộc!

Chương 349

Nhưng chỉ có Yêu tộc mới sinh, tâm tính thượng giai mới có thể sử dụng 'Long Môn', kẻ hiếu sát bạo ngược nếu dám đến gần, đừng trách bản tọa đánh giết tại chỗ!" Ba Tiêu thiên tôn lạnh lùng nói.

"Bần đạo hiểu!

Bần đạo hiểu!" Côn Bằng liên tục gật đầu.

"Vụt!" Thân hình Chuẩn Đề đại tôn lóe lên trước mặt Ba Tiêu thiên tôn, đang chuẩn bị mở lời.

Lại nghe thấy Huyền Đô Đại Pháp Sư ở đằng xa đột nhiên gọi: "Chuẩn Đề đại tôn, có thể phiền tôn giá một chuyến không!" "Huyền Đô sư điệt, gọi bản tôn có chuyện gì?" Chuẩn Đề đại tôn quay người nhìn lại, biết rõ còn hỏi.

"Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn cùng với gia sư Lão Tử thánh nhân đều là đệ tử của Đạo tổ, việc đoạt lấy 'Long Môn', chúng ta tự nhiên nên đứng cùng một phe." Huyền Đô Đại Pháp Sư khuyên nhủ.

"Huyền Đô sư điệt, không phải bản tôn coi thường ngươi, lời hứa mà ngươi đưa ra bây giờ, trong mắt bản tôn không có bao nhiêu độ tin cậy!" Chuẩn Đề đại tôn không chút né tránh nói.

"Với sự tính toán không sai sót của Lão Tử sư huynh, với sự khinh thường của Nguyên Thủy sư huynh đối với bàng môn tả đạo, với sự bá đạo của Thông Thiên sư huynh, hợp tác với Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo, sau khi thành công, lợi ích của 'Long Môn' có thể phân phối cho 'Nam Phương Giáo' của ta bao nhiêu là có thể biết được!" Chuẩn Đề đại tôn lắc đầu nói.

“Ba Tiêu thiên tôn thì khác, chuyện của ‘Tu Di Sơn’, Ba Tiêu thiên tôn có thể một lời quyết định, lời hứa mà ngài đưa ra, có trọng lượng hơn của Huyền Đô sư điệt rất nhiều!” Chuẩn Đề đại tôn đưa ra lý do của mình một cách rõ ràng.

“Xin ra mắt thiên tôn!

Bần đạo nguyện ý liên thủ với thiên tôn, sau khi thành công ‘Long Môn’ thuộc về ‘Tu Di Sơn’, đệ tử hữu duyên của ‘Linh Sơn’ ta có thể mượn ‘Long Môn’ để hóa rồng!” Chuẩn Đề đại tôn cũng thẳng thắn đưa ra yêu cầu của mình.

“Được!” Ba Tiêu thiên tôn gật đầu, hai vị giáo chủ của “Nam Phương Giáo” đều là thuộc hạ của mình, nâng cao thực lực của “Nam Phương Giáo” cũng là nâng cao thực lực của “Tu Di Sơn”, cớ sao lại không làm!

Lão Quy thừa tướng lạnh lùng quan sát sự biến đổi cục diện trên sân, cuối cùng chậm rãi bước về phía Ba Tiêu thiên tôn.

“Ba Tiêu đạo hữu, đã lâu không gặp, chúc mừng bản tôn thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, và thành công ngưng tụ Hỗn Độn Ma Thần phân thân!” Lão Quy thừa tướng chắp tay, chậm rãi nói.

“Lão Quy thừa tướng!

Long tộc đã lui về Tứ Hải, không còn tham gia vào tranh chấp Hồng Hoang!

Lúc này không có chỗ cho ngươi xen vào!” Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn trầm giọng quát.

“Long tộc lui về Tứ Hải, liên quan gì đến lão ô quy ta?” Lão Quy thừa tướng đảo mắt đậu xanh, cười hắc hắc, “Hơn nữa ‘Long Môn’ cũng có liên quan đến Long tộc, lúc này dù thế nào cũng không thể bỏ qua Long tộc được chứ!” “Lão Quy thừa tướng, lời này có chút ăn vạ!

Ngươi là cao thủ có tiếng của Long tộc vào thời Long Phượng Kỳ Lân tam túc đỉnh lập!

Sao lại không phải là người của Long tộc!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn lớn tiếng nói.

"Hơn nữa, Long tộc do 'Long Môn' hóa thành không thể đánh đồng với Long tộc thuần chủng của thời Long Phượng Kỳ Lân!

Việc tranh đoạt 'Long Môn' không liên quan đến Long tộc!" Thái độ của Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn vô cùng cứng rắn.

"Hắc hắc!

Tiểu Thái Ất, ngươi mới sống được bao nhiêu năm, cứ trốn trong 'Tử Tiêu Cung' thì biết được bao nhiêu bí mật Hồng Hoang?" Lão Quy thừa tướng khinh thường liếc Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn một cái.

"Lão ô quy ta năm xưa cùng với Long Vương, Nguyên Phượng, Thủy Kỳ Lân đều là bạn tốt, mọi người ngồi ngang hàng, không ai cao hơn ai, cũng không ai là thủ hạ của ai!

Chỉ là ta thân thiết với Long Vương hơn thôi!" "Sau khi Long Hán đại kiếp ngày càng ác liệt, tam tộc không ngừng chém giết lẫn nhau, lão ô quy ta liền không quan tâm đến chuyện của tam tộc nữa, cho dù thế nào, lão ô quy ta cũng không phải là người của Long tộc!" Lão Quy thừa tướng căn bản không sợ Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

"Về việc tranh đoạt 'Long Môn' này!

Lão ô quy ta vốn chỉ đến xem thôi!

Nếu tiểu Thái Ất đã nói như vậy, vậy lão ô quy ta muốn xen vào một chân, xem ngươi có thể làm gì được ta?" Lão Quy thừa tướng ra vẻ không phục thì cắn ta đi.

“Ba Tiêu đạo hữu!

Chuyện hôm nay lão ô quy ta trợ giúp ngươi một tay!

Sau này cho dù là ‘Long Môn’ hay ‘Hóa Long Trì’, Long tộc ta có người nguyện ý nhận tổ quy tông gia nhập Tứ Hải Long tộc, hy vọng đạo hữu đừng ngăn cản!” Lão Quy thừa tướng một đôi mắt đậu xanh đảo lia lịa truyền âm nói.

Ba Tiêu thiên tôn cười khổ lắc đầu, không ngờ Lão Quy thừa tướng ngay cả việc “Hóa Long Trì” xuất thế cũng biết!

“Long tộc trấn thủ Tứ Hải hải nhãn, cũng cần có máu tươi mới gia nhập, nếu không cứ thế này mãi cũng sẽ có lúc lực bất tòng tâm!” Ba Tiêu thiên tôn đối với việc này không có dị nghị.

“Hừ!

Ba Tiêu thiên tôn!

Hai bên chúng ta thế quân lực địch, ‘Long Môn’ rơi vào tay ai vẫn chưa biết được đâu!” Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn không vui nói.

“Hóa Long đồ nhi!

Ra tay thu lấy ‘Long Môn’!

Các vị đạo hữu, cùng bản tọa chống đỡ một lát là được!” Ba Tiêu thiên tôn hạ lệnh một tiếng.

Trong lúc những người khác còn chưa phản ứng lại chuyện gì, Dư Hóa Long đột nhiên hiện ra chân thân kim long!

“Ngao!” Một tiếng long ngâm vang lên.

“Vụt!” Chân thân kim long của Dư Hóa Long bay vút lên không trung.

“Long Môn” trực tiếp lóe lên trong hư không, xuất hiện dưới thân

Dư Hóa Long.

Chân thân kim long của Dư Hóa Long uốn lượn một hồi, trong nháy mắt đã quấn quanh "Long Môn".

Ánh sáng vàng rực rỡ bao trùm Dư Hóa Long và "Long Môn", tốc độ luyện hóa nhanh đến mức kinh ngạc tất cả mọi người có mặt.

"Khốn kiếp!" "Dừng tay!" "Ngươi dám!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, Thái Bạch Kim Tinh, Huyền Đô Đại Pháp Sư và những người khác giận dữ gầm lên.

Đáng tiếc, Ba Tiêu thiên tôn dẫn theo một đám minh hữu đã đi đầu bảo vệ Dư Hóa Long và "Long Môn" một cách vững chắc, căn bản không cho họ bất kỳ cơ hội nào.

Mặc dù liên minh bên Nhân Giáo, Xiển Giáo, Tiệt Giáo, Thiên Đình xét về số lượng đông hơn bên Ba Tiêu thiên tôn.

Nhưng không chịu nổi bên Ba Tiêu thiên tôn toàn là những đại năng đỉnh cao dưới thánh nhân, cho dù là Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Chuẩn Đề đại tôn, Minh Hà lão tổ, hay là Lão Quy thừa tướng, Côn Bằng.

Thực lực hoàn toàn nghiền ép các đại năng trong liên minh Nhân Xiển Tiệt và Thiên Đình.

"Hắc hắc!

Nói thật không giấu gì các vị! 'Long Môn' sở dĩ xuất hiện chính là vì đệ tử của bản tọa là con cá chép đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang tiến hóa thành kim long!" Ba Tiêu thiên tôn vừa ung dung đối phó, vừa cất tiếng cười lớn.

"Nguyên lai là vậy, lão tổ ta ban đầu còn thắc mắc thiên tôn dẫn theo một tiểu tu sĩ Thái Ất Chân Tiên cảnh giới làm gì!

Không ngờ là người dẫn ‘Long Môn’ xuất thế!” Minh Hà lão tổ ha ha cười lớn.

“May mà lão tổ ta biết chỉ cần đi theo thiên tôn là tuyệt đối không có vấn đề gì!” Minh Hà lão tổ ngay cả linh bảo cũng không tế ra, chỉ vung ra một đạo huyết hà ngăn cản công kích của Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

Chương 350

"Tiểu kim long, sau này có rảnh thì đến 'Thủy Tinh Cung' ở Đông Hải chơi một chuyến, lão ô quy ta truyền cho ngươi mấy môn thần thông Long tộc!" Lão Quy thừa tướng mắt đậu xanh đảo liên tục, trông vô cùng vui vẻ, mặt đầy nếp nhăn cũng cười toe toét.

Một lát sau, một tiếng ầm vang lên, Dư Hóa Long đã hoàn toàn luyện hóa, thu lấy "Long Môn".

Từ đó, thế giới Hồng Hoang có câu chuyện "cá chép vượt long môn".

Đương nhiên, "Long Môn" cũng giống như "Hóa Long Trì", chỉ cần là sinh linh loài cá rắn có cơ duyên, có nghị lực, đều có thể thử vượt long môn hóa thân thần long!

"Chuyện này đã định! 'Long Môn' do đệ tử của bản tọa, Dư Hóa Long, thuộc nhất mạch 'Tu Di Sơn' của ta chưởng quản!

Các vị có thể đến tham quan cảnh tượng đầu tiên của 'Vượt Long Môn'!" Ba Tiêu thiên tôn không quan tâm đến sắc mặt khó coi của đám người Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo, trực tiếp lên tiếng mời.

"Lão tổ ta chính có ý này!" Minh Hà lão tổ lập tức lên tiếng tán thành.

Các đại năng khác cũng lần lượt tán thành!

Thế là Ba Tiêu thiên tôn dẫn theo Dư Hóa Long bay về bên bờ "Thông Thiên Hà" trên "Tu Di Sơn" ở Tây Ngưu Hạ Châu.

"Thông Thiên Hà" uốn lượn quanh co trên Tây Ngưu Hạ Châu, giống như một con thần long uốn lượn.

Ba Tiêu thiên tôn nhanh chóng tìm được một vị trí phong thủy

tuyệt vời, ra lệnh cho Dư Hóa Long đặt "Long Môn" ở đó!

Thế là, lần đầu tiên "Vượt Long Môn" với thanh thế lớn lao trong thế giới Hồng Hoang đã được mở màn tại đây!

Long Môn lơ lửng trên không trung của Thông Thiên Hà.

Dưới sự khống chế có chủ ý của Ba Tiêu thiên tôn, toàn bộ loài cá rắn ở Tây Ngưu Hạ Châu đều biết được cơ duyên "vượt Long Môn" có thể hóa rồng.

Những loài cá rắn có huyết mạch mạnh mẽ bản thân có thể sẽ không muốn từ bỏ huyết mạch của mình để vượt Long Môn hóa rồng.

Nhưng trong thế giới Hồng Hoang, có nhiều hơn cả là những động vật bình thường có huyết mạch chi lực thấp kém, nếu không có cơ duyên thì dù nghiêng hết cả đời cũng khó tu luyện thành công, cuối cùng sẽ rơi vào Lục Đạo Luân Hồi.

Vì vậy, "Long Môn" đã cho những loài cá rắn huyết mạch bình thường một cơ hội để thay đổi vận mệnh.

Theo thời gian trôi đi, số lượng cá rắn bình thường trước Long Môn ngày càng nhiều.

Chúng lũ lượt chen chúc, dùng hết sức lực toàn thân bơi ngược dòng, muốn bay vọt qua "Long Môn"!

Nhưng "Long Môn" lại tự có một luồng uy áp cường đại và trở lực vô cùng.

Bất luận thân có tu vi hay không, bất luận tu vi có cao cường hay không, một khi tiến vào phạm vi bao phủ của kim quang "Long Môn", tất cả loài cá rắn đều quỷ dị mất đi tu vi của bản thân.

Trở lực và áp lực gặp phải tỷ lệ thuận với cường độ nhục thân, nhục thân càng mạnh, trở lực và áp lực càng lớn.

Tóm lại, "Long Môn" yêu cầu phải dùng ý chí kiên cường và nghị lực vô cùng, kích phát tiềm năng lớn nhất để đột phá bản thân, mới có thể thành công vượt Long Môn hóa thành thần long.

"Phốc thông!" "Phốc thông!" "Phốc thông!"...

Vô số cá rắn trong quá trình bơi ngược dòng đã cạn kiệt sức lực, rơi trở lại Thông Thiên Hà.

"Thiên đạo tuy rằng có để lại một tia sinh cơ cho vạn vật, nhưng thiên uy khó lường, hành động nghịch thiên gian nan biết bao!" Huyền Đô đại pháp sư thấy vậy lòng đầy cảm xúc, liên tục than thở.

"Ha ha!

Bọn phàm tục này tư chất vốn thấp kém, căn cước nông cạn, đều là đám thấp sinh noãn hóa, lại vọng tưởng tu thành đại đạo?

Quả thực là si tâm vọng tưởng!

Cứ ngoan ngoãn tích đức cầu phúc, mong sau vô số lần luân hồi có khả năng chuyển thế thành người, mới có một tia cơ duyên thành tiên liễu đạo!" Nam Cực tiên ông tự nhiên chịu ảnh hưởng của Nguyên Thủy thiên tôn, căn bản xem thường bọn cá rắn không có căn cước, không có tư chất, huyết mạch bình thường này.

Vốn dĩ Nguyên Thủy thiên tôn định sau khi đoạt được "Long Môn", có thể nhân vi thôi sinh long tộc.

Trong số đó nếu có kẻ đáng bồi dưỡng thì có thể thu làm ngoại môn đệ tử, long tộc còn lại thì thu làm nô bộc.

Hơn nữa, toàn thân long tộc trên dưới đều là bảo vật, trong đó đương nhiên có một bộ phận có thể dùng làm nguyên liệu luyện đan, luyện khí, long can phượng đảm lại càng là mỹ vị trân tu vô thượng của thế giới Hồng Hoang!

Nam Cực tiên ông lúc này chỉ có thể cảm thán trong lòng: "Đáng tiếc 'Long Môn' rơi vào tay Tu Di Sơn nhất mạch, những dự định này đều đã thành bọt nước." "Nam Cực sư huynh lời này sai rồi!" Đa Bảo đạo nhân tính cách cương trực, nghe vậy lập tức phản bác, "Cái gọi là đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, độn đi một.

Một độn đi đó, chính là một tia sinh cơ mà tu sĩ chúng ta cần phải tiệt lấy." "Thiên đạo chí công, hữu giáo vô loại! 'Long Môn' chính là một tia sinh cơ mà thiên đạo dành cho loài cá rắn bình thường!

Đương nhiên nên toàn lực tranh thủ, tiệt lấy một tia sinh cơ thuộc về mình!" Một phen lời nói của Đa Bảo đạo nhân nghĩa chính ngôn từ, không thể phản bác.

"Đa Bảo sư đệ, cho dù muốn tiệt lấy một tia sinh cơ, cũng phải là đám người căn cước sâu dày, phúc duyên quảng đại như chúng ta tiệt lấy một tia sinh cơ!

Bọn phi lân đái giáp, thấp sinh noãn hóa này nào có tư cách hưởng thụ thiên ân như vậy!" Nam Cực tiên ông bị Đa Bảo đạo nhân nói chặn họng, trong lòng không vui.

"Nếu đã tiệt lấy một tia sinh cơ, đương nhiên phải đối xử như nhau!

Nếu không thì trong thế giới Hồng Hoang này bất cứ lúc nào cũng chỉ cần luận tư bài bối, so đo căn cước sâu cạn là được!

Cần gì phải tu luyện?

Cần gì phải tranh đấu?" Có thầy nào ắt có trò nấy, Nam Cực tiên ông giống hệt Nguyên Thủy thiên tôn, bày ra uy nghiêm của sư huynh giáo huấn: "Đa Bảo sư đệ, Xiển giáo của ta mới là xiển thích thiên đạo, giáo nghĩa 'Tiệt giáo' lại kiếm tẩu thiên phong, có phần thiên lệch, sư đệ chớ có chấp mê bất ngộ, để phòng lầm đường lạc lối!" Đa

Bảo đạo nhân vừa nghe Nam Cực tiên ông lại dám công kích giáo nghĩa Tiệt giáo, lập tức cười lạnh liên tục, tức giận phản bác: "Hừ!

Năm xưa chư thánh bị Yêu tộc vây khốn trong 'Vạn Yêu Trận', nhị sư bá suýt nữa gặp nạn!

Nếu không phải sư phụ ta Thông Thiên giáo chủ đương cơ lập đoạn sáng lập 'Tiệt giáo' để tiệt lấy một tia sinh cơ cho nhị sư bá, thì làm gì có cái gọi là Xiển giáo trong miệng ngươi?" "Thằng nhãi ngươi dám!

Lại dám bàn luận về sư phụ của ta!

Sự tôn nghiêm của Thánh nhân há có thể bàn luận?" Nam Cực tiên ông tức giận ngút trời.

"Vậy ngươi có tư cách gì hủy báng giáo nghĩa Tiệt giáo của ta!" Đa Bảo đạo nhân châm phong tương đối.

"Hai vị sư đệ làm gì vậy?

Đừng làm tổn thương hòa khí giữa ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt chúng ta!

Để người ngoài nhìn vào chê cười!" Huyền Đô đại pháp sư vội vàng lên tiếng khuyên giải.

Nhiên Đăng đạo nhân vung tay ngăn Nam Cực tiên ông tiếp tục nói, khẽ lắc đầu với y, ra hiệu đừng tranh cãi vô vị với Đa Bảo đạo nhân nữa.

"Việc này đã thành định cục, chúng ta về Tây Côn Luân Ngọc Hư Cung trước!" Nhiên Đăng đạo nhân nói xong cũng chẳng quản Huyền Đô đại pháp sư giữ lại và Nam Cực tiên ông đang phẫn nộ muốn tiếp tục dây dưa với Đa Bảo đạo nhân, trực tiếp mang theo Nam Cực tiên ông, Quỷ Xa, Thử Thiết bay đi.

“Hừ!” Đa Bảo đạo nhân hừ lạnh một tiếng, cũng mang theo Kế Mông, Bạch Trạch trở về “Kim Ngao đảo Bích Du Cung”.

“Đa Bảo đạo nhân, sau khi giáo chủ trở về, việc này cần phải bẩm báo.” Trên đường về, Bạch Trạch truyền âm nói.

“Vì sao?” Đa Bảo đạo nhân biết lão sư Thông Thiên giáo chủ xem Bạch Trạch như quân sư, nên cũng không dám chậm trễ, vội vàng khó hiểu hỏi lại.

Chương 351

"Thánh nhân chi hạ giai vi lâu nghĩ, Đa Bảo đạo nhân nói thẳng chuyện cũ của Thánh nhân, lời lẽ không đúng mực, e rằng sẽ khiến Thánh nhân không vui!

Chỉ có giáo chủ mới có thể dẹp yên chuyện này!" Bạch Trạch lắc đầu nói.

Bạch Trạch sớm đã biết Nguyên Thủy thiên tôn cực kỳ coi trọng trưởng ấu tôn ti, lại rất sĩ diện, những lời Đa Bảo đạo nhân nói lúc trước nhất định sẽ khiến y bất mãn, nếu trách tội, e rằng Đa Bảo đạo nhân sẽ phải chịu thiệt thòi lớn.

"Nam Cực tiên ông hủy báng giáo nghĩa Tiệt giáo của ta!" Đa Bảo đạo nhân không phục nói.

"Giữa các giáo phái có sự khác biệt về giáo nghĩa là chuyện thường tình, giáo chủ khoan dung sẽ không tính toán những chuyện này, nhưng..." Bạch Trạch cũng không dám nói thẳng rằng Nguyên Thủy thiên tôn lòng dạ hẹp hòi.

"Thôi được!

Ta sẽ bế quan tu luyện trong 'Bích Du Cung', đợi lão sư giải quyết việc này!" Đa Bảo đạo nhân tuy tính cách cương trực nhưng cũng không ngốc, lúc này bình tĩnh lại cũng biết mình đã lỗ mãng.

Huyền Đô đại pháp sư thần sắc âm trầm, vung tay cũng mang theo Phi Liêm và Cửu Anh rời đi.

Cuộc tranh cãi giữa Nam Cực tiên ông và Đa Bảo đạo nhân lần này tuy ngắn ngủi, nhưng đã gieo mầm họa ngầm cho sự thù địch giữa các môn nhân đệ tử của hai giáo Xiển, Tiệt!

Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn lạnh lùng đứng xem mối quan hệ giữa ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt, cũng không rời đi, mà muốn ở lại nơi này, cẩn thận quan sát hiệu quả và uy lực cụ thể của "Long Môn".

Thái Bạch Kim Tinh cũng có cùng ý định, lặng lẽ quan sát "Long Môn" đang lơ lửng trên Thông Thiên Hà, được vô số loài cá rắn vây quanh.

Sau một thời gian dài đào thải, những con cá rắn có ý chí và thể lực không đủ đã từ bỏ trong vô số lần thất bại.

Chỉ còn lại một số rất ít đang khổ sở chống đỡ!

Một con trúc diệp thanh tuy đã kiệt sức, nhưng vẫn cố gắng chống đỡ hơi thở cuối cùng, chịu đựng áp lực khổng lồ đến nghẹt thở, uốn lượn thân rắn bơi về phía "Long Môn" lấp lánh kim quang.

Trong linh trí đơn giản của trúc diệp thanh chỉ có một ý nghĩ, hôm nay trừ khi chết ở đây, nếu không nhất định phải vượt "Long Môn"!

Niềm tin kiên định đó đã chống đỡ cho con trúc diệp thanh hết lần này đến lần khác bơi lên, lại hết lần này đến lần khác bị uy áp khổng lồ đẩy lùi.

Cuối cùng ý thức của trúc diệp thanh đã mơ hồ, thân thể cũng lảo đảo, bất cứ lúc nào cũng có thể kiệt sức mà chết.

Vào khoảnh khắc cuối cùng trước khi trúc diệp thanh rơi vào hôn mê, nó cắn răng, nhẫn tâm, dùng hết chút sức lực cuối cùng của toàn thân, quẫy đuôi rắn tung ra cú đánh cuối cùng.

"Vụt!" Trúc diệp thanh rơi vào hôn mê đã trở thành sinh linh Hồng Hoang đầu tiên vượt qua "Long Môn".

Dư Hóa Long hóa rồng dưới sự ra hiệu của Ba Tiêu thiên tôn, lần hóa rồng đầu tiên của "Long Môn" chỉ có một suất.

Ba Tiêu thiên tôn muốn toàn lực tạo ra một con thần long, để hoàn thành kế hoạch tiếp theo!

Khí tức của "Long Môn" đột nhiên biến đổi, chậm rãi dâng lên.

Những con cá rắn vẫn đang nỗ lực biết rằng đã mất đi cơ hội lột xác, thất hồn lạc phách rời đi.

"Long Môn" tỏa ra những gợn sóng thần kỳ, bao bọc lấy trúc diệp thanh đang hôn mê, từng luồng khí tức huyền diệu được rót vào cơ thể nó.

Thân rắn vốn thon dài trở nên dài hơn, thô tráng hơn.

Trên cái đầu dẹt mọc ra hai cái sừng rồng dữ tợn, hình dạng của xương sọ cũng có sự thay đổi cực lớn, trở thành đầu rồng uy nghiêm, nanh vuốt.

Sau đó, trên lưng trúc diệp thanh, từng chiếc gai xương xuyên qua da, hình thành vây rồng.

Vây rồng kéo dài đến tận cái đuôi rắn vốn nhỏ bé, bắt đầu dần dần dẹt ra, từ từ biến thành hình dạng đuôi rồng.

Dù đang hôn mê, trúc diệp thanh vẫn không ngừng co giật vì nỗi đau thay da đổi thịt.

May mắn thay, ý chí của trúc diệp thanh đủ kiên định, không vì cơn đau dữ dội mà nguyên thần tan vỡ, nếu không thì dù có vượt qua "Long Môn", không chịu được nỗi đau của cửa ải lột xác cuối cùng, vẫn sẽ kết thúc trong thất bại.

"Côn Bằng đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, năm vạn năm sau 'Long Môn' sẽ khởi động lại, sẽ có mười suất, các vị cứ mang người ứng tuyển đến, còn có thể thành công vượt 'Long Môn' hay không thì phải xem cơ duyên và bản lĩnh của họ!" Ba Tiêu thiên tôn cất cao giọng nói.

“Bản tôn cũng sẽ không tước đoạt cơ duyên của các sinh linh Hồng Hoang khác, sẽ có sự cạnh tranh công bằng, một khi thành công có thể tự do lựa chọn gia nhập ‘Tu Di Sơn’, hoặc là gia nhập ‘Tứ Hải Long Tộc’!” Ba Tiêu thiên tôn nói đến đây liền nhìn về phía Lão Quy thừa tướng.

Lão Quy thừa tướng hài lòng gật đầu lia lịa, vô cùng đồng tình với cách làm của Ba Tiêu thiên tôn.

“Đương nhiên!

Những sinh linh thành công hóa rồng muốn gia nhập ‘Tu Di Sơn’ cần phải trải qua khảo nghiệm ‘Luyện Tâm Lộ’, nếu có kẻ lòng dạ bất chính muốn trà trộn vào, bản tọa tự có biện pháp xử trí!” Ánh mắt của Ba Tiêu thiên tôn liếc về phía Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn.

Ba Tiêu thiên tôn tiễn các vị đại năng rời đi, trực tiếp mang theo Trấn Nguyên đại tiên, Dư Hóa Long, và trúc diệp thanh vẫn đang tiếp nhận tẩy lễ của “Long Môn” trở về “Hóa Long Điện” của Tu Di Sơn.

Hồi lâu sau, trúc diệp thanh cuối cùng cũng thành công hóa thân thành một con thanh long toàn thân xanh biếc, từ từ tỉnh lại.

“Tiểu yêu bái kiến Ba Tiêu thiên tôn, bái kiến Trấn Nguyên đại tiên!

Bái kiến thượng tiên!” Trúc diệp thanh cố nén sự khó chịu trên cơ thể, thân rồng uốn lượn, đầu rồng cúi sát mặt đất, mở miệng nói ra giọng nữ trong trẻo dễ nghe.

“Nếu đã hóa thân thanh long, sau này không cần tự xưng tiểu yêu nữa.

Bản tọa ban tên là ‘Thanh Long tiên tử’!” Ba Tiêu thiên tôn thuận miệng nói.

“Vị này là Dư Hóa Long, đệ tử mới thu của bản tọa!

Là sinh linh đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang tu luyện từ thân cá chép hóa thành kim long!

Dị bảo 'Long Môn' cũng vì duyên cớ của y mà xuất thế, mở thêm một con đường cho các ngươi!" Ba Tiêu thiên tôn giới thiệu.

"Đệ tử bái kiến Hóa Long thượng tiên!

Cảm tạ Hóa Long thượng tiên đã mưu cầu lối thoát cho chúng đệ tử!" Tiểu thanh long lại liên tục khấu đầu bái tạ.

"Ngươi có nguyện bái Dư Hóa Long làm thầy?

Nhập vào Tu Di Sơn nhất mạch của ta?" Ba Tiêu thiên tôn tiếp tục hỏi.

"Đệ tử nguyện ý!

Đệ tử nguyện ý!" Sự kích động của tiểu thanh long lộ rõ trên nét mặt.

"Bì Lô tiên, dẫn nó đến 'Luyện Tâm Lộ'!

Nếu có thể thông qua thì dẫn đến gặp bản tọa, nếu không thể thông qua thì đưa đến dưới trướng Dương Đạo Nhân!" Ba Tiêu thiên tôn phân phó.

Bì Lô tiên dẫn Thanh Long tiên tử đi thử luyện ở "Luyện Tâm Lộ".

"Nữ tử này ý chí kiên định, tâm tính không tồi, thông qua 'Luyện Tâm Lộ' chắc không thành vấn đề!" Trấn Nguyên đại tiên cười nói.

"'Luyện Tâm Lộ' không chỉ khảo nghiệm ý chí kiên định, mà quan trọng hơn là cần có tâm tính thiện lương.

Đặc biệt là việc mà vi huynh mưu đồ lần này lại càng cần người được chọn phải thiện lương, chấp nhất, kiên định, lòng mang thương sinh, chịu được sự cô tịch, mới có thể đảm đương!" Ba Tiêu thiên tôn

nghiêm túc nói.

“Đại huynh có kế hoạch gì?” Trấn Nguyên đại tiên thấy huynh trưởng thận trọng như vậy, lập tức nổi lòng hiếu kỳ.

Chương 352

"Thiên cơ bất khả tiết lộ, nhị đệ cứ tĩnh quan kỳ biến!" Ba Tiêu thiên tôn hiếm khi thừa nước đục thả câu.

Hồi lâu sau, Bì Lô tiên dẫn Thanh Long tiên tử mặt mày mệt mỏi nhưng đầy hưng phấn trở về "Hóa Long Điện".

"Khải bẩm lão sư, Thanh Long tiên tử đã thuận lợi thông qua 'Luyện Tâm Lộ', tâm tính thượng giai!" Bì Lô tiên cũng vô cùng vui vẻ.

"Đệ tử bái kiến sư tổ, bái kiến sư thúc tổ, bái kiến lão sư!" Râu rồng của Thanh Long tiên tử bay múa, thể hiện niềm vui sướng trong lòng.

"Tốt!

Hóa Long đồ nhi, dẫn Thanh Long tiên tử vào 'Hóa Long Trì', dùng máu của Long Vương để đề thuần huyết mạch long tộc một lần nữa!

Sau khi xong việc thì đến 'Tu Di Cung' chờ lệnh!" Ba Tiêu thiên tôn phân phó một tiếng liền dẫn Trấn Nguyên đại tiên và Bì Lô tiên rời khỏi "Hóa Long Điện".

Vài ngày sau, Bì Lô tiên, Hoàng Long chân nhân, Ma Cô tiên tử, Vân Trung Tử, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn, trừ những người đang nhậm chức ở Minh phủ địa ngục, đều tụ tập tại "Tu Di Cung".

Điều đáng nói là Ma Cô tiên tử đã được Trấn Nguyên đại tiên thu làm đệ tử.

Còn Bích Tiêu vì Hồng Vân lão tổ không có ở đó, hành động lỗ

mãng đã vi phạm môn quy, bị Ba Tiêu thiên tôn đích thân ra tay giáo huấn một trận, trực tiếp ném vào "Luyện Tâm Lộ" để rèn luyện, nếu không hoàn thiện được tâm tính thì không được phép ra ngoài.

Ba Tiêu thiên tôn đương nhiên sẽ không quên trong Phong Thần đại kiếp nguyên bản, Tam Tiêu nương nương tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng trừ đại tỷ Vân Tiêu tính cách ổn trọng ra, nhị tỷ Quỳnh Tiêu và tam muội Bích Tiêu đều vì khuyết điểm tính cách mà cuối cùng phải chịu kết cục thảm khốc.

Vì vậy dưới sự nhắc nhở đặc biệt của Ba Tiêu thiên tôn, Hồng Vân lão tổ đã chú trọng bồi dưỡng tâm tính của ba chị em, trong đó Vân Tiêu và Quỳnh Tiêu đã có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất, khiến Ba Tiêu thiên tôn vô cùng vui mừng.

Chỉ có Bích Tiêu tính cách quá bốc đồng, lỗ mãng, dạy mãi không sửa, lần này Ba Tiêu thiên tôn đã hạ quyết tâm nhất định phải rèn luyện tâm tính của nàng đến khi đạt tiêu chuẩn mới thôi.

Về phần Thải Vân tiên tử, vì một thời gian dài vẫn không thể vượt qua khảo nghiệm trung cấp của "Luyện Tâm Lộ", nên không thể trở thành đệ tử của Tây Vương Mẫu nương nương, vẫn giữ thân phận thị nữ.

"Bây giờ bản tọa có một việc quan trọng giao cho các ngươi đi làm, việc này hệ trọng, các ngươi cần phải dụng tâm!" Ba Tiêu thiên tôn trịnh trọng phân phó.

Mấy nghìn năm sau, các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn đều trở về, phía sau mỗi người đều có một tiểu tu sĩ đi theo.

"Khải bẩm sư phụ!

Mười một vị đều là những người có tâm tính, tư chất thượng giai được tuyển chọn từ rất nhiều ứng viên!" Bì Lô tiên phụ trách tuyển

chọn ở "Luyện Tâm Lộ", nên ra khỏi hàng báo cáo.

"Tốt!

Để các sư phụ giới thiệu thân phận lai lịch của từng người!" Ba Tiêu thiên tôn ngồi trên bảo tọa, đánh giá những đệ tử đời thứ ba đầu tiên của Tu Di Sơn ở phía dưới.

Một tay cầm "Tử Trúc Trượng", một tay nâng "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình", trong bình cắm "Dương Liễu Chi", Từ Hàng đạo nhân bước lên phía trước: "Đồ nhi của đệ tử là tộc nhân có tâm tính tốt nhất được chọn từ tộc Bạch Mao Thử sinh trưởng tại Tu Di Sơn của chúng ta!

Tôn lệnh lão sư, đặt tên là 'Tử Thử'!" "Tử" là khởi đầu của Thập Nhị Địa Chi, "Tử Thử" là vị trí đầu tiên trong mười hai con giáp, vừa hay trên Tu Di Sơn có tộc "Bạch Mao Thử", liền giao cho Từ Hàng đạo nhân thu làm đệ tử.

Vân Tiêu tiên tử đoan trang tú mỹ khoan thai bước lên: "Khải bẩm đại sư bá, đệ tử dựa theo chỉ thị của sư bá, tuyển chọn kỹ lưỡng, cuối cùng thu một con 'Kim Ly Ngưu' ở Bắc Câu Lô Châu làm đệ tử, đặt tên là 'Sửu Ngưu'!" Vân Trung Tử bước lên hành lễ sâu nói: "Khải bẩm đại sư bá, đệ tử thu một tộc nhân có tâm tính, tư chất thượng giai của tộc Bạch Hổ làm đệ tử, đặt tên là 'Dần Hổ'!" Vân Trung Tử cũng giống như Từ Hàng đạo nhân và Địa Tạng, giữ chức vụ quan trọng Diêm La Vương ở "Minh phủ địa ngục", không có thời gian ra ngoài tìm đệ tử, liền được Ba Tiêu thiên tôn chỉ định chọn đệ tử từ tộc Bạch Hổ ở Tây Ngưu Hạ Châu thân cận với Tu Di Sơn.

Quỳnh Tiêu theo sát ra khỏi hàng, giọng trong trẻo nói: "Khải bẩm đại sư bá, đệ tử phụng mệnh đến 'Thái Âm Tinh', thu một con 'Nguyệt Quế Thỏ' làm đệ tử, đặt tên là 'Mão Thỏ'!" Người đứng sau lưng Dư Hóa Long chính là Thanh Long tiên tử, người đã trải qua hai

lần chuyển hóa ở "Long Môn" và "Hóa Long Trì", huyết mạch long tộc thuần túy đến mức ngay cả trong long tộc thuần chủng cũng được coi là hàng đầu, bây giờ được gọi là "Thần Long".

Ly Sơn tiên tử sau đó giới thiệu: "Khải bẩm thiên tôn, đệ tử đã tìm thấy tộc 'Bạch Xà' trong 'Thanh Thành Sơn Thanh Phong Động', tư chất và tâm tính đều là thượng thượng chi tuyển, bèn mang về Tu Di Sơn, chọn lựa người ưu tú, thu 'Tị Xà' làm đệ tử." "Thanh Thành Sơn Thanh Phong Động?" Ba Tiêu thiên tôn nhướng mày, vô cùng bất ngờ hỏi lại.

"Vâng!

Thanh Thành Sơn là một ngọn tiên sơn hình thành sau đại chiến Vu Yêu, trời đất biến đổi lớn, chung linh dục tú, vô cùng hiếm có.

Trong núi có không ít sinh linh sinh sống, dựa vào linh khí nồng đậm để tu luyện, tộc Bạch Xà chính là kẻ nổi bật trong số đó..." Ly Sơn tiên tử không biết vì sao Ba Tiêu thiên tôn lại có hứng thú, nên giới thiệu chi tiết.

"Ngươi đã mang toàn bộ tộc Bạch Xà đến Tây Ngưu Hạ Châu?" Ba Tiêu thiên tôn truy vấn.

Ly Sơn tiên tử không biết ý đồ của Ba Tiêu thiên tôn là gì, chỉ có thể trả lời thật: "Đệ tử cũng không ép buộc, tộc Bạch Xà đã nghe danh 'Tu Di Sơn' từ lâu, sau khi biết ý của đệ tử đã nhiều lần khẩn cầu." "Đệ tử vì muốn chọn người ưu tú, mới mang phần lớn tộc nhân của họ đến 'Tu Di Sơn' chịu khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ', trừ 'Tị Xà' ra, các tộc nhân khác của tộc Bạch Xà đều được an trí thỏa đáng!" "Cũng có một vài tộc nhân tộc Bạch Xà không muốn rời xa quê hương, vẫn ở lại tu luyện trong 'Thanh Thành Sơn Thanh Phong Động'!" Ly Sơn tiên tử bổ sung.

"Tốt!" Ba Tiêu thiên tôn khẽ nhắm mắt, mười ngón tay trong tay

áo nhanh chóng bấm đốt, nhưng lại không tính ra được gì.

"Dù sao bây giờ mới là thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, 'Bạch Xà Truyện' cách thời gian này quá xa, khó mà suy diễn thiên cơ cũng là chuyện bình thường!

Nhưng bản tọa đã có ưu thế tiên tri tiên giác, Ly Sơn tiên tử lại có duyên nợ với 'tộc Bạch Xà', coi như đã chiếm được tiên cơ!" Ba Tiêu thiên tôn thầm tính toán trong lòng.

Ly Sơn tiên tử và nữ tử áo trắng "Tị Xà" đang đứng chắp tay sau lưng nàng thấy thần sắc của Ba Tiêu thiên tôn không rõ ràng, trong lòng thấp thỏm không yên.

"Tị Xà" cố nén nỗi sợ hãi trong lòng, cúi người khấu bái, run giọng nói: "Thiên tôn thứ tội, đệ tử vốn không có tư cách phát ngôn, nhưng ban đầu đúng là chúng thần ngưỡng mộ đại danh 'Tu Di Sơn' đã lâu." "Tộc trưởng dẫn dắt tộc nhân khổ sở cầu xin lão sư rất lâu, lão sư lúc đó cũng đã nói rõ lợi hại trong đó!

Chúng thần kiên trì khẩn cầu, lão sư nhân từ mới đồng ý, lão sư quả thực đối với tộc Bạch Xà chúng thần vô cùng chiếu cố!" "Tị Xà" nói xong cúi người sát đất, bi thương nói: "Thiên tôn nếu có trách phạt, xin hãy trách phạt tộc Bạch Xà chúng thần, đừng trách tội lão sư!" "Ha ha ha!

Bản tọa chỉ là tò mò về chuyện này, không hề có ý trách mắng Ly Sơn!" Ba Tiêu thiên tôn xua tay, ra hiệu cho Ly Sơn tiên tử lui xuống, để người khác tiếp tục.

Quy Linh đã hóa hình, là con gái út của Lão Quy thừa tướng, tư chất không tầm thường, vừa hóa hình đã có thực lực Thái Ất Kim Tiên.

"Khải bẩm lão sư, đệ tử đến 'Thiên Hà', từ trong đàn thiên mã

chọn ra con thiên mã có tư chất, tâm tính tốt nhất, thu làm đệ tử, đặt tên là 'Ngọ Mã'!" Dương Đạo Nhân từ sớm đã một lòng theo Ba Tiêu thiên tôn, lần này chọn Thập Nhị Sinh Tiêu, đương nhiên sẽ không quên Dương Đạo Nhân.

Ba Tiêu thiên tôn đích thân ra mặt, từ trong hậu duệ của Dương Đạo Nhân chọn ra một vị có tư chất, tâm tính tốt nhất, để Địa Tạng thu làm đệ tử, đặt tên là "Vị Dương".

Địa Tạng một lòng tu luyện, cũng không có thời gian dạy dỗ đệ tử, Ba Tiêu thiên tôn chuẩn bị giữ y ở bên cạnh tự mình dạy dỗ.

Dương Đạo Nhân vô cùng cảm kích, từ đó về sau đối với Ba Tiêu thiên tôn càng thêm trung thành tận tụy.

Ngọc Đỉnh chân nhân phụ trách trấn thủ "Phong Đô Quỷ Thành" và "Quỷ Môn Quan", thực sự không có thời gian trở về "Tu Di Cung".

Nhưng lai lịch của "Thân Hầu" cũng không cần giới thiệu.

Bởi vì "Thân Hầu" này là do Ba Tiêu thiên tôn đích thân đến Đông Thắng Thần Châu, Hoa Quả Sơn, từ trong bầy khỉ tìm được một trong Tứ Đại Linh Hầu là "Xích Khào Mã Hầu".

Ba Tiêu thiên tôn thay Ngọc Đỉnh chân nhân thu "Xích Khào Mã Hầu" làm đệ tử, đặt tên là "Thân Hầu", đợi khi trở về "Phong Đô Quỷ Thành" sẽ giao cho Ngọc Đỉnh chân nhân dạy dỗ.

Tứ Đại Linh Hầu lần lượt là "Linh Minh Thạch Hầu" và "Lục Nhĩ Mi Hầu" sẽ xuất thế trong "Tây Du đại kiếp", và "Thông Tí Viên Hầu" đã xuất hiện với tên Viên Hồng trong "Phong Thần đại kiếp".

Sau đó là mấy con "Xích Khào Mã Hầu" vẫn ẩn cư tại Hoa Quả Sơn!

Ba Tiêu thiên tôn lần này đến Đông Thắng Thần Châu Hoa Quả Sơn cũng đã đặt tảng Ngũ Sắc Thần Thạch còn sót lại từ thời Vu Yêu

đại chiến vá trời tại Hoa Quả Sơn, để nó hấp thu tinh hoa nhật nguyệt, linh khí trời đất, chuẩn bị cho "Tây Du đại kiếp".

Bì Lô tiên được Ba Tiêu thiên tôn chỉ điểm, đã thu Bì Lam Bà trong "Tử Vân Sơn Thiên Hoa Động" làm đệ tử, đặt tên là "Dậu Kê".

Vị Bì Lam Bà này lai lịch cũng không nhỏ, tương lai cũng là một tồn tại lừng danh.

Chính là mẫu thân của "Mão Nhật Tinh Quan", vị Bì Lam Bà Bồ Tát đã thu phục Ngô Công Tinh "Bách Nhãn Ma Quân" trong "Tây Du đại kiếp".

Ma Cô tiên tử tuyển chọn kỹ lưỡng đã thu "Thiên Cẩu" làm đệ tử, đặt tên là "Tuất Cẩu".

Chính là con "Thiên Cẩu" có thể nuốt mặt trời mặt trăng, gây ra dị tượng nhật thực, nguyệt thực.

Hoàng Long chân nhân thì thu "Củng Địa Trư" làm đệ tử, đặt tên là "Hợi Trư", là con giáp cuối cùng trong Thập Nhị Sinh Tiêu.

"Các ngươi hãy theo sự phân phó của bản tọa mà dạy dỗ đệ tử của mình, không bao lâu nữa sẽ có một phen cơ duyên!" Ba Tiêu thiên tôn lần lượt xem xét các ứng viên của Thập Nhị Sinh Tiêu, trong lòng vô cùng hài lòng.

Nhân tộc đại hưng, khi Thiên Hoàng Phục Hy chứng đạo thì cần định ra Thập Thiên Can, đợi đến khi Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo thì cần định ra Thập Nhị Địa Chi.

Chương 353

Ba Tiêu thiên tôn lúc này đã ra tay từ sớm, thu Thập Nhị Sinh Tiêu làm đồ đệ, tương lai sẽ lấy Thập Nhị Sinh Tiêu làm khế cơ, nắm quyền chủ động trong việc định ra Thập Nhị Địa Chi.

"Thập Nhị Sinh Tiêu định Địa Chi" là thiên cơ mà Ba Tiêu thiên tôn đã nhìn trộm được từ cơ duyên Dư Hóa Long dẫn "Hóa Long Trì" xuất thế, "Long Môn" hiện thế.

Vừa hay Đạo tổ Hồng Quân và chư thánh Hồng Hoang đều đang bận rộn khai tịch "Thiên giới" thành "Tam Thập Lục Tầng Thiên" không thể phân thân, thế là y liền lập tức chiếm tiên cơ.

Và khi chọn lựa "Thập Nhị Sinh Tiêu", y đã bố trí rất nhiều nước cờ ẩn, không chỉ bao gồm "Phong Thần đại kiếp", "Tây Du đại kiếp", mà ngay cả những chuyện như "Bạch Xà Truyện" cũng đã có sự chuẩn bị.

Trong lúc Ba Tiêu thiên tôn chỉ huy Tu Di Sơn nhất mạch bận rộn tìm kiếm ứng viên cho Thập Nhị Sinh Tiêu.

Phục Hy thân là cộng chủ Nhân tộc, chưởng khống sự phát triển của Nhân tộc, đã đạt được thành tích vô cùng to lớn.

Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của y phát triển mạnh mẽ, thay đổi từng ngày.

Một ngày, Phục Hy sau nhiều năm bận rộn, cuối cùng đã định ra quy tắc họ cho Nhân tộc.

Giải quyết được tình trạng quản lý hỗn loạn sau khi các bộ lạc Nhân tộc ngày càng nhiều, số lượng Nhân tộc ngày càng đông.

Phục Hy lấy ra nhân tộc chí bảo "Không Động Ấn", dùng nguyên

thần chi lực thúc đẩy "Không Động Ấn", ban bố họ đã định ra cho tất cả các bộ lạc Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang.

Nguyên thần của các thủ lĩnh bộ lạc đồng thời rung động, biết được chế độ họ mà Phục Hy đã chế định.

Phục Hy bỗng nhiên nguyên thần rung động một trận, lập tức dùng "Tiên Thiên Bát Quái" bắt đầu suy diễn, một lát sau liền biết, sau nhiều năm cần cù phụng hiến, công đức đã viên mãn!

"Ầm!" Thế giới Hồng Hoang chấn động, mây vàng công đức từ ngoài Cửu Thiên từ từ ngưng tụ.

Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị lần lượt cưỡi tọa kỵ kỳ lân xuất hiện trên không trung của đô thành nơi Phục Hy đang ở.

Nhân giáo thủ đồ Huyền Đô đại pháp sư cưỡi thanh ngưu của Lão Tử thánh nhân từ "Thủ Dương Sơn" bay tới.

Xiển giáo phó giáo chủ Nhiên Đăng đạo nhân và Xiển giáo thủ đồ Nam Cực tiên ông cũng từ "Tây Côn Luân Ngọc Hư Cung" bay đến.

Tiệt giáo thủ đồ Đa Bảo đạo nhân theo kiến nghị của Bạch Trạch đang bế quan tu luyện trong "Bích Du Cung", lần này do Vô Đương thánh mẫu cưỡi quỳ ngưu đến quan lễ.

Chuẩn Đề đại tôn cũng lặng lẽ xuất hiện ở đây.

Thái Bạch Kim Tinh đại diện cho thiên đình đến.

Côn Bằng đại diện cho Nữ Oa nương nương đã sớm chờ ở gần đó, mây vàng công đức vừa xuất hiện liền hiện thân.

Chỉ thấy huyền hoàng công đức chi lực mênh mông cuồn cuộn rót vào cơ thể Phục Hy, tu vi của y tăng vọt!

Một lát sau liền đột phá tu vi Chuẩn Thánh.

Thủy kỳ lân lại một lần nữa hiện thân, giữa hai sừng trên đỉnh đầu đội một quả thánh quả tỏa ra ánh sáng chín màu rực rỡ, tượng trưng cho "Nhân Tộc Thánh Hoàng Quả Vị".

Phục Hy trong tiếng hoan hô như sấm dậy của tất cả tộc nhân đã nuốt "Nhân Tộc Thánh Hoàng Quả Vị" vào bụng.

"Ầm!" Tu vi của Phục Hy lại tăng vọt, khí tức trở nên phiêu diêu cao khiết, không cần trảm thi, trực tiếp dùng vô lượng công đức, nhân tộc khí vận thành tựu nhân tộc thánh hoàng quả vị.

Nhân tộc thánh hoàng quả vị tuy kém thánh nhân không ít, nhưng tu vi cao hơn ba vị thánh tổ một bậc, nếu chỉ so cảnh giới thì tương đương với Chuẩn Đề đại tôn, còn chiến đấu lực cụ thể thì phải xem tình hình.

Lúc này Phục Hy đã khôi phục ký ức tiền thế trong nguyên thần chân linh.

Nhưng kiếp này là Nhân tộc Thiên Hoàng Phục Hy, tuy đã khôi phục ký ức nhưng hoàn toàn khác với Yêu tộc Hy Hoàng Phục Hy.

"Chúc mừng Thiên Hoàng Phục Hy thành công chứng đạo!

Thành tựu nhân tộc thánh hoàng quả vị, trường sinh cửu thị, cùng trời đất đồng thọ, cùng nhật nguyệt đồng huy!" Ba Tiêu thiên tôn và Trấn Nguyên đại tiên tiến lên chúc mừng.

"Chúc mừng Phục Hy thiên hoàng chứng đạo, nhân tộc khí vận của ta lại tăng, phúc vận kéo dài, sau này chúng ta cần đồng tâm hiệp lực bảo vệ sự phát triển của Nhân tộc!" Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị cũng tiến lên chúc mừng.

"Đa tạ thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, ba vị thánh tổ đã hộ trì!" Phục Hy thiên hoàng lần lượt đáp lễ.

"Còn phải đa tạ Ô Vân lão sư đã hết lòng dạy dỗ, đa tạ Huyền Quy

sư thúc đã nhiều năm bảo vệ!" Thiên Hoàng Phục Hy lại một lần nữa hướng về phía Ô Vân tiên và Huyền Quy đang đứng trong sông Lạc ở ngoài đô thành không xa nhìn về đây mà nói lời cảm tạ.

Lời của Thiên Hoàng Phục Hy vừa dứt, lập tức trên trời một đạo huyền hoàng công đức chi lực khổng lồ từ trên trời giáng xuống, rót vào cơ thể Ô Vân tiên và Huyền Quy, khiến tu vi của họ lập tức tăng vọt.

Huyền Quy công đức gia thân, tu vi lại tăng, vô số vằn Tiên Thiên Bát Quái trên mai rùa càng thêm lấp lánh kim quang, vô số thần quang ảo diệu lưu chuyển.

Thân thể Huyền Quy cuối cùng cũng có thể tùy tâm lớn nhỏ, lớn thì như một phương đại lục, nhỏ thì như hạt bụi, đáng tiếc dù vậy vẫn là chân thân Huyền Quy, khó mà hóa hình!

Huyền Đô đại pháp sư, Nam Cực tiên ông, Vô Đương thánh mẫu đại diện cho ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt, Thái Bạch Kim Tinh đại diện cho thiên đình tiến lên chúc mừng.

Nhiên Đăng đạo nhân và Phục Hy cũng là chỗ quen biết cũ, hai người lại gặp nhau, Yêu tộc đã sớm suy tàn.

Hai người, một người từng là yêu tướng của Yêu tộc, bây giờ là phó giáo chủ Xiển giáo, một người từng là Hy Hoàng của Yêu tộc, bây giờ là Thiên Hoàng Nhân tộc.

Lúc này, Nhiên Đăng đạo nhân và Thiên Hoàng Phục Hy không khỏi liên tục cảm khái.

Côn Bằng cũng tiến lên, cung kính dâng một cái túi bách bảo cho Thiên Hoàng Phục Hy, kích động nói: "Chúc mừng Phục Hy đạo hữu thoát khỏi kiếp nạn, lại tu luyện có thành, chứng đạo nhân tộc thánh hoàng quả vị!

Đây là Nữ Oa nương nương phân phó, trả lại toàn bộ bảo vật ngày xưa của đạo hữu!" "Đa tạ Côn Bằng đạo hữu, sau này bản hoàng sẽ tự đến 'Oa Hoàng Cung' gặp muội tử!" Thiên Hoàng Phục Hy cũng vô cùng cảm khái.

Trong lúc họ trò chuyện với nhau, Ba Tiêu thiên tôn ra hiệu cho Trấn Nguyên đại tiên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị.

Năm người tâm chiếu bất tuyên di chuyển vị trí, Hữu Sào thị ở phương đông, Ba Tiêu thiên tôn ở phương tây, Toại Nhân thị ở phương nam, Truy Y thị ở phương bắc, Trấn Nguyên đại tiên ở trung ương.

"Thiên Hoàng Phục Hy chứng đạo, trời đất vạn vật cùng vui, nên lập 'Thập Thiên Can' để hoàn thiện thiên đạo." Ba Tiêu thiên tôn và bốn người còn lại đồng thanh kính cáo trời đất.

"Ngô là Nhân tộc thánh tổ Hữu Sào thị, lập Thập Thiên Can chi 'Đông phương Giáp Ất Mộc'!" "Ngô là Nhân tộc thánh tổ Toại Nhân thị, lập Thập Thiên Can chi 'Nam phương Bính Đinh Hỏa'!" "Ngô là Địa Tiên chi tổ Trấn Nguyên đại tiên, lập Thập Thiên Can chi 'Trung ương Mậu Kỷ Thổ'!" "Ngô là Nhân tộc tổ thần Ba Tiêu thiên tôn, lập Thập Thiên Can chi 'Tây phương Canh Tân Kim'!" "Ngô là Nhân tộc thánh tổ Truy Y thị, lập Thập Thiên Can chi 'Bắc phương Nhâm Quý Thủy'!" "Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý!

Thập Thiên Can lập!" Tiếng của năm người Ba Tiêu thiên tôn vừa dứt, trong mây vàng công đức lại giáng xuống vô số huyền hoàng công đức chi lực, thưởng cho công đức lập Thập Thiên Can, hoàn thiện thiên đạo, nhân đạo của năm người!

"A?" Tất cả những người quan lễ đều kinh ngạc, vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị, nhưng lại không làm gì được.

"Phục Hy đạo hữu!

Ngôi vị cộng chủ Nhân tộc chuẩn bị truyền cho ai?

Bần đạo nguyện ý thu người đó làm đệ tử, nghiêm túc dạy dỗ!" Côn Bằng thấy Ô Vân tiên và Huyền Quy nhận được vô số huyền hoàng công đức chi lực, trong lòng vô cùng ngưỡng mộ, cũng không để ý đến những người khác, trực tiếp mở miệng nói.

Thấy thần sắc của Phục Hy thiên hoàng có chút khác thường, liền lập tức bổ sung: "Phục Hy đạo hữu cũng biết, bần đạo sau đại chiến Vu Yêu liền theo hầu Nữ Oa nương nương!

Bây giờ lại một mình phụ trách chăm sóc các tộc nhân Yêu tộc còn sót lại ở Bắc Câu Lô Châu!" "Hơn nữa, năm xưa bần đạo thân là yêu sư, dạy dỗ vô số Yêu tộc cũng có chút thành tựu, có kinh nghiệm này, bây giờ dạy dỗ Nhân tộc thánh hoàng cũng không thành vấn đề!" Côn Bằng nói xong, nhiệt tình nhìn về phía Phục Hy thiên hoàng.

"Côn Bằng đạo hữu, Nhân tộc thánh hoàng là do nhân tộc khí vận ngưng tụ, ứng vận mà sinh, đối với người được chọn làm Địa Hoàng, bản hoàng cũng không biết, e rằng cũng không ai có thể tiên đoán được!" Phục Hy thiên hoàng cười khổ lắc đầu.

"Phục Hy đạo hữu lời này là thật!" Côn Bằng trong lòng vô cùng thất vọng, nhưng vẫn không cam lòng truy vấn.

"Thiên chân vạn xác, việc này hệ trọng, bản hoàng sao dám nói bừa!" Phục Hy thiên hoàng nghiêm túc trả lời.

Huyền Đô đại pháp sư, Nam Cực tiên ông, Vô Đương thánh mẫu đang đứng một bên chờ đợi, nghe vậy chỉ có thể dập tắt ý định lấy tin tức từ Phục Hy thiên hoàng.

Chương 354

“Ba vị Nhân tộc thánh tổ!

Phục Hy thiên hoàng!

Nếu đã chứng đạo, xin các vị trở về ‘Hỏa Vân Động’ trấn thủ nhân tộc khí vận!” Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn ngữ khí vô cùng cung kính, nhưng lại đang nhắc nhở mấy người không thể ở lại lâu.

“Chư vị đạo hữu!

Nhân tộc thánh hoàng địa vị tôn quý, ‘Hỏa Vân Động’ so sánh có phần đơn sơ, bần đạo phụng mệnh Hồng Quân lão sư, đến trợ giúp việc cải kiến ‘Hỏa Vân Động’ thành ‘Hỏa Vân Cung’!” Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn nói xong chuẩn bị cùng ba vị thánh tổ và Phục Hy thiên hoàng cùng đi.

“Khoan đã!” Ba Tiêu thiên tôn nhướng mày, lên tiếng ngăn cản.

“Hử?” Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn lộ vẻ không vui, “Thiên tôn vì cớ gì ngăn cản bần đạo?” “Ha ha!

Nhân tộc xưa nay luôn đề cao tự cường tự lập!

Nơi tu luyện của Nhân tộc thánh tổ và thánh hoàng không cần đạo hữu lao tâm!

Ba vị Nhân tộc thánh tổ và Phục Hy thiên hoàng, tu vi chỉ hơn đạo hữu chứ không kém, tự mình cải kiến ‘Hỏa Vân Động’ thành ‘Hỏa Vân Cung’ không có vấn đề gì!” Ba Tiêu thiên tôn sao có thể không biết ý đồ của Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn?

Năm xưa Đạo tổ Hồng Quân chủ động giúp Nữ Oa nương nương vừa thành thánh khai tịch tiểu thế giới “Oa Hoàng Cung” trong hỗn độn.

Sau này Ba Tiêu thiên tôn mấy lần đến "Oa Hoàng Cung", đợi đến khi nhãn giới ngày càng cao, mới phát hiện, Đạo tổ Hồng Quân khi giúp khai tịch "Oa Hoàng Cung" đã để lại hậu thủ.

"Oa Hoàng Cung" tuy bề ngoài là đạo trường thánh nhân của Nữ Oa nương nương, nhưng nếu Đạo tổ Hồng Quân muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể dựa vào ám thủ đã bố trí năm xưa để cưỡng ép đoạt lấy quyền khống chế "Oa Hoàng Cung".

Chưa kể bình thường nhất cử nhất động của Nữ Oa nương nương, e rằng đều nằm dưới sự giám sát của Đạo tổ Hồng Quân!

Vì vậy, lúc này Ba Tiêu thiên tôn sao có thể để Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn nhúng tay vào việc xây dựng "Hỏa Vân Cung"?

Đó chẳng phải là dẫn sói vào nhà, hậu hoạn vô cùng sao?

"Không sai!

Đa tạ Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn nhiệt tình giúp đỡ!

Bốn người chúng ta hợp lực tự có thể từ từ cải kiến 'Hỏa Vân Cung'!" Toại Nhân thị tuy không hiểu nguyên nhân cụ thể Ba Tiêu thiên tôn ra mặt ngăn cản, nhưng cũng hiểu trong đó nhất định có điều khuất tất, bèn mỉm cười uyển chuyển từ chối.

Hữu Sào thị cũng theo sau nói: "Vả lại sau này còn có Địa Hoàng, Nhân Hoàng hai vị đạo hữu, cùng với Ngũ Đế lần lượt đến 'Hỏa Vân Cung' tu luyện, việc cải kiến cũng không gấp gáp, chúng ta từ từ bàn bạc thay đổi là được!

Tuyệt đối sẽ không làm mất mặt!" Lời đã nói hết nhẽ, Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn cũng không thể tiếp tục kiên trì, đành phải ngượng ngùng bỏ cuộc.

Cùng với việc ba vị Nhân tộc thánh tổ và Phục Hy thiên hoàng trở về "Hỏa Vân Động", những người khác cũng lần lượt rời đi, ai về nhà

nấy.

Nhân giáo Huyền Đô đại pháp sư.

Xiển giáo phó giáo chủ Nhiên Đăng đạo nhân, các đệ tử Xiển giáo đời thứ hai là Nam Cực tiên ông, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Cụ Lưu Tôn, Thái Ất chân nhân, Linh Bảo đại pháp sư, Đạo Hạnh thiên tôn, Thanh Hư Đạo Đức chân quân.

Tiệt giáo quân sư Bạch Trạch, cùng các đệ tử Tiệt giáo đời thứ hai là Vô Đương thánh mẫu, Kim Linh thánh mẫu và các đệ tử khác.

Ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt phái toàn bộ nhân lực đi tìm kiếm người có thể là Địa Hoàng trong các bộ lạc Nhân tộc trên khắp thế giới Hồng Hoang.

Thái Bạch Kim Tinh cũng phái vô số thiên binh thiên tướng đi khắp nơi tìm kiếm.

Côn Bằng càng không màng nguy hiểm của tộc nhân, phát động tất cả Yêu tộc trong thế giới Hồng Hoang cẩn thận tìm kiếm.

Đáng tiếc thân phận Nhân tộc thánh hoàng tự có nhân tộc khí vận bảo hộ, bất luận thần thông pháp thuật nào cũng khó mà suy ra được vị trí của y.

Ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng không thể thông qua thiên đạo phát hiện bất kỳ manh mối nào.

Chỉ có Ba Tiêu thiên tôn là ngoại lệ!

Không chỉ có ưu thế tiên tri tiên giác, nhiều lần giúp đỡ Nhân tộc, bản thân đã hội tụ được khí vận nhân tộc nồng đậm.

Căn cứ vào ký ức Địa Hoàng Thần Nông xuất thân từ bộ lạc Liệt Sơn thị thuộc họ Khương, Ba Tiêu thiên tôn đã sớm khóa chặt vị trí Địa Hoàng Thần Nông sẽ ra đời.

Nhiệm vụ dạy dỗ Địa Hoàng Thần Nông liền giao vào tay hai đệ tử của Trấn Nguyên Tử là Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử.

Bộ lạc này là một nhánh bộ lạc lớn di cư từ tổ địa Nhân tộc Ly Sơn, kế thừa đạo dụng hỏa mạnh nhất học được từ Toại Nhân thị.

Sau nhiều lần di chuyển, cuối cùng đã định cư và phát triển lớn mạnh dưới chân núi "Hoa Dương Sơn".

"Hoa Dương Sơn" cũng là một nơi phúc địa chung linh dục tú, linh khí nồng đậm trong đại lục Hồng Hoang, là một long mạch hội tụ khí vận.

Vì vậy thủ lĩnh bộ lạc lấy ý "Liệt" của liệt hỏa, lấy ý "Sơn" của Hoa Dương Sơn, nên thủ lĩnh bộ lạc có tên là "Liệt Sơn thị".

Sau khi Thiên Hoàng Phục Hy chế định họ cho các bộ lạc Nhân tộc, Liệt Sơn thị lấy "Khương" làm họ, nên gọi là "bộ lạc họ Khương Liệt Sơn thị".

Vợ chồng Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử dưới sự chỉ điểm của Ba Tiêu thiên tôn, đã sớm ẩn thân trong "Hoa Dương Sơn" sau lưng bộ lạc họ Khương Liệt Sơn thị.

Bây giờ thủ lĩnh bộ lạc có một người con gái, tên là "Nữ Đăng", ngây thơ hoạt bát, rạng rỡ như ánh mặt trời, lúc không có việc gì liền thích du ngoạn, hái lượm trong "Hoa Dương Sơn".

Một ngày, Nữ Đăng lại cùng một đám bạn gái đồng trang lứa vào Hoa Dương Sơn hái lượm.

"Ngao!" Bên tai Nữ Đăng truyền đến một tiếng rồng gầm rung trời động đất.

"Tiếng gì vậy?" Nữ Đăng kinh hãi la lên.

"Sao vậy?

Không có tiếng gì cả!" Các bạn kinh ngạc nhìn Nữ Đăng.

"Các ngươi không nghe thấy một tiếng thú gầm rất lớn sao?" Nữ Đăng kinh ngạc hỏi, âm thanh lớn như vậy sao có thể không nghe thấy...

"Không có!" Tất cả các bạn đều lắc đầu.

"Hú!" Nữ Đăng trố mắt chết lặng nhìn một con thần long chín màu bay từ trên đỉnh núi Hoa Dương Sơn xuống, lắc đầu vẫy đuôi lao về phía mình.

"A!

Cái gì vậy?" Nữ Đăng lại kinh hô.

Nhưng các bạn vẫn không ai nhìn thấy.

Nữ Đăng trơ mắt nhìn con thần long chín màu lao vào lòng mình, biến mất không thấy bóng dáng, kinh hãi quá liền ngất đi!

Nữ Đăng đột nhiên hét lên một tiếng rồi ngất xỉu, các bạn gái đi cùng đều bị dọa sợ, vội vàng bảy tay tám chân khiêng nàng về bộ lạc.

Thủ lĩnh Liệt Sơn thị nhìn con gái bất tỉnh không rõ nguyên nhân, sau một hồi kiểm tra không phát hiện dị thường, đang chuẩn bị mời trưởng lão trong bộ lạc đến giúp đỡ.

Bỗng nhiên thân ảnh của Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử xuất hiện trước mặt thủ lĩnh Liệt Sơn thị.

"Các vị là?" Thủ lĩnh Liệt Sơn thị cảnh giác hỏi.

Chương 355

"Ngô là Hoàng Long chân nhân, môn hạ của Trấn Nguyên Tử ở 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán', vị này là thê tử của ta Ma Cô tiên tử!" Hoàng Long chân nhân giới thiệu.

Thủ lĩnh Liệt Sơn thị cũng từng đến tổ địa Nhân tộc Ly Sơn triều bái, đã thấy thần tượng của Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử trong "Ngũ Tiên Miếu" ở sườn núi.

Vừa rồi thủ lĩnh Liệt Sơn thị cảm thấy hai người trước mặt quen mắt, sau khi Hoàng Long chân nhân tự giới thiệu mới vỡ lẽ, vội vàng cúi người bái kiến: "Thì ra là Hoàng Long thượng tiên và Ma Cô thượng tiên!" "Thủ lĩnh có biết chuyện của Thiên Hoàng Phục Hy không?" Hoàng Long chân nhân đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên biết!

Phục Hy thiên hoàng là vị thánh hoàng đầu tiên của Nhân tộc được tất cả các bộ lạc Nhân tộc công nhận, dẫn dắt Nhân tộc đại hưng!

Được trời đất phong làm Nhân tộc thiên hoàng..." Thủ lĩnh Liệt Sơn thị nghe vậy liền thao thao bất tuyệt kể lại những chuyện mình nghe được về Phục Hy thiên hoàng.

"Nữ Đăng chính là như Hoa Tư năm xưa!" Hoàng Long chân nhân trịnh trọng nói.

"Cái gì?" Thủ lĩnh Liệt Sơn thị kinh hô một tiếng, lẩm bẩm tự nói, "Hoa Tư ở Lôi Trạch vì dẫm lên dấu chân khổng lồ mà vô cớ mang thai sinh ra Phục Hy thiên hoàng!

Chẳng lẽ Nữ Đăng ở Hoa Dương Sơn cũng có kỳ ngộ mới..." "Không sai!

Vợ chồng ta cũng vì vậy mà đến, các thế lực khác trong thế giới Hồng Hoang đều rất hy vọng có thể đoạt được công đức làm thầy của Địa Hoàng, La Hầu đã rình rập từ trước khi Thiên Hoàng Phục Hy ra đời cũng có khả năng sẽ xuất hiện!" "Bần đạo phu thê nguyện ý giống như Ô Vân tiên và Huyền Quy, dạy dỗ, bảo vệ Địa Hoàng trở thành cộng chủ Nhân tộc, giúp y thành tựu nhân tộc thánh hoàng quả vị!" Hoàng Long chân nhân cũng không che giấu, thẳng thắn nói.

"Không biết thủ lĩnh có đồng ý không?" Hoàng Long chân nhân hỏi.

"Đương nhiên đồng ý!

Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử hai vị thượng tiên từ khi ở tổ địa Ly Sơn đã giúp đỡ Nhân tộc rất nhiều, hai vị thượng tiên nguyện ý bảo vệ Nữ Đăng và thai nhi chưa ra đời, và dạy dỗ trưởng thành, ta cầu còn không được!" Để tránh các thế lực khác biết tin tức mà đến tranh đoạt vị trí sư phụ của Địa Hoàng Thần Nông gây thêm chuyện, Hoàng Long chân nhân liền yêu cầu thủ lĩnh Liệt Sơn thị giấu kín tin Nữ Đăng mang thai.

Ma Cô tiên tử lấy ra một bộ tiên y mà Ly Sơn tiên tử tặng cho Nữ Đăng, chỉ cần mặc vào thì người ngoài sẽ không phát hiện ra sự thay đổi của Nữ Đăng.

Một lát sau, Nữ Đăng từ từ tỉnh lại, thủ lĩnh Liệt Sơn thị cẩn thận hỏi thăm, quả nhiên biết được con gái đã nhìn thấy con thần long chín màu mà người khác không thấy bay vào bụng mình ở Hoa Dương Sơn.

Nữ Đăng mặc vào tiên y mà Ly Sơn tiên tử tặng, tiên y không lâu sau liền biến thành một chiếc váy da thú bình thường.

Từ đó về sau Nữ Đăng lấy cớ bị kinh sợ, cần nghỉ ngơi, liền giảm số lần xuất hiện trước mặt tộc nhân.

Ma Cô lần này cũng không giống như Huyền Quy ngày ngày cung cấp tiên quả cho Nữ Đăng, mà ngày ngày dùng các loại tiên thảo để điều dưỡng cơ thể cho Nữ Đăng, tạo dựng nền tảng cho Địa Hoàng Thần Nông trở thành thánh hoàng.

Trong thời gian đó, Nhân giáo Huyền Đô đại pháp sư, Xiển giáo Quảng Thành Tử, Tiệt giáo Kim Linh thánh mẫu, Thiên đình Xích Cước đại tiên đều lần lượt đến bộ lạc họ Khương dò hỏi có tình huống bất thường nào xảy ra không.

May mắn là chuyện của Nữ Đăng trong cả bộ lạc họ Khương ngoài thủ lĩnh Liệt Sơn thị và hai cha con Nữ Đăng ra không ai biết.

Vì vậy mấy lần điều tra đều không phát hiện dị thường, vội vã rời đi đến những nơi khác tìm tung tích của Địa Hoàng.

Cứ thế xuân qua thu đến, năm này qua năm khác, thoáng chốc đã mười hai năm.

Tộc nhân trong bộ lạc đều biết con gái của thủ lĩnh Liệt Sơn thị vẫn bệnh nặng chưa khỏi, cũng chưa gả chồng.

Bỗng một ngày, trên không trung bộ lạc họ Khương ngưng tụ mây lành chín màu, thiên nữ tán hoa, đất vọt kim liên, tiên âm vang vọng, Hồng Hoang chấn động.

Tộc nhân trong bộ lạc lúc này mới phát hiện, trong ngôi nhà Nữ Đăng đang dưỡng bệnh tỏa ra hương thơm của lan chi, thần quang chín màu.

Cùng với một tiếng khóc trẻ sơ sinh lanh lảnh vang lên, Thủy kỳ lân chân đạp mây lành, giữa hai sừng nâng Địa Hoàng Thần Nông vừa thuận lợi ra đời, chiếu cáo thiên địa.

Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị và Thiên Hoàng Phục Hy ẩn thân xung quanh bộ lạc họ

Khương, đã sớm bố trí thiên la địa võng, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Xem ra Ma tộc lần trước bị trọng thương, La Hầu lúc này không đủ sức để ý đến chuyện Địa Hoàng giáng sinh!" Thiên Hoàng Phục Hy nhẹ nhõm cười nói.

"Chúng ta lại ôm cây đợi thỏ mười hai năm, La Hầu không có vận khí đó!" Ba Tiêu thiên tôn cười lạnh một tiếng.

"Nhưng Địa Hoàng Thần Nông giáng thế, các thế lực khác chắc chắn sẽ không chịu bỏ qua, chúng ta không thể lơ là cảnh giác!" Ba Tiêu thiên tôn nhắc nhở.

Lời của y chưa dứt, các đại năng và đông đảo đệ tử của ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt, cùng với Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn, và Thái Bạch Kim Tinh của thiên đình đã xuất hiện bên ngoài bộ lạc họ Khương.

Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước đại tiên và Phúc Lộc Thọ tam tiên từ trên trời giáng xuống, Xích Cước đại tiên ngửa đầu uống một ngụm tiên tửu trong hồ lô đỏ, cười lớn: "Ha ha ha!

Tìm bao nhiêu năm, không ngờ Địa Hoàng lại ở đây!" Sau lưng Nhiên Đăng đạo nhân là Nam Cực tiên ông, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử các đệ tử Xiển giáo đời thứ hai cũng hiện thân, ánh mắt nóng rực nhìn đứa bé giữa hai sừng Thủy kỳ lân.

Vô Đương thánh mẫu và Kim Linh thánh mẫu cùng một đám đệ tử Tiệt giáo dưới sự dẫn dắt của quân sư Bạch Trạch cũng không chịu kém cạnh.

Huyền Đô đại pháp sư và Thái Ất Cứu Khổ thiên tôn thì lạnh lùng đứng xem, không biết có ý đồ gì.

Trên trán Địa Hoàng Thần Nông có hai cục thịt nhô lên, Nữ Đăng từ trong nhà bước ra, ôm Địa Hoàng Thần Nông vào lòng.

Thủy kỳ lân ngửa mặt lên trời gầm dài một tiếng, bốn vó bay về phía Hoa Dương Sơn, biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Ly Sơn tiên tử đi theo sau Nữ Đăng, một thời gian trước đã đến bộ lạc họ Khương, thu Nữ Đăng làm đệ tử.

Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử cũng đi hai bên.

Ba Tiêu thiên tôn từ trong bóng tối hiện thân, bên cạnh Hoàng Long chân nhân: "Hoàng Long sư điệt, chúc mừng mười hai năm vất vả kiên trì, cuối cùng đã đại công cáo thành!" "Đa tạ đại sư bá quan tâm!" Hoàng Long chân nhân hành lễ sâu nói, "Xin đại sư bá chủ trì nghi thức bái sư của Thần Nông cho đệ tử!" "Tốt!" Ba Tiêu thiên tôn khẽ gật đầu cười nói.

"Khải bẩm thiên tôn!

Trấn Nguyên đại tiên!

Ba vị thánh tổ!

Phục Hy thiên hoàng!" Huyền Đô đại pháp sư thấy vậy lập tức lớn tiếng hô lên ngăn cản.

"Sư phụ của Nhân Hoàng là việc trọng đại, sao có thể quyết định qua loa như vậy!

Chúng ta cần phải cạnh tranh công bằng, ai làm sư phụ của Địa Hoàng cần phải dựa vào bản lĩnh của mỗi người!" Huyền Đô đại pháp sư ngữ khí vô cùng cung kính, nhưng thái độ lại vô cùng kiên quyết.

"Ha ha!

Nói chuyện công bằng với bản tọa sao?" Ba Tiêu thiên tôn cười lạnh nói, "Hoàng Long chân nhân và Ma Cô tiên tử đã bảo vệ Nữ Đăng và Địa Hoàng Thần Nông suốt mười hai năm!

Sự cống hiến đó đủ để trở thành sư phụ của Địa Hoàng!" "Thiên tôn không thể ức hiếp chúng vãn bối như vậy!" Nam Cực tiên ông cũng dùng ngữ khí cung kính, nhưng lời lẽ lại ẩn chứa sự sắc bén.

"Hừ!

Nam Cực tiên ông, đừng giở trò khôn vặt trước mặt bản tọa!

Chưa kể Hoàng Long sư điệt đã bảo vệ từ lúc Địa Hoàng Thần Nông còn trong bụng mẹ, thu y làm đồ đệ không ai có thể bắt bẻ được!" Ba Tiêu thiên tôn hừ lạnh một tiếng.

"Cho dù không phải như vậy, bản tọa và nhị đệ ở đây, chỉ cần ba vị Nhân tộc thánh tổ và Phục Hy thiên hoàng không lên tiếng phản đối, bản tọa thật sự lấy lớn hiếp nhỏ thì có thể làm gì?" Ba Tiêu thiên tôn ngạo nghễ nói.

"Hoàng Long sư điệt, dưới sự chứng kiến của bản tọa, lão sư của ngươi, và Nhân tộc thánh tổ, Thiên Hoàng Phục Hy, hãy thu Địa Hoàng Thần Nông làm đệ tử đi!" Ánh mắt bá khí của Ba Tiêu thiên tôn quét qua các tu sĩ khác, "Chư vị cứ ở đây quan lễ đi!" Nam Cực tiên ông bị Ba Tiêu thiên tôn nói cho sắc mặt tái mét, nhưng lại không dám nổi giận, các giáo chủ của ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt đều không có ở đây, căn bản không phải là đối thủ của Tu Di Sơn nhất mạch.

Vốn định dùng lời lẽ ép buộc Ba Tiêu thiên tôn đồng ý cạnh tranh công bằng, nào ngờ Ba Tiêu thiên tôn căn bản không thèm để ý.

"Ngô là Hoàng Long chân nhân của 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' thuộc Tu Di Sơn nhất mạch, nay thu con trai của Nữ Đăng thuộc bộ lạc họ Khương Liệt Sơn thị là Thần Nông làm đệ tử!" Hoàng Long chân nhân trịnh trọng kính cáo trời đất.

Thủ lĩnh Liệt Sơn thị và Nữ Đăng ôm đứa bé Thần Nông đối với Hoàng Long chân nhân thực hiện đại lễ bái sư tam khấu cửu bái!

Chương 356

Lễ thành, ngoài Cửu Thiên vang lên một tiếng sấm vang, nghi thức bái sư của Địa Hoàng Thần Nông đã thành, được thiên đạo và nhân tộc khí vận công nhận.

Huyền Đô đại pháp sư, Nam Cực tiên ông thấy vậy đang chuẩn bị hậm hực rời đi.

Nhưng đột nhiên, từ "Thiên giới" truyền đến từng trận sấm kinh thiên động địa!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Tổng cộng ba mươi sáu tiếng nổ vang, khiến thế giới Hồng Hoang cũng rung động ba mươi sáu lần!

Ba Tiêu thiên tôn và những người khác lần lượt ngẩng đầu nhìn lên trời.

Chỉ thấy "Thiên giới" hiện ra, "Tam Thập Lục Tầng Thiên" như mộng như ảo tầng tầng lớp lớp, huyễn hóa ra những hình ảnh khác nhau.

Sự diễn hóa của "Tam Thập Lục Tầng Thiên" có tác dụng vô cùng quan trọng đối với sự hoàn thiện của thiên đạo, vì vậy một khi Đạo tổ Hồng Quân và chư thánh Hồng Hoang khởi động, thiên đạo vận chuyển sẽ không cho phép có bất kỳ sự phân tâm nào, ảnh hưởng đến sự diễn hóa của chư thiên.

Vì vậy Đạo tổ Hồng Quân và các vị thánh nhân chỉ vội vàng truyền dụ lệnh, nhưng lại không đủ sức ngăn cản Ba Tiêu thiên tôn lập Thập Thiên Can, thu Thập Nhị Sinh Tiêu làm đồ đệ.

Việc lớn như tranh đoạt sư phụ của Địa Hoàng Thần Nông cũng

chỉ có thể phái thuộc hạ và đệ tử đến kéo dài thời gian.

Đáng tiếc Ba Tiêu thiên tôn cũng đã nhìn ra mấu chốt trong đó, trước khi Đạo tổ Hồng Quân và chư thánh hoàn thành việc diễn hóa "Tam Thập Lục Tầng Thiên", đã nhanh chóng ra tay, để Hoàng Long chân nhân thành công thu Địa Hoàng Thần Nông làm đồ đệ.

"Vụt!" "Vụt!" "Vụt!"...

Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy thiên tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương bảy vị thánh nhân cùng giáng lâm bộ lạc họ Khương.

Lập tức cả bộ lạc, cùng với khu vực ức vạn dặm quanh núi Hoa Dương đều tràn ngập tử khí của thánh nhân.

Bao gồm cả tất cả Nhân tộc, vạn vật sinh linh đều hoảng sợ cúi đầu khấu bái, nghênh đón bảy vị thánh nhân giáng lâm.

"Ba Tiêu thiên tôn!

Tu Di Sơn nhất mạch đã mưu được vị trí sư phụ của Thiên Hoàng.

Bây giờ vẫn chưa thỏa mãn, lại còn lấy lớn hiếp nhỏ, chiếm đoạt vị trí sư phụ của Địa Hoàng, có phải quá tham lam không!" Nguyên Thủy thiên tôn tức giận nói.

"Nguyên Thủy thiên tôn, đừng có vô lý gây sự, chúng ta đã sớm có ước định, người được chọn làm sư phụ của Tam Hoàng Ngũ Đế đều dựa vào cơ duyên cá nhân, bất luận là sư phụ của Thiên Hoàng hay Địa Hoàng, Tu Di Sơn nhất mạch của ta đều không từ gian khổ, vất vả chờ đợi, nào giống như đệ tử của quý phái, không chịu bỏ công sức, chỉ muốn ngồi không hưởng lợi!

Thiên hạ làm gì có chuyện tốt như vậy!" Hồng Vân lão tổ không

chút khách khí đáp trả.

"Nguyên Thủy thiên tôn, chúng ta cạnh tranh công bằng, nếu phá vỡ quy tắc, vậy sau này đừng trách ta cũng tùy thời chen ngang một tay!" Tây Vương Mẫu nương nương cũng thần sắc không thiện, cười lạnh nói.

"Hừ!" Nguyên Thủy thiên tôn liên tiếp bị Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương nói chặn họng, nhưng lại không thể phản bác, đành hừ lạnh một tiếng không nói nữa.

"Chuyện sư phụ của Địa Hoàng tạm thời không bàn đến!

Tam Thanh chúng ta thân là hậu duệ Bàn Cổ, đệ tử thân truyền của Đạo tổ!

Ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt là đại giáo của trời đất!" Lão Tử thánh nhân ung dung mở miệng.

"Vốn vì để thiên đạo viên mãn, nên do Ngũ Thánh chúng ta là Tam Thanh, cộng thêm Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ, liên thủ lập Thập Thiên Can!

Không ngờ chúng ta bận khai tịch 'Tam Thập Lục Tầng Thiên', lại phiền Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị, Truy Y thị thay mặt lập Thập Thiên Can vào thời kỳ Thiên Hoàng!" Lão Tử thánh nhân thản nhiên nói: "Việc này đã thành định cục, Ngũ Thánh chúng ta sẽ không truy cứu!

Nhưng về việc lập Thập Nhị Địa Chi cho thiên đạo, không phiền Tu Di Sơn nhất mạch phí tâm nữa!" Hoàn toàn không để ý đến ánh mắt lạnh như băng của Ba Tiêu thiên tôn, và Hồng Vân lão tổ đang phẫn nộ, mấy lần muốn mở miệng.

Lão Tử thánh nhân tiếp tục nói: "Các đệ tử đời thứ hai của ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt chúng ta, Nhân giáo có Huyền Đô đại pháp sư; Xiển

giáo có Nam Cực tiên ông, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Cụ Lưu Tôn, Thái Ất chân nhân, Văn Thù Quảng Pháp thiên tôn, Phổ Hiền chân nhân, Linh Bảo đại pháp sư, Đạo Hạnh thiên tôn, Thanh Hư Đạo Đức chân quân; Tiệt giáo có Vô Đương thánh mẫu.

Mười hai tiên này căn cước sâu dày, phúc duyên quảng bác, nên thay hồng hoang thiên đạo lập Thập Nhị Địa Chi!" Ba Tiêu thiên tôn lúc này lại không hề tức giận vì bị Lão Tử cướp đoạt cơ duyên như những người khác dự đoán, mà ngược lại dường như đang chìm vào suy tư.

Lại không biết Ba Tiêu thiên tôn đang thầm nghĩ: "Chả trách ban đầu Nguyên Thủy thiên tôn lại thu Xiển giáo Thập Nhị Kim Tiên!

Thì ra là để mưu đoạt công đức lập Thập Nhị Địa Chi hoàn thiện thiên đạo.

Bây giờ không đủ Thập Nhị Kim Tiên, liền kéo cả Nhân giáo Huyền Đô đại pháp sư và Tiệt giáo Vô Đương thánh mẫu vào!" "Ha ha!

Nhưng!

Tam Thanh, các ngươi tính sai rồi!

Dựa vào mười hai đệ tử gom vội vàng mà muốn tranh đoạt công đức lập Thập Nhị Địa Chi với bản tọa sao?

Đừng mơ!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng cười lạnh từng trận.

"Phải biết rằng sự bố trí của bản tọa, không chỉ có nước cờ tiên thủ là thu Thập Nhị Sinh Tiêu đâu!" Ba Tiêu thiên tôn nói đến đây, thúc đẩy liên đài dưới chân, từ từ bay lên!

Ba Tiêu thiên tôn căn bản không nói nhảm với Lão Tử thánh nhân, trực tiếp vung tay.

“Thập Nhị Địa Chi lập!” Hồng Vân lão tổ nhận được sự nhắc nhở của Ba Tiêu thiên tôn, trực tiếp dùng uy lực của thánh nhân để truyền âm thanh đi khắp thế giới Hồng Hoang!

Tiếng của Hồng Vân lão tổ vừa dứt.

Bốn phía đông tây nam bắc của đại lục Hồng Hoang, mười hai đạo thần quang phóng lên trời!

Thân ảnh của mười hai cây “Thoán Thiên Dương” chống trời đất xuất hiện trong mắt của tất cả vạn vật sinh linh Hồng Hoang.

Được sắp xếp theo vị trí của Thập Nhị Địa Chi là “Tử, Sửu, Dần, Mão, Thần, Tị, Ngọ, Vị, Thân, Dậu, Tuất, Hợi”!

Trên mỗi cây “Thoán Thiên Dương” đều xuất hiện một bóng người, chính là Thập Nhị Sinh Tiêu được các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn thu nhận: Tử Thử, Sửu Ngưu, Dần Hổ, Mão Thỏ, Thần Long, Tị Xà, Ngọ Mã, Vị Dương, Thân Hầu, Dậu Kê, Tuất Cẩu, Hợi Trư.

Thập Nhị Sinh Tiêu rõ ràng đã luyện hóa mười hai cây “Thoán Thiên Dương” chống trời đất!

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”...

Thập Nhị Sinh Tiêu bắt đầu từ Tử Thử, trên người mỗi người lần lượt có một đạo hồng quang phóng lên trời!

Mười hai đạo hồng quang từ trên thân mười hai Sinh Tiêu trên mười hai cây "Thoán Thiên Dương" phóng lên trời, bao trùm toàn bộ đại lục Hồng Hoang! "Oanh!" Thiên Đạo vì Thiên Can Địa Chi được hoàn thiện mà tiến thêm một bước viên mãn, nhất thời thế giới Hồng Hoang phát ra từng trận oanh minh.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang vì vậy mà xảy ra biến hóa cực lớn, "Tam Thập Lục Tầng Thiên" vừa mới diễn hóa thành công trở nên cao

xa hơn, đại lục Hồng Hoang trở nên rộng lớn hơn, linh khí giữa đất trời cũng trở nên đậm đặc hơn vài phần.

Ngoài cửu thiên lại một lần nữa xuất hiện một đám mây công đức kim vân khổng lồ.

Một đạo huyền hoàng công đức chi lực từ trên trời giáng xuống, chia làm hai luồng.

Một luồng lớn chiếm bảy thành tổng lượng được chia thành mười hai đạo, giáng xuống thân thể của mười hai Sinh Tiêu, khiến tu vi của chúng lập tức đột phá!

Luồng nhỏ còn lại chiếm ba thành huyền hoàng công đức chi lực cũng được chia thành mười hai đạo, giáng xuống thân thể các vị đệ tử đời thứ hai của "Tu Di Sơn", cũng là lão sư của mười hai Sinh Tiêu.

Tu vi của các đệ tử đời thứ hai "Tu Di Sơn" có cao có thấp, nhưng sau khi nhận được công đức chi lực này, tu vi đều có những mức độ tăng trưởng khác nhau, ngay cả Dư Hóa Long cũng đã đạt đến cảnh giới Kim Tiên.

Lời đề nghị của Lão Tử Thánh nhân, Ba Tiêu Thiên Tôn hoàn toàn không thèm đếm xỉa, căn bản không cùng y tranh cãi miệng lưỡi.

Chương 357

Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không cho Lão Tử Thánh nhân bất kỳ cơ hội thương lượng mặc cả nào, trực tiếp tuyên bố "lập Thập Nhị Địa Chi"!

Càng khiến mọi người kinh hãi hơn là, mưu đồ "Thập Nhị Sinh Tiêu định Địa Chi" do Ba Tiêu Thiên Tôn thiết lập lại được Thiên Đạo hoàn toàn công nhận! "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái mét, "Ba Tiêu Thiên Tôn, không hổ là Ba Tiêu Thiên Tôn giỏi mưu sâu kế độc!

Lại có thể vào lúc vá trời trong trận quyết chiến Vu Yêu đã mai phục sẵn hậu thủ!" Lời cảm thán của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng gợi lên sự đồng cảm của các Thánh nhân và đại năng Hồng Hoang khác.

Ban đầu, Ba Tiêu Thiên Tôn dùng "Thông Thiên Kiến Mộc" và mười hai cây "Thoán Thiên Dương" phối hợp để chống đỡ trời đất, không chỉ cứu được Huyền Quy, một tiên thiên thần thai ma có tư chất tuyệt vời, mà còn thu y làm đệ tử.

Y còn nhận được lượng lớn công đức chi lực, nhờ đó một lần đột phá cả chín con đường pháp tắc lên cảnh giới thập thành, đồng thời thành công dung hợp lực lượng của chín loại pháp tắc làm một, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Ai mà ngờ được Ba Tiêu Thiên Tôn lại có thể tính toán xong chuyện "Thập Nhị Địa Chi" của hiện tại ngay từ lúc đó.

Vị trí bố trí mười hai cây "Thoán Thiên Dương" vừa vặn hoàn mỹ

khớp với vị trí của Thập Nhị Địa Chi, không ai có thể tin đây là sự trùng hợp!

Theo sự diễn hóa dần dần của thế giới Hồng Hoang, Thiên Đạo ngày càng hoàn thiện, việc thu được huyền hoàng công đức chi lực cũng ngày càng khó khăn!

Tam Thanh huynh đệ vốn đi theo Đạo Tổ Hồng Quân tân tân khổ khổ khai phá "Tam Thập Lục Tầng Thiên", thu được không ít công đức chi lực, trong lòng vô cùng vui mừng.

Vốn nghĩ rằng dù không thể giành được toàn bộ công đức chi lực từ việc "lập Thập Nhị Địa Chi" trong tay "Tu Di Sơn", nhưng ít nhất cũng có thể tranh thủ một phần cho môn hạ đệ tử.

Nào ngờ Ba Tiêu Thiên Tôn lại làm tuyệt đến vậy!

Lại có thể không chia cho một chút lợi lộc nào! "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Lão Tử Thánh nhân dù nổi tiếng tu luyện Vô Tình Chi Đạo, lúc này cũng bị cách làm của Ba Tiêu Thiên Tôn làm cho tức đến run rẩy cả chòm râu bạc! "Bọn ta Tam Thanh Thánh nhân là đệ tử thân truyền của Đạo Tổ, có trách nhiệm giám quản Hồng Hoang!

Ngô là giáo chủ 'Nhân Giáo', tuy không có quyền can thiệp vào sự vụ nội bộ Nhân tộc!

Nhưng lại có quyền giám sát những việc Nhân Hoàng làm có phù hợp với sự phát triển của Nhân tộc hay không, có lợi cho thế giới Hồng Hoang hay không!" Lão Tử Thánh nhân cuối cùng quyết định tự mình nhúng tay vào việc đàn áp nhất mạch "Tu Di Sơn", đồng thời tăng cường mức độ khống chế đối với Nhân tộc!

Ba Tiêu Thiên Tôn nghe vậy hai mắt híp lại, cũng không ngờ Lão Tử Thánh nhân lại có phản ứng kịch liệt đến thế! "Ngô là giáo chủ

Xiển Giáo, cũng sẽ phái môn nhân giám sát hành vi của Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức ủng hộ quyết định của Lão Tử Thánh nhân.

Thông Thiên giáo chủ nhìn ánh mắt của Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, sau một hồi suy nghĩ cũng mở miệng nói: "Tam Thanh nhất thể, Tiệt Giáo của ta cũng sẽ phái đệ tử vào Nhân tộc giám sát!" "Nữ Oa sư muội!

Thân là Thánh Mẫu của Nhân tộc cũng không thể mặc cho Nhân tộc tùy ý phát triển!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kéo Nữ Oa Nương Nương cùng gây áp lực, chèn ép sức ảnh hưởng của nhất mạch "Tu Di Sơn" trong Nhân tộc.

Nữ Oa Nương Nương khó xử nhìn Tam Thanh Thánh nhân, lại nhìn sang người nhà của phe Ba Tiêu Thiên Tôn, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Phục Hy Thiên Hoàng, lĩnh hội ý tứ của Phục Hy Thiên Hoàng.

Cuối cùng Nữ Oa Nương Nương thở dài một tiếng nói: "Nguyên Thủy sư huynh!

Ta năm xưa có ước định với Ba Tiêu Thiên Tôn, ta sẽ không dùng thân phận Thánh Mẫu Nhân tộc để can dự vào sự phát triển của Nhân tộc nữa!

Ta cũng chưa lập giáo, lòng có thừa mà lực không đủ!

Chuyện này ta không tiện tham gia!" "Nữ Oa sư muội, cho dù không dùng thân phận Thánh Mẫu Nhân tộc tham gia vào quyết sách phát triển của Nhân tộc, nhưng với tư cách là đệ tử thân truyền của Lão sư, cũng có trách nhiệm thay Lão sư giám quản sự phát triển của Hồng Hoang, sự phát triển của Nhân tộc!" Lão Tử Thánh nhân đôi mày trắng run lên, dùng giọng điệu cứng rắn hiếm thấy nói. "!" Nữ Oa Nương Nương nhất thời càng thêm khó xử. "Nữ Oa Nương Nương,

thuộc hạ nguyện ý vì Nương Nương phân ưu giải nạn!" Côn Bằng thấy ánh mắt Ba Tiêu Thiên Tôn dừng lại trên người mình, trong lòng lập tức suy nghĩ nhanh chóng.

Trong nháy mắt, Côn Bằng liền hiểu rõ ý đồ của chủ nhân, vội vàng tiến lên hành đại lễ với Nữ Oa Nương Nương và Tam Thanh Thánh nhân, mở miệng xin nhận nhiệm vụ. "Thuộc hạ từng là Yêu Sư của Yêu tộc Thiên đình, cừu oán giữa hai tộc Nhân-Yêu khá sâu, thuộc hạ tuy đã kịp thời hối ngộ, nhưng cũng có trách nhiệm khó có thể chối bỏ." Côn Bằng mặt lộ vẻ hối hận. "Thuộc hạ lần này nguyện ý đứng ra, tuyệt không dám giám quản, chỉ nguyện dùng sức mọn, có thể giúp hóa giải vài phần cừu hận giữa hai tộc Nhân-Yêu, như vậy cũng đủ để an ủi nỗi áy náy trong lòng!" Côn Bằng mặt mày chân thành thỉnh cầu. "Côn Bằng đạo hữu có giác ngộ như vậy thật tốt!

Bọn ta Tam Thanh đồng ý thỉnh cầu của ngươi!" Lão Tử Thánh nhân không đợi Nữ Oa Nương Nương phản đối đã đồng ý. "Tiếp Dẫn sư đệ?

Ngươi cũng là đệ tử ký danh của Lão sư, lại khai sáng Bát Bách Bàng Môn, mấy năm nay cũng bắt đầu truyền pháp trong Nhân tộc, cũng nên vì sự phát triển bình thường của Nhân tộc mà góp sức chứ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vui mừng khi có đại năng thế hệ trước của Hồng Hoang như Côn Bằng chịu ra mặt kiềm chế nhất mạch "Tu Di Sơn", lập tức lại nhìn về phía Tiếp Dẫn Thánh nhân.

Tiếp Dẫn Thánh nhân trong lòng ý niệm xoay chuyển, nếu Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo muốn ra tay chế ngự phe "Tu Di Sơn", vậy vừa hay có thể tham gia vào để hòa giải, vận tác. "Thiện!

Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, nhưng Nhân tộc yếu ớt, cần chúng ta bảo vệ cẩn thận." Lời nói của Tiếp Dẫn Thánh nhân không kiêu ngạo như Tam Thanh. "Ta cần tọa trấn 'Linh Sơn' để thống

lĩnh đại cục 'Nam Phương Giáo', vậy để Chuẩn Đề sư đệ phụ trách hiệp trợ Nhân tộc phát triển!" Tiếp Dẫn Thánh nhân chậm rãi nói. "!" Chuẩn Đề Đại Tôn vui vẻ nhận lệnh. "Đệ tử Nhân Giáo của ta ít ỏi, vậy phiền Nhị đệ lo liệu!" Lão Tử Thánh nhân thích ở sau màn, không thích môn nhân đệ tử của mình xông pha trận mạc. "Đại huynh yên tâm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười hắc hắc, "Xiển Giáo của ta sẽ do Nhiên Đăng phó giáo chủ dẫn đầu, suất lĩnh Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân ba vị đệ tử đại diện cho Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo giám quản Nhân tộc!" Thông Thiên giáo chủ vừa nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn không thèm hỏi một tiếng đã trực tiếp đưa ra quyết định, có ý định mở miệng phản bác, nhưng lại bị Lão Tử Thánh nhân dùng ánh mắt ngăn lại! "Hừ!" Thông Thiên giáo chủ mặt mày không vui, hừ lạnh một tiếng thật mạnh. "Tam đệ, lấy đại cục làm trọng!

Ba huynh đệ chúng ta mưu tính vị trí Đế sư của Thiên, Địa, Nhân tam hoàng, theo thông lệ mỗi người được một vị Thánh hoàng chi sư." "Vị trí Thiên Hoàng chi sư đã bị Ba Tiêu Thiên Tôn đoạt mất, vi huynh tuy trong lòng không cam nhưng cũng đành chấp nhận!" Lão Tử Thánh nhân truyền âm khuyên bảo. "Địa Hoàng chi sư vốn kế hoạch giao cho Xiển Giáo của Nhị đệ, nay lại bị đệ tử của Trấn Nguyên Đại Tiên đoạt mất, chúng ta cần đồng tâm hiệp lực giúp Nhị đệ đối kháng nhất mạch 'Tu Di Sơn' đang ngày càng lớn mạnh!" Lão Tử Thánh nhân khổ tâm khuyên nhủ. "Dù ba huynh đệ chúng ta hợp lực cũng chỉ có thể tranh đoạt được chút lợi ích nhỏ nhoi từ tay Trấn Nguyên Đại Tiên, lúc này nếu huynh đệ chúng ta bất hòa, thì tuyệt đối không có hy vọng đấu lại nhất mạch 'Tu Di Sơn'!" "Huống hồ, Địa Hoàng chi sư đã mất, Tam đệ hà tất phải tranh giành vô ích với Nhị đệ làm gì!

Lần này giúp Nhị đệ, đợi đến lúc lựa chọn Nhân Hoàng chi sư, chẳng phải là cơ hội cho môn nhân đệ tử của Tam đệ sao?" Lão Tử

Thánh nhân tuần tự khuyên giải. "Việc Đa Bảo sư điệt nhất thời xúc động, lời nói có phần mạo phạm Nhị đệ, vi huynh sẽ ra mặt khuyên nhủ Nhị đệ, cùng là nhất mạch Tam Thanh, sẽ không so đo chuyện này nữa!" Lão Tử Thánh nhân vừa đấm vừa xoa.

Thông Thiên giáo chủ bất đắc dĩ, khẽ gật đầu tán thành cách nói của Lão Tử Thánh nhân, giao toàn quyền xử lý chuyện này cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thái Bạch Kim Tinh thấy mấy vị Thánh nhân sau khi thỏa thuận xong liền trực tiếp gạt "Thiên Đình" sang một bên không thèm đoái hoài, tự mình xử lý chuyện này, trong lòng vô cùng khó chịu, lập tức tiến lên một bước cười hắc hắc mở miệng: "Bần đạo bái kiến chư vị Thánh nhân!" "Bần đạo không dám nghi ngờ quyết định của Thánh nhân, nhưng 'Thiên Đình' là nơi thay trời hành đạo, Đạo Tổ đã thân phong Hạo Thiên Thượng Đế quản lý thế giới Hồng Hoang, chuyện này không phải chuyện nhỏ, 'Thiên Đình' không thể không cẩn thận, mấy người bần đạo bất tài..." Ngay lúc Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước Đại Tiên, Phúc Lộc Thọ tam tiên mấy vị Thượng tiên cũng chuẩn bị chia một chén canh.

Bỗng nhiên "vút!" một tiếng, một cột sáng từ "Thiên Đình" đột ngột giáng xuống.

Một vị thiên tướng thân hình cao lớn, mặc giáp vàng, đội mũ vàng, tay cầm Hàng Ma Bảo Trượng, uy phong lẫm liệt từ trong cột sáng bước ra.

Chương 358

"Mạt tướng là 'Quyển Liêm Đại Tướng' hầu cận bên cạnh Hạo Thiên Thượng Đế của 'Thiên Đình', ra mắt chư vị Thánh nhân, các vị đại năng, chư vị đạo hữu!" Thiên tướng chắp tay hành lễ một vòng.

Thất Thánh và các vị đại năng làm sao có thể để vào mắt một "Quyển Liêm Đại Tướng" chỉ là kẻ hầu cận Hạo Thiên Thượng Đế, tu vi chỉ mới Kim Tiên, thậm chí còn không thèm nhìn.

Chỉ có Ba Tiêu Thiên Tôn là hứng thú lặng lẽ quan sát Quyển Liêm Đại Tướng một chút, lại nhìn Hậu Thiên Linh Bảo "Hàng Ma Bảo Trượng" trong tay hắn, trong lòng đã xác định được thân phận của y. "Thái Bạch Thượng tiên, Xích Cước Đại Tiên, Phúc Lộc Thọ ba vị Thượng tiên!

Mạt tướng có lễ!" Quyển Liêm Đại Tướng lại một lần nữa mở miệng. "Quyển Liêm tướng quân đến đây, không biết Hạo Thiên Thượng Đế có ý chỉ gì?" Thái Bạch Kim Tinh vội vàng chắp tay đáp lễ hỏi.

Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước Đại Tiên biết rõ, họ tuân theo yêu cầu của Đạo Tổ Hồng Quân để phụ tá Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu, cho nên không phải là phe phái trực thuộc của họ.

Người trước mắt tuy là Quyển Liêm Đại Tướng tu vi không cao, thân phận không cao, nhưng lại là phe phái trực thuộc thực sự do Hạo Thiên Thượng Đế bồi dưỡng!

Quyển Liêm Đại Tướng vốn là một con thủy yêu trong "Thiên Hà", thiên tư khá cao, được Hạo Thiên Thượng Đế để mắt, thu vào dưới trướng, trở thành tâm phúc trung thành.

Dưới sự bồi dưỡng tận lực của Hạo Thiên Thượng Đế, chẳng

bao lâu y đã có tu vi Kim Tiên, và được bổ nhiệm làm "Quyển Liêm Đại Tướng" thân cận hầu hạ!

Cho nên Thái Bạch Kim Tinh cũng không dám đối xử qua loa với Quyển Liêm Đại Tướng. "Thiên Đế có lệnh, sư phụ của Tam Hoàng Ngũ Đế tự có thiên ý, nay lại có các vị Thánh nhân thánh tài, không cần 'Thiên Đình' ta tham gia vào nữa!

Kính mời mấy vị Thượng tiên quay về 'Thiên Đình', hiệp trợ Thiên Đế và Nương Nương chưởng khống các tầng trời!" Quyển Liêm Đại Tướng cung kính nói. "..." Thái Bạch Kim Tinh tuy rất muốn chia một chén canh trong công đức chứng đạo của Địa Hoàng, nhưng Hạo Thiên Thượng Đế đã hạ chỉ triệu về, cũng không thể công khai chống lại, chỉ đành khá không cam lòng mà từ bỏ. "Ba Tiêu Thiên Tôn, Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân Thánh Nhân, Thiên Đế lệnh mạt tướng gửi lời hỏi thăm đến ba vị, Thiên Đế và Nương Nương rất mong ba vị có thời gian đến 'Lăng Tiêu Bảo Điện' làm khách!" Quyển Liêm Đại Tướng chuyên môn đến trước mặt thành khẩn mời. "Quyển Liêm tướng quân thay mặt huynh đệ chúng ta cảm tạ thịnh tình mời mọc của Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu, khi nào rảnh rỗi, chúng ta tự sẽ đến quấy rầy!" Ba Tiêu Thiên Tôn thản nhiên cười nói, Hạo Thiên Thượng Đế đã thể hiện thiện ý rõ ràng như vậy, bất kể có dụng ý gì, Ba Tiêu Thiên Tôn cũng sẽ không không nể mặt.

Quyển Liêm Đại Tướng cùng Thái Bạch Kim Tinh, Xích Cước Đại Tiên, Phúc Lộc Thọ tam tiên xoay người bước vào trong cột sáng, theo sự biến mất của cột sáng mà quay về "Thiên Đình".

Cách mà người của "Thiên Đình" đi lại trên đại lục Hồng Hoang như thế này cũng là lần đầu tiên xuất hiện, có thể thấy được sự thăng cấp của "Thiên Đình" sau khi "Tam Thập Lục Tầng Thiên" được khai phá.

Cũng như mức độ nắm giữ "Thiên Đình" của Hạo Thiên Thượng Đế đã sâu hơn. "Chuyện Địa Hoàng chi sư cứ quyết định như vậy!" Lão Tử Thánh nhân sau khi người của "Thiên Đình" rời đi, dứt khoát tuyên bố.

Ba Tiêu Thiên Tôn thấy vậy trong lòng thầm cười.

Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn phí hết tâm tư nghĩ ra biện pháp chế ngự, kìm hãm sức ảnh hưởng của hắn trong Nhân tộc.

Nào ngờ trong sáu người được chọn, những người cầm đầu là Côn Bằng, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Chuẩn Đề Đại Tôn lại đều là quân cờ ngầm của hắn!

Tất nhiên Ba Tiêu Thiên Tôn cũng sẽ không biểu hiện sự thoải mái trong lòng ra ngoài, ngược lại còn giả bộ tức giận nhưng bất lực. "Hừ!

Hừ!!" Ba Tiêu Thiên Tôn mấy tiếng cười lạnh thu hút sự chú ý của mọi người. "Toại Nhân sư đệ, Hữu Sào sư muội, Truy Y sư muội, Phục Hy Thánh hoàng!

Chư vị hoàn toàn không cần lo lắng, Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất!

Chuyện Địa Hoàng chứng đạo, tự nhiên có khí vận trời đất che chở!" Ba Tiêu Thiên Tôn hùng hồn nói. "Sư phụ của Nhân Hoàng nào có dễ làm như vậy, cần phải cần cù chăm chỉ dẫn dắt Nhân Hoàng trưởng thành, làm ra đủ công tích cho sự phát triển của Nhân tộc mới được!

Nếu năng lực không đủ, khó hoàn thành trọng trách này, cản trở sự trưởng thành của Nhân Hoàng, ngược lại sẽ bị ý chí thiên địa vứt bỏ, chịu khí vận Nhân tộc phản phệ!" Lời này của Ba Tiêu Thiên Tôn

nhận được sự tán thành của ba vị Thánh tổ Nhân tộc và Phục Hy Thiên Hoàng, họ là những người cảm nhận rõ ràng nhất về lực lượng khí vận của Nhân tộc.

Đặc biệt là Thiên Hoàng Phục Hy, sau khi chứng đạo, mới sâu sắc thể hội được, tuy Nữ Oa Nương Nương và các Thánh nhân khác đã nội định y là Thiên Hoàng, nhưng nếu không có sự chỉ dẫn của Ô Vân Tiên để làm ra nhiều công tích có tác dụng to lớn cho Nhân tộc, e rằng căn bản khó có thể nhận được nhiều công đức như vậy.

Nếu không những không có thành tựu, mà còn làm những việc có hại cho sự phát triển của Nhân tộc, nhất định sẽ bị khí vận Nhân tộc phản phệ, như vậy e rằng lành ít dữ nhiều. "Nếu kẻ nào dám bất chấp lẽ trời, cản trở sự phát triển của Nhân tộc, âm thầm thiết kế con đường chứng đạo của Địa Hoàng!

Cũng không cần đợi ý chí thiên địa vứt bỏ, càng không cần đợi khí vận Nhân tộc phản phệ, bản tọa nhất định sẽ tự mình ra tay khiến kẻ đó hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!" Ba Tiêu Thiên Tôn ánh mắt bất thiện quét về phía đám người của Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo.

Trong lúc các Thánh nhân đại năng đang so kè, một cặp sừng thịt trên trán Địa Hoàng Thần Nông dần dần thu lại, ngoại hình hơi giống đầu trâu cũng dần dần biến đổi giống như một hài nhi Nhân tộc bình thường. "Phụt!" "Phụt!" "Phụt!" ...

Trong bộ lạc Khương, ở những vị trí khác nhau gần như cùng một lúc đột nhiên trào ra chín con giếng.

Tộc nhân trong bộ lạc reo hò chạy về phía giếng nước, một lúc sau người ta phát hiện nước của chín con giếng này thông với nhau, nếu lấy nước từ một trong những con giếng, nước của tám con giếng còn lại đều sẽ gợn sóng.

Thần Nông dường như bị tiếng reo hò của tộc nhân đánh thức, đôi tay đôi chân mập mạp như ngó sen vung vẩy loạn xạ, làm bung tấm da thú đang quấn trên người ra. "Thủy Tinh Đỗ!

Địa Hoàng Thần Nông quả nhiên thiên phú dị bẩm, lại có dị tượng 'Thủy Tinh Đỗ'!

Như vậy, nhất định có thể mang đến phúc lợi vô tận cho Nhân tộc!" Thiên Hoàng Phục Hy kinh hỉ nói.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc cũng liên tục gật đầu, trong lòng dâng lên niềm vui bất tận.

Ly Sơn Tiên Tử với tư cách là lão sư của Nữ Đăng, cùng Ma Cô Tiên Tử ở bên cạnh Nữ Đăng bế Thần Nông trở về phòng.

Tam Thanh Thánh nhân, Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, cùng với ba vị Thánh tổ Nhân tộc, Thiên Hoàng Phục Hy lần lượt rời khỏi bộ lạc Khương.

Ba Tiêu Thiên Tôn cũng dặn dò Trấn Nguyên Đại Tiên ở lại đây bảo vệ Hoàng Long Chân Nhân, để phòng có người chó cùng rứt giậu, âm thầm hạ độc thủ, sau đó liền quay về "Phong Đô Quỷ Thành".

Hồng Vân Lão Tổ thì quay về "Tu Di Sơn", xử lý các công việc của "Linh Giáo".

Tây Vương Mẫu Nương Nương đến động phủ Tây Côn Luân, xử lý các công việc liên quan đến nữ tiên Hồng Hoang đã tích tụ trong một thời gian, dù sao Tây Vương Mẫu Nương Nương hiện nay vẫn là thủ lĩnh của các nữ tiên Hồng Hoang.

Nhưng Trấn Nguyên Đại Tiên, Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô Tiên Tử và Ly Sơn Tiên Tử vẫn ở lại bộ lạc Khương.

Chuẩn Đề Đại Tôn, Côn Bằng, Nhiên Đăng Đạo Nhân, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân mấy người cũng ở lại

bộ lạc Khương, mĩ danh là giám sát sự phát triển của Nhân tộc.

Thực chất, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân ba người lúc nào cũng theo dõi sát sao nhất cử nhất động của Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô Tiên Tử, thậm chí cả Ly Sơn Tiên Tử, muốn từ những việc họ làm để bắt lỗi, tìm sai.

Thần Nông khi còn nhỏ tuy có sớm trưởng thành hơn những đứa trẻ cùng tuổi, nhưng dù sao cũng không giống Phục Hy có nguyên thần chân linh được Nữ Oa Nương Nương dùng tạo hóa chi lực dưỡng dục trong thời gian dài, hấp thu lượng lớn huyền hoàng công đức chi lực, khiến nguyên thần chân linh siêu phàm thoát tục.

Cho nên Hoàng Long Chân Nhân có tính cách trầm ổn, thực tế giống như sư phụ Trấn Nguyên Tử của mình, năm xưa trên núi Ly Sơn cũng có kinh nghiệm dẫn dắt ba vị Thánh hoàng Nhân tộc.

Vì vậy, Hoàng Long Chân Nhân trong việc dạy dỗ Thần Nông không hề nóng vội, không vội vàng, ổn định vững chắc, bắt đầu dạy từ những điều cơ bản nhất.

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân mỗi ngày trừng mắt cố ý bắt lỗi cũng khó tìm ra bất kỳ sai sót nào của Hoàng Long Chân Nhân.

Về phần Ly Sơn Tiên Tử, trước đây đã dạy dỗ không ít đệ tử, nay dạy dỗ Nữ Đăng, mẹ của Thần Nông, càng không thành vấn đề!

Chương 359

Quảng Thành Tử càng không có bất kỳ cơ hội nào.

Ngược lại, vì Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân cả ngày không có việc gì làm, luôn soi mói chuyện của Nhân tộc, không biết lại tỏ ra biết, chỉ tay năm ngón.

Dần dần gây ra sự bất mãn trong lòng phần lớn tộc nhân của bộ lạc Khương, tuy ngại họ là đệ tử Thánh nhân, môn đồ Xiển Giáo, không nói ra miệng, nhưng thái độ đối với họ cũng không tốt.

Vậy mà Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân lại có tính cách cao ngạo, coi trời bằng vung giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn, căn bản không coi những tộc nhân bộ lạc bình thường này ra gì, làm sao lại để ý đến thái độ của họ?

Ngược lại còn làm trầm trọng hơn, cho rằng bản thân là Thượng tiên trảm thi, không gì không làm được, dùng thần thông pháp thuật để giải quyết các vấn đề gặp phải trong cuộc sống cho Nhân tộc.

Nhưng lại không biết những việc mình làm không có một chút lợi ích nào cho sự phát triển của Nhân tộc, ngược lại còn tạo ra nhiều phiền phức và rắc rối hơn!

Phải biết rằng Nhân tộc không phải không có tu sĩ, đại năng, ba vị Thánh tổ, Phục Hy Thánh hoàng, có những tu sĩ tu luyện thành công đang giữ chức ở "Thiên Đình", tu luyện ở "Hỏa Vân Cung", phân tán ở các bộ lạc Nhân tộc để bảo vệ Nhân tộc.

Nhưng tất cả đều sớm có nhận thức chung, không thể dùng tiên gia pháp thuật để thúc ép, làm rối loạn sự phát triển, diễn biến bình thường của Nhân tộc.

Tộc trưởng bộ lạc Khương, ông ngoại của Thần Nông là Liệt Sơn Thị đã nhiều lần chuyên môn trao đổi với Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân về vấn đề này.

Tiếc là họ cố chấp, căn bản không nghe lời khuyên của Liệt Sơn Thị, ngược lại còn ăn nói vô lễ, ngạo mạn huấn thị Liệt Sơn Thị đã mạo phạm, vô lễ với họ.

Trong lúc ba sư huynh đệ Quảng Thành Tử đang làm trò hề, Chuẩn Đề Đại Tôn không hề nhàn rỗi.

Y tận dụng triệt để cơ hội, trải nghiệm cuộc sống của người Nhân tộc bình thường, tuyệt đối không sử dụng bất kỳ thần thông pháp thuật nào, cùng ăn cùng ở, cùng lao động với tộc nhân bộ lạc Khương.

Cùng lên núi săn bắn, cùng vào rừng hái lượm, cùng xuống sông bắt cá, cùng chăn nuôi gia súc.

Trong quá trình sống chung với người Nhân tộc bình thường, Chuẩn Đề Đại Tôn tẩy rửa tâm linh của mình, cảm nhận bi hoan ly hợp, nhân tình ấm lạnh của Nhân tộc, từng chút một điều chỉnh nhận thức của mình về Nhân tộc, thậm chí là thế giới Hồng Hoang.

Điều này khiến tâm cảnh của Chuẩn Đề Đại Tôn càng thêm viên mãn, ý niệm càng thêm thông suốt, tuy tu vi vẫn là bán bộ Thánh nhân, chưa đột phá, nhưng vì tâm cảnh nâng cao, thực lực cũng tăng lên không ít.

Chuẩn Đề Đại Tôn còn không bỏ lỡ cơ hội truyền bá giáo nghĩa của "Nam Phương Giáo", và trong quá trình truyền bá giáo nghĩa cho người Nhân tộc bình thường, y cũng điều chỉnh, hoàn thiện giáo nghĩa và lý niệm của "Nam Phương Giáo".

Y cũng đang hoàn thiện các phương pháp tu luyện của Bát Bách Bàng Môn.

Chuẩn Đề Đại Tôn không chỉ nhận được sự ủng hộ và yêu mến của tộc nhân bộ lạc Khương, mà còn thu nhận được mấy tín đồ thành kính.

Sau khi bẩm báo với thủ lĩnh Liệt Sơn Thị, mấy vị tín đồ chính thức bái nhập môn hạ Chuẩn Đề Đại Tôn, tu luyện pháp môn của "Nam Phương Giáo".

Côn Bằng lúc này cũng không hề nhàn rỗi, y thực sự đang nỗ lực để hòa giải mối thù sâu như biển máu giữa Nhân tộc và Yêu tộc.

Côn Bằng trong lòng hiểu rõ, những việc Yêu tộc đã làm với Nhân tộc đã gieo mầm họa, nếu không xử lý tốt, đợi đến khi Nhân tộc ngày càng phát triển lớn mạnh, môi trường sinh tồn của Yêu tộc sẽ ngày càng khó khăn.

Cho dù Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu hiện tại thực lực cường đại, chỉ cần có Nữ Oa Nương Nương và Côn Bằng bảo vệ, Yêu tộc ít nhất vẫn có một mảnh đất cuối cùng để kéo dài hơi tàn.

Đây là suy nghĩ thực sự của phần lớn Yêu tộc hiện nay!

Nhưng Côn Bằng mưu sâu kế độc, không lạc quan như vậy!

Hiện tại Nhân tộc mới chỉ xuất hiện một vị Nhân Hoàng, mới có chút manh nha đại hưng, đã có cục diện như thế này.

Côn Bằng có thể dự đoán, đợi đến một ngày Nhân tộc phát triển đến thời kỳ đỉnh cao, dưới sự áp chế của khí vận Nhân tộc, Yêu tộc có khả năng sẽ đối mặt với nguy cơ diệt tộc!

Vì vậy Côn Bằng chuẩn bị tìm một con đường khác, tìm một con đường sống cho Yêu tộc!

Một phương pháp có thể khiến Yêu tộc và Nhân tộc chung sống hòa bình, thậm chí từ thế đại hưng của Nhân tộc mà có được cơ hội nghỉ ngơi dưỡng sức!

Côn Bằng sau khi khổ tư suy nghĩ, không ngừng nỗ lực, cuối cùng đã thành công sáng tạo ra một loại pháp thuật khế ước thần kỳ!

Côn Bằng không hổ là đại năng tu sĩ thế hệ trước của thế giới Hồng Hoang, có thể trở thành Vạn Yêu Chi Sư, có thể sáng tạo Yêu văn, là một tu sĩ có trí tuệ vô thượng.

Về ân oán giữa Yêu tộc và Nhân tộc, sau khi Vu Yêu suy tàn, Nhân tộc trỗi dậy, y đã luôn suy nghĩ khổ sở.

Vu tộc có thể thông qua việc liên tục thông hôn với Nhân tộc, huyết mạch tương dung, khiến Vu tộc và Nhân tộc dần dần hợp nhất, trở thành một tộc quần.

Hiện nay trên đại lục Hồng Hoang, Vu tộc huyết mạch thuần khiết rất hiếm thấy, phần lớn đều là hậu duệ của Vu tộc và Nhân tộc thông hôn.

Chỉ là có một số người huyết mạch Vu tộc đậm hơn, một số người huyết mạch Nhân tộc chiếm ưu thế.

Tại Nam Thiệm Bộ Châu, bộ lạc Vu tộc và Nhân tộc không phân biệt, hoàn toàn dung nhập vào Nhân tộc, chỉ giữ lại một phần tập quán của Vu tộc trong một số thói quen sinh hoạt, hoặc tín ngưỡng.

Ngay cả Phong Bá, Vũ Sư và mấy vị Đại Vu nắm quyền của Vu tộc cũng dưới sự chỉ thị của Hậu Thổ Nương Nương, ra sức thúc đẩy, xúc tiến sự dung hợp của Vu tộc và Nhân tộc.

Côn Bằng lấy đây làm cảm hứng, muốn tìm một phương thức có thể khiến Yêu tộc và Nhân tộc mật thiết không thể tách rời, từ đó khiến ân oán giữa Nhân tộc và Yêu tộc dần phai nhạt.

Thỉnh thoảng có một số ít Nhân tộc và Yêu tộc tâm đầu ý hợp, hoặc vì những nguyên nhân khác mà kết hợp với nhau, nhưng hiếm có ai có được kết cục hoàn mỹ, phần lớn cuối cùng đều chia ly.

Cho nên phương thức thông hôn trên phạm vi rộng đối với Nhân tộc và Yêu tộc không thực tế.

Nhưng Côn Bằng lại tìm một con đường khác, nghĩ ra một phương pháp vô cùng khéo léo khác - Linh Thú Khế Ước!

Đó là để Nhân tộc và Yêu tộc, dựa trên nguyên tắc song phương tự nguyện, ký kết một loại khế ước, khiến cho giữa người và yêu trở thành bạn đồng hành sinh tử có nhau.

Tất nhiên cái tên "Linh Thú Khế Ước", Côn Bằng cũng đã vắt óc suy nghĩ, nếu trực tiếp gọi là "Yêu Thú Khế Ước", e rằng sẽ gây phản cảm cho Nhân tộc, gọi là "Linh Thú" liền có cảm giác khác.

Côn Bằng sau khi xin được sự đồng ý của Liệt Sơn Thị, bắt đầu thử nghiệm "Linh Thú Khế Ước" trong bộ lạc Khương.

Tuy trong bộ lạc Khương có không ít tộc nhân phản đối chuyện này, nhưng sau khi Côn Bằng từng người một đến thăm, chân thành tha thiết phân tích lợi hại trong đó, cuối cùng cũng nhận được sự thấu hiểu của tộc nhân bộ lạc, hai bên bắt đầu thương thảo về cách thức thao tác cụ thể của việc này.

Nhưng Côn Bằng đề nghị ký kết "Bình Đẳng Khế Ước" giữa linh thú và Nhân tộc, hai bên ở vị trí bình đẳng.

Đề nghị này lại bị Liệt Sơn Thị và nhiều trưởng lão trong bộ lạc phản đối kịch liệt!

Mối thù giữa người và yêu không đội trời chung, Nhân tộc hận không thể chém sạch giết tuyệt Yêu tộc, triệt để diệt tộc mới có thể báo mối thù sâu như máu khi xưa Yêu tộc tàn sát Nhân tộc!

Nay bộ lạc Khương vì có tộc nhân tiếp nhận giáo nghĩa "Nam Phương Giáo" do Chuẩn Đề Đại Tôn truyền bá, mới bằng lòng cho một bộ phận Yêu tộc một cơ hội sửa đổi.

Nào ngờ Yêu tộc lại muốn ngang hàng với Nhân tộc, làm sao có thể đồng ý!

Liệt Sơn Thị kiên trì giữa Nhân tộc và linh thú phải ký kết "Chủ Nô Khế Ước", Nhân tộc làm chủ, linh thú nhận Nhân tộc làm chủ, sinh tử đều nắm giữ trong một ý niệm của Nhân tộc.

Côn Bằng làm sao có thể đồng ý với điều kiện hà khắc như vậy?

Vì vậy cuộc thương lượng của hai bên rơi vào bế tắc, đành phải mời các vị Đại tiên đang "giám sát" sự phát triển của Nhân tộc trong bộ lạc Khương đến thương nghị.

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân đối với những tiểu yêu này rất khinh thường, đối với những việc Côn Bằng làm cũng coi thường.

Trong ba sư huynh đệ, Quảng Thành Tử có tính cách giống Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất, luôn châm biếm Côn Bằng.

Côn Bằng cực kỳ giỏi nhẫn nhịn, biết hiện nay thế yếu, tuy đã đầu quân cho Nữ Oa Nương Nương.

Nhưng tính cách Nữ Oa Nương Nương không mạnh mẽ, trong số các Thánh nhân lại thế đơn lực bạc, trước mặt Tam Thanh cũng thường phải chịu thiệt thòi.

Do đó, Côn Bằng không xung đột với Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân, những người được Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu quý nhất.

Chương 360

Nay mọi người được Liệt Sơn Thị và Côn Bằng mời đến thương nghị chuyện này, Quảng Thành Tử cố ý nói lớn: "Yêu tộc từng ngang ngược giữa trời đất!

Vô số Yêu tộc đã dùng huyết thực Nhân tộc để tu luyện!

Còn nhiều lần tàn sát vô số Nhân tộc để luyện chế 'Đồ Vu Kiếm'....." Quảng Thành Tử lớn tiếng kể tội những việc Yêu tộc từng làm, khiến những người Nhân tộc có mặt nhớ lại khoảng thời gian đen tối bi thảm của Nhân tộc, không nhịn được nghiến răng nghiến lợi, lửa giận ngút trời. "Nhưng Thiên Đạo tuần hoàn, nay Yêu tộc đã suy tàn, trốn đông trốn tây, thật thảm hại!

Ban đầu gieo nhân ác, giờ phải gánh quả ác!" "Nhân tộc nay là nhân vật chính của trời đất, Yêu tộc muốn bám víu vào Nhân tộc để cầu sinh tồn, Nhân tộc đồng ý đã là ân huệ trời ban, lại còn muốn ký kết điều ước bình đẳng?

Quả là si tâm vọng tưởng!" Xích Tinh Tử cũng nói giọng châm biếm. "Nhân quả tuần hoàn, Thiên Đạo không sai, bần đạo cho rằng 'Chủ Nô Khế Ước' không có vấn đề gì!" Thái Ất Chân Nhân trực tiếp lên tiếng tán thành.

Nhiên Đăng Đạo Nhân tỏ ra khá khó xử, vốn là Yêu tướng của Yêu tộc, theo lý nên góp một phần sức cho Yêu tộc, nhưng thân phận hiện tại của y lại là phó giáo chủ Xiển Giáo.

Nhiên Đăng Đạo Nhân biết rõ tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân là những ái đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã lên tiếng, y cũng không tiện phản bác, chỉ có thể ngậm miệng không nói, không giúp bên nào.

Chuẩn Đề Đại Tôn lại tuân theo giáo nghĩa của "Nam Phương Giáo", lên tiếng biện hộ cho Yêu tộc vài câu.

Nhưng Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân lại không hề kiêng nể thân phận của Chuẩn Đề Đại Tôn, chỉ kiên trì lý lẽ Thiên Đạo tuần hoàn, ác có ác báo, khiến Chuẩn Đề Đại Tôn cũng đành bất lực. "Trấn Nguyên Đại Tiên, đạo huynh là người đôn hậu nhân từ nhất, theo ý của đạo huynh, chuyện này nên quyết định thế nào?" Côn Bằng nhìn sang Trấn Nguyên Đại Tiên vẫn chưa từng mở lời, cầu cứu. "Nhất mạch 'Tu Di Sơn' chúng ta từ trước đến nay tuân theo nguyên tắc không tự ý quyết định chuyện của Nhân tộc!

Tội nghiệt mà Yêu tộc đã phạm quả thực là sự thật, Nhân tộc muốn báo thù cũng danh chính ngôn thuận!" Trấn Nguyên Đại Tiên ung dung nói. "Sư đồ bản tiên ở đây chỉ lo dạy dỗ Địa Hoàng Thần Nông thật tốt, những chuyện không liên quan khác tuyệt đối sẽ không quản nhiều, cũng sẽ không can thiệp vào lựa chọn của Nhân tộc!" Nói xong Trấn Nguyên Đại Tiên liền dẫn Hoàng Long Chân Nhân rời đi, không quan tâm đến cuộc tranh cãi giữa họ nữa.

Côn Bằng thấy tình thế bất lợi cho mình, tuy có sự ủng hộ của Chuẩn Đề Đại Tôn, nhưng đó chỉ là sự ủng hộ dựa trên giáo nghĩa của "Nam Phương Giáo", sẽ không vì thế mà tranh cãi đến cùng, đắc tội với Xiển Giáo.

Nhiên Đăng Đạo Nhân không chịu lên tiếng, khó có thể một mình chống lại sự liên thủ giữa Nhân tộc và Xiển Giáo.

Trong lòng nóng như lửa đốt, Côn Bằng thấy Thiên Hoàng Phục Hy, lập tức vui mừng, Phục Hy kiếp trước là Hy Hoàng của Yêu tộc, chắc chắn sẽ giúp đỡ! "Cứ tranh cãi thế này cũng không phải là cách, lúc này không bằng bẩm báo 'Hỏa Vân Cung' thỉnh cầu ba vị Thánh tổ Nhân tộc và Thiên Hoàng Phục Hy quyết định!" Côn Bằng đề nghị.

Không lâu sau, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị và Thiên Hoàng Phục Hy đến bộ lạc Khương hỏi về chuyện này.

Dù sao việc Nhân tộc và Yêu tộc ký kết "Linh Thú Khế Ước" cũng là một việc vô cùng quan trọng để nâng cao thực lực của Nhân tộc, không thể không coi trọng.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị ba vị Thánh tổ Nhân tộc, năm xưa đã đích thân trải qua việc Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, hoàn toàn ủng hộ "Chủ Nô Khế Ước".

Điều càng khiến Côn Bằng thất vọng hơn là, Thiên Hoàng Phục Hy tuy kiếp trước là Hy Hoàng của Yêu tộc, nhưng nay là Thiên Hoàng của Nhân tộc, không thể không quan tâm đến lợi ích của Nhân tộc.

Côn Bằng đành phải nhượng bộ: "Chư vị nếu muốn để Yêu tộc làm nô lệ, bần đạo chết cũng không thể đồng ý!" Thái độ của Côn Bằng kiên quyết như vậy, không phải vì y có trách nhiệm mạnh mẽ với Yêu tộc, mà vì nếu đồng ý với điều kiện hoang đường như vậy, trước tiên là ải của Nữ Oa Nương Nương không qua được. "Nhân tộc tuy chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng mỗi năm số người Nhân tộc chết trong các cuộc giao tranh riêng lẻ với Yêu tộc có bao nhiêu, không cần bần đạo nói trong lòng các vị cũng có số!" Côn Bằng lộ ra vẻ mặt điên cuồng quỷ dị. "Nhân tộc cố nhiên cao ngạo, nhưng Yêu tộc càng kiệt ngạo bất tuân!

Yêu tộc có thể ký kết 'Linh Thú Khế Ước' với Nhân tộc vốn chỉ là một bộ phận rất nhỏ trong Yêu tộc!" "Nếu Nhân tộc muốn nô dịch Yêu tộc thì vạn vạn không thể làm được, ngược lại sẽ dẫn đến sự phản kháng liều chết của Yêu tộc!" "Yêu tộc nay tuy đã suy tàn, nhưng nếu Nhân tộc và Yêu tộc xảy ra đại chiến, Yêu tộc cố nhiên có nguy cơ diệt tộc, nhưng Nhân tộc cũng sẽ chịu tổn thất nặng nề!"

"Nhưng nếu Nhân tộc có thể ký kết 'Linh Thú Khế Ước' với một bộ phận Yêu tộc, lợi ích không cần bần đạo nói nhiều, có thể khiến thực lực Nhân tộc tăng vọt..." Côn Bằng ra sức nói về những lợi ích trong đó. "Bần đạo lùi thêm một bước, Nhân tộc không cần ký 'Bình Đẳng Khế Ước' với Yêu tộc, nhưng Yêu tộc cũng tuyệt đối không thể chấp nhận 'Chủ Nô Khế Ước'!

Hay là Nhân tộc và Yêu tộc ký kết 'Chủ Tòng Khế Ước'!

Nhân tộc ở vị trí chủ đạo, Yêu tộc ở vị trí phụ thuộc!" Côn Bằng đưa ra giới hạn cuối cùng của mình. "Nếu có thể chấp nhận thì bần đạo sẽ có thể dùng danh nghĩa Yêu Sư của Yêu tộc hiện nay, truyền thụ 'Linh Thú Khế Ước' cho Nhân tộc!

Nếu không đồng ý, vậy thì thôi!" Côn Bằng kiên định nói.

Tuy Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân vẫn ở một bên không ngừng phá đám.

Nhưng Chuẩn Đề Đại Tôn cũng luôn ở bên cạnh giúp đỡ khuyên giải.

Cuối cùng Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị và Thiên Hoàng Phục Hy dùng nguyên thần truyền âm, thương lượng hồi lâu, quyết định chấp nhận ký kết "Chủ Tòng Khế Ước" giữa Nhân tộc và Yêu tộc.

Dù sao đây cũng là chuyện trăm lợi không một hại cho Nhân tộc.

Sau khi hai bên xác định, Côn Bằng liền chính thức bắt đầu hành động!

Y từ trong núi Hoa Dương chọn ra các loại tiểu yêu có tư chất tốt, thân phận trong sạch, tính cách ôn hòa, không thích giết chóc, vừa mới khai mở linh trí, tu vi không cao không thấp, từ chim bay thú chạy, gấu sói hổ báo, hươu cáo chuột thỏ, rùa rắn cá trùng...

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thiên Hoàng Phục Hy thì từ trong bộ lạc Khương chọn ra hàng trăm nam nữ nhi đồng có thiên tư bất phàm, thông minh lanh lợi.

Sau đó dưới sự bảo vệ cẩn thận của Côn Bằng và ba vị Thánh tổ Nhân tộc cùng Thiên Hoàng Phục Hy, để những tiểu yêu này và các nhi đồng cùng ăn cùng ở, cùng chơi đùa, cùng sinh hoạt.

Sau một thời gian sớm tối bên nhau, giữa các nhi đồng và các tiểu yêu có duyên dần dần thiết lập mối liên hệ thân mật, nhưng cũng có nhiều nhi đồng và tiểu yêu dù thế nào cũng không thể tạo ra liên hệ với đối phương.

Côn Bằng và các Thánh tổ Nhân tộc, Thiên Hoàng Phục Hy cũng không ngờ việc Nhân tộc và Yêu tộc ký kết "Linh Thú Khế Ước" lại có yêu cầu khắt khe như vậy đối với cả hai bên.

Chỉ ở bước đầu tiên đã có tỷ lệ loại bỏ cao như vậy. "Muốn ký kết 'Linh Thú Khế Ước', yêu cầu đối với cường độ linh hồn, cường độ linh tính của cả Nhân tộc và Yêu tộc đều khá cao!

Cho nên sẽ có những Nhân tộc và Yêu tộc có linh hồn không đạt tiêu chuẩn, căn bản khó có thể ký kết 'Linh Thú Khế Ước'!" Trấn Nguyên Đại Tiên giải thích cho mọi người. "Dù cường độ linh hồn đạt tiêu chuẩn, giữa Nhân tộc và Yêu tộc còn cần tính tình hợp nhau, linh hồn tương hợp, cho nên xác suất có thể ghép đôi thành công không cao!" Chuẩn Đề Đại Tôn lúc này cũng luôn chú ý đến tiến triển của việc này.

Quả nhiên trong số những nhi đồng Nhân tộc và tiểu yêu còn lại, số có thể linh hồn tương hợp với nhau chỉ chưa đến một phần mười.

Côn Bằng lại mở rộng phạm vi tuyển chọn, đi khắp các vùng lân cận, tốn rất nhiều công sức tìm thêm nhiều tiểu yêu thích hợp, mới khiến cho các nhi đồng Nhân tộc đều tìm được bạn đồng hành tiểu yêu

phù hợp.

Lại qua mấy tháng nữa, Côn Bằng và các Thánh tổ Nhân tộc, Phục Hy Thiên Hoàng cuối cùng mới chọn được bạn đồng hành Yêu tộc thích hợp cho mỗi một nhi đồng.

Cuối cùng Côn Bằng và các Thánh tổ Nhân tộc, Thiên Hoàng Phục Hy cùng thi pháp, để các nhi đồng Nhân tộc và tiểu yêu được chọn thành công ký kết "Linh Thú Khế Ước", trở thành bạn đồng hành cùng tu luyện!

Khi thực sự bắt đầu tu luyện, hiệu quả của "Linh Thú Khế Ước" nhanh chóng thể hiện tiềm năng to lớn.

Các nhi đồng Nhân tộc sau khi ký kết "Linh Thú Khế Ước" với tiểu yêu, thể chất vốn yếu ớt trong thời gian ngắn đã tăng lên nhanh chóng, mạnh mẽ đến mức khiến người ta kinh ngạc.

Tiến độ tu luyện 《Kim Đan Đại Đạo》 của những nhi đồng Nhân tộc này nhanh đến mức ngay cả Thiên Hoàng Phục Hy cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

Tốc độ tu luyện của họ gấp mười lần những nhi đồng Nhân tộc cùng tuổi chưa ký kết "Linh Thú Khế Ước"!

Ngay cả mấy nhi đồng Nhân tộc có linh hồn không hoàn toàn tương hợp với bạn đồng hành tiểu yêu, chỉ miễn cưỡng ký kết thành công "Linh Thú Khế Ước", tốc độ tu luyện cũng nhanh gấp mấy lần nhi đồng Nhân tộc bình thường.

Tiểu yêu ký kết "Linh Thú Khế Ước" cũng được lợi không ít!

Yêu tộc tuy có thể chất mạnh hơn Nhân tộc, nhưng tốc độ tu luyện của Yêu tộc lại chậm hơn Nhân tộc, chỉ có thể dựa vào thời gian dài để tích lũy tu vi mạnh mẽ.

Chương 361

Nhưng sau khi ký kết "Linh Thú Khế Ước" với nhi đồng Nhân tộc, tiểu yêu nhận được sự phản hồi linh tính mạnh mẽ từ bạn đồng hành Nhân tộc, cũng khiến tốc độ tu luyện của chúng tăng lên gấp mấy lần so với ban đầu!

Như vậy, Nhân tộc và Yêu tộc ký kết khế ước song phương cùng có lợi, cùng nhau trưởng thành, huyết mạch tương dung, linh hồn tương thông, trở thành một thể hai mặt không thể tách rời.

Hiệu quả bất ngờ như vậy khiến Côn Bằng, các Thánh tổ Nhân tộc, Thiên Hoàng Phục Hy, Trấn Nguyên Đại Tiên, Chuẩn Đề Đại Tôn vui mừng khôn xiết.

Ngay sau đó, phương pháp này bắt đầu được quảng bá nhanh chóng trong bộ lạc Khương, có những tu sĩ Nhân tộc chuyên đi ra ngoài tìm kiếm những tiểu yêu thích hợp, đưa về bộ lạc để ký kết "Linh Thú Khế Ước" với tộc nhân.

Dần dần, người ta phát hiện ra rằng các tu sĩ Nhân tộc lớn tuổi hơn, tuy tỷ lệ thành công thấp hơn nhi đồng, nhưng nếu may mắn, cũng có thể tìm được Yêu tộc thích hợp để ký kết "Linh Thú Khế Ước", tiến thêm một bước nâng cao tốc độ tu luyện, thực lực và sức chiến đấu.

Côn Bằng đang hưng phấn không biết rằng, sau khi "Linh Thú Khế Ước" dần được quảng bá trong Nhân tộc, không bao lâu sau, có người Nhân tộc đã lấy đó làm bản gốc cải tiến ra "Chủ Nô Khế Ước", cưỡng ép nô dịch Yêu tộc làm nô bộc cho Nhân tộc, đây cũng là sự trừng phạt của Thiên Đạo đối với Yêu tộc!

Trong khi mọi người đang tập trung chú ý vào "Linh Thú Khế

Ước", lại không ai chú ý Ma Cô Tiên Tử đã lặng lẽ rời khỏi bộ lạc Khương, mang theo trọng trách khác!

Ma Cô Tiên Tử vào lúc Côn Bằng và những người khác đang nghiên cứu, cải tiến "Linh Thú Khế Ước", đã lặng lẽ rời khỏi bộ lạc Khương để đến bộ lạc Xích Thủy, tìm con gái của Tang Thủy Thị là "Thính Yêu"! "Thính Yêu" chính là người vợ duy nhất mệnh định phụ tá Thần Nông trở thành Nhân Hoàng cộng chủ!

Ba Tiêu Thiên Tôn dựa vào ưu thế tiên tri tiên giác đã kịp thời nhắc nhở Ma Cô Tiên Tử đến thu nhận nàng vào môn hạ.

Hiện nay, bộ lạc Xích Thủy đang trong không khí vui mừng, vợ của thủ lĩnh Tang Thủy Thị mang thai mười hai tháng hôm nay cuối cùng cũng lâm bồn.

Các bà lão trong bộ lạc bận rộn ra ra vào vào, thủ lĩnh Tang Thủy Thị nóng lòng như lửa đốt đứng chờ bên ngoài phòng. "Một ngày một đêm rồi, sao vẫn chưa sinh được!" Thủ lĩnh Tang Thủy Thị lo lắng hỏi trưởng lão bên cạnh. "Thủ lĩnh không cần hoảng hốt, chúng ta đã đưa tiên đan linh dược trong bộ lạc đến, phu nhân nhất định sẽ sinh nở thuận lợi!" một vị trưởng lão vội vàng an ủi.

Ngay lúc này, Ma Cô Tiên Tử từ trên trời giáng xuống. "Thượng tiên có phải là Ma Cô Tiên Tử trong 'Ngũ Tiên Miếu' ở tổ địa Ly Sơn của Nhân tộc không?" Thủ lĩnh bộ lạc Xích Thủy là Tang Thủy Thị khi còn trẻ từng đến Ly Sơn triều thánh.

Sau khi Tang Thủy Thị trở về đã xây dựng một ngôi miếu thần ở trung tâm bộ lạc, trong đó thờ phụng tượng của chín vị Thượng tiên đã giúp đỡ Nhân tộc rất nhiều khi mới ra đời.

Hàng thứ nhất trong "Tổ Thần Miếu" là Nữ Oa Nương Nương, Ba Tiêu Đạo Nhân, Tây Vương Mẫu Nương Nương, Ly Sơn Tiên Tử.

Hàng thứ hai trong "Ngũ Tiên Miếu" là Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên, Vân Trung Tử, Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô Tiên Tử.

Vì năm xưa ở Ly Sơn đã rất dụng tâm mô phỏng họa tượng, mỗi khi đến ngày lễ quan trọng, Tang Thủy Thị đều dẫn tộc nhân đến miếu thần tế bái chín vị Thượng tiên.

Cho nên Tang Thủy Thị ngay lập tức nhận ra thân phận của Ma Cô Tiên Tử.

Ma Cô Tiên Tử trong lòng thắc mắc, nhưng không mở miệng hỏi, đôi tay ngọc trong tay áo bấm ngón tay tính toán liền biết được tiền nhân hậu quả, trong lòng thầm vui mừng, đỡ phải giải thích nhiều. "Bộ lạc Xích Thủy thành tâm thờ phụng, bản tiên đi ngang qua đây, cảm nhận được trong bộ lạc Xích Thủy có một người hữu duyên ra đời, đặc biệt đến giúp đỡ!" Ma Cô Tiên Tử thường đi lại trong các bộ lạc Nhân tộc Hồng Hoang, biết rõ làm thế nào để đối phương tin tưởng nhanh nhất. "Đa tạ Ma Cô Tiên Tử!

Đa tạ Ma Cô Tiên Tử!

Vợ của ta mang thai mười hai tháng, cuối cùng cũng sinh, nhưng đã một ngày một đêm rồi mà vẫn chưa sinh được con!" Tang Thủy Thị vội vàng cầu xin. "Vợ ta yếu, đã ngất đi mấy lần rồi, may nhờ dùng linh dược trong tộc cầm cự mới miễn cưỡng chống đỡ được đến bây giờ!

Xin Ma Cô Tiên Tử ra tay cứu giúp, đại ân đại đức bộ lạc Xích Thủy vĩnh không quên!" "Bản tiên tự sẽ cố hết sức!" Ma Cô Tiên Tử nói xong thân hình khẽ động đã vào trong phòng sinh.

Tu sĩ bình thường sợ bị huyết khí xông vào, căn bản không dám vào phòng sinh, đây cũng là lý do tại sao vợ của thủ lĩnh Tang Thủy Thị khó sinh, các tu sĩ bao gồm cả thủ lĩnh đều không dám vào phòng giúp đỡ.

Nhưng Ma Cô Tiên Tử tu vi cao thâm, có công đức hộ thể, huyết khí mức độ này không thể gây ảnh hưởng gì đến nàng.

Ma Cô Tiên Tử vào trong xem, phát hiện quả nhiên là vì con gái có mệnh cách tôn quý, mà mệnh cách của mẹ lại bình thường, cho nên người mẹ bị phản phệ, theo cách nói của Nhân tộc là con mệnh cứng khắc cha mẹ.

Thính Yêu là vợ của Địa Hoàng Thần Nông, mệnh cách cao quý, gây áp lực lớn cho mẹ mình, nếu không có Ma Cô Tiên Tử ra tay, e rằng sẽ khó sinh mà chết.

Ma Cô Tiên Tử một đạo tiên khí đưa ra, Thính Yêu thuận lợi chào đời, mẹ của nàng tuy thân thể có chút tổn thương, nhưng nghỉ ngơi một thời gian là có thể hồi phục.

Từ đó Ma Cô Tiên Tử liền thu Thính Yêu làm đồ đệ, tạm thời ở lại bộ lạc Xích Thủy dạy dỗ Thính Yêu. ... ...

Trong bộ lạc Khương, số lượng thiếu niên Nhân tộc có linh thú đồng bạn ngày càng nhiều, dần dần trở thành lực lượng chiến đấu chủ yếu của bộ lạc.

Thần Nông cũng dần lớn lên, tuy mới mười tuổi, nhưng chiều cao đã tương đương với những chàng trai lớn hơn.

Côn Bằng cũng từng tốn rất nhiều công sức để chọn một tộc nhân có tư chất tốt trong Yêu tộc để kết "Linh Thú Khế Ước" với Thần Nông, trở thành linh thú đồng bạn của Thần Nông.

Như vậy, Thiên Hoàng Phục Hy kiếp trước là Hy Hoàng của Yêu tộc, Địa Hoàng Thần Nông cũng có một linh thú đồng bạn, như vậy tình cảnh của Yêu tộc có thể sẽ được cải thiện lớn.

Tiếc là, những tiểu yêu mà Côn Bằng tìm được căn bản không xứng với tư chất và thân phận của Thần Nông, còn những Yêu tộc có

thể xứng với Thần Nông thì thân phận lại không đủ trong sạch, chỉ đành bỏ qua.

Dưới sự dạy dỗ của Hoàng Long Chân Nhân, Thần Nông trưởng thành ổn trọng, lương thiện thông minh.

Một ngày nọ, sau khi theo Hoàng Long Chân Nhân tu luyện học tập cả ngày, Thần Nông, trong lúc thư giãn bắt đầu đi dạo trong bộ lạc, tìm hiểu cuộc sống thường ngày của tộc nhân, nghe họ kể về những chuyện phiền lòng gần đây.

Trong bộ lạc có một gia đình vì dân số tăng lên, đang xây thêm một ngôi nhà, bên ngoài hàng rào xếp không ít đất sét trộn với rơm rạ để trát tường.

Một đám trẻ con bốn năm tuổi đang dùng đất sét chơi đùa, nặn thành các loại đồ vật khác nhau, chơi rất vui vẻ.

Đây là một cảnh tượng rất bình thường trong bộ lạc, Thần Nông mỉm cười nhìn rồi chuẩn bị rời đi, nhưng khi ánh mắt cậu dừng lại trên những cái chậu, cái bình đất sét đó, đột nhiên rơi vào trầm tư. "Thần Nông ca ca!

Thần Nông ca ca!

Huynh đang nghĩ gì vậy?" Một cậu bé nhảy lên mấy cái, đôi tay dính đầy bùn đất liên tục vẫy vẫy trước mặt Thần Nông. "Không có gì, ta đang nghĩ, cuộc sống thường ngày của tộc nhân chúng ta chỉ có thể sử dụng đồ đá nặng nề, hoặc đồ gỗ không tiện lợi!" Gương mặt non nớt của Thần Nông lộ vẻ già dặn, "Nếu những đồ vật nặn bằng đất sét này có thể sử dụng được, sẽ khiến cuộc sống của chúng ta tiện lợi hơn nhiều!" "Thần Nông ca ca, sao có thể được chứ?

Những cái chậu, cái bình đất này chỉ là đồ chơi của bọn ta, căn bản không dùng được, vừa mềm vừa xốp, gặp nước là tan ra..." Cậu

bé đó cũng không quan tâm đến bùn đất trên tay, vừa nói vừa gãi đầu, làm dính đầy bùn lên mặt. "Không sao đâu, các ngươi cứ chơi tiếp đi!" Thần Nông không tiếp tục đi dạo trong bộ lạc, mà trực tiếp quay về chỗ ở của mình. "Thần Nông đồ nhi, cứ đi thử đi, đừng bị những kinh nghiệm gọi là của người khác làm cho mê hoặc!" Hoàng Long Chân Nhân thấy vẻ mặt buồn bã của Thần Nông, cười nói. "Lão sư!

Ý của người là cách nghĩ của đệ tử không sai?" Trong đôi mắt Thần Nông hiện lên ánh sáng kinh hỉ. "Cách nghĩ của con đúng hay sai, cần con tự đi phán đoán, Đại sư bá của con, cũng là sư bá tổ của con thường nói: hãy tuân theo bản tâm của mình.

Đừng để suy nghĩ của người khác ảnh hưởng đến quyết định của mình!

Chương 362

Nếu con có suy nghĩ này thì hãy đi chứng minh nó đúng hay sai!" Hoàng Long Chân Nhân cổ vũ. "Vâng!

Lão sư!" Thần Nông nghiêm túc gật đầu, từ ngày hôm đó, ngoài thời gian tu luyện, học tập, cậu đều dành để suy nghĩ, thử nghiệm làm đồ vật bằng đất sét.

Thần Nông đem những cái chậu, cái bình đất nặn xong đặt ở ngoài trời phơi nắng.

Nhưng nắng gắt khiến những đồ vật bằng đất sét đó đều xuất hiện những vết nứt ngang dọc.

Sau khi suy nghĩ mấy ngày, Thần Nông lại đổi cách nghĩ, đem chậu đất, bình đất đặt trong phòng mát để hong khô.

Lần này sau khi khô, đồ vật bằng đất sét hoàn chỉnh không tì vết, nhưng chỉ có thể đựng một số loại quả khô, rất yếu, va chạm nhẹ là dễ bị hỏng.

Khuyết điểm lớn nhất là sợ nước, những đồ vật bằng đất sét này chỉ cần gặp nước là sẽ lại tan thành một đống bùn nhão.

Lại qua mấy ngày, tất cả linh thú đồng bạn trong bộ lạc đã thành công đẩy lùi một đợt hung thú tấn công bộ lạc, còn giết được vô số hung thú, khiến bộ lạc thu được lượng lớn thịt.

Vì vậy Liệt Sơn Thị tổ chức tộc nhân đốt lửa trại, ca hát nhảy múa để ăn mừng cho các dũng sĩ thiếu niên.

Thần Nông ngồi bên đống lửa, tay vô thức mân mê một cái bát đất vừa hong khô xong, trong đầu lại đang nghĩ làm thế nào mới có thể khiến nó trở nên cứng cáp bền bỉ, quan trọng nhất là không sợ nước!

Thần Nông đang chìm trong suy nghĩ không chú ý đống lửa trước mặt vì lâu không thêm củi đã dần tàn. "Thần Nông huynh đệ!

Đang ngẩn ngơ gì vậy?" Một dũng sĩ thiếu niên đi đến sau lưng Thần Nông, đột nhiên vỗ nhẹ vai cậu, lớn tiếng hỏi. "A!" Thần Nông đang ngẩn ngơ bị giật mình, tay run lên, làm rơi cái bát đất vào trong đống tro tàn vừa mới tắt của đống lửa. "Không có gì, đang nghĩ một số chuyện thôi!" Thần Nông hoàn hồn, ngại ngùng cười nói. "Aiya!

Xin lỗi nhé, làm rơi đồ của huynh vào đống lửa rồi!" Dũng sĩ thiếu niên thấy vậy liền liên tục xin lỗi, chuẩn bị giúp Thần Nông bới cái bát đất ra khỏi đống tro tàn. "Không cần đâu!

Chỉ là một món đồ chơi nhỏ, không quan trọng đâu!

Hôm nay là tiệc ăn mừng của các huynh, chúc mừng!

Các huynh cũng vất vả rồi!" Thần Nông chân thành nói. "Ha ha ha!

Thần Nông huynh đệ nói khách sáo quá, vì bộ lạc của chúng ta, tất cả đều là việc nên làm!" Dũng sĩ thiếu niên nói xong lại trò chuyện thêm vài câu rồi rời đi.

Thần Nông ngây người nhìn đống tro tàn dần nguội lạnh, mới lấy cái bát đất ra. "Hử?" Thần Nông nhìn cái bát đất trong tay, cảm giác nó đã khác trước. "Cốp!" "Cốp!" "Cốp!" ...

Thần Nông cong ngón tay gõ nhẹ, nghe thấy tiếng vang trong trẻo, khác với tiếng vang trầm đục của những đồ vật bằng đất sét hong khô trước đây.

Bộ lạc Khương vốn giỏi dùng lửa, trước đây Thần Nông không nghĩ đến phương pháp nung lửa, nay nhìn tình hình trước mắt, bỗng nhiên thông suốt.

Cậu kích động cầm cái bát đất vội vàng chạy đến bên ao múc một bát nước, quan sát kỹ lưỡng, sau một hồi lâu phát hiện quả nhiên nó

không bị mềm đi, cũng không bị rò rỉ, trên mặt cuối cùng cũng lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Có kinh nghiệm rồi thì tốc độ sẽ nhanh hơn nhiều so với việc bắt đầu từ con số không.

Không bao lâu sau, Thần Nông đã tìm được loại đất sét thích hợp hơn để làm đồ gốm, và cải tiến công nghệ, tìm ra nhiệt độ và phương pháp nung hoàn hảo hơn.

Từ đó về sau, người Nhân tộc bình thường cuối cùng cũng có thể thoát khỏi thời kỳ dùng đồ đá nặng nề, hoặc đồ gỗ thô sơ, thậm chí là dùng lá cây làm đồ đựng.

Đồ gốm dễ tìm nguyên liệu, đất sét là tài nguyên phổ biến nhất trên đại lục Hồng Hoang.

Bất kể bộ lạc nào, chỉ cần để ý một chút là có thể tìm được nguồn đất thích hợp gần bộ lạc.

Đồ gốm làm đơn giản, nếu chỉ chú trọng tính thực dụng, không theo đuổi vẻ đẹp, thì những người lao động khỏe mạnh trong bộ lạc chỉ cần phụ trách đào đất hoặc đập đất sét thành phôi, các bước còn lại trẻ con và người già trong bộ lạc đều có thể hoàn thành.

So với việc tốn nhiều nhân lực, thời gian để khai thác đồ đá hoặc đồ gỗ thì tiện lợi hơn nhiều, tiết kiệm được lượng lớn nhân lực và tài nguyên cho bộ lạc!

Đồ gốm nhẹ nhàng tiện lợi, bền bỉ, tuy không bằng đồ ngọc dùng trong tế tự của bộ lạc, cũng không bằng đồ dùng của người tu luyện, nhưng so với đồ đá, đồ gỗ, lá cây thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Thế là, đồ gốm đã bước lên vũ đài lịch sử phát triển văn minh của Nhân tộc.

Đồ gốm trở thành một phát minh vĩ đại thứ hai sau "Linh Thú Khế

Ước" mang lại lợi ích cho toàn bộ Nhân tộc, từ bộ lạc Khương lan rộng ra tất cả các bộ lạc Nhân tộc, đồng thời cũng mang theo danh tiếng của Thần Nông.

Vì trên núi Hoa Dương có loại đất sét thượng hạng rất thích hợp để nung gốm, bộ lạc Khương lại giỏi dùng lửa, nên đồ gốm nung ra có chất lượng tinh xảo, hình dáng đẹp mắt.

Do đó có không ít bộ lạc lân cận đến cầu xin những sản phẩm gốm tinh xảo của bộ lạc Khương.

Thần Nông thấy vậy lại rơi vào suy tư.

Không lâu sau, Thần Nông cùng cha mình là Liệt Sơn Thị và các trưởng lão trong tộc thương nghị, ở một khu đất trống ngoài bộ lạc tạo ra một khu chợ, chuyên dùng để trao đổi vật phẩm với các bộ lạc khác.

Cũng không chỉ giới hạn ở đồ gốm, còn có da thú, quả thực, thịt, thậm chí là vũ khí, v.v., chỉ cần hai bên cảm thấy giá trị tương đương, tất cả đều có thể dùng để trao đổi.

Như vậy có thể tiện lợi cho việc lưu thông vật phẩm giữa các bộ lạc, có thể dùng vật phẩm dư thừa của mình để đổi lấy vật phẩm cần thiết, càng có lợi cho sự phát triển của bộ lạc.

Không bao lâu sau, mấy bộ lạc xung quanh núi Hoa Dương cứ ba mươi ngày lại đến khu chợ ngoài bộ lạc Khương để trao đổi vật phẩm.

Hành vi trao đổi vốn chỉ tồn tại giữa cá nhân hoặc các bộ lạc, nay vì sự xuất hiện của khu chợ mà quy tụ lượng lớn các bộ lạc xung quanh thậm chí ở xa hơn, đều không quản ngại đường xa đến bộ lạc Khương tham gia trao đổi ở chợ.

Hình thức trao đổi mới lạ này nhanh chóng lan rộng khắp đại lục

Hồng Hoang, xung quanh mấy bộ lạc khổng lồ hình thành vô số khu chợ lớn, cung cấp sự tiện lợi to lớn cho việc lưu thông vật tư của Nhân tộc.

Công tích của Thần Nông ngày càng nhiều, danh tiếng cũng dần lan truyền.

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân trơ mắt nhìn Thần Nông dưới sự dẫn dắt của Hoàng Long Chân Nhân thể hiện khí phách của cộng chủ Nhân tộc thiên hạ.

Họ muốn tìm lỗi của Hoàng Long Chân Nhân, nhưng Hoàng Long Chân Nhân làm việc ổn định, dạy dỗ Thần Nông hết lòng hết sức, khiến sư huynh đệ Quảng Thành Tử căn bản không có bất kỳ cơ hội nào.

Tuy nhìn thấy từng phát minh của Thần Nông ra đời, không nhịn được ghen tị, nhưng đối với những khó khăn mà Nhân tộc gặp phải trong quá trình phát triển, để họ dùng tiên gia pháp thuật để giải quyết thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

Nhưng để họ dùng phương pháp của người Nhân tộc bình thường để xử lý những vấn đề đó, thì căn bản là vô kế khả thi.

Lúc này, với tư cách là phó giáo chủ Xiển Giáo, Nhiên Đăng Đạo Nhân trong lòng lại có những suy nghĩ khác, trong tay Nhiên Đăng Đạo Nhân có "Lượng Thiên Xích" để trảm Thiện Thi, "Cửu Thiên Nguyên Dương Xích" để trảm Ác Thi, còn có một cây "Càn Khôn Xích" đang ký thác Tự Ngã Niệm, chuẩn bị trảm Tự Ngã Thi.

Chỉ là bao nhiêu năm qua, y vẫn chưa thể bước ra bước quan trọng nhất.

Bởi vì tay nắm giữ ba thanh linh bảo Tiên Thiên cực phẩm hình thước, và dùng chúng để trảm Tam Thi, nên Nhiên Đăng Đạo Nhân có

sự lý giải vô cùng sâu sắc đối với "thước".

Chương 363

Nhiên Đăng Đạo Nhân sớm đã có ý định dùng "thước" làm môi giới, tham gia vào công đức dạy dỗ Địa Hoàng Thần Nông, nay cuối cùng cũng không kìm nén được nữa mà chuẩn bị ra tay.

Nhiên Đăng đạo nhân muốn giáo hóa Địa Hoàng Thần Nông, không thể không khắc phục hai khó khăn lớn.

Một là, tuy Hoàng Long chân nhân không được Nhiên Đăng đạo nhân để vào mắt, nhưng Trấn Nguyên đại tiên cũng đang trú thủ trong bộ lạc họ Khương, Nhiên Đăng đạo nhân căn bản không thể vượt qua Trấn Nguyên đại tiên để nhúng tay vào việc giáo hóa Địa Hoàng.

Hai là, Nhiên Đăng đạo nhân đang vắt óc suy tính làm sao tránh được các sư huynh đệ Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất chân nhân, để độc chiếm phần công đức này.

Nhưng Nhiên Đăng đạo nhân chờ mãi vẫn chưa có cơ hội, là một người có kiên nhẫn, một khi tạm thời không có cơ hội thì y tiếp tục ẩn mình, chờ đợi thời cơ.

Theo thời gian Thần Nông lớn dần, bắt đầu giúp đỡ phụ thân Liệt Sơn Thị xử lý các công việc của bộ lạc, bộ lạc họ Khương cũng ngày một lớn mạnh.

Cùng với sự gia tăng dân số, thức ăn trong bộ lạc lại một lần nữa trở thành vấn đề lớn.

Tất cả linh thú đồng bạn và tu sĩ trẻ tuổi của Nhân tộc theo tu vi dần dần nâng cao, không thể ra tay tàn sát động vật bình thường.

Hung thú tuy không có linh trí, nhưng cũng biết xu lợi tị hại, trước sau mấy lần quy mô lớn vây công bộ lạc họ Khương đều chịu thương

vong nặng nề, bị tu sĩ bộ lạc và linh thú đồng bạn giết vô số.

Sau đó, hung thú đã rất lâu không còn tấn công bộ lạc họ Khương nữa.

Vì vậy, lượng thịt mà bộ lạc thu được hiện nay lại còn ít hơn mấy năm trước một chút.

Thần Nông cũng vì thế mà vô cùng khổ não, nhưng không biết làm sao.

Một hôm, Thần Nông lại đi dạo trong bộ lạc, hỏi thăm tộc nhân có khó khăn gì trong cuộc sống không.

Bỗng nhiên, y nghe thấy tiếng khóc thảm thiết từ một căn nhà truyền ra, vội vàng bước nhanh vào xem xét tình hình.

Nguyên lai, cha của gia đình này mắc bệnh nặng, không chữa được đã qua đời, cả nhà già trẻ mất đi trụ cột, khóc lóc không thôi, cuộc sống sau này sẽ trở nên vô cùng gian nan.

Thần Nông thấy vậy trong lòng cũng dâng lên nỗi bi thương, trong bộ lạc thường xuyên có tộc nhân vì bệnh tật dày vò mà qua đời.

Mắt trừng trừng nhìn tộc nhân khổ sở giãy giụa trong sự dày vò kép của đói khát và bệnh tật, tim Thần Nông như rỉ máu, y vô cùng tự trách không thể che chở cho tộc nhân.

Từ đó về sau, Thần Nông như bị ma ám, cả ngày đắm chìm trong suy nghĩ làm sao giải quyết vấn đề thức ăn và bệnh tật cho tộc nhân.

Có một lần, ở trong núi Hoa Dương, Thần Nông thấy chim chóc mổ hạt cỏ, bèn được gợi ý.

Nhân tộc hiện tại ngoài việc ăn thịt động vật, chỉ tìm được một vài loại quả có thể ăn được.

Thần Nông cảm thấy nếu có thể tìm được nhiều loại thực vật ăn

được hơn trong vô số cây cỏ khắp núi đồi, thì vấn đề thức ăn của Nhân tộc sẽ được phong phú hơn rất nhiều.

Thế là mỗi ngày, Thần Nông đều ở trong núi Hoa Dương nếm thử rễ, thân, lá, quả của từng loại cây cỏ.

Nhờ có "dạ dày thủy tinh", mỗi lần dùng một loại thực vật, Thần Nông có thể thấy rõ quá trình chi tiết của nó khi được tiêu hóa, phân giải và vận chuyển trong cơ thể.

Thần Nông thậm chí còn chủ động thỉnh cầu Hoàng Long chân nhân phong ấn tu vi sâu dày của mình để có thể cảm nhận tốt hơn tác dụng của mỗi loại thực vật.

Hoàng Long chân nhân không dám tự quyết, bèn cầu cứu Trấn Nguyên đại tiên.

Cuối cùng, dưới sự kiên trì của Thần Nông, Trấn Nguyên đại tiên đã đồng ý thỉnh cầu của y.

"Thần Nông, trong tay bản tiên có một tôn bảo đỉnh, vốn có duyên với ngươi, định đợi ngươi tu luyện có chút thành tựu sẽ ban cho, trợ ngươi chứng đạo!" Trấn Nguyên đại tiên nói, trong tay xuất hiện một tôn bảo đỉnh cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

"Linh bảo này có duyên với ngươi, từ nay về sau sẽ có tên là 'Thần Nông Đỉnh'!

Bản tiên có thể giúp ngươi luyện hóa nó vào trong cơ thể, đồng thời phong ấn toàn bộ tu vi của ngươi vào trong đó!" Trấn Nguyên đại tiên nói rồi phất tay, ném "Thần Nông Đỉnh" vào trong cơ thể Thần Nông, lơ lửng trong thức hải của y.

"Sau này ngươi vẫn có thể chăm chỉ tu luyện mỗi ngày, tu vi sẽ được tích tụ toàn bộ vào trong 'Thần Nông Đỉnh', đợi đến một ngày nào đó sẽ hoàn trả lại toàn bộ cho ngươi!" Trấn Nguyên đại tiên vừa

nói vừa giúp Thần Nông luyện hóa mấy tầng cấm chế trong "Thần Nông Đỉnh".

"Bảo đỉnh này sau này sẽ có công dụng lớn, chớ có lơ là tu luyện!" Trấn Nguyên đại tiên nói xong liền quay người rời đi.

"Đa tạ sư tổ thành toàn!" Thần Nông cảm kích rơi nước mắt.

Sau khi tu vi bị phong ấn, Thần Nông cảm nhận đặc tính của mỗi loại thực vật mình ăn vào càng thêm tinh tế.

Phần lớn những thực vật này đều không có tác dụng đặc biệt, nhưng một phần trong đó lại có dược hiệu chữa trị thương bệnh.

Sau khi hái những loại thảo dược này về, Thần Nông triệu hồi "Thần Nông Đỉnh" để sắc thuốc thang cho những tộc nhân đang bị bệnh tật dày vò trong bộ lạc.

Những tộc nhân vốn bán tín bán nghi sau khi uống thuốc thang, bệnh tình quả nhiên thật sự thuyên giảm!

Sau sự việc này, Thần Nông càng thêm tự tin, bắt đầu không ngừng nghỉ nếm thử tất cả các loại cây cỏ trong núi Hoa Dương.

Thần Nông đã tìm ra rất nhiều dược liệu có thể chữa trị bệnh tật cho Nhân tộc, giúp tộc nhân bộ lạc họ Khương bớt bị bệnh tật quấy nhiễu.

Công dụng kỳ diệu của các loại thảo dược cũng nhanh chóng được quảng bá ra ngoài thông qua việc các bộ lạc khác trao đổi vật phẩm tại chợ, mang lại lợi ích cho nhiều bộ lạc Nhân tộc hơn.

Thần Nông trong lòng tuy vui mừng vì ngày càng nhiều thảo dược được phát hiện, có thể chữa trị ngày càng nhiều bệnh nhân, nhưng trong lòng cũng không quên tìm kiếm những loại thực vật có thể giải quyết vấn đề thức ăn cho Nhân tộc.

Một hôm, Tuất Cẩu "Thôn Thiên Khuyển" trong Thập Nhị Sinh Tiêu nhận ý chỉ của Ba Tiêu thiên tôn, tay bưng một nhánh "Ngũ Thải Cốc Tuệ" đến bộ lạc họ Khương, đưa vào tay Thần Nông.

"Vật này có thể giải quyết nỗi lo trong lòng Thần Nông sư đệ!" Tuất Cẩu "Thôn Thiên Khuyển" mặc một thân đạo bào màu đen, cười ha hả nói với Thần Nông.

"Đa tạ Tuất Cẩu sư huynh!" Thần Nông hai tay bưng "Ngũ Thải Cốc Tuệ", kích động đến rơi lệ.

Thần Nông đem "Ngũ Thải Cốc Tuệ" đi gieo trồng, cuối cùng thu được ngũ cốc tạp lương.

Bộ lạc họ Khương giỏi dùng lửa, Thần Nông bèn triệu tập tộc nhân đốt nương làm rẫy, trồng trọt ngũ cốc, giải quyết một phần khó khăn về lương thực của bộ lạc.

Nhưng việc trồng ngũ cốc không đơn giản như nung đồ gốm, Thần Nông không thể ngay lập tức nắm vững phương pháp trồng trọt.

"Thần Nông sư đệ đừng hoảng!

Vi huynh đến trợ ngươi một tay!" Hợi Trư "Củng Địa Trư" trong Thập Nhị Sinh Tiêu cũng đến bộ lạc họ Khương.

Chỉ thấy "Củng Địa Trư" hiện ra bản thể, cúi đầu húc một trận trên mặt đất, tức thì trên mặt đất bằng phẳng xuất hiện từng luống cày sâu nông vừa phải.

"Thần Nông sư đệ đừng hoảng!

Vi huynh cũng tới rồi!" Sửu Ngưu "Kim Mao Ngưu" trong Thập Nhị Sinh Tiêu cũng hiện thân.

"Kim Mao Ngưu" lắc mình hiện ra bản thể, tế ra "Thiên Lê", nhanh chóng đi lại trên những thửa ruộng mà "Củng Địa Trư" vừa

húc ra.

"Thiên Lê" cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, do Hồng Vân lão tổ nhận được từ "Phân Bảo Nhai".

Vốn dĩ nó sẽ thuộc về Lão Tử thánh nhân, chính là cái "Thiên Lê" đã từng xuất hiện trong "Phong Thần đại kiếp" cày chết thái tử Ân Giao của triều Thương!

"Thần Nông đồ nhi!

Vi sư ở 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' trông coi linh dược tiên quả cho sư tổ, cũng có chút tâm đắc!" Hoàng Long chân nhân cũng truyền thụ kinh nghiệm cho Thần Nông.

Dưới sự giúp đỡ của mọi người, Thần Nông đã tìm ra phương pháp trồng ngũ cốc, và phát minh ra một loạt nông cụ, khiến trình độ trồng trọt của Nhân tộc được nâng cao đáng kể, sản lượng lương thực cũng dần tăng lên, trở thành nguồn thức ăn ổn định cho Nhân tộc!

Chương 364

Sau khi trồng được ngũ cốc, vấn đề lương thực của bộ lạc họ Khương được giải quyết, Thần Nông lại một lần nữa dồn toàn bộ tinh lực vào con đường nếm trăm cỏ, tìm dược liệu.

Núi Hoa Dương tuy linh khí dồi dào, vật sản phong phú, nhưng chủng loại thực vật dù sao cũng có hạn.

Vài năm sau, Thần Nông đã nếm thử tất cả các loại thực vật trong núi Hoa Dương và các khu vực xung quanh, ghi chép chi tiết dược tính của từng loại, và khả năng chữa trị những bệnh tật nào.

Dưới sự đề nghị của Hoàng Long chân nhân, Thần Nông đã phối hợp các loại dược liệu khác nhau, dùng "Thần Nông Đỉnh" để luyện chế, tạo ra nhiều loại thuốc thang nhắm vào các bệnh thường gặp của Nhân tộc.

Lý do chọn luyện chế thành thuốc thang chứ không phải thuốc viên là vì cân nhắc đến khả năng mà các bộ lạc Nhân tộc hiện tại có thể nhanh chóng nắm bắt.

Việc cho các loại dược thảo đã định sẵn theo một tỷ lệ và thứ tự nhất định vào nồi gốm rồi dùng nước sắc thành thuốc thang có độ khó thấp hơn, dễ học hơn so với luyện chế thuốc viên, thuận tiện cho việc truyền bá, mang lại lợi ích cho nhiều người hơn.

Làm xong những việc này, Thần Nông vẫn không hề thả lỏng, vẫn cau mày ủ rũ.

"Thần Nông đồ nhi, vì sao lại phiền muộn?" Hoàng Long chân nhân mở lời hỏi.

"Lão sư, đệ tử đã dốc hết toàn lực, nhưng trong tộc nhân vẫn còn

rất nhiều bệnh tật chưa tìm được cách cứu chữa!" Thần Nông đau lòng, liên tục than thở.

"Đồ nhi, Hồng Hoang đại lục rộng lớn vô cùng, sinh linh vô số, động thực vật lại càng không đếm xuể.

Núi Hoa Dương so với toàn bộ Hồng Hoang đại lục, thậm chí cả thế giới Hồng Hoang, chỉ như hạt cát trong biển cả!" Hoàng Long chân nhân kiên nhẫn giải thích.

"Tạm không nói đến vật sản vô tận trong bốn biển đông tây nam bắc, chỉ riêng Đông Thắng Thần Châu vật hoa thiên bảo, sinh cơ bừng bừng; Tây Ngưu Hạ Châu vạn tộc san sát, hòa hợp cùng tồn tại; Bắc Câu Lô Châu đất đai khô cằn giá lạnh, Yêu tộc thế mạnh; Nam Thiệm Bộ Châu nóng nực hoang vu, hung thú hoành hành; Trung Thổ Ngũ Châu là trung tâm của trời đất, chung linh dục tú…" Hoàng Long chân nhân lần lượt giới thiệu chi tiết tình hình của ngũ phương đại lục cho Thần Nông.

"Thế giới Hồng Hoang lớn như vậy, mỗi nơi đều có những sinh linh độc đáo, mỗi loại sinh linh đều có những đặc tính riêng.

Nếu có lòng, ngươi có thể đi khắp Hồng Hoang đại lục, nếm trải trăm cỏ thiên hạ, tìm hiểu hết đặc tính, công hiệu, dược tính, dược lý của chúng, mới có thể tạo phúc cho chúng sinh!" "Lời dạy này của lão sư khiến đệ tử như được khai sáng, sương mù tan biến!

Phụ thân vẫn còn tráng kiện, bộ lạc đang phát triển mạnh mẽ, đệ tử ở lại bộ lạc cũng không có tác dụng gì nhiều, chính là lúc nên đi khắp Hồng Hoang, khám phá sự huyền diệu của trăm cỏ!" Thần Nông lập tức dâng lên hùng tâm tráng chí!

"Tốt!

Con đường này gian hiểm!

Sư tổ và vi sư chỉ có thể giúp ngươi ngăn chặn những trở ngại có thể đến từ một số phương diện, nhưng những gian nan khổ cực thực sự trên đường đi cần ngươi tự mình khắc phục, trải qua!" Hoàng Long chân nhân vui mừng nói.

"Lão sư yên tâm!

Đệ tử hiểu!" Thần Nông không chút sợ hãi.

"Vật này tên là 'Giả Tiên', cũng có thể gọi là 'Thần Nông Xích', do sư bá tổ Ba Tiêu thiên tôn, sư tổ Trấn Nguyên đại tiên, và sư thúc tổ Hồng Vân lão tổ chuyên môn vì ngươi mà hái một trăm lẻ tám loại thần mộc đỉnh cấp, một trăm lẻ tám loại tiên thảo đỉnh cấp luyện chế thành!" Hoàng Long chân nhân lấy ra một cây roi gỗ màu đỏ son giao cho Thần Nông.

"Dùng roi này quất vào trăm cỏ, sẽ biết hết tính bình, độc, hàn, ôn của chúng.

Nó có công dụng kỳ diệu, đến lúc đó ngươi sẽ tự nhiên hiểu!" Hoàng Long chân nhân trịnh trọng dặn dò.

"Đệ tử cảm tạ sự hậu ái của các trưởng bối trong sư môn, đệ tử tuyệt không phụ lòng mong đợi của các vị!" Thần Nông sau khi tam khấu cửu bái, hai tay nhận lấy "Giả Tiên", Hoàng Long chân nhân giúp y luyện hóa nó.

Mười ngày sau, Thần Nông dẫn theo một trăm lẻ tám dũng sĩ cùng tuổi và linh thú đồng bạn trong tộc, bước lên hành trình du lịch ngũ phương đại lục của Hồng Hoang, nếm trải thảo dược Hồng Hoang!

Một trăm lẻ tám dũng sĩ cùng Thần Nông lấy bộ lạc họ Khương ở núi Hoa Dương làm trung tâm, bắt đầu từng bước khám phá ra bên ngoài theo lộ trình mà Hoàng Long chân nhân đã vạch sẵn.

Thời gian như nước chảy, năm tháng thoi đưa.

Thần Nông đi qua vô số bộ lạc Nhân tộc, truyền thụ nguyên lý và phương pháp chữa bệnh bằng thảo dược cho ngày càng nhiều bộ lạc, cũng truyền lại kỹ thuật làm gốm và trồng trọt ngũ cốc chính tông nhất cho các bộ lạc Nhân tộc.

Trong thời gian này, tuy có "Giả Tiên" và "Thần Nông Đỉnh" tương trợ, Thần Nông vẫn trải qua vô số gian nan khốn khổ.

Một số tiểu yêu tiểu quái, hung thú tà ma, đều có các dũng sĩ hộ vệ ra tay giải quyết.

Nguy hiểm nhất là việc nếm thử vô số thảo dược, trong đó có không ít loại độc tính quỷ dị, dù cho năng lực của "Giả Tiên" cũng khó mà phòng ngừa hoàn toàn.

Thần Nông mấy lần suýt chết, đều được Thập Nhị Sinh Tiêu ra tay cứu giúp.

Ngày qua ngày, năm qua năm.

Một hôm, họ đến gần bộ lạc Xích Thủy.

Thần Nông đang ở bên bờ Xích Thủy, nhận lấy một loại thủy thảo đặc hữu trong Xích Thủy mà một dũng sĩ cùng linh thú đồng bạn là con rùa vừa hái lên từ dưới nước, để tìm hiểu dược tính độc đáo của nó.

Thần Nông tay cầm "Giả Tiên" nhẹ nhàng chạm vào lá của thủy thảo, "Giả Tiên" phát ra ánh sáng xanh nhạt.

"Cỏ này tính âm hàn, hẳn là có thể chữa trị các bệnh thuộc loại hỏa độc, nhưng dược hiệu cụ thể cần ta tự mình thử nghiệm một phen!" Thần Nông cẩn thận quan sát sự thay đổi của "Giả Tiên", phán đoán.

Nói xong, Thần Nông chuẩn bị nuốt cả cây thủy thảo vào miệng.

“Khoan đã!” Bỗng nhiên một giọng nói trong trẻo như chuông bạc từ vũng nước không xa truyền đến, một bóng hình xinh đẹp sau đó bước ra.

“Cô nương vì sao lại ngăn cản ta thử thuốc?” Thần Nông nhìn bóng dáng người con gái đó, chỉ cảm thấy mắt sáng lên, tim đập nhanh hơn, nhưng vẫn không thất lễ mà cất cao giọng hỏi.

“Thủy thảo này là đặc sản của Xích Thủy, tuy lá cỏ thanh mát có thể giải nhiệt độc, nhưng rễ cỏ sau khi ăn vào lại nóng như lửa, sẽ làm bỏng nội tạng, phải cẩn thận!

Không thể manh động!” Cô nương xinh đẹp cất giọng trong trẻo nói.

Thần Nông đã nếm thử vô số thảo dược, đương nhiên biết có những loại thực vật có dược tính khác nhau ở các bộ phận khác nhau, nhưng không ngờ thủy thảo đặc hữu của Xích Thủy lại có đặc tính hoàn toàn trái ngược giữa rễ và lá.

Nhưng Thần Nông vẫn phải thử mới biết thật giả, y dùng “Giả Tiên” nhẹ nhàng chạm vào phần rễ của thủy thảo, quả nhiên nó phát ra ánh sáng màu hồng nhạt.

Phần rễ quả nhiên thuộc tính táo nhiệt, đối với người thường nếu ăn nhầm quả thực sẽ làm tổn thương nội tạng, nhưng đối với “dạ dày thủy tinh” của Thần Nông thì không có gì đáng ngại.

Thế là Thần Nông lần lượt nuốt rễ, thân, lá của thủy thảo vào miệng, cởi áo da thú, cẩn thận quan sát những thay đổi nhỏ của thảo dược trong “dạ dày thủy tinh”, ghi nhớ kỹ trong lòng.

“Ồ?” Cô gái xinh đẹp thấy “dạ dày thủy tinh” của Thần Nông, hơi kinh ngạc, lại nhìn những tộc nhân đi cùng Thần Nông, đôi mắt lộ ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ, “Có phải là Thần Nông của bộ lạc họ

Khương?" "Cô nương biết ta?" Thần Nông cũng có chút bất ngờ, đồng thời trong lòng cũng có chút vui mừng.

"Sư huynh của ta mà!" Cô gái xinh đẹp chớp chớp đôi mắt linh động, tự giới thiệu, "Ta tên là Thính Yêu, gia sư là Ma Cô tiên tử!

Ta từng nghe gia sư kể chuyện của Thần Nông sư huynh, nên mới biết sư huynh!" "Nguyên lai là Thính Yêu sư muội!" Thần Nông càng thêm vui mừng nói, "Sư muội cũng hiểu đạo thảo dược?" "Lão sư của ta rất tinh thông về lĩnh vực này, ta theo lão sư tu luyện, cũng biết sơ qua một chút!

Vì ta đang tìm loại thực vật thích hợp để xe sợi dệt vải, nên đã đi khắp khu vực lân cận, lựa chọn những loại cây phù hợp, cũng từng thử nghiệm loại thủy thảo này, nên mới biết đặc tính của nó!" Thính Yêu thẳng thắn giới thiệu.

"Xe sợi dệt vải?

Xe sợi dệt vải?" Thần Nông nghe vậy vô cùng tò mò hỏi.

Thính Yêu cũng không hề rụt rè, nàng và Thần Nông có nhân duyên trời định, nên vừa gặp đã yêu, liền thẳng thắn chia sẻ phương pháp của mình với Thần Nông.

"Ta tuy cũng đã thành công xe sợi dệt vải từ mấy loại thực vật, nhưng sợi xe ra từ những loại cây này có loại quá giòn, có loại quá thô, có loại quá ngắn, tóm lại là không hài lòng lắm!" Thính Yêu khẽ lắc đầu.

"Nguyên lai là vậy!" Thần Nông hiểu ra, trầm tư một lát rồi nói, "Theo phương pháp của sư muội, ta lại biết có mấy loại thực vật có thể xe ra sợi mà muội sẽ hài lòng!" "Thật sao?!" Thính Yêu nghe vậy vừa kinh ngạc vừa vui mừng, "Thần Nông sư huynh đi nam về bắc, nếm trải trăm cỏ thiên hạ, kiến thức rộng rãi, quả nhiên có thể giúp ta

giải quyết vấn đề khó khăn này!" Thần Nông nói rồi tế ra "Thần Nông Đỉnh", mấy loại thực vật từ trong đó lần lượt bay ra.

Thính Yêu thấy vậy, vội vàng bước tới, cầm lấy những loại thực vật trong tay xem xét từng loại.

"Loại thực vật này có thể xe ra sợi gai vừa thô vừa chắc!

Chương 365

Dùng để buộc đồ là tốt nhất!" Thính Yêu đã nghiên cứu về việc này rất lâu, lúc này gặp được loại thực vật phù hợp lập tức thao thao bất tuyệt.

"Loại thực vật này xe ra sợi gai, vừa dài vừa mảnh, chính là lựa chọn tốt nhất để dệt vải.

Có vải gai rồi, có thể làm quần áo vải gai cho tộc nhân!".

Thính Yêu càng nói càng kích động, hoàn toàn quên mất sự tồn tại của Thần Nông, trực tiếp ôm lấy tất cả thực vật, chạy như bay về phía bộ lạc Xích Thủy.

Thần Nông thấy vậy mỉm cười, trạng thái chuyên tâm không màng đến mọi thứ xung quanh của Thính Yêu, y quá quen thuộc rồi.

Mỗi lần nghiên cứu dược tính, dược lý của một loại thảo dược mới đến mức nhập tâm, Thần Nông cũng ở trong trạng thái quên mình, bỏ qua tất cả như vậy.

Thần Nông phất tay, dẫn một đám dũng sĩ nhanh chân theo sau Thính Yêu, không lâu sau đã đến bộ lạc Xích Thủy.

Tộc trưởng Tang Thủy Thị biết được Thần Nông bộ lạc lừng danh những năm gần đây đã đến, vội vàng ra nghênh đón: "Thần Nông!

Ngươi đến bộ lạc của chúng ta, thật quá bất ngờ…".

Thần Nông vốn không phải người kiêu căng ngạo mạn, huống chi bây giờ đã có ý với Thính Yêu, thái độ càng thêm khiêm cung.

Sau khi hàn huyên vài câu, Thần Nông liền chuyển chủ đề sang Thính Yêu.

Tang Thủy Thị là thủ lĩnh bộ lạc, đương nhiên là người thông minh, tâm tư linh hoạt, chỉ vài câu đã cảm nhận được thiện cảm của Thần Nông đối với Thính Yêu.

"Tiểu nữ Thính Yêu theo Ma Cô tiên tử tu luyện, tính tình có chút si mê, Thần Nông đừng trách!" Tang Thủy Thị cười nói.

"Không sao!

Không sao!

Thật ra, ta cũng có tính cách như vậy!

Một khi nghiên cứu dược lý cũng không quan tâm đến gì khác!

Ta đi xem cô nương Thính Yêu xe sợi dệt vải, không biết có được không?" Thần Nông nói đông nói tây một hồi, cuối cùng thấy thời cơ đã chín muồi, bèn đề nghị.

"Được!

Được!

Được!

Thần Nông là môn đồ của Hoàng Long chân nhân, tiểu nữ Thính Yêu là tọa hạ của Ma Cô tiên tử, vốn là người một nhà, không cần khách sáo như vậy!" Tang Thủy Thị rất cởi mở nói.

"Ta cho người dẫn ngươi đến sân của Thính Yêu, ta đi sắp xếp chỗ ở cho các dũng sĩ đi cùng ngươi, không đi cùng ngươi nữa!" Tang Thủy Thị nói xong liền lập tức sắp xếp.

Thần Nông giơ tay gọi tất cả các dũng sĩ và linh thú phi cầm đồng bạn, ghé tai dặn dò vài câu.

Các dũng sĩ đó sau khi nhận lệnh liền lập tức rời đi, cưỡi linh thú phi cầm của mình bay lên trời, lao nhanh về phía xa.

Một lát sau, Thần Nông đã ở bên ngoài một cái sân lớn ở trung tâm bộ lạc Xích Thủy, qua một hàng rào có thể lờ mờ nhìn thấy Thính Yêu đang ngồi trong sân, tay chân nhanh nhẹn xử lý mấy loại thực vật nhận được từ Thần Nông trong một cái ao nước.

"Xoạt xoạt!" "Xoạt xoạt!".

Thính Yêu chuyên tâm đến mức hoàn toàn không cảm nhận được sự có mặt của Thần Nông.

Nhưng Ma Cô tiên tử trong nhà đã sớm phát giác được tung tích của Thần Nông, thân hình lóe lên xuất hiện bên cạnh y.

"Sư nương!" Thần Nông thấy vậy vội vàng cúi người bái kiến Ma Cô tiên tử.

"Thần Nông, không gặp nhiều năm, đã trưởng thành rồi!

Du lịch Hồng Hoang có thuận lợi không?" Ma Cô tiên tử cảm thán một tiếng, quan tâm hỏi.

"Đa tạ sư nương quan tâm, đệ tử du lịch nhiều năm, tuy vất vả nhưng thu hoạch rất lớn!" Thần Nông thành thật bẩm báo.

"Năm đó sư nương đột nhiên rời đi, đệ tử trong lòng vô cùng nhớ nhung, không ngờ người lại ở bộ lạc Xích Thủy!" Thần Nông nói, ánh mắt nhìn về phía Thính Yêu trong sân.

"Ta ra ngoài du lịch, ở bộ lạc Xích Thủy cảm ứng được mình và Thính Yêu có duyên sư đồ, bèn ở lại đây dạy nó tu luyện!" Ma Cô tiên tử cũng không vòng vo.

"Ta thấy ngươi và Thính Yêu có duyên vợ chồng.

Nhưng việc du lịch Hồng Hoang không thể chậm trễ, nếu có lòng, tuy cha mẹ trưởng bối không có ở bên cạnh, nhưng sư nương có thể thay ngươi làm chủ, đến hỏi cưới với Tang Thủy Thị!" Lời của Ma

Cô tiên tử vừa dứt, Thần Nông lập tức mừng rỡ ngoài ý muốn: "Việc này phiền sư nương lo liệu!" "Ha ha ha!

Vào đi!

Ta đi tìm Tang Thủy Thị thương lượng việc này!" Ma Cô tiên tử không hề chậm trễ, nói là làm, trực tiếp rời đi.

"Két!" Thần Nông đẩy cửa bước vào sân nhỏ, chỉ thấy động tác của Thính Yêu vô cùng thành thạo, có thể thấy trước đó đã làm vô số lần.

Những loại thực vật đó dưới đôi tay khéo léo của nàng nhanh chóng được tách ra thành từng sợi gai nhỏ.

Để tăng tốc độ, Thính Yêu thi triển tiên pháp phụ trợ, không lâu sau đã thành công chế tạo ra các loại sợi gai thô mịn khác nhau.

Thính Yêu vừa cúi đầu chăm chú xử lý sợi gai trong tay, vừa đi thẳng đến một cái máy đơn giản ở không xa.

"Cạch!

Cạch!

Cạch!".

Tiếng máy dệt có quy luật vang lên, từng chút một tấm vải hiện ra trước mắt Thần Nông.

"A!" Thính Yêu đột nhiên phát hiện sợi gai trong tay đã dùng hết, không khỏi thốt lên một tiếng tiếc nuối.

"Thính Yêu sư muội không cần vội, ta đã phái thuộc hạ đi hái mấy loại thực vật đó rồi!" Thần Nông nhẹ giọng nói.

"A?" Thính Yêu chưa kịp hoàn hồn, lại phát ra một tiếng ngơ ngác.

"Lệ!" Một dũng sĩ cưỡi linh thú kim điêu quay lại, mang theo một

lượng lớn thực vật đáp xuống bên ngoài sân.

“Thần Nông huynh đệ, Thính Yêu cô nương, sợ hai người sốt ruột, ta mang về trước một phần, cứ dùng tạm đi, ta lại đi lấy tiếp!” Dũng sĩ kim điêu hiểu ý Thần Nông, nháy mắt với y một cái.

“Làm phiền huynh đệ rồi, xin huynh đệ nhớ mang cả gốc lẫn đất về, ta chuẩn bị đem chúng về trồng ở bộ lạc Xích Thủy!” Thần Nông dặn dò.

“Thần Nông huynh đệ yên tâm, ta hiểu rồi, huynh đệ cũng sẽ tìm kiếm kỹ lưỡng sự phân bố của những loại thực vật này gần bộ lạc Xích Thủy, để tiện cho việc tìm kiếm sau này!” Dũng sĩ kim điêu nói xong lại một lần nữa bay lên trời.

“Đa tạ Thần Nông sư huynh!” Thính Yêu mừng rỡ ngoài ý muốn.

“Thính Yêu sư muội, đừng khách sáo, nên làm mà, ta giúp muội!” Thần Nông giúp Thính Yêu ôm tất cả thực vật đến bên ao nước, dưới sự giải thích của Thính Yêu, nhanh chóng bắt tay vào xử lý thực vật, lấy sợi gai.

Lần lượt có các dũng sĩ linh thú phi cầm từ bốn phương tám hướng mang về một lượng lớn thực vật có thể dùng được.

Chương 366

Thần Nông giúp xử lý, giúp di thực, trồng trọt, Thính Yêu thì rút sợi, xe gai, dệt vải… Tuy bận rộn ít khi nói chuyện, nhưng hai người tâm ý tương thông, phối hợp ăn ý… Trong khi trong sân nhỏ Thần Nông và Thính Yêu tiến triển thuận lợi, Ma Cô tiên tử và Tang Thủy Thị đã lo xong tam thư lục lễ, chuẩn bị cho họ một hôn lễ lớn!

Thần Nông và Thính Yêu ở trong sân nhỏ miệt mài nghiên cứu kỹ thuật xe sợi dệt vải.

Bộ lạc Xích Thủy thì khẩn trương chuẩn bị cho hôn sự.

Vài ngày trước đại hôn của Thần Nông và Thính Yêu, Dậu Kê Bì Lam Bà trong Thập Nhị Sinh Tiêu đã đến bộ lạc Xích Thủy.

"Ta là Dậu Kê trong Thập Nhị Sinh Tiêu, tên là Bì Lam Bà, được lão sư Ly Sơn tiên tử sai phái, đến dự đại hôn của Thần Nông sư đệ và Thính Yêu sư muội, tặng một món quà mọn!" Bì Lam Bà cười nói.

"Kính kiến Bì Lam Bà sư tỷ!" Thần Nông và Thính Yêu vội vàng bái kiến, "Hôn lễ của hai chúng ta sao dám kinh động đến Ly Sơn sư bá, làm phiền sư tỷ chuyên môn chạy một chuyến!" "Việc này vừa là vì các ngươi, cũng là vì Nhân tộc!" Bì Lam Bà lúc này thần sắc trở nên trịnh trọng.

Thần Nông và Thính Yêu cũng vội vàng nghiêm túc, lắng nghe.

"Thần Nông sư đệ, Thính Yêu sư muội, hẳn cũng biết Ba Tiêu thiên tôn và sư tổ Tây Vương Mẫu nương nương năm xưa cử hành đại hôn, đã định ra tam thư lục lễ và các quy tắc đại hôn khác!" Bì Lam Bà chậm rãi nói.

"Sau đó Thiên Hoàng Phục Hy đã cải tiến thêm nghi thức hôn giá!

Nay Thần Nông sư đệ và Thính Yêu sư muội phát minh ra kỹ thuật xe sợi dệt vải, lại thêm một công lao mới cho sự phát triển lớn mạnh của Nhân tộc!" "Nhân dịp đại hôn của Thần Nông sư đệ và Thính Yêu sư muội, chính là lúc để hoàn thiện thêm nghi thức hôn giá!" Bì Lam Bà nói, xòe tay ra, giữa ngón tay xuất hiện một cây linh bảo "Tú Hoa Châm".

"Năm xưa lúc cử hành đại hôn, Đạo tổ Hồng Quân đã từng ban thưởng cho sư tổ Tây Vương Mẫu nương nương Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo 'Phượng Quan Hà Bí' để khen ngợi!" Bì Lam Bà nói đến đây, phất tay dùng kính tượng thuật huyễn hóa ra hình dáng của "Phượng Quan Hà Bí".

"Lão sư dặn dò, để thể hiện sự vui mừng và trang trọng của hôn lễ, nam nữ song phương cần mặc hỉ phục màu đỏ!" Bì Lam Bà vừa nói vừa huyễn hóa ra kiểu dáng hỉ phục của nam tử.

"Vâng!" Thần Nông và Thính Yêu vội vàng lĩnh mệnh.

"Bì Lam Bà sư tỷ!

Hỉ phục…" Thần Nông có chút khó xử nói.

"Thần Nông sư đệ, Thính Yêu sư muội không cần lo lắng, lão sư phái ta đến chính là để giải quyết việc này!" Bì Lam Bà lại một lần nữa hiền hòa nhắc nhở, "Thần Nông sư đệ tinh thông trăm cỏ thiên hạ, hẳn biết trong thực vật có chứa các loại dịch màu khác nhau!" "Lời sư tỷ nói không sai, đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím, hầu như đều có thể tìm thấy trong dịch thực vật!" Thần Nông tâm lĩnh thần hội, "Lựa chọn dịch thực vật không hại cho cơ thể người, có thể dùng để nhuộm màu cho vải!" "Trước đây dùng kim xương để may da thú, bây giờ có thể mài kim xương theo hình dạng 'Tú Hoa Châm' của ta để nhỏ hơn, dùng sợi gai để may hỉ phục!" Bì Lam Bà bắt đầu dạy Thính Yêu nữ công may vá hỉ phục nam nữ.

Vài ngày sau, đại hôn của Thần Nông và Thính Yêu diễn ra đúng như dự định.

Sau đại hôn, vợ chồng hai người lại ở lại bộ lạc Xích Thủy ba năm.

Thần Nông đem hết những kỹ thuật tiên tiến như trồng ngũ cốc, chế tạo nông cụ truyền thụ lại.

Y lại nếm thử tất cả các loại thảo dược thực vật gần bộ lạc Xích Thủy, nghiên cứu dược tính, dược lý của chúng.

Thần Nông không hề giữ lại chút nào, đem kiến thức thảo dược này truyền thụ cho những tộc nhân có thiên phú ở bộ lạc Xích Thủy, để họ có thể cứu chữa bệnh tật cho tộc nhân tốt hơn.

Đồng thời, Thần Nông cũng mở một cái chợ bên ngoài bộ lạc Xích Thủy, đặt ra những quy tắc hoàn thiện, cung cấp điều kiện vô cùng thuận lợi cho việc trao đổi vật tư giữa các bộ lạc lân cận.

Thính Yêu cũng là một kỳ nữ tử giỏi suy nghĩ, có sự cẩn thận mà nam tử không có, trong thời gian thành lập chợ, nàng đã cung cấp cho Thần Nông nhiều đề nghị chi tiết hơn, khiến chức năng của chợ càng thêm toàn diện, hợp lý.

Ngoài ra, nàng không chỉ cải tiến quy trình xe sợi dệt vải, cải tiến máy dệt, mà kiểu dáng may vá quần áo cũng được cải thiện.

Để hoàn toàn nắm vững phương pháp trồng ngũ cốc là một quá trình vô cùng gian nan.

Đối với bộ lạc Xích Thủy, Thần Nông cũng không thể giống như ở các bộ lạc khác, để lại đủ hạt giống, truyền thụ phương pháp xong liền vội vàng rời đi, phần còn lại dựa vào nỗ lực của họ.

Ở bộ lạc Xích Thủy, Thần Nông cầm tay chỉ việc, dạy họ cách chọn đất phù hợp để khai hoang, cách tuân theo đặc điểm khí hậu khác

nhau để điều chỉnh thời gian gieo trồng và các chi tiết khác.

Trong thời gian này, Thính Yêu thường xuyên quan sát chi tiết giao dịch của mọi người trong chợ.

Không lâu sau, Thính Yêu lại phát hiện ra một sự bất tiện khác trong chợ, dễ dàng gây ra mâu thuẫn và tranh chấp.

Đó là việc xác định số lượng các vật phẩm giao dịch như lương thực, thịt, da lông, gỗ, đồ gốm.

Thính Yêu đem phát hiện này nói cho Thần Nông, vợ chồng hai người suy nghĩ cẩn thận, nghiên cứu rất lâu, cuối cùng đã phát minh ra hai loại dụng cụ đo lường là "cân" và "đấu", hoàn mỹ giải quyết sự thiếu sót trong giao dịch ở chợ.

Bộ lạc Xích Thủy cũng bắt đầu có xu hướng phát triển lớn mạnh.

Trong đêm, Thần Nông đang trong giấc mộng, chỉ cảm thấy mơ màng thấy hai bóng người một trắng một đen, tay cầm "Dẫn Hồn Phiên", "Đoạt Mệnh Tác", "Trấn Hồn Gia Tỏa" lơ lửng đến trước mặt mình.

"Hai vị có phải là Hắc Bạch Vô Thường, hai vị sứ giả câu hồn của U Minh Địa Phủ?" Thần Nông thấy vậy hỏi, "Ta tuy đã nhờ sư tổ phong ấn tu vi, nhưng không lẽ đã đến đại hạn rồi sao!" "Thần Nông đừng hoảng!

Chúng ta đúng là Hắc Bạch Vô Thường, nhưng lần này đến không phải để câu hồn đoạt mệnh, biết Thần Nông một lòng vì sự phát triển của Nhân tộc, nên đặc biệt đến tương trợ!" Bạch Vô Thường nhếch miệng, cố gắng nặn ra một nụ cười thiện ý.

"Ồ?

Hai vị sứ giả câu hồn có gì chỉ giáo?" Thần Nông tò mò hỏi, y từng nghe Hắc Bạch Vô Thường là hai vị đại năng của U Minh Địa

Phủ, chuyên lo việc câu hồn nhiếp phách, nhưng không biết họ lại đặc biệt đến để hiến mưu hiến kế.

Hắc Bạch Vô Thường chính là do thiện ác nhị thi của Nhiên Đăng đạo nhân hóa thành, đang tích lũy công đức tại U Minh Địa Phủ.

Y sớm đã muốn mưu đồ một phần công đức vào thời điểm Địa Hoàng Thần Nông trưởng thành, nhưng ở bộ lạc họ Khương không tiện ra tay.

Bình thường cũng không dám manh động, mãi cho đến khi Thần Nông dưới sự trợ giúp của Thính Yêu phát minh ra hai công cụ dùng để đo lường là "cân" và "đấu".

Nhiên Đăng đạo nhân cảm thấy thời cơ đã hoàn toàn chín muồi, bản thể vẫn ở lại bộ lạc họ Khương, để hai cỗ phân thân Hắc Bạch Vô Thường nhân cơ hội đêm nay có một lão nhân ở bộ lạc Xích Thủy dương thọ đã hết, thu hồn phách của ông ta về U Minh Địa Phủ, vội vàng báo mộng cho Thần Nông.

"Thần Nông đã phát minh ra nông cụ, trồng được ngũ cốc, nếm trải trăm cỏ, tìm ra các loại thảo dược cho Nhân tộc, lại phát minh ra 'cân' và 'đấu' để đo lường trọng lượng vật phẩm và số lượng lương thực!" Bạch Vô Thường trước tiên khen ngợi.

"Vậy ngươi có phát minh ra một loại dụng cụ có thể đo lường chính xác độ dài không?" Hắc Vô Thường mở lời dẫn dắt.

"Độ dài?" Thần Nông sau khi nghe từ này, trong đầu lập tức sóng cuộn biển gầm, dấy lên sóng lớn.

"Không sai!

Trong tay ngươi có một bảo vật tên là 'Giả Tiên', còn gọi là 'Thần Nông Xích'!

Nó không chỉ có thể phân biệt dược tính, mà còn có thể đo lường

trời đất sông núi…" Bạch Vô Thường thao thao bất tuyệt giải thích cho Thần Nông về sự diệu dụng vô cùng của "thước".

"A!" Thần Nông đột nhiên tỉnh giấc từ trong mộng.

"Phu quân, sao vậy?" Thính Yêu cũng bị đánh thức, vội vàng hỏi.

"Không có gì!

Chỉ là gặp một giấc mơ kỳ lạ thôi!" Thần Nông không muốn để vợ lo lắng, dù sao mơ thấy Hắc Bạch Vô Thường cũng không phải chuyện tốt lành gì.

Thần Nông dỗ Thính Yêu ngủ tiếp, nhưng bản thân lại lấy ra "Giả Tiên", cũng chính là "Thần Nông Xích", hồi tưởng lại lời của Hắc Bạch Vô Thường trong mộng, ngây người ra… Trong một sân khác của bộ lạc Xích Thủy, "Dẫn Hồn Phiên" trong tay Hắc Bạch Vô Thường khẽ lay động, dẫn hồn phách của một lão giả hướng về U Minh Địa Phủ.

Chỉ là dưới đáy mắt của Hắc Bạch Vô Thường lại có một tia vui mừng lóe lên.

Lần hành động này vô cùng thuận lợi, tận tụy đến bộ lạc Xích Thủy câu hồn về địa phủ, sẽ không gây ra sự nghi ngờ của bất kỳ ai.

Sau đó lại cẩn thận dùng đại thần thông báo mộng cho Thần Nông.

Hành động này của Hắc Bạch Vô Thường không hề có ác ý, đối với Thần Nông chỉ có lợi chứ không có hại, nên sẽ không gây ra sự cảnh giác của phe phái "Tu Di Sơn".

Về phần Thiên Đạo, dù có thể che giấu được hay không, Nhiên Đăng đạo nhân cũng không quan tâm, vì lý do tương tự, Thiên Đạo sẽ không để ý ai là người dẫn dắt Thần Nông phát minh ra "thước", thậm chí Đạo tổ Hồng Quân còn vui mừng vì có kẻ phân đi công đức của phe "Tu Di Sơn".

Chương 367

Thần Nông là tồn tại đặc biệt của Địa Hoàng, dù là Thánh nhân cũng không thể biết được những gì Thần Nông thấy trong mộng, Nhiên Đăng đạo nhân cũng không cần lo lắng việc mình làm sẽ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn phát giác.

Vì vậy, hành động đêm nay của Hắc Bạch Vô Thường có thể nói là thần không biết quỷ không hay, không có bất kỳ ẩn họa nào!

Càng khiến Hắc Bạch Vô Thường mừng rỡ ngoài ý muốn là, họ nhận được phản hồi từ bản tôn.

Mặc dù công đức dẫn dắt Thần Nông phát minh ra "thước" cần phải đợi đến lúc Thần Nông chứng đạo mới thể hiện ra, đó là chuyện của tương lai.

Nhưng hiện tại, việc bản thể dùng "Càn Khôn Xích" để chém Tự Ngã Thi lại tiến thêm một bước, đối với tu vi đã lâu không có tiến triển thì đây là một niềm vui cực lớn.

Thần Nông vắt óc suy nghĩ cả một đêm, cuối cùng trong lòng đã có ý tưởng đại khái về "thước"!

Ngày thứ hai, Thần Nông và Thính Yêu bắt đầu cùng nhau phát minh ra "thước"!

Cuối cùng sau một tháng, qua vô số lần thử nghiệm, Thần Nông và Thính Yêu cuối cùng đã chọn được loại gỗ khô phù hợp.

Dựa trên hình dáng, kiểu cách của "Thần Nông Xích" và "Lượng Thiên Xích", "Cửu Thiên Nguyên Dương Xích", "Càn Khôn Xích" mà Hắc Bạch Vô Thường cung cấp trong mộng làm bản mẫu.

Họ đã chế tạo thành công mấy loại thước gỗ lớn nhỏ với hình

dáng và công dụng khác nhau, thước lớn để đo nhà cửa, đất đai, thước nhỏ để đo vải vóc, da thú, chiều cao.

Sự xuất hiện của "thước" lại ngay lập tức giải quyết được rất nhiều bất tiện trong cuộc sống của Nhân tộc.

Sau đó, Thần Nông và Thính Yêu rời khỏi bộ lạc Xích Thủy, lại một lần nữa bước lên hành trình du lịch Hồng Hoang.

Rời khỏi bộ lạc Xích Thủy, chớp mắt đã qua mấy trăm năm.

Thần Nông, Thính Yêu và đoàn người đến Hắc Thủy Đại Trạch.

Hắc Thủy Đại Trạch là nơi hiểm nguy nổi tiếng gần xa, sớm đã hình thành từ thời Long Hán đại kiếp, sau đó trong đại chiến Vu Yêu lại càng mở rộng thêm.

Sau khi Cộng Công nổi giận húc đổ Bất Chu Sơn, Thiên Hà đổ ngược, Hắc Thủy Đại Trạch lại càng xảy ra những biến hóa quỷ dị, càng thêm hiểm nguy khó lường.

Nhưng đồng thời với môi trường hiểm ác và ít người lui tới, Hắc Thủy Đại Trạch cũng có rất nhiều loại thảo dược độc đáo khó tìm ở những nơi khác!

Thần Nông sớm đã nghe nói về các loại thực vật thảo dược phong phú ở Hắc Thủy Đại Trạch, nên không ngại nguy hiểm đến đây hái thuốc.

"Phu quân phải cẩn thận!

Hắc Thủy Đại Trạch nguy hiểm khó lường, yêu thú, hung thú hoành hành, nếu có gì bất thường cần phải bàn bạc kỹ lưỡng, chớ có cậy mạnh mà tiến bừa!" Thính Yêu tuy trong lòng lo lắng nhưng không hề ngăn cản, cẩn thận dặn dò.

"Phu nhân yên tâm!

Nàng cứ ở đây hạ trại nghỉ ngơi, cẩn thận phòng bị!

Vi phu dẫn theo một nửa dũng sĩ linh thú thích hợp hành động trong Hắc Thủy Đại Trạch, sẽ cẩn thận, phu nhân không cần lo lắng!" Thần Nông nói xong liền dẫn theo các dũng sĩ linh thú tiến vào khám phá Hắc Thủy Đại Trạch.

Hắc Thủy Đại Trạch quả thực vô cùng nguy hiểm, đoàn người của Thần Nông đã mất ba năm để khám phá chi tiết từ ngoài vào trong.

Trong thời gian này, họ đã trải qua vô số nguy hiểm, may nhờ có các linh thú đồng bạn với năng lực khác nhau tương trợ, phối hợp với nhau, lấy dài bù ngắn, phát huy được thực lực mạnh mẽ, mới có thể lần nào cũng hóa nguy thành an.

Đương nhiên, tương ứng với nguy hiểm là thu hoạch, Thần Nông đã tìm thấy ở Hắc Thủy Đại Trạch mấy loại dược liệu cực kỳ hiếm thấy, có thể giải quyết được những chứng bệnh nan y thường gặp trong Nhân tộc nhưng rất khó chữa trị, đã làm khó Thần Nông từ lâu!

"Nơi này quả nhiên danh bất hư truyền!

Có thảo dược này, phối hợp với các loại thuốc khác sắc thành thuốc thang, là có thể giải quyết…" Thần Nông vừa quan sát quá trình tiêu hóa, phân giải, tác dụng của thảo dược trong "dạ dày thủy tinh", vừa mừng rỡ lẩm bẩm một mình.

"Thần Nông huynh đệ, Hắc Thủy Đại Trạch nguy hiểm vạn phần, chúng ta đi đến độ sâu này đã vô cùng vất vả, nếu tiến vào sâu hơn nữa, e rằng sẽ có nguy hiểm!" Dũng sĩ linh thú dẫn đầu đến bên cạnh Thần Nông khó xử nói.

"…" Thần Nông tuy trong lòng không nỡ rời bỏ một nơi bảo địa phong phú như vậy, nhưng cũng biết lời của dũng sĩ linh thú là sự

thật, do dự rất lâu, cuối cùng chỉ có thể luyến tiếc nói, “Chỉ có thể tạm thời từ bỏ nơi này, đợi khi thực lực của chúng ta đủ mạnh sẽ quay lại Hắc Thủy Đại Trạch khám phá!” “Phù!” Dũng sĩ linh thú nghe vậy trong lòng thở phào một hơi, nếu Thần Nông kiên trì, dù có mạo hiểm họ cũng chỉ có thể đi theo y vào sâu trong Hắc Thủy Đại Trạch.

May mà Thần Nông từ trước đến nay không phải là người cố chấp.

“Đúng vậy!

Đợi chúng ta du lịch thêm một thời gian, thực lực của mọi người lại tăng lên, khi quay về sẽ chuyên tâm khám phá Hắc Thủy Đại Trạch!” Các dũng sĩ linh thú khác cũng lần lượt tán thành.

Mọi người vừa nói cười, vừa rút lui ra ngoài.

Thần Nông vẫn không muốn lãng phí bất kỳ thời gian nào, dọc đường vẫn cẩn thận tìm kiếm thêm thảo dược có thể dùng được.

“Ầm!” Bỗng nhiên từ sâu trong Hắc Thủy Đại Trạch truyền đến một tiếng nổ kinh thiên động địa, rõ ràng có đại yêu đang giao chiến ở nơi sâu thẳm.

“Không ổn!

Mau đi!” Các dũng sĩ linh thú đều cảm nhận được nỗi sợ hãi mãnh liệt từ linh thú đồng bạn của mình.

Dũng sĩ linh thú kim điêu dùng hết sức thúc giục đồng bạn kim điêu bay lên trời, linh thú kim điêu thị lực cực mạnh, dũng sĩ linh thú kim điêu cũng nhờ đó mà có được thiên phú thị lực mạnh mẽ, trong mắt bắn ra hai đạo kim quang, nhìn về phía sâu trong Hắc Thủy Đại Trạch.

“Mau đi!

Mau đi!" Bỗng nhiên giọng của dũng sĩ linh thú kim điêu trở nên khàn đặc, kinh hãi hét lớn.

Tất cả mọi người dùng hết sức lực chạy như bay, Thần Nông cũng được hai dũng sĩ linh thú mang theo, bên tai là tiếng gió gào thét.

"Chuyện gì vậy?" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú hét về phía dũng sĩ linh thú kim điêu.

"Không nhìn rõ, nhưng trong cơn lốc xoáy đen như mực đó có hai bóng dáng khổng lồ đang giao chiến, lăn lộn lao nhanh về phía chúng ta!" Giọng của dũng sĩ linh thú kim điêu vừa dứt, những người khác đã có thể nhìn thấy cơn lốc xoáy đen mà hắn nói, có thể thấy tốc độ của nó nhanh đến mức nào!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!".

"Rít!" "Rít!" "Rít!".

Cơn lốc xoáy đen kèm theo những tiếng rít gào quỷ dị, trong khoảnh khắc đã đến không xa Thần Nông.

"Lập trận!

Phòng ngự!" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú thấy vậy biết không kịp chạy thoát, chỉ có thể hét lớn ra lệnh.

Năm mươi bốn dũng sĩ, năm mươi bốn linh thú, vô cùng thành thạo tổ hợp thành một trận hình phòng ngự, bảo vệ Thần Nông ở bên trong.

Trận hình vừa thành hình, linh khí ngũ quang thập sắc chống đỡ một tấm chắn bảo vệ hình bán nguyệt bao bọc họ lại.

"Vù!" Cơn lốc xoáy đen đã đến ngay bên cạnh!

Cuối cùng!

Thần Nông đã nhìn rõ, một con rết ngàn chân khổng lồ như một

dòng sông và một con nhện độc ngàn mắt to như quả đồi đang lăn lộn giao chiến, đánh nhau không thể tách rời.

"Lại là hai đại bá chủ trong truyền thuyết ở nơi sâu nhất Hắc Thủy Đại Trạch! 'Thiên Túc Ngô Công' và 'Thiên Nhãn Độc Chu'!" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú kinh hãi kêu lên, giọng nói mang theo sự run rẩy và sợ hãi khó che giấu.

"A?!" Ngay cả Thần Nông cũng biến sắc.

Chương 368

Trước khi đến Hắc Thủy Đại Trạch, họ đã từng ở lại bộ lạc Hắc Thủy cách đó vài trăm dặm mấy tháng, truyền thụ nhiều kỹ nghệ, trao đổi tâm đắc.

Trong thời gian này, họ đã nghe không ít về sự nguy hiểm của Hắc Thủy Đại Trạch, cũng như sự đáng sợ của hai đại yêu thú "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu" chiếm cứ nơi này.

Tương truyền từng có một tán tiên thực lực Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong, vì công pháp tu luyện rất hợp với Hắc Thủy Đại Trạch, bèn định ở đây khai tông lập phái, nhưng không ngờ bị "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu" lợi dụng ưu thế sân nhà, liên thủ đánh giết!

May mà hai con yêu thú tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng cũng biết Yêu tộc hiện nay thế yếu, không dám ngang ngược làm bậy, chỉ ở sâu trong Hắc Thủy Đại Trạch tiềm tu không ra ngoài.

Các bộ lạc Nhân tộc gần đó chỉ hoạt động ở ngoại vi Hắc Thủy Đại Trạch, nên "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu" chỉ tồn tại trong truyền thuyết, uy hiếp thực sự không bằng những tiểu yêu tiểu quái ở ngoại vi.

Thần Nông cũng không ngờ, mình chỉ khám phá phạm vi sâu hơn tộc nhân bộ lạc Hắc Thủy một chút, đẩy vào bên trong vài trăm dặm, còn chưa đến được trung tâm Hắc Thủy Đại Trạch, lại xui xẻo gặp phải cuộc giao chiến giữa "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu".

"Xem khí thế còn mạnh hơn trong truyền thuyết, e rằng đã đến thực lực đại yêu đỉnh phong!" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú run rẩy nói

nhỏ.

“Cái gì?!

Đại yêu đỉnh phong!

Đó là thực lực Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong!” Thần Nông nghe vậy cũng kinh hãi không thôi!

“Hồng Hoang thế giới hiện nay, ngoài Bắc Câu Lô Châu nơi Yêu tộc chiếm cứ, và Tây Ngưu Hạ Châu nơi linh thú sinh sống, các đại lục khác đại yêu rất ít!

Huống chi là cảnh giới đại yêu đỉnh phong!” Nguyên lai “Thiên Túc Ngô Công” và “Thiên Nhãn Độc Chu” vốn chỉ có thực lực đại yêu nhờ vào độc tố mạnh mẽ và thủ đoạn quỷ dị của mình.

Nhưng nhờ vào ưu thế địa lợi, cưỡng ép chém giết vị tán tiên thực lực Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong kia.

“Thiên Túc Ngô Công” nuốt chửng thân thể của tán tiên, “Thiên Nhãn Độc Chu” thì cướp được túi trăm báu của tán tiên, đều được lợi.

Vì vậy, thực lực của cả hai đều đột phá, cùng đạt đến thực lực đại yêu đỉnh phong.

Nhưng đối với tư chất căn cơ của chúng, có thể đột phá Thái Ất Kim Tiên là vì đã hấp thu hung sát chi khí tích tụ trong Hắc Thủy Đại Trạch từ Long Hán đại kiếp và Vu Yêu đại kiếp.

Có thể đạt đến Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong thực sự là cơ duyên xảo hợp, nên để đột phá lên Đại La Kim Tiên, nếu chỉ chăm chỉ tu luyện, e rằng còn khó hơn lên trời.

Huống chi Hắc Thủy Đại Trạch tuy linh khí nồng đậm nhưng không đủ để nuôi dưỡng một yêu tộc thực lực Đại La Kim Tiên.

Càng khiến “Thiên Túc Ngô Công” và “Thiên Nhãn Độc Chu” ăn

ngủ không yên là, ở Trung Thổ Ngũ Châu, một đại yêu Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong đủ để thu hút sự chú ý của Nhân, Xiển, Tiệt tam giáo.

Môn nhân đệ tử Nhân giáo ít, sẽ không quan tâm những chuyện nhỏ này, cũng sẽ không chuyên môn đi chém giết những yêu tộc không gây chuyện, không có tội nghiệt lớn.

Đệ tử Tiệt giáo tuy đông, cao thủ cũng nhiều, nhưng giáo nghĩa của Tiệt giáo là hải nạp bách xuyên, trong số đệ tử cũng có yêu tộc, nên đối với yêu tộc không có thành kiến lớn, cũng sẽ không vô cớ ra tay.

Nhưng Xiển giáo thì khác, ác ý đối với yêu tộc thậm chí còn sâu nặng hơn Nhân tộc, chỉ cần hơi không cẩn thận bị đệ tử Xiển giáo bắt được một chút cớ, họ sẽ ra tay đánh giết, lấy yêu đan luyện chế linh đan diệu dược, dùng thân thể luyện chế pháp bảo.

Huống chi "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu" có tiền án đánh giết tán tu, chỉ cần bị đệ tử Xiển giáo biết được, nhất định sẽ lấy đó làm cớ để đánh giết.

Đến Bắc Câu Lô Châu, đại bản doanh của Yêu tộc để trốn tránh, nhưng thực lực lại không đủ để đảm bảo an toàn vượt qua Trung Thổ Ngũ Châu đến Bắc Câu Lô Châu, có khả năng bị cao thủ Nhân tộc chặn giết giữa đường.

Vì vậy, mục tiêu cấp bách của cả hai là nhanh chóng đột phá Đại La Kim Tiên, sau đó nhanh chóng đến Bắc Câu Lô Châu.

Thế là "Thiên Túc Ngô Công" và "Thiên Nhãn Độc Chu" đã đặt mục tiêu vào đối phương, chỉ cần có thể nuốt chửng đối phương, sẽ có một tia hy vọng đột phá Đại La Kim Tiên!

"Chúng ta từ từ lui về sau, tuyệt đối đừng để bị cuộc giao chiến của chúng ảnh hưởng…" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú chỉ huy đồng bạn

cẩn thận rút lui, "Hy vọng chúng không rảnh để ý đến chúng ta…" Thần Nông và mọi người không dám thở mạnh, một bên chăm chú theo dõi đại chiến giữa hai con yêu, một bên rút lui ra ngoài.

Chỉ thấy "Thiên Túc Ngô Công" mình khoác lớp giáp cứng như sắt ngũ sắc sặc sỡ, miệng phun ra sương độc màu xanh đen, vô số chân dao tạo thành một tấm thiên la địa võng, vây khốn Thiên Nhãn Độc Chu ở trung tâm.

Tám cái chân dài của "Thiên Nhãn Độc Chu" như tám ngọn trường mâu sắc bén, không ngừng đâm vào thân thể Thiên Túc Ngô Công, dù lớp giáp cứng phòng ngự kinh người vẫn bị đâm ra từng cái lỗ máu.

Càng khiến Thần Nông kinh ngạc là, trên đỉnh đầu "Thiên Nhãn Độc Chu" có treo một pháp bảo chuông linh màu tím, không ngừng phát ra những âm công đoạt hồn nhiếp phách.

Tiếng chuông luôn có thể vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc làm cho động tác của "Thiên Túc Ngô Công" chậm lại một chút, cho "Thiên Nhãn Độc Chu" cơ hội né tránh.

Đây là pháp bảo mà "Thiên Nhãn Độc Chu" lấy được từ tay tán tu kia.

"Vù!" Lại một lần nữa khiến đối thủ dừng lại trong giây lát, "Thiên Nhãn Độc Chu" miệng phun ra từng luồng dịch độc đen kịt, độc tính dường như còn lợi hại hơn sương độc của Thiên Túc Ngô Công.

Dịch độc rơi vào những lỗ máu bị Thiên Nhãn Độc Chu đâm ra, lập tức bốc lên từng đợt khói đen, khiến Thiên Túc Ngô Công đau đớn không chịu nổi mà rít lên.

Thiên Túc Ngô Công bị Thiên Nhãn Độc Chu tiêm độc dịch vào cơ thể, lập tức từ trong ra ngoài, toàn thân đau đớn kịch liệt, trong nháy

mắt kích phát hung hãn trong lòng.

"Rít!" Thiên Túc Ngô Công điên cuồng gào thét, không quan tâm gì cả, trực tiếp cuộn tròn cơ thể siết chặt vào trong, những chiếc chân dao sắc bén điên cuồng cắt xẻ.

"Keng!

Keng!

Keng!".

Tám cái chân nhện của Thiên Nhãn Độc Chu tuy đỡ được một phần chân dao của Thiên Túc Ngô Công, nhưng vẫn khó tránh khỏi việc cơ thể bị nhiều chân dao hơn cắt vào!

Dù có pháp bảo chuông linh từ tay tán tu trợ giúp, cũng khó mà tạo thành sự kiềm chế hiệu quả đối với Thiên Túc Ngô Công đang điên cuồng.

"Phụt!

Phụt!

Phụt!".

Trên cơ thể Thiên Nhãn Độc Chu xuất hiện vô số vết thương, máu độc màu xanh đen phun ra, bắn lên người Thiên Túc Ngô Công, phát ra tiếng ăn mòn "xèo xèo…".

Cơn lốc xoáy đen không biết từ lúc nào đã đến ngay trên đầu Thần Nông!

"Phòng ngự!" Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú gầm nhẹ một tiếng, tất cả dũng sĩ và linh thú lập tức dùng toàn lực thúc đẩy sự vận chuyển của trận pháp.

"Xèo!" Máu độc của Thiên Nhãn Độc Chu bắn lên trên tấm chắn bảo vệ của trận pháp, lập tức ăn mòn ra một lỗ thủng lớn!

May mà các dũng sĩ linh thú né tránh kịp thời, dịch độc và máu độc không bắn lên người, nếu không chắc chắn sẽ chết.

Nhưng có mấy dũng sĩ và linh thú vì đứng quá gần nơi máu độc rơi xuống, không cẩn thận hít phải một chút độc khí từ máu độc lan ra, lập tức mặt mày xanh mét, thân thể lảo đảo, xem ra đã trúng độc không nhẹ.

"Quay đầu, rút lui, tránh xa cuộc giao chiến của hai con yêu!" Các dũng sĩ và linh thú khác thấy vậy vội vàng dùng pháp lực cách ly sự xâm thực của độc khí, nhanh chóng có đồng bạn gần đó ra tay mang theo các dũng sĩ và linh thú trúng độc, đưa những người bạn sắp hôn mê nhanh chóng quay đầu rút lui.

Thần Nông thấy vậy lập tức lấy ra mấy loại thảo dược từ "Thần Nông Đỉnh", luyện chế qua loa rồi vội vàng đổ vào miệng những người trúng độc.

"Oẹ!" Các dũng sĩ và linh thú lần lượt mở miệng nôn ra một ngụm máu đen, tinh thần lập tức khá hơn rất nhiều.

"A!" Thiên Nhãn Độc Chu đột nhiên bị thương nặng, lập tức phát ra một tiếng gầm giận dữ, cũng rơi vào điên cuồng.

"Soạt!

Soạt!

Soạt!".

Chương 369

Thiên Nhãn Độc Chu đã dùng đến sát chiêu mà nó không dễ gì sử dụng.

Vô số con mắt trên bụng nó đột nhiên mở ra, vô số tia sáng trắng bệch đột nhiên bắn ra, trúng vào thân thể Thiên Túc Ngô Công.

Thiên Túc Ngô Công vặn vẹo thân thể, dùng vô số chân dao bảo vệ phần bụng, khiến lớp vỏ cứng ở những bộ phận khác xuất hiện vô số lỗ máu.

"Gầm!" Thiên Túc Ngô Công phát ra một tiếng gầm giận dữ kinh thiên động địa, thân thể đột nhiên lại siết chặt, vô số chân dao đồng loạt chém vào trong cơ thể Thiên Nhãn Độc Chu.

"Phụt!" Tiếng vô số chân dao đâm vào cơ thể lại quỷ dị dường như vang lên cùng một lúc, hội tụ thành một âm thanh.

Cơ thể Thiên Nhãn Độc Chu bị chân dao của Thiên Túc Ngô Công đâm thủng lỗ chỗ, máu chảy thành sông.

Dù Thần Nông đã lui ra xa một đoạn, vẫn bị máu độc bắn tung tóe làm vỡ trận pháp.

May mà Thần Nông thông minh, trực tiếp thả ra "Thần Nông Đỉnh", khống chế nó úp xuống, bao bọc cả đoàn người vào trong, tránh được tai họa diệt vong.

"Xèo!" Vô số con mắt trên bụng Thiên Nhãn Độc Chu lại một lần nữa bắn ra từng đạo huyết quang, đánh cho lớp giáp cứng của Thiên Túc Ngô Công ngoài phần bụng ra đều tan nát.

Nhưng cuối cùng, Thiên Túc Ngô Công nhờ vào lực phòng ngự mạnh mẽ hơn đã chống đỡ đến cuối cùng, chém Thiên Nhãn Độc Chu

thành ngàn mảnh, pháp bảo chuông linh cũng rơi xuống một bên.

Thiên Túc Ngô Công kéo theo thân thể rách nát, hấp hối, nuốt chửng từng miếng thi thể của Thiên Nhãn Độc Chu.

Nhưng vết thương của nó quá nặng, nuốt chửng thi thể Thiên Nhãn Độc Chu không đủ để nó hồi phục.

"Vụt!" Ánh mắt hung tàn, khát máu của Thiên Túc Ngô Công hướng về "Thần Nông Đỉnh"!

Với thực lực đại yêu đỉnh phong, nó sớm đã phát giác sự tồn tại của Thần Nông, chỉ là vừa rồi đang trong trận chiến sinh tử, không rảnh để ý đến những con sâu nhỏ này.

Nhân tộc là sinh linh có linh khí dồi dào nhất được công nhận giữa trời đất, huống chi là tu sĩ Nhân tộc có tu vi, càng là món bổ phẩm tốt nhất.

Nay Thiên Túc Ngô Công đã thành công chém giết đối thủ, lại đang cần gấp hồi phục thương thế, lúc này sát ý vẫn sôi sục, muốn ăn thịt Thần Nông và mọi người để chữa thương.

"Soạt soạt soạt!" Thiên Túc Ngô Công giãy giụa bò về phía "Thần Nông Đỉnh".

"Keng!

Keng!

Keng!".

Vô số chân dao chém về phía "Thần Nông Đỉnh", đánh cho nó nghiêng ngả.

Đáng tiếc, vết thương của Thiên Túc Ngô Công thực sự quá nặng, cuối cùng vẫn không thể công phá được phòng ngự của "Thần Nông Đỉnh", bản thân nó cũng không còn chống đỡ được nữa.

“Ầm!” Pháp lực trên người Thiên Túc Ngô Công trong nháy mắt bùng nổ, dồn về phía bụng của nó, còn nhục thân của nó lại đang dần tan rã.

Một lúc lâu sau, thân thể Thiên Túc Ngô Công hoàn toàn binh giải thành một khối yêu lực thuần túy, ngưng tụ thành một cái kén lớn, không biết bên trong bao bọc cái gì.

“Cuối cùng cũng chết rồi!

Đi!

Chúng ta xem đó là thứ gì?” Thủ lĩnh dũng sĩ linh thú nói xong định ra ngoài.

“Huynh đệ chớ vội, tục ngữ có câu ‘con rết trăm chân chết không cứng’!

Chúng ta cẩn thận vẫn hơn, đợi cho độc khí trong máu độc, dịch độc bên ngoài tiêu tán một chút rồi hãy ra ngoài, nếu không rất nguy hiểm!” Thần Nông khuyên.

“Vụt!” Một bóng người từ trên trời hạ xuống, cất giọng trong trẻo nói: “Thần Nông sư đệ, không cần lo lắng, con yêu này đã chết rồi!”
“Bì Lam Bà sư tỷ!

Sao người lại đến đây?” Thần Nông thấy vậy trong lòng vui mừng khôn xiết, lập tức thu lại “Thần Nông Đỉnh”.

“Ha ha ha!

Ta biết các ngươi ở Hắc Thủy Đại Trạch có thể sẽ gặp nguy hiểm, nên đã âm thầm bảo vệ!” Bì Lam Bà cười ha hả giải thích.

“Đa tạ sư tỷ âm thầm bảo vệ!” Thần Nông nghe vậy vô cùng cảm kích.

Bì Lam Bà phất tay: “Người một nhà hà tất phải khách khí!

Vừa rồi Thiên Túc Ngô Công và Thiên Nhãn Độc Chu đại chiến, các ngươi không gặp nguy hiểm, ta liền không dám hiện thân!" "Dù sao nếu ta hiện thân kích thích hai con yêu, khiến chúng liên thủ, ta cũng không có mười phần chắc chắn có thể chiến thắng!" Bì Lam Bà rất thẳng thắn, cũng không sợ mất mặt, trực tiếp nói.

"Vốn dĩ nếu không có chuyện gì, ta đã định lặng lẽ rời đi!

Cũng không làm phiền các ngươi tiếp tục du lịch, nhưng không ngờ, lại gặp được người có duyên với ta!" Bì Lam Bà nói đến đây, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng kinh ngạc.

"Ồ?

Bì Lam Bà sư tỷ, lời này có ý gì?" Thần Nông không hiểu hỏi.

"Thiên Túc Ngô Công vốn đã mang thai, tư chất của đứa con này lại còn hơn mẹ nó một bậc!" Bì Lam Bà ung dung nói.

"Ta không nhìn ra Thiên Túc Ngô Công hung hãn như vậy lại là một nữ yêu?

Còn mang thai!" Thần Nông không thể tin được.

"Sinh tử giao đấu đều đã hiện ra bản thể yêu tộc, sư đệ tự nhiên khó mà phân biệt!" Bì Lam Bà cười nói, "Thiên Túc Ngô Công nuốt chửng thi thể Thiên Nhãn Độc Chu, trước khi chết vì thiên tính của người mẹ, đã đem toàn bộ yêu lực tinh thuần, tinh huyết toàn thân dồn hết vào cho hậu duệ trong bụng!" "Càng khiến ta kinh ngạc hơn là, Thiên Túc Ngô Công lại tình cờ chuyển được thiên phú đặc biệt 'Thiên Nhãn' mà nó nuốt chửng từ trên người Thiên Nhãn Độc Chu sang cho hậu duệ trong bụng mình!" Bì Lam Bà đầy hứng thú nói rồi đi đến bên cạnh cái kén yêu khí đó.

Bì Lam Bà phất tay, giúp cho cái kén rết hấp thu toàn bộ yêu lực và tinh hoa sinh mệnh còn sót lại của Thiên Túc Ngô Công như cá voi hút

nước.

Cái kén rết to bằng một gian phòng, trắng bóng như ngọc, tỏa ra một luồng khí tức quỷ dị, bị Bì Lam Bà phất tay thu lấy.

"Chẳng lẽ sư tỷ chuẩn bị..." Thần Nông có phần kinh ngạc, hạ giọng hỏi.

Thần Nông cũng biết rằng, mạch Tu Di Sơn tuy không giống Xiển Giáo chỉ chú trọng căn cốt tư chất, nhưng để trở thành đệ tử chính thức vẫn vô cùng khó khăn.

Sư phụ của Bì Lam Bà là Bì Lô Tiên, vì tư chất kém hơn, sau khi đi theo Ba Tiêu đạo nhân vô số năm, trải qua vô số khảo nghiệm, mới từ thân phận thị tòng được chính thức thu làm đệ tử.

Cho nên việc Bì Lam Bà thu nhận noãn ngô công một cách khinh suất như vậy khiến Thần Nông vô cùng kinh ngạc.

"Con ngô công này thiên phú dị bẩm, lão sư mệnh ta mang nó về 'Tử Vân Sơn Thiên Hoa Động'.

Ta thân là Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần, thường niên trú thủ 'Thập Nhị Địa Chi Thoán Thiên Dương', nó cũng có thể giúp ta trông coi động phủ!" Bì Lam Bà cười nói, "Cũng tránh cho sơn động của ta lâu năm không có người ở mà hoang phế!" "Là ý chỉ của Bì Lô Tiên sư thúc, vậy nhất định có thâm ý khác!" Thần Nông nghe vậy liền biết nội tình tất nhiên không đơn giản, bèn không dám thảo luận sâu thêm.

Thực ra, ngay cả Bì Lô Tiên cũng không biết vì sao lão sư Ba Tiêu Thiên Tôn lại đột nhiên truyền lệnh, bảo Bì Lam Bà mang con của Thiên Túc Ngô Công đi.

Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không giải thích, chỉ là đột nhiên tâm huyết dâng trào, toàn lực thôi diễn mới biết được: trong một Hắc Thủy Đại Trạch nhỏ bé không ai để vào mắt, Thiên Túc Ngô Công và

Thiên Nhãn Độc Chu lại vô tình tạo ra một cái noãn ngô công kỳ đặc!

Tuy rằng hiện tại chưa có tác dụng lớn, nhưng sau khi "noãn ngô công" này trưởng thành, chính là "Bàn Tơ Động Tri Chu Tinh" ca ca, "Hoàng Hoa Quan Bách Nhãn Ma Quân Ngô Công Tinh" lừng lẫy trong đại kiếp Tây Du!

Ba Tiêu Thiên Tôn đã tiên tri tiên giác biết được sự ra đời của "Bách Nhãn Ma Quân Ngô Công Tinh", đương nhiên không thể bỏ qua.

Vừa hay Bì Lam Bà lại là khắc tinh của "Bách Nhãn Ma Quân Ngô Công Tinh", không bằng cứ để nàng sớm thu nó vào động phủ, biết đâu trong đại kiếp Tây Du tương lai lại có tác dụng lớn!

Chương 370

Bì Lam Bà tuy không biết toan tính trong lòng Ba Tiêu Thiên Tôn, nhưng cũng có thể nhìn ra "noãn ngô công" trong tay mình không tầm thường, nhưng cũng không dám tự mình phỏng đoán dụng ý của lão sư Bì Lô Tiên.

"Thần Nông sư đệ!

Thiên Túc Ngô Công và Thiên Nhãn Độc Chu đã thôn phệ toàn bộ đại yêu trong Hắc Thủy Đại Trạch.

Nay chúng vừa chết, Hắc Thủy Đại Trạch chính là một kho báu, sư tỷ đã không tranh giành, sẽ bồi tiếp ngươi thăm dò triệt để Hắc Thủy Đại Trạch một phen!" Bì Lam Bà âm thầm theo sau Thần Nông, đương nhiên biết tâm tư của hắn.

"Vậy thì đa tạ Bì Lam Bà sư tỷ đã thành toàn!" Thần Nông nghe vậy mừng rỡ, phái người đưa dũng sĩ linh thú bị trúng độc đi hội hợp với Thính Yêu, đồng thời báo cho nàng biết tình hình nơi đây, để nàng không cần lo lắng.

Dưới sự bảo hộ của Bì Lam Bà, Thần Nông đã thăm dò Hắc Thủy Đại Trạch một cách triệt để, thu hoạch rất lớn.

Ngay cả các bộ lạc Nhân tộc lân cận như bộ lạc Hắc Thủy sau khi biết biến cố ở Hắc Thủy Đại Trạch, cũng đã mở rộng khai phá, khiến thực lực bộ lạc được tăng lên đáng kể.

Mấy năm sau, Bì Lam Bà hoàn thành nhiệm vụ bảo hộ Thần Nông và cáo biệt hắn.

Lúc này, trên vai Bì Lam Bà có một con ngô công nhỏ màu đỏ rực đang bò lúc nhúc!

Chỉ thấy nó ở trạng thái sơ sinh, hai bên thân mọc ra trăm chân non nớt, bụng có một trăm hoa văn nhỏ li ti giống như những con mắt đang nhắm lại.

Chính là "Bách Nhãn Ma Quân Ngô Công Tinh" vừa mới nở ra từ noãn không lâu!

Vừa mới sinh ra chỉ có "bách túc" (trăm chân), cùng với "bách nhãn" (trăm mắt) chưa mở.

Đợi tu vi của nó dần dần tăng lên, sẽ đạt đến trạng thái "thiên túc" (ngàn chân), và những "con mắt" ở bụng cũng sẽ dần dần mở ra từng cái một, cho đến khi "thiên túc thiên nhãn" đại thành.

Còn về việc "Bách Nhãn Ma Quân Ngô Công Tinh" cuối cùng có thể thành công thông qua "Luyện Tâm Lộ" để trở thành đệ tử chính thức của Bì Lam Bà hay không, điều đó còn phải xem cơ duyên của nó.

Sau khi Bì Lam Bà rời đi, Thần Nông tiếp tục du lịch, lại qua mấy chục năm, cuối cùng cũng đi hết Trung Thổ Ngũ Châu.

Tiếp đó, Thần Nông đến Tây Ngưu Hạ Châu.

Tây Ngưu Hạ Châu hiện nay là nơi yên bình, tĩnh lặng nhất trên toàn cõi Hồng Hoang đại lục.

Tu Di Sơn đối với vạn vật sinh linh sống ở Tây Ngưu Hạ Châu, bao gồm Nhân tộc, Yêu tộc, Vu tộc, đều đối xử như nhau, có công ắt thưởng, có tội ắt phạt.

Sau khi đoàn người Thần Nông tiến vào Tây Ngưu Hạ Châu, dưới sự đồng hành của "Tử Thử" Bạch Mao Thử và hậu đại của Dương đạo nhân là "Vị Dương" – hai vị trong Thập Nhị Sinh Tiêu xuất thân từ Tu Di Sơn, họ đã bắt đầu du lịch.

Tây Ngưu Hạ Châu trật tự ngăn nắp khiến tốc độ của Thần Nông

cực nhanh, ngoài việc trúng độc vài lần khi nếm thử thảo dược, dưới sự giúp đỡ của Tử Thử và Vị Dương, cuối cùng đều hữu kinh vô hiểm, căn bản không xảy ra nguy hiểm lớn nào.

Bởi vì Ba Tiêu đạo nhân ngay từ đầu đã có ý thu thập các loại tài nguyên trong thế giới Hồng Hoang, nên dù là trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" hay "Tam Thập Lục Trọng Thiên" đều có vô số sinh linh đã tuyệt tích ở những nơi kỳ lạ khác của thế giới Hồng Hoang.

Ba Tiêu đạo nhân đã chọn lựa không ít chủng loại có thể thích ứng với môi trường Tây Ngưu Hạ Châu trong số những sinh linh này, để chúng sinh sôi nảy nở tại đây.

Cho nên thu hoạch của Thần Nông ở Tây Ngưu Hạ Châu, thậm chí còn phong phú hơn ở Trung Thổ Ngũ Châu có diện tích lớn hơn gấp mấy lần.

Trong "Thần Nông Đỉnh" của Thần Nông cũng có một không gian riêng, cho phép hắn thu thập rất nhiều thảo dược, thực chu và hạt giống có công năng khác nhau.

Tương tự, các dũng sĩ linh thú trong thời gian này cũng nhận được không ít lợi ích, tu vi của cả dũng sĩ và các linh thú đồng bạn đều được tăng lên đáng kể.

Trước khi chuẩn bị rời khỏi Tây Ngưu Hạ Châu, Thần Nông đã đặc biệt đến Tu Di Sơn triều bái.

Các dũng sĩ linh thú nghỉ ngơi chờ đợi dưới chân Tu Di Sơn, còn Thần Nông dưới sự dẫn dắt của Bì Lô Tiên, mang theo tâm tình thành kính sùng bái, từng bước một đi lên Tu Di Sơn.

Ba Tiêu Thiên Tôn hiện đang trấn thủ tại "Phong Đô Quỷ Thành", Trấn Nguyên Đại Tiên trú tại "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán", Tây Vương Mẫu nương nương thì ở Tây Côn Luân để kiềm chế lẫn nhau

với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tu Di Sơn hiện nay do Hồng Vân Lão Tổ tọa trấn.

Thần Nông đi dọc đường, nhìn thấy vô số kỳ hoa dị thảo, cảm thấy hoa cả mắt, hai mắt của hắn căn bản không đủ dùng.

Bì Lô Tiên ngay từ đầu đã nói rõ với Thần Nông, linh thảo linh dược trên Tu Di Sơn nếu có năng lực cũng có thể mang đi.

Cây roi trong tay Thần Nông không ngừng chạm vào từng loài thực vật, phân biệt dược tính của chúng.

Thần Nông cũng không tham lam, không hề nhắm đến những linh dược quý giá đó.

Chỉ khi gặp những loại thảo dược hữu dụng đối với bệnh tật của Nhân tộc, hắn mới dùng thử, tìm hiểu dược tính, dược lý, rồi thu vào trong "Thần Nông Đỉnh".

Sau khi lần lượt thu thập các loại thảo dược quý như "sài hồ", "thăng ma", Thần Nông cuối cùng cũng đến bên "Bát Bảo Công Đức Trì".

Hắn cảm thán vẻ linh động lay động của những đóa sen trong hồ, lại đi thêm vài bước, đột nhiên thấy bên cạnh một linh tuyền khác mọc một loại cỏ nhỏ màu xanh sẫm, tỏa ra một khí tức khác lạ.

Thần Nông vốn rất am hiểu thảo dược, lập tức cảm thấy loại cỏ này tuyệt đối không đơn giản.

Hắn bất giác đi đến bên cạnh đám cỏ xanh sẫm, vừa cúi đầu quan sát kỹ, bỗng ngửi thấy một mùi tanh thoang thoảng.

"Không ổn!" Thần Nông trong lòng hét lớn, muốn lùi xa khỏi đám cỏ nhỏ, nhưng đã quá muộn.

Trong bụng truyền đến một cơn đau dữ dội chưa từng có, đầu đau

như búa bổ, nguyên thần bất ổn!

"...Cỏ này... vì sao...

độc tính, lại mãnh liệt đến vậy!" Thần Nông cảm thấy tư duy của mình cũng trở nên chậm chạp đi rất nhiều!

Bì Lô Tiên không đáp lời, chỉ đứng một bên cười mà không nói.

Trước khi Thần Nông bắt đầu triều bái Tu Di Sơn, Bì Lô Tiên đã nói trước: "Dược thảo trên Tu Di Sơn, nếu Thần Nông có năng lực thì có thể mang đi." "Năng lực" mà Bì Lô Tiên nói đến chính là Thần Nông cần phải tự mình tìm cách giải quyết.

Nếu hắn có thể giải được độc tính của loại cỏ này, thì sẽ có tư cách mang nó rời khỏi Tu Di Sơn.

Nếu Thần Nông không thể tự giải độc, Bì Lô Tiên đương nhiên sẽ không để hắn xảy ra chuyện, cũng sẽ ra tay cứu chữa, nhưng Thần Nông sẽ không có tư cách mang loại cỏ này đi.

Thần Nông nỗ lực lấy ra mấy loại thảo dược có công hiệu giải độc từ trong "Thần Nông Đỉnh", thậm chí uống cả thang thuốc đã sắc sẵn từ trước.

Tuy có phần thuyên giảm, nhưng vẫn chưa thể giải độc triệt để.

"Cỏ này tên là 'Đoạn Trường Thảo'!

Là được di thực từ bờ 'Vong Xuyên Hà' của U Minh Địa Phủ, độc tính vô cùng, quỷ dị khôn lường!" Bì Lô Tiên thấy triệu chứng của Thần Nông đã dịu đi một chút, liền mỉm cười giới thiệu.

"Đoạn Trường Thảo?

Quả thật... có cảm giác gan, ruột, đứt, từng, khúc!" Thần Nông vô cùng đồng tình, cắn răng chịu đau nói.

Thần Nông am hiểu sâu sắc dược tính dược lý, đưa mắt nhìn

quanh bốn phía, trong lòng đã có phỏng đoán: "Loại cỏ kịch độc như vậy, nếu xung quanh không có vật tương sinh tương khắc, thì cho dù là Tu Di Sơn linh khí nồng đậm cũng sẽ bị ảnh hưởng, khiến một phạm vi nhất định sinh ra dị trạng!" Tư duy chuyển động cực nhanh, ánh mắt như điện quét qua bốn phía.

Khoảnh khắc tiếp theo, Thần Nông liền nhìn thấy "Ngũ Hành Trà Thụ" ở không xa.

Sau khi loạng choạng tiến lại gần "Ngũ Hành Trà Thụ", Thần Nông ngửi thấy mùi trà thơm thanh đạm, lập tức cảm thấy độc khí ứ trệ trong cơ thể có phần thuyên giảm, trong lòng liền mừng rỡ.

Chương 371

Thần Nông đến trước "Ngũ Hành Trà Thụ", cây roi trong tay nhanh chóng chạm nhẹ vào lá trà, một đạo ánh sáng ngũ sắc nhàn nhạt lóe lên.

Vui mừng khôn xiết, Thần Nông đưa tay hái một phiến lá trà, cho vào miệng.

Một luồng linh khí sảng khoái theo lá trà xông vào cơ thể Thần Nông, độc tính của "Đoạn Trường Thảo" lập tức bị hóa giải sạch sẽ.

"Ọe!" Thần Nông phun ra ngụm máu đen cuối cùng, cả người lại trở nên sinh long hoạt hổ.

"Bì Lô sư thúc, cây này là cây gì vậy?" Thần Nông vội vàng hỏi.

"Cây này là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, tên là 'Ngũ Hành Trà Thụ', là tổ của các loài trà thụ trong thiên hạ!" Bì Lô Tiên thấy Thần Nông tự mình giải độc thành công, hài lòng cười nói.

"Trà thụ?" Thần Nông lặp lại.

"Thần Nông sư điệt chưa đến Nam Thiệm Bộ Châu, ở đó có rất nhiều trà thụ, tuy hiệu quả kém xa 'Ngũ Hành Trà Thụ', nhưng cũng có những điểm khác biệt.

Trong núi Vũ Di có năm cây 'Đại Hồng Bào' thế hệ thứ hai..." Bì Lô Tiên giới thiệu chi tiết.

"Bì Lô sư thúc, vì sao các trà thụ ở Nam Thiệm Bộ Châu đều là trà thụ thế hệ thứ hai?" Thần Nông càng nghe càng tò mò, không nhịn được mở miệng hỏi.

"Bởi vì tất cả các cây trà mẹ trong thế giới Hồng Hoang đều đã bị lão sư, nhị sư thúc, tam sư thúc thu lấy rồi!" Bì Lô Tiên ha ha cười

nói.

"Thần Nông sư điệt, 'Đoạn Trường Thảo' còn có diệu dụng khác, sư thúc giúp ngươi di thực vào 'Thần Nông Đỉnh', sau này có thể có tác dụng lớn." Bì Lô Tiên biết với thực lực hiện tại của Thần Nông, hắn căn bản không thể thu lấy "Đoạn Trường Thảo", nói đoạn liền di thực mấy cây vào trong "Thần Nông Đỉnh" của Thần Nông.

"Còn về trà thụ, trên Tu Di Sơn đều là Tiên Thiên Linh Căn, không thể tặng cho Thần Nông sư điệt được, đợi đến Nam Thiệm Bộ Châu thì có thể lưu ý.

Nhưng sư thúc có thể tặng ngươi một ít các loại linh trà!" Bì Lô Tiên cười nói.

Chuyện này Bì Lô Tiên đã sớm nhận được chỉ thị của Ba Tiêu Thiên Tôn, chỉ cần Thần Nông có năng lực phát hiện ra sự thần diệu của trà thụ thì có thể ban cho hắn linh trà. ...

Mấy năm sau, Thần Nông, Thính Yêu cùng một đám dũng sĩ linh thú đến "Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán" bái kiến Trấn Nguyên Đại Tiên.

Thính Yêu là đệ tử của Ma Cô tiên tử, bái kiến sư tổ Trấn Nguyên Đại Tiên, tự nhiên không dám chậm trễ, mọi lễ nghi đều vô cùng chu toàn.

Trấn Nguyên Đại Tiên cũng không bạc đãi, thưởng cho Thần Nông một quả "Nhân Sâm Quả", Thính Yêu một quả "Bàn Đào", còn một đám dũng sĩ linh thú cũng được ban cho không ít tiên quả, khiến thực lực của họ lại được tăng lên đáng kể.

Sau đó, đoàn người Thần Nông liền tiến về Nam Thiệm Bộ Châu.

Chuẩn Đề Đại Tôn hiện đang truyền giáo tại bộ lạc Khương Tính và các vùng lân cận.

Tiếp Dẫn Thánh Nhân đã bế quan tu luyện lại từ nhiều năm trước, chuẩn bị tăng cường sự nắm giữ của bản thân đối với sức mạnh thế giới, vì "Nam Phương Giáo" mà khai tịch một phương tịnh thổ "Cực Lạc Thế Giới".

Do đó, hiện tại mọi sự vụ của "Nam Phương Giáo" đều giao cho các đệ tử của Tiếp Dẫn là "Vô Lượng Quang Vương", "Dược Sư Vương", cùng đệ tử của Chuẩn Đề Đại Tôn là "Di Lặc" xử lý.

Ba người cũng biết Tiếp Dẫn Thánh Nhân và Chuẩn Đề Đại Tôn rất coi trọng Nhân tộc, nhân vật chính của Hồng Hoang, cho nên cũng chuẩn bị mở rộng cửa chào đón Thần Nông.

Nào ngờ, Nhân giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư, Xiển giáo Nam Cực Tiên Ông dẫn theo một đám sư đệ, Tiệt giáo Vô Đương Thánh Mẫu cũng mang theo đông đảo sư đệ sư muội cùng đến "Linh Sơn" luận đạo.

Vô Lượng Quang Vương, Dược Sư Vương và Di Lặc chỉ có thể cẩn thận đối phó, tất cả đệ tử "Nam Phương Giáo" đều dốc toàn bộ tinh lực để tiếp đãi đệ tử của ba giáo Nhân, Xiển, Tiệt.

Cho nên, khi Thần Nông du lịch ở Nam Thiệm Bộ Châu, không có ai quan tâm đến, hoàn toàn phải tự lực cánh sinh.

Trong Thập Nhị Sinh Tiêu cũng có mấy vị âm thầm bảo hộ đoàn người Thần Nông, nhưng nếu không có nguy cơ sinh tử, họ căn bản sẽ không hiện thân tương trợ.

Nam Thiệm Bộ Châu có vô số man thú, môi trường khắc nghiệt, núi lửa khắp nơi, độc chướng hoành hành, khiến Thần Nông và mọi người chịu không ít khổ sở.

May mà Thần Nông nghiên cứu thảo dược rất sâu sắc, tu vi của Thính Yêu cũng ngày càng cao, thực lực của các dũng sĩ và linh thú

cũng tiến bộ vượt bậc.

Cho nên, mấy trăm năm du lịch ở Nam Thiệm Bộ Châu đều hữu kinh vô hiểm.

Nhờ có sự chỉ điểm của Bì Lô Tiên, Thần Nông đã thu thập được nhiều loại trà thụ ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Một ngày nọ, họ đến ngọn núi cực nam "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn".

"Phu nhân!

Trong Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn có Phượng Hoàng nhất tộc và Chu Tước nhất tộc ẩn cư.

Đã đến đây, vi phu chuẩn bị đi triều bái một phen.

Chỉ nghe nói Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn nóng bức vô cùng, phu nhân hiện đang mang thai, không nên đi!" Thần Nông quan tâm nhìn Thính Yêu.

"Phu quân không cần lo cho thiếp.

Thiếp tuy có thai, nhưng dù sao cũng có tu vi hộ thể, lại đã dùng quả của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn 'Nhâm Thủy Bàn Đào'.

Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn tuy nóng bức, nhưng thiếp vẫn có thể chịu được!" Thính Yêu khẽ lắc đầu.

"Chúng ta đã đến đây, thì nên đi bái kiến Phượng Hoàng tộc trưởng và Tứ Linh Chi Chu Tước." Thính Yêu kiên trì nói.

Thế là đoàn người tiến về "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn".

Chu Tước tộc trưởng phụ trách việc giao lưu giữa Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn và thế giới bên ngoài, ngay lập tức biết được Thần Nông đến bái sơn, liền dẫn theo thuộc hạ bách điểu tiếp đón Thần Nông, Thính Yêu và một đám dũng sĩ linh thú vào trong động phủ của

Nguyên Phượng.

Sau một hồi trò chuyện, Nguyên Phượng đưa mắt nhìn về phía Thính Yêu.

"Tuy rằng Phượng Hoàng tộc ta đã rút khỏi Hồng Hoang, không màng thế sự.

Nhưng Thần Nông, Thính Yêu, hai vợ chồng vì sự phát triển của Nhân tộc mà không quản ngại gian lao, đi khắp Hồng Hoang đại lục!

Hơn nữa Thính Yêu thân đang mang thai lại càng vất vả, ta liền ban phúc cho thai nhi trong bụng một cọng lông phượng, có thể giúp nó miễn được một phen kiếp nạn!" Nguyên Phượng nói xong, đôi cánh khẽ vẫy, một đạo hào quang bảy màu lóe lên, một cọng lông phượng bay vào trong bụng Thính Yêu.

"Đa tạ Nguyên Phượng tộc trưởng!" Thần Nông và Thính Yêu cùng nhau bái tạ.

"Đi đi!

Chu Tước sẽ dẫn các ngươi đi dạo trong núi, có thu hoạch được gì hay không, hoàn toàn xem cơ duyên của các ngươi!" Nguyên Phượng nói xong, đôi mắt phượng khẽ khép lại, đậu trên cây ngô đồng bắt đầu nghỉ ngơi.

Chu Tước tộc trưởng dẫn Thần Nông, Thính Yêu và một đám dũng sĩ linh thú du lãm một vòng trong "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn", Thần Nông cũng thu được mấy loại linh dược.

Sau đó, họ liền lên đường đến Đông Thắng Thần Châu.

Chưa ra khỏi địa giới Nam Thiệm Bộ Châu, Thính Yêu đã sinh hạ một cô con gái, đặt tên là "Nữ Oa".

Thần Nông và Thính Yêu vì muốn toàn tâm toàn ý nếm thử trăm

loại cỏ trên thiên hạ, không có tinh lực mang con theo bên mình nuôi dưỡng, cho nên những đứa con trước đây đều gửi về bộ lạc Khương Tính.

Việc không thể chăm sóc con cái trưởng thành khiến Thần Nông và Thính Yêu trong lòng tràn đầy áy náy và hối tiếc.

Hiện nay Thần Nông sắp công đức viên mãn, thực lực của Thính Yêu và các dũng sĩ linh thú cũng đã có sự thay đổi trời long đất lở so với trước đây.

Cho nên, Thần Nông và Thính Yêu quyết định không gửi con gái nhỏ Nữ Oa về bộ lạc Khương Tính nuôi dưỡng, mà mang theo bên mình chăm sóc.

Chương 372

Nơi đây là địa phương do Tiệt giáo nắm giữ, Thông Thiên giáo chủ cùng các đệ tử thân truyền đều ở trên "Kim Ngao Đảo" tại Đông Hải và các tiên đảo hải ngoại khác.

Các đệ tử bình thường và đệ tử ngoại môn thì phần lớn phân tán ở các tiên sơn phúc địa quan trọng khắp Đông Thắng Thần Châu.

Nhưng dù vậy, mạch Tu Di Sơn ở Đông Thắng Thần Châu vẫn có mấy cứ điểm quy mô khá lớn.

Trong đó, quy mô lớn nhất, thần bí nhất đương nhiên là đạo trường hải ngoại khổng lồ hợp thành từ "Bồng Lai Tiên Đảo", "Doanh Châu Đảo" và "Thang Cốc".

Kế đến là sơn cốc ẩn mật nơi Bì Lô Tiên hóa hình, và khu vực xung quanh ba cây "Thoán Thiên Dương" ở Đông Thắng Thần Châu.

Cuối cùng là "Hoa Quả Sơn", nơi sinh ra Xích Khào Mã Hầu của Thập Nhị Sinh Tiêu.

Có những cứ điểm này, mạch Tu Di Sơn ở Đông Thắng Thần Châu cũng có một sức ảnh hưởng nhất định.

Đông Thắng Thần Châu nhân kiệt địa linh, vật sản phong phú, đoàn người Thần Nông thu hoạch càng thêm dồi dào.

Thần Nông cảm thấy không bao lâu nữa có thể dung hội quán thông những gì đã học được trong bao nhiêu năm du hành khắp thế giới Hồng Hoang!

Một hôm, khi sắp kết thúc chuyến đi ở Đông Thắng Thần Châu, đoàn người Thần Nông đến một linh sơn tên là "Phát Cưu Sơn".

Phát Cưu Sơn là do một mảnh lớn sơn thạch từ Bất Chu Sơn bị

Cộng Công húc gãy bay ra, rơi xuống Đông Thắng Thần Châu mà hóa thành tiên sơn phúc địa.

Bất Chu Sơn là đệ nhất thần sơn của thế giới Hồng Hoang, sinh vật trên đó đương nhiên phồn thịnh đa dạng, hiệu quả mạnh mẽ hơn những nơi khác.

Cho nên, thực vật trên Phát Cưu Sơn chủng loại phong phú, khiến Thần Nông thấy mà mừng, trong lòng có cảm ứng.

"Đạo của ta sắp đại thành, cơ duyên chính là ở trên 'Phát Cưu Sơn' này.

Ta quyết định trong thời gian tới sẽ ở 'Phát Cưu Sơn' tĩnh tâm tu luyện, quy nạp chỉnh lý những gì đã học được, hình thành một bộ «Thần Nông Bách Thảo Kinh» lợi cho Nhân tộc muôn đời!" Thần Nông vui mừng như điên nói.

Thế là dưới sự dẫn dắt của Thần Nông và Thính Yêu, các dũng sĩ linh thú cùng nhau động thủ, trong thời gian ngắn đã khai phá ra "Cửu Diêu Thập Bát Động" trên đỉnh Phát Cưu Sơn để ở và tu luyện.

Thần Nông quên ăn quên ngủ bắt đầu nghiên cứu từng ngọn cỏ, từng cành cây trên Phát Cưu Sơn, cũng dốc toàn lực tổng kết những gì đã học được, dùng thần niệm ghi chép lên ngọc giản, từng bước hoàn thiện «Thần Nông Bách Thảo Kinh».

Thính Yêu thì bôn ba trong các bộ lạc Nhân tộc gần đó, truyền bá các kỹ thuật nông canh tiên tiến mà nàng nắm giữ, chế tạo nông cụ, dệt vải và các công cụ khác.

Bé Nữ Oa ngày một lớn lên, ngây thơ, hoạt bát, hiểu chuyện, biết cha mẹ đều có việc lớn phải làm, các chú các dì cũng đang toàn lực giúp đỡ cha mẹ, nên mỗi ngày đều tự mình chơi đùa trên Phát Cưu Sơn.

Ngoài Nam Nhai Cung, tại Tây Hoa Môn, trên Vô Phong Đài thường có bóng dáng Nữ Oa vui đùa.

Năm này qua năm khác, Nữ Oa đã quen thuộc với từng ngọn cỏ, từng cành cây, từng ngọn núi, từng dòng nước trong sơn cốc.

Trên Phát Cưu Sơn có nhiều cây thác mộc, Nữ Oa thường trèo lên những cây thác mộc cao để nhìn ra xa, muốn đến Đông Hải không xa để vui chơi, chiêm ngưỡng biển cả mênh mông!

Bỗng một hôm, trong Phát Cưu Sơn có một con thỏ tinh lông trắng như tuyết đáng yêu, tu vi chỉ có trăm năm, nhưng do cơ duyên xảo hợp đã luyện hóa được hoành cốt, có thể nói tiếng người.

Không lâu sau, thỏ tinh và Nữ Oa đã trở thành đôi bạn thân không có gì không nói.

Thần Nông, Thính Yêu và các dũng sĩ linh thú thấy đối phương chỉ là một con thỏ tinh tu vi thấp kém, bình thường, nên không để vào mắt, mặc cho nó chơi đùa cùng Nữ Oa.

Thỏ tinh sinh ra và lớn lên ở ven bờ Đông Hải, nên rất quen thuộc với Đông Hải, thường kể cho Nữ Oa nghe về phong cảnh mỹ lệ nơi đó.

Dưới biển có đủ loại cá lớn nhỏ khác nhau, màu đỏ, màu xanh, màu vàng... ngũ sắc sặc sỡ, chủng loại phong phú, vượt xa các sông hồ trong nội địa.

Có đủ loại hải thú, cua quân giơ càng lớn, tôm lính vung râu dài, nhím biển đầy gai, hải trùng có thể thay đổi màu sắc theo môi trường...

Cũng có những tiên sơn hải đảo lúc ẩn lúc hiện, đẹp đến mê hồn, thỉnh thoảng có tiên nữ bay lượn, tiên nhạc vang lên...

Nữ Oa nghe mà lòng say mê, ngưỡng mộ không thôi.

Cuối cùng có một ngày, Nữ Oa không nhịn được sự tò mò trong lòng, lén lút cầu xin thỏ tinh: “Tiểu Bạch!

Dẫn ta đến Đông Hải chơi đi!” “Nữ Oa, như vậy không tốt đâu!

Cha mẹ và các chú các dì sẽ không đồng ý cho ngươi một mình đi chơi ở bờ Đông Hải đâu!

Hay là để ta đi tìm họ đi cùng ngươi nhé!” thỏ tinh khó xử nói.

“Họ bận như vậy, không có thời gian đi cùng ta đâu.

Chúng ta lén đi, chơi một lát rồi về, sẽ không có chuyện gì đâu...” “Chúng ta đi nhanh về nhanh...” “Tiểu Bạch, giúp ta đi!

Nếu cha mẹ phát hiện, mọi trách nhiệm ta sẽ gánh, sẽ không liên lụy đến ngươi đâu!” ...

Dưới sự năn nỉ năm lần bảy lượt của Nữ Oa, thỏ tinh cuối cùng cũng đồng ý.

Do thỏ tinh dẫn đường, Nữ Oa nhân lúc không ai chú ý, lén lút rời khỏi “Phát Cưu Sơn”, hướng về phía Đông Hải.

Mấy ngày sau liền đến bờ Đông Hải.

“Oa!

Tiểu Bạch!

Biển cả đẹp quá!” Nữ Oa kích động reo hò, múa tay múa chân.

Tiểu Bạch vừa trò chuyện với Nữ Oa, đôi tai dài vừa vểnh lên, dường như đang lắng nghe gì đó, sắc mặt hơi biến đổi, sau đó lại trở lại bình thường.

Hai ngày sau, Tiểu Bạch hết lời khuyên nhủ Nữ Oa trở về “Phát Cưu Sơn”.

“Quỷ Xa tôn giả, đồng tộc của ta khó khăn lắm mới lừa được con

gái Thần Nông đến Đông Hải, vì sao chúng ta không động thủ?" một nam tu mặc đạo bào trắng như tuyết, tướng mạo tuấn mỹ, cung kính nói.

"Nữ Oa lần này ra ngoài, có dũng sĩ linh thú âm thầm bảo hộ!

Chúng ta ra tay tuy cũng có thể thành công, nhưng cuối cùng sẽ để lại dấu vết!" Quỷ Xa, người đáng lẽ phải bảo hộ Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung, lại bất ngờ xuất hiện ở bờ Đông Hải.

Chỉ thấy y nhìn về phía Nữ Oa ở không xa, cười lạnh một tiếng nói: "Trường Nhĩ Định Quang Tiên!

Đồng tộc của ngươi tuy không có quan hệ huyết thống, nhưng dù sao cũng có tiếp xúc, sau khi xảy ra chuyện khó thoát khỏi nghi ngờ!" "Nếu bị tra ra manh mối, mạch Tu Di Sơn toàn là những kẻ không dễ chọc!

Chúng ta không thể có bất kỳ sự khinh suất nào!" Trong ánh mắt Quỷ Xa lúc này, một tia sợ hãi thoáng qua.

"A?" Trường Nhĩ Định Quang Tiên nghe vậy, nhớ lại những lời đồn về mạch Tu Di Sơn, toàn thân rùng mình, khuôn mặt tuấn tú vốn có lập tức trở nên do dự!

Quỷ Xa đương nhiên nhìn ra sự dao động của Trường Nhĩ Định Quang Tiên, lập tức mở miệng an ủi: "Chuyện này là do Nguyên Thủy Thánh Nhân nhà ta trù hoạch, Thông Thiên Thánh Nhân tùy thời hỗ trợ, nếu thật sự có chuyện còn có Lão Tử Thánh Nhân giúp đỡ, ngươi có gì phải lo lắng!" "Hơn nữa, chuyện này có ta ở đây, tự nhiên sẽ không để ngươi rơi vào nguy hiểm!

Ngươi chỉ cần..." Quỷ Xa nói một hồi lâu mới khiến tâm tình của Trường Nhĩ Định Quang Tiên bình tĩnh trở lại!

Sau đó một thời gian, Nữ Oa mấy lần theo thỏ tinh đi lại giữa

“Phát Cưu Sơn” và Đông Hải, đều bình an vô sự.

Cho nên dũng sĩ linh thú âm thầm bảo hộ Nữ Oa cũng đều thả lỏng cảnh giác.

Chương 373

Vì việc biên soạn «Thần Nông Bách Thảo Kinh» của Thần Nông đã đến thời khắc quan trọng nhất, Thính Yêu và tất cả dũng sĩ linh thú đều toàn lực giúp đỡ Thần Nông.

Do đó, khi Nữ Oa và thỏ tinh lại đi Đông Hải chơi, dũng sĩ linh thú đã không còn âm thầm bảo hộ nữa.

Lại qua mấy ngày, theo lời của thỏ tinh, ở bờ Đông Hải có thể thấy được "Hải Thị Thận Lâu" hiếm thấy.

Bởi vì trong Đông Hải Long Cung có một con Thận Long, do tu luyện nên sẽ định kỳ lên mặt biển nuốt nhả thiên địa linh khí, hình thành ảo cảnh đẹp mê hồn, nửa thật nửa giả.

Khi đó, các bộ lạc Nhân tộc ven biển sẽ đến bờ Đông Hải xem kỳ quan "Hải Thị Thận Lâu".

Nữ Oa sớm đã mong chờ được xem "Hải Thị Thận Lâu" trong truyền thuyết, nhưng khi lại tìm thỏ tinh để cùng đi Đông Hải chơi, lại không tìm thấy nó đâu.

Thế là Nữ Oa đợi hai ngày vẫn không thấy thỏ tinh xuất hiện, không muốn bỏ lỡ kỳ quan ba mươi sáu năm mới xuất hiện một lần, Nữ Oa đành phải tự mình lên đường, bước trên con đường đã rất quen thuộc.

Trên đường đi bình an vô sự, nhanh chóng đến bờ Đông Hải.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên ẩn thân trong bóng tối, trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn lại xen lẫn sợ hãi, vận chuyển công pháp, hai đạo hồng quang từ trong mắt bắn ra, kiểm tra hư không phía sau Nữ Oa.

Một lúc sau, Trường Nhĩ Định Quang Tiên cuối cùng cũng thở

phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ: “Tên Quỷ Xa chết tiệt, dùng danh nghĩa của Nguyên Thủy Thánh Nhân uy hiếp lợi dụ ta ra tay!

Bây giờ đến lúc động thủ thật thì lại chạy mất trước!” “Nhưng chủ ý của Quỷ Xa quả thực ổn thỏa, hậu bối đồng tộc của ta dưới sự sắp xếp của ta, trong tình huống hoàn toàn không biết gì đã tiếp cận Nữ Oa trước mấy năm, giành được sự tin tưởng của Thần Nông!” “Sau đó lại trong trạng thái vô cùng tự nhiên, nói về những chuyện kỳ lạ ở Đông Hải, khơi gợi ý niệm muốn đến Đông Hải chơi của Nữ Oa, sau đó để nó chủ động đưa ra yêu cầu ra ngoài Đông Hải, sau mấy lần từ chối mới miễn cưỡng đồng ý!” “Để đảm bảo sau này không để lại hậu họa, khiến mạch Tu Di Sơn tìm đến phiền phức, mấy lần đầu Nữ Oa đi chơi Đông Hải tuyệt đối không được để xảy ra chuyện!” “Có nhiều lần ra ngoài an toàn, lâu dần, cả Nữ Oa, Thần Nông, Thính Yêu đều quen với việc đó, thả lỏng cảnh giác!” “Lại dùng thiên địa kỳ quan ‘Hải Thị Thận Lâu’ do Thận Long trong Đông Hải Long Cung tạo ra để dụ dỗ Nữ Oa nhất định phải đến Đông Hải!

Đến lúc đó, trực tiếp để hậu bối của ta cố ý bị kẹt trong một hiểm địa không xa ‘Phát Cưu Sơn’, khó có thể thoát thân, cho dù Nữ Oa xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cũng không thể trách tội hậu bối đồng tộc của ta!” “Chỉ cần Nữ Oa vì sự chăm sóc không chu đáo của Thần Nông và Thính Yêu mà chết thảm ở Đông Hải, nhất định có thể khiến Thần Nông lòng mang áy náy, tâm cảnh khó có thể viên mãn.

Như vậy là đủ để Lão Tử Thánh Nhân, Nguyên Thủy Thánh Nhân và lão gia đưa ra các kế hoạch tiếp theo...” Trường Nhĩ Định Quang Tiên lúc này vô cùng đắc ý, chỉ chờ thời cơ là có thể hành động theo kế hoạch ban đầu.

“Hải Thị Thận Lâu” đã đến lúc xuất hiện!

Thận Long trong Long tộc là một tồn tại cực kỳ hiếm thấy.

Thời Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc xưng bá Hồng Hoang, Long tộc cũng chỉ có một con Thận Long, sở hữu thiên phú huyễn thuật cường đại, thực lực trong Long tộc chỉ sau Long Vương và Chúc Long.

Đáng tiếc, chính vì Thận Long quá mạnh mẽ, đã bị Ma Tổ La Hầu đố kỵ, sớm đã thiết kế đánh giết.

Từ đó về sau, Long tộc không bao giờ có Thận Long ra đời nữa.

Sau khi Ba Tiêu đạo nhân trao đổi chí bảo truyền thừa của Long tộc là "Long Châu" với Lão Quy Thừa Tướng, trả lại cho Long tộc, trong Đông Hải Long Tộc cuối cùng cũng có một ấu long dưới sự giúp đỡ của "Long Châu", đã thức tỉnh được một phần huyết mạch Thận Long.

Tuy không lợi hại như Thận Long ban đầu, nhưng cũng là cao thủ tuyệt đỉnh trong cùng cấp!

Thận Long trưởng thành vô cùng chậm chạp, Đông Hải Long Tộc dốc toàn lực của cả tộc cũng chỉ giúp nó trưởng thành đến cảnh giới Thiên Tiên.

Phương pháp tu luyện của Thận Long vô cùng đặc thù, phải mỗi ba mươi sáu năm lên mặt biển Đông Hải, dùng Long Châu hấp thu thủy khí Đông Hải, chuyển hóa thành thận khí của Thận Long, hoàn thiện tu luyện huyễn thuật của bản thân.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên là đệ tử tùy thị của Thông Thiên giáo chủ, tự nhiên biết tình hình của Thận Long trong Đông Hải Long Tộc, mới cùng Quỷ Xa định ra mưu kế hiện nay.

Chỉ thấy Lão Quy Thừa Tướng, Thanh Long, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng và toàn bộ cao thủ Đông Hải Long Tộc đều xuất động, bảo vệ xung quanh Thận Long.

Thận Long cuộn mình trên mặt biển phía trên "Thủy Tinh Cung" của Đông Hải Long Cung, miệng rồng mở lớn, Long Châu từ từ bay ra, lập tức như cá kình hút nước, hấp thu thiên địa linh khí, nhật nguyệt tinh hoa, thủy khí Đông Hải...

Bên trong Long Châu của Thận Long, từng luồng thận khí thần bí lưu động, từng cảnh tượng nửa thật nửa ảo nhanh chóng biến đổi...

Theo thận khí lan tỏa, một bức "Hải Thị Thận Lâu" khổng lồ xuất hiện giữa trời và biển!

Tất cả sinh linh của cả Đông Hải đều có thể thấy cảnh tượng quỷ dị hùng vĩ này.

Trong các bộ lạc Nhân tộc ven bờ Đông Hải sớm đã lưu truyền câu chuyện rằng mỗi ba mươi sáu năm sẽ xuất hiện "Hải Thị Thận Lâu".

Cho nên sau khi "Hải Thị Thận Lâu" xuất hiện, có không ít Nhân tộc hưng phấn đứng bên bờ biển ngóng trông, phát ra từng tràng kinh hô và bàn tán.

Nữ Oa cũng đứng trên một bãi biển, hứng khởi nhìn "Hải Thị Thận Lâu" đẹp mê hồn, chỉ cảm thấy chuyến đi mạo hiểm này không uổng công, cho dù về bị cha mẹ trách mắng cũng đáng.

Gần một ngày sau, Thận Long thu lại Long Châu, trở về Đông Hải Long Cung tiếp tục tu luyện.

Lão Quy Thừa Tướng, Thanh Long, Đông Hải Long Vương Ngao Quảng và các cao thủ Long tộc khác cũng lần lượt trở về "Thủy Tinh Cung".

Sau khi "Hải Thị Thận Lâu" biến mất, Nhân tộc trong các bộ lạc lân cận cũng lục tục trở về, dù sao cũng phải lao động, sinh sống, chỉ còn lại những đứa trẻ chơi đùa bên bờ biển.

Nữ Oa vẫn chưa hết hứng thú, chuẩn bị ở lại bờ Đông Hải thêm vài ngày, muốn nhặt thêm một ít vỏ sò ốc, làm cho cha mẹ những chiếc vòng cổ vỏ sò xinh đẹp.

Những đứa trẻ Nhân tộc gần đó thấy một cô bé lạ mặt, xinh đẹp, mặc quần áo vải thô tươm tất đang nhặt vỏ sò, liền tụ tập lại.

Sau một hồi trò chuyện, đám bạn nhỏ nhanh chóng quen thân.

Các bạn nhỏ khác đều là trẻ em ven biển, quen thuộc với vỏ sò ốc hơn Nữ Oa, liền nô đùa giúp Nữ Oa.

Nữ Oa và các bạn nhỏ đang nô đùa trên bãi biển đều không nhìn thấy, Trường Nhĩ Định Quang Tiên đang ẩn thân ở không xa chuẩn bị động thủ!

Chỉ thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên tay liên tục bấm pháp quyết, nước biển dần dần ngưng tụ thành một con thủy long sống động như thật.

Sau đó, Trường Nhĩ Định Quang Tiên vung tay, mấy miếng vảy rồng của tam thái tử Đông Hải Long Cung là Ngao Bính rơi lên thân thủy long.

Con thủy long hung hãn "ầm" một tiếng từ Đông Hải nhảy vọt lên, nhe nanh múa vuốt lao về phía Nữ Oa bên bờ biển!

"Rồng!" "Rồng lên khỏi mặt nước rồi!" "Rồng ăn thịt người rồi!" ...

Những đứa trẻ đang cùng Nữ Oa nhặt vỏ sò ốc trên bãi biển nhìn thấy thủy long kinh hãi la hét, trong mắt chúng, con thủy long này giống hệt Long tộc trong truyền thuyết, liền toán loạn bỏ chạy.

Nữ Oa đang ở trên bãi biển thấy vậy cũng chuẩn bị chạy trốn, nhưng dưới chân vốn không có gì bỗng xuất hiện một cọng rong biển, quấn chặt lấy đôi chân nàng.

Khoảnh khắc tiếp theo, một con sóng lớn ập đến, cuốn Nữ Oa vào trong nước biển.

Nữ Oa bơi lội không tệ, vùng vẫy hai tay muốn bơi vào bờ.

Theo lý mà nói, Nữ Oa cũng có tu vi, căn bản không thể nào bị đuối nước, cho dù bị đuối nước cũng có đủ năng lực tự cứu.

Nhưng rong biển quấn chặt lấy đôi chân nàng, từng con sóng liên tiếp ập đến, khiến nàng hoa mắt chóng mặt, từng luồng sức mạnh thần bí khiến toàn thân nàng vô lực, không thể ngưng tụ được nửa điểm pháp lực.

"Vút!" Nữ Oa dùng hết sức lực, dùng thần niệm thúc đẩy, tế ra một thanh đoản kiếm pháp khí.

"Phập!

Phập!

Phập!" Đoản kiếm chém mạnh vào cọng rong biển quấn quanh hai chân, nhưng không có hiệu quả.

"Gào!" Thủy long một ngụm nuốt chửng Nữ Oa đang giãy giụa vào bụng.

Nước biển tràn vào miệng Nữ Oa, nàng lập tức cảm thấy ngạt thở dữ dội, ý thức dần dần mơ hồ.

Ngay khi Nữ Oa sắp hôn mê, một cọng lông phượng đột nhiên bay ra từ trong cơ thể nàng, bắn ra ánh sáng, lơ lửng trên đỉnh đầu.

Một ngọn phượng hoàng thần hỏa từ cọng lông phượng bắn ra, lập tức thiêu rụi cọng rong biển quấn quanh Nữ Oa thành tro bụi, nước biển bao bọc nàng cũng bị thiêu đốt sạch sẽ.

Chương 374

Thủy long phát ra một tiếng kêu thảm, đầu rồng bị ngọn lửa từ cọng lông phượng bắn ra làm nổ tung thành từng đóa bọt nước.

Nữ Oa ngồi trên lưng một con hỏa phượng do cọng lông phượng huyễn hóa ra, bay vút lên trời.

"Chuyện gì vậy?" Trường Nhĩ Định Quang Tiên đang ẩn thân trong bóng tối vốn đã nắm chắc phần thắng, không ngờ lại xảy ra biến cố, trong lòng kinh hãi, "Nữ Oa sao lại có lông phượng hộ thân!" "Hừ!

Chỉ một cọng lông phượng cỏn con, cũng dám phá hỏng đại sự của bản tiên!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên nghĩ đến những lợi ích mà Quỷ Xa đã hứa sau khi thành công, liền cắn răng, mười ngón tay bay lượn, hai tay liên tục bấm pháp quyết.

"Vút!

Vút!

Vút!" Chín con thủy long từ Đông Hải bay lên, tấn công về phía hư ảnh phượng hoàng đang chở Nữ Oa.

Từng cột nước, quả cầu nước và các pháp thuật khác lập tức nhấn chìm hư ảnh phượng hoàng và bóng dáng Nữ Oa.

"Tiểu nhân phương nào, lại dám lén lút hạ độc thủ!" Bỗng nhiên, một tiếng quát lớn vang lên từ bờ Đông Hải.

Thập Nhị Sinh Tiêu chi "Thân Hầu" Xích Khào Mã Hầu, vai vác một cây Tiên Thiên Linh Bảo "Tấn Thiết Côn", chân đạp tường vân, tiếng nói chưa dứt, đã đến gần Nữ Oa.

"Kẻ giấu đầu lòi đuôi!

Chỉ dám dùng tà thuật hại người!

Cho ta nổ tung!" Xích Khào Mã Hầu tu luyện theo Ngọc Đỉnh Chân Nhân là «Bát Cửu Huyền Công», tinh thông bảy mươi hai phép biến hóa!

Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên biết chuyện Nữ Oa chết đuối khi chơi ở Đông Hải, hóa thành chim, tên là "Tinh Vệ", lập lời thề lấp bằng Đông Hải trong điển tích "Tinh Vệ Điền Hải"!

Y cũng đoán được nhất định có người âm thầm ra tay, muốn khiến Thần Nông lòng mang áy náy, tâm cảnh không thể viên mãn, làm cho sau khi thành Thánh Hoàng cũng không thể công hành viên mãn!

Cho nên sau khi đoàn người Thần Nông dừng chân tại "Phát Cưu Sơn", Ba Tiêu Thiên Tôn đã hạ lệnh, để Xích Khào Mã Hầu giỏi ẩn giấu hành tung, dùng bảy mươi hai phép biến hóa, bảo vệ bên cạnh Nữ Oa.

Xích Khào Mã Hầu thân là một trong Tứ Đại Linh Hầu, "hiểu âm dương, biết nhân sự, giỏi xuất nhập, tránh tử diên sinh", sau khi luyện «Bát Cửu Huyền Công», nắm giữ "Thất Thập Nhị Biến", cho dù là Chuẩn Thánh đại năng như Quỷ Xa hơi sơ suất cũng không thể phát hiện ra tung tích của hắn.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" Xích Khào Mã Hầu vừa ra tay đã trực tiếp đập nát toàn bộ chín con thủy long, hóa thành từng giọt nước biển, rơi xuống biển.

"Nữ Oa tiểu oa nhi đừng sợ!

Có Hầu sư thúc ở đây, ai dám làm càn!" Xích Khào Mã Hầu vung cây "Tấn Thiết Côn" trong tay, hư không dấy lên từng trận gợn sóng.

Lông phượng cảm ứng được Nữ Oa không còn nguy hiểm đến tính mạng, liền thu lại hư ảnh hỏa phượng, hóa thành bản thể chui lại vào trong cơ thể Nữ Oa.

Xích Khào Mã Hầu vươn tay, đặt Nữ Oa lên vai, ngạo nghễ nhìn quanh bốn phía.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên trốn trong bóng tối cười lạnh liên tục, thầm mắng: "Hừ!

Chỉ là một Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần của Nhân tộc, đệ tử đời thứ ba của mạch Tu Di Sơn, mà cũng dám nói năng ngông cuồng như vậy sao?

Nếu không phải bản tiên không tiện lộ diện, trong khoảnh khắc có thể khiến ngươi thân tử đạo tiêu!" "Quần Long Xuất Hải!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong tay thúc đẩy pháp quyết.

Hắn không dám bộc lộ khí tức của mình, nên cũng không dám thi triển Thượng Thanh tiên pháp, càng không dám sử dụng bản lĩnh sở trường, chỉ có thể thi triển pháp thuật vu oan giá họa cho Long tộc mà Quỷ Xa đã truyền thụ, triệu hồi ra số lượng lớn thủy long để phát động tấn công.

Trong Đông Hải lại có mấy chục con thủy long bay lên, gào thét rít gào vây chặt Xích Khào Mã Hầu và Nữ Oa.

Xích Khào Mã Hầu gầm lên một tiếng giận dữ, thân thể phình to, hiện ra nhục thân cường đại, "Tấn Thiết Côn" trong tay đập, đâm, quét, chọc, múa...

Thủy long vừa hơi đến gần đã bị "Tấn Thiết Côn" đánh tan.

Nhưng Trường Nhĩ Định Quang Tiên là tùy thị tiên nhân của Thông Thiên giáo chủ, pháp lực cao cường, thủy long hết con này đến con khác, chém không hết, giết không tuyệt!

Xích Khào Mã Hầu chiến đấu suốt một ngày một đêm vẫn không thể thoát khỏi vòng vây của bầy rồng!

"Hừ hừ!

Một con khỉ có chút sức mạnh mà cũng dám kiêu ngạo trước mặt bản tiên!

Dù sao cũng có nhị sư bá Nguyên Thủy Thánh Nhân che đậy thiên cơ, không bằng nhân cơ hội này chém giết nó!

Khiến cho Thập Nhị Địa Chi của Tu Di Sơn không còn đầy đủ!

Địa Hoàng Thần Nông không thể viên mãn chứng đạo..." Trên khuôn mặt anh tuấn của Trường Nhĩ Định Quang Tiên lóe lên một tia sát khí, hai mắt hồng quang lấp lóe bất định!

"Nhưng Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần dù sao cũng là chuyện trọng đại, lại có công đức khí vận hộ thể!

Chém giết nó liệu có ảnh hưởng gì không!" Hậu quả nghiêm trọng, Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng vẫn có chút do dự.

"Nhưng, Quỷ Xa đã chuyển lời pháp chỉ của nhị sư bá Nguyên Thủy Thánh Nhân, nếu có thể phá hoại công lao của Tu Di Sơn phụ trợ Địa Hoàng Thần Nông, khơi mào ân oán giữa Tu Di Sơn, Nhân tộc và Đông Hải Long Tộc!

Sau này nhất định sẽ cho ta đủ lợi ích!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên lúc này lại không khỏi động lòng.

"Nếu có thể chém giết Xích Khào Mã Hầu và Nữ Oa, giữa Tu Di Sơn, Thần Nông và Đông Hải Long Tộc tất nhiên sẽ nảy sinh huyết hải thâm cừu!

Ta liền có thể hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của nhị sư bá Nguyên Thủy Thánh Nhân!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên trầm tư.

“Chuyện này tuy có nguy hiểm, nhưng Thông Thiên lão gia đối với ta vô cùng yêu thương, sau này ta chỉ cần khổ sở cầu xin, lão nhân gia cũng sẽ không bỏ mặc ta!

Tam Thanh nhất thể!

Ta toàn lực hoàn thành việc này để đả kích khí thế của Tu Di Sơn, chắc chắn đại sư bá Lão Tử Thánh Nhân cũng sẽ ra tay!

Tam Thanh Thánh Nhân liên thủ, nhất định có thể tiêu trừ hậu họa của việc ta chém giết Xích Khào Mã Hầu!” Trường Nhĩ Định Quang Tiên suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cũng hạ quyết tâm, chuẩn bị hạ sát thủ!

“Ầm!” Cùng với việc Trường Nhĩ Định Quang Tiên toàn lực ra tay, mặt biển Đông Hải vốn sóng yên biển lặng lại nổi lên sóng lớn cuồn cuộn, vô số thủy long lại bay lên trời, hướng về phía Xích Khào Mã Hầu đang khổ chiến không lùi để vây giết.

“Tiểu nhân phương nào, lại dám dùng pháp thuật giả mạo Long tộc để hành hung tác ác tại bờ Đông Hải!” Trong hư không truyền ra một tiếng quát lớn.

Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần chi “Thìn Long” Thanh Long tiên tử lóe mình xuất hiện bên cạnh Xích Khào Mã Hầu không xa.

Sau khi Dư Hóa Long từ một con cá chép bình thường tu luyện thành Kim Long, triệu hồi ra Tiên Thiên dị bảo “Long Môn”, Thanh Long tiên tử là con trúc diệp thanh đầu tiên nhảy qua Long Môn, thành công tiến hóa thành Thanh Long.

Theo lời mời của Lão Quy Thừa Tướng, Thanh Long tiên tử từng cùng Dư Hóa Long đến Đông Hải Long Cung làm khách, tiếp nhận truyền thừa Long tộc trong “Long Châu”.

Thân là sinh linh bình thường vượt Long Môn hóa rồng, Thanh

Long tiên tử và Dư Hóa Long vừa có thiên phú của Yêu tộc, vừa có thiên phú của Long tộc, học được rất nhiều.

Cho nên Thanh Long tiên tử đối với Long tộc vô cùng quen thuộc, vừa xuất hiện đã lập tức phát hiện ra vô số thủy long kia tuy trông có vẻ uy mãnh, nhưng không phải là pháp thuật của Long tộc thực sự.

"Lại có khí tức của tam thái tử Đông Hải Long Vương Ngao Bính!" Thanh Long tiên tử khẽ hừ một tiếng, đã nhận ra có gian trá.

"Vút!" Thanh Long tiên tử ngửa mặt lên trời hú dài, phát ra một tiếng long ngâm, lập tức hiện ra bản thể Thanh Long, miệng rồng mở lớn, một trận cuồng phong từ trong miệng sinh ra, lực hút cường đại hút toàn bộ thủy long đầy trời vào bụng.

Chương 375

"Bốp!" Mấy miếng vảy rồng có khí tức nồng đậm của Ngao Bính, cùng với mấy cục máu rồng bị Thanh Long tiên tử tách ra, rơi vào trong móng rồng của nàng.

"Gào!" Thanh Long tiên tử phát ra một tiếng long ngâm vang dội, vang vọng trời đất, Đông Hải Long Cung chấn động.

Lão Quy Thừa Tướng, Đông Hải Long Vương, Thanh Long vừa mới trở về "Thủy Tinh Cung" đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Con rắn xanh nhỏ kia...

à!

Không đúng!

Con rồng xanh nhỏ kia!

Xảy ra chuyện gì vậy?" Trong Đông Hải Long Cung, Lão Quy Thừa Tướng đưa mắt nhìn về phía hư không, nhưng bị tầng tầng sương mù che khuất, cho dù với tu vi của lão cũng không thể nhìn rõ tình hình ở bờ Đông Hải cách đó không xa.

"Lão Quy Thừa Tướng!

Chuyện gì vậy?" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng hỏi.

"Không rõ, có thể che đậy thiên cơ khiến lão quy ta cũng không nhìn ra được một chút dấu vết, chỉ có Thánh Nhân ra tay mới làm được!" Đôi mắt nhỏ như hạt đậu của Lão Quy Thừa Tướng đảo liên tục.

"Có phải là âm mưu nhắm vào Đông Hải Long Tộc chúng ta không!

Dù sao thì việc có tộc nhân lại thức tỉnh huyết mạch Thận Long, nhất định sẽ khiến người ngoài đố kỵ, e rằng sẽ tìm cách đả áp Đông Hải Long Tộc chúng ta!

Thậm chí sẽ thiết kế để nhân lúc Thận Long chưa trưởng thành mà đánh giết!" Thanh Long, hiện là một trong Tứ Linh, là tộc nhân tiếp xúc nhiều nhất với thế giới bên ngoài, sâu sắc biết rõ tình thế biến ảo khôn lường của thế giới Hồng Hoang hiện nay, nên vô cùng lo lắng nói.

"Dù thế nào đi nữa!

Cứ dĩ bất biến ứng vạn biến!

Chúng ta không ra khỏi 'Thủy Tinh Cung', xem chúng có thể làm gì chúng ta!" Lão Quy Thừa Tướng trầm tư một lúc, cuối cùng quyết định.

"Được!

Vậy ta liền hạ lệnh cho tất cả tộc nhân không được ra ngoài, khóa chặt 'Thủy Tinh Cung'!

Xem chúng có thể làm gì!" Đông Hải Long Vương Ngao Quảng lập tức hạ lệnh.

Bên bờ Đông Hải, Thanh Long tiên tử vốn định dùng tiếng long ngâm để dụ cao thủ Đông Hải Long Tộc ra, biết đâu có thể ép được kẻ chủ mưu sau lưng, không ngờ Đông Hải Long Tộc quá cẩn thận, lại co đầu rụt cổ không ra!

"Hắc hắc!

Đông Hải Long Tộc cũng biết điều đấy, nếu dám ra tay, nhất định sẽ khiến chúng tổn thất thảm trọng!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng thầm cười.

Thông Thiên giáo chủ trước mặt Lão Tử Thánh Nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn vì thứ bậc trưởng ấu mà nhiều lần chịu thiệt, nhưng đối ngoại lại là một người có tính cách bá đạo, hiếu thắng.

Đông Hải là đại bản doanh của Tiệt giáo, một núi không thể có hai hổ, nằm bên giường há để người khác ngáy, Thông Thiên giáo chủ sớm đã có ý đả áp Đông Hải Long Cung, mở rộng phạm vi thế lực trong Đông Hải.

Chỉ là vẫn luôn khổ vì không có cơ hội và cớ.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng hiểu rõ, chỉ cần Đông Hải Long Tộc dám động thủ với hắn, bất kể vì nguyên nhân gì, Thông Thiên giáo chủ nhất định sẽ nhân cơ hội đả áp Đông Hải Long Tộc.

Thanh Long tiên tử là sinh linh bình thường dốc hết sức lực tranh đoạt một tia thiên cơ mới có được thành tựu như ngày hôm nay, không có vẻ cao ngạo như Xích Khào Mã Hầu.

Từ việc đối phương có thể lấy được vảy rồng và máu rồng của tam thái tử Đông Hải Long Vương Ngao Bính, có thể mô phỏng công pháp Long tộc, và thúc đẩy vô số thủy long, nàng có thể đoán ra tu vi của kẻ thủ ác trong bóng tối tuyệt đối vượt xa mình.

Cho nên ngay từ khi xuất hiện, Thanh Long tiên tử đã không có ý định dùng sức mạnh của mình và Xích Khào Mã Hầu để đối kháng cường địch, thấy tiếng long ngâm không như mong muốn gọi được Đông Hải Long Tộc.

Thanh Long tiên tử cũng không dám chậm trễ nữa, trực tiếp thúc đẩy bí pháp, cây "Thoán Thiên Dương" tương ứng với nàng lập tức bùng phát một đạo quang mang thông thiên triệt địa.

"Thân Hầu huynh đệ, đối phương là đại năng, tu vi vượt xa chúng ta, đừng cố sức!" Thanh Long tiên tử truyền âm khuyên nhủ.

“Hừ!” Xích Khào Mã Hầu tuy không tình nguyện, nhưng cũng biết mình không phải đối thủ của kẻ đứng sau, nên cũng thúc đẩy bí pháp, “Thoán Thiên Dương” tương ứng với hắn cũng bùng phát quang mang mạnh mẽ.

“Ầm!

Ầm!

Ầm!” Gần như cùng lúc, mười hai cây “Thoán Thiên Dương” phân bố khắp Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu và Nam Thiệm Bộ Châu, phụ trợ cho “Thông Thiên Kiến Mộc” chống đỡ trời đất, đồng loạt bùng phát quang mang chói lòa thông thiên triệt địa!

Tử Thử, Sửu Ngưu, Dần Hổ, Mão Thỏ... hư ảnh của Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần lần lượt xuất hiện trên “Thoán Thiên Dương” của mình.

Tiếng chuột kêu, tiếng trâu rống, tiếng hổ gầm, tiếng thỏ kêu... lần lượt vang lên, hô ứng lẫn nhau, chấn động cả vũ trụ.

Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần đồng khí liên chi, tương hỗ liên quan, trong lúc quang mang của mười hai cây “Thoán Thiên Dương” lấp lánh, mười vị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần còn lại lần lượt vượt qua khoảng cách xa xôi, hiện thân trên cây “Thoán Thiên Dương” gần bờ Đông Hải nhất.

“Vút!

Vút!

Vút!” Chưa đợi Trường Nhĩ Định Quang Tiên hoàn hồn, Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần đã tụ tập lại một chỗ.

“Đa tạ các vị huynh đệ tỷ muội kịp thời chi viện!” Thanh Long tiên tử thấy vậy trong lòng vui mừng, lập tức nhẹ nhõm, hóa thành một vị

tiên tử áo xanh, mỉm cười nói.

"Huynh đệ tỷ muội nhà mình, cần gì khách khí!" Bì Lam Bà, người có tu vi cao nhất trong Thập Nhị Sinh Tiêu hiện tại, mỉm cười duyên dáng nói, "Có chuyện khó khăn gì mà lại cần cả Thập Nhị Sinh Tiêu chúng ta tụ họp vậy?" "Thập Nhị Sinh Tiêu Sưu Địa Đại Pháp!" Thanh Long tiên tử đột nhiên khẽ quát một tiếng, Thập Nhị Sinh Tiêu lập tức kết thành trận pháp, một luồng khí tức thần bí từ trên người họ lan tỏa ra.

"Phập!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên đang ẩn thân ở không xa, thấy tình thế không ổn, đang chuẩn bị lén lút rời đi, đột nhiên cảm giác bị thiên địa chi thế khóa chặt, căn bản không thể độn hình.

Bí pháp ẩn nấp quanh thân cũng bị "Thập Nhị Sinh Tiêu Sưu Địa Đại Pháp" phá trừ, lập tức hiện ra thân hình của Trường Nhĩ Định Quang Tiên!

"Ngươi là tiểu nhân phương nào!

Dám âm thầm mưu hại con gái của Thần Nông, ý đồ đánh giết Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần!

Dám giả thần giả quỷ dùng vảy và máu rồng của tam thái tử Đông Hải Long Vương Ngao Bính để vu oan giá họa!" Thanh Long tiên tử thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên hiện thân, lập tức nghiêm giọng quát hỏi!

"Chỉ là một con ngụy long mà cũng dám huyết khẩu phún nhân, vu miệt bản tiên!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên thấy hành tung bại lộ, chỉ có thể một mực chối bay chối biến, mới có khả năng toàn thân trở ra.

"Hừ!

Lũ tiểu bối các ngươi đừng vô lễ!

Bản tiên là Trường Nhĩ Định Quang Tiên, tùy thị tiên nhân của Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên thấy Thập Nhị Sinh Tiêu khí thế liên kết, thực lực không hề yếu hơn mình bao nhiêu, lập tức không còn ý định cứng đối cứng.

Trường Nhĩ Định Quang Tiên lập tức nói rõ lai lịch, mang ra chỗ dựa của mình là Thông Thiên giáo chủ: "Bản tiên chỉ đi ngang qua đây, không muốn tham gia vào tranh đấu giữa Long tộc và mạch Tu Di Sơn, nên mới ẩn nấp thân hình!

Các ngươi lại dám hồ đồ vu khống, đừng quên Đông Hải cho đến Đông Thắng Thần Châu đều là địa bàn của Tiệt giáo ta!" Tuy kế hoạch hoàn mỹ ban đầu đã thất bại bất ngờ, khiến Trường Nhĩ Định Quang Tiên hiện tại hoảng loạn, nhưng chỉ cần lúc này có thể thoát khỏi Thập Nhị Sinh Tiêu, chạy trốn khỏi nơi xảy ra chuyện, luôn có cách để bù đắp cục diện hiện tại.

Chương 376

Trường Nhĩ Định Quang Tiên tự tin rằng dựa vào nhân duyên của mình trong Tiệt giáo, địa vị quan trọng trong lòng Thông Thiên giáo chủ, và giao tình với Nguyên Thủy Thiên Tôn của Xiển giáo, hắn vẫn có thể toàn thân trở ra.

Bì Lam Bà nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên vẫn còn cứng miệng, không hề nể nang, cười khà khà quái dị!

"Hắc hắc! 'Thập Nhị Sinh Tiêu Sưu Địa Đại Pháp' của chúng ta là lợi dụng lý của thiên can địa chi, mượn sức mạnh của trời đất để thôi diễn vô thượng chi pháp!" "Vừa rồi đã dùng một lượng nhỏ khí tức ẩn chứa trong pháp thuật tấn công Thân Hầu huynh đệ và ta, dùng bí pháp truy ngược lại kẻ đứng sau, chắc chắn không sai!

Pháp này là thiên địa chính đạo, vạn vô nhất thất!

Bất luận tên giặc là thân phận gì, bị ta bắt quả tang thì đừng hòng chối cãi!" Thanh Long tiên tử cười lạnh liên tục.

"Đừng nói chỉ là một tùy thị tiên nhân nhỏ bé, cho dù là đệ tử thân truyền của Tiệt giáo, dám âm mưu hãm hại mạch Tu Di Sơn chúng ta, tập kích Thập Nhị Sinh Tiêu, ám sát ấu nữ của Thần Nông, những tội lớn này đủ để ngươi thân tử đạo tiêu!" Xích Khào Mã Hầu vung "Tấn Thiết Côn" trong tay, giận dữ mắng.

"Hừ!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên tuy hoảng nhưng không loạn, hừ lạnh một tiếng nói, "Lũ tiểu bối các ngươi, không có tư cách đối thoại với bản tiên!

Hôm nay bản tiên không muốn dây dưa với các ngươi, nếu không phục, hãy bảo trưởng bối trong sư môn của các ngươi đến Kim Ngao Đảo!" Nói đoạn, hồng quang trong hai mắt Trường Nhĩ Định Quang

Tiên bùng phát.

Bản thể của hắn đặc thù, hai mắt trời sinh có dị năng, có thể phát ra thần thông mê hoặc tâm thần người khác cùng nhiều diệu dụng khác.

Chỉ riêng "mị hoặc thần thông", tuy không có lực sát thương mạnh mẽ, nhưng vẫn mang lại cho Trường Nhĩ Định Quang Tiên nhiều lợi ích.

Cho dù bình thường không chủ động thúc đẩy thiên phú thần thông, "mị hoặc thần thông" cũng có thể khiến đồng môn trong Tiệt giáo đối với Trường Nhĩ Định Quang Tiên nảy sinh hảo cảm, nguyện ý kết giao.

Vì giỏi ngụy trang, lấy lòng, lại có thiên phú thần thông tăng hảo cảm, ngay cả Thông Thiên giáo chủ cũng nhìn hắn bằng con mắt khác, phá lệ cho hắn trở thành tùy thị tiên nhân, và vô cùng tin tưởng, trọng dụng!

Huống chi tu vi của Trường Nhĩ Định Quang Tiên cao hơn Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần rất nhiều.

Cho nên, trong lúc không đề phòng, Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần đột nhiên cảm thấy nguyên thần chấn động, cảm xúc thù địch đang bùng cháy trong lòng thoáng chốc biến mất, ngược lại còn cảm thấy Trường Nhĩ Định Quang Tiên phong thần tuấn tú, lòng sinh hảo cảm!

"Thôi đi!

Đồ vô sỉ, lại dám lén thi triển tà thuật mê hoặc người khác!

Tìm chết!" Bỗng nhiên lại có một tiếng quát lớn vang lên, một đạo thất thải thần quang từ xa đến gần, nhanh chóng tiếp cận.

Tiếng nói chưa dứt, một bóng người mặc thất thải hà y đã đứng

sừng sững tại chỗ, mày ngang mắt dọc giận dữ nhìn Trường Nhĩ Định Quang Tiên.

"Con nhãi ranh!

Dám nói chuyện với bản tiên như vậy!" Trong mắt Trường Nhĩ Định Quang Tiên lóe lên hung quang.

Tuy không dám công khai đánh giết Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần, nhưng nữ tử trước mắt rõ ràng không phải là đệ tử của đại giáo nào quen thuộc, nên lập tức chuẩn bị trút hết cơn giận lên người này!

"Hừ!

Mắt chó của ngươi mù rồi sao!

Tùy thị tiên nhân của Thông Thiên giáo chủ à!

Bản tiên tử cũng là thị nữ thân cận của Thánh Nhân Tây Vương Mẫu nương nương!" Người đến chính là Thái Vân tiên tử!

Thái Vân tiên tử gần đây đang chăm sóc tiên thảo linh dược trong "Bồng Lai Tiên Đảo", đột nhiên thấy "Thoán Thiên Dương" có dị tượng xông lên trời, nơi xảy ra chuyện lại ở bờ Đông Hải, nên vội vàng đến xem xét.

"Thái Vân tiên tử bên cạnh Tây Vương Mẫu nương nương?" Trường Nhĩ Định Quang Tiên nghe vậy trong lòng kinh hãi!

"Chính là bản tiên tử!

Hôm nay hành vi ác độc của Trường Nhĩ Định Quang Tiên đã bị bắt quả tang!

Ngoan ngoãn theo bản tiên tử về Tu Di Sơn lĩnh phạt, nếu không đừng trách bản tiên tử ra tay độc ác!" Thái Vân tiên tử vẫn là tính cách nóng nảy như lửa.

Cũng chính vì vậy, Thái Vân tiên tử vẫn luôn khó có thể thông qua thử thách "Luyện Tâm Lộ", không thể giống như Bì Lô Tiên chính thức bái sư, đến nay vẫn là thị nữ của Tây Vương Mẫu nương nương.

Tuy thân phận không đổi, nhưng tu vi của Thái Vân tiên tử hiện tại đã khác xưa một trời một vực!

"Nực cười!

Bản tiên muốn đi!

Xem ai có thể cản được!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên trong lòng càng lúc càng sốt ruột, không dám trì hoãn nữa, buông một câu ngoan độc, toàn lực thúc đẩy "mị hoặc thần thông", hồng quang trong hai mắt lại lần nữa bùng phát.

Một tầng hồng quang nhàn nhạt lan tỏa ra, bao trùm cả Thái Vân tiên tử và Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần vào trong.

"Tìm chết!" Thái Vân tiên tử thấy vậy cười lạnh liên tục!

Chỉ thấy đôi tay ngọc ngà của Thái Vân tiên tử khẽ tung ra, "Trạc Mục Châu" quang hoa rực rỡ được tế lên!

"Trạc Mục Châu" là bản mệnh pháp bảo do Thái Vân tiên tử tinh tâm luyện chế, ban đầu chỉ là cấp bậc Cực phẩm Pháp bảo, nhưng từ khi theo Tây Vương Mẫu nương nương, nàng cũng nhận được không ít thiên tài địa bảo, toàn bộ đều luyện vào trong "Trạc Mục Châu".

Cho nên Thái Vân tiên tử đã cứng rắn nâng cấp "Trạc Mục Châu" lên cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo!

Tây Vương Mẫu nương nương cũng rất quan tâm đến Thái Vân tiên tử, liền dùng "Càn Khôn Đỉnh" giúp nàng phản bản hoàn nguyên "Trạc Mục Châu", từ Hậu Thiên biến thành Tiên Thiên, trở thành một kiện Tiên Thiên Linh Bảo!

Lúc này, Thái Vân tiên tử tế ra "Trạc Mục Châu" phóng ra vô số thần quang, chuyên làm tổn thương mắt người, chính là khắc tinh của thiên phú thần thông phát ra từ hai mắt của Trường Nhĩ Định Quang Tiên!

Thiên phú thần thông từ hai mắt của Trường Nhĩ Định Quang Tiên lập tức bị "Trạc Mục Châu" đánh tan, sương mù màu hồng nhạt lập tức bị thất thải thần quang xung kích tan biến không còn một mảnh.

"Phụt!

Phụt!" Đôi mắt của Trường Nhĩ Định Quang Tiên vốn như được điêu khắc từ hồng ngọc cực phẩm, gần như đồng thời nổ tung, hai đám sương máu lan tỏa.

"A!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên lập tức phát ra một tiếng kêu thảm vô cùng thê lương, đau đớn đến mức không ngừng lăn lộn trên tường vân dưới chân!

"Tiện tỳ!

Dám ám hại bản tiên!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên chửi ầm lên, cố gắng chống đỡ vận chuyển Thượng Thanh tiên pháp để chữa thương.

Một lát sau, sương máu bao phủ đầu lâu của Trường Nhĩ Định Quang Tiên cuối cùng cũng tan đi, nhưng Thượng Thanh tiên pháp vẫn khó có thể khiến đôi mắt của hắn hồi phục, hốc mắt trống rỗng khiến vẻ mặt của hắn càng thêm hung tợn đáng sợ!

"Chết tiệt!

Bản tiên tuyệt không để yên cho ngươi!" Trường Nhĩ Định Quang Tiên gào thét.

"Dễ dàng bỏ qua ư, phải hỏi xem bản tiên tử có đáp ứng hay không!" Thải Vân tiên tử tính tình nóng nảy, bùng lên ngay lập tức,

làm sao có thể trơ mắt nhìn Trường Nhĩ Định Quang tiên dương oai diễu võ ngay trước mặt mình.

"Bùm!" Thải Vân tiên tử vung tay đánh ra mấy đạo tiên pháp, khiến Trường Nhĩ Định Quang tiên luống cuống tay chân!

"Thải Vân sư thúc xin bớt giận!

Chuyện này cần gì phiền sư thúc ra tay, người đã phá giải được thần thông Mị Hoặc khó nhằn nhất, việc còn lại cứ giao cho chúng ta!

Nhân quả Trường Nhĩ Định Quang tiên phục sát Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần Phiên, xin giao cho đám vãn bối bọn ta xử lý đi!" Bì Lam bà bước ra mở lời.

Chương 377

Bì Lam bà già dặn điềm tĩnh, tâm tư tinh tế, Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần vốn là ứng vận mà sinh ra nhân cơ hội Địa Hoàng Thần Nông thành đạo, so với Thải Vân tiên tử, chuyện này quả thực giao cho bọn họ xử trí thích hợp hơn.

Hơn nữa, Thập Nhị Sinh Tiêu còn có một phương diện cân nhắc khác!

"Thôi được!" Thải Vân tiên tử tuy tâm tính bốc đồng còn kém, nhưng đã ở Tu Di Sơn nhiều năm như vậy cũng không phải vô ích, cuối cùng cũng có chút tiến bộ.

Vì thế Thải Vân tiên tử nghe lời Bì Lam bà, gắng gượng nén lại sự thôi thúc muốn tự mình ra tay, bay lùi về sau, đón lấy Nữ Oa vào lòng.

Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần đồng thời tiến lên, bày ra trận pháp theo Thập Nhị Địa Chi, vây khốn Trường Nhĩ Định Quang tiên.

"Thập Nhị Địa Chi, Thiên Địa Gia Tỏa!" Bì Lam bà trầm giọng hô lớn.

Chỉ thấy mười hai cột sáng từ trên người mười hai vị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần bắn ra, hình thành một quả cầu ánh sáng bảy màu khổng lồ, bao trùm cả Trường Nhĩ Định Quang tiên vào bên trong.

Một luồng sức mạnh vĩ đại thần bí của trời đất giáng xuống, rơi lên người Trường Nhĩ Định Quang tiên, khiến y có cảm giác như bị một gông cùm vô hình trói buộc, căn bản không thể phát huy được thực lực chân chính!

"To gan!" Trường Nhĩ Định Quang tiên lúc này vừa tức vừa giận!

Để tiện cho Quỷ Xa và Trường Nhĩ Định Quang tiên hành động, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tự mình ra tay che đậy thiên cơ.

Để bảo mật, Trường Nhĩ Định Quang tiên còn dùng phép điều các đệ tử Tiệt giáo ở khu vực lân cận đi nơi khác.

Trường Nhĩ Định Quang tiên không thể nào ngờ rằng, những thủ đoạn này giờ đây lại khiến y rơi vào hiểm cảnh, cô lập không ai cứu giúp.

Bờ Đông Hải xảy ra động tĩnh lớn như vậy, mà người của Tiệt giáo lại không hề hay biết.

Thông Thiên giáo chủ thân là Thánh nhân đương nhiên sớm đã nhận ra sự bất thường ở bờ Đông Hải, nhưng khi thôi diễn thiên cơ lại không thu được kết quả gì.

Y cũng biết khoảng thời gian này chính là lúc Thận Long, một dị chủng mới sinh của Đông Hải Long tộc, đang thể hiện dị tượng "Hải Thị Thận Lâu".

Đang do dự có nên đến xem xét hay không, sau đó Thông Thiên giáo chủ lại phát hiện dị tượng xảy ra với "Thoán Thiên Dương" đại diện cho Thập Nhị Địa Chi.

Điều này hoàn toàn dập tắt ý định đến xem xét của Thông Thiên giáo chủ, bởi vì Thông Thiên giáo chủ biết có Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn ở trên đè nặng, cơ hội làm sư phụ của Tam Hoàng Nhân tộc không có duyên với Tiệt giáo, nên cũng không muốn tham gia vào.

Theo sự vận chuyển của trận pháp Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần, lực lượng Thập Nhị Địa Chi lưu chuyển không ngừng trên người họ, chiếc gông cùm trời đất vô hình đè nén trên người Trường Nhĩ Định Quang tiên dần dần trở nên hữu hình!

Trường Nhĩ Định Quang tiên bị đạo Thiên Địa Gia Tỏa này áp chế đến mức hiện ra nguyên hình, là một con thỏ toàn thân trắng như tuyết, có đôi tai thật dài, đôi mắt vốn như hồng ngọc đã bị "Trạc Mục Châu" đánh nát!

"Nguyệt Quế Thỏ muội muội!

Lời đồn không sai, bản thể của Trường Nhĩ Định Quang tiên quả nhiên là dị chủng Hồng Hoang!

Thật hiếm khi gặp được đồng loại, đúng là cơ hội trời ban!" Bì Lam bà thấy vậy liền vui vẻ nói.

"Không sai!

Trường Nhĩ Định Quang tiên đã dám ra tay với ta, thì phải có chuẩn bị bị ta đánh giết!" Tý Thử Bạch Mao Thử cười lạnh nói.

"Vậy thì tiện cho tiểu muội ta rồi!" Nguyệt Quế Thỏ mỉm cười, khoan thai bước lên một bước, mười ngón tay lật bay, đánh ra từng đạo pháp quyết thần bí, miệng khẽ hô: "Thập Nhị Địa Chi, Đoạt Thiên Địa Tạo Hóa!" "Thập Nhị Địa Chi, Đoạt Thiên Địa Tạo Hóa!" Mười một thành viên còn lại của Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần cũng nhanh chóng bấm pháp quyết, đồng thanh hô nhỏ.

Trên Thiên Địa Gia Tỏa, ánh sáng lóe lên, một luồng khí tức quỷ dị rút toàn bộ pháp lực, huyết mạch chi lực trong cơ thể Trường Nhĩ Định Quang tiên ra, rồi truyền vào cơ thể Nguyệt Quế Thỏ!

Thực lực của Nguyệt Quế Thỏ tăng vọt, còn khí tức của Trường Nhĩ Định Quang tiên lại dần suy yếu, ngay cả thân thể cũng trở nên khô quắt héo hon!

"Vù!" Một cơn gió biển thổi qua.

"Soạt!" Thân thể Trường Nhĩ Định Quang tiên hóa thành một đống bột mịn bị gió biển thổi tan, tất cả mọi thứ đều bị sức mạnh thần dị

của Thập Nhị Địa Chi đoạt lấy, toàn bộ truyền vào người Nguyệt Quế Thỏ!

"Lợi hại!

Quả nhiên lợi hại!

Không hổ là Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần!" Thải Vân tiên tử cũng bị năng lực kỳ đặc mà họ thể hiện làm cho kinh ngạc!

"Điều kiện để thi triển 'Thập Nhị Địa Chi Đoạt Thiên Địa Tạo Hóa' vô cùng hà khắc, không phải muốn thi triển là được đâu!" Bì Lam bà cười khổ nói.

"Thập Nhị Địa Chi Hỗn Hào!" Thần Long Thanh Long tiên tử khẽ hô một tiếng, bộ pháp dưới chân biến đổi, mười một vị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần còn lại lập tức di chuyển theo, chuyển đổi trận pháp.

Dưới sự khống chế của Thanh Long tiên tử, vô lượng nước biển trong Đông Hải cuồn cuộn cọ rửa đất trời, lập tức khiến khí tức nơi đây càng thêm hỗn loạn, không thể tìm ra dấu vết.

"Thập Nhị Địa Chi Tịnh Hóa!" Ngay sau đó, Tuất Cẩu Thôn Thiên Khuyển cũng gầm lớn một tiếng, thân hình mọi người biến hóa, trận pháp lại một lần nữa thay đổi.

Thôn Thiên Khuyển há miệng hút mạnh, tất cả khí tức còn sót lại đều bị hút vào trong bụng, từ nay về sau không ai có thể dựa vào khí tức để tra ra bất cứ chuyện gì đã xảy ra ở nơi này!

"Chúng ta mau rời khỏi đây!" Đông Hải dù sao cũng là đại bản doanh của Tiệt giáo, Thải Vân tiên tử cũng không dám nán lại lâu, đại công cáo thành lập tức phân phó.

Rất nhanh, Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần thông qua "Thoán Thiên Dương" chống đỡ trời đất, ai về vị trí nấy.

Thải Vân tiên tử cũng trực tiếp mang Nữ Oa trở về Bồng Lai tiên đảo, trong thời gian ngắn sẽ không ra ngoài nữa.

Không lâu sau, mấy vị linh thú dũng sĩ cưỡi phi cầm đuổi tới bờ Đông Hải, chỉ thấy một bãi biển tan hoang và dao động linh khí hỗn loạn.

"Nơi này đã xảy ra một trận đại chiến!

Xem dấu vết, thực lực của hai bên giao thủ đều rất mạnh!" Kim Điêu dũng sĩ nhãn lực vô cùng sắc bén.

"Khí tức của Nữ Oa đã biến mất!" Một vị linh thú dũng sĩ vô cùng nhạy cảm với khí tức sau khi dò xét một lúc lâu cũng phải trở về tay không.

"Các ngươi ở lại đây tìm kiếm tung tích Nữ Oa, ta quay về bẩm báo với Thần Nông huynh đệ!" Thủ lĩnh linh thú dũng sĩ sau khi sắp xếp liền nhanh chóng trở về Phát Cưu Sơn.

"Thính Yêu, Thần Nông huynh đệ vẫn chưa xuất quan sao?" Thủ lĩnh linh thú dũng sĩ khẽ hỏi Thính Yêu bên ngoài Nam Nhai Cung.

"Phu quân đang ở thời khắc mấu chốt nhất để biên soạn 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》, sau khi xuất quan cũng là lúc công thành!

Có chuyện gì sao?" Thính Yêu nén lại sự kích động trong lòng hỏi.

"Nữ Oa thiên kim đến Đông Hải xem 'Hải Thị Thận Lâu', hiện đang mất tích!" Thủ lĩnh linh thú dũng sĩ áy náy nói.

Thính Yêu nghe vậy sắc mặt đại biến, vội nhắm mắt cảm ứng một lúc lâu: "Ta tuy không cảm ứng được tung tích của Nữ Oa, nhưng con bé không gặp nguy hiểm đến tính mạng!

Hiện tại phu quân chứng đạo là quan trọng nhất!" Ba tháng sau, Thần Nông râu ria xồm xoàm, y phục rách rưới, thần sắc mệt mỏi,

nhưng trong đôi mắt lại lóe lên ánh sáng rực rỡ, vui mừng khôn xiết.

“Ha ha ha! 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 đã được tu sửa hoàn thiện, từ nay về sau, Nhân tộc lại có thêm một vốn liếng để sinh tồn!” Thần Nông hưng phấn tuyên bố.

“Vất vả cho phu nhân và các huynh đệ sao chép thêm nhiều ngọc giản, chúng ta trên đường trở về bộ lạc Khương tính sẽ tặng ngọc giản cho các thủ lĩnh bộ lạc ven đường, để nó có thể tạo phúc cho Nhân tộc!” Thần Nông trong khoảng thời gian gần đây đã dốc hết tâm sức, việc viết ra 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 đã tiêu hao toàn bộ tinh lực của y.

Còn việc sao chép ngọc giản chỉ có thể giao cho thê tử Thính Yêu và đám linh thú dũng sĩ.

“Ủa?

Nữ Oa con bé nghịch ngợm đó đâu rồi?” Thần Nông sau cơn kích động mới nhớ đến con gái, theo lý thì lúc này con bé phải vui vẻ cười nói lao vào lòng mình mới phải.

Chương 378

"Thần Nông huynh đệ, tặng dọc đường phải sao chép không ít ngọc giản đâu!

Ta đi làm việc trước đây!" Thủ lĩnh linh thú dũng sĩ thấy vậy vội vàng bỏ lại một câu, cầm ngọc giản dẫn các linh thú dũng sĩ khác rời đi.

"Có chuyện gì vậy?" Thần Nông là người thông tuệ, vừa nhìn thần sắc của mọi người liền biết có chuyện không lành, vội vàng hỏi.

"Nữ Oa..." Thính Yêu cũng không giấu giếm, đem sự việc từ đầu đến cuối kể lại một lượt.

"Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần từ đó về sau không hề lộ diện nữa!

Có người trong bộ lạc Nhân tộc ở bờ Đông Hải đồn rằng có ác long gây hoạ!

Nhưng lúc đó họ cũng chỉ thấy được cảnh ban đầu, sau khi Thân Hầu xuất hiện liền bị đưa đi chỗ khác!" "Nhưng trận chiến trên Đông Hải quá kịch liệt, các tu sĩ trong bộ lạc Nhân tộc đó cũng không thể đến gần, chỉ nghe thấy tiếng rồng gầm vang trời từ trong vòng chiến!

Sau đó mười hai cột 'Thoán Thiên Dương' xuất hiện dị tượng!" "Phu quân chớ nóng vội, khoảng thời gian này ta vẫn luôn toàn lực cảm ứng, mơ hồ cảm thấy Nữ Oa không hề gặp nguy hiểm!" Thính Yêu an ủi.

"Hù!" Thần Nông thở ra một hơi thật dài, ổn định tâm thần nói: "Nếu đã có dấu tích của Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần ra tay, chuyện này không cần chúng ta phải lo lắng!" Thần Nông lắc lắc đầu,

cố gắng để cái đầu có chút mơ màng sau khi dốc hết tâm sức được tỉnh táo hơn một chút, một lúc sau mới nói tiếp: "Nếu có việc cần báo cho chúng ta, họ tự nhiên sẽ làm.

Nếu hiện tại không thông báo, vậy là thời cơ chưa đến!" Thính Yêu cũng khẽ gật đầu, vui mừng vì Thần Nông có thể điều chỉnh tâm thái nhanh như vậy.

Thần Nông vừa trải qua một đợt bế quan dài đằng đẵng và nặng nề, đang lúc tinh thần và thể xác đều kiệt quệ, tâm thần mệt mỏi, bất kể là thân thể, tinh thần hay ý chí đều đang ở trạng thái yếu ớt nhất.

Thính Yêu lo lắng nhất là Thần Nông đột nhiên không thể chấp nhận được tin Nữ Oa xảy ra chuyện mà sinh ra biến cố.

May mà ý chí của Thần Nông đủ kiên cường, tâm trí đủ vững vàng, thần trí cũng đủ tỉnh táo, không hề rối loạn.

"Dù sao thì, từ trên xuống dưới của Tu Di Sơn nhất mạch, kể từ ngày Nhân tộc ra đời đã luôn che chở, chăm sóc Nhân tộc hết mực!

Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần lại là ứng vận mà sinh ra để bảo vệ Nhân tộc, làm như vậy tất có dụng ý khác!" Thần Nông giải thích cho Thính Yêu, đồng thời cũng để bản thân bình ổn lại tâm trạng rối bời.

"Phu quân nói có lý!" Trái tim vẫn luôn treo lơ lửng của Thính Yêu cuối cùng cũng ổn định lại.

Mười ngày sau, Thần Nông, Thính Yêu dẫn đầu các linh thú dũng sĩ bắt đầu lên đường trở về, truyền bá 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 cho các bộ lạc Nhân tộc ven đường, đồng thời nhờ các tu sĩ trong bộ lạc sao chép ngọc giản để gửi đến các bộ lạc Nhân tộc khác.

Những nơi không thuận đường, Thần Nông chỉ có thể nhờ các linh thú dũng sĩ cưỡi phi cầm vất vả hơn một chút, chia nhau đi đưa

《Thần Nông Bách Thảo Kinh》.

Danh tiếng của Thần Nông một lần nữa vang dội khắp các bộ lạc Nhân tộc trên đại lục Hồng Hoang.

Đến khi Thần Nông trở về bộ lạc Khương tính, phụ thân của y, lão thủ lĩnh Liệt Sơn Thị đã tuổi già sức yếu, tuy cũng có tu vi nhưng cuối cùng vẫn không thể đột phá tiên cảnh, siêu thoát sinh tử.

Thấy Thần Nông trở về, ông vui mừng như điên, sau khi nghe về những thu hoạch và công tích của Thần Nông, Liệt Sơn Thị ngửa mặt lên trời cười lớn, lòng già vô cùng an ủi.

Liệt Sơn Thị run rẩy đưa tay vỗ vỗ lên vai Thần Nông, người đã cao hơn ông cả một cái đầu, khuôn mặt nhăn nheo đầy nụ cười: "Con trai!

Đại hạn của vi phụ sắp tới, trời cao thương xót cuối cùng cũng đợi được con về!

Sau này bộ lạc Khương tính giao cho con!" "Phụ thân!" Thần Nông nghe vậy lệ rơi đầy mặt, "Hài nhi bất hiếu, không thể ở bên cạnh chăm sóc phụ thân, lại để người phải lo lắng mệt mỏi bao nhiêu năm qua!" "Ngay cả khi mẫu thân qua đời cũng không thể về kịp… Thực sự là đại bất hiếu… Không chỉ vậy, hài nhi còn để phụ thân lao tâm khổ tứ nuôi dưỡng con cái của ta khôn lớn thành người!" "Hài nhi không phải một người con tốt, cũng không phải một người cha tốt!" Thần Nông đến đây không nhịn được mà bật khóc nức nở!

"Không!

Con trai!

Những gì con làm vì sự phát triển và lớn mạnh của Nhân tộc, vi phụ vô cùng vui mừng, còn khiến ta vui hơn cả việc con ở bên cạnh ta!

Mẹ con vì con mà kiêu ngạo, con cái con cũng vì con mà tự hào!" Liệt Sơn Thị thở hổn hển mấy hơi.

"Nhân tộc chúng ta sinh ra đã yếu thế, không bì được với Yêu tộc thiên phú dị bẩm, thần thông quảng đại, cũng không bì được với Vu tộc nhục thân cường hãn, sức mạnh vô cùng.

Chỉ có không ngừng nỗ lực mới có thể sinh tồn và lớn mạnh trong thế giới Hồng Hoang đầy rẫy nguy cơ!" Liệt Sơn Thị đột nhiên trở nên hồng quang đầy mặt, tinh thần phấn chấn.

"Con trai!

Phải tiếp tục cố gắng!

Từ hôm nay con chính là thủ lĩnh của bộ lạc Khương tính!

Tuyệt đối không được làm mất mặt nam nhi của bộ lạc Khương tính, mất đi danh tiếng của Liệt Sơn Thị!" Liệt Sơn Thị nói xong, liền triệu tập các trưởng giả và trưởng lão trong bộ lạc, tuyên bố mệnh lệnh Thần Nông kế nhiệm thủ lĩnh bộ lạc.

Đương nhiên không ai phản đối, Thần Nông lập tức tiếp quản bộ lạc Khương tính.

Đêm hôm đó, Liệt Sơn Thị liền qua đời tại chính tẩm, tái nhập Lục Đạo Luân Hồi, lại một kiếp làm người.

Vì công đức kiếp trước, vợ chồng Liệt Sơn Thị đều chuyển thế thành thiên nhân, hưởng an lạc vĩnh viễn trên Thiên giới!

Dưới sự lãnh đạo của Thần Nông và Thính Yêu, bộ lạc Khương tính dần dần lớn mạnh, ngày một đi lên!

Mười năm sau, Thần Nông được tất cả các bộ lạc Nhân tộc cùng nhau đề cử, trở thành người thứ hai sau Thiên Hoàng Phục Hy được tất cả các bộ lạc nhất trí công nhận, trở thành thiên hạ cộng chủ.

Tất cả là vì những năm qua y đã trồng trọt ngũ cốc, quảng bá nông nghiệp, chế tạo nông cụ, mở chợ phiên, phát minh ra đấu, xứng và các công cụ khác, cùng với tấm lòng nhân hậu của Thần Nông, thi hành nhân chính, trở thành tấm gương cho toàn thể Nhân tộc trong thế giới Hồng Hoang.

Đương nhiên, quan trọng nhất là sự ra đời của 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 đã giúp Thần Nông nhận được sự công nhận, tôn trọng, yêu mến và ủng hộ của tất cả các bộ lạc Nhân tộc.

Ý chí Nhân tộc vừa hiện, trời đất chấn động, thiên cơ đã rõ ràng, ba vị Thánh tổ Nhân tộc trong Hỏa Vân Cung và Thiên Hoàng Phục Hy lập tức có cảm ứng, mỗi người cưỡi tọa kỵ, giá tường vân cuồn cuộn kéo đến bộ lạc Khương tính.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, ba vị Thánh tổ Nhân tộc cùng với thánh giá của Thiên Hoàng Phục Hy di chuyển, sự việc liên quan đến việc Địa Hoàng cộng chủ của Nhân tộc lên ngôi, tự nhiên dẫn đến trời đất chấn động.

Các vị Thánh nhân và các đại năng trong thế giới Hồng Hoang lập tức có cảm ứng.

Trung Thổ Ngũ Châu, Thủ Dương Sơn - Bát Cảnh Cung, Thanh Ngưu chở Lão Tử Thánh nhân từ từ bay lên, tử khí giăng ngang trời.

Côn Luân Sơn, Tây Côn Luân - Ngọc Hư Cung, Hắc Thủy Ngưu chở Nguyên Thủy Thiên Tôn lao đi vun vút, tử khí ngút trời.

Trong Đông Hải, Kim Ngao Đảo - Bích Du Cung, Quỳ Ngưu chở Thông Thiên giáo chủ gầm nhẹ một tiếng, tử khí bay về phía tây.

Trong Hỗn Độn, Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nương nương cưỡi kim phượng tiến vào thế giới Hồng Hoang, tử khí từ trời giáng xuống.

Nam Thiệm Bộ Châu, Linh Sơn, Tiếp Dẫn Thánh nhân chân đạp

tường vân bay lên, kim quang lan tỏa, thẳng tiến về phía bắc.

Tây Ngưu Hạ Châu, Tu Di Sơn, Hồng Vân Lão Tổ cưỡi Hỏa Vân Kỳ Lân, ráng đỏ từ phía tây kéo đến.

Tây Côn Luân, Tây Vương Mẫu nương nương thân khoác hà quang, tưởng chừng chậm mà lại cực nhanh.

Phong Đô Quỷ Thành, Ba Tiêu Thiên Tôn cưỡi Mặc Kỳ Lân hóa thành một đạo hắc quang vọt lên trời.

Thiên Đình, Hạo Thiên Thượng Đế và Dao Trì Kim Mẫu thông qua Hạo Thiên Kính, nhìn rõ mồn một bộ lạc Khương tính.

Minh Hà Huyết Hải, ánh mắt Minh Hà Lão Tổ xuyên phá hư không nhìn về phía bộ lạc Khương tính… Ba vị Thánh tổ Nhân tộc và Thiên Hoàng Phục Hy hiện ra tại bộ lạc Khương tính.

Một lát sau, tất cả các Thánh nhân, đại năng gần như không phân trước sau, đồng thời hiện thân.

Ba vị Thánh tổ Nhân tộc lần lượt kể ra những cống hiến và công tích mà Thần Nông đã đạt được cho Nhân tộc.

Sau đó, Thiên Hoàng Phục Hy đến trước mặt Thần Nông, vui mừng nói: “Thần Nông!

Chương 379

Từ nay về sau, ngươi là vị cộng chủ thứ hai của Nhân tộc!

Xưng là 'Địa Hoàng Thần Nông'!

Hãy dẫn dắt Nhân tộc ngày càng phồn vinh, lớn mạnh!

Ba ngàn năm sau công đức viên mãn, hãy cùng ta đến Hỏa Vân Cung trấn áp khí vận cho Nhân tộc!" Thiên Hoàng Phục Hy nói xong liền trịnh trọng trao chí bảo của Nhân tộc "Không Động Ấn" cho Địa Hoàng Thần Nông!

Trong khoảnh khắc, trời đất cùng chung vui, mười hai cột "Thoán Thiên Dương" đại diện cho Thập Nhị Địa Chi tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hư ảnh của Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần lượn lờ trên mỗi "Thoán Thiên Dương", sừng sững giữa đất trời.

Từ tất cả các bộ lạc Nhân tộc đều bay lên một cột hồng quang thông thiên đại diện cho khí vận Nhân tộc!

"Ầm!" Cấm chế phong ấn tu vi của Thần Nông lập tức tan biến, tu vi tích lũy bao năm qua trong khoảnh khắc bùng nổ, tu vi tăng vọt.

Trong nháy mắt, Thần Nông đã đạt đến tu vi Đại La Kim Tiên!

"Chúc mừng!

Chúc mừng!" "Thật đáng mừng!

Thật đáng mừng!" "Chúc mừng Nhân tộc lại một lần nữa đại hưng!"… Mọi nhà, các Thánh nhân, đại năng chúc mừng một phen, rồi mỗi người mang tâm tư riêng rời đi.

Ngay cả Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng, Chuẩn Đề đại tôn, Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân vốn ở lại trước

đó cũng toàn bộ rút lui.

Trong đại điện của bộ lạc chỉ còn lại mấy người: Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên, cùng với Thính Yêu.

"Vút!" Ba Tiêu Thiên Tôn tế ra Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ".

"Vút!" Trấn Nguyên Đại Tiên tế ra "Địa Thư".

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị cũng lần lượt tế ra pháp bảo thành đạo của mình.

Thiên Hoàng Phục Hy tế ra "Hà Đồ Lạc Thư", thôi động "Tiên Thiên Bát Quái" nhiễu loạn thiên cơ.

Thần Nông cũng tế ra "Không Động Ấn".

Ba Tiêu Thiên Tôn biết có Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu nương nương giúp đỡ ngăn chặn sự dò xét, thôi diễn của các Thánh nhân khác, nhiều người như vậy liên thủ che đậy chắc chắn sẽ không có sơ hở.

"Vèo!" Ba Tiêu Thiên Tôn phất tay, từ trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thả ra một người, chính là Nữ Oa đã mất tích nhiều năm.

"Nữ Oa!

Con gái của ta!" Thính Yêu kinh hô một tiếng, mừng đến phát khóc, một tay kéo Nữ Oa lại gần xem xét kỹ lưỡng.

Bao nhiêu năm trôi qua, Nữ Oa cũng đã trưởng thành, được Ba Tiêu Thiên Tôn dạy dỗ, có một nền tảng tu luyện vững chắc.

"Con gái ngoan!

Quả nhiên vẫn còn sống!" Thần Nông cũng đỏ hoe mắt, cuối cùng

cũng quét sạch được đám mây u ám đã đè nặng trong lòng nhiều năm.

"Ầm!" Tu vi của Thần Nông lại một lần nữa tăng lên, trực tiếp đạt đến trạng thái đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

"Ầm!" Tu vi của Thính Yêu cũng nhờ đó mà tăng lên cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

"Chuyện năm đó tuy bị người che đậy thiên cơ, nhưng kẻ đứng sau không cần đoán cũng biết là ai!" Ba Tiêu Thiên Tôn không đợi mọi người mở lời đã từ từ nói, "Xích Kháo Mã Hầu vẫn luôn quan sát trong bóng tối…" "Đa tạ sư bá tổ ra tay cứu giúp tiểu nữ!

Nếu Nữ Oa thật sự vì chuyện này mà gặp nạn, đệ tử e rằng cả đời khó có thể yên lòng!" Thần Nông than thở nói.

"Đó chính là điều đối phương hy vọng nhìn thấy!

Để chuyện của Nữ Oa trở thành tâm ma của ngươi, khiến tâm cảnh của ngươi vì thế mà khó có thể viên mãn, cho dù tương lai thành Thánh Hoàng Nhân tộc, quả vị Địa Hoàng cuối cùng cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Còn có thể khiến Nhân tộc và Long tộc kết thành huyết hải thâm thù!" Trấn Nguyên Đại Tiên giải thích.

"Kẻ bày ra độc kế này tâm tư thật sự hiểm độc!

Nhưng Nhân tộc thân là nhân vật chính của trời đất, Nhân tộc đại hưng!

Sao chúng lại dám tính kế Thánh Hoàng của Nhân tộc như vậy?" Thiên Hoàng Phục Hy đến giờ vẫn khó có thể tin được!

"Ha ha!

Nhân vật chính của trời đất?

Ngươi tưởng rằng bọn chúng thật sự sẽ quan tâm đến vị trí nhân

vật chính của Nhân tộc sao?

Chẳng qua chỉ là lợi dụng mà thôi!" Ba Tiêu Thiên Tôn cười lạnh liên tục.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, Ba Tiêu Thiên Tôn mở lời hỏi ngược lại: "Long Phượng Kỳ Lân tam tộc năm xưa cũng là nhân vật chính của trời đất!

Kết cục bây giờ ra sao?

Vu Yêu nhị tộc cũng từng là nhân vật chính của trời đất!

Kết cục lại thế nào?" "…" Ba vị Thánh tổ Nhân tộc nghe vậy đều im lặng.

Thiên Hoàng Phục Hy càng trực tiếp á khẩu không nói nên lời, y đã từng đích thân trải qua Long Hán đại kiếp và Vu Yêu đại kiếp, tự nhiên cảm nhận về điều này càng thêm sâu sắc.

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Thánh nhân bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!" Ba Tiêu Thiên Tôn tiếp tục nói, "Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất không sai, các Thánh cũng cần thuận theo ý trời, thuận thế mà làm, mượn khí vận của Nhân tộc.

Nhưng nếu trong lòng bất mãn, vẫn sẽ ra tay tính kế!" "Nhân tộc hiện là nhân vật chính duy nhất giữa trời đất, tình thế so với lúc Long Phượng Kỳ Lân tam tộc chân vạc, Vu Yêu nhị tộc phân chia thiên hạ tốt hơn nhiều!

Nhưng các Thánh vẫn sẽ không từ bỏ mưu đồ nắm giữ hoàn toàn Nhân tộc trong tay!" "Từ ngày Nhân tộc ra đời, bản tọa đã để Nhân tộc tự lập tự cường, tuyệt không khuất phục trước bất kỳ ai, bao gồm cả bản tọa, bao gồm cả bất kỳ thế lực nào, kể cả Tu Di Sơn!" Ba Tiêu Thiên Tôn nói ra dụng tâm lương khổ của mình.

“Đa tạ Ba Tiêu sư huynh vì Nhân tộc đã làm tất cả!

Nhân tộc chúng ta sẽ ghi nhớ trong lòng!” Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị đối với điều này biết rất rõ, không nhịn được mở lời bái tạ.

“Bản tọa năm xưa che chở cho ba vị thành đạo, đã đặt nền móng cho Nhân tộc tự cường tự lập, Thiên Địa Nhân tam vị Nhân Hoàng chính là trụ cột!” Ba Tiêu Thiên Tôn trịnh trọng nói.

“Thầy của Nhân Hoàng là chuyện trọng yếu nhất, thân phận này nếu rơi vào tay kẻ lòng dạ khó lường, chúng sẽ lợi dụng thân phận thầy của Nhân Hoàng để cưỡng ép can thiệp vào sự phát triển của Nhân tộc!” “Vì thế ba sư huynh đệ bản tọa mới dốc hết toàn lực mưu đoạt vị trí thầy của Tam Hoàng!

Nhưng làm như vậy khó tránh khỏi khiến các Thánh nhân khác trong lòng không vui!” Ba Tiêu Thiên Tôn bất đắc dĩ nói.

“Thiên Hoàng Phục Hy có Nữ Oa nương nương che chở, chúng không dám khinh suất.

Nhưng chúng lại ra tay phá hoại sự viên mãn của Địa Hoàng Thần Nông!

Quan trọng hơn là khi Nhân Hoàng chứng đạo cũng sẽ gặp muôn vàn khó khăn!” Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng có một dự cảm mãnh liệt!

“Thần Nông, ngươi đã thuận lợi trở thành cộng chủ của Nhân tộc, đại cục đã định, tất nhiên sẽ không xảy ra thêm chuyện gì nữa!

Chương 380

Nhưng để phòng vạn nhất, Thính Yêu và Nữ Oa lát nữa hãy theo Toại Nhân Thị trở về Hỏa Vân Cung!" Ba Tiêu Thiên Tôn dặn dò.

"Ba Tiêu sư huynh, Thần Nông Thánh Hoàng, ta rất thích Nữ Oa, hay là để ta thu con bé làm đệ tử đi!" Truy Y Thị cười ha hả nói.

"Như vậy rất tốt!" Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên không phản đối!

"Đa tạ Thánh tổ Truy Y Thị!" Thần Nông và Thính Yêu nghe vậy cũng vô cùng vui mừng, vội vàng cảm tạ.

"Nữ Oa bái kiến lão sư!" Nữ Oa ngoan ngoãn cúi người hành lễ bái sư.

Ba ngàn năm tiếp theo, Nhân tộc chào đón một lần nữa sự phát triển mạnh mẽ!

Số lượng Nhân tộc tăng vọt, các bộ lạc Nhân tộc cũng nhiều hơn!

Ngay cả Nam Thiệm Bộ Châu trước đây vì man thú khắp nơi, hỏa độc hoành hành, chướng khí dày đặc mà dân cư thưa thớt, cũng vì Nhân tộc dần trở nên cường đại, 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 có thể dẹp yên hỏa độc, xua tan chướng khí mà dần trở nên náo nhiệt.

Một lượng lớn bộ lạc Nhân tộc dần dần di cư đến Nam Thiệm Bộ Châu, cùng các bộ lạc Vu tộc đang ẩn mình ở đây nghỉ ngơi dưỡng sức thông hôn với nhau, dần dần dung hợp làm một.

Thậm chí cả Bắc Câu Lô Châu, nơi Yêu tộc hùng mạnh, điều kiện gian khổ, dân cư thưa thớt, cũng dần dần xảy ra biến hóa.

Năm xưa khi Thần Nông du lịch đại lục Hồng Hoang, vì thực lực có hạn, nên không đến Bắc Câu Lô Châu.

Sau khi trở thành cộng chủ Nhân tộc, tu vi đạt đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên, trấn giữ bộ lạc Khương tính mấy trăm năm, sự phát triển của Nhân tộc đi vào quỹ đạo, Thần Nông cùng một trăm linh tám vị linh thú dũng sĩ lại một lần nữa xuất phát, du lịch đến Bắc Câu Lô Châu.

Thực lực bản thân Thần Nông cường đại, các linh thú dũng sĩ đều dũng mãnh thiện chiến, thân mang khí vận Nhân tộc ngày một cường đại, các đại năng Yêu tộc ở Bắc Câu Lô Châu không dám ra tay, tiểu yêu tiểu quái căn bản không phải là đối thủ.

Vì thế sau một ngàn năm, Thần Nông đã đi khắp non sông Bắc Câu Lô Châu, 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 được hoàn thiện thêm một bước.

Đồng thời cũng có không ít bộ lạc Nhân tộc theo bước chân Thần Nông di cư đến Bắc Câu Lô Châu, cắm rễ ở đó, khiến thế lực Nhân tộc ở Bắc Câu Lô Châu cũng tăng vọt mấy lần!

Trong nháy mắt, ba ngàn năm đã trôi qua!

Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của Thần Nông, thế lực đã có sự phát triển vượt bậc, toàn bộ Nhân tộc phồn vinh chưa từng có!

Thần Nông cuối cùng cũng công đức viên mãn!

Các Thánh lại một lần nữa tề tựu, công đức kim vân từ cửu thiên chi ngoại rơi xuống.

Được vô số công đức chi lực rót vào cơ thể, Thủy Kỳ Lân xuất hiện từ hư không, dâng lên quả vị Thánh Hoàng!

Địa Hoàng Thần Nông trong nháy mắt thành tựu quả vị Thánh Hoàng Nhân tộc, thực lực sánh ngang tam thi Chuẩn Thánh!

Thính Yêu cũng nhận được Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực, thực lực tăng vọt đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên.

Hoàng Long Chân Nhân, Ma Cô tiên tử thân là lão sư của Thần Nông và Thính Yêu, mỗi người cũng nhận được phần Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực xứng đáng, tu vi cũng tăng vọt.

Nhiên Đăng đạo nhân dẫn dắt Thần Nông phát minh công cụ đo lường "xích", thuận ứng thiên đạo, có lợi cho sự phát triển của Nhân tộc.

Côn Bằng phát minh ra "Linh Thú Khế Ước", giúp những người có thiên tư xuất chúng trong Nhân tộc có thể ký kết "Linh Thú Khế Ước" với yêu thú có tư chất tương xứng, từ đó tăng mạnh thực lực.

Chuẩn Đề đại tôn từ sớm đã bắt đầu truyền đạo ở bộ lạc Khương tính, gieo rộng thiện duyên, sau khi Thần Nông trở thành cộng chủ Nhân tộc, "Nam Phương giáo" cũng thu được lượng lớn tín đồ.

Ba người này vì công đức của mình cũng nhận được không ít Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực.

Nhiên Đăng đạo nhân vì những năm qua thiện ác nhị thi hóa thân Hắc Bạch Vô Thường ở địa phủ cần cù làm việc, nhận được không ít công đức, lại thêm công đức lần này, chỉ còn cách trảm khước tam thi một bước chân!

Côn Bằng cũng tiến thêm một bước trên con đường trảm khước tự ngã thi!

Chuẩn Đề đại tôn sớm đã là tam thi Chuẩn Thánh, chỉ tiếc là linh bảo trảm thi không thành bộ, con đường tam thi hợp nhất khó có thể thành công, mà công đức thành Thánh lại cần vô lượng công đức, hiện tại ở thế giới Hồng Hoang căn bản khó có thể đạt được.

Uất ức nhất, phẫn nộ nhất là Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử và Thái Ất Chân Nhân, ba người ở bộ lạc Khương tính lãng phí thời gian dài như vậy mà không có chút hiệu quả nào, ngược lại vì thường

xuyên soi mói, giúp đỡ ngược, mà rước lấy không ít nghiệp lực quấn thân, cần phải tốn sức tiêu trừ nghiệp lực, nếu không sẽ ảnh hưởng lớn đến việc tu luyện.

Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần đại diện cho số Thập Nhị Địa Chi của trời đất, xuất hiện khi Thần Nông ra đời, nhiều lần tương trợ trong giai đoạn quan trọng của quá trình trưởng thành của Thần Nông, đến khi Thần Nông chứng đạo cũng cuối cùng đạt được viên mãn.

Mười hai cột "Thoán Thiên Dương" cũng chân chính trở thành Thập Nhị Địa Chi được Thiên Đạo công nhận, khiến nó lại tăng thêm mấy phần.

Số của Thập Thiên Can Thập Nhị Địa Chi viên mãn, khiến thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa mở rộng thêm mấy phần, vô cùng có lợi cho sự phát triển của thế giới Hồng Hoang!

Lượng lớn Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực từ trời giáng xuống Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần trên mười hai cột "Thoán Thiên Dương", cũng khiến họ công đức viên mãn, chân chính trở thành Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần được Thiên Đạo công nhận của Nhân tộc.

Sau khi công đức viên mãn, Tý Thử, Sửu Ngưu… cũng không cần phải canh giữ lâu dài trên mười hai cột "Thoán Thiên Dương" nữa, có thể tự trở về động phủ, đạo trường của mình, bảo vệ Nhân tộc.

Còn những đệ tử Tam giáo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn chắp vá muốn chia sẻ công đức lập Thập Nhị Địa Chi, đối với sự phát triển của Nhân tộc không có chút trợ giúp nào, căn bản không được Nhân tộc công nhận, cũng khó được Thiên Đạo đồng tình, chỉ có thể công dã tràng.

Một trăm linh tám vị linh thú dũng sĩ của Thần Nông, vì đã đồng hành, bảo vệ, phụ trợ Thần Nông du lịch Hồng Hoang, cũng nhận

được lượng lớn Huyền Hoàng Công Đức Chi Lực, bất luận là dũng sĩ hay linh thú, tu vi của họ đều tăng lên rất nhiều.

Một trăm linh tám vị linh thú dũng sĩ sau đó cũng sẽ cùng Địa Hoàng Thần Nông đến Hỏa Vân Cung tu luyện!

"Chúc mừng Địa Hoàng Thần Nông đạo hữu thành tựu quả vị Thánh Hoàng Nhân tộc!" Lão Tử Thánh nhân với tư cách là giáo chủ Nhân giáo mở lời trước tiên, ha ha cười nói.

"Đa tạ giáo chủ!" Địa Hoàng Thần Nông vội vàng cung thân cảm tạ.

"Nhân tộc đại hưng cũng là Nhân giáo của ta đại hưng!

Thần Nông tinh thông dược lý, có thể độc lập sáng tạo ra 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 thật sự hiếm có!

Nay Ngô ban tặng 《Cửu Chuyển Đan Kinh》, tương phụ tương thành, có thể giúp ngươi đi xa hơn trên con đường đan dược!" Lão Tử Thánh nhân nói xong, ngón tay khẽ điểm, một đạo kim quang bao bọc ngọc giản 《Cửu Chuyển Đan Kinh》 rơi vào tay Địa Hoàng Thần Nông.

"Chúc mừng Địa Hoàng Thần Nông đạo hữu chứng đạo viên mãn!" Nữ Oa nương nương cũng mỉm cười nói.

"Đa tạ Thánh Mẫu nương nương!"… Các Thánh lần lượt tiến lên chúc mừng, Thần Nông cũng đều cung kính cảm tạ, lễ số chu toàn, khiến người ta không thể bắt bẻ được bất kỳ lỗi nào.

"Nhân tộc sẽ có Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế, Thiên Hoàng Phục Hy đạo hữu, Địa Hoàng Thần Nông đạo hữu đã công đức viên mãn, tiếp theo nên là Nhân Hoàng xuất thế, chúng ta hãy thương lượng về tung tích của Nhân Hoàng, cũng như việc thầy của Nhân Hoàng thuộc về ai đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngọc diện uy nghiêm, không giận

mà uy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn một lòng muốn đệ tử của mình trở thành thầy của Tam Hoàng, mở rộng ảnh hưởng và quyền phát ngôn của Xiển giáo trong Nhân tộc, nhưng vị trí thầy của Thiên Hoàng và Địa Hoàng đều bị Tu Di Sơn nhất mạch cướp mất, tuyệt đối không cho phép thầy của Nhân Hoàng lại một lần nữa rơi vào tay người khác!

Thông Thiên giáo chủ đối với tác phong của nhị huynh nhà mình vô cùng hiểu rõ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mở miệng, Thông Thiên giáo chủ liền biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bỏ lỡ cơ hội làm thầy của Địa Hoàng, hiện tại lại nhắm đến "thầy của Nhân Hoàng"!

Do đó, Thông Thiên giáo chủ cũng không khách khí, trực tiếp nói thẳng trước mặt mọi người: "Nhị huynh!

Thầy của Nhân Hoàng nên xuất thân từ Tiệt giáo của ta, năm xưa ba huynh đệ chúng ta đã thương lượng xong rồi!" "Ngươi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ người đầu tiên lên tiếng phản đối lại là tam đệ, lập tức tức đến mặt mày tái mét, theo thói quen tìm Lão Tử Thánh nhân cầu cứu, "Đại huynh!

Xem thái độ của tam đệ kìa!" "Đại huynh!

Chúng ta năm xưa đã có lời trước, nay lâm thời đổi ý không hay cho lắm đâu!" Thông Thiên giáo chủ không hề lùi bước, Tam Thanh tuy vì có sự tồn tại của kẻ địch mạnh bên ngoài là Tu Di Sơn mà chưa chính thức phân gia.

Nhưng Thông Thiên giáo chủ hiện tại không còn là tam đệ mặc cho Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn hai vị huynh trưởng liên hợp tùy ý bắt nạt nữa.

Làm giáo chủ của "Tiệt giáo", giáo phái có môn nhân đệ tử đông nhất, uy thế lớn nhất thế giới Hồng Hoang trong một thời gian dài,

Thông Thiên giáo chủ cũng đã trưởng thành.

Y biết nếu Tam Thanh bàn bạc riêng chuyện này, Lão Tử Thánh nhân luôn thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn, hai chọi một, nhất định sẽ dùng thân phận huynh trưởng để áp chế y, cuối cùng người chịu thiệt sẽ là y.

Vì thế, Thông Thiên giáo chủ dứt khoát vạch trần mọi chuyện ngay trước mặt tất cả các Thánh nhân, Lão Tử Thánh nhân tự cho mình là công chính nghiêm minh, giỏi nhất đạo cân bằng, sẽ không thể không nể mặt mà một mực thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chương 381

Quả nhiên!

Sắc mặt Lão Tử Thánh nhân trầm xuống, hung hăng trừng Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, rồi lại liếc mắt cảnh cáo Thông Thiên giáo chủ.

Trong lòng Lão Tử Thánh nhân, Tam Thanh trời sinh cao hơn người một bậc, dù cùng là Thánh nhân, Tam Thanh vẫn là Bàn Cổ chính tông, Đạo Tổ thân truyền!

Sao có thể trước mặt các Thánh nhân khác, lại biểu hiện ra sự thật anh em Tam Thanh bất hòa rõ ràng như vậy!

Lão Tử Thánh nhân lấy ra uy nghiêm của người đứng đầu Tam Thanh, trầm giọng truyền âm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Nhị đệ!

Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Thái Ất Chân Nhân mấy vị sư điệt không nắm bắt được cơ hội, ngược lại còn rước lấy nghiệp lực quấn thân Phải dụng tâm dạy dỗ!" "Tam đệ!

Trước mặt người ngoài mà không biết nặng nhẹ như vậy!

Làm mất hết mặt mũi của Tam Thanh chúng ta!" Lão Tử Thánh nhân cũng truyền âm khiển trách.

"Đại huynh giáo huấn phải!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ thấy Lão Tử Thánh nhân đã nổi giận thật, vội vàng nhận lỗi.

"Đại huynh, việc thầy của Tam Hoàng thuộc về ai chúng ta sớm đã có định luận.

Thầy của Thiên Hoàng vốn là của đại huynh, vì nhiều lý do cuối cùng không thể không nhường cho Tu Di Sơn.

Thầy của Địa Hoàng là của nhị huynh, không tranh được với Tu Di Sơn nên lại rơi vào tay người ta!

Nay thầy của Nhân Hoàng vốn nên đến lượt ta, nhưng chưa đợi Tu Di Sơn ra tay, đã có người nhà mình tranh đoạt, tiểu đệ thật sự đau lòng!" Thông Thiên giáo chủ trước tiên mở lời kêu oan.

Lão Tử Thánh nhân nghe vậy cũng không biết nói gì, lời của Thông Thiên giáo chủ nói ra cả về tình lẫn lý đều không có vấn đề gì, chỉ có thể truyền âm: "Thầy của Nhân Hoàng vô cùng quan trọng, vi huynh từng thôi diễn thiên cơ, tuy không biết Nhân Hoàng xuất thân từ đâu, nhưng lại biết được Nhân Hoàng xuất thế khác với hai vị Thánh Hoàng Thiên Hoàng, Địa Hoàng!

Không phải trời ban quả vị Thánh Hoàng, mà cần phải trải qua một phen tranh đoạt để xác định Nhân Hoàng thuộc về ai!" "Ngoại địch trước mắt, chúng ta cần huynh đệ đồng lòng, kỳ lợi đoạn kim!

Nếu không uy nghiêm của Tam Thanh mất hết, làm sao có thể đứng vững giữa trời đất, làm sao có thể cùng 'Tu Di Sơn Linh giáo' tranh cao thấp!" Lão Tử Thánh nhân ngữ khí nặng nề truyền âm.

"Chúng ta cứ theo ước định trước đó, thầy của Nhân Hoàng do môn nhân của tam đệ đảm nhiệm, Ngô và nhị đệ toàn lực tương trợ, nhất định phải đoạt được một vị trí thầy của Nhân Hoàng!

Nếu không mặt mũi của Tam Thanh chúng ta mất hết!" Lão Tử Thánh nhân không cho phép nghi ngờ.

"Tất cả nghe theo sự sắp xếp của đại huynh!" Thông Thiên giáo chủ trong lòng vô cùng vui sướng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy không tình nguyện, nhưng thái độ của Lão Tử Thánh nhân kiên quyết, cũng không tiện phản bác, chỉ có thể hận trong lòng, trên mặt phải tỏ ra vui vẻ thành phục: "Đại huynh nói

có lý!

Ngô cũng không có ý muốn chiếm đoạt thầy của Nhân Hoàng, tam đệ quá nhạy cảm rồi!" "Hắc hắc!

Vậy là tiểu đệ hiểu lầm nhị huynh!

Xin nhị huynh lượng thứ!" Thông Thiên giáo chủ trong lòng cười lạnh, nhưng cũng giả vờ xin lỗi.

"Như vậy rất tốt!

Ba huynh đệ chúng ta hợp lực.

Sau đó Ngô sẽ mời Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ đến Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung làm khách, nhất định sẽ tìm cách có được sự ủng hộ của họ!

Lần này chúng ta nhất định có thể thắng Tu Di Sơn!" Lão Tử Thánh nhân dùng ngữ khí âm trầm truyền âm nói.

Ba huynh đệ Tam Thanh âm thầm trao đổi, chỉ trong nháy mắt.

Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông lại không biết cuộc đối thoại giữa họ, chỉ khẽ cười khổ nói: "Thiên ý khó lường, Nhân Hoàng là ai, xuất thân từ đâu, ta cũng không biết!

Chỉ có thể đợi thời cơ chín muồi, Nhân Hoàng tự sẽ hiện thế!" Toại Nhân Thị tiến lên hai bước, đại diện cho ba vị Thánh tổ Nhân tộc nói: "Năm xưa khi định ra Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc, các vị từng có lời trước, thầy của Tam Hoàng Ngũ Đế đều dựa vào cơ duyên!

Thầy của Thiên Hoàng, Địa Hoàng như vậy, thầy của Nhân Hoàng vẫn như vậy!" "Không sai!

Chuyện thầy của Nhân Hoàng, không cần bàn lại!" Ba Tiêu Thiên Tôn cũng mở lời.

“Tốt!

Chúng ta cứ tùy vào bản lĩnh!” Thông Thiên giáo chủ tự tin nói.

“Nữ Oa sư muội, Tiếp Dẫn sư đệ.

Ba huynh đệ chúng ta mời hai vị đến Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung luận đạo giao lưu!

Không biết hai vị có bằng lòng nể mặt không!” Lão Tử Thánh nhân không hề né tránh người của Tu Di Sơn, trực tiếp mở lời mời.

“Lão Tử sư huynh đã mời, chúng ta sao dám không tuân theo!” Nữ Oa nương nương và Tiếp Dẫn Thánh nhân vội vàng nói.

Thế là Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ cùng Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân kết bạn đến Thủ Dương Sơn Bát Cảnh Cung, năm vị Thánh cùng đi, lập tức tử khí như hồng, che trời lấp đất.

“Đại huynh!

Bọn họ chuẩn bị liên thủ rồi?” Hồng Vân Lão Tổ hắc hắc cười lạnh nói.

“Hắc hắc!

Thầy của Nhân Hoàng tuyệt đối sẽ không giao cho chúng!” Ba Tiêu Thiên Tôn ngạo nghễ nói.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị dẫn đầu Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông cùng một trăm linh tám linh thú dũng sĩ tiến lên cáo biệt Ba Tiêu Thiên Tôn và mọi người, rồi cuồn cuộn trở về Hỏa Vân Cung tu luyện, trấn áp khí vận Nhân tộc… Địa Hoàng Thần Nông tuy đã quy ẩn Hỏa Vân Động, nhưng việc trồng trọt ngũ cốc và sự ra đời của 《Thần Nông Bách Thảo Kinh》 đã cung cấp một nền tảng vững chắc cho sự phát triển của Nhân tộc, khiến Nhân

tộc nhanh chóng phát triển lớn mạnh.

Nhưng cùng với sự lớn mạnh của Nhân tộc, giữa các bộ lạc khó tránh khỏi nảy sinh mâu thuẫn và tranh chấp vì nhiều lý do khác nhau.

Năm xưa khi Địa Hoàng Thần Nông tại vị còn có thể phục chúng, đứng ra hòa giải cho các bộ lạc, nhưng sau khi Thần Nông quy ẩn, các bộ lạc không ai phục ai, tranh đấu ngày càng kịch liệt, thù hận cũng ngày càng sâu.

Lúc này, ở Nam Thiệm Bộ Châu, những người Vu tộc tham gia vào tộc nhân và một lượng lớn bộ lạc Nhân tộc di cư đến dung hợp, đã sinh ra các bộ lạc Nhân tộc mang huyết mạch Vu tộc, mà đứng đầu là bộ lạc Cửu Lê!

Bộ lạc Cửu Lê ở Nam Thiệm Bộ Châu ngày càng cường đại, dần dần trở thành thủ lĩnh của tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu!

Nguyên bản trong thế giới Hồng Hoang có những bộ lạc mang huyết mạch Vu tộc được hình thành từ sự kết hợp của Nhân tộc và Vu tộc.

Sự cường thịnh của bộ lạc Cửu Lê ở Nam Thiệm Bộ Châu đã dẫn động thiên cơ biến ảo.

Dần dần, những bộ lạc Nhân tộc mang huyết mạch Vu tộc này bắt đầu lấy bộ lạc Cửu Lê làm đầu, hội tụ lại, ngưng tụ thành một thế lực cường đại trong Nhân tộc!

Sự cường đại của bộ lạc Cửu Lê, phần lớn là nhờ vào vô lượng công đức mà Hậu Thổ nương nương dẫn đầu một đám tộc nhân Vu tộc hóa thành minh tướng âm sai ở Minh Phủ Địa Ngục, vì Lục Đạo Luân Hồi của thế giới Hồng Hoang mà kiên trì không ngừng, ngày đêm không nghỉ cống hiến mà tích lũy được.

Khí vận của Vu tộc từ chỗ phong vũ phiêu dao dần dần có dấu hiệu phục hồi, sao có thể không dẫn đến sự chú ý của Thiên Đạo.

Đạo Tổ Hồng Quân lập tức hạ lệnh cho Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân mật thiết quan sát sự phát triển của bộ lạc Cửu Lê và các Vu Nhân khác!

Khi Thiên Đạo và các Thánh nhân đều tập trung sự chú ý vào khí vận của Vu tộc, họ lại không biết rằng ở hải nhãn Nam Hải không xa Nam Thiệm Bộ Châu lại đang âm ỉ một biến cố lớn đủ sức ảnh hưởng đến cục diện thế giới Hồng Hoang!

Ngay từ khi Thiên Hoàng Phục Hy giáng thế, sau khi tàn niệm của Ma Tổ La Hầu trọng sinh, y đã từng từ Ma giới vượt giới ý đồ đoạt xá Phục Hy để trở thành cộng chủ Nhân tộc.

Nhưng Ma Tổ La Hầu không tiếc dốc toàn bộ sức lực mà Ma tộc đã nghỉ ngơi dưỡng sức khôi phục trong ức vạn năm để tấn công toàn diện năm nơi "Phong Ma Đại Trận", nhưng lại bị các Thánh nhân thế giới Hồng Hoang liên thủ đàn áp.

Chương 382

Kế hoạch Ma Tổ La Hầu dẫn đầu một đám thuộc hạ đắc lực đoạt xá Thiên Hoàng Phục Hy cũng không thành công.

Cuối cùng không chỉ Ma tộc tổn thất thảm trọng, Ma Tổ La Hầu cũng lại một lần nữa bị Ba Tiêu Thiên Tôn đánh cho tàn phế!

Ma Tổ La Hầu vốn là tàn hồn tu luyện, lại bị Ba Tiêu Thiên Tôn trọng thương, tàn hồn còn lại không bao nhiêu, sau khi lại một lần nữa ngưng tụ quật khởi trong Ma giới, không còn gọi là "Ma Tổ La Hầu", mà tự xưng "Ma Tổ Vô Thiên", ý là "có Ma đạo không Thiên đạo"!

Ma giới và thế giới Hồng Hoang là một thể hai mặt, tương hỗ tồn tại.

Vì Nhân tộc đại hưng, thế giới Hồng Hoang mở rộng thêm mấy phần.

Cũng như vậy, Ma giới cũng theo đó mà mở rộng thêm mấy phần!

Vì vạn tộc trong thế giới Hồng Hoang thịnh vượng, Nhân tộc đại hưng, những ác niệm, ma niệm của những sinh linh này chính là hạt giống, dưỡng chất cho Ma tộc trong Ma giới ra đời và trưởng thành!

Ma giới chính vì thế mà nhanh chóng sinh ra vô số Ma tộc cường đại, khôi phục lại phần lớn thực lực.

Ma Tổ Vô Thiên hội tụ khí vận của toàn bộ Ma tộc, tốc độ khôi phục càng thêm thần tốc, trong thời gian ngắn đã lại một lần nữa đạt đến thực lực Chuẩn Thánh!

Tiếp thu bài học đau thương từ thất bại lần trước khi đoạt xá Thiên Hoàng Phục Hy, Ma Tổ Vô Thiên từ bỏ sách lược từ trên xuống dưới, đoạt xá ứng cử viên Tam Hoàng được Thiên Đạo che chở, các

Thánh bảo hộ.

Ngược lại y quyết định bắt đầu đi theo con đường bảo thủ từ dưới lên trên.

Thế là Ma Tổ Vô Thiên ưu tiên thúc đẩy sự phát triển của "Tâm Ma Nhất Tộc", tộc loài bí ẩn nhất, vô hình vô ảnh trong Ma tộc, bồi dưỡng vô số tộc nhân Tâm Ma có thiên phú dị bẩm, thực lực cao cường!

Ma Tổ Vô Thiên muốn để Tâm Ma Nhất Tộc nhập vào cơ thể Nhân tộc Hồng Hoang, cùng Nhân tộc cộng sinh!

Như vậy, Nhân tộc bị Tâm Ma khống chế sẽ trở thành tay sai của Ma tộc, nhưng vì vẫn là Nhân tộc, nên sẽ không bị Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang bài xích.

Tâm Ma vô ảnh vô hình, một khi nhập vào cơ thể sẽ ẩn sâu trong tâm trí Nhân tộc, Nhân tộc bị Tâm Ma khống chế bình thường ngay cả bản thân cũng khó phát giác, huống chi là người ngoài!

Thủ đoạn ẩn mật như vậy đừng nói là tu sĩ Hồng Hoang, đại năng Hồng Hoang, Thánh nhân Hồng Hoang, e rằng ngay cả Thiên Đạo cũng khó có thể truy tra được tung tích của nhiều Tâm Ma như vậy!

Ma Tổ Vô Thiên sau nhiều lần lựa chọn, chuẩn bị kỹ lưỡng, cuối cùng đã phát động tấn công.

"Ầm!" Bốn hải nhãn Đông Tây Nam Bắc cộng với Bát Bảo Công Đức Trì ở Tu Di Sơn, tổng cộng năm nơi "Phong Ma Đại Trận", lượng phòng ngự yếu nhất vẫn là hải nhãn Nam Hải!

Thế là Ma Tổ Vô Thiên tập trung toàn bộ sức mạnh của Ma tộc, toàn lực tấn công "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải.

Ngay khi Ma tộc đại cử tấn công, hải nhãn Nam Hải liền bùng nổ cột sáng ngút trời, ma khí màu đen và thiên địa linh khí màu trắng quấn

lấy nhau xông thẳng lên cửu thiên chi ngoại.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang vì thế mà chấn động!

Đạo Tổ Hồng Quân vốn đang toàn lực thúc đẩy Thiên Đạo Chi Lực để đề phòng, áp chế khí vận của Vu tộc, vội vàng điều động Thiên Đạo Chi Lực trấn áp "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải.

Nhưng cuộc tấn công không màng hậu quả của Ma Tổ Vô Thiên vẫn khiến "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải lung lay sắp đổ, có nguy cơ bị công phá bất cứ lúc nào.

Đạo Tổ Hồng Quân toàn lực thúc đẩy Thiên Đạo Chi Lực trấn áp.

Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân, Hồng Vân Lão Tổ, Tây Vương Mẫu nương nương, bảy vị Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang cũng không thể không toàn lực ra tay phối hợp, mới miễn cưỡng trấn áp được sự bạo động của Ma tộc!

Nhưng họ không biết rằng!

Đây lại là kế chỉ nam đánh bắc mà Ma Tổ Vô Thiên đã chuẩn bị kỹ lưỡng.

Khi toàn bộ Ma tộc và tất cả các Thánh nhân của thế giới Hồng Hoang quyết chiến tại hải nhãn Nam Hải, Ma tộc tử thương vô số.

Ma Tổ Vô Thiên lại lặng lẽ dẫn tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc đến "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Bắc Hải!

Sau khi ấp ủ một thời gian dài, Ma Tổ Vô Thiên điều động toàn bộ uy năng của Ma giới và "Thí Thần Thương", nhắm vào một điểm trong "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Bắc Hải, phát động một đòn sấm sét.

“Ầm!” Một đòn trong nháy mắt đã đánh vỡ một lỗ hổng lớn trên “Phong Ma Đại Trận” ở hải nhãn Bắc Hải!

“Vèo!” “Vèo!” “Vèo!”… Tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, nắm bắt cơ hội hiếm có, trong nháy mắt lao về phía lỗ hổng bị công phá của “Phong Ma Đại Trận”.

“Phong Ma Đại Trận” tự có công năng tu phục mạnh mẽ, bên ngoài trận lại có Bắc Hải Long tộc trấn áp.

“Phong Ma Đại Trận” ở hải nhãn Nam Hải bị tấn công, những người bảo vệ mấy đại trận khác tự nhiên phải đề cao cảnh giác một trăm hai mươi phần trăm.

Nhưng Bắc Hải Long tộc sau khi phát hiện trận pháp bị công phá, toàn lực phòng bị, lại không thấy bất kỳ bóng dáng Ma tộc nào.

Họ không biết, tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc vô hình vô ảnh đã lặng lẽ tiềm phục bên cạnh họ, đang toàn lực cảm ứng tâm thần của họ!

“Trưởng lão!

Chuyện gì vậy?” Các cao tầng Bắc Hải Long tộc truyền âm cho nhau.

“Ta cũng không rõ, tóm lại Ma tộc xảo quyệt, mọi người cẩn thận, trước tiên vá lại lỗ hổng!” Vị trưởng lão Long tộc đứng đầu lập tức hạ lệnh.

Dưới sự phối hợp của vô số pháp thuật Long tộc và công năng tự tu phục của “Phong Ma Đại Trận”, thực ra chỉ mất mấy hơi thở đã vá lại hoàn toàn lỗ hổng bị công phá đó.

Nhưng, chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi đó, đã có mấy chục vạn tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc vượt giới, lặng lẽ tìm kiếm những Long tộc có tâm trí yếu đuối, tiềm tàng trong đáy lòng họ.

Tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc vô hình vô ảnh, có thể có vô số Tâm Ma cùng tiềm phục trong đáy lòng của cùng một túc chủ.

Vì thế, tộc nhân Bắc Hải Long tộc trấn thủ nơi đây chỉ có mấy người tâm chí không vững, tâm thần có lỗ hổng, cũng đủ để cho những tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc này ký thân!

Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo Chi Lực đang toàn lực trấn áp sự bạo động của Ma tộc dưới "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải.

Chỉ cảm ứng được "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Bắc Hải bị công phá trong mấy hơi thở ngắn ngủi, sau đó đã hoàn toàn vá lại.

Bắc Hải Long tộc cũng không phát ra tín hiệu cầu cứu!

Thế là Đạo Tổ Hồng Quân và Thiên Đạo liền bỏ qua biến cố nhỏ này, lại cùng các Thánh phối hợp toàn lực trấn áp sự bạo động của Ma tộc!

Một lúc lâu sau, Ma tộc liều mạng đã để lại vô số sinh mạng dưới "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải, cuối cùng không cam lòng từ bỏ cuộc tấn công lần này.

Đạo Tổ Hồng Quân và các Thánh cũng lần lượt trở về đạo trường của mình.

Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu nương nương vừa về đến bên Bát Bảo Công Đức Trì ở Tu Di Sơn, liền hội tụ cùng Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên đang toàn thần chú ý phòng bị Ma tộc tấn công "Phong Ma Đại Trận" ở đây.

"Phu quân!

Ta cảm thấy hành động lần này của Ma tộc có chút đáng ngờ!" Tây Vương Mẫu nương nương tâm tư tinh tế như sợi tóc, nhíu mày nói.

“Lời này nói thế nào?” Ba Tiêu Thiên Tôn hỏi.

“Ma tộc xảo quyệt, lần trước tấn công ‘Phong Ma Đại Trận’ trên diện rộng là để yểm hộ Ma Tổ La Hầu đoạt xá thánh thai của Thiên Hoàng Phục Hy sắp ra đời!

Nhưng đã phải trả cái giá là tộc nhân Ma tộc tử thương thảm trọng, cuối cùng âm mưu lại bị phu quân phá vỡ!” Tây Vương Mẫu nương nương bắt đầu suy luận.

“Sau bao nhiêu năm nghỉ ngơi dưỡng sức, Ma tộc khó khăn lắm mới khôi phục được mấy phần sinh khí, vì sao lại làm ra hành động vô ích, khiến Ma tộc lại một lần nữa tử thương vô số, nguyên khí đại thương như vậy?” Tây Vương Mẫu nương nương hỏi ngược lại.

“Ma Tổ La Hầu đã thèm muốn vị trí Tam Hoàng, lúc Thiên Hoàng Phục Hy thì bị chúng ta phá hỏng kế hoạch!

Chương 383

Vì thực lực tổn thất lớn, đã bỏ lỡ Địa Hoàng Thần Nông, nên không thể không đánh cược một phen, xem xem có thể làm được gì trước khi Nhân Hoàng xuất thế hay không!" Hồng Vân Lão Tổ suy đoán.

"Nhưng dù sao thực lực Ma tộc vẫn chưa khôi phục đến mức độ cường đại, không thể lại một lần nữa phát động tấn công toàn diện, chỉ có thể đánh cược một phen, chọn hải nhãn Nam Hải, nơi có khả năng thành công nhất trong năm phong ấn để tấn công!" Hồng Vân Lão Tổ càng phân tích càng cảm thấy có lý.

Nhưng Tây Vương Mẫu nương nương lại không cho là như vậy: "Cho dù hải nhãn Nam Hải là nơi có sức mạnh trấn thủ yếu nhất trong năm 'Phong Ma Đại Trận', nhưng với sự xảo quyệt của Ma Tổ La Hầu, sao có thể không biết chỉ cần có động tĩnh, lập tức sẽ bị thế giới Hồng Hoang toàn lực trấn áp!" Ba Tiêu Thiên Tôn vô cùng đồng tình với cách nhìn của Tây Vương Mẫu nương nương, khẽ gật đầu nói: "Không sai!

Với tâm trí của Ma Tổ La Hầu, tất nhiên biết kết cục của hành động lần này, nhưng y vẫn cố chấp hành động như vậy, chắc chắn có mục đích khác!" "Khi trấn áp sự bạo động của Ma tộc có từng phát hiện tình huống bất thường nào không?" Ba Tiêu Thiên Tôn trầm tư một lúc lâu rồi lại hỏi.

"…" Hồng Vân Lão Tổ gãi đầu gãi tai suy nghĩ hồi lâu, vẫn không thể phát hiện điều gì bất thường, chỉ có thể lắc đầu nói: "Không hề phát hiện tình huống bất thường nào!" Vì thời gian Ma Tổ Vô Thiên công phá "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Bắc Hải cực ngắn, Tâm

Ma vượt giới lại không tiếng động, nên Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu nương nương đối với chuyện này hoàn toàn không biết gì.

Nhưng Tây Vương Mẫu nương nương sau khi trầm tư hồi lâu, thần sắc dường như có chút nghi ngờ.

Ba Tiêu Thiên Tôn đối với Tây Vương Mẫu nương nương biết rất rõ, khẽ hỏi: "Phu nhân có phát hiện được tình huống gì không?" Tây Vương Mẫu nương nương nghe Ba Tiêu Thiên Tôn hỏi, có chút do dự nói: "Phu quân, ta cũng không biết có phải là bất thường hay không!" "Cứ nói không sao, chúng ta cùng nhau suy nghĩ!" Ba Tiêu Thiên Tôn cười nói.

"Phu quân từng phân tích đặc điểm của nhiều chi tộc Ma tộc, từng đặc biệt dặn dò ta phải cẩn thận 'Tâm Ma Nhất Tộc' của Ma tộc!

Xuất quỷ nhập thần, có thể hóa thành Tâm Ma vô hình, phòng không thể phòng!" Tây Vương Mẫu nương nương nói.

"Nhưng lần này khi Ma tộc tấn công 'Phong Ma Đại Trận' ở hải nhãn Nam Hải, ta không chỉ không thấy bóng dáng Ma Tổ La Hầu, cũng không thấy bóng dáng tộc nhân Tâm Ma Nhất Tộc!" "Đương nhiên cũng có khả năng vì phương thức tấn công của Tâm Ma Nhất Tộc khác biệt, không thích hợp với loại hình tấn công bạo động này, hoặc giả chúng đã hóa thành trạng thái vô ảnh vô hình tấn công trong bóng tối, nên ta mới không phát hiện!" Tây Vương Mẫu nương nương giải thích vì sao bà không chắc chắn sự nghi ngờ của mình có chính xác hay không.

"Lực tấn công của Tâm Ma Nhất Tộc quả thực không thích hợp với đại chiến tấn công 'Phong Ma Đại Trận'!" Ba Tiêu Thiên Tôn khẽ gật đầu, cũng phán đoán như vậy.

"Nhưng hành động này của Ma Tổ La Hầu dù sao cũng chắc chắn

có thâm ý khác, chúng ta không thể lơ là!" Ba Tiêu Thiên Tôn trầm tư một lúc lâu rồi dặn dò, có chuẩn bị không bao giờ sai.

Ba Tiêu Thiên Tôn nói xong vẫn cảm thấy tâm thần bất an, bản năng cảm thấy Ma tộc nhất định có hành động lớn, cần phải cẩn thận!

Suy nghĩ hồi lâu, Ba Tiêu Thiên Tôn lại mở lời thương lượng với mấy người còn lại: "Ta từng cố ý bắt giữ các chi tộc Ma tộc khác nhau, phong ấn trong 'Sơn Hà Xã Tắc Đồ', sau bao nhiêu năm phát triển, số lượng Ma tộc vô cùng khả quan, các Ma tộc ở mọi cấp độ thực lực đều có đủ." Tây Vương Mẫu nương nương, Trấn Nguyên Đại Tiên và Hồng Vân Lão Tổ đều biết Ba Tiêu Thiên Tôn có sở thích thu thập các chủng loài khác nhau, nên nghe vậy cũng không kinh ngạc lắm.

"Hiện tại tuy không biết Ma tộc rốt cuộc có âm mưu quỷ kế gì, nhưng để phòng vạn nhất, hay là dung nhập những Ma tộc này vào 'Luyện Tâm Lộ' bên ngoài 'Phân Bảo Nhai' đi!

Cũng để cho môn hạ đệ tử của chúng ta và giáo chúng 'Linh giáo' quen thuộc với đặc điểm của các chi tộc Ma tộc, khi gặp Ma tộc cũng không đến nỗi luống cuống tay chân mất bình tĩnh!" "Chính như ta đã nói với phu nhân trước đó, đặc biệt là Tâm Ma Nhất Tộc khó phòng bị nhất.

Ta cảm thấy nên để tất cả đệ tử Tu Di Sơn và giáo chúng 'Linh giáo' đều tiến vào 'Luyện Tâm Lộ', phải trải qua khảo nghiệm Tâm Ma hợp cách mới được!" Ba Tiêu Thiên Tôn đề nghị.

"Hành động này tuy tốn thời gian tốn sức, nhưng lại là cách ổn thỏa để phòng bệnh hơn chữa bệnh!

Dù sao gần đây cũng rảnh rỗi không có việc gì, cứ để chúng ta cùng nhau ra tay phong ấn những Ma tộc này vào 'Luyện Tâm Lộ' đi!" Trấn Nguyên Đại Tiên cuối cùng cũng mở lời.

“Ma tộc hung tàn, đặc biệt là Tâm Ma Nhất Tộc, một chút không cẩn thận có khả năng ẩn sâu trong lòng người thử luyện, từ đó gây ra tổn hại khó có thể bù đắp, gây hại vô cùng!

Vì thế đệ tử môn nhân vào ‘Luyện Tâm Lộ’ thử luyện với Ma tộc, nhất định phải có Thánh nhân tự mình tọa trấn hộ pháp mới có thể đảm bảo vạn vô nhất thất!” Ba Tiêu Thiên Tôn nói.

“Đại huynh yên tâm!

Chuyện này cứ giao cho tiểu đệ đi!

Tuyệt đối sẽ không để đệ tử môn nhân của chúng ta có bất kỳ tổn thương nào!” Hồng Vân Lão Tổ bảo đảm.

“Tốt!” Ba Tiêu đạo nhân cùng Tây Vương Mẫu nương nương, Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân Lão Tổ lóe người một cái đã đến trên “Luyện Tâm Lộ” bên ngoài “Phân Bảo Nhai”.

Trấn Nguyên Đại Tiên thi triển không gian thần thông, cắt ra một không gian độc lập trong “Luyện Tâm Lộ” để sắp xếp Ma tộc.

Lại dựa theo cảnh giới khác nhau, loại hình chi tộc khác nhau của Ma tộc, phân chia ra vô số không gian nhỏ!

Ba Tiêu Thiên Tôn, Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu nương nương thì mỗi người phân công nhanh chóng tạo ra “Ma Tộc Thí Luyện Không Gian”.

Cùng lúc các đệ tử của Tu Di Sơn thiết lập “Ma Tộc Thí Luyện Không Gian”, Bắc Hải cũng nổi sóng gió ngầm, bão táp đang âm thầm kéo đến.

Trong Long tộc ở Bắc Hải có mấy chục con hắc long, cùng tộc với những con hắc long bị Ba Tiêu đạo nhân thu vào “Tam Thập Lục Trọng Thiên” và luyện chế thành “Cửu Long Niện”.

Hắc long trong Long tộc là tộc quần có bản tính tàn nhẫn hiếu sát, bạo ngược vô độ, vì thế đại bộ phận tộc nhân Hắc long tâm trí không kiên định, là vật chủ tốt nhất để Tâm Ma nhất tộc xâm nhập.

Do đó, Ma Tổ Vô Thiên dùng "Thí Thần Thương" tạm thời phá vỡ một lỗ hổng trên "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Bắc Hải, nhân cơ hội đó, toàn bộ tộc nhân Tâm Ma nhất tộc trốn ra đều ẩn náu trong cơ thể hắc long ở Bắc Hải.

Sau khi cuộc bạo động ở Ma giới được dẹp yên, tộc Hắc long ở Bắc Hải liền xin trưởng lão Long tộc phụ trách nơi này cho phép quay về long cung Bắc Hải nghỉ ngơi.

Trưởng lão Long tộc xét thấy Ma tộc ở Ma giới vừa mới chịu thương vong thảm trọng, trong thời gian ngắn chắc sẽ không đủ sức phát động tấn công lần nữa, bèn đồng ý yêu cầu của Hắc long Bắc Hải.

Đám hắc long này vừa rời khỏi hải nhãn Bắc Hải, xa khỏi "Phong Ma Đại Trận", không còn sự áp chế của trận pháp, tộc nhân Tâm Ma nhất tộc ẩn náu sâu trong lòng lập tức phát động, nhanh chóng chuyển hóa chúng thành ma long.

Tâm Ma nhất tộc vô cùng cẩn thận, khống chế đám hắc ma long không biểu hiện ra bất kỳ điều gì khác thường, cẩn thận kiểm soát ma tính trong cơ thể, không để người ngoài phát giác.

Trên đường đám hắc ma long từ hải nhãn Bắc Hải trở về long cung Bắc Hải, tộc nhân Tâm Ma nhất tộc dần dần khuếch tán ra, bắt đầu từ các loài thủy tộc có vảy ở Bắc Hải mà ma hóa từng chút một, lan rộng ra.

Hành động cực kỳ cẩn thận, không hề ham công vội vàng, tuyệt đối không mạo hiểm bất cứ nguy cơ bị phát hiện nào, chỉ ra tay với những đối tượng tâm trí yếu đuối, có thể dễ dàng ma hóa, không có

bối cảnh, và sẽ không bị cao thủ, đại năng phát giác!

Sau khi khống chế sinh linh, Tâm Ma cũng tuyệt đối không tập trung lại với số lượng lớn để tránh gây sự chú ý của Thiên đạo, Thánh nhân và các đại năng.

Đám tộc nhân Tâm Ma nhất tộc này giống như một chén mực đổ vào biển lớn, trong khoảnh khắc đã hòa vào trong đó, khó mà tìm thấy.

Các loài thủy tộc có vảy ở Bắc Câu Lô Châu, sinh linh Yêu tộc, và càng nhiều thành viên trong các bộ lạc Nhân tộc đều bị Tâm Ma nhất tộc khống chế, dần dần trở thành Ma tộc.

Điểm quỷ dị của Tâm Ma nằm ở chỗ thời gian chúng ở trong cơ thể sinh vật càng dài, càng có thể dung hợp tốt hơn với vật chủ, càng khó bị phát hiện.

Càng kinh khủng hơn, đám Tâm Ma này không chỉ ẩn náu trong lòng vật chủ, mà còn có thể thông qua vật chủ để phát giác mục tiêu, dùng thủ đoạn bí mật để ma hóa những sinh linh có tâm tính không kiên định, vốn đã có tâm ma, biến chúng thành Ma tộc thế hệ thứ hai, thứ ba!

Chỉ cần cho đủ thời gian, Tâm Ma nhất tộc có thể không ngừng phát triển lớn mạnh!

Kế hoạch của Ma Tổ Vô Thiên chính là, Nhân tộc hiện là nhân vật chính của trời đất, hắn muốn ma hóa Nhân tộc, biến họ thành Ma nhân!

Chỉ cần có đủ Nhân tộc bị ma hóa, chuyển biến thành Ma nhân, đến lúc đó Thiên đạo, Đạo tổ Hồng Quân và chư vị Thánh nhân Hồng Hoang cũng đành bó tay!

Cùng lúc Bắc Câu Lô Châu bị Tâm Ma nhất tộc xâm nhập một cách âm thầm, tình hình ở Nam Thiệm Bộ Châu cũng không mấy lạc

quan!

Kể từ sau đại chiến Vu Yêu, Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu bị Không Gian Tổ Vu Đế Giang dùng sức mạnh pháp tắc không gian đưa về "Bàn Cổ Điện", từ đó không còn xuất hiện!

Cùng với việc khí vận của Vu tộc một lần nữa tăng lên, "Bàn Cổ Điện" dường như cũng có cảm ứng.

Đạo tổ Hồng Quân đã dùng sức mạnh Thiên đạo để cưỡng ép trấn áp, muốn ngăn chặn "Bàn Cổ Điện" một lần nữa xuất hiện trên đời.

Nhưng cuộc bạo động ở Ma giới, tấn công vào "Phong Ma Đại Trận" ở hải nhãn Nam Hải khiến Đạo tổ Hồng Quân không thể không dồn toàn bộ tinh lực để trấn áp Ma tộc đang điên cuồng!

Điều này đã cho "Bàn Cổ Điện" một cơ hội trời cho!

Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu, dẫn đầu tám mươi mốt vị Đại vu trong "Bàn Cổ Điện", lặng lẽ rời khỏi "Bàn Cổ Điện", tiến vào Minh Phủ Địa Ngục.

Vốn là Hậu Thổ Tổ Vu, nay là Hậu Thổ Nương Nương, ngay lập tức đã cảm ứng được sự xuất hiện của Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu và tám mươi mốt vị Đại vu!

Minh Phủ Địa Ngục là địa bàn của Hậu Thổ Nương Nương, tâm niệm vừa động, bà đã dịch chuyển toàn bộ bọn họ vào trong cung điện của mình, đồng thời cũng triệu tập các Diêm La Vương hiện tại là Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu đến đây.

"Xi Vưu bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu sau bao nhiêu năm tu luyện trong "Bàn Cổ Điện" đã không còn vẻ non nớt như xưa, khí chất trầm ổn, khí thế hùng tráng.

"Chúng ta bái kiến Hậu Thổ Tổ Vu!" Tám mươi mốt vị Đại vu cũng đồng loạt cúi người bái lạy.

Chương 384

"Các ngươi không cần đa lễ như vậy, ngô nay là Bình Tâm Nương Nương chấp chưởng Lục Đạo Luân Hồi của Minh Phủ Địa Ngục, các ngươi cũng có thể gọi ngô là Hậu Thổ Nương Nương, nhưng ngô hiện không còn là Hậu Thổ Tổ Vu của Vu tộc!" Hậu Thổ Nương Nương nghiêm giọng chỉnh lại.

Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu mỉm cười nói: "Bình Tâm Nương Nương lượng thứ, Xi Vưu lỗ mãng rồi!" "Xi Vưu Tổ Vu cớ sao lại rời khỏi 'Bàn Cổ Điện', đến Minh Phủ Địa Ngục?" Hậu Thổ Nương Nương dù trong lòng đã có suy đoán, nhưng cuối cùng vẫn không nhịn được mà mở lời hỏi.

"Bẩm Bình Tâm Nương Nương!

Nhớ năm xưa khi hai tộc Vu Yêu giao chiến, Vu tộc ta bị kiếp khí che mờ tâm trí, vô ý đã làm rất nhiều chuyện sai lầm!

Cuối cùng dẫn đến Vu tộc bị trời đất ruồng bỏ!" Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu nặng nề thở dài một tiếng.

"Ngô nay vô cùng hối hận!

Lần này ngô mang theo tám mươi mốt vị huynh đệ xuất quan là muốn bù đắp cho những sai lầm năm xưa!

Cố gắng hóa giải hận thù giữa Vu tộc và Nhân tộc!" Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu vẻ mặt vô cùng thành khẩn nói.

Hậu Thổ Nương Nương biết Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu muốn mượn cơ hội khí vận Vu tộc đang đại thịnh để xuất thế thi triển tài năng, giúp Vu tộc đông sơn tái khởi.

Cách làm của Xi Vưu có phần cực đoan, nếu thành công tất nhiên

có thể khiến Vu tộc quật khởi lần nữa, nhưng một khi thất bại, chắc chắn sẽ thân tan xương nát!

Hậu Thổ Nương Nương để một bộ phận Vu tộc trấn giữ Minh Phủ Địa Ngục chính là một bước đi ổn thỏa để bảo tồn Vu tộc, tuy không thể giúp Vu tộc tái hiện sự cường thịnh xưng bá Hồng Hoang năm xưa, nhưng tuyệt đối có thể bảo toàn Vu tộc không đến nỗi diệt tuyệt!

Hai bên tuy có cách nhìn và cách làm khác nhau, nhưng mục đích cuối cùng đều là vì Vu tộc.

Vì vậy, lời nói của Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu mới ẩn ý như vậy, để phòng trường hợp thất bại, sẽ không liên lụy đến Hậu Thổ Nương Nương, Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu và các Vu tộc khác trong Minh Phủ Địa Ngục!

Vẫn có thể đảm bảo Vu tộc sẽ không vì hành động cấp tiến mà bị hủy diệt hoàn toàn.

Hậu Thổ Nương Nương trong lòng đương nhiên hiểu rõ suy nghĩ của Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu, vẻ mặt bình tĩnh hỏi: "Xi Vưu Tổ Vu có suy nghĩ gì cứ nói thẳng!" "Ta biết ở Nam Thiệm Bộ Châu có rất nhiều bộ lạc Vu Nhân là sự kết hợp giữa Vu tộc và Nhân tộc!

Dung hợp Vu tộc và Nhân tộc là cách tốt nhất để xóa bỏ huyết cừu giữa hai tộc!" Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu vẻ mặt vui mừng nói.

"Để thúc đẩy sự dung hợp tốt hơn giữa Vu tộc và Nhân tộc, sớm ngày xóa bỏ huyết cừu giữa hai tộc, ngô với tư cách là Tổ Vu duy nhất còn lại của Vu tộc hiện nay, nguyện không tiếc hiến dâng cùng với tám mươi mốt vị huynh đệ Đại vu, để thể hiện thành ý của Vu tộc ta!" Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu dõng dạc nói.

"Hiến dâng?" Hậu Thổ Nương Nương hỏi.

“Đúng!” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu cười hắc hắc, vừa gật đầu, vừa nói ra một ý tưởng khiến cả Hậu Thổ Nương Nương cũng phải biến sắc!

“Ta nguyện ý cùng tám mươi mốt vị huynh đệ chuyển thế thành tộc nhân của bộ lạc Cửu Lê thuộc Nhân tộc!” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu giọng điệu bình tĩnh nói.

“Chuyển thế thành Nhân tộc?!” Vốn trầm ổn, điềm tĩnh như Hậu Thổ Nương Nương nghe vậy cũng không khỏi kinh ngạc thốt lên.

“Không sai!

Ta chuyển thế thành Nhân tộc!

Ta biết Vu tộc hiện đang cố gắng dung hợp với Nhân tộc, còn có gì lợi hơn việc để Tổ Vu và Đại vu của Vu tộc chuyển thế thành Nhân tộc để thúc đẩy sự dung hợp hoàn mỹ giữa hai tộc chứ?” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu hỏi ngược lại.

“…” Hậu Thổ Nương Nương bất giác gật đầu, lời Xi Vưu nói quả thực không có vấn đề, nhưng bà biết mục đích thật sự của Xi Vưu tuyệt đối không chỉ có vậy.

“Nhưng ta và tám mươi mốt vị huynh đệ tuy chuyển thế thành Nhân tộc nhưng không muốn mất đi thân thể Tổ Vu và Đại vu, điều này chỉ có Bình Tâm Nương Nương người hoàn toàn nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi mới có thể làm được!” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu tiếp tục đưa ra yêu cầu của mình.

“Vừa phải giữ được thân thể Tổ Vu và Đại vu, lại vừa phải mượn mẫu thể Nhân tộc để chuyển thế một lần!

Nếu là Vu tộc bình thường thì còn dễ, thân thể Đại vu cũng miễn cưỡng có thể, nhưng thân thể Tổ Vu của Xi Vưu quả thực rất khó làm!” Hậu Thổ Nương Nương vô cùng khó xử, mày liễu nhíu chặt.

“Ta biết!

Ba vị Diêm La Vương chỉ có thể giúp Đại vu chuyển thế, chỉ có Bình Tâm Nương Nương mới có thể giúp thân thể Tổ Vu của ta không bị tổn hại mà chuyển thế thành Nhân tộc!” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu vô cùng thành khẩn nhìn Hậu Thổ Nương Nương.

“Bình Tâm Nương Nương từ bi!

Việc này tuy khó khăn, nhưng đối với Nhân tộc, đối với Vu tộc đều có lợi, vừa có thể nâng cao thực lực Nhân tộc, lại vừa có thể giúp Vu tộc khôi phục một phần nguyên khí!

Chuyện trăm lợi không một hại như vậy, cớ sao không làm!” Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu tiếp tục khuyên nhủ.

“Hậu Thổ Nương Nương!

Việc này quả thực khả thi, tuy là vì Vu tộc, nhưng thực sự có thể thúc đẩy sự dung hợp giữa Nhân tộc và Vu tộc, tăng cường đáng kể thực lực của Nhân tộc!” Cửu Phượng cũng mở lời khuyên.

“Chúng ta biết việc này đối với Nương Nương cũng rất khó khăn, việc chuyển thế của tám mươi mốt vị Đại vu do ba người chúng ta phụ trách!

Nương Nương chỉ cần phụ trách việc chuyển thế của Xi Vưu Tổ Vu là được!” Hình Thiên cũng hết lời khuyên can.

Tướng Liễu cũng khổ sở cầu xin.

“Được rồi!

Nếu các ngươi đã kiên trì như vậy, vậy ngô sẽ không từ chối nữa, nhưng mong rằng các ngươi đừng...” Hậu Thổ Nương Nương thấy ý chí của Xi Vưu kiên định, Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu lại khổ sở cầu xin, đành phải bất đắc dĩ đồng ý.

Tại trung tâm Minh Phủ Địa Ngục, bên dưới "Lục Đạo Luân Hồi Bàn"!

Hậu Thổ Nương Nương cùng ba vị Diêm La Vương là Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu liên thủ thi pháp.

Ánh sáng luân hồi vô lượng đột nhiên bùng nổ, tràn ngập khắp Minh Phủ Địa Ngục!

Ngay cả Vô Tận Huyết Hải cũng bị ánh sáng luân hồi chiếu rọi!

Hậu Thổ Nương Nương hiện ra pháp thân vô thượng, hai tay đánh ra từng đạo luân hồi thần quang, bao bọc lấy thân hình của Tổ Vu thứ mười ba Xi Vưu.

Tiếp tục thúc giục pháp quyết, thân ảnh Xi Vưu được bao bọc bởi luân hồi thần quang từ từ bay về phía Nhân đạo trong "Lục Đạo Luân Hồi Bàn".

Nhưng để một Tổ Vu mang theo thân thể Tổ Vu hoàn chỉnh chuyển thế thành Nhân tộc đâu phải là chuyện dễ dàng, dù là Hậu Thổ Nương Nương có thể hoàn toàn nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi cũng phải dốc toàn lực, mất một thời gian dài mới thành công!

So với đó, việc Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu trợ giúp tám mươi mốt vị Đại vu chuyển thế lại nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Ngay khoảnh khắc thân thể Tổ Vu của Xi Vưu đi vào Nhân đạo, "Lục Đạo Luân Hồi Bàn" tức thì phát ra từng trận tiếng nổ lớn!

Tiếng động lớn lập tức kinh động đến các Diêm La Vương khác như Vân Trung Tử, Địa Tạng, Từ Hàng Đạo Nhân, Thiên Phi Ô Ma, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Bọn họ lập tức dịch chuyển đến gần "Lục Đạo Luân Hồi Bàn".

Chỉ thấy từng đạo hư ảnh mờ ảo lóe lên rồi biến mất không thấy.

"Hậu Thổ Nương Nương, ngươi bày ra chuyện gì mà khiến 'Lục Đạo Luân Hồi Bàn' phát ra tiếng động lớn như vậy?" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn lên tiếng hỏi trước.

"Ngô làm gì không cần phải báo cáo với Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn đâu nhỉ!" Hậu Thổ Nương Nương có vẻ không vui, trầm giọng nói.

"Hậu Thổ Nương Nương hiểu lầm rồi!

Chương 385

Bần đạo không phải chất vấn Nương Nương, thực sự là Lục Đạo Luân Hồi liên quan đến an nguy của cả thế giới Hồng Hoang, đột nhiên phát ra tiếng động lớn như vậy, bần đạo không thể không quan tâm!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn cười hắc hắc, không hề để tâm đến sự bất mãn của Hậu Thổ Nương Nương, tiếp tục kiên trì.

"Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn chỉ cần quản tốt sự vụ trong Diêm La Điện mà mình phụ trách là được!

Minh Phủ Địa Ngục, Lục Đạo Luân Hồi do ngô hóa thân thành, lẽ nào ngô lại làm điều bất lợi cho nó hay sao!" Hậu Thổ Nương Nương cười lạnh nói.

"Minh Phủ Địa Ngục, Lục Đạo Luân Hồi là căn bản của vạn vật chúng sinh trong thế giới Hồng Hoang, không phải là tài sản riêng của Hậu Thổ Nương Nương, nếu Nương Nương lấy quyền mưu tư..." Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn từ vẻ mặt của Hậu Thổ Nương Nương, Cửu Phượng, Hình Thiên, Tướng Liễu nhìn ra nội tình của việc này tuyệt đối không đơn giản, sắc mặt cũng âm trầm xuống, ngữ khí cứng rắn nói.

"Ha ha ha ha ha..." Hậu Thổ Nương Nương đột nhiên phá lên cười lớn, "Nếu nói lấy quyền mưu tư, có lẽ Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn mới là người mở đầu!

Năm xưa Đông Vương Công sau khi chết lưu lại một luồng chân linh, mấy lần luân hồi đều không thể thức tỉnh!

Là ai đã tìm kiếm vất vả trong vô số hồn phách để tìm ra chân linh của Đông Vương Công, dùng dị bảo giúp hắn khôi phục chân linh, thức tỉnh ký ức, rồi trực tiếp đưa vào 'Thiên Nhân Đạo'?" "!!"...

Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn nghe vậy kinh hãi thất sắc, việc này hắn làm cực kỳ bí mật, từ đầu đến cuối mỗi bước đều cẩn thận tự tay làm, không ngờ vẫn không thể qua mắt được Hậu Thổ Nương Nương!

"Hừ hừ!

Minh Phủ Địa Ngục này là của ngô, phải nói là toàn bộ Minh Phủ Địa Ngục, Lục Đạo Luân Hồi đều do ngô hóa thành, mỗi một hồn phách đi qua Lục Đạo Luân Hồi đều không thoát khỏi mắt ngô!

Bao năm qua các ngươi có bao nhiêu hành động mờ ám, ngô biết rõ ràng rành mạch!" Hậu Thổ Nương Nương cười lạnh liên hồi.

"Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, ngươi có biết tại sao bao năm qua ngươi một mình chiếm cứ năm tòa Diêm La Điện, nhưng công đức thu được lại thua xa Vân Trung Tử đạo hữu, Địa Tạng đạo hữu và Từ Hàng đạo hữu, ngay cả thu hoạch của Thiên Phi Ô Ma đạo hữu cũng vượt xa ngươi không?" Hậu Thổ Nương Nương chế nhạo hỏi, cũng không đợi Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn trả lời, tiếp tục nói, "Bởi vì ngươi lòng riêng quá nặng, mục đích không thuần!" "Ta... ta!

Bần đạo... ta!" Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn lắp bắp hồi lâu, cuối cùng chỉ đành bất lực thở dài, không hề biện giải!

Mặc dù trước đó đã biết trong Minh Phủ Địa Ngục, thực lực của Hậu Thổ Nương Nương cực mạnh, ngay cả Thánh nhân cũng khó địch lại, không ngờ dù mình có mang dị bảo do Đạo tổ Hồng Quân ban cho, nhất cử nhất động vẫn không thể qua mắt được Hậu Thổ Nương Nương!

"Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, việc này lần sau không được tái phạm, nếu không ngô quyết không tha nhẹ!" Hậu Thổ Nương Nương nói xong, tay áo khẽ phất, Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn liền bị cưỡng ép đưa về Diêm La Điện.

“Hậu Thổ Nương Nương, chúng ta có một việc muốn bẩm báo!

Cần xin Nương Nương chuẩn y!” Vân Trung Tử không hề dây dưa vào chuyện này, quay sang cung kính nói.

“Vân Trung Tử đạo hữu có chuyện gì muốn bẩm báo?” Hậu Thổ Nương Nương có chút hứng thú nhìn về phía Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử, Địa Tạng và Từ Hàng Đạo Nhân ba sư huynh đệ trong thời gian làm Diêm La Vương luôn công bằng chính trực, xử lý sự vụ Minh Phủ cần cù chăm chỉ, tỉ mỉ không sai sót.

Vì thế thủ đoạn sấm sét mà Hậu Thổ Nương Nương vừa dùng với Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn không hề tạo ra bất kỳ hiệu quả răn đe nào đối với họ.

Ngược lại, Thiên Phi Ô Ma của tộc A Tu La trong thời gian đảm nhiệm chức vụ Diêm La Vương, tuy không trắng trợn vị tư vong pháp như Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn, nhưng cũng vì tộc A Tu La mà đã giở không ít mánh khóe.

Cho nên lúc này Thiên Phi Ô Ma đang lặng lẽ trốn sang một bên, không dám hó hé một tiếng, chỉ sợ Hậu Thổ Nương Nương cũng sẽ đối phó mình như đã đối phó với Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn.

“Bần đạo và sư đệ Từ Hàng Đạo Nhân đã tu luyện thành công một cỗ phân thân, có thể trấn giữ tại Diêm La Điện mà chúng ta phụ trách để hoàn thành chức trách của Diêm La Vương!

Sư huynh đệ chúng ta bản thể chuẩn bị rời khỏi Minh Phủ Địa Ngục, hy vọng Hậu Thổ Nương Nương có thể đồng ý!” Vân Trung Tử chậm rãi nói.

“Chỉ cần hai vị đạo hữu không làm chậm trễ chức trách trong Diêm La Điện mình phụ trách là được, ngô sẽ không hạn chế đi lại của các ngươi!” Hậu Thổ Nương Nương nhàn nhạt hỏi, “Địa Tạng

đạo hữu không rời đi sao?" "Hồi bẩm Nương Nương, tu luyện ở Minh Phủ Địa Ngục rất phù hợp với con đường tu luyện của bần đạo, vì thế bần đạo sẽ không rời đi!" Địa Tạng vẫn trầm mặc ít lời, chỉ khi Hậu Thổ Nương Nương mở lời hỏi mới thành thật trả lời.

"Ừm!" Hậu Thổ Nương Nương gật đầu không tỏ ý kiến, không nói nhiều, thân hình thoáng động đã biến mất không thấy.

"Chúc mừng Vân Trung Tử đạo hữu!

Chúc mừng Từ Hàng đạo hữu!" Cửu Phượng đi đầu, dẫn theo Hình Thiên và Tướng Liễu đến trước mặt Vân Trung Tử và Từ Hàng Đạo Nhân chúc mừng.

"Đồng hỷ!

Đồng hỷ!" Vân Trung Tử cười ha hả nói.

"Vân Trung Tử đạo hữu, hỷ ở đâu vậy?" Cửu Phượng vẻ mặt nghi hoặc, cố ý hỏi ngược lại.

"Cửu Phượng đạo hữu, chúng ta đều là Diêm La Vương của Minh Phủ Địa Ngục, sư huynh đệ chúng ta cũng không có tranh chấp gì với các vị như Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn!

Cần gì phải biết rõ mà còn giả bộ hồ đồ trước mặt bần đạo!" Vân Trung Tử thản nhiên cười nói.

"Cùng làm việc ở Minh Phủ Địa Ngục bao nhiêu năm qua, có Hậu Thổ Nương Nương che chở, thu hoạch của ba vị đạo hữu còn vượt xa sư huynh đệ chúng ta!

Mặc dù ba vị thân là Đại vu không có nguyên thần, nhưng bao năm qua, chắc hẳn Hậu Thổ Nương Nương đã tìm ra phương pháp giúp các vị dùng công đức địa phủ để ngưng luyện nguyên thần!" Khi Vân Trung Tử nói ra, ngữ khí vô cùng chắc chắn, xem ra không phải là đoán mò hay cố ý thăm dò.

Cửu Phượng, Hình Thiên và Tướng Liễu ba vị Đại vu nghe vậy sắc mặt hơi biến đổi.

"Sư huynh đệ bần đạo có thể dựa vào bí pháp do lão sư truyền lại mà may mắn luyện ra phân thân Diêm La Vương, ba vị đạo hữu tự nhiên cũng có Hậu Thổ Nương Nương hết lòng tương trợ, có thể ngưng tụ hóa thân Diêm La Vương!

Theo bần đạo phán đoán, hóa thân Diêm La Vương của ba vị đạo hữu có lẽ còn thành công sớm hơn sư huynh đệ chúng ta mấy vạn năm!" Vân Trung Tử nhìn về phía Cửu Phượng và những người khác, ánh mắt tràn đầy ý cười.

"Vân Trung Tử đạo hữu quả nhiên đạo hạnh cao thâm, tuệ nhãn như đuốc!

Chúng ta vốn tưởng rằng việc này kín kẽ không một kẽ hở, không ai có thể biết, không ngờ lại không thể qua mắt được đạo hữu!" Cửu Phượng cười khổ lắc đầu nói.

Địa Tạng đột nhiên mở lời: "Có Hậu Thổ Nương Nương che giấu cho ba vị đạo hữu, tự nhiên không ai có thể biết, nhưng bần đạo tay cầm 'Sổ Sinh Tử', chúng ta lại cùng nắm giữ Diêm La Điện, tự nhiên có thể phát giác ra một chút manh mối!" "Ba vị đạo hữu yên tâm, sư huynh đệ bần đạo coi như không biết gì!

Tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngoài nửa lời!" Vân Trung Tử đảm bảo.

"Đa tạ ba vị đạo hữu!

Các vị cũng cứ yên tâm, bất kể tình hình bên ngoài biến đổi ra sao, ở trong Minh Phủ Địa Ngục, dù chỉ để lại phân thân ở đây, chúng ta cũng sẽ giúp đỡ trông coi chu toàn!

Tuyệt đối sẽ không có bất kỳ sự cố nào!" Vân Trung Tử ném quả

đào, Cửu Phượng đương nhiên báo đáp bằng quả mận.

"Vậy thì đa tạ rồi!

Ha ha ha ha!" Vân Trung Tử nghe vậy cười lớn.

Mấy ngày sau, Vân Trung Tử và Từ Hàng Đạo Nhân chỉ để lại một cỗ phân thân Diêm La Vương trấn giữ Diêm La Điện, bản thể rời khỏi Minh Phủ Địa Ngục, trở về "Tu Di Sơn".

Tại "Thủ Dương Sơn - Bát Cảnh Cung", Lão Tử Thánh nhân ngồi ở vị trí chủ tọa chính giữa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ ngồi hai bên trái phải.

Phía dưới ghế khách có Nữ Oa Nương Nương, Tiếp Dẫn Thánh nhân ngồi hai bên.

"Chư vị sư đệ, sư muội, ngô hôm nay mời các vị đến đây có một việc muốn thương lượng!" Với tư cách là chủ nhân nơi này, Lão Tử Thánh nhân mở lời trước.

"Đại sư huynh có việc gì cứ mở lời phân phó là được!" Nữ Oa Nương Nương hưởng ứng.

Lão Tử Thánh nhân khơi mào chủ đề xong, liền không muốn tiếp tục tham gia vào cuộc thảo luận tiếp theo, hai mắt khép hờ, dường như thần du ngoài cõi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiểu rõ tác phong của Lão Tử Thánh nhân, liền chủ động mở lời: "Chư vị!

Chương 386

Nhân tộc đại hưng là thiên số, Nhân tộc sẽ xuất hiện Tam Hoàng Ngũ Đế dẫn dắt Nhân tộc từng bước đi đến hưng thịnh!

Thầy của Tam Hoàng Ngũ Đế vốn là một cơ duyên lớn cho môn nhân đệ tử của chúng ta!" "Nhưng đám người của 'Tu Di Sơn' do Ba Tiêu Thiên Tôn cầm đầu thực sự quá xảo quyệt!

Ba Tiêu ác đạo mượn giao tình với Nhân tộc Thánh tổ, nắm chặt Nhân tộc trong lòng bàn tay!" Nguyên Thủy Thiên Tôn căm phẫn nói: "Hiện nay thầy của Thiên Hoàng, thầy của Địa Hoàng toàn bộ đều bị phe 'Tu Di Sơn' chiếm đoạt!

Nếu chúng ta không liên thủ, e rằng cuối cùng tám vị trí Đế sư đều sẽ rơi vào tay bọn chúng!" "Nhị sư huynh có phân phó gì cứ nói thẳng, nếu có thể giúp được gì, chúng ta nhất định sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" Tiếp Dẫn Thánh nhân thấp giọng nói.

"Đại huynh diễn toán thiên cơ được một tia dự báo, vị trí Nhân Hoàng không giống như Thiên Hoàng, Địa Hoàng đã được trời định, mà cần phải trải qua một phen tranh đoạt, trải qua nhiều tầng lớp chém giết, người cuối cùng có thể thống nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc sẽ là Nhân Hoàng!" Lời này của Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nói ra, khiến Tiếp Dẫn Thánh nhân và Nữ Oa Nương Nương không khỏi biến sắc.

"Vị trí Nhân Hoàng không phải đã xác định?!" Nữ Oa Nương Nương khẽ hô.

Lúc này liên quan đến cơ mật trời đất, Lão Tử Thánh nhân hai mắt khẽ mở ra, chậm rãi nói: "Vị trí Thiên Hoàng và Địa Hoàng do khí vận trời đất quyết định!

Thiên Hoàng do khí vận Thiên đạo định, vì thế Hồng Quân lão sư và sư huynh đệ chúng ta mới có thể định Phục Hy đạo hữu làm Thiên Hoàng!" "Địa Hoàng do Địa đạo quyết định, Địa đạo tự mình vận chuyển, không có người đại diện cho Địa đạo như Hồng Quân lão sư!" Lão Tử Thánh nhân tiếp tục nói.

Kỳ thực giữa trời đất vốn nên có hai người đại diện cho Thiên đạo và Địa đạo!

Trời ở trên đất ở dưới, trời có trước đất, vì thế thế giới Hồng Hoang mới sinh ra người đại diện cho Thiên đạo trước.

Vốn sau Đạo tổ Hồng Quân nên sinh ra một vị đại diện cho Địa đạo, nhưng Đạo tổ Hồng Quân ham muốn khống chế quá mạnh, căn bản không dung thứ một vị Thánh nhân Địa đạo ngang hàng với mình cùng nắm giữ thế giới Hồng Hoang!

Vì thế Đạo tổ Hồng Quân lợi dụng uy lực của Thiên đạo và "Tạo Hóa Ngọc Điệp", cứng rắn áp chế, ngăn cản sự ra đời của Thánh nhân Địa đạo!

Việc này ngay cả Ba Tiêu đạo nhân cũng không biết, nếu không, hắn nhất định sẽ thúc đẩy Trấn Nguyên Tử trở thành Thánh nhân Địa đạo!

Hậu Thổ Nương Nương thân hóa Minh Phủ Địa Ngục, Lục Đạo Luân Hồi, vốn cũng có hy vọng trở thành Thánh nhân Địa đạo, nhưng bà lại là thân Tổ Vu, tuy được Bàn Cổ đại thần ban cho nguyên thần, nhưng dù sao cũng không đủ viên mãn, vì thế không thể trở thành Thánh nhân Địa đạo!

Kỳ thực đây cũng nằm trong kế hoạch của Đạo tổ Hồng Quân!

Cho đến nay, trong toàn bộ thế giới Hồng Hoang cũng chỉ có một mình Đạo tổ Hồng Quân biết chuyện về Thánh nhân Địa đạo!

Lão Tử Thánh nhân không biết những tình huống này, tiếp tục giới thiệu: "Vị trí Địa Hoàng do Địa đạo tự mình quyết định, ngay cả Hồng Quân lão tổ cũng khó can thiệp, không biết là ai!" "Chính vì vậy mới để cho phe 'Tu Di Sơn' dựa vào quan hệ mật thiết với Nhân tộc, sớm phát giác Địa Hoàng Thần Nông khác thường mà thu nhận trước một bước!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng không phục, phẫn nộ nói.

"Người được chọn làm Nhân Hoàng không do Thiên đạo cũng không do Địa đạo, mà do Nhân đạo, cũng chính là do Nhân tộc quyết định!

Cần phải có mấy người ứng cử có khí vận tranh đấu lẫn nhau, người cuối cùng thắng lợi sẽ là Nhân Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng nói.

Thông Thiên Giáo Chủ lập tức tiếp lời: "Ba huynh đệ chúng ta quyết định, vị trí thầy của Nhân Hoàng sẽ do đệ tử Tiệt giáo của ta đảm nhiệm!

Hy vọng Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ có thể toàn lực tương trợ!

Sau khi thành công, ba huynh đệ Tam Thanh chúng ta sẽ toàn lực giúp Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ mưu đoạt vị trí thầy của Ngũ Đế!" "Tam Thanh sư huynh!

Nếu ta toàn lực giúp các sư huynh mưu đoạt thầy của Nhân Hoàng, sẽ không thể không đối đầu với phe 'Tu Di Sơn'!

Nhưng Ba Tiêu Thiên Tôn trong việc huynh trưởng Phục Hy chuyển thế thành Thiên Hoàng quả thực đã giúp đỡ rất nhiều!

Ta thực sự không tiện trong việc này..." Nữ Oa Nương Nương vô cùng khó xử nói.

"Tam Thanh sư huynh dung bẩm!

Phe ‘Tu Di Sơn’ hiện nay thế lớn đã thành, bên trong có Hồng Vân đạo hữu và Tây Vương Mẫu đạo hữu hai vị Thánh nhân, bên ngoài có Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử du lịch thế giới Hỗn Độn chưa về!

Nếu chúng ta trở mặt với họ, ba vị sư huynh huynh đệ đồng lòng, liên thủ tự nhiên không sợ phe ‘Tu Di Sơn’!

Nhưng ta lại không thể không vì ‘Nam Phương Giáo’ mà suy nghĩ!” Tiếp Dẫn Thánh nhân cũng lộ vẻ khó xử, thoái thác.

“Nữ Oa sư muội, Ba Tiêu ác đạo đã dùng Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ‘Hà Đồ Lạc Thư’ vốn thuộc về Yêu Hoàng Đế Tuấn để đổi lấy tôn vị thầy của Thiên Hoàng, thậm chí còn ép buộc sư muội từ bỏ tôn vinh Thánh mẫu Nhân tộc!

Vốn dĩ Ba Tiêu ác đạo đã ỷ mạnh hiếp yếu, hà tất phải khách sáo với hắn!” Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận khuyên Nữ Oa Nương Nương.

“Quan trọng hơn, chính vì phe ‘Tu Di Sơn’ mạnh mẽ, nếu tám tôn vị thầy của Tam Hoàng Ngũ Đế đều bị đệ tử ‘Tu Di Sơn’ giành được!

Không chỉ giúp môn nhân đệ tử tu vi tăng mạnh, mà còn giúp họ nhận được khí vận Nhân tộc gia trì, thực lực của phe ‘Tu Di Sơn’ sẽ ngày càng mạnh mẽ!” Thông Thiên Giáo Chủ vội vàng khuyên.

Lão Tử Thánh nhân thấy vậy cũng không thể không mở lời: “Chúng ta đều là đệ tử của Hồng Quân lão sư, trước mặt kẻ địch mạnh như vậy, nên toàn lực hợp tác, tương trợ lẫn nhau, cùng nhau ngăn chặn phe ‘Tu Di Sơn’ lớn mạnh!” “Nếu không đợi khi bọn chúng ngày càng mạnh, ba huynh đệ chúng ta còn có thể tự vệ!

Nhưng Yêu tộc có huyết hải thâm cừu với Nhân tộc, ‘Nam Phương Giáo’ ở một góc trời há chẳng phải sẽ vĩnh viễn phải chịu sự

chèn ép của phe 'Tu Di Sơn', vĩnh viễn không có ngày ngóc đầu lên được sao!" Lão Tử Thánh nhân chậm rãi nói.

"…" Nữ Oa Nương Nương nghĩ đến tình cảnh sinh tồn gian nan của Yêu tộc hiện nay, không khỏi do dự.

Tiếp Dẫn Thánh nhân thấy Lão Tử Thánh nhân phân tích thấu đáo, cũng không thể tiếp tục kiên quyết từ chối lời mời hợp tác rõ ràng có lợi hơn với huynh đệ Tam Thanh.

Làm vậy dễ khiến Tam Thanh Thánh nhân thậm chí là Đạo tổ Hồng Quân nghi ngờ, vì thế chỉ có thể lộ vẻ bối rối, rơi vào trầm tư, chờ đợi lựa chọn của Nữ Oa Nương Nương.

"Nếu Nữ Oa sư muội và Tiếp Dẫn sư đệ có điều lo ngại, vậy trong việc tranh đoạt thầy của Nhân Hoàng, hai vị không cần đích thân ra mặt, chỉ cần phái thủ hạ toàn lực tương trợ!

Như vậy thì Ba Tiêu ác đạo cũng không thể tìm hai vị gây phiền phức!" Lão Tử Thánh nhân thấy Nữ Oa Nương Nương và Tiếp Dẫn Thánh nhân do dự, chủ động nhượng bộ.

"Ba huynh đệ chúng ta bảo đảm, bất luận kết quả thầy của Nhân Hoàng ra sao, khi tranh đoạt thầy của Ngũ Đế, ba huynh đệ chúng ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi Tiếp Dẫn sư đệ, Nữ Oa sư muội!

Dù thế nào cũng đảm bảo mỗi người có được một tôn vị thầy của Ngũ Đế!" Lão Tử Thánh nhân hứa hẹn, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ nghe vậy cũng gật đầu thừa nhận lời hứa của Lão Tử Thánh nhân.

Nữ Oa Nương Nương và Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn nhau, cuối cùng nói: "Nếu Lão Tử sư huynh, Nguyên Thủy sư huynh và Thông Thiên sư huynh đã có thành ý như vậy, vậy chúng ta trong việc Nhân Hoàng sẽ phái thủ hạ toàn lực tương trợ!" "Đa tạ Nữ Oa sư muội, Tiếp Dẫn

sư đệ!" Thông Thiên Giáo Chủ tâm tình vui vẻ, chắp tay tạ ơn hai người.

"Tam đệ!

Tiệt giáo môn nhân đông đảo, nhiệm vụ tìm kiếm người ứng cử, lựa chọn mục tiêu giao cho ngươi!

Khi cần giúp đỡ, chúng ta sẽ ra tay!" Lão Tử Thánh nhân sắp xếp xong, liền hoàn toàn nhắm mắt thần du vật ngoại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Nữ Oa Nương Nương và Tiếp Dẫn Thánh nhân liền chắp tay cáo từ, ai về đạo trường nấy bắt đầu chuẩn bị. ...

Hồng hoang không ghi năm tháng, bỗng một ngày, trên cửu thiên vốn trời quang mây tạnh, vô số vì sao vốn nên ẩn mình vào ban ngày bỗng nhiên tỏa ra vạn trượng ánh sáng, chiếu rọi khắp thế giới Hồng Hoang, kinh động vạn vật sinh linh!

Sau đại chiến Vu Yêu, các Tinh quân trên trời đều đã vẫn lạc, dù có người may mắn sống sót cũng đều bị Ba Tiêu đạo nhân thu vào "Tinh Thần Thiên" trong "Tam Thập Lục Trọng Thiên"!

Hiện nay các vì sao trên trời của thế giới Hồng Hoang đều là vật vô chủ, Hạo Thiên Thượng Đế căn cơ quá nông, bao năm qua dốc toàn lực mưu đồ cũng chỉ dần dần nắm giữ được "Thiên Đình", ngay cả toàn bộ "Thiên Giới" cũng lực bất tòng tâm, càng đừng nói phái người chưởng khống các vì sao.

Vì thế các vì sao không người quản lý bỗng nhiên xuất hiện dị tượng kinh thiên, tự nhiên kinh động tất cả mọi người!

Chỉ thấy trong các vì sao đang tỏa ra ánh sáng vô tận, bỗng có hai vì sao ánh sáng lại lần nữa bùng nổ, trong khoảnh khắc áp chế ánh sáng của các vì sao khác!

Hai vì sao, một tỏa ra ánh sáng màu vàng, một tỏa ra ánh sáng màu đen, hai cột sáng từ cửu thiên bên ngoài vô tận tinh không thẳng tắp giáng xuống đại lục Hồng Hoang.

Trong đó cột sáng màu vàng rơi xuống Trung Thổ Ngũ Châu, cột sáng màu đen thì rơi xuống Nam Thiệm Bộ Châu!

Lúc này, cuộc tranh đấu giữa các bộ lạc Nhân tộc ngày càng gay gắt!

Trên Trung Thổ Ngũ Châu của đại lục Hồng Hoang, thủ lĩnh bộ lạc Hữu Hùng là Thiếu Điển đang cưỡi linh thú đồng bạn là bạch hổ cùng với thê tử Phụ Bảo cưỡi linh thú đồng bạn là linh hồ đang tuần tra công sự phòng ngự trong bộ lạc, đốc thúc các dũng sĩ trong tộc tăng cường thao luyện.

Chương 387

Bỗng một cột sáng màu vàng rực từ trên trời giáng xuống, rơi vào trong bộ lạc Hữu Hùng, không đợi tộc nhân Hữu Hùng đang kinh hoảng thất thố có hành động gì, cột sáng màu vàng rực hội tụ thành một khối sáng trực tiếp lao về phía Phụ Bảo.

Thiếu Điển vội vàng thi pháp, một lớp màn chắn màu vàng đất bao phủ hắn và phu nhân Phụ Bảo, linh thú bạch hổ và linh hồ cũng lần lượt thi triển các thủ đoạn phòng thủ!

Nhưng khối sáng màu vàng rực đó lại phớt lờ mọi thủ đoạn phòng ngự, trực tiếp lao vào trong cơ thể Phụ Bảo, rồi không còn động tĩnh gì nữa!

Cùng lúc đó, tại bộ lạc Cửu Lê ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Khối sáng đen kịt đó cũng từ trên trời giáng xuống lao vào bụng thê tử của thủ lĩnh bộ lạc, theo sau là chín chín tám mươi mốt khối sáng đen kịt nhỏ hơn một chút, lao vào cơ thể những nữ tử phù hợp!

Dị tượng kinh người như vậy, trời đất chấn động, chúng Thánh đều chú mục!

Ba Tiêu Thiên Tôn tự nhiên sớm đã có sắp xếp, khi khối sáng màu vàng rực lao vào cơ thể Phụ Bảo, lúc Thiếu Điển và mọi người đang kinh hoảng thất thố, Vân Trung Tử đã ẩn thân gần đó chờ đợi từ lâu liền hiện thân, chân đạp "Bát Bảo Kim Liên Đài", tay xách "Thủy Hỏa Hoa Lam" từ từ hạ xuống.

"Kẻ nào!" Thủ lĩnh Hữu Hùng Thiếu Điển đang tâm thần bất định, thấy vậy liền lớn tiếng quát hỏi.

"Thiếu Điển thủ lĩnh, người đến là thượng tiên của 'Tu Di Sơn',

‘Bát Bảo Kim Liên Đài’!” Vệ sĩ bên cạnh Thiếu Điển nhỏ giọng nhắc nhở.

Thiếu Điển lúc này mới nhìn kỹ, lập tức nhận ra Vân Trung Tử là thượng tiên Vân Trung Tử trong “Ngũ Tiên Miếu” ở sườn núi Ly Sơn, tổ địa của Nhân tộc, lập tức cung kính hành lễ: “Nhân tộc Hữu Hùng, thủ lĩnh Thiếu Điển, nhất thời tình thế cấp bách, không nhận ra Vân Trung Tử thượng tiên giá lâm, xin thượng tiên lượng thứ!” “Không sao!

Thiếu Điển thủ lĩnh, Phụ Bảo phu nhân, không cần hoảng hốt, tinh quang vừa rồi từ trên trời giáng xuống tiến vào bụng Phụ Bảo phu nhân là điềm lành, là trời ban kỳ lân nhi!

Bản tiên muốn thu nhận đứa bé làm đệ tử!

Không biết Thiếu Điển thủ lĩnh có đồng ý không?” Vân Trung Tử cười nói.

“Ra là vậy!

Chúng ta yên tâm rồi!” Thiếu Điển nghe vậy trong lòng mừng rỡ, may mà thân là thủ lĩnh bộ lạc lớn, không mất đi chừng mực, lập tức đáp: “Vân Trung Tử thượng tiên nguyện ý thu con ta làm đệ tử, đó là vinh hạnh của chúng ta!

Chúng ta đương nhiên đồng ý!” “Tốt!

Nếu đã như vậy!

Bản tiên sẽ định ra danh phận sư đồ với nó, từ nay về sau sẽ ở đây bảo vệ!” Vân Trung Tử vốn tưởng sẽ có một phen trắc trở, đã chuẩn bị đầy đủ, không ngờ lại thuận lợi như vậy, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Vân Trung Tử và Thiếu Điển vừa mới định xong việc này, chỉ thấy xa xa tử khí ngút trời, từ Đông Thắng Thần Châu lao đến!

Vốn đang ở "Kim Ngao Đảo - Bích Du Cung" cùng với Định Chúc Đa Bảo đạo nhân, Thông Thiên Giáo Chủ thấy trời hiện dị tượng, tinh quang rơi xuống đất, ngay cả tọa kỵ Quỳ Ngưu cũng không kịp cưỡi, trực tiếp cuốn Đa Bảo đạo nhân vội vàng đến.

Nhìn thấy tinh quang màu vàng rực và tinh quang đen kịt, hơi do dự một chút, Thông Thiên Giáo Chủ ưu tiên chọn tinh quang màu vàng rực giáng xuống Trung Thổ Ngũ Châu, mặc dù Nhân Hoàng giáng thế, thiên cơ ẩn giấu, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ là Thánh nhân cũng không tính ra được giáng xuống nơi nào.

Nhưng với nhãn lực của Thánh nhân, tuy không tính được vị trí cụ thể của tinh quang giáng xuống nhưng cũng có thể nhìn ra được khu vực đại khái ở đâu, vì thế Thông Thiên Giáo Chủ liền mang theo Đa Bảo đạo nhân vội vàng bay đến.

Nhưng đáng tiếc, dù với tốc độ xuyên không cực nhanh của Thánh nhân cũng không thể nhanh bằng Vân Trung Tử đã chờ sẵn gần bộ lạc Hữu Hùng.

Đợi đến khi Thông Thiên Giáo Chủ mang theo Đa Bảo đạo nhân hối hả xuất hiện tại bộ lạc Hữu Hùng, đã muộn một bước.

Vân Trung Tử thấy Thông Thiên Giáo Chủ hiện thân, trong lòng lập tức kinh ngạc, vội vàng cung kính thi lễ: "'Linh Giáo' giáo chủ Hồng Vân Lão Tổ tọa hạ đại đệ tử Vân Trung Tử bái kiến 'Tiệt Giáo' Thánh nhân!" Thông Thiên Giáo Chủ thấy vậy trong lòng uất ức, nhưng tính cách cao ngạo, lúc này không thể hạ mình đôi co với đệ tử vãn bối, chỉ có thể không cam lòng hỏi: "Vân Trung Tử, ngươi vì sao lại ở đây!" Vân Trung Tử hiểu rõ tính cách của Thông Thiên Giáo Chủ, cũng không che giấu, thẳng thắn nói: "Đệ tử phụng mệnh đến bộ lạc Hữu Hùng, thu nhận khí vận chi tử của Nhân tộc làm đồ đệ, phò tá trở thành cộng chủ Nhân tộc, đặt nền móng vững chắc cho sự

đại hưng của Nhân tộc, thành tựu quả vị Nhân Hoàng!" "Vừa rồi tinh quang màu vàng rực từ cửu thiên giáng xuống tiến vào bụng thê tử của Thiếu Điển là Phụ Bảo!

Đệ tử theo sự chỉ dẫn đó đã thuận lợi tìm được khí vận chi tử, may mắn nhanh hơn một bước, đã thu nhận làm đệ tử!" Vân Trung Tử ngữ khí cung kính, thái độ khiêm hòa, nhưng lại không hề tự ti hay kiêu ngạo.

Điều này khiến Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng có lửa giận mà không có chỗ trút, chỉ có thể âm thầm căm hận vì đã phái vô số đệ tử dưới trướng giăng lưới rộng mà vẫn không giành được tiên cơ!

"Hừ!

Vân Trung Tử!

Quả vị Nhân Hoàng há dễ dàng như vậy!

Khí vận chi tử của Nhân tộc không phải chỉ có một người, ai thắng ai thua còn chưa biết, chúng ta cứ chờ xem ai hơn ai!" Thông Thiên Giáo Chủ lạnh lùng hừ một tiếng xong, phất tay áo, tử khí Thánh nhân bốc lên, mang theo Đa Bảo đạo nhân bay về phía Nam Thiệm Bộ Châu.

Thân ảnh Thông Thiên Giáo Chủ trong nháy mắt đã biến mất không thấy, trên không trung bộ lạc Hữu Hùng một đám mây bình thường từ từ hạ xuống, cuối cùng hóa thành Hồng Vân Lão Tổ, mang theo Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba chị em đáp xuống bên cạnh Vân Trung Tử.

Hồng Vân Lão Tổ thân là đám mây hồng đầu tiên của Tiên thiên, vốn giỏi ẩn nấp, nay thân là Thánh nhân trảm tam thi, bản lĩnh ẩn thân độn hình càng thêm xuất thần nhập hóa, ngay cả trốn trong đám mây mà Thông Thiên Giáo Chủ cũng khó lòng phát giác.

“Lão sư!” Vân Trung Tử vội vàng thi lễ.

“Vân Trung Tử, quả nhiên là Phúc Đức Chi Tiên, ta vốn tưởng việc thu Nhân Hoàng làm đồ đệ sẽ có một phen trắc trở, không ngờ lại thuận lợi như vậy!

Hai vị sư bá và Tây Vương Mẫu Nương Nương, cùng với các sư huynh đệ đều đã trở về ‘Tu Di Sơn’!” Hồng Vân Lão Tổ truyền âm cười nói.

“Vân Trung Tử, Ba Tiêu sư bá truyền tin con đường chứng đạo của Nhân Hoàng e rằng sẽ có biến cố, ngươi cần phải tận tâm tận lực dạy dỗ Nhân Hoàng trưởng thành, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba chị em cũng phải theo kế hoạch toàn lực phò trợ ngươi, nếu có khó khăn gì cứ truyền tin cầu cứu, tự có đồng môn đến tương trợ!” Hồng Vân Lão Tổ nói xong lại hóa thành mây lặng lẽ rời đi.

Bên kia, Xi Vưu và tám mươi mốt vị Đại vu đã theo tinh quang đen kịt giáng lâm vào bộ lạc Cửu Lê, ai nấy đều đầu thai.

Thông Thiên Giáo Chủ mang theo Đa Bảo đạo nhân đến Nam Thiệm Bộ Châu.

Tử khí Thánh nhân ngút trời, Tiếp Dẫn Thánh nhân vội vàng ra nghênh đón.

“Gặp qua Thông Thiên sư huynh!

Trời hiện dị tượng, tinh quang đen kịt giáng thế, sát khí lẫm liệt, không phải là người lựa chọn tốt nhất cho vị trí Nhân Hoàng!” Tiếp Dẫn Thánh nhân thẳng thắn không kiêng kỵ nói, “Ngược lại tinh quang màu vàng rực kia khí chất chính đại, đường hoàng, đáng là lựa chọn hàng đầu cho vị trí Nhân Hoàng!” “Sư huynh vì sao đến Trung Thổ Ngũ Châu mà không thu nhận người đó vào môn hạ, lại phải cầu lựa chọn thứ hai mà chuyển hướng đến Nam Thiệm Bộ Châu?” Tiếp

Dẫn Thánh nhân không hề che giấu sự nghi ngờ trong lòng, "Ta vốn định sau khi Thông Thiên sư huynh thành công thu nhận người chuyển thế từ tinh quang màu vàng rực vào môn hạ, ta sẽ thu nhận người chuyển thế từ tinh quang đen kịt vào 'Nam Phương Giáo', như vậy cũng dễ dàng phối hợp với sư huynh để giành lấy vị trí Nhân Hoàng!" Thông Thiên Giáo Chủ nghe vậy sắc mặt tái mét, không đáp lời.

Đa Bảo đạo nhân cũng là người nóng tính, nổi giận đùng đùng đáp: "Hừ!

Khí vận chi tử chuyển thế từ tinh quang màu vàng rực đó đã bị Vân Trung Tử đáng ghét của phe 'Tu Di Sơn' thu nhận vào môn rồi!" "Sao có thể!" Tiếp Dẫn Thánh nhân tuy trong lòng sớm đã có suy đoán, nhưng vẫn tỏ ra vẻ khó tin hỏi, "Sau khi tinh quang giáng thế, ta cũng đã chú ý kỹ, chỉ có một mình Thông Thiên sư huynh hành động, Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu Nương Nương của phe 'Tu Di Sơn' đều không có động tĩnh!

Sao có thể nhanh chân đến trước được?" "Hồng Vân Lão Tổ và Tây Vương Mẫu Nương Nương căn bản không xuất hiện, ngay cả Ba Tiêu ác đạo và Trấn Nguyên đại tiên cũng không hiện thân!

Là tên Phúc Đức Chi Tiên Vân Trung Tử, ta tra xét khí tức phát hiện, hắn sớm đã lảng vảng gần bộ lạc Hữu Hùng từ lâu, tinh quang màu vàng rực vừa giáng xuống bộ lạc Hữu Hùng, Vân Trung Tử liền vui vẻ hiện thân thu đồ đệ, dù ta đã cố gắng hết sức cũng vẫn chậm một bước!" Thông Thiên Giáo Chủ tức giận không nguôi.

"Nếu Hồng Vân Lão Tổ ở đó thì tốt rồi, ta sẽ cùng hắn đấu một trận phân thắng bại!

Nhưng Vân Trung Tử chỉ là một vãn bối, ta cũng không thể lấy lớn hiếp nhỏ!" Thông Thiên Giáo Chủ ngạo nghễ nói, "Tuy rằng vận khí của tinh quang màu vàng rực kia nồng hậu hơn, nhưng ta cứ nhất

quyết phải đoạt lấy một tia sinh cơ để cho tinh quang đen kịt thành tựu quả vị Nhân Hoàng!" Không thành công thu nhận khí vận chi tử Hiên Viên do tinh quang màu vàng rực hóa thành vào môn hạ, trái lại chỉ có thể cầu lựa chọn thứ hai là thu nhận khí vận chi tử Xi Vưu do tinh quang đen kịt hóa thành, càng kích thích lòng ngạo khí và hiếu thắng trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ.

"Đoạt lấy một tia sinh cơ" chính là tinh hoa của giáo nghĩa Tiệt giáo, vừa vặn phù hợp với tình huống hiện tại!

Tiếp Dẫn Thánh nhân nghe vậy cũng không tiếp tục kích động Thông Thiên Giáo Chủ, chuyển lời: "Nếu đã như vậy, chúng ta sẽ cùng Thông Thiên sư huynh đến bộ lạc Cửu Lê nơi tinh quang đen kịt rơi xuống.

Chuẩn Đề sư đệ đã đi trước một bước để xác nhận vị trí chính xác!" "Tốt!

Như vậy đa tạ Tiếp Dẫn sư đệ và Chuẩn Đề sư đệ rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ chân thành cảm tạ, lúc này cảm thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân quả thực giữ lời hứa, làm còn tốt hơn cả hai huynh trưởng ruột là Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Thông Thiên sư huynh hà tất khách khí, việc này chúng ta sớm đã có ước định, sư huynh đệ chúng ta tự nhiên sẽ toàn lực tương trợ!" Trong lúc nói chuyện, một nhóm người đã đến bộ lạc Cửu Lê.

Nói về phía bên kia, Chuẩn Đề đại tôn sau khi xác định được nơi đầu thai của Xi Vưu và tám mươi mốt vị Đại vu chuyển thế, trực tiếp dẫn Thông Thiên Giáo Chủ đến nơi ở của thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê.

Hiện nay đại bộ phận các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu đều là bộ lạc Vu Nhân, đặc biệt là trong bộ lạc Cửu Lê, huyết mạch Nhân tộc và Vu tộc càng nồng đậm hơn, tinh thông vu thuật thần bí, thực lực tộc nhân mạnh hơn nhiều so với Nhân tộc ở Trung Thổ Ngũ

Châu!

Huống hồ là thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê, thực lực càng mạnh mẽ vô cùng!

Thấy tinh quang đen kịt từ trên trời giáng xuống chui vào bụng thê tử, hắn không hề kinh ngạc, lập tức triệu tập các trưởng lão có vu thuật cao cường trong tộc chuẩn bị thi pháp chiêm bốc cát hung.

Chương 388

Nhưng chưa kịp làm gì, Chuẩn Đề đại tôn đã hiện thân tại bộ lạc Cửu Lê.

Nhiều cao tầng của tộc Cửu Lê tự nhiên nhận ra Chuẩn Đề đại tôn của "Nam Phương Giáo", người đứng đầu Nam Thiệm Bộ Châu, vội vàng ra nghênh đón.

"Chúc mừng thủ lĩnh Cửu Lê, trời ban kỳ lân nhi, tộc Cửu Lê từ nay về sau tất sẽ hưng thịnh!

Rời khỏi Nam Thiệm Bộ Châu, danh dương đại lục Hồng Hoang!" Chuẩn Đề đại tôn cười hắc hắc nói.

"Đa tạ Chuẩn Đề đại tôn cát ngôn!

Không biết đứa trẻ này có lai lịch gì?" Thủ lĩnh Cửu Lê không nhịn được hỏi.

"Nhân tộc sau khi trải qua Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông, đã xuất hiện dấu hiệu đại hưng!

Thai nhi trong bụng thủ lĩnh phu nhân chính là khí vận chi tử của Nhân tộc có tư cách tranh đoạt vị trí cộng chủ Nhân tộc!" Chuẩn Đề đại tôn giải thích, "Cùng đầu thai vào bộ lạc Cửu Lê còn có chín chín tám mươi mốt đạo tinh quang kia chính là những người sẽ giúp nó thành tựu đại nghiệp!" "Ra là vậy!

Đa tạ Chuẩn Đề đại tôn đã cho biết việc này!" Thủ lĩnh Cửu Lê nghe vậy mừng rỡ.

Chuẩn Đề đại tôn đang chuẩn bị thu nhận khí vận chi tử và tám mươi mốt người trợ thủ vào "Nam Phương Giáo", thì thấy Tiếp Dẫn Thánh nhân dẫn theo Thông Thiên Giáo Chủ và Đa Bảo đạo nhân đến

bộ lạc Cửu Lê.

Thông Thiên Giáo Chủ cũng không dám chậm trễ, trực tiếp để Đa Bảo đạo nhân thu nhận Xi Vưu vừa mới đầu thai làm đồ đệ.

Sau khi tiếp xúc gần, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức phát giác sự bất thường của Xi Vưu.

"Bộ lạc Cửu Lê tuy huyết mạch Vu tộc mạnh mẽ, là một tồn tại đặc thù trong Nhân tộc - Vu Nhân, nhưng tuyệt đối không thể có khí tức Vu tộc nồng đậm như vậy, huyết mạch Vu tộc này quá mạnh mẽ, gần như tương đương với cấp bậc Tổ Vu!" Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng kinh hãi vạn phần!

Trong lòng có nghi ngờ, Thông Thiên Giáo Chủ lại tra xét tám mươi mốt người hộ đạo kia, phát hiện ai nấy đều có khí tức Đại vu mạnh mẽ vô song!

Vì đối phương là khí vận chi tử của Nhân tộc, căn bản không thể suy diễn thiên cơ, không thể nhìn thấu quá khứ tương lai.

Thông Thiên Giáo Chủ bất đắc dĩ chỉ có thể tung ra sức mạnh nguyên thần cấp Thánh nhân, trực tiếp tiến vào bụng của thê tử thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê, tra xét tình hình của khí vận chi tử ở khoảng cách gần.

"Sao có thể!" Thông Thiên Giáo Chủ dù sao cũng là Thánh nhân!

Ở khoảng cách gần như vậy, tự nhiên đã phát hiện ra khí tức của Xi Vưu!

Trong lúc kinh ngạc liền trực tiếp truyền âm nói, "Xi Vưu?!" Xi Vưu vốn là Tổ Vu thứ mười ba mang theo ký ức và thân thể Tổ Vu đầu thai chuyển thế.

Trải qua sự ra tay của chính Hậu Thổ Nương Nương, đi qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển đầu vào Nhân tộc, một trong những mục tiêu

lớn nhất của Xi Vưu là thai nghén nguyên thần trong mẫu thể.

Hiện nay vừa mới chuyển thế đầu thai thành công đã sinh ra một tia nguyên thần.

"Chính là ta!" Nguyên thần vẫn còn yếu ớt của Xi Vưu chấn động đáp lại.

"Vu tộc quả là có kế hay!

Hậu Thổ đạo hữu cũng thật dám ra tay!" Thông Thiên Giáo Chủ tâm tình phức tạp cười nói.

"Thông Thiên Giáo Chủ... lời này sai rồi, ta hiện tại nghiêm túc mà nói không phải là Tổ Vu, mà là Nhân tộc chân chính!" Xi Vưu có vẻ hơi gắng sức đáp.

"Xoẹt!" Thông Thiên Giáo Chủ phất tay ném ra mấy gốc linh thảo có thể nuôi dưỡng nguyên thần, dùng pháp lực Thánh nhân trực tiếp nghiền nát chúng thành linh khí đưa vào trong thai nhi của Xi Vưu.

"Vụt!" "Vụt!" "Vụt!"...

Nguyên thần nhỏ bé của Xi Vưu được linh thảo nuôi dưỡng, nhanh chóng lớn mạnh, trong khoảnh khắc đã mạnh lên gấp mấy lần.

"Đa tạ Thông Thiên Giáo Chủ ra tay tương trợ!

Ta tuy thân là Tổ Vu, nhưng cũng giống như Thiên Hoàng Phục Hy đạo hữu, sau khi chuyển thế đầu thai liền là Nhân tộc!

Sứ mệnh của ta là dung hợp Vu tộc và Nhân tộc một cách triệt để hơn, đây là việc có lợi không hại cho cả Nhân tộc và Vu tộc!" Xi Vưu nói năng lưu loát.

Thông Thiên Giáo Chủ suy nghĩ một chút, năm xưa Yêu Hoàng Hi Hoàng chuyển thế thành Thiên Hoàng Phục Hy, nay Tổ Vu thứ mười ba của Vu tộc trở thành người ứng cử Nhân Hoàng cũng không có gì

là không thể.

"Chẳng qua Bình Tâm Nương Nương niệm tình ta dụng tâm lương khổ là việc tạo phúc cho Hồng Hoang, lại niệm tình thân thể Tổ Vu thực sự hiếm có, nếu bỏ đi thì quá lãng phí, vì thế mới miễn cho ta khỏi cái mê trong thai, và bảo toàn được thân thể Tổ Vu!" Lời nói của Xi Vưu không chút sơ hở, tuyệt đối không để lại ẩn hoạn cho Hậu Thổ Nương Nương.

"Vu Nhân được trời đất công nhận, trong Nam Thiệm Bộ Châu Vu Nhân chiếm đại đa số!

Nghe nói ở Tây Ngưu Hạ Châu cũng có không ít Vu Nhân!

Huống hồ năm xưa khi Vu Yêu xưng bá thế giới Hồng Hoang, trong rất nhiều Nhân tộc đã có huyết mạch Vu tộc, hậu đại của họ sinh sôi nảy nở, số lượng tộc nhân mang huyết mạch Vu tộc trong Nhân tộc nhiều không đếm xuể!" "Có thể thấy, trong Nhân tộc hiện nay, e rằng đại bộ phận trong cơ thể ít nhiều đều có huyết mạch Vu tộc, ta thân là Tổ Vu chuyển thế đầu thai vào Nhân tộc, có thể trở thành khí vận chi tử, chính là sự ủng hộ của trời đất đối với Vu Nhân!

Là sự công nhận đối với hành động chuyển thế đầu thai vào Nhân tộc của ta!" Trong lời nói của Xi Vưu có sự đắc ý khó che giấu.

Thông Thiên Giáo Chủ nghe vậy gật đầu không nói.

"Nay ta có thể bái nhập Tiệt giáo, từ nay về sau Đa Bảo đạo nhân là thầy của ta, Thông Thiên Giáo Chủ ngài là sư tổ của ta!

Tiệt giáo vạn tiên triều bái, cao thủ vô số, Vu tộc tuy đã sa sút, nhưng cùng ta chuyển thế có tám mươi mốt vị Đại vu chiến đấu lực mạnh mẽ, Nam Thiệm Bộ Châu có không ít Vu tộc thuần chủng tương trợ!

Chúng ta cường cường liên hợp, sẽ không sợ bất kỳ ai!" Xi Vưu

không giống Thập Nhị Tổ Vu quật cường ngạo khí, tuyệt đối không khuất phục bất kỳ ai, vì để Vu tộc có thể quật khởi lần nữa, hắn có thể co có thể duỗi, sẵn lòng liên thủ với Tiệt giáo.

"Tốt!" Thái độ vô cùng lý trí của Xi Vưu đã xua tan nghi ngờ trong lòng Thông Thiên Giáo Chủ, phân tích hợp tình hợp lý cũng nhận được sự công nhận của Thông Thiên Giáo Chủ.

Thấy đã được Thông Thiên Giáo Chủ công nhận, Xi Vưu có vẻ ngữ khí nhẹ nhõm nhưng trong lòng mới thở phào một hơi!

Vừa rồi tuyệt đối là lần căng thẳng nhất trong vô số năm qua!

Dù sao hiện tại hắn chỉ là một thai nhi vừa mới chuyển thế đầu thai thành công, tuy bảo lưu được thân thể Tổ Vu, nhưng chưa ra đời, không có chiến đấu lực, nguyên thần vô cùng yếu ớt.

Nếu Thông Thiên Giáo Chủ canh cánh trong lòng về thân phận Tổ Vu của hắn, sinh ra ý xấu, giống như Ma Tổ La Hầu muốn đoạt xá thánh thai của Thiên Hoàng Phục Hy.

Với năng lực của Thánh nhân Thông Thiên Giáo Chủ, muốn dùng nguyên thần của đệ tử Tiệt giáo để đoạt xá Xi Vưu hiện không có chút sức tự vệ nào, quả thực dễ như trở bàn tay, Xi Vưu có thể nói là thập tử vô sinh!

Vì thế vừa rồi Xi Vưu mới phải dốc toàn lực làm rõ tầm quan trọng của mình, lấy Hậu Thổ Nương Nương làm chỗ dựa, lấy Vu tộc hiện tại làm căn cơ, lấy đông đảo Vu Nhân trong Nhân tộc làm cơ sở, để khiến Thông Thiên Giáo Chủ có điều kiêng kỵ.

Nhưng Xi Vưu đã lo lắng vô ích, Thông Thiên Giáo Chủ lòng dạ cao ngạo, chưa bao giờ khinh thường làm những âm mưu quỷ kế này!

Nếu đổi lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn, mười phần thì có đến tám chín phần Xi Vưu sẽ bị trực tiếp sắp xếp đoạt xá!

Thông Thiên Giáo Chủ và Xi Vưu sau khi đạt được đồng thuận, liền rời khỏi Nam Thiệm Bộ Châu, trở về Đông Hải "Kim Ngao Đảo - Bích Du Cung".

Đa Bảo đạo nhân thì ở lại bộ lạc Cửu Lê, mỗi ngày cung cấp linh thảo nuôi dưỡng nguyên thần cho Xi Vưu, giúp hắn tu luyện nguyên thần! ...

Nói về Bạch Trạch thân là quân sư của Tiệt giáo, vào thời khắc quan trọng như vậy sao có thể không giúp đỡ bày mưu tính kế!

Đông Thắng Thần Châu vốn là địa bàn của Tiệt giáo, sớm từ trước khi xác định Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất, Tam Hoàng xuất thế, Bạch Trạch đã âm thầm bắt đầu chuẩn bị, bố trí trong các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu.

Vốn dĩ rất nhiều đệ tử ngoại môn của Tiệt giáo tản mát tu luyện trong các tiên sơn động phủ ở khắp nơi Đông Thắng Thần Châu, có quan hệ mật thiết với các bộ lạc Nhân tộc gần đó.

Chương 389

Chỉ là khi Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông chứng đạo, vì việc này quá lớn, ngay cả những người trong cuộc như Lão Tử Thánh nhân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không dám cản trở con đường chứng đạo của họ, huống hồ Thông Thiên Giáo Chủ càng không muốn làm áo cưới cho người khác, vì thế chúng đệ tử Tiệt giáo căn bản không có hành động.

Nhưng nay Tiệt giáo đã quyết định tranh đoạt tư cách thầy của Nhân Hoàng, Bạch Trạch liền lập tức huy động nhân thủ đã sớm sắp xếp.

Các bộ lạc Nhân tộc trên Đông Thắng Thần Châu nhanh chóng liên hợp, hình thành một liên minh các bộ lạc Đông Thắng Thần Châu do bộ lạc Cửu Di đứng đầu, gọi tắt là bộ lạc Đông Di, trở thành một trợ lực mạnh mẽ giúp người ứng cử Nhân Hoàng mà Tiệt giáo ủng hộ là Xi Vưu tranh đoạt thiên hạ.

Như vậy, Xi Vưu chưa ra đời, đã có được sự ủng hộ của vô số bộ lạc Nhân tộc ở hai đại lục Đông Thắng Thần Châu và Nam Thiệm Bộ Châu.

Chớp mắt đã mười tháng trôi qua.

Tại bộ lạc Hữu Hùng, Trung Thổ Ngũ Châu, thủ lĩnh Thiếu Điển đang lo lắng chờ đợi bên ngoài phòng sinh, nghe tiếng thét thảm của thê tử Phụ Bảo vọng ra, lo lắng nhìn về phía thượng tiên Vân Trung Tử tiên phong đạo cốt bên cạnh và ba vị Tiêu Tiên Tử xinh đẹp diễm lệ, cùng với lão sư của Phụ Bảo là Ly Sơn Tiên Tử.

"Thiếu Điển thủ lĩnh không cần lo lắng, thân thể của phu nhân sau một thời gian chúng ta điều dưỡng, tuyệt đối không có gì đáng ngại!

Thai nhi trong bụng càng khỏe mạnh, nguyên thần cường đại, mẹ con nhất định sẽ bình an vô sự!" Vân Tiêu Tiên Tử mỉm cười an ủi.

"Trong mười tháng qua, phu nhân và hài nhi đều nhờ mấy vị thượng tiên phí tâm chăm sóc, Thiếu Điển cảm kích không thôi!" Thủ lĩnh Thiếu Điển lại lần nữa tạ ơn.

"Thiếu Điển thủ lĩnh không cần khách khí!" Vân Trung Tử vừa nói chuyện, vừa luôn chú ý động tĩnh bên trong phòng sinh.

Cuối cùng sau ba ngày ba đêm, Hiên Viên thuận lợi ra đời!

"Ầm!" Trong phòng sinh, một cột sáng màu vàng rực lao vút lên trời, thẳng đến tận mây xanh.

"Ầm!" Từ cửu thiên bên ngoài tinh không cũng giáng xuống một đạo tinh quang màu vàng rực.

Hai cột sáng màu vàng rực ầm ầm gặp nhau, ánh sáng chói lòa, chính khí lẫm liệt, xuyên suốt trời đất, chấn động Hồng Hoang!

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"...

Cùng lúc đó, trên không trung bộ lạc Hữu Hùng vang lên từng trận tiếng rồng ngâm!

Chín con thần long màu sắc khác nhau chân đạp tường vân rực rỡ, từ bốn phương tám hướng hội tụ lại!

Có con tu luyện 《Hóa Long Đại Pháp》 từ loài cá, lươn, sâu, rắn tu luyện thành, từng bước tiến hóa thành thần long.

Có con cơ duyên xảo hợp được "Hóa Long Trì" tẩy lễ thành thân thần long.

Có con bằng ý chí phi thường vượt qua thử thách "Long Môn" mà thuế biến thành thần long.

Chín con thần long này là những con xuất sắc nhất trong tộc Hóa

Long, vào khoảnh khắc Hiên Viên ra đời đã nhận được triệu hoán của ý chí trời đất, bất giác từ bốn phương tám hướng đến bộ lạc Hữu Hùng.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Thần long có thể lớn có thể nhỏ, khi lao xuống, từ vạn trượng cự long trên không trung, trong quá trình hạ xuống ngày càng nhỏ lại, cuối cùng hóa thành chín con thần long nhỏ cỡ cánh tay, dài một trượng bay vào trong phòng sinh, bay lượn vòng quanh Hiên Viên vẫn còn là một đứa trẻ sơ sinh.

"Khà khà khà..." Hiên Viên nhìn thấy chín con thần long nhỏ bé không hề kinh ngạc, cũng không sợ hãi, ngược lại còn phát ra tiếng cười trong trẻo như chuông bạc.

Từ đó về sau, chín con thần long liền hình ảnh không rời với Hiên Viên, trở thành trợ thủ đắc lực!

Phụ Bảo vừa mới sinh tuy suy yếu, nhưng lão sư của nàng là Ly Sơn Tiên Tử đã có kinh nghiệm phong phú giúp đỡ mẹ của Phục Hy là Hoa Tư, mẹ của Thần Nông là Nữ Đăng, có trật tự giúp Phụ Bảo bù đắp thân thể hao tổn vì thai nghén thánh thai.

Tại bộ lạc Cửu Lê xa xôi ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Gần như cùng một lúc, thê tử của thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê cũng trải qua ba ngày ba đêm gian nan, mới sinh hạ được Xi Vưu.

"Ầm!" Trong phòng sinh, một cột sáng đen kịt lao vút lên trời, thẳng đến tận mây xanh.

"Ầm!" Từ cửu thiên bên ngoài tinh không cũng giáng xuống một đạo tinh quang đen kịt.

Hai cột sáng đen kịt cũng ầm ầm gặp nhau, sát khí ngập trời, hung khí cuồn cuộn, xuyên suốt trời đất, cũng chấn động Hồng Hoang!

Nhưng vì sát khí của Xi Vưu quá nặng, thân thể Tổ Vu quá mạnh mẽ, đã phản phệ mẹ mình.

Đa Bảo đạo nhân trong mười tháng chỉ chú ý đến tình trạng của Xi Vưu, không coi trọng tình hình của mẹ hắn, khiến cho thê tử thủ lĩnh trong quá trình thai nghén Xi Vưu đã tiêu hao quá nhiều sinh cơ, nay dầu cạn đèn tắt không chống đỡ nổi sự xâm thực của sát khí mà bỏ mạng!

Bên ngoài phòng sinh, Đa Bảo đạo nhân, Vô Đương Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu tuy kinh ngạc với việc mẹ của Xi Vưu có huyết mạch Vu tộc, thể chất cực tốt mà lại chết vì khó sinh, nhưng không hề để tâm đến việc này!

Khiến cho người cha không ngờ của Xi Vưu, thủ lĩnh hiện tại của bộ lạc Cửu Lê có thực lực gần bằng Đại vu, sau khi biết tin thê tử qua đời, trong lúc tâm thần hoảng hốt, cũng bị sát khí của Xi Vưu xung kích, mệnh vong hoàng tuyền!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Trong mấy ngày tiếp theo, trong bộ lạc Cửu Lê tiếng nổ không dứt bên tai, tám mươi mốt người chuyển thế từ Đại vu cũng lần lượt ra đời, không một ngoại lệ nào, cha mẹ đều vong mạng!

Tình huống thảm liệt như vậy vượt xa dự liệu của tộc nhân Cửu Lê, cũng khiến Đa Bảo đạo nhân vô cùng ngạc nhiên!

"Xi Vưu quả nhiên bất phàm!" Trong dự đoán của Đa Bảo đạo nhân lại có vài phần tán thưởng và kỳ vọng!

Tại Trung Thổ Ngũ Châu, bộ lạc Hữu Hùng, Hiên Viên hưởng khí vận của Nhân tộc, thiên tư thông minh, lại không hề thua kém Thiên Hoàng Phục Hy và Địa Hoàng Thần Nông chút nào.

Vân Trung Tử dốc lòng truyền thụ pháp môn tu luyện, đồng thời

trao "Đồ Vu Kiếm" mà Ba Tiêu đạo nhân đoạt được trong đại chiến Vu Yêu cho Hiên Viên, giúp y luyện hóa thành bản mệnh linh bảo, đổi tên thành "Hiên Viên Kiếm".

Tiến độ tu luyện của Hiên Viên cũng khiến Vân Trung Tử vô cùng hài lòng, chỉ trong vài năm ngắn ngủi tu vi đã tăng vọt.

Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu tam tiên tử cũng thuận tay giúp Hiên Viên chọn lựa những người trong Nhân tộc có thiên phú mạnh mẽ, bồi dưỡng thành những dũng sĩ có thể phụ tá cùng linh thú.

Một hôm, bộ lạc Hữu Hùng lại có một nhóm thiếu niên chuẩn bị tuyển chọn linh thú đồng bạn.

Vân Tiêu tiên tử phát hiện trong số đó có một thiếu niên tuy tính cách hướng nội, khờ khạo, động tác chậm chạp, ánh mắt u tối, cô độc không hòa đồng, những người bạn cùng tuổi trong bộ lạc cũng không thích chơi đùa cùng cậu.

Vân Tiêu tiên tử thấy cậu ta phần lớn thời gian đều lủi thủi một mình đứng ở nơi xa cách đám đông, ánh mắt trống rỗng nhìn mọi người, rồi lại ngước nhìn bầu trời, sau đó dường như chìm vào suy tư sâu thẳm.

Việc có thể thu hút sự chú ý của Vân Tiêu tiên tử, đương nhiên không phải vì cậu bé này trầm mặc ít lời, mà vì pháp nhãn của nàng nhìn thấy trên đỉnh đầu thiếu niên có linh quang thấu đỉnh, cao đến tận ba trượng! "Đứa trẻ này tuyệt không phải nhân vật tầm thường!" Vân Tiêu tiên tử thầm nghĩ.

Vân Tiêu tiên tử bấm tay suy tính, đáng tiếc thiên cơ hỗn loạn, không thể tính ra được gì.

Nàng thoáng thân một cái, lặng lẽ xuất hiện bên cạnh thiếu niên cô độc, dùng giọng nói dịu dàng mà không linh cất lời: "Chào con!" "A..."

Thiếu niên dường như bị người lạ đột ngột xuất hiện làm cho giật mình, luống cuống tay chân đứng thẳng dậy, câu nệ nhìn nữ tiên bên cạnh.

Tuy trầm mặc ít lời nhưng cậu biết nữ tiên trước mắt là khách quý trong bộ lạc. "...Chào!" Thiếu niên vừa dứt lời chợt nhận ra lời nói tùy tiện như vậy đối với Vân Tiêu tiên tử, người mà thủ lĩnh cũng phải cung kính, rõ ràng là quá thất lễ.

Cậu vội vàng hoảng hốt học theo dáng vẻ của tộc nhân bổ sung: "Bái... bái kiến tiên... bái kiến Thượng tiên!" "Mọi người đều đang chuẩn bị cho việc tuyển chọn linh thú đồng bạn một lát nữa." Vân Tiêu tiên tử thấy được sự căng thẳng của thiếu niên, nhẹ nhàng hỏi: "Cha mẹ con không cùng con đi chọn linh thú đồng bạn sao?" "Con... mẹ con lúc sinh con bị khó sinh nên đã mất, cha con trong một lần ra ngoài săn bắn, không cẩn thận đi vào lãnh địa của một bầy sói yêu thú, cả đội đi săn đều gặp nạn!" Thiếu niên có chút đau buồn nói.

Vân Tiêu tiên tử đưa tay nhẹ nhàng xoa mái tóc rối bù của thiếu niên, thở dài rồi hỏi tiếp: "Vậy sao con không chơi cùng các bạn kia?" Thiếu niên cảm nhận được cái vuốt ve của Vân Tiêu tiên tử, toàn thân khẽ run lên, bướng bỉnh lí nhí: "Con...

Chương 390

con không thích chơi đùa cùng họ..." "Vì sao?" Vân Tiêu tiên tử tò mò hỏi. "Bởi vì... bởi vì..." Thiếu niên do dự, ấp a ấp úng, hồi lâu cũng không nói rõ được nguyên nhân, nhưng lại không dám không trả lời câu hỏi của Thượng tiên, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng vì lo lắng. "Đừng lo, bản tiên sẽ không nói cho người khác biết đâu!" Vân Tiêu tiên tử thấy dáng vẻ rối rắm của cậu, bật cười một tiếng.

Thiếu niên nghe Vân Tiêu tiên tử bảo đảm, lúc này mới nhìn quanh không có ai, lấy hết can đảm nói: "Con thấy mấy trò đó trẻ con quá!" "Khà khà khà..." Vân Tiêu tiên tử nghe vậy không nhịn được cười khẽ: "Vậy con thấy chúng trẻ con, còn con ngồi đây ngẩn người là đang làm gì?" Thiếu niên nghe tiếng cười của Vân Tiêu tiên tử, mặt lại đỏ bừng lên, nhưng cũng cảm nhận được Vân Tiêu tiên tử không hề chế giễu, chỉ đơn thuần cảm thấy câu trả lời của cậu rất thú vị.

Vì vậy cậu vô cùng nghiêm túc, trịnh trọng đáp: "Con đang suy ngẫm!" Vân Tiêu tiên tử nhìn vẻ mặt trịnh trọng của thiếu niên, dùng pháp nhãn thấy linh quang trên đỉnh đầu cậu khẽ rung động khi nói chuyện, trong lòng lại một lần nữa kinh ngạc.

Trong ấn tượng của nàng, "Ngôn Xuất Pháp Tùy" chỉ có thể thấy ở trên người các vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh nhân như Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương.

Còn trong số các đệ tử đời thứ hai, không có ai có thể tự nhiên đạt đến cảnh giới vô thượng "Ngôn Xuất Pháp Tùy", chỉ khi cố ý thi triển mới có thể tạo ra dị tượng "Ngôn Xuất Pháp Tùy".

Thế nhưng Vân Tiêu tiên tử lại tận mắt chứng kiến thiếu niên

trước mặt chỉ một câu nói tùy tiện đã dẫn động dị tượng tương tự "Ngôn Xuất Pháp Tùy".

Vân Tiêu tiên tử lúc này cũng thu lại nụ cười trêu chọc, nghiêm túc hỏi: "Vậy con đang suy ngẫm điều gì?" "Con đang suy ngẫm điều gì?" Thiếu niên nghe Vân Tiêu tiên tử hỏi, cũng chìm vào trầm tư, có chút mê hoặc lẩm bẩm: "Ta đang suy ngẫm điều gì nhỉ?" Sau đó, thiếu niên lại tự hỏi tự đáp: "Ta đang suy ngẫm!

Ta luôn không tự chủ được mà suy ngẫm về những điều mà người khác cho là hiển nhiên!" "Là những gì?

Có thể nói cho ta nghe được không?" Vân Tiêu tiên tử dẫn dắt. "Ví dụ như ngọn núi kia!" Thiếu niên đưa tay chỉ ngọn núi cao lớn hùng vĩ, trập trùng không xa, ánh mắt mông lung, ngữ khí khó tả: "Con thấy những ngọn núi, hình thù muôn vẻ, mỗi ngọn mỗi khác, nhưng lại có điểm chung!" "Con muốn tìm ra điểm chung đó, ghi chép lại, để tiện cho tộc nhân phân biệt, ghi nhớ.

Chỉ cần có thể ghi chép chi tiết mọi thứ, có lẽ cha con đã không đi nhầm vào nơi nguy hiểm!" Vân Tiêu tiên tử nghe vậy, vẻ mặt càng thêm biến ảo khôn lường, cố nén sự kích động trong lòng, nhẹ giọng hỏi: "Vậy con đã tìm ra điểm chung đó, đã ghi chép lại chưa?" "Được một chút rồi ạ!" Thiếu niên có chút ngượng ngùng xen lẫn một tia đắc ý nói, thuận tay nhặt một hòn đá bên cạnh, vẽ một hình ngọn núi đơn giản trên mặt đất trước mắt. "Con cảm thấy hình dạng này có thể đại diện cho núi lớn!

Không cần phải thật giống, chỉ cần nhìn là biết đó là 'sơn' (núi)?" Thiếu niên vẽ xong ngẩng đầu nhìn Vân Tiêu tiên tử, trong ánh mắt vốn khờ khạo lại tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Vân Tiêu tiên tử dùng pháp nhãn thấy linh quang trên đầu thiếu niên lại lần nữa chấn động, và trở nên thô tráng, chói mắt hơn.

Bởi vì đã nói ra thành quả chưa từng nói với ai cho Vân Tiêu tiên tử nghe, thiếu niên tỏ ra càng thêm phấn chấn, lại tiếp tục dùng đá vẽ những hình ảnh đơn giản trên đất, miệng giải thích: "Đây là 'vân' (mây), đây là 'thủy' (nước)!" Ánh mắt Vân Tiêu tiên tử nhìn thiếu niên trở nên phức tạp, nàng cố nén sự kích động trong lòng, khẽ hỏi: "Những thứ này đều là do con suy nghĩ ra?" Thiếu niên bị ánh mắt nóng rực của Vân Tiêu tiên tử nhìn đến có chút không quen, gãi đầu cười ngượng nghịu: "Vâng!

Chỉ là, hiện tại mới chỉ có ba chữ thôi ạ!" "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Vân Tiêu tiên tử liền nói ba tiếng tốt, một bên thúc giục linh bảo mà Hồng Vân lão tổ ban cho để liên lạc với Hồng Vân lão tổ, một bên hỏi: "Con tên là gì?" Thiếu niên lúc này đã dần quen với việc giao tiếp với Vân Tiêu tiên tử, đối đáp cũng trôi chảy hơn: "Tên của con là Thương Hiệt!" "Thương Hiệt?

Tên con là Thương Hiệt!" Vân Tiêu tiên tử xác nhận lại một lần nữa, trong lòng lại cuộn sóng ngập trời.

Vân Tiêu tiên tử nhớ rõ Đại sư bá Ba Tiêu Thiên Tôn đã từng dặn dò phải tìm một kỳ tài Nhân tộc tên là "Thương Hiệt", là người quan trọng nhất đối với sự hưng thịnh của Nhân tộc hiện nay, chỉ sau Nhân Hoàng Hiên Viên!

Không ngờ thiếu niên đặc biệt trước mắt lại chính là "Thương Hiệt" mà Đại sư bá đã đặc biệt dặn dò, tuổi còn nhỏ đã bắt đầu sáng tạo văn tự cho Nhân tộc!

Đây là đại sự công tại đương đại, lợi tại thiên thu.

Năm xưa Yêu sư Côn Bằng phát minh Yêu văn cũng đã hao tốn vô số năm mới thành công.

Vậy mà Thương Hiệt mới mười tuổi đã thành công sáng tạo ra ba văn tự được thiên địa công nhận: sơn, vân, thủy.

Linh quang ba trượng trên đầu Thương Hiệt chính là do việc phát minh ra ba văn tự này mà xuất hiện!

Vân Tiêu tiên tử tuy trong lòng kinh ngạc nhưng mặt ngoài vẫn không hề biến sắc, mỉm cười khuyến khích: "Thương Hiệt, suy nghĩ của con rất tốt, hãy tiếp tục nỗ lực!" "Thật sao ạ!" Thương Hiệt nghe vậy vui mừng khôn xiết, mấy năm qua đây là lần đầu tiên có người khẳng định cậu, mà lại là sự công nhận của Vân Tiêu tiên tử, người mà cả bộ lạc đều vô cùng tôn kính!

Thương Hiệt lúc này vô cùng phấn chấn, bắt đầu thao thao bất tuyệt kể về ý tưởng ban đầu của mình về việc phát minh văn tự: "Vân Tiêu Thượng tiên, con cảm thấy những sự vật đơn giản như 'sơn', 'thủy', 'vân', có thể bắt đầu từ hình dáng bên ngoài, chắt lọc, đơn giản hóa, quy nạp ra một hình ảnh mà mọi người vừa nhìn là có thể hiểu được ý nghĩa nó đại diện!" "Còn những sự vật hoặc khái niệm phức tạp cũng có thể bắt đầu từ mối liên hệ giữa ý nghĩa chúng đại diện và các sự vật đơn giản, nhưng hiện tại con chưa có khả năng làm được bước đó..." Thương Hiệt hùng hồn nói, không còn chút dáng vẻ khờ khạo ngốc nghếch lúc nãy. "Không sao, việc này rất phức tạp, không phải một sớm một chiều có thể làm được, cần phải tĩnh tâm, từ đơn giản đến phức tạp, từng bước một mới có thể hoàn thành!" Vân Tiêu tiên tử rất kiên nhẫn cổ vũ.

Lúc này, một đám mây không mấy nổi bật từ từ bay đến bầu trời trên bộ lạc Hữu Hùng, ánh mắt Vân Tiêu tiên tử khẽ sáng lên.

Hóa ra Hồng Vân lão tổ nhận được tin của Vân Tiêu tiên tử, đã lặng lẽ chạy tới, dùng nguyên thần truyền âm với Vân Tiêu tiên tử để biết được tình hình của Thương Hiệt.

Hồng Vân lão tổ cũng không ngờ lại có thể dễ dàng tìm được Thương Hiệt, người mà Ba Tiêu Thiên Tôn vô cùng coi trọng!

Thi triển thuật ẩn thân, Hồng Vân lão tổ đến bên cạnh Vân Tiêu tiên tử, không để ai hay biết mà giao vật mà Ba Tiêu Thiên Tôn đã dặn dò từ sớm cho Vân Tiêu tiên tử.

Sau đó, Hồng Vân lão tổ cũng không ở lại lâu, liền lặng lẽ quay về "Tu Di Sơn".

Hiện nay các Thánh nhân đều đang chú ý đến việc Nhân Hoàng cuối cùng trong Tam Hoàng, Hồng Vân lão tổ với thân phận Thánh nhân không cần thiết phải sớm gây sự chú ý của các Thánh nhân khác.

Thương Hiệt đang hứng khởi kể về tiến độ phát minh văn tự: "Mấy ngày nay con đang suy nghĩ nên dùng hình ảnh nào để đại diện cho 'vũ' (mưa)..." "Thương Hiệt!

Con có bằng lòng bái ta làm sư phụ không?" Vân Tiêu tiên tử đột nhiên hỏi. "A?" Đầu óc Thương Hiệt đột nhiên trống rỗng.

Cậu cũng biết mấy năm nay Tam Tiêu nương nương ở trong bộ lạc giúp đỡ bồi dưỡng dũng sĩ linh thú, trong đó không thiếu những dũng sĩ có thiên tư trác việt, thiên phú mạnh mẽ.

Nhưng các nàng cũng chỉ là lúc rảnh rỗi thuận tay chỉ điểm một chút, đừng nói là thu làm đệ tử, ngay cả đệ tử ký danh cũng không tính.

Không ngờ Vân Tiêu tiên tử lại đề nghị thu cậu làm đồ đệ!

Thương Hiệt kinh ngạc đến không nói nên lời. "Sao vậy?

Không bằng lòng sao?" Vân Tiêu tiên tử cười nhẹ hỏi lại. "Không... không... bằng lòng!

Bằng lòng!

Đương nhiên là bằng lòng!" Thương Hiệt vội vàng lắc đầu nguầy nguậy. "Cộp!" Thương Hiệt quỳ xuống đất, thực hiện đại lễ bái sư tam quỳ cửu bái. "Tốt!

Đồ nhi ngoan!

Dậy đi!" Vân Tiêu tiên tử vô cùng hài lòng. "Đây là một cây bút cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, diệu dụng vô cùng, vi sư ban cho con, từ nay về sau sẽ gọi là 'Thương Hiệt Bút' đi!" Vân Tiêu tiên tử nói xong, liền đem Tiên Thiên Linh Bảo "Thương Hiệt Bút" đánh vào nguyên thần của Thương Hiệt, trong nháy mắt giúp cậu luyện hóa. "Đa tạ lão sư!" Thương Hiệt tuy không biết thế nào là Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng biết đây chắc chắn là một món bảo bối tốt phi thường!

Chương 391

Vân Tiêu tiên tử khẽ phất tay, trước mặt Thương Hiệt đột nhiên lại xuất hiện một quả trứng rùa hai màu đen trắng lớn bằng cả một gian phòng! "Đây là trứng linh quy!

Thương Hiệt, con hãy tiến lên, dùng tấm lòng chân thành để giao tiếp với nó!

Nếu hai bên có duyên, con rùa này có thể mang lại sự giúp đỡ to lớn cho con!

Nếu không thành, vi sư sẽ giúp con chọn một linh thú đồng bạn thích hợp khác!" Vân Tiêu tiên tử dặn dò.

Thương Hiệt nghe vậy lập tức mừng rỡ khôn xiết.

Vốn dĩ cậu không có đủ tự tin vào việc có thể chọn được linh thú đồng bạn thích hợp trong lần này, không ngờ lão sư lại trực tiếp ra tay tương trợ.

Vân Tiêu tiên tử không nói cho Thương Hiệt biết, quả trứng linh quy trước mặt này không phải là linh quy bình thường!

Nó là hậu duệ của Bắc Hải Huyền Quy và Quy Linh Thánh Mẫu!

Bắc Hải Huyền Quy vốn là Tiên Thiên Thần Thai Ma, lại hấp thu tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần "Quy Sơn", bản thân thiên phú mạnh mẽ, thực lực cao cường.

Sau khi bái nhập môn hạ của Ba Tiêu đạo nhân, lại vì phụ tá Thiên Hoàng Phục Hy phát minh "Phục Hy Bát Quái" mà nhận được Huyền Hoàng Công Đức chi lực, thực lực càng thêm sâu không lường được.

Quy Linh Thánh Mẫu là con gái út của Lão Quy thừa tướng, một đại năng tuyệt đỉnh cùng thời với Long Vương, Nguyên Phượng,

Thủy Kỳ Lân, thiên phú, tư chất, huyết mạch cũng không hề tầm thường.

Cả hai đều là đệ tử dưới trướng Ba Tiêu đạo nhân, lại cùng là một loài, lâu ngày sinh tình, liền dưới sự chứng kiến của Ba Tiêu Thiên Tôn mà kết thành đạo lữ.

Quả trứng linh quy mà Hồng Vân lão tổ lặng lẽ đưa tới chính là hậu duệ do Bắc Hải Huyền Quy và Quy Linh Thánh Mẫu kết hợp sinh ra.

Thiên phú, huyết mạch, tư chất của linh quy này mạnh mẽ đến mức nào có thể tưởng tượng được.

Thương Hiệt tâm trạng thấp thỏm bất an, vừa kích động vừa hưng phấn đến trước quả trứng linh quy khổng lồ.

Cậu đương nhiên không biết làm thế nào để giao tiếp với linh thú, chỉ chậm rãi đưa hai tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve lên quả trứng, toàn tâm toàn ý truyền đi ý niệm muốn trở thành đồng bạn với đối phương.

Vân Tiêu tiên tử dùng pháp nhãn có thể thấy, lúc đầu quả trứng linh quy dường như không hài lòng với Thương Hiệt, không có bất kỳ phản hồi nào.

Nhưng khi Thương Hiệt dốc toàn lực thi triển, linh quang ba trượng trên đỉnh đầu theo ý niệm của cậu từ từ nghiêng xuống, không lâu sau linh quang đã bao phủ toàn bộ quả trứng linh quy.

Cảm nhận được linh quang ba trượng đó, tiểu linh quy trong trứng mới tò mò dò ra một tia nguyên thần tiếp xúc với ý niệm của Thương Hiệt, vừa xem xét liền càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Vân Tiêu tiên tử cũng ở bên cạnh giúp Thương Hiệt nói tốt, tiểu linh quy cuối cùng cũng động lòng, chấp nhận Thương Hiệt, nguyên thần của cả hai trong nháy mắt kết thành "linh thú khế ước". "Rắc!"

"Rắc!" "Rắc!"...

Bề mặt quả trứng linh quy xuất hiện từng đường nứt, tiểu linh quy lắc đầu ngoáy đuôi, bò ra từ trong vỏ vỡ.

Nó ngốn nghiến ăn sạch sẽ vỏ trứng vỡ chỉ trong ba năm miếng. "Đùng!" "Đùng!" "Đùng!"...

Tiểu linh quy tuy vừa mới sinh ra nhưng thân hình đã vô cùng to lớn, nó cúi đầu xuống, đôi mắt tròn xoe nhìn chằm chằm vào Thương Hiệt.

Thương Hiệt cũng bất giác đưa tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve mũi của người bạn linh thú, cười khúc khích.

Vân Tiêu tiên tử nhìn sự tương tác giữa Thương Hiệt và tiểu linh quy, không khỏi mỉm cười: "Thương Hiệt, con hãy viết ba văn tự đã hoàn thành lên mai của 'Văn Quy' trước đi!" "Văn Quy" chính là danh hiệu Vân Tiêu tiên tử đặt cho tiểu linh quy.

Văn Quy được phúc trạch của Bắc Hải Huyền Quy, trên mai sinh ra đã có một đạo đồ Tiên Thiên Thần Thai ở chính giữa, bên ngoài vòng thái cực hai màu đen trắng chính là Tiên Thiên Bát Quái.

Thương Hiệt dưới sự chỉ điểm của Vân Tiêu tiên tử, tế ra Tiên Thiên Linh Bảo "Thương Hiệt Bút", ở bên ngoài đồ "Thái Cực Bát Quái" dựa theo ý nghĩa thuộc tính khác nhau mà các quẻ Tiên Thiên Bát Quái đại biểu, viết và ghi lại ba chữ "sơn", "thủy", "vân". "Thương Hiệt, 'Văn Quy' là con của Huyền Quy, cũng là linh thú đồng bạn của con, nó sẽ dạy cho con sự huyền diệu của 'Phục Hy Bát Quái', giúp con lĩnh ngộ, thể hội chân lý của vạn vật trời đất tốt hơn, điều này cũng có ích rất lớn cho việc con sáng tạo văn tự của Nhân tộc!" Vân Tiêu tiên tử dặn dò. "Năm xưa Thiên Hoàng Phục Hy sáng tạo 'Phục Hy Bát Quái' chính là ghi chép, suy diễn, nghiền ngẫm trên mai của Huyền Quy.

Con hãy noi gương Thiên Hoàng Phục Hy, suy diễn, ghi chép, chỉnh lý việc phát minh văn tự của Nhân tộc trên mai của Văn Quy!" "Lão sư yên tâm, đệ tử hiểu rồi!" Thương Hiệt ngồi xếp bằng trên đồ "Thái Cực Bát Quái" ở chính giữa mai Văn Quy, cúi đầu lĩnh mệnh!

Từ đó về sau, Vân Trung Tử chuyên tâm dạy dỗ Hiên Viên tu luyện, Vân Tiêu tiên tử đối với Thương Hiệt cũng dốc hết tâm huyết truyền thụ.

Quỳnh Tiêu và Bích Tiêu cũng đều có nhiệm vụ riêng.

Nói đến bộ lạc Hữu Hùng, đây là bộ lạc lớn nhất trong phạm vi mấy chục vạn dặm, các bộ lạc lân cận cũng đều coi bộ lạc Hữu Hùng là đầu tàu.

Ở phía tây của bộ lạc Hữu Hùng, cách đó cả triệu dặm, cũng có một bộ lạc Nhân tộc khổng lồ thống lĩnh các bộ lạc Nhân tộc trong phạm vi mấy chục vạn dặm.

Bộ lạc này tên là "Tây Lăng bộ lạc", thủ lĩnh bộ lạc tên là "Tây Lăng Thị", chỉ có một cô con gái tên là "Luy", từ nhỏ đã thông minh hơn người, thiên tư trác tuyệt, là hòn ngọc quý trên tay của Tây Lăng Thị.

Quỳnh Tiêu sớm đã nhận được ám chỉ của Ba Tiêu Thiên Tôn, âm thầm quan sát "Luy" ở khu vực xung quanh bộ lạc Tây Lăng, phát hiện nàng quả thực bất phàm, trong lòng thầm kinh ngạc về sự tính toán chuẩn xác của Đại sư bá Ba Tiêu Thiên Tôn.

Khi "Luy" chuẩn bị chọn linh thú bạn đời, Quỳnh Tiêu hiện thân, tặng cho Luy một quả "Thiên Tàm Noãn", giúp nàng ký kết "linh thú khế ước".

Quỳnh Tiêu tiên tử còn thu "Luy" vào môn hạ, tận tâm dạy dỗ. "Thiên Tàm" là một loại linh thú hiếm thấy, "Thiên Tàm Ti" mà nó

nhả ra nước lửa không xâm, đao binh khó thương, có thể hội tụ linh khí của trời đất, tinh hoa của nhật nguyệt.

Quỳnh Tiêu tiên tử dùng "Thiên Tàm Ti" luyện chế cho "Luy" một bộ tiên y, quả thực là chí bảo phòng thân! "Luy" thiên tư thông tuệ, từ đó nảy ra linh cảm, trải qua muôn vàn gian khổ mới tìm được loài "tằm", tuy chỉ là sinh linh bình thường, không có sự thần dị của "Thiên Tàm linh thú", nhưng cũng có thể nhả tơ kết kén. "Luy" cẩn thận quan sát tập tính sinh hoạt của "tằm", sau mấy năm cuối cùng cũng mày mò ra được phương pháp trồng dâu nuôi tằm, rút tơ kéo kén, và cải tiến máy dệt vải do Nữ Đăng phát minh, khiến mức sống của tộc nhân lại một lần nữa được nâng cao.

Cùng với việc thuật nuôi tằm dệt vải dần dần lan truyền trong Nhân tộc, "Luy" tuy chỉ là một thiếu nữ mười mấy tuổi, nhưng vẫn được Nhân tộc gần đó tôn xưng là "Luy Tổ", và giai thoại "Luy Tổ Thủy Tàm" được lưu truyền trong các bộ lạc Nhân tộc khắp Hồng Hoang đại lục.

Hiên Viên của bộ lạc Hữu Hùng nghe được sự tích của Luy Tổ, trong lòng nảy sinh tình cảm yêu mến đối với người kỳ nữ này, bèn nhờ Vân Tiêu tiên tử làm mai.

Nhân duyên của Hiên Viên và Luy Tổ vốn là lương duyên trời định, huống hồ "Sổ Nhân Duyên", "Nhân Duyên Hồng Tuyến", và "Tam Thư" các loại linh bảo nhân duyên đều nằm trong tay của nhất mạch "Tu Di Sơn", đại hôn của Hiên Viên và Luy Tổ tự nhiên thuận buồm xuôi gió.

Mấy tháng sau, Hiên Viên thân chinh đến cưới Luy Tổ làm chính thê.

Từ đó về sau, "Tây Lăng bộ lạc" cũng trở thành đồng minh trung thành của "Hữu Hùng bộ lạc".

Mấy năm nay, chiến tranh giữa các bộ lạc Nhân tộc ngày càng kịch liệt, bộ lạc Hữu Hùng Thị và bộ lạc Tây Lăng dù là những bộ lạc khổng lồ, vẫn không tránh khỏi bị các bộ lạc khác quấy nhiễu và khiêu khích.

Kể từ khi hai đại bộ lạc liên minh, tình hình mới có chút cải thiện.

Hiên Viên tích cực thao luyện các dũng sĩ trong bộ lạc, để chuẩn bị cho mọi tình huống.

Phía bắc Trung Thổ Ngũ Châu khí hậu vô cùng khắc nghiệt, một năm có đến nửa năm, thậm chí hơn nửa năm đều rất lạnh giá, các loại hiểm địa, hung địa trải rộng, ngũ cốc không thích hợp sinh trưởng.

Do đó diện tích tuy rất rộng lớn nhưng các bộ lạc Nhân tộc lại thưa thớt hơn những nơi khác của Trung Thổ Ngũ Châu, số người trong các bộ lạc cũng ít ỏi.

Nhưng cũng chính vì các bộ lạc này gần Bắc Câu Lô Châu, khí hậu giá rét khổ cực, khiến cho Nhân tộc sống ở đây trong môi trường khắc nghiệt đã rèn luyện được thể chất cường tráng hơn.

Và những người này có thể tìm được những linh thú cao cấp từ Bắc Câu Lô Châu trôi dạt ra để ký kết "linh thú khế ước".

Chương 392

Thậm chí trong một số bộ lạc, có một bộ phận nhỏ là hậu duệ của sự kết hợp giữa Nhân tộc và Yêu tộc, vì trong cơ thể có huyết mạch Yêu tộc nên sở hữu một phần thiên phú huyết mạch của Yêu tộc, có những dị năng như hô phong hoán vũ.

Bản thân thể chất cường hãn, linh thú đồng bạn mạnh mẽ, huyết mạch thiên phú dị bẩm, kết quả cuối cùng là thực lực của dũng sĩ linh thú Nhân tộc ở đây vô cùng mạnh mẽ.

Ở phương bắc có một bộ lạc cỡ trung, tên là "Phương Lôi bộ lạc".

Vốn dĩ, thực lực của bộ lạc Phương Lôi không mạnh trong số các bộ lạc xung quanh, chỉ có thể miễn cưỡng tự vệ ở phương bắc nơi môi trường khắc nghiệt, sinh tồn khó khăn.

Nhưng tình hình này mấy năm gần đây đã bắt đầu có sự cải thiện.

Tất cả là vì thủ lĩnh Phương Lôi Thị có một cô con gái tên là "Nữ Tiết", không thể ký kết "linh thú khế ước" với linh thú, nhưng lại trời sinh có thể dẫn động tinh quang từ cửu thiên bên ngoài.

Đối với dị tượng như vậy, Phương Lôi Thị cũng chưa từng gặp qua, hoàn toàn không biết phải làm sao.

May mắn thay, Bích Tiêu tiên tử nhận được chỉ thị của Ba Tiêu Thiên Tôn, đã tìm đến bộ lạc Phương Lôi, thu Nữ Tiết làm đệ tử.

Chỉ là tình hình của Nữ Tiết quá đặc thù, ngay cả Bích Tiêu tiên tử cũng phát hiện rằng bất kể là 《Kim Đan Đại Đạo》 của Lão Tử Thánh nhân lưu truyền rộng rãi nhất trong Nhân tộc, phương pháp tu luyện truyền ra từ "Hỏa Vân Cung", hay thậm chí là bí pháp của nhất mạch "Tu Di Sơn", đều không mấy thích hợp với Nữ Tiết.

Cuối cùng, không còn cách nào khác, Bích Tiêu tiên tử đành phải đưa Nữ Tiết đến "Phong Đô Quỷ Thành", cầu cứu Ba Tiêu Thiên Tôn.

Ba Tiêu Thiên Tôn cẩn thận dò xét tình hình của Nữ Tiết, kinh ngạc phát hiện tình hình của Nữ Tiết còn đặc thù hơn dự liệu.

Vốn dĩ ngài chỉ dựa vào ưu thế tiên tri tiên giác và các Tiên Thiên Linh Bảo như "Sổ Nhân Duyên", "Nhân Duyên Hồng Tuyến" mới có thể tìm trước một bước được Luy Tổ và Nữ Tiết.

Nữ Tiết không có danh tiếng như "Luy Tổ Thủy Tàm", Ba Tiêu Thiên Tôn không ngờ nàng lại có thiên phú dị bẩm đến vậy! "Thể chất của Nữ Tiết kỳ lạ, liên kết chặt chẽ với các vì sao!

Công pháp bình thường đối với nó có hại vô ích, nhưng may là bản tọa năm xưa khi nghiên cứu 'Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận' đã có hiểu biết khá sâu về các vì sao!" Ba Tiêu Thiên Tôn vui vẻ gật đầu nói.

Nói xong, Ba Tiêu Thiên Tôn đưa tay nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm tinh quang từ đầu ngón tay bay ra, bay vào trong đầu của Nữ Tiết: "Đây là công pháp tinh thần mà bản tọa lĩnh ngộ được, hãy chăm chỉ tu luyện, đại đạo có thể thành!" Nữ Tiết được Ba Tiêu Thiên Tôn đích thân truyền thụ bí pháp, cộng thêm thể chất đặc thù của bản thân, có thể mọi lúc mọi nơi tiếp dẫn tinh thần chi lực từ cửu thiên bên ngoài để tôi luyện thân thể, đề luyện pháp lực, tốc độ tu luyện nhanh đến mức khiến Bích Tiêu tiên tử cũng phải sững sờ.

Thậm chí vì Nữ Tiết có thể tiếp dẫn tinh thần chi lực, khiến cho trong "Phương Lôi bộ lạc" tràn ngập tinh thần chi lực.

Tuy các tộc nhân khác không có bí pháp hỗ trợ, nhưng ngày qua ngày được tinh thần chi lực nồng đậm thấm nhuần, thể chất, pháp lực cũng không ngừng tăng cường.

Các linh thú trong "Phương Lôi bộ lạc" càng được lợi không nhỏ, tinh hoa nhật nguyệt, tinh thần chi lực đối với việc tăng cường tu vi của Yêu tộc còn rõ rệt hơn cả Nhân tộc!

Cứ như vậy, thực lực của "Phương Lôi bộ lạc" trong thời gian ngắn đã tăng vọt mấy lần, tộc nhân bình thường thân cường thể kiện, sức sống, sức chiến đấu đều có sự thay đổi long trời lở đất, tu vi của tu sĩ và dũng sĩ linh thú càng một ngày ngàn dặm, đột phá mạnh mẽ.

Thấy cục diện tốt đẹp như vậy, dã tâm của thủ lĩnh Phương Lôi Thị cũng dần dần bành trướng!

Nhưng sống sót ở phương bắc nơi điều kiện gian khổ, đấu tranh tàn khốc bao nhiêu năm, Phương Lôi Thị cũng là một người cẩn thận, lúc đầu chỉ dẫn dắt tộc nhân tấn công các bộ lạc nhỏ xung quanh.

Có thể tồn tại được, tuy quy mô nhỏ, nhưng chắc chắn có thủ đoạn bảo mệnh.

Vì vậy, Phương Lôi Thị dẫn dắt tộc nhân trải qua một trận chiến đấu gian nan, cuối cùng cũng đánh bại được bộ lạc nhỏ này, thu nạp vào dưới trướng.

Cứ như vậy từng bước gặm nhấm, "Phương Lôi bộ lạc" dần dần thống nhất các bộ lạc nhỏ, vừa xung quanh, khiến thực lực của mình từng bước lớn mạnh.

Mấy năm sau, "Phương Lôi bộ lạc" đã có hình dáng của một bộ lạc khổng lồ, liền bắt đầu chinh chiến với các bộ lạc lớn xung quanh.

Có thể trở thành bộ lạc lớn, đều không phải là kẻ dễ đối phó, Phương Lôi Thị cũng không muốn phát động những trận chiến đẫm máu giữa các bộ lạc, vì vậy liền áp dụng phương thức đấu võ, phái cao thủ trong bộ lạc giao chiến với cao thủ đối phương.

Nữ Tiết dựa vào thực lực cao cường, đánh bại tất cả các cao thủ

trẻ tuổi của các bộ lạc lớn xung quanh, không một ai có thể thắng được nàng một chiêu nửa thức.

Cứ như vậy qua mấy năm, "Phương Lôi bộ lạc" đã hợp nhất vô số bộ lạc lớn, vừa và nhỏ xung quanh.

Cùng với việc phạm vi thế lực không ngừng mở rộng, địa bàn của "Phương Lôi bộ lạc" và "Hữu Hùng bộ lạc" bắt đầu tiếp giáp, xung đột giữa hai bên cũng ngày càng kịch liệt.

Thiếu Điển sau khi nghe tin, liền phái Hiên Viên dẫn binh đi nghênh chiến cường địch "Phương Lôi bộ lạc" đang trỗi dậy ở phương bắc.

Hiên Viên dẫn theo thê tử Luy Tổ, cùng một đám thủ hạ đắc lực, đến nơi giao giới giữa "Hữu Hùng bộ lạc" và "Phương Lôi bộ lạc".

Người được "Phương Lôi bộ lạc" phái ra ứng chiến chính là Nữ Tiết!

Nữ Tiết anh tư hiên ngang, mình khoác tinh quang chiến bào, chân đạp hai đoàn tinh quang đậm đặc đứng giữa hư không, phượng mục nhướng lên, liếc nhìn Hiên Viên đang mặc tiên bào do Luy Tổ dốc sức luyện chế, bên hông đeo "Hiên Viên Kiếm".

Tuy trong lòng thầm khen đối phương có khí khái anh hùng, nhưng Nữ Tiết vốn tính cao ngạo lại không chịu thua kém, buông lời chế nhạo: "Ngươi chính là Hiên Viên lừng danh của bộ lạc Hữu Hùng sao?

Trông yếu ớt không chịu nổi gió, e rằng chỉ là hữu danh vô thực!" Hiên Viên nhìn Nữ Tiết anh tư bừng bừng, tinh quang bao quanh, trong lòng cũng không khỏi rung động, không hề bị lời nói của Nữ Tiết chọc giận, ngược lại còn thành khẩn nói: "Vậy đây chính là nữ trung hào kiệt 'Nữ Tiết' nổi danh của 'Phương Lôi bộ lạc' sao?" "Ha ha

ha!" Nữ Tiết nghe vậy liền bật cười giòn tan như chuông bạc, đầy hứng thú nói: "Không ngờ Hiên Viên uy danh lan xa lại biết đến danh hiệu của bản cô nương sao?" "Ta vốn nghe nói Nữ Tiết cô nương tu vi cao siêu, tính tình lương thiện, chinh chiến nhiều năm thu phục không ít bộ lạc, nhưng chưa từng làm hại một mạng người, ngay cả những kẻ thập ác bất xá cũng có thể dùng đức hạnh cảm hóa.

Ta trong lòng vô cùng kính phục, hôm nay có duyên gặp mặt quả là may mắn!" Hiên Viên cất cao giọng nói. "Hi hi..." Nữ Tiết nghe Hiên Viên tán thưởng, không nhịn được đắc ý kiêu hãnh cười không ngớt: "Mọi người đều là Nhân tộc, 'Phương Lôi bộ lạc' của ta chinh phạt các bộ lạc khác không phải vì tàn nhẫn giết chóc, mà là để liên hợp nhiều bộ lạc hơn, khiến mọi người có thể đồng lòng hiệp lực, cùng nhau nỗ lực, sinh tồn tốt hơn!

Hơn nữa sư môn ta có quy củ, cần hành thiện tích đức, không được vọng sát sinh!" "Nữ Tiết cô nương nói rất có lý!

Nhưng nước giếng không phạm nước sông, vì sao nay lại lĩnh binh xâm phạm lãnh địa đồng minh của Hữu Hùng bộ lạc ta, đao binh tương kiến.

Nữ Tiết cô nương tuy tâm thiện không muốn giết chóc, nhưng hai quân giao chiến khó tránh khỏi sinh linh đồ thán!" Hiên Viên ngữ khí có phần nghiêm nghị quát hỏi. "Bắc địa khổ hàn, ta nếu muốn phát triển, liền không thể không phát triển về phía nam.

Chúng ta cuối cùng cũng phải có một trận chiến, thắng làm vua, thua làm giặc!" Nữ Tiết ngạo nghễ nói. "Tốt!

Để tránh cho tộc nhân vô cớ chịu nạn, chúng ta hãy đơn đả độc đấu, một trận quyết thắng thua!

Nữ Tiết cô nương có bằng lòng không?" Hiên Viên dứt khoát nói. "Ha ha ha!

Tốt!" Nữ Tiết không hề yếu thế: "Hiên Viên có tiếng nhân đức vang xa, nhưng chưa từng nghe nói tu vi có gì lợi hại!

Nếu ngươi thua trong tay ta, không chỉ 'Hữu Hùng bộ lạc' và các bộ lạc đồng minh cần phải thần phục ta, mà Hiên Viên ngươi cũng phải theo ta, phụ tá ta!" "Một lời đã định!" Hiên Viên cười nói.

Ngay sau đó, Hiên Viên và Nữ Tiết liền giao đấu với nhau.

Hiên Viên tu vi cao thâm, lại có Cửu Long hộ thể, Nữ Tiết cũng có tinh quang tương trợ.

Hai người trước trận tiền của hai quân đại chiến kéo dài suốt ba tháng trời vẫn khó phân thắng bại. "Nữ Tiết cô nương, nhận thua đi!" Hiên Viên khuyên nhủ. "Hừ!

Đừng hòng!

Chúng ta còn chưa phân thắng bại, dựa vào đâu mà bắt ta nhận thua!" Nữ Tiết không phục nói. "Chúng ta đã giao chiến rất lâu, tinh quang pháp thuật của cô tuy thần diệu, nhưng ta có Cửu Long tương trợ, cô cũng không chiếm được chút lợi thế nào!" Hiên Viên cười nói.

Chương 393

"Hừ!

Dù vậy, đó cũng là đánh hòa, sao lại có chuyện nhận thua!" Nữ Tiết bướng bỉnh nói. "Ta có linh bảo 'Hiên Viên Kiếm' vẫn chưa xuất ra!

Kiếm này vô cùng hung ác!

Một khi tế ra ắt phải lấy mạng người mới có thể thu hồi!

Ta không muốn làm tổn thương tính mạng cô nương, nên vẫn chưa từng động đến 'Hiên Viên Kiếm'!" Hiên Viên tiếp tục khuyên nhủ. "Hừ!

Linh bảo còn không thể hoàn toàn nắm giữ, sao còn dám..." Nữ Tiết mỉa mai. "Nữ Tiết không được vô lễ!" Bích Tiêu tiên tử đột nhiên hiện thân, nhẹ giọng quát. "Lão sư!

Người đã về rồi!

Bao nhiêu năm nay người đi đâu vậy?

Con nhớ người chết đi được!" Nữ Tiết vừa thấy bóng dáng Bích Tiêu tiên tử, lập tức toàn thân tinh quang đại thịnh, bức lui Hiên Viên, trong nháy mắt đã đến bên cạnh Bích Tiêu tiên tử. "Lão sư!

Đồ nhi bị người ta bắt nạt rồi!

Người phải làm chủ cho đồ nhi!" Nữ Tiết nhẹ nhàng khoác tay Bích Tiêu tiên tử làm nũng: "Hắn vừa rồi còn muốn dùng 'Hiên Viên Kiếm' chém giết đồ nhi!" "Hồ đồ!

Vi sư ở trên tầng mây nhìn rõ mồn một, Hiên Viên sư huynh vẫn luôn nhường con, ngược lại là con cứ hùng hổ dọa người, không chịu

buông tha!" Bích Tiêu tiên tử cười mắng.

Nữ Tiết nghe lão sư huấn trách, tinh nghịch lè lưỡi, rồi lập tức chuyển chủ đề: "Sư huynh?

Hiên Viên là sư huynh của con?

Con chưa từng nghe lão sư nhắc đến?" "Hiên Viên là đệ tử của Vân Trung Tử sư bá, là sư huynh của con!

Vợ của nó là Luy Tổ lại là đệ tử của Vân Tiêu sư bá, là sư tỷ của con!

Còn không mau đến chào hỏi bồi tội!" Bích Tiêu tiên tử kéo Nữ Tiết đi về phía Hiên Viên.

Bích Tiêu tiên tử hiện thân, Nữ Tiết và Hiên Viên tự nhiên hóa giải can qua, hai bên chào hỏi lẫn nhau.

Vốn dĩ Nữ Tiết đối với Hiên Viên đã có hảo cảm, chỉ là từ nhỏ đã siêu quần bạt tụy, chưa từng nhận thua, sau một trận đại chiến trước đó, trong lòng đã công nhận tu vi của Hiên Viên.

Nay biết được hai bên đều là sư huynh đệ nhà mình, liền không còn khúc mắc gì nữa.

Dưới sự chắp nối của Bích Tiêu tiên tử, mấy tháng sau, Nữ Tiết trở thành người vợ thứ hai của Hiên Viên.

Từ đó về sau, "Hữu Hùng bộ lạc", "Tây Lăng bộ lạc", "Phương Lôi bộ lạc" đều trở thành hậu thuẫn vững chắc của Hiên Viên!

Tập hợp thực lực của ba đại bộ lạc khổng lồ, miền trung, miền tây, miền bắc của Trung Thổ Ngũ Châu dần dần đều quy về dưới sự thống trị của Hiên Viên.

Về phần Tây Ngưu Hạ Châu, vốn do nhất mạch "Tu Di Sơn" nắm giữ, Hiên Viên căn bản không cần tốn công tốn sức đi chinh phạt, đợi

thời cơ chín muồi, tự sẽ quy thuận.

Khi ba tuyến trung, tây, bắc liên tiếp báo tin chiến thắng, chiến sự ở phương đông lại liên tục gặp trở ngại. "Đồng Ngư bộ lạc" nằm ở khu vực phía đông của Trung Thổ Ngũ Châu. "Đồng Ngư Thị" là thủ lĩnh bộ lạc, cũng là một trong những nữ thủ lĩnh cực kỳ hiếm thấy trong thế giới Hồng Hoang.

Một thiếu nữ diệu linh đã trở thành thủ lĩnh của một bộ lạc khổng lồ. "Đồng Ngư Thị" thân là một nữ tử trẻ tuổi có thể đảm đương trọng trách này, tự nhiên có sức hút cá nhân phi phàm, năng lực lãnh đạo mạnh mẽ, tài năng quân sự trác tuyệt, tài năng thống soái ưu tú.

Quan trọng hơn, tu vi của nàng cực kỳ mạnh mẽ, và có một vị lão sư thần bí cao thâm!

Dưới sự lãnh đạo của Đồng Ngư Thị, "Đồng Ngư bộ lạc" ở khu vực phía đông Trung Thổ Ngũ Châu đã quét sạch mọi đối thủ, nhanh chóng hợp nhất các bộ lạc lớn nhỏ xung quanh, trở thành thế lực mạnh mẽ hàng đầu ở phía đông Trung Thổ Ngũ Châu.

Sau đó, "Đồng Ngư bộ lạc" liền bắt đầu tiến đánh "Hữu Hùng bộ lạc".

Cuộc chinh phạt của "Đồng Ngư bộ lạc" không hề kiềm chế như "Phương Lôi bộ lạc", họ dùng thế sét đánh nhanh thắng nhanh, nếu không thần phục, liền trực tiếp chém giết.

Hiên Viên sau khi nhận được tin tức, lập tức dẫn đại quân dưới trướng đến chiến tuyến phía đông nghênh địch.

Trước trận của hai quân, Hiên Viên bên trái bên phải đứng chính thê Luy Tổ và thê tử Nữ Tiết, sau lưng dẫn theo một đám thủ hạ, đối trận với Đồng Ngư Thị và thủ hạ của nàng. "Hiên Viên!

Nếu ngươi mau chóng đầu hàng còn có thể giữ được một mạng

nhỏ, nếu ngoan cố chống cự, sẽ khiến ngươi chết ngay tại chỗ!" Đồng Ngư Thị xưng bá khu vực phía đông Trung Thổ Ngũ Châu, ngạo khí lẫm liệt, mắt không coi ai ra gì.

Hiên Viên nghe vậy, trên mặt thoáng qua vẻ giận dữ, chuẩn bị ra tay nghênh chiến!

Nữ Tiết nhìn Đồng Ngư Thị không coi ai ra gì đang đứng không xa, nghe đối phương nói những lời bất kính như vậy với phu quân Hiên Viên mà mình vô cùng sùng bái, trong lòng lửa giận bùng cháy, phượng mục trừng lên, khẽ quát: "Phu quân!

Chỉ là một Đồng Ngư Thị, ếch ngồi đáy giếng, cần gì ngài phải tự mình ra tay, cứ giao cho thiếp đi!" Nói xong, tinh quang quanh người Nữ Tiết bùng nổ, nàng vượt ra khỏi hàng ngũ, trong tay ánh sáng lóe lên, một thanh "Tinh Thần Bảo Kiếm" đột nhiên xuất hiện trong bàn tay ngọc ngà. "Tinh Thần Bảo Kiếm" là lễ vật mà Ba Tiêu Thiên Tôn phái người gửi đến trong đại hôn của Hiên Viên và Nữ Tiết, được luyện chế từ "Tinh Thần Phiên" năm xưa thu được cùng các loại thiên tài địa bảo, uy lực vô cùng, thần diệu vô song, hoàn toàn phù hợp với thể chất của Nữ Tiết, có thể giúp nàng phát huy ra sức chiến đấu mạnh mẽ vượt xa thực lực của bản thân. "Này!

Kẻ vô tri, đừng ở đây nói năng ngông cuồng, mau lên chịu chết!" Nữ Tiết vung "Tinh Thần Bảo Kiếm" trong tay chỉ về phía Đồng Ngư Thị, quát lớn. "Tìm chết!" Đồng Ngư Thị ở vị trí cao đã lâu, từ lâu không ai dám vô lễ với nàng như vậy, sự phẫn nộ trong lòng có thể tưởng tượng được. "Bốp!" Đồng Ngư Thị đưa tay nhẹ nhàng vỗ lên "Xích Hà Quan" trên đỉnh đầu, một đạo hào quang màu đỏ rực tuôn ra, hình thành một màn ánh sáng, bảo vệ cơ thể nàng một cách nghiêm ngặt.

Sau đó, nàng khẽ nhún vai, hai thanh "Hỏa Linh Kiếm" đeo chéo

sau lưng vang lên một tiếng trong trẻo, "Keng keng!" rơi vào tay nàng. "Vút!" "Vút!" Nữ Tiết và Đồng Ngư Thị lời không hợp ý liền giao chiến.

Tinh quang quanh người Nữ Tiết lượn lờ, tay bấm pháp quyết, từng đạo tiên pháp đánh ra, vô số tinh quang ngưng tụ thành các loại công kích khác nhau, có cái cực kỳ nhỏ bé, như sợi tơ, như sợi chỉ, như kim như gai khó có thể nhận ra, có cái lại vô cùng to lớn, như cây đại thụ ngàn năm oanh kích, như thiên thạch rơi xuống thanh thế hạo đại. "Xích Hà Quan" của Đồng Ngư Thị không ngờ cũng là một kiện Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo hiếm có, lực phòng ngự cực mạnh, tỏa ra một tầng hào quang màu đỏ, bảo vệ Đồng Ngư Thị ở trung tâm, trong hào quang có hỏa phượng bay lượn, ngăn chặn từng đạo tinh quang, tinh thần chi quang nhất thời khó có thể công phá.

Công kích tiên pháp bị cản trở, Nữ Tiết cũng không chuẩn bị dây dưa với nàng, trực tiếp tế ra "Tinh Thần Bảo Kiếm" uy lực vô cùng trong tay, lập tức bắn ra kiếm quang tinh thần rực rỡ, che trời lấp đất, giống như một dòng lũ.

Đồng Ngư Thị cũng không dám yếu thế, hai tay đột nhiên vung lên, hai thanh "Hỏa Linh Kiếm" bay ra, hóa thành hai con hỏa long, lắc đầu vẫy đuôi, nhe nanh múa vuốt, từ hai phía trái phải kẹp đánh về phía "Tinh Thần Bảo Kiếm". "Keng!" "Keng!" "Keng!"...

Chương 394

Bảo kiếm giao kích, hỏa quang bắn tứ tung, sát khí đằng đằng.

Nhưng "Hỏa Linh Kiếm" của Đồng Ngư Thị tuy cũng là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng làm sao có thể so sánh với "Tinh Thần Bảo Kiếm" đã được "Càn Khôn Đỉnh" chuyển hậu thiên thành tiên thiên, trở thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong nháy mắt va chạm mấy trăm lần, "Hỏa Linh Kiếm" cuối cùng cũng kém một bậc, phát ra một tiếng kêu rên thấp, hình dạng hỏa long tiêu tan, hiện ra bản thể, bay về tay Đồng Ngư Thị. "Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Nữ Tiết điều khiển "Tinh Thần Bảo Kiếm" thừa thắng truy kích, lại một lần nữa bắn ra vô số kiếm quang tinh thần tấn công Đồng Ngư Thị. "Hỏa Linh Kiếm" bị tổn thương, trong thời gian ngắn căn bản không thể tế ra nghênh chiến lần nữa, chỉ có thể toàn lực thúc giục "Xích Hà Quan" khiến cho hào quang hộ thể càng thêm nồng đậm, như thực chất. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Công kích tiên thuật và công kích của "Tinh Thần Bảo Kiếm" của Nữ Tiết dày đặc không ngừng nghỉ đánh lên hào quang hộ thể do "Xích Hà Quan" phóng ra.

Một lát sau, vô tận tinh quang đánh cho hào quang hộ thể của "Xích Hà Quan" lung lay sắp đổ, hỏa phượng bay lượn lên xuống trong hào quang màu đỏ bảo vệ Đồng Ngư Thị bị đánh cho kêu rên không ngớt, lại tan thành một đoàn hào quang màu đỏ bay về trong "Xích Hà Quan". "Hừ!

Chút bản lĩnh đó cũng dám la hét trước mặt chúng ta!" Nữ Tiết thấy vậy cười ha hả, lớn tiếng chế giễu: "Nếu phu quân ta ra tay, e

rằng ngươi không đỡ nổi một hiệp!" Đồng Ngư Thị làm sao chịu được thiệt thòi như vậy, bị chế nhạo như vậy, tức đến mặt đỏ bừng, hai tay cầm kiếm khẽ run. "Đồng Ngư Thị!

Nể tình ngươi là thủ lĩnh một phương, ta cho ngươi một cơ hội đầu hàng quy thuận!

Nếu còn ngoan cố không tỉnh ngộ, thì kiếm tiếp theo sẽ lấy mạng nhỏ của ngươi!" Nữ Tiết tiếp tục kích thích đối phương. "Oa nha nha!

Tức chết ta rồi!" Đồng Ngư Thị hét lên một tiếng kỳ quái, tức giận nhảy dựng lên, cũng không còn quan tâm nhiều nữa, định thi triển tuyệt chiêu át chủ bài!

Đồng Ngư Thị đấu pháp thua Nữ Tiết, nhưng không chịu nhận thua, trực tiếp tế ra tuyệt chiêu đã thao luyện từ lâu! "Xoạt xoạt!" Theo một tiếng lệnh của Đồng Ngư Thị, từ trong trận doanh của "Đồng Ngư bộ lạc" xông ra ba ngàn kỵ binh.

Chỉ thấy mỗi người sau lưng đều đeo một cây "Hỏa Long Kỳ", trong tay cầm một cây "Hỏa Long Tiêu", dưới yên cưỡi "Hỏa Long Mã".

Ba ngàn kỵ binh trong nháy mắt đã đến bên cạnh Đồng Ngư Thị, vây chặt nàng ở trung tâm! "Hát!" Ba ngàn kỵ binh đồng thời hét lớn một tiếng.

Cùng lúc đó, "Hỏa Long Kỳ", "Hỏa Long Tiêu", "Hỏa Long Mã" và trên người ba ngàn kỵ binh đều đồng loạt bốc lên từng trận "Tam Muội Chân Hỏa"!

Ngọn lửa hừng hực tụ lại một chỗ, ngưng tụ thành ba ngàn con hỏa long do "Tam Muội Chân Hỏa" ngưng tụ thành!

Những con hỏa long này gầm gừ với Nữ Tiết, nhe nanh múa vuốt, hung hăng tợn! "Ha ha ha!

Nữ Tiết!

Đây là ba ngàn 'Hỏa Long Binh' mà ta đã huấn luyện rất lâu theo bí pháp mà lão sư truyền thụ!

Thực lực mạnh mẽ, có thể đốt núi nấu biển!

Hôm nay ta sẽ cho các ngươi tất cả chết trong miệng hỏa long!" Đồng Ngư Thị cười điên cuồng. "Hừ!

Chỉ là những con rồng giả do pháp lực ngưng tụ mà cũng dám mang ra khoe khoang!

Thật khiến người ta cười rụng răng!" Nữ Tiết thấy vậy, tuy trong lòng kinh ngạc, nhưng mặt ngoài vẫn khinh thường cười lạnh liên tục. "Phu quân!

Đồng Ngư Thị vốn không phải là kẻ dễ đối phó, nay lại có ba ngàn Hỏa Long Binh tương trợ, Nữ Tiết muội muội e rằng khó mà chống đỡ!" Luy Tổ nhẹ giọng nói với Hiên Viên. "Vi phu tự có biện pháp!" Hiên Viên điềm nhiên cười.

Lời còn chưa dứt, sau lưng Hiên Viên chín con thần long xông lên trời, phát ra từng trận tiếng rồng gầm kinh thiên động địa.

Thần long hiện thế, ba ngàn con hỏa long do "ba ngàn Hỏa Long Binh" thúc giục ra, lập tức từ trạng thái nhe nanh múa vuốt biến thành co rúm không dám tiến lên, rên rỉ không ngớt! "Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"...

Chín con thần long lại gầm thét, xông về phía ba ngàn Hỏa Long Binh, trên dưới trái phải, tứ phía bát phương bao vây.

Ba ngàn hỏa long càng bị long uy mạnh mẽ trên người chín con thần long áp chế đến mức co cụm bên cạnh Đồng Ngư Thị, động cũng không dám động!

Nữ Tiết thấy vậy mỉm cười nói: "Đồng Ngư Thị, thực lực của Hỏa Long Binh của ngươi vốn dĩ rất mạnh mẽ, đặc biệt là giỏi 'Tam Muội Chân Hỏa'.

Nếu ngươi trực tiếp dùng 'Tam Muội Chân Hỏa' làm phương thức tấn công, còn khiến người ta kiêng dè mấy phần!" "Nhưng ngươi lại làm chuyện thừa thãi, để chúng ngưng tụ 'Tam Muội Chân Hỏa' thành hình dạng hỏa long!

Chẳng những không thể nâng cao thực lực được bao nhiêu, ngược lại còn thêm một điểm yếu chí mạng!

Bị thần long long uy của phu quân ta khắc chế!" Nữ Tiết chế giễu.

Luy Tổ nghe Nữ Tiết không ngừng kích thích Đồng Ngư Thị, bên cạnh Hiên Viên khẽ cười nói: "Kỳ thực nói thật, cách làm của Đồng Ngư Thị cũng không sai.

Nếu gặp người khác, ba ngàn dũng sĩ ngưng tụ 'Tam Muội Chân Hỏa' thành thân thể hỏa long, tự nhiên có thể nâng cao thực lực!

Nhưng vận khí của nàng ta thật sự không tốt, gặp phải thần long hộ đạo của phu quân, chỉ có thể tự nhận xui xẻo!" "Đồng Ngư Thị!

Sư môn ta có quy củ, không được vọng động sát cơ!

Nay cho ngươi cơ hội cuối cùng, nếu còn không đầu hàng, đừng trách chúng ta hạ sát thủ!" Nữ Tiết đắc ý dương dương nói. "Đừng hòng!" Đồng Ngư Thị bướng bỉnh nói. "Nếu đã chấp mê bất ngộ, chúng ta đã nhân nghĩa tận tình!

Vậy thì nhận lấy cái chết đi!" Nữ Tiết cười lạnh một tiếng, chuẩn bị ra hiệu cho chín con thần long phát động một đòn chí mạng.

Đột nhiên trong hư không truyền đến một tiếng quát mắng lạnh lùng: "Tiểu bối vô tri!

Miệng nói lời ngông cuồng!" Tiếng nói vang lên, một cỗ áp lực vô hình từ trên trời giáng xuống, khiến cho tất cả mọi người có mặt chỉ cảm thấy như bị núi lớn đè lên đỉnh đầu, bước đi khó khăn.

Tinh quang lượn lờ quanh người Nữ Tiết bị cưỡng ép áp trở lại trong cơ thể, đột nhiên rơi xuống.

May mắn phản ứng kịp thời, mới thi triển thuật đằng vân giá vũ ổn định thân hình, bay về bên cạnh Hiên Viên.

Ngay cả chín con thần long chuẩn bị phát động công kích cũng bị uy áp đột nhiên xuất hiện trực tiếp đè xuống trần ai, cố gắng vặn vẹo thân thể nhưng khó có thể bay lên lần nữa.

Chương 395

Bất ngờ bị tấn công, Hiên Viên với vẻ mặt nghiêm nghị, trong đôi mắt kim quang rực rỡ, quét nhìn tứ phía bát phương, nhưng lại khó có thể tìm ra người ra tay.

Một giọng nữ có phần the thé chói tai vang lên: "Hừ!

Chỉ là chín con giun dài, có gì mà uy phong!

Hỏa long của đồ nhi ta tuy do pháp lực ngưng tụ, nhưng cũng là ta rút ra long hồn của chân long để giúp nó ngưng tụ thành hình rồng!

Mấy con cá rắn súc sinh này tu luyện mới là rồng giả thật sự!" "Là thần thánh phương nào, giấu đầu lòi đuôi!

Có gì chỉ giáo, xin hãy hiện thân gặp mặt!" Hiên Viên tay ấn lên chuôi "Hiên Viên Kiếm", cảnh giác nhìn quanh hư không, thi triển mấy loại bí thuật tìm kiếm tung tích, nhưng vẫn không thể phát hiện ra bóng dáng đối phương, trong lòng thầm kinh ngạc.

Nữ Tiết nghiến răng nghiến lợi định mở miệng mắng chửi, nhưng bị Luy Tổ bên cạnh ngăn lại.

Luy Tổ biết tu vi của đối phương vượt xa bọn họ, nếu Nữ Tiết ăn nói không cẩn thận, xúc phạm đối phương, khó tránh khỏi chịu thiệt thòi trong tay đối phương, vạn nhất gặp phải kẻ thích giết chóc, thân tử đạo tiêu cũng không phải là không có khả năng.

Trong lúc ngăn Nữ Tiết nói, Luy Tổ âm thầm thúc giục linh thú đồng bạn "Thiên Tàm", lặng lẽ phóng ra "Thiên Tàm Ti" về tứ phía bát phương, hy vọng có thể tìm ra nơi ẩn thân của đối phương.

Đáng tiếc "Thiên Tàm Ti" vẫn không có kết quả, không thể phát hiện ra bóng dáng của đối phương!

Luy Tổ trong lòng càng thêm chấn kinh, xem ra tu vi của đối phương vượt xa bọn họ! "Hắc hắc hắc!

Lũ hậu bối các ngươi, cũng xứng để bản Thánh mẫu hiện thân gặp mặt sao!" Cao nhân ẩn mình trong bóng tối liên tục cười quái dị: "Đồng Ngư Thị tuy chưa chính thức bái sư nhập môn hạ của ta, nhưng cũng là đệ tử của bản Thánh mẫu, há có thể để các ngươi bắt nạt!" "Nếu các ngươi dập đầu nhận lỗi, cúi đầu xưng thần, bản Thánh mẫu có thể tha cho một mạng.

Nếu không theo, tất sẽ khiến các ngươi chết ngay tại chỗ!" Người đó tiếp tục uy hiếp.

Chín con thần long cuối cùng cũng vùng vẫy trở về bên cạnh Hiên Viên, hai bên tụ lại một chỗ, khí tức tương liên, cuối cùng cũng có thể miễn cưỡng ổn định thân hình dưới uy áp của đối phương. "Hống!" Chín con thần long không cam chịu yếu thế bay lên, gầm thét bay lượn quanh Hiên Viên.

Tay Hiên Viên run rẩy nắm chặt chuôi "Hiên Viên Kiếm", chuẩn bị tế ra thanh tuyệt thế hung kiếm này, chống lại cao thủ thần bí của đối phương! "Hừ!

Không biết tự lượng sức mình!" Sau một tiếng hừ lạnh khinh thường, một cây "Hỗn Nguyên Chùy" từ trong hư không đột nhiên bay ra, mang theo thế sấm sét đập về phía Hiên Viên!

Sắc mặt Hiên Viên tái xanh, cắn răng từ từ rút kiếm, liều cả nguy hiểm bị phản phệ, cũng phải đối đầu trực diện với đối phương.

Luy Tổ hai tay bay múa, linh thú đồng bạn "Thiên Tàm" sau lưng nhả ra vô số "Thiên Tàm Ti" quấn về phía "Hỗn Nguyên Chùy".

Nữ Tiết cũng vẻ mặt ngưng trọng, từng đoàn tinh quang điên cuồng tuôn ra, cùng "Tinh Thần Bảo Kiếm" nghênh đón "Hỗn Nguyên

Chùy".

Đúng lúc này, đột nhiên từ trong hư không phía sau bay ra một bóng người, vung "Tấn Thiết Côn" trong tay va chạm mạnh mẽ với "Hỗn Nguyên Chùy". "Choang!" "Hỗn Nguyên Chùy" trực tiếp bị một lực lớn đánh cho lộn nhào bay ngược ra.

Trong hư không, một đạo hào quang màu vàng nhạt lóe lên rồi tắt, "Hỗn Nguyên Chùy" biến mất không tăm tích.

Hiên Viên nhìn kỹ, người chắn trước mặt là một con vượn khổng lồ đội trời đạp đất, tay cầm "Tấn Thiết Côn", chính là Thân Hầu "Xích Khào Mã Hầu" trong Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần! "Pháp Tướng Thiên Địa!" Xích Khào Mã Hầu gầm lên một tiếng, thân thể đột nhiên bành trướng, đội trời đạp đất, cơ bắp cuồn cuộn.

Chỉ thấy "Tấn Thiết Côn" trong tay Xích Khào Mã Hầu vung lên vun vút, miệng hét lớn một tiếng: "Phá!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Khí thế do cao thủ thần bí phóng ra lập tức bị phá vỡ.

Hiên Viên, Luy Tổ và Nữ Tiết, cùng đám dũng sĩ linh thú và chiến sĩ Nhân tộc sau lưng đều như trút được gánh nặng.

Hiên Viên vội vàng tra "Hiên Viên Kiếm" còn chưa rút ra hết vào vỏ, cùng Luy Tổ và Nữ Tiết tiến lên tạ lỗi: "Thân Hầu sư huynh!

Cảm tạ sư huynh ra tay tương trợ, nếu không vợ chồng ba người chúng ta hôm nay nguy hiểm rồi!" "Hiên Viên sư đệ, Luy Tổ sư muội, Nữ Tiết sư muội, đều là người một nhà, cần gì phải khách sáo như vậy!" Xích Khào Mã Hầu cười lớn, phất tay.

Nói xong, y quay đầu nhìn về phía hư không, lạnh giọng quát: "Hỏa Linh Thánh Mẫu!

Đồ đệ của Đại đệ tử Đa Bảo đạo nhân dưới trướng Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ, tu sĩ Khâu Minh Sơn!" Xích Khào Mã Hầu trực

tiếp điểm danh thân phận đối thủ: "Tuy cũng là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, nhưng ngươi đã tu luyện bao nhiêu vạn năm, thời gian tu luyện của Hiên Viên sư đệ và vợ chồng ba người họ cộng lại còn không bằng số lẻ của ngươi, vậy mà cũng dám ra tay!

Lén lút, giấu đầu lòi đuôi!

Thật làm mất mặt lão sư của ngươi!" "Hừ!" Hỏa Linh Thánh Mẫu đang ẩn mình trong bóng tối tuy trong lòng kinh ngạc, nhưng không muốn thừa nhận, chỉ hừ lạnh một tiếng không đáp. "Hỏa Linh Thánh Mẫu, đừng tưởng ngươi không lên tiếng thì Hầu gia gia ta không thể xác nhận kẻ giở trò trong bóng tối là ngươi.

Linh bảo 'Kim Hà Quan' của ngươi có thể che giấu hành tung, huống hồ ngươi vừa mới tế ra 'Hỗn Nguyên Chùy' mà Đa Bảo đạo nhân phỏng theo linh bảo của Ô Vân sư thúc ta luyện chế, thủ hạ của Đồng Ngư Thị lại thao luyện đạo binh độc môn 'ba ngàn Hỏa Long Binh'!" "Chứng cứ rõ ràng như vậy, ngươi trốn không hiện thân cũng không thể chối cãi!

Nếu đã nhúng tay vào tranh chấp của Nhân tộc, liền khó có thể thoát khỏi kiếp này!" "Tấn Thiết Côn" trong tay Xích Khào Mã Hầu dưới sự điều khiển, càng lúc càng dài, không ngừng quất vào hư không xung quanh, đánh ra từng vết nứt không gian.

Hỏa Linh Thánh Mẫu bất đắc dĩ phải hiện thân, nếu không lỡ bị vết nứt không gian ảnh hưởng sẽ còn phiền phức hơn! "Xích Khào Mã Hầu, ngươi không ở Hoa Quả Sơn tu luyện cho tốt, đến đây quản chuyện bao đồng làm gì!" Hỏa Linh Thánh Mẫu chau mày trợn mắt, tức giận quát Xích Khào Mã Hầu.

Xích Khào Mã Hầu gãi tai gãi má, cười khà khà quái dị: "Hắc hắc!

Hỏa Linh Thánh Mẫu, Hầu gia gia ta vốn là Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần của Nhân tộc, chuyện của Nhân tộc chính là chuyện của

Hầu gia gia ta!

Ngược lại là ngươi, không ở Khâu Minh Sơn tĩnh tụng Hoàng Đình, tu chân liễu đạo, lại cứ thích chạy đến tham gia vào tranh chấp của Nhân tộc, quả là hành động không khôn ngoan!" "Hừ!

Xích Khào Mã Hầu, ngươi mời được bản Thánh mẫu ra, có chắc thắng được ta không!" Hỏa Linh Thánh Mẫu ngạo nghễ nói.

Hỏa Linh Thánh Mẫu là đệ tử của Đa Bảo đạo nhân, tuy là đệ tử đời thứ ba của Tiệt giáo, nhưng thời gian nhập môn còn sớm hơn phần lớn đệ tử đời thứ hai rất nhiều, được Đa Bảo đạo nhân tận tình truyền thụ, thậm chí còn được Thông Thiên giáo chủ đích thân chỉ điểm!

Có thể được xưng là "Hỏa Linh Thánh Mẫu", có thể thấy tu vi của nàng kinh thiên động địa thế nào, sức chiến đấu còn cao hơn nhiều đệ tử đời thứ hai của Tiệt giáo!

Xích Khào Mã Hầu tuy là một trong Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần, tu vi cũng cao cường, uy danh vang xa, nhưng Hỏa Linh Thánh Mẫu lại hoàn toàn không coi y ra gì.

Hỏa Linh Thánh Mẫu âm thầm truyền thụ Đồng Ngư Thị tu hành, và âm thầm giúp nàng trở thành thủ lĩnh của "Đồng Ngư bộ lạc", âm thầm ra hiệu cho các đệ tử ngoại vi của Tiệt giáo giúp đỡ Đồng Ngư Thị mở rộng thế lực, tất cả là để giúp sư đệ Xi Vưu cùng tranh đoạt Nhân tộc, để lão sư Đa Bảo đạo nhân thuận lợi trở thành Nhân Hoàng chi sư!

Sau khi biết Hiên Viên dẫn quân đi thảo phạt bộ lạc Đồng Ngư, Hỏa Linh Thánh Mẫu biết rõ Hiên Viên cũng giống như Xi Vưu là con cưng của khí vận Nhân tộc, lại có được truyền thừa mạnh mẽ của nhất mạch "Tu Di Sơn", liền lặng lẽ đến trước trận của hai quân âm thầm bảo vệ Đồng Ngư Thị.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, Đồng Ngư Thị không phải là đối thủ của Hiên Viên.

Vốn dĩ Hỏa Linh Thánh Mẫu không định xuất hiện, chỉ âm thầm ra tay để Hiên Viên biết khó mà lui, không ngờ cuối cùng lại bị Xích Khào Mã Hầu ép phải lộ hành tung.

Hỏa Linh Thánh Mẫu cũng không phải là người hiền lành, nếu đã xuất hiện, vậy thì cứ đánh một trận cho thống khoái.

Nàng không dám thực sự động thủ với con cưng của khí vận Nhân tộc là Hiên Viên, nhưng đối với Xích Khào Mã Hầu lại không hề có chút kiêng dè nào. "Hỏa Linh Thánh Mẫu!

Hôm nay để ngươi kiến thức sự lợi hại của Hầu gia gia!" Xích Khào Mã Hầu bản tính hiếu chiến, cơ hội như vậy sao có thể bỏ qua, y nhếch miệng, "Tấn Thiết Côn" trong tay huyễn hóa ra vô số bóng côn, đập về phía Hỏa Linh Thánh Mẫu. "Hừ!

Chương 396

Man hầu vô lễ, bản Thánh mẫu hôm nay sẽ dạy cho ngươi một bài học!" "Hỗn Nguyên Chùy" trong tay Hỏa Linh Thánh Mẫu tuy là hàng nhái, nhưng Đa Bảo đạo nhân cực kỳ giỏi luyện bảo, linh bảo tặng cho đồ đệ để hộ thân tự nhiên được luyện chế tỉ mỉ, cây "Hỗn Nguyên Chùy" này vẫn có thể miễn cưỡng sánh được với Tiên Thiên Linh Bảo! "Ầm!" Linh bảo giao kích uy lực vô song, tiếng nổ lớn khiến đại quân hai bên đau đầu nhức óc! "Hỏa Linh Thánh Mẫu, chúng ta lên trời giao chiến, nếu không làm hại người vô tội, sẽ có hại cho thiên hòa!" Xích Khào Mã Hầu nói xong, dưới chân sinh ra hai đám mây vàng, tung mình bay lên cửu thiên. "Sợ ngươi chắc!" Hỏa Linh Thánh Mẫu thi triển thuật Hỏa Độn, hóa thành một đạo hỏa quang đuổi theo sát nút. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Trên cao không, Xích Khào Mã Hầu và Hỏa Linh Thánh Mẫu kịch chiến không ngừng.

Hỏa Linh Thánh Mẫu thiên phú dị bẩm, tu luyện nhiều năm, luận về pháp lực tu vi còn vượt xa Xích Khào Mã Hầu, kẻ mới bắt đầu tu luyện từ thời Địa Hoàng Thần Nông!

Nhưng Xích Khào Mã Hầu theo Ngọc Đỉnh Chân Nhân tu luyện《Bát Cửu Huyền Công》, rất phù hợp với thiên phú của Tứ Đại Linh Hầu, nhục thân cường đại, sức mạnh vô cùng, "Tấn Thiết Côn" trong tay càng như hổ thêm cánh, sức chiến đấu mạnh hơn tu vi của bản thân mấy cấp. "Giết!" "Giết!" "Giết!" Xích Khào Mã Hầu đánh đến hăng, càng đánh càng hưng phấn, càng chiến càng kích động, càng giết càng thuận tay! "Tấn Thiết Côn" chỉ có hai ưu điểm là "nặng" và "cứng". "Pháp Tướng Thiên Địa" của Xích Khào Mã Hầu càng lớn, pháp lực thi triển càng mạnh, trọng lượng của "Tấn Thiết Côn" càng

lớn.

Ngay cả "Hỗn Nguyên Chùy" mỗi một đòn đều có uy lực hủy thiên diệt địa, nhưng trước "Tấn Thiết Côn" ngày càng nặng vẫn ảm đạm thất sắc.

Sự cứng rắn càng khiến "Hỗn Nguyên Chùy" chịu đủ khổ sở, mỗi lần va chạm đều khiến "Hỗn Nguyên Chùy" khẽ run lên.

Sau vô số lần va chạm mạnh mẽ, trên đầu chùy của "Hỗn Nguyên Chùy" đã chi chít những vết nứt nhỏ.

Tuy "Hỗn Nguyên Chùy" đang không ngừng tự phục hồi, nhưng tốc độ còn xa mới bằng tốc độ bị "Tấn Thiết Côn" làm tổn thương!

Trên chín tầng trời, Xích Khào Mã Hầu và Hỏa Linh Thánh Mẫu đang giao chiến kịch liệt.

Dưới mặt đất, quân của Hiên Viên và Đồng Ngư Thị đối đầu nhau, tĩnh lặng không một tiếng động.

Tất cả đều biết lúc này có tiếp tục chém giết cũng vô ích, chỉ có thể chờ đợi trận chiến của các cường giả đỉnh cao phân định thắng bại.

Đồng Ngư Thị tuy tự phụ nhưng nhãn lực cũng không tầm thường.

Nàng nhìn về phía xa nơi trận chiến kịch liệt trên không, cảm nhận luồng pháp lực dao động hung mãnh cuồn cuộn mà lại vô cùng quen thuộc.

Xích Khào Mã Hầu thi triển Pháp Tướng Thiên Địa, thân hình to lớn vô cùng, dù ở tít trên Cửu Thiên, mọi người vẫn có thể thấy rõ bóng dáng hắn nhảy lên lộn xuống giữa biển lửa vô tận.

Hỏa Linh Thánh Mẫu thì dốc toàn lực thi triển đủ loại Thượng

Thanh tiên pháp hệ Hỏa sở trường, trông có vẻ như đang chiếm thế thượng phong, nhưng trong lòng Đồng Ngư Thị lại tràn đầy lo lắng.

Nàng biết sức chiến đấu của Hỏa Linh Thánh Mẫu tuy bùng nổ dị thường nhưng không kéo dài được lâu, khí thế của lão sư tuy ngày càng mạnh nhưng đã lộ ra vẻ mệt mỏi, e rằng chẳng bao lâu nữa sẽ là mạnh đến cực điểm rồi suy yếu.

Quả nhiên!

Xích Khào Mã Hầu cũng hiểu rõ phong cách chiến đấu của Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Ngay lúc khí thế của đối phương đạt đến đỉnh điểm, hắn thay đổi thế thủ ban nãy, toàn lực thúc giục «Bát Cửu Huyền Công», Pháp Tướng Thiên Địa lại tăng vọt thêm hơn một nửa, sức mạnh cũng tăng lên gấp bội! "Tấn Thiết Côn" lại một lần nữa đập xuống "Hỗn Nguyên Chùy" của Hỏa Linh Thánh Mẫu.

“Ầm!” “Rắc!” “Loảng xoảng!” "Hỗn Nguyên Chùy" vậy mà bị đập nát tơi bời, sau một tiếng kêu ai oán liền bay về lại trong cơ thể Hỏa Linh Thánh Mẫu để được ấp ủ chữa thương.

“Oa!” Linh bảo đột nhiên bị tổn hại, tâm thần Hỏa Linh Thánh Mẫu và nó có liên kết chặt chẽ, tức thì bị lực phản chấn làm bị thương, nàng mở miệng phun ra một ngụm tiên huyết bốc hơi nóng.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”...

Xích Khào Mã Hầu thừa thắng xông lên, không hề buông lơi, giơ cao "Tấn Thiết Côn" đập tới tấp như mưa bão về phía Hỏa Linh Thánh Mẫu đang luống cuống tay chân.

“Bùm!” “Bùm!” “Bùm!”...

Toàn bộ Thượng Thanh tiên pháp hệ Hỏa của Hỏa Linh Thánh Mẫu đều bị đánh nổ tung thành từng đóa hoa lửa lớn nhỏ thê mỹ, bay

lả tả khắp nơi.

Bản thân Hỏa Linh Thánh Mẫu cũng mặt mày xám xịt, y phục rách nát, khí tức yếu ớt.

“Vút!” Xích Khào Mã Hầu vung một côn đập về phía Hỏa Linh Thánh Mẫu đã hiện ra chân thân.

Nếu một côn này đập trúng, Hỏa Linh Thánh Mẫu chắc chắn gãy xương nát gân, không chết cũng trọng thương.

“Xoẹt!” Vào thời khắc nguy cấp, Hỏa Linh Thánh Mẫu thúc giục linh bảo "Kim Hà Quan" bắn ra vạn đạo kim quang.

Ngay khoảnh khắc "Tấn Thiết Côn" sắp chạm vào người, nàng đã theo ánh kim hà đó mà độn đi vô ảnh vô tung.

Hai mắt Xích Khào Mã Hầu bắn ra kim quang có thể nhìn xuyên hư không, chính là "Hỏa Nhãn Kim Tinh"!

Nguyên bản Tứ Đại Linh Hầu đều có thiên phú đặc biệt ở đôi mắt, chỉ cần có được công pháp thích hợp là có thể luyện thành một đôi "Hỏa Nhãn Kim Tinh".

Sau khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân thu Xích Khào Mã Hầu làm đệ tử, Xích Khào Mã Hầu lại trở thành một trong Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần của Nhân tộc – Thân Hầu, Ba Tiêu Thiên Tôn đã đặc biệt nghiên cứu ra một bộ công pháp phù hợp với thể chất của hắn, giúp hắn luyện thành "Hỏa Nhãn Kim Tinh"! "Hỏa Nhãn Kim Tinh" của Xích Khào Mã Hầu vừa xuất ra liền nhìn thấy trong vô số tia kim hà trên trời, duy chỉ có một tia mang theo hồng quang nhàn nhạt, thấp thoáng có một bóng người đang ẩn thân trong đó.

“Chạy đi đâu!” Xích Khào Mã Hầu gầm lớn một tiếng, kim vân dưới chân nhanh chóng biến đổi, hóa thành một đạo kim quang đuổi theo Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Ngay khi Xích Khào Mã Hầu sắp đuổi kịp Hỏa Linh Thánh Mẫu, "Tấn Thiết Côn" trong tay hắn đột ngột vung về phía trước, cây côn bỗng dài ra quét về phía Hỏa Linh Thánh Mẫu đang ẩn mình trong kim quang.

Nhưng đúng lúc này, đột nhiên một tòa bảo tháp từ trên trời giáng xuống, càng lúc càng lớn, "Keng!" một tiếng đã chặn đứng "Tấn Thiết Côn" đang đập về phía Hỏa Linh Thánh Mẫu.

Thân ảnh của Kim Linh Thánh Mẫu, đệ tử thân truyền của Thông Thiên Giáo Chủ phái Tiệt Giáo, từ từ hiện ra, chỉ thấy mặt nàng đầy sát khí, lạnh lùng nhìn Xích Khào Mã Hầu, ngón tay ngọc khẽ điểm, Tiên Thiên Linh Bảo "Long Hổ Như Ý" bắn ra, hung hăng đập về phía Xích Khào Mã Hầu.

Xích Khào Mã Hầu thấy vậy sắc mặt đại biến, "Tấn Thiết Côn" vội thu về đập vào "Long Hổ Như Ý".

Dù biết khó mà chống đỡ, nhưng hắn cũng hy vọng có thể làm suy yếu được vài phần uy lực công kích. «Bát Cửu Huyền Công» được thúc giục toàn lực, trên người Xích Khào Mã Hầu từng đạo huyền quang lưu chuyển cực nhanh, khí tức bền bỉ huyền ảo bao bọc từng tầng, bảo vệ cơ thể hắn.

Cùng lúc đó, linh bảo hộ thân tiêu chuẩn của Tu Di Sơn nhất mạch là "Bát Bảo Kim Liên Đài" cũng được Xích Khào Mã Hầu tế ra, kim quang rực rỡ hóa thành một đóa kim liên khổng lồ, tạo thêm một lớp bảo vệ vững chắc.

Thế nhưng Kim Linh Thánh Mẫu có thực lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong, Xích Khào Mã Hầu dù dốc hết toàn lực e rằng cũng khó lòng chống lại một đòn tấn công có chủ đích của nàng.

Ngay khi "Long Hổ Như Ý" sắp va chạm với "Tấn Thiết Côn", trong khoảng không giữa hai pháp bảo đột nhiên xuất hiện một thanh

tiên kiếm.

Kiếm khí lăng lệ vô cùng, mang theo thế không gì cản nổi, ầm ầm va chạm với "Long Hổ Như Ý".

“Bùm!” "Long Hổ Như Ý" vậy mà vô công nhi phản, lộn nhào bay trở về trong tay Kim Linh Thánh Mẫu.

Một vị đạo nhân mặc ngọc bào trắng, ngũ quan như đao tạc búa khắc, khí chất siêu phàm thoát tục – Ngọc Đỉnh Chân Nhân, bước ra từ hư không, lạnh giọng quát: “Kim Linh Thánh Mẫu!

Thân là đệ tử thân truyền của Thánh nhân, lại làm ra chuyện lén lút tập kích hậu bối, ngươi không thấy mất mặt, làm bại hoại danh tiếng của Tiệt Giáo hay sao?” “Hừ!

Xích Khào Mã Hầu dám hạ sát thủ với Hỏa Linh sư điệt của ta, cũng đừng trách bản Thánh Mẫu ra tay dạy dỗ!” Kim Linh Thánh Mẫu sắc mặt khựng lại, cố gắng biện giải.

Chương 397

“Hừ hừ!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân lười tranh cãi với Kim Linh Thánh Mẫu, cười lạnh liên hồi, “Vậy ngươi ra tay với đồ nhi của ta, thì ta cũng có thể ra tay dạy dỗ ngươi!” Dứt lời, "Trảm Tiên Kiếm", món Tiên Thiên Linh Bảo bạn sinh trong tay Ngọc Đỉnh Chân Nhân, đột ngột chém ra.

Hắn chuyên tu «Bát Cửu Huyền Công», tuy tu vi cảnh giới hiện tại vẫn là Đại La Kim Tiên, nhưng độ mạnh của nhục thân đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân say mê kiếm đạo, trên người ngoài tòa "Bát Bảo Kim Liên Đài" mà ai thuộc Tu Di Sơn nhất mạch cũng có, thì chỉ có duy nhất một thanh "Trảm Tiên Kiếm".

Toàn bộ tâm thần và tinh lực của hắn đều dồn hết vào thanh kiếm này.

Kiếm pháp của Ngọc Đỉnh Chân Nhân chí giản chí cực, không có những chiêu thức rườm rà phức tạp, cũng không có khí thế hủy thiên diệt địa, càng không có cảnh tượng hoành tráng một kiếm hóa vạn kiếm.

Chỉ có một kiếm đơn giản, tùy ý chém về phía Kim Linh Thánh Mẫu.

Thế nhưng một kiếm trông như trẻ con múa kiếm, không hề có chương pháp này lại khiến sắc mặt Kim Linh Thánh Mẫu đại biến!

Thông Thiên Giáo Chủ vốn tinh thông tiên kiếm, "Tru Tiên Tứ Kiếm" là linh bảo mà ngài vô cùng tự hào.

Là đệ tử thân truyền, nhãn lực về kiếm thuật của Kim Linh Thánh

Mẫu cũng không hề thấp.

Nàng chỉ nhìn một cái đã nhận ra kiếm thuật của Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã đạt đến cảnh giới phản phác quy chân, trong một kiếm này vậy mà lại có một tia phong thái của Thông Thiên Giáo Chủ!

Kim Linh Thánh Mẫu sao có thể không kinh hãi!

Nàng không dám có chút sơ suất nào, tế ra "Tứ Tượng Tháp", hiện ra hình Lưỡng Nghi Tứ Tượng, lơ lửng trên đỉnh đầu để bảo vệ bản thân!

Đồng thời toàn lực thúc giục "Long Hổ Như Ý", một rồng một hổ hai đạo hư ảnh gào thét lao ra, bay về phía "Trảm Tiên Kiếm"!

“Keng!” “Keng!” “Keng!”...

Hư ảnh rồng hổ bay ra từ "Long Hổ Như Ý" của Kim Linh Thánh Mẫu vây công "Trảm Tiên Kiếm"!

Chỉ thấy, long ảnh uyển chuyển, cuộn mình hung ác, hổ ảnh uy mãnh, phi đằng nhảy vọt!

Miệng rồng, vuốt rồng, đuôi rồng tung bay; miệng hổ, vuốt hổ, đuôi hổ cùng múa... hoặc cắn, hoặc vồ, hoặc xé, hoặc cào, hoặc cắt, hoặc quất, hoặc đập...

Thế nhưng, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã bước đầu lĩnh ngộ được cảnh giới cao thâm của "Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp".

“Trảm!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã nắm giữ "Trảm Tự Quyết" của "Trảm Tiên Kiếm" đến mức lô hỏa thuần thanh.

Đối mặt với công kích từ "Long Hổ Như Ý" của Kim Linh Thánh Mẫu, Ngọc Đỉnh Chân Nhân chỉ đơn giản chém xuống một nhát!

“Bùm!” Vô số hư ảnh rồng hổ dưới lưỡi kiếm lạnh lẽo của "Trảm Tiên Kiếm" đều hóa thành tro bụi.

“Vút!” “Vút!” “Vút!”...

Hư ảnh rồng hổ vừa tan biến, một trận mưa kiếm lại theo sát phía sau bắn về phía Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Chính là tiên kiếm cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo của Kim Linh Thánh Mẫu – "Kim Quang Kiếm"!

Thông Thiên Giáo Chủ thích kiếm, giỏi kiếm, là đệ tử thân truyền, Kim Linh Thánh Mẫu tự nhiên cũng theo sở thích của lão sư, đã bỏ ra rất nhiều công phu cho "Kim Quang Kiếm".

Lúc này, dưới sự yểm hộ của "Long Hổ Như Ý", nàng đột ngột xuất kiếm, muốn đánh cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân một đòn bất ngờ.

Ưu điểm của "Kim Quang Kiếm" chính là tốc độ nhanh hơn các tiên kiếm khác rất nhiều!

Vì vậy, khi kim quang vừa lóe lên, "Kim Quang Kiếm" đã ở ngay trước mặt Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

“Hừ!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân hừ lạnh một tiếng, toàn thân tỏa ra ngọc quang trắng ngà như ẩn như hiện, «Bát Cửu Huyền Công» triển hiện uy năng tuyệt thế.

“Đinh!” “Đinh!” “Đinh!”...

Kiếm ảnh của "Kim Quang Kiếm" như mưa bão trút xuống người Ngọc Đỉnh Chân Nhân, nhưng lại không thể lay động nổi lớp màn bảo vệ bằng ngọc quang trắng ngà của hắn.

“Châu chấu đá xe!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân cười lạnh một tiếng, thủ quyết trong tay biến đổi, "Trảm Tiên Kiếm" lại một lần nữa nhắm vào Kim Linh Thánh Mẫu mà chém mạnh xuống.

“Tứ Tượng Tháp!

Tứ Tượng Hộ Thân!” Kim Linh Thánh Mẫu gương mặt xinh đẹp

đầy sát khí, quát một tiếng lảnh lót. "Tứ Tượng Tháp" trên đỉnh đầu Kim Linh Thánh Mẫu xoay tròn cực nhanh, nghênh đón "Trảm Tiên Kiếm".

Đồng thời, Thượng Thanh tiên pháp "Tứ Tượng Hộ Thân" và "Tứ Tượng Tháp" tương trợ lẫn nhau, hư ảnh Tứ Tượng do tiên lực ngưng tụ dung hợp làm một với "Tứ Tượng Tháp", hình thành mấy lớp phòng ngự trong ngoài.

“Ầm!” "Trảm Tiên Kiếm" trông nhẹ nhàng bâng quơ nhưng khí thế lại vô cùng mạnh mẽ, một kiếm chém bay "Tứ Tượng Tháp" lệch sang một bên.

“Tứ Tượng Khốn Trận!” Kim Linh Thánh Mẫu thấy vậy tuy kinh hãi nhưng không hề hoảng loạn, mười ngón tay bay múa, pháp quyết biến hóa. "Tứ Tượng Tháp" đang lảo đảo bỗng từ đáy tháp tuôn ra một luồng hấp lực khổng lồ vô cùng, nhắm thẳng vào "Trảm Tiên Kiếm".

“Bùm!” "Long Hổ Như Ý" đang tấn công Ngọc Đỉnh Chân Nhân bỗng quay lại, từ phía sau va vào "Trảm Tiên Kiếm". "Kim Quang Kiếm" thì hóa thành vô số kim quang từ bốn phương tám hướng chặn không gian hoạt động của "Trảm Tiên Kiếm".

“Vút!” Dưới sự phối hợp của nhiều thủ đoạn, "Trảm Tiên Kiếm" vậy mà đã bị "Tứ Tượng Tháp" hút vào bên trong.

“Cạch!” "Tứ Tượng Tháp" hoàn toàn đóng lại, "Trảm Tiên Kiếm" bị nhốt bên trong!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lúc này mới nhận ra tất cả đều là kế của Kim Linh Thánh Mẫu!

Giống như Ngọc Đỉnh Chân Nhân hiểu rõ thủ đoạn của Kim Linh Thánh Mẫu, Kim Linh Thánh Mẫu cũng thuộc lòng thông tin của các

đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn.

Ngay khoảnh khắc nhìn thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân, trong đầu nàng đã nhanh như chớp lướt qua tình hình của y và nhanh chóng xác định phương án đối phó.

Kim Linh Thánh Mẫu biết rõ «Bát Cửu Huyền Công» của Ngọc Đỉnh Chân Nhân luyện thể uy lực cực lớn, cũng biết y say mê "Trảm Tiên Kiếm", chuyên nghiên cứu kiếm thuật, lực công kích cường đại vô cùng, tuyệt đối không thể dễ dàng đối phó, phải dùng trí để thắng!

Vì vậy, Kim Linh Thánh Mẫu cố ý tạo ra cục diện này, dụ Ngọc Đỉnh Chân Nhân tấn công, dùng "Tứ Tượng Tháp" để thu đi linh bảo đắc lực nhất của y là "Trảm Tiên Kiếm".

“Xem đòn!” Kim Linh Thánh Mẫu thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân mất đi "Trảm Tiên Kiếm" giống như hổ mất vuốt, trong lòng lập tức vui mừng khôn xiết, không còn chút e dè nào, tế "Long Hổ Như Ý" và "Kim Quang Kiếm" tấn công Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

“Hừ!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đột ngột gặp biến cố nhưng không hề hoảng loạn, hừ lạnh một tiếng, một mặt thần niệm toàn lực thúc giục, chỉ huy "Trảm Tiên Kiếm" xông ra khỏi vòng vây của "Tứ Tượng Tháp".

Mặt khác, y thúc giục «Bát Cửu Huyền Công», với trình độ luyện thể công pháp hiện tại, quyền, cước, khuỷu tay, gối... mỗi một bộ phận trên cơ thể đều đã trở thành vũ khí sắc bén nhất.

“Bùm!” “Bùm!” “Bùm!”...

Ngọc Đỉnh Chân Nhân ngoài việc dùng "Bát Bảo Kim Liên Đài" để hỗ trợ phòng ngự công kích của "Long Hổ Như Ý", thì đối với "Kim Quang Kiếm" lại chẳng hề để tâm, một quyền một cước đều cứng rắn đối đầu trực diện với "Kim Quang Kiếm".

“Cạch!” “Cạch!” “Cạch!”... "Kim Quang Kiếm" tuy là Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng lại thua xa sự cứng rắn và mạnh mẽ của quyền cước Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Chương 398

Sau mấy chục, mấy trăm lần va chạm, nó đã phát ra những tiếng kêu không chịu nổi gánh nặng.

“Vỡ cho ta!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân quát lớn, toàn thân khí thế bùng nổ, trên đôi quyền bắn ra ngọc quang trắng ngà nồng đậm!

Một hư ảnh ngọc đỉnh xuất hiện sau lưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân, khiến Kim Linh Thánh Mẫu cùng Xích Khào Mã Hầu và Hỏa Linh Thánh Mẫu ở xa quan chiến, cũng như Hiên Viên, Đồng Ngư Thị dưới mặt đất đều trợn mắt há mồm kinh ngạc.

Song quyền của Ngọc Đỉnh Chân Nhân và mũi "Kim Quang Kiếm" hung hăng va vào nhau.

“Rắc!” Tiên Thiên Linh Bảo "Kim Quang Kiếm" từ mũi kiếm xuất hiện một vết nứt sâu, từ mũi kiếm lan thẳng đến chuôi kiếm!

“Ngâm!” "Kim Quang Kiếm" phát ra một tiếng kêu bi thương, muốn bay về lại trong cơ thể Kim Linh Thánh Mẫu.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại không chịu buông tha, thân thể hóa thành một đạo bạch quang, song quyền lại lần nữa xuất kích.

“Ầm!” Song quyền lại một lần nữa chính xác vô cùng đập trúng "Kim Quang Kiếm"!

“Rắc rắc!” Vết nứt trên thân "Kim Quang Kiếm" nhanh chóng lan rộng, hình thành vô số vết nứt chi chít, rồi vỡ tan thành từng mảnh lớn nhỏ khác nhau.

“Thu!!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân không đợi những mảnh vỡ đó có động tác gì, sau khi hét lớn một tiếng, hư ảnh ngọc đỉnh sau lưng khẽ xoay, hình thành một vòng xoáy ngọc trắng, hút toàn bộ mảnh vỡ của

"Kim Quang Kiếm" vào trong. «Bát Cửu Huyền Công» vận chuyển, trong khoảnh khắc đã luyện hóa toàn bộ mảnh vỡ của "Kim Quang Kiếm", độ mạnh của cơ thể lại có thêm tiến bộ.

“Ha ha ha!

Lão sư quả nhiên lợi hại hơn ta!

Khi nào ta mới đạt được cảnh giới này.

Hỏa Linh Thánh Mẫu, đợi công lực của Hầu gia gia ta tiến thêm một bước nữa, lần sau giao thủ, ‘Hỗn Nguyên Chùy’ của ngươi cũng sẽ trở thành trợ lực luyện công cho Hầu gia gia ta!” Xích Khào Mã Hầu múa may chân tay, la hét ầm ĩ.

Hỏa Linh Thánh Mẫu thấy lão sư của mình cũng bị hủy hoại linh bảo một cách mạnh mẽ như vậy, không khỏi nhe răng trợn mắt, sắc mặt tái xanh.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thừa lúc Kim Linh Thánh Mẫu vì "Kim Quang Kiếm" bị hủy mà bị thương phân tâm, xoay người xông về phía "Tứ Tượng Tháp", song quyền liên tiếp oanh kích, hư ảnh ngọc đỉnh ầm ầm va chạm!

Bên trong "Tứ Tượng Tháp", "Trảm Tiên Kiếm" cũng toàn lực công kích!

“Ầm!” "Tứ Tượng Tháp" chịu nhiều đòn công kích, bắt đầu rung chuyển dữ dội, tiếng kêu bi thương vang lên từng hồi!

“Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Ngươi dám!” Kim Linh Thánh Mẫu không ngờ Ngọc Đỉnh Chân Nhân phản kích lại lăng lệ, hung ác đến vậy, vậy mà dám đánh nát "Kim Quang Kiếm"!

Lại còn trực tiếp dùng «Bát Cửu Huyền Công» thần diệu hấp thu

tiên thiên chi khí, linh bảo linh tính, cùng với nguyên liệu tiên kiếm trong đó, để cường hóa luyện thể công pháp của bản thân, khiến "Kim Quang Kiếm" ngay cả khả năng tu phục cũng không còn.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân vậy mà vẫn chưa thỏa mãn, lập tức nhắm mũi nhọn vào "Tứ Tượng Tháp" còn mạnh hơn!

“Ầm!” Tốc độ và sức mạnh công kích của Ngọc Đỉnh Chân Nhân thực sự kinh người.

Trong khoảnh khắc Kim Linh Thánh Mẫu xông tới, "Tứ Tượng Tháp" lại chịu thêm mấy đòn tấn công nữa.

Điều này khiến linh quang của "Tứ Tượng Tháp" trở nên ảm đạm, thân tháp bắt đầu rung lắc dữ dội, phát ra từng tiếng kêu bi thương đau đớn.

“Cạch!” “Cạch!” “Cạch!”...

Trong "Tứ Tượng Tháp" truyền ra từng trận âm thanh oanh kích, mơ hồ có thể thấy thần quang của "Trảm Tiên Kiếm" lóe lên, lộ ra một đoạn mũi kiếm trắng sáng, sau đó lại bị "Tứ Tượng Tháp" cưỡng ép trấn áp trở lại trong thân tháp.

“Mau đánh!” "Tứ Tượng Tháp" mỗi khi bị tổn thương một chút, ngọn lửa giận trong lòng Kim Linh Thánh Mẫu lại càng bùng cháy hơn, nàng dùng "Long Hổ Như Ý" với mười hai phần lực đạo đập về phía Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

“Bùm!” Không ngờ Ngọc Đỉnh Chân Nhân vậy mà không né không tránh, dùng lưng cứng rắn chịu đòn công kích của "Long Hổ Như Ý", song quyền và hư ảnh ngọc đỉnh tiếp tục dồn dập đập vào "Tứ Tượng Tháp", "Trảm Tiên Kiếm" cũng đồng thời từ trong ra ngoài toàn lực công kích.

“Xoẹt!” "Trảm Tiên Kiếm" đột ngột đâm xuyên thân "Tứ Tượng

Tháp", nửa thân kiếm đâm ra ngoài.

Bảo quang của "Tứ Tượng Tháp" lóe lên, muốn một lần nữa trấn áp "Trảm Tiên Kiếm" trở lại.

“Ầm!” Nhưng hư ảnh ngọc đỉnh đã ầm ầm lao tới, từng đạo vết nứt xuất hiện trên thân "Tứ Tượng Tháp", khiến nó rung chuyển càng thêm kịch liệt.

“Đông!” “Đông!” Song quyền của Ngọc Đỉnh Chân Nhân theo sát đập vào "Tứ Tượng Tháp".

“Rắc rắc!” Những vết nứt giống như mạng nhện hình thành lấy lỗ thủng do "Trảm Tiên Kiếm" đâm ra làm trung tâm, cuối cùng không thể chịu nổi đòn tấn công nặng nề như vậy, ầm ầm xuất hiện một lỗ thủng khổng lồ.

“Vút!” "Trảm Tiên Kiếm" vẽ một đường cong tuyệt đẹp, vững vàng rơi vào tay Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

“Hú!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân hai tay cầm kiếm, trông chậm mà nhanh, chém mạnh về phía "Tứ Tượng Tháp".

Kim Linh Thánh Mẫu thấy vậy kinh hãi thất sắc, không dám có chút chậm trễ, cong ngón tay điểm một cái, miệng khẽ quát: “Tật!” "Tứ Tượng Tháp" dưới sự điều khiển của Kim Linh Thánh Mẫu bỗng nhiên biến mất trước mặt Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tức khắc trở về trong tay nàng.

“Ầm!” "Trảm Tiên Kiếm" của Ngọc Đỉnh Chân Nhân mất đi mục tiêu, trực tiếp chém ra một vết nứt trong hư không trước mặt.

“Khốn kiếp!” Sắc mặt Kim Linh Thánh Mẫu liên tục biến đổi, cuối cùng chán nản thở dài.

Trong lòng nàng biết rõ không thể đánh bại Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang cầm "Trảm Tiên Kiếm" trong tay.

Mưu kế không thành, Kim Linh Thánh Mẫu không còn tâm tư ham chiến.

Độn quang dưới chân lóe lên, trong nháy mắt, thân ảnh nàng đã xuất hiện bên cạnh Hỏa Linh Thánh Mẫu ở xa, tay áo vung lên cuốn lấy Hỏa Linh vào trong, bay về phía Đông Hải.

"Hừ!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân cười lạnh một tiếng, cũng không truy đuổi, ấn hạ vân đầu, mang theo Xích Khào Mã Hầu đáp xuống bên cạnh Hiên Viên.

"Hiên Viên, Luy Tổ, Nữ Tiết bái kiến Ngọc Đỉnh sư bá!" Vợ chồng Hiên Viên ba người vội vàng hành lễ.

"Chuyện ở đây đã xong, ngô liền trở về Tu Di Sơn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẽ gật đầu, quay sang nói với Xích Khào Mã Hầu, "Ngươi cùng các sinh tiêu thủ hộ thần khác phải luôn chú ý, phụ trợ Hiên Viên thành sự, nhưng cần chú ý chừng mực!" "Vâng, sư phụ!" Xích Khào Mã Hầu cung kính lĩnh mệnh.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân nói xong liền phi thân rời đi.

Sau khi tiễn Ngọc Đỉnh Chân Nhân rời đi, Hiên Viên, Luy Tổ và Nữ Tiết ba người đến trước mặt Đồng Ngư Thị đang thất hồn lạc phách.

Hiên Viên ho nhẹ một tiếng để thu hút sự chú ý của đối phương: "Đồng Ngư Thị, lão sư của ngươi là Hỏa Linh Thánh Mẫu và sư thúc Kim Linh Thánh Mẫu đã bại lui, ngươi tính sao đây?" "Ai!" Đồng Ngư Thị chứng kiến trưởng bối sư môn liên tiếp thảm bại, trong lòng nhất thời khó mà chấp nhận, bi thương thở dài một hơi, "Thành làm vua, thua làm giặc.

Hiên Viên thủ lĩnh muốn xử trí thế nào, ta đều tuân theo!" Đồng Ngư Thị trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng gương mặt xinh đẹp hơi ửng

hồng, ấp úng cầu xin: “Bất luận Hiên Viên thủ lĩnh xử trí ra sao, ta đều không có lời oán thán!

Ta vẫn luôn nghe nói Hiên Viên thủ lĩnh nhân nghĩa vô song, yêu dân như con, nay chỉ cầu ngài có thể đối xử tử tế với tộc nhân, dũng sĩ của bộ lạc ta!” “Hắc hắc!

Đồng Ngư Thị, ngươi suất lĩnh tộc nhân bộ lạc chinh chiến khắp nơi, thủ đoạn tàn nhẫn, nay binh bại lại cầu xin được hậu đãi, há không phải buồn cười sao!” Nữ Tiết thấy bộ dạng bối rối của Đồng Ngư Thị, trong lòng vô cùng khoái trá, lạnh giọng chất vấn.

“Ta...” Đồng Ngư Thị nghe vậy, sắc mặt tức thì trở nên trắng bệch, thân thể hơi lảo đảo mấy cái, mặt lộ vẻ bi thương, “Thôi vậy!

Thôi vậy!

Các vị tộc nhân, các vị huynh đệ, ta có lỗi với mọi người rồi!” “Thủ lĩnh cần gì phải như vậy, tộc nhân Đồng Ngư bộ lạc chúng ta đồng sinh cộng tử!

Không có gì phải sợ!” Các dũng sĩ sau lưng Đồng Ngư Thị đồng thanh hô lớn như sấm động.

“Đồng Ngư Thị, nếu ngươi có thể quy thuận phu quân của ta, từ nay về sau cải tà quy chính, tuyệt không làm hại người vô tội, chúng ta có thể tha cho tộc nhân của ngươi tính mạng, để ngươi dùng công đức phụ tá Nhân Hoàng mà rửa sạch tội lỗi giết chóc!” Luy Tổ đúng lúc dịu dàng lên tiếng, khiến cho Đồng Ngư Thị đang tuyệt vọng, trong mắt bừng lên một tia vui mừng kinh ngạc.

Chương 399

"Tỷ tỷ!" Nữ Tiết ngạc nhiên quay đầu nhìn Luy Tổ, ngay cả Hiên Viên cũng lộ ra ánh mắt khó hiểu.

Luy Tổ khẽ lắc đầu, truyền âm nói: "Phu quân huy hạ đều là quân nhân nghĩa, khoan hậu có thừa nhưng thiết huyết lại không đủ.

Sắp tới phải chinh thảo các bộ lạc Nhân tộc kiêu dũng thiện chiến ở Bắc Câu Lô Châu, phải đánh bại các bộ lạc Vu Nhân do Cửu Lê bộ lạc ở Nam Thiệm Bộ Châu cầm đầu.

Không thể chỉ dựa vào nhân hậu khoan hòa là được, dưới trướng nhất định phải có một đội quân thiện chiến với thủ đoạn sắt máu!" "Đồng Ngư bộ lạc chính là như vậy, nếu phu quân có thể thu phục họ, đối với sự phát triển sau này của chúng ta sẽ có lợi ích cực lớn!" Luy Tổ nói với giọng điệu thấm thía, "Phu quân cần giữ uy nghiêm, không cần mở lời.

Ta và Đồng Ngư Thị đều là nữ tử, chuyện này do ta ra mặt, bất luận thành bại ra sao cũng không làm tổn hại đến uy nghiêm của phu quân!" "Được!" Hiên Viên trầm tư một lát, liên tục gật đầu, "Phu nhân nói rất có lý!

Chuyện này cứ để phu nhân làm chủ!" Luy Tổ liền tiến lên hai bước, vừa mềm vừa rắn, vừa uy hiếp vừa dụ dỗ, lấy tình động lòng, lấy lý thuyết phục, cuối cùng đã thành công thuyết phục Đồng Ngư Thị dẫn dắt Đồng Ngư bộ lạc cùng tất cả các bộ lạc mà họ thống lĩnh ở khu vực phía đông Trung Thổ Ngũ Châu quy hàng Hiên Viên!

Trong một khoảng thời gian sau đó, Hiên Viên cùng mọi người dưới sự đồng hành của Đồng Ngư Thị bắt đầu đi khắp khu vực phía đông, lần lượt thu phục các bộ lạc dưới trướng.

Hiên Viên và Đồng Ngư Thị vốn có tên trên «Sổ Nhân Duyên», là người có duyên phận.

Nay gặp gỡ, qua lại không bao lâu đã nảy sinh tình cảm với nhau.

Luy Tổ tâm tư thông suốt, sớm đã nhìn ra sự bất thường giữa hai người, liền nhờ người làm mai, để Hiên Viên cưới Đồng Ngư Thị làm người vợ thứ ba!

Sau khi Đồng Ngư Thị gả cho Hiên Viên, việc chinh thảo khu vực phía đông của Trung Thổ Ngũ Châu đã bước vào giai đoạn tiến triển nhanh chóng.

Hiên Viên với thế sét đánh không kịp bưng tai đã dễ dàng thu phục tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở khu vực phía đông.

Nhưng sau đó, Hiên Viên lại kịp thời dừng bước tiến về phía đông, không nghe theo kiến nghị của các tướng lĩnh mà tiến đánh Đông Thắng Thần Châu, thay vào đó điều quân hướng về phía nam.

Hiên Viên cùng các thê tử Luy Tổ, Nữ Tiết, Đồng Ngư Thị suất lĩnh đại quân tiến về khu vực phía nam của Trung Thổ Ngũ Châu.

"Phu quân!

Đi tiếp nữa là sắp đến biên giới giữa khu vực phía nam và khu vực phía đông rồi!" Đồng Ngư Thị thúc ngựa tiến lên vài bước, khẽ nói với Hiên Viên, "Tin tức gần đây cho thấy, tình hình khu vực phía nam không mấy lạc quan, chúng ta nên tạm nghỉ ngơi chỉnh đốn đội ngũ rồi hãy tiến lên thì sẽ ổn thỏa hơn!" "Cần gì phải cẩn thận như vậy!" Nữ Tiết tuy đã chấp nhận Đồng Ngư Thị, nhưng vẫn không nhịn được mà đấu khẩu.

"Đồng Ngư Thị nói có lý." Luy Tổ công bằng ôn hòa, trực tiếp cắt ngang cuộc tranh cãi có thể xảy ra giữa hai người.

"Truyền lệnh nghỉ ngơi, Đồng Ngư Thị quen thuộc địa hình hoàn

cảnh nơi này, phụ trách an doanh trát trại, bố trí phòng ngự.

Luy Tổ, Nữ Tiết, cùng ta đi dạo xung quanh, tra xét tình hình gần đây!" Hiên Viên hạ lệnh, mọi người liền phân công hành động.

Hiên Viên, Luy Tổ và Nữ Tiết ba người mang theo mấy vị hộ vệ có tu vi cao cường rời khỏi đại quân, đi đến nơi giao giới để tra xét.

Nhưng chưa đi được mấy bước, đã thấy từ xa một bóng người đeo mặt nạ nanh ác đang phi nước đại, phía sau có một Vu Nhân lưng mọc hai cánh, tay cầm cương xoa đuổi sát theo.

"Mô Mẫu, ngươi không thoát được đâu!

Ngoan ngoãn quy thuận ta đi!

Trong Cửu Lê bộ lạc, ngoài Xi Vưu đại thủ lĩnh và tám mươi mốt vị thủ lĩnh ra, ta cũng là tồn tại đỉnh cao, theo ta, chẳng bao lâu nữa, sau khi Xi Vưu đại thủ lĩnh thống nhất Nhân tộc..." Vu Nhân lưng mọc hai cánh đắc ý cười ha hả.

"Hừ!

Mơ mộng hão huyền!" Người có thân hình cao lớn, đeo mặt nạ nanh ác lên tiếng nộ xích, cắt ngang lời của Vu Nhân hai cánh.

Nghe giọng nói thì lại là một nữ tử.

"Bộ lạc của Mô Mẫu ngươi đã bị chúng ta đánh bại, tộc nhân thương vong quá nửa, những người còn lại cũng đã lưu lạc khắp nơi, những bộ lạc đồng minh của ngươi cũng đã tan rã, đại cục đã định, bây giờ cố chấp còn có ý nghĩa gì!" Vu Nhân hai cánh không ngừng dùng lời lẽ để đả kích ý chí cầu sinh của Mô Mẫu.

"Vút!" Vu Nhân hai cánh vừa nói vừa thúc giục Vu tộc bí pháp, mặt đỏ lên, hai cánh đột nhiên vỗ mạnh, thân thể bắn ra, trong nháy mắt đã ở sau lưng Mô Mẫu.

“Phập!” Cương xoa trong tay Vu Nhân hai cánh hung hãn đâm tới, nhắm vào lưng Mô Mẫu.

Mô Mẫu khí tức phập phồng không ổn định, xem ra đã bị thương không nhẹ.

Nghe tiếng gió ác sau gáy, nàng phun ra một ngụm tiên huyết lớn, một hư ảnh “Bát Bảo Kim Liên Đài” lảo đảo xuất hiện, tỏa ra một lớp màn sáng vàng mỏng manh, bao bọc lấy nàng.

“Ầm!” Cương xoa hung hăng va vào lớp màn bảo vệ màu vàng mỏng manh.

Sau một khoảnh khắc giằng co, lớp màn bảo vệ vốn đã lung lay sắp đổ liền vỡ tan tành.

Xem ra “Bát Bảo Kim Liên Đài” của Mô Mẫu đã bị trọng thương trong trận chiến trước đó, lúc này bản thể không đủ sức hiện thân bảo vệ, chỉ có thể thúc giục ra một đạo hư ảnh, nhưng khó mà chống lại được cương xoa của Vu Nhân hai cánh.

Mô Mẫu nắm lấy cơ hội trong khoảnh khắc đó, thanh quang trên mặt nạ lóe lên, tốc độ của nàng cũng tăng vọt, “vút” một tiếng bay về phía trước mấy trăm trượng, thoát khỏi phạm vi tấn công của cương xoa.

“Bát Bảo Kim Liên Đài!

Môn nhân của Tu Di Sơn!” Hiên Viên mấy người thấy vậy đại kinh, khẽ hô lên.

“Vút!” Luy Tổ mắt lanh tay lẹ, giơ tay đánh ra mấy đạo tiên thuật, tấn công Vu Nhân hai cánh.

Linh thú Thiên Tằm trên vai Luy Tổ vốn đang ngủ say, cảm nhận được tâm ý của đồng bạn, thò cái đầu trắng mập ra, mở miệng phun ra mấy sợi “Thiên Tằm Ti”, quấn lấy cương xoa vẫn đang truy kích

Mô Mẫu.

"Vèo!" Hành động của Nữ Tiết cũng không chậm, vung tay một cái, một đạo tinh quang từ trên trời giáng xuống, bao phủ lên người Mô Mẫu, khiến tốc độ phi độn của nàng tức thì tăng gấp bội.

"Hộ Thể Tinh Quang!" Mô Mẫu đang một lòng chạy trốn, lúc tinh quang phủ xuống người đã giật mình, nhưng lập tức hoàn hồn, chuyển kinh thành hỉ, cao giọng hô: "Phía trước có phải là Nữ Tiết sư tỷ không?" Ánh mắt nàng lại quét qua Hiên Viên uy nghiêm và Luy Tổ đang thi pháp, rồi tiếp tục hô: "Có phải là Hiên Viên sư huynh, Luy Tổ sư tỷ không?" "Chính là vợ chồng chúng ta đây, thứ cho chúng ta mắt vụng về, sư muội là môn hạ của vị sư thúc bá nào?" Hiên Viên không hỏi sâu xa.

"Ta tên là Mô Mẫu, là người ở khu vực phía nam Trung Thổ Ngũ Châu.

Nhiều năm trước, ân sư Bích Tiêu Tiên Tử du lịch đi qua bộ lạc, ta may mắn được ân sư để mắt đến, thu làm ký danh đệ tử truyền đạo thụ pháp!

Ân sư từng nhắc đến mấy vị sư huynh sư tỷ, nên ta nhận ra pháp thuật tinh quang độc môn của Nữ Tiết sư tỷ!" Mô Mẫu vừa nói vừa dưới sự trợ giúp của tinh quang bay đến bên cạnh Hiên Viên và mọi người.

"Sư muội vì sao lại bị Vu Nhân truy sát!" Nữ Tiết biết đối phương cũng là đệ tử dưới trướng lão sư Bích Tiêu Tiên Tử, lập tức càng thêm nhiệt tình hỏi.

"Ân sư truyền thụ đạo pháp cho tiểu muội mấy năm thì rời khỏi bộ lạc tiếp tục vân du.

Tiểu muội biết được Hiên Viên sư huynh phải tranh đoạt vị trí

thiên hạ cộng chủ, nên đã suất lĩnh tộc nhân bộ lạc liên hợp với các bộ lạc xung quanh, chuẩn bị sẵn sàng để sư huynh thu phục khu vực phía nam!" Mô Mẫu nhanh chóng kể lại trải nghiệm của mình.

"Vốn ta đã gây dựng được một nền tảng, kết minh với mấy chục bộ lạc lân cận, chỉ đợi Hiên Viên sư huynh suất binh đến là có thể giúp sư huynh dễ dàng thu phục khu vực phía nam.

Nhưng không ngờ Cửu Lê bộ lạc ở Nam Thiệm Bộ Châu đột nhiên phái đại quân xâm nhập vào khu vực phía nam Trung Thổ Ngũ Châu tiếp giáp, Vu Nhân chiến đấu lực cường hãn, trong đại quân còn có không ít chiến sĩ Vu tộc càng khó đối phó hơn." "Cửu Lê bộ lạc tiến thẳng vào, phá hủy mọi thứ, dùng thủ đoạn cứng rắn nhanh chóng thu phục các bộ lạc.

Tiểu muội ta suất lĩnh tộc nhân và các bộ lạc đồng minh thề chết chống cự, nhưng tiếc là không địch lại được Cửu Lê bộ lạc dũng mãnh.

Mấy tháng trước, liên quân đại quân bị cao thủ của Cửu Lê bộ lạc đánh tan, ta cũng bị mấy vị cao thủ Vu Nhân vây công trọng thương, không thể không hoảng hốt chạy trốn!" Mô Mẫu đau lòng nói.

"Trước đó ta nhận được tin tức Hiên Viên sư huynh và hai vị sư tỷ đang chinh chiến ở khu vực phía đông, nên đã chạy một mạch đến đây.

Truy binh Vu Nhân đuổi sát không tha, qua mấy trận đại chiến, thương thế của ta ngày càng nặng, ngay cả 'Bát Bảo Kim Liên Đài' hộ thân do ân sư ban cho cũng bị trọng thương, gần như sắp sụp đổ!" Mô Mẫu nói đến đây càng thêm đau lòng.

Mô Mẫu chỉ là ký danh đệ tử, nên "Bát Bảo Kim Liên Đài" trong tay nàng chỉ là cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo, chưa được luyện chế thành Tiên Thiên Linh Bảo, nếu không cũng sẽ không dễ dàng bị đánh

bị thương như vậy.

"May mà trên đường chạy trốn, tiểu muội lại có kỳ ngộ khác, được một chiếc mặt nạ dị bảo trông thì nanh ác nhưng lại vô cùng thần dị, mới có thể kiên trì đến gặp được sư huynh sư tỷ!" Mô Mẫu cười khổ nói.

Trong lúc Mô Mẫu và Hiên Viên giao đàm, Vu Nhân hai cánh đã xông qua pháp thuật công kích của Luy Tổ, giải cứu vu bảo cương xoa khỏi "Thiên Tằm Ti", tiếp tục gào thét xông về phía Hiên Viên và mọi người.

Chương 400

Phía sau hắn, bụi bay mù mịt, càng nhiều Vu Nhân, thậm chí là Vu tộc, tốc độ chậm hơn một chút, cũng lục tục theo sát.

"Sư huynh sư tỷ, bọn chúng đều là cao thủ mà Cửu Lê bộ lạc triệu tập từ Nam Thiệm Bộ Châu, không chỉ đông đảo mà mỗi người đều có sở trường riêng, thực lực cường đại, giết chóc vô cùng hung ác, chúng ta tạm thời tránh mũi nhọn, bàn bạc kỹ hơn!" Mô Mẫu thấy vậy vội vàng khuyên nhủ.

"Tiểu sư muội không cần lo lắng, mấy tên Vu Nhân nhỏ bé có gì đáng sợ!" Hiên Viên cười lạnh một tiếng, tay nắm chuôi "Hiên Viên Kiếm", nghênh đón Vu Nhân hai cánh.

Cửu Lê bộ lạc, thậm chí cả Nam Thiệm Bộ Châu hiện nay đều là thuộc hạ của Xi Vưu, là tử địch tranh đoạt thiên mệnh cộng chủ Nhân tộc với Hiên Viên.

Cả hắn và Xi Vưu đối với vị trí cộng chủ Nhân tộc, Nhân Hoàng chi vị đều thế tại tất đắc, nên Hiên Viên đối với Cửu Lê bộ lạc tự nhiên không ôm ảo tưởng cảm hóa, thu phục.

"Ha ha ha!

Mô Mẫu, thảo nào ngươi lại chạy trốn về phía đông bắc, hóa ra là có người tiếp ứng!

Nhưng bất kể có bao nhiêu người, cũng không thoát khỏi lòng bàn tay của ta đâu!" Vu Nhân hai cánh cười quái dị bay tới, cương xoa trong tay lại một lần nữa dùng sức ném ra, thẳng tắp đâm về phía Hiên Viên.

"Hừ!" Hiên Viên cười lạnh một tiếng, cổ tay dùng sức, cánh tay

vung lên, "Hiên Viên Kiếm" đột ngột ra khỏi vỏ, kiếm mang sắc bén xé rách hư không.

"Rắc!" Cương xoa bay tới tuy không phải Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng cũng là vu bảo cực kỳ cường đại, nếu chỉ xét về độ cứng rắn, không thua kém Hậu Thiên Linh Bảo nửa phần, nhưng vẫn bị kiếm khí của "Hiên Viên Kiếm" gọn gàng dứt khoát chém thành hai mảnh, rơi xuống đất!

Không chỉ vậy, kiếm quang của "Hiên Viên Kiếm" chỉ dừng lại một chút, sau đó lại với uy lực càng mạnh hơn tiếp tục chém về phía trước.

"Sao có thể!" Trong đầu Vu Nhân hai cánh lóe lên ý niệm, "Chạy!

Chạy!

Chạy!

Chạy càng xa càng tốt..." Chưa đợi Vu Nhân hai cánh vỗ cánh quay đầu, liều mạng chạy trốn, kiếm quang đã đến gần.

"Phụt!" Một tiếng động rất nhỏ vang lên, thân thể Vu Nhân hai cánh bị kiếm khí từ giữa chém thành hai nửa!

Tình huống quỷ dị đã xảy ra, hai nửa thi thể của Vu Nhân hai cánh không rơi xuống từ trên không mà lơ lửng, từng đạo lực lượng huyết mạch Vu tộc từ trong cơ thể bị một luồng sức mạnh thần bí tách ra, ngưng tụ thành một sợi huyết tuyến hòa vào trong "Hiên Viên Kiếm".

Một cơn gió nhẹ thổi qua, thi thể Vu Nhân hai cánh liền hóa thành tro bụi, theo gió tan biến.

"A!" Bọn Vu Nhân và Vu tộc vừa mới nhe nanh múa vuốt, la hét xông tới, từ xa thấy cảnh Vu Nhân hai cánh bị một đạo kiếm khí giết đến thi cốt không còn, đều kinh ngạc đến nỗi chết lặng, kinh hãi không thôi.

Thực lực của họ và Vu Nhân hai cánh đều ngang nhau, thấy kết cục của hắn, tự biết đổi lại là mình cũng khó thoát, bèn đồng loạt chuẩn bị quay đầu bỏ chạy.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"...

Đột nhiên bốn phương tám hướng xuất hiện chín con thần long, chúng cũng không tấn công mà chỉ thi triển một loại trận pháp đặc hữu của Long tộc, vây chặt đám người kia lại!

Hiên Viên không vội không hoảng, từ từ bước vào trong trận pháp, "Hiên Viên Kiếm" liên tục chém xuống, những thân thể Vu Nhân, Vu tộc vốn tự cho là cường tráng, trước "Hiên Viên Kiếm" có bản thể là "Đồ Vu Kiếm" lại giống như giấy hồ dán.

Dưới sự tấn công như chẻ tre của Hiên Viên, chỉ một lát sau, đám Vu Nhân và Vu tộc truy kích đã toàn bộ bỏ mạng.

Vu Nhân sở hữu huyết mạch Vu tộc, đồng thời cũng có hồn phách Nhân tộc.

Dưới sự khống chế có chủ ý của Hiên Viên, "Hiên Viên Kiếm" chỉ thôn phệ huyết mạch Vu tộc, không thôn phệ hồn phách của họ, để họ tiến vào lục đạo luân hồi, đầu thai chuyển thế.

Còn những Vu tộc huyết mạch thuần khiết thì không có may mắn như vậy, toàn bộ huyết mạch chi lực trong người đều bị "Hiên Viên Kiếm" thôn phệ, trực tiếp thân tử đạo tiêu, tan thành mây khói.

"Hiên Viên Kiếm" sau trận chiến này, uy lực tăng lên không ít, quan hệ giữa nó và Hiên Viên cũng thân thiết hơn vài phần.

Hiên Viên nhân cơ hội này gia tăng mức độ luyện hóa đối với nó, sau này có thể sử dụng thanh tuyệt thế hung kiếm này càng thêm thuận tay.

"Hiên Viên sư huynh, sớm đã nghe ân sư nói ngài thiên phú dị

bẩm, tu vi cao thâm, là khí vận chi tử của Nhân tộc, là cộng chủ Nhân tộc do thiên mệnh sở quy!" Sau chiếc mặt nạ nanh ác của Mô Mẫu, một đôi mắt trong như nước mùa thu tỏa ra ánh sáng rực rỡ, nàng khâm phục nói.

Mô Mẫu nói xong, sợ Hiên Viên coi thường mình, vội vàng bổ sung: "Ta cũng đoán thực lực của sư huynh nhất định rất cao, nhưng không ngờ lại lợi hại đến vậy.

Bọn Vu Nhân và Vu tộc kia đã khiến ta phải nếm đủ khổ sở.

Tuy ta bị tập kích vây công, thân chịu trọng thương, nhưng dù ở trạng thái toàn thịnh, ta cũng chỉ có tự tin chiến thắng một người, chống đỡ được hai ba người liên thủ, còn với nhiều kẻ địch như vậy, ta tuyệt đối không có khả năng!" "Ha ha ha!

Mô Mẫu sư muội không cần tự ti, cũng không cần quá kinh ngạc.

Bản thể của 'Hiên Viên Kiếm' trong tay ta chính là 'Đồ Vu Kiếm' do Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc luyện chế trong trận đại chiến Vu Yêu năm xưa!" Hiên Viên kiên nhẫn giải thích.

"Năm xưa Yêu tộc đã tàn sát vô số sinh mạng Nhân tộc của chúng ta để luyện chế nên thanh 'Đồ Vu Kiếm' có sức sát thương cực lớn đối với Vu tộc!

Cũng chính vì hai tộc Vu Yêu giết chóc quá nhiều mới tiêu hao khí vận của chính mình, từ vị trí nhân vật chính của trời đất rơi xuống trần ai!" "Ân sư Vân Trung Tử đã ban 'Đồ Vu Kiếm' cho ta, và đổi tên nó thành 'Hiên Viên Kiếm'.

Ân sư đã dặn dò kỹ lưỡng, nên những năm qua dù phải chịu cảnh uy lực của 'Hiên Viên Kiếm' giảm xuống, ta vẫn đang từ từ độ hóa, phóng thích những hồn phách Nhân tộc bị giam cầm bên trong!

Nhưng dù vậy, ‘Hiên Viên Kiếm’ đối với Vu tộc và những Vu Nhân mang huyết mạch Vu tộc, vẫn có sức sát thương cực lớn!” “Nếu không có ‘Hiên Viên Kiếm’, ta cũng không dám đảm bảo có thể giải quyết dễ dàng nhiều cao thủ Vu Nhân và Vu tộc thực lực cao cường như vậy!” Hiên Viên thẳng thắn nói.

Có Mô Mẫu làm người dẫn đường, Hiên Viên suất lĩnh đại quân một đường tiến lên, dọc đường thu phục những thuộc hạ cũ và liên quân của Mô Mẫu bị đánh tan, đồng thời tiêu diệt những tộc nhân Cửu Lê bộ lạc đang phân tán khắp nơi.

Đến khi thống soái của đại quân Cửu Lê bộ lạc nhận ra sự tồn tại của đại quân Hiên Viên, thì đại quân Vu Nhân đang phân tán ở khu vực phía nam để hàng phục các bộ lạc Nhân tộc đã bị Hiên Viên từng bước ăn mòn sạch sẽ.

Các cao thủ Vu Nhân và Vu tộc, ai nguyện ý đầu hàng thì bị thu biên, những kẻ thái độ cứng rắn đều chết dưới “Hiên Viên Kiếm”, còn binh lính bình thường thì trở thành nô lệ.

Người dẫn đầu cuộc chinh phạt khu vực phía nam Trung Thổ Ngũ Châu lần này của Cửu Lê bộ lạc là Vu Thập Bát, một trong tám mươi mốt huynh đệ chuyển thế của Xi Vưu, thực lực xếp hạng thứ mười tám!

Hiên Viên cùng các thê tử Luy Tổ, Nữ Tiết, Đồng Ngư Thị và Mô Mẫu suất lĩnh đại quân dưới trướng, vây chặt Vu Thập Bát và thuộc hạ của hắn!

Vu Thập Bát, là đại vu chuyển thế xếp hạng thứ mười tám trong Cửu Lê bộ lạc của Nam Thiệm Bộ Châu, chỉ sau Xi Vưu chuyển thế từ Tổ Vu, thực lực mạnh mẽ có thể thấy rõ.

Khi còn là Đại Vu, hắn đã trời sinh nắm giữ lực lượng pháp tắc thuộc tính Hỏa cường đại, và từ "Bàn Cổ Điện" nhận được một kiện

vu bảo uy lực mạnh mẽ là "Hỏa Liêm".

Khi lưỡi hái vung lên, ngọn lửa lớn bùng cháy theo, càng tăng thêm sức phá hoại.

Hiên Viên cầm trong tay đồ vu thần khí "Hiên Viên Kiếm", sau khi chính diện giao phong với Vu Thập Bát, tuy dựa vào "Hiên Viên Kiếm" và Cửu Long hộ thể miễn cưỡng không bại, nhưng cuối cùng vẫn không phải là đối thủ của Vu Thập Bát có thực lực Đại Vu. "Thiên Tằm Ti" của Luy Tổ tuy thần dị, nhưng lại sợ lửa nhất, khi giao thủ với Vu Thập Bát luôn bị khắc chế, chỉ có thể cùng Mô Mẫu đi tiêu diệt thuộc hạ của hắn. "Tinh Quang Hộ Thể" của Nữ Tiết chỉ có thể giúp Hiên Viên miễn cưỡng phòng ngự, nhưng khó mà tạo thành uy hiếp đối với Vu Thập Bát.

Ngược lại, Đồng Ngư Thị chỉ huy ba nghìn Hỏa Long Binh của mình, vốn mang theo Tam Muội Chân Hỏa, có thể giúp Hiên Viên gánh vác một phần lớn lực công kích của Vu Thập Bát.

Hiên Viên và Vu Thập Bát giao tranh hồi lâu vẫn chưa phân thắng bại, tuy ý chí chiến đấu hừng hực, nhưng tướng sĩ dưới trướng lại không giấu được vẻ mệt mỏi, đành phải tạm thời bãi chiến.

Trở về quân doanh, Hiên Viên trong lòng phiền muộn, mày nhíu chặt, thở dài nói: “Ta ngay cả Vu Thập Bát cũng khó mà chiến thắng, sao có thể cùng Xi Vưu tranh đoạt vị trí cộng chủ Nhân tộc!” “Phu quân sao có thể tự ti như vậy, Vu Thập Bát là Đại Vu của Vu tộc chuyển thế, đã tiềm tu vô số năm trong ‘Bàn Cổ Điện’ mới có được thực lực như ngày hôm nay.

Phu quân tu luyện thời gian còn ngắn, thực lực hiện tại có kém hơn một chút cũng là chuyện thường tình.

Với tốc độ tu luyện thần tốc của phu quân, chẳng bao lâu nữa sẽ có thể đuổi kịp!” Luy Tổ an ủi.

“A!

Phu quân!

Chương 401

Gần đây vì mức độ nắm giữ 'Hiên Viên Kiếm' tăng mạnh, người đã một hơi phóng thích lượng lớn hồn phách Nhân tộc bị giam cầm bên trong, mới khiến 'Hiên Viên Kiếm' suy yếu, cần một khoảng thời gian dài mới có thể khôi phục uy lực vốn có!" Nữ Tiết cũng lên tiếng phân trần.

Đồng Ngư Thị và Mô Mẫu cũng lần lượt lên tiếng khuyên nhủ.

Hiên Viên cười khổ một tiếng nói: "Các vị phu nhân không cần lo lắng, vi phu chỉ là than thở một chút, chứ không hề nản lòng thoái chí!

Nhân tộc ta quật khởi trong muôn vàn khó khăn, gian nan đấu tranh, vi phu sao có thể bị một chút thất bại nhất thời mà lung lay quyết tâm!" "Phu quân nghĩ vậy là đúng rồi!" Luy Tổ mấy nàng nghe vậy cuối cùng cũng yên tâm, ai nấy đều vui vẻ tươi cười.

"Nhưng chúng ta phải có cách nhanh chóng tiêu diệt Vu Thập Bát mới được, nếu không đợi Cửu Lê bộ lạc ở Nam Thiệm Bộ Châu nhận được tin tức phái viện binh đến, cục diện của chúng ta sẽ càng thêm khó khăn!" Hiên Viên thu lại nụ cười, nghiêm túc nói.

Luy Tổ bốn nàng đều nhíu mày suy nghĩ.

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu truyền đến một tiếng cười nhẹ trong trẻo như trăng: "Hiên Viên sư đệ không cần lo lắng!

Chúng ta đến tương trợ, Vu Thập Bát có gì đáng nói!" "Là vị sư tỷ nào đến tương trợ?" Hiên Viên nghe vậy vui mừng khôn xiết, ngẩng đầu hỏi.

Một tia sáng trăng dịu dàng phất qua, một thân ảnh nữ tử mặc tiên y màu trắng trăng xuất hiện trước mặt Hiên Viên và mọi người.

“Nguyệt Quế Thỏ sư tỷ!” Hiên Viên vui mừng khôn xiết, vội vàng dẫn bốn vị thê tử tiến lên hành lễ.

Người đến chính là “Mão Thỏ” - “Nguyệt Quế Thỏ” trong Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần của Nhân tộc!

“Còn có ta!” Lại một đạo lưu quang từ trên trời giáng xuống, một nam tử mặc đạo bào hoa văn gợn sóng xuất hiện bên cạnh Nguyệt Quế Thỏ.

“Thiên Hà Mã sư huynh!” Hiên Viên lại một lần nữa hành lễ.

Người này là “Ngọ Mã” - “Thiên Hà Mã” trong Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần của Nhân tộc!

“Lão sư biết ngươi ở đây gặp phải trở ngại từ Vu Thập Bát, nên đã phái ta đến tương trợ một tay!” Nguyệt Quế Thỏ là đệ tử của Quỳnh Tiêu Tiên Tử, cũng là sư tỷ ruột của Luy Tổ.

“Hiên Viên sư đệ thống nhất Trung Thổ Ngũ Châu là bước quan trọng nhất trong việc mưu đoạt thiên hạ, không thể có nửa điểm sơ suất, chậm trễ!

Vì vậy, lão sư đã truyền hạ Tiên Thiên Linh Bảo ‘Kim Giao Tiễn’, giúp sư đệ đối phó với Đại Vu chi khu của Vu Thập Bát!

Bảo vật này tạm thời do Luy Tổ sư muội điều khiển!” Nguyệt Quế Thỏ nói xong, hai tay dâng lên một thanh “Kim Giao Tiễn” lấp lánh kim quang.

Luy Tổ biết đây là bảo vật trấn động của lão sư Quỳnh Tiêu Tiên Tử, không dám chậm trễ, cung kính hai tay nhận lấy “Kim Giao Tiễn”.

“Vu Thập Bát đã tiếp nhận thần hỏa do thần tượng Bàn Cổ ban cho trong ‘Bàn Cổ Điện’, uy lực cường đại, cần ta dùng ‘Thiên Hà Nhược Thủy’ cùng với ‘Thái Âm Nguyệt Quế Chi Lực’ của Nguyệt Quế Thỏ để áp chế!

Đến lúc đó...” Thiên Hà Mã gọi Đồng Ngư Thị đến trước mặt, cẩn thận dặn dò một hồi.

Trong mấy ngày tiếp theo, đại quân của Hiên Viên án binh bất động, không hề giao chiến với Vu Thập Bát lần nữa.

Vu Thập Bát cũng vui vẻ nhàn rỗi, hắn nghĩ cứ kéo dài như vậy, chỉ cần đợi viện binh của Cửu Lê bộ lạc đến, phần thắng sẽ càng chắc trong tay.

Chín ngày sau!

Hiên Viên dẫn đại quân một lần nữa phát động công kích vào Vu Thập Bát.

Mô Mẫu và Nữ Tiết hai nàng suất lĩnh tướng sĩ bình thường cùng binh sĩ của Cửu Lê bộ lạc giao tranh với nhau.

Còn Hiên Viên và Luy Tổ thì đối chiến với Vu Thập Bát, Thiên Hà Mã và Nguyệt Quế Thỏ chưa hề hiện thân.

Vu Thập Bát hoàn toàn không để Hiên Viên và Luy Tổ hai người vào mắt, cười ha hả nói: “Hiên Viên tiểu nhi, chỉ bằng ngươi cũng xứng tranh đoạt vị trí cộng chủ Nhân tộc với Xi Vưu đại thủ lĩnh sao, mơ mộng hão huyền thành Nhân Hoàng quả vị!” “Hừ hừ!

Vu Thập Bát!

Vu tộc dựa vào việc Hậu Thổ Tổ Vu hóa thân thành Bình Tâm nương nương xây dựng Minh Phủ Địa Ngục, tạo Lục Đạo Luân Hồi, cùng với việc một chúng Vu tộc trở thành âm binh Minh Phủ mà tích lũy vô số năm khí vận, hà kỳ không dễ dàng.

Các ngươi nếu có thể thuận thiên ứng mệnh, dùng khí vận này để phụ tá phu quân của ta thành Nhân Hoàng chi vị, hưởng thụ công đức ủng lập Nhân Hoàng, lại có thể khiến khí vận Vu tộc một lần nữa tăng trưởng!” Luy Tổ phản thần tương cơ.

“Tiếc là các ngươi quá nóng vội, vậy mà lại vọng tưởng mưu đoạt Nhân Hoàng quả vị!

Thiên Địa Nhân Tam Hoàng là khởi đầu cho sự đại hưng của Nhân tộc, sao có thể dung túng Vu tộc nhúng chàm!

Chuyện này, các ngươi cuối cùng cũng sẽ công dã tràng!” Luy Tổ thẳng thắn nói.

“Hừ!

Các ngươi không biết đại đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, độn đi một!

Đại thủ lĩnh Xi Vưu của Cửu Lê bộ lạc chúng ta cũng là khí vận chi tử của Nhân tộc, liền có cơ hội đoạt lấy cộng chủ Nhân tộc, thành Nhân Hoàng quả vị!

Đại thế thiên địa như vậy, há là các ngươi chỉ nói suông là có thể quyết định được!” Vu Thập Bát thân là Đại Vu không thèm tranh cãi với Luy Tổ, trực tiếp vung tay ném vu bảo “Hỏa Liêm” về phía Hiên Viên.

“Kim Giao Tiễn!” Luy Tổ thấy vậy hét lớn một tiếng, hai tay rung lên, tế ra “Kim Giao Tiễn” do Quỳnh Tiêu Tiên Tử ban cho.

Chiếc kéo này bay lên không, hóa thành hai con giao long vàng, được tạo nên từ linh khí trời đất, hấp thụ tinh hoa nhật nguyệt.

Chỉ thấy hai con giao long ở trên không, bay lượn lên xuống, tường vân hộ thể, đầu kề đầu như mũi kéo, đuôi giao đuôi như cán kéo, “Rắc!” một tiếng cắt vào “Hỏa Liêm”!

“Két két két!” Vu bảo “Hỏa Liêm” phát ra tiếng kêu bi thương, chỉ một lát sau đã bị “Kim Giao Tiễn” cắt thành hai đoạn!

Cùng lúc đó, Hiên Viên tay cầm “Hiên Viên Kiếm” tấn công vào

bản thể của Vu Thập Bát.

"Ầm!" Vu Thập Bát vu bảo bị hủy, lửa giận ngút trời, toàn lực thúc giục lực lượng Hỏa pháp tắc của bản thân, điên cuồng tấn công Hiên Viên!

Hừng hực lửa cháy cuốn về phía Hiên Viên.

Hiên Viên chỉ có thể triệu hồi chín con thần long hộ thể.

"Ha ha ha!

Hiên Viên!

Hỏa chi pháp tắc của ta tuy kém Hỏa chi Tổ Vu Chúc Dung một chút, nhưng cũng không phải là thứ ngươi có thể chống đỡ!

Xem ta hôm nay thiêu ngươi thành tro bụi, vì Xi Vưu đại thủ lĩnh mà diệt trừ đối thủ cạnh tranh!" Vu Thập Bát thấy vậy cười không ngớt.

"Mơ mộng hão huyền!" Hiên Viên tuy miệng không phục, nhưng trong khoảnh khắc dường như cảm nhận được Hỏa chi pháp tắc khó mà chống đỡ.

"Ầm!" "Hiên Viên Kiếm" tỏa ra kiếm quang rực rỡ, chém ra một khe hở trong Hỏa chi pháp tắc đang bao vây chặt chẽ Hiên Viên từ bốn phương tám hướng.

Hiên Viên và Luy Tổ dưới sự bảo vệ của chín con thần long, vội vã theo sát kiếm quang, men theo khe hở muốn thoát khỏi sự công kích của Hỏa chi pháp tắc.

Nhưng Vu Thập Bát một lòng muốn giết Hiên Viên sao có thể để hắn dễ dàng chạy thoát, dốc hết toàn lực truy sát.

Điều càng khiến hắn kinh nghi bất định là Luy Tổ từ sau khi một đòn phá hủy vu bảo "Hỏa Liêm", không hề tế ra món "Kim Giao Tiễn"

khiến hắn kinh hồn bạt vía kia nữa.

Đuổi một hơi hơn trăm dặm, Vu Thập Bát đột nhiên nhận ra Hiên Viên chạy trốn không hề dốc toàn lực, trong lòng sinh nghi, cố ý hạ thấp uy lực công kích của Hỏa chi pháp tắc xuống rất nhiều.

Nhưng Hiên Viên vẫn cứ ung dung chạy trốn, không hề toàn lực phá vỡ sự trói buộc của Hỏa chi pháp tắc để thoát thân.

Chương 402

Vu Thập Bát lúc này trong lòng tràn đầy cảnh giác, để cho chắc ăn, hắn đang chuẩn bị từ bỏ việc truy sát Hiên Viên.

Thế nhưng, đã quá muộn.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Đột nhiên, dưới sự dẫn dắt của Đồng Ngư Thị, từ bốn phương tám hướng, ba nghìn Hỏa Long Binh ào ào vây tới.

"Ha ha ha!

Hiên Viên, ta còn tưởng ngươi có thủ đoạn gì!

Dựa vào mấy tên lính tôm tướng cua này để mai phục ta, cũng quá ngây thơ rồi!" Vu Thập Bát vừa cười ngạo nghễ vừa lại một lần nữa thúc giục Hỏa chi pháp tắc, thề phải một đòn thiêu rụi ba nghìn Hỏa Long Binh thành tro bụi!

Hiên Viên không đáp lời, cùng Luy Tổ quay người, trực tiếp tấn công Vu Thập Bát.

Trong hư không, thân ảnh của Mão Thổ Nguyệt Quế Thổ và Ngọ Mã Thiên Hà Mã hiện ra trên bầu trời.

Ba nghìn Hỏa Long Binh trong chín ngày qua dưới sự huấn luyện của Nguyệt Quế Thổ và Thiên Hà Mã, đã nắm giữ được một loại bí thuật được đơn giản hóa từ hai loại bí pháp "Thập Nhị Địa Chi Thiên Địa Gia Tỏa" và "Thập Nhị Địa Chi Đoạt Thiên Địa Tạo Hóa".

Nguyệt Quế Thổ năm xưa đã dùng bí pháp "Thập Nhị Địa Chi Đoạt Thiên Địa Tạo Hóa" để đoạt lấy thiên phú, huyết mạch, căn cốt, tư chất, tu vi v.v... của Trường Nhĩ Đỉnh Quang Tiên, một trong những tùy thị tiên nhân của Thánh nhân Tiệt giáo Thông Thiên Giáo

Chủ, nay tu vi của nàng là mạnh nhất trong số Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần.

Nguyệt Quế Thỏ không trực tiếp công kích Vu Thập Bát mà thi triển thái âm pháp lực chí âm chí nhu, dùng thực lực cường đại để trấn áp lực lượng Hỏa chi pháp tắc mà Vu Thập Bát thi triển ra.

Lập tức khiến cho lực lượng Hỏa chi pháp tắc cuồn cuộn hung mãnh của Vu Thập Bát dịu đi không ít.

Lúc này, Thiên Hà Mã nắm chắc thời cơ ra tay, một hư ảnh thiên hà từ hư không chảy ra, uốn lượn xuyên qua biển lửa hừng hực, chia cắt một vùng biển lửa thành mấy chục khối lớn nhỏ.

Thiên Hà Mã năm xưa được chọn lựa kỹ càng từ trong Thiên Hà, tư chất, ngộ tính, tâm tính v.v...

đều là thượng thừa, thiên phú thần thông của hắn chính là có thể điều khiển tinh hoa trong "Thiên Hà" – "Nhược Thủy"!

Lực lượng Hỏa chi pháp tắc của Vu Thập Bát tuy cường đại, nhưng sau khi bị Nguyệt Quế Thỏ áp chế, lại bị Nhược Thủy tương khắc trong ngũ hành chia cắt và khắc chế, uy lực lại một lần nữa bị suy yếu đi vô số lần.

"Tam Thiên Hỏa Long Trận!" Trận kỳ trong tay Đồng Ngư Thị liên tục vung lên, ba nghìn Hỏa Long Binh theo thế mà động, lập tức thúc giục pháp lực bản thân, "Hỏa Long Kỳ" sau lưng, "Hỏa Long Tiêu" trong tay, "Hỏa Long Mã" dưới yên, tam vị nhất thể tức thì ngưng tụ thành ba nghìn con hỏa long do "Tam Muội Chân Hỏa" tạo thành!

Ba nghìn con hỏa long "Tam Muội Chân Hỏa" dưới sự dẫn dắt của chín con thần long đồng bạn của Hiên Viên, theo thế Cửu Cung xông vào trong biển lửa hừng hực do Hỏa chi pháp tắc của Vu Thập

Bát tạo thành.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"...

Ba nghìn con hỏa long đồng thời ngửa mặt lên trời gầm dài, miệng rồng mở lớn, lực hút từ miệng rồng không ngừng nuốt chửng ngọn lửa đã bị áp chế uy lực vào miệng.

Sau đó, những lực lượng Hỏa chi pháp tắc đó bị hỏa long "Tam Muội Chân Hỏa" luyện hóa, phản bổ lại cho ba nghìn Hỏa Long Binh, cũng như vào trong cơ thể "Hỏa Long Kỳ", "Hỏa Long Tiêu", "Hỏa Long Mã"!

Vu Thập Bát thấy vậy đại kinh, biết mình đã sơ suất trúng kế, chuẩn bị thu lại toàn bộ biển lửa.

Nhưng mọi chuyện đâu có đơn giản như vậy, "Tam Thiên Hỏa Long Trận" một khi đã khởi động thì không dung cho đối phương chạy thoát.

Vu Thập Bát kinh hãi phát hiện, lực lượng Hỏa chi pháp tắc mà hắn phóng ra lúc trước vậy mà không còn chịu sự khống chế của hắn nữa, căn bản khó mà thu hồi.

Ba nghìn con hỏa long lúc mới bắt đầu hấp thu lực lượng Hỏa chi pháp tắc của Vu Thập Bát có chút khó khăn, nhưng có trận pháp gia trì, lại có "Tam Muội Chân Hỏa" làm nền tảng, nhanh chóng đã thích ứng, từng ngụm từng ngụm nuốt chửng.

Nguyệt Quế Thỏ và Thiên Hà Mã cũng căn cứ vào tình hình của ba nghìn Hỏa Long Binh mà tùy thời điều chỉnh mức độ áp chế lực lượng Hỏa chi pháp tắc, để ba nghìn Hỏa Long Binh có thể nhanh chóng nuốt chửng.

Vu Thập Bát lúc này lo lắng mà không có cách nào, lực lượng Hỏa chi pháp tắc khó khống chế, vợ chồng Hiên Viên và Luy Tổ cũng phát

động công kích mãnh liệt, "Hiên Viên Kiếm" và "Kim Giao Tiễn", bất kể là cái nào hắn cũng không dám xem thường.

Không có vu bảo "Hỏa Liêm" và lực lượng Hỏa chi pháp tắc cường đại gia trì, Vu Thập Bát dù nhục thân cường đại, cũng khó mà chiếm được tiện nghi trong tay Hiên Viên và Luy Tổ.

Hắn biết "Hiên Viên Kiếm" đối với Vu tộc có sức sát thương vô cùng lớn.

Bởi vì Hậu Thổ nương nương đã đích thân ra tay dùng lực lượng Lục Đạo Luân Hồi tương trợ, bảo tồn được Đại Vu chi thể hoàn chỉnh để chuyển thế thành Nhân tộc, có hồn phách Nhân tộc, thân thể, huyết mạch Vu tộc, nên uy hiếp của "Hiên Viên Kiếm" đối với hắn không hề thay đổi.

Vu Thập Bát trong tay không có vu bảo, chỉ có thể né tránh, dùng vu thuật sở trường để đối chiến với sự giáp công của Hiên Viên và Luy Tổ.

Nhưng lực lượng Hỏa chi pháp tắc mà ba nghìn Hỏa Long Binh đoạt được ngày càng nhiều, Vu Thập Bát tuyệt vọng phát hiện lực lượng và pháp tắc trong cơ thể đang tuôn ra, khó mà ngăn cản.

Một lát sau, toàn bộ lực lượng Hỏa chi pháp tắc tinh thuần của Vu Thập Bát đã bị ba nghìn Hỏa Long Binh đoạt sạch, một cảm giác suy yếu từ tận xương tủy khiến Vu Thập Bát không biết phải làm sao.

"Ngao!" "Ngao!" "Ngao!"...

Ba nghìn con hỏa long có uy lực tăng vọt gấp bội phát ra tiếng rồng ngâm kinh thiên động địa, ba nghìn Hỏa Long Binh bao gồm cả "Hỏa Long Kỳ", "Hỏa Long Tiêu", "Hỏa Long Mã" đều có sự tăng tiến nghiêng trời lệch đất.

Hiên Viên và Luy Tổ thấy vậy biết đại công cáo thành, cũng không

dây dưa với Vu Thập Bát nữa.

Luy Tổ rung "Kim Giao Tiễn" trong tay, hóa thành hai con giao long vàng, đầu đuôi giao nhau, tức thì kìm kẹp lấy Vu Thập Bát đã thực lực đại tổn, nhưng không hề cắt hắn thành hai đoạn.

Hiên Viên thừa thế bay tới, "Hiên Viên Kiếm" chém mạnh xuống.

"Phụt!" "Hiên Viên Kiếm" dễ dàng chém đôi Đại Vu chi khu mà ngay cả linh bảo cường hãn cũng khó lòng làm bị thương!

Đại Vu chi khu cùng với huyết mạch Đại Vu toàn bộ bị "Hiên Viên Kiếm" thôn phệ sạch sẽ, chỉ còn lại một đạo linh hồn bay về Minh Phủ Địa Ngục, chờ đợi một lần chuyển thế luân hồi khác.

Ngay khoảnh khắc Hiên Viên chém giết Vu Thập Bát, Xi Vưu đang trấn thủ tại bộ lạc Cửu Lê ở Nam Thiệm Bộ Châu lập tức nảy sinh cảm ứng, hai mắt bỗng trở nên đỏ rực như máu, ánh mắt lộ rõ hung quang: "Kẻ nào to gan dám làm hại huynh đệ của ta, Vu Thập Bát!" Thân là Tổ Vu, Xi Vưu vừa nổi giận, lập tức khiến thiên tượng của bộ lạc Cửu Lê và các khu vực lân cận biến đổi, sấm chớp rền vang, cuồng phong gào thét, đất rung núi chuyển, thậm chí còn kích hoạt một ngọn núi lửa gần đó phun trào.

Tộc nhân Cửu Lê bộ lạc thấy vậy đều kinh hãi thất sắc.

Bộ lạc Cửu Lê vốn sùng bái thực lực vi tôn, đẳng cấp vô cùng nghiêm ngặt.

Tộc nhân bình thường chỉ có thể đứng xa ngoài trăm bước cách viện lạc của đại thủ lĩnh Xi Vưu, không dám lại gần.

Chỉ có những thân tín của Xi Vưu mới vội vã tiến vào viện lạc để xem xét tình hình.

"Đại thủ lĩnh!

Vì sao ngài lại nổi trận lôi đình!" Vu Đại là người đầu tiên chạy đến trước mặt Xi Vưu, hỏi.

Tuy rằng trong Bàn Cổ Điện, bọn họ là huynh đệ cùng nhau tu luyện, nhưng nay đã chuyển thế thành Nhân tộc, liền không còn nhắc đến chuyện Tổ Vu, Đại Vu nữa.

Tám mươi mốt vị Đại Vu dựa vào thực lực của mình để xếp hạng, đều là thủ lĩnh của bộ lạc Cửu Lê và các bộ lạc thuộc hạ.

Xi Vưu là đại thủ lĩnh của liên minh các bộ lạc này.

"Lão Thập Bát chết rồi!" Xi Vưu nén giận trong lòng, trầm giọng nói.

"Sao có thể?!" Vu Đại khó tin, "Thập Bát đệ mang theo tin tức truyền về mấy ngày trước, nói đã triệt để đánh tan thế lực phản kháng, không bao lâu nữa sẽ hoàn toàn khống chế khu vực phía nam, trở thành cửa ngõ để chúng ta tiến công Trung Thổ Ngũ Châu!

Sao lại đột nhiên bỏ mạng được!" "A!

Thập Bát ca tuy thực lực không bằng Đại thủ lĩnh và mấy vị ca ca, nhưng theo tin tức của bọn ta, khu vực phía nam không có cao thủ nào có thể uy hiếp được Thập Bát ca.

Rốt cuộc là ai đã hại Thập Bát ca, huynh đệ chúng ta thề không đội trời chung với kẻ đó!" Vu Tứ Thập Cửu gào lên.

Chương 403

"Còn có thể là ai!

Nhất định là tên Hiên Viên kia!

Nhưng chỉ dựa vào hắn thì không thể dễ dàng chém giết lão Thập Bát như vậy, cho dù lão Thập Bát không địch lại, cũng chắc chắn có thể an toàn thoát thân!

Cho nên, khẳng định có tu sĩ của 'Tu Di Sơn' tương trợ!" Xi Vưu hận thù nói.

"Đại thủ lĩnh làm sao biết được..." Vu Đại cẩn thận hỏi, vì biết sự đáng sợ của Tu Di Sơn nhất mạch, nên không muốn đối đầu với họ quá sớm.

"Ta biết chứ, Tiệt Giáo ủng hộ ta đoạt lấy Nhân Hoàng quả vị.

Đa Bảo lão sư đã thu ta làm đồ đệ, chỉ điểm tu luyện, còn bọn ta phụ trách thống nhất Nam Thiệm Bộ Châu, trở thành đại bản doanh để sau này tranh đoạt thiên hạ." Xi Vưu giải thích.

"Cùng lúc đó, Tiệt Giáo cũng không hề nhàn rỗi.

Bạch Trạch, một trong Thập Đại Yêu Thánh của Yêu tộc năm xưa nổi tiếng về mưu lược, sau khi được Thông Thiên giáo chủ thu phục, đã trở thành quân sư của Tiệt Giáo, bày mưu tính kế cho Tiệt Giáo!" "Lần này khi Tiệt Giáo quyết định can thiệp vào cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng, Bạch Trạch đã toàn lực mưu hoạch.

Đệ tử ngoại môn của Tiệt Giáo vốn đã có mặt khắp Đông Thắng Thần Châu, dưới sự mưu hoạch của Bạch Trạch, đã nhanh chóng nắm giữ phần lớn các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu trong bóng tối.

Chỉ có khu vực 'Thoán Thiên Dương' do Tu Di Sơn nhất mạch nắm giữ, có Thần Long Thanh Long tiên tử, Thân Hầu Xích Khao Mã Hầu các loại Thập Nhị Sinh Tiêu thủ hộ thần, cùng với Bì Lô Tiên có động phủ tại bờ Đông Hải và các đệ tử khác đang ngấm ngầm tranh đấu với đệ tử Tiệt Giáo." "Nhưng tổng thể Đông Thắng Thần Châu đã nằm trong tay Tiệt Giáo, đợi đến khi bọn ta toàn diện tranh đoạt vị trí cộng chủ thiên hạ, các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu sẽ là một trợ lực lớn của bọn ta!" "Không chỉ vậy!

Bạch Trạch còn khổ tâm trù mưu, để Hỏa Linh sư tỷ lẻn vào khu vực phía đông của Trung Thổ Ngũ Châu, ngấm ngầm thu con gái của thủ lĩnh bộ lạc Đồng Ngư làm đồ đệ, truyền thụ Thượng Thanh tiên pháp, bí mật nâng đỡ nàng trở thành thủ lĩnh bộ lạc Đồng Ngư, từ đó thống nhất khu vực phía đông của Trung Thổ Ngũ Châu!" "Đồng Ngư thị dưới sự trợ giúp ngầm của các đồng môn Tiệt Giáo, đã nhanh chóng đạt được mục tiêu.

Như vậy, bọn ta nắm giữ Nam Thiệm Bộ Châu, Đông Thắng Thần Châu, cùng với khu vực phía đông và phía nam của Trung Thổ Ngũ Châu.

Giữa các Thánh nhân đã có ước định, vào thời cơ thích hợp, Côn Bằng dưới trướng Nữ Oa nương nương sẽ tìm cách dâng Bắc Câu Lô Châu lên, như vậy thiên hạ cửu châu bọn ta đã chiếm cứ năm châu!" Xi Vưu nói đến đây, ý khí hừng hực: "Hiên Viên chỉ nắm giữ ba khu vực trung, đông, bắc của Trung Thổ Ngũ Châu, chỉ tương đương với ba châu mà thôi!

Căn bản không thể chống lại bọn ta!" "Đại thủ lĩnh!

Nhưng Hiên Viên không phải có sự ủng hộ của Tây Ngưu Hạ Châu sao?

Phải biết rằng Nam Thiệm Bộ Châu mà chúng ta đang nắm giữ

vẫn còn các bộ lạc Nhân tộc gần Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, dưới sự ủng hộ của phi cầm nhất tộc, đang ngoan cố chống cự!

Nếu không, bọn ta đã sớm toàn lực công nhập khu vực phía nam của Trung Thổ Ngũ Châu, đâu thể chỉ để Thập Bát đệ suất lĩnh binh mã đi trước!" "Đông Thắng Thần Châu lại có môn hạ của 'Tu Di Sơn' kiên thủ mấy nơi trọng yếu, hai châu này chúng ta vẫn chưa thể hoàn toàn khống chế.

Nhưng 'Tu Di Sơn' đối với Tây Ngưu Hạ Châu lại nắm giữ mười phần chắc chắn!

Như vậy, thực ra chênh lệch giữa hai bên chúng ta không rõ ràng đến thế!" Vu Đại vô cùng cẩn thận phân tích.

"Lão Đại nói không sai!

Nhưng đã bỏ qua một vấn đề!" Xi Vưu ngực đầy tự tin nói.

"Ồ?

Ta đã bỏ qua vấn đề gì!" Các Đại Vu khác nhao nhao hỏi.

Xi Vưu vung tay, dùng pháp lực hình thành một bản đồ đại khái của thế giới Hồng Hoang, giải thích cho các Đại Vu, rồi đưa tay chỉ vào hai vị trí.

"Tây Ngưu Hạ Châu năm xưa vì mấy trận đại chiến, nên vùng biên giới nối liền với các châu khác đã bị phá hoại nghiêm trọng, chỉ còn lại hai con đường thông với bên ngoài là Tây Côn Luân và Vạn Thọ Sơn!

Tây Côn Luân nằm ở nơi giao nhau giữa Tây Ngưu Hạ Châu, Trung Thổ Ngũ Châu và Bắc Câu Lô Châu.

Vạn Thọ Sơn nằm ở nơi tiếp giáp giữa Tây Ngưu Hạ Châu, Trung Thổ Ngũ Châu và Nam Thiệm Bộ Châu!" "'Tu Di Sơn' nhất mạch có

thể hoàn toàn khống chế Tây Ngưu Hạ Châu, ngoài việc mạnh mẽ bá đạo, địa hình độc đáo cũng góp công không nhỏ.

Tây Vương Mẫu nương nương và Trấn Nguyên đại tiên trấn giữ hai cửa ải Tây Côn Luân và Vạn Thọ Sơn, người ngoài căn bản không thể tiến vào Tây Ngưu Hạ Châu!

Điều này đã cho họ cơ hội xưng bá một phương!

Nhưng thành cũng tại đây, bại cũng tại đây!" "Người ngoài vào không dễ, ra cũng khó khăn!

Tây Côn Luân là đạo trường của Xiển Giáo Thánh nhân Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến lúc đó Nữ Oa nương nương cũng sẽ ra tay tương trợ.

Vạn Thọ Sơn giáp với Nam Thiệm Bộ Châu, 'Nam Phương Giáo' của Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn khi đó cũng sẽ giúp đỡ." "Như vậy, hai cửa ải bị phong tỏa, các bộ lạc Nhân tộc ở Tây Ngưu Hạ Châu căn bản không thể cung cấp bất kỳ sự trợ giúp hữu hiệu nào cho Hiên Viên.

Đợi khi đại thế của bọn ta đã thành, đánh bại Hiên Viên, hoàn toàn nắm giữ Trung Thổ Ngũ Châu, Nam Thiệm Bộ Châu, Đông Thắng Thần Châu, Bắc Câu Lô Châu!

Khi đó, một châu Tây Ngưu Hạ Châu căn bản không thể xoay chuyển tình thế!" Xi Vưu nói xong, các Đại Vu còn lại đều bừng tỉnh đại ngộ!

"Nguyên lai là vậy!" Vu Đại vỗ tay thật mạnh.

"Đáng tiếc, cục diện tốt đẹp như vậy lại bị đệ tử 'Tu Di Sơn' phá hoại!" Xi Vưu nói đến đây không khỏi nghiến răng nghiến lợi.

"Đại thủ lĩnh sao lại nói vậy!" Vu Đại ngạc nhiên.

“Trước đó Đa Bảo lão sư nhận được tin, ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch Ngọc Đỉnh chân nhân và Xích Khao Mã Hầu sư đồ đã ra tay, giúp Hiên Viên đánh bại sư thúc Kim Linh Thánh Mẫu và Hỏa Linh Thánh Mẫu, làm cho thế cục tốt đẹp của Tiệt Giáo ở khu vực phía đông Trung Thổ Ngũ Châu tan thành mây khói!” Xi Vưu phẫn hận nói.

“Càng đáng giận hơn, Đồng Ngư thị lại gả cho Hiên Viên, còn giúp hắn thống nhất khu vực phía đông!

Ban đầu để tránh sớm bại lộ bố cục của Tiệt Giáo ở Trung Thổ Ngũ Châu, nên việc thu phục các bộ lạc Nhân tộc đều do Đồng Ngư thị ra mặt.

Bây giờ nàng ta đứng ra, các bộ lạc Nhân tộc đó liền nhanh chóng quy phục dưới trướng Hiên Viên!” Xi Vưu nói đến đây vô cùng bất đắc dĩ.

“Đồng Ngư thị công khai phản giáo, chẳng lẽ không sợ Thánh nhân nổi giận, mất mạng sao!” một vị Đại Vu không nhịn được gào lên.

“Hỏa Linh Thánh Mẫu chỉ truyền thụ bản lĩnh cho Đồng Ngư thị, để tránh hiềm nghi, nên chưa thu vào môn hạ, ngay cả danh phận sư đồ cũng chưa định.

Vì vậy không thể lấy danh nghĩa phản giáo để tìm nàng ta gây phiền phức!” Đây mới là điều khiến Xi Vưu cảm thấy uất ức nhất.

“Hừ hừ!

Hiên Viên cũng chỉ đến thế mà thôi!” Vu Đại nghe vậy liền cười lạnh liên tục.

“Ồ?” Xi Vưu tò mò nhìn về phía Vu Đại.

“Đại thủ lĩnh!

Hiên Viên tiểu nhi tuy cùng Đại thủ lĩnh là con cưng của khí vận Nhân tộc, tranh đoạt cộng chủ Nhân tộc, Nhân Hoàng quả vị!

Nhưng tranh đoạt thiên hạ mà lại phải dựa vào nữ nhân!" Vu Đại nói đến đây càng cười to hơn.

"Hiên Viên dựa vào vợ là Luy Tổ để thống nhất khu vực phía tây, lại dựa vào Nữ Tiết để thu phục khu vực phía bắc, bây giờ lại dùng thủ đoạn cưới Đồng Ngư thị để đoạt lấy khu vực phía đông.

Trung Thổ Ngũ Châu tuy chiếm được bốn phần, nhưng có đến ba châu là nhờ vào nữ nhân mà có được!

Đối thủ như vậy có gì đáng sợ!" Vu Đại nói xong, các Đại Vu khác cũng nhao nhao chế giễu.

"Ha ha ha!" Xi Vưu nghe vậy, tâm trạng cũng khá hơn một chút.

Một lát sau, Xi Vưu lại nghiêm nghị nói: "Với bản lĩnh của hắn, chắc chắn không phải là đối thủ của lão Thập Bát.

Lão Thập Bát gặp nạn, nhất định là đệ tử 'Tu Di Sơn' lại ra tay tương trợ!

Chương 404

Ta phải truyền tin báo cho Đa Bảo lão sư, mời ngài và các đồng môn Tiệt Giáo ra tay giúp đỡ!" "Được!

Muốn thành đại sự, chỉ bằng thực lực của chúng ta không đủ để so kè với 'Tu Di Sơn', phải mượn sức của Tiệt Giáo mới thành công được!" Vu Đại thấy trên mặt mấy vị Đại Vu có chút không thoải mái, liền không để lộ cảm xúc mà mở lời khuyên nhủ.

Xi Vưu vốn định lấy ổn thỏa làm đầu, nhanh chóng giải quyết các bộ lạc Nhân tộc gần Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, sau khi hoàn toàn nắm giữ Nam Thiệm Bộ Châu rồi mới xâm nhập khu vực phía nam Trung Thổ Ngũ Châu.

Nhưng Vu Thập Bát thuộc về một bộ phận trong tám mươi mốt vị Đại Vu chuyển thế, những người vẫn cố chấp với vinh quang của Vu tộc, vẫn chìm đắm trong thời kỳ Vu tộc xưng bá đại lục Hồng Hoang, trong lòng có phần kháng cự việc mượn sức của Tiệt Giáo.

Cho nên Vu Thập Bát mới tự động xin đi, dẫn binh đến khu vực phía nam làm đội quân tiên phong cho Xi Vưu xâm lược Trung Thổ Ngũ Châu.

Xi Vưu cũng không muốn đả kích sự kiêu ngạo trong lòng một bộ phận Đại Vu như Vu Thập Bát, nên mới đồng ý yêu cầu của hắn.

Thực ra trong lòng Xi Vưu cũng đâu phải không vô cùng bất đắc dĩ, nhưng vì để Vu tộc một lần nữa quật khởi, tái hiện vinh quang năm xưa, thân là một trong số ít Tổ Vu còn sót lại của Vu tộc, Xi Vưu không thể không đè nén sự kiêu ngạo trong lòng, ủy khuất cầu toàn.

"Chuyện ở Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn không thể trì hoãn thêm nữa!

Chúng ta phải ổn định hoàn toàn hậu phương, mới có thể dồn toàn bộ tinh lực vào việc tranh đoạt thiên hạ với Hiên Viên!" Xi Vưu hạ quyết tâm, "Phượng Hoàng nhất tộc trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, tuy không thể tham dự tranh đấu Hồng Hoang, nhưng các tộc phi cầm ở Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn do Chu Tước dẫn đầu lại ngấm ngầm ủng hộ các bộ lạc Nhân tộc xung quanh!" "Với thân phận của ta, không tiện tự mình ra tay.

Vu Đại!

Ngươi suất lĩnh mấy vị huynh đệ đắc lực, đến Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, nhanh chóng thu phục những bộ lạc đó!" Xi Vưu cẩn thận dặn dò, "Vu Đại tính cách trầm ổn, hành sự cẩn thận.

Chuyện này tuy cấp bách, nhưng cố gắng đừng kết thù với Chu Tước và các tộc phi cầm khác!

Tránh để bọn chúng quay sang giúp đỡ Hiên Viên!" "Đại thủ lĩnh yên tâm, ta tự biết xử lý chuyện này!" Vu Đại vẻ mặt thận trọng nhận lệnh.

"Cùng lúc đó, ta cũng sẽ đích thân dẫn binh đến Trung Thổ Ngũ Châu tranh đoạt quyền khống chế khu vực phía nam, bất kể thế nào cũng không thể để nỗ lực của lão Thập Bát đổ sông đổ bể!" Xi Vưu thái độ kiên quyết nói.

"Việc không nên chậm trễ, chúng ta lập tức xuất phát!" Vu Đại nói xong liền chọn mười một vị huynh đệ từ trong số các thủ lĩnh Đại Vu, lập tức dẫn một đội tinh nhuệ hướng về Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn.

Xi Vưu cũng không chút do dự, dẫn đại đội nhân mã vội vã chạy đến khu vực phía nam của Trung Thổ Ngũ Châu.

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Trước tiên nói về Vu Đại và các thủ lĩnh Đại Vu khác, tổng cộng

mười hai vị không mất bao lâu đã đến gần Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn.

"Đại huynh, phía trước không xa chính là bộ lạc Chu Tước, là thủ lĩnh của các bộ lạc Nhân tộc gần đây, cũng là bộ lạc có thực lực mạnh nhất.

Bọn họ lấy Chu Tước làm đồ đằng, tộc nhân thực lực không tầm thường, chúng ta nên làm thế nào?

Cưỡng công đoạt lấy sao?" Vu Bát ghé sát bên tai Vu Đại thấp giọng hỏi.

"Theo ta thấy, bộ lạc Chu Tước những năm gần đây đối với Cửu Lê bộ lạc của chúng ta có nhiều điều bất kính.

Chúng ta không ngại tung ra đòn sấm sét, kẻ mạnh làm vua, trực tiếp đánh cho chúng phục thì thôi!

Như vậy mới có thể nhanh chóng thu phục những bộ lạc này!" Vu Thập Nhị tính tình bạo ngược, cực kỳ hiếu chiến, lúc này đang xoa tay nắn ngón.

"Nhân tộc của bộ lạc Chu Tước không đáng ngại, điều ta lo lắng là đồ đằng linh thú Chu Tước!

Tuy sau Long Hán đại kiếp đã cùng Phượng Hoàng nhất tộc quy ẩn, nhưng phải biết rằng năm xưa khi Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc xưng bá Hồng Hoang, Chu Tước tộc trưởng là trợ thủ đắc lực của Nguyên Phượng, cũng là một kẻ hung uy hiển hách!" Vu Nhị ít nói, nhưng hễ mở miệng đều rất chắc chắn.

"Không sai!

Đại thủ lĩnh có lệnh, cố gắng không kết oán với phi cầm tộc ở Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn, để tránh sinh thêm chuyện không hay, chúng ta cứ lễ trước binh sau đi!" Vu Đại quyết định, "Nếu lần này

chúng còn không biết điều, chúng ta chỉ có thể dùng vũ lực!

Nguyên Phượng bị lời thề ràng buộc không thể ra tay, Chu Tước tộc trưởng tuy chúng ta có lòng kiêng kỵ, nhưng cũng không hề sợ hãi!" Sau khi quyết định, Vu Đại liền dẫn các huynh đệ thẳng tiến đến "bộ lạc Chu Tước".

Một lát sau, Vu Đại và những người khác đã đến ngoài "bộ lạc Chu Tước".

Hai dũng sĩ Nhân tộc đang tuần tra, dưới sự nhắc nhở của linh thú phi cầm đồng bạn, đã sớm phát hiện ra đám người Vu Đại khí thế hung hăng, và đã sớm kích hoạt các biện pháp phòng ngự.

Chỉ thấy vòng ngoài của "bộ lạc Chu Tước", một vòng cây thân đỏ thẫm, thẳng tắp cao lớn toàn bộ đều bùng lên ngọn lửa hừng hực, tạo thành một rào cản tự nhiên mạnh mẽ, bảo vệ "bộ lạc Chu Tước" bên trong.

"Kẻ nào đến?" Dũng sĩ canh gác lớn tiếng chất vấn.

"Ta là thủ lĩnh Cửu Lê bộ lạc Vu Đại, phụng mệnh Đại thủ lĩnh Xi Vưu đến đây, xin mời thủ lĩnh bộ lạc Chu Tước ra gặp mặt!" Vu Đại lớn tiếng nói.

"Ha ha ha!

Vu Đại?

Tên ở đâu ra, chưa từng nghe nói!

Muốn gặp thủ lĩnh, trước tiên qua ải của tiểu gia ta đã!" Đột nhiên, từ phía chân trời truyền đến một tiếng hét chói tai kiêu ngạo bá đạo.

Tiếng nói chưa dứt, ánh sáng lóe lên, một bóng người đã đáp xuống trước mặt Vu Đại.

Vu Đại và những người khác nghe vậy trong lòng đều tức giận, ngẩng mắt nhìn lên, chỉ thấy một con Kim Sí Đại Bằng Điêu từ Nam Hải trong nháy mắt bay đến, sau khi đáp xuống đất, hóa thành một đạo nhân trẻ tuổi mặc đạo bào hai màu vàng đen, mặt mày gầy gò, âm hiểm.

Phía sau hắn có hai luồng hào quang lóe lên, một vị là đạo nhân mặc đạo bào ngũ sắc, dung mạo anh tuấn, thân hình thẳng tắp.

Vị cuối cùng mặc đạo bào màu trắng ngà, thần sắc bình tĩnh, một tay cầm trượng tre màu tím, một tay nâng Tịnh Lưu Ly Ngọc Tịnh Bình, trong bình cắm một cành "Dương Liễu Chi".

Vu Đại thấy vậy, đồng tử hơi co lại, y không nhận ra hai vị đạo sĩ trẻ tuổi mặc đạo bào vàng đen và đạo bào ngũ sắc, nhưng lại nhận ra người cuối cùng, lạnh lùng nói: "Từ Hàng đạo nhân, vốn nghe Tu Di Sơn nhất mạch lễ số chu toàn, cớ sao lại dung túng đệ tử kiêu ngạo như vậy?" Vu Đại đang nói, Từ Hàng đạo nhân đã đến nơi, nhẹ nhàng cười nói: "Vu Đại đạo hữu hiểu lầm rồi, hai vị này là sư đệ của bần đạo, Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ!

Hai vị sư đệ lần đầu rời Tu Di Sơn ra ngoài du lịch, nếu có điều gì thất lễ, xin các vị đạo hữu Vu Đại lượng thứ!" "Khổng Tuyên!

Kim Bằng!" Vu Đại nghe vậy trong lòng ngạc nhiên, cùng các Đại Vu khác ngầm trao đổi ánh mắt.

Bọn họ đối với đệ tử của Tu Di Sơn nhất mạch biết rất rõ, Đa Bảo đạo nhân đã cho một phần tư liệu rất chi tiết, nhưng lại chưa từng nghe qua hai danh hiệu Khổng Tuyên và Kim Bằng.

Chẳng lẽ là đệ tử mới thu của Ba Tiêu thiên tôn?

Nhưng nhìn khí tức của Khổng Tuyên và Kim Bằng hùng vĩ như vực sâu biển rộng, không kém Từ Hàng đạo nhân bao nhiêu, không

nên là hạng người vô danh chứ...

"Này!

Vu Đại, đừng có nháy mắt ra hiệu nữa, cũng không cần khổ sở suy nghĩ làm gì.

Khi huynh đệ bọn ta ra đời, Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc các ngươi vẫn chỉ là một đoàn tinh huyết trong 'Bàn Cổ Điện', còn chưa hóa hình nữa là.

Huống chi là đám Đại Vu các ngươi sinh ra sau Vu Yêu đại kiếp, làm sao có thể biết được lai lịch của ta!" Ánh mắt Kim Bằng lóe lên vẻ hung ác, cười lạnh liên tục.

Khi Kim Bằng ra đời, mẫu thân Nguyên Hoàng của hắn bị Ma Tổ La Hầu dùng "Thí Thần Thương" đánh chết, trong bụng mẹ đã bị sát lục chi khí ảnh hưởng, tâm tính hung ác.

Tuy Ba Tiêu đạo nhân đã tìm cách hóa giải hung lệ chi khí cho hắn, Nguyên Phượng cũng ban cho Ngô Đồng Thụ, "Âm Dương Nhị Khí Bình" để hoàn thiện căn cơ, tiêu trừ ảnh hưởng.

Bây giờ Kim Bằng tuy không phải là hung thần ác sát lạm sát người vô tội, bạo ngược vô độ, nhưng vẫn có tính cách tâm ngoan thủ lạt, sát phạt quả quyết.

"Tốt!

Tốt!

Chương 405

Tốt!" Vu Đại tuy trầm ổn, nhưng nghe lời của Kim Bằng, lửa giận trong lòng cũng khó mà kiềm chế.

Bọn họ không biết rằng Kim Bằng nói là sự thật.

Năm xưa trong trận đại chiến cuối cùng của Long Hán đại kiếp, Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc trúng kế của Ma Tổ La Hầu, Nguyên Hoàng trước khi chết đã dốc hết sức lực cuối cùng, từ bỏ cơ hội niết bàn trọng sinh, đẻ ra hai hậu đại là Khổng Tuyên và Kim Bằng.

Do đó, xét về thời gian ra đời, Khổng Tuyên và Kim Bằng quả thực sớm hơn Thập Nhị Tổ Vu rất nhiều.

Chỉ là Khổng Tuyên và Kim Bằng vì tiên thiên bị tổn thương, được Ba Tiêu thiên tôn dùng vô số thiên tài địa bảo trong Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" nuôi dưỡng, trải qua ức vạn năm vô số thời gian mới bù đắp được căn cơ bị tổn thương, gần đây mới thành công hóa hình xuất thế!

Nhưng dù vậy, nhờ vào huyết mạch Phượng Hoàng đỉnh cấp và sự bồi dưỡng mạnh mẽ của Ba Tiêu thiên tôn, Khổng Tuyên và Kim Bằng hiện tại đã có thực lực Đại La Kim Tiên khủng bố.

Vu Đại và những người khác không hiểu rõ nguyên do, chỉ cảm thấy tên tiểu tử kiêu ngạo không tên tuổi trước mắt đang cố ý dùng lời nói sỉ nhục Thập Nhị Tổ Vu.

Tuy ngại thân phận không thể biện bác với Kim Bằng, nhưng chuẩn bị dùng thực lực để phân cao thấp, quyết không chịu bỏ qua!

"Hừ hừ!

Nếu Kim Bằng đạo hữu lợi hại như vậy, vậy ta xin lĩnh giáo một

chút!" Vu Đại cố nén lửa giận trong lòng, nghiến răng nghiến lợi, hai tay cầm cự phủ hướng về Kim Bằng yêu chiến.

"Đại huynh!

Giết gà sao phải dùng dao mổ trâu, một con súc sinh lông lá nhỏ bé này căn bản không cần đại huynh tự mình ra tay, xem tiểu đệ đuổi nó đi!" Vu Thập Nhị hiếu chiến trực tiếp nhảy ra, song chùy trong tay dùng sức đập mạnh vào nhau, tiếng nổ long trời lở đất.

"Đại huynh, cứ để lão Thập Nhị đi thử sâu cạn của Kim Bằng trước!" Vu Nhị cũng thấp giọng đề nghị.

"Được!" Vu Đại nghe vậy gật đầu, thu lại cự phủ trong tay, đồng ý cho Vu Thập Nhị xuất chiến.

"Đánh nhau à!

Đúng ý ta!

Ta đến đây chính là để cho các ngươi biết sự lợi hại của ta!" Kim Bằng hai tay vung lên, một cây Phương Thiên Họa Kích màu vàng đỏ do thân cây Ngô Đồng Thần thụ biến ảo thành xuất hiện trong tay, hắn cười quái dị một tiếng, "Nhưng các ngươi phải chuẩn bị cho kỹ, động thủ với ta, chỉ có chết chứ không có bị thương!" "Ha ha ha!" Vu Thập Nhị nghe vậy bị Kim Bằng chọc tức đến cười ha hả, "Tốt!

Tốt!

Tốt!

Súc sinh lông lá, sống không kiên nhẫn rồi sao, để Vu Thập Nhị gia gia đây kết liễu cái mạng nhỏ của ngươi!" Vu Thập Nhị nói xong, thân thể lắc một cái, hiện ra thân hình Đại Vu, cao trăm trượng, cơ bắp cuồn cuộn, đầu mọc một cặp sừng nanh dữ tợn, sau lưng lại mọc ra một đôi cánh tay khổng lồ, hai tay mỗi bên nắm một con rắn khổng lồ, song chùy như hai ngọn núi lớn đập về phía Kim Bằng.

“Hắc hắc!

Hai con giun dài, vừa hay cho ta giải thèm!” Kim Bằng thấy vậy hai mắt kim quang bạo xạ, mừng rỡ như điên.

Kim Sí Đại Bằng Điêu trời sinh ăn rồng, nhưng các Thần Long đấu sĩ trong “Hóa Long Trì” trên Tu Di Sơn đều là đồng môn, Kim Bằng không thể động vào.

Tây Hải Long tộc là minh hữu trung thành của Tu Di Sơn, Ba Tiêu thiên tôn cũng không cho phép Kim Bằng làm càn.

Cho nên Kim Sí Đại Bằng Điêu từ trước đến nay đều không có cơ hội nuốt Thần Long, hôm nay thấy hai cánh tay sau lưng Vu Thập Nhị cầm hai con rắn khổng lồ, lập tức khơi dậy con sâu thèm ăn trong bụng.

Tuy rắn khổng lồ không bằng Thần Long, nhưng có còn hơn không!

Chỉ thấy Kim Bằng hai chân giẫm một cái, kim quang lóe lên, bóng dáng của hắn đã xuất hiện sau lưng Vu Thập Nhị.

“Ầm!” Phương Thiên Họa Kích đập về phía sau gáy Vu Thập Nhị, miệng há to, một luồng cuồng phong hình thành, cuốn về phía hai con rắn khổng lồ trong tay của đôi cánh tay sau lưng Vu Thập Nhị.

“Keng!” Vu Thập Nhị thân là Đại Vu, thiên phú chiến đấu cao cường, cảm giác sau lưng có ác phong ập đến, căn bản không cần quay đầu, song chùy phản thủ một kích, cùng Phương Thiên Họa Kích của Kim Bằng đập vào nhau.

Vu Thập Nhị có thân hình Đại Vu, Kim Bằng có huyết mạch Phượng Hoàng, nhục thân cũng cường hãn như nhau.

Vô số tia lửa điện bay ra, sức mạnh hai người lại ngang nhau!

“Lôi!” Vu Thập Nhị trong miệng khẽ quát một tiếng, trên song chùy lập tức tỏa ra vô tận lôi quang.

Hóa ra Vu Thập Nhị nắm giữ Lôi Đình pháp tắc, khi sức mạnh không chiếm ưu thế, lập tức dùng pháp tắc chi lực công kích!

Kim Bằng thấy vậy cũng không hề mơ hồ, vận chuyển Âm Dương pháp tắc đã khổ tu nhiều năm, miệng há ra, một luồng Âm Dương nhị khí phun ra, trực tiếp hình thành một đồ án Âm Dương thái cực trên không trung, giống như một tấm lưới lớn bao phủ toàn bộ lôi quang vào trong đồ án Âm Dương thái cực.

Âm Dương nhị khí lưu chuyển không ngừng, trong nháy mắt đã phân giải, hấp thu lực lượng của Lôi Đình pháp tắc cuồng bạo tứ ngược...

Thân hình Đại Vu của Vu Thập Nhị khó mà áp chế được Kim Bằng, Lôi chi pháp tắc mà hắn lấy làm tự hào lại bị “Âm Dương Nhị Khí Bình” của Kim Bằng dễ dàng hóa giải, trong lòng vừa tức giận vừa bất lực.

Kim Bằng lại được thế không tha người.

Âm Dương nhị khí hóa thành hai màu đen trắng nuốt chửng sức mạnh sấm sét cuồn cuộn, còn trực tiếp hiện ra chân thân.

Phương Thiên Họa Kích dưới sự thúc đẩy của pháp lực càng thêm sắc bén, cùng song thủ chùy của Vu Thập Nhị đánh nhau chan chát không dứt.

Chân thân Kim Sí Đại Bằng Điểu hai cánh liên tục vỗ, từng luồng cuồng phong đột nhiên xuất hiện, cuốn lấy hai con rắn khổng lồ trong tay đôi cánh tay sau lưng Vu Thập Nhị, không ngừng xé rách.

“Tê!” “Tê!”...

Hai con rắn khổng lồ sau lưng Vu Thập Nhị cũng không phải vật

trang trí, bản thân thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ.

Chỉ thấy hai con rắn khổng lồ há to miệng, trong miệng rắn lại phun ra hai cột lửa như dung nham, cùng với lôi xà tỏa ra từ hai cánh tay khổng lồ uốn lượn, va chạm điên cuồng vào hai luồng cuồng phong.

Lôi hỏa giao nhau, tương trợ lẫn nhau, sức sát thương lập tức tăng lên gấp mấy lần, mấy chục lần.

Hai luồng cuồng phong lập tức bị cột lửa lôi xà đánh cho lung lay.

"Hú!" Kim Sí Đại Bằng Điểu thấy vậy ngẩng đầu phát ra một tiếng kêu dài.

"Lệ!" Lại một luồng cuồng phong sắc bén hơn từ miệng Kim Sí Đại Bằng Điểu phun ra, tham gia vào chiến đoàn, ba luồng cuồng phong chống lại cột lửa lôi xà vẫn có vẻ hơi vất vả.

"Sát!" Một đôi móng vuốt sắc bén của Kim Sí Đại Bằng Điểu tỏa ra duệ kim chi khí, đột nhiên tóm lấy thất thốn của hai con lôi xà.

"Rắc!" "Rắc!" Hai con lôi xà bị móng vuốt sắc bén bất ngờ tấn công, trong khoảnh khắc bị khống chế yếu hại, khó mà phản kháng.

"Hô!" "Hô!" Không có lôi xà tương trợ, cột lửa dưới sự công kích của ba luồng cuồng phong lại lần nữa lung lay sắp đổ.

Kể ra thì dài, nhưng thực ra cũng chỉ trong nháy mắt.

Lúc này, "Âm Dương Nhị Khí Bình" đã hoàn toàn hóa giải Lôi chi pháp tắc mà Vu Thập Nhị phát ra.

Âm Dương nhị khí cuồn cuộn tấn công về phía bản thể của Vu Thập Nhị, mục tiêu đầu tiên chính là lôi xà và cột lửa.

"Xèo!" "Xèo!"...

Sau một trận tiếng nổ nhẹ nhưng hơi chói tai, hai con lôi xà bị Kim

Sí Đại Bằng Điểu nắm chặt thất thốn không hề có sức phản kháng, dưới sự xé rách của Âm Dương nhị khí hóa thành lôi quang tan tác.

Lửa không có chỗ dựa cũng trong khoảnh khắc tiếp theo bị cuồng phong, móng vuốt sắc bén, Âm Dương nhị khí hóa thành hư vô.

Kim Sí Đại Bằng Điểu thừa thắng truy kích, Vu Thập Nhị ngoan cường chống cự.

Chương 406

Nhưng uy lực của "Âm Dương Nhị Khí Bình" thực sự quá lớn, Vu Thập Nhị cần phải phân ra rất nhiều tinh lực để đối phó.

Kim Sí Đại Bằng Điểu chớp lấy cơ hội, một đôi móng vuốt sắc bén chính xác không sai lệch tóm lấy hai con rắn khổng lồ trong tay đôi cánh tay sau lưng Vu Thập Nhị.

"Phanh!" "Phanh!" Vu Thập Nhị không kịp phản ứng, hai con rắn khổng lồ sau lưng đã bị miệng sắc bén của Kim Sí Đại Bằng Điểu mổ ăn, nuốt vào bụng.

"A!" Hai con rắn đó cùng Vu Thập Nhị là một thể, trong khoảnh khắc hắn liền bị trọng thương.

"Kim Bằng vô sỉ, dũng sĩ tranh đấu, mỗi người dựa vào bản lĩnh, dựa vào uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo thì có bản lĩnh gì!" Vu Thập Nhất thấy tình thế của Vu Thập Nhị không ổn, cũng không còn quan tâm nhiều, gầm lớn một tiếng, xông lên, muốn giúp Vu Thập Nhị song chiến Kim Sí Đại Bằng Điểu.

"Hừ!

Muốn ỷ đông hiếp yếu huynh đệ của ta, cũng không hỏi xem ta Khổng Tuyên có đồng ý hay không!" Khổng Tuyên thấy vậy lạnh lùng hừ một tiếng, vung cây trường thương màu vàng đỏ trong tay, chuẩn bị động thủ.

"Huynh trưởng khoan động thủ, chỉ là hai tên Đại Vu, tiểu đệ ta ứng phó được!" Kim Bằng cười cuồng ngạo.

Khổng Tuyên biết huynh đệ Kim Bằng của mình, tâm cao khí ngạo, tranh cường háo thắng, chỉ có thể dừng thân pháp, "Ngũ Sắc

Thần Quang" sau lưng ẩn mà không phát, tùy thời chuẩn bị ra tay tương trợ.

"Cuồng vọng!" Vu Thập Nhất trong lòng thầm mắng, hắn kế thừa huyết mạch pháp tắc chi lực của Điện chi Tổ Vu Hấp Tư, đối với Điện chi pháp tắc khống chế đã đến mức xuất thần nhập hóa.

Quan trọng hơn, Lôi chi pháp tắc và Điện chi pháp tắc phối hợp, lôi điện giao nhau, uy lực càng mạnh!

Vu Thập Nhất chuẩn bị đánh cho Kim Sí Đại Bằng Điểu một đòn bất ngờ, trên "Điện Quang Kích" trong tay điện quang lẹt xẹt, trong nháy mắt vô số điểm sáng quấn quanh toàn thân Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Điện quang giáng xuống, toàn thân Kim Sí Đại Bằng Điểu một trận tê dại, công kích tiếp theo đối với Vu Thập Nhị lập tức dừng lại.

Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị huynh đệ hai người liền hội tụ lại một chỗ, "Điện Quang Kích" và "Song Thủ Chùy" lôi điện chi lực tương ứng, sấm sét tứ tán, điện quang lóe lên, trong nháy mắt bao phủ Kim Sí Đại Bằng Điểu trong một quả cầu lôi điện.

Kim Sí Đại Bằng Điểu không những không tỏ ra hoảng sợ, ngược lại càng thêm ngông cuồng cười lớn: "Ha ha ha!

Đến hay lắm!" Chỉ thấy trong hai mắt Kim Sí Đại Bằng Điểu quang mang lóe lên, một mắt hiện màu trắng, một mắt hiện màu đen, Âm Dương nhị khí trên người lóe lên, những tia điện quang lẹt xẹt liền bị xua tan.

Ngay sau đó, Kim Sí Đại Bằng Điểu đột nhiên hai cánh vỗ mạnh, từng luồng gió lốc màu xanh lướt qua, thân ảnh Kim Sí Đại Bằng Điểu biến ảo ra từng đạo hư ảnh màu vàng đen, lại dựa vào tốc độ mà né tránh toàn bộ sấm sét điện giật đang lao tới, không một tia sấm,

không một tia chớp nào có thể rơi xuống người hắn.

Kim Sí Đại Bằng Điểu không chỉ tốc độ bay nhanh, thân hình linh hoạt, Phương Thiên Họa Kích trong tay vung ra vô số tia lửa, không những không hề tỏ ra yếu thế dưới sự liên thủ của Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị, ngược lại còn làm cho Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị tức đến la hét om sòm, lửa giận bốc cao ba trượng.

"Thật là ngang ngược!

Để ta lĩnh giáo tốc độ của ngươi!" Vu Thập kế thừa huyết mạch của Phong chi Tổ Vu Thiên Ngô, nắm giữ Phong chi pháp tắc chi lực, cũng sở trường về tốc độ, thấy hai huynh đệ bị Kim Sí Đại Bằng Điểu trêu đùa, lập tức tức giận không chịu nổi, gầm lớn một tiếng lao vào chiến đoàn.

"Đến hay lắm!" Kim Sí Đại Bằng Điểu càng đánh càng hăng, không hề sợ hãi, ngược lại càng thêm hưng phấn.

"Vút!" "Vút!" Vu Thập hiện ra Đại Vu chân thân, toàn lực thi triển Phong chi pháp tắc chi lực, cũng hóa thân thành từng đạo hư ảnh, bám sát sau lưng Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Trong tay Vu Thập tuy không có vu bảo uy lực cường đại, nhưng tốc độ của hắn quả thực không thua kém Kim Sí Đại Bằng Điểu, thậm chí thân hình hắn còn linh hoạt hơn Kim Sí Đại Bằng Điểu một chút!

Có hắn gia nhập, Kim Sí Đại Bằng Điểu liền không thể dễ dàng di chuyển dưới sự liên thủ của Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị như lúc trước.

Một chọi ba, Kim Sí Đại Bằng Điểu dần dần rơi vào thế hạ phong.

Dưới sự quấy nhiễu của Vu Thập, Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị cuối cùng cũng có thể chính diện giao thủ với Kim Sí Đại Bằng Điểu.

"Điện Quang Kích" của Vu Thập Nhất và "Song Thủ Chùy" của Vu Thập Nhị phát động công kích hung mãnh, áp chế "Phương Thiên Họa Kích" của Kim Sí Đại Bằng Điểu.

Nhưng Kim Sí Đại Bằng Điểu có "Âm Dương Nhị Khí Bình" hộ thân, xung quanh thân thể một luồng Âm Dương nhị khí huyền diệu lưu chuyển bất định, căn bản không sợ công kích của Lôi chi pháp tắc, Điện chi pháp tắc và Phong chi pháp tắc.

Khi Kim Sí Đại Bằng Điểu đang chìm đắm trong cuộc chiến sảng khoái tột độ, Khổng Tuyên và Từ Hàng đạo nhân đang chăm chú quan sát tình hình chiến đấu của Kim Sí Đại Bằng Điểu, thì Vu Đại lại không muốn tiếp tục đợi nữa, ánh mắt y cùng mấy vị Đại Vu khác trao đổi một phen, liền chuẩn bị phát động một đòn chí mạng đối với Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu!

"Hét!" Đột nhiên, Kim Sí Đại Bằng Điểu đang trong trận chiến ác liệt phát ra một tiếng gầm giận dữ kinh thiên, trong khoảnh khắc trên Phương Thiên Họa Kích liên tục xuất hiện các loại dị tượng.

Đầu tiên, đầu Phương Thiên Họa Kích phun ra ba cột lửa do Nam Minh Ly Hỏa tạo thành, trong nháy mắt hóa thành biển lửa vàng đỏ bao phủ lấy Vu Thập Nhị.

Tinh thông Hỏa hệ pháp tắc, Vu Thập Nhị lập tức cảm thấy nóng bức không chịu nổi, con rắn lửa trong tay sau lưng dốc toàn lực phun lửa, nhưng mơ hồ khó địch lại sự thiêu đốt của Nam Minh Ly Hỏa.

Vu Thập Nhị lòng đầy bất cam, chỉ có thể trợn mắt giận dữ, sức mạnh sấm sét ngưng tụ trên hai sừng, cùng với vô số sức mạnh sấm sét từ song thủ chùy hội tụ lại, va chạm kịch liệt với Nam Minh Ly Hỏa, phát ra từng trận tiếng nổ kinh thiên động địa, mãi không dứt.

Cùng lúc đó, trên thân Phương Thiên Họa Kích, vô số hỏa điểu bay lượn ra, đông nghịt bao vây lấy Vu Thập Nhất.

Mỗi con hỏa điểu hai cánh sắc như dao, hai móng nhọn như câu, mỏ bén ngót, khiến Vu Thập Nhất nhất thời tay chân luống cuống.

Vu Thập Nhất thấy vậy gầm lên liên tục, trong cơn đại nộ, bèn hiện ra Đại Vu chân thân, sau lưng hiện ra chín cái đuôi kim châm dữ tợn quấn quanh điện quang.

"Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

Chín cái đuôi kim châm điện quang xuất quỷ nhập thần, cùng với Điện Quang Kích và vô số hỏa điểu đánh nhau không phân thắng bại!

Dị tượng của Phương Thiên Họa Kích không chỉ có thế, sau khi phát ra biển lửa Nam Minh Ly Hỏa và vô số hỏa điểu, bản thể Phương Thiên Họa Kích liên tục rung động, biến ảo ra từng đạo tàn ảnh, vô số Phương Thiên Họa Kích bắn ra tứ phía, khiến Vu Thập đang phi độn cực nhanh cũng không có chỗ nào để trốn, lập tức trở nên vô cùng chật vật.

Vu Đại thấy Vu Thập, Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị, tổng cộng ba vị Đại Vu liên thủ, tập hợp sức mạnh công kích cường đại của ba đại pháp tắc Lôi, Điện, Hỏa, cùng với Phong chi pháp tắc tốc độ cực nhanh, liên thủ đối phó Kim Bằng mà vẫn khó chiếm được lợi thế, dần dần rơi vào thế hạ phong, liền biết rằng dù có cử thêm người lên giúp cũng vô ích.

Cũng không cần Vu Đại phải nhìn ra, Khổng Tuyên đang đứng khoanh tay một bên, sắc mặt lạnh lùng, khí chất trầm ổn, khí tức của hắn còn hùng hậu hơn Kim Bằng, cảm giác uy hiếp mơ hồ mà hắn mang lại cũng nghiêm trọng hơn.

Càng không cần phải nói đến Từ Hàng đạo nhân đã sớm thành danh, tuy vẻ ngoài trông như mây trôi gió thoảng, nhưng Vu Đại không dám có nửa phần coi thường và lơ là đối với y, phần lớn tinh lực đều dùng để đề phòng Từ Hàng đạo nhân đột nhiên động thủ.

“Huynh đệ!

Sự việc đến nước này cũng không thể quan tâm nhiều nữa, chúng ta cùng lên!

Nếu không sẽ phá hỏng đại sự mà chúng ta đã trù tính nhiều năm!” Vu Đại truyền âm cho những người còn lại.

“Đại ca, chẳng lẽ ý của ngài là...” Vu Nhị nghe vậy sắc mặt biến đổi, ngữ khí có chút ngưng trọng, “Đại ca, sát thủ giản đó là để dành cho lúc thủ lĩnh Xi Vưu đại chiến với Hiên Viên để đánh bất ngờ!

Bây giờ dùng có phải là hơi lãng phí không?” “Hả đại ca!

Ngài cũng quá coi trọng bọn chúng rồi!

Chỉ có ba người, thực lực của chúng ta còn mạnh hơn lão Thập, chỉ cần chúng ta nghiêm túc một chút là có thể khiến chúng chết tại chỗ, cần gì phải dùng đến sát thủ giản?” Vu Lục không phục nói.

“Đúng vậy!

Lục ca nói đúng, không cần đại ca và nhị ca ra tay, mấy huynh đệ chúng ta sẽ cho chúng thấy sự lợi hại của Đại Vu chúng ta!” Vu Bát nói xong liền chuẩn bị động thủ.

Vu Đại lại có mấy phần cẩn thận, trong lòng khẽ lắc đầu, cẩn thận truyền âm: “Các vị huynh đệ, sư tử vồ thỏ cũng phải dốc toàn lực, huống chi đệ tử môn nhân của Tu Di Sơn nhất mạch xưa nay thực lực cường đại, chúng ta không thể lơ là!

Không động thủ thì thôi, một khi động thủ phải dùng thế sấm sét nhanh chóng chém giết chúng, không thể để lại bất kỳ hậu hoạn nào!” “Tuy Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điêu chúng ta trước đây chưa từng nghe danh, nhưng cũng có thể thấy, thực lực không phải hạng tầm thường!

Huống chi Từ Hàng đạo nhân kia là người nổi bật trong số nhị đại đệ tử của Tu Di Sơn nhất mạch, đã trú thủ trong Địa Ngục Minh Phủ nhiều năm, nghe các Đại Vu trong Địa Phủ nói thực lực của y sâu không lường được, chúng ta tuyệt đối không thể xem thường!" Vu Đại nói với giọng điệu thấm thía.

"Trận này phải tốc chiến tốc thắng, không thể cho chúng thời gian triệu tập đồng môn giúp đỡ!

Nếu không, các đệ tử khác của Tu Di Sơn đến, chúng ta sẽ rơi vào tình thế bất lợi!" Vu Nhị cũng liên tục gật đầu đồng ý, đề nghị.

"Nếu chúng ta chia nhau động thủ, tuy cũng có thể giết được chúng, nhưng khó tránh khỏi việc chúng sẽ truyền tin ra ngoài trước khi chết!

Chương 407

Huống chi vạn nhất bị chúng chạy thoát hoặc phản kích trước khi chết gây ra thương vong cho chúng ta thì càng không đáng!" Vu Đại ý đã quyết, tiếp tục truyền âm khuyên các huynh đệ.

"Chúng ta thi triển sát thủ giản, nhanh chóng giết chết ba người, thần không biết quỷ không hay!

Nay đại kiếp đã đến, cộng thêm chúng ta lại có 'Bàn Cổ Điện' che đậy thiên cơ, Tu Di Sơn nhất mạch dù có thể cảm ứng được cái chết của họ, cũng khó mà suy ra được nguyên nhân tử vong chi tiết!

Sát thủ giản của chúng ta cũng sẽ không vì thế mà bại lộ!" Vu Đại ngữ khí lạnh lẽo, hiển nhiên sát tâm đã định.

Các thủ lĩnh Đại Vu khác nghe lời của Vu Đại, cuối cùng cũng nhao nhao đồng ý đề nghị của y.

"Được!

Vậy nghe theo đại ca, cái sát thủ giản này vốn không chuẩn bị dùng sớm như vậy, nhưng ai bảo chúng tìm chết, vậy thì không thể trách chúng ta được!" "Không sai!

Để chúng chó bắt chuột lo chuyện bao đồng, hôm nay cho chúng bỏ mạng tại đây!" "Được!

Nghe theo đại ca!

Vì đại nghiệp ngàn thu của Vu tộc chúng ta!

Lấy mạng ba người này tế cờ!" Vu Tam lúc này trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn...

Các Vu nhân còn lại nghe vậy nhao nhao lên tiếng cổ vũ, lần lượt

lớn tiếng đòi chém giết Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điêu.

Mười hai Vu nhân truyền âm trao đổi chỉ trong chớp mắt đã thương lượng xong.

Từ Hàng đạo nhân dẫn theo hai vị sư đệ Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu đi lại trong Hồng Hoang, tự nhiên cẩn thận.

Tuy không nghe được cuộc truyền âm giữa các Vu Đại, nhưng lại có thể từ thần tình, động tác của bọn họ cảm nhận được một tia dị thường.

Trong chớp mắt, linh giác của Từ Hàng đạo nhân mơ hồ cảm nhận được chút nguy cơ, trong lòng một trận bồn chồn, vội vàng truyền âm cho Khổng Tuyên đang đứng khoanh tay một bên và Kim Sí Đại Bằng Điểu đang trong trận chiến ác liệt: "Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ, mau mau quay về!" Khổng Tuyên tính cách trầm ổn, linh giác nhạy bén, cũng cảm thấy nguyên thần hơi nhảy lên, trong lòng căng thẳng, Ngũ Sắc Thần Quang sau lưng lóe lên, trong một cái lắc mình đã xuất hiện bên cạnh Từ Hàng đạo nhân.

Nhưng Kim Sí Đại Bằng Điểu xuất thế trận đầu, đang lúc chiến ý dâng trào nhất, sát tính nổi lên, làm sao có thể nghe theo một câu truyền âm của Từ Hàng đạo nhân mà ngoan ngoãn lui xuống!

Chỉ thấy hắn ngược lại càng dùng sức thúc đẩy Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Âm Dương Nhị Khí Bình" và Phương Thiên Họa Kích, muốn triệt để chém giết Vu Thập, Vu Thập Nhất, Vu Thập Nhị!

"Ầm!" Không đợi Từ Hàng đạo nhân truyền âm lần nữa, Vu Đại dẫn đầu các thủ lĩnh Đại Vu khác đã ngang nhiên phát động sát thủ giản!

Không chỉ Kim Sí Đại Bằng Điểu trong nháy mắt rơi vào nguy cơ sinh tử, mà ngay cả Từ Hàng đạo nhân và Khổng Tuyên kịp thời rút

lui cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Ba sư huynh đệ lập tức rơi vào tử cục!

"Ầm!" Vu Đại cùng các thủ lĩnh Đại Vu khác đồng thời thúc đẩy sát thủ giản.

Mỗi người trong tay đều xuất hiện một mảnh xương vỡ hình dạng khác nhau, lớn nhỏ không đều.

Trên mảnh xương tỏa ra các loại khí tức khác nhau như nặng nề, cổ xưa, sắc bén, hung sát... quấn quanh, khiến người ta nhìn thấy mà lòng phát lạnh.

Từ Hàng đạo nhân kinh nghiệm phong phú, kiến thức uyên bác, một mắt đã nhận ra sự khác biệt của những hài cốt tàn phá này.

"Mau mau rút lui!

Là di hài của Thập Nhị Tổ Vu!

Năm xưa Thập Nhị Tổ Vu không phải đã toàn bộ bỏ mạng, trở về Hồng Hoang rồi sao?

Sao có thể còn sót lại tàn hài!" Từ Hàng đạo nhân kinh hãi truyền âm, vẻ mặt vốn bình tĩnh cũng trở nên kinh hoàng vạn phần.

Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu tuy không nhận ra tàn hài của Thập Nhị Tổ Vu, nhưng cảm giác nguy cơ đột nhiên bùng phát trong lòng không thể nào là giả!

Ngay lúc Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bằng Điểu chuẩn bị thi triển các thủ đoạn để tránh xa mười hai vị Đại Vu, một cảnh tượng kinh hoàng đã xảy ra!

Chỉ thấy Vu Đại đầu bù tóc rối, làm bộ dạng ngưỡng thiên mô bái, hai tay nâng một nửa mảnh xương cánh, trên đó quấn quanh khí tức không gian nồng đậm.

Không Gian pháp tắc thần bí khó lường, dù Vu Đại thực lực cao thâm khó dò, cũng vẫn chưa thể nắm giữ được lực lượng của Không Gian pháp tắc.

Nhưng nhờ vào thân thể Đại Vu cường đại và vu lực thâm hậu, y miễn cưỡng có thể thúc đẩy lực lượng Không Gian pháp tắc trong nửa mảnh xương cánh.

Lực lượng Không Gian pháp tắc lặng lẽ lóe lên rồi biến mất, trong nháy mắt đã giam cầm dao động không gian trong phạm vi ngàn dặm, khiến Từ Hàng đạo nhân và Khổng Tuyên vừa chuẩn bị động thân lập tức như con côn trùng trong hổ phách, động tác trở nên vô cùng chậm chạp.

Kim Sí Đại Bằng Điểu đang đại chiến với ba đối thủ cũng trong nháy mắt bị hạn chế hành động, tốc độ bay vốn tuyệt đỉnh trở nên chậm chạp như rùa bò.

Cùng lúc đó, Vu Nhị cũng hai tay giơ cao một mảnh hài cốt tàn phá không rõ bộ vị, trên xương cốt có Thời Gian pháp tắc yếu ớt khó nhận ra đang lưu chuyển.

Thực lực của Vu Nhị và Vu Đại không chênh lệch bao nhiêu, lúc này để thúc đẩy mảnh hài cốt tàn phá, y đã dốc hết toàn lực, sắc mặt tái nhợt, thân thể cũng không ngừng run rẩy.

Càng khiến Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu kinh hãi hơn là, không chỉ thân thể động tác chậm chạp, dưới tác dụng của Thời Gian pháp tắc, họ còn cảm thấy pháp lực, thân thể của mình đang dần dần bắt đầu yếu đi từng chút một, giống như thời gian đảo ngược, khiến họ trở về thời điểm tu vi còn yếu kém.

Mỗi một vị thủ lĩnh Đại Vu trong tay đều có một mảnh hài cốt tàn phá, lần lượt tỏa ra các loại dao động pháp tắc khác nhau.

Những dao động này hội tụ lại, tạo thành một đại trận vô cùng khủng bố "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"!

Toàn bộ đại trận không chỉ bao phủ Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bằng Điểu, mà ngay cả "bộ lạc Chu Tước" to lớn vô cùng bên cạnh cũng bị bao phủ, trong bộ lạc bất kể mạnh yếu, toàn bộ đều bị giam cầm, không thể động đậy.

Năm xưa trong trận quyết chiến của Vu Yêu đại chiến, Thập Nhị Tổ Vu lần lượt tự bạo, lực lượng pháp tắc tan ra phần lớn đều bị Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và những người khác hấp thu nuốt chửng, thân thể Tổ Vu cường hãn cũng hóa thành tro bụi trở về Hồng Hoang.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" là đại trận át chủ bài của Vu tộc, cùng với "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận" của Yêu tộc nổi danh, là đại trận đỉnh cấp nhất của thế giới Hồng Hoang.

Nhưng "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Kỳ" cần để bố trận đã thất lạc, Vu tộc không có khả năng để đại trận này tái hiện trong thế giới Hồng Hoang.

Xi Vưu là Thập Tam Tổ Vu, là hy vọng để Vu tộc quật khởi trở lại, sao có thể không động tâm.

Cho nên, nhiều năm qua, Xi Vưu trấn thủ "Bàn Cổ Điện", hao phí vô số cái giá, thậm chí ngầm nhờ Hậu Thổ nương nương ra tay tương trợ, mới miễn cưỡng tụ lại được một phần tàn hài của Thập Nhị Tổ Vu.

Xi Vưu dùng xương cốt tàn hài của Thập Nhị Tổ Vu, hao phí vô số năm tháng luyện lại thành trận nhãn của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", giao cho Vu Đại và mười một vị Đại Vu khác ngầm thao luyện, chính là để vào thời khắc mấu chốt, trận này xuất hiện, có thể xoay chuyển càn khôn, định đỉnh thiên hạ!

Không ngờ Vu Đại đi bình định các bộ lạc ở đại lục phía nam, hành động vừa mới bắt đầu, đã gặp phải Từ Hàng đạo nhân và những người khác, không thể không dùng trước trận này!

Mười hai vị thủ lĩnh Đại Vu vốn thực lực không dưới Từ Hàng đạo nhân, nay có kỳ trận đỉnh cấp như "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" tương trợ, trong nháy mắt đã mạnh mẽ trấn áp ba sư huynh đệ Từ Hàng đạo nhân.

Vu Đại, Vu Nhị và các thủ lĩnh Đại Vu thực lực cường đại khác nắm giữ tàn hài Tổ Vu chứa đựng lực lượng pháp tắc vô cùng mạnh mẽ, cần phải dốc toàn lực để điều khiển.

Vu Thập Nhị và các thủ lĩnh Đại Vu thực lực hơi yếu hơn lại bị thực lực hạn chế, khống chế tàn hài Tổ Vu vô cùng vất vả, lúc này cũng không còn dư lực để ra tay.

Ngược lại, Vu Lục, Vu Thất, Vu Bát mấy vị thủ lĩnh Đại Vu thực lực hơi mạnh hơn, tàn hài Tổ Vu trong tay không gây áp lực quá lớn.

Kế hoạch ban đầu của Xi Vưu là vào lúc quyết chiến, do tám mươi mốt vị Đại Vu chia thành mấy tổ lần lượt phụ trợ Vu Đại và những người khác điều khiển "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", như vậy mới có thể phát huy uy lực lớn nhất của đại trận.

Lúc này lại chỉ có thể do Vu Lục điều khiển lực lượng Mộc hệ pháp tắc, Vu Thất điều khiển lực lượng Thổ hệ pháp tắc, Vu Bát điều khiển lực lượng Thủy hệ pháp tắc, Vu Cửu cũng miễn cưỡng điều khiển lực lượng Hỏa hệ pháp tắc để ra đòn sát thủ đối với Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bằng Điểu đang bị đại trận áp chế hành động chậm chạp.

Nhìn thấy ba sư huynh đệ sắp bị công kích pháp tắc ngập trời nhấn chìm.

Chương 408

"Ầm!" Từ Hàng đạo nhân tâm niệm vừa động, "Tử Trúc Trượng" trong tay dù dưới sự áp chế của đại trận "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát", vẫn tỏa ra tử khí chói mắt.

"Xoạt xoạt xoạt!" Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Tử Trúc Trượng" từ từ khôi phục bản thể Tiên Thiên Tử Trúc, tám mươi mốt chiếc lá tre do nhị đại Tử Trúc luyện hóa thành trên "Tử Trúc Trượng" cũng lần lượt hiện ra bản thể, bay ra tứ phía.

"Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận" trong nháy mắt xuất hiện.

"Phanh!" Sau một tiếng nổ trầm đục, đại trận "Tiên Thiên Tử Trúc" dưới sự công kích của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" phát ra từng trận tiếng nổ trầm đục, trên hộ tráo trận pháp màu tím, dấy lên từng tầng dao động kịch liệt.

"Tiên Thiên Tử Trúc" và tám mươi mốt cây nhị đại Tử Trúc cũng đang kịch liệt run rẩy.

Nhưng "trúc" vốn có phẩm tính kiên cường trước ngàn vạn đòn đánh, dưới áp lực nặng nề như vậy, vẫn có thể bùng phát ra sức mạnh càng mạnh mẽ hơn, ngoan cường bất khuất chống lại sự trấn áp của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận".

"Xoẹt!" "Xoẹt!" "Xoẹt!"...

Sau gáy Khổng Tuyên nhanh chóng biến ảo "Ngũ Sắc Thần Quang", thu đi từng luồng công kích đang ập đến, nhưng sắc mặt ngày càng trắng bệch và thân thể khẽ run rẩy cho thấy hắn đang phải chịu áp lực lớn đến mức nào.

Tình hình của Kim Sí Đại Bằng Điểu còn nguy hiểm hơn, "Âm

Dương Nhị Khí Bình" phun ra hai luồng Âm Dương nhị khí quấn quanh thân Kim Sí Đại Bằng Điểu, tạm thời có thể miễn cưỡng hóa giải một phần công kích.

Những công kích xuyên qua vòng bảo hộ Âm Dương nhị khí khiến Kim Sí Đại Bằng Điểu nguy kịch!

Từ Hàng đạo nhân thấy vậy trong lòng vừa kinh vừa vội, không lâu trước đó khi dẫn Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu hai vị sư đệ rời khỏi "Tu Di Sơn", y đã vỗ ngực cam đoan trước mặt sư phụ Ba Tiêu thiên tôn, nhất định sẽ bảo vệ hai vị sư đệ an toàn vô sự!

Nay bị kỳ trận Hồng Hoang công kích, y có lẽ có thể cầm cự được một lát, nhưng Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu e rằng trong khoảnh khắc tiếp theo sẽ gặp nguy cơ sinh tử!

Trong khoảnh khắc này, tâm trạng của Từ Hàng đạo nhân vô cùng lo lắng, nhưng nội tâm lại bình tĩnh một cách kỳ lạ.

Dòng suy nghĩ của y đang cuộn trào cực nhanh, trong nháy mắt hồi tưởng lại những cảnh tu luyện trong rừng trúc tím ở "Phổ Đà Sơn" Nam Hải, hóa hình, gặp được Ba Tiêu đạo nhân, bái sư, tiếp tục tu luyện ở Tu Di Sơn, bảo vệ trong Địa Ngục Minh Phủ, từng cảnh từng cảnh lóe lên...

Nhưng ý niệm của y lại dường như cực kỳ chậm chạp, từ khi có ý thức đến hiện tại, mỗi một khoảnh khắc, mỗi một pháp thuật đều vô cùng rõ ràng...

Thời gian bên ngoài dường như trôi qua rất nhanh, như một thoáng vạn năm, chớp mắt đã thương hải tang điền, lại dường như cực kỳ chậm chạp, khiến y có thể cảm nhận được từng chút thay đổi nhỏ nhất bên cạnh mình.

Các loại cảm giác mâu thuẫn mà hài hòa ùa vào lòng, bao phủ lấy

Từ Hàng đạo nhân, khiến y bất giác lạc lối trong đó.

Một loại khí tức huyền diệu thần bí lúc ẩn lúc hiện quanh thân Từ Hàng đạo nhân, công kích của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" lại không thể ảnh hưởng đến trạng thái này.

"Ầm!" "Oa!" Kim Sí Đại Bằng Điểu trong ba sư huynh đệ tu vi nông cạn nhất, tâm tính kém nhất, chỉ kiên trì được vài hơi thở, đã không thể chịu đựng được ảnh hưởng của sát khí ngút trời trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", từ bỏ sự bảo vệ của "Âm Dương Nhị Khí Bình", chủ động xuất kích.

Nhưng pháp lực của hắn làm sao có thể chống lại uy lực tập hợp vu lực của mười hai vị Đại Vu, được trận pháp gia trì?

Chỉ trong nháy mắt, Kim Sí Đại Bằng Điểu đã bị trọng thương, thổ huyết không ngừng.

May mà Khổng Tuyên vẫn luôn cẩn thận đề phòng, ngay lập tức dùng "Ngũ Sắc Thần Quang" quét Kim Sí Đại Bằng Điểu bị trọng thương đến bên cạnh bảo vệ.

Nhưng cũng chính vì cứu Kim Sí Đại Bằng Điểu, Khổng Tuyên đã có sơ hở trong việc phòng hộ, mấy luồng công kích giáng xuống, khiến hắn cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng Khổng Tuyên lại không hề nhíu mày, "Ngũ Sắc Thần Quang" càng thêm thần dũng.

Trường thương màu vàng đỏ của Khổng Tuyên và Phương Thiên Họa Kích của Kim Sí Đại Bằng Điểu đồng thời hiện ra bản thể Ngô Đồng Thụ, che chắn phía trên hai huynh đệ, giúp họ gánh bớt không ít áp lực.

Lúc này, Từ Hàng đạo nhân đang chìm đắm trong cảm giác kỳ diệu cảm nhận được nguy hiểm của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng

Điểu, lập tức tỉnh táo lại.

Nhìn thấy Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu nguy hiểm trùng trùng, Từ Hàng đạo nhân hai mắt tinh quang bạo xạ, tự lẩm bẩm: "Không được!

Dù thế nào ta cũng phải bảo vệ hai vị sư đệ chu toàn!" Từ Hàng đạo nhân tâm niệm vừa động, "Dương Liễu Chi" trong "Tịnh Lưu Ly Bình" lặng lẽ bay ra, xé rách hư không, trong nháy mắt xuất hiện sau lưng mấy vị thủ lĩnh Đại Vu đang vây công Khổng Tuyên.

"Xoẹt!" "Dương Liễu Chi" nhẹ nhàng quét một cái, một khe nứt không gian đột ngột xuất hiện, cắt về phía đối thủ.

"Ngươi dám!" Vu Đại và những người đang điều khiển "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" thấy vậy trong lòng kinh hãi, vội vàng khống chế uy lực trận pháp, lực lượng không gian pháp tắc lưu chuyển, tiêu diệt hoàn toàn công kích do "Dương Liễu Chi" phát ra.

Nhân lúc Vu Đại và những người khác phân tâm, Từ Hàng đạo nhân chịu đựng áp lực khổng lồ, đột nhiên toàn lực bùng phát pháp lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đột ngột mở rộng "Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận", bảo vệ Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bằng Điểu đang ở không xa trong trận pháp.

Nhưng uy lực của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" quá lớn, Từ Hàng đạo nhân không thể không trong nháy mắt tiếp theo mang theo hai huynh đệ Khổng Tuyên thu nhỏ "Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận" về bên mình.

Dù vậy, va chạm mạnh mẽ trong khoảnh khắc vừa rồi, cũng khiến pháp lực trong cơ thể Từ Hàng đạo nhân cuộn trào, sắc mặt hơi biến đổi, may mà pháp lực thâm hậu, trong chớp mắt đã vận công bình ổn dao động pháp lực.

“Từ Hàng đạo nhân, bọn ta biết ngươi là người nổi bật trong nhị đại đệ tử của Tu Di Sơn, nhưng muốn sống sót dưới đại trận do bọn ta liên thủ bố trí quả là si tâm vọng tưởng!

Ngươi lại còn có tâm tư lo cho người khác!” Vu Đại thần tình dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Muốn làm hại sư đệ của ta, trước tiên phải hỏi xem ta có đồng ý không!” Từ Hàng đạo nhân thần sắc lạnh lùng, giọng nói vừa dứt, tay đơn pháp quyết không ngừng biến đổi, “Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận” biến ảo liên tục, “Thanh Tâm Ngưng Thần Đại Trận” được thúc đẩy, Kim Sí Đại Bằng Điểu đang bị ảnh hưởng bởi hung sát chi khí của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” dần dần khôi phục bình tĩnh, khiến Khổng Tuyên vốn đang phân tâm áp chế cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy đã thành công cứu được hai huynh đệ Khổng Tuyên, nhưng nguy cơ của Từ Hàng đạo nhân lại càng lớn hơn, “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” không còn cần phải phân tán uy lực, tất cả công kích đều trút xuống “Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận”.

“Ầm!” “Ầm!” “Ầm!”...

Công kích như mưa bão không hề ngừng nghỉ, không cho Từ Hàng đạo nhân một chút cơ hội thở dốc.

Uy lực chủ yếu của “Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận” là ở “tĩnh tâm”, “thanh tâm”, “loạn tâm” các loại năng lực phụ trợ về mặt tinh thần, trong việc chống lại sự áp chế của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận”, thực sự khó mà phát huy được ưu thế của mình.

“Vút!” Từ Hàng đạo nhân cũng hiểu rõ đạo lý này, lại lần nữa tế ra một cây “Mặc Trúc Trượng” toàn thân đen tuyền, cuồn cuộn khí tức u minh địa vực màu mực.

Chỉ thấy "Mặc Trúc Trượng" bay lên không, xuyên qua "Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận", đứng sừng sững giữa hư không, rung lên một cái, hiện ra bản thể.

Thân "Mặc Trúc Trượng" kia là một cây Tiên Thiên Linh Căn "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" khí tức sâu thẳm u ám, mười tám phiến lá tre trên trượng tre là mười tám cây nhị đại "Hoàng Tuyền Mặc Trúc".

Tương tự như "Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận", Tiên Thiên Linh Căn "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" cùng với mười tám cây nhị đại Mặc Trúc cũng tạo thành một đại trận, tên là "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận".

Trận này vừa xuất hiện, nước Hoàng Tuyền cuồn cuộn, khí u minh lan tỏa, những luồng khí tức thần bí lại tạm thời đẩy lui được nhiều công kích của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận".

Nói về "Hoàng Tuyền Mặc Trúc", đó là khi Từ Hàng đạo nhân trú thủ ở U Minh Địa Phủ, trong một cơ duyên xảo hợp, tâm có sở cảm, đã đi sâu vào Hoàng Tuyền, trải qua mấy phen nguy hiểm ma nạn mới tìm thấy được Tiên Thiên Linh Căn này trong một vòng xoáy Hoàng Tuyền ở đáy sông Hoàng Tuyền cực sâu.

Từ Hàng đạo nhân vô cùng kinh hỉ, liền hao phí vạn năm thời gian, cẩn thận thu lấy toàn bộ "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và mười tám cây nhị đại Mặc Trúc xung quanh, lấy "Tiên Thiên Tử Trúc" làm bản mẫu luyện chế ra "Mặc Trúc Trượng", và dung nhập trận pháp tiên thiên vốn có của "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" vào đó.

Hoàng Tuyền là một nơi đặc thù của thế giới Hồng Hoang, khiến cho "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" chủ về sát phạt, quỷ dị khó lường.

Khi va chạm với "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", tuy vẫn không địch lại được uy thế ngút trời của đối phương, nhưng cũng

giúp Từ Hàng đạo nhân giảm bớt không ít áp lực.

“Đáng ghét!

Huynh đệ!

Quyết không thể tha cho ba tên Từ Hàng đạo nhân!

Mọi người cố lên!

Luyện hóa chúng trong đại trận!” Vu Đại mặt như sương lạnh, lạnh lùng hét lên.

“Sát!” “Sát!” “Sát!”...

Một đám thủ lĩnh Đại Vu điên cuồng gào thét, chỉ thấy trên thân hình Đại Vu từng giọt tinh huyết Đại Vu thấm ra, uy lực của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” lập tức lại tăng vọt thêm mấy phần!

Áp lực đột ngột tăng vọt khiến “Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận” rung chuyển dữ dội, nước Hoàng Tuyền dâng sóng không ngừng, U Minh chi khí cuộn trào sôi sục, hồi lâu không thể lắng lại.

Chương 409

"Hừ!" Từ Hàng đạo nhân lại hừ một tiếng, mày khẽ nhíu lại.

"Từ Hàng sư huynh!" Khổng Tuyên thấy vậy khẽ gọi một tiếng, vội vàng tung "Ngũ Sắc Thần Quang" ra, phối hợp với Từ Hàng đạo nhân cùng chống đỡ.

Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng không chịu thua kém, tế ra "Âm Dương Nhị Khí Bình", phóng ra âm dương nhị khí, phối hợp với "Ngũ Sắc Thần Quang" của Khổng Tuyên, huynh đệ đồng lòng, uy lực tăng gấp bội.

"Vút!" "Vút!" Hai cây ngô đồng lại lần nữa bay ra, Nam Minh Ly Hỏa chiếu rọi trời đất, chống lại một phần công kích!

"Xem tình hình hiện nay, nếu không thể ứng phó thỏa đáng, hôm nay tính mạng ba người sư huynh đệ chúng ta khó giữ!" Từ Hàng đạo nhân mặt trầm như nước.

"Từ Hàng sư huynh, pháp lực cao cường, hãy tìm cơ hội đột phá vòng vây rời đi, không cần quản ta, sau này tìm cơ hội báo thù cho ta là được!" Khổng Tuyên có chút bất đắc dĩ, bản tính vốn cao ngạo, lần đầu tiên huynh đệ ra mắt Hồng Hoang, vốn định nhân cơ hội này dương danh thiên hạ, không ngờ trận đầu đã gặp phải nguy cơ sinh tử.

"Không sai!

Từ Hàng sư huynh, chết, ta cũng phải kéo vài kẻ đệm lưng!" Kim Sí Đại Bàng Điểu hận thù nói.

"Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ, không cần phải như vậy!

Tuy có chút nguy hiểm!

Nhưng sư huynh có cơ hội đánh cược một lần!" Từ Hàng đạo nhân thần sắc nghiêm túc, sau một hồi do dự cuối cùng cũng hạ quyết tâm!

Từ Hàng đạo nhân vốn thiên phú cực tốt, căn cơ sâu dày, tâm khí cực cao, sau khi bái nhập môn hạ của Ba Tiêu đạo nhân tu hành, tầm mắt lại càng rộng mở, mục tiêu của y là được thành Thánh thật sự như Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ.

Tu luyện nhiều năm, tu vi sớm đã đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, lại tích lũy vô số công đức trong Minh Phủ Địa Ngục, sớm đã có thể trảm thiện thi, thành Chuẩn Thánh.

Nhưng một bộ tiên thiên linh bảo hoàn chỉnh quá khó tìm, vốn dĩ Từ Hàng đạo nhân chuẩn bị dựa theo sự sắp xếp của sư phụ, dùng hạ phẩm tiên thiên linh bảo "Bát Bảo Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên", "Lục Dục Hồng Liên" để trảm tam thi.

Nhưng ba loại linh bảo liên đài này dù sao cũng là dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện chế đề thăng thành hạ phẩm tiên thiên linh bảo, là lựa chọn cuối cùng để trảm tam thi, sau khi trảm thi tuy có hy vọng tam thi hợp nhất, nhưng sức chiến đấu của tam thi lại hơi yếu, Từ Hàng đạo nhân tất nhiên không muốn chọn phương án hạ sách này.

Từ Hàng đạo nhân thích nhất, cũng phù hợp nhất với y, là "Tử Trúc Trượng" được luyện chế từ trung phẩm tiên thiên linh căn "Tiên Thiên Tử Trúc" đi cùng với y từ lúc mới sinh.

Sau khi được Ba Tiêu đạo nhân dùng "Càn Khôn Đỉnh" giúp đề thăng luyện hóa, nó đã tấn thăng thành thượng phẩm tiên thiên linh bảo, là linh bảo tuyệt hảo để trảm thi, chỉ là y vẫn chưa tìm được tiên thiên linh bảo đồng bộ.

Mãi cho đến khi Từ Hàng đạo nhân tìm được "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" dưới đáy Hoàng Tuyền Hà và được Tây Vương Mẫu giúp đỡ

luyện chế nó thành thượng phẩm tiên thiên linh bảo "Mặc Trúc Trượng", điều này khiến Từ Hàng đạo nhân thấy được hy vọng, chỉ cần tìm thêm một loại tiên thiên linh trúc, luyện chế nó thành tiên thiên linh bảo, là có thể tạo thành một bộ tiên thiên linh bảo dùng để trảm thi thành Thánh!

Cho nên Từ Hàng đạo nhân vẫn luôn áp chế cảnh giới, nỗ lực tìm kiếm loại tiên thiên linh trúc thứ ba, nhưng nay bị mười hai vị Đại Vu thủ lĩnh bày ra "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" vây giết, chỉ có đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, mới có khả năng phá trận thoát ra, giải trừ nguy cơ hôm nay!

Vì vậy, Từ Hàng đạo nhân cũng không do dự nữa, chuẩn bị dùng "Tử Trúc Trượng" trảm thiện thi, thành Chuẩn Thánh, còn về việc sau này có thể tìm được tiên thiên linh trúc thích hợp hay không, chỉ có thể xem vận khí của bản thân!

Sau khi hạ quyết tâm, Từ Hàng đạo nhân không do dự nữa, dặn dò Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu: "Làm phiền hai vị sư đệ tạm thời chống đỡ một lát!" Khổng Tuyên tuy không biết Từ Hàng đạo nhân có kế sách gì, nhưng lại vô điều kiện tin tưởng sư huynh, hai cánh giang rộng, hiện ra chân thân Khổng Tước, trịnh trọng gật đầu với Từ Hàng đạo nhân: "Từ Hàng sư huynh yên tâm, giao cho ta!" Kim Sí Đại Bàng Điểu tuy không nói gì, nhưng vẻ mặt cũng đầy quyết tuyệt, thân hình cũng nhoáng lên, hiện ra chân thân Kim Sí Đại Bàng Điểu, rõ ràng chuẩn bị đại chiến một trận!

Từ Hàng đạo nhân tranh thủ từng giây, không dám có chút chậm trễ, không còn áp chế cảnh giới nữa, "Tử Trúc Trượng" được thu vào thức hải, công đức chi lực tích lũy bấy lâu nay tuôn ra, cọ rửa "Tử Trúc Trượng" đang thẳng tắp hiên ngang, tử khí dạt dào.

Trong thức hải của Từ Hàng đạo nhân, một bóng người trong suốt

đang mơ hồ xuất hiện.

Không có Từ Hàng đạo nhân điều khiển, uy lực của "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" suy yếu đi rất nhiều, áp lực của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu đột ngột tăng lên.

Mười hai vị Đại Vu thủ lĩnh cũng nhìn thấy tình trạng khác thường của Từ Hàng đạo nhân, Vu Đại trông như phát điên, gào thét khản cả giọng: "Huynh đệ, dốc sức thêm nữa!

Tuyệt đối không thể để Từ Hàng đạo nhân đột phá!" "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Từng đòn công kích hủy thiên diệt địa đánh vào "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận", vô số nước Hoàng Tuyền, U Minh chi khí tan ra, cùng các đợt công kích đồng quy vu tận, nhưng phạm vi bao phủ của trận pháp lại ngày càng nhỏ, uy lực cũng ngày càng yếu.

Nhưng Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu lại không lùi nửa bước, liều chết bảo vệ bên cạnh Từ Hàng đạo nhân, tuyệt đối không để dù chỉ một tia công kích ảnh hưởng đến việc trảm thi của y!

Vu Đại và những người khác không còn cách nào khác, chỉ có thể toàn lực đánh giết Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu trước rồi mới có cơ hội ngăn cản Từ Hàng đạo nhân.

Vu, trên người mười hai vị Đại Vu thủ lĩnh tuôn ra càng nhiều Đại Vu tinh huyết, uy lực của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" lại tăng vọt thêm mấy phần!

Dưới sự thúc đẩy của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu, hai hư ảnh cây ngô đồng cao chọc trời cũng lung lay sắp đổ, Nam Minh Ly Hỏa không ngừng phun ra, tiêu tan, rồi lại phun ra, tiêu tan.

"Ngũ Sắc Thần Quang" ẩn chứa Ngũ Hành pháp tắc chi lực và "Âm Dương Nhị Khí Bình" thôn thổ Âm Dương pháp tắc chi lực cũng đang dốc toàn lực đối kháng với "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại

Trận", nhưng tình hình ngày càng không lạc quan.

Lông vũ trên người Kim Sí Đại Bàng Điểu điêu linh, ngay cả đôi móng vuốt sắc bén cũng có những vết thương sâu thấy cả xương, nhưng y vẫn gầm thét tiếp tục chiến đấu.

Khổng Tuyên tuy vẫn giữ được vẻ ngoài chỉnh tề, nhưng những giọt mồ hôi chi chít trên mặt, đôi mắt đỏ ngầu đều cho thấy y đã dốc toàn lực.

Đại Vu thủ lĩnh điều khiển năm loại pháp tắc chi lực Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ dùng phương pháp Ngũ hành tương sinh tương khắc dây dưa không dứt với Khổng Tuyên.

Các Đại Vu thủ lĩnh còn lại do Vu Đại dẫn đầu, hợp lực thúc đẩy không gian pháp tắc chi lực.

Một luồng dao động thần bí khó lường lóe lên trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", Kim Sí Đại Bàng Điểu vốn đang ở trong "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" bỗng hoa mắt, vậy mà bị không gian na di, rời khỏi sự bảo vệ của đại trận, lập tức rơi vào vòng vây công kích của chúng Đại Vu.

"Giết!" Vô số đòn công kích tập sát về phía Kim Sí Đại Bàng Điểu.

"Nhị đệ!" Khổng Tuyên thấy vậy vừa kinh vừa giận, gào thét không ngừng, nhưng lại bị chúng Đại Vu áp chế không thể làm gì.

"Mơ đi!" Kim Sí Đại Bàng Điểu tuy kinh nhưng không loạn, sau một tiếng hét giận dữ, dưới thân xuất hiện một tòa "Bát Bảo Kim Liên Đài", vô số kim quang bắn ra, bao phủ lấy y.

"Bành!" Chỉ trong nháy mắt, kim quang hộ thể của "Bát Bảo Kim Liên Đài" đã vỡ tan tành.

Không có chút thời gian để thở, bản mệnh linh bảo "Âm Dương

Nhị Khí Bình" của Kim Sí Đại Bàng Điểu đã phá tan sự áp chế của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", tức thì đến bên cạnh y.

Một hư ảnh bảo bình khổng lồ bảo vệ Kim Sí Đại Bàng Điểu bên trong, âm dương nhị khí điên cuồng lưu chuyển, hấp thu, chuyển hóa lực công kích.

Dù vậy, bị chấn động bởi cú va chạm cực lớn, khóe miệng Kim Sí Đại Bàng Điểu không ngừng tuôn ra máu tươi!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Cùng với những đòn tấn công không ngừng của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", mắt thấy Kim Sí Đại Bàng Điểu sắp bỏ mạng tại chỗ!

Giao thủ mấy lần tuy nói dài dòng, nhưng thực ra chỉ là chuyện trong mấy hơi thở.

Ngay khi Vu Đại và những người khác chuẩn bị tung đòn cuối cùng để triệt để đánh chết Kim Sí Đại Bàng Điểu, sau đó lại đánh chết Khổng Tuyên, đồng thời cắt đứt con đường trảm thi của Từ Hàng đạo nhân, nhân lúc y chịu phản phệ, thừa cơ chém giết tại chỗ.

Đúng lúc này, một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", vang dội không dứt, thậm chí còn chấn động đến mức mười hai vị Đại Vu thủ lĩnh đang điều khiển đại trận cảm thấy ngực tức nghẹn, phun ra một ngụm máu tươi, ngay cả Đại Vu chi khu cũng xuất hiện từng vết nứt, máu tươi không ngừng chảy ra, lan thành sương máu nồng đậm.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" tức thì hấp thu toàn bộ sương máu này, khiến uy lực của đại trận càng thêm hung mãnh.

"Vút!" "Dương Liễu Chi" trong "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" lóe lên rồi biến mất, vượt qua không gian, xuất hiện bên cạnh Kim Sí Đại

Bàng Điểu, một luồng thanh quang chiếu xuống, Kim Sí Đại Bàng Điểu cùng "Âm Dương Nhị Khí Bình" trở lại trong "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận", bên cạnh Khổng Tuyên.

Lúc này, toàn thân Từ Hàng đạo nhân tỏa ra dao động pháp lực mạnh mẽ, khí tức huyền diệu khiến người ta không dám nhìn thẳng, hư ảnh sau lưng đã hoàn toàn ngưng thực, hóa thành một đạo sĩ trẻ tuổi mặt mang vẻ từ bi, mặc đạo bào màu trắng ngà, tay nâng "Tử Trúc Trượng" trong suốt như pha lê.

Thiện thi được trảm ra bằng hải lượng công đức chi lực, lấy thượng phẩm tiên thiên linh bảo "Tử Trúc Trượng" làm vật ký thác, khẽ cúi mình thi lễ với Từ Hàng đạo nhân, thản nhiên cười nói: "Bần đạo ra mắt bản tôn!" "Ta vốn là một thể, hà tất phải khách khí!" Từ Hàng đạo nhân cười nhẹ với thiện thi.

Tử Trúc thiện thi nhìn quanh một vòng, khẽ nhíu mày nói: "Trận này khá là khó giải quyết, bần đạo sẽ cùng bản tôn phá trận, vượt qua cửa ải khó khăn trước mắt!" "Không cần đạo hữu ra tay!

Đạo hữu chỉ cần bảo vệ Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ chu toàn là được!

Còn về 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' tuy là kỳ trận đỉnh cấp nhất, nhưng người bố trận dù sao cũng chỉ là Đại Vu, không phải Tổ Vu.

Ta nay đã tấn thăng tu vi Chuẩn Thánh, phá trận cũng không phải hoàn toàn vô vọng!" Tử Trúc thiện thi khẽ sững sờ, rồi đảo mắt, lộ ra nụ cười thấu hiểu, thấp giọng nói: "Bản tôn muốn dùng 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' để kích phát sát khí, chuẩn bị cho việc trảm ác thi?" "Tri kỷ của ta chính là đạo hữu!" Từ Hàng đạo nhân cười tâm ý tương thông.

Tử Trúc thiện thi khẽ gật đầu, vung tay, "Tử Trúc Trượng" bay ra,

lại hóa thành "Tiên Thiên Tử Trúc Đại Trận", nhưng uy lực của đại trận lúc này đã khác xưa, chặn toàn bộ công kích ở bên ngoài, quay đầu dặn dò Từ Hàng đạo nhân: "Bản tôn yên tâm, an toàn của hai vị sư đệ giao cho ta!

Chương 410

Trận này là trận pháp át chủ bài của Vu tộc, bản tôn chớ nên đại ý!" "Ừ!" Từ Hàng đạo nhân vẻ mặt có chút nghiêm túc.

Dứt lời, Từ Hàng đạo nhân vẫy tay, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" lại hóa thành "Mặc Trúc Trượng" trở về trong tay y.

"Xoẹt!" "Xoẹt!" "Xoẹt!"...

Từ Hàng đạo nhân vung tay đánh ra vô số hư ảnh trượng tre đen kịt, va chạm với vô số công kích của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", có một phần triệt tiêu lẫn nhau, có một phần hơi yếu thế, công kích sau đó bị Từ Hàng đạo nhân dùng "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" và "Dương Liễu Chi" hóa giải.

Cũng có một phần hư ảnh trượng tre chiếm thế thượng phong, không chỉ phá vỡ công kích của đối phương, mà còn đánh vào vòng bảo vệ của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", tạo ra từng gợn sóng.

Thực lực yếu nhất là Vu Thập Nhị bị ảnh hưởng bởi dao động của trận pháp, lại hộc máu từng ngụm, ý thức cũng có chút không rõ ràng!

"Không ổn!

Không ngờ tốc độ trảm thiện thi của Từ Hàng đạo nhân lại nhanh như vậy, vậy mà chỉ trong vài hơi thở đã trảm thi thành công, tiến giai tu vi Chuẩn Thánh!

Phải làm sao đây!" Vu Lục vừa điều khiển tàn hài Tổ Vu trong tay, vừa đánh ra một luồng Vu lực giúp Vu Thập Nhị khống chế khối tàn hài Tổ Vu trong tay mình.

“Bành!” “Bành!” “Bành!”...

Từ Hàng đạo nhân không hề dừng lại, không ngừng dùng “Hoàng Tuyền Mặc Trúc” phản công “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận”, cùng với việc Từ Hàng đạo nhân dần quen thuộc với năng lực sau khi đột phá Chuẩn Thánh, lực công kích ngày càng mạnh mẽ.

Một lát sau, ảnh trượng đen kịt mà Từ Hàng đạo nhân đánh ra hoàn toàn không bị công kích của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” đánh tan, chỉ có công kích của mấy vị có thực lực mạnh mẽ, pháp tắc chi lực sâu xa như Vu Đại, Vu Nhị mới có thể cùng hư ảnh trượng tre của Từ Hàng đạo nhân đồng quy vu tận.

Phần lớn công kích của Từ Hàng đạo nhân đều có thể mang lại phiền phức lớn cho đám Đại Vu thủ lĩnh, ba vị Đại Vu thủ lĩnh có thực lực yếu nhất là Vu Thập, Vu Thập Nhất, Vu Thập Nhị thương thế ngày càng nặng, gần như đến mức trọng thương hấp hối.

Vu Lục, Vu Thất, Vu Bát, Vu Cửu mấy vị có thực lực khá hơn cũng dần khó chống đỡ, vết thương trên người cũng ngày càng nhiều.

“Ầm!” Thậm chí dưới một đòn toàn lực của Từ Hàng đạo nhân, nơi “Mặc Trúc Trượng” đánh trúng, có thể khiến trên vòng bảo vệ của trận pháp “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận” xuất hiện những vết nứt chi chít, chỉ cần Từ Hàng đạo nhân liên tục công kích, không cần mấy đòn là có thể đánh ra một lỗ hổng thành công thoát khỏi vòng vây của “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận”.

Sau khi có sự chắc chắn có thể thoát thân như vậy, Từ Hàng đạo nhân càng thêm bình tĩnh, điều động sát khí trong lòng càng sôi sục, thế công của “Mặc Trúc Trượng” trong tay càng thêm sắc bén.

“Đại ca!

Không thể tiếp tục như vậy được!

Nếu không chúng ta sớm muộn gì cũng chết trong tay hắn!" Vu Nhị vừa tức vừa lo lắng truyền âm nói.

"Haiz!

Đều là lỗi của ta!

Vốn tưởng có thể dựa vào 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' để lặng lẽ chém giết ba người Từ Hàng đạo nhân tại đây, chỉ cần mưu hoạch thỏa đáng là có thể đổ tội cho 'Chu Tước bộ lạc', khiến cho 'Tu Di Sơn' nhất mạch và 'Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn' nhất mạch nảy sinh hiềm khích, sau đó để chúng ta hưởng lợi, nhẹ nhàng thống nhất nam phương đại lục, chuẩn bị cho bước tiếp theo thống nhất toàn bộ Hồng Hoang đại lục, để Xi Vưu đại thủ lĩnh trở thành Nhân tộc cộng chủ!" Giọng điệu của Vu Đại tràn ngập hối hận, tự trách, bi thương và đủ loại cảm xúc phức tạp.

"Đại ca, chúng ta đã xem thường thực lực của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu, vốn tưởng có thể dễ dàng đánh giết, không ngờ lại khó đối phó như vậy!

Càng khiến ta bất ngờ hơn là Từ Hàng đạo nhân!

Vậy mà có thể dễ dàng trảm thiện thi nhanh như vậy, thành nhất thi Chuẩn Thánh!" Vu Tứ nghiến răng nghiến lợi nói.

"Càng đáng hận hơn, xem tình hình của Từ Hàng đạo nhân, chắc chắn sớm đã có thực lực trảm thi, trong tay căn bản không thiếu tiên thiên linh bảo, vậy mà lại vẫn luôn áp chế cảnh giới không trảm thi, chẳng lẽ là để vào thời khắc mấu chốt đánh cho ta một đòn bất ngờ!" Vu Lục lúc này cũng uất ức không chịu nổi, "Làm sao hắn biết sẽ xảy ra tình hình như hôm nay?

Chẳng lẽ có thể không màng tu luyện mà cứ áp chế cảnh giới?"
"Hừ!

Tu Di Sơn nhất mạch trước nay quỷ kế đa đoan, âm hiểm xảo trá, có thể bày ra bố cục như vậy, không có gì lạ!" Vu Tam vốn không nói chuyện lúc này cũng không nhịn được mở miệng.

"Haiz!

Thực lực của chúng ta quá kém, không thể phát huy hoàn toàn uy lực của 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận'!

Năm xưa Thập Nhị Tổ Vu bày trận này giết đến trời đất tối tăm, Yêu tộc Yêu Hoàng bó tay, vô số đại năng vẫn lạc, ngay cả mấy vị thánh nhân cũng thúc thủ vô sách!

Thế mà chúng ta chỉ thúc đẩy phiên bản giản lược của trận pháp mà đã yếu như vậy, khó phát huy uy lực của trận pháp!

Mới cho Từ Hàng đạo nhân thời gian đột phá trảm thi!" Vu Đại lúc này hối hận không kịp!

Bất kể trong lòng Vu Đại và những người khác hối hận thế nào, công kích trong tay Từ Hàng đạo nhân lại không hề dừng lại.

Từ Hàng đạo nhân thấu hiểu chân lý chiến đấu "thương mười ngón không bằng chặt một ngón", lúc này toàn bộ công kích đều dồn về phía Vu Thập Nhị đang trọng thương hấp hối.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

"Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

Tuy có Vu Đại và các Đại Vu thủ lĩnh khác dốc sức bảo vệ, nhưng lực sát thương của "Mặc Trúc Trượng" ngày càng lớn, đặc biệt là tử khí Hoàng Tuyền ẩn chứa trong đó, dù là Đại Vu chi thân có năng lực hồi phục cực mạnh, cũng khó lòng chống lại sự xâm thực của tử khí Hoàng Tuyền.

Lại qua trong nháy mắt, Vu Thập Nhị chỉ còn lại một hơi thở.

“Đại ca, nhị ca, các vị huynh đệ!

Tiểu đệ đi trước một bước!

Hôm nay tuyệt đối không thể để Từ Hàng đạo nhân sống sót rời đi!

Nếu không ta sẽ là tội nhân của Vu tộc!” Vu Thập Nhị cuối cùng truyền âm gào thét, sau đó hét lớn một tiếng, vậy mà trực tiếp tự bạo!

“Ầm!” Toàn thân huyết nhục, xương cốt của Vu Thập Nhị hóa thành Vu lực tinh thuần rót vào trong “Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận”, tức thì khiến uy lực của cả đại trận lại lần nữa tăng vọt!

“Bành!” Một luồng lôi hỏa thô to đánh bay Từ Hàng đạo nhân lui về phía sau cả trăm trượng!

“Tốt!

Vu Thập Nhị!

Quả nhiên không hổ là Đại Vu Vu tộc chuyển thế!

Vốn tưởng chỉ là một kẻ lỗ mãng hiếu chiến, không ngờ vào thời khắc mấu chốt, lại đủ dũng cảm!

Ta tuy là địch, nhưng ta cũng kính trọng hảo hán này!” Từ Hàng đạo nhân trầm giọng nói, cũng chính vì vậy, chiến ý trong lòng cũng bị Vu Thập Nhị nhen nhóm.

Từ Hàng đạo nhân vừa nói vừa tế ra Minh Phủ Địa Ngục chí bảo “Thiên Thu Luân Hồi Bút”, đầu bút nhẹ nhàng điểm một cái, một luồng sức mạnh huyền bí từ hư không sinh ra.

Nơi Vu Thập Nhị tự bạo, một hư ảnh linh hồn tan vỡ trong suốt xuất hiện.

“Dù thế nào, linh hồn ngươi nay là Nhân tộc, ta vẫn đang đảm nhiệm chức vụ Ngũ Điện Diêm La Vương của Địa Phủ, lần này sẽ

thu hồn phách của ngươi về, công tội ra sao, tự có 'sổ sinh tử' phán quyết công bằng!" Từ Hàng đạo nhân dứt lời, hồn phách của Vu Thập Nhị bị "Thiên Thu Luân Hồi Bút" thu lấy.

Vốn dĩ Từ Hàng đạo nhân trời sinh có lòng từ bi, tâm cảnh cực cao, tâm thái bình hòa, trong các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn nhất mạch gần như không ai sánh bằng.

Công pháp tu luyện cũng là 《Từ Hàng Phổ Độ Kinh》 phù hợp nhất với tâm cảnh, chủ trương phổ độ tất cả sinh linh thế gian, không phân chủng tộc, không phân thiện ác, đều phải phổ độ!

Lại có công đức tích lũy vô số năm ở Minh Phủ Địa Ngục, cho nên tốc độ tu luyện của y trong các đệ tử đời thứ hai của Tu Di Sơn luôn đứng đầu, ngay cả việc trảm thiện thi đối với y cũng nhanh chóng, dễ dàng như vậy!

Nhưng vạn sự trên đời đều có lợi có hại, vạn vật thái quá đều không tốt, lòng từ bi mang lại bao nhiêu tiện lợi, thì đồng thời trong việc trảm ác thi sẽ mang lại bấy nhiêu trở ngại!

Chương 411

Chính vì lòng từ bi, khiến y rất ít nảy sinh sát ý, chính vì tâm thái bình hòa, khiến y ít có cơ hội có thể nhen nhóm chiến ý, càng đừng nói đến sát ý lẫm liệt, chiến ý hừng hực như Kim Sí Đại Bàng Điểu!

Nhưng trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" vốn đầy rẫy hung sát chi khí, khơi dậy sát lục chi khí, bạo ngược chi khí trong lòng người trong trận.

Đối với người khác có thể là nguy cơ cực lớn, có khả năng bị sát lục chi khí làm cho mê muội, bị bạo ngược chi khí mê hoặc tâm trí.

Tuy nhiên, đối với Từ Hàng đạo nhân lại có lợi không hại, ảnh hưởng của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" vừa hay có thể tạm thời áp chế lòng từ bi, bình hòa trong bản tính của y, dẫn ra sát khí, chiến ý mà bình thường y thiếu thốn.

Trận chiến vừa rồi, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu bị thương, đều từ từ tích lũy, việc Vu Thập Nhị tự bạo lại giống như một mồi lửa, triệt để đốt cháy sát ý trong lòng Từ Hàng đạo nhân!

Từ Hàng đạo nhân, tu vi nhất thi Chuẩn Thánh, tự thân cũng ý thức được sự thiếu sót trong tính cách, vừa hay có ý định mượn cơ hội trời ban này để hoàn thiện bản thân, nâng cao bản thân!

Từ Hàng đạo nhân khẽ lắc đầu, miệng lẩm bẩm: "Vu Đại!

Các ngươi đã chuyển thế làm người, thì nên quên đi chuyện quá khứ, đáng tiếc trong lòng vẫn cố chấp muốn tái hiện vinh quang của Vu tộc!

Đáng tiếc các ngươi đâu biết hành động lần này không những không thể khiến Vu tộc trỗi dậy trở lại, mà ngược lại sẽ hao hết vô số

công đức mà Bình Tâm nương nương đã tích lũy bao năm ở Minh Phủ Địa Ngục!

Triệt để cắt đứt đường sống của những người Vu tộc đang nghỉ ngơi dưỡng sức ở nam bộ đại lục!" Những gì Từ Hàng đạo nhân nói đều là lời khuyên chân thành, lời hay lẽ phải, nhưng kế hoạch mà Xi Vưu, Vu Đại, và thậm chí phần lớn tộc nhân Vu tộc đã khổ công mưu tính bao nhiêu năm, làm sao có thể vì vài ba câu của Từ Hàng đạo nhân mà từ bỏ?

Huống hồ, việc Vu Thập Nhị tự bạo đã có thể nhen nhóm sát ý trong lòng Từ Hàng đạo nhân vốn từ bi bình tĩnh, thì càng có thể khiến Vu Đại và những người khác vốn tính cách bốc đồng hiếu chiến hoàn toàn điên cuồng.

Vu Đại, Vu Nhị và các Đại Vu thủ lĩnh khác lúc này đang điên cuồng thúc đẩy tàn hài Tổ Vu trong tay, khống chế uy lực đại trận, tập sát Từ Hàng đạo nhân, không rảnh mở miệng nói, chỉ có Vu Lục hai mắt đỏ ngầu gào thét: "Hừ!

Từ Hàng đạo nhân!

Đừng có giả nhân giả nghĩa!

Hôm nay không ngươi chết thì ta vong!" Từ Hàng đạo nhân thấy vậy cũng không nói nhiều nữa, trong mắt y lần đầu tiên xuất hiện vẻ điên cuồng khát máu, miệng khẽ hô một tiếng không chút cảm xúc: "Giết!" "Mặc Trúc Trượng" phá không bay ra, tức thì xuất hiện trước mặt Vu Thập và Vu Thập Nhất.

Hai người cũng đã là nỏ mạnh hết đà, căn bản không có sức trốn khỏi sát chiêu của Từ Hàng đạo nhân, ngay cả Vu Đại và những người khác muốn cứu viện cũng không kịp.

"Từ Hàng đạo nhân!

Ta liều mạng với ngươi!" Vu Thập và Vu Thập Nhất đồng thanh gầm lên muốn tự bạo.

Nếu theo tốc độ công kích ban đầu của Từ Hàng đạo nhân, Vu Thập và Vu Thập Nhất căn bản không có cơ hội tự bạo, nhưng không biết vì sao "Mặc Trúc Trượng" tấn công lại hơi khựng lại, cho họ cơ hội trong nháy mắt.

"Ầm!" "Ầm!" Sau hai tiếng nổ vang trời, Vu Thập và Vu Thập Nhất biến mất tại chỗ, hồn phách bị "Thiên Thu Luân Hồi Bút" thu đi, lượng huyết khí khổng lồ dung nhập vào trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", khiến uy lực đại trận lại tăng vọt!

Từ Hàng đạo nhân thần sắc không đổi, khẽ cảm ứng một chút, trong lòng thầm vui mừng: "Quả nhiên uy hiếp của trận pháp càng lớn, càng có thể kích phát sát ý và chiến ý trong lòng ta, càng có lợi cho ta thừa cơ ngưng tụ ác niệm, sớm trảm ác thi, nếu bỏ lỡ cơ hội này, không biết phải khổ đợi bao lâu!" Hóa ra để có thể tạo áp lực lớn hơn, nắm bắt cơ hội nhanh chóng trảm ác thi, Từ Hàng đạo nhân đã cố ý cho Vu Thập, Vu Thập Nhất cơ hội tự bạo để tăng uy lực đại trận.

"Xin đạo hữu hộ tống hai vị sư đệ thoát ly đại trận, ta muốn đại khai sát giới, tránh liên lụy đến hai vị sư đệ!" Từ Hàng đạo nhân đã hạ quyết tâm, liền muốn trừ hậu hoạn, truyền âm cho Tử Trúc thiện thi.

"Được!

Chúc bản tôn tâm nguyện đạt thành, mau chóng trảm ác thi!" Tử Trúc thiện thi dứt lời, vung tay áo, thu Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu đi, thậm chí cả vô số Nhân tộc trong "Chu Tước bộ lạc" cũng mang theo, bay lên trời.

"Tử Trúc Trượng" và "Mặc Trúc Trượng" đồng thời xuất kích, tức thì xuyên thủng một lỗ trên vòng bảo vệ của "Thập Nhị Đô Thiên

Thần Sát Đại Trận".

Ngay khoảnh khắc Vu Đại và những người khác gào thét bù lại lỗ hổng, Tử Trúc thiện thi đã thuận lợi thoát khỏi vòng vây của trận pháp, tức thì độn đi vạn dặm xa.

Không còn nỗi lo về sau, Từ Hàng đạo nhân hoàn toàn bung hết sức, "Mặc Trúc Trượng" huyễn hóa ra vô số hư ảnh, lúc thì dương đông kích tây, lúc thì ra tay tàn độc, một lát sau, Vu Cửu và Vu Bát hai vị Đại Vu thủ lĩnh cũng bị thương!

"Ầm!" "Ầm!" Vu Bát và Vu Cửu không nói nửa lời thừa, trực tiếp chọn tự bạo!

Bởi vì nhìn thấy Từ Hàng đạo nhân dùng "Thiên Thu Luân Hồi Bút" thu hồn phách của ba vị Đại Vu thủ lĩnh Vu Thập, Vu Thập Nhất và Vu Thập Nhị, nên Vu Bát và Vu Cửu vậy mà cũng hiến tế luôn cả linh hồn của mình!

Hai người vốn có Vu lực mạnh hơn Vu Thập, Vu Thập Nhất, Vu Thập Nhị, vết thương cũng không chí mạng, thực lực bản thân còn giữ được phần lớn, nay chủ động tự bạo, lại còn hiến tế linh hồn.

Đại Vu tinh huyết ngút trời tức thì lan thành hai đám sương máu, trong khoảnh khắc tràn ngập khắp "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", linh hồn trong suốt như khói sương mang theo hung lệ chi khí đen kịt nồng nặc.

"Hú!" "Hú!"...

Từng trận tiếng gào thét vang lên trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", hung uy của đại trận lại tăng gấp bội, tức thì khiến cả Từ Hàng đạo nhân cũng cảm thấy tâm phiền ý loạn, ác niệm nảy sinh.

"Hừ!" Từ Hàng đạo nhân hừ lạnh một tiếng.

Y không vận chuyển công pháp để hóa giải sự phiền não trong

lòng, mà ngược lại cố ý thả lỏng để ác niệm trong lòng như lửa hoang tạo thành thế cháy lan, hừng hực cháy trong thức hải của y.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

"Bành!" "Bành!" "Bành!"...

Từ Hàng đạo nhân quyền cước cùng ra, "Mặc Trúc Trượng" không theo bài bản nào, vô số luồng khí cuồng bạo va chạm, tiêu tán bên cạnh Từ Hàng đạo nhân.

Vu Đại và những người khác có thể thấy Từ Hàng đạo nhân vốn tiên phong đạo cốt lúc này lại đầu bù tóc rối, mắt lộ sát cơ, toàn thân bao phủ trong sương đen nồng nặc, ác niệm cuồn cuộn ngút trời, như biển cả sôi trào, như lốc xoáy điên cuồng, còn có vô số hắc khí đen kịt như mực, như có thực chất đang rót vào "Mặc Trúc Trượng" trong tay y!

Từ Hàng đạo nhân đang lợi dụng uy lực của "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" để rèn luyện sát ý của bản thân, hội tụ, tinh luyện từng chút ác niệm của mình, ký thác từng chút một vào trong "Mặc Trúc Trượng"!

"Không ổn!" Vu Đại thấy vậy kinh hãi thất sắc, thét lên, "Từ Hàng đạo nhân vậy mà sau khi trảm thiện thi, lại tiếp tục tấn công cảnh giới, muốn một hơi làm tới, lại trảm ác thi!" "Huynh đệ!

Nếu Từ Hàng đạo nhân thành nhị thi Chuẩn Thánh, nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ tiểu nhi Hiên Viên tranh đoạt vị trí Nhân Hoàng với Xi Vưu thủ lĩnh!

Phá hỏng đại kế phục hưng mà tộc ta đã mưu tính bấy lâu!" Vu Nhị hai mắt đỏ rực, điên cuồng gầm thét.

"Huynh đệ!

Hôm nay dù phải trả giá bằng tính mạng của chúng ta, cũng phải

chém giết Từ Hàng đạo nhân!

Tuyệt không để lại hậu hoạn!" Vu Đại lập tức quyết định, "Chúng ta cùng hiến tế tự bạo, nâng cao uy lực đại trận, chém giết Từ Hàng đạo nhân cùng với Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bàng Điểu và tộc nhân Chu Tước bộ lạc ở bên ngoài!" "Thời khắc cuối cùng, ta và nhị đệ sẽ thúc đẩy không gian, thời gian pháp tắc, đưa tàn hại của Thập Nhị Tổ Vu về tay Xi Vưu đại thủ lĩnh.

Đến lúc quyết chiến, vẫn có thể giúp bộ lạc Cửu Lê của chúng ta chiến thắng bộ lạc Hiên Viên!" Vu Đại và Vu Nhị tức thì thương lượng xong kế hoạch cuối cùng.

Sau khi thương lượng xong, dưới sự dẫn dắt của Vu Đại và Vu Nhị, tất cả các Đại Vu thủ lĩnh có mặt đều đồng loạt chuẩn bị hiến tế linh hồn, tự bạo Đại Vu chi thể, toàn lực thúc đẩy 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' bùng nổ uy lực vô thượng!

Cùng lúc đó, trong lòng Từ Hàng đạo nhân căng thẳng, cảm giác nguy cơ sinh tử nồng đậm ập đến, có tiền lệ của Vu Bát và Vu Cửu ngay trước mắt, Từ Hàng đạo nhân tức thì hiểu rõ ý đồ của Vu Đại và những người khác.

Lần này Từ Hàng đạo nhân không dám tự phụ, để họ thành công hiến tế linh hồn, tự bạo Đại Vu chi khu, dù là Từ Hàng đạo nhân cũng có nguy cơ vẫn lạc.

"Chết?

Không dễ dàng như vậy!" Từ Hàng đạo nhân hai mày nhíu lại, hừ lạnh một tiếng, bay lên, "Mặc Trúc Trượng" trong tay nhẹ nhàng vung ra, không thấy chút khói lửa nào, nhưng tốc độ lại cực nhanh, khoảnh khắc tiếp theo bản thể "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" đã xuất hiện trước mặt Vu Đại.

Trúc diệp trên "Mặc Trúc Trượng" do mười tám cây Mặc Trúc đời thứ hai hóa thành, cũng lần lượt hiện ra bản thể, ba cây một nhóm, thành thế Thiên Địa Nhân tam tài, đồng thời xuất hiện quanh thân sáu vị Đại Vu thủ lĩnh Vu Nhị, Vu Tam, Vu Tứ, Vu Ngũ, Vu Lục, Vu Thất.

"Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

"Hoàng Tuyền Mặc Trúc" như từng cây trường mâu sắc bén vô cùng, dưới sự gia trì của sát ý và pháp lực nhất thi Chuẩn Thánh của Từ Hàng đạo nhân, không cho đám Đại Vu bất kỳ cơ hội thở dốc và phản ứng nào, gần như cùng một lúc đã xuyên thủng đầu lâu của những Đại Vu này!

"Hoàng Tuyền Mặc Trúc" là linh căn trưởng thành ở nơi sâu nhất của Hoàng Tuyền, sở hữu tử khí khổng lồ, lực sát thương quỷ dị cùng với uy năng thần quỷ khó lường.

Linh hồn của các Đại Vu thủ lĩnh đang chuẩn bị đốt cháy hiến tế tức thì bị tử khí Hoàng Tuyền trong từng cây "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" áp chế, linh hồn vốn đang cuộn trào sôi sục sắp bùng nổ tức thì tĩnh lặng như một vũng nước chết, không còn nổi lên một gợn sóng nào.

Chương 412

"Thiên Thu Luân Hồi Bút" bay múa giữa không trung, nét bút như rồng bay phượng múa vẽ ra một Diêm La Điện hư ảo trên không, linh hồn của sáu vị Đại Vu thủ lĩnh Vu Tam, Vu Tứ, v.v. không hề giãy giụa, cùng với Đại Vu chi khu đều bị luân hồi chi lực của "Thiên Thu Luân Hồi Bút" kéo đi, trực tiếp đưa vào hư ảnh Diêm La Điện.

Tại Minh Phủ Địa Ngục xa xôi, trong điện Diêm La thứ năm, vì Từ Hàng đạo nhân đã rời đi, phần lớn đại điện đều bị đóng cửa, chỉ còn lại vài cung điện nhỏ hơn mở cửa, trong đó có vài tu sĩ của Tu Di Sơn nhất mạch, đảm nhiệm chức vụ âm sai của Địa Phủ trong điện Diêm La thứ năm, xử lý các sự vụ liên quan theo quy trình.

Một vị trưởng lão của Bạch Hổ tộc, cũng có tu vi Đại La Kim Tiên, đảm nhiệm chức vụ phán quan dưới trướng Từ Hàng đạo nhân, tích lũy công đức, đang cúi đầu xử lý công vụ, bỗng nhiên cảm thấy trong đại điện âm phong nổi lên, sáu vị Đại Vu thủ lĩnh như Vu Tam xuất hiện trong một góc đại điện.

"Ồ?!

Đại Vu Vu tộc?

Không đúng!

Có linh hồn!

Hậu duệ của Vu tộc và Nhân tộc?

Thân thể cường tráng đều là Đại Vu chi khu..." Trưởng lão Bạch Hổ tộc đảo mắt, đoán ra được ngọn ngành sự tình, trong lòng suy nghĩ nhanh chóng, "Sao lại đến đây rồi?

Mấy vị Đại Vu chuyển thế làm người, đi theo Thập Tam Tổ Vu Xi

Vưu tranh đoạt vị trí Nhân Hoàng, xem ra đã gãy trong tay Từ Hàng đạo nhân!

Chuyện này mà đến tai Bình Tâm nương nương đang ở Minh Phủ Địa Ngục...

Thôi rồi!

Cứ giam lại trước, đợi Từ Hàng đạo nhân trở về tự mình xử lý vậy!" Nói đến đây, trưởng lão Bạch Hổ tộc cười khổ lắc đầu, vung tay đưa sáu vị Đại Vu thủ lĩnh đang bất tỉnh vào một gian thiên điện giam giữ.

Ánh mắt liếc qua "Lục Đạo Luân Hồi Bàn", Bình Tâm nương nương vốn thâm cư giản xuất không có động tĩnh gì, trưởng lão Bạch Hổ tộc mới thở phào nhẹ nhõm, lau mồ hôi lạnh trên trán tiếp tục công việc.

Cùng lúc đó, đại chiến bên cạnh "Chu Tước bộ lạc" đã đến thời khắc sinh tử.

Vu Tam và những người khác vì toàn lực thúc đẩy linh hồn đốt cháy hiến tế, căn bản không có sức chống lại sát chiêu đột ngột của Từ Hàng đạo nhân, tức thì bị Từ Hàng đạo nhân phản sát.

Bởi vì năm xưa Hậu Thổ Tổ Vu dùng thân Tổ Vu hóa thành Lục Đạo Luân Hồi, hoàn toàn tiêu tán, dù là "Bàn Cổ Điện" cũng không thể phá hủy Lục Đạo Luân Hồi để tái tụ tàn hài của Hậu Thổ Tổ Vu.

Cho nên trong mười hai kiện tàn hài Tổ Vu trong tay Vu Đại, có một kiện tàn hài là do Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu chặt một đoạn xương ngón tay của mình trong "Bàn Cổ Điện" luyện chế thành.

Cho nên Vu Đại và Vu Nhị mới dự định vào thời khắc cuối cùng, dựa vào mối liên hệ huyền bí giữa xương ngón tay của Xi Vưu và bản thể của hắn, dùng việc đốt cháy linh hồn của mình, toàn lực thúc đẩy

hai đại pháp tắc chi lực không gian và thời gian, để đưa mười hai kiện tàn hài Tổ Vu về bên cạnh Xi Vưu.

Như vậy tuy mười hai người ra quân chưa thắng đã chết, bỏ mạng tại đây, nhưng mười hai tàn hài Tổ Vu không bị mất đi, sáu mươi chín vị Đại Vu thủ lĩnh còn lại hợp lực vẫn có thể thúc đẩy "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", Xi Vưu vẫn có đủ át chủ bài để tranh đoạt vị trí Nhân tộc cộng chủ với Hiên Viên, thành Nhân Hoàng quả vị, lại lần nữa dẫn dắt Vu tộc trỗi dậy.

Vu Đại, Vu Nhị vốn thực lực mạnh mẽ, cộng thêm chưa hoàn toàn đốt cháy linh hồn, nên khi Từ Hàng đạo nhân phát động công kích, đã không thể một đòn lấy mạng.

Vu Đại và Vu Nhị thấy các huynh đệ của mình tức thì biến mất trước mắt, lập tức điên cuồng!

"Ầm!" Hai người biết với tình hình trước mắt, cả hai cũng khó thoát khỏi cái chết, lúc này cũng không còn bận tâm gì nữa, đồng loạt toàn lực bùng nổ, linh hồn toàn lực đốt cháy, thân thể trực tiếp tự bạo!

Càng đáng sợ hơn, cùng với cơn bão hiến tế linh hồn của Vu Đại và Vu Nhị quét ra, trong sương máu mịt mù, trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" có hai bóng người cao ngất trời đất dần dần ngưng tụ!

Năm xưa Thập Nhị Tổ Vu bày ra "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" có thể triệu hồi hư ảnh Bàn Cổ, Vu Đại và Vu Nhị không đủ sức làm được điều đó, nhưng dưới sự liều mạng vẫn triệu hồi được hư ảnh của hai vị Tổ Vu!

"Ầm ầm ầm!" "Ầm ầm ầm!" Tiếng sấm kinh thiên động địa vang lên, một luồng uy áp mạnh mẽ xuất hiện trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", cùng với tiếng sấm sét ngày càng dữ dội, hai

bóng người ngày càng rõ ràng!

Một vị đầu trâu mình người, thân mặc vảy đen, chân đạp hắc long, tay quấn thanh mãng, quanh thân sóng nước cuồn cuộn, một màu xanh thẳm, chính là "Cộng Công" trong Thập Nhị Tổ Vu!

Vị còn lại đầu thú mình người, thân mặc vảy đỏ, tai đeo hỏa xà, chân đạp hỏa long, quanh thân lửa cháy hừng hực, ánh lửa ngút trời, chính là "Chúc Dung" trong Thập Nhị Tổ Vu!

"Cộng Công Tổ Vu!

Chúc Dung Tổ Vu!

Xin hai vị Tổ Vu giúp chúng ta chém giết Từ Hàng đạo nhân!" Tiếng gào thét cuối cùng trước khi chết của Vu Đại vang vọng trong đại trận.

Hư ảnh của Cộng Công và Chúc Dung không có chút thần trí nào, bị tiếng gào của Vu Đại kinh động, ánh mắt trống rỗng nhìn về phía sinh linh duy nhất còn sống trong đại trận là Từ Hàng đạo nhân!

"Giết!" Hư ảnh Chúc Dung miệng phát ra tiếng gầm gừ không rõ, hai chân hung hăng dậm xuống, hai con hỏa long dưới chân gầm thét bay về phía Từ Hàng đạo nhân.

"Thủy!" Hư ảnh Cộng Công cũng ngây dại như vậy, gần như đồng thời miệng hét trầm một tiếng, cũng điều khiển hai con hắc long dưới chân lắc đầu vẫy đuôi bay về phía Từ Hàng đạo nhân.

Chúc Dung và Cộng Công tuy là hư ảnh, nhưng uy lực của hỏa long và thủy long mà họ đánh ra so với công kích của Vu Đại và những người khác quả là một trời một vực, phạm vi đại trận trong nháy mắt tràn ngập hai màu đen và đỏ, nước đen sóng cuộn ngút trời và biển lửa đỏ rực mỗi bên chiếm một nửa, không can thiệp lẫn nhau, nhưng lại đồng thời tấn công Từ Hàng đạo nhân, ngay cả hư không

xung quanh cũng xuất hiện từng vết nứt.

Thần sắc Từ Hàng đạo nhân ngưng trọng nhưng lại lộ vẻ hưng phấn!

Sự xuất hiện của Cộng Công và Chúc Dung khiến y kinh ngạc, nhưng áp lực mà họ mang lại, cùng với sát khí trên người lại khiến huyết mạch của Từ Hàng đạo nhân sôi trào, sát khí trong lòng càng thêm nóng rực, tốc độ trảm ác niệm lại nhanh thêm mấy phần!

Chỉ thấy Từ Hàng đạo nhân bình tĩnh ứng đối, "Mặc Trúc Trượng" trong tay phun ra "Hoàng Tuyền chi thủy" hình thành một dòng Hoàng Tuyền thu nhỏ uốn lượn lưu động, vẽ ra một đường cong tuyệt mỹ chảy giữa sóng nước đen kịt và biển lửa đỏ rực.

Nếu có người nhìn từ trên cao xuống, sẽ phát hiện ra, dòng Hoàng Tuyền thu nhỏ như đường phân giới hình chữ S trong Thái Cực, phân chia đòn tấn công liên thủ của Cộng Công và Chúc Dung thành hai con cá âm dương.

Không biết từ lúc nào, Tử Trúc thiện thi lặng lẽ xuất hiện ở bên sóng nước đen kịt, bản tôn Từ Hàng đạo nhân thì đứng trong biển lửa đỏ rực, hai bên chiếm giữ vị trí âm dương trong hai con cá âm dương.

Một bức Thủy Hỏa Thái Cực Đồ đã hình thành, tuy Từ Hàng đạo nhân chỉ chiếm giữ phần diện tích nhỏ hơn là mắt âm dương và đường phân giới, trông có vẻ rơi vào thế hạ phong.

Nhưng vị trí mà Từ Hàng đạo nhân chiếm giữ đều là vị trí quan trọng nhất trong Thái Cực Đồ, tiến có thể công, lùi có thể thủ, lợi dụng ưu thế trí tuệ, chiếm trước vị trí có lợi, vừa ra tay đã ở thế bất bại!

Hư ảnh của Cộng Công và Chúc Dung không có linh trí, chỉ còn lại bản năng chiến đấu, phản ứng tự nhiên chậm hơn Từ Hàng đạo

nhân không chỉ một chút, đợi đến khi mất tiên cơ mới bản năng ý thức được tầm quan trọng của mắt âm dương, thân hình nhoáng lên muốn giành lại quyền chủ động.

Nhưng Từ Hàng đạo nhân sao có thể để họ như ý?

Cộng Công và Chúc Dung dù khi còn sống cũng chỉ có thực lực Chuẩn Thánh, nay Từ Hàng đạo nhân cũng có pháp lực nhất thi Chuẩn Thánh đỉnh phong, mà Cộng Công và Chúc Dung lại mất đi thân thể cường hãn nhất của Tổ Vu!

Dù là đối đầu trực diện, Từ Hàng đạo nhân cũng không sợ hãi hư ảnh của Cộng Công và Chúc Dung đã bị suy yếu đi rất nhiều!

Hai con hắc long và hai con hồng long nhanh chóng lao về phía đường phân chia âm dương song ngư do dòng Hoàng Tuyền thu nhỏ hình thành, muốn chiếm giữ nơi này.

"Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận!" Cùng với một tiếng hét nhẹ của Từ Hàng đạo nhân, "Mặc Trúc Trượng" lại huyễn hóa ra "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và mười tám cây Mặc Trúc đời thứ hai, tạo thành "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận"!

Đại trận vừa xuất hiện, uy lực của dòng Hoàng Tuyền thu nhỏ tức thì tăng cường gấp mấy lần, không chỉ nước Hoàng Tuyền cuồn cuộn dâng trào, mà trên mặt sông Hoàng Tuyền còn lơ lửng vô số U Minh quỷ hỏa lập lòe không ngừng.

Nước Hoàng Tuyền như sóng triều, trong một lần tiến một lần lùi đã cuốn hai con hỏa long vào trong Hoàng Tuyền với tốc độ như sấm sét không kịp bịt tai, vô số nước Hoàng Tuyền không ngừng nhấn chìm hai con hỏa long.

"Ục ục!" "Ục ục!"...

Tuy hai con hỏa long dốc toàn lực giãy giụa, uy năng của Hỏa hệ

pháp tắc bùng nổ, muốn đốt cháy nước Hoàng Tuyền, thay thế nó.

Nhưng nước Hoàng Tuyền trong "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" dường như vô cùng vô tận, dần dần hai con hỏa long hoàn toàn bị nước Hoàng Tuyền trấn áp, dập tắt, dần dần không còn động tĩnh gì nữa...

Hai con hắc long mang theo vô cùng thủy khí bay lượn trên không trung Hoàng Tuyền, muốn xông vào Hoàng Tuyền để cứu hai con hỏa long, nhưng lại bị vô số U Minh quỷ hỏa dây dưa, mỗi một tia U Minh quỷ hỏa đều như một con thiêu thân nhỏ, nhưng số lượng vô cùng vô tận như kiến nhiều cắn chết voi, bao vây hai con hắc long ba lớp trong ba lớp ngoài!

Chỉ có thể nghe thấy tiếng gầm thét của hai con hắc long, nhưng hoàn toàn không nhìn thấy chúng, hồi lâu sau, tiếng rồng gầm dần biến mất, U Minh quỷ hỏa lại dường như sau khi được gột rửa càng thêm sâu thẳm tĩnh mịch!

Thấy hai con hắc long và hai con hỏa long bị "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" hóa giải, ngay cả Từ Hàng đạo nhân cũng cảm thấy có chút bất ngờ!

Chương 413

Hắc long, hỏa long vốn là một phần thân thể của Cộng Công và Chúc Dung, sự hủy diệt của chúng khiến Cộng Công và Chúc Dung vốn không có thần trí tức thì càng thêm phẫn nộ.

"Giết!" Hư ảnh Cộng Công ngửa mặt lên trời gầm thét.

"Chết tiệt!" Hư ảnh Chúc Dung tức giận tóc tai dựng ngược.

Hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung lần lượt nhoáng lên, hắc long, hỏa long dưới chân nhanh chóng tái hiện, chỉ là càng thêm hư ảo mấy phần.

Hắc long và hỏa long lại lần nữa xuất kích, ngay cả thanh mãng quấn quanh cánh tay Cộng Công và hỏa xà đeo trên tai Chúc Dung cũng lần lượt hiện ra bản thể to lớn vô cùng cùng bay ra, mỗi bên phát huy ra công kích cuồng bạo.

Cộng Công và Chúc Dung cũng đồng thời ra tay!

Trong Thủy Hỏa Thái Cực âm dương ngư được hình thành, Thủy hỏa pháp tắc chi lực cuồn cuộn dâng trào, kích động không ngừng.

Trong mười hai mảnh tàn hài Tổ Vu dùng để bố trí "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", tàn hài thuộc về Cộng Công Tổ Vu và Chúc Dung Tổ Vu lúc này tỏa ra pháp tắc chi lực hiếm có, khiến cho thủy hỏa chi lực càng thêm hùng vĩ, không thể ngăn cản.

Nhưng Từ Hàng đạo nhân chiếm giữ vị trí có lợi là đường phân giới âm dương và mắt âm dương.

Tử Trúc thiện thi lúc này đang ngồi xếp bằng ở mắt cá của âm ngư do Thủy hệ pháp tắc chi lực của Cộng Công hình thành trong Thủy Hỏa Thái Cực âm dương ngư.

Chỉ thấy trên mặt Tử Trúc thiện thi tử khí lượn lờ, miệng lẩm bẩm, pháp lực Chuẩn Thánh vận chuyển toàn lực, pháp tướng trang nghiêm, một luồng khí tức huyền diệu ngày càng nồng đậm.

Một lát sau, dường như công pháp vận chuyển đến thời khắc quan trọng, tử khí trên người Tử Trúc thiện thi đột ngột tăng vọt, sau lưng xuất hiện một cây "Tiên Thiên Tử Trúc" cao ngất trời đất, cành lá sum suê, tám mươi mốt cây Tử Trúc đời thứ hai vây quanh thân Tử Trúc thiện thi, cành lá rung chuyển dữ dội.

"Tiên Thiên Tử Trúc" và tám mươi mốt cây Tử Trúc đời thứ hai vậy mà đang không ngừng hấp thu Thủy hệ pháp tắc chi lực vô cùng vô tận, liên miên không dứt xung quanh, để tự mình được nuôi dưỡng, từng cây tử trúc càng thêm hiên ngang thẳng tắp, sinh cơ dạt dào.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Hồi lâu sau, tám mươi mốt cây Tử Trúc đời thứ hai đó vậy mà gần như không phân trước sau, lần lượt phát ra từng trận tiếng nổ, cành trúc lá trúc rung chuyển, lần lượt hóa thành hình người!

Tám mươi mốt đạo hóa thân giống hệt Tử Trúc thiện thi!

Toàn bộ đều mặc một bộ đạo bào trắng ngà, tay đều cầm một cây "Tử Trúc Trượng"!

"Ha ha ha ha!" Tử Trúc thiện thi đang ngồi xếp bằng từ từ mở ra đôi pháp nhãn tỏa ra ánh sáng trí tuệ vô cùng, hài lòng nhìn quanh tám mươi mốt hóa thân của mình, cười lớn.

"Bao năm ở Minh Phủ Địa Ngục, được đại pháp hóa thân của Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn khai sáng, dưới sự giúp đỡ của sư tôn, sư nương và Trấn Nguyên sư thúc, Hồng Vân sư thúc, cuối cùng cũng suy diễn ra một bộ hóa thân chi pháp uy lực mạnh mẽ!

Tu luyện bao năm nay cuối cùng cũng chỉ còn thiếu một bước, nay

mượn cơ hội thành Chuẩn Thánh, trong đại chiến lâm trận đột phá, cuối cùng cũng thành công lấy thiện thi và 'Tiên Thiên Tử Trúc' làm căn cơ, mượn tám mươi mốt cây Tử Trúc đời thứ hai để tạo thành tám mươi mốt tôn Tử Trúc hóa thân!

Mỗi người đều có thực lực Đại La Kim Tiên!" Tử Trúc thiện thi trong lòng không khỏi vui mừng khôn xiết.

"Loạn Tâm Hoặc Thần Đại Trận!" Tử Trúc thiện thi miệng khẽ hô một tiếng, tám mươi mốt tôn Tử Trúc hóa thân lần lượt bay về bốn phương tám hướng, ngồi vào tiên thiên đại trận vốn có của "Tiên Thiên Tử Trúc", dưới sự gia trì của Tử Trúc thiện thi và Tử Trúc hóa thân, uy lực tăng vọt gấp mấy chục lần!

Dưới uy lực của đại trận, khiến cho Cộng Công và Chúc Dung vốn thần trí không rõ căn bản không hề hay biết, Tử Trúc thiện thi lặng lẽ rút đi "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận", đường phân giới âm dương ngư lặng lẽ biến mất, khiến cho Thủy hệ pháp tắc chi lực của Cộng Công và Hỏa hệ pháp tắc chi lực của Chúc Dung va chạm triệt tiêu lẫn nhau, hai bên tấn công liều mạng thực ra là đang tự tàn sát lẫn nhau!

Bản thể Từ Hàng đạo nhân thu hồi "Mặc Trúc Trượng", Cộng Công và Chúc Dung đã có Tử Trúc thiện thi lợi dụng tình thế để họ tự tàn sát lẫn nhau, căn bản không cần phải lo lắng nữa, bây giờ tinh lực chủ yếu đặt vào mười hai khối tàn hài Tổ Vu đang duy trì đại trận.

Bởi vì sự tồn tại của hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung, hai khối tàn hài đó tạm thời không thể động đến, tàn hài của Xi Vưu cũng phải để cuối cùng.

Ánh mắt Từ Hàng đạo nhân lướt qua từng khối tàn hài Tổ Vu còn lại.

"Trong Hoàng Tuyền Mặc Trúc chủ yếu có 'Hoàng Tuyền chi

thủy', thứ hai là 'U Minh quỷ hỏa'!

Thực ra phương pháp tốt nhất là lợi dụng thuộc tính Thủy khắc Hỏa để dùng Hoàng Tuyền chi thủy tấn công tàn hài của Chúc Dung, nhưng hiện tại tạm thời không nên động đến tàn hài của Chúc Dung, chỉ có thể lợi dụng thuộc tính Hỏa khắc Kim để ra tay với tàn hài của Nhục Thu trước!" Từ Hàng đạo nhân trong lòng đã có quyết định, liền không còn do dự, lập tức ra tay.

"Mặc Trúc Trượng" bay lên trời, hóa thành bản thể, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và mười tám cây Mặc Trúc đời thứ hai cũng hiện ra bản thể, cảnh tượng vừa mới xuất hiện lại nhanh chóng tái hiện.

Có kinh nghiệm vừa rồi, mười tám Mặc Trúc hóa thân thực lực Đại La Kim Tiên mặc đạo bào đen huyền nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Từ Hàng đạo nhân.

"Đi!" Bản thể Từ Hàng đạo nhân vẫn đứng ở vị trí mắt âm dương, mười tám tôn Mặc Trúc hóa thân tạo thành "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận" trong nháy mắt xuất hiện gần tàn hài của Nhục Thu.

"U Minh quỷ hỏa" vốn đã được Thủy chi pháp tắc chi lực gột rửa trở nên tinh khiết hơn, ngưng luyện hơn, màu sắc càng thêm u tối sâu thẳm, lặng lẽ bùng cháy, bao bọc lấy tàn hài của Nhục Thu.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Tàn hài của Nhục Thu cảm nhận được nguy cơ nồng đậm, từ trong tàn hài bắn ra vô số kim kiếm sắc bén vô cùng.

"Bành!" "Bành!" "Bành!"...

Duệ kim chi kiếm như mưa dội lá chuối liên tục không ngừng đánh vào "Hoàng Tuyền Mặc Trúc Đại Trận", tạo ra từng trận gợn sóng, thậm chí còn có những vết nứt mơ hồ.

“Hét!” Mười tám tôn Mặc Trúc hóa thân lần lượt giơ “Mặc Trúc Trượng” trong tay, quát lớn, pháp lực Đại La Kim Tiên cuồn cuộn tuôn ra, “U Minh quỷ hỏa” hừng hực cháy, nỗ lực bao bọc từng tầng lớp kim kiếm sắc bén.

Từng tiếng “phốc phốc phốc...” vỡ vụn vang lên liên tiếp, duệ kim chi kiếm từng cây một bị “U Minh quỷ hỏa” đốt cháy, tan chảy, lại hóa thành từng luồng Kim chi pháp tắc chi lực!

“Dương Liễu Chi” xuất hiện giữa không trung, liên tục quét động, thu lấy từng luồng Kim chi pháp tắc chi lực.

Từ Hàng đạo nhân đứng ở vị trí mắt âm dương, cảm nhận được Kim chi pháp tắc chi lực ngày càng ngưng tụ trong “Thanh Tịnh Lưu Ly Bình” đang nâng trong lòng bàn tay.

Một bên mất đi, một bên được thêm, Kim chi pháp tắc chi lực trên tàn hài của Nhục Thu ngày càng yếu đi.

Cuối cùng, hồi lâu sau, “bành!” một tiếng nổ trầm đục, tàn hài của Nhục Thu mất đi sự chống đỡ của Kim chi pháp tắc chi lực, hóa thành một đám bụi.

Rễ của “Hoàng Tuyền Mặc Trúc” vươn ra, hấp thu toàn bộ đám bụi do tàn hài của Nhục Thu hóa thành.

“Xào xạc!” Tàn hài Tổ Vu tuy mất đi pháp tắc chi lực, nhưng đám bụi hóa thành vẫn là một tồn tại vô cùng mạnh mẽ, sau khi “Hoàng Tuyền Mặc Trúc” hấp thu nó, tức thì như ăn phải thuốc đại bổ, vùn vụt cao lên một đoạn, lá trúc phát ra tiếng “xào xạc!” vui sướng!

“Hoàng Tuyền Mặc Trúc” và mười tám cây Mặc Trúc đời thứ hai đột nhiên phát động, hấp thu toàn bộ đám bụi do tàn hài của Nhục Thu hóa thành, tất cả đều được tăng cường không ít về bản chất.

Ngũ hành tương sinh tương khắc, huyền bí vạn phương, các mảnh

vỡ của Thập Nhị Tổ Vu vì thiếu tàn hài của Hậu Thổ Tổ Vu, nên tuy cũng có một phần Thổ thuộc tính pháp tắc chi lực, nhưng quá trình chuyển hóa ngũ hành xuất hiện lỗ hổng.

Từ Hàng đạo nhân lợi dụng lỗ hổng trong khâu "Thổ sinh Kim" của ngũ hành tương sinh, lợi dụng "U Minh quỷ hỏa" mới có thể thực hiện hiệu quả "Hỏa khắc Kim", nếu không ngũ hành tương sinh lưu chuyển viên mãn, căn bản khó đạt được mục đích.

Nay Kim hành trong ngũ hành tương sinh đã bị phá, Thổ hành yếu ớt, Thủy hành và Hỏa hành chi lực bị hư ảnh của Cộng Công, Chúc Dung kéo đi, đang tấn công lẫn nhau kịch liệt.

Từ Hàng đạo nhân lại tập trung ánh mắt vào "Cú Mang tàn hài" của Mộc hành!

Chỉ thấy "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và mười tám cây Mặc Trúc đời thứ hai lặng lẽ xuất hiện quanh "Cú Mang tàn hài".

Là tiên thiên linh căn, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" tự nhiên trời sinh đã có một lượng Mộc hành chi lực nhất định, Mộc hệ pháp tắc chi lực đối với "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" cũng có lợi ích rất lớn.

"Bốp!" "Bốp!" "Bốp!"...

Vô số rễ cây lặng lẽ quấn lấy "Cú Mang tàn hài", vô số cành trúc lá trúc điên cuồng quất vào "Cú Mang tàn hài".

Mỗi thời mỗi khắc, rễ của "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" đều có thể rút ra một tia Mộc hệ pháp tắc chi lực không thể nhận ra từ "Cú Mang tàn hài"...

Cành trúc, lá trúc mỗi lần công kích cũng có thể cưỡng ép cướp đoạt từng tia từng luồng Mộc hệ pháp tắc chi lực...

Tuy mỗi lần Mộc hệ pháp tắc thất thoát không lớn, nhưng Mộc hệ pháp tắc chi lực ẩn chứa trong "Cú Mang tàn hài" vốn là cây không rễ,

nước không nguồn, mất đi một phần sẽ yếu đi một phần.

Một bên mất đi, một bên được thêm, "Cú Mang tàn hài" ngày càng suy yếu, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" lại ngày càng khỏe mạnh!

Chương 414

Thân tre cao vút lên từng đoạn, mọc ra cành mới, lá trúc, ngay cả chất liệu vốn đen kịt cũng trở nên ngày càng trong suốt, tinh xảo, sâu thẳm, dần dần xuất hiện xu hướng ngọc hóa.

Khi Cộng Công và Chúc Dung đang đánh nhau không thể tách rời, "Cú Mang tàn hài" cuối cùng cũng bị "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" rút cạn toàn bộ Mộc hệ pháp tắc chi lực, nối gót "Nhục Thu tàn hài", hóa thành một đám bụi, bị "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" tiếp tục hấp thu!

Mất đi liên tiếp hai trận cơ, "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" khó duy trì được sự ổn định như vừa rồi, cũng khó áp chế được dao động linh khí và pháp lực mạnh mẽ, đồng thời cũng không thể tiếp tục che đậy thiên cơ.

Trong nháy mắt, các thế lực lớn trong thế giới Hồng Hoang, mấy vị thánh nhân, những tồn tại đỉnh phong Chuẩn Thánh đều cảm ứng được tình huống bất thường trên nam phương đại lục.

Thủ Dương Sơn, trong Bát Cảnh Cung, đôi lông mày dài trắng như tuyết của Lão Tử khẽ động, đôi mắt không biết đã bao lâu không mở ra từ từ mở ra, một mắt như đêm tối đen kịt, một mắt như ban ngày chói lòa, trong nháy mắt dường như có hỗn độn chi khí lưu chuyển, dị tượng trong mắt lóe lên rồi biến mất, hệt như ảo giác.

Bàn tay phải của Lão Tử giấu dưới tay áo rộng rãi nhanh chóng bấm đốt, suy diễn ra ngọn ngành sự việc, trầm ngâm một chút, trong lòng đã có kế sách, vung tay áo.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Mấy đạo kim quang từ "Bát Cảnh Cung" bay ra, độn vào hư không, bay về bốn phương tám hướng.

Lão Tử thánh nhân che đậy dị tượng tử khí ngút trời của thánh nhân, phá vỡ hư không, đi thẳng đến "Tu Di Sơn".

Nếu các thánh nhân khác thấy Lão Tử phá không nhẹ nhàng như vậy, chắc chắn sẽ nhận ra tu vi của Lão Tử bây giờ càng thêm cao thâm khó lường.

Nữ Oa nương nương đang ở Bắc Câu Lô Châu bỗng có cảm ứng, vung tay áo, kim quang vào tay, mày khẽ nhíu, thầm tính toán: "Haiz!

Dù thế nào, ta cũng là Thánh mẫu của Nhân tộc, Nhân tộc như hậu duệ của ta, huống hồ Phục Hy đại huynh nay là Thiên Hoàng của Nhân tộc!

Lão Tử đại sư huynh phân phó như vậy, thật sự khiến ta khó xử!" Nhưng Nữ Oa nương nương cũng biết, Lão Tử là làm theo sự phân phó của lão sư Hồng Quân lão tổ, dù muốn hay không, cũng không thể không nghe lệnh hành sự, chỉ có thể lòng không cam tình không nguyện chậm rãi đứng dậy.

Thánh nhân vừa động, khí tượng vạn thiên, Thanh Loan đang canh giữ ngoài cửa cung "Oa Hoàng Cung" lập tức nhận ra, vội vàng vào trong, thấp giọng hỏi: "Nương nương có gì phân phó?" "Ta đã lâu không gặp Phục Hy huynh trưởng, Thanh Loan chuẩn bị xe, cùng ta đến 'Hỏa Vân Cung' thăm hỏi ba vị Nhân tộc thánh tổ Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, cùng với Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông!" Nữ Oa nương nương không để lộ cảm xúc.

Tuy không thể không nghe theo sự phân phó của Lão Tử, nhưng cũng không muốn làm ác với Nhân tộc, bèn mượn danh nghĩa thăm hỏi Thiên Hoàng Phục Hy, chỉ cần giữ chân được mấy vị chí thánh của Nhân tộc ở "Hỏa Vân Cung", là đã có thể giao phó với Lão Tử sư huynh.

Nguyên Thủy đang ở Ngọc Hư Cung tại Tây Côn Luân không hề

để mắt đến Tây Vương Mẫu, mà dùng "Côn Luân Kính" vượt qua không gian, hướng về nam phương đại lục.

Ngược lại, Thông Thiên giáo chủ đang ở đông phương đại lục, miệng lẩm bẩm, vô cùng không tình nguyện cưỡi kiếm quang bay về phía Tây Côn Luân, chặn đường Tây Vương Mẫu.

Trên "Linh Sơn" ở nam phương đại lục, Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn vốn không muốn tham gia vào chuyện này.

Nhưng sau khi nhận được kim quang truyền tin của Lão Tử thánh nhân, không thể không ra mặt ứng phó một phen.

Tiếp Dẫn thánh nhân đã lâu không lộ diện, lần này cũng không định ra tay, chỉ truyền âm cho Chuẩn Đề đạo nhân: "Chuẩn Đề sư đệ!

Hãy truyền tin cho Lão Tử sư huynh, vi huynh bế quan tu luyện đang đến giai đoạn quan trọng!

Không thể rời đi, hãy thay vi huynh đi một chuyến đến Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán, tìm Trấn Nguyên đại tiên luận đạo, chỉ cần giữ chân đối phương là được!" "Sư huynh yên tâm, tiểu đệ hiểu rồi!" Chuẩn Đề đại tôn dứt lời, truyền tin cho Lão Tử thánh nhân, chống "Thất Bảo Diệu Thụ" đi về phía Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán với tốc độ tưởng như chậm mà lại rất nhanh.

Cùng lúc đó, Tu Di Sơn nhất mạch cũng đang hành động.

Nữ Oa nương nương cưỡi tử khí của thánh nhân, dưới sự hộ tống của Thanh Loan, Kim Phượng đến "Hỏa Vân Động", "Hỏa Vân Cung"!

Vừa hay gặp lúc các đại năng trong "Hỏa Vân Cung" chuẩn bị xuất phát.

"Ba vị thánh tổ, hai vị Nhân Hoàng!

Chuẩn bị đi đâu vậy?" Nữ Oa nương nương hiện thân, cười nhẹ hỏi.

Sắc mặt các vị đại năng biến đổi, trong ánh mắt ẩn hiện sự phẫn nộ.

"Nữ Oa thánh nhân!

Muốn ngăn cản chúng ta đi?" Thiên Hoàng Phục Hy bất đắc dĩ mở miệng.

"Ta không có ý đó!

Cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng, các vị đạo hữu thân là thánh hiền của Nhân tộc thực sự không nên nhúng tay!

Cứ để cho Nhân tộc tự quyết định là được!" Nữ Oa nương nương cười áy náy với huynh trưởng, rồi nói, "Ta gần đây tiềm tâm tu luyện, có chút thu hoạch!

Muốn chia sẻ với các vị đạo hữu một phen!

Có thể cho ta chút tiện lợi không?" Sắc mặt Thiên Hoàng Phục Hy liên tục biến đổi, tuy trong mắt Nữ Oa nương nương lộ vẻ áy náy, nhưng lại không lùi nửa bước, cuối cùng Thiên Hoàng Phục Hy chỉ có thể thở dài một tiếng: "Thôi được!" Dứt lời, Thiên Hoàng Phục Hy đưa mọi người trở về "Hỏa Vân Cung".

"Hỏa Vân Động" vốn là động phủ của Hồng Vân lão tổ, sau này cho thánh hiền Nhân tộc ở, trải qua mấy lần sửa đổi, nay đã nguy nga tráng lệ, linh khí nồng đậm, tiên cầm linh thú khắp nơi, tiên thảo linh dược vô số, còn có rất nhiều tu sĩ thiên tài của Nhân tộc tu luyện trong đó.

Quả thật không hề thua kém đạo trường của các thánh, thậm chí còn hơn một bậc.

Nữ Oa nương nương cũng không khách sáo, trực tiếp mở đàn giảng đạo, mở cửa cho tất cả sinh linh trong "Hỏa Vân Động", giảng giải về Tạo Hóa chi đạo mà mình sở trường, từ nông đến sâu, nói không ngừng nghỉ!

Trong chốc lát, trời tuôn hoa rơi, đất vọt kim liên, tiên nhạc vang lên, dị tượng vạn thiên.

Tất cả linh thú tiên cầm, kỳ hoa dị thảo, tu sĩ Nhân tộc trong "Hỏa Vân Động", mỗi người đều chìm vào say mê, thu hoạch không nhỏ, những người thiên tư thông minh, thậm chí còn đột phá tại chỗ.

Ngay cả các đại năng thánh hiền như Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Phục Hy, Thần Nông cũng thu hoạch rất lớn!

Nữ Oa nương nương không thể công khai vi phạm sự sắp đặt của Lão Tử thánh nhân, nhưng lại không muốn cùng huynh trưởng Phục Hy cũng như Nhân tộc tái sinh hiềm khích, sau khi đưa các vị Nhân tộc thánh hiền vào ở, chỉ có thể ở trong "Hỏa Vân Cung" tận tâm tận lực truyền đạo, để dẹp yên sự bất mãn trong lòng Thiên Hoàng Phục Hy và những người khác.

Nhưng Lão Tử thánh nhân lại chẳng khách khí như vậy, dưới chân "Thái Cực Đồ" hóa thành kim kiều, trong khoảnh khắc đã đến bên ngoài "Tu Di Sơn", cũng không nói lời nào, chỉ đăm đăm nhìn vào "Tu Di Sơn", rõ ràng là không để cho người trong núi đi viện trợ cuộc giao tranh ở đại lục phương Nam.

Không gian "Tu Di Sơn" khẽ gợn sóng, Hồng Vân lão tổ hiện thân ở nơi không xa trước mặt Lão Tử thánh nhân. "Lão Tử đạo hữu đến cũng nhanh thật!" Hồng Vân lão tổ hắc hắc cười lạnh một tiếng. "Gặp qua Hồng Vân đạo hữu!

Ba Tiêu đạo hữu không có ở trong núi sao?" Lão Tử thánh nhân như cười như không, ngữ khí siêu nhiên nói. "Hắc hắc!

Tiếp đãi Lão Tử đạo hữu thì ta đây là đủ rồi, đâu cần kinh động đại huynh xuất hiện!" Hồng Vân lão tổ khẽ cười nói, "Chúng ta bớt nói nhảm đi, Lão Tử đạo hữu đã tới đây rồi, vậy thì so tài một phen!

Để xem đạo hữu tiềm tu bao nhiêu năm qua, đã có bao nhiêu tiến bộ!" "Cung kính không bằng tuân mệnh!" Lão Tử thánh nhân cũng không chối từ, càng không hề đại ý, Công Đức Chí Bảo "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" lơ lửng trên đỉnh đầu, vạn pháp bất xâm, trước tiên đã đứng vào thế bất bại.

Tiên Thiên Chí Bảo "Thái Cực Đồ" hóa thành kim kiều đạp dưới chân, tiến có thể công, lùi có thể thủ, không còn nỗi lo về sau.

Tiếp đó Tiên Thiên Linh Bảo "Bát Cảnh Cung Đăng" hiện ra trước người Lão Tử thánh nhân, một tay y nâng "Thái Thanh Thần Phù", một tay mở ra Hồng Quân lão tổ ban cho chứng đạo chi bảo "Vô Tự Thiên Thư Thượng Sách".

Có một đám chí bảo, linh bảo tương trợ, cho dù Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Tây Vương Mẫu nương nương và những người khác đều trốn trong bóng tối ra tay đánh lén, Lão Tử thánh nhân cũng có lòng tin có thể bình yên rời đi, tệ nhất cũng có thể bảo vệ bản thân chu toàn.

Thấy Lão Tử thánh nhân một bộ dáng như lâm đại địch, Hồng Vân lão tổ thấy vậy bèn cất tiếng cười ha hả: "Lão Tử đạo hữu cẩn thận như vậy, thật khiến Ngô vinh hạnh vô cùng!" Nói xong, Hồng Vân lão tổ cũng không khách khí, ba món bảo vật trảm tam thi: "Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô" màu tím hồng, "Thủy Hỏa Hồ Lô" màu tím vàng, "Thiên Ân Hồ Lô" màu tím lục bay ra tạo thành thế tam tài.

Giữa mơ hồ, sau lưng ba kiện hồ lô đều có một bóng người của Hồng Vân lão tổ thoáng hiện rồi biến mất, chính là tam thi mà Hồng Vân lão tổ đã trảm ra.

Lão Tử thánh nhân thấy vậy sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, với nhãn quang của y tự nhiên có thể nhìn ra, Hồng Vân lão tổ đã tiến gần thêm một bước tới tam thi hợp nhất!

Kể từ khi Tu Di Sơn nhất mạch Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương bốn vị thành công trảm tam thi, lại thêm Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử thành công hợp nhất tam thi, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực vượt xa Thiên Đạo Thánh Nhân.

Chương 415

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ cùng Nữ Oa nương nương liền biết đã bị Hồng Quân lão tổ tính kế, các linh bảo dùng để trảm tam thi đều không đồng bộ, đều do Đạo Tổ Hồng Quân tự tay ban xuống, dụng ý trong đó không cần nói cũng biết.

Không có so sánh thì không có đau thương, tuy Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử đã rời khỏi Hồng Hoang thế giới, nhưng sau khi Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương thành thánh, vì linh bảo trảm tam thi đồng bộ, nên có không gian để tiến thêm một bước, cảnh giới tăng lên thần tốc.

Lão Tử thánh nhân và những người khác vì đi nhầm đường, tu vi muốn có chút tiến triển, đều phải bỏ ra nỗ lực gấp bội, đây cũng là nguyên nhân Lão Tử thánh nhân kiêng kỵ Tu Di Sơn nhất mạch.

Lúc này Lão Tử thánh nhân nhìn thấy tam thi của Hồng Vân lão tổ, càng tức không chỗ phát tiết.

Hồng Vân lão tổ lại không quan tâm trong lòng Lão Tử thánh nhân nghĩ gì, tiếp tục tế ra "Thanh Bình Kiếm" đã được cưỡng ép cường hóa thành Công Đức Chí Bảo, cùng với chứng đạo chi bảo "Tu Di Hồ"!

Lão Tử thánh nhân trong lòng không chắc có thể đánh thắng Hồng Vân lão tổ, vạn nhất đơn đả độc đấu vẫn bại trận, thì thể diện của đại sư huynh biết để vào đâu?

Hồng Vân lão tổ lại kiêng kỵ đây là địa bàn của mình, vạn nhất chiến cuộc quá kịch liệt, khiến một phương thiên địa bị tổn hại, thì được không bù mất.

Song phương đều có điều kiêng kỵ, nên cũng không toàn lực xuất

thủ, chỉ tự mình thúc đẩy pháp tắc chi lực, từng đạo pháp tắc chi lực va chạm kịch liệt, hư không chấn động, cuộc giao thủ vô hình khiến đạo vận tràn ngập xung quanh "Tu Di Sơn". "Pháp tắc chi lực của hai người chúng ta va chạm, lưu lại khí tức pháp tắc nồng đậm, sau này nếu để nhị huynh và đại tẩu phối hợp, dùng không gian pháp tắc chi lực phối hợp với 'Càn Khôn Đỉnh' luyện hóa nơi này thành một nơi thí luyện, để các đệ tử thiên tài đến cảm ngộ pháp tắc chi lực, cũng là một nơi tuyệt vời." Hồng Vân lão tổ vừa động thủ, vừa âm thầm suy tính.

Nếu Lão Tử thánh nhân biết được suy nghĩ lúc này của Hồng Vân lão tổ, nhất định sẽ tức đến mức nhảy dựng lên.

Một bên khác của "Tây Côn Luân" lại không bình tĩnh như vậy!

Giữa không trung, Tây Vương Mẫu nương nương trực tiếp mời ra tam thi, thiện thi tay cầm trảm thi linh bảo "Phượng Vĩ Quải Trượng", ác thi tay cầm trảm thi linh bảo "Long Đầu Quải Trượng", tự ngã thi tay cầm trảm thi linh bảo "Kỳ Lân Quải Trượng", bản tôn của Tây Vương Mẫu nương nương tế ra Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Vạn Nha Hồ" và "Tịnh Thủy Bát Vu" cùng một loạt linh bảo khác.

Một người phối hợp bố trận, chỉ sợ tam thi của Tây Vương Mẫu nương nương cùng bản tôn bốn người chia nhau phá trận, nên Thông Thiên giáo chủ cũng không bố trí "Tru Tiên Kiếm Trận", mà tế ra một loạt linh bảo cùng Tây Vương Mẫu nương nương chiến đấu.

Thông Thiên giáo chủ vốn có tính cách hiếu chiến, tuy biết rõ con đường trảm tam thi đã đi vào ngõ cụt, nhưng cũng không nản lòng, quyết định chuyển sang con đường dĩ sát chứng đạo, nên sẽ không bỏ qua cơ hội giao đấu tốt như vậy, vừa có thể rèn luyện sát ý của mình, mài giũa cảm ngộ đối với sát chi đạo, lại càng có thể xác định rõ sự chênh lệch thực lực giữa bản thân và thánh nhân đi theo con đường

trảm tam thi chính thống, tiếp cận tam thi hợp nhất như Tây Vương Mẫu nương nương.

Tây Vương Mẫu nương nương tuy đã thành công trảm tam thi, nhưng lại là công đức thành thánh, cũng cần thông qua tu luyện, thông qua cảm ngộ pháp tắc, thông qua giao tranh kịch liệt, để tam thi có thể nhanh chóng hợp nhất, thực lực tiến thêm một tầng lầu!

Vì thế, trận chiến giữa Tây Vương Mẫu nương nương và Thông Thiên giáo chủ trực tiếp tiến vào giai đoạn gay cấn! "Ầm ầm ầm!" "Bành!" "Rắc!". ...

Tiếng linh bảo va chạm, tiếng pháp lực dội vang, khiến vô tận hư không đều chấn động, vô số tu sĩ cư trú trong "Tây Côn Luân" đều bị trận chiến thanh thế lớn lao kinh động, mặt lộ vẻ kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên hư không.

Có một vài tu sĩ tu vi cao thâm, hoặc tu luyện đồng thuật, bí pháp đặc thù miễn cưỡng có thể nhìn thấy một tia tàn ảnh giao thủ của Tây Vương Mẫu nương nương và Thông Thiên giáo chủ, đại bộ phận tu sĩ chỉ có thể cảm ứng được khí tức biến động kịch liệt, suy đoán chiến cuộc kịch liệt đến mức nào.

Tây Vương Mẫu nương nương và Thông Thiên giáo chủ càng đánh càng hăng, trực tiếp xông ra khỏi tường chắn của Hồng Hoang thế giới, tiến vào hỗn độn, thoải mái buông tay chân đại chiến một trận!

Bên ngoài "Ngũ Trang Quán" ở Vạn Thọ Sơn, đại trận do Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo "Địa Thư" và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Căn "Nhân Sâm Quả Thụ" hình thành bao trùm toàn bộ Vạn Thọ Sơn, thổ hành chi lực nặng nề và mộc hành chi lực sinh cơ dạt dào bổ trợ cho nhau, khiến toàn bộ Vạn Thọ Sơn sinh cơ bừng bừng, xanh um tươi tốt, cây cổ thụ chọc trời đâu đâu cũng có, kỳ hoa dị thảo cúi

người là nhặt được.

Nhìn từ xa, toàn bộ Vạn Thọ Sơn núi non trùng điệp, mây giăng ráng phủ, khí tượng vạn thiên quả thật không hổ là đạo trường của thánh nhân!

Dưới chân núi, cổng núi của "Vạn Thọ Sơn" chính là một trong tứ đại thiên môn "Đông Thiên Môn" lúc Thiên Đình hiện thế đã bị Ba Tiêu đạo nhân cưỡng ép đoạt đi hóa thành.

Nay người canh giữ cổng núi "Vạn Thọ Sơn" không còn là hai vị đạo đồng Thanh Phong, Minh Nguyệt nữa.

Trấn Nguyên Tử đã trảm tam thi thành thánh, trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, tự nhiên sẽ không bạc đãi hai vị đạo đồng sớm nhất được điểm hóa, đi theo bên cạnh mình vô số năm là Thanh Phong và Minh Nguyệt.

Chỉ thi triển chút thủ đoạn, căn cơ bị tổn thương khi Thanh Phong, Minh Nguyệt bị điểm hóa, cưỡng ép hóa hình năm xưa liền được bù đắp, Trấn Nguyên Tử đoạt thiên địa chi tạo hóa, càng khiến thiên phú của họ xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho dù không bằng Ngọc Đỉnh chân nhân, Địa Tạng, Từ Hàng và các "Tu Di Sơn" nhị đại đệ tử thiên tư trác tuyệt khác, nhưng so với Hoàng Long chân nhân, Ma Cô tiên tử hai vị Trấn Nguyên Tử thân truyền đệ tử cũng không kém chút nào.

Sự tích lũy vô số năm trước đó cũng không phải vô ích, sau khi căn cơ được tu bổ, thiên phú được đề thăng, tu vi của Thanh Phong và Minh Nguyệt liền một ngày ngàn dặm, tiến bộ thần tốc, hiện đang bế quan đột phá, đợi sau khi xuất quan, tu vi tất nhiên sẽ lại đại tiến.

Nay canh giữ cổng núi là một nhóm thảo mộc tinh linh sớm nhất khai mở linh trí trên "Vạn Thọ Sơn" những năm gần đây, cùng với những thảo mộc tinh linh có tư chất thượng giai, tâm tính tốt mà Trấn

Nguyên Tử gặp được khi du lịch Hồng Hoang thế giới.

Các thảo mộc tinh linh trong "Vạn Thọ Sơn" số lượng không ít, đều là hạng người tâm tính đạm nhiên, siêu nhiên nhã trí, đều dưới sự quản lý của Ma Cô tiên tử, lo liệu phạm vi Vạn Thọ Sơn ngăn nắp trật tự, tường hòa an lạc.

Trong số các thảo mộc tinh linh đó, mấy vị có tư chất cao nhất, tu vi mạnh nhất được Ma Cô tiên tử thu làm ký danh đệ tử, được gọi là "Vạn Thọ Sơn Thập Tử Bát Tiên"!

Kẻ đứng đầu trong đó là "Vân Hoa Tử", là do một gốc Ngũ Hành Trà Thụ mà Ba Tiêu đạo nhân có được năm xưa rất khó khăn mới sinh ra linh trí, sau khi tu luyện có thành tựu độ kiếp hóa hình mà thành.

Ba Tiêu đạo nhân lấy ý từ câu "Trà Thụ thặng dư sơn điên vân vụ xử", trong ký ức có một câu thơ: "Thâm dạ sổ âu duy bách diệp, thanh thần nhất khí vân hoa.", nên đặt tên là "Vân Hoa Tử".

Sau vì trong Ngũ Trang Quán ở Vạn Thọ Sơn tụ hội thảo mộc tinh hoa, nên gửi y vào dưới trướng Ma Cô tiên tử.

Những người còn lại trong Thập Tử là: "Lão Tùng Thụ" tu luyện đắc đạo là "Vạn Mộc Tử", vì cây tùng có biệt danh là "Vạn Mộc Chi Công", vốn nên gọi là "Vạn Mộc Công", nhưng lão tùng thụ không dám ở đạo trường thánh nhân Ngũ Trang Quán Vạn Thọ Sơn tự xưng là "Công", nên gọi là "Vạn Mộc Tử". "Bách Thụ" tu luyện có thành tựu là "Trường Thanh Tử", lấy ý nghĩa ngô đồng vạn cổ trường thanh. "Cối Thụ" hóa hình ra là "Lăng Vân Tử", lấy ý nghĩa cây cao thẳng tắp, vươn thẳng lên mây xanh. "Cô Trúc" tu luyện có thành tựu hóa hình là "Xuyên Vân Tử". "Phong Thụ" tu luyện có thành tựu hóa hình là "Xích Diệp Tử". "Hòe Thụ" tu luyện có thành tựu hóa hình là "Mộc Quỷ Tử". "Ngân Hạnh Thụ" tu luyện có thành tựu hóa hình là "Công Tôn Tử". "Kinh Cức" tu luyện có thành tựu hóa thành là "Kinh

Cức Tử". "Thanh Đằng" tu luyện có thành tựu hóa thành là "Thanh Đằng Tử".

Tám vị tiên tử là: "Xuân Lan tiên tử", "Hạ Hà tiên tử", "Thu Cúc tiên tử", "Đông Mai tiên tử", "Bích Quế tiên tử", "Mạt Lỵ tiên tử", "Hồng Đào tiên tử", "Đinh Hương tiên tử".

Hôm nay đến lượt canh giữ cổng núi "Vạn Thọ Sơn" là hai người trong Thập Tử có thực lực chỉ sau "Vân Hoa Tử", vì tính tình hợp nhau, hình ảnh không rời, có danh xưng Tùng Bách trường thanh là "Vạn Mộc Tử" và "Trường Thanh Tử".

Hai người sau khi hóa hình tiên phong đạo cốt, đều mặc tiên bào màu xanh lục, trên đầu cài một chiếc trâm gỗ đơn giản, nhưng đều là linh bảo do bản thể luyện chế, uy lực không tầm thường.

Lúc này, hai người đang ngồi đối diện nhau trước cổng núi, đăm đăm nhìn vào bàn cờ ở giữa trầm tư suy nghĩ, trong chén ngọc bên cạnh trà hương lượn lờ.

Chuẩn Đề đại tôn đến trước cổng núi "Vạn Thọ Sơn" thì nhìn thấy cảnh tượng này. "Bần đạo Chuẩn Đề, lần này đến đây đặc biệt để cùng Trấn Nguyên đại tiên đạo hữu luận đạo!

Xin hai vị thông báo một tiếng!" Lời lẽ của Chuẩn Đề đại tôn lại thập phần khách khí.

Nào ngờ Vạn Mộc Tử và Trường Thanh Tử hai người đang đến thời khắc mấu chốt của ván cờ, toàn thần quán chú, căn bản không để ý đến y, hoàn toàn không nghe thấy lời của Chuẩn Đề đại tôn.

Chuẩn Đề đại tôn nhìn hai người trước mắt lại không hề tức giận, ngược lại ánh mắt đầy vẻ hâm mộ, trong lòng không khỏi cảm thán: "Ai!

Chẳng trách đệ tử Tu Di Sơn nhất mạch người nào cũng là lương

tài mỹ chất, ngay cả hai tiểu tiên canh cổng của 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' cũng là thiên sinh linh căn, tư chất siêu tuyệt!

So sánh như vậy, 'Linh Sơn Nam Phương Giáo' của ta thật sự nhân số thưa thớt. ..." "Khụ!" Bóng dáng Trấn Nguyên đại tiên từ từ bước ra từ hư không, hiện ra trước cổng núi "Vạn Thọ Sơn", khẽ ho một tiếng.

Lúc này, sư tổ hiện thân, Vạn Mộc Tử và Trường Thanh Tử mới giật mình tỉnh ngộ, vội vàng đứng dậy, hoảng sợ bất an nói: "Đệ tử bái kiến sư tổ!

Sư tổ thứ tội!" "Các ngươi quá mê đắm vào đạo đánh cờ, tuy đạo này có ích cho việc tu thân dưỡng tính, nhưng thế gian vạn vật đều có chừng mực, quá chìm đắm vào đạo này ngược lại trở thành trở ngại cho việc tu hành của các ngươi!

Chương 416

Tự mình đến chỗ Ma Cô lĩnh phạt!" Trấn Nguyên đại tiên không đổi sắc mặt nói. "Sư tôn thứ tội!

Đều do đệ tử quản giáo không nghiêm!

Mới để chúng lơ là chức trách!" Ma Cô tiên tử lúc này cũng hiện thân, có chút bất an thỉnh tội. "Việc này tuy có trách nhiệm dạy dỗ không chu đáo!

Nhưng vi sư biết rõ thảo mộc tinh linh tính tình đơn thuần, hơi không cẩn thận liền sẽ lạc lối không thể cứu vãn!

Hôm nay nhân cơ hội này để chúng biết đường quay về!" Trấn Nguyên đại tiên nhàn nhạt nói, "Gần đây dưới hải nhãn Tây Hải ma tộc lại có dị động!

Long tộc Tây Hải truyền tin đến cầu viện!

Ma Cô ngươi dẫn theo 'Thập Tử Bát Tiên' dưới trướng đến hải nhãn Tây Hải một chuyến, giúp long tộc Tây Hải trấn áp hải nhãn ngàn năm, mài giũa tâm tính tu vi của chúng!" "Cẩn tuân sư tôn pháp chỉ!" Ma Cô tiên tử không dám chậm trễ, lập tức triệu tập "Vạn Thọ Sơn Thập Tử Bát Tiên" dưới trướng tức khắc xuất phát! "Bản tôn thấy các đồ tôn này người nào cũng là lương tài mỹ chất, Trấn Nguyên đạo hữu có quá nghiêm khắc không!" Chuẩn Đề đại tôn nhìn "Thập Tử Bát Tiên" hiện thân, ánh mắt kinh ngạc hâm mộ càng nồng, lắc đầu ngượng ngùng cười nhẹ một tiếng nói. "Bản tiên dạy dỗ môn nhân không phiền Chuẩn Đề đạo hữu chỉ tay năm ngón!" Trấn Nguyên đại tiên nhìn bóng dáng Ma Cô tiên tử và Thập Tử Bát Tiên đi xa, lạnh lùng nói, "Chuẩn Đề đạo hữu đến đây để ngăn cản bản tiên sao?" "..." Chuẩn Đề đại tôn nghe vậy nhất thời nghẹn lời, nụ cười trên mặt

càng thêm ngượng ngùng. "Trấn Nguyên đạo hữu bản thể là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với Thiên Đạo lý giải nên càng hơn một bậc!

Phải biết đạo lý thiên ý không thể trái!

Cuộc tranh giành Nhân Hoàng chúng ta tuy là đại năng Hồng Hoang, nhưng cũng không nên nhúng tay. ..." Chuẩn Đề đại tôn ánh mắt lóe lên, có chút do dự, dường như có vài lời không tiện nói.

Nhưng sau khi cân nhắc một lúc, Chuẩn Đề đại tôn cuối cùng tiếp tục mở miệng nói: "Huống chi bản thể của Trấn Nguyên đạo hữu đang du lịch trong hỗn độn đầy rẫy nguy cơ, nay chỉ có phân thân ở đây, nếu dính líu quá sâu e rằng khó tránh khỏi rơi vào kiếp số, phân thân của đạo hữu nếu có bất trắc, lại liên lụy bản thể gặp nguy hiểm, sợ rằng được không bù mất!

Bản tôn đến đây cũng là vì muốn tốt cho Trấn Nguyên đạo hữu!" Trấn Nguyên đại tiên nghe vậy phảng phất như nghe được một câu chuyện cười lớn nhất thiên hạ, cất tiếng cười ha hả nói: "Thiên ý khó dò?

Thiên đạo khó trái?

Nực cười!

Lời của Chuẩn Đề đạo hữu lừa gạt kẻ khác thì được!

Ở trước mặt bản tiên lại hoàn toàn vô dụng!" Trấn Nguyên đại tiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thần thái phóng khoáng: "Chúng ta tu luyện vốn là nghịch thiên hành sự, ngược dòng mà lên!

Nếu thật sự thuận ứng thiên đạo, Ba Tiêu đại huynh và bản thể của bản tiên căn bản không có hy vọng chứng đạo!

Nếu thuận ứng thiên mệnh, Hồng Vân tam đệ e rằng khó sống đến ngày hôm nay!

Nếu thuận ứng thiên mệnh, Tây Vương Mẫu nương nương e rằng cả đời cũng chỉ có thể ẩn cư trong động phủ Tây Côn Luân tu luyện lánh đời!" Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương sau khi chứng đạo cũng đã nhìn trộm được một tia vận mệnh ban đầu của mình, đều biết nếu không có Ba Tiêu đạo nhân xuất hiện, mấy người họ sẽ bước lên một dòng sông vận mệnh khác, căn bản khó có được thành tựu như hôm nay.

Điều này khiến họ có sự lý giải sâu sắc hơn về vận mệnh, về thiên đạo, về đại thế, đại thế thiên địa trong miệng Đạo Tổ Hồng Quân cũng không phải là đại thế hoàn chỉnh, mà là đại thế có lợi nhất cho việc ổn định và khống chế Hồng Hoang thế giới!

Đạo Tổ Hồng Quân sau khi lấy thân hợp đạo, tuy không thể vi phạm sự vận hành của thiên đạo, nhưng ở phương diện chi tiết lại có thể động tay động chân, không phải là lừa gạt chúng thánh, mà là có chọn lọc nói ra những lời lẽ rời rạc, khiến chúng thánh và sinh linh Hồng Hoang sinh ra hiểu lầm.

Ví như lúc truyền thụ tam thi chi đạo cho chúng thánh, cũng không nói dối, không lừa gạt, truyền thụ đều là tam thi chi đạo chân chính, nhưng lại chọn cách che giấu việc linh bảo trảm tam thi phải là linh bảo đồng bộ có độ phù hợp cao mới có thể nâng cao tỷ lệ thành công của tam thi hợp nhất.

Thậm chí Đạo Tổ Hồng Quân còn cố ý dẫn dắt Lão Tử và những người khác sử dụng những tiên thiên linh bảo có thuộc tính hoàn toàn xung đột nhưng uy lực cực lớn để trảm thi, tăng thêm độ khó của tam thi hợp nhất, khiến địa vị của mình vĩnh viễn vững chắc, tránh bị các thánh nhân khác uy hiếp.

Nhìn thấu tất cả, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương mới vì vậy mà càng thêm một lòng một dạ

với Ba Tiêu đạo nhân, kính phục vô cùng, ngược lại hình tượng và vị trí của Đạo Tổ Hồng Quân trong lòng họ cứ thế hạ xuống, không còn lòng kính sợ đối với thiên đạo thánh nhân như ban đầu.

Trấn Nguyên đại tiên vừa nói ra lời này, trên không Vạn Thọ Sơn đột nhiên xuất hiện mấy tiếng sét đánh giữa trời quang, một tia uy áp nhàn nhạt lan tỏa ra, xem ra thiên đạo hoặc Đạo Tổ Hồng Quân đang tỏ ra bất mãn với sự bất kính trong lời lẽ của Trấn Nguyên đại tiên.

Trấn Nguyên đại tiên ngẩng mắt liếc nhẹ, cũng không để trong lòng, Đạo Tổ Hồng Quân cho dù có bất mãn đến đâu, nhưng lời lẽ tuy có không thỏa đáng, Đạo Tổ Hồng Quân cũng không thể vì thế mà giáng tội cho một vị phân thân Chuẩn Thánh của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có đại công đức hộ thể.

Chuẩn Đề đại tôn tuy trong lòng cũng có chút cảm xúc với lời của Trấn Nguyên đại tiên, nhưng lại không dám lộ ra chút nào, không có đủ tự tin để đối đầu với Đạo Tổ Hồng Quân, Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề đại tôn hiện tại đối với Ba Tiêu đạo nhân cũng hoàn toàn phục khí, trong lòng thập phần kỳ vọng Ba Tiêu đạo nhân có thể tu vi ngày càng cao, như vậy, với tư cách là thuộc hạ, nước lên thuyền lên mới có khả năng thoát khỏi sự khống chế của Đạo Tổ Hồng Quân, tranh thủ một tương lai càng thêm quang minh. "Khụ khụ..." Chuẩn Đề đại tôn ho khan mấy tiếng, không dám đáp lời, chỉ có thể chuyển chủ đề nói, "Trấn Nguyên đạo hữu đừng trách!

Bần đạo cũng là bất đắc dĩ, nếu Trấn Nguyên đạo hữu cố ý muốn rời đi, vậy bần đạo không thể không thỉnh giáo đạo hữu một phen!" "Chuẩn Đề đạo hữu tuy không thể tam thi hợp nhất, nhưng cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong đã trảm tam thi!

Bản tiên tuy là thân phân thân, nhưng lĩnh ngộ pháp tắc vẫn còn đó!

Hôm nay ta lại muốn xem xem bản tiên và đạo hữu ai có thể nhỉnh hơn một bậc!" Trấn Nguyên đại tiên nói, Cực Phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo "Tam Bảo Ngọc Như Ý" lơ lửng sau gáy, một đạo kim sắc công đức chi lực uyển như hào quang, như tấm lụa mỏng khoác lên người Trấn Nguyên đại tiên.

Trấn Nguyên đại tiên vân đạm phong khinh, "Bạch Ngọc Phất Trần" trong tay khẽ phất một cái, Chuẩn Đề đại tôn chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, hai người đã di chuyển lên trên không trung. "'Càn Khôn Đỉnh' của Tây Vương Mẫu nương nương đạo hữu thật là đoạt thiên địa chi tạo hóa, lại có thể nâng cấp 'Bạch Ngọc Phất Trần' của Trấn Nguyên đạo hữu lên phẩm cấp Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Thật khiến bần đạo hâm mộ a!" Chuẩn Đề đại tôn không hề che giấu sự hâm mộ ghen tị trong ánh mắt. "Đây là do bản tiên hao phí vô số tâm huyết, pháp lực, thời gian, rút ra bản nguyên pháp tắc chi lực từ trong mấy kiện tiên thiên linh bảo có thuộc tính tương hòa, rồi lại nghiền nát những tiên thiên linh bảo đó phản bản nguyên thành thiên tài địa bảo, lại thêm vô số bảo vật, phụ thêm công đức chi lực khổng lồ, dùng thần diệu vô thượng của 'Càn Khôn Đỉnh' mới thành công nâng cấp nó lên thành Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!" Trấn Nguyên đại tiên nói một cách nhẹ nhàng.

Nhưng Chuẩn Đề đại tôn lại nghe mà thấy một trận đau lòng, sắc mặt biến đổi mấy lần, cũng chỉ có Trấn Nguyên đại tiên trong tay có nhiều linh bảo, mới nỡ lòng phung phí của trời, phá nát mấy kiện tiên thiên linh bảo để luyện lại...

Chuẩn Đề đại tôn kiểm kê mấy kiện tiên thiên linh bảo ít ỏi trong tay, trong nháy mắt cảm thấy trận này chưa đánh đã thua rồi!

Tuy nhiên, Chuẩn Đề đại tôn cũng là người tâm cao khí ngạo, tính

cách không cam chịu thua kém, cũng nhân cơ hội này xem xem thực lực của mình và Trấn Nguyên đại tiên rốt cuộc ai cao ai thấp. "Ầm!" Chuẩn Đề đại tôn trong nháy mắt hiện ra "Trượng Lục Kim Thân", hiện ra kim thân mười tám tay hai mươi bốn đầu.

Trong mười tám tay cầm các loại hậu thiên linh bảo: dây thao, anh lạc, tán cái, hoa quán, ngư tràng, kim tỏa, kim linh, phiên kỳ, kim cung, ngân kích, bảo tỏa, kim bình, ngân bình, bạch việt, phiên tràng, mộc ngư, niệm châu, thiền trượng.

Trên hai mươi bốn đầu hiện ra hỉ, nộ, ai, lạc, ái, tăng, dục, ưu, tư, bi, khủng, kinh, hận, sân, si, khổ, muộn, ác... mỗi một gương mặt đều hiển thị những cảm xúc khác nhau. "Ừm...

Nam Phương Giáo tuy đi theo con đường bàng môn tám trăm, nhưng cũng có điểm độc đáo, ngược lại cũng có thể khiến ta suy một ra ba, có được không ít gợi mở!

Ví như hôm nay nhìn thấy pháp môn Trượng Lục Kim Thân này, ta liền linh cảm đột phát mấy pháp môn nhục thân cường đại thích hợp cho chúng đa thảo mộc tinh linh của 'Vạn Thọ Sơn' ta..." Trấn Nguyên đại tiên thập phần vui mừng khẽ nói. "Ặc..." Chuẩn Đề đại tôn nghe vậy một trận tức nghẹn, không đáp lời nữa, tế ra Tiên Thiên Linh Bảo "Thất Bảo Diệu Thụ" và "Càn Khôn Phiến" và "Mưu Ni Bảo Châu", cùng với chúng đa bảo vật trong mười tám bàn tay của Trượng Lục Kim Thân đồng loạt đánh về phía Trấn Nguyên đại tiên.

Trong "Hỏa Vân Động", Nữ Oa đang giảng pháp.

Trong hỗn độn, Tây Vương Mẫu nương nương và Thông Thiên giáo chủ đánh đến trời đất tối tăm.

Bên ngoài "Tu Di Sơn", Hồng Vân lão tổ và Lão Tử thánh nhân dùng pháp tắc lĩnh ngộ âm thầm giao thủ, động tĩnh nhỏ nhất, nhưng lại huyền diệu nhất.

Trên không "Vạn Thọ Sơn", Trấn Nguyên đại tiên và Chuẩn Đề đạo nhân đánh nhau náo nhiệt, nhưng đều giữ chừng mực.

Chỉ có đại lục phương Nam lúc này, nơi vốn là "Chu Tước bộ lạc", mới thật sự là nơi hung hiểm nhất.

Lão Tử đã sắp xếp người chặn viện binh ở các nơi, Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đã đầy lòng oán khí, vừa đến nơi này liền chuẩn bị hạ sát thủ tàn nhẫn.

Chương 417

"Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" được Nguyên Thủy Thiên Tôn tiện tay tế ra, bay về phía Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bàng Điểu và đông đảo tu sĩ, tộc nhân của "Chu Tước bộ lạc" ở xa. "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa" tỏa ra nhiệt độ cao khủng khiếp, muốn thiêu đốt tất cả những người này thành tro bụi.

Khổng Tuyên là tu sĩ có tu vi cao nhất ở đây, Ngũ Sắc Thần Quang sau gáy dưới sự thúc đẩy toàn lực của y, đã trở nên như thực chất, liên tục quét qua, nhưng cũng chỉ có thể tạm thời làm chậm lại thế công của "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa".

Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng toàn lực thúc đẩy "Âm Dương Nhị Khí Bình" giúp hấp thu, luyện hóa một phần "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa".

Đông đảo tộc nhân và tu sĩ trong "Chu Tước bộ lạc" lúc này cũng biết đây là thời khắc sinh tử nguy cấp, hợp toàn tộc chi lực, triệu hồi ra hư ảnh Chu Tước.

Chu Tước vốn cũng là bậc thầy chơi lửa, là đại năng cổ lão tồn tại từ thời Long Phượng Kỳ Lân tam tộc xưng bá Hồng Hoang, sau khi cùng Thanh Long Bạch Hổ Huyền Vũ trở thành Tứ Linh, nhờ vào lực lượng công đức khí vận, thực lực lại một lần nữa được đề thăng.

Tuy nay bản thể Chu Tước không rời khỏi "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn" đích thân giáng lâm, nhưng cũng cách không truyền tống vô thượng pháp lực rót vào đồ đằng trong "Chu Tước bộ lạc", dốc sức che chở tính mạng của tộc nhân bộ lạc.

Vì có Chu Tước Chi Hỏa tương trợ, lại khiến thế lửa của "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa" giảm đi mấy phần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc mắt nhìn, lộ ra nụ cười khinh miệt,

trong mắt y, Khổng Tuyên, Kim Sí Đại Bàng Điểu và tộc nhân "Chu Tước bộ lạc" đều đang giãy giụa trong tuyệt vọng, cho dù có phản kháng nữa cũng khó thoát khỏi vận mệnh phải chết.

Trong "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn", Chu Tước lo lắng vạn phần, lại một lần nữa thỉnh mệnh nói: "Nguyên Phượng tộc trưởng, ngài có lời thề ràng buộc không được rời khỏi nơi này, để ta đi đi!

Cùng lắm là liều cái mạng này, cũng nhất định phải cứu hai vị điện hạ về." "Nguyên Thủy đang mong ngươi đến tranh vũng nước đục này đây!

Không những không cứu được hai đứa nó, mà còn cả mạng của ngươi, thậm chí cả Chu Tước nhất tộc, cùng với tất cả mọi người ở đây trừ ta ra đều phải mất vào!

Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, sớm đã tính kế Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn rồi, chỉ cần chúng ta tham gia vào, không bị trảm tận sát tuyệt, cũng sẽ bị bắt giữ, từ đó về sau trở thành nô bộc của họ!" Nguyên Phượng vẫn lười biếng nằm trên cây ngô đồng, một đôi phượng mục chăm chú nhìn vào hư không. "Nhưng... hai vị điện hạ..." Chu Tước không cam lòng lại một lần nữa mở miệng. "Không sao!

Ta đã dùng huyết mạch chi lực thôi diễn, lần này có kinh mà không hiểm, không chừng còn có thể nhận được một vài cơ duyên!" Nguyên Phượng thu hồi ánh mắt, trong thần tình có chút mệt mỏi, lại một lần nữa dặn dò, "Truyền lệnh xuống, Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn phong sơn, Vô Tận Hỏa Hải phong bế, trước khi Tam Hoàng Ngũ Đế được xác định, Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn nhất mạch, quyết không được tham dự tranh chấp Hồng Hoang!" "Tộc trưởng, thật sự nghiêm trọng như vậy sao?

Lúc Vu Yêu đại chiến, tộc trưởng từng ngầm cho phép Ba Tiêu đạo nhân và Yêu Tộc Thiên Đình từ Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn nhất

mạch của ta chiêu mộ một bộ phận tộc nhân.

Mấy năm nay 'Linh Sơn' Chuẩn Đề đại tôn cũng hoặc minh hoặc ám thu một số tộc nhân vào 'Nam Phương Giáo', vì sao tộc trưởng lần này lại cẩn thận như vậy?" Chu Tước kinh nghi bất định hỏi. "Ta cũng không biết, tóm lại trong lòng bất an vô cùng, thậm chí cảm giác nguy cơ so với trước Long Hán đại kiếp năm xưa cũng không nhỏ hơn bao nhiêu!" Trong giọng nói của Nguyên Phượng truyền ra một trận chua xót.

Sau một trận im lặng áp bức, Nguyên Phượng dường như tự nói với mình: "Có khả năng mấy vị ở Tu Di Sơn đã khiến một số người trong lòng có cảm giác nguy cơ, không muốn trong Hồng Hoang thế giới lại có bất kỳ nhân tố bất ổn định nào tồn tại!

Cho nên nếu chúng ta một khi mạo muội nhúng tay vào tranh chấp Hồng Hoang, nhất định sẽ nhân cơ hội ra tay diệt trừ dư nghiệt của Phượng Hoàng nhất mạch ta!" "Nhưng Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều tuân thủ lời thề trấn áp các nơi..." Chu Tước nghe vậy sắc mặt đại biến, tuy trong lòng đã thừa nhận suy đoán của Nguyên Phượng, nhưng vẫn cảm thấy có chút không thể tin nổi.

Nguyên Phượng lười biếng tiếp tục giải thích: "Long tộc năm xưa sau khi đại bại liền trấn áp tứ hải hải nhãn, chống đỡ ma tộc xâm lấn là vất vả nhất, cũng quan trọng nhất!

Nay dưới trướng chỉ thống lĩnh một số tôm binh cua tướng thực lực yếu kém." "Tộc nhân của Kỳ Lân nhất tộc càng hiếm hoi, nay chỉ hiến điềm lành, rất ít khi hiện thế, cho dù có số ít tộc nhân huyết mạch không thuần khiết lộ diện ở Hồng Hoang đại lục cũng chỉ lấy tư thái tọa kỵ xuất hiện!" "Chỉ có Phượng Hoàng nhất tộc ta, có không ít tộc phi cầm trung thành tận tụy năm xưa đi theo, là tộc mạnh nhất trong Long Phượng Kỳ Lân tam tộc hiện nay.

Nhưng ta trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn và Vô Tận Hỏa Hải lại không quan trọng như trấn áp ma giới ở tứ hải hải nhãn!

Cho dù có lượng lớn tộc nhân bị hại, nghiêm trọng hơn một chút, ta thân tử đạo tiêu, thì người đó vẫn có cách trấn áp Nam Minh Bất Tử Hỏa Sát và Vô Tận Hỏa Hải!" Nguyên Phượng bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Cho nên, nếu người đó muốn giết người lập uy!

Ta chính là lựa chọn tốt nhất!

Cho nên lúc này ta tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào!

Nếu không sẽ là kết cục thân tử đạo tiêu!" "Thuộc hạ hiểu rồi, ta đi phong sơn, và dặn dò đám tiểu tử kia quyết không thể gây ra rắc rối!" Chu Tước nghe xong phân tích của Nguyên Phượng, triệt để hiểu rõ tầm quan trọng của chuyện này, vội vàng nhanh chóng rời đi.

Ánh mắt Nguyên Phượng tiếp tục nhìn về phía hư không, khóe miệng lộ ra một nụ cười như có như không, những lời vừa rồi nói với Chu Tước đều là cảm nhận chân thực của nàng, nhưng có một điều nàng không nói, đó là điều may mắn nhất trong lòng nàng hiện nay chính là hai đứa con Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu lại có may mắn được bái nhập môn hạ của Ba Tiêu đạo nhân ở "Tu Di Sơn", càng may mắn hơn là, năm xưa khi Ba Tiêu đạo nhân đến đây, Nguyên Phượng đã kết thiện duyên với y. "Xem ra, một ngày nào đó ta có thể thoát khỏi cảnh tù đày hay không, có khả năng sẽ phụ thuộc vào Ba Tiêu đạo nhân!" Nguyên Phượng trong lòng âm thầm suy tính, thu hồi ánh mắt, chìm vào giấc ngủ sâu.

Gần "Chu Tước bộ lạc", Nguyên Thủy Thiên Tôn đang âm thầm quan sát "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" một lúc, chuẩn bị ra tay phá trận đoạt lấy "Tổ Vu tàn hài", và chém giết Từ Hàng đạo nhân, đột nhiên nhíu mày, ánh mắt lại một lần nữa liếc về phía Khổng Tuyên và những người khác, trong lòng thắc mắc: "Đám lâu la này làm

sao có thể chống đỡ được lâu như vậy dưới sự thiêu đốt của 'Ngọc Hư Lưu Ly Đăng'?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm niệm vừa động, thánh nhân thần niệm quét về phía "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", đột nhiên thần tình đại biến, quát lớn một tiếng: "To gan!

Lại dám làm hỏng linh bảo của Ngô!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm nhận được sự biến động bất thường truyền đến từ trong "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng", sau một tiếng gầm giận dữ, liền muốn thu hồi linh bảo. "Vù!" "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" trong nháy mắt quay trở lại trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhưng tình huống càng khiến y kinh ngạc hơn đã xảy ra, dưới sự dò xét của thần niệm, Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc phát hiện "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" hiện nay lại chỉ còn lại một cái vỏ rỗng!

Đúng vậy!

Vỏ rỗng!

Một cái vỏ rỗng đúng nghĩa đen!

Không chỉ tiên thiên pháp tắc chi lực ẩn chứa trong linh bảo hoàn toàn biến mất, ngay cả chất liệu bản thể của "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" cũng biến mất một cách khó hiểu, chỉ còn lại một lớp vỏ mỏng manh quay trở lại trong tay y. "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" coi như phế rồi?

Nay còn không bằng một kiện hậu thiên linh bảo!

Thậm chí còn kém hơn một số pháp bảo uy lực cường đại.

Đương nhiên nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn chịu bỏ ra vốn liếng, cũng có thể khiến "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" khôi phục được vài phần phong thái năm xưa, chỉ là cái giá phải trả quá lớn! "Sao có thể?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này ngây ngốc nhìn cái vỏ rỗng "Ngọc Hư Lưu Ly Đăng" trong tay, đối với tình huống đột phát trước mắt

khó có thể tin được, "Là ai?

Ai có bản lĩnh phá hoại tiên thiên linh bảo của Ngô ngay dưới mí mắt của Ngô?" "Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ngươi thật sự càng ngày càng không cần mặt mũi!" Cùng với tiếng nói vang lên, một bóng người xuất hiện trước mặt Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu.

Chỉ thấy người này mặc một bộ đạo bào màu đen huyền ảo, một đôi ống tay áo rộng lại có màu đỏ máu tươi diễm lệ. "Bái kiến sư tôn!

Đa tạ sư tôn cứu mạng!" Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu thấy bóng người này lập tức cúi người bái lạy.

Người đến chính là Ba Tiêu đạo nhân dùng Tiên Thiên Ma Thần Huyết Sí Hắc Văn luyện hóa thành phân thân Ba Tiêu thiên tôn. "Đồ đệ ngoan không cần hành đại lễ như vậy!

Có thể chống đỡ được một lúc trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn bỉ ổi vô sỉ, vi sư thập phần hài lòng!" Trong ngữ khí của Ba Tiêu thiên tôn mang theo ý cười, nhưng thần sắc lại vô cùng băng lãnh nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, "Đường đường thánh nhân tôn quý, lại ra tay với tiểu bối, trừ Nguyên Thủy Thiên Tôn ra thật sự không còn ai khác!" "Hừ!

Ba Tiêu ác đạo, đừng ở trước mặt Ngô mà ồn ào!

Bản thân ngươi là kẻ xảo ngôn thiện biện!

Nay có phân thân Huyết Sí Hắc Văn lại càng mồm mép lanh lợi!

Ngô là thánh nhân Hồng Hoang, không thèm cùng ngươi tranh cãi miệng lưỡi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng hừ liên tục. "Đuối lý thì nói cùn, ngươi cũng giỏi bịa đặt thật đấy!

Chương 418

Lừa ai vậy!" Ba Tiêu thiên tôn khinh bỉ cười một tiếng. "Ba Tiêu ác đạo! 'Ngọc Hư Lưu Ly Đăng' là tiên thiên linh bảo, ngươi ra tay hủy hoại bảo vật này là có thương thiên hòa!

Không mau trả lại tiên thiên pháp tắc chi lực của nó!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng biết rõ không có hy vọng, nhưng vẫn ôm một tia may mắn không nhịn được mở miệng đòi lại. "Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Ta đã để ý cái đèn rách này lâu rồi!

Hôm nay nếm thử mới cảm thấy cũng thường thôi...

Tiên thiên hỏa hành bản nguyên pháp tắc chi lực có hơi yếu a!

Đối với việc cường hóa thân thể của ta cơ bản không có tác dụng!" Ba Tiêu thiên tôn vẻ mặt ghét bỏ chép chép miệng, "Được cái chất liệu bản thể của nó đủ cứng rắn, sau khi nuốt chửng có thể khiến thân thể ta cường đại hơn một chút." "Ợ!" Nói rồi, Ba Tiêu thiên tôn không biết là vô tình hay cố ý ợ một cái no nê.

Một ngọn "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa" bị phun ra, trong ánh mắt tức giận ngút trời của Nguyên Thủy Thiên Tôn, y tiện tay khẽ búng một cái, búng đến trước mặt Khổng Tuyên. "Khổng Tuyên đồ nhi, ngọn lửa nhỏ này ngược lại là vật đại bổ đối với 'Ngũ Sắc Thần Quang' của ngươi!

Luyện hóa nó đi!" Ba Tiêu thiên tôn phất phất tay không hề để ý. "Đa tạ sư tôn ban thưởng!" Khổng Tuyên vui mừng khôn xiết, sau gáy tế ra "Ngũ Sắc Thần Quang". "Vụt!" Ánh sáng ngũ sắc lóe lên, thu ngọn "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa" đã bị Ba Tiêu thiên tôn trấn áp vào trong "Ngũ Sắc Thần Quang", tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, toàn lực bắt

đầu luyện hóa!

Thấy Kim Sí Đại Bàng Điểu bên cạnh có chút hâm mộ, Ba Tiêu đạo nhân an ủi nói: "Tiểu Kim Bằng cũng đừng vội, đợi vi sư ngày nào đó nuốt chửng 'Âm Dương Lưỡng Nghi Đăng' của Thông Thiên giáo chủ, sẽ đem tiên thiên âm dương bản nguyên pháp tắc chi lực bên trong tặng cho ngươi!" "Đa tạ sư tôn!" Kim Sí Đại Bàng Điểu nghe vậy đại hỷ, liên tục bái tạ, sau đó đứng bên cạnh huynh trưởng giúp y hộ pháp. "Khinh người quá đáng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến mặt như gan heo, đạo bào phần phật. "Sao thế?

Lại thử xem?

Để ta xem, linh bảo trong tay ngươi trừ Tiên Thiên Chí Bảo 'Bàn Cổ Phiên' ra, 'Côn Luân Kính' tiên thiên không gian bản nguyên pháp tắc chi lực vị đạo chắc cũng không tệ, không biết nhị đệ có thích không, 'Chư Thiên Khánh Vân', 'Ngọc Thanh Thần Phù', 'Vô Tự Thiên Thư Trung Quyển' hình như đều không tệ!

Nhiều thứ quá khó chọn a!" Ba Tiêu thiên tôn nay dường như càng thêm buông thả bản thân, lời nói hành động tùy hứng, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận tức nghẹn. "Hừ!

Nếu không phải Ngô nhất thời đại ý, há có thể để ngươi nuốt chửng tiên thiên linh bảo của Ngô!" Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới thở phào nhẹ nhõm, vừa rồi sự việc xảy ra đột ngột, quả thật khiến y kinh hãi, giờ nghĩ lại, Ba Tiêu thiên tôn căn bản không thể nào nuốt chửng tiên thiên linh bảo trong tình huống y đã có chuẩn bị. "Từ Hàng đạo nhân đối với hậu duệ Bàn Cổ chúng ta xuất ngôn bất kính, hạ sát thủ, thậm chí luyện hóa thi thân của hậu duệ Bàn Cổ!

Ngô với tư cách là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, phải trị tội đại bất kính của hắn!

Ba Tiêu ác đạo, nếu dám ngăn cản, đừng trách Ngô ngay cả ngươi

cũng trị tội!

Đến lúc đó bản tôn của ta từ hỗn độn trở về, Hồng Quân lão sư cũng sẽ không để ngươi phóng túng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không nhận ra trong lời nói lần này của mình đã có vẻ ngoài cứng rắn nhưng bên trong lại mềm yếu. "Ha ha ha... ta tin ngươi lắm!" Ba Tiêu thiên tôn trợn mắt trắng dã cười mắng, "Ngươi cũng có mặt mũi tự xưng là hậu duệ Bàn Cổ sao?

Năm xưa kẻ hận và tính kế Thập Nhị Tổ Vu lợi hại nhất không phải là Tam Thanh các ngươi sao!

Sau này kẻ hận không thể để Vu Tộc triệt để biến mất cũng là Tam Thanh các ngươi mà!

Lúc này muốn giết đệ tử Tu Di Sơn của ta, lại đưa ra cái cớ không biết xấu hổ như vậy!

Thật sự coi sinh linh Hồng Hoang đều không nhớ những gì các ngươi đã làm năm xưa sao!" "Lâu lắm rồi không động thủ!

Xem ra có kẻ đã quên thủ đoạn của ta rồi!

Thấy ta hiện thân không mau chóng quay đầu bỏ chạy, lại còn dám ở đây nói nhảm một đống!

Vậy hôm nay để ngươi kiến thức một chút, ta cho dù là phân thân cảnh giới Hỗn Nguyên Kim Tiên, cũng không phải là Nguyên Thủy Thiên Tôn ngươi có thể trêu chọc!" Ba Tiêu thiên tôn và Nguyên Thủy Thiên Tôn nói đông nói tây nửa ngày, là để tranh thủ thời gian cho Từ Hàng đạo nhân trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận"!

Nay y có thể cảm nhận được Từ Hàng đạo nhân đã đến thời khắc mấu chốt để thành công, liền quyết định đích thân ra tay, kiềm chế Nguyên Thủy Thiên Tôn, nên tiếng nói vừa dứt, một bên lao về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, một bên truyền âm cho Khổng Tuyên và Kim

Sí Đại Bàng Điểu nói: "Khổng Tuyên, Kim Bằng, mau đến giúp Từ Hàng sư huynh, các ngươi cũng có thể nhận được không ít chỗ tốt!" Giữa lúc nói chuyện, ảo ảnh đen đỏ đã xông đến trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Vù!" Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" bao trùm bóng dáng của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Ba Tiêu thiên tôn, người bên ngoài không thể nhìn rõ tình hình giao thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể can thiệp vào hành động của Từ Hàng đạo nhân!

Trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", Từ Hàng đạo nhân lại lần nữa đánh nát "Huyền Minh tàn hài" và "Thiên Ngô tàn hài" thành bụi trần. "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" hấp thu pháp tắc chi lực "Phong", "Vũ" trong đó, cùng với bụi trần do chúng hóa thành, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" cùng các nhị đại mặc trúc đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, từng bước tiến tới hoàn toàn ngọc chất hóa.

Từ Hàng đạo nhân tuy cảm nhận được uy áp từ sự xuất hiện lần lượt của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Ba Tiêu thiên tôn bên ngoài trận pháp, nhưng những cảm xúc phức tạp như vui mừng, lo lắng trong lòng khiến y căn bản không rảnh quan tâm.

Để cho sát ý hung hãn dâng trào, Từ Hàng đạo nhân cảm thấy mình ngày càng gần với việc trảm ác thi!

Nhưng vì đã mất đi bốn khối "Tổ Vu tàn hài", chiếm một phần ba trận nhãn bố trí trận pháp, đại trận lại không có người chủ trì, hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung lại đang điên cuồng đại chiến, khiến "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" lung lay sắp đổ, bất cứ lúc nào cũng có thể hoàn toàn tan rã.

Khi đại trận sụp đổ, hư ảnh Cộng Công và Chúc Dung cũng sẽ biến mất theo, nhưng trước khi tan biến nhất định sẽ bộc phát ra sự điên cuồng cuối cùng, Từ Hàng đạo nhân không chắc chắn có thể

trong tình huống đó, một lần bắt được toàn bộ "Tổ Vu tàn hài" còn lại.

Điều này ngược lại khiến Từ Hàng đạo nhân không thể không ném chuột sợ vỡ bình, không dám buông tay buông chân thi triển!

Nhưng nếu không động thủ, đợi sát ý dần dần lắng xuống, lúc đó cho dù thành công thu hoạch được tất cả "Tổ Vu tàn hài", nhưng lại mất đi cơ hội tốt để trảm ác thi, thì cũng là được không bù mất!

Đúng lúc Từ Hàng đạo nhân đang khó xử, giọng nói của Khổng Tuyên từ bên ngoài "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" rách nát truyền đến: "Từ Hàng sư huynh, sư tôn lệnh cho huynh đệ ta đến tương trợ!

Có gì phân phó cứ việc nói." Từ Hàng đạo nhân nghe vậy trong lòng đại hỷ: "Hai vị sư đệ đến đúng lúc lắm!

Vi huynh đã đến thời khắc mấu chốt để đột phá!

Phiền hai vị sư đệ dùng ngũ hành, âm dương chi lực bố trí trận pháp, đợi lát nữa khi 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' sụp đổ giúp vi huynh kéo dài một chút, để vi huynh có thời gian mượn 'Tổ Vu tàn hài' thành công đột phá!" "Từ Hàng sư huynh cứ việc toàn tâm đột phá, chuyện còn lại giao cho huynh đệ ta, 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' hoàn chỉnh thì chúng ta không thể làm gì được, nhưng sau khi sụp đổ ta có lòng tin có thể hạn chế nó trong một khoảng thời gian!" Khổng Tuyên nói xong, sau gáy "Ngũ Sắc Thần Quang" ngưng tụ ra năm chiếc lông khổng tước năm màu, đại diện cho ngũ hành pháp tắc chi lực mà y nắm giữ.

Kim Sí Đại Bàng Điểu tay cầm "Âm Dương Nhị Khí Bình", miệng niệm chú, hai tay liên tục bấm pháp quyết, một thái cực đồ hai màu đen trắng từ từ bay lên từ miệng bình "Âm Dương Nhị Khí Bình".

Lông khổng tước năm màu xuất hiện xung quanh thái cực đồ theo

thế ngũ hành tương sinh, đây là "Thái Cực Ngũ Hành Trận" mà Ba Tiêu đạo nhân đặc biệt nghiên cứu cho huynh đệ Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu, uy lực quả thực không tầm thường.

Đại trận như chậm mà nhanh, trong khoảnh khắc đã lan rộng ra, bao trùm cả "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" rách nát vào trong. "Ha ha ha!

Nếu không phải Từ Hàng sư huynh đã đánh nó tàn phế, kỳ trận đỉnh cấp Hồng Hoang như 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' căn bản không phải là huynh đệ hai người chúng ta thi triển 'Thái Cực Ngũ Hành Trận' có thể vây khốn!" Khổng Tuyên hiếm khi vui mừng ra mặt, cất tiếng cười lớn. "Ầm!" Trong "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận", Từ Hàng đạo nhân lại một lần nữa phát lực, "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" bay lên không trung, một đạo quang mang màu trắng ngà giam cầm "Xa Bỉ Thi tàn hài". "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" uy lực càng thêm cường đại, lóe lên xuất hiện trên không "Xa Bỉ Thi tàn hài". "Bành!" "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" hung hăng quất vào "Xa Bỉ Thi tàn hài"!

Chương 419

"Rắc!" Cho dù là tàn hài do Tổ Vu Chi Thể ngưng luyện lại trong "Bàn Cổ Điện", cũng bị một đòn nặng nề đánh ra vô số vết nứt. "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" từ từ xoay chuyển trên không, miệng bình phóng ra lực hút cường đại.

Khí hậu pháp tắc chi lực trong Xa Bỉ Thi tàn hài bị một lực lớn kéo đi, bay về phía miệng "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình". "Bành!" "Bành!" "Bành!". ... "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" điên cuồng quất đánh! "Xa Bỉ Thi tàn hài" tổn hại ngày càng nghiêm trọng, khí hậu pháp tắc chi lực thoát ra ngày càng nhiều, toàn bộ bị "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" quét sạch.

Sau nửa buổi!

Cuối cùng cùng với một tiếng nổ lớn, "Xa Bỉ Thi tàn hài" triệt để vỡ nát, bụi trần lại một lần nữa bị "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" quen tay quen việc và nhị đại mặc trúc hấp thu toàn bộ.

Khí hậu pháp tắc chi lực cũng bị "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" thu lấy toàn bộ. "Ầm ầm ầm!" Vào khoảnh khắc "Xa Bỉ Thi tàn hài" bị Từ Hàng đạo nhân triệt để nghiền nát, "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" triệt để tuyên cáo vỡ nát.

Nhưng cùng lúc đó, Từ Hàng đạo nhân tế ra hai kiện tiên thiên linh bảo khác.

Bản thể của Từ Hàng đạo nhân điều khiển "Dương Liễu Chi" tỏa ra từng trận quang mang xanh biếc gợn sóng như nước, không gian pháp tắc chi lực nồng đậm cùng "Đế Giang tàn hài" kháng cự lẫn nhau, nhưng rõ ràng không gian pháp tắc chi lực do Dương Mi lão tổ để lại trong "Dương Liễu Chi" dưới sự khống chế của Từ Hàng đạo

nhân, mạnh hơn mấy phần so với không gian pháp tắc chi lực trong "Đế Giang tàn hài" không người khống chế. "Bành!" "Bành!" "Bành!". ... "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" như cuồng phong bão táp điên cuồng quất vào "Đế Giang tàn hài"! "Dương Liễu Chi" điên cuồng lay động, từng đạo không gian ba động cuộn trào, nuốt chửng không gian pháp tắc chi lực thoát ra từ "Đế Giang tàn hài" như cá kình hút nước, không còn một giọt.

Xem ra không bao lâu nữa, "Đế Giang tàn hài", khối tàn hài mạnh nhất này cũng sẽ đi vào vết xe đổ của các "Tổ Vu tàn hài" khác, bị phá nát thành bụi trần bị "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" hấp thu, không gian pháp tắc chi lực bị "Dương Liễu Chi" nuốt chửng.

Một bên khác, Tử Trúc thiện thi cũng điều khiển "Thiên Thu Luân Hồi Bút" đối đầu với "Chúc Cửu Âm tàn hài"! "Thiên Thu Luân Hồi Bút" là một phần của "Nhân Thư", cùng với "sổ sinh tử" cùng nhau chưởng quản sinh tử nhân gian, từ cái tên "Thiên Thu Luân Hồi" có thể thấy bản thân nó ẩn chứa thời gian pháp tắc chi lực cường đại!

Chỉ thấy ngòi bút chảy ra một dòng nước nhỏ, thời gian chi lực khó có thể nhận ra bằng mắt thường đang chậm rãi lưu động trong dòng sông thời gian nhỏ bé này, như mộng như ảo, cuốn "Chúc Cửu Âm tàn hài" vào trong dòng sông thời gian.

Mỗi một lần sóng nhỏ cuộn lên, dòng sông chậm rãi nhưng không bao giờ ngừng nghỉ xối rửa, khiến "Chúc Cửu Âm tàn hài" bị xâm thực, tiêu tan với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Tử Trúc thiện thi thậm chí không cần nhúng tay, cũng không có sức để nhúng tay vào cuộc tranh đấu giữa "thời gian pháp tắc chi lực" thần bí khó lường như vậy. "Chúc Cửu Âm tàn hài" thần bí khó lường nhất e rằng tốc độ hủy diệt còn nhanh hơn "Đế Giang tàn hài", thậm chí dưới sự xối rửa của dòng sông thời gian ngay cả bụi trần cũng

khó mà giữ lại. "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" vỡ nát khiến hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung vốn đang tự tàn sát lẫn nhau cuối cùng cũng ngừng đấu đá nội bộ, trong nháy mắt nhận ra tình thế trước mắt, liền muốn lao về phía bản thể Từ Hàng đạo nhân và Tử Trúc thiện thi.

Nhưng Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu làm sao có thể để chúng được như ý, "Thái Cực Ngũ Hành Trận" toàn lực thúc đẩy, vây khốn toàn bộ mấy khối "Tổ Vu tàn hài" đang xông ngang xông dọc muốn phá không bay đi cùng hư ảnh Cộng Công, hư ảnh Chúc Dung trong trận.

Vừa phải vây khốn mấy khối "Tổ Vu tàn hài", vừa phải ngăn cản hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung đang phát cuồng, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng thập phần vất vả. "Chú ý không để hư ảnh Cộng Công, hư ảnh Chúc Dung dung hợp với 'Tổ Vu tàn hài'!" Giọng nói của Ba Tiêu thiên tôn vang lên trong đầu Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu. "Khổng Tuyên, Kim Bằng, hai ngươi đem binh khí hóa thành bản thể ngô đồng thụ, chiếm giữ hai thái cực nhãn của 'Thái Cực Ngũ Hành Trận', âm dương ngũ hành chi lực toàn bộ chuyển hóa thành hỏa hành chi lực, Khổng Tuyên lại một lần nữa trong hoàn cảnh này triệt để gia tốc luyện hóa 'Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa' vừa hấp thu, và hóa thành chiến lực cường đại áp chế Chúc Dung, khắc chế Cộng Công..." Ba Tiêu thiên tôn trong lúc giao thủ với Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn còn dư sức chỉ điểm cho Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu cách đối phó, khiến hai người lập tức nhẹ nhõm đi rất nhiều!

Từ Hàng đạo nhân lúc này căn bản không rảnh quan tâm đến tình hình của Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu, hiện tại toàn bộ tinh lực của y đều tập trung vào việc điều khiển "Dương Liễu Chi" và "Thiên Thu Luân Hồi Bút" hấp thu không gian pháp tắc chi lực và thời

gian pháp tắc chi lực ẩn chứa trong "Đế Giang tàn hài" và "Chúc Cửu Âm tàn hài".

Hai loại pháp tắc chi lực thần bí nhất, khó nhằn nhất trong tất cả các loại pháp tắc chi lực, Từ Hàng đạo nhân chỉ sợ "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận" một khi vỡ nát, chúng sẽ phá không bỏ chạy, căn bản không thể bắt được, cho nên mới từ bỏ mấy loại "Tổ Vu tàn hài" hấp thu tương đối dễ dàng khác, mà ra tay với chúng vào thời khắc cuối cùng.

Không gian pháp tắc chi lực và thời gian pháp tắc chi lực quỷ bí khó lường khiến Từ Hàng đạo nhân trước khi triệt để đại công cáo thành, căn bản không dám có chút sơ suất nào! "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và mười tám gốc nhị đại mặc trúc cũng đang toàn lực hấp thu bụi trần sau khi "Đế Giang tàn hài" vỡ nát, ngược lại giúp "Dương Liễu Chi" gia tốc hấp thu không gian pháp tắc chi lực.

Để đẩy nhanh tiến độ, "Tiên Thiên Tử Trúc" cùng với tám mươi mốt gốc nhị đại tử trúc cũng toàn bộ gia nhập chiến trường, dưới sự khống chế của Tử Trúc thiện thi, cẩn thận từng li từng tí đưa rễ len vào trong dòng sông thời gian, từng chút một nuốt chửng "Chúc Cửu Âm tàn hài".

Cuối cùng sau một lúc, "Thiên Thu Luân Hồi Bút" đi đầu nuốt sạch thời gian pháp tắc chi lực trong "Chúc Cửu Âm tàn hài", khiến khí tức pháp tắc tỏa ra từ "Thiên Thu Luân Hồi Bút" càng thêm nồng đậm, phiêu miểu, cao thâm khó lường.

Ngay cả "Tiên Thiên Tử Trúc" theo sau húp được chút canh cũng càng thêm huyền diệu vạn phần, tử khí dạt dào. "Tử Trúc Trượng" tuy không đột phá phẩm cấp, nhưng phẩm chất lại rõ ràng có sự đề thăng lớn, ban đầu "Tử Trúc Trượng" được Tây Vương Mẫu nương nương dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện hóa đề thăng vừa mới đạt đến trình độ

Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lúc này lại nghiễm nhiên đề thăng thành kẻ nổi bật trong số các Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Vì "Tử Trúc Trượng" đề thăng, Tử Trúc thiện thi vốn là một thể với nó cũng được hưởng lợi không nhỏ, một thân pháp lực càng thêm ngưng thực, cảnh giới cũng càng thêm cao thâm, phải biết tam thi tu luyện và đề thăng khó khăn vô cùng, Từ Hàng đạo nhân có được cơ duyên này thực sự hiếm có.

Ngay sau đó, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" ở bên kia cũng đại công cáo thành, triệt để nghiền nát "Đế Giang tàn hài" thành bụi trần, nuốt chửng hấp thu toàn bộ. "Ầm!" "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" và nhị đại mặc trúc hấp thu đủ năng lượng, đó là "Tổ Vu tàn hài" có thể bổ sung năng lượng cho Hồng Hoang thế giới, đủ để "Mặc Trúc Trượng" đề thăng phẩm giai.

Cùng với sự đề thăng của "Mặc Trúc Trượng", tiến độ trảm ác thi của Từ Hàng đạo nhân cũng đột nhiên gia tăng!

Sau gáy Từ Hàng đạo nhân, một bóng đen như mực của ác thi ngày càng ngưng thực, xem ra sắp có thể thuận lợi trảm ra. "Sát!" Từ Hàng đạo nhân quát lớn một tiếng, "Mặc Trúc Trượng" uy lực tăng vọt đánh thẳng vào đầu "Cường Lương tàn hài". "Rắc!" "Cường Lương tàn hài" đáng thương trong nháy mắt xuất hiện mấy vết nứt xuyên thấu.

Từng đạo lôi chi pháp tắc chi lực thoát ra bị "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" cưỡng ép thu lấy. "Rắc!" "Rắc!" "Rắc!" Cùng với từng trượng lại từng trượng oanh kích không ngừng của Từ Hàng đạo nhân, "Cường Lương tàn hài" chỉ chống đỡ được vài hơi thở đã bị đánh thành bột mịn, lại một lần nữa bị "Mặc Trúc Trượng" hấp thu. "Mặc Trúc Trượng" lại mạnh thêm một phần, dùng thời gian ngắn hơn nữa

lại đánh nát "Yểm Tư tàn hài", hấp thu bụi trần, "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" thu lấy điện chi pháp tắc chi lực. "Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Xung quanh thân thể Từ Hàng đạo nhân, luồng khí lưu cường đại khuấy động tạo ra từng trận tiếng nổ lớn.

Bóng đen sau gáy uyển như thực chất, sống động như thật, ngũ quan ngoại mạo giống hệt Từ Hàng đạo nhân, chỉ có thần sắc lạnh lùng, khí chất thâm trầm, toàn thân tỏa ra sát khí nhàn nhạt như ẩn như hiện. "Vù!" "Mặc Trúc Trượng" trong nháy mắt vượt qua hư không, dung hợp làm một thể với bóng đen.

Mặc Trúc ác thi thành công trảm ra!

Nhưng sự việc vẫn chưa kết thúc. "Vù!" "Vù!" "Vù!". ...

Mười tám đạo bóng đen cũng đen như mực từ trong Mặc Trúc ác thi phân hóa ra, mỗi người trong tay đều cầm một cây "Mặc Trúc Trượng".

Có kinh nghiệm thành công của Tử Trúc thiện thi, Mặc Trúc ác thi vào khoảnh khắc thành công trảm ra liền triệt để nắm giữ "Hóa Thân Đại Pháp", luyện chế mười tám gốc nhị đại mặc trúc thành thân ngoại hóa thân. "Ha ha ha!" Trong một ngày thành công trảm thiện thi, ác thi, trở thành Nhị Thi Chuẩn Thánh, tu vi tăng vọt, Từ Hàng đạo nhân cũng không thể che giấu được niềm vui sướng điên cuồng trong lòng, cất tiếng cười lớn, tiếng vang trời.

Chương 420

"Vù!" "Vù!" "Vù!". ...

Tử Trúc thiện thi dẫn theo tám mươi mốt vị Tử Trúc hóa thân, Mặc Trúc ác thi dẫn theo mười tám vị Mặc Trúc hóa thân, hùng dũng bay ra, trong nháy mắt đã bao vây "Cộng Công tàn hài", "Chúc Dung tàn hài" cùng hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung đến mức nước cũng không lọt. "Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ, vi huynh giúp các ngươi đánh vỡ hai mảnh 'Tổ Vu tàn hài' và hai tôn hư ảnh Tổ Vu, hai người mau chóng hấp thu pháp tắc chi lực và bụi phấn của Tổ Vu tàn hài bên trong, đề thăng pháp tắc cảm ngộ, cường hóa linh bảo hoặc cường hóa thân thể!" Giọng nói của Từ Hàng đạo nhân từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu nhìn cảnh tượng trước mắt mà kinh ngạc, ban đầu tu vi của Từ Hàng sư huynh tuy vượt xa huynh đệ họ, nhưng vẫn có thể mơ hồ cảm nhận được sự đáng sợ của Từ Hàng.

Nhưng nay Từ Hàng sư huynh lại cho họ cảm giác có mấy phần thần thái giống sư tôn Ba Tiêu thiên tôn, căn bản không thể nhận ra cảnh giới, khí tức, uy áp của Từ Hàng sư huynh... "Từ Hàng sư huynh! 'Tổ Vu tàn hài' và pháp tắc chi lực ẩn chứa trong đó đối với sư huynh rất có ích, sư huynh hãy luyện hóa chúng, đề thăng cảnh giới!" Khổng Tuyên vội vàng đáp lời. "Hai vị sư đệ không cần khiêm nhường, vi huynh đã đột phá, những thứ này đối với vi huynh hiện nay có cũng được không có cũng không sao, tuy có trợ giúp, nhưng quá nhỏ bé, không bằng để hai vị sư đệ hấp thu, mới có thể tận dụng hết mọi thứ!" Từ Hàng đạo nhân thản nhiên nói. "..." Khổng Tuyên do dự một lúc, "Vậy thì đa tạ sư huynh thành toàn!" Nói xong, Khổng Tuyên

bay về phía "Cộng Công tàn hài", trước đó đã hấp thu "Ngọc Hư Lưu Ly Hỏa", khiến hỏa hành pháp tắc chi lực tăng vọt, nay vừa hay hấp thu thủy hành pháp tắc chi lực, khiến thủy hỏa hài hòa, mới có thể giúp ngũ hành pháp tắc chi lực cùng nhau tiến bộ, nếu không hỏa hành pháp tắc chi lực quá cường đại, sẽ áp chế bốn loại pháp tắc chi lực khác, đối với việc tu luyện sau này hại nhiều hơn lợi.

Kim Sí Đại Bàng Điểu tuy sở trường là âm dương pháp tắc chi lực, nhưng có huyết mạch Phượng Hoàng, trong bản thể tự mang hỏa hành pháp tắc chi lực, hấp thu hỏa hành pháp tắc chi lực trong "Chúc Dung tàn hài" vừa hay có thể đề thăng cường độ thân thể, đề thăng tiên thiên căn cơ.

Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu ánh mắt đầy hưng phấn, mong chờ nhìn mọi thứ đang diễn ra trước mắt.

Chỉ thấy Từ Hàng đạo nhân, Tử Trúc thiện thi và Mặc Trúc ác thi, mỗi người chặn một hư ảnh của Cộng Công và Chúc Dung.

"Tử Trúc Trượng" và "Mặc Trúc Trượng" liên tiếp quất vào hai đạo hư ảnh.

Tu vi của Từ Hàng đạo nhân hiện nay, dù cho Tổ Vu có tái thế cũng đủ sức một chọi một, huống hồ Cộng Công và Chúc Dung chỉ là một đạo hư ảnh, vừa rồi lại tự tàn sát nhau một lúc lâu, vu lực ẩn chứa trong hư ảnh đã tiêu hao đi rất nhiều.

Tử Trúc thiện thi và Mặc Trúc ác thi đối đầu với hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung, trực tiếp tấn công với tư thế nghiền ép.

Không lâu sau.

"Ầm!" "Ầm!" Hai tiếng nổ lớn đột ngột vang lên.

Hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung bị Tử Trúc thiện thi, Mặc Trúc ác thi đánh cho hư ảo trong suốt, lung lay sắp đổ, lúc nào

cũng có thể tan vỡ.

"Khổng Tuyên sư đệ, Kim Bằng sư đệ, hãy tự tay đánh tan hư ảnh Cộng Công và hư ảnh Chúc Dung, có thể hấp thu ý thức chiến đấu mạnh mẽ của Tổ Vu và tiên thiên sát khí bên trong!

Vi huynh vốn định giữ lại để chém giết vào thời khắc cuối cùng, giúp vi huynh đột phá!

Nhưng không ngờ trảm ác thi lại thuận lợi như vậy, căn bản không cần dùng đến, bây giờ tặng cho hai đệ!

Ha ha ha..." Từ Hàng đạo nhân nói xong, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu vô cùng vui mừng.

Kim Sí Đại Bàng Điểu còn kích động bay vút lên, lao thẳng về phía hư ảnh Chúc Dung, một lần nữa hiện ra bản thể, móng vuốt sắc bén, mỏ nhọn không ngừng cắn xé.

"Đa tạ Từ Hàng sư huynh!

Sư đệ xin nhận!" Khổng Tuyên cảm tạ một tiếng, cũng lao về phía hư ảnh Cộng Công, "Ngũ Sắc Thần Quang" sau gáy loé lên, trực tiếp thu đối phương vào.

Sau đó, khí tức trên người Khổng Tuyên trở nên bất định, thần sắc nghiêm nghị, toàn tâm toàn ý trấn áp, chém giết hư ảnh Cộng Công trong "không gian Ngũ Sắc Thần Quang".

Từ Hàng đạo nhân quan sát một lát rồi khẽ gật đầu, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu tuy có chút vất vả, nhưng đều có thể xử lý được hư ảnh Tổ Vu đã vô cùng suy yếu.

"Vụt!" "Vụt!" "Dương Liễu Chi" khẽ phe phẩy hai cái.

Bị Tử Trúc phân thân và Mặc Trúc phân thân bao vây trùng điệp, áp chế đến không còn chút sức phản kháng nào, "tàn hài Chúc Dung"

và "tàn hài Cộng Công" bị hắn dùng đại pháp tắc không gian trấn áp không thể động đậy.

"Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" lại một lần nữa bay lên, miệng bình đảo ngược, phát ra lực hút cường đại.

"Vèo!" "Vèo!" "Tàn hài Cộng Công" và "tàn hài Chúc Dung" bị thu vào trong bình, nhưng Từ Hàng đạo nhân không có ý định đánh nát chúng, chuẩn bị đợi Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu hấp thu thành công hư ảnh của hai vị Tổ Vu rồi mới để họ tự tay phá nát "tàn hài Tổ Vu", hấp thu lực lượng pháp tắc và bụi trần của tàn hài bên trong.

Làm xong mọi việc, Từ Hàng đạo nhân cuối cùng cũng đưa mắt nhìn về phía "tàn hài Xi Vưu"!

"Tàn hài Xi Vưu" khác với các "tàn hài Tổ Vu" khác.

Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu tuy đã chuyển thế thành người, nhưng "tàn hài Xi Vưu" này là do trước khi chuyển thế đầu thai, hắn đã phân tách một phần từ chính thân thể Tổ Vu của mình để luyện chế ra.

Nhưng "tàn hài Tổ Vu" và Xi Vưu dù sao cũng đồng căn đồng nguyên, giữa chúng có một mối liên hệ mật thiết khó mà tưởng tượng được.

Trước đó, Từ Hàng đạo nhân vẫn chưa phát động tấn công trực tiếp vào "tàn hài Xi Vưu", sợ kinh động đến Xi Vưu.

Xi Vưu chính là một trong những ứng cử viên cho ngôi vị Nhân Hoàng lần này do Thiên Đạo định sẵn, cùng với Hiên Viên đều là người có đại khí vận.

Nếu như dẫn hắn đến đây trước khi mọi chuyện ngã ngũ, tất sẽ gây ra vô số biến số.

Dù Từ Hàng đạo nhân cũng là người có đại công đức, đại khí vận,

nhưng ở thế giới Hồng Hoang, dưới sự chú ý của Đạo Tổ Hồng Quân, đối đầu với một trong những nhân vật chính của đại kiếp lần này, hắn cũng không có tự tin chiếm được thế thượng phong.

Cho đến hiện tại, Tử Trúc thiện thi, Mặc Trúc ác thi cùng vô số hóa thân vẫn đang vây khốn "tàn hài Xi Vưu" mà không giết, dù sao chiến cục bên phía Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu vẫn chưa phân định thắng bại.

Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu cũng không làm Từ Hàng đạo nhân thất vọng.

Chỉ một lát sau, Khổng Tuyên đã giành thắng lợi trước.

Chỉ thấy "Ngũ Sắc Thần Quang" sau gáy hắn ngũ sắc quang mang đột nhiên bùng phát, chiếu rọi cả bầu trời.

"Vụt!" Trong đôi mắt phượng của Khổng Tuyên, tinh quang và hàn quang bắn ra, khí thế toàn thân tăng vọt.

Trong khí chất vốn văn nhã, khí hung sát nồng đậm trở nên nội liễm lẫm liệt, nhưng lại đoạt tâm phách người khác.

Tuy tu vi không có tiến bộ lớn, nhưng chiến đấu lực tuyệt đối đã tăng lên gấp mấy lần so với trước!

Kim Sí Đại Bàng Điểu sau đó cũng đại công cáo thành.

Kim Sí Đại Bàng Điểu vì ở trong bụng mẹ đã chịu ảnh hưởng sát khí của "Thí Thần Thương" của Ma Tổ La Hầu, bản tính sát khí vô cùng nồng đậm.

Nay lại chém giết thành công hư ảnh Chúc Dung, hấp thu sát khí Tổ Vu và ý thức chiến đấu Tổ Vu bên trong, sát khí tỏa ra toàn thân nồng đậm như thực chất, quả thực giống như Sát Thần hạ phàm.

"Vèo!" "Vèo!" Từ Hàng đạo nhân thúc giục "Thanh Tịnh Lưu Ly

Bình", phun "tàn hài Cộng Công" và "tàn hài Chúc Dung" ra, đưa đến trước mặt Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu.

"Mau chóng đánh vỡ 'tàn hài Tổ Vu' và hấp thu lực lượng pháp tắc bên trong để nâng cao cảnh giới lĩnh ngộ pháp tắc.

Bụi trần do tàn hài hóa thành, bất luận là luyện vào linh bảo hay bản thể hấp thu đều có chỗ tốt rất lớn!" Từ Hàng đạo nhân truyền âm nói.

"Đa tạ Từ Hàng sư huynh!" Khổng Tuyên từ từ thu liễm sát khí quanh thân, khí chất toàn thân càng thêm trầm ổn nội liễm, khẽ chắp tay cảm tạ.

Kim Sí Đại Bàng Điểu thì mặc cho sát khí toàn thân cuồn cuộn sôi trào, chỉ khẽ gật đầu với Từ Hàng đạo nhân tỏ ý cảm ơn, không hề mở miệng.

Từ Hàng đạo nhân nhìn Kim Sí Đại Bàng Điểu nửa vui nửa lo!

Vui là, Kim Sí Đại Bàng Điểu thiên phú dị bẩm, sát cơ thiên thành, nay lại có sát khí Tổ Vu tương trợ, nếu tu vi cảnh giới đủ, e rằng có thể trảm ra ác thi ngay tại chỗ!

Chương 421

Lo là, sát khí khổng lồ nồng đậm như vậy thực sự là một thanh kiếm hai lưỡi, vừa có thể thành tựu Kim Sí Đại Bàng Điểu, cũng có thể khiến hắn điên cuồng mất khống chế.

Nếu không thể thành công thuần phục luyện hóa những sát khí này, sớm muộn gì cũng sẽ bị sát cơ che lấp bản tính, trở thành một con quái vật chỉ biết giết chóc, e rằng lúc đó khó có được kết cục tốt đẹp.

"Từ Hàng đồ nhi của ta, không cần lo lắng cho Kim Bằng.

Vì ở trong bụng mẹ đã chịu ảnh hưởng của Tiên Thiên Chí Bảo 'Thí Thần Thương', sát khí trong bản tính khó mà hóa giải, nhưng họa hề phúc sở ỷ, phúc hề họa sở phục.

Nếu muốn thành Thánh đạo, sau này tất phải tu luyện 'sát đạo', đây chính là cơ duyên của nó!" Ba Tiêu thiên tôn thản nhiên truyền âm nói.

"Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta quá hòa thiện khoan dung, khó lòng gây đủ chấn nhiếp cho kẻ địch!

Trong đám đệ tử đời thứ hai cũng cần một vị sát tinh có thể thi triển thủ đoạn sấm sét!

Kim Bằng vừa đúng lúc..." Ba Tiêu thiên tôn cười lạnh nói.

"Nhưng, đệ tử sợ rằng..." Từ Hàng đạo nhân vẫn có chút lo lắng.

"Vi sư hiểu ngươi sợ nó sát tâm quá nặng, đánh mất bản tính.

Cho nên những năm qua vi sư cũng đã sớm có chuẩn bị!

Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta thứ không thiếu nhất chính là công đức chi lực.

Những năm nay vi sư cùng Trấn Nguyên sư thúc, Hồng Vân sư thúc, cả sư mẫu ngươi, thậm chí còn âm thầm nhận được không ít sự giúp đỡ của Nguyên Phượng, đã luyện chế cho Kim Bằng một kiện công đức linh bảo.

Đợi thời cơ chín muồi sẽ để Kim Bằng luyện hóa nó, bảo vệ thần hồn, chấm dứt mọi ẩn hoạn!" Từ Hàng đạo nhân nghe xong lời giải thích của Ba Tiêu thiên tôn mới thở phào nhẹ nhõm, sư tôn quả nhiên tính toán không sai sót, đã sớm chuẩn bị ổn thỏa.

Trong lúc Ba Tiêu thiên tôn giải thích cho Từ Hàng đạo nhân, Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu đã thành công nghiền nát và hấp thu mục tiêu "tàn hài Tổ Vu" của mình.

Khổng Tuyên hấp thu lực lượng thủy hành pháp tắc, cân bằng lực lượng thủy hỏa pháp tắc trong ngũ hành pháp tắc của bản thân.

Khổng Tuyên sở trường nhất là lực lượng ngũ hành pháp tắc, cũng giỏi nhất về ngũ hành tương sinh tương khắc, chuyển hóa lẫn nhau.

Khi chỉ có lực lượng hỏa hành pháp tắc một mình một ngựa có thể gây cho Khổng Tuyên một số phiền phức, nhưng khi có lực lượng thủy hành pháp tắc gia nhập kiềm chế, Khổng Tuyên liền có không gian để thi triển.

Khổng Tuyên trước tiên thúc đẩy lực lượng hỏa hành pháp tắc, lấy hỏa sinh thổ, lấy thổ sinh kim, sau đó lại thúc đẩy lực lượng thủy hành pháp tắc, lấy thủy sinh mộc.

Sau đó kim mộc thủy hỏa thổ ngũ hành lưu chuyển, ngũ hành tương sinh, có lực lượng thủy hỏa lưỡng hành pháp tắc mạnh mẽ thúc đẩy, ba loại pháp tắc còn lại cũng dần dần lớn mạnh.

Chẳng bao lâu, ngũ hành cân bằng, khả năng khống chế lực lượng

pháp tắc của Khổng Tuyên sẽ lại bước lên một tầm cao mới.

Hắn để "trường thương" luyện chế từ cây ngô đồng hấp thu bụi trần do tàn hài Tổ Vu vỡ nát, khiến nó càng thêm mạnh mẽ kiên cố.

Kim Sí Đại Bàng Điểu thì khác.

Hắn không hấp thu lực lượng hỏa hành pháp tắc, mà luyện hóa nó vào "phương thiên họa kích" luyện chế từ cây ngô đồng, tăng cường lực lượng hỏa hành pháp tắc bên trong, khiến uy lực của nó tăng thêm một bậc.

Ngược lại, Kim Sí Đại Bàng Điểu luyện hóa bụi trần do "tàn hài Chúc Dung" vỡ nát vào trong thân thể, cường hóa thân thể, đặc biệt là một đôi móng vuốt sắc bén và cái mỏ nhọn đó, đã được cường hóa trọng điểm, khiến cho sức tấn công của nhục thân tăng vọt.

"Chúc mừng hai vị sư đệ thu hoạch lớn!" Từ Hàng đạo nhân thấy vậy cười ha hả.

"Phải đa tạ Từ Hàng sư huynh, nếu không phải sư huynh vì chúng ta mưu tính, sao chúng ta có được cơ duyên như vậy!" Khổng Tuyên và Kim Sí Đại Bàng Điểu vui mừng ra mặt.

"Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta giúp đỡ lẫn nhau là truyền thống!

Vi huynh mượn cơ hội trời cho lần này một bước đột phá thành công Nhị Thi Chuẩn Thánh, vốn đã là niềm vui ngoài ý muốn.

Nay còn dư sức để hai vị sư đệ được hưởng lợi, vi huynh tự nhiên không thể chối từ!" Từ Hàng đạo nhân thản nhiên nói, "Lát nữa sẽ có đại chiến, hai vị sư đệ tự mình cẩn thận, chớ có đại ý!" Dặn dò một tiếng xong, Từ Hàng đạo nhân cuối cùng cũng ra tay với "tàn hài Xi Vưu"!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"...

Mấy kiện linh bảo đồng thời tấn công, căn bản không cho "tàn hài Xi Vưu" bất kỳ cơ hội phản kháng nào, cũng không cho Xi Vưu bất kỳ thời gian phản ứng, cứu viện nào.

"Rắc!" "Tàn hài Xi Vưu" ầm ầm vỡ nát, trực tiếp hóa thành bột mịn.

Trong cõi u minh, một luồng lực lôi kéo từ hư không truyền đến, muốn cách không hút toàn bộ bụi trần đi.

Nhưng Từ Hàng đạo nhân đã sớm chuẩn bị, vô số rễ cây của "Tiên Thiên Tử Trúc" và "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" trong nháy mắt đâm vào đó, trong chớp mắt đã nuốt sạch toàn bộ bụi trần.

"Vù!" "Vù!" "Vù!"...

"Tiên Thiên Tử Trúc" càng thêm tử khí bồng bềnh, "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" hắc khí cuồn cuộn, với tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tăng vọt một đoạn lớn.

Lực lôi kéo trong hư không vẫn chưa tan đi, muốn từ trong "Tiên Thiên Tử Trúc" và "Hoàng Tuyền Mặc Trúc" đoạt lại bụi trần.

Nhưng Từ Hàng đạo nhân tu vi cao thâm, lại sớm có chuẩn bị, ngược lại thuận theo lực lôi kéo đó mà cướp đoạt ngược lại bản nguyên chi lực của đối phương.

Từng đạo dao động ẩn giấu thần bí từ trong hư không bị cưỡng ép kéo ra, trong nháy mắt bị vô số rễ trúc hấp thu sạch sẽ.

"Thanh Tịnh Lưu Ly Bình" vốn đã hấp thu rất nhiều lực lượng pháp tắc, lúc này vừa hay nuốt sạch những lực lượng pháp tắc tạp nham không tinh khiết trong "tàn hài Xi Vưu".

"Lớn mật!

Kẻ nào dám mưu đoạt sức mạnh của ta!" Một tiếng gầm giận dữ

từ hư không truyền đến.

"Hừ!

Xi Vưu, dù bản thể ngươi đến đây ta, Từ Hàng đạo nhân, cũng không sợ chút nào, huống hồ là cách không gào thét!

Có bản lĩnh thì bản thể tới đây!" Từ Hàng đạo nhân hừ lạnh một tiếng, "Dương Liễu Chi" đột ngột quét một cái, lực cướp đoạt càng mạnh thêm mấy phần.

Tiếng gầm giận dữ trong hư không mang theo mấy phần kinh hoảng thất thố, chủ động chặt đứt hoàn toàn mối liên hệ trong cõi u minh, nếu không tổn thất sẽ chỉ càng nghiêm trọng hơn.

Ở phương xa, Xi Vưu đang chỉ huy đại quân "Cửu Lê bộ lạc" cùng đại quân "Hiên Viên bộ lạc" giao chiến, sắc mặt trở nên tái mét, thân thể khẽ run, không biết là vì tổn thất sức mạnh hay vì lửa giận ngút trời.

"Đại thủ lĩnh?" Phong Bá, Vũ Sư bên cạnh Xi Vưu thấy vậy kinh hãi thất sắc, vội vàng hô nhỏ.

"Các Vu đài xảy ra chuyện rồi!" Xi Vưu tuy không tinh thông thuật thôi diễn thiên cơ, nhưng trong Vu tộc tự nhiên cũng có phương pháp cảm ứng.

Xi Vưu khuấy động tinh huyết Tổ Vu trong cơ thể, xa xa cảm ứng, một lát sau trầm giọng nói, "Các Vu đài đã toàn bộ trở về với vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần!

Ngay cả mười hai khối 'tàn hài Tổ Vu' cũng không thể liên lạc được, thậm chí đối phương còn thông qua 'tàn hài Xi Vưu' để tấn công ta!" "Sao có thể?" Phong Bá hô nhỏ, "Mười hai người Vu đài tổ thành 'Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận' uy lực không tầm thường, dù gặp cường địch, chống đỡ một lát, cũng có thể thông qua

‘tàn hài Xi Vưu’ để cầu cứu đại thủ lĩnh, sao có thể đột ngột như vậy...” “Hai ngươi ở đây đốc chiến, ta sẽ đến ‘Chu Tước bộ lạc’ xem xét!” Xi Vưu nói xong đã đứng dậy.

“Đại thủ lĩnh, các Vu đài hợp thành đại trận còn không địch lại, ngài một mình đến đó e rằng không ổn!

Nếu xảy ra bất trắc, kế hoạch phục hưng của tộc ta sẽ hoàn toàn thất bại.

Hay là để hai chúng ta đi dò xét, dù có nguy hiểm cũng không đến mức lay động căn cơ của ‘Cửu Lê bộ lạc’!” Phong Bá kiên quyết phản đối.

“Nói thì nói vậy!

Nhưng mười hai khối ‘tàn hài Tổ Vu’ là mấu chốt quyết định thắng bại của chúng ta!

Chương 422

Hiện tại ta hoàn toàn không cảm ứng được sự tồn tại của chúng, chắc chắn đã bị đối phương phong ấn mạnh mẽ.

Chỉ có ta tự mình đến, mới có cơ hội dùng bí pháp đặc thù đoạt lại!" Xi Vưu bất đắc dĩ nói.

"Nhưng, đại thủ lĩnh thúc đẩy bí pháp vẫn không cảm ứng được chút nào, e rằng 'tàn hài Tổ Vu' có còn tồn tại hay không vẫn chưa biết được.

Đại thủ lĩnh không nên mạo hiểm như vậy!

Dù không có 'tàn hài Tổ Vu' tương trợ, có đại thủ lĩnh ở đây, chúng ta vẫn có thực lực cùng 'Hiên Viên bộ lạc' phân cao thấp!" Vũ Sư càng thêm cẩn thận, lại mở miệng khuyên.

"Lui một vạn bước mà nói, dù cuối cùng chúng ta không địch lại 'Hiên Viên bộ lạc', chỉ cần có đại thủ lĩnh ở đây, ít nhất chúng ta có thể cố thủ nam phương đại lục, để tộc ta tiếp tục ở đây nghỉ ngơi dưỡng sức, chờ đợi cơ hội quật khởi lần sau!" Vũ Sư khổ tâm phân tích lợi hại.

"Hừ!

Ta, Xi Vưu, thân là Tổ Vu, nhẫn nhục chịu đựng bao nhiêu năm, gánh vác kỳ vọng tha thiết của mười hai vị Tổ Vu.

Năm xưa họ không tiếc trở về với vòng tay của Bàn Cổ Phụ Thần, đưa ta trở lại 'Bàn Cổ Điện', vì ta tranh thủ một cơ hội quật khởi!

Ta sao có thể phụ lòng họ?

Lần này chỉ có thành công, không có thất bại!" Xi Vưu đột nhiên kích động, thấp giọng gầm lên.

“Nhưng...” Vũ Sư vẫn không chuẩn bị từ bỏ, muốn tiếp tục khuyên.

“Phong Bá, Vũ Sư, hai vị đại vu, tuổi tác lớn hơn ta, đã từng tự mình trải qua thời kỳ huy hoàng khi Vu tộc ta thống lĩnh Hồng Hoang đại địa, ngay cả Yêu tộc cũng phải lùi bước, trốn ở thiên đình không dám đặt chân xuống Hồng Hoang đại lục!

Nay cơ hội trời cho như vậy sao có thể nhẹ nhàng từ bỏ?” Xi Vưu kiên trì ý kiến của mình.

“Huống hồ ta là nhân vật chính trong cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng lần này!

Trừ phi đến lúc quyết chiến cuối cùng với Hiên Viên, Thánh nhân cũng không dám mạo hiểm chịu Thiên Khiển mà chém giết ta!

Ta đến ‘Chu Tước bộ lạc’ dù không thể mang về ‘tàn hài Tổ Vu’ cũng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng!” Xi Vưu nói xong, không nghe Phong Bá, Vũ Sư nói nữa, trực tiếp lóe thân rời khỏi quân doanh, hướng về phía nam.

Từ Hàng đạo nhân vừa mới dặn dò Khổng Tuyên và Kim Bằng lui về sau, cẩn thận đề phòng, thì thấy hư không ở nơi “tàn hài Xi Vưu” vừa vỡ nát kịch liệt dao động, Xi Vưu thông qua mối liên hệ thần bí, xé rách hư không trực tiếp xuất hiện.

“Hù!” Quanh thân Xi Vưu, từng luồng khí lưu thần bí mạnh mẽ xoay chuyển không ngừng, dường như có vô số hình ảnh thấp thoáng lóe lên rồi biến mất.

Từ Hàng đạo nhân pháp lực cao thâm, ánh mắt nhạy bén, có thể nhìn ra đó chính là cảnh tượng giao thủ với bọn Ngũ Đài trước đó.

Trừ cảnh Ba Tiêu thiên tôn, Nguyên Thủy thiên tôn Thánh nhân xuất hiện và cảnh Từ Hàng đạo nhân trảm thiện ác nhị thi không hiện

ra, quá trình còn lại về cơ bản là nguyên vẹn.

"Xi Vưu quả nhiên giống như lời đồn, do các Tổ Vu lấy tinh huyết của mình làm gốc, thông qua 'Bàn Cổ Điện' thần bí khó lường mà thai nghén ra Thập Tam Tổ Vu, lực lượng pháp tắc trong cơ thể hỗn tạp không tinh khiết.

Phương thức xé rách hư không vừa rồi, hẳn là một loại bí thuật kết hợp ngũ hành độn thuật và lực lượng không gian pháp tắc!

Nay đối diện với thời gian hồi tố thì hiển nhiên là sự thể hiện của lực lượng thời gian pháp tắc!" Từ Hàng đạo nhân thấy vậy càng thêm cảnh giác, toàn tâm toàn ý đề phòng đối phương đột nhiên ra tay.

"Hóa ra là Từ Hàng đạo nhân của Tu Di Sơn nhất mạch!" Xi Vưu biết mười hai khối "tàn hài Tổ Vu" đã bị triệt để hủy diệt hấp thu, không còn một chút khả năng nào để tụ lại, sắc mặt lập tức tái mét, nộ khí bừng bừng, lớn tiếng chất vấn, "'Tàn hài Tổ Vu' là di sản của Bàn Cổ, sao ngươi dám chiếm làm của riêng!" "Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, tạo thành thế giới Hồng Hoang, di sản ban cho chúng sinh, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có tư cách thừa hưởng di sản của Bàn Cổ!" Từ Hàng đạo nhân mặt không đổi sắc, "Huống hồ Vu tộc đã rút lui khỏi vũ đài tranh bá Hồng Hoang, Xi Vưu thủ lĩnh cưỡng ép hội tụ mười một vị Tổ Vu trở lại Hồng Hoang, luyện chế 'tàn hài Tổ Vu', đây là hành động đi ngược lại đạo lý, đối với Vu tộc có hại vô lợi, mong Xi Vưu đại vu suy nghĩ kỹ lại!" "Hừ!

Ta, Xi Vưu, nay là Nhân tộc, là thủ lĩnh của 'Cửu Lê bộ lạc' thực lực hùng mạnh, là một trong những ứng cử viên Nhân Hoàng do trời định, tranh bá Hồng Hoang, tranh đoạt quả vị Nhân Hoàng là danh chính ngôn thuận!

Từ Hàng ác đạo đừng có khéo mồm khéo miệng, đảo lộn trắng đen!

Ta thân là Thập Tam Tổ Vu Xi Vưu chuyển thế thành Nhân tộc, có nguồn gốc sâu xa với Vu tộc, 'tàn hài Tổ Vu' không phải là thứ ngươi có thể đụng vào.

Nếu có thể nhanh chóng trả lại lực lượng pháp tắc và mảnh vỡ trong đó, hôm nay ta sẽ tha cho ngươi tội đại bất kính!" Thái độ của Xi Vưu vô cùng cứng rắn.

"Hê hê!" Từ Hàng đạo nhân thấy thái độ ngang ngược của Xi Vưu, sắc mặt lập tức lạnh đi, cười khẩy nói: "Ta thân là Diêm La Vương điện thứ năm của Minh Phủ Địa Ngục, ngay cả Bình Tâm nương nương cũng đối với ta khách sáo, Hình Thiên, Cửu Phượng các đại vu cũng tôn xưng một tiếng Từ Hàng đạo huynh." Từ Hàng đạo nhân tuy hòa thiện, nhưng đối với Xi Vưu ngang ngược lại tỏ ra vô cùng ngạo nghễ!

"Xi Vưu!

Ngươi một tên ngụy Tổ Vu mà cũng dám ở đây ăn nói hàm hồ, đã chuyển thế làm người, vậy thì không còn quan hệ gì với Vu tộc nữa!

Nếu dám công khai đánh danh hiệu Vu tộc, không cần ta ra tay, Thiên Đạo cũng không tha cho ngươi!

Đừng có gây ra tai họa diệt tộc cho Vu tộc!" Từ Hàng đạo nhân cười lạnh cảnh cáo.

Cũng không quan tâm sắc mặt Xi Vưu khó coi đến mức nào, Từ Hàng đạo nhân tiếp tục thao thao bất tuyệt: "Còn về 'tàn hài Tổ Vu'?

Ta và nhiều đồng môn những năm nay trấn thủ Minh Phủ Địa Ngục, cũng đã giúp Bình Tâm nương nương, Cửu Phượng, Hình Thiên và những người khác rất nhiều!

Chắc chắn với thân phận của họ hiện nay cũng sẽ không có bất kỳ dị nghị nào về chuyện này!" "Vu tộc sống trên Tây Phương đại lục,

nay do đại vu Khoa Phụ đứng đầu, năm xưa đuổi mặt trời mà chết, là sư tôn ta ra tay cứu giúp, tốn không ít tâm tư mới để ông ta sống lại và phục hồi thực lực!

Vu tộc ở Tây Phương đại lục có thể sống yên ổn không lo nghĩ hoàn toàn là nhờ Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta che chở!

Họ cũng tuyệt đối không có bất kỳ ý kiến gì về chuyện này!" "Còn đại vu Hậu Nghệ trên Thái Âm Tinh cùng Thường Nga sư muội đang sống những ngày thần tiên mỹ quyến, càng tuyên bố chỉ ở trên Thái Âm Tinh tu luyện, không còn can thiệp vào chuyện Hồng Hoang.

Ta nhớ hình như Xi Vưu đã từng đến Thái Âm Tinh tìm kiếm sự giúp đỡ của Hậu Nghệ, nhưng lại bị từ chối thẳng thừng!" Từ Hàng đạo nhân không chút lưu tình chế nhạo.

"Cho nên, ngươi với tư cách Nhân tộc tham gia tranh đoạt Nhân Hoàng, ta không quan tâm, tự có Hiên Viên cùng ngươi phân cao thấp.

Nếu lấy thân phận Vu tộc mà nói, lại là danh không chính ngôn không thuận!

Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta đối với Vu tộc chỉ có ơn lớn như trời, chứ không có bất kỳ món nợ nào!

Ngươi không có bất kỳ tư cách nào để la lối ở đây với ta!" Từ Hàng đạo nhân quát mắng.

Xi Vưu lập tức mặt đỏ tai hồng nhưng lại không nói được gì!

Nhưng Xi Vưu không phải là người có tính cách thật sự đi nói lý lẽ với người khác.

Lời nói vừa rồi chẳng qua là ôm tâm lý may mắn vạn nhất, thử xem có thể vãn hồi được một phần tổn thất hay không.

Nếu có thể đòi lại được lực lượng pháp tắc trong "tàn hài Tổ Vu"

và bụi trần do "tàn hài Tổ Vu" hóa thành, tốn thêm một chút cái giá, có cơ hội luyện chế lại một bộ Vu bảo để bố trí "Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận".

Nhưng xem bộ dạng của Từ Hàng đạo nhân thì không có gì để thương lượng nữa.

Cho nên Xi Vưu cũng không nói nhảm nữa, trực tiếp động thủ!

Chỉ thấy Xi Vưu lắc đầu, hiện ra pháp thân, chính là Tổ Vu chân thân của hắn!

Từ Hàng đạo nhân định thần nhìn lại, chỉ thấy chân thân của Xi Vưu hiện ra ba đầu sáu tay tám chân, ba gương mặt đều trợn mắt giận dữ, thần sắc dữ tợn.

Hai tay chính diện cầm cực phẩm tiên thiên Vu bảo "Xi Vưu Đao", hai tay bên trái cầm thượng phẩm tiên thiên Vu bảo "Chiến Thần Phủ", hai tay bên phải cầm thượng phẩm tiên thiên Vu bảo "Binh Chủ Qua", trên tám chân quấn quanh các loại dị xà, phun ra khói mù bảy màu, khiến người ta nhìn mà hoảng sợ.

"Vậy thì hãy xem bản lĩnh của ai cao hơn!

Người đời đều đồn đạo pháp của Tu Di Sơn nhất mạch cao thâm, tu vi cường đại.

Ta lại muốn xem xem Tu Di thuật pháp lợi hại hơn, hay thượng cổ Vu thuật của ta mạnh hơn!" Xi Vưu nói xong, "Xi Vưu Đao" trong tay chém ra vô số vết nứt không gian, "Chiến Thần Phủ" vẽ ra từng đạo sát cơ, "Binh Chủ Qua" hung uy hách hách không ai bì kịp, toàn bộ đều trút xuống Từ Hàng đạo nhân.

"Mười hai Tổ Vu mỗi người đều là đại năng Hồng Hoang, khiến người ta khâm phục.

Chương 423

Không biết một tên ngụy Tổ Vu có bao nhiêu bản lĩnh mà dám ở đây kiêu ngạo bá đạo!" Bản thể Từ Hàng đạo nhân nhẹ nhàng vung "Dương Liễu Chi", cử chỉ phong thái nhẹ nhàng như mây, đạo ý phiêu diêu.

Tử Trúc thiện thi cầm "Tử Trúc Trượng" kịch chiến với "Chiến Thần Phủ", tử khí lan tràn, phủ quang tung hoành.

Mặc Trúc ác thi cầm "Mặc Trúc Trượng" đấu với "Binh Chủ Qua".

Cả hai đều là sát khí của Hồng Hoang, va chạm vào nhau, trực tiếp đánh đến khó phân thắng bại.

Xét theo cảnh giới, thực lực, Từ Hàng đạo nhân ổn định chiếm thế thượng phong, nhưng Xi Vưu là ứng cử viên Nhân Hoàng, được Thiên Đạo che chở, có lượng kiếp khí vận hộ thể, Từ Hàng đạo nhân không đáng phải mạo hiểm gánh chịu Thiên Khiển.

Nhưng Từ Hàng đạo nhân lần này nhân cơ hội trảm thiện ác nhị thi, cảnh giới tăng vọt, vừa hay mượn tay Xi Vưu để mài giũa cảnh giới, củng cố cơ sở, chuẩn bị cho việc trảm tự ngã thi nhanh nhất có thể.

Còn một nguyên nhân nữa, Hiên Viên và Xi Vưu là ứng cử viên Nhân Hoàng, tuy có lượng kiếp khí vận hộ thân.

Mỗi một lần thắng lợi đều có thể tăng cường lực lượng khí vận trên người, tương tự mỗi một lần thất bại cũng sẽ làm suy yếu khí vận của bản thân.

Nhất cổ tác khí, tái suy tam kiệt cũng là đạo lý vận chuyển của

Thiên Đạo.

Chỉ cần Hiên Viên hoặc "Hiên Viên bộ lạc" có thể liên tục ba lần đánh bại Xi Vưu hoặc "Cửu Lê bộ lạc", liền có thể xác định cuối cùng quả vị Nhân Hoàng thuộc về ai.

Chính vì vậy, Từ Hàng đạo nhân mới nhân cơ hội này làm suy yếu khí vận của Xi Vưu, hy vọng dưới tình thế kẻ này yếu đi người kia mạnh lên, Hiên Viên sẽ có thể dễ dàng chiếm thế thượng phong hơn, thậm chí nhân cơ hội giành được thắng lợi trong lần giao phong đầu tiên với Xi Vưu.

Nửa buổi sau, Từ Hàng đạo nhân cảm thấy cảnh giới của mình đã hoàn toàn ổn định, đối với pháp lực khổng lồ của Nhị Thi Chuẩn Thánh cũng có thể điều khiển như ý, tám mươi mốt vị hóa thân Tử Trúc và mười tám vị hóa thân Mặc Trúc cũng vận dụng tự nhiên, các loại đạo thuật Chuẩn Thánh cũng phát huy đến mức thuần thục.

Xi Vưu, tảng đá mài đao này cuối cùng cũng mất đi chút giá trị lợi dụng cuối cùng, liền trực tiếp hạ nặng tay.

"Xi Vưu!

Hôm nay ngươi bất kính với ta, ta niệm khí vận ngươi chưa tận, tha cho ngươi một mạng!

Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó tha!

Hôm nay thu lấy 'Chiến Thần Phủ' của ngươi để làm hình phạt!" Từ Hàng đạo nhân nói xong, "Tử Trúc Trượng" trong tay Tử Trúc thiện thi đột ngột gia tăng lực.

Mặc dù Xi Vưu sau khi nghe lời của Từ Hàng đạo nhân đã có chuẩn bị, hai tay bên trái dùng hết toàn bộ sức lực nắm chặt "Chiến Thần Phủ".

Nhưng sau một tiếng nổ lớn "Bụp!", "Chiến Thần Phủ" trong tay

Xi Vưu vẫn bị pháp lực khổng lồ truyền từ "Tử Trúc Trượng" chấn bay khỏi tay.

"Vụt!" "Dương Liễu Chi" trong tay Từ Hàng đạo nhân nhẹ nhàng quét một cái, đã cách không thu lấy "Chiến Thần Phủ", mặc cho Xi Vưu làm thế nào thúc đẩy vu lực, nguyên thần lôi kéo cũng không có bất kỳ động tĩnh nào.

"Oa nha nha!

Từ Hàng ác đạo!Bỉ ổi vô sỉ, không mau trả lại Vu bảo..." Xi Vưu giận sôi lên, lớn tiếng quát mắng.

Từ Hàng đạo nhân nghe vậy sắc mặt lạnh đi, hừ lạnh nói: "Xi Vưu lớn mật!

Ta đã thủ hạ lưu tình, ngươi vẫn còn ăn nói ngông cuồng, nhục mạ ta!

Nếu không cho ngươi chút giáo huấn, thiên lý khó dung!

Hôm nay ta sẽ cho ngươi nếm chút khổ sở!" Lời nói của Từ Hàng đạo nhân là nói ngầm cho Đạo Tổ Hồng Quân nghe, nói rõ chỉ cho Xi Vưu một bài học, chứ không chém giết hắn, để tránh vạn nhất Đạo Tổ Hồng Quân nhảy ra bênh vực, Từ Hàng đạo nhân chẳng phải là chịu thiệt ngầm sao?

Nay nói trước rõ ràng, Đạo Tổ Hồng Quân cũng không có cách nào ra tay ngầm.

Mặc dù là người phát ngôn của Thiên Đạo, nhưng cùng lắm cũng chỉ có thể lách luật, đánh bóng lướt ván, không thể công khai vi phạm quy tắc Thiên Đạo mà làm càn.

Lời vừa dứt, Từ Hàng đạo nhân trong nháy mắt đã triệt để tiêu diệt linh hồn chi lực mà Xi Vưu ký thác trong "Chiến Thần Phủ".

“Phụt!” Xi Vưu linh hồn bị thương, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, khí tức uể oải.

Từ Hàng đạo nhân vẫn không chịu bỏ qua, nhân lúc Xi Vưu tinh thần hoảng hốt, sững sờ một chút, “Mặc Trúc Trượng” đã đập thẳng vào cái đầu bên phải của Xi Vưu.

“Bụp!” Cái đầu bên phải của Xi Vưu lập tức óc văng tung tóe, hóa thành một đám sương máu.

“A!” Tiếng hét thảm của Xi Vưu vang vọng giữa trời đất.

“Từ Hàng...” Hai cái đầu còn lại của Xi Vưu đồng thời phát ra tiếng gầm giận dữ.

“Xi Vưu!

Nếu còn dám nói năng xấc xược, tin hay không ta lại đập nát một cái đầu nữa!

Mắng một câu ta chặt một phần thân thể!

Ba đầu sáu tay tám chân đủ cho ngươi mắng lâu đấy!

Cuối cùng chết rồi, cũng là tự tìm đường chết, ai cũng không làm gì được ta!” Giọng điệu của Từ Hàng đạo nhân lạnh lẽo.

“...” Xi Vưu không cam lòng.

“Cứ thử xem!

Thân thể Tổ Vu của ngươi mạnh mẽ chịu đòn, trúc trượng trong tay ta cứng rắn biết đánh!” Mặc Trúc ác thi hăm hở muốn thử.

“Hừ!” Xi Vưu hừ lạnh một tiếng nhưng không dám có bất kỳ lời lẽ bất kính nào nữa, “Xi Vưu Đao” trong tay ầm ầm chém rách hư không trước mặt, bước vào vết nứt, thân ảnh biến mất.

“Hắc hắc!” Từ Hàng đạo nhân vui vẻ cười lớn.

“Từ Hàng sư huynh hà tất phải khách sáo với hắn như vậy!” Kim Sí Đại Bàng Điểu và Khổng Tuyên bay đến trước mặt Từ Hàng đạo nhân, có chút không cam lòng nói.

“Xi Vưu là đối thủ cạnh tranh ngôi vị cộng chủ Nhân tộc, quả vị Nhân Hoàng với Hiên Viên sư điệt, cũng là hòn đá lót đường.

Chiến thắng Xi Vưu là số mệnh không thể tránh khỏi!

Vi huynh chỉ có thể trợ giúp một hai từ bên cạnh, chứ không thể vượt quyền làm thay, như vậy sẽ hủy hoại tiền đồ của Hiên Viên sư điệt!” Từ Hàng đạo nhân khẽ lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói.

“Vậy cũng quá hời cho hắn rồi!” Kim Sí Đại Bàng Điểu vẫn không vui.

“Xi Vưu đi con đường bá đạo!

Con đường bá đạo lợi hại vô cùng rõ ràng!

Người đi con đường này, nếu có thể một đường tiến lên, chiến thắng không ngừng, công phá không gì cản nổi, tự nhiên có thể tạo dựng niềm tin và thực lực mạnh mẽ!

Nhưng cứng quá dễ gãy, con đường bá đạo một khi bị đả kích, sẽ có nguy cơ rất lớn!” Từ Hàng đạo nhân giải thích.

“Hôm nay ở trong tay ta chịu thiệt lớn, đã làm giảm nhuệ khí của hắn!

Vi huynh ép hắn đến mức ngay cả lời lẽ cứng rắn cũng không dám nói, có thể nói đã đánh gãy xương sống của hắn!

Ý niệm bá đạo trong lòng bị tổn thương!

Từ nay về sau, trong lòng hắn đã gieo xuống hạt giống thất bại, từ từ bén rễ nảy mầm.

Chương 424

Chỉ cần một ngày không thể đánh bại vi huynh, lấy lại niềm tin, tái tạo trái tim bá đạo, thực lực sẽ không còn tiến bộ, chiến đấu lực cũng sẽ tổn hại lớn, thậm chí tu vi còn có thể thụt lùi...” Từ Hàng đạo nhân càng nói càng vui.

“Lần này linh hồn và nhục thân của Xi Vưu đều bị thương không nhỏ, phải kịp thời bế quan hồi phục.

Trong khoảng thời gian này, Hiên Viên sư điệt vừa hay có thể nắm bắt cơ hội, có hành động!

Đợi đến khi Xi Vưu thương thế hồi phục, e rằng mọi chuyện đều đã muộn...” Từ Hàng đạo nhân bổ sung.

“Như vậy còn khiến hắn khó chịu hơn là giết trực tiếp!” Kim Sí Đại Bàng Điểu đột nhiên có chút thương hại Xi Vưu.

Đúng như lời Từ Hàng đạo nhân nói, sau khi Xi Vưu xé rách hư không, trực tiếp dùng tinh huyết Tổ Vu, kết nối với “Bàn Cổ Điện” thần bí, thân thể bị thương cực nặng trực tiếp xuất hiện trong “Bàn Cổ Điện”.

Hắn cần phải mượn sức mạnh của “Bàn Cổ Điện” mới có thể nhanh chóng hồi phục thương thế.

“Lần này ta sai rồi!

Sớm biết như vậy nên nghe lời Phong Bá, Vũ Sư...” Xi Vưu thậm chí còn không nhận ra sự thay đổi trong tâm thái của mình.

Xi Vưu trước kia, dù biết mình làm sai cũng sẽ không thừa nhận.

Bất kể đúng sai, chỉ cần là quyết định của Xi Vưu, nhất định là đúng, dù sai cũng là đúng!

Đó chính là bá đạo của Xi Vưu!

Nhưng sau khi chịu thiệt, bị đả kích trong tay Từ Hàng đạo nhân, Xi Vưu lại hối hận, lại phủ định chính mình!

Nếu là người đi con đường nhân giả, hoặc con đường trí giả, có thể nhận ra sai lầm của mình là chuyện tốt vô cùng, có thể nhân cơ hội hấp thu kinh nghiệm, tự kiểm điểm, có thể cải tiến, tiến bộ, hoàn thiện.

Đáng tiếc Xi Vưu đi con đường bá đạo, tối kỵ nhất là tự phủ định mình!

Một khi phủ định rồi, liền mất đi trái tim bá đạo, khó có thể một đường tiến lên.

"Hiện nay ta ít nhất phải mất nửa tháng mới có thể hồi phục thương thế trên linh hồn và thân thể, khoảng thời gian này chính là thời khắc mấu chốt của đại chiến giữa 'Cửu Lê bộ lạc' và 'Hiên Viên bộ lạc'!

Không có ta trấn thủ chỉ huy, e rằng 'Cửu Lê bộ lạc' không phải là đối thủ của 'Hiên Viên bộ lạc'!

Phải làm sao đây..." Xi Vưu vẫn chìm đắm trong sự tự hoài nghi, khó có thể thoát ra.

Trước trận địa của hai quân, Hiên Viên lại không phụ lòng Từ Hàng đạo nhân đã tốn bao tâm cơ mưu tính cho mình cơ hội tốt này.

Khi phát hiện Xi Vưu, người luôn thân chinh đi đầu, tự mình đốc chiến, không hề lộ diện, ngược lại Phong Bá, Vũ Sư lại chỉ huy đại quân "Cửu Lê bộ lạc" bày ra thế phòng thủ.

Hiên Viên lập tức ý thức được "Cửu Lê bộ lạc" đã xảy ra biến cố mà mình không biết!

Sau một ngày suy nghĩ đấu tranh khổ sở, Hiên Viên cuối cùng đã bác bỏ ý kiến của mọi người, phủ định khả năng "Cửu Lê bộ lạc" đang âm mưu, trực tiếp xuất binh tấn công toàn lực vào đại quân "Cửu Lê bộ lạc"!

"Tướng sĩ!

Xông lên!" Hiên Viên phá phủ trầm chu, thân chinh đi đầu, vung "Hiên Viên Kiếm" trong tay, dẫn lĩnh đại quân xông vào trận doanh "Cửu Lê bộ lạc".

Phong Bá, Vũ Sư thần sắc nghiêm túc, Xi Vưu đại thủ lĩnh không có ở đây, họ gánh vác trọng trách hưng suy của cả chủng tộc, không dám có chút sơ suất.

Phía sau hai người, hai bên trái phải phân thành hai đội đại tướng.

Một bên là các đại vu thuần chủng của Vu tộc trên nam phương đại lục.

Trong đó có một phần là số ít đại vu Vu tộc còn sót lại từ thời Vu Yêu đại chiến.

Phần còn lại là các đại vu trưởng thành từ tộc nhân Vu tộc những năm gần đây.

Một bên khác là các cao thủ Nhân tộc.

Trong đó có một phần là các đại năng trưởng thành từ hậu duệ Vu nhân, con lai của Vu tộc và Nhân tộc, kết hợp ưu thế của hai chủng tộc, vừa có tố chất nhục thân mạnh mẽ của Vu tộc, lại vì có linh hồn nên có thể tu luyện công pháp của Nhân tộc, có tu vi pháp lực cường đại.

Phần còn lại là các thủ lĩnh đại vu cùng Xi Vưu từ "Bàn Cổ Điện" chuyển thế đầu thai thành Nhân tộc.

Những đại vu hoặc cao thủ Nhân tộc này đều là những người có thực lực cường đại.

Phong Bá và Vũ Sư tự tin chỉ cần chỉ huy thỏa đáng, tuyệt đối có thể chặn được cuộc tấn công của "Hiên Viên bộ lạc".

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Mặc dù Hiên Viên và mấy người vợ Luy Tổ, Nữ Tiết, Đồng Ngư Thị và Mô Mẫu đều có thực lực cường đại.

Đặc biệt là "Đồ Vu Kiếm" trong tay Hiên Viên, là thần binh lợi khí mà Yêu tộc năm xưa đã dốc toàn lực chế tạo để đối phó với Vu tộc.

Hiên Viên cầm "Đồ Vu Kiếm", giao thủ với Vu tộc như được thần trợ, ngay cả Phong Bá, Vũ Sư hai vị thượng cổ đại vu đối đầu với Hiên Viên vẫn bị bó tay bó chân, miễn cưỡng chống đỡ.

Nhưng vẫn không chống lại được số lượng cao thủ đông đảo của "Cửu Lê bộ lạc".

Hơn mười danh cao thủ Vu nhân và thủ lĩnh đại vu chuyển thế thấy vậy liền vây lên, hiệp trợ Phong Bá, Vũ Sư đại chiến Hiên Viên.

Nhưng họ không phải thân thể Vu tộc, thậm chí là thân thể Nhân tộc thuần chính, nên "Đồ Vu Kiếm" đối với họ không có lực khắc chế tiên thiên.

Nhưng Hiên Viên vung tay một cái lại tế ra thanh kiếm của Nhân Đạo hoàng giả "Hiên Viên Kiếm".

Thanh kiếm này vừa ra, áp lực của những người đối chiến với Hiên Viên lại tăng mạnh.

Phía "Cửu Lê bộ lạc" không thể không phân ra nhiều cao thủ hơn để chống lại Hiên Viên.

"Gào!" "Gào!" "Gào!"...

“Cửu Lê bộ lạc” thả ra những hung thú được nuôi dưỡng để phụ trợ tấn công.

Trong “Hiên Viên bộ lạc” cũng có linh thú hộ đạo của Hiên Viên là chín con kim long dẫn đầu các linh thú xuất chiến nghênh địch.

Luy Tổ, Nữ Tiết, Đồng Ngư Thị và Mô Mẫu bốn nữ nhân liên thủ chống lại hơn mười vị đại vu tấn công, tuy tạm thời không có nguy hiểm, nhưng xem ra cũng không chống đỡ được bao lâu.

“Ai! ‘Hiên Viên bộ lạc’ của ta tuy đã hợp nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở trung thổ đại lục, nhưng phải đồng thời khai chiến với bộ lạc Yêu tộc ở bắc phương đại lục, bộ lạc Cửu Di ở đông phương đại lục, bộ lạc Cửu Lê ở nam phương đại lục, chung quy vẫn rất miễn cưỡng.

Lẽ nào lần này mạo muội khai chiến thật sự là ta quá lỗ mãng rồi sao?” Hiên Viên đang kịch chiến, thấy chiến huống không mấy lạc quan, trong lòng vô cùng lo lắng.

“Hống!

Hiên Viên sư đệ!

Không cần hoảng sợ, vi huynh đến giúp đệ!” Chỉ nghe xa xa truyền đến một tiếng hổ gầm, một con bạch hổ uy phong lẫm liệt đạp gió mà đến, lời còn chưa dứt đã xuất hiện trước trận địa hai quân.

“Hổ sư huynh!” Hiên Viên thấy “Dần Hổ” Thượng Sơn Hổ, đồng là đệ tử của Vân Trung Tử, lập tức vui mừng khôn xiết.

“Muu!

Chương 425

Hổ huynh cước trình quả nhiên nhanh!

Chúng ta lại bị tụt hậu rồi!

Lũ hung đồ Cửu Lê, đừng có ngông cuồng, chúng ta cũng đến đây!" Một tiếng bò rống truyền đến làm đất rung núi chuyển, Kim Mao Ngưu cười ha hả hiện thân.

Ngay sau đó, Bạch Mao Thử, Nguyệt Quế Thỏ, Thanh Long tiên tử, Bạch Xà, Thiên Hà Mã, Sơn Dương, Xích Khào Mã Hầu, Bì Lam Bà, Thôn Thiên Khuyển, Củng Địa Trư lần lượt hiện thân.

Thập nhị sinh tiêu thủ hộ thần toàn bộ hiện thân.

"Các ngươi là người bảo vệ Thập Nhị Địa Chi, sao có thể tham gia vào cuộc đấu tranh nội bộ của Nhân tộc?" Phong Bá thấy vậy kinh hãi thất sắc, vội vàng lớn tiếng gầm lên.

"Ha ha ha!

Lão tử hôm nay lấy thân phận sư huynh đến giúp Hiên Viên sư đệ!

Lão tử hôm nay chỉ là Thượng Sơn Hổ, chứ không phải là 'Dần Hổ' bảo vệ Thập Nhị Địa Chi!" Thượng Sơn Hổ trợn mắt lớn tiếng nói.

"Không sai!

Không sai!

Chúng ta lấy thân phận bạn bè đồng môn tư nhân đến giúp một tay, không phải 'Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần', chúng ta tuyệt đối sẽ không mượn lực lượng của 'Thập Nhị Địa Chi'!" Trong đôi mắt của Bạch Mao Thử tinh quang lóe lên, cười hắc hắc nói.

“Đúng vậy!

Công tư phải phân minh!

Phong Bá đừng có vu oan lung tung!” Xích Khào Mã Hầu gãi tai gãi má nói, “Phải biết rằng thân là thượng cổ đại vu, hiện nay đáng lẽ nên ẩn cư lánh đời, nay lại xuất hiện trên chiến trường Nhân tộc!

Chẳng lẽ đại biểu cho Vu tộc tái xuất tham gia tranh bá Hồng Hoang sao?” “Ngươi!” Phong Bá nghe vậy toàn thân kịch chiến, hắn không dám nhận chuyện đó.

Bạch Mao Thử và những người khác dù lấy thân phận sinh tiêu thủ hộ thần can thiệp vào chuyện của Nhân tộc cũng chỉ là hơi không ổn, không có trở ngại lớn.

Phong Bá, Vũ Sư nếu dám thừa nhận lấy thân phận Vu tộc can thiệp vào chuyện của Nhân tộc, đó là đang rước họa diệt tộc cho Vu tộc!

“Đừng có ngậm máu phun người, chuyện này là do chúng ta cá nhân được mời đến, mọi nhân quả chúng ta cá nhân gánh chịu, không có chút quan hệ nào với Vu tộc!” Vũ Sư vội vàng mở miệng phân bua.

“Như nhau!

Như nhau!

Ai cũng đừng nói ai!” Bạch Mao Thử cười khẩy một tiếng.

Sau vài câu tranh luận, hai bên đã rất ăn ý định ra quy tắc.

Quả nhiên, Bạch Mao Thử và những người khác không hề sử dụng lực lượng của Thập Nhị Địa Chi, thậm chí không thành lập trận pháp uy lực mạnh mẽ.

Họ chỉ tế ra linh bảo trong tay, bảo quang ngũ sắc lục sắc chói lòa mắt người.

Linh bảo!

Tất cả trong tay họ đều là linh bảo, đẳng cấp cũng không thấp.

Thân là đệ tử của Tu Di Sơn nhất mạch, linh bảo chế thức "Bát Bảo Kim Liên Đài", "Thất Tình Bạch Liên Đài", "Lục Dục Hồng Liên Đài" mỗi người một tòa.

Ngay cả vũ khí trong tay cũng là cấp linh bảo, có cái vốn là linh bảo, có cái ngưng tụ lực lượng công đức được "Càn Khôn Đỉnh" luyện chế nâng lên cấp linh bảo.

Mười hai người Bạch Mao Thử không hề ra tay lung tung, tuy vẫn bày tỏ thái độ, lấy thân phận cá nhân tham gia trận chiến này, nhưng đều là những người biết giữ thể diện, không muốn ra tay với Nhân tộc.

Cho nên đối thủ họ chọn đều là các đại vu thuần chủng của "Cửu Lê bộ lạc".

Bạch Mao Thử tu vi cao cường, trực tiếp tiếp nhận toàn bộ các đại vu Vu tộc và các hung thú thực lực mạnh mẽ, khiến Hiên Viên lập tức nhẹ nhõm vô cùng.

Những hung thú vốn kiềm chế các linh thú, dựa vào da đồng xương sắt, nhục thân cường đại, xông ngang đụng thẳng, gây ra phiền phức cực lớn cho "Hiên Viên bộ lạc".

Nhưng linh bảo "Tú Hoa Châm" trong tay Bì Lam Bà rất nhỏ, hóa thành vô số ảnh kim, từ tai, mắt, miệng, mũi, thậm chí cả hậu môn trực tiếp công vào bên trong cơ thể hung thú.

Từng con hung thú khó nhằn gào thét ngã xuống đất chết.

Dù hung thú linh trí thấp kém, hung hãn hiếu sát, cũng bị Bì Lam Bà giết đến mức hồn bay phách lạc, tim gan run rẩy.

Bì Lam Bà thong dong tự tại, không chút áp lực, thậm chí thấy vài con hung thú có tư chất tốt, còn thủ hạ lưu tình, vung tay áo một cái thu đi, chuẩn bị nuôi ở "Tử Vân Sơn Thiên Hoa Động".

Xích Khào Mã Hầu là một kẻ hiếu chiến, vung "Tấn Thiết Côn" giết đến trời đất tối tăm, số đại vu chết trong tay hắn còn nhiều hơn những người khác!

Vì sự xuất hiện của Bạch Mao Thử và đồng bọn, chiến huống trước trận địa hai quân lập tức đảo ngược.

"Cửu Lê bộ lạc" liên tiếp bại lui, thế bại đã thành, không còn khả năng lật ngược tình thế.

Cao thủ giao chiến trong chớp mắt, có lẽ trong một hơi thở có thể phân thắng bại, quyết định sinh tử.

Mười hai huynh đệ Bạch Mao Thử những năm nay bảo vệ Nhân tộc không chỉ là canh giữ trên "Thoán Thiên Dương" tượng trưng cho Thập Nhị Địa Chi, những năm nay họ đã nhiều lần đến tứ hải hải nhãn, giúp đỡ Long tộc trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

Bình thường cũng cần phải đi khắp Hồng Hoang, đánh giết những kẻ vượt giới, ẩn nấp cực sâu, hoặc loạn nhân tâm, khuấy đảo thế giới của "Tâm Ma" nhất tộc.

Cho nên chiến đấu lực của họ đều là những nhân vật đỉnh cao trong cùng cấp.

Trong khoảnh khắc, Xích Khào Mã Hầu đã giải quyết xong đối thủ của mình trước tiên.

Mặc dù hóa hình rất hoàn chỉnh, nhưng ngoại hình vẫn không che giấu được bản thể, hành vi động tác, biểu cảm ngữ khí vẫn là một bộ dáng con khỉ.

Chỉ thấy hai tay hắn khoác lên "Tấn Thiết Côn" vác trên vai, hai

mắt láo liên đảo một vòng, liếc nhìn trái phải, bĩu môi, có chút ghét bỏ lắc đầu: "Tốc độ không được rồi!

Nguyệt Quế Thỏ, Thanh Long, Bạch Xà, giao đối thủ cho ta!

Các ngươi đi giúp Hiên Viên sư đệ vây khốn mấy tên nửa người nửa vu kia, để chúng khỏi gây rối!" Nói xong, "Tấn Thiết Côn" trong tay Xích Khào Mã Hầu vung lên, trong nháy mắt như một dải lụa mềm mại xuyên qua, trong chớp mắt đã cuốn lấy toàn bộ kẻ địch xung quanh Nguyệt Quế Thỏ, Thanh Long, Bạch Xà.

Nguyệt Quế Thỏ, Thanh Long tiên tử và Bạch Xà mấy vị nữ tu, sở trường không phải là sát phạt, trong lòng cũng không thích sát phạt quá nặng, cũng không bận tâm Xích Khào Mã Hầu cướp đi đối thủ của mình.

Ba người nhìn nhau cười bất đắc dĩ, thân hình tiên mị phiêu diêu, pháp quyết vung vẩy, tiếp nhận một đám cao thủ hỗn huyết Vu tộc và Nhân tộc.

Nghĩ đến họ mang một phần huyết mạch Nhân tộc, Nguyệt Quế Thỏ cũng không hạ sát thủ, chỉ vây khốn họ, muốn giết hay tha thì để Hiên Viên xử lý.

Lúc này Thôn Thiên Khuyển cũng đã giải quyết xong đối thủ, cũng là một kẻ sát tâm khá nặng, lập tức không thể chờ đợi được mà bay vào chiến đoàn, cùng Xích Khào Mã Hầu tranh giành đánh giết đối thủ.

"Này!

Tên nhóc ngươi không tử tế chút nào?

Ta khó khăn lắm mới đòi được đối thủ, sao ngươi có thể cướp trắng trợn?" Xích Khào Mã Hầu la hét, "Tấn Thiết Côn" trong tay vung càng nhanh.

“Hắc hắc!

Chương 426

Giết rồi vu lực trở về trời đất, tổng cảm thấy có chút lãng phí, hay là để ta nuốt đi, có thể tăng cường tố chất thân thể của ta!

Nhường cho ta đi!" Thôn Thiên Khuyển thích chiến đấu ở trạng thái bản thể, không ngừng vồ, cắn xé, lực sát thương không hề thua kém Xích Khào Mã Hầu.

"Mấy vị sư tổ đã dặn dò rồi, tuy nuốt máu thịt là bản tính của ngươi, cũng có thể nhanh chóng tăng cường thực lực, nhưng không thể phóng túng bản tính.

Trừ phi đối phương là kẻ thập ác bất xá, tội ác tày trời, nếu không không được nuốt chửng, đặc biệt là sẽ nuốt luôn cả linh hồn đối thủ, có hại cho thiên hòa.

Để phòng sát lục quá nặng, ảnh hưởng đến việc tu luyện sau này!" Xích Khào Mã Hầu nghĩa chính ngôn từ khuyên bảo, nhưng tay lại không hề chậm lại.

"Khỉ con, đừng có lừa ta!

Mấy tên Vu tộc này có thể giống với tình huống mà sư tổ nói sao?

Hồi Vu tộc xưng bá Hồng Hoang, tên nào tay không dính đầy máu tanh, tàn sát vô số sinh linh?

Nếu biết điều, lánh đời ẩn cư có thể tránh được kiếp này, đáng tiếc không nhịn được mà tham gia vào cuộc chiến tranh bá Hồng Hoang, vậy thì phải có giác ngộ về cái chết!" Thôn Thiên Khuyển lắc đầu phản bác.

"Còn việc những đại vu này sau khi chết hóa thành vu lực có thể củng cố Hồng Hoang, đợi tu vi ta đạt đến Đại La Kim Tiên, có thể ra

vào hỗn độn, nuốt thêm một chút hỗn độn chi khí, trả lại cho thế giới Hồng Hoang là được!" Thôn Thiên Khuyển dương dương đắc ý nói.

Nhưng nói nói, đột nhiên sắc mặt biến đổi, tức giận quát: "Con khỉ gian hoạt giảo trá!" Hóa ra Xích Khào Mã Hầu và Thôn Thiên Khuyển đấu võ mồm căn bản không ảnh hưởng đến tốc độ ra tay.

Thôn Thiên Khuyển mở miệng tranh luận lại làm chậm trễ tốc độ nuốt chửng Vu đài của mình.

"Ha ha ha..." Trong lúc Xích Khào Mã Hầu và Thôn Thiên Khuyển đấu võ mồm, Bạch Mao Thử và những người khác cũng đã giải quyết xong đối thủ của mình.

Trận chiến này, phe "Hiên Viên bộ lạc" đã định sẵn thắng cục.

Phong Bá, Vũ Sư hai vị đại vu thấy vậy vừa kinh vừa giận, nhưng không thể không nhanh chóng thương lượng vài câu rồi đưa ra quyết định.

"Rút lui!

Tất cả mọi người rút về bộ lạc Cửu Lê!" Phong Bá lớn tiếng ra lệnh.

"Hê hê!

Bây giờ mới rút, không phải quá xem thường ta rồi sao!" Mô Mẫu trước đó đã chịu thiệt lớn trong tay "Cửu Lê bộ lạc", nay chính là cơ hội tốt để báo thù, sao có thể bỏ qua, cười lạnh một tiếng, mặt nạ dị bảo trên mặt càng thêm dữ tợn, trực tiếp dẫn thủ hạ truy sát kẻ địch.

Nữ Tiết lúc này cũng đã rảnh tay, không có cao thủ kiềm chế, tuyệt kỹ độc môn "Tinh Quang Pháp Thuật" của nàng lực sát thương cũng kinh người không kém.

Nhất thời "Cửu Lê bộ lạc" lại phải trả giá bằng thương vong

thảm trọng.

"Chúng ta vốn không chuẩn bị dùng đến phương pháp này, dù sao cũng có hại cho thiên hòa, nhưng là các ngươi ép ta!" Phong Bá lúc này như phát điên, "Vũ Sư giúp ta!" "Phong Bá!" Vũ Sư nghe vậy thần sắc đại biến, trông có vẻ vô cùng do dự đấu tranh, "Thật sự muốn..." "Xi Vưu đại thủ lĩnh không ở đây, nếu chúng ta để các dũng sĩ Cửu Lê toàn bộ bỏ mạng ở đây, làm sao đối mặt với sự phó thác của đại thủ lĩnh, làm sao đối mặt với những tộc nhân đã chết!" Phong Bá nghiêm giọng quát hỏi.

"Được rồi!" Vũ Sư nghe vậy chỉ có thể đồng ý.

"Vu phong, độc chướng xuất!" "Vu phong, độc chướng xuất!" "Vu phong, độc chướng xuất!"...

Phong Bá hiện ra bản thể đại vu, biến thành một người khổng lồ đội trời đạp đất, đầu bù tóc rối, múa tay múa chân.

Theo từng tiếng gào thét điên cuồng, từng luồng vu phong quỷ dị từ hư không sinh ra.

Theo vu phong ngày càng dữ dội, trên đại địa rộng lớn của nam phương đại lục bắt đầu có từng luồng độc chướng từ trong núi sâu đầm lớn hội tụ lại, dưới sự điều khiển của Phong Bá hình thành một cơn cuồng phong độc chướng ngũ quang thập sắc, cuồn cuộn về phía "Hiên Viên bộ lạc".

"Vu vũ lạc, mê chướng hiện!" "Vu vũ lạc, mê chướng hiện!" "Vu vũ lạc, mê chướng hiện!"...

Vũ Sư cũng hiện ra bản thể đại vu, cũng là một thân ảnh vĩ ngạn như cột chống trời.

Giọng nói của hắn càng thêm trống rỗng, phiêu diêu, nhưng lại khiến người nghe trong lòng không khỏi một trận run rẩy.

Từng sợi mưa phùn từ trên trời rơi xuống, thậm chí có thể bỏ qua phần lớn sự phòng ngự của tu sĩ.

Trong sợi mưa mang theo lực lượng mê chướng yếu ớt, lại có thể ảnh hưởng rõ rệt đến tâm trí của con người.

"Vu thuật gì vậy, sao chưa từng nghe qua!" Hiên Viên kinh hãi, vội vàng lớn tiếng hỏi.

Bì Lam Bà thích nghiên cứu độc trùng độc vật nhất, chỉ thấy nàng vung tay ném "Tú Hoa Châm" vào trong độc chướng, như cá kình hút nước hấp thu một lượng lớn độc chướng mang về bên người xem xét.

"Mọi người đều biết, Hồng Hoang đại lục ban đầu chia thành năm phương đông tây nam bắc trung, vì nhiều nguyên nhân và cơ duyên xảo hợp, trong lòng đất nam phương đại lục hội tụ vô số độc chướng chi khí, trên không trung nam phương đại lục cũng hội tụ một lượng lớn mê chướng!" Bì Lam Bà nhanh chóng biết được nguyên nhân.

"Những độc chướng và mê chướng này phân tán trên đại địa và không trung của nam phương đại lục, chỉ làm cho môi trường nam phương đại lục có chút khác biệt.

Nhưng Phong Bá và Vũ Sư những năm nay ở nam phương đại lục lại dùng vu thuật của mình để giao tiếp với chúng, luyện thành vu thuật độc đáo, có thể hội tụ, cô đặc những độc chướng, mê chướng này.

Uy lực như vậy quả thực không nhỏ..." Bì Lam Bà nói đến đây khẽ nhíu mày.

Bạch Xà cũng là chuyên gia về độc, tiếp lời Bì Lam Bà giải thích: "Độc chướng và mê chướng do Phong Bá, Vũ Sư triệu hồi tuy không làm gì được chúng ta, nhưng đối với người bình thường lại có uy hiếp chí mạng, tu vi yếu một chút Nhân tộc tu sĩ cũng khó mà chống đỡ!"

Một đám đệ tử "Tu Di Sơn" mỗi người thi triển thần thông, hoặc dùng linh bảo, hoặc dùng pháp thuật, bảo vệ các dũng sĩ "Hiên Viên bộ lạc".

Từng đóa "Bát Bảo Kim Liên Đài", "Thất Tình Bạch Liên Đài", "Lục Dục Hồng Liên Đài" lơ lửng ở vòng ngoài, kết nối các pháp tráo phòng hộ thành một mảng.

Nhưng trong khoảng thời gian ngắn ngủi vừa rồi, đã có không ít dũng sĩ "Hiên Viên bộ lạc" trúng độc chướng khí!

Trúng mê chướng thì còn đỡ, trực tiếp bị Bạch Mao Thử đánh ngất, chờ đợi từ từ xua tan mê chướng để họ tỉnh lại là được.

Những người không cẩn thận trúng độc chướng, từng người sắc mặt tái mét, da thịt thối rữa chảy mủ, sinh cơ với tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu tiêu tan, e rằng không bao lâu nữa sẽ mất mạng.

"Các vị sư huynh, sư tỷ, đây đều là dũng sĩ của 'Hiên Viên bộ lạc' ta, đều là những hảo hán của Nhân tộc, các vị thần thông quảng đại mau mau nghĩ cách cứu họ!" Hiên Viên thấy vậy lòng như lửa đốt, mở miệng cầu cứu.

"Hiên Viên sư đệ, lão bà tử ta có một thủ động đồng tử ở 'Thiên Hoa Động' tên là Tiểu Ngô Công, thiên phú dị bẩm, rất giỏi giải độc.

Ta đã truyền âm lệnh cho nó mau chóng đến, đáng tiếc nước xa không cứu được lửa gần!

Với tốc độ phi độn của Tiểu Ngô Công, đợi nó đến, những dũng sĩ Nhân tộc này e rằng không chống đỡ được đến lúc đó!" Bì Lam Bà rất khó xử nói.

"Ta tuy tiên thiên mang theo xà độc, nhưng từ khi bái nhập sư phụ môn hạ, đã cơ bản từ bỏ việc tu luyện độc đạo.

Nếu là độc rắn rết đơn giản, ta có thể dựa vào thiên phú giải trừ, nhưng độc chướng này hỗn tạp vô số độc tố kỳ lạ, độc tính mạnh mẽ quỷ dị, phức tạp đa biến!

Đối với những người đã trúng độc sâu, ta cũng bó tay!

Thực sự không được chỉ có thể thử phương pháp lấy độc trị độc!" Bạch Xà nhíu mày, lo lắng nói.

"Vậy phải làm sao?" Xích Khào Mã Hầu gãi tai gãi má, lo đến mức nhảy cẫng lên, nói về đánh nhau đấu pháp thì không sợ, đối phương dù tu vi cao thâm hơn cũng dám đấu một trận, nhưng giải độc thì hoàn toàn bất lực.

Bạch Mao Thử nhíu mày nói: "Trong tộc ta có một chi hậu duệ, chất bài tiết của chúng có công dụng giải độc kỳ diệu, được gọi là 'ngũ linh chi', cũng là nguyên liệu linh dược quan trọng để Nhân tộc luyện chế giải độc linh đan.

Nhưng những thứ đó đối với ta không có tác dụng gì, cho nên không mang theo bên người!

Cũng là nước xa khó cứu lửa gần, dù bây giờ cho tộc nhân mang đến cũng không kịp!" "Ai..." Hiên Viên nghe vậy mặt mày ủ rũ, giọng nói nghẹn ngào, "Như vậy, nhiều dũng sĩ như vậy khó thoát kiếp nạn!

Ta có lỗi với họ!" Kim Mao Ngưu nhìn vào đám người trong sân, khí tức ngày càng yếu ớt, ngay cả tiếng kêu thảm cũng trở nên nhỏ đến mức không thể nghe rõ, lộ ra vẻ không nỡ, có vẻ do dự.

Thôn Thiên Khuyển và Thiên Hà Mã ở không xa cũng lộ ra vẻ mặt tương tự.

Chương 427

Thấy mọi người lo lắng khó xử, ba người nhìn nhau một cái, khẽ gật đầu.

Thôn Thiên Khuyển hóa lại thành hình người, sắc mặt có chút khó coi nói: "Trong cơ thể ta có 'cẩu bảo', trong bụng Kim Mao Ngưu có 'ngưu hoàng' còn gọi là 'ngưu bảo', và trong bụng Thiên Hà Mã có 'mã bảo', hợp xưng là tam bảo, đều có công năng giải độc mạnh mẽ!

Xem ra, chỉ có thể dùng chúng để giải độc rồi!" "Thôn Thiên Khuyển, tên nhà ngươi nói năng không dứt khoát, đã có cách sao không nói sớm, để ta ở đây lo sốt vó!

Để những dũng sĩ Nhân tộc này phải chịu thêm bao nhiêu khổ sở!" Xích Khào Mã Hầu nghe vậy không khỏi trách móc.

Thôn Thiên Khuyển nhìn vẻ mặt của mọi người, cười khổ giải thích: "Ai!

Các vị đồng môn không biết, Kim Mao Ngưu, Thiên Hà Mã và ta, ba người chúng ta vì nguyên nhân thiên phú, trong cơ thể tự nhiên sẽ kết thành một dị bảo.

Những năm nay, ba chúng ta đã dốc lòng nghiên cứu ra một môn bí pháp, có thể luyện chế nó thành một tồn tại giống như đệ nhị nguyên anh!" "Trải qua mấy chục vạn năm dùng pháp lực, nguyên thần, công đức chi lực nuôi dưỡng, sắp đại công cáo thành, hiện tại chính là thời khắc mấu chốt nhất.

Nếu lúc này tế ra để giải độc cho đại quân, nỗ lực mấy chục vạn năm trước đó của ba chúng ta sẽ công cốc, sau này cần phải luyện chế lại từ đầu!" Thôn Thiên Khuyển nói xong liên tục lắc đầu, thần sắc phức tạp nói, "Đáng tiếc hiện tại tình thế khẩn cấp, muốn cứu mạng

đại quân, chỉ có thể làm như vậy!" "Ba vị sư huynh, đã hao phí mấy chục vạn năm tháng, vô số tinh lực tâm huyết..." Hiên Viên vội vàng nói, nhưng nhìn đại quân đang thoi thóp, lập tức rơi vào thế khó xử.

Xích Khào Mã Hầu nghe xong, mặt đỏ bừng, lộ vẻ xấu hổ, gãi tai gãi má không biết nên nói gì.

Giao hảo nhiều năm, tình cảm giữa họ không cạn, đối với tính cách của nhau đều rất quen thuộc.

Vừa rồi cũng là do tình thế cấp bách, ăn nói không suy nghĩ mới chất vấn Thôn Thiên Khuyển, nay biết được nguyên do sự việc, mới hiểu được nỗi khó xử của Thôn Thiên Khuyển.

Các thủ hộ thần Thập nhị sinh tiêu khác nghe vậy cũng kinh hãi thất sắc, hiểu được mấy chục vạn năm tháng, vô số tinh lực tâm huyết mà Thôn Thiên Khuyển nói đến khó khăn đến mức nào.

Nay lại phải công cốc, ai cũng cảm thấy quá đáng tiếc!

"Chúng ta cũng không muốn nỗ lực bao nhiêu năm đổ sông đổ biển, nhưng hiện tại liên quan đến sinh tử tồn vong của cả Hiên Viên đại quân!

Nếu đại quân này toàn bộ trúng độc chết, đối với Hiên Viên sư đệ là một tổn thất cực lớn!

Đối với việc tranh đoạt cộng chủ Nhân tộc, thành tựu quả vị Nhân Hoàng sau này sẽ có ảnh hưởng nghiêm trọng, thậm chí có khả năng khiến hắn chứng đạo thất bại!

So với hậu quả nghiêm trọng như vậy, chúng ta chẳng qua là tốn thêm mấy chục vạn năm để tu luyện lại mà thôi!" Kim Mao Ngưu giọng điệu nặng nề nói.

Nói xong, Kim Mao Ngưu, Thiên Hà Mã, Thôn Thiên Khuyển ba người bắt đầu thúc đẩy bí pháp, chuẩn bị tế ra "ngưu bảo", "mã bảo",

“cẩu bảo”, giải trừ độc chướng cho Hiên Viên đại quân.

“Kim Mao Ngưu, Thiên Hà Mã, Thôn Thiên Khuyển khoan hãy hành động, khoan đã, hẳn là có cách khác có thể giải quyết nguy cơ trước mắt!” Xích Khào Mã Hầu lớn tiếng ngăn cản.

Các đồng môn khác cũng muốn nói lại thôi.

Trong lúc mọi người trầm mặc, Nguyệt Quế Thỏ đột nhiên mở miệng hỏi: “Bì Lam Bà, Ngô Công đồng nhi đó chắc chắn có thể giải được độc chướng chứ?” Bì Lam Bà sững sờ, mới hoàn hồn, vội vàng suy nghĩ, mở miệng nói: “Ta có bảy phần mười chắc chắn, nếu có thể thêm linh dược ‘ngũ linh chi’ tương trợ, hẳn là có chín phần mười chắc chắn!” Nguyệt Quế Thỏ cười nhạt, quay đầu nói với ba vị đồng bạn đang đau lòng vô cùng vì “ngưu bảo”, “mã bảo”, “cẩu bảo”: “Ba vị đạo hữu không cần tự hủy dị bảo, làm lỡ tu vi của mình!

Chuyện này giao cho ta đi!” “Nguyệt Quế Thỏ, ngươi có cách nào không?” Xích Khào Mã Hầu vội vàng truy vấn.

Nguyệt Quế Thỏ nhẹ nhàng gật đầu, đôi môi khẽ mở, một chiếc “dược quán” bằng bạch ngọc tinh xảo trong suốt từ miệng nàng từ từ bay ra, xoay tròn rồi lớn dần, đảo ngược thân bình, miệng bình hướng xuống, một luồng hấp lực nhẹ nhàng phát ra.

Trên mặt đất, những người Nhân tộc trúng độc sắc mặt xanh mét, bất động được Ngũ Hành chi lực nâng lên bay vào trong “dược quán”.

Trong lúc thu nhận những người trúng độc, Nguyệt Quế Thỏ nhẹ nhàng giải thích: “Các vị đồng môn đều biết ta có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo ‘Dược Chùy’ được tấn thăng từ Hậu Thiên Linh Bảo! ‘Dược Quán’ này và một kiện ‘Dược Sừ’ khác là một bộ Hậu Thiên Linh Bảo đi kèm với nó.” “Năm xưa ‘Dược Chùy’ có thể tấn thăng Tiên Thiên Linh Bảo là nhờ sư tổ đã dùng đại lực, lấy ‘Càn Khôn Đỉnh’ luyện chế thành. ‘Đảo Dược Quán’ này tính chất đặc thù, cho

dù có sư môn tương trợ, việc đề thăng lại càng khó khăn hơn.

Mấy năm nay ta cũng vì nó mà hao phí vô số tâm huyết, thu thập vô số linh tài linh dược trên đại lục Hồng Hoang dung nhập vào 'Đảo Dược Quán' để uẩn dưỡng dược tính của nó!" "Tương tự như tình huống của ba vị đạo hữu, sau vô số năm uẩn dưỡng, 'Dược Quán' cũng đã đến thời khắc mấu chốt để thuế biến.

Lúc trước ta do dự cũng là vì sợ lúc này dùng đến 'Dược Quán' sẽ ảnh hưởng đến việc tấn thăng của nó.

Nhưng so với tổn thất của ba vị sư huynh thì chẳng đáng là gì!" Nói đến đây, Nguyệt Quế Thỏ đã thu toàn bộ đại quân Hiên Viên trúng độc vào trong "Dược Quán".

"Tuy không chắc có thể hóa giải hết độc chướng mà đại quân Hiên Viên trúng phải, nhưng dựa vào linh dược chi khí nồng đậm bên trong, cũng có thể áp chế độc tính trong cơ thể họ, chờ Ngô Công đồng tử dưới trướng Bì Lam Bà đến giải độc!

Như vậy, cùng lắm cũng chỉ trì hoãn thời cơ tấn thăng của nó một chút, sẽ không có ảnh hưởng quá lớn!" Nguyệt Quế Thỏ an ủi mọi người.

"Đa tạ Nguyệt Quế Thỏ sư tỷ!" Hiên Viên đương nhiên biết sự tình tuyệt không đơn giản như lời Nguyệt Quế Thỏ nói, nếu không nàng đã chẳng do dự như vậy, tầm quan trọng của một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đối với tu sĩ không cần phải nói cũng biết.

Bao gồm cả Hiên Viên, các Sinh Tiêu thủ hộ thần khác đều nhìn ra, "Đảo Dược Quán" là một kiện linh bảo có bản nguyên thập phần thuần túy, linh dược chi khí nồng đậm.

Phong Bá triệu hồi ra "độc chướng" lại cực kỳ không thuần khiết, không chỉ có độc khí, chướng khí, mà còn có tử khí, sát khí, oán khí,

hỏa khí… vô số loại khí tức hỗn tạp ngưng tụ thành.

Như vậy, "Dược Quán" đang trong thời kỳ uẩn dưỡng mấu chốt, bản nguyên lực phòng ngự bên trong linh bảo lỏng lẻo, rất có khả năng sẽ vì giúp đại quân Hiên Viên trấn áp độc chướng mà bị những khí tức hỗn tạp kia ô nhiễm bản nguyên linh bảo, khiến nó vĩnh viễn mất đi cơ hội tấn thăng Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng đúng như lời Nguyệt Quế Thỏ nói, cho dù tình huống nghiêm trọng nhất cũng chỉ là tổn thất một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, với tình hình của "Tu Di Sơn", đây không phải là tổn thất không thể bù đắp.

Bất luận là lần nữa thu được Tiên Thiên Linh Bảo khác, hay là để Tây Vương Mẫu nương nương, Hồng Vân Lão Tổ của "Tu Di Sơn" ra tay giúp nàng luyện lại "Đảo Dược Quán", đều có thể bù đắp tổn thất.

Nếu Kim Mao Ngưu, Thiên Hà Mã và Thôn Thiên Khuyển ra tay, tổn thất dị bảo trong cơ thể ba người, ảnh hưởng đến việc tu luyện đệ nhị nguyên thần, lại không dễ dàng bù đắp như vậy.

"Đa tạ Nguyệt Quế Thỏ trượng nghĩa ra tay!" Thôn Thiên Khuyển vô cùng cảm kích nói.

"Đều là sư huynh đệ nhà mình, cần gì khách khí!

Nếu đổi lại là các sư huynh đệ khác có năng lực tương trợ, chắc chắn cũng sẽ nghĩa bất dung từ mà ra tay!" Nguyệt Quế Thỏ thản nhiên cười, thúc giục pháp lực, tiên quyết liên tiếp đánh ra.

Được pháp lực thúc giục, "Dược Quán" phóng đại che trời lấp đất, thân bình bằng bạch ngọc dần dần trở nên hoàn toàn trong suốt.

Hiên Viên có thể thấy rõ dưới đáy bình chi chít những người đang hôn mê.

Trong "Dược Quán", từng luồng dược lực thuần khiết lan tỏa, từ tai, mũi, miệng, thậm chí từng lỗ chân lông của những người trúng độc mà từ từ thấm vào cơ thể họ.

Từng sợi độc chướng chi khí màu sắc quỷ dị, biến ảo khôn lường bị linh dược chi lực trục xuất khỏi cơ thể người trúng độc, lan tỏa trong "Dược Quán".

Những độc chướng chi khí này thập phần khó giải quyết, tuy linh dược chi lực bất luận về nồng độ hay hiệu quả đều vượt xa độc chướng chi khí, nhưng lại không thể tiêu diệt chúng!

Quả nhiên, sự tình phát triển đúng như mọi người dự đoán.

Những luồng độc chướng chi khí bị trục xuất khỏi cơ thể người trúng độc lại chui vào thân bình bạch ngọc của "Đảo Dược Quán", trên bạch ngọc vốn thuần khiết xuất hiện từng vệt độc chướng chi khí mảnh như tơ lan tràn bất quy tắc, tốc độ nhanh hơn xa dự liệu của mọi người.

"Nguyệt Quế Thỏ…" Xích Khào Mã Hầu hai tay nắm chặt "Tấn Thiết Côn", gân xanh trên mu bàn tay nổi lên, căng thẳng hỏi nhỏ.

"Không sao!" Nụ cười nhàn nhạt trên mặt Nguyệt Quế Thỏ đã biến mất, nàng nhíu mày nhẹ nhàng lắc đầu, "Chỉ cần có thể cứu mạng những dũng sĩ này, cho dù 'Dược Quán' phế đi cũng đáng!" Nhưng ngay sau đó, Nguyệt Quế Thỏ dần dần giãn đôi mày đang nhíu lại, thản nhiên nói: "Cùng lắm thì ta dứt khoát luyện nó thành một cái 'Độc Dược Quán', độc dược chẳng lẽ không phải là dược sao!

Có lẽ uy lực sẽ còn lớn hơn đấy!" "Lợi hại!

Nguyệt Quế Thỏ, trước đây chỉ cảm thấy tính cách ngươi mềm yếu, không ngờ lại có một mặt phóng khoáng như vậy, hầu tử ta đây bội phục!" Xích Khào Mã Hầu giơ ngón tay cái về phía Nguyệt Quế

Thỏ.

“Bì Lam Bà, Bạch Mao Thử, người của các ngươi bao lâu nữa mới đến! ‘Dược Quán’ của ta tuy không sợ, nhưng những dũng sĩ trúng độc này không thể chống đỡ quá lâu!

Độc chướng chi khí đã ăn sâu vào phế phủ không phải chỉ bằng chút linh dược chi khí này là có thể loại bỏ hoàn toàn!” Nguyệt Quế Thỏ thúc giục.

Bì Lam Bà nhắm mắt cảm ứng một lúc, vội vàng đáp: “Sắp rồi!

Chương 428

Sắp rồi!" Bạch Mao Thử không nói gì, thấy một bóng người từ phương Tây phá không bay tới, Bạch Mao Thử khẽ cảm ứng, cười hắc hắc: "Người đến là tộc trưởng của 'Phi Thiên Thử Tộc' trong hậu duệ của ta, tu vi tuy bình thường, nhưng tốc độ phi hành cực tốt, sau khi nhận được truyền lệnh của ta liền lập tức lên đường, may mà đến kịp lúc!" Trong lúc Bạch Mao Thử nói chuyện, tộc trưởng Phi Thiên Thử đã đến nơi, cẩn thận hành lễ vãn bối với tất cả mọi người, sau đó lấy ra một hồ lô thuốc nhỏ giao cho Bạch Mao Thử: "Lão tổ tông, đây là toàn bộ 'Ngũ Linh Chi' dự trữ trong tộc." Bạch Mao Thử nhận lấy hồ lô thuốc, thần niệm quét qua, gật đầu: "Vất vả cho ngươi rồi!" "Vút!" Bạch Mao Thử cầm hồ lô thuốc bay lên không, tung mình bay vào trong "Dược Quán".

"Hô lạp lạp!" "Ngũ Linh Chi" trong hồ lô thuốc bay ra, rơi vào miệng mỗi một vị dũng sĩ trúng độc.

Tốc độ trục xuất độc chướng chi khí từ sâu trong cơ thể họ lại nhanh thêm mấy phần, sắc mặt xanh mét cũng giảm đi không ít.

Một bên yếu đi, một bên mạnh lên, càng nhiều linh dược chi khí có thể tiến vào cơ thể, khiến sinh cơ cũng mạnh mẽ hơn một chút.

"Phanh!" Một con ngô công ngàn chân ngàn mắt từ dưới đất chui lên, thân hình nhoáng một cái hóa thành hình người.

Từ khi bị Bì Lam Bà hàng phục, trở thành linh thú giữ động của "Tử Vân Sơn Thiên Hoa Động", vì thiên tính tương khắc, lại thêm Bì Lam Bà pháp lực cao cường, tu vi tinh thâm, hành sự vừa khoan dung vừa nghiêm khắc, ân uy cùng thi triển.

"Bách Nhãn Ma Quân" cũng dần dần thu liễm dã tính, bắt đầu một

lòng một dạ, nhẫn nhục chịu khó vì Bì Lam Bà mà suy nghĩ, cho dù Bì Lam Bà trường kỳ trấn thủ tại "Thoán Thiên Dương", nhậm chức Thập Nhị Địa Chi, "Bách Nhãn Ma Quân" vẫn có thể quán xuyến "Tử Vân Sơn Thiên Hoa Động" đâu ra đó.

Bì Lam Bà sau một thời gian dài quan sát, khảo nghiệm, đã công nhận phẩm tính của "Bách Nhãn Ma Quân", truyền thụ cho hắn một số "Tu Di Diệu Pháp" đơn giản.

"Bách Nhãn Ma Quân" quả thực thiên phú dị bẩm, sau khi tu luyện "Tu Di Diệu Pháp", tu vi tăng lên nhanh chóng, thiên phú độc tính của bản thân ngày càng tinh thâm, nay cũng đã có chút thành tựu.

Hiện giờ nếu triệt để bung ra bản thể, sẽ uyển như một dãy núi nhỏ, trăm chân ban đầu đã tiến hóa thành ngàn chân, ngàn chân khởi động, thuật độn thổ thần hành vô tích.

"Bách Nhãn Ma Quân" thân thể vặn vẹo đã hóa thành hình người, là một nam tử cao gầy tóc đỏ áo bào đỏ.

"Tiểu Ngô Công, việc gấp phải xử lý linh hoạt, Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta cũng không có nhiều lễ tiết hư văn như vậy!

Mau mau toàn lực cứu người!

Sau khi thành công, ta tự nhiên sẽ có thưởng!" Bì Lam Bà dứt khoát phân phó, vừa nói vừa vung tay đưa "Bách Nhãn Ma Quân" vào trong "Dược Quán".

"Bách Nhãn Ma Quân" nghe vậy mừng rỡ, không phụ sự kỳ vọng của mọi người, chỉ thấy hắn cởi bỏ đạo bào đỏ rực, lộ ra vô số con mắt pháp trên ngực và bụng.

Vì tu luyện "Tu Di Diệu Pháp", những con mắt pháp trên ngực bụng của "Bách Nhãn Ma Quân" không những không trông có vẻ quỷ dị, mà ngược lại còn có một chút ý vị huyền diệu.

“Xoạt!” “Xoạt!” “Xoạt!”… Từ vô số con mắt pháp bắn ra từng đạo thần quang đủ màu sắc, chiếu rọi khắp “Dược Quán”, va chạm với từng luồng độc chướng chi khí, hoặc là lặng lẽ cùng nhau tan biến, hoặc là kịch liệt cắn nuốt lẫn nhau, hoặc là trực tiếp va chạm mạnh mẽ.

Thần quang bắn ra từ mỗi con mắt pháp của “Bách Nhãn Ma Quân” đều ẩn chứa một loại kịch độc đã được luyện hóa.

Sau một hồi va chạm ngắn ngủi giữa thần quang và độc chướng chi khí, “Bách Nhãn Ma Quân” đã nhanh chóng hiểu rõ hoàn toàn thành phần phức tạp chứa trong độc chướng chi khí.

“Các vị tiền bối, độc chướng chi khí này quả nhiên phức tạp quỷ dị, nhưng tiểu súc đã biết rõ thành phần của nó.

Trong ‘Dược Quán’ linh dược chi khí nồng đậm, lại có linh tài ‘Ngũ Linh Chi’ tương trợ, tiểu súc có nắm chắc dùng độc tính của bản thân để giải độc cho mọi người!” “Bách Nhãn Ma Quân” tự tin truyền âm ra ngoài.

“Như vậy thì tốt quá!” Bì Lam Bà cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, những người khác thần sắc cũng thoải mái hơn.

“Bách Nhãn Ma Quân” hơi chần chừ, cung kính thỉnh cầu: “Chủ nhân dung bẩm, tiểu súc có một thỉnh cầu bất tiện, mong chủ nhân chấp thuận!” “Nói nghe xem.” Bì Lam Bà tò mò.

“Bách Nhãn Ma Quân” nghe vậy vội vàng giải thích: “Chủ nhân, các vị tiền bối, độc chướng chi khí này ẩn chứa những loại kỳ độc, chướng khí thuần túy và đặc biệt nhất trên đại lục phương Nam.

Tiểu súc tu luyện chính là luyện độc chi pháp, nếu có thể hấp thu độc chướng chi khí sẽ trợ giúp rất lớn cho việc đề thăng tu vi của tiểu súc, cho nên tiểu súc cả gan thỉnh cầu chủ nhân khai ân…” “Có gì

không ổn sao?" Bì Lam Bà hiểu rằng, nếu "Bách Nhãn Ma Quân" đã do dự như vậy, sự tình chắc chắn không đơn giản.

"Bách Nhãn Ma Quân" thấp thỏm bất an bẩm báo: "Chủ nhân anh minh, tiểu súc cần phải phân tách từng loại độc tính, chướng khí khác nhau trong độc chướng chi khí, sau đó mới có thể hấp thu chúng, hóa thành mắt pháp, tăng cường tu vi độc đạo của bản thân!

Độc chướng chi khí phức tạp, thời gian cần thiết sẽ khá dài…" "Nếu việc phân tách, hấp thu độc chướng chi khí tốn quá nhiều thời gian, liệu có nguy hiểm đến tính mạng người trúng độc không?" Bì Lam Bà hỏi.

"Chủ nhân yên tâm, tiểu súc biết quy củ của 'Tu Di Sơn', tuyệt đối không vì tu luyện mà xem nhẹ tính mạng con người." "Bách Nhãn Ma Quân" vội vàng bày tỏ thái độ, "Chỉ là trong lúc tiểu súc phân tách, tước đoạt, hấp thu độc khí, chướng khí, họ sẽ phải chịu đựng thống khổ rất lớn.

Nhưng trong quá trình này, do độc chướng chi khí, linh dược chi khí, và cả đan khí của tiểu súc cọ rửa thân thể, đối với cơ thể cũng là một quá trình rèn luyện, sau chuyện này, thể chất của họ sẽ được đề thăng rất lớn!" "Như vậy sao…" Bì Lam Bà có chút do dự nhìn về phía Nguyệt Quế Thỏ và Hiên Viên.

"Ta thì không sao cả, 'Dược Quán' đã bị tổn hại, thời gian dài hơn một chút cũng không sao…" Nguyệt Quế Thỏ cười khổ một tiếng.

"Bì Lam Bà sư tỷ không cần khó xử, có thể cứu được tính mạng họ đã khiến sư đệ cảm kích không thôi, nếu có cơ hội để Ngô Công đồng tử đề thăng tu vi thì còn gì tốt hơn, huống hồ còn có lợi cho họ, binh sĩ của Hiên Viên bộ lạc ta đều là dũng sĩ, chịu chút đau đớn cũng được!" Hiên Viên vội vàng mở lời.

"Bách Nhãn Ma Quân" vội vàng liên tục bái tạ: "Đa tạ Hiên Viên

sư bá thể lượng!" "Nếu đã như vậy, Ngô Công đồng nhi cứ động thủ đi!" Bì Lam Bà đồng ý với thỉnh cầu của "Bách Nhãn Ma Quân".

"Gào!" "Bách Nhãn Ma Quân" kích động gầm lên một tiếng, lần nữa lắc mình hiện ra bản thể, một con ngô công khổng lồ dài đến mấy dặm.

"Vút!" Một viên nội đan màu đen đỏ to lớn được "Bách Nhãn Ma Quân" phun ra, hào quang đỏ đen tràn ngập toàn bộ không gian "Dược Quán", áp chế độc chướng chi khí trong cơ thể các dũng sĩ của Hiên Viên không cho chúng tiếp tục lan tràn, xâm thực sinh cơ, tổn hại thân thể.

Sau đó, giữa những lớp giáp ở phần bụng của bản thể ngô công khổng lồ, từng con mắt pháp hiện ra, cũng tỏa ra thần quang chói mắt.

Vô số thần quang và đan khí đồng thời bao vây một luồng độc chướng chi khí, bắt đầu quá trình phân tách, tước đoạt một cách cẩn thận.

Một lát sau, luồng độc chướng chi khí đầu tiên đã bị "Bách Nhãn Ma Quân" nghiên cứu triệt để.

"Khai!" Trong miệng ngô công nanh vuốt dữ tợn phát ra một tiếng gầm vui mừng, luồng độc chướng chi khí sặc sỡ kia bị phân tách thành vô số sợi độc khí, chướng khí gần như không thể nhận ra với màu sắc khác nhau.

"Hù!" Nội đan đỏ đen từ từ xoay tròn, hấp thu từng luồng độc khí, chướng khí đã được phân tách.

Vạn sự khởi đầu nan, sau khi luồng độc chướng chi khí đầu tiên được phân tách thành công, việc phân tách sau đó đã đơn giản hơn rất nhiều.

Từng luồng độc chướng chi khí được "Bách Nhãn Ma Quân" cẩn

thận rút ra từ cơ thể các dũng sĩ của Hiên Viên, sau đó nhanh chóng phân tách, tước đoạt, đề thuần, hấp thu.

Từ từ, trên những lớp giáp ở phần bụng của bản thể ngô công "Bách Nhãn Ma Quân" lại xuất hiện thêm hàng trăm đồ án con mắt mờ ảo, đây là biểu hiện bên ngoài của việc độc đạo được đề thăng rất lớn sau khi hấp thu độc chướng chi khí.

Ròng rã khoảng một canh giờ, "Bách Nhãn Ma Quân" đã loại bỏ hoàn toàn độc chướng chi khí trong cơ thể các dũng sĩ của Hiên Viên.

Mọi người thấy vậy trong lòng đều hài lòng, không ngờ "Bách Nhãn Ma Quân" đột nhiên mở lời: "Chủ nhân!

Tiểu súc có việc muốn bẩm báo!" Nghe lời của "Bách Nhãn Ma Quân", Hiên Viên, Bì Lam Bà và những người khác sắc mặt đều hơi biến đổi, căng thẳng hỏi: "Sao vậy?

Chẳng lẽ có gì không ổn?" "Bách Nhãn Ma Quân" thấy mọi người hiểu lầm, vội vàng lắc đầu giải thích: "Các vị tiền bối không cần lo lắng!

Không phải có gì không ổn, tiểu súc phát hiện nếu Nguyệt Quế Thỏ tiền bối và các vị tiền bối ra tay tương trợ, tiểu súc có khả năng loại bỏ được độc chướng chi khí đã xâm nhập vào 'Dược Quán'!" "Lời này là thật sao!" Nguyệt Quế Thỏ nghe vậy kinh hô một tiếng, trong mắt lóe lên tia hy vọng, nhìn về phía các đồng bạn.

Bì Lam Bà bật cười nói: "Là chuyện tốt!

Nếu có cơ hội để 'Dược Quán' khôi phục, chúng ta tự nhiên sẽ dốc sức tương trợ!" "Đa tạ các vị huynh đệ tỷ muội, Ngô Công đồng tử, sau khi thành công, ta nhất định sẽ có báo đáp!" Nguyệt Quế Thỏ cười duyên, nhẹ nhàng cảm tạ.

"Ngô Công đồng tử, còn không mau tạ ơn!

Trên Thái Âm Tinh có vô số bảo vật, bất luận là linh dược linh thảo, thái âm chi khí, hay là âm sát độc khí bên trong Thái Âm Tinh, nếu có may mắn hấp thu được bất kỳ thứ gì, đối với việc luyện thể, rèn luyện nội đan, mở mắt pháp đều có lợi ích khó lường!" Bì Lam Bà ha ha cười lớn.

"Bì Lam Bà cũng không cần dùng lời kích ta, chỉ cần Ngô Công đồng tử có thể giúp 'Đảo Dược Quán' khôi phục, ta sẽ không keo kiệt báo đáp.

Hiện nay Thường Nga trên Thái Âm Tinh cũng là đồng môn của chúng ta, Hậu Nghệ tiền bối thì không bao giờ quản chuyện vặt.

Là sinh linh sinh ra và lớn lên trên Thái Âm Tinh, trừ những bảo vật liên quan đến căn bản của Thái Âm Tinh, những thiên tài địa bảo khác ta đều có toàn quyền sử dụng một ít!" Nguyệt Quế Thỏ biết rõ Bì Lam Bà đang tranh thủ lợi ích cho đồng tử nhà mình, nhưng vẫn rất vui vẻ nói.

"Bách Nhãn Ngô Công" thấy vậy vội vàng lần nữa cung kính thi lễ, không dám có chút thái độ nào tự cao tự đại: "Có thể vì Nguyệt Quế Thỏ tiền bối mà ra sức là vinh hạnh của tiểu súc!" "Ngô Công đồng nhi, cần phải làm như thế nào, cứ việc nói ra, chúng ta sẽ toàn lực phối hợp!

Chỉ cần ngươi toàn lực hành sự, sau này bất luận thành bại, ta đều sẽ thu ngươi vào môn hạ làm ký danh đệ tử!" Bì Lam Bà cổ vũ.

"Bách Nhãn Ma Quân" nghe vậy toàn thân chấn động, kích động vạn phần.

Chương 429

Tuy chỉ là ký danh đệ tử, nhưng so với đồng tử quả là một trời một vực.

Ban đầu chỉ bị thu phục làm linh thú giữ núi, giống như sủng vật được nuôi dưỡng, sinh tử đều nằm trong một niệm của chủ nhân.

Sau đó nhờ nỗ lực và biểu hiện mà thành công trở thành đồng tử, tương đương với người hầu, chủ nhân vui vẻ sẽ truyền thụ một số pháp môn tu luyện đơn giản, nhưng pháp môn chính thống cao thâm sẽ không truyền cho đồng tử.

Nay trở thành ký danh đệ tử, sư phụ thường sẽ truyền thụ một số pháp môn cao thâm, thậm chí sẽ truyền lại vài tuyệt kỹ độc môn để phòng thân.

Chỉ cần biểu hiện tốt, rồi sẽ có một ngày được thu làm đệ tử chính thức!

"Bách Nhãn Ma Quân" kích động đến nỗi giọng nói cũng có chút run rẩy: "Đa tạ chủ nhân!

Tiểu súc nhất định sẽ dốc hết toàn lực!" Độc chướng chi khí trong cơ thể những dũng sĩ Nhân tộc đã được loại bỏ hoàn toàn, lúc này không còn đáng ngại, chỉ là vẫn đang ngủ say, sau khi tỉnh lại sẽ có thể khỏi hẳn.

Nguyệt Quế Thỏ liền khẽ thúc giục "Dược Quán", đổ hết những dũng sĩ Nhân tộc đó ra, rơi xuống mặt đất, tự có Hiên Viên phái người chăm sóc.

"Bách Nhãn Ma Quân" không dám chậm trễ, lần nữa hiện ra bản thể, độc đan xoay tít trong "Dược Quán", mấy trăm con mắt pháp đều

tỏa ra thần quang, trầm giọng nói: "Các vị tiền bối, xin hãy phối hợp với Nguyệt Quế Thỏ tiền bối, tập trung toàn bộ độc chướng chi khí đã xâm nhiễm 'Dược Quán' vào một điểm, tiểu súc mới có thể nhổ bỏ nó!" "Hát!" Lúc này không phải đại chiến với "Cửu Lê bộ lạc", Nguyệt Quế Thỏ không còn bận tâm, toàn lực hành động, mười hai người đứng theo phương vị Địa Chi, tạo thành "Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần Đại Trận".

"Dược Quán" nằm ở trung tâm của vòng tròn trận pháp.

Hội tụ pháp lực khổng lồ của Thập Nhị Sinh Tiêu thủ hộ thần, dựa vào sự vận chuyển của trận pháp huyền diệu, uy lực tăng lên vô số lần.

Dưới sự dẫn dắt của Nguyệt Quế Thỏ, cẩn thận hội tụ trên "Dược Quán".

Độc chướng chi khí lúc mạnh lúc yếu, tả xung hữu đột, cực kỳ khó đối phó, không phải cứ pháp lực mạnh là có thể dễ dàng giải quyết.

"Bách Nhãn Ma Quân" mấy trăm con mắt nhìn chằm chằm vào mọi động tĩnh trong thân bình, không ngừng lớn tiếng chỉ huy Nguyệt Quế Thỏ điều chỉnh vận chuyển pháp lực: "Vị Tý pháp lực giảm một phần rưỡi, vị Tuất pháp lực tăng ba phần bảy, vị Mão tiết kiệm nửa phần lực…" Độc chướng chi khí quỷ dị khôn lường dưới mắt pháp của "Bách Nhãn Ma Quân" - người nắm rõ độc tính của nó trong lòng bàn tay - đã không còn khó đối phó như vậy nữa.

Dưới sự đồng tâm hợp lực của mọi người, từng sợi độc chướng chi khí xâm nhiễm trong thân bình, từ miệng bình bắt đầu từng chút một bị ép xuống, ngưng tụ lại.

Ròng rã ba canh giờ sau, mới tập trung toàn bộ độc chướng chi khí xuống đáy "Dược Quán", cô đọng thành một khối độc chướng sặc sỡ.

“Nguyệt Quế Thỏ tiền bối, xin hãy mở cấm chế linh bảo, để tiểu súc hấp thu độc chướng!” Bản thể ngô công khổng lồ cuộn mình dưới đáy bình, gầm lên.

Nơi đáy bình bạch ngọc ngưng tụ độc chướng, một luồng linh khí ba động lóe lên, cấm chế linh bảo tạm thời được giải trừ.

“Phập!” “Phập!” “Phập!”… Bản thể ngô công khổng lồ với hàng ngàn cái chân sắc như lưỡi hái dễ dàng cắt vào đáy bình bạch ngọc, tạo thành một vòng tròn, vây khốn độc chướng chi khí bên trong.

Sau đó, đôi càng miệng khổng lồ đột ngột đâm vào đáy bình bạch ngọc, đâm thủng khối độc chướng.

Từng luồng độc chướng chi khí còn nồng đậm hơn lúc nãy từ đáy bình bạch ngọc bị càng miệng đâm thủng lan tỏa ra.

“Xoạt!” “Xoạt!” “Xoạt!”… Mấy trăm mắt pháp đồng loạt tỏa ra thần quang va chạm với từng luồng độc chướng chi khí!

Độc đan đỏ đen xoay tít, như cá kình hút nước, toàn lực hấp thu độc chướng chi khí đã bị thần quang phân giải.

Những đồ án mắt pháp vừa hình thành ở phần bụng của ngô công theo việc hấp thu độc chướng chi khí mà dần dần trở nên rõ ràng và sống động hơn.

Khả năng khống chế độc chướng chi khí của “Bách Nhãn Ma Quân” ngày càng mạnh, đột nhiên lớn tiếng truyền âm: “Các vị tiền bối, pháp lực gia tăng gấp bội, ép toàn bộ độc chướng chi khí ra ngoài!” “Ầm!” Theo sự thúc đẩy pháp lực tăng cường của Thập Nhị Sinh Tiêu thủ hộ thần, toàn bộ độc chướng chi khí trong đáy “Dược Quán” đều bị trục xuất ra ngoài!

“Vút!” Nguyệt Quế Thỏ vội vàng thần niệm khẽ động, thu hồi “Dược Quán”.

Giữa không trung chỉ còn lại bản thể của "Bách Nhãn Ma Quân" cuộn thành một vòng, phân giải, hấp thu khối độc chướng chi khí cuối cùng.

Phôi thai mắt pháp mới hình thành ở phần bụng chớp động mấy lần nhưng cuối cùng vẫn không hóa thành thực chất.

"Không tệ!

Ngô Công đồ nhi, làm tốt lắm!

Từ nay về sau ngươi là ký danh đệ tử dưới trướng ta. 'Tu Di Sơn' nhất mạch, nhập môn sẽ được ban thưởng liên đài hộ thân." Bì Lam Bà nói rồi lấy ra hai tòa liên đài đặt trên tay.

"Hai tòa liên đài này đều là cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo, mỗi cái có thần diệu khác nhau. 'Thất Tình Bạch Liên Đài' có hiệu quả trấn định tâm thần, 'Lục Dục Hồng Liên Đài' đối với tu luyện có trợ giúp rất lớn, muốn cái nào do ngươi lựa chọn!" Bì Lam Bà nhàn nhạt nói.

"Bách Nhãn Ma Quân" cung kính quỳ xuống trước mặt Bì Lam Bà nói: "Đệ tử bản thể là dị thú, vì huyết mạch mà bản tính hung tàn hiếu sát!

Nhờ ơn sư tôn dạy dỗ, mới có thể thu liễm bản tính, không đến nỗi làm ác, chết bất đắc kỳ tử!

Nhưng bản lĩnh của đệ tử đều nằm ở độc đạo, tu luyện càng sâu, khó tránh khỏi ảnh hưởng đến bản tính!

Đệ tử khẩn cầu sư tôn ban cho 'Thất Tình Bạch Liên Đài' để giúp đệ tử thanh tâm tĩnh khí, trấn định tâm thần, tránh cho đệ tử lầm đường lạc lối!" "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Bì Lam Bà thấy "Bách Nhãn Ma Quân" có được giác ngộ

như vậy, trong lòng vô cùng vui mừng, mặt lộ vẻ mỉm cười, liên tục nói tốt, "Nếu đã có giác ngộ này!

Vậy vi sư sẽ truyền cho ngươi pháp môn có lợi nhất cho việc tu tâm dưỡng tính trong 'Tu Di Diệu Pháp'!" Bì Lam Bà nói xong, nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo thanh quang lóe lên, bay vào giữa mi tâm của "Bách Nhãn Ma Quân".

"Bách Nhãn Ma Quân" không khỏi lộ vẻ vui mừng, lần nữa quỳ lạy: "Đa tạ sư tôn!" "Chúc mừng Ngô Công sư điệt!

Cũng phải cảm tạ Ngô Công sư điệt.

Hay là bây giờ theo ta về Thái Âm Tinh, ta sẽ chọn cho ngươi một ít thiên tài địa bảo, trợ giúp tu luyện!" Nguyệt Quế Thỏ thấy sư đồ đã truyền pháp xong liền mở lời.

"Bách Nhãn Ma Quân" có vẻ hơi khó xử nói: "Sư bá dung bẩm!

Đệ tử vì phân giải, hấp thu 'độc chướng chi khí' mà hình thành hơn trăm phôi thai mắt pháp, hiện đang là thời khắc mấu chốt, chỉ còn một bước nữa là có thể khiến mắt pháp triệt để hiện ra.

Vừa hay 'Cửu Lê bộ lạc' vì ngăn cản đại quân Hiên Viên mà đã phóng thích độc chướng chi khí ở đây, cho nên đệ tử cần ở lại nơi này thêm một thời gian, một mạch tu thành mắt pháp!" "Nguyên là như vậy!

Vậy ta cũng sẽ ở lại đây một thời gian, vừa hay có thể thu thập một số linh dược độc đáo trên đại lục phương Nam để uẩn dưỡng 'Dược Quán'!" Nguyệt Quế Thỏ phất tay nói.

"Đa tạ Nguyệt Quế Thỏ sư bá!" "Bách Nhãn Ma Quân" biết rằng, hành động này của Nguyệt Quế Thỏ không phải thật sự vì uẩn dưỡng linh bảo, trên Thái Âm Tinh có vô số linh dược.

Đại lục phương Nam chướng khí lan tràn, hỏa khí nồng đậm, số ít

linh dược đặc biệt cũng sớm bị "Nam Phương Giáo" và "Nam Minh Bất Tử Hỏa Sơn" chia nhau, số còn lại thực sự không lọt vào mắt Nguyệt Quế Thỏ.

Hành động như vậy chủ yếu là để tiện đường bảo vệ "Bách Nhãn Ma Quân", sau đó nhanh chóng đưa hắn đến Thái Âm Tinh, trả xong ân tình lần này, kết thúc đoạn nhân quả.

"Gần đây ta cũng không có việc gì quan trọng, liền cùng Nguyệt Quế Thỏ ở lại đây tu luyện, sẵn tiện truyền thụ một số môn quy gia pháp, công pháp cơ sở của 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta…" Bì Lam Bà cũng mở lời.

"Hai người đều ở lại cũng tốt, nơi này dù sao cũng là đại bản doanh của 'Cửu Lê bộ lạc', tuy sau trận này nguyên khí đại thương, nhưng cũng phải đề phòng vạn nhất, hai người có thể hỗ trợ lẫn nhau, có tình huống thì tùy thời liên hệ với ta!" Bạch Mao Thử dặn dò một tiếng rồi cùng các Sinh Tiêu thủ hộ thần khác biến mất.

Đúng vậy, tu luyện trên "Thoán Thiên Dương" của mỗi người hiệu quả tốt nhất, việc xác lập Thập Nhị Địa Chi chính là ứng vận mà sinh trong lượng kiếp Tam Hoàng Ngũ Đế, cũng có thể coi là được Ba Tiêu đạo nhân cưỡng ép nhét vào trong lượng kiếp này, trừ đội thứ nhất là Tam Hoàng, đội thứ hai là Ngũ Đế, họ chính là đội thứ ba ứng kiếp chi nhân!

Cho nên trong một lượng kiếp này, thực lực có thể nhân thế đại hưng của Nhân tộc mà tăng lên nhanh chóng, đợi qua một lượng kiếp, không còn là nhân vật chính của lượng kiếp nữa, việc đề thăng thực lực cảnh giới sẽ không còn thần tốc như vậy, chỉ có thể dựa vào khổ tu.

Vì vậy, phải nắm bắt mọi cơ hội để đề thăng trong một lượng kiếp, cũng phải trân trọng từng khắc thời gian tu luyện, tận dụng tối

đa giai đoạn thực lực tăng nhanh này.

Một lần ra tay giúp Hiên Viên đánh lui đại quân "Cửu Lê bộ lạc" đã khiến mỗi người trong lòng đều có cảm ngộ, cần phải nhanh chóng quay về tiêu hóa, hấp thu những cảm ngộ đó để đề thăng thực lực.

Chương 430

"Có kinh nghiệm bị độc chướng chi khí xâm nhiễm và trục xuất, bản nguyên của 'Dược Quán' càng thêm thuần túy, ngưng luyện, phẩm chất đã có chút đề thăng." Nguyệt Quế Thỏ nhìn "Dược Quán" trong tay vô cùng vui mừng, không nhịn được đề nghị, "Hay là hai chúng ta hợp tác, vừa có thể giúp 'Dược Quán' được lợi, lại có thể giúp Ngô Công sư điệt nhanh chóng hấp thu độc chướng chi khí để rèn luyện, cụ hiện hóa mắt pháp!" "Bách Nhãn Ma Quân" vội vàng cảm tạ: "Đa tạ sư bá thành toàn!" Tiếp đó, Nguyệt Quế Thỏ dùng "Dược Quán" hội tụ độc chướng chi khí gần đó, từ từ hấp thu.

"Bách Nhãn Ma Quân" sẽ nhân lúc độc chướng chi khí xâm nhiễm "Dược Quán" nhưng chưa kịp đi sâu vào mà phân giải, hấp thu nó.

Nguyệt Quế Thỏ và "Bách Nhãn Ma Quân" cùng có lợi, "Dược Quán" đề thăng rõ rệt, mắt pháp ở phần bụng của "Bách Nhãn Ma Quân" cũng từng cái một hiện ra, tu vi độc đạo ngày càng sâu dày.

Sau trận chiến này, "Cửu Lê bộ lạc" tổn thất thảm trọng, bắt đầu giai đoạn nghỉ ngơi dưỡng sức, đồng thời cũng đang chờ đợi Xi Vưu trở về.

"Hiên Viên bộ lạc" tuy đại thắng, nhưng vì trên đại lục phương Nam tràn ngập độc chướng chi khí và mê chướng chi khí, đặc biệt là khu vực giáp ranh giữa đại lục phương Nam và đại lục Trung Thổ, độc chướng chi khí và mê chướng chi khí càng thêm nồng đậm vô cùng.

Đại quân "Hiên Viên bộ lạc" từ xa đến, căn bản khó mà thích ứng được sự xâm thực của độc chướng chi khí và mê chướng chi khí, chiến tranh ở đại lục phương Nam rơi vào giai đoạn giằng co kéo dài.

Chỉ có những dũng sĩ của Hiên Viên bộ lạc trước đó bị trúng độc, sau khi khỏi hẳn mới có năng lực kháng cự mạnh mẽ với độc chướng chi khí và mê chướng chi khí, có thể cảnh giác tiến hành các cuộc tác chiến quy mô nhỏ, từng bước thu phục một số bộ lạc nhỏ trên đại lục phương Nam.

Đối với những người Nhân tộc và các sinh linh bản địa trên đại lục phương Nam, vì đời đời sinh tồn ở đây, đã sớm thích ứng với lượng nhỏ độc chướng chi khí và mê chướng chi khí luôn tồn tại.

Phong Bá, Vũ Sư hội tụ, kích phát, khiến cho độc chướng chi khí và mê chướng chi khí nồng đậm hơn gấp nhiều lần, lúc đầu cũng khiến các sinh linh bản địa ở đại lục phương Nam trở tay không kịp, nhưng sau một trận bệnh nặng, thậm chí một phần nhỏ tử vong, những sinh linh bản địa này đã nhanh chóng thích ứng được với độc chướng chi khí và mê chướng chi khí.

Các bộ lạc của Nhân tộc cũng đều bố trí trận pháp, tìm kiếm dị bảo linh dược để bảo vệ tộc nhân.

Hiên Viên đã đề ra một loạt kế hoạch, trong đại quân Hiên Viên tìm kiếm những người thân thể cường tráng, tu vi cao thâm, dần dần thích ứng với độc chướng chi khí và mê chướng chi khí, chuẩn bị cho lần giao phong tiếp theo với "Cửu Lê bộ lạc".

Đồng thời, Hiên Viên đích thân dẫn đại quân bắt đầu thu phục các bộ lạc Nhân tộc trên đại lục phương Bắc.

Trên đại lục phương Bắc, Yêu tộc rất đông, bộ lạc Nhân tộc tuy số lượng không nhiều, nhưng mỗi bộ lạc đều có thực lực mạnh mẽ, thậm chí không ít người Nhân tộc trong cơ thể còn có huyết mạch Yêu tộc.

Nữ Oa nương nương tọa trấn đại lục phương Bắc, nhưng chỉ lạnh lùng quan sát, không thiên vị Nhân tộc cũng không thiên vị Yêu

tộc, tất cả chỉ xem vào thực lực của mỗi bên.

Hiên Viên binh nhiều tướng rộng, linh thú dũng sĩ kiêu dũng thiện chiến, tu sĩ Nhân tộc cũng đã trưởng thành, lại có Thập Nhị Sinh Tiêu thủ hộ thần thỉnh thoảng ra tay tương trợ vào thời khắc mấu chốt.

Tuy quá trình không thuận lợi, nhưng Hiên Viên vẫn từng bước giành được thắng lợi trong cuộc chiến ở đại lục phương Bắc.

Trong "Hỏa Vân Động", Nữ Oa nương nương đang truyền đạo vẫn luôn dùng thần niệm quan sát mọi việc xảy ra trên đại lục phương Nam, sau khi thấy kết quả, cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở phào.

Đại quân Hiên Viên chiến thắng, Từ Hàng đạo nhân trảm nhị thi, đối với Nữ Oa nương nương là kết cục mỹ mãn nhất!

Như vậy, Nữ Oa nương nương đã không vi phạm mệnh lệnh của Đạo Tổ Hồng Quân và Lão Tử sư huynh.

Nữ Oa nương nương tuy không biểu hiện ra ngoài, nhưng trong lòng đã có tâm đề phòng Đạo Tổ Hồng Quân.

Đạo Tổ Hồng Quân có thể giấu một tay khi truyền thụ chứng đạo chi pháp, vậy thì ở các phương diện khác cũng có thể giấu bài, rất có khả năng là lá bài tẩy có thể khiến Thánh nhân vẫn lạc!

Nữ Oa nương nương tuy không biết sự tồn tại của "Vẫn Thánh Đan", nhưng với tâm tư tinh tế và trực giác nhạy bén của một người phụ nữ, bà đã đoán rằng Đạo Tổ Hồng Quân nhất định có thủ đoạn tương tự để có thể chế ước các Thánh nhân dưới Thiên Đạo vào thời khắc quan trọng!

Vì vậy, lúc này Nữ Oa nương nương dù trong lòng bất mãn thế nào cũng không biểu hiện ra, ngược lại sẽ càng thêm thuận theo mệnh lệnh của Đạo Tổ Hồng Quân và Lão Tử Thánh nhân.

Đồng thời, Nữ Oa nương nương cũng đang cân nhắc đường lui

cho mình.

Yêu tộc đã suy tàn, nhưng Nhân tộc lại có quan hệ sâu sắc với bà, và "Tu Di Sơn" nhất mạch chính là cơ hội duy nhất để Nữ Oa nương nương thoát khỏi sự khống chế của Đạo Tổ Hồng Quân.

Vì vậy, đại quân Hiên Viên thắng lợi, Nữ Oa nương nương sẽ không vì thế mà bị các đại năng Nhân tộc ghi hận, ngược lại vì lần truyền đạo ở "Hỏa Vân Động" này, tốt xấu gì cũng tăng thêm một phần hương hỏa tình.

Lại thêm có huynh trưởng Phục Hy có thể đứng ra hòa giải, chỉ cần Nữ Oa nương nương dụng tâm, quan hệ giữa bà và Nhân tộc sẽ nhanh chóng hàn gắn như xưa.

Từ Hàng đạo nhân trảm thiện ác nhị thi, "Tu Di Sơn" nhất mạch sẽ không ghi hận người giúp đỡ chỉ ra công không ra sức này, sau này sẽ từ từ tìm cơ hội âm thầm liên lạc với "Tu Di Sơn" nhất mạch.

Tâm tình của Nữ Oa nương nương vui vẻ, truyền đạo càng thêm hăng hái, thiên hoa phiêu tán trong không trung, hương khí càng thêm nồng đậm, kim liên trào lên từ mặt đất, quang thải càng thêm rực rỡ, tiên nhạc truyền đến từ hư không, âm thanh càng thêm không linh.

Toại Nhân Thị nâng trong lòng bàn tay "Nhân Tộc Tân Hỏa" càng thêm thịnh vượng, bùng lên từng ngọn lửa.

Trên mặt Hữu Sào Thị thánh quang lấp lánh, một lần so với một lần nồng đậm cường đại, xem ra đã có thu hoạch cực lớn.

Truy Y Thị thì chìm sâu vào trạng thái đốn ngộ, toàn thân tỏa ra cửu thải hà quang mãnh liệt.

Là Nhân tộc Thánh tổ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị ba người cùng vận mệnh của Nhân tộc vinh cùng vinh, tổn cùng tổn.

Hiên Viên dẫn dắt chính thống Nhân tộc lần lượt đánh bại "Cửu

Lê bộ lạc" ở đại lục phương Nam mang huyết mạch Vu tộc, từng bước thu phục các bộ lạc Nhân tộc mang huyết mạch Yêu tộc ở đại lục phương Bắc, khiến khí vận Nhân tộc lần nữa dâng cao, phản hồi lại trên thân ba vị Nhân tộc Thánh tổ, khiến cảnh giới tăng trưởng, tu vi tăng vọt.

Tương tự, khi tu vi của ba vị Nhân tộc Thánh tổ tăng vọt, cũng kéo theo khí vận của Nhân tộc có sự tăng trưởng rõ rệt.

Ngoài "Tu Di Sơn", bản tôn Lão Tử Thánh nhân cùng thiện, ác, tự ngã tam thi và bản tôn Hồng Vân Lão Tổ cùng thiện, ác, tự ngã tam thi đã giằng co rất lâu.

Vào khoảnh khắc đại quân Hiên Viên và đại quân Xi Vưu phân thắng bại, Lão Tử Thánh nhân và Hồng Vân Lão Tổ liền biết được kết quả của trận chiến.

"Ha ha ha!

Lão Tử đạo hữu, ván cờ này thắng bại đã định, chúng ta không cần phải đấu tiếp nữa!" Hồng Vân Lão Tổ dù sao cũng là người tính tình hiền hòa không thích tranh đấu, thấy vậy liền chủ động mở lời bãi chiến.

"Hừ! 'Tu Di Sơn' nhất mạch quả nhiên khó đối phó!

Nhưng Xi Vưu cũng là người mang khí vận Nhân tộc do Thiên Đạo định sẵn, Hiên Viên chỉ tạm thời chiếm thế thượng phong, hươu chết về tay ai vẫn chưa biết được!" Lão Tử Thánh nhân dường như rất không vui, tuy đã dừng tay nhưng vẫn cố tranh cãi.

"Ha ha ha!

Xi Vưu quả thực mạnh mẽ, hội tụ khí vận của Nhân tộc và Vu tộc, nhưng Vu tộc mấy năm nay tuy tích lũy vô số công đức, nhưng cũng chưa thể tiêu trừ hết tội nghiệp đã phạm phải trong đại chiến Vu

Yêu năm xưa.

Xi Vưu gánh vác khí vận của Vu tộc, đồng thời cũng phải gánh vác nghiệp báo của Vu tộc, xem ra muốn thành công là tuyệt đối không thể!" Hồng Vân Lão Tổ hắc hắc cười nói.

"Hừ!

Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, độn đi một, vạn sự vạn vật chung quy đều có một tia sinh cơ!

Ta tin rằng Xi Vưu có thể nắm bắt được tia sinh cơ đó!" Lão Tử Thánh nhân vẫn không chịu thua, bản tôn cùng thiện, ác, tự ngã tam thi đứng song song.

"Ha ha ha!

Nói nhiều vô ích, chúng ta cứ chờ xem là được!" Hồng Vân Lão Tổ lại cười lớn, cũng không thu hồi ba phân thân đang đứng ở các nơi, chỉ hơi chắp tay, ý tiễn khách không cần nói cũng hiểu.

"Hừ!

Chúng ta cứ chờ xem!" Lão Tử Thánh nhân hừ lạnh một tiếng, ba phân thân từ từ tan biến, dung hợp vào bản tôn, dưới chân tử khí bốc lên, rõ ràng chuẩn bị rời đi.

Hồng Vân Lão Tổ cũng thở phào một hơi, giao thủ ở cửa nhà mình, những điều cần bận tâm nhiều hơn, giao chiến thời gian dài như vậy cũng không hề nhẹ nhõm.

Nhưng đột nhiên, trong lòng Hồng Vân Lão Tổ dấy lên một trận tim đập kịch liệt, dường như có một nguy cơ sinh tử tuyệt đại bao phủ.

Hồng Vân Lão Tổ trong nháy mắt đề cao cảnh giác mười hai phần.

Lúc này, hư không phía trên thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ chấn

động, "Thái Cực Đồ" không biết từ lúc nào đã mai phục ở đây, lúc này đột nhiên xuất hiện, một cây cầu vàng bắc ngang qua đỉnh đầu thiện thi, kim quang bao phủ thiện thi, muốn định trụ y tại chỗ.

Cùng lúc đó, một cỗ quan tài tỏa ra hắc khí hung sát xuất hiện dưới chân thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ, nắp quan tài bị mở ra, cỗ quan tài đen ngòm nhanh chóng bay lên, muốn đem thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ nhét vào trong đó.

Chương 431

"Trấn Thiên Quan!" Hồng Vân Lão Tổ kinh hô một tiếng!

Đúng vậy!

Kẻ đột nhiên tập kích thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ chính là Lão Tử Thánh nhân, với món dị bảo hung sát cực kỳ ít khi sử dụng, hung lệ vô cùng như "Lục Hồn Phiên", "Vẫn Thánh Đan", có thể khiến Thánh nhân vẫn lạc - "Trấn Thiên Quan"!

"Trấn Thiên Quan" là bảo vật hung sát vô thượng có thể phong ấn Thánh nhân.

Một khi đã vào trong Trấn Thiên Quan, cho dù là thần thông của Thánh nhân cũng khó mà thi triển, chỉ cần bảy bảy bốn mươi chín ngày, Thánh nhân sẽ bị phong ấn vĩnh viễn.

Nhưng "Trấn Thiên Quan" tuy hung sát dị thường, nhưng cũng không phải không thể chống đỡ!

Dù sao chỉ cần cẩn thận một chút không bị "Trấn Thiên Quan" thu vào trong, uy hiếp đối với Thánh nhân không lớn như vậy.

Trong lúc đơn đả độc đấu, Lão Tử cũng là Thánh nhân, không có nắm chắc có thể thu Hồng Vân Lão Tổ vào trong "Trấn Thiên Quan".

Vì vậy, trận chiến này ngay từ đầu Lão Tử Thánh nhân đã bắt đầu mưu tính.

Lúc mới hiện thân, Lão Tử Thánh nhân tuy rất ra sức, nhưng cũng không thực sự nổi giận, thậm chí khi Hồng Vân Lão Tổ cố ý bảo vệ, phòng ngừa dư ba của trận đấu liên lụy đến đại lục Tây phương, Lão Tử Thánh nhân cũng tương tự kiềm chế dư ba pháp lực của mình, không làm hại đến người vô tội.

Điều này đã cho Hồng Vân Lão Tổ vốn tính tình lương thiện một ám thị tâm lý mạnh mẽ, rằng Lão Tử Thánh nhân lần này đến chỉ để níu chân Hồng Vân Lão Tổ, khiến y không thể tăng viện cho chiến cục ở đại lục phương Nam, chứ không có ý đồ khác.

Nhưng không ai ngờ rằng, khi mọi chuyện đã lắng xuống, đại chiến kết thúc, Hồng Vân Lão Tổ buông lỏng cảnh giác, tiễn Lão Tử Thánh nhân rời đi, hắn lại phát động một đòn chí mạng.

Lão Tử Thánh nhân không tham lam, không định một đòn giết chết Hồng Vân Lão Tổ, vì mục tiêu đó không thực tế.

Mục tiêu của Lão Tử Thánh nhân là tiêu diệt một trong tam thi của Hồng Vân Lão Tổ, khiến Hồng Vân Lão Tổ tam thi không toàn vẹn, suy yếu thực lực.

Có thể thừa thắng truy kích chém giết Hồng Vân Lão Tổ thì tốt nhất, nếu không được, sau này muốn giết cũng sẽ dễ dàng hơn!

Thế là, Lão Tử Thánh nhân đã nhắm vào thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ.

Vào thời khắc cuối cùng, Lão Tử Thánh nhân phát động một đòn chí mạng!

Lão Tử Thánh nhân đột ngột hạ sát thủ, "Thái Cực Đồ" kim kiều định trụ thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ, "Trấn Thiên Quan" muốn phong ấn y vào trong đó.

May mà Hồng Vân Lão Tổ không phải là lão hảo nhân chỉ biết hướng thiện, không chút đề phòng người khác như trước kia!

Dưới sự dạy dỗ của Ba Tiêu đạo nhân, y sớm đã hiểu rõ sự hiểm ác của lòng người, sự phức tạp của thế sự.

Vô số năm đã dưỡng thành thói quen luôn luôn cảnh giác.

Vì vậy, tuy đại chiến đã kết thúc, chuẩn bị tiễn Lão Tử Thánh nhân rời đi, Hồng Vân Lão Tổ tuy thả lỏng, nhưng không hoàn toàn mất đi cảnh giác.

Vào khoảnh khắc bản năng cảm thấy tim đập nhanh, nguy cơ ập đến, y liền lập tức phản ứng.

Ngay trước ngưỡng cửa sinh tử, khi "Trấn Thiên Quan" sắp ập đến, đòn phản kích vội vàng của Hồng Vân Lão Tổ cuối cùng cũng phát huy tác dụng.

"Phanh!" Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo "Thanh Bình Kiếm" cuối cùng cũng xuất hiện!

Trong cơn thịnh nộ, Hồng Vân Lão Tổ toàn lực chém ra "Thanh Bình Kiếm", kiếm quang chém rách cả hư không, tạo ra những vết nứt đáng sợ.

Kim quang của "Thái Cực Đồ" đang định trụ thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ lập tức bị chém tan tành.

Chứng đạo chi bảo của Hồng Vân Lão Tổ, "Tu Di Hồ", cũng đồng thời hiện ra, không gian pháp tắc chi lực ba động kịch liệt, quét qua thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ, phá trừ lực khóa định của "Trấn Thiên Quan" đối với y.

"Vút!" Thiện thi của Hồng Vân Lão Tổ hóa thành một đám mây mù, trong nháy mắt độn đi xa.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!

Lão Tử đạo hữu!

Chẳng trách đại huynh cứ dặn ta phải cẩn thận đề phòng!

Quả nhiên kẻ trông có vẻ không tranh không đoạt, thực ra lại âm hiểm nhất!

Không ra tay thì thôi, một khi ra tay tất là lôi đình tất sát!" Hồng Vân Lão Tổ giận quá hóa cười, "Ta xưa nay đối xử tốt với người khác, không ngờ người hiền lại bị người khác bắt nạt!

Ngược lại còn bị Lão Tử đạo hữu nhắm vào!" Quả nhiên không thể chọc giận người thật thà, Hồng Vân Lão Tổ nộ khí ngút trời, toàn bộ đại lục Tây phương phong vân biến ảo, thiên địa biến sắc!

Tóc tai Hồng Vân Lão Tổ dựng đứng: "Lão Tử đạo hữu, nếu đã hạ sát thủ!

Giữa chúng ta nhân quả sinh tử đã kết!

Chi bằng hôm nay phân thắng bại đi!" "Ai!" Lão Tử Thánh nhân lúc này mặt mày ủ dột, quả thực có thể so với Tiếp Dẫn Thánh nhân, cũng không biết là hối hận vì đã động thủ với Hồng Vân Lão Tổ, hay là hối hận vì động thủ không thành công, "Hồng Vân đạo hữu, bần đạo cũng là bất đắc dĩ…" "Xoạt!" "Xoạt!" "Xoạt!" Thân hình của thiện, ác, tự ngã tam thi của Hồng Vân Lão Tổ thoáng hư ảo, trong nháy mắt quay về bản tôn.

"Lão Tử!

Bớt nói những lời vô dụng đó đi!

Nếu đã động thủ, thì phải chịu hậu quả!" Hồng Vân Lão Tổ nói đoạn, vung tay phá vỡ hư không, "Lão Tử, chúng ta vào hỗn độn đại chiến một trận cho ra trò, đừng hủy hoại thế giới Hồng Hoang, nhân quả đó e rằng ngươi cũng không gánh nổi đâu nhỉ?" "Được!" Lão Tử Thánh nhân tuy vạn phần không muốn, nhưng nhìn thần thái kiên định không đổi của Hồng Vân Lão Tổ, chỉ có thể khẽ gật đầu, cùng Hồng Vân Lão Tổ bay về phía hỗn độn.

“Ầm!” Lão Tử Thánh nhân vừa mới bay ra khỏi bình chướng của thế giới Hồng Hoang, đã đón nhận một kiếm ngay đầu từ Hồng Vân Lão Tổ.

“Thanh Bình Kiếm” tuy được Hồng Vân Lão Tổ dùng lượng lớn công đức chi lực luyện chế thành một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo, nhưng bản chất nó vẫn là một thanh kiếm, một kiện sát phạt chi khí!

Cho dù “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp” lơ lửng trên đỉnh đầu Lão Tử Thánh nhân rủ xuống công đức kim quang nồng đậm, vẫn bị kiếm khí của “Thanh Bình Kiếm” chém cho kim quang chao đảo!

Lão Tử Thánh nhân trong lòng không khỏi kinh hãi!

“Pháp lực của Hồng Vân Lão Tổ Thánh nhân hùng hậu đến vậy sao?

Chẳng lẽ việc lựa chọn linh bảo trảm tam thi không chỉ liên quan đến việc tam thi có thể thuận lợi hợp nhất hay không, mà còn liên quan đến tu luyện thời kỳ Thánh nhân?” Lão Tử Thánh nhân trong lòng kinh nghi bất định.

Sự tình quả thực đúng như y suy đoán, nếu ba kiện linh bảo trảm thi có thể thành một bộ, thì giữa thiện, ác, tự ngã tam thi có thể càng thêm hài hòa, tương hỗ xúc tiến, tương hỗ phối hợp, tương phụ tương thành, như vậy mới có thể khiến tam thi cùng tiến, khiến tam thi thuận lợi hợp nhất.

Giống như linh bảo trảm thiện thi của Lão Tử Thánh nhân “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp” là công đức chí bảo hình thành từ công đức khai thiên của Bàn Cổ, còn linh bảo trảm ác thi lại là hung sát dị bảo “Trấn Thiên Quan”.

Hai thứ hoàn toàn trái ngược, xung đột lẫn nhau, thiện thi và ác thi làm sao có thể dung hợp với nhau được?

Lão Tử Thánh nhân là lão đại trong Tam Thanh do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, thiên tư, căn cơ, khí vận, căn cước… tất cả mọi thứ trong thế giới Hồng Hoang đều là độc nhất vô nhị, được trời ưu ái.

Nhưng cũng chính vì vậy, mới khiến Đạo Tổ Hồng Quân kiêng kỵ nhất, không tiếc hạ vốn liếng để ngăn cản y tam thi hợp nhất, không cho Lão Tử Thánh nhân một chút cơ hội nào để vượt qua!

Sự việc đến nay, Lão Tử Thánh nhân đã thành công trảm tam thi, thử qua mọi cách nhưng không thể khiến tam thi có một chút dấu hiệu dung hợp nào.

Y cũng hiểu rằng, tam thi hợp nhất đối với mình là không có khả năng!

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!"… Hồng Vân Lão Tổ cũng không quan tâm Lão Tử Thánh nhân trong lòng nghĩ gì, "Thanh Bình Kiếm" điên cuồng chém bổ, cũng không có bất kỳ chiêu thức, chương pháp nào, thuần túy là phát tiết, ngưng tụ pháp lực Thánh nhân vào trong đó, một kiếm lại một kiếm chém vào hộ tráo công đức do "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" tạo thành.

Chương 432

"Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô" màu tím đỏ phun ra khói đỏ đầy trời, nhấn chìm hộ tráo công đức màu vàng kim, như thủy triều từng đợt từng đợt điên cuồng tấn công.

Lão Tử Thánh nhân không dám có bất kỳ sơ suất nào, cho dù là Thánh nhân, nếu dính phải Tán Phách Hồng Sa, tuy không đến nỗi hồn phách tan hết, nhưng cũng sẽ chịu tổn thương cực lớn.

"Thủy Hỏa Hồ Lô" màu tím vàng nhảy ra hai con thủy hỏa kỳ lân, dưới sự luyện hóa vô số năm của Hồng Vân Lão Tổ, chúng như thực thể, toàn bộ đều có thực lực ngang với Thủy Kỳ Lân!

Hai đại năng có thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong, không sợ chết, không chút e dè phụ trợ tấn công, cho dù bị đánh tan biến, một lát sau lại từ trong "Thủy Hỏa Hồ Lô" lao ra toàn lực tư sát, Thánh nhân gặp phải cũng phải đau đầu.

"Thiên Ân Hồ Lô" màu tím lục tuy lực sát thương không bằng hai cái trước, nhưng có thể phun ra mấy kiện bảo vật có công năng khác nhau, cũng gây cho Lão Tử Thánh nhân không ít phiền phức.

Không gian pháp tắc chi lực trong "Tu Di Hồ" khiến Lão Tử Thánh nhân căn bản không thể thoát khỏi Hồng Vân Lão Tổ đang nổi điên, muốn tránh chiến cũng không được.

Lão Tử Thánh nhân lúc này thực sự hối hận, trong lòng không khỏi lẩm bẩm: "Tu Di Sơn nhất mạch quả nhiên đều là kẻ điên, ngay cả Hồng Vân trông hiền lành dễ bắt nạt nhất cũng động một chút là phát điên!

Sớm biết vậy đã không trêu chọc, nên tìm một cơ hội thích hợp hơn, sắp xếp chu toàn, cùng nhị đệ, tam đệ, Tiếp Dẫn, Nữ Oa cùng

bày cục vây khốn Hồng Vân Lão Tổ, dùng 'Trấn Thiên Quan' trấn sát!" "Đến lúc đó, Nữ Oa chỉ ra công không ra sức cũng có thái độ ái muội, Tiếp Dẫn luôn trốn tránh phân tranh tay đã dính máu Hồng Vân, không còn khả năng nào hòa hoãn với Tu Di Sơn nhất mạch nữa!" Lão Tử Thánh nhân lúc này vô cùng bực bội vì lần này mình lại hành động lỗ mãng như vậy, "Xem ra tu vi nhiều năm không tiến bộ đã ảnh hưởng đến tâm cảnh của ta!" Nhưng Lão Tử Thánh nhân dù sao cũng là Thánh nhân tôn quý, tuyệt đối không rơi vào cảnh hoài nghi bản thân, nhanh chóng lấy lại tự tin: "Tuy lần này thất bại, đả thảo kinh xà, nhưng lần sau chỉ cần trù hoạch thỏa đáng, cũng không phải là không có khả năng!" Nhưng rất nhanh, Lão Tử Thánh nhân đã không còn tâm trí suy nghĩ lung tung, vì công kích của Hồng Vân Lão Tổ càng thêm điên cuồng!

Hồng Vân Lão Tổ không chỉ tế ra tất cả linh bảo công kích trong tay, đánh Lão Tử Thánh nhân không ngóc đầu lên được, thậm chí thân thể chấn động, ngay cả đạo bào hộ thân cũng tế ra.

Đạo bào hộ thân đó ban đầu là do Hồng Vân dùng một đóa linh vân luyện hóa thành, sau đó theo tu vi không ngừng đề thăng, Hồng Vân Lão Tổ đã thu thập tất cả các loại linh vân tinh khí trong thế giới Hồng Hoang, thậm chí từ không gian hỗn độn gần đó cũng thu thập được lượng lớn hỗn độn linh vân, ngoài ra còn thêm vào vô số thiên tài địa bảo, uẩn dưỡng nhiều năm, dùng "Càn Khôn Đỉnh" luyện hóa, sớm đã là linh bảo uy lực tuyệt luân!

Chỉ thấy linh bảo đạo bào bay lên không, hóa thành một đám mây bảy màu rực rỡ, che trời lấp đất bao phủ Lão Tử Thánh nhân.

Vô số tiên thiên đại trận dung nhập trên đạo bào như "Tiên Thiên Ẩn Nặc Đại Trận", "Vân Già Vụ Nhiễu Đại Trận", "Không Gian Điên Đảo Đại Trận", "Thất Tuyệt Đại Trận", "Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận", "Chính Phản Ngũ Hành Đại Trận", "Cửu Cửu Hỗn Nguyên

Đại Trận”...

đồng loạt phát động công kích.

Lão Tử Thánh nhân đầu đội “Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp”, nhìn công kích biến ảo không ngừng bên ngoài hộ tráo màu vàng kim, thần sắc ngưng trọng.

Hồng Vân Lão Tổ căn bản không quan tâm công kích của mình có thể làm Lão Tử Thánh nhân bị thương hay không, chỉ mải mê tấn công điên cuồng như trút giận.

Một lúc lâu sau, Hồng Vân Lão Tổ phát hiện ý niệm vô cùng thông suốt, linh đài thanh minh, không linh chưa từng có.

Cùng lúc đó, Tây Vương Mẫu nương nương và Thông Thiên giáo chủ đang kịch chiến trong hỗn độn cũng bị hỗn độn chi khí chấn động ở đây thu hút sự chú ý, không hẹn mà cùng đình chiến, bay đến đây dò xét.

“Hồng Vân đạo hữu, vì sao lại nổi giận?” Tây Vương Mẫu nương nương nhiều năm như vậy hiếm khi thấy Hồng Vân Lão Tổ tức giận như thế, e rằng năm đó trong trận quyết chiến Vu Yêu, Hồng Vân Lão Tổ cũng không phẫn nộ đến mức này.

“Tên đó bỉ ổi vô sỉ, lại dám đánh lén sau khi đình chiến…” Hồng Vân Lão Tổ nhanh chóng kể lại sự việc vừa rồi cho Tây Vương Mẫu nương nương.

“Hay cho ngươi!

Lại dám khi nhục ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch của ta như vậy!” Tây Vương Mẫu nương nương cũng không phải là người dễ trêu chọc, nghe vậy liền đại nộ.

“Hồng Vân thất phu!

Đừng có ngậm máu phun người!" Thông Thiên giáo chủ tính tình nóng nảy, làm sao có thể dung túng đại huynh bị người khác sỉ nhục như vậy, gầm lên một tiếng liền hất Tây Vương Mẫu nương nương ra, xông về phía Hồng Vân Lão Tổ.

"Khi người quá đáng!

Thông Thiên!

Đối thủ của ngươi là ta!" Tây Vương Mẫu nương nương vung gậy trong tay muốn chặn Thông Thiên giáo chủ lại.

"Đại tẩu không cần động thủ!

Tạm thời áp trận cho tiểu đệ!

Ta lại muốn đấu với hai người bọn họ một phen!" Hồng Vân Lão Tổ hào khí ngút trời, cười lớn nói.

"…" Tây Vương Mẫu nương nương vốn định khuyên vài câu, nhưng đột nhiên bên tai vang lên tiếng truyền âm của Hồng Vân Lão Tổ, sắc mặt liền hơi biến đổi, thu lại cây gậy.

Có Tây Vương Mẫu nương nương tọa trấn, Hồng Vân Lão Tổ cho dù một chọi hai cũng không hề sợ hãi, vẫn dốc hết toàn lực sử dụng mọi thủ đoạn tấn công Lão Tử Thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ.

Lão Tử Thánh nhân vẫn không nóng không lạnh, đầu đội "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp" chủ yếu phòng ngự, thỉnh thoảng dùng "Thái Cực Đồ", "Bát Cảnh Cung Đăng", "Thái Thanh Thần Phù" và các tiên thiên linh bảo khác phản kích, "Trấn Thiên Quan" có uy hiếp lớn nhất lại không bao giờ động đến nữa.

Thông Thiên giáo chủ thì khác, vốn là người tính tình nóng nảy hiếu chiến, trận chiến với Tây Vương Mẫu nương nương trước đó đang lúc cao hứng, nay đổi thành Hồng Vân Lão Tổ, vừa phẫn nộ vừa kích động, liên tục gầm lớn, "Tru Tiên Tứ Kiếm" tấn công Hồng Vân

Lão Tổ dồn dập.

Hồng Vân Lão Tổ lúc đầu có chút khó ứng phó, nhưng lại càng đánh càng dũng mãnh, khí thế toàn thân càng lúc càng mạnh mẽ!

"Tam đệ!

Dừng tay!

Hồng Vân Lão Tổ đang dùng huynh đệ ta làm đá mài dao, muốn tam thi hợp nhất!" Lão Tử Thánh nhân đột nhiên hét lớn một tiếng.

"Ha ha ha!

Lão Tử, bây giờ ngươi mới nhận ra thì quá muộn rồi!" Hồng Vân Lão Tổ ha ha cười lớn, "Đi?

Không có cửa đâu!" Theo tiếng hét lớn của Hồng Vân Lão Tổ, linh bảo đạo bào lần nữa khuếch trương, bao phủ cả Thông Thiên giáo chủ vào trong.

"Ầm!" "Ầm!" "Ầm!" Lão Tử Thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ toàn lực công phá, trong đám mây bảy màu vang lên tiếng nổ dày đặc, thậm chí còn bị nổ tung tạo thành từng mảng chân không.

Chấn động pháp lực kịch liệt khiến Hồng Vân Lão Tổ cũng rất vất vả, nhưng y tuyệt đối không bỏ qua cơ hội ngàn năm có một này.

Nhân lúc ngọn lửa giận trong lòng bị Lão Tử Thánh nhân kích phát, tam thi thần hồn bạo động, lại có Lão Tử Thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ trợ giúp một tay, nếu không thể một lần thành công, lần sau không biết phải đợi bao lâu nữa!

Một trận đại chiến đánh cho hư không hỗn độn xuất hiện vô số vết nứt.

Các loại pháp tắc chi lực sở trường của Hồng Vân Lão Tổ được thi triển một cách dễ dàng, mỗi loại đều có ảo diệu riêng.

Thậm chí "Vân chi pháp tắc", "Hỏa chi pháp tắc", "Thiện chi pháp tắc", "Phong chi pháp tắc" bốn loại pháp tắc chi lực lại bắt đầu dung hợp với nhau.

Các loại pháp tắc chi lực khác như "Điện chi pháp tắc", "Vũ chi pháp tắc" và "Khí hậu pháp tắc" cũng tìm được điểm chung, bắt đầu tiếp xúc, dung hợp với các pháp tắc khác.

"Ha ha ha!

Ngô đạo thành hĩ!" Hồng Vân Lão Tổ đột nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn.

Thiện thi, ác thi, tự ngã thi lại một lần nữa từ trong bản tôn của Hồng Vân Lão Tổ bước ra.

Ba thi trên mặt mỗi người mang thần tình khác nhau, quay đầu lại lần nữa đi về phía bản tôn.

Theo từng bước tiến gần bản tôn, ba thi bắt đầu quá trình dung hợp trông có vẻ chậm chạp, nhưng thực chất lại nhanh chóng.

"Ngăn cản hắn!" Lão Tử Thánh nhân trên mặt không còn vẻ đạm nhiên, tóc tai dựng đứng gầm lên, dẫn theo Thông Thiên giáo chủ muốn ngăn cản Hồng Vân Lão Tổ tam thi hợp nhất.

"Hừ!" Tây Vương Mẫu nương nương vẫn luôn cẩn thận đề phòng, lúc này thấy vậy hừ lạnh một tiếng, "Coi ta không tồn tại sao!" Nói xong, Tây Vương Mẫu nương nương cũng tam thi bay ra, mỗi người cầm linh bảo hộ vệ xung quanh Hồng Vân Lão Tổ, không cho Lão Tử Thánh nhân và Thông Thiên giáo chủ có cơ hội đánh lén, quấy rầy.

"Rắc!" "Rắc!" "Rắc!"… Khi tam thi hợp nhất của Hồng Vân Lão Tổ sắp thành công, toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều sinh ra một trận chấn động nhẹ, người tu vi càng cao cảm giác càng rõ rệt.

“Vút!” “Vút!” “Vút!”… Trong khoảnh khắc, Nữ Oa nương nương trong Hỏa Vân Động, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông mấy vị đều đến.

Ở ngoài “Vạn Thọ Sơn”, Trấn Nguyên Tử và Chuẩn Đề đại tôn đang kiềm chế lẫn nhau cũng đồng thời đến nơi.

Chương 433

Tiếp Dẫn Thánh nhân đã lâu không lộ diện cũng từ "Linh Sơn" xuất quan, dẫn theo mấy vị đệ tử nhị đại có tu vi Chuẩn Thánh của "Nam Phương Giáo" đến hỗn độn.

Côn Bằng, Nhiên Đăng đạo nhân và những cường giả Chuẩn Thánh lão làng khác cũng đứng ở xa quan sát.

Ba Tiêu Thiên Tôn, Trấn Nguyên Đại Tiên và Tây Vương Mẫu nương nương ba vị tạo thành thế chân vạc, bảo vệ Hồng Vân Lão Tổ ở trung tâm.

"Tam đệ tam thi hợp nhất, các vị đạo hữu nếu muốn bàng quan, cảm ngộ, chúng ta hoan nghênh.

Nếu có kẻ nào muốn phá hoại!

Vậy thì đừng trách 'Tu Di Sơn' nhất mạch chúng ta liều mạng!

Sau này nhất định sẽ toàn lực báo thù!" Ba Tiêu Thiên Tôn hai mắt tinh quang bắn ra, quét một vòng.

Hội tụ lại một chỗ, Lão Tử Thánh nhân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ ba người nhìn nhau, trong mắt đầy vẻ kiêng kỵ.

Tam thi hợp nhất của Hồng Vân Lão Tổ cũng đã đến thời khắc mấu chốt!

"Ầm!" Lúc này, trong hư không hỗn độn lại đột nhiên sinh ra một đám kiếp vân, bay đến trên đỉnh đầu Hồng Vân Lão Tổ, có kiếp lôi đang được uẩn dưỡng bên trong, tùy thời chuẩn bị giáng xuống!

"Lôi kiếp?" Ba Tiêu thiên tôn chau mày, ánh mắt hướng vào trong thế giới Hồng Hoang, hắn không hề nhớ rằng năm xưa lúc mình và Trấn Nguyên Tử tam thi hợp nhất lại phải chịu lôi kiếp.

Ba Tiêu thiên tôn trong lòng cười lạnh: "Hắc hắc!

Nhất định là có vị nào đó lại không nhịn được ra tay, ngăn cản thì không ngăn cản được, nhưng thêm chút độ khó cho việc tam thi hợp nhất của tam đệ, gây thêm chút trở ngại thì lại vui vẻ làm!" Những kẻ cần phải lo lắng chính là Tam Thanh đang như hổ rình mồi, còn về phần Nữ Oa nương nương, Tiếp Dẫn thánh nhân, Chuẩn Đề đại tôn, Nhiên Đăng đạo nhân, Côn Bằng lão tổ, cùng với Hạo Thiên Thượng Đế, Dao Trì Kim Mẫu đến sau, tất cả chỉ đứng xem, muốn nhân cơ hội này dò xét huyền bí của tam thi hợp nhất chứ không hề ra tay cản trở.

"Lão Tử đạo hữu, Nguyên Thủy thiên tôn, Thông Thiên giáo chủ, các ngươi nếu dám ra tay quấy nhiễu tam đệ tam thi hợp nhất, thì đừng trách sau này khi các ngươi muốn tu vi tiến thêm một bước, bọn ta sẽ không cho cơ hội!

Phải biết rằng các ngươi động thủ có thành công hay không còn chưa chắc!

Nhưng sau khi bản tôn của ta và nhị đệ trở về, muốn ngăn cản các ngươi chứng đạo thì lại dễ như trở bàn tay!" Ba Tiêu thiên tôn thần sắc lạnh lùng, cất giọng cảnh cáo.

"..." Thông Thiên giáo chủ trong lòng không phục, định mở miệng phản bác, nhưng lại bị Lão Tử thánh nhân giơ tay ngăn lại, Nguyên Thủy thiên tôn thì mặt mày sa sầm, nhưng cũng không nói lời cay độc nào.

Nếu đứng trên góc độ của Đạo tổ Hồng Quân, Lão Tử thánh nhân bất kể thành bại cũng phải liều một phen, dốc toàn lực ngăn cản Hồng Vân lão tổ tam thi hợp nhất.

Phải biết rằng Hồng Vân lão tổ đã hấp thu hồng mông tử khí, đi theo con đường Thiên đạo Thánh nhân.

Sau khi Hồng Vân lão tổ tam thi hợp nhất, cảnh giới Thánh nhân sẽ hoàn toàn viên mãn, những tệ đoan do mượn công đức thành thánh sẽ hoàn toàn biến mất, ngược lại còn trở thành trợ lực mạnh mẽ cho việc tu luyện sau này.

Vì vậy, mối uy hiếp của Hồng Vân lão tổ đối với Đạo tổ Hồng Quân còn lớn hơn gấp bội so với Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử, những người đi theo con đường Hỗn Nguyên chứng đạo!

Nhưng đứng trên góc độ cá nhân của Tam Thanh, việc kết thành tử thù với Ba Tiêu thiên tôn chẳng có chút lợi ích nào.

Nếu có cơ hội một đòn tất sát, Lão Tử thánh nhân cũng sẽ không bỏ qua, nhưng tình hình trước mắt, dù có ra tay cũng khó mà thành công.

Ba Tiêu thiên tôn thấy vậy liền cười lạnh một tiếng, thầm truyền âm nói: "Tam đệ, mau chóng tam thi hợp nhất!

Tránh đêm dài lắm mộng!

Nhị đệ, ra tay!" Cùng lúc truyền âm, Ba Tiêu thiên tôn tế ra "Bàn Long Biển Quải", Trấn Nguyên đại tiên cũng tế ra "Tam Bảo Ngọc Như Ý".

Hai kiện linh bảo cùng với "Thanh Bình Kiếm" tụ lại một chỗ, tạo thành hình chữ phẩm lơ lửng trên đỉnh đầu Hồng Vân lão tổ.

"Ầm!

Ầm!

Ầm!" "Bàn Long Biển Quải", "Tam Bảo Ngọc Như Ý", "Thanh Bình Kiếm" vốn do cùng một gốc tiên thiên linh căn phân hóa mà thành, giờ đây dưới sự thúc đẩy của Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên và Hồng Vân lão tổ, ba món pháp bảo đều tỏa ra quang mang rực rỡ, ngưng tụ lại thành hư ảnh một đóa Tạo Hóa Thanh Liên hai

mươi bốn phẩm.

Bởi vì cả ba kiện linh bảo đều đã được luyện chế thành công đức linh bảo, trên hư ảnh Tạo Hóa Thanh Liên còn lượn lờ kim quang công đức nồng đậm.

"Rầm!" Lôi kiếp dường như cảm nhận được sự khiêu khích, ầm ầm giáng xuống Hồng Vân lão tổ, nhưng lại bị hư ảnh Tạo Hóa Thanh Liên tỏa kim quang dễ dàng cản lại.

Kiếp vân tức thì đại nộ, cuồn cuộn không ngừng, sấm sét dâng trào.

"Rầm!

Rầm!

Rầm!"...

Vô số đạo hỗn độn lôi kiếp giáng xuống, nhưng lại không thể làm gì được hư ảnh Tạo Hóa Thanh Liên hai mươi bốn phẩm!

Dưới hư ảnh, thiện thi, ác thi, tự ngã thi của Hồng Vân lão tổ đã nhanh chóng dung hợp.

"Ầm!" Vào khoảnh khắc tam thi hoàn toàn hợp nhất thành công, dung nhập vào bản tôn của Hồng Vân lão tổ, một tiếng nổ tựa như có như không vang vọng giữa hỗn độn, vang lên trong lòng tất cả những người đang quan sát, vang vọng trong thế giới Hồng Hoang, vang sâu vào linh hồn của mỗi một sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

"Ha ha ha!

Ta thành công rồi!" Hồng Vân lão tổ cất tiếng cười sảng khoái vô cùng, tiếng cười chấn động thế giới Hồng Hoang, ngay cả hư không hỗn độn cũng bị khuấy động thành từng đợt triều tịch hỗn độn!

Trong thế giới Hồng Hoang tức thì tử khí giăng khắp trời, trên cửu

thiên xuất hiện dị tượng thiên nữ tán hoa, trên đại lục Hồng Hoang khắp nơi đất vọt kim liên, giữa thiên địa tiên âm tràn ngập, tiên thiên linh khí nồng đậm như mưa rơi lả tả.

Vô số sinh linh nhờ đó mà được lợi không nhỏ, khai mở linh trí, tu vi đột phá mạnh mẽ, những chướng ngại tu luyện bấy lâu bỗng chốc khai thông, những kẻ đã cạn kiệt tiềm năng tu hành bỗng nhiên lại có cơ hội tiến thêm một bước...

Dị tượng này chỉ kém hơn lúc Đạo tổ Hồng Quân thành thánh một chút, nhưng so với động tĩnh lúc Nữ Oa nương nương, Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy thiên tôn, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn thánh nhân, Tây Vương Mẫu nương nương thành thánh thì còn lớn hơn gấp bội, quả thực có sự khác biệt về chất!

Năm xưa lúc Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không hề có khí tượng thánh nhân kinh thiên động địa, ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới Hồng Hoang như vậy!

Ba Tiêu thiên tôn và Trấn Nguyên đại tiên cũng kinh ngạc nhìn Hồng Vân lão tổ, dị tượng này có chút khoa trương quá rồi!

Khí tức của Hồng Vân lão tổ lúc này càng thêm phiêu diêu thoát tục, toàn thân lượn lờ một luồng khí tức huyền diệu thần bí.

Chỉ thấy Hồng Vân lão tổ không hề mở miệng, chỉ mỉm cười với Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Tây Vương Mẫu nương nương, rồi ngẩng đầu nhìn lên kiếp vân trên đỉnh đầu.

"Thu!" Hồng Vân lão tổ khẽ thì thầm một tiếng, ngôn xuất pháp tùy!

Đám hỗn độn kiếp vân kia dường như nhận ra nguy hiểm, muốn lập tức độn đi, nhưng lại bị khí tức thần bí khóa chặt, không chỉ

không thể động đậy, khó mà trốn thoát, thậm chí còn dần dần cô đọng lại thành một khối lôi cầu hỗn độn nhỏ bé.

Sau một hồi giãy giụa vô ích, nó liền bay vào lòng bàn tay Hồng Vân lão tổ, bị lực lượng Lôi Chi Pháp Tắc mà ngài nắm giữ thôn phệ!

"Ai!" Hồng Vân lão tổ lướt mắt qua mặt Tam Thanh và những người khác, lộ ra vẻ phức tạp, khẽ cất lời: "Đều giải tán đi!" "Đại huynh, đại tẩu, nhị huynh, chúng ta đi thôi!" Dứt lời, Hồng Vân lão tổ cùng mọi người bay vào hỗn độn rồi biến mất.

Lão Tử thánh nhân và các vị thánh nhân đại năng khác, ai nấy đều hồn vía lên mây, ngơ ngác trở về thế giới Hồng Hoang.

Lúc này, bốn người Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương đã ở trong đạo trường "Ba Tiêu Cung" được mở ra trong hỗn độn.

"Tam đệ, rốt cuộc là chuyện gì?" Ba Tiêu thiên tôn lên tiếng hỏi trước.

"Đại huynh, đại tẩu, nhị huynh, Tam Thi Chi Đạo mà Hồng Quân truyền xuống có khiếm khuyết, các thánh nhân như Lão Tử chứng đạo đều không hoàn chỉnh.

Hôm nay ta tam thi hợp nhất mới thực sự trở thành một thánh nhân hoàn chỉnh!

Chương 434

Vì vậy mới có dị tượng như thế!" Hồng Vân lão tổ giải thích.

"Nguyên nhân này ta cũng có đoán được!

Nhưng đại huynh và ta đều chứng đạo Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, so với Thánh nhân chi đạo chỉ mạnh hơn chứ không yếu hơn, vì sao cũng không thấy dị tượng đắc đạo lớn như vậy?" Trấn Nguyên đại tiên nói.

"Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quả thực mạnh hơn một bậc, nhưng đối với thế giới Hồng Hoang, Thánh nhân chi đạo mới giống như con ruột, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có lợi hại đến đâu cũng là con nhà người ta, tự nhiên có sự phân biệt thân sơ gần xa!" Hồng Vân lão tổ cười khổ nói.

"A?" Ba Tiêu thiên tôn và những người khác kinh ngạc kêu lên một tiếng, nhưng lại cảm thấy điều này cũng hợp tình hợp lý.

"Đại huynh, đại tẩu, nhị huynh, ta gọi mọi người lại không phải chỉ để giải thích chuyện này, mà có một việc quan trọng hơn muốn nói!" Hồng Vân lão tổ thu lại vẻ mặt thoải mái, nghiêm túc nói.

"Ồ?

Có chuyện gì còn quan trọng hơn cả tam thi hợp nhất, tu vi tiến thêm một bước sao?" Ba Tiêu thiên tôn thần sắc nghiêm nghị, nhìn Hồng Vân lão tổ hỏi, Trấn Nguyên đại tiên và Tây Vương Mẫu nương nương cũng đổ dồn ánh mắt về phía Hồng Vân lão tổ.

"Đại huynh, đại tẩu, nhị huynh, sau khi ta tam thi hợp nhất, trong đầu đột nhiên thức tỉnh ký ức tiền thế!" Hồng Vân lão tổ vẻ mặt phức tạp nói.

“Ký ức tiền thế?” Ba Tiêu thiên tôn nhướng mày, có phần kinh ngạc nói, “Ngươi là một trong những tiên thiên thần ma đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, ký ức tiền thế?

Chẳng lẽ... chẳng lẽ tiền thế là Hỗn Độn Ma Thần?” Trấn Nguyên đại tiên và Tây Vương Mẫu nương nương hiển nhiên cũng nghĩ đến điều này, kinh ngạc bất định nhìn về phía Hồng Vân lão tổ.

“Hắc hắc...” Hồng Vân lão tổ cười gượng vài tiếng, “Tiền thế của ta quả thực là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, là một đóa mây hồng hỗn độn trong hỗn độn khai mở linh trí tu luyện thành, năm xưa cũng được gọi là ‘Hồng Vân lão tổ’!

Nếu luận về thực lực cũng thuộc tầng lớp Hỗn Độn Ma Thần đỉnh cao!

Chỉ là vận khí của ta không tốt, lúc Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa lại ở quá gần thế giới Hồng Hoang, bị phủ khí của ‘Bàn Cổ Phủ’ đánh trúng, nếu không phải ta có thủ đoạn bảo mệnh độc đáo, e rằng đã trực tiếp thần hình câu diệt!” Hồng Vân lão tổ chậm rãi kể lại: “Nhưng dù ta đã dùng hết thủ đoạn, vẫn bị thương cực nặng, thân thể Hỗn Độn Ma Thần hoàn toàn vỡ nát, toàn bộ tinh hoa huyết nhục dung nhập vào thế giới Hồng Hoang, nguyên thần cũng bị trọng thương, hoàn toàn mất đi linh trí.

Một điểm chân linh dựa vào bản năng ký thác vào đóa linh vân tiên thiên đầu tiên trong thế giới Hồng Hoang, thai nghén lại thành tiên thiên thần ma!

Bởi vì mối liên hệ trong cõi u minh, sau khi ta tái sinh linh trí, vẫn tự đặt tên là ‘Hồng Vân lão tổ’!” “Thảo nào!

Khi đó ta còn thắc mắc, các danh hiệu tự xưng trong thế giới Hồng Hoang đều có lý do của nó!

Với biểu hiện của ngươi mà dám tự xưng 'lão tổ' như Hồng Quân lão tổ, Minh Hà lão tổ, quả thực khiến ta khó hiểu!" Ba Tiêu thiên tôn khẽ cười nói.

Ba Tiêu thiên tôn trong lòng cũng chợt hiểu ra, thảo nào Đạo tổ Hồng Quân lại tính kế Hồng Vân lão tổ.

Hồng Vân lão tổ và Hồng Hoang thế giới có đại nhân quả, và Tam Thanh, Thập Nhị Tổ Vu cũng có đại nhân quả, và Đạo tổ Hồng Quân muốn trở thành Thiên đạo Thánh nhân cũng có đại nhân quả!

Chỉ cần Hồng Vân lão tổ thân tử đạo tiêu, đối với tất cả bọn họ đều là chuyện tốt!

Nếu không phải Ba Tiêu thiên tôn nhúng tay vào, Hồng Vân lão tổ đã sớm thân tử đạo tiêu.

Có sự bảo vệ của Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử và những người khác, kẻ có ý đồ không có cơ hội ra tay với Hồng Vân lão tổ, mà Hồng Vân lão tổ vẫn luôn chưa thức tỉnh ký ức tiền thế, lòng đề phòng của những kẻ khác đối với Hồng Vân lão tổ cũng dần dần tiêu tan.

Sau khi công đức thành thánh, Hồng Vân lão tổ vẫn không thức tỉnh ký ức tiền thế, ngay cả Đạo tổ Hồng Quân cũng cho rằng vì năm xưa Hồng Vân lão tổ bị thương quá nặng, không còn khả năng phục hồi ký ức Hỗn Độn Ma Thần.

Không ngờ, sau khi tam thi hợp nhất, Hồng Vân lão tổ mới nhận rõ bản ngã, cảnh giới nguyên thần đề thăng, đánh thức ký ức tiền thế ẩn sâu nhất trong nguyên thần.

"Toàn bộ tinh huyết huyết nhục của thân thể Hỗn Độn Ma Thần tiền thế của ta đều bị 'Bàn Cổ Phủ' nghiền nát dùng để nuôi dưỡng sự hình thành của thế giới Hồng Hoang.

Thế giới Hồng Hoang sở dĩ có quy mô khổng lồ như vậy, có quan hệ mật thiết với việc Bàn Cổ ma thần năm xưa chém giết vô số Hỗn Độn Ma Thần, dùng thân thể Hỗn Độn Ma Thần để nuôi dưỡng thế giới Hồng Hoang." "Lúc ta bị Bàn Cổ ma thần đánh giết ở tiền thế, chính là giai đoạn thế giới Hồng Hoang vừa mới khai mở, tinh huyết huyết nhục của ta đã nuôi dưỡng khu vực trung tâm của thế giới Hồng Hoang, cho nên khi ta thức tỉnh ký ức tiền thế, lại cảm giác được có một mối liên hệ không rõ ràng với thế giới Hồng Hoang..." Hồng Vân lão tổ nói đến đây, vẻ mặt vô cùng phức tạp.

"Dừng!" Ba Tiêu thiên tôn nói đến đây, đại kinh thất sắc, vội vàng ra hiệu ngăn y nói ra.

Mặc dù hiện tại đang ở trong đạo trường hỗn độn, nhưng chuyện này vô cùng trọng đại, quan hệ đến tính mạng của đối phương, với tu vi của kẻ đó, chuyện này một khi nói ra, rất có thể sẽ bị kẻ đó phát giác.

Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Hồng Vân lão tổ, Tây Vương Mẫu nương nương tuy không tiếp tục nói chuyện, thậm chí cũng không truyền âm trao đổi, nhưng trong lòng đều đang tính toán nên vận hành chuyện này như thế nào. ...Sau một lúc im lặng, Trấn Nguyên đại tiên thấp giọng hỏi: "Tam đệ, sau khi thức tỉnh ký ức tiền thế có cảm giác gì?

So với trước kia có gì khác biệt?" "Đại huynh, đại tẩu, nhị huynh, yên tâm, nguyên thần tiền thế của ta bị thương quá nặng, chỉ còn lại một điểm chân linh, dù có khôi phục ký ức, ta cũng chỉ cảm thấy như đang xem lại ký ức của một người xa lạ, không hề có bất kỳ liên hệ tình cảm nào, cho nên ta bây giờ vẫn là tam đệ của các vị, không hề có một chút thay đổi nào!" Hồng Vân lão tổ hiểu được sự lo lắng của Trấn Nguyên đại tiên, thản nhiên cười đáp.

“Vậy trong ký ức đó có công pháp tu luyện của Hỗn Độn Ma Thần tiền thế không?

So với công pháp tu luyện của chúng ta có gì khác biệt?” Trấn Nguyên đại tiên thở phào nhẹ nhõm, càng thêm hứng thú, truy hỏi.

“Hỗn Độn Ma Thần tu luyện hoàn toàn dựa vào bản năng, không có công pháp cụ thể, đều là tự tổng kết mò mẫm.

Ta tuy đã thức tỉnh ký ức về tu luyện, nhưng phong cách cá nhân quá rõ ràng, ngay cả ta bây giờ muốn tu lại, cũng phải mò mẫm sửa đổi công pháp lại từ đầu mới có khả năng.

Còn đối với các vị, e rằng chỉ có tác dụng tham khảo nhất định, nếu thực sự tu luyện thì e rằng hại nhiều hơn lợi!” Hồng Vân lão tổ có chút khó xử nói.

“Ha ha ha!

Có thể tham khảo hay không cũng không sao, chỉ là ta chưa từng thấy qua công pháp tu luyện hoàn chỉnh của Hỗn Độn Ma Thần, muốn xem cho mới lạ thôi!” Trấn Nguyên đại tiên ha hả cười lớn.

“Cũng được, có mọi người giúp tham khảo xem làm thế nào sửa đổi công pháp cho phù hợp với ta tu luyện!” Hồng Vân lão tổ dứt lời, đầu ngón tay bắn ra mấy đạo linh quang bay đến trước mặt Ba Tiêu thiên tôn và những người khác.

Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Tây Vương Mẫu nương nương ba người vung tay thu lấy đạo linh quang, cảm ngộ công pháp ẩn chứa bên trong.

Bốn người đều chìm vào trong cảm ngộ.

Lúc này trong thế giới Hồng Hoang, Đạo tổ Hồng Quân đang ký thác vào thiên đạo, tâm tình vô cùng phiền não, lòng dạ không yên: “Hồng Vân lão tổ lại có thể tam thi hợp nhất!

Sớm biết ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch tất thành đại họa, không ngờ bọn chúng lại trưởng thành nhanh đến vậy!” “Ba Tiêu đạo nhân, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ ba huynh đệ toàn bộ đều tam thi hợp nhất, còn có một Tây Vương Mẫu nương nương cũng đã dùng bộ linh bảo trảm tam thi, tương lai nhất định cũng sẽ tam thi hợp nhất!

Lão Tử và những người khác đều có tâm tư riêng, hiện tại khó mà áp chế được ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch, huống hồ tương lai ‘Tu Di Sơn’ càng ngày càng mạnh, chẳng phải càng khó áp chế hơn sao!

Đến lúc đó ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch nhất định sẽ uy hiếp địa vị của ta, đặc biệt là Hồng Vân lão tổ...” “Cần phải tìm cho ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch một đối thủ mạnh mẽ, để kìm hãm tinh lực của chúng, thậm chí nếu có thể khiến chúng vẫn lạc thì càng tốt!” Đạo tổ Hồng Quân đã đưa ra quyết định!

Trong đạo trường hỗn độn “Ba Tiêu Cung”, Hồng Vân lão tổ mặt mày hồng hào, vui mừng như điên.

Dưới sự trợ giúp của Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên, Tây Vương Mẫu nương nương, cuối cùng y cũng đã sửa đổi công pháp tu luyện của Hỗn Độn Ma Thần trong ký ức tiền thế thành công pháp phù hợp với trạng thái hiện tại.

Dù sao con đường tu luyện sau khi thành thánh không có ai truyền thụ, Đạo tổ Hồng Quân vì bản thân hợp thiên đạo nên bất đắc dĩ phải truyền đạo cho Hồng Hoang, đem Trảm Tam Thi Chi Đạo truyền thụ cho chúng đệ tử, dù vậy vẫn giấu đi một tay.

Còn về phương pháp tu luyện, thậm chí là phương hướng tu luyện sau khi thành thánh, Đạo tổ Hồng Quân hoàn toàn không tiết lộ một chút nào.

Bất luận là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Thánh nhân chi đạo muốn tiến bộ, chỉ có thể dựa vào các thánh tự mò mẫm, thử nghiệm...

“Ha ha ha!” Trong đạo trường hỗn độn “Ba Tiêu Cung”, Hồng Vân lão tổ phá lên cười lớn không ngớt, “Có công pháp này trợ giúp, việc tu luyện cảnh giới thánh nhân của ta sẽ thông suốt không trở ngại, còn về bán bộ thiên đạo và cảnh giới cao hơn nữa thì phải xem cơ duyên!” “Không chỉ vậy, ngay cả ta đối với việc tu luyện tương lai cũng đã có phương hướng nhất định, nếu toàn lực thôi diễn một thời gian nữa tin rằng sẽ có thu hoạch, hiện tại ta cần tìm cơ hội tam thi hợp nhất!” Tây Vương Mẫu nương nương cũng vui vẻ rạng rỡ.

“Bản tôn của ta và nhị đệ tu luyện không cần lo lắng, phân thân của ta hiện tại là thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong, vì có sự hạn chế của bản tôn, muốn đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc cảnh giới Thánh nhân, trừ phi có cơ duyên thiên đại, nếu không cơ bản là không có cơ hội.

Mà trong thế giới Hồng Hoang hiện nay cũng không có cơ duyên nào đủ để chống đỡ ta đột phá!” Ba Tiêu thiên tôn cười khổ nói.

“Đại huynh cũng không cần nóng vội, cảnh giới của chúng ta so với Thánh nhân không khác gì, thậm chí còn cao hơn một bậc, điều khác biệt chỉ là pháp lực chưa thể thuế biến thành pháp lực Thánh nhân.

Nếu chỉ giao thủ, phân thân Huyết Sí Hắc Văn Ma Thần của đại huynh có lực công kích cường đại quỷ dị, ngay cả Nguyên Thủy thiên tôn đối mặt cũng khó chiếm được lợi thế, chỉ cần tu vi Thánh nhân của hắn không tăng lên đáng kể, thực lực của đại huynh so với hắn cũng không phân cao thấp, thậm chí còn nhỉnh hơn một chút.” Trấn Nguyên đại tiên phân tích rành mạch.

Chương 435

"Thực lực phân thân của ta tuy luận về lực công kích không bằng đại huynh, nhưng ta thắng ở chỗ sinh cơ bàng bạc dẫn đến pháp lực thâm hậu, lực phòng ngự cường đại.

Dù là Thánh nhân muốn công phá lực phòng ngự của ta cũng phải tốn một phen công sức, cho nên ta giao thủ với Thánh nhân, trong thời gian ngắn chống lại Thánh nhân cũng không phải là không thể! 'Tu Di Sơn' nhất mạch của chúng ta thế đã thành, bốn vị chúng ta là một thể, còn các Thánh nhân khác lại có tâm tư riêng, muốn vây giết đột kích chúng ta cũng không dễ dàng như vậy!" Trấn Nguyên đại tiên thấy Hồng Vân lão tổ thu hoạch to lớn, thực lực của "Tu Di Sơn" nhất mạch lại một lần nữa đề thăng, trong lòng kích động không lời nào diễn tả được.

Ngay lúc này!

"Ông!

Ông!

Ông!" Bên ngoài đạo trường hỗn độn "Ba Tiêu Cung", trên "Thiên Môn Thạch Cổ" dùng để liên lạc nhanh chóng giữa "Tu Di Sơn" và "Ngũ Trang Quán" truyền đến những dao động pháp lực kịch liệt, trong đó ẩn chứa cảm giác lo lắng, thúc giục vô cùng mạnh mẽ.

"Hử?

Chuyện gì vậy? 'Tu Di Sơn' xảy ra biến cố sao?" Ba Tiêu thiên tôn sắc mặt đột nhiên kịch biến.

Trong "Thiên Môn Thạch Cổ" không có người truyền tống, nhất định là vì tình hình ở "Tu Di Sơn" dị thường nghiêm trọng, không thể

phân ra người để đến đây.

"Chẳng lẽ Lão Tử thánh nhân tức giận đến hồ đồ, bất chấp hậu quả ra tay với 'Tu Di Sơn' rồi sao?" Tây Vương Mẫu nương nương phượng mục đã hàm chứa sát khí, nộ khí bùng phát.

"Không lẽ nào! 'Tu Di Sơn' do mấy người chúng ta liên thủ bố trí vô số trận pháp, ngay cả 'Tu Di Sơn Môn' cũng không phải Thánh nhân có thể dễ dàng đột phá, 'Phân Bảo Nhai' cũng có thể ngăn cản một lúc..." Trấn Nguyên đại tiên cau mày nói.

"Hừ!

Tam Thanh bọn họ nếu thật sự dám xé rách mặt mũi ra tay với 'Tu Di Sơn' của chúng ta, vậy chúng ta cũng không cần phải khách khí. 'Thủ Dương Sơn' của Lão Tử thánh nhân không có môn nhân đệ tử, nhưng trong 'Ngọc Hư Cung' và 'Bích Du Cung', đệ tử môn nhân của Xiển giáo và Tiệt giáo không ít, chúng ta cũng đến đó một chuyến!" Hồng Vân lão tổ cười lạnh nói.

Bốn người Ba Tiêu thiên tôn vừa nói chuyện vừa thông qua "Thiên Môn Thạch Cổ" trong nháy mắt trở về "Tu Di Sơn".

Thần niệm tỏa ra, cảnh tượng hiện ra trong đầu không phải là Lão Tử thánh nhân, Nguyên Thủy thiên tôn, Thông Thiên giáo chủ dẫn người Xiển, Tiệt tam giáo cao thủ xâm nhập, đệ tử "Tu Di Sơn" tổn thất thảm trọng.

"Tu Di Sơn" đã khởi động toàn bộ đại trận hộ sơn, tất cả đệ tử nghiêm trận chờ địch, thần tình nghiêm túc!

Mà thủ phạm gây ra tất cả lại là "Bát Bảo Công Đức Trì" trên "Tu Di Sơn"!

Trên không "Bát Bảo Công Đức Trì" ma khí nồng đậm, cuồn cuộn sôi trào, đang tiếp tục lan ra bốn phía, các loại ma đầu lớn nhỏ đều

đang tranh nhau từ đáy "Bát Bảo Công Đức Trì" bay ra, xông về bốn phương tám hướng, trong phạm vi toàn bộ "Tu Di Sơn" đều có ma ảnh lướt qua.

Đệ tử "Tu Di Sơn" thì dưới sự dẫn dắt của mấy vị trưởng lão và nhị đại đệ tử có tu vi cao thâm, đang toàn lực đánh giết Ma tộc xâm nhập.

Nguyên bản "Bát Bảo Công Đức Trì" là một kiện cực phẩm tiên thiên linh bảo mà năm xưa Dương Mi lão tổ lừa được từ tay Đạo tổ Hồng Quân, cộng thêm "Bát Công Đức Thủy" trong đó để trấn áp "Phong Ma Đại Trận" do chính Dương Mi lão tổ bố trí, phong tỏa một trong năm thông đạo giữa Ma giới và thế giới Hồng Hoang nằm tại "Tu Di Sơn".

Trong "Bát Bảo Công Đức Trì" còn có hạ phẩm tiên thiên linh căn "Bát Bảo Kim Liên", "Thất Tình Bạch Liên", "Lục Dục Hồng Liên".

Bao năm qua sinh sôi nảy nở, ba loại hoa sen đã nở đầy khắp "Bát Bảo Công Đức Trì", được Ba Tiêu thiên tôn bố trí thành đại trận phụ trợ trấn áp "Phong Ma Đại Trận".

Thực ra thông đạo Ma giới trong "Tu Di Sơn" là an toàn nhất, vì năm xưa "Phong Ma Đại Trận" do chính Dương Mi lão tổ bố trí, lại dùng đến "Bát Bảo Công Đức Trì", "Bát Công Đức Thủy" và hạ phẩm tiên thiên linh căn.

Nhiều năm qua các vị đại năng của "Tu Di Sơn" không ngừng gia cố uy lực trận pháp, lại có cả khí vận của cả "Tu Di Sơn" trấn áp, có thể nói là vững như thành đồng, vạn vô nhất thất.

Nhiều năm qua, Ma giới đã nhiều lần công kích năm nơi "Phong Ma Đại Trận", các "Phong Ma Đại Trận" nằm trong hải nhãn của Tứ hải đều có lúc nguy ngập, chỉ riêng "Phong Ma Đại Trận" trên "Tu Di Sơn" vẫn luôn bình an vô sự.

Thậm chí "Tu Di Sơn" nhất mạch tu sĩ còn có dư lực đến hải nhãn Tây hải giúp Tây hải Long tộc trấn thủ "Phong Ma Đại Trận".

Vì vậy, "Tu Di Sơn" nhất mạch chưa bao giờ coi "Phong Ma Đại Trận" và thông đạo Ma giới dưới "Bát Bảo Công Đức Trì" là một mối đe dọa tiềm tàng.

Ấy vậy mà lần này, nguy cơ lại bùng phát từ "Bát Bảo Công Đức Trì" vốn bị xem nhẹ!

Bì Lô Tiên, người chủ quản mọi việc lớn nhỏ của "Tu Di Sơn", thấy Ba Tiêu thiên tôn và những người khác đồng thời quay về, tức thì thở phào nhẹ nhõm, vội vàng tiến lên bẩm báo đầu đuôi sự việc, nói ra một tình huống bất ngờ khiến Ba Tiêu thiên tôn và mọi người đều kinh hãi!

Bì Lô Tiên sắc mặt đau đớn bẩm báo: "Sư tôn!

Thăng long bản của 'Tu Di Sơn' vốn mọi thứ đều bình thường, đột nhiên 'Phong Ma Đại Trận' dưới 'Bát Bảo Công Đức Trì' truyền ra dao động dị thường, Ma giới đã tụ tập một lượng lớn cao thủ Ma tộc, điên cuồng tấn công 'Phong Ma Đại Trận'!" "Điều càng khiến đệ tử không ngờ tới là, một tộc nhân thiên tài của Bạch Hổ tộc đi cùng Bạch Hổ trưởng lão lại đột nhiên ra tay, ném vào 'Bát Bảo Công Đức Trì' một lượng lớn ma đạo bảo vật tạo thành một ma đạo trận pháp quỷ dị, can nhiễu lực trấn áp của 'Bát Bảo Công Đức Trì', làm nhiễu loạn sự vận hành bình thường của 'Phong Ma Đại Trận'!" "Không đợi đệ tử đang trú thủ bên 'Bát Bảo Công Đức Trì' có bất kỳ phản ứng nào, tộc nhân Bạch Hổ kia đã cho nổ một phần ma bảo, bùng phát ra ma khí nồng đậm, cùng với cao thủ Ma tộc trong Ma giới nội ứng ngoại hợp phá vỡ 'Phong Ma Đại Trận'!

Vô số ma đầu từ trong thông đạo Ma giới xông ra!" Bì Lô Tiên lắc đầu than thở.

Ma đầu trong Ma giới dường như đã âm mưu từ lâu, đợt ma đầu đầu tiên xông ra đã khiến các đệ tử cấp thấp của "Tu Di Sơn" ở gần "Bát Bảo Công Đức Trì" không kịp trở tay, trong nháy mắt tổn thất thảm trọng.

May mà Ô Vân Tiên đang tu luyện ở gần đó, kịp thời đến "Bát Bảo Công Đức Trì", hiện ra bản thể Kim Tu Ngao Ngư, chui vào trong trì tử chiến với đám ma đầu.

Bì Lô Tiên ngay lập tức khởi động vô số đại trận của "Tu Di Sơn", ngăn chặn Ma tộc khuếch tán gây ra tổn thất lớn hơn.

Sau đó, Bắc Hải Huyền Quy và Quy Linh Thánh Mẫu cũng nhanh chóng chạy đến, hiện ra bản thể khổng lồ bay vào "Bát Bảo Công Đức Trì" chặn đứng đám ma đầu bay ra từ thông đạo Ma giới.

Đúng lúc đó, Từ Hàng đạo nhân, Dư Hóa Long đang ở "Tu Di Sơn", cùng với các trưởng lão như Dương đạo nhân, Bạch Hổ tộc trưởng, Khâm Nguyên và nhiều cao thủ khác cũng lần lượt ra tay, hoặc canh giữ thông đạo Ma giới, hoặc dẫn dắt môn nhân đệ tử truy sát Ma tộc đang tán loạn trong núi.

"Tộc nhân Bạch Hổ xuất hiện phản đồ?" Ba Tiêu thiên tôn lạnh giọng nói.

"Đệ tử đã tra rõ, đó là một thiên tài của Bạch Hổ nhất tộc, từng bị nghiêm trị vì tùy ý tàn sát sinh linh.

Mấy năm nay ngược lại rất thành thật, trông có vẻ đã cải tà quy chính, tu vi tiến bộ cũng thần tốc, được Bạch Hổ tộc trưởng coi trọng.

Lần này hắn chủ động xin đi cùng Bạch Hổ tộc trưởng đến 'Tu Di Sơn', ai cũng không ngờ hắn lại đột nhiên làm ra hành động không thể tha thứ như vậy!" Bì Lô Tiên mặt đầy áy náy, "Đều do đệ tử lơ là, đáng lẽ phải sớm chú ý đến sự thay đổi của hắn!

Xin sư tôn trách phạt!" "Sau khi bị phạt không trải qua khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ' nữa sao?" Ba Tiêu thiên tôn truyền âm hỏi.

"Khởi bẩm sư tôn, sau khi nhận hình phạt trở về, đệ tử từng tự mình giám sát hắn thông qua khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ', biểu hiện tuy không xuất sắc, nhưng cũng đúng quy củ, không có gì vượt quá giới hạn.

Lại có mặt mũi của Bạch Hổ tộc trưởng, nên đệ tử đã lơi lỏng cảnh giác với hắn...

Đều do đệ tử thất sát, xin sư tôn giáng tội, nếu không đệ tử khó mà an lòng!" Bì Lô Tiên xấu hổ không chịu nổi, lại lần nữa xin tội.

"Nếu đã trải qua khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ', vậy thì không phải toàn bộ trách nhiệm của con.

Nhưng với tư cách là người tổng quản mọi việc lớn nhỏ của 'Tu Di Sơn', để xảy ra sai sót lớn như vậy, không phạt không đủ để phục chúng.

Trước tiên, nhiệm vụ tiếp dẫn các đệ tử tử vong trong cuộc bạo động của Ma tộc lần này toàn bộ giao cho con, phải đảm bảo không thiếu một ai, tiếp dẫn họ trở về 'Tu Di Sơn'!" Ba Tiêu thiên tôn trầm ngâm một lát rồi tiếp tục dặn dò: "Nhưng cần chú ý, phương pháp tấn công của Ma tộc quỷ dị khó lường, cần phải hết sức cẩn thận.

Bị Ma tộc giết chết, linh hồn có còn nguyên vẹn không?

Có cần dùng thiên tài địa bảo để ôn dưỡng không?

Thiên phú có bị tổn hại không?

Ma khí trong linh hồn đã được loại bỏ sạch sẽ chưa?

Trong linh hồn có còn ẩn họa nào không?

Chương 436

Tất cả các phương diện đều cần phải xem xét kỹ lưỡng, quyết không được có một chút sơ suất, trong quá trình xử lý có vấn đề khó khăn nào phải lập tức báo cho mấy người chúng ta!" Ba Tiêu thiên tôn biết rõ Ma tộc khó đối phó, Bì Lô Tiên chưa từng chứng kiến thủ đoạn của Ma Tổ La Hầu dẫn dắt Ma tộc tàn phá đại lục Hồng Hoang, suýt chút nữa đã khiến Long, Phượng, Kỳ Lân ba chủng tộc tiên thiên diệt vong.

Bì Lô Tiên tu luyện khá muộn, đối với Ma tộc càng biết rất ít, Ba Tiêu thiên tôn không thể không dặn dò thêm vài câu.

"Sư tôn yên tâm!

Đệ tử tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm nữa!

Đệ tử kiến nghị sau khi nguy cục Ma tộc xâm nhập tạm thời được giải quyết, lập tức bắt đầu tiến hành khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ' một lần nữa đối với tất cả đệ tử nội ngoại môn của 'Tu Di Sơn'!

Tương lai cũng sẽ tổ chức không định kỳ cho môn nhân đệ tử tham gia khảo nghiệm 'Luyện Tâm Lộ'!" Bì Lô Tiên truyền âm kiến nghị.

"Tốt!

Có thể suy một ra ba, tra thiếu bổ sót, vi sư rất vui mừng!" Ba Tiêu thiên tôn đối với người đệ tử này tuy ban đầu thiên tư không cao, căn cước cũng rất nông cạn, chỉ là một cái lò vi sóng khai mở linh trí tu luyện đắc đạo, thân là thị tòng nhưng lại làm việc chắc chắn, trầm ổn, tài giỏi, vô cùng hài lòng và cũng rất coi trọng.

"Về tộc nhân thiên tài của Bạch Hổ tộc kia đã tra rõ ràng chưa?"

Ba Tiêu thiên tôn cao giọng tiếp tục truy hỏi.

"Khởi bẩm sư tôn, tộc nhân thiên tài của Bạch Hổ tộc kia ngay khi thông đạo Ma giới vừa mở ra đã bay vào trong Ma giới!" Bì Lô Tiên hận thanh nói, "Con ma hổ kia tuy chỉ có tu vi Kim Tiên, nhưng lại triệu hồi ra mấy con khôi lỗi ma long cảnh giới Đại La Kim Tiên hộ thân, và từ phát quan trên đầu, pháp bào trên người, vũ khí trong tay... toàn thân ma bảo đều là phẩm giai tiên thiên, công thủ toàn diện, uy lực cường đại!" "Như vậy, là đã có dự mưu từ trước!

Bạch Hổ trưởng lão đâu?" Ba Tiêu thiên tôn nghiêm giọng nói.

"Tội nhân Bạch Hổ, bái kiến thiên tôn!" Bạch Hổ trưởng lão nghe Ba Tiêu thiên tôn triệu hoán, lập tức từ thông đạo Ma giới dưới đáy "Bát Bảo Công Đức Trì" lui ra, đến trước mặt Ba Tiêu thiên tôn thỉnh tội.

Ba Tiêu thiên tôn sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn tộc trưởng Bạch Hổ tộc, tuy không tỏa ra một chút uy áp nào, nhưng lại khiến đối phương mồ hôi đầm đìa, vội vàng mở miệng giải thích: "Đều do bần đạo thất sát, không ngờ nghiệt súc kia lại vì bị phạt mà sinh lòng oán hận!" "Khi nghiệt súc đó bộc phát, bần đạo đã tra xét, nghiệt súc đó đã bị tâm ma phụ thể, sớm đã bị xâm thực tâm trí, thôn phệ linh hồn, ma hóa khu thể.

Chỉ là tâm ma đó lại là một tộc quỷ dị khó lường nhất trong Ma tộc, trước khi bộc lộ, bần đạo lại không hề phát giác được chút dị thường nào!

Tuy nói như vậy, nhưng nghiệt súc đó gây ra họa lớn như vậy, trách nhiệm của bần đạo không thể chối cãi, xin thiên tôn trách phạt!" Bạch Hổ tộc trưởng cũng vô cùng đau lòng, con ma hổ kia là một trong những ứng cử viên kế vị tộc trưởng mà ông ta ưng ý, không ngờ lại sa vào ma đạo!

Ba Tiêu thiên tôn thấy đối phương thái độ thành khẩn, thu lại vẻ mặt lạnh băng, bình thản nói: "Bạch Hổ đạo hữu và ta quen biết từ lúc còn yếu thế, nay lại là một trong Tứ Linh của Hồng Hoang, phẩm tính của đạo hữu ta trong lòng hiểu rõ.

Chuyện con ma hổ kia cũng không thể hoàn toàn trách Bạch Hổ đạo hữu!

Chuyện trách phạt sau này hãy nói, việc cấp bách bây giờ là tra rõ đầu đuôi sự việc, phải ngăn chặn không để xảy ra chuyện tương tự nữa!" Bạch Hổ tộc trưởng vẻ mặt có chút do dự, cuối cùng truyền âm nói: "Thiên tôn có thể phóng ra tiên thiên chí bảo che chắn xung quanh không, bần đạo phát giác được một vài manh mối, chỉ là chuyện này quá kinh người!

Cần thiên tôn định đoạt!" Ba Tiêu thiên tôn thần sắc biến đổi, Bạch Hổ tộc trưởng cẩn thận như vậy, xem ra chuyện không nhỏ, lẽ nào thật sự bị mình đoán trúng rồi?

"Vù!" Tiên thiên chí bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" trong nháy mắt được phóng ra, bao trùm Ba Tiêu thiên tôn và Bạch Hổ tộc trưởng vào trong.

"Vừa rồi khi nghiệt súc đó nháy mắt ma hóa, bần đạo vốn định bắt giữ nó, nhưng nó lại bộc phát ra ma lực cường đại trong nháy mắt, khiến ta nhất thời khó mà đến gần.

Lúc nó chui vào thông đạo Ma giới, ta cũng đã thấy toàn thân tiên thiên ma bảo của nó!" Bạch Hổ tộc trưởng nói đến đây, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Ba Tiêu thiên tôn không nói gì, yên lặng chờ ông ta tiếp tục kể.

"Tuy rằng phần lớn tiên thiên ma bảo trên người nghiệt súc đó bần đạo đều không quá quen thuộc, nhưng trong đó có hai kiện bần đạo lại

thấy rất quen mắt!

Bần đạo có hơn chín mươi phần trăm chắc chắn, năm xưa trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp, đã từng thấy hai kiện tiên thiên ma bảo đó trong tay một trưởng lão Ma tộc!" Bạch Hổ tộc trưởng nói chắc như đinh đóng cột.

"Mà, vị trưởng lão Ma tộc sở hữu hai kiện tiên thiên ma bảo đó, theo bần đạo được biết, lúc đó đã vẫn lạc..." Bạch Hổ tộc trưởng nói đến đây, ánh mắt liếc lên trời.

Ba Tiêu thiên tôn lập tức lĩnh hội được ám thị của Bạch Hổ tộc trưởng.

Năm xưa người đánh giết cao thủ Ma tộc nhiều nhất, ngoài ba huynh đệ họ ra, còn có Đạo tổ Hồng Quân và Dương Mi lão tổ.

Dương Mi lão tổ trừ việc giữ lại vài kiện tiên thiên ma bảo ưng ý, còn lại đều tặng cho Ba Tiêu đạo nhân.

Bởi vì không hợp với tiên thiên ma bảo, Ba Tiêu đạo nhân sau đó đều ném vào trong "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" mà không động đến.

Đạo tổ Hồng Quân cũng đã đánh giết cao thủ Ma tộc, thu được không ít tiên thiên ma bảo.

Ý của Bạch Hổ tộc trưởng rất rõ ràng, chủ nhân của hai kiện tiên thiên ma bảo đó năm xưa đã bị Đạo tổ Hồng Quân đánh giết, ma bảo rơi vào tay Đạo tổ Hồng Quân, nay lại xuất hiện trong tay phản đồ của Bạch Hổ tộc, mối liên hệ trong đó không cần nói cũng biết!

"Hừ!

Hừ!

Ta vẫn luôn đề phòng Đạo tổ Hồng Quân sẽ giở trò âm hiểm, cẩn thận đề phòng hắn chỉ sử Tam Thanh đối phó với 'Tu Di Sơn' nhất

mạch của ta!

Không ngờ hắn lại dùng chiêu này, quả thực nằm ngoài dự liệu của ta!" Ba Tiêu thiên tôn trầm tư.

"Không biết rốt cuộc là phản đồ của Bạch Hổ tộc kia bị tâm ma quấy nhiễu mà sa ngã, hay là Đạo tổ Hồng Quân thuận nước đẩy thuyền tạo ra một cơ duyên trùng hợp, thần không biết quỷ không hay đưa tiên thiên ma bảo cho con ma hổ đó.

Hay là Đạo tổ Hồng Quân trước tiên khống chế phản đồ của Bạch Hổ tộc, sau đó lại sắp xếp bị tâm ma xâm nhập, lấy con ma hổ làm trung gian cấu kết với Ma giới...

Hay là, Đạo tổ Hồng Quân vốn đã ngấm ngầm cấu kết với Ma giới, thậm chí giữa họ đã ngầm đạt thành hiệp nghị?" Ba Tiêu thiên tôn chau mày.

"Thiên tôn..." Bạch Hổ tộc trưởng thấp giọng gọi.

"Được rồi!

Chuyện này ta đã biết, để tránh bất trắc, không được nói cho người khác!" Ba Tiêu thiên tôn dặn dò.

"Bần đạo hiểu rồi!" Bạch Hổ tộc trưởng vội vàng nói.

Ba Tiêu thiên tôn thu lại "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", lúc này Trấn Nguyên đại tiên, Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương từ dưới "Bát Bảo Công Đức Trì" trở về.

"Đại huynh!

Chuyện này không dễ giải quyết rồi!" Trấn Nguyên đại tiên mặt mày rầu rĩ.

"Tình hình thế nào?" Ba Tiêu thiên tôn lại một lần nữa kinh hãi!

Hồng Vân lão tổ và Tây Vương Mẫu nương nương đều có tu vi

Thánh nhân thực thụ, Trấn Nguyên đại tiên thì không gian pháp tắc đã đến mức lô hỏa thuần thanh.

Nguyên tưởng rằng ba người liên thủ gia cố lại "Phong Ma Đại Trận", đóng lại thông đạo Ma giới là chuyện dễ như trở bàn tay, vậy mà bây giờ Trấn Nguyên đại tiên lại nói chuyện này khó giải quyết?!

"Chỗ rách của 'Phong Ma Đại Trận' có một luồng khí tức không rõ ràng ngăn cản ta tu sửa đại trận, trong thông đạo Ma giới cũng truyền ra khí tức của 'Phệ Hồn Thương' đang không ngừng xé rách, phá hủy 'Phong Ma Đại Trận'!

Dưới sự nội ứng ngoại hợp, ba người chúng ta liên thủ cũng không thể khôi phục lại 'Phong Ma Đại Trận'!" Trấn Nguyên đại tiên bất lực than thở.

"Ta ra tay cũng vô ích phải không?" Ba Tiêu thiên tôn đã hiểu ra, nhưng vẫn mở miệng hỏi.

"Không sai!

Luồng khí tức không rõ ràng kia đang ngăn cản 'Phong Ma Đại Trận' khôi phục, nếu không xua đuổi nó đi thì bất kể ai ra tay cũng khó có hiệu quả.

Nhưng luồng khí tức đó lại quá huyền diệu sâu xa, theo ta suy đoán, với cảnh giới của chúng ta, căn bản không thể xua đuổi được nó..." Trong giọng nói của Trấn Nguyên đại tiên có một tia phẫn nộ.

Ba Tiêu thiên tôn lại lần nữa bừng tỉnh.

Chương 437

Một luồng khí tức không rõ ràng mà ngay cả các Thánh nhân cũng bó tay, không cần đoán cũng biết, nhất định là Đạo tổ Hồng Quân ra tay, dùng Thiên đạo chi lực, sự huyền diệu của bản nguyên thế giới Hồng Hoang để duy trì thông đạo giữa đại lục Hồng Hoang và Ma giới, ngăn cản việc tu sửa "Phong Ma Đại Trận"!

"Hừ hừ!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng cười lạnh liên tục.

"Đạo tổ Hồng Quân lại có thể trong lúc cấp bách mà ra chiêu ngu xuẩn lưỡng bại câu thương như vậy!

Dù là để kìm hãm thực lực của 'Tu Di Sơn' nhất mạch của ta, đó cũng là hạ sách tự tổn tám trăm để hại địch một ngàn!

Nếu ta nhẫn tâm từ bỏ cơ nghiệp ở 'Tu Di Sơn', để Ma tộc tàn phá thế giới Hồng Hoang, tuy 'Tu Di Sơn' nhất mạch của ta sẽ phải gánh chịu không ít nghiệp lực, nhưng Đạo tổ Hồng Quân, với tư cách là thủ phạm, e rằng cũng sẽ bị phản phệ cực lớn, thậm chí bị Thiên đạo vứt bỏ!" "Nhưng mà, nếu Đạo tổ Hồng Quân đã dám dùng thủ đoạn bỉ ổi như vậy, vậy ta cũng không khách khí!

Tương kế tựu kế là trò ta giỏi nhất, cứ để ngươi tưởng rằng kế mưu đã thành, dùng Ma giới để kìm hãm tay chân của ta, ta sẽ tỏ ra yếu thế trước địch, sau đó sẽ phản công bất ngờ, khiến ngươi thua cả ván cờ!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng đã có định đoạt.

Nhưng mưu đồ như vậy chỉ có thể tính toán trong lòng, quyết không thể nói ra miệng, ngay cả truyền âm, ám thị cũng không được để lộ một chút nào, nếu không Đạo tổ Hồng Quân hiện nay vẫn là người phát ngôn của Thiên đạo, chỉ cần hơi để lộ một chút sẽ dẫn đến sự cảnh giác của Thiên đạo, kinh động đến Đạo tổ Hồng Quân.

Một khi đã đả thảo kinh xà, với thủ đoạn tâm cơ của Đạo tổ Hồng Quân cùng với khả năng thao túng Thiên đạo ở mức độ lớn, hy vọng Ba Tiêu thiên tôn chiến thắng Đạo tổ Hồng Quân trong thế giới Hồng Hoang thực sự quá mong manh.

Nhưng hiện nay, Đạo tổ Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên đạo, lại hành động nghịch ý trời, tự tuyệt với Thiên đạo, vậy nếu Ba Tiêu thiên tôn không đẩy thuyền thuận nước thì quả thực quá có lỗi với điểm yếu tự dâng đến cửa này!

"Đi!

Chúng ta xuống dưới xem sao!

Dù sao cũng phải tìm ra đối sách!

Nếu không Ma tộc xông ra khỏi Ma giới, xâm lược thế giới Hồng Hoang, đó sẽ là đại kiếp nạn của vạn vật!" Ba Tiêu thiên tôn bề ngoài lo lắng vạn phần, vội vã dẫn Trấn Nguyên đại tiên lại một lần nữa xông vào đáy "Bát Bảo Công Đức Trì".

Trước "Phong Ma Đại Trận" tàn phá dưới đáy ao, Ba Tiêu thiên tôn lại một lần nữa bị chấn kinh!

Đây có lẽ là ngày mà Ba Tiêu thiên tôn, người đã tu hành vô số năm, bị chấn kinh nhiều lần nhất!

Thực sự không phải Ba Tiêu thiên tôn chuyện bé xé ra to, Ba Tiêu thiên tôn không ngờ Đạo tổ Hồng Quân lại vì tính kế "Tu Di Sơn" nhất mạch mà chịu bỏ ra cái giá lớn như vậy!

Ba Tiêu thiên tôn sở dĩ chấn kinh thất sắc, là bởi vì khi vừa đến trước "Phong Ma Đại Trận" đã nhận ra, luồng khí tức không rõ trong miệng Trấn Nguyên đại tiên, lại chính là khí tức của "Tạo Hóa Ngọc Điệp"!

Ba Tiêu đạo nhân từ sớm đã có được "ba mươi sáu viên Định Hải

Thần Châu", và dùng nó để diễn hóa ra "ba mươi sáu tầng thiên thế giới"!

"Ba mươi sáu viên Định Hải Thần Châu" chính là do mảnh vỡ của "Tạo Hóa Ngọc Điệp" hóa thành, vì vậy Ba Tiêu thiên tôn đối với khí tức của "Tạo Hóa Ngọc Điệp" vô cùng quen thuộc!

Khí tức của "Tạo Hóa Ngọc Điệp" trên "Phong Ma Đại Trận" tuy rất yếu ớt, thậm chí đã được Đạo tổ Hồng Quân cố ý che giấu và thay đổi, nhưng Ba Tiêu thiên tôn ngay lập tức đã nhận ra khí tức của nó.

Cũng không biết Trấn Nguyên đại tiên thật sự không nhận ra, hay là nhận ra nhưng không dám nói rõ.

Thảo nào Trấn Nguyên đại tiên nói, dù mấy vị liên thủ cũng khó mà xua đi được luồng khí tức không rõ đang ngăn cản "Phong Ma Đại Trận" khôi phục!

Đó là khí tức khuếch tán ra từ một mảnh "Tạo Hóa Ngọc Điệp" bị phá vỡ hoàn toàn, lại do Thiên đạo Thánh nhân Đạo tổ Hồng Quân khống chế!

Trừ phi bản thể của Ba Tiêu đạo nhân và Trấn Nguyên Tử đột phá đến Hỗn Nguyên Vô Cực Kim Tiên tương đương với cảnh giới Thiên đạo Thánh nhân, mới có khả năng cưỡng ép xua đi khí tức "Tạo Hóa Ngọc Điệp" mà Đạo tổ Hồng Quân cố ý để lại!

"Hồng Quân lão nhi thật chịu chơi! 'Tạo Hóa Ngọc Điệp' là môi giới để dung hợp Thiên đạo!

Chủ động hủy đi một mảnh vỡ như vậy, chắc cũng gây ra cho hắn không ít phiền phức đâu nhỉ!" Ba Tiêu thiên tôn thầm nghĩ.

"Đại huynh!" Hồng Vân lão tổ thần tình ngưng trọng tiến lên đón, "'Phong Ma Đại Trận' nếu không có người áp chế, sẽ bị ma khí dần dần xâm thực, cho đến khi hoàn toàn bị hủy hoại!

Đại huynh, nhị huynh chỉ là phân thân, pháp lực không thể sinh sôi không ngừng, khó mà trấn áp 'Phong Ma Đại Trận' trong thời gian dài.

Hiện nay 'Tu Di Sơn' nhất mạch không thể không có Thánh nhân tọa trấn, đại tẩu và ta thực lực đều yếu hơn một chút, trấn thủ nơi này có phần vất vả.

Chỉ có ta cảnh giới thực lực cao nhất, thích hợp trấn áp lâu dài trên 'Phong Ma Đại Trận', trấn thủ thông đạo Ma giới!" Ba Tiêu thiên tôn cũng sắc mặt âm trầm, phẫn nộ nói: "Hừ!

Cùng lắm thì chúng ta từ bỏ đạo trường ở 'Tu Di Sơn' này!

Bất luận là 'Vạn Thọ Sơn Ngũ Trang Quán' cũng được, hay 'Đông Hải tiên đảo' cũng vậy!

Lẽ nào không có nơi cho huynh đệ chúng ta dung thân hay sao?" Ba Tiêu thiên tôn biết rằng, nếu khí tức ở đây là do mảnh vỡ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" phá vỡ mà thành, vậy thì Đạo tổ Hồng Quân rất có khả năng có cách thông qua "Tạo Hóa Ngọc Điệp" để cảm ứng tình hình nơi đây!

Lúc này, Ba Tiêu thiên tôn đã thực sự quyết định, sẽ từng bước chuyển những việc tuyệt mật của "Tu Di Sơn" nhất mạch đến "Đông Hải tiên đảo".

Nơi đó do ba hòn đảo tiên là "Bồng Lai tiên đảo", "Doanh Châu tiên đảo", "Phương Trượng tiên đảo" được hình thành từ mảnh vỡ hỗn độn và "Thang Cốc" tạo thành, Đạo tổ Hồng Quân cũng khó mà dò xét được.

"Đại huynh không được hành động theo cảm tính!

Nếu mặc cho Ma tộc tàn phá Hồng Hoang mà không quản, chúng ta sẽ có vô số nghiệp lực quấn thân!

Dù ta không quan tâm, nhưng môn nhân đệ tử cũng sẽ bị liên lụy!"

Hồng Vân lão tổ khổ sở khuyên can.

“Hừ!

Nghiệp lực!

Nghiệp lực có thể dùng công đức chi lực để hóa giải!

Đệ tử nào của ‘Tu Di Sơn’ nhất mạch chúng ta mà không có đại công đức chi lực?

Mấy người chúng ta, ai mà không phải là người thân mang đại công đức?

Thêm vào đó là công đức thu được từ vô số nhân duyên được tác thành trong ‘Công Đức Điện’ qua ‘Sổ Nhân Duyên’, ‘Nhân Duyên Hồng Tuyến’, ‘Hôn Thư’, ‘Lễ Thư’, ‘Nghênh Thư’; công đức vô số tang lễ ngưng tụ trong ‘Ngũ La Khinh Yên Trướng’ và ‘Tang Táng Ngọc Bài’!

Công đức mà Địa Tạng và các đệ tử khác thường niên trú thủ Minh phủ địa ngục thu được!

Công đức của Thập Nhị Sinh Tiêu Thủ Hộ Thần lập Thập Nhị Địa Chi bảo vệ Hồng Hoang...” Ba Tiêu thiên tôn liệt kê từng cái một, từng món một vô số công đức mà “Tu Di Sơn” nhất mạch sở hữu, ngay cả Trấn Nguyên đại tiên và Hồng Vân lão tổ cũng đột nhiên phát hiện ra “Tu Di Sơn” nhất mạch thật sự có quá nhiều công đức.

Bởi vì Ba Tiêu thiên tôn luôn chủ trương như vậy, khiến cho “Tu Di Sơn” nhất mạch đều đang hành thiện tích đức một cách vô thức, ngày tháng dài lâu tích lũy công đức nhiều không kể xiết, không ai có thể bì kịp!

Dù cho Ma tộc xâm lược Hồng Hoang có mang lại nghiệp lực, cũng khó mà tiêu hao hết được nhiều công đức chi lực như vậy!

Hồng Vân lão tổ nghe vậy không những không thở phào nhẹ nhõm, ngược lại càng thêm lo lắng, vội vàng tiếp tục khuyên: "Dù không sợ nghiệp lực ảnh hưởng, nhưng 'Tu Di Sơn' là tâm huyết bao năm của chúng ta, là nơi khí vận của Tây phương đại lục hội tụ.

Một khi chúng ta từ bỏ nơi này, ta sẽ mất đi quyền kiểm soát Tây phương đại lục!

Mất đi căn cơ của chúng ta!

Khó khăn lắm mới kinh doanh Tây phương đại lục thành nơi phồn vinh, hài hòa, vui vẻ nhất đại lục Hồng Hoang, nay lại chắp tay nhường cho Ma tộc, mặc cho Ma tộc tàn phá!

Lòng ta sao đành!" Ba Tiêu thiên tôn đột nhiên có chút kinh ngạc nhìn về phía Hồng Vân lão tổ có thái độ hơi bất thường.

Hồng Vân lão tổ vẫn giữ vẻ mặt bi thiên mẫn nhân, lo lắng vạn phần, nhưng trong thức hải của Ba Tiêu thiên tôn, "Liên Lý Chi" lại bất thường nhảy lên mấy cái.

Ba Tiêu thiên tôn trong nháy mắt lại một lần nữa bừng tỉnh, Hồng Vân lão tổ nhất định đã phát hiện ra điều gì đó, nhưng vì cùng một mối lo ngại, cũng không dám nói rõ, chỉ có thể dùng cách này để ám thị Ba Tiêu thiên tôn.

Bất kể Hồng Vân lão tổ có ý đồ gì, Ba Tiêu thiên tôn lập tức ăn ý phối hợp, dường như bị Hồng Vân lão tổ nói trúng tâm sự, thở dài than thở: "Vi huynh cũng không nỡ bỏ cơ nghiệp ở Tây phương đại lục này, không nỡ bỏ đạo trường ở 'Tu Di Sơn'!

Chương 438

Nhưng để tam đệ như bị tù cấm, quanh năm trú thủ nơi đây, bảo vi huynh làm sao nhẫn tâm?" "Đại huynh không cần phải đau lòng, trước đây luôn là đại huynh, nhị huynh che mưa chắn gió cho tiểu đệ.

Nay tiểu đệ cuối cùng tu vi có thành, có thể vì hai vị huynh trưởng phân ưu giải nạn, trấn thủ nơi này cũng coi như bế quan thôi!

Cùng lắm thì thời gian lâu một chút, đại huynh, đại tẩu, nhị huynh thay phiên, để tiểu đệ ra ngoài hít thở không khí là được rồi!" Hồng Vân lão tổ vô cùng phóng khoáng giải bày cho Ba Tiêu thiên tôn đang tràn đầy áy náy.

"Ai!

Vậy thì vất vả cho tam đệ rồi!" Trấn Nguyên đại tiên cũng đau lòng khôn xiết.

Tây Vương Mẫu nương nương cũng áy náy nói: "Tam đệ yên tâm, ta sẽ nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày tam thi hợp nhất, có thể san sẻ gánh nặng cho tam đệ!" Bốn người Ba Tiêu thiên tôn kẻ tung người hứng diễn kịch phối hợp.

Xa tít trên cửu thiên, Đạo tổ Hồng Quân cảm ứng được mọi tình huống xảy ra nơi đây, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng: "Hừ!

Một đám tiểu bối, cũng dám đấu với ta!

Ta từ trong hỗn độn đã cẩn thận kinh doanh, đấu bại bao nhiêu Hỗn Độn Ma Thần, tránh được khai thiên đại kiếp, đánh bại Ma Tổ La Hầu, lấy thân hợp đạo chưởng khống thế giới Hồng Hoang!

Chỉ cần ta nguyện ý trả một cái giá nhất định, tính kế nào mà không dễ như trở bàn tay?" Đạo tổ Hồng Quân lại không biết rằng,

lúc này Hồng Vân lão tổ cũng đang vui mừng khôn xiết: "Hồng Quân lão nhi!

Hồng Quân lão nhi!

Cơ quan tính hết, không ngờ lại trăm điều mật có một điều sơ, cho ta cơ hội tốt như vậy!" Đạo tổ Hồng Quân vì Hồng Vân lão tổ tam thi hợp nhất và gây ra sự cộng hưởng mạnh mẽ của thế giới Hồng Hoang mà lòng nóng như lửa đốt, mất đi sự bình tĩnh, lại vì muốn tính kế "Tu Di Sơn" nhất mạch mà cưỡng ép thúc đẩy Thiên đạo làm ra hành động nghịch thiên.

Thậm chí không tiếc hủy đi mảnh vỡ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" vô cùng quan trọng đối với mình, để có thể ngăn cản "Tu Di Sơn" nhất mạch tu sửa "Phong Ma Đại Trận", khiến họ bị Ma tộc tấn công kìm chân đại bộ phận tinh lực và nhân thủ.

Đương nhiên, mọi mục đích của Đạo tổ Hồng Quân đều đạt được một cách hoàn mỹ, nhưng lại xem nhẹ những tệ đoan trong đó còn nghiêm trọng hơn nhiều!

Cũng chính vì với tư cách là người phát ngôn của Thiên đạo lại đưa ra quyết định đi ngược lại quy luật vận hành của Thiên đạo.

Điều này khiến cho Thiên đạo, "Tạo Hóa Ngọc Điệp" và hắn nảy sinh ngăn cách, rạn nứt, bắt đầu xa lánh Đạo tổ Hồng Quân, không còn toàn lực tương trợ, đưa ra những cảnh tỉnh cần thiết, khiến Đạo tổ Hồng Quân bất giác xem nhẹ những tệ đoan và lỗ hổng trong kế hoạch của mình.

Hồng Vân lão tổ tam thi hợp nhất thành công, cảnh giới Thánh nhân viên mãn, bước tiếp theo là tìm kiếm con đường tấn thăng Thiên đạo Thánh nhân.

Trùng hợp thay, Hồng Vân lão tổ thức tỉnh ký ức tiền thế, và tinh

huyết huyết nhục của Hỗn Độn Ma Thần Hồng Vân lão tổ đã dung hợp vào bộ vị trung tâm của thế giới Hồng Hoang, tạo ra một mối liên hệ huyền diệu.

Vốn đã có điều kiện cơ sở để dung hợp với thế giới Hồng Hoang, nhưng lại khó tìm được một cơ hội thích hợp.

Đạo tổ Hồng Quân đã thần trợ công, phá vỡ mảnh "Tạo Hóa Ngọc Điệp" đưa đến trước mặt Hồng Vân lão tổ.

Mảnh vỡ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" là linh bảo có linh tính cực cao, sau khi bị Đạo tổ Hồng Quân "phản bội" và "làm hại", linh tính của nó chán ghét Đạo tổ Hồng Quân, vừa hay gặp được Hồng Vân lão tổ có khí cơ tương hợp, liền chủ động giấu Đạo tổ Hồng Quân mà phóng ra một tia khí tức Thiên đạo ẩn chứa trong mảnh vỡ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" cho Hồng Vân lão tổ.

Hồng Vân lão tổ sau khi bắt được tia khí tức Thiên đạo đó, không chút do dự nắm bắt cơ hội, chủ động xin Ba Tiêu thiên tôn cho mình trấn thủ lâu dài ở đây, trấn áp Ma tộc xâm lược, thực chất là để lĩnh ngộ khí tức Thiên đạo ở cự ly gần trong thời gian dài.

Ba Tiêu thiên tôn tuy không biết cụ thể chi tiết trong đó, nhưng với sự ăn ý nhiều năm huynh đệ với Hồng Vân lão tổ, đã phối hợp diễn một vở kịch hay không một kẽ hở, lừa được Đạo tổ Hồng Quân đang quan sát từ xa.

Đương nhiên, việc có thể lừa được Đạo tổ Hồng Quân không chỉ nhờ vào diễn xuất tinh tế của họ, mà còn có sự phối hợp toàn lực của mảnh vỡ "Tạo Hóa Ngọc Điệp" mà không thể tách rời.

Mục đích của Ba Tiêu thiên tôn không chỉ dừng lại ở đó, hắn muốn tiếp tục làm tê liệt Đạo tổ Hồng Quân, để hắn tự cho rằng gian kế đã thành, lơi lỏng cảnh giác, bộc lộ ra nhiều sơ hở hơn.

“Tam đệ trấn áp nơi này tuy khả thi, nhưng Ma tộc không ngừng công kích, áp lực đối với đệ ấy thực sự quá lớn!” Ba Tiêu thiên tôn lo lắng nói, “Nếu hao phí toàn bộ tinh lực đều dùng để chống lại Ma tộc xâm lược, dù là tu vi Thánh nhân cũng không có dư thừa tinh lực để tu luyện, thậm chí nếu bị ma khí xâm nhập nghiêm trọng, có khả năng làm tổn hại đến căn cơ Thánh nhân!” “Nhưng cũng là chuyện bất đắc dĩ, nếu không như vậy thì có thể làm thế nào?” Hồng Vân lão tổ hiển nhiên cũng biết những tệ đoan trong đó, nhưng chỉ có thể cười khổ liên tục, thở dài than thở.

“Ma tộc có chuẩn bị, biết rõ thực lực của ‘Tu Di Sơn’ chúng ta, từ tình hình hiện tại xem ra, chúng không phái chiến lực đỉnh cấp xông lên phía trước, sợ bị ta chém giết, chỉ cho tiểu lâu la đến tiêu hao, kìm hãm tinh lực của chúng ta!” Ba Tiêu thiên tôn phân tích.

Trấn Nguyên đại tiên, Tây Vương Mẫu nương nương, Sơn Dương đạo nhân, Bạch Hổ tộc trưởng, Khâm Nguyên yêu thánh và những người khác nghe vậy đều gật đầu, cũng đã phát hiện ra tình huống này.

“Nếu đã như vậy, vậy lát nữa chúng ta liên thủ bố trí trận pháp xung quanh ‘Bát Bảo Công Đức Trì’, mở ra nơi đây thành một ‘Đồ Ma Thí Luyện Tràng’.

Tam đệ sẽ thả ra những Ma tộc có thực lực Chân Tiên, ta sẽ phái môn nhân đệ tử đến đây thí luyện chém giết Ma tộc!” Đề nghị này của Ba Tiêu thiên tôn vừa đưa ra, lập tức nhận được sự tán thành của những người còn lại.

“Chuyện này do phản đồ của Bạch Hổ tộc ta gây ra, Bạch Hổ tộc ta sẽ phái tộc nhân trú đóng lâu dài trong ‘Đồ Ma Thí Luyện Tràng’ để chém giết Ma tộc xâm lược!” Bạch Hổ tộc trưởng lập tức tỏ thái độ.

“Như vậy rất tốt, nhưng mỗi lần tộc nhân Bạch Hổ đến đều phải

đi qua ‘Luyện Tâm Lộ’, sau khi thông qua khảo nghiệm mới có thể tiến vào ‘Tu Di Sơn’!

Đương nhiên sau khi hoàn thành kỳ hạn trú thủ rời đi, ‘Tu Di Sơn’ của ta cũng sẽ dựa vào biểu hiện của họ mà đưa ra phần thưởng nhất định!” Ba Tiêu thiên tôn bổ sung.

“Thông qua ‘Luyện Tâm Lộ’ là việc nên làm, nếu Bạch Hổ tộc lại xuất hiện một tên phản đồ nữa, vậy bần đạo thật sự không còn mặt mũi nào để gặp lại thiên tôn!

Còn về phần thưởng, bần đạo thay mặt tộc nhân cảm tạ sự hào phóng của thiên tôn!” Bạch Hổ tộc trưởng vội vàng nói.

“Ha ha ha!

Chỉ cần là bằng hữu của ‘Tu Di Sơn’ ta, vậy tự nhiên có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu.

Nếu là kẻ địch của ‘Tu Di Sơn’ ta, cũng nhất định giết không tha!” Ba Tiêu thiên tôn thản nhiên nói.

“Để tiến thêm một bước giảm bớt ảnh hưởng của Ma tộc công kích đối với tam đệ, nhị đại đệ tử của ‘Tu Di Sơn’ có tu vi đạt đến Đại La Kim Tiên trở lên, dưới sự dẫn dắt của ta và nhị đệ, sẽ định kỳ thông qua thông đạo Ma giới mà giết vào Ma giới, chém giết cao thủ của đối phương đang trú thủ gần thông đạo Ma giới!” Ba Tiêu thiên tôn lại lần nữa hạ lệnh.

“Tiến vào Ma giới?” Tây Vương Mẫu nương nương nghe vậy có chút do dự, “Ma giới và thế giới Hồng Hoang của chúng ta hoàn toàn khác biệt, xem ra hiện nay Ma giới chi chủ đã chuyển ‘Thí Thần Thương’ đến dưới thông đạo Ma giới mà ‘Tu Di Sơn’ ta trấn áp, dẫn dắt nhị đại đệ tử giết vào Ma giới, nguy hiểm có phải là quá lớn không?” “Không sao!

Dù là Ma Tổ La Hầu năm xưa cũng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, Ma giới chi chủ hiện nay có lợi hại đến đâu cũng không thể đột phá thành Ma đạo Thánh nhân.

Nếu tu vi của hắn có thể đột phá Thánh nhân, dù ở xa tận thế giới Hồng Hoang, chúng ta cũng nhất định sẽ cảm nhận được thiên địa dị tượng." Ba Tiêu thiên tôn ung dung nói.

"Nếu không phải Thánh nhân, vậy ta và nhị đệ không hề sợ hãi!

Dù hắn chiếm ưu thế địa lợi, ta tự vệ cũng tuyệt đối không có vấn đề.

Còn về hoàn cảnh Ma giới, cũng không phải vấn đề lớn!

Năm xưa trong trận quyết chiến Long Hán đại kiếp, Ma tộc muốn đục nước béo cò, ba huynh đệ chúng ta đã chém giết không ít cao thủ Ma tộc, thu được không ít tiên thiên ma bảo, sau này Dương Mi lão tổ cũng tặng không ít tiên thiên ma bảo cho ta!" "Lát nữa ta và nhị đệ, cùng với Tây Vương Mẫu, sẽ dùng 'Càn Khôn Đỉnh' luyện hóa lại những tiên thiên ma bảo này, khiến chúng có thể được chúng ta sử dụng, dùng linh khí để thúc đẩy, và có thể hấp thu ma khí chuyển hóa thành linh khí, để bù đắp sự tiêu hao pháp lực của đệ tử trong Ma giới!

Như vậy, chiến đấu, tàn sát, tu luyện trong Ma giới trong thời gian ngắn đều không thành vấn đề!" Ba Tiêu thiên tôn dứt lời, những người khác bừng tỉnh đại ngộ, đây tuyệt đối là một phương pháp khả thi!

"Càn Khôn Đỉnh" đoạt thiên địa chi tạo hóa, lại có Tây Vương Mẫu nương nương, Ba Tiêu thiên tôn, Trấn Nguyên đại tiên và các cao thủ tuyệt đỉnh khác liên thủ luyện chế, nhất định có thể đạt được hiệu quả như Ba Tiêu thiên tôn dự liệu.

“Ta kiên quyết muốn dẫn dắt nhị đại đệ tử giết vào Ma giới, ngoài việc giảm bớt áp lực cho tam đệ, còn có một nguyên nhân quan trọng hơn!” Ba Tiêu thiên tôn trầm giọng nói.

“Đại huynh làm vậy hẳn có thâm ý gì?” Trấn Nguyên Đại Tiên vô cùng tò mò mà mở lời hỏi.

“Ma tộc muốn xông ra khỏi Ma giới, thành công xâm chiếm Hồng Hoang, Ma chủ liền có thể đột phá cảnh giới Thánh nhân!

Nếu như Ma tộc có thể chuyển đổi Thiên đạo của thế giới Hồng Hoang thành Ma đạo, Ma đạo thôn phệ Thiên đạo, Ma chủ liền có thể trở thành Ma đạo Thánh nhân giống như Thiên đạo Thánh nhân, thậm chí thực lực còn mạnh hơn!” Ba Tiêu Thiên Tôn dùng ngữ khí nặng nề nói.

“Đúng là như vậy!” Tây Vương Mẫu nương nương, Trấn Nguyên Đại Tiên, Hồng Vân Lão Tổ, những người có cảnh giới đạt đến bước đó đều có thể hiểu rõ một vài thiên cơ.

Thế nhưng Bạch Hổ tộc trưởng, Sơn Dương đạo nhân cùng các vị trưởng lão khác, cũng như đám đệ tử đời thứ hai nghe mà trợn mắt há mồm.

Dưới sự giải thích cặn kẽ hơn của Ba Tiêu Thiên Tôn, tất cả mọi người mới hiểu rõ ngọn nguồn sự việc.

Thuở ban đầu, vô số đại năng đồng tâm hiệp lực, liên thủ đánh bại Ma tổ La Hầu, phong ấn Ma tộc trong “Ma giới” do “Hỗn Độn Châu” hóa thành.

Bốn Hải nhãn của Tứ hải cùng với Tu Di Sơn, năm nơi “Phong Ma Đại Trận” này dùng thế Ngũ hành để phong ấn Ma giới.

Chương 439

Năm nơi phong ấn có mối liên hệ chặt chẽ, Ngũ hành lưu chuyển sinh sôi không ngừng mới có thể phong ấn Ma giới lâu dài.

Lần trước Ma giới đột nhiên phát động tấn công, khiến cho "Phong Ma Đại Trận" tại bốn Hải nhãn Đông, Tây, Nam, Bắc đều bị tổn hại.

Mặc dù sau đó đã toàn lực tu bổ, nhưng cũng khiến cho thế lưu chuyển Ngũ hành sinh ra tỳ vết.

Trận pháp phong ấn Ma giới vốn hoàn mỹ trên đại lục Hồng Hoang đã xuất hiện một vài vết nứt, khiến cho một lượng nhỏ tâm ma vô hình vô chất có thể từ trong vết nứt vượt giới, tiến vào thế giới Hồng Hoang.

Đây cũng là nguyên nhân tâm ma khống chế tộc nhân thiên tài của Bạch Hổ tộc, khiến họ phản bội.

Hiện giờ "Phong Ma Đại Trận" ở Tu Di Sơn xảy ra vấn đề, rút dây động rừng, thế lưu chuyển Ngũ hành không còn hoàn mỹ nữa, sớm muộn gì mấy nơi phong ấn còn lại cũng sẽ xảy ra vấn đề.

Tin rằng chẳng bao lâu nữa, khắp nơi trên đại lục Hồng Hoang sẽ xuất hiện ngày càng nhiều vết nứt, sẽ có ngày càng nhiều Ma tộc vượt giới!

Ma khí trên đại lục Hồng Hoang sẽ ngày càng đậm đặc, phân cao thấp với thiên địa linh khí, cho đến khi năm nơi "Phong Ma Đại Trận" toàn bộ sụp đổ, Ma giới và đại lục Hồng Hoang bắt đầu dung hợp, Ma đạo và Thiên đạo bắt đầu tranh đấu lẫn nhau.

"Cho nên ta cần phải chuẩn bị từ trước, để đệ tử Tu Di Sơn quen

với việc giao tranh cùng Ma tộc, đến lúc đại loạn sắp tới mới không đến mức luống cuống tay chân!" Ba Tiêu Thiên Tôn nói với vẻ mặt nghiêm túc.

"Sư tôn!

Nếu đã biết rõ sự việc sẽ phát triển như vậy, tại sao chúng ta không liên hợp với tất cả tu sĩ Hồng Hoang để gia cố phong ấn, tránh cho Ma tộc xâm chiếm?" Bì Lô Tiên không nhịn được mở lời hỏi.

"Nguyên nhân trong đó rất phức tạp.

Một là, quy luật Đại đạo, chính là cái gọi là Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn chín, độn đi cái một.

Thiên đạo, Ma đạo, thậm chí còn có những đạo khác mà ta không biết, những đạo đó đối với Đại đạo đều như nhau, đều là một bộ phận của Đại đạo.

Đại đạo đều sẽ đối xử như nhau." Ba Tiêu Thiên Tôn thấy mọi người đều khẽ gật đầu, liền tiếp tục giải thích: "Thế giới Hồng Hoang thuở ban đầu, trong cuộc tranh đấu giữa Đạo tổ Hồng Quân và Ma tổ La Hầu, Đạo tổ Hồng Quân đã chiến thắng, khiến Thiên đạo trở thành chính đạo của thế giới Hồng Hoang, Ma đạo bị phong ấn, nhưng Đại đạo vẫn cho Ma đạo một tia sinh cơ.

Hiện giờ Ma đạo đã nắm được tia sinh cơ đó, bắt đầu trỗi dậy, Đại đạo cho phép thậm chí là ủng hộ!

Cho nên trong tình huống hiện tại, ta cũng không thể làm gì được!" "Hai là, Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta ở trong thế giới Hồng Hoang quá nổi bật, cây cao hơn rừng ắt bị gió quật ngã.

Có một số kẻ quá thiển cận, không muốn thấy chúng ta từng bước phát triển lớn mạnh, bây giờ có Ma giới kéo chân ta lại, chúng đang mừng thầm trong bụng, không bỏ đá xuống giếng đã là quý lắm rồi,

muốn chúng giúp đỡ căn bản là không thể nào!" Ba Tiêu Thiên Tôn cười lạnh nói.

"Vậy bọn họ không sợ Ma giới trỗi dậy, Hồng Hoang rơi vào tình thế nguy cấp hay sao?" Sơn Dương đạo nhân cảm thấy khó tin với cách nói của Ba Tiêu Thiên Tôn.

"Vì ánh mắt chúng thiển cận, chỉ nhìn thấy lợi ích trước mắt.

Ma tộc có thể kìm hãm Tu Di Sơn nhất mạch chúng ta, chúng lại chẳng hề để ý đến mối uy hiếp lớn hơn từ Ma tộc.

Hoặc giả, chúng cảm thấy sau khi Tu Di Sơn nhất mạch bị Ma tộc chỉnh cho sụp đổ, chúng có lòng tin có thể dọn dẹp tàn cuộc sau khi Ma tộc và ta lưỡng bại câu thương!

Ngồi thu lợi ngư ông!" Ba Tiêu Thiên Tôn tức quá hóa cười.

Mọi người đều rơi vào trầm mặc.

Ở tít trên Cửu Thiên, Đạo tổ Hồng Quân cũng nghe được những lời này của Ba Tiêu Thiên Tôn, trong lòng cười khẩy liên tục, khinh miệt chế nhạo Ba Tiêu Thiên Tôn là kẻ si nói mộng: "Hắc hắc!

Ba Tiêu đạo nhân nguy ngôn tủng thính!

Thuở ban đầu Ma tổ La Hầu còn chẳng phải là đối thủ của ta!

Ma chủ hiện giờ chỉ là một luồng tàn hồn của La Hầu hóa thành, có được mấy phần bản lĩnh, một tên Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại có thể lật nổi sóng gió trong tay Thiên đạo Thánh nhân Hồng Quân ta sao!

Ta nếu muốn khống chế Ma giới, căn bản không tốn chút sức lực nào!" "Đợi Ma tộc làm cho Tu Di Sơn nhất mạch suy tàn, ta sẽ ra tay triệt để diệt Ma tộc, thế giới Hồng Hoang thôn phệ Ma giới, Thiên đạo triệt để thôn phệ Ma đạo, tu vi của ta liền có thể tiến thêm một bước!

Đến lúc đó tìm một cái cớ đánh giết hoặc phong ấn Hồng Vân và

Tây Vương Mẫu, hoặc là trực tiếp tước đoạt Thánh vị của họ, ban cho người khác.

Trục xuất Ba Tiêu Thiên Tôn và Trấn Nguyên Đại Tiên!

Những kẻ còn lại của Tu Di Sơn nếu biết điều thì thu về làm của riêng, không biết điều thì giết sạch, để hồng hoang trở lại trật tự!" Thì ra Đạo tổ Hồng Quân đã sớm có tính toán, lên kế hoạch cho mọi hướng phát triển tiếp theo, lão có lòng tin và sự nắm bắt tuyệt đối đối với kế hoạch của mình, những lần thành công trước đó đã cho lão sự tự tin tuyệt đối như vậy.

Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không trì hoãn, cùng với Tây Vương Mẫu nương nương, Trấn Nguyên Đại Tiên, Sơn Dương đạo nhân, Bạch Hổ tộc trưởng và những người khác, trực tiếp bố trí năm tầng cấm chế bên ngoài "Bát Bảo Công Đức Trì", tạo thành "Đồ Ma Thí Luyện Tràng".

Từ ngoài vào trong, các tầng lần lượt là khu vực Ma tộc thực lực dưới Tiên nhân, Ma tộc thực lực Nhân Tiên, Ma tộc thực lực Thiên Tiên, Ma tộc thực lực Huyền Tiên, và Ma tộc thực lực Chân Tiên.

Môn nhân đệ tử của Tu Di Sơn dựa theo thực lực, đến chỗ trưởng lão phân quản nhận lệnh bài nhiệm vụ, tiến vào khu vực tương ứng, chém giết Ma tộc trong khu vực đó.

Toàn bộ Tu Di Sơn lại được bổ sung thêm "Ma Linh Chuyển Hoán Trận Pháp", có thể chuyển hóa ma khí tản ra sau khi đánh giết Ma tộc thành linh khí cho đệ tử Tu Di Sơn tu luyện.

Nhờ vậy, linh khí trên Tu Di Sơn ngược lại càng thêm nồng đậm.

Còn về những thiên tài địa bảo của Ma giới, cũng như ma bảo đoạt được từ tay Ma tộc, có thể nộp lên "Trân Bảo Các" để đổi lấy thiên tài địa bảo cần thiết cho việc tu luyện của bản thân, khiến cho đệ

tử Tu Di Sơn có thể dùng chiến dưỡng chiến, càng chiến càng mạnh!

Sau khi xử lý xong những việc này, Ba Tiêu Thiên Tôn trực tiếp điểm danh Từ Hàng đạo nhân, Bắc Hải Huyền Quy, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên, Dư Hóa Long cùng một đám đệ tử, thông qua thông đạo Ma giới, ngược chiều tiến vào Ma giới!

Ba Tiêu Thiên Tôn dẫn theo một đám đệ tử đời thứ hai xông vào trong thông đạo Ma giới.

Dù sao cũng là tác chiến trên sân khách, không dám có chút sơ suất nào!

Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" hộ tống đám đệ tử đời thứ hai, "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên", "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" tạo thành hình chữ phẩm bảo vệ quanh thân.

Sau khi Tam thi hợp nhất, linh bảo ký thác Tam thi liền có thể khôi phục lại bản thể.

Lúc Ba Tiêu đạo nhân rời khỏi thế giới Hồng Hoang cũng không mang ba tòa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đi, mà để lại cho Ba Tiêu Thiên Tôn.

Lần này tiến vào Ma giới, Ba Tiêu Thiên Tôn dốc hết mười hai phần tinh thần, đã chuẩn bị đầy đủ.

"Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên" vốn là chí bảo hộ thân của Ma tổ La Hầu, chính là thích hợp để đại triển thần uy trong Ma giới.

Trong "Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên" có vô số công đức, công đức chi lực có công dụng vô cùng rộng rãi, có thể dùng khi cần thiết.

Còn "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" thì có thể không ngừng chuyển hóa ma khí thành thiên địa linh khí cung cấp cho Ba

Tiêu Thiên Tôn sử dụng.

Có ba tòa liên đài phối hợp với "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ", cho dù trong Ma giới có Ma giới chi trụ do "Thí Thần Thương" hóa thành, Ba Tiêu Thiên Tôn cũng có lòng tin có thể tự vệ, cũng có dư lực bảo vệ đám đệ tử đời thứ hai.

Trong thông đạo Ma giới có vô số Ma tộc tu vi sâu cạn khác nhau đang điên cuồng xông tới.

Bản tính của Ma tộc là hiếu sát, trong đầu tràn ngập dục vọng phá hoại, hủy diệt.

Ma tộc tu vi thấp kém linh trí bị sát ý áp chế, chỉ biết giết chóc, lại dám xông về phía Ba Tiêu Thiên Tôn và mọi người.

Những Ma tộc thực lực chưa đến cảnh giới Kim Tiên, Ba Tiêu Thiên Tôn còn lười để ý tới, trực tiếp dùng uy áp của linh bảo bức lui chúng, giao cho môn nhân đệ tử bên ngoài luyện tập!

Ma tộc thực lực Kim Tiên và Đại La Kim Tiên thì giao cho Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Bì Lô Tiên, Dư Hóa Long và các đệ tử đời thứ hai có tu vi Đại La Kim Tiên, để họ thích ứng với việc giao thủ cùng Ma tộc.

Một bên kịch chiến với Ma tộc, một bên thích ứng với sự xung kích của ma khí, điều chỉnh các ma bảo mà mình nắm giữ để chuyển hóa ma khí thành linh khí, thử nghiệm các loại pháp thuật, công kích xem uy lực trong ma khí có thay đổi gì, sức sát thương đối với Ma tộc rốt cuộc như thế nào.

Sau một thời gian dài vừa bay vừa giao tranh, Ba Tiêu Thiên Tôn cuối cùng cũng vượt qua được thông đạo Ma giới dài đằng đẵng, nhìn thấy lối ra của thông đạo đen ngòm, âm u ở không xa, giống như một cái miệng lớn của hung thú, chuẩn bị nuốt chửng người khác.

Lúc đến gần lối ra của thông đạo, đối diện là ma khí càng thêm tinh thuần, càng thêm hung mãnh cuồn cuộn, liên miên không dứt từ bên ngoài lối ra tràn vào, khiến cho việc phi độn cũng gặp phải trở ngại không nhỏ.

Chương 440

Càng có một luồng hung sát chi khí kinh thiên động địa, sắc bén vô cùng, đâm về phía đám người đang bay ngược chiều.

Quy Linh Thánh Mẫu và các đệ tử đời thứ hai có thực lực Đại La Kim Tiên sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, ngay cả Từ Hàng đạo nhân và Bắc Hải Huyền Quy là những Chuẩn Thánh thực lực mạnh mẽ cũng sắc mặt đại biến, pháp lực cuộn trào, thúc giục linh bảo hộ thân để chống lại luồng hung sát chi khí đó!

"Soạt soạt soạt!" "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" không gió tự bay, uy áp của Tiên Thiên Chí Bảo trong nháy mắt bộc phát, ba tòa liên đài xoay tròn cực nhanh, hóa giải luồng sát khí sắc bén vô cùng.

"Vút!" Ba Tiêu Thiên Tôn mang theo đám đệ tử đột nhiên xông về phía trước, hai quyền liên tiếp oanh kích, phá vỡ bình chướng ở lối ra, trong nháy mắt chui vào trong Ma giới.

Sau khi vào Ma giới, đập vào mắt chính là Ma giới chi trụ "Thí Thần Thương" đang chống đỡ trời đất Ma giới, cán thương cắm sâu vào lòng đất Ma giới, còn mũi thương thì đang chĩa thẳng vào thông đạo Ma giới bị Tu Di Sơn trấn áp.

Ma khí nồng đậm thuần chính tràn vào thông đạo Ma giới, khiến cho thông đạo Ma giới ngày càng ổn định, lớn mạnh, thậm chí ngay cả độ dài của thông đạo cũng có sự rút ngắn không thể nhận ra, cho thấy Ma giới và thế giới Hồng Hoang đang dần dần tiến lại gần nhau, cho đến một ngày sẽ trùng hợp, tiếp xúc toàn diện.

Luồng sát khí kinh thiên sắc bén mà Ba Tiêu Thiên Tôn cảm nhận được trong thông đạo Ma giới ban nãy chính là do "Thí Thần Thương" phóng ra, nhằm ngăn cản tu sĩ Hồng Hoang xâm chiếm Ma giới!

Ở trên bầu trời Ma giới không xa, lơ lửng một tòa "Vô Thượng Ma Cung" khí thế hùng vĩ, sát khí đằng đằng, cao cao tại thượng!

Ma ảnh khổng lồ của Ma chủ Vô Thiên bao trùm toàn bộ "Vô Thượng Ma Cung", đôi mắt khổng lồ bốc lên ma diễm tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo, nhìn chằm chằm vào nhóm người Ba Tiêu Thiên Tôn.

Từ Hàng đạo nhân và các Chuẩn Thánh khác lập tức sống lưng phát lạnh, lông tóc dựng đứng, cảm nhận được mối đe dọa cực mạnh!

Linh hồn của Quy Linh Thánh Mẫu và các Đại La Kim Tiên khác dường như đều bị ánh mắt lạnh lẽo đó đóng băng, đáy lòng sinh ra nỗi sợ hãi tột cùng, có một loại thôi thúc muốn quay đầu bỏ chạy!

"Hừ!

Một cái hư ảnh ma tượng mà cũng muốn dao động tâm thần của đệ tử Tu Di Sơn ta?

Quả là si tâm vọng tưởng!" Ba Tiêu Thiên Tôn thấy vậy hừ lạnh một tiếng, như tiếng chuông chùa buổi sớm vang vọng khắp Ma giới.

Từ Hàng đạo nhân, Quy Linh Thánh Mẫu và các đệ tử đời thứ hai lập tức linh đài một trận thanh minh, áp lực toàn thân tan biến, ý sợ hãi đã tiêu tan, theo sau đó là ngọn lửa phẫn nộ hừng hực bùng cháy!

"Ầm!" Ba Tiêu Thiên Tôn cách không tung một quyền, ba động pháp lực cường đại trong nháy mắt vượt qua hư không, xuất hiện trên không trung của "Vô Thượng Ma Cung", đánh trúng hư ảnh của Ma chủ Vô Thiên, khiến nó một trận chấn động kịch liệt, sau đó ma khí tan đi rất nhiều, hư ảnh trông càng thêm hư ảo mấy phần.

"Ha ha ha!

Ba Tiêu đạo nhân!

Không… không phải bản thể của ngươi…" Hư ảnh Ma chủ Vô

Thiên cười điên cuồng không dứt, "Lại có thể luyện hóa tinh huyết của Hỗn Độn Ma Thần để ngưng tụ phân thân!

Công pháp này trông có chút quen thuộc…" "Ma chủ Vô Thiên, ngươi cứ yên ổn ở Ma giới làm Ma giới chi chủ, tiêu dao khoái hoạt chẳng phải tốt hơn sao, hà tất phải trêu chọc ta?

Tấn công 'Phong Ma Đại Trận' trên Tu Di Sơn của ta làm gì!" Ba Tiêu Thiên Tôn bình thản nói, trong giọng nói mang theo một tia tò mò.

"Hừ hừ!

Ta sớm đã phái Tâm Ma nhất tộc thâm nhập vào thế giới Hồng Hoang, biết được Tu Di Sơn nhất mạch nhân tài đông đúc, thiên tài vô số, không ai bì nổi, không những căn bản không coi Ma tộc ta ra gì, mà còn có dư lực đi chi viện cho 'Phong Ma Đại Trận' ở Hải nhãn Tây hải!" Ma chủ Vô Thiên nói với giọng căm hận.

"Nếu đã như vậy, ta nhất định phải công phá Tu Di Sơn, biến nó thành điểm khởi đầu để Ma tộc ta một lần nữa đặt chân vào thế giới Hồng Hoang!" Ma chủ Vô Thiên nói đến đây thì phá lên cười lớn, vô cùng điên cuồng.

"Không biết tự lượng sức mình!" Ba Tiêu Thiên Tôn nghe vậy hừ lạnh một tiếng, cố ý kích động Ma chủ Vô Thiên thêm lần nữa, "Thuở ban đầu, tiền thân của ngươi là Ma tổ La Hầu có thể khuấy đảo Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc đến mức suýt diệt tộc, là một tồn tại khiến Đạo tổ Hồng Quân cũng phải vô cùng kiêng dè." "Nhưng lại chịu thiệt thòi lớn trong tay ta!

Không những mưu đồ bao nhiêu năm công cốc, ngay cả 'Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên' cũng trở thành chiến lợi phẩm của ta!

Ngươi, một kẻ được gọi là Ma chủ do tàn hồn của Ma tổ La Hầu hóa thành, cũng muốn tranh cao thấp với ta sao?

Quả là chuyện cười!" Sau một hồi chế giễu, Ba Tiêu Thiên Tôn rõ ràng có thể cảm nhận được cảm xúc của Ma chủ Vô Thiên càng thêm kích động, điên cuồng gào thét: "Ba Tiêu đạo nhân, đừng có mà ngông cuồng!

Đợi ta thôn phệ Vực Sâu Chi Chủ, luyện thành 'Vô Thiên Vô Địa Diệt Thế Ma Công', nhất định sẽ luyện chế toàn bộ đệ tử Tu Di Sơn thành khôi lỗi, mặc ta sai khiến!" Ba Tiêu Thiên Tôn nghe vậy ánh mắt ngưng lại, cuối cùng đã đạt được mục đích, từ miệng Ma chủ Vô Thiên moi ra được một tình báo quan trọng: "Vực Sâu Chi Chủ"!!!

"Vực Sâu Chi Chủ"!

Một tồn tại mà Ba Tiêu Thiên Tôn chưa từng nghe đến trong thế giới Hồng Hoang!

Ma chủ Vô Thiên đã nói về "Vực Sâu Chi Chủ" một cách chắc nịch như vậy, tuyệt không phải là nói suông!

"Hừ hừ!

Thôn phệ một tên 'Vực Sâu Chi Chủ' quèn mà đòi diệt Tu Di Sơn của ta sao?

Si tâm vọng tưởng!

Cho dù bản tôn ta không ở đây, trên Tu Di Sơn của ta cũng có hai vị Thánh nhân, hai vị Chuẩn Thánh đỉnh phong, và mấy vị Chuẩn Thánh!

Ngươi ngay cả phân thân của ta cũng không phải đối thủ, còn muốn lật trời sao!" Ba Tiêu Thiên Tôn khinh miệt chế nhạo.

"Tiểu nhi vô tri!

Đợi ta thôn phệ 'Vực Sâu Chi Chủ' nhất định có thể đột phá cảnh giới Thánh nhân, thực lực ngang ngửa với tồn tại Thiên đạo Thánh

nhân!

Chỉ cần lật tay là có thể hủy diệt một Tu Di Sơn cỏn con!

Sau đó thôn phệ lão già Hồng Quân, từ đó thế giới Hồng Hoang sẽ là thiên hạ của Ma tộc ta!

Để cho ngươi biết Ma đạo mới là chính đạo!" Hư ảnh Ma chủ Vô Thiên hung hăng trừng mắt nhìn Ba Tiêu Thiên Tôn.

"Ngươi cũng đừng có những suy nghĩ không thực tế như chém giết ta!" Ma chủ Vô Thiên đắc ý dương dương nói, "Trong 'Vô Thượng Ma Cung' chỉ có một hóa thân của ta, bản thể của ta không ai tìm được đâu, đợi ta đại công cáo thành, chính là ngày Ma giới của ta trỗi dậy!" Ba Tiêu Thiên Tôn không thèm để ý đến tên đầu óc rõ ràng không bình thường này nữa, trong lòng suy nghĩ về chuyện của "Vực Sâu Chi Chủ".

"Mấy đứa ở đây chém giết Ma tộc để thí luyện, vi sư sẽ để lại Tiên Thiên Chí Bảo 'Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ' ở đây để bảo vệ an toàn cho các con, nếu gặp tình huống nguy cấp lập tức trốn vào thông đạo Ma giới quay về Tu Di Sơn!" Ba Tiêu Thiên Tôn truyền âm dặn dò Từ Hàng đạo nhân và những người khác, "Vi sư đi thăm dò cái gọi là 'Vực Sâu' một phen!" Ba Tiêu Thiên Tôn vừa dứt lời, thân hình khẽ động, cùng với ba đóa liên đài liền biến mất khỏi tầm mắt của mọi người, không biết đi đâu.

Trên "Vô Thượng Ma Cung", hư ảnh của Ma chủ Vô Thiên như không thấy gì, ma nhãn khép lại, thu liễm khí tức không mở miệng nữa.

Ba Tiêu Thiên Tôn tuy rằng đối với Ma giới hoàn toàn xa lạ, nhưng dựa vào thần niệm khổng lồ quét qua Ma giới, nhanh chóng phát hiện ra quy luật phân bố của nó.

Thuở ban đầu Dương Mi Lão Tổ và Đạo tổ Hồng Quân liên thủ dùng "Hỗn Độn Châu" khai mở "Ma giới" liền phỏng theo bản đồ của đại lục Hồng Hoang.

Chỉ có điều Ma giới lấy nơi thông đạo Tu Di Sơn làm trung tâm, bốn Hải nhãn của Tứ hải làm bốn cực.

Ma giới chi trụ "Thí Thần Thương" tương đương với sự tồn tại của "Bất Chu Sơn" trong thế giới Hồng Hoang, vốn cách thông đạo Tu Di Sơn không xa, lần này để công phá "Phong Ma Đại Trận" lại bị Ma chủ Vô Thiên cưỡng ép di dời đến ngay cửa thông đạo Tu Di Sơn.

Thần niệm của Ba Tiêu Thiên Tôn lan tỏa ra, nhìn thấy trong Ma giới khắp nơi đều là chiến hỏa, khắp nơi đều là chém giết.

Bởi vì bản nguyên của Ma đạo khác biệt, trong Ma giới càng chém giết, càng tàn sát, càng chết chóc, càng có thể trở nên mạnh mẽ.

Sự mạnh mẽ này không chỉ là cá thể mạnh mẽ, mà còn là cả Ma giới, cả Ma đạo mạnh mẽ.

Giữa các bộ lạc nhỏ vì tranh đoạt không gian sinh tồn và tài nguyên sinh tồn mà chém giết lẫn nhau.

Các bộ lạc lớn vì thống trị, vì khuếch trương cũng đang không kiêng nể gì mà chinh phục, tàn sát các bộ lạc nhỏ.

Giữa các bộ lạc lớn lại càng chém giết, chinh chiến không ngừng.

Hiện giờ trong Ma giới lại trỗi dậy một thế lực mới: "Vực Sâu Chủng Tộc"!

Vực Sâu Chủng Tộc bị Ma tộc gọi là "Ác ma", đó là một chủng tộc hung ác hơn cả Ma tộc!

Chương 441

Có thể có được danh xưng như vậy, bản tính hung tàn, đáng sợ, giết chóc, tàn bạo của nó… có thể thấy được phần nào!

Bởi vì sự xâm chiếm và tàn sát không phân biệt của "Vực Sâu Chủng Tộc", dẫn đến các bộ lạc Ma tộc phải đình chiến, liên hợp lại.

Ba Tiêu Thiên Tôn đi ngược lại chiến trường giữa "Vực Sâu Chủng Tộc" và Ma tộc, dần dần đi sâu vào, cuối cùng đã đến nơi được đồn đại là "Vực Sâu"!

"!" Ba Tiêu Thiên Tôn nhìn xuống dưới chân cái miệng vực sâu đen ngòm, sâu không thấy đáy đang nuốt nhả ác ma chi khí, cảm nhận khí tức bên trong, trong lòng ngày càng kinh hãi.

"Khí tức này!

Vị trí này!

Chẳng lẽ 'Vực Sâu' chính là nơi 'cốc đạo' của Bàn Cổ đại thần?" Ba Tiêu Thiên Tôn càng ngày càng cảm thấy khả năng này rất lớn.

"'Đỗ tề' của Bàn Cổ đại thần hóa thành biển máu vô tận, đản sinh ra Minh Hà Lão Tổ và Huyết Sí Hắc Văn.

Minh Hà Lão Tổ là đại năng đỉnh cấp trong thế giới Hồng Hoang trừ Thánh nhân, Huyết Sí Hắc Văn bị ta luyện hóa thành phân thân như bây giờ." "Như vậy, 'cốc đạo' của Bàn Cổ đại thần hóa thành 'Vực Sâu' hoàn toàn có khả năng!

Vậy thì 'Vực Sâu Chi Chủ' mà Ma chủ Vô Thiên nói đến chính là một đại năng được sinh ra trong 'Vực Sâu', lại bị Ma chủ Vô Thiên thôn phệ!

Ta chưa từng nghe nói trong thế giới Hồng Hoang có một vị đại

năng tên là ‘Vực Sâu Chi Chủ’!

Cũng không biết rốt cuộc có bản lĩnh gì!” Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng âm thầm suy nghĩ, đối mặt với một vị đại năng chưa biết, cẩn thận là trên hết.

Nói đến “Vực Sâu” cũng không trách Ba Tiêu Thiên Tôn chưa từng nghe qua, thực ra nó vốn không nên xuất hiện trong thế giới Hồng Hoang vào lúc này.

“Vực Sâu” là một trong những lá bài tẩy mà Đạo tổ Hồng Quân nắm giữ.

Đạo tổ Hồng Quân trước nay luôn cẩn thận, hậu thủ vô số, sớm đã tìm thấy “Vực Sâu” và nắm giữ nó trong tay từ trước khi tranh đoạt quyền khống chế thế giới Hồng Hoang với Ma tổ La Hầu.

Ngay cả “Vực Sâu Chi Chủ” cũng bị Đạo tổ Hồng Quân triệt để khống chế, luyện hóa thành phân thân!

Phải biết rằng Thái Ất Cứu Khổ Thiên Tôn là đệ tử của Đạo tổ Hồng Quân mà còn giỏi thuật phân thân như vậy, Đạo tổ Hồng Quân sao có thể không tinh thông đạo này?

Lão vẫn luôn giấu nó trong bóng tối, không cho xuất thế, chính là để sử dụng vào thời khắc mấu chốt, có thể xoay chuyển tình thế, xuất kỳ bất ý giành chiến thắng.

Lần này Hồng Vân Lão Tổ thành công Tam thi hợp nhất, quả thực đã mang lại cho Đạo tổ Hồng Quân sự kích thích và cảm giác nguy cơ mạnh mẽ, mới bất đắc dĩ phải lật lá bài tẩy này ra, để “Vực Sâu” trực tiếp xuất hiện trong “Ma giới”, và cố ý điều khiển “Vực Sâu Chi Chủ” để nó bị Ma chủ Vô Thiên đánh bại, bắt giữ, thôn phệ.

Lý do Đạo tổ Hồng Quân dám dẫn sói vào nhà, dám mạo hiểm để Ma giới triệt để xâm chiếm thế giới Hồng Hoang, phá vỡ “Phong Ma

Đại Trận" của Tu Di Sơn, là vì lão có chắc chắn sau khi Ma chủ Vô Thiên thôn phệ "Vực Sâu Chi Chủ" có thể âm thầm ảnh hưởng đến Ma chủ Vô Thiên, thậm chí vào thời khắc mấu chốt trực tiếp đoạt xá Ma chủ Vô Thiên.

Đến lúc đó, Đạo tổ La Hầu sẽ nhất cử lưỡng tiện, không chỉ mượn dao giết người, dùng tay Ma chủ Vô Thiên để hủy diệt Tu Di Sơn nhất mạch.

Đạo tổ Hồng Quân cũng có tâm tư giống như Ma chủ Vô Thiên, khi Ma chủ Vô Thiên tự cho rằng đã thành công thôn phệ "Vực Sâu Chi Chủ" và tấn thăng Ma đạo Thánh nhân.

Đạo tổ Hồng Quân bọ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau, dùng hậu thủ tiềm phục trong linh hồn của "Vực Sâu Chi Chủ" làm trung gian, phản thôn phệ Ma chủ Vô Thiên, dung hợp Thiên đạo và Ma đạo, để tu vi của mình tiến thêm một bước, đột phá Thiên đạo Thánh nhân, hướng tới cảnh giới Đại đạo Thánh nhân tiến thêm một bước!

Ba Tiêu Thiên Tôn tuy không biết quan hệ giữa Đạo tổ Hồng Quân và "Vực Sâu Chi Chủ", nhưng cũng cảm thấy trong đó có điều kỳ lạ, cho nên hành sự càng thêm cẩn thận.

Lực bình chướng ở cửa động "Vực Sâu" lại mạnh mẽ lạ thường, Ba Tiêu Thiên Tôn tùy tay một kích mà không thành công phá vỡ!

Chỉ thấy Ba Tiêu Thiên Tôn vung tay một cái, "Phệ Thiên Thứ" được luyện chế từ miệng của Huyết Sí Hắc Văn lập tức bắn ra, đâm vào trên bình chướng.

"Ục ục!

Ục ục!

Ục ục!"...

Dưới sự khống chế cẩn thận của Ba Tiêu Thiên Tôn, "Phệ Thiên

Thứ" từ từ thôn phệ năng lượng trong bình chướng.

Sau khi phân tích nghiên cứu tỉ mỉ, Ba Tiêu Thiên Tôn phát hiện năng lượng trong bình chướng "Vực Sâu" vẫn thuộc về thiên địa linh khí, có thể thấy nơi đây vẫn là một bộ phận của thế giới Hồng Hoang!

Chỉ là linh khí của "Vực Sâu" hỗn trọc không chịu nổi, tu sĩ bình thường căn bản khó mà hấp thu được, cho dù hấp thu xong cũng sẽ khiến cho pháp lực của bản thân tạp nham không thuần, có hại mà không có lợi!

Nhưng Huyết Sí Hắc Văn bản thân có pháp tắc thôn phệ cường đại nên không từ chối, dễ dàng hấp thu, và thuận lợi chuyển hóa thành pháp lực của bản thân.

Bởi vì chưa hiểu rõ tình hình trong "Vực Sâu", cũng để không thu hút sự chú ý của người khác, và những phiền phức không cần thiết, Ba Tiêu Thiên Tôn không phá trừ bình chướng, mà hóa thân thành bản thể Huyết Sí Hắc Văn, từ lỗ thủng do "Phệ Thiên Thứ" đâm thủng mà bay vào.

Trong "Vực Sâu" vô số "Vực Sâu Chủng Tộc" ùn ùn kéo lên!

Tu vi cao thấp khác nhau, hình thái cũng kỳ quái muôn hình vạn trạng, đều nhốn nháo muốn từ "Vực Sâu động khẩu" xông ra, tiến vào "Ma giới".

Ba Tiêu Thiên Tôn không vội vàng giết những "Vực Sâu Chủng Tộc" thực lực yếu ớt này, mà cẩn thận quan sát những điểm khác biệt so với những sinh vật đã từng thấy.

Càng quan sát, Ba Tiêu Thiên Tôn càng xác nhận suy đoán trước đó của mình, bản thể của các chủng tộc trong "Vực Sâu" về cơ bản đều là Trùng tộc, pháp lực trong cơ thể hỗn trọc, có ô uế chi lực cực mạnh.

Tu sĩ bình thường nếu gặp "Vực Sâu Chủng Tộc", dưới tu vi ngang nhau tuyệt đối khó mà chống lại ô uế chi lực trong pháp lực của đối phương, giao thủ chắc chắn sẽ bó tay bó chân, mệt mỏi ứng phó.

"'Vực Sâu Chủng Tộc' nói trắng ra không phải là ký sinh trùng trong cốc đạo của Bàn Cổ đại thần sao!" Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng âm thầm tự giễu, tuy rằng lúc đầu cảm thấy có chút khó chịu, nhưng nghĩ kỹ lại toàn bộ thế giới Hồng Hoang đều do Bàn Cổ đại thần hóa thành thì cũng không sao cả.

Tu sĩ đến cảnh giới nhất định thì toàn thân như lưu ly, chỉ có công năng khác nhau, không có phân cao thấp.

Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, tu vi nhục thân trong tất cả Hỗn Độn Ma Thần đều vượt xa, không ai sánh kịp.

Linh khí trong "Vực Sâu" "ô uế", chỉ là một cách hình dung, là một hình thái biểu hiện khác của linh khí, không phải là loại "ô uế" như người phàm hiểu.

Toàn bộ thế giới Hồng Hoang vận chuyển ở một mức độ nhất định giống như sự vận chuyển của tiên thiên đạo thể.

"Vực Sâu" do "cốc đạo" của Bàn Cổ đại thần hóa thành giống như "Huyết Hải" do "đỗ tề" hóa thành, đều là nơi hội tụ năng lượng tiêu cực do vạn vật sinh linh trong thế giới Hồng Hoang sản sinh ra, chỉ là trọng tâm của hai bên có phương hướng khác nhau.

"Vực Sâu" sâu không lường được, một tầng lại một tầng, tầng tầng lớp lớp, vô cùng vô tận!

Ba Tiêu Thiên Tôn bay một mạch xuống dưới, bình chướng ngăn cách giữa mỗi tầng vực sâu càng lúc càng mạnh, nhưng mỗi một đạo bình chướng lại đều đang dao động có quy luật, khiến Ba Tiêu Thiên Tôn gọi nó là "nhuyễn động"!

“Vực Sâu Chủng Tộc” trong mỗi tầng chỉ có thể vào lúc năng lượng bình chướng dao động đến mức yếu nhất, nỗ lực xông lên mới có cơ hội thoát ra khỏi tầng mình đang ở, tiến vào tầng nông hơn, tiếp tục hướng về “Vực Sâu động khẩu” mà xông tới.

Tình hình chém giết lẫn nhau giữa “Vực Sâu Chủng Tộc” dường như rất ít xuất hiện, chúng đều dựa vào việc thôn phệ ô uế chi khí vô tận để tu luyện lớn mạnh.

Hơn bảy mươi tầng đầu, Ba Tiêu Thiên Tôn bay rất nhanh, không dừng lại quá nhiều, chỉ dùng thần niệm quan sát tình hình của mỗi tầng.

Dần dần, Ba Tiêu Thiên Tôn phát hiện ra một quy luật, tuy rằng giữa mỗi tầng đều có bình chướng ngăn cản, nhưng cứ năm tầng lại là một phân giới, trong phạm vi năm tầng cùng một cấp bậc, lực bình chướng về cơ bản là tương đồng, sau năm tầng, lực cản của bình chướng sẽ đột ngột tăng lên một đoạn lớn.

Tương ứng với điều đó, trong “Vực Sâu Chủng Tộc” có năm đại Trùng tộc mạnh nhất, phân bố theo quy luật rất đều đặn ở các tầng cấp bậc khác nhau, ngoài chủng tộc bản thể của chúng ra còn có những sinh vật kỳ kỳ quái quái mà Ba Tiêu Thiên Tôn cũng chưa từng thấy, sống xen kẽ trong năm đại Trùng tộc.

Vì vậy, Ba Tiêu Thiên Tôn tập trung quan sát năm loại “Vực Sâu Trùng Tộc” này.

Biết rằng Trùng tộc ở tầng nông tu vi quá thấp, sẽ không biết quá nhiều nội tình, chỉ tùy ý chọn một số con, trong tình huống đối phương hoàn toàn không hề hay biết mà tiến hành sưu hồn, tìm hiểu tất cả ký ức từ lúc sinh ra, bao gồm cả những phần ký ức đã hoàn toàn quên lãng.

Những Trùng tộc này chỉ có bản năng cơ bản nhất, cũng không có

ý thức tộc quần, càng không biết tộc quần của mình tên là gì, đều dựa vào bản năng thôn phệ ô uế chi khí, sau khi tu vi mạnh lên, sẽ có sức mạnh quy tắc truyền tống chúng đến "tầng Vực Sâu" sâu hơn phù hợp, tiếp tục tu luyện một cách mơ hồ.

Khi đến giữa tầng bảy mươi và tám mươi, số lượng "Vực Sâu Chủng Tộc" tuy rằng rõ ràng đã ít đi, nhưng tu vi lại đạt đến trình độ thực lực Kim Tiên.

Với tu vi như vậy, những cao thủ trong "Vực Sâu Chủng Tộc" này cũng có đủ trí tuệ.

Chương 442

Sau khi phát hiện hành tung của Ba Tiêu Thiên Tôn, nhận thấy khí thế, uy áp của Ba Tiêu Thiên Tôn không thể chống lại, liền bắt đầu kêu gọi bạn bè, tổ thành một đại quân tiến đến vây công Ba Tiêu Thiên Tôn.

Giữa chúng có sự phối hợp vô cùng ăn ý, lại mơ hồ tổ thành một đại trận vô cùng kỳ diệu, những "Vực Sâu Chủng Tộc" tu vi Kim Tiên này dưới sự hỗ trợ của đại trận đã bộc phát ra sức chiến đấu cường đại.

Ba Tiêu Thiên Tôn thậm chí không thể chỉ dùng cường độ nhục thể của mình để chống lại công kích của chúng, lực thôn phệ của "Phệ Thiên Thứ" cũng không đủ để kịp thời thôn phệ hết ô uế chi khí trong tất cả các đòn tấn công.

Do đó, Ba Tiêu Thiên Tôn không thể không thúc giục "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" để hấp thu, tịnh hóa và chuyển hóa phần ô uế chi khí dư thừa thành linh khí thuần tịnh trả lại cho Ba Tiêu Thiên Tôn.

Một lát sau, Ba Tiêu Thiên Tôn đột nhiên cảm thấy có một cảm giác suy yếu không thể nhận ra, không dám sơ suất, vội vàng kiểm tra kỹ lưỡng toàn thân từ trong ra ngoài.

Không kiểm tra thì không sao, vừa kiểm tra đã khiến Ba Tiêu Thiên Tôn kinh hãi thất sắc!

Ba Tiêu Thiên Tôn đột nhiên nhận ra trong đòn tấn công bằng đại trận của "Vực Sâu Chủng Tộc" có một loại lực công kích vô cùng ẩn khuất, loại lực công kích này có thể thất tiên chi thần, tiêu tiên chi phách, hãm tiên chi hình, tổn tiên chi khí, tang thần tiên chi nguyên

bản, tổn thần tiên chi chi thể!

Ba Tiêu Thiên Tôn vì phát hiện phản ứng dị thường trên thân thể, nên sau khi cẩn thận thăm dò, phát hiện "Vực Sâu Chủng Tộc" đã dùng lực của đại trận để phát ra một loại công kích vô cùng ẩn khuất và quỷ dị.

Sau khi phân tích kỹ lưỡng, Ba Tiêu Thiên Tôn mới phân biệt được loại lực công kích này có những công năng độc đáo như thất tiên chi thần, tiêu tiên chi phách, hãm tiên chi hình, tổn tiên chi khí, tang thần tiên chi nguyên bản, tổn thần tiên chi chi thể, v.v… "..." Ba Tiêu Thiên Tôn thần sắc hơi biến đổi, "Chẳng lẽ đây là công hiệu của 'Cửu Khúc Hoàng Hà Trận' lừng danh sao?" Trong Phong Thần Đại Kiếp, chiến tích hiển hách, Tam Tiêu nương nương dùng "Cửu Khúc Hoàng Hà Trận" một lần gọt đi Tam hoa trên đỉnh, Ngũ khí trong ngực của Thập nhị Kim Tiên Xiển giáo, khiến họ tổn thất vô số năm tu vi, trở thành phàm nhân!

Có thể nói đây là một trong những trận chiến nổi tiếng nhất trong Phong Thần Đại Kiếp.

Thực ra, nếu theo diễn biến kịch bản ban đầu, cuộc đấu tranh giữa Xiển, Tiệt, Nhân tam giáo đều do Đạo tổ Hồng Quân âm thầm điều khiển, khiêu khích, lão sợ hãi ba anh em Tam Thanh đồng lòng, theo sự đề cao của cảnh giới, có khả năng sẽ hợp lực suy diễn ra công pháp của Bàn Cổ đại thần, giống như Thập nhị Tổ Vu có thể hợp lực triệu hoán ra hư ảnh của Bàn Cổ vậy.

Vì vậy, Đạo tổ Hồng Quân mới mượn "Phong Thần Đại Kiếp" để sử dụng ly gián kế, khiến ba anh em Tam Thanh trở mặt thành thù, mỗi người một ngả.

Lúc đó, dưới tình huống Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây phương nhị thánh ban đầu, và Nữ Oa nương nương toàn bộ liên thủ,

Đạo tổ Hồng Quân để cho cuộc đấu tranh giữa họ đi vào giai đoạn gay cấn, kết thành mối thù không thể hóa giải.

Đạo tổ Hồng Quân mưu sâu kế hiểm, sớm đã bắt đầu bố cục từ lúc truyền công.

Lão đã truyền thụ cho Thông Thiên giáo chủ rất nhiều kỳ trận, trong đó có "Tru Tiên Kiếm Trận" mà Thông Thiên giáo chủ có thể nói là "phi tứ thánh nan dĩ phá giải".

Lão còn căn cứ vào ưu thế số lượng đệ tử đông đảo của Tiệt giáo, nơi được mệnh danh là "Vạn tiên triều bái" nhưng thực lực đệ tử không đồng đều, mà thiết kế riêng "Vạn Tiên Đại Trận" để họ có thể phát huy hết ưu thế, dựa vào đó mà dám so tài với các vị Thánh nhân.

Cả "Cửu Khúc Hoàng Hà Trận" có thể đánh bại lực lượng chiến đấu đỉnh cao của Xiển giáo là Thập nhị Kim Tiên, và "Thập Tuyệt Đại Trận" khiến Nhân, Xiển hai giáo đau đầu không dứt… Những trận pháp này tuy có tâm huyết của Thông Thiên giáo chủ trong đó, nhưng hình thức ban đầu đều do Đạo tổ Hồng Quân âm thầm truyền thụ cho Thông Thiên giáo chủ một cách không dấu vết khi truyền đạo.

Thông Thiên giáo chủ không giỏi quyền mưu kế sách, tưởng rằng Đạo tổ Hồng Quân để bù đắp cho việc không ban thưởng Tiên Thiên Chí Bảo, cũng không ban cho trấn giáo chi bảo, nên cố ý truyền thụ mấy bộ đại trận làm trận pháp hộ giáo.

Thông Thiên giáo chủ trong lòng vừa hưng phấn kích động, lại vừa tràn đầy cảm kích đối với Đạo tổ Hồng Quân, nhưng không bao giờ ngờ rằng, Đạo tổ Hồng Quân lại sớm đã có ý đồ xấu, tính kế lão đến chết.

"Cửu Khúc Hoàng Hà Trận" chính là do Đạo tổ học được từ trong "Vực Sâu", sau khi cải biên rồi truyền cho Thông Thiên giáo chủ.

“Thế giới Hồng Hoang bây giờ, vì có ta tham gia, cũng không biết Đạo tổ Hồng Quân có truyền thụ những trận pháp này cho Thông Thiên giáo chủ không!

Nhưng ba chị em Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu hiện giờ đều ở dưới trướng của tam đệ Hồng Vân Lão Tổ!” Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng âm thầm suy nghĩ, “Không có người bố trận thì không quan trọng, người có tu vi tương đương cũng có thể bố trận!

Nhưng không có linh bảo quan trọng đối với việc bố trận thì khó mà bù đắp được!” Nói đến đây, trên mặt Ba Tiêu Thiên Tôn lộ ra nụ cười đắc ý.

Thuở ban đầu khi tranh đoạt linh bảo ở “Phân Bảo Nhai”, Tu Di Sơn nhất mạch người đông thế mạnh, Ba Tiêu Thiên Tôn vì có quan hệ tiên tri tiên giác, sớm đã thèm muốn những linh bảo lừng danh, mưu đồ đã lâu.

Cho nên lúc đó, đám người Tu Di Sơn nhất mạch đã ra tay cướp đoạt rất nhiều linh bảo lừng danh, “Hỗn Nguyên Kim Đấu” cũng ở trong số đó.

Vân Tiêu sinh tính thiện lương, tính tình cao khiết, khí chất cao quý, Ba Tiêu Thiên Tôn sao có thể ban cho Vân Tiêu một linh bảo ô uế như “Hỗn Nguyên Kim Đấu” để sử dụng?

“Hỗn Nguyên Kim Đấu” vẫn không tìm được đệ tử có thuộc tính phù hợp để truyền thụ, vì vậy vẫn luôn ở trong tay Ba Tiêu Thiên Tôn.

Ấn tượng mà “Hỗn Nguyên Kim Đấu” và một số linh bảo khác để lại cho Ba Tiêu Thiên Tôn thực sự quá lớn, cho nên những linh bảo nổi tiếng mà chưa ban thưởng ra ngoài, Ba Tiêu Thiên Tôn đều giữ lại trong tay.

Vì vậy, lúc này Ba Tiêu Thiên Tôn đã đoán ra mối quan hệ giữa

“Cửu Khúc Hoàng Hà Trận” và “Vực Sâu”, lập tức nghĩ đến bảo bối “Hỗn Nguyên Kim Đấu”.

“Vút!” “Hỗn Nguyên Kim Đấu” được tế ra, “tít lưu lưu” xoay tròn bay đến dưới chân Ba Tiêu Thiên Tôn, dù sao “Hỗn Nguyên Kim Đấu” cũng là cái tịnh dũng đầu tiên của tiên thiên.

Vạn sự vạn vật đều có một chính một phản, một âm một dương, “tịnh dũng” cũng có hai loại tình huống, một là vật dụng dùng để rửa sạch vết bẩn cho hài nhi sau khi sinh, loại còn lại là mã dũng dùng để đi vệ sinh.

Bất luận là công năng nào, Ba Tiêu Thiên Tôn cũng không tế “Hỗn Nguyên Kim Đấu” trên đỉnh đầu như những linh bảo khác.

“Hỗn Nguyên Kim Đấu” kim quang lóe lên, đòn tấn công bằng đại trận của “Vực Sâu Chủng Tộc” lên người Ba Tiêu Thiên Tôn liền bị kim quang hoàn toàn cách ly, những hiệu quả suy yếu đó cũng hoàn toàn biến mất không thấy.

“Vực Sâu Chủng Tộc” gặp phải kim quang của “Hỗn Nguyên Kim Đấu”, bộ dạng hung hăng, nanh vuốt đáng sợ, hung thần ác sát ban nãy lập tức tan biến không còn, trong nháy mắt khí tức uể oải, sợ hãi nhìn “Hỗn Nguyên Kim Đấu”, từng bước lùi lại muốn tránh xa kim quang do “Hỗn Nguyên Kim Đấu” phát ra.

Lúc này không còn bất kỳ trở ngại nào, thần niệm của Ba Tiêu Thiên Tôn hoàn toàn bao trùm đại trận do “Vực Sâu Chủng Tộc” tạo thành, gia tăng pháp lực thúc giục “Hỗn Nguyên Kim Đấu”, kim quang đại thịnh, nồng đậm như thực chất.

“Vực Sâu Chủng Tộc” như rơi vào vũng lầy, đi lại khó khăn, như vậy càng thuận tiện cho Ba Tiêu Thiên Tôn quan sát phương pháp bố trí đại trận, cũng như phương thức lưu chuyển pháp lực trong đó.

Một lát sau, Ba Tiêu Thiên Tôn đã nắm rõ mọi chi tiết của đại trận này trong lòng.

"Trận pháp này tuy rằng vô cùng xảo diệu, nhưng chưa đến mức khiến người ta phải kinh diễm tuyệt luân, cảm giác chỉ là một bộ phận của một đại trận lớn!" Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng có suy đoán, "Trong đại trận này chỉ cảm nhận được ba loại biến hóa, cũng có thể hiểu là 'tam khúc'!

Đây chỉ là một trong năm đại 'Vực Sâu Trùng Tộc', xem ra cần phải thấu tỏ hết trận pháp mà năm loại Trùng tộc nắm giữ mới có thể nắm giữ hoàn chỉnh 'Cửu Khúc Hoàng Hà Trận'!" "Thu!" Đã hoàn toàn hiểu rõ ảo diệu của trận pháp này, Ba Tiêu Thiên Tôn không còn áp chế sự khao khát nhiệt thành của "Hỗn Nguyên Kim Đấu" đối với "Vực Sâu Chủng Tộc" đang bố trận bên dưới, pháp lực dâng trào, "Hỗn Nguyên Kim Đấu" trong nháy mắt xoay tròn bay ra, một cơn lốc màu vàng xuất hiện từ không trung, như một vòng xoáy hút toàn bộ "Vực Sâu Chủng Tộc" thực lực Kim Tiên đang bố trận vào trong không gian nội bộ của "Hỗn Nguyên Kim Đấu".

"Hỗn Nguyên Kim Đấu" có bốn mặt, một đáy.

Sau khi thu vào những "Vực Sâu Chủng Tộc" này, một trong bốn mặt kim quang đại phóng, trên thành đấu bỗng dưng xuất hiện một số đồ án mơ hồ!

Bởi vì "Vực Sâu Chủng Tộc" thực lực Kim Tiên đã có trí tuệ nhất định, nên Ba Tiêu Thiên Tôn mới từ trong ý thức của chúng biết được tộc này tự xưng là "Ẩn Trùng Tộc", tộc trưởng là một đại năng tu vi cao đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, hiệu là "Ẩn Đạo Nhân".

"Hỗn Nguyên Kim Đấu" thu đi những "Ẩn Trùng Tộc" tu vi Kim Tiên đang bố trí đại trận, thống thống tước đi Tam hoa trên đỉnh, loại bỏ Ngũ khí trong ngực, nhục thân hóa thành tro bụi, toàn bộ bị hấp thu

vào một mặt thành đấu, khiến cho trên đó xuất hiện những đồ án mơ hồ.

Ba Tiêu Thiên Tôn thần niệm quét qua, phân biệt rõ ràng những đồ án này chính là các hình thái khác nhau muôn hình vạn trạng của "Ẩn Trùng Tộc" tu thành dưới các phương pháp tu luyện khác nhau, các hướng tiến hóa khác nhau.

Sau khi có kinh nghiệm lần đầu, Ba Tiêu Thiên Tôn cố ý lưu tâm, ở mỗi tầng tiếp theo, đều gặp phải đại trận do tu sĩ Trùng tộc thực lực Kim Tiên bố trí, có cả những tộc thuộc năm đại Trùng tộc trong "Vực Sâu Chủng Tộc" như "Hiển Trùng Tộc", "Giáp Trùng Tộc", "Bao Trùng Tộc", "Tuyến Trùng Tộc", cũng có một số tu sĩ Trùng tộc nhỏ phụ thuộc dưới năm đại Trùng tộc, có "Câu Trùng Tộc", "Thao Trùng Tộc", "Biên Trùng Tộc", v.v… hàng chục loại Trùng tộc.

Mỗi loại trong năm đại Trùng tộc đều nắm giữ một đại trận độc đáo, công hiệu có những điểm thần dị khác nhau, mỗi loại đại trận đều có ba loại biến hóa khác nhau.

Khi Ba Tiêu Thiên Tôn dùng "Hỗn Nguyên Kim Đấu" thu hết toàn bộ "Vực Sâu Chủng Tộc" thực lực Kim Tiên đang bố trận vào trong, bốn thành và đáy của "Hỗn Nguyên Kim Đấu" đã chi chít các loại đồ án Trùng tộc.

Ba Tiêu Thiên Tôn cũng đã nắm giữ năm loại trận pháp, mười lăm loại biến hóa.

Lúc này Ba Tiêu Thiên Tôn đoán ra "Cửu Khúc Hoàng Hà Trận" mà Thông Thiên giáo chủ nắm giữ thực ra là trận pháp được diễn biến từ việc trích lấy chín loại biến hóa trong mười lăm loại biến hóa của trận pháp thiên phú của năm đại Trùng tộc.

"Quả nhiên là thủ bút của lão, làm việc gì cũng phải giữ lại một tay, truyền thụ trận pháp cho Thông Thiên giáo chủ cũng loại bỏ sáu

loại biến hóa uy lực mạnh nhất!" Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng liên tục cười lạnh.

Nhưng nghĩ lại, Ba Tiêu Thiên Tôn lại hơi cau mày: "Hiện giờ năm loại trận pháp, mười lăm loại biến hóa có vẻ hơi cứng nhắc, sự lưu chuyển biến hóa cũng không đủ thông suốt viên dung, có thể là vì ta chỉ thấy trận pháp do Trùng tộc thực lực Kim Tiên bố trí, lĩnh ngộ đối với trận pháp có hạn, theo sau là đại trận do Trùng tộc thực lực Thái Ất Kim Tiên, và thực lực Đại La Kim Tiên bố hạ, chắc chắn sẽ rất khác biệt." "Nhưng vạn sự vạn vật trong thế giới Hồng Hoang đều có định số! 'Vực Sâu Đại Trận' kỳ diệu như vậy sao lại có con số mười lăm?" Ba Tiêu Thiên Tôn trăm mối không có lời giải.

"Dựa theo tình hình hiện tại suy đoán, bộ trận pháp này nên có mười tám số mới viên mãn!

Trận này là trận pháp chí ô chí uế của thế giới Hồng Hoang, quy luật vận chuyển của Đại đạo chính là vật cực tất phản, ô uế đến cực hạn nên sinh ra khí chí thuần chí tịnh!

Giống như Tiên Thiên Linh Bảo 'Hỗn Nguyên Kim Đấu' rất phù hợp với 'Vực Sâu', vừa đại diện cho mã dũng ô uế, cũng đại diện cho tịnh dũng đản sinh sinh mệnh." "Hiện tại 'Vực Sâu Đại Trận' chỉ có khí ô uế cực hạn, mà không có bất kỳ cảm giác thuần tịnh nào.

Nếu là vì đại trận do người bố trí theo đuổi lực lượng cực hạn cũng có thể hiểu được, nhưng đây là đại trận thiên phú của 'Vực Sâu Chủng Tộc' trong thế giới Hồng Hoang, ẩn chứa thiên địa chí lý, không nên thiên lệch mất cân bằng như vậy!" Mang theo đủ loại nghi hoặc và không hiểu, Ba Tiêu Thiên Tôn từng tầng từng tầng đi sâu vào "Vực Sâu", tỉ mỉ nghiên cứu những huyền bí có thể ẩn chứa trong mỗi tầng.

Giữa tầng bảy mươi và tám mươi toàn bộ là "Vực Sâu Chủng

Tộc" thực lực Kim Tiên, giữa tầng tám mươi và chín mươi là thực lực Thái Ất Kim Tiên, "Vực Sâu Đại Trận" mà chúng bố trí càng thêm thâm sâu thần kỳ, khiến cho sự lý giải của Ba Tiêu Thiên Tôn đối với nó càng thêm đột phá mạnh mẽ, nắm giữ càng thêm triệt để.

Chương 443

Nhưng theo đó, nghi hoặc của hắn cũng càng thêm sâu một tầng.

"Phanh!" Ba Tiêu Thiên Tôn phá vỡ bình chướng, đã đến tầng thứ chín mươi mốt!

Bay vào trong đó, đối diện là ô uế linh khí trong "Vực Sâu", nồng đậm như thực chất!

Ba Tiêu Thiên Tôn phóng tầm mắt nhìn ra, trong không gian mờ ảo, những ngọn núi cao chót vót uốn lượn trên mặt đất đều do ô uế linh khí cố hóa cụ hiện ra, biển cả mênh mông vô tận cũng đều do ô uế linh khí hóa lỏng hội tụ thành, trong không khí từng giờ từng khắc đều có ô uế linh khí hóa lỏng như mưa bão trút xuống!

"Hỗn Nguyên Kim Đấu" dưới chân xoay tròn nhanh chóng, kim quang hộ tráo bị ô uế linh khí hung mãnh như sóng triều xung kích đến mức chấn động kịch liệt, dường như lúc nào cũng có thể vỡ tan.

"Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên", "Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên", "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên" bay ra, công đức kim quang, diệt thế hắc quang, tịnh thế chi quang tỏa ra, chặn lại sự xung kích của sóng triều ô uế.

Ba Tiêu Thiên Tôn liền thu "Hỗn Nguyên Kim Đấu" có khí tức hơi bất ổn về dưới chân, để nó điều chỉnh một lát.

"Vút!" "Vút!" "Vút!"...

Dường như cảm nhận được ba động khí tức khác thường, trong một ngọn núi khổng lồ mà tầm mắt Ba Tiêu Thiên Tôn có thể nhìn thấy, trong nháy mắt bay ra mấy chục vị tu sĩ "Ẩn Trùng Tộc" thực lực Đại La Kim Tiên.

Tu sĩ Trùng tộc dẫn đầu có thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong, hóa hình đã rất gần với tiên thiên đạo thể, chỉ có đầu vẫn còn có thể nhìn ra một số đặc điểm của "Ẩn Trùng Tộc".

Chỉ thấy đôi mắt nhỏ của nó nhìn chằm chằm vào Ba Tiêu Thiên Tôn, giận quá hóa giận hét lớn: "Thứ không biết sống chết!

Lại dám đến!

Thật sự tưởng ta dễ bắt nạt lắm sao!

Anh em, lần này nhất định phải đánh giết kẻ xâm phạm, đừng để hắn xông qua phòng tuyến của chúng ta, đi quấy rầy tộc trưởng đại nhân tu luyện!" Theo tiếng hét lớn của tu sĩ Trùng tộc dẫn đầu, trong nháy mắt lại có hơn trăm vị tu sĩ Trùng tộc thực lực Đại La Kim Tiên giận dữ bay ra từ ngọn núi khổng lồ đó, ba lớp trong ba lớp ngoài bao vây Ba Tiêu Thiên Tôn vào trong.

Ở những ngọn núi cao chót vót, biển cả mênh mông xa hơn, có nhiều tu sĩ Trùng tộc hơn xuất hiện, nhanh chóng chạy đến.

Ngôn ngữ của Vực Sâu Trùng Tộc tuy rằng khác với Nhân tộc, nhưng với cảnh giới như Ba Tiêu Thiên Tôn, ngôn ngữ không phải là rào cản giao tiếp, chỉ cần dùng thần niệm là có thể hiểu được ngôn ngữ của đối phương.

"Nghe ý của tu sĩ Trùng tộc này, trước ta đã có người đến, đột phá phòng tuyến tiến vào tầng sâu hơn!

Nếu không có gì bất ngờ, vị đó nên là Ma chủ Vô Thiên!" Ba Tiêu Thiên Tôn trong lòng suy đoán, "Xem ra sau khi Ma chủ Vô Thiên đột phá tầng này, những tu sĩ Trùng tộc này liền tụ tập lại một chỗ thương thảo đối sách, không ngờ lại vừa đúng lúc gặp phải ta!

Trút giận lên người ta sao?" "Tu vi của tên đạo sĩ này không thua kém Ma chủ Vô Thiên lúc trước, anh em bố trận!

Để cho hắn biết sự lợi hại của chúng ta!" Tu sĩ Trùng tộc dẫn đầu ra lệnh một tiếng, tất cả tu sĩ Trùng tộc trong nháy mắt tổ thành trận pháp, trong chốc lát, ô uế chi khí gần đó liền bị uy thế của trận pháp cuốn đi, ô uế linh khí vô tận vây khốn Ba Tiêu Thiên Tôn vào trong đó.

"Hừ!

Lấy ta để trút giận!

Tìm chết!" Ba Tiêu Thiên Tôn cười lạnh một tiếng, lại một lần nữa tế ra "Hỗn Nguyên Kim Đấu"!

"!" Tu sĩ Ẩn Trùng Tộc dẫn đầu kinh hãi kêu lên một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ kinh hoàng, "!!!

Chẳng lẽ là 'Vực Sâu Thánh Vật' đã thất lạc vô số năm trước, 'Hỗn Nguyên Kim Đấu'?" Ánh mắt của tu sĩ Ẩn Trùng Tộc dẫn đầu trở nên phức tạp, vừa kính sợ, vừa tham lam, vừa kinh hỉ, vừa sợ hãi… đủ loại cảm xúc phức tạp hòa quyện vào nhau, các tu sĩ Ẩn Trùng Tộc khác cũng kinh hãi thất sắc, la hét ầm ĩ, khiến cho cả trận pháp cũng dao động không ngừng.

"Này đạo sĩ, nếu ngươi giao ra 'Vực Sâu Thánh Vật' của chúng ta, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng!

Để ngươi an toàn rời đi!

Nếu không, đại trận của chúng ta khởi động, ngươi chắc chắn sẽ chết!

Cho dù ngươi có thể đánh thắng chúng ta, từ tầng chín mươi sáu đến chín mươi chín đều là cao thủ Đại La Kim Tiên hậu kỳ đến đỉnh phong!

Đại trận mà họ tạo thành uy lực còn mạnh hơn vô số lần, ngươi căn bản không thể chống đỡ được!" Tu sĩ Ẩn Trùng Tộc dẫn đầu vừa nghiêm khắc vừa run sợ gào thét.

“Hừ hừ! ‘Hỗn Nguyên Kim Đấu’ đã rơi vào tay bần đạo từ vô số năm trước, sao lại trở thành ‘Vực Sâu Thánh Vật’ trong miệng ngươi?” Ba Tiêu Thiên Tôn dùng thần thái lạnh lùng ngạo mạn phản bác.

Tu sĩ Ẩn Trùng Tộc quả nhiên đã trúng bẫy, vội vàng giận dữ mắng: “Tên đạo nhân kia đừng có nói bừa, ‘Hỗn Nguyên Kim Đấu’ là lúc Hỗn Độn mới mở, Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, ngưng tụ khí vận của ‘Vực Sâu’ chúng ta cùng vô số tiên thiên thánh khí mà đản sinh ra Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Là ‘Vực Sâu Thánh Vật’ danh xứng với thực!

Thánh tộc Vực Sâu chúng ta hễ tu vi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên, trong truyền thừa chủng tộc đản sinh ra liền có ký ức về vật này!” “Ngươi mới là nói bậy! ‘Hỗn Nguyên Kim Đấu’ tuy rằng có thần diệu khác, nhưng ngươi hãy nhìn kỹ xem, nó có phải là ‘Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo’ không!” Ba Tiêu Thiên Tôn lại một lần nữa thúc giục pháp lực, để “Hỗn Nguyên Kim Đấu” phóng đại lên hàng trăm hàng nghìn lần, như một tòa đại lục lơ lửng dưới chân Ba Tiêu Thiên Tôn, để khí tức, chi tiết của nó lộ ra không chút giấu giếm trước mắt đám cao thủ Ẩn Trùng Tộc.

“Này đạo nhân!

Đừng có vũ nhục ‘Vực Sâu Thánh Vật’ của chúng ta!” Ẩn Trùng Tộc quả nhiên đầu óc đơn giản, tiếp tục thuận theo cái bẫy của Ba Tiêu Thiên Tôn mà giải thích chi tiết cho hắn.

Thì ra thuở ban đầu Bàn Cổ khai thiên tích địa, hình thành thế giới Hồng Hoang xong, vì kiệt sức mà chết, thân hóa vạn vật, “cốc đạo” hóa thành “Vực Sâu” để hấp thu, hóa giải những vật ô uế sinh ra trong thế giới Hồng Hoang.

“Vực Sâu” liền thai nghén ra một vị tiên thiên thần thai ma, vô số

“Vực Sâu Chủng Tộc”, cùng với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Hỗn Nguyên Kim Đấu” tập hợp cả chí ô chí uế và chí thuần chí tịnh vào một thể.

Đáng tiếc Hồng Quân lão tổ du lịch thế giới Hồng Hoang tìm kiếm cơ duyên thành thánh, cơ duyên xảo hợp tìm thấy lối vào “Vực Sâu”, tiến vào trong Vực Sâu, tìm thấy tiên thiên thần thai ma có tu vi không yếu.

Giữa hai bên đã diễn ra một trận đại chiến vô cùng kịch liệt.

“Vực Sâu” tiên thiên thần thai ma tuy rằng thực lực thua kém Hồng Quân lão tổ không ít, nhưng chiếm ưu thế địa lợi, lại có một đám thuộc hạ trợ giúp, tay cầm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Hỗn Nguyên Kim Đấu”, điều khiển kỳ trận “Vực Sâu Đại Trận” công kích quỷ dị, khiến Hồng Quân lão tổ ăn không ít khổ.

Sau một trận đại chiến kịch liệt kéo dài, Hồng Quân lão tổ dựa vào số lượng Tiên Thiên Linh Bảo trong tay nhiều, công hiệu mạnh mẽ, chấp nhận bị thương để đánh giết tiên thiên thần thai ma bản địa, phong ấn nó.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo “Hỗn Nguyên Kim Đấu” cũng bị tổn hại nghiêm trọng trong đại chiến, liên tiếp rớt phẩm giai, căn bản không lọt vào mắt xanh của Hồng Quân lão tổ, sau này mới đem nó đặt ở “Phân Bảo Nhai” để người khác tùy ý tranh đoạt.

Quan trọng hơn là, “Vực Sâu” bị dư chấn chiến đấu ảnh hưởng, tổn hại nghiêm trọng, Hồng Quân lão tổ phải tốn biết bao công sức, tu bổ nó, và tiến thêm một bước tinh tế hóa, phân tầng, càng có lợi cho việc “Vực Sâu” hấp thu ô uế chi lực của thế giới Hồng Hoang.

Hồng Quân lão tổ đã thu phục một đám cường giả dưới trướng của tiên thiên thần thai ma bản địa, lấy năm đại Trùng tộc có thực lực mạnh nhất, tộc quần đông đảo nhất làm chủ, thu gom, thuần hóa

“Vực Sâu Chủng Tộc” để mình sử dụng, chế định một loạt quy tắc, hạn chế, quy phạm hành động của “Vực Sâu Chủng Tộc”.

Sau đó, Hồng Quân lão tổ đã nhận được một khoản khen thưởng thiên địa không nhỏ, thu hoạch công đức chi lực vô số, không chỉ thương thế lành lại, tu vi còn tiến thêm một bước, sự hiểu biết về thế giới Hồng Hoang cũng sâu hơn một tầng, việc luyện hóa “Tạo Hóa Ngọc Điệp” đột phá mạnh mẽ, từ đó đã nới rộng khoảng cách với đối thủ Ma tổ La Hầu.

Những chuyện này là do Ba Tiêu Thiên Tôn dựa vào lời miêu tả của tu sĩ Ẩn Trùng Tộc dẫn đầu, sau đó qua não bổ mà ra.

Tuy rằng gần như đúng đến tám chín phần mười, nhưng Ba Tiêu Thiên Tôn hiện tại không biết rằng, Hồng Quân lão tổ đã thu phục năm vị tộc trưởng của năm đại Trùng tộc: Ẩn Đạo Nhân, Hiển Đạo Nhân, Giáp Đạo Nhân, Bao Đạo Nhân, Tuyến Đạo Nhân, và đẩy họ ra quản lý “Vực Sâu”.

Thực tế, Hồng Quân lão tổ lại đã luyện chúng thành thân ngoại hóa thân, dùng làm trung gian để khống chế “Vực Sâu”, và mượn khí vận và công đức của “Vực Sâu” để nâng cao tu vi và cảnh giới.

Lần này Đạo tổ Hồng Quân cảm nhận được mối đe dọa từ Hồng Vân Lão Tổ, chuẩn bị cắt “rau hẹ”, liền tính kế nhất cử lưỡng tiện, dùng năm đạo nhân của Vực Sâu làm cầu nối, triệt để tiêu diệt Ma chủ Vô Thiên, và một lần nữa đưa Ma giới hoàn toàn hòa nhập vào thế giới Hồng Hoang.

Như vậy, Đạo tổ Hồng Quân cho dù không thể bước vào cảnh giới Đại đạo Thánh nhân cũng có thể tăng thực lực lên gấp mấy lần, mới có thể yên tâm dọn dẹp Tu Di Sơn nhất mạch, củng cố địa vị không ai sánh kịp trong thế giới Hồng Hoang.

Ba Tiêu Thiên Tôn dăm ba câu đã moi được tin tức cần thiết từ

miệng tu sĩ Ẩn Trùng Tộc, liền trực tiếp động thủ, sau khi cảm nhận ảo diệu của trận pháp mà chúng bố trí, toàn lực thúc giục "Hỗn Nguyên Kim Đấu" luyện hóa toàn bộ tu sĩ Ẩn Trùng Tộc có mặt.

Đồ án trên mặt thành đấu thuộc về Ẩn Trùng Tộc của "Hỗn Nguyên Kim Đấu" cuối cùng cũng trở nên rõ ràng, uy lực của "Hỗn Nguyên Kim Đấu" cũng lại một lần nữa tăng vọt, có thể dễ dàng đối phó với sự cọ rửa của ô uế chi khí trong tầng chín mươi mốt của Vực Sâu.

Đột phá tầng chín mươi hai!

Đột phá tầng chín mươi ba!...

Chương 444

Cho đến tầng một trăm!

Cho dù là "Vực Sâu Chủng Tộc" cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không thể ngăn cản bước chân của Ba Tiêu Thiên Tôn, ngược lại còn khiến hắn hiểu thêm nhiều chân tướng hơn.

Thứ được lợi nhiều nhất chính là "Hỗn Nguyên Kim Đấu"!

Trong tầng thứ một trăm của "Vực Sâu", sau khi "Hỗn Nguyên Kim Đấu" luyện hóa tu sĩ Tuyến Trùng Tộc cuối cùng có thực lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong, đồ án ở đáy cũng trở nên sống động, như thật.

Cuối cùng, lượng biến dẫn đến chất biến, "Hỗn Nguyên Kim Đấu" bỗng dưng phát ra một tiếng kêu dài, bảo quang rực rỡ, chiếu sáng toàn bộ không gian tầng một trăm của Vực Sâu, vô số ngọn núi cao chót vót mọc lên từ mặt đất, vô số biển cả mênh mông bỗng dưng bay lên, toàn bộ bay vào trong "Hỗn Nguyên Kim Đấu"!

"Ầm!" "Hỗn Nguyên Kim Đấu" sau một tiếng nổ vang, lại trực tiếp tấn thăng phẩm giai!

Trên bốn thành và đáy không chỉ có đồ án của "Vực Sâu Chủng Tộc" rõ ràng, mà còn có cả sông núi, sông ngòi trong "Vực Sâu", vô cùng chân thực!

Thần niệm của Ba Tiêu Thiên Tôn thậm chí còn phát hiện, những "Vực Sâu Chủng Tộc" đó đang di chuyển, hoạt động, tu luyện, chém giết!

Mưa ô uế linh khí đang trút xuống, đại dương đang sóng trào hung dữ… Tận mắt chứng kiến "Hỗn Nguyên Kim Đấu" từ Trung phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo trực tiếp nhảy vọt lên thành loại hàng đầu trong Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Ba Tiêu thiên tôn trong lòng vừa kinh ngạc vạn phần, lại vui mừng khôn xiết. "Hỗn Nguyên Kim Đấu" vốn đã mạnh hơn linh bảo cùng cấp, nay sau khi tấn thăng lại càng như thoát thai hoán cốt, mạnh mẽ vô cùng.

Ba Tiêu thiên tôn có thể cảm nhận được rằng ở trong "Vực Sâu", "Hỗn Nguyên Kim Đấu" sau khi tấn thăng còn lợi hại hơn cả ba tòa bảo liên cấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cho dù Tiên Thiên Chí Bảo "Ngũ Phương Ngũ Hành Kỳ" trong tay cũng chỉ nhỉnh hơn "Hỗn Nguyên Kim Đấu" một chút mà thôi!

Điều duy nhất khiến Ba Tiêu thiên tôn hơi buồn bực là, "Hỗn Nguyên Kim Đấu" sau khi tấn thăng đã truyền đến một cảm giác thỏa mãn, cần một khoảng thời gian để tiêu hóa thu hoạch lần này.

Ba Tiêu thiên tôn cảm giác được, "Hỗn Nguyên Kim Đấu" không còn hứng thú với Vực Sâu trùng tộc tu vi Đại La Kim Tiên nữa, cho dù sau này có thôn phệ luyện hóa "Vực Sâu chủng tộc" thực lực Đại La Kim Tiên cũng không thể trợ giúp gì cho việc tấn thăng phẩm giai của "Hỗn Nguyên Kim Đấu".

Dù đã bị "Hỗn Nguyên Kim Đấu" luyện hóa rất nhiều, Ba Tiêu thiên tôn vẫn có thể cảm ứng được ở phía xa có khí tức của "Vực Sâu chủng tộc" tu vi Đại La Kim Tiên đang lượn lờ không tiến.

Chúng cũng cảm ứng được sự vẫn lạc của lượng lớn cường giả đồng tộc, bị khí tức mạnh mẽ của Ba Tiêu thiên tôn và "Hỗn Nguyên Kim Đấu" bức bách không dám lại gần dò xét. "Số lượng Vực Sâu trùng tộc thật kinh người!

Cường giả lại càng vượt xa dự liệu của ta, 'Hỗn Nguyên Kim Đấu' luyện hóa nhiều tu sĩ cảnh giới Kim Tiên, Thái Ất Kim Tiên, Đại La Kim Tiên như vậy, đối với tổng số 'Vực Sâu chủng tộc' vẫn chỉ

như muối bỏ biển!" "May mà 'Vực Sâu' càng đi xuống, 'Vực Sâu chủng tộc' cư ngụ bên trong muốn đột phá tầng cấp đi lên càng khó khăn!

Thực lực từ Kim Tiên trở lên muốn đột phá lên tầng trên khó như lên trời!

Nếu không, đám cao thủ 'Vực Sâu chủng tộc' này đã tràn vào 'Ma giới', sau đó giết vào Hồng Hoang thế giới.

Dù cho các Thánh nhân ra tay, đối với Hồng Hoang thế giới cũng tuyệt đối là một trường hạo kiếp trước nay chưa từng có!" "Năm xưa Hồng Quân lão tổ cũng đã dự kiến được tình huống này, mới thi triển đại thủ bút, phân tầng 'Vực Sâu', khiến sinh vật Vực Sâu có thực lực khác nhau bị giới hạn trong các tầng khác nhau, từ đó hạn chế 'Vực Sâu chủng tộc' đột phá Vực Sâu gây họa cho Hồng Hoang thế giới!" "Đó cũng là nguyên nhân năm xưa lão ta thu được đại công đức!

Nếu không, e rằng ngoài việc đối phó Ma tộc, Hồng Hoang thế giới còn phải đối mặt với uy hiếp từ 'Vực Sâu chủng tộc'!" "Thế nhưng hiện nay Đạo tổ Hồng Quân vì đối phó với Tu Di Sơn nhất mạch của ta mà đã có chút mất trí, không màng hậu quả, điều khiển lối ra 'Vực Sâu' xuất hiện tại 'Ma giới', dẫn dắt Ma Chủ Vô Thiên vào 'Vực Sâu', thôn phệ 'Vực Sâu chi chủ' để đề cao tu vi, hòng cùng Tu Di Sơn của ta lưỡng hổ tương tranh!" "Nếu không đạt được mục đích, sau này lão nhất định sẽ mở cấm chế 'Vực Sâu', để 'Vực Sâu chủng tộc' làm tốt thí, cùng Ma tộc tấn công 'Tu Di Sơn'!

Sự tình nếu thật sự phát triển đến bước đó, sẽ vô cùng khó giải quyết!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng thầm lo lắng, nhưng dù cho đến hiện tại y vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ về "Vực Sâu", chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Trong lúc suy tư, Ba Tiêu thiên tôn đã đến trước bình chướng

thông đạo từ tầng một trăm đến tầng một trăm lẻ một.

Khác với bình chướng xoáy nước trước đó, lần này là một cánh cửa lớn bằng ngọc chất màu vàng sáng.

Trên cửa có những thiên địa thần văn vô cùng phức tạp và sâu xa, uy áp nồng đậm từ trên ngọc môn tỏa ra, cho dù là "Vực Sâu chủng tộc" thực lực Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không dám lại gần! "Chất liệu của cánh cổng này là do khí tức chí ô chí uế của 'Vực Sâu' ngưng luyện đến cực hạn rồi hóa thành ngọc chất.

Trong những ngọn núi hùng vĩ mà 'Hỗn Nguyên Kim Đấu' luyện hóa trước đó cũng có một lượng nhỏ 'Vực Sâu hoàng ngọc'!

Nhưng thần văn trên ngọc môn lại hồn nhiên thiên thành, không có dấu vết luyện chế hậu thiên, hẳn cũng là một loại dị bảo do 'Vực Sâu' dưỡng dục ra, được Đạo tổ Hồng Quân đặt ở đây để phong ấn tộc trưởng Vực Sâu trùng tộc!" Ba Tiêu thiên tôn cẩn thận quan sát hồi lâu. "Oanh!" Một đạo pháp lực đánh vào hoàng ngọc môn, cánh cửa chỉ rung động vài cái, vẫn không hề hấn gì. "Phanh!" "Phệ Thiên Thứ" được kích xuất, đâm vào hoàng ngọc môn.

Tuy có thể cảm nhận được hiệu quả thôn phệ chậm rãi, nhưng cần phải hao phí thời gian rất dài.

Nếu hoàng ngọc môn bị "Phệ Thiên Thứ" thôn phệ xong mà nơi này không còn phong ấn, không biết có gây ra biến dị gì không.

Sau khi trầm tư hồi lâu, Ba Tiêu thiên tôn đã có quyết định. "Vù!" "Hỗn Nguyên Kim Đấu" bay đến trước hoàng ngọc môn, một đạo kim quang chiếu ra bao trùm toàn bộ cánh cửa. "Oanh!" Hoàng ngọc môn khẽ run rẩy, vang lên ầm ầm!

Ba Tiêu thiên tôn thấy quả nhiên có tác dụng, vội vàng gia tăng pháp lực thúc giục. "Hỗn Nguyên Kim Đấu" xoay càng lúc càng

nhanh, trên thân đấu những hình khắc "Vực Sâu chủng tộc" toàn bộ quỳ lạy trên đất làm lễ bái, thế rung chuyển của hoàng ngọc môn càng lúc càng kịch liệt. "Rắc!" Hồi lâu sau, hoàng ngọc môn cuối cùng cũng bị ảnh hưởng bởi "Hỗn Nguyên Kim Đấu" mà mở ra một khe hở nhỏ! "Vèo!" Ba Tiêu thiên tôn không bỏ lỡ thời cơ, hóa thành bản thể Huyết Sí Hắc Văn, dưới sự bảo hộ của "Hỗn Nguyên Kim Đấu", từ khe cửa vừa mở ra chui vào.

Cuối cùng cũng tiến vào tầng một trăm lẻ một!

Khoảnh khắc tiếp theo, Ba Tiêu thiên tôn liền chấn kinh, phảng phất như tiến vào một khu mỏ hoàng ngọc, bốn phương tám hướng đều là hoàng ngọc trong suốt lấp lánh!

Linh khí nơi đây không còn là ô uế chi linh khí thuần túy, bởi vì sự ô uế đã đạt đến cực hạn, bắt đầu sinh ra một tia cảm giác thuần tịnh, mới có thể khiến ô uế linh khí màu vàng sẫm sau khi cố hóa lại sinh ra hoàng ngọc sáng ngời, trong suốt.

Tuy những khối hoàng ngọc này không có thiên địa thần văn, không có hiệu quả thần kỳ như hoàng ngọc môn, nhưng vẫn được xem là một loại thiên tài địa bảo vô cùng hiếm có.

Không gian tầng thứ một trăm lẻ một không lớn, giống như một ngọn hoàng ngọc đại sơn.

Trong núi chỉ có một tòa động phủ, nhưng bên trong lại trống không! "Khí tức này hẳn là của tộc trưởng Trùng tộc, Ẩn đạo nhân!

Nhưng lại có một tia ma khí vô cùng mỏng manh, xem ra Ma Chủ Vô Thiên đã đến đây!

Ẩn đạo nhân e là lành ít dữ nhiều!" Ba Tiêu thiên tôn trong lòng đã hiểu rõ. "Nếu đã như vậy, ngọn hoàng ngọc đại sơn này để lại đây cũng lãng phí, ta sẽ tận dụng nó!" Ba Tiêu thiên tôn nghĩ vậy, phất tay

một cái dùng "Sơn Hà Xã Tắc Đồ" thu toàn bộ ngọn Hoàng Ngọc đại sơn đi!

Trong nháy mắt, tầng thứ một trăm lẻ một trở nên trống rỗng.

Ba Tiêu thiên tôn bước đến trước hoàng ngọc môn thông tới tầng thứ một trăm lẻ hai.

Thần văn trên hoàng ngọc môn này hoàn toàn khác với cái trước đó.

Vẫn dùng cách cũ để mở ra khe hở, Ba Tiêu thiên tôn đến được tầng một trăm lẻ hai.

Vẫn là một ngọn hoàng ngọc đại sơn tương tự, động phủ tương tự, và cũng không một bóng người.

Khí tức của Ẩn đạo nhân và Ma Chủ Vô Thiên càng rõ ràng hơn. "Ma Chủ Vô Thiên rời đi chưa được bao lâu!" Ba Tiêu thiên tôn thu lại hoàng ngọc đại sơn, tranh thủ từng giây từng phút hướng về tầng thứ một trăm lẻ ba.